

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

B 472046 DUPL

100

-

MHNAIA

TOT

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Γ΄

HEPIEXΩN

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

TΩN

IANOYAPIOY καλ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

MHNQN.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι ἀκριβώς διορθωθείσα κατά παλαιότατα γειρόγραφα, καὶ αὐξηθείσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1896.

MHNAIA

TOY

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Γ΄

HEPIENΩN

ΤΗΝ ΑΝΗΚΟΥΣΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

 $T\Omega N$

1ΑΝΟΥΑΡΙΟΥ καὶ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

MHNON.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

έν πλείστοις μέρεσι ἀκριβῶς διορθωθεῖσα κατά παλαιότατα χειρόγραφα, καὶ αὐζηθεῖσα τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκη.

EN PΩMH: 1896.

BX 375 ,M5 A2 1888 v.3

Ref.St. Samonate 9-27-27 15305

MHN

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ

H HMEPA EXEL OPAZ I'. KAI H NYE OPAZ IA'.

ΤΗ: Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή κατά σάρκα Περιτομή του Κυρίου και Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού· και Μνήμη του ἐν Αγίοις Πατρός ήμων Βασιλείου του Μεγάλου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχη ἡ παρούσα Εορτή ἐν Κυριακῆ, γίνεται Αγρυπνία, καὶ προηγούνται τὰ ᾿Αναστάσιμα· εἰ δὲ ἐν ἄλλη, ἡμέρα, ᾿Αγρυπνία οὐ γίνεται.

Περὶ τῆς Έρρτῆς τῆς Περιτομῆς καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, εἰ τύχωσιν ἐν Κυριακῆ.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῆ, ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα καὶ τῆς Θεοτόκου, ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ Μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογιαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα γ΄. τῆς Ἑορτῆς, Ἰδιόμελα δύο, Ἦχος πλ. δ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον καὶ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον Δόξα, τοῦ ᾿Αγίου Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ πρῶτον τοῦ Ἦχου. Τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ ᾿Αγίου. Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Στιχηρὸν τοῦ ᾿Αγίου τῆς Μονῆς καὶ τοῦ ᾿Αγίου Βασιλείου Ἰδιόμελα τοὺς δύο πρώτους, τὸν δεύτερον, καὶ τοὺς δύο τρίτους. Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. τοῦ ᾿Αγίου Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄. Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα τοῦ

of zer

Στίχου καί του 'Αλραβήτου · Δόξα, του 'Αγίου, 'Πχος πλ. β'. 'Ο την χάριν των θαυμάτων · Καὶ νῦν, τῆς 'Εορτῆς, 'Πχος πλ. δ'. Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Εἰς τὴν Εὐλόγησιν των 'Αρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δὶς, καὶ τὸ Τροπάριον τοῦ 'Αγίου, ἄπαξ. 'Η 'Ανάγνωσις εἰς τὰς 'Επιστολὰς' αὶ δὲ ἔτεραι 'Αναγνώσεις, εἰς τὸν Θεολόγον.

Έν σῷ "Ορθρο, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, 'Απολυτικίου σὸ 'Ανασσάσιμον, δίς: Δόξα, σου Αγιου: Καί νου, σής Έρρσης, Μορφήν άναλλοιώτως. Είς τὰ Καθισματά τζε Στιχολογίας, Καθισματά Αναστάσιμα μετά των Θεοτοκίων αύτων. Ο "Αμωμος, ή Υπακοή, ὁ Πολυέλεος, καὶ Κάθισμα τοῦ Αγίου. Δόξα καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Οι 'Αναβαθμεί του 'Ηχου' Η**άσα πνοή,** και Ευαγγέλιου 'Αναστάσιμον. 'Ανάστασιν Χριστού, ό Ν΄. Στιγηρόν τό 'Αναστασιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ ᾿Αναστάσιμος εἰς δ΄., τῆς Ἑορτῆς εἰς δ΄., καὶ τοῦ Αγίου εἰς ζ΄. Καταβασια, Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα: καὶ, Στίβει θαλάσσης άνὰ μέρος οι δύο Χοροί. 'Από γ'. 'Ωδής, Κάθισμα του Αγίου, Δόξα και νύν, της Ερρτής. 'Αρ' Έκτης, τό Κοντάκιον του Αγίου, καὶ της Εορτής. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή: Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ', καὶ τοῦ Αγίου Προσόμοια γ΄. Ήγος πλ. α΄. καὶ Ἰοιόμελον, Ίιχος πλ. β΄. Έξεχύθη ή χάρις έν χείλεσί σου μετά των Στίγων αύτων, Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ, Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην· Δόξα, τό Έωθινόν Καὶ νον, Υπερευλογημένη. Δοξολογια μεγάλη τό 'Αναστάσιμον Τροπάριον. 'Η 'Εκτενής, ή Κατήγησις, καὶ 'Απόλυσις. Δίδοται καὶ άγιον έλαιον. Η συνήθης Λιτή, καὶ ή Πρώτη "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. Έν δὲ ταῖς "Ωραις, τὸ 'Αναστάσιμον Τροπάριον, καὶ τοῦ Αγίου.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡγου εἰς δ΄., καὶ ἡ Ἦχτη Ὠρὴ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Τὸ ᾿Αναστάσιμον Τροπάριον καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Προκείμενον Ἡχος πλ. β΄. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου. Στίγος, Πρός σε, Κύριε, κεκράξομαι. Καὶ τοῦ Ἁγίου Ἡγος α΄. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Ὁ ᾿Απόστολος τῆς ἡμέρας, Πρὸς Τιμόθεον δευτέρας. Τέκνον Τιμόθεε, νῆρε ἐν πᾶσι. Καὶ τοῦ Ἁγίου. ᾿Αδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. ᾿Αλληλουίαριον τῆς ἡμέρας, Ἡγος πλ. δ΄. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Καὶ τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτος. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἱσραὴλ πρόσχες. Εὐαγγέλιον τῆς Ἡροτής, Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνφ, ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες. Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, Κατὰ Μάρκον. ᾿Αρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ

Θεού. Καὶ τοῦ Αγίου· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογούμεν τὸ α΄. ἀντίφωνον, τὸ Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τὰ δύο Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς, Ἡχος πλ. δ΄. δευτερούντες αὐτά.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν περιτομὴν * ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σὸ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησου ἡμᾶς.

Ο αύτός.

Ο ὑχ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός * τῆς σαρχός τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, * ἀλλ' ἔδωχεν ἐαυτόν * τύπον χαὶ ὑπογραμμόν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· * ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητὴς * τὰ τοῦ Νόμου ἐχπληροῖ * χαὶ τῶν Προρητῶν τὰ χηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ· * Ὁ πάντα περιέχων δραχὶ, * χαὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεὶς, * Κύριε, δόξα σοι.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια του 'Αγίου, 'Ήχος δ'.

Ο έξ ύψιστου κληθείς.

έπωνύμως κληθείς της βασιλείας, * ότε το βασίλειον * σύ Uiεράτευμα, * το του Χριστου έθνος άγιον, * φιλοσορία * καὶ έπιστήμη, Πάτερ, έποίμανας, * τότε διαδήματι * σέ κατεκόσμησε * τῆς Βασιλείας, Βασίλειε, * βασιλευόντων * ὁ Βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, * ὁ τῷ Τεκόντι * συννοούμενος ἀιδίως * Υίδς καὶ συνάναρχος. * δν ικέτευε σώσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τεραρχίας στολαϊς ήγλαϊσμένος, * χαίρων ἀνεχήρυξας * το Εύαγ-Ι γέλιον * τῆς Βασιλείας, Βασίλειε, * ὀρθοδοξίας * τῆ Ἐκκλησία βλύσας διδάγματα. * οίς νῦν φωτιζόμενοι, * μίαν Θεότητα, * την έν Πατρί παντοχράτορι, * Μονογενεί τε * τοῦ Θεοῦ Λόγω καί θείφ Ηνεύματι * θεολογούμεν * καὶ δοξάζομεν ἐν Προσώποις * τρισίν άδιαίρετον. * ην ίχετευε σώσαι * χαι φωτίσαι τὰς ψυχὰς ήμών. γ ούρανίαις συνών χοροστασίαις * καὶ συναυλιζόμενος, * Πάτερ Ο Βασίλειε, * ών και τον βίον έζηλωσας * τη λαμπροτάτη ' είλιχρινεία της πολιτείας σου, * έτι μετά σώματος * άναστρεφόμενος * τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρχος. * τοὺς ἐντρυφῶντας * τῆς

θεοπνεύστου διδασκαλίας σου * έκ τῶν κινδύνων * καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν * καθικέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δευτερούμεν τὸ πρῶτον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, 'Hyos $\pi \lambda$. δ '. 'Avatohiou.

Σορίας ἐραστής γενόμενος, "Όσιε, * καὶ πάντων τῶν ὅντων * τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, * μελέτην θανάτου * εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· * τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη * ἐγκρατείας πόνοις * σεαυτῷ περιελόμενος, * καὶ θεία μελέτη Νόμου * ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς * τηρήσας τὸ ἀξίωμα, * ἀρετῆς περιουσία * ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα * καθυπέταξας τῷ πνεύματι· * διὸ * σάρκα μισήσας * καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, * παριστάμενος τῷ Χριστῷ * αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον, Ο αύτος.

υγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν περιτομὴν * ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοί, βοήσωμεν· * Σὰ εἴ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἴσοδος, το Προκείμενον τῆς ἡμέρας, και τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Α΄, Γενέσεως το 'Ανάγνωσμα.

Οφθη Κύριος τῷ "Αβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ. Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου-🛂 εὐαρέστει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι την διαθήχην μου άνὰ μέσον έμου χαι άνὰ μέσον σου, χαι πληθυνώ σε σφόδρα. Καὶ ἔπεσεν "Αβραμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ έλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, λέγων Καὶ ἐγώ, ἰδοὺ ἡ διαθήκη μου μετά σοῦ καὶ ἔση πατήρ πλήθους Ἐθνών. Καὶ οὐ κληθήσεται έτι τὸ ὄνομά σου "Αβραμ, άλλ' έσται τὸ ὄνομά σου 'Αβραάμ. ὅτι πατέρα πολλών 'Εθνών τέθεικά σε. Καὶ αύξανώ σε σφόδρα σφόδρα και θήσω σε είς "Εθνη, και Βασιλείς έκ σου έξελεύσονται. Καὶ στήσω την διαθήχην μου άνὰ μέσον έμοῦ χαὶ άνὰ μέσον σοῦ, χαὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, εἶναί σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετά σέ. Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου μετά σέ την γην, ην παροικείς, πάσαν την γην Χαναάν είς κατάσχεσιν αἰώνιον· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός πρός Αβραάμ· Σύ δὲ τὴν διαθήχην μου διατηρήσεις, σὺ χαὶ τὸ σπέρμα σου μετά σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἢν διατηρήσεις άναμέσον έμου, και άναμέσον του σπέρματός σου μετά σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῶν πᾶν ἀρσενικόν·

καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας ὑμῶν, καὶ ἔσται είς σημεῖον διαθήχης άναμέσον έμοῦ χαὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀχτώ ήμερων, περιτμηθήσεται ύμιν παν άρσενικόν είς τὰς γενεὰς ύμων. Καὶ οἰχογενής καὶ ὁ ἀργυρώνητος ἀπὸ παντός υἰοῦ ἀλλοτρίου, δς ούκ έστιν έκ του σπέρματός σου, περιτομή περιτμηθήσεται. ό οίχογενής της οίχιας σου και ό άργυρώνητος και έσται ή διαθήχη μου έπι της σαρχός ύμων είς διαθήχην αίώνιον. Και άπερίτμητος ἄρσην, δς οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρχα τῆς ἀχροβυστίας αύτου τη ήμέρα τη όγδόη, έξολοθρευθήσεται ή ψυχή έχείνη έχ του γένους αυτής. ότι την διαθήχην μου διεσχέδασεν.

Β΄. Παρειμιών τὸ Ανάγνωταα.

 \mathbf{r} τύριος έχτισέ με άρχην όδων αύτου είς έργα αύτου. Πρό του $\frac{K\epsilon \mathfrak{p}}{n',22}$ 🕯 αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῆ πρό τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι, καὶ πρό τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρό τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς των ύδάτων. Πρό τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι, πρό δὲ πάντων βουνών γεννά με. Κύριος ἐποίησε χώρας και ἀοικήτους, και ἄκρα οἰκούμενα της ύπ' ούρανόν. Ήνίκα ήτοιμαζε τον ούρανον, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀρώριζε τὸν ἐαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἡνίκα ίσχυρα έποιει τα άνω νέρη, και ώς άσραλεῖς ἐτίθει πηγάς τῆς ύπ' οὐρανόν. Έν τῷ τιθέναι τῆ θαλάσση ἀχριβασμόν αὐτοῦ, και ύδατα ού παρελεύσεται στόμα αύτου, και ισχυρά έποιει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἤμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ή προσέχαιρε καθ' ήμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπω αὐτοῦ ἐν παντί χαιρῷ.

Γ', Σορίας Σολομώντος το Άνάγνωσμα.

Ττόμα δικαίου ἀποστάζει σορίαν, χείλη δε ἀνδρών ἐπίστανται το 81, 82. 🚣 χάριτας. Στόμα σορών μελετά σορίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύεται ια. 4. αὐτοὺς ἐχ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς διχαίου, οὐχ δλλυται ια. 7, 19. έλπις· υίὸς γὰρ δίχαιος γεννᾶται εἰς ζωήν, χαὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ ιγ. 2, 9. καρπόν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φως δικαίοις διὰ παντός, καὶ παρὰ η΄. 17. Κυρίου ευρήσουσι χάριν και δόξαν. Γλώσσα σοφών καλά ἐπίστα- 16'. 2. 18'. 88. ται, και έν καρδία αὐτων άναπαύσεται σορία. Άγαπα Κύριος *β'. 11. όσίας χαρδίας, δέχτοι δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν όδῷ. Σορία $\frac{{}^{'}Exxλ.}{K$ υρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· ρθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας $\frac{{}^{'}Exxλ.}{K$ εφ. $\frac{{}^{'}Exxλ.}{2}$ αὐτὴν, πρό τοῦ γνωσθῆναι, χαὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπό τῶν $\frac{{}^{'}Exxλ.}{18}$ άγαπώντων αὐτήν. Ο δρθρίσας πρός αὐτὴν, οὐ χοπιάσει καὶ δ άγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως άμέριμνος έσται. "Οτι τοὺς άξίους αύτης αύτη περιέρχεται ζητούσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σορίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Δ ιὰ ταῦτα r. 80, η' . 2-9.

καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην,

Digitized by Google

καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. "Οτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν, μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰσὶν ἀρεταί, σωρροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αῦτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίφ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἴδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάνιτ, 17, 18. σεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῆ, καὶ εὖκλεια ἐν κοινωνία λόγων αὐτῆς. Τι. 16. δλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγφ σου, καὶ τῆ σορία σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνη, δός μοι τὴν

παίδων σου· ὅτι ἐγώ δοῦλος σός, καὶ υἰὸς τῆς παιδίσκης σου.
10-11. Έξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ άγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπό θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξη με, τι εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῆ
14. δόξη αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ἡχος γ΄. Γερμανού.

των σων θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με ἀποδοκιμάσης ἐκ

Τριστόν εἰσοικισάμενος ἐν τῆ ψυχῆ σου * διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, * τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, * ἰεροφάντα Βασίλειε, * ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῆ οἰκουμένη. * ἐξ ὧν * ποτιζόμενος * ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαὸς, * καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων * τὴν χάριν προσφέρει * τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου * εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ο αύτές.

Το το εναγγέλιον τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, * Βασίλειε θεοφάντορ. * τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, * τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ τὴν οἰχουμένην ἐπλήρωσας. * διὸ * τὰς φωνὰς τῶν οἰχετῶν σου εὐμενῶς δεχόμενος, * αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε * τὸ μέγα ἔλεος.

Βύζαντος. Ὁ αὐτός.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, * Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλειε, * θρόνφ παρέστης δικαστικῷ * προκινδυνεύων τῆς πίσ

στεως· * καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειζάμενος, * θυμόν Ἐπάρχου κατήσχυνας * θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· * καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, * προθύμως ταῦτα προέκρινας· * καὶ Μάρτυς γενόμενος τῆ προαιρέσει, * τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης * παρὰ Χριστοῦ τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήγος πλ. β'.

Τεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσί σου, "Οσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας Ηοιμήν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Έκκλησίας, * διδάσκων * τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

Καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς, Ἡχρς πλ. δ΄.

Τυγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, * κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν
περιτομὴν * ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ
τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σὰ εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἐλέησον ἡμᾶς.

'Απόστιγα Στιγηρά 'Ιδιόμελα. 'Ήγος α΄. Βύζαντος.

θεία καὶ ἱερὰ * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, * Βασίλειε παμμακάριστε, * σὺ γὰρ τοῦ θείου πόθου τῷ κέντρῳ * σεαυτόν καθοπλίσας, * τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰς βλασφημίας κατέτρωσας. * καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν * εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. * καὶ νῦν τοὺς θείους λειμῶνας * τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, * μνημόνευε καὶ ἡμῶν * παρεστὼς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

 $\Sigma \tau i \chi$. Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Βατίλειου Νοναγού. Ο αύτός.

Τα άντων των 'Αγίων * άνεμάξω τὰς ἀρετὰς, * Πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· * Μωϋσέως τὸ πρᾶον, * 'Ηλιοῦ τὸν ζῆλον, * Πέτρου τὴν ὁμολογίαν, * 'Ιωάννου τὴν Θεολογίαν, * ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· * Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; * τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; * "Οθεν σὺν αὐτοῖς αὐλιζόμενος, * ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σορίαν, καὶ ή γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν. Ιωάννου Μοναγόυ. Πγος β΄.

την δντων έκμελετήσας την φύσιν, * καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, * μόνον εὕρες ἀκίνητον * τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργόν τοῦ παντός· * ῷ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, * τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. * Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς τοῦ θείου πόθου τυχεῖν, * ἱεροράντα Βασίλειε.

Men. Tom. III,

Δόξα, "Ηγος πλ. 3'.

Τὴν χάριν τῶν θαυμάτων *οὐρανόθεν κομισάμενος, * καὶ τὴν Οπλάνην τῶν Εἰδώλων * στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, * 'Αρχιερέων ὑπάρχεις * δόξα καὶ ἐδραίωμα, * παμμακάριστε Βασίλειε, * καὶ πάντων τῶν Πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. * Παρρησίαν ἔχων πρός Χριστόν, * αὐτόν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Ἦγος πλ. ε΄.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεὸς * τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι, * ἀλλ' ἔδωκεν ἐαυτὸν * τύπον καὶ ὑπογραμμὸν πᾶσι πρὸς σωτηρίαν· * ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητὴς * τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ * καὶ τῶν Προρητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. * Ὁ πάντα περιέχων δρακὶ, * καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθεὶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Άπολυτικίου σου Άγίου, Ήγος α΄.

Γίς πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, * ὡς δεξαμένην τὸν Κόγον σου. * δι' οῦ θεοπρεπῶς ἐδογμάτισας, * τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτράνωσας, * τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμησας, * Βασίλειον Ἱεράτευμα, * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμίν τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερον της Έρρτης, ὁ αὐτός πρός τό Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.
Τορφήν ἀναλλοιώτως * ἀνθρωπίνην προσέλαβες, * Θεός ῶν κατ' οὐσίαν, * πολυεύσπλαγχνε Κύριε * καὶ Νόμον ἐκπληρῶν, Περιτομήν * θελήσει καταδέχη σαρκικήν, * ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, * καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. * Δόξα τῆ ἀγαθότητι τῆ σῆ * δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου δόξα * τῆ ἀνεκφράστω, Λόγε, * συγκαταβάσει σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήγος πλ. α΄. **Τον συνάναρχον Λόγον.**

Ος βασίλειον κόσμον * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * τὸν Βασίλειον πάντες * ἀνευφημήσωμεν, * τῶν δογμάτων θησαυρὸν *
τὸν ἀνέκλειπτον * διὰ τούτων γὰρ αὐτὸς * ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς *
Τριάδα σέβειν Αγίαν, * ἡνωμένην μὲν τῆ οὐσία, * διαιρετὴν δὲ
ταῖς ὑποστάσεσιν.

Δόξα, τίτγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.

Βασίλειε σοφέ, * παρεστώς τἢ Τριάδι, * ίκέτευε λαβεῖν * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης * ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου * χάριν, ἔλεος * καὶ ἱλασμόν τῶν πταισμάτων * δοξάζωμεν καὶ καρδία * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Καί νον, της Εορτής, όμοιον.

Πάντων Ποιητής * καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, * ὁ ῶν σὺν τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι ἄνω, * ὡς βρέφος περιτέμνεται * ἐπὶ τῆς ὁκταήμερος. * "Οντως θεῖά τε * καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! * σὸ γὰρ, Δέσποτα, * ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, * ὡς ῶν Νόμου πλήρωμα.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. ο'. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σορίας θεοπτιχώς * ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστιχόν, * πᾶσιν ἐθησαύρισας * ὀρθοδοξίας τὰ νάματα, * τῶν μὲν πιστῶν χαρδίας * ἐνθέως εὐφραίνοντα, * τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως * βυθίζοντα δόγματα. * "Οθεν δι' ἀμφοτέρων * εὐσεβείας ἱδρῶσιν * ἐδείχθης ἀήττητος * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, * Ἱεράρχα Βασίλειε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό.

Καὶ νου, της Ερρτής, Ήχρε δ΄. Έπεφάνης.

Ος ὑπάρχων ἄβυσσος * φιλανθρωπίας, * ἐνεδύσω, Δέσποτα, * μορφὴν τοῦ δούλου, καὶ σαρκὶ * περιετμήθης, δωρούμενος * ἀνθρώποις πᾶσι * τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετά τον Πολυέλεον, του Αγίου,

Ήχος πλ. δ΄. Την Σοφίαν και Λόγον.

Της δυνάμει των λόγων των θειχών * χαθελών τὰς αἰρέσεις τὰς Κορερὰς, * πάντα τὰ φρυάγματα * τοῦ 'Αρείου ἐβύθισας· * τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα * Θεὸν ἀνεχήρυξας, * χαὶ τῶν χειρῶν ἐχτάσει * ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, * πᾶσαν ἐχδιώξας * Σαβελλίου λατρείαν, * χαὶ πάντα φρονήματα * Νεστορίου χατήργησας, * Ἱεράρχα Βασίλειε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, όμοιον.

Η των λόγων σου χάρις των θείχων * καὶ δογμάτων τὸ ὑψος τὸ μυστικὸν, * θείας ἡμῖν γέγονεν * ἀναβάσεως κλίμαξ. * πνευματικὴν γὰρ, Πάτερ, * κτησάμενος σάλπιγγα, * ἐν αὐτἢ ἐκἡρυξας * τὰ θεῖα διδάγματα. * "Οθεν καὶ εἰς τόπον * κατεσκήνωσας χλόης, * μισθοὺς τῶν ἀγώνων σου * κομισάμενος, "Οσιε. * Ἱεράρχα Βασίλειε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο των δλων Δεσπότης και Ποιητής * έξ άχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, * προστάτιν σε έδειξε * των άνθρώπων, Πανάμωμε· * διὰ τοῦτο πάντες * πρός σὲ καταρεύγομεν, * ἰλασμόν πταισμάτων * αἰτούμενοι, Δέσποινα, * καὶ αἰωνιζούσης * λυτρωθήναι βασάνου * καὶ πάσης κακώσεως * τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Οι 'Αναβαθμοι, το α΄. 'Αντόρωνον του δ΄. Ήχου. Προκειμένου, Ήχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσεν.

 $\Sigma \pi i / N$ Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Εθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τέ, Πάσα πνοή.

Το Εύκγγελιον, κατά Τωάννην:

Είπεν ὁ Κύριος. Ο μὴ είσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ο Ν΄. Δόξα, Ταϊς του Ίεράρχου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Τοιιμέλου, Τίχος πλ. β.

Τεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσί σου, Θσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας Ποιμὴν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων * τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

΄Ο Κανών σής 'Βερτής (μετά των Εγρμών εἰς ૬΄, καὶ τον Άγιου εἰς η΄,

> Ο Κανών της Έρρτης, Ποιημα Στεφανου. 'Ωδη α'. Ήχος β'. Ο Είρμος.

Σεῦτε λαοὶ * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
 Δάλασσαν, * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν δν ἀνῆκε * δου λείας Αἰγυπτίων· * ὅτι δεδόξασται.

Η δγδοάς * φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, * τῆ σῆ, Χριστὲ, λαμπρύνεται * καὶ ἀγιάζεται * ἐκουσίφ πτωχεία. * ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως * περιετμήθης σαρκί.

Περιτομήν * δέχεται τη δηδοάδι Χριστός * της έαυτου γεννήσεως * καὶ ταύτη σήμερον * την σκιάν καταστέλλει, * το φως έξανατέλλων * της νέας χάριτος.

Του Αγίου, ο αύτος.

Ποιημα Ίωαννου του Δαμασκηνού.

Σοῦ τὴν φωνὴν * ἔδει παρεῖναι, Βασίλειε, * τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι * τοῖς ἐγχωμίοις σου· * ἀλλὰ, Πάτερ, συγγνώμων * γενόμενος, τὴν χάριν * νέμοις ἀρθόνως ἡμῖν. Τὰ τῆς ψυχῆς * πάθη χρησίμως, Βασίλειε, * ἄμα δὲ καὶ τοῦ σώματος * ἐν τῷ τοῦ ΙΙνεύματος * περιέτεμες ξίφει· * σαυτόν δὲ τῷ Δ εσπότη * θῦμα προσήνεγκας.

Τὸ ἐμπαθὲς * σχιρτημα τῆς τυραννούσης σαρχὸς * φιλοσοφίας ἔρωτι * ἐπαιδαγώγησας· * διὸ ἐν ἀχηράτοις * αὐλίζη βασιλείοις, * Πάτερ Βασίλειε.

Τῶν ἀρετῶν * σὰ τὴν τραχεῖαν βαδίσας όδὸν, * ἐπὶ τὴν λείαν ἔρθασας * καὶ ἀστασίαστον * τὴν οὑράνιον βάσιν, * καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης * τύπος, Βασίλειε.

Σύ γεγονώς * μύστης ἀρρήτων, Βασίλειε, * τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον * ἐμυσταγώγησας * ἰεράτευμα, Πάτερ, * σαρῶς τὸ τῆς Τριάδος * φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Θεοποχίον.

Τίς ἐξειπεῖν * σοῦ κατ' ἀξίαν δυνήσεται * τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; * Θεόν γὰρ τέτοκας * ἐν σαρκὶ, ΙΙαναγία, * ἡμῖν ἐπι-ρανέντα, * Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

- » Τουθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ελκει, *
 εν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταιὸς ἐν πολέ-
- » μοις * Κύριος, δτι δεδόξασται.

Execu.

- » 🖅 τίβει θαλάσσης * χυματούμενον σάλον,
- Τπειρον αύθις, * Ισραήλ, δεδειγμένον.
- » Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αίγυπτίων
- » εκρυψεν ἄρδην, * υδατόστρωτος τάρος,
- » 'Ρώμη κραταιά * δεξιάς του Δεσπότου.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Τερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλῳ * νεκρώσας τὴν ἀμαρ τίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας
 ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Ο Λόγος σαρχωθείς * ὁ ὑπερούσιος, * εἰς λῆξιν * τοῦ Νόμου περιετμήθη· * ἀπαρχὴν δὲ θείας χάριτος * καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Τοῦ Νόμου πληρωτής, * ὡς οὐκ ἀντίθεος * ὑπάρχων * Χριστός ὁ σεσαρχωμένος, * ἀνεδείχθη, καὶ ήξίωσεν * ἐκών περιτμηθήναι ὀκταήμερος.

Του Αγίου, ο αὐτός.

Παιδείας γεγονώς * ἀπάσης ἔμπλεως, * οὐ μόνον * τῆς κάτω καὶ πατουμένης, * πολλῷ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, * ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς, Βασίλειε.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου * στοιχειούμενος· * ἀρχὴ γὰρ * σορίας ούτος υπάρχει * τη φιλία της άμείνονος * έπτερώθης σορίας, ώ Βασίλειε:

Βασίλειε, σορώς * ἐπέβης πράξεως, * καὶ πράξιν * ἐπίβασιν θεωρίας * θειοτέρας έπιδέδειξαι, * χαὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν έμυήθης σαφώς.

Συνέδραμε Χριστού * καὶ συνεξέλαμψεν * ή μνήμη * σοῦ, Πάτερ, τοις γενεθλίοις, * ών το άφραστον Μυστήριον * ταις σαίς διδασχαλίαις έφανέρωσας.

HESTOXION.

'Ασπόρως εν γαστρί * Θεόν συνέλαβες, * και τίκτεις * άγράστως σεσαρχωμένον, * είς δν βλέπειν οὐ τολμώσιν, 'Αγνή, * οὐρανών αί Δυνάμεις, ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

- » Ἰτσχύν ὁ διδούς * τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, * καὶ κέρας » Χριστών αύτοῦ ὑψών, * Παρθένου ἀποτίχτεται, * μολεί δὲ
- » πρός τό Βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσωμεν· * Ούχ ἔστιν ἄγιος *
- » ώς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

- **η**σοι παλαιών * έχλελύμεθα βρόχων, * Ο Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
- » 'Αγαλλιώμεν, * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγω πλέχοντες * έχ λόγων μελωδίαν,
- » "Ω των πρός ήμᾶς * ήδεται δωρημάτων. Καθίσματα, 'Πχος πλ. ό'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εξανοίξας το στόμα λόγφ Θεού * έξηρεύξω σορίαν, Κήρυξ φωτός, * και φρόνημα ένθεον * τη οίκουμένη κατέσπειρας. * τῶν γὰρ Πατέρων ὄντως * χυρώσας τὰ δόγματα, * κατὰ Παῦλον ώρθης * της Πίστεως πρόμαχος * όθεν και Αγγέλων * συμπολίτης υπάρχεις, * και τούτων συνόμιλος * ανεδείχθης, μακάριε. * Θεοφάντορ Βασίλειε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἡχος γ΄. Θείας πίστεως.

 \prod ασαν ήρδευσας την οἰχουμένην * ώσπερ ύδασι ταῖς διδαζωής γάρ πηγή ὁ Χριστός ἐν σοὶ * ἐπανεπαύσατο ὄντως, Βασίλειε· * δν ίκέτευε, * ώς παρρησίαν κεκτημένος, Θεόπνευστε, * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος.

Καὶ νον. Ή Παρθένος σήμερον.

Ο των δλων Κύριος * Περιτομήν ύπομένει, * καὶ βροτών τὰ πταίσματα * ὡς ἀγαθός περιτέμνει· * δίδωσι * τὴν σωτηρίαν * σήμερον χόσμφ. * Χαίρει δὲ * ἐν τοῖς ὑψίστοις * καὶ ὁ τοῦ Κτίστου * Ίεράρχης καὶ φωσφόρος, * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ, Βασίλειος. 'Ωδή δ΄. 'Ο Είρμός.

 \mathbf{F} ἐδόξασά σε, μόνε φιλάνθρωπε.

Περιτέμνεσθαι πέπαυται * άφ'οῦ Χριστός * έκων περιετμήθη, * των Έθνων τὰ πλήθη σώζων τη χάριτι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον * ἡ ὀγδοὰς * ζωὴν ἐξεικονίζει, *

έν ή ο Δεσπότης περιετμήθη Χριστός.

Τοῦ Αγίου, ὁ αὐτός.

¥×αλλωπίζεται ώσπερ * τῷ τόκφ Χριστοῦ * ἡ Νύμρη Ἐκκλη-Λ σία, * ούτω καὶ τῆ μνήμη σου, Παμμακάριστε.

Σεμνυνόμενος τέχνον * ὑπάρχειν Θεοῦ, * Θεότητα εἰς χτίσιν * εύσεβως, Βασίλειε, ού κατήγαγες.

Άταπείνωτος ὤφθης * Θεῷ συμμαχῶν, * Βασίλειε, ὁ πᾶσι * τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Τῆ Ἐκκλησία δέδοσαι * παρά Θεοῦ * χαράκωμα καὶ τεῖχος * δγυρόν, Βασίλειε παμμακάριστε.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς * ἐκκοπτικός, * καὶ πῦρ καταναλίσκον *

την απάτην ώφθης, πάτερ Βασίλειε.

Δυσωπουμέν σε, "Αχραντε, * ή τὸν Θεὸν * ἀσπόρως συλλαβούσα, * τοῦ ἀεὶ πρεσβεύειν ὑπέρ τῶν δούλων σου. Καταβασία.

- " ' ιχήχοε, Κύριε, * φωνής σου, δν είπας. Φωνή * βοώντος έν • 🚹 ἐρήμφ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων * τῷ σῷ
- » μαρτυρούμενος Υίφ. * όλος γεγονώς του παρόντος * Πνεύμα-
- » τος δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἶ Χριστός, * Θεοῦ Σοφία καὶ Δύναμις.

 - » Τυρσφ καθαρθείς * μυστικής θεωρίας, "Υμνών Προφήτης * τὴν βροτών καινουργίαν,
 - » 'Ρήγνυσι γήρυν * Πνεύματι χροτουμένην,
 - » Σάρχωσιν έμφαίνουσαν * άβρήτου Λόγου.
 - » ^{*}Ω των δυναστών * τὰ χράτη συνετρίβη. 'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.
- , τοῦ φωτὸς∝χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, * » Uέν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς· *
- » έχτός σου γάρ άλλον * Θεόν οὐ γινώσχομεν.

Σύ έχ Παρθένου Μητρός * άνερμηνεύτως προελθών, Κύριε, * και την βροτών * μη ἀπαξιώσας * ἐνδύσασθαι μορφήν, * ὡς βρέφος νομίμως * τον Νόμον έπλήρωσας.

Νυχτὶ έξωμοίωται, * ώς τὴν σχιὰν τὴν νομιχὴν στέργουσα, * τὸν Ἰσραήλ * ή γεννησαμένη· * έξ ής ἀπαστράψαν * τὸ φῶς τὸ του χόσμου * Χριστός πεφανέρωται.

Του Αγιου, ο αυτός.

γει διπλην άληθως * ή Ἐκκλησία Ἑορτήν σήμερον. * Ηε-👫 ριτομής, * ώς βρέφους Δεσπότου * δρθέντος έπὶ γής, * καὶ μνήμης οίκετου * σορού και τρισμάκαρος.

Τό ἀχατάληπτον φως * ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ, "Οσιε, * φωτιστικήν * λαμπάδα τῷ κόσμῳ * σὲ εδειξε Χριστός. * διό σου τήν μνήμην * ύμνοθμεν, Βασίλειε.

Ού νομοθέτης Μωσής, * ού πρό του Νόμου Ίωσής γέγονε * της κατά σέ * τροφής σιτομέτρης. * της θείας γάρ σαρκός * αύτός έστιάτωρ * έδείχθης, Βασίλειε.

Τὴν τοῦ παντός ἀμυδρῶς * ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινἄ Γένεσιν * τῷ Μοϋσεῖ * αὐτὸς ἐρμηνεύων, * ἐχ θείων θησαυρῶν * ἀνέπτυξας πάσι, * παμμάχαρ Βασίλειε. (Heppenion.

Σοί τῆ τεχούση Χριστόν, * τον τοῦ παντός δημιουργόν, χράζομεν. * Χαΐρε, άγνή. * χαΐρε, ή το φως * άνατείλασα ήμίν. * χαΐρε, ή χωρήσασα * Θεόν τον άχώρητον.

Καταβατια.

- » · Εησούς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λύσαι το κατάκριμα ήκει * 'Αδάμ » 🧸 του πρωτοπλάστου· * καθαρσίων δέ, ώς Θεός, μη δεόμενος, *
- » τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνη· * ἐν ῷ τὴν ἔχθραν » xτείνας, * ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.
 - Ετέρα.
 - » Επχθρού ζοφώδους * και βεβορβορωμένου » 🗓 - Ἰον καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
 - » Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανή τρίβον
 - » "Αγουσαν άπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν,

» Μόνοις προσιτήν, * οίς Θεός κατηλλάγη. Ωδη ε΄. Ο Ευρμές.

» ΄ 🛕 βυσσος * άμαρτημάτων * ἐχύχλωσέ με ἐσχάτη· * άλλ' ὡς » 🕮 τον Προφήτην Ίωνᾶν, * Κύριε, Κύριε, ἀνάγαγε * έκ φθο-» ρᾶς τὴν ζωήν μου.

Είληφε * τέλος ὁ Νόμος, * ἀφοῦ Χριστός νηπιάσας, * καὶ πληρωτής του Νόμου δειχθείς, * Περιτομήν κατεδέξατο, * καὶ έλυσε * τὴν τοῦ Νόμου χατάραν.

Σάββατα, * Περιτομή τε, * τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, * τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ * τῷ νεύματι πέπαυται, * καὶ ἔλαμψε * τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Άγίου, ὁ αὐτός.

θρεψας * λιμῷ ταχείσας * ψυχὰς πενήτων ἀρθόνως, * καὶ τὰς τῶν πεινώντων καρδίας * πάσης ἐνέπλησας, * Βασίλειε, * θεϊχῆς εὐφροσύνης.

"Εθρεψας * ψυχὰς πεινώσας * τροφῆ τῆ ἐπουρανίφ· * ἄρτος γὰρ 'Αγγέλων ὑπάρχει * ὁ λόγος, Βασίλειε, * οὖ ἄριστος * σιτο-

δότης έγένου.

"Ηθροισας * τῷ τῆς μελίσσης, * Βασίλειε, φιλοπόν ϕ * ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· * καὶ περιδέξιος * γενόμενος * ἐν αὐταῖς μα-καρίζη.

"Εσπευσας * κόσμου ραγήναι * και Θεῷ συμβιοτεῦσαι· * διὸ τοῖς ἀστάτοις και ρευστοῖς, * Πάτερ Βασίλειε, * τὰ μένοντα * ὡς σοφὸς κατεκτήσω. (Θεοτοχίον.

Βάτος σε * ἐν τῷ Σιναίφ * ἀφλέκτως προσομιλοῦσα * τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα * τὴν ἀειπάρθενον, * 'Ανύμφευτε * Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

- φωνή τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ Φωτός, * ὁ ἐωσφόρος, *
 ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος * ἐν τῆ ἐρήμω, Μετανοείτε, *
- » πάσι βοά τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε· * ἰδού γὰρ παρέστη
- » Χριστός, * έχ φθορᾶς τόν χόσμον λυτρούμενος.

'Ετέρα.

- » τ μερτόν έξέρηνε * σύν πανολβίω .
- » **1** Ήχω Πατήρ, * δν γαστρός ἐξηρεύξατο.
- » Ναὶ, φησὶν, Οὕτος * συμφυής γόνος πέλων,
- Φωταυγός έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζών, * και βροτός προμηθεία. Κοντάκιον, "Ηγος δ΄. Επεφάνης σήμερον.

Φθης βάσις ἄσειστός * τῆ Ἐκκλησία, * νέμων πᾶσιν ἄσυλον *
Τὴν κυριότητα βροτοῖς, * ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, * Οὐρανοφάντορ * Βασίλειε "Οσιε.

Ο Οἶκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τής σωρροσύνης ὁ χρατήρ, * τὸ στόμα τῆς σορίας * καὶ βάσις τῶν δογμάτων, * Βασίλειος ὁ μέγας, * πᾶσιν ἀστράπτει νοερῶς. * Δεῦτε οὖν, καὶ στῶμεν * ἐν τῷ οἴκφ τοῦ Θεοῦ * θερμῶς ἐνατενίζοντες, * τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπόμενοι * ὡσπερ λαμπηδόνι * ἀστραφθέντες, τῷ τοῦ βίου * καθαρτικῷ πνεύματι ἀλρθέντες, * μιμούμενοι αὐτοῦ * τὴν πίστιν, τὴν ζέσιν, * τὴν

Men. Tom. III.

ταπείνωσιν. δι' ων * οίχος έδειγθη * του όντως Θεου. * πρός δν βοώντες ύμνοϋμεν * Ούρανοράντορ * Βασίλειε "Όσιε.

Έτερον Κοντάκιον, Πίγος γ΄. Η Παρθένος.

🔪 τῶν ὅλων Κύριος * περιτομήν ὑπομένει, * καὶ βροτῶν τὰ πταί-Οσματα * ώς άγαθός διατέμνει, * δίδωσι * την σωτηρίαν σήμερον κόσμφ. * χαίρει δὲ * ἐν τοῖς ὑψίστοις * καὶ ὁ τοῦ Κτίστου * ίεράρχης και φωσφόρος, * ὁ θεῖος μύστης * Χριστοῦ Βασίλειος. Ο Οίκος, πρός τό Την Έδεμ.

Λσιγήτοις φωναϊς * μέλποντες άνυμνήσωμεν * τὰ τοῦ Κτίστου 🔼 Χριστού * σήμερον δνομαστήρια, * καὶ πίστει τιμώντες * χορεύσωμεν άμα· * Σωτήρ γὰρ πάντων * κατονομάζεται, * καὶ σώζει τούς πάντας, * ζυγόν έξαίρει * περιτομής σαρχός *..... χαί τοῖς ἐχ χαρδίας * αὐτὸν γεραίρουσιν ἀεί· * πρεσβεύει γὰρ είλιχρινως * ύπερ πάντων ἀπαύστως * αἰτούμενος εν ὑψίστοις * ὁ θεῖος μύστης * Χριστού Βασίλειος.

Συναξάριον.

Μην Τανουάριος, έχων ήμέρας λα΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ώρας τ΄.. καὶ ἡ νύζ ώρας ιδ΄.

Τή Α΄, του αύτου μηνός, Εροτάζομεν την κατά σάρκα Περιτομήν του Κυρίου καὶ Θεού καὶ Σωτήρος ήμων Τήσου Χριστού. Στίχοι.

Χριστού περιτμηθέντος, έτμήθη Νόμος.

Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσήχθη Χάρις. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρός ἡμῶν Βασίλείου, 'Λρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, σου Μεγάλου.

Στίχ. Ζή Βασίλειος, καὶ θανών, έν Κυρίφ, Ζή και παρ' ήμεν, ώς λαλών έκ τών βίβλων. Ίανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτη.

Ταϊς αύτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, έλέησον και σώσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Γ ίχονος χρυσής * ἐν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οἱ τρεῖς » σου Παΐδες χατεπάτησαν * ἀθεωτάτου προστάγματος * » μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλο-

» γητός εί, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπρά, παμφαή * τὰ Γενέθλια Χριστοῦ, καὶ τῆς τοῦ μέλλοντος * άνακαινίσεως ὑπογράφοντα * καὶ τὸ μυστήριον σήμερον. * ότι νομική διατάξει * ό Σωτήρ περιτέμνεται, * ούχ ώς Θεός, άλλ' ώς βροτός * και Νόμου πλήρωμα.

Τόν Νόμον πληρών * ὁ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὴν σάρχα σήμερον * ἐθελουσίως περιτέμνεται, * περιτομὴν ἐργαζόμενος * τοῦ τῆς ἀμαρτίας χειμώνος, * καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Του Αγίου, ο αύτός.

Τίκων τοῦ Πατρός * ὁ Υίὸς, καὶ τοῦ Υίοῦ τὸ Πνεῦμα πέφηνε· *
οἱ δὲ τοῦ Πνεύματος, ὧ Βασίλειε, * τὸ ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, *
οἰκός τε τῆς ὅλης Τριάδος· * μακαρία ἡ μνήμη σου· * καὶ οἱ δοξάζοντες αὐτὴν * ἀντιδοξάζονται.

Βυθίσας τον νοῦν * εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀκατάληπτα, * καὶ συλλεξάμενος τον πολύτιμον * σὰ μαργαρίτην τῆς γνώσεως, * ἐπλούτισας τον κόσμον σορία, * καὶ κραυγάζειν ἐδίδαξας· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πατηρ όρρανων * και χηρών προασπιστης και πλούτος πένησι, * των ἀσθενούντων ή παράκλησις * και των έν πλούτω κυβέρνησις, * γήρως βακτηρία ἐδείχθης, * παιδαγωγία νεότητος * και Μοναζόντων ἀρετης * κανών, Βασίλειε.

*Ω σύμπνοια νοῦ, * ἱερά τε ξυνωρὶς, ἡ ώσπερ μία ψυχὴ * ἐν ουσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, * ἐν Γρηγορίφ Βασίλειος, * πόθφ θεικῷ συνημμένοι, * ἐν Βασιλείφ Γρηγόριος, * νῦν ἰκετεύσατε Χριστὸν * ὑπὲρ τῆς ποίμνης ὑμῶν.

Καθάρας τον νοῦν * ἰλυώδους μολυσμοῦ παντός, Βασίλειε, * συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύματος * τῷ ποθουμένω σοι Πνεύματι· * - ὅθεν ἀνυμνῶν τὴν Τριάδα, * ἐν παρρησία ἐκραύγαζες· * Εὐλογη- τὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. ()ἐρτοκίον.

Σὲ βάτον Μωσῆς * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ πυρπολουμένην, 'Αγνὴ, * προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν * ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον * αἰγλην τῆς ἀρρήτου Οὐσίας, * ἐνωθείσης παχύτητι * σαρκός μιᾶς τῶν ἐν αὐτῇ * ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

- Υ έους εὐσεβεῖς * καμίνω πυρὸς προσομιλήσαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἀβλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου 'Αγγέλου συγκα-
- » τάβασις. * όθεν εν φλογί * δροσιζόμενοι, εύχαρίστως ανέμελπον. *
- · Υπερύμνητε * ό τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ. Επέρα.
 - * $\mathbf{E}^{\phi\lambda}$ εξε ρείθρω * των δρακόντων τὰς κάρας, της καμίνου * την μετάρσιον φλόγα
 - » Νέους φέρουσαν * εύσεβεῖς χατευνάσας·
 - » Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλύν ἐξ ἀμαρτίας
 - » Όλην πλύνει δέ * τη δρόσφ του Πνεύματος.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τὸν ἀἰρήτω σορία * συστησάμενον τὰ πάντα Θεόν Λόγον, *
» καὶ ἐκ μὴ ὄντων εἰς τὸ εἶναι παραγαγόντα, * εὐλογεῖτε,

» τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τη δηδόη ημέρα * περιτέμνεται ώς βρέφος ο Δεσπότης, * τὴν Ἰησοῦ τε δέχεται προσηγορίαν· * ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ * ὑπάρχει καὶ Κύριος.

Των Χριστού Γενεθλίων * ἐπαξίως τῆ ὀγδόη συνεζεύχθη * τοῦ Ἰεράρχου ἡ πανένδοξος μνήμη. * ἢν γεραίροντες πίστει, * ὑμνοῦμεν τὸν Κύριον.

Του Αγίου, ο αύτος.

Τὸν ἀρράστω προνοία * δωρησάμενον Βασίλειον τῷ κόσμω, * φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε Θεολογίας, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργείᾳ * ἐνοιχήσαντα τῷ σορῷ Βασιλείῳ, * καὶ δι' αὐτοῦ εὐσεβῶς θεολογηθέντα, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Οι των θείων σου λόγων * ἀπολαβόντες, Βασίλειε, ἀπαύστως, * ἐν τῆ σῆ μνήμη πανηγυρίζοντες βοώμεν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τὰς ἀκτίνας τῶν λόγων * ἐξαπέστειλας, Βασίλειε, τῷ κόσμῷ * φωταγωγούσας μίαν σέβειν Τριάδος φύσιν, * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, * κραυγάζων, τὸν Κύριον.

()EOTOX10V.

Τον έχ Πατρός προελθόντα * προαιώνιον ἄχρόνως Θεόν Λόγον, * και έπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα έχ Παρθένου, * εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Καταβασία.

- » Μυστήριον παράδοξον * ή Βαβυλώνος ἔδειξε * κάμινος * πηγάσασα δρόσον. * ὅτι ῥειθροις ἔμελλεν * ἄϋλον πῦρ εἰσδέ-
- » χεσθαι * ό Ἰορδάνης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν
- » Κτίστην· * δν εύλογούσι Λαοί, * καὶ ὑπερυψούσιν * εἰς πάντας » τοὺς αἰώνας.

Έτέρα.

- » Ελευθέρα μέν * ή κτίσις γνωρίζεται, Υίοι δε φωτός * οι πρίν εσκοτισμένοι.
- » Μόνος στενάζει * του σκότους ο προστάτης.
- » Νύν εύλογείτω * συντόνως τον αίτιον
- » Ἡ πρὶν τάλαινα * τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.

'Ω δ η 0'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα έν τῆ ἰρδῆ ταύτη. ἔΠχος β΄.

 \mathbf{M} εγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

 Δic

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν κατὰ τὸν Νόμον * σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έν τῆ ογδοη * περιτομήν λα-

βόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης * τέμνεται τὴν σάρχα * ὡς βρέφος πληρών τὸν Νόμον.

Σήμερον ό Δεσπότης * σαρκί περιετμήθη, * καί Ίησοῦς ἐκλήθη.

Έτερα είς τὸν Κανόνα τοῦ Αγίου.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐν Ἱεράρχαις * Βασίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον έκ Καισαρείας * Βασίλειον τον Μέγαν.

Μεγάλυνον, * ψυχή μου, * τον τῆς οἰχουμένης * ὑπέρλαμπρον ρωστῆρα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον κεκοσμηκότα * Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * της τρισυποστάτου * καὶ ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ο Ειρμός.

» Τον πρό ήλίου * φωστήρα, τον Θεόν, έξανατείλαντα, *
» Τοωματικώς ήμιν ἐπιδημήσαντα, * ἐκ λαγόνων παρθενικών *

» ἀρράστως σωματώσασα, * εὐλογημένη Πάναγνε * σὲ Θεοτόχε,

• μεγαλύνομεν.

Υπερβάς τοὺς δρους * Χριστός τῆς ἀνθρωπίνης ὅλης φύσεως, * ὑπερρυῶς Παρθένου ἀποτίχτεται, * καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικὸν * καθώς διακελεύεται, * τὴν σάρκα περιτέμνεται, * καὶ πληρωτὴς τοῦ Νόμου δείχνυται.

Δεύτε τοῦ Δεσπότου * τὰ ἔνδοξα Χριστοῦ ὁνομαστήρια * ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν. * Ἰησοῦς γὰρ θεοπρεπῶς * ἀνηγόρευται σήμερον. * σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δὲ * τοῦ Ἰεράρχου μεγαλύνωμεν.

Τού Αγίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ 'Αρχιποιμένος * ὡς πρόβατον πιστόν Χριστοῦ, Βασίλειε, * τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν ἐπηχολούθησας· * τῷ Τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ * ψυχὴν, Πάτερ, προδέδωχας, * προχινδυνεύων ἄριστα * τῆς Έχχλησίας, παμμαχάριστε.

Τό τῆς Ἐκκλησίας * πανίερον Χριστοῦ κατιδών σύστημα * ὑπό τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχίας, σορὲ, * * ὁ πανώλης ἐμβροντηθεὶς * καταπέπτωκε τύραννος· * τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος * αἴγλην οὐκ ἤνεγκε, Βασίλειε.

Τής των Αποστόλων * καθέδρας και χορείας 'Αθλορόρων Χριστοϋ, * Πατριαρχών σκηνής και των Δικαίων τρυρής, * τής χαράς τε των Προρητών * ήξιώθης, Βασίλειε· * τής Θεοτόκου λάτρις γὰρ * και τής Τριάδος μύστης γέγονας. Θεοτοκίον.

Ο τὰ ὑπερῷα * ἐν ὑδασι στεγάζων μόνος Κύριος, * ἀναχαιτίζων θάλασσαν, ἀβύσσους τε * ὁ ξηραίνων, ἐκ σοῦ, 'Αγνη', * τὴν σάρκα προσλαβόμενος, * ἐκ Βηθλεὲμ ἐπείγεται * πρὸς 'Ιορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Καταβασια.

- » ΄ πορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * ίλιγγιξ δὲ * νοῦς • Απορεϊ πάσα * γλώσσα ευρημείν πρός άξιαν· * διμως, άγαθη ύπάρ-
- » χουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἔνθεον » ἡμῶν· * σὸ γὰρ * Χριστιανῶν εἶ προστάτις, * σὲ μεγαλύνομεν.
 - Ιύτερα.
 - » ^{*} Ο τῶν ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόχου σου θαυμάτων! Νύμφη πάναγνε, * Μῆτερ εὐλογημένη,
 - » Δι' ής τυχόντες * παντελούς σωτηρίας,
 - Έπάξιον χροτούμεν * ώς εὐεργέτη,
 - Δώρον φέροντες * ύμνον εὐχαριστίας.
 Έξαποστειλάριον. Έν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

ιλοσορίας ἔρωτι * περιέτεμες, Πάτερ, * το τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, * καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης * ὡς ἡλιος τοῖς θαύμασι, * καὶ πιστῶν κατηύγασας * τὰς διανοίας, Θεόρρον, * τῆς Τριάδος ὁ μύστης, * ὡ Βασίλειε σορὲ, * καὶ λάτρις τῆς Θεοτόκου.

Της Ευρτής, όμοιον.

Τὴν σάρχα περιτέμνεται * ὁ τὸν Νόμον πληρώσας * ὡς βρέφος όχταήμερον, * τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης * καὶ σπάργανα εἰλίσ-

σεται * ώς βροτός, και γάλακτι * έκτρέφεται ο τὰ πάντα * τῆ ἀπείρω ίσχύι * ώς Θεός διακρατών, * και τῆ ροπῆ διεξάγων.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικών.

ξερει * Περιτομήν ἐν σαρχὶ * ὁ ἐχ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε χαὶ ἐρ ρεύσεως * ἀφράστως * τεχθεὶς ὡς Λόγος, * χαὶ ὡς Θεὸς ἐχ Θεοῦ * ἐν ἀτρέπτψ μένων * τῆ Θεότητι· * διὸ * χατὰ Νόμον * ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, * χατάρας Νόμου * ἐχλυτροῦται τοὺς ἄπαντας, * χαὶ τὴν ἄνωθεν * εὐλογίαν δεδώρηται. * "Οθεν τὴν ὑπεράγαθον * αὐτοῦ συγχατάβασιν * ἀνευρημοῦντες ὑμνοῦμεν, * χαὶ εὐχαρίστως δοξάζομεν, * αὐτὸν δυσωποῦντες * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

εσει * υιός Θεοῦ γεγονὼς * ἀναγεννήσει τῆ τοῦ Θείου Βαπτίσματος, * τὸν φύσει * καὶ ἀληθεία * καὶ πρὸ αἰώνων Γίὸν * τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον * ὁμοούσιον * Πατρὶ * καὶ συνάναρχον * ὡμολόγησας, "Όσιε· * αἰρετικῶν δὲ * τὰ ἀπύλωτα στόματα * τῆ λαμπρότητι * τῶν σῶν λόγων ἐνέρραξας. * "Οθεν καὶ τὰ Βασίλεια * τὰ ἄνω κατώκησας, * συμβασιλεύων τῷ μόνῳ * καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι * Χριστῷ, τῷ πλουσίως * διανέμοντι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Τὴν πρᾶξιν * καὶ θεωρίαν, * τὰς τῆς σορίας ἀρχὰς, * ὡς στολὴν ἀγίαν * περικείμενος, * καὶ νῦν * εἰς τὸ ἄνω * Θυσιαστήριον, "Όσιε, * ἱερατεύων, * καὶ Θεῷ παριστάμενος, * καὶ τὴν ἄῦλον * λειτουργίαν τελούμενος, * μέμνησο, συμπαθέστατε * παμμάκαρ Βασίλειε, * τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην * τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, * Χριστὸν ἱκετεύων, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ολος * ἱερωμένος Θεῷ * καὶ ὁλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, * σοφίας * τῆς ὑπερσόφου * καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, * τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν * διετράνωσας * λαμπρῶς * ἐξηγούμενος * καὶ σορῶς διηγούμενος * τὴν ἐν τοῖς οὖσιν * εὐταξίαν, ποιούμενος * ἐπιγνώσεως * θειοτέρας ὑπόθεσιν. * "Οθεν σε Θεοβρήμονα * καὶ θεῖον Διδάσκαλον * καὶ φωτοφόρον Φωστῆρα * τῆς Έκκλησίας κηρύττομεν, * Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῷ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β'.

Έξεχύθη ἡ χάρις * ἐν χείλεσί σου, "Οσιε Πάτερ, * καὶ γέγονας ποιμὴν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * διδάσκων * τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

Καί νου, Τζε Έρρτζε, Πίχρε πλ. δ.

στυγκαταβαίνων ό Σωτήρ * τῷ γένει τῶν ἀ θρώπων * κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· * οὐκ ἐβδελύξατο σαρκός τὴν περιτομὴν, * ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, * ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. * Αὐτῷ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Σὰ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δοζολογία φεγάλη, καὶ Απολυσις.

Δίδοται δε καὶ άψον "Ελαιον ἐκ τοῦ "Αψου τοῖς "Αδελφοῖς, εἰ θέλει ὁ Προεστώς, ψαλλομένων συνηθως των Τδιομέλων Στιχηρών, σὰ τρια τριττώς, ἄ, εἰ τύχη "Αγουτυία, ψαλλομέν εἰς τὴν Αιτην.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ,

Ιυτικά, και έκ του Κανόνις. Όλη γ΄, και ξ΄.

Τό Υπολυτικίου, και τό Κοντακίου. Ποοκειμένου του Υποπίλου, Προς α΄. Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. Σπίχος: 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ Έθνη: ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην. 'Π Υποππόλιο, ποὸς Κολαππασῖς Επίσπολίος: 'Αδελφοί, βλέπετε μή τις ἡμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν. 'Αλληλούια, 'Πγος πλ. δ'. 'Ο ποιμαίνων τὸν 'Ισραἡλ, πρόσχες ὁ ὁδηγῶν ὡσεὶ πρόβατον τὸν 'Ιωσήρ. Σπίχος: 'Ο καθήμενος ἐπὶ τὸν Χερουβίμ, ἐμφάνηθι ἐναντίον Έρραὶμ καὶ Βενιαμίν καὶ Μανασσή. Εὐαγγελίον καπά Νονασο. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ὑπέστρεψαν οἱ Ποιμένες. Κοινωγικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον: καὶ, Εἰς μνημόσυνον. Καὶ ἡ λοιπή Νειπουριία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Περί του Σαββάτου καί της Κυριακής πρό των Φώτων.

Σαββάτω πρό των Φώτων, ό 'Απόστολος πρός Τιμόθεον Τέχνον Τιμόθες, οι καλώς διακονήσαντες. Ζήπει είς πό ϋρος, Σαββάτω ΑΔ΄. Εὐαγγέλιον κατά Ματθαϊον: Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται 'Ιωάννης ὁ Βαπτιστής. Ζήπει είς πό Μηνολόγιον. Προκείμενον, 'Αλληλούτα, Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας.

Κυριακή πρό των Φώτων Προκείμενου, ΊΙγος πλ. β΄. Σώσον, Κύριε, τον λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Στιγος Πρός σὲ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἀπ' ἐμοῦ. () ᾿ \πόστολος πρός Γιμόθεον Τέκνον Τιμόθεε, νῆρε ἐν πᾶσι. ᾿Αλληλούῖα, Ἡγος α΄. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς. Στίγος Ἐπιράναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐρ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Εὐαγγέλιον κατὰ Νάρκον ᾿Αρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Κοινωνικόν Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ίστέον ὅτι, εἰ μέν εἰσι δύο Κυριακαὶ μεταξύ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῆ πρώτη Κυριακῆ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον· 'Αναχωρησάντων τῶν Μάγων. Καὶ τῆ ἄλλη Κυριακῆ, Εὐαγγέλιον, κατὰ Μάρκον· 'Αρχή τοῦ Εὐαγγελίου 'Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εἰ δὲ τύχη εν Σάββατον, καὶ μία Κυριακὴ μεταξύ τῶν Χριστοῦ Γεννῶν καὶ τῶν Φώτων, ἀναγινώσκεται τῷ μὲν Σαββάτω, Σάββατον μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῆ δὲ Κυριακὴ, Κυριακὴ πρὸ τῶν Φώτων· Εκ τοῦ κατὰ Μάρκον· 'Αρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου 'Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ίστέον δὲ, ὅτι ἀατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

ΤΗ: Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΌΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια των Φώτων καὶ μνήμη τοῦ ἐν ᾿Αγίοις Πατρός ἡμων Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια Προεόρτια.

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.

Προεόρτια ἄσματα * εὐσεβῶς προηγήσωμεν * τοῦ σεπτοῦ Βαπτίσματος * τοῦ Θεοῦ ήμῶν * ἱδοὺ γὰρ μέλλει ὡς ἄνθρωπος * σαρκὶ παραγίνεσθαι * πρός τὸν Πρόδρομον αὐτοῦ, * καὶ αἰτεῖσθαι τὸ Βάπτισμα * τὸ σωτήριον, * εἰς ἀνάπλασιν πάντων * τῶν ἐν πίστει * ἱερῶς φωτιζομένων, * καὶ μετεχόντων τοῦ Πνεύματος.

Ο Χριστός ἀναδείχνυται· * ὁ Θεός ἐπιφαίνεται· * ὁ Δαυὶδ προέγραψεν * ἐμφανέστατα· * χαὶ πρός τὸν δοῦλον τὸ Βάπτισμα * αἰτούμενος ἔρχεται· * Ἰορδάνη ποταμὲ, * εὐρροσύνης πληρώθητι.* Γῆ χαὶ θάλασσα, * οἱ βουνοὶ χαὶ τὰ ὅρη, * χαὶ ἀνθρώπων * νῦν σχιρτήσατε χαρδίαι, * φῶς νοητὸν εἰσδεχόμεναι.

Ποταμόν της εἰρήνης σε * καὶ χειμάρρουν, ὡς γέγραπται,* τῆς τρυφης ὑπάρχοντα, * παντοδύναμε, * πῶς σε ποτάμια ρεύματα * εἰσδέξονται, Κύριε, * ἐπιβαίνοντα γυμνόν, * οὐρανοὺς τὸν τοῖς νέφεσι * περιβάλλοντα, * καὶ γυμνώσαντα πᾶσαν * τὴν κακίαν * τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀφθαρσίαν * τοὺς γηγενεῖς ἐπενδύσαντα;

Men. Tom. III.

"Ετερα Στιγηρά Προσόμοια του Αγίου, Ήγος πλ. δ'. "Ο του παραδόξου θαύματος.

Τάτερ Ίεράρχα Σίλβεστρε, * ἱερωσύνης φωτὶ * ἱερῶς φωτιζόμεναδα φύσει * τὴν τρισυπόστατον * οὐσίαν σέβειν. * καὶ ἀπεδίωξας *
σχότος αἰρέσεων. * τὴν φωσφόρον σήμερον, * ὅθεν φαιδρῶς, * μνήμην
σου γηθόμενοι, * πανηγυρίζομεν.

Ι άτερ θεορόρε Σίλβεστρε, * στύλος ώράθης πυρός, * ίερῶς προηγούμενος * ίεροῦ συστήματος, * καὶ νερέλη σκιάζουσα, * Αἰγύπτου πλάνης * πιστοὺς ἐξαίρουσα, * καὶ πρὸς τὴν θείαν * γῆν μεταφέρουσα * ταῖς ἀπλανέσι σου * οἰοαχαῖς ἐκάστοτε· * τὴν εὐκλεἤ * ὅθεν καὶ πανίερον * μνήμην σου σέβομεν.

Πάτερ θεηγόρε Σίλβεστρε, * ρείθροις τῶν σῶν προσευχῶν * τὸν πολύμορρον δράκοντα * ἀσραλῶς ἀπέπνιξας, * ἱερῶς θαυμαζόμενος. * Ἑλλήνων πλήθη * Θεῷ προσήγαγες. * Ἑβραίων θράσος * δὲ ἐταπείνωσας, * θαύματα μέγιστα * ἐκτελῶν ἐνώπιον * τούτων σαρῶς: * ὅθεν σε γεραίρομεν, * καὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡγος πλ. β΄.

Ερχεται πρός Ἰορδάνην * Χριστός, ἡ ἀλήθεια, * τοῦ βαπτι-Ε σθῆναι ὑπό Ἰωάννου, * καὶ φησὶ πρός αὐτόν· * Ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπό σοῦ βαπτισθῆναι, * καὶ σὺ ἔρχη πρός με; * οὺ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί, * σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, * τῆ θεία ἐπιρανεία σου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἰωάννου Μοναχου. Ἡγος α΄.

Λαμπρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἑορτὴ, * λαμπροτέρα δὲ Σωτὴρ ἡ ἐπερχομένη. * Ἐκείνη * Αγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστὴν, * καὶ αῦτη * Πρόδρομον εὕρε προετοιμαστήν. * Ἐν ἐκείνη, * αἰμάτων ἐκχεομένων, * ὡς ἄτεκνος ὡδύρετο ἡ Βηθλεέμ. * ἐν ταύτῃ, * ὑδάτων εὐλογουμένων, * πολύτεκνος γνωρίζεται ἡ Κολυμβήθρα. * Τότε ᾿Αστὴρ * τοὺς Μάγους ἐμήνυσε, * νῦν δὲ Πατὴρ * κόσμφ σε ὑπέδει-ξεν. * Ὁ σαρκωθεὶς, * καὶ πάλιν ἐρχόμενος ἐμρανῶς, * Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου.

'Ανδρέου 'Ιεροσολυμίτου. 'Ήχος β'.

Τάλιν 'Ιησοῦς * ὁ ἐμός καθαίρεται * ἐν τῷ 'Ιορδάνη, * μᾶλλον

δὲ καθαίρει τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· * ἔρχεται γὰρ ἀληθῶς ἐπί

τὸ Βάπτισμα,* ἐκπλῦναι θέλων * τοῦ 'Αδὰμ τὸ χειρόγραφον,* καὶ

φησὶ πρὸς τὸν 'Ιωάννην· * Δεῦρο ὑπηρέτησον, ὧ Βαπτιστὰ, *

μυστηρίου ξένου τὸ κεράλαιον· * δεῦρο, ἔκτεινον τὴν σὴν χεῦρα

ταχὺ, * καὶ ἄψαι τῆς κορυρῆς * τοῦ συντρίψαντος τὴν κάραν

τοῦ δράκοντος, * καὶ ἀνοίξαντος τὸν Παράδεισον, * δν. ἔκλεισεν ἡ παράβασις, * ἀπάτη τοῦ ὄρεως, * τῆ γεύσει τοῦ ξύλου ποτέ.

Στίχ. Είδοσάν σε υδατα ό Θεός. Ήχος γ΄.

Φαιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἐορτη,* ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. * Ἐν ἐκείνη τῷ Σωτῆρι Μάγοι προσεκύνησαν, * ἐν ταύτη δὲ τὸν Δεσπότην * δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. * Ἐκεῖ Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * εἶδον καὶ ἐθαύμαζον. * ὥδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς * τὸν μονογενῆ Γίὸν ἐκήρυττεν.

Δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Δεῦτε, ἄπαντες πιστοὶ,* τὴν Ἰουδαίαν ἀφέντες * διέλθωμεν τὴν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου,* καὶ θεασώμεθα σήμερον ἐκεῖ * τὸν δι ἡμᾶς ἐπιφανέντα σαρκὶ,* τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα * ἐν τοῖς ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, * τὸν Βαπτιστὴν παραιτούμενον, * καὶ βοῶντα τῷ ρώβῳ· * Οὐ τολμῶ χειροθετῆσαι * τῆ πηλίνη παλάμη τὸ πῦρ· * Ὁ Ἰορδάνης καὶ ἡ θάλασσα * ἔρυγον, Σωτὴρ, καὶ ἀπεστράφησαν· * κάγὼ πῶς ἐπιθήσω * ἐπὶ τὴν κορυρήν σου χεῖρα,* ἢν τρέμει τὰ Σεραφίμ; * ᾿Ανεχώρησεν ὁ Ἰορδάνης, * ὡς ἐδέξατο τὴν Ἡλιοῦ * δὶ Ἐλισσαίου μηλωτήν· * πῶς μὴ δύη εἰς χάος καὶ βάθος, * βλέπων γυμνόν σε ἐν τοῖς ῥείθροις; * πῶς δὲ μὴ φλέξη με, * ὅλος ἐκ σοῦ πυρούμενος; * Τί βραδύνεις, Βαπτιστά, * τοῦ βαπτίσαι τὸν Κύριόν μου; ὁ Ἰορδάνης βοὰ πρὸς Ἰωάννην. * Τί τῶν πολλῶν κωλύεις τὴν κάθαρσεν; * πᾶσαν τὴν κτίσιν ἡγίασεν· * ἄρες ἀγιάσαι κὰμὲ * καὶ τῶν ὑδάτων τὴν φύσιν, * ὅτι εἰς τοῦτο ἐπεφάνη.

'Απολυτίχιον τοῦ 'Αγίου, Ἡχος δ΄. Κανόνα πίστεως.
Καὶ Προεόρτιον, Ἡχος ὁ αὐτός· πρὸς τό· Κατεπλάγη Ἰωσήφ.
Ττοιμάζου, Ζαβουλών, * χαὶ εὐτρεπίζου, Νερθαλείμ. * Ἰορδάνη ποταμὲ, * στῆθι, ὑπόδεξαι σχιρτῶν * τοῦ βαπτισθῆναι ἐρχόμενον τὸν Δεσπότην. * ᾿Αγάλλου, ὁ ᾿Αδὰμ * σὺν τῆ Προμήτορι, * μὴ χρύπτετε ἐαυτοὺς * ὡς ἐν Παραδείσω τὸ πρίν· * χαὶ γὰρ γυμνοὺς ἰδων ὑμᾶς ἐπέρανεν, * ἰνα ἐνδύση τὴν πρώτην στολήν. * Χριστὸς ἐφάνη, * τὴν πᾶσαν χτίσιν θέλων ἀναχαινίσαι.
'Έχ τρίτου.

Έν τοῖς ᾿Αποδείπνοις ψάλλομεν τό παρόν Τριώδιον, τούς τε Εἰρμούς καὶ τὰ Τροπάρια ποιοῦντες η΄. καὶ πάλιν τοὺς Εἰρμούς οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς. Τῆ δευτέρα.

'Ωδη α'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

* \mathbf{T} $\ddot{\phi}$ την άβατον * χυμαινομένην θάλασσαν * θεί ϕ αὐτοῦ προστάγματι * ἀναξηράναντι, * χαὶ πεζεῦσαι δὶ αὐτῆς * τὸν

Ισραηλίτην λαόν * χαθοδηγήσαντι, * Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως
 γὰρ δεδόξασται.

Digitized by Google

Ή ἀπόρρητος * τοῦ Κτίστου συγκατάβασις, * πρὶν ἐκ Παρθένου λάμψασα, * κόσμον κατηύγασεν * αὐτός πάλιν ὁ Χριστὸς * άλλο νον μυστήριον * τελέσων ξρχεται * εν 'Ιορδάνη, βροτών * είς ξένην ἀναγέννησιν.

Διακονήσων * έργω φρικτώ προέρχεται * πρός 'Ιορδάνην Πρόδρομος * νου, ή του Λόγου φωνή: * τόν πτωχεύσαντα 'Αδάμ * ό πλουτών Θεότητι, * διὰ τοῦ Πνεύματος γὰρ * πλουτήσων ήπει Χριστός * τῷ δώρω τοῦ Βαπτίσματος.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τρορίζε * παίδων εὐαγών * τὸ όμόστολον * ψυχῆς ἄσπιλον σώ-» L μα· * καὶ είξε τὸ τραρέν * ἐν ἀπείρω ὕλη ἀκάματον πῦρ· *

» ἀειζώου δὲ * ἐχμαρανθείσης φλογός, * διαιωνίζων ϋμνος ἀνεμέλ-

» πετο· * Τὸν Κύριον, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυ-

» ψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ύμας μου * σχεύη έχλεχτα * έπιγνώσομαι, * εἰ τῆς έμῆς δωρεᾶς * σφραγίς ἐνσημανθή * ἐν ὑμῖν, τρισσὸν φῶς ἀπαστράπτουσα * πρός τὸ Βάπτισμα * Χριστὸς ὁ Λόγος φησὶ * τοῖς ῥαθυμίας όχνω διαμένουσιν. * έν τούτω γάρ * νέαν όδον σωτηρίας * χαὶ έλευθερίας * ζωήν ήχω δωρούμενος.

Τάξεως * έμπαλιν έν σοί * φυσικής έστι * πράγμα τελούμενον νον. * το ξγαττον και λαό * λλοπή εργολείται του κδείττολος. * δθεν δέδοικα * σὴν χειραπτῆσαι κάραν, * τῷ Λυτρωτῆ ἐβόησεν ὁ Πρόδρομος. * οὐ θέμις γάρ * χόρτον πυρί προσεγγίζειν. * σύ με μαλλον * άγίασον σόν δοῦλον.

Έτερον Δυώδιον, ΊΙχος ὁ αὐτός,

Οὖ ἡ ἀκροστιχίς. Τρίτη τε.

Τῷ δόγματι τῷ τυραννικῷ.

Ραθυμίας * ύπνον ψυχικόν * τινάξαντες καρδίας έγρηγόρσει, * τῷ ἐρχομένῳ * καθᾶραι ψυχὰς * ἐν ρειθροις βοήσωμεν. Εὐλογείτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίκανούσθω * πράξις έν ήμεν * ψυχής έν ύψηλη θεωρία, * δπως κατ' ἄμφω * φανέντες φαιδροί, * τῷ πάντας καθαίροντι, * Εὐλογείτε τὰ ἔργα, * βοώμεν, τὸν Κύριον.

Τό τάλαντον * λόγφ πρακτικῷ * κοσμήσαντες ἐν διπλῆ ἐργασία, * πίστει τῷ δόντι * Δεσπότη, πιστοί * ὡς δοῦλοι, προσάξωμεν * βαπτισθήναι μολούντι * ψυχών είς ἀνάπλασιν.

Ο Είρμός.

» Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ * οἱ "Οσιοι τρεῖς Παῖδες μή » πεισθέντες,* ἐν τῆ καμίνω * βληθέντες, Θεόν * ώμολόγουν ψάλ-» λοντες * Εύλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τον Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Ἰπμεγάλυνας, Χριστέ, * τὴν τεχοῦσάν σε * Θεοτόχον, * ἀφ' ῆς " Εό Πλάστης ήμων * όμοιοπαθές περιέθου σώμα, * το τών

» ήμετέρων * λυτήριον άμπλαχημάτων· * ταύτην μαχαρίζον-

» τες, * πᾶσαι γενεαί σὲ μεγαλύνομεν.

'Ρύπον πάντα έμπαθή * ἀπωσάμενοι, * ἐπαξίως * Βαπτίσματος τοῦ θείου * γνώμην ἀναλάβωμεν ἔμφρονα· * ἡχει γὰρ ὁ Κτίστης * χάθαρσιν δωρήσασθαι ξένην, * ρείθροις βαπτιζόμενος, * πᾶσί τε χαινήν δετξαι άλλοιωσιν.

Αφορώντες είς Χριστόν, * ταπεινούμενον * έχουσίως * μέχρι καὶ δούλου μορφής, * ὑπό τὴν αὐτοῦ χεῖρα τὴν κραταιὰν * νῦν ταπεινωθώμεν, * πνεύματι συνεπαρθέντες, * ὅπως βαπτιζόμενον * τούτον χαθαροίζ έργοις τιμήσωμεν.

Ετερος. Η τον άχώρητον Θεόν.

ττζς άμαρτίας τον βαρύν * ρύπον άπορρίψαντες, * χαθαροί τῷ πάντας καθαίροντι * ρείθροις θείοις * ἐπορθωμεν Δεσπότη.

Έν Ἰορδάνη ποταμῷ * βαπτισθήναι ήχοντι * τῷ Χριστῷ δεύτε προσεγγίσωμεν, * των δακρύων * καθαρθέντες τοις ρείθροις.

Έν τῆ Γεννήσει σου, Σωτήρ, * ήμᾶς ἐορτάσαντας * μετὰ Μάγων και Ποιμένων νῦν πρόσδεξαι, * σὲ τιμῶντας * βαπτισθήναι Ὁ Είρμός. μολούντα.

» Ἡ τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα,* καὶ χαρὰν » τῷ κόσμῳ κυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, * Παναγία Παρθένε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Φορέσας τὴν ἐμὴν,* Ἰησοῦ μου, πτωχείαν,* προέρχη σεαυτόν * τοῖς οἰκέταις μιγνύων,* καὶ Βάπτισμα αἰτούμενος * ὑπὸ δούλου, φιλάνθρωπε· * δθεν βλέπων σε * ὁ Ἰωάννης ἐβόα· * Πῶς βαπτίσω σε, * ρύπον μὴ ἔχοντα ὅλως, * Θεὲ ὑπεράγαθε; Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Γροέρχεσθαι Χριστός * άγαθότητι μέλλει * πρός ρείθρα ποτα-11 μοῦ * Ἰορδάνου, ἐν τούτοις * ἡμῶν τὴν ἀνάπλασιν * ἀπεργάσασθαι χάριτι. * Θεῖε Πρόδρομε, * τοῦτον ὑπόδεξαι χαίρων, * καὶ τοῖς ὕδασι * τοῦτον θελήσαντα λοῦσον,* τὸν μόνον φιλάνθρωπον. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Ταγύ προκατάλαβε.

Ττωχεύσας ὁ πλούσιος * δι' εύσπλαγχνίαν πολλήν, * ήμᾶς τοὺς 11 πτωχεύσαντας * δι' ἀχρασίαν ποτέ * πλουτίσαι βουλόμενος, * ξρχεται ἐπιβήναι * Ἰορδάνου τοῖς ῥείθροις, * καὶ ὑπὸ Ἰωάννου * προφανῶς βαπτισθήναι. * Ὑμνήσωμεν, πιστοί, τὴν αὐτοῦ * ἄκραν ταπείνωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Πεπλήρωται σήμερον * τοῦ Ἡσαίου ρωνὴ * βοῶντος· Ἐτοιμάσατε * τὴν τοῦ Κυρίου ὁδόν,* καὶ τρίβους ποιήσατε· * ἤχησε γὰρ, ὡς ἔρη, * ἡ φιλέρημος σάλπιγξ * ἄπαντας συγκαλοῦσα,* Ἰωάννης ὁ πάνυ· * διὸ συνδράμωμεν ἄμα,* καὶ παράδοξα ἰδωμεν.

Ό Προεόρτιος Κανών, τοὺς Είρμοὺς ἐκ δευτέρου, τὰ δὲ Τροπάρια εἰς ϵ΄. οὕ ἡ ᾿Ακροστιχὶς, Κατὰ ᾿Αλράβητον, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν· καὶ ἐν τῆ θ΄. ψόῆ, Ἰωσήφ.

Ποίημα Ίωσήρ.

'Ωδή α'. ΊΙχος β'. Ο Είρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον * χυμαινομένην θάλασσαν,* θείφ αὐτοῦ προστάγματι * ἀναξηράναντι, * χαὶ πεζεῦσαι δι' αὐτῆς * τὸν
Τοραηλίτην λαὸν * χαθοδηγήσαντι, * Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως

» γαρ δεδόξασται.

Αἰσθανόμενος * τὴν τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, * ἐκ τῆς ἐρήμου πρόεισιν * ὁ θεῖος Πρόδρομος, * ἐκβοῶν περιφανῶς. * "Ηγγικεν, ἐπέφανεν * ἡ ἀπολύτρωσις * μετανοήσατε, * καὶ ὕδατι καθάρθητε.

Βαπτιζόμενον * άμαρτιών με χλύδωνι, * Λόγε Πατρὶ συνάναρχε, * δλον χαθάρισον * μετανοίας ραντισμῷ, * ὁ τῷ βαπτισμῷ σου πιστοῖς * τὴν ἀπολύτρωσιν * ἀεὶ δωρούμενος, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄμετρον.

Γή, ώς γέγραπται, * τοῦ Ζαβουλών τὸ ἄδυτον * βλέπουσα φῶς, αὐγάσθητι· * ἰδοὺ γὰρ πάρεστιν * Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς· * καὶ τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν * ὑμνει κραυγάζουσα· * Κυρίφ ἔσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

 Δ ήμον ἄπαντα * ὁ θεηγόρος Πρόδρομος * βλέπων παραγενόμενον, * τούτοις ἐρθέγγετο· * Τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν * ἀπό τῆς μελλούσης ὀργῆς * φυγεῖν; ποιήσατε * τῆς μετανοίας χαρποὺς, * ἐν χάριτι σωζόμενοι.

"Ετερος Κανών τοῦ Αγίου, οῦ ἡ Ακροστιχίς. Υμνείν σε πίστει τὴν χάριν δίδου μάκαρ. Ίωσήρ.

'Ωδή α΄. ΊΙχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Το οθετήθης * ἐν χάριτι, Σίλβεστρε,* Θεῷ Πατρὶ, καθαρὸν * βίον ἀσπασάμενος, * καὶ θείαις ἀστραπαῖς * ψυχὴν φωτοειδέστατος * γενόμενος, μετῆλθες πρὸς τὸ φῶς, * κραυγάζων τὸ ἀνέσπερον. * Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Μεγαλοφρόνως * παθών κατεκράτησας, * καὶ σάρκα ἀσκητικαῖς * ἀγωγαῖς ὑπέταξας * τῷ Πνεύματι, σοφέ, * θεῖον καταγώγιον * Τριάδος γεγονὼς περιφανῶς, * τῆς πονηρίας τὰ πνεύματα * ψάλλων ἐταπείνωσας · * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νόμφ τῷ θείφ * ἐνθέως πειθόμενος, * καὶ θεοπνεύστου Γραρῆς * γνώσει καλλυνόμενος, * Ἑλλήνων τοὺς σοροὺς * ἀλήθειαν ἐπαίδευσας, * Χριστὸν ὁμολογεῖν σὺν τῷ Πατρὶ * βοῶντας καὶ τῷ Πνεύματι· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Έν ὑποστάσει * μιᾳ γνωριζόμενον * τὸν σαρχωθέντα Χριστόν,* μάχαρ, ἀνεχήρυξας, * θελήσεσι διτταῖς * χαὶ ἐνεργείαις, Σίλβεστρε, * νοούμενον, χαὶ πίστει τοὺς αὐτῷ * θεώσαντα χραυγάζοντας: * Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Ίνα τοὺς κάτω * τοῖς ἄνω συνάψειεν * ὁ μόνος πάντων θεός, * μήτραν ἀπειρόγαμον * ὑπέδυ· καὶ σαρκός * φανεὶς ἐν ὑμοιώματι, * τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλὼν, * εἰρήνην ἐμεσίτευσε, * καὶ ζωὴν ἐβράβευσε * καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Στερέωσον ήμας * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν
» Ζάμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ» δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Ἐπέφανε Χριστός,* βοᾶ ὁ Πρόδρομος,* καὶ ρείθροις * ἐπιβαίνει τοῦ Ἰορδάνου· * ὑπαντῆσαι τούτφ σπεύσωμεν, * καθαραῖς διανοίαις * φωτίζόμενοι.

Ζητών ἀνοδίαις * τον πλανώμενον, * Θεέ μου, * πτωχείαν πλουσωτάτην * ἐνδυσάμενος, ἐφίστασαι * βαπτισθῆναι ἡ πάντων * ἀπολύτρωσις.

Ή γη και ούρανός νῦν * χορευέτωσαν· * ὁ πάντων * βαπτίζεται εὐεργέτης, * ἐν τοῖς ὑδασι βυθίζων ἡμῶν * τὴν πληθύν τῶν ἀμέτρων * παραπτώσεων.

Τοῦ Αγίου. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Νοός καθαρότητα * κτησάμενος, 'Ιεράρχης γεγένησαι,* χρίσμα άγιον δεξάμενος· * διό σε, θεοφόρε * Πάτερ, εὐφημοῦμεν.

Σταυρῷ τὸν τανύσαντα * παλάμας σαρκὶ Θεὸν ἐτράνωσας * λογικαῖς σου ἀποδείξεσι, * καὶ Ἰουδαίων θράσος * ὥλεσας, Παμμάκαρ.

Έν θαύμασι μέγιστος * γενόμενος, φυγαδεύεις τὰ πταίσματα,* χαὶ χαθαίρεις τὰ νοσήματα * τῶν πίστει αἰτουμένων,* Σίλ-βεστρε θεόρρον.

()εοτοχίον.

Παρθένος 'Αγνή * μετά τὴν χύησιν, Παναγία, διέμεινας * Θεόν Λόγον γὰρ ἐγέννησας, * ἡμῖν ὁμοιωθέντα *. χωρὶς ἀμαρτίας. Ο Είρμός.

• Ττόν φόβον σου, Κύριε, * έμφύτευσον ταϊς καρδίαις των δούλων σου, * και γενού ήμεν στερέωμα,* τοϊς σε εν άληθεία *
• έπικαλουμένοις.

Κάθισμα σου Αγίου, Ήχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμός εὐσεβείας * ἀναδειχθείς, * των δογμάτων σου ρείθροις * πασαν τὴν γῆν * κατήρδευσας, Σίλβεστρε, * Ίεράρχης ὡς τρυρῆς Χειμάρρουν * ἀξίως κεκλήρωσαι * ὅθεν συνελθόντες * εὐσεβως σε τιμωμεν * ἐν ἄσμασι σήμερον, * καὶ πιστῶς ἐκβοωμέν σοι * Ἱεράρχα θεσπέσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν κτήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐρρτῆς. Ἡγος πλ. δ΄. Ανέστης ἐν νεκρῶν.

Α όρατε Θεὲ,* ἀκατάληπτε Λόγε, * ἐτέχθης ἐκ Πατρὸς * ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον· * πάλιν δὲ ἐπ' ἐσχάτων * ἐκ τῆς Παρθένου, οὐκ ἀλλοιώσας δ ἡς, * ἔρχη, καὶ ἐν τοῖς ῥείθροις * τοῦ Ἰορδάνου νῦν βαπτισθῆναι σαρκὶ, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι, ὡς Θεὸς,* τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τλήλυθας * έχ Παρθένου, οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος, * άλλ' αὐ» Τός ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον με τὸν
» ἄνθρωπον * διὸ χραυγάζω σοι Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θαυμάζει σου, * Ίησοῦ εὐεργέτα, τὴν ἄφιξιν * ὁ μέγιστος Πρόδρομος, * καὶ συστελλόμενος κράζει σοι * Πῦρ ὑπάρχων, Δέσποτα, * μὴ καταφλέξης με χόρτον * χρηματίζοντα, Κύριε.

Ίστάμενον * ἐν τοῖς ὕδασι τούτοις θελήματι * ὁρῶν με, νῦν πρόσελθε, * ὧ Ἰωάννη, καὶ βάπτισον, * ὅπως τὴν δι ὕδατος * χάριν ἀνθρώπων τῷ γένει * ἀπεργάσωμαι.

Κρυπτόμενον * ως νερέλη σε ἔγνωκα "Ηλιον, * Θεέ μου, τῷ σώματι. * πῶς οὖν γυμνοῦσαι, τὰ ὕδατα * νῦν περιβαλλόμενος; * ὁ Ἰωάννης ἐβόα * ἐκπληττόμενος.

Λαμπρύνεται * τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις, καὶ λύτρωσιν * τοῦ σκότους εἰσδέχεται * τῆς ἀμαρτίας, καὶ ἄνωθεν * θεῖον περιβάλλεται * τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα * γυμνουμένου μου:

Τοῦ Αγίου. Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας.

΄ περάρχης θεόληπτος * χρίων ΄Ιερέας θείφ έν Πνεύματι * ἀνεδεί-Σίλβεστρε, * καὶ λαοὺς φωτίζων, * ἰερώτατε.

Συνεργεία του Πνεύματος * νόσους ἀπελαύνων, πάθη ἀνίατα * ἐθεράπευσας, πανόλβιε, * ἐπιστρέρων πλάνης * τοὺς παράφρονας.

Των αιρέσεων, Σιλβεστρε, * πλάνην έχδιώξας, ποιμνην έποίμανας, * εὐσεβείας βρύων ὕδατα * ἐπὶ χλόην θείας * ἐπιγνώσεως.

Έξεχύθη σου χείλεσι * χάρις θείου Πνεύματος· διὰ τοῦτό σε * Ἱερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ * ὁ Θεὸς, παμμάχαρ * Πάτερ, ἔχρισεν. Θεοτοχίον.

Ίασαί μου τὰ τραύματα, * Κόρη, τῆς καρδίας, καὶ κατευόδωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα * εἰς Θεοῦ, Παρθένε, * τὰ θελήματα.

'Ωδή ε΄. Ὁ Ειρμός.

• Ο του φωτός χορηγός, * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής Κύριος, *
• ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. *
• ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Μετανοεῖτε, βοῶν,* ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἡγγικεν, * ὁ ἱερὸς * Πρόδρομος ἐράνη * ἐκ τῆς ἐρημίας, * τοὺς ἐρημωθέντας * ἡμᾶς ἀνακτώμενος.

Νόμος ὁ πάλαι φησὶ, * καὶ Προφητῶν ὁ ἱερὸς σύλλογος· Ἦλθε Χριστὸς * ἡμᾶς ἀναπλάττων * τῷ θείφ βαπτισμῷ * τοὺς παλαιωθέντας * πολλοῖς παραπτώμασι.

Ξένα φησί και φρικτὰ * ὁ Ἰωάννης καθορῶν σήμερον! * Νῦν ἡ πηγὴ * τῆς ἀθανασίας * προῆλθεν ἐκ μικρᾶς * ῥανίδος τὸ θεῖον * αἰτήσασθαι βάπτισμα.

Τοῦ Αγίου. Ίνα τί με ἀπώσω.

Ταϊς πλοχαϊς τῶν σῶν λόγων * ἄπαντα διέλυσας * μάταιον σύνδεσμον, * χαὶ πρὸς θείαν Πίστιν * τοὺς τῆ πλάνη δεθέντας συνέδησας, * διανοίγων, Πάτερ, * τούτων τὸν νοῦν τῆ ἀναπτύξει * τῶν Γραφῶν, Ἱεράρχα μαχάριε.

Ή καρδία σου, Πάτερ, * ἄμωμος γεγένηται * τοῖς δικαιώμασι * τοῦ κοινοῦ Δεσπότου· * δν ποθήσας, σαρκός κατεκράτη- * σας, * καὶ θαυμάτων χάριν * πεπλουτηκώς, νόσους ἰᾶσαι * καὶ ψυχῶν χαλεπώτατα τραύματα.

Νεμομένην καρδίας * νόσον ψυχολέτειραν * δεινής αιρέσεως * τοῦ πικρῶς μανέντος * δραστηρίοις φαρμάκοις τῶν λόγων σου, * Θεοφόρε, στήσας * ὡς ἰατρὸς, τῆ δυναστεία * τοῦ σεπτοῦ ἐφυγά-δευσας Πνεύματος.

Men. Tom. III.

() Estaxion.

Χαΐρε, μόνη τεχούσα * τὸν ᾿Απειροδύναμον, * σάρχα πτωγεύσαντα: * Χαΐρε του πεσόντος * ἐπανόρθωσις κόσμου, Πανάμωμε: * Χαΐρε λύπης λύσις, * γαΐρε πιστών ή σωτηρία, * γαΐρε θρόνε θεού ύψηλότατε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» * A βυσσος άμαρτημάτων * ἐχύχλωσέ με ἐσχάτη· * ἀλλ' ὡς » A τον Προφήτην Ίωναν * ἀνάγαγε, Κύριε, * Κύριε, * έχ ρθο-» ρᾶς τὴν ζωήν μου.

"Ομβρησον άμαρτημάτων * ήμιν, φιλάνθρωπε λύσιν, * ό του Ίρρδάνου ταῖς ῥραῖς * βυθίσας τὰ πταίσματα * τῶν γηγενῶν * διὰ

έλεος μέγα.

Πέλαγος, Χριστέ, ὑπάρχων * δικαιοσύνης, προέρχη * νῦν ἐν Ίορδάνη ποταμῷ * βυθίσαι τὸν δράχοντα, * καὶ τοῦ ᾿Αδὰμ * τὴν παράβασιν πλύναι.

Ρετθρόν σε της άφθαρσίας,* Χριστέ, ὑπάρχοντα ὄντως,* ῥετθρα πώς χωρήσει ποταμού; * έβόα ο Πρόδρομος, * δοξάζων σου * την πολλήν εύσπλαγχνίαν.

Τοῦ Αγίου. Τὴν δέησιν ἐχχεω.

γ πρόϊτον καὶ φρουρά αἰωνία * συγκλειόμενον εἰργάσω εὐχαζ 1 σου * τον πονηρόν, * λυμαινόμενον φθόνω * τους προσιόντας, Μακάριε, δράκοντα, * ως θύρας τε καὶ ως μοχλούς * του Σταυρού την σφραγίδα ένθέμενος.

'Ρημάτων σου μελιβρύτων ο φθόγγος * είς τὴν σύμπασαν έξηλθε, Παμμάχαρ, * χαὶ διδαχών * εἰς τὰ πέρατα πάντα * τῆς οίχουμένης το φέγγος έξέλαμψε, * θαυμάτων τε το διαυγές,* χαί

των έργων ή θεία έπίδειξις.

Ίάματα καὶ γαρίσματα θεῖα * ἐπομβρίαις ἀναβλύζων πλουσίως * τοῦ παντουργοῦ, * Ἱεράρχα παμμάχαρ, * καὶ Παναγίου έκάστοτε Πνεύματος, * τους πίστει σοι είλικρινεῖ * προσιόντας ίασαι έν χάριτι. Θεοτοχίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφήται * Μυστηρίου σου, Παρθένε, τό βάθος,* προφητικώς * προκατήγγειλαν τοῦτο * φωταγωγούμενοι θείφ ἐν Πνεύματι * καὶ νῦν ἡμεῖς περιχαρῶς * τὰς ἐμράσεις όρωντες πιστεύομεν.

Ο Εἰρμός.

Την δέησιν ἐχχεῶ πρὸς Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ

ἡ ζωή μου τῷ ἄδη προσήγγισε * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς. *

» Έχ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον,

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.

Το τοῖς ρείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐκβοᾳ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ἥκω * ᾿Αδὰμ. τὸν πρωτόπλαστον.

Ο Οίκος, οῦ ἡ ἀκροστιχίς. Του ταπεινου Ῥωμανου.

Πρός τό Τη Γαλιλαία.

Οὐχ ἀπαιτῶ σε, Βαπτιστὰ, * τοὺς ὅρους ὑπερβῆναι· * οὐ λέγω σοι· Εἰπέ μοι * ὰ λέγεις τοῖς ἀνόμοις, * καὶ παραινεῖς ἀμαρτωλοῖς· * μόνον βάπτισόν με, * σιωπῶν καὶ προσδοχῶν * τὰ ἀπὸ τοῦ Βαπτίσματος· * ἔξεις γὰρ διὰ τοῦτο ἀξίωμα, * ὅπερ οὐχ ὑπῆρξε * τοῖς Προφήταις· καὶ γὰρ πάντων * τῶν γηγενῶν μείζονά σε ποιήσω· * ἐχείνων μὲν οὐδεὶς * σαρῶς με κατεῖδεν, * ἀλλ' ἐν τύποις καὶ σχιαῖς * καὶ ἐνυπνίοις· * νῦχ δὲ ἐπὶ σοῦ * ὑτάμενον κατὰ γνώμην * βλέπεις, κατέχεις * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

"Ετερον του 'Αγίου, 'Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.

Σορίας Θεοῦ * ἐμπλήσας τὸ στόμα σου, * Τριάδος ἡμῖν * τὴν γνῶσιν ἐτράνωσας, * καὶ τὴν ἀθεότητα * τῶν Τυράννων κατέβαλες, Σίλβεστρε, * τῆ σφενδόνη τῶν λόγων σου· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει τὸν Κύριον.

Ο Οἶχος, πρός τό· Τράνωσον μου.

Tοῦ Κορυφαίου τῶν ᾿Αποστόλων * τὴν καθέδραν πλουτήσας, * τοῦ Θεοῦ Λειτουργός * ἐδείχθης θαυμασιώτατος, * ὡραίζων, στηρίζων, καὶ μεγαλύνων * δόγμασι θείοις τὴν Ἐκκλησίαν· * ὡς ἀστὴρ δὲ * φωτοβόλος, φωτίζων φωτὶ ἀρετῶν * Τριάδα σέβειν δι- δάσκεις, * ὡς ἀμέριστον μίαν Θεότητα· * καὶ τὰς αἰρέσεις τῶν δυσμενῶν * ἀπεδίωξας, Σίλβεστρε πάνσοφε· * διὸ ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει τὸν Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ζωοτ νεκρόν βουν αισχύνων Ζαμβρήν Μάγον Ο και νεκρός ζων Σίλβεστρος 'Ρώμης Πάπας. Θυμόν άποπνείει Σίλβεστρος δέυτέρη ἡοτ.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδη ζ'. Ο Είρμός.

» Είκονος χρυσής * ἐν πεδίφ Δεηρά * λατρευομένης, * οἱ τρεκ σου Παϊδες κατεπάτησαν * ἀθεωτάτου προστάγματος *

» μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλο-» γητὸς εἶ, ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στολην ίεραν * έπενδύων με, Χριστέ, * τον γυμνωθέντα * τη συμβουλία τοῦ ἀλάστορος, * γυμνός προβηναι τοῖς ὕδασιν * είλου ἀγαθότητος πλούτω * ἀνυμνῶ σου τὸ εὖσπλαγχνον, * καὶ προσκυνῶ τὴν θαυμαστὴν * οἰκονομίαν σου.

Τίς αὐτη, Χριστέ, * ἡ πολλή σου πρός ἡμᾶς * οἰκονομία; * τίς ἡ πτωχεία; τίς ἡ ἄφατος * καὶ ὑπὲρ νοῦν συγκατάβασις; * ἔρη, ὁπηνίκα σε εἶδεν * ὁ Ἰωάννης γυμνούμενον, * καὶ βαπτισθῆναι ὑπὰ αὐτοῦ * ἐγκελευόμενον.

Υρήψας, Χριστέ, * ώσπερ λύχνον, τὴν σεπτὴν * σάρκα σου μέσον * τοῦ Ἰορδάνου, καὶ ἐζήτησας * τὴν συγχωσθεῖσαν τοῖ πάθεσι * καὶ τῆ ἀμαρτία εἰκόνα· * καὶ εὐρών κατεκάλλυνας * τῷ Βαπτισμῷ σου, ἀγαθέ· * ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Του Αγίου. Οι έχ της Ιουδαίας.

 Δ (καιος ώσπερ φοίνιξ * έν τῷ οἴκῳ Κυρίου, * Πάτερ, ἐξήνθηφονται ψάλλοντες: * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ισχυραϊς τῶν σῶν λόγων * ἀποδείξεσιν είλες * τοὺς ματαιόρρονας * νοσοῦντας ἀπιστίαν· * καὶ χαίρων ἐμελώδεις, * παναοίδιμε Σίλβεστρε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Διαμένει ἡ δόξα * εἰς αἰῶνάς σου, Πάτερ, * καὶ τὸ μνημόσυνον * σὺν πᾶσι τοῖς Δικαίοις· * μεθ' ὧν ἡμῶν τῶν πίστει * μελωδούντων μνημόνευε· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ο κλεινός Ίεράρχης,* τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη * καταλαμπόμενος, * τὸ σκότος τῆς κακίας * διέλυσε, καὶ πάντας * τοὺς βοῶντας ἐφώτισεν· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Υπερθαύμαστε Κόρη, * τον πρό πάντων αἰώνων * ἐχυοφόρησας * ἡμῖν ὁμοιωθέντα * δι' ἄχραν εὐσπλαγχνίαν,* ἵνα σώση τοὺς ψάλλοντας. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. 'Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Τον έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκααβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν,*

» ύμνεττε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Φωνή βοώντος ἐμρανώς * ἐν ἐρήμω ἐπιστὰς * ὁ Ἰωάννης, * ἐπιστρέφων χαρδίας, * μετανοούσας θερμώς * δοξάζειν * τὸν ἐπισαιούμενον * ἐν τῷ Ἰορδάνη * Σωτῆρα καὶ Δεσπότην.

Χειμάρρους πέρυκας τρυρής, * ὁ θαλάσσας καὶ πηγὰς * δημιουργήσας * καὶ πῶς ὕδασι βαίνεις; * τί ἀποπλῦναι ζητῶν; * ἡ πάντων * ἔκπλυσις καὶ κάθαρσις * τῶν ὑμνολογούντων, * Χριστέ, σὲ εἰς αἰῶνας.

Ψυξαι τὰ ρεύματα ζητών * τῆς κακίας του ἐχθρου, * καὶ τὰς θαλάσσας * τῶν παθῶν ἀναστεῖλαι, * καὶ τοῖς πιστοῖς ἱλασμόν * πηγάσαι * καὶ ἄφεσιν, Δέσποτα, * ἔρχη βαπτισθῆναι * ἐν ρείθροις Ἰορδάνου.

Ωρῶν καὶ χρόνων Ποιητὰ, * ὑπὸ χρόνον γεγονὼς * δὶ εὐσπλαγχνίαν, * ὁ ἀχρόνως ἐκλάμψας * ἐκ προανάρχου Πατρὸς, * ἐπέστης * τὰ χρόνια πταίσματα * πάντων ἀποπλῦναι * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου.

Τοῦ Αγίου. Νικηταί Τυράννου.

Γίαν φύσιν, Πάτερ,* τῆς μιᾶς Θεότητος * θεολογήσας * ἐν τρισὶ προσώποις * νοουμένης, ἔμελπες * ἀχαταπαύστως * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αληθείας, Πάτερ, * ἀληθης διδάσκαλος * ἀνηγορεύθης· * ψευδωνύμου πλάνης * δθεν ἐστηλίτευσας * ἀπάτην, μέλπων· * Εύλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κορυφαΐος ὤφθης * ίεροῦ συστήματος,* Ἱερομύστα,* καὶ τοῦ Κορυφαίου * Μαθητῶν ἐκόσμησας * βοῶν τὸν θρόνον· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αρεταϊς ἐνθέοις,* Πάτερ, τὴν καρδίαν σου * κατακαλλύνας,* ὅλος ὡραιώθης, * καὶ ταῖς ἄνω τάξεσι * βοῶν συνήρθης· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

- * Νικηταί τυράννου * καί φλογός τῆ χάριτι * σοῦ γεγονότες, * οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παΐδες ἐβόων *
- » Εύλογεττε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε *
- είς πάντας τούς αίωνας.

'Ωοη. θ'. Ο Είρμος.

» Tον έχ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σορία * ήχοντα χαι» T νουργήσαι τὸν 'Αδὰμ * βρώσει φθορ $\bar{\alpha}$ πεπτωχότα δεινώς, *

» έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οί πι-» στοί, όμοφρόνως * έν υμνοις μεγαλύνομεν.

Ίδών σε ὁ Ἰωάννης * πρὸς αὐτὸν, Εὐεργέτα, * ἐλθόντα, καὶ αίτοῦντα παρ' αὐτοῦ * ἐν ταπεινώσει τὸ Βάπτισμα,* ἐκπλαγείς συνεστάλη, * μηδόλως χειραπτήσαι σε τολμών, * τον άπτόμενον πάντων * δρέων, καὶ καπνίζονται.

'Ως χελιδών σεμνοτάτη * προμηνύουσα έαρ, * ἐπέστη νοητόν ό Βαπτιστής * τοῖς ἐν χειμῶνι ὑπάρχουσι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων, * και ζάλην ὑπομένουσιν ἀεὶ * ἐναντίων πνευμάτων * πονηροτάτοις πάθεσι.

Σὲ τὸ ἀπαύγασμα δόξης * τοῦ Πατρὸς ἐπιλάμψαν * τοῖς ἐν σχότει χαθημένοις των δεινών, * άδυτε "Ηλιε Κύριε, * χαὶ έρχόμενον πάντας * φωτίσαι ίερφ σου Βαπτισμφ, * ώς Θεόν καί Σωτήρα, * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Ή του θανάτου άξίνη * ἐν τῆ ῥίζη κειμένη, * ὡς δένδρω άπειλει την έχτομην, * την άχαρπίαν σου βλέπουσα. * μη ούν ἄκαρπος μείνης, * ψυχή μου, άλλα βόησον Θεῷ * ἐν θερμῆ μετανοία * Ημάρτηκά σοι, σῶσόν με.

Φωνή βοώντος ήχούσθη * έν έρημοις χαρδίαις * Εύφράνθητε, έπέστη ὁ Χριστός,* ἄρεσιν πᾶσιν δωρούμενος: * άγιάσθητε πᾶσα* ή θάλασσα, πηγαί και ποταμοί, * και κοιλάδες και νάπαι, * και πάσα ή ύφήλιος.

Τοῦ Άγίου. Κυρίως Θεοτόχον.

Τέρευσας προθύμως * σεαυτόν, Παμμάχαρ, * τῶν ἡδονῶν τῆ 1 νεχρώσει, και γέγονας * του δι ήμας νεχρωθέντος * θύμα εύπρόσδεχτον.

΄ Ως θεῖος Κορυραῖος * ίερῶν Πατέρων * τὸ ίερώτατον δόγμα έχράτυνας, * αίρετιχών ἀποφράξας * ἄθεα στόματα.

Συνήφθης ταϊς χορείαις * ταϊς των 'Ασωμάτων, * τούς άσωμάτους έχθρούς τροπωσάμενος * περιφανώς, Ίεράρχα * θεόφρον Σίλβεστρε.

"Η μνήμη σου τῷ χόσμφ, * Πάτερ Ἱεράρχα, * ὡς φωταυγης έξανέτειλεν ήλιος, * φωταγωγούσα τούς πίστει * άγευρημούντάς σε.

Θεοτοχίον.

Φιλάγαθε Παρθένε,* τὴν κεκακωμένην * τῇ ἀμαρτία ψυχήν μου ἀγάθυνον, * τὸν ἀγαθὸν ἡ τεχοῦσα * Θεὸν καὶ Κύριον.

Ο Είρμός.

• Κυρίως Θεοτόχον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, • Παρθένε 'Αγνη, * σὺν 'Ασωμάτοις Χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες. Έξαποστειλάριον. Γυναΐχες ἀχουτίσθητε.

ωνή βοῶντος ἤχησε, * καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτήσατε· * χόρευσον, γένος ἀνθρώπων· * ὁ γὰρ προάναρχος Λόγος, * σάρκα λαβών ώς ἄνθρωπος, * ἤκει βαπτισθησόμενος * ὑπὸ χειρῶν, ὧν ἔπλασεν, * ἐν Ἰορδάνη, καὶ λύσων * τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

νοιομίο"

Ι ος ρείθρά σε ποτάμια * εἰσδέξονται, Φιλάνθρωπε, * τὸν ποταμούς καὶ θαλάσσας * ποιήσαντα ἐκ μὴ ὄντων; * πῶς κορυφὴν τὴν ἄχραντον * τὴν σὴν τολμήσει Πρόδρομος * χειροθετῆσαι, Δέσποτα; * ὑμνοῦμεν φρίττοντες, Λόγε, * τῆς σῆς πτωχείας τὸ ὑψος.

Είς τους Λίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, ων ἡ ἀκροστιχὶς μέχρι των τῆς Ε΄. τοῦ παρόντος μηνός

"Ασματα Θεοράνους εἰς τὰ Φῶτα.
"Ηχος πλ. β'. Αἰ 'Αγγελικαί.

ί 'Αγγελικαί * προπορεύεσθε Δυνάμεις * ἐκ τῆς Βηθλεἐμ * πρὸς τὰ ῥεῖθρα 'Ιορδάνου· * προέρχου, 'Ιωάννη, * καταλείψας τὴν ἔρημον. * Χαῖρε, Ποταμὲ, καὶ εὐτρεπίζου· * πᾶσα δὲ ἡ γῆ ἀγαλλιάσθω· * Χριστὸς ἔρχεται * τὴν ἀμαρτίαν τοῦ 'Αδὰμ * καθᾶραι ὡς εὖσπλαγχνος.

πάρασιν άγνοῖς * καὶ ψυχαῖς κεκαθαρμέναις * δεῦτε, μυστικῶς * Βηθλεὲμ μεταχωροῦντες, * καὶ πρός τὸν Ἰορδάνην * σὺν Χριστῷ ἐπειγόμενοι, * ἔσωμεν αὐτῷ μετ' εὐφροσύνης, * αἰ πατριαὶ τῆς γῆς νῦν πᾶσαι * πιστῶς λέγουσαι· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πέγα καὶ φρικτόν * τὸ μυστήριον ὑπάρχει! * ὅτι ὁ Θεὸς * τοῖς ἀνθρώποις ὡμοιώθη,* καὶ ἀμαρτίαν ὅλως * μὴ εἰδὼς, ὁ ἀνεύθυνος * ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι * ἐν ποταμῷ τῷ Ἰορδάνη * αἰτεῖ σήμερον. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ανθος έχ Δαυίδ * ἀνατείλας τῆς Παρθένου, * ἡλθεν ὁ Χριστός * Απρός τὰ ρετθρα Πορδάνου, * τὰς ἀμαρτίας πλῦναι * τοῦ Προπάτορος ὕδασι. * Χόρευσον, ᾿Αδάμ· εὐφραίνου, Εὕα· * ὁ οὐρανός ἀγαλλιάσθω· * λαοὶ, εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθών, * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τρέμει τῆ χειρί * δειλιών χειροθετήσαι· * χαίρει τῆ ψυχῆ * ἐν-

σας * δούλου τὴν μορρὴν ἐνδεδυμένος,* ἵνα βροτούς δουλείας ρύση * ἐχθροῦ κράζοντας· * Εύλογημένος ὁ ἐλθών,* Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Καὶ νῦν, δικοιον.

πασα ή γή * μυστιχώς ἀγαλλιάσθω * νῦν προφητιχώς, * χαι Τὰ ὅρη σχιρτησάτω· * ἀπάστρεψον τὸ ἐετθρον, * Ἰοροὰνη, ώς γέγραπται· * φρίξον ἐχ προσώπου τοῦ Δεσπότου· * ὅτι Θεὸς ἐνανθρωπήσας, * βροτοὺς ἄπαντας * τῆς ἀμαρτίας τοῦ ᾿Αοὰμ * καθᾶραι ἐλήλυθεν.

'Απόστιχα Στιχηρά 'Ιδιόμελα, 'Πγος πλ. β'.

χειρί, σύν τρόμφ έλεγεν. * Αγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, * ὁ μόνος ἔχων τὸ μέγα ελεος.

Στίγ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Τοιμάζου, 'Ιορδάνη ποταμέ· * ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται Χριστὸς ό Θεὸς * βαπτισθῆναι ὑπὸ 'Ιωάννου, * ἵνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεραλὰς * συνθλάση τῆ Θεότητι ἐν τοῖς ὕδασι τοῖς σοῖς. * 'Αγάλλου, ἡ ἔρημος 'Ιορδάνου· * τὰ ὅρη, σκιρτήσατε μετ' εὐρροσύνης· * ἡκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωἡ * ἀνακαλέσαι τὸν 'Αδάμ. * Φωνἡ βοῶντος βόησον, * ὧ 'Ιωάννη Πρόδρομε· * Έτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, * καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ἀπεργάσασθε.

Στίγ. Είδοσάν σε ϋδατα ό Θεός.

γαλλιάσθω, ή ξρημος τοῦ Ἰορδάνου,* καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον.*

αρωνή γὰρ βοῶντος ἡκούσθη ἐν αὐτῆ. * Ἐτοιμάσατε τὴν όδον τοῦ Κυρίου. * ὁ γὰρ τὰ ὅρη στήσας σταθμῷ, * καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, * ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεὸς, * βαπτίζεται ὑπό δούλου. * πτωχεύειν ἤρξατο, * ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. * "Ηκουσεν Εὖα. * ἐν λύπαις τέξη τέκνα. * Νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος. * Χαῖρε κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν,

ΤΙγος πλ. δ΄. 'Ανατολίου.

Τωάννη Βαπτιστά, ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν 'Αμνόν, * ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, * μετ' 'Αγγέλων μοι λειτούργησον. * ἐκτείνας ἄψαι τῆ παλάμῃ * τῆς κορυφῆς μου τῆς ἀχράντου. *

καὶ όταν ίδης τὰ όρη τρέμοντα, * καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστραρέντα, * σύν τούτοις βόησον· * Ο σαρχωθείς έχ Παρθένου * είς ήμων σωτηρίαν, Κύριε, δόξα σοι.

Ή λοιπη 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

THE Γ' . TOY AYTOY MHNOS.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μαλαχίου, και του Αγίου Μάρτυρος Γορδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ήχος πλ. δ΄. Κύριε εί και κριτηρίφ.

ύριε, * σοὶ τὸν σὸν Προφήτην ἰχέτην * καὶ πρεσβευτὴν προ-Χειρίζομαι * οῦ ταῖς ἰχεσίαις, Οἰχτίρμον, * καὶ ταῖς πρεσβείαις, ώς εύσπλαγχνος,* ἀπεγνωσμένης ψυχής * τὰ πταίσματα διάλυσον, * οὐσιώδη κεκτημένος * καὶ φυσικήν ἀγαθότητα.

Τρήματα * της θεοχινήτου σου γλώττης * έχβεβηχότα θεώμεf L νος, \star σὲ νῦν μαχαρίζω, Προρήτα, \star τῆς ἀληθείας ἀγάμενος \cdot \star σύ γὰρ φωνή λιγυρά * τον κόσμον περιήχησας, * τὴν τοῦ Κυρίου προαγορεύων * παρουσίαν την σωτήριον.

Λ γγελος * άγγελομιμήτω σου βίω * ἐπὶ τῆς γῆς ἐχρημάτι-🗓 σας, * καὶ προσηγορίαν Αγγέλου * παναρμονίως ἐπλούτησας, * τὴν καλλονὴν τῆς ψυχῆς * τῷ κάλλει τῷ τοῦ σώματος * χαταλλήλως συναρμόσας, * Μαλαχία παμμαχάριστε. "Έτερα Στιχηρά Προσόμοια του Μάρτυρος.

Ήχος ὁ αὐτός.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος!

τορυφουμένην θεώμενος * την της ἀπάτης ἀχλύν,* φυγαδεύων Λ εμάχρυνας, * 'Αθλοφόρε Γόρδιε, * τον Θεόν προσδεχόμενος. * πολλοίς δὲ πόνοις * ἐγγυμνασάμενος, * καὶ ταῖς νηστείαις * παιο ο τριβούμενος, * ώσπερ αἰσθόμενος * τῆς σαυτοῦ δυνάμεως, * ἀγωνιστής * ώρμησας αὐτόκλητος * πρός τὸν ἀντίπαλον.

γρόδρα πεποιθώς, κατείληφας * των δυσμενών την πληθύν,* πα-Δ ναοίδιμε Γόρδιε, * παρ ούδεν ήγούμενος * των άνόμων το θέατρον. * καὶ στὰς ἐν μέσφ, * κήρυξ αὐτόμολος, * μεγαλορώνως * Χριστόν ἐκήρυξας * Κτίστην και Κύριον, * τῷ Πατρι συνάναρχον, * και τῷ σεπτῷ * Πνεύματι ὁμότιμον * και συναίδιον.

Men. Tom. III.

φει χεραλήν τεμνόμενος, * ἀπό ζωῆς εἰς ζωήν, * ἐχ θνητῆς εἰς ἀθάνατον, * καὶ φθαρτῆς πρός ἄρθαρτον * προφανῶς μεταβεβηχας, * μὴ ἀναμείνας * ρύσεως νέχρωσιν, * ἀλλ' αὐθαιρέτως * θανεῖν ἐλόμενος. * * Το τῶν ἀγώνων σου, * ' Αθλορόρε Γόρδιε, * δι' ὧν Χριστὸν, * Μάρτυς, ἐμεγάλυνας * τὸν μόνον εὕσπλαγχνον.

Δόξα, καὶ νῦν,

τηγος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ ἐν Πνεύματι Αγίφ βαπτίζων καὶ πυρὶ, * ἐν Ἰορδάνη ἔρχεται βαπτισθήναι ὑπὸ Ἰωάννου. * Θεὸς οὐ γυμνὸς, * οὐδὲ ἄνθρωπος ψιλὸς, * ἀλλ' ἐν δυσὶ ταῖς ρύσεσιν, * εἶς ὁ αὐτὸς Τίὸς μονογενής. * ζητῶν μὲν τὸ βάπτισμα * ὡς ἄνθρωπος ἐχ θνητοῦ, * αἴρων δὲ ὡς Θεὸς * τὴν ἀμαρτίαν τοῦ χόσμου, * χαὶ παρέχων πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

'Αποστίχου, Στιχηρά Προσόμοια, ων ή άκροστιχὶς· 'Ιωσήρ.
'Πγος πλ. β'.

Τριήμερος ανέστης Χριστέ.

Τόου ό φωτισμός των πιστων, * ίδου ό ίλασμός ήμων * ἐπιβαίνειν * μέλλει ρείθροις ποταμού, * τον ρύπον δπως πλύνη * κακίας των ἀνθρώπων, * καὶ ἀναπλάση συντριβέντας ήμας.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Ως είδε σε ερχόμενον * ὁ Πρόδρομός σου, Κύριε, * και αιτοῦντα * βαπτισθήναι ὑπ' αὐτοῦ, * ἐν φόβφ ἀνεβόα * Θεέ μου πλαστουργέ μου, * πῶς σε βαπτίσω τὸν ἀμόλυντον;

Στίγ. Είδοσάν σε ύδατα ό Θεός.

Συνέλθωμεν, πιστοί, νοητώς * πρός τὰς τοῦ Ἰορδάνου ροὰς, * δαῦμα μέγα * ὅπως ἰδωμεν σαφώς· * ὁ Κτίστης γὰρ τῶν * ἐπιφανεὶς ὡράθη, * καὶ βαπτισθῆναι παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄.

Τορδάνη ποταμῷ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, * καθᾶραι θέλων ἡμᾶς * ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν * τῆ αὐτοῦ ἐπιφανεία, * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

'Απολυτίκιον Προεόρτιον, Έτοιμάζου Ζαβουλών. Καὶ τοῦ Αγίου, Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

Έν τοῖς ᾿Αποδείπνοις, ψάλλομεν το παρόν Τριώδιον· οὖ ἡ ἀχροστιχίς· Τετράδι ψαλῶ.

'Ωδή γ'. Ήχος β'. 'Ο Είρμός.

» τη ης πίστεως έν πέτρα με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» Τω μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν ἄγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

'Εν χενοίς ἡ ἐπίνοια τοῦ Ἡρώδου, * τοὺς μέλλοντας τυγείν τής έλευθερίας * άνόμως άνελόντος παΐδας. Χριστός γάρ, * ό λυτρωτής ήμων, * ζωήν γαρίζεται * πᾶσι την άνώλεθρον, * βαπτιζόμενος.

Τό δεινόν βουλευτήριον του Ήρώδου * νηπίων πρίν ἀπέκτεινε νεολαίαν, * την Βηθλεέμ αιμάτων πληρώσαν νου δέ * τῆ Έχκλησία Χριστός * έρχεται, τέχνα πολλά * διά τοῦ Βαπτίσματος * είσποιήσασθαι.

Έτερον Τριώδιον, οὖ ἡ ἀκροστιγίς:

Προσάββατόν τε. 'ஹδὴ ε΄. ή Ηχος πλ. β΄. Ο Εἰρμός.

» ΤΤρός σὲ ὀρθρίζω, * τόν δι' εὐσπλαγχνίαν * σεαυτόν τῷ πε-» • σόντι * χενώσαντα άτρέπτως, * χαὶ δούλου χειρὶ * βαπτι-• σθήναι θελήσαντα Λόγε Θεού, * την εἰρήνην * παράσχου μοι, » φιλάνθρωπε.

'Ρυφθέντες φρένας, * και προκαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει * φρικτής οἰκονομίας, * άπαντες πιστοί, * ἐρχομένω Χριστῷ * ὑπαντήσωμεν, * Ἰορδάνου * τοῖς ῥείθροις ἐκκαθᾶραι ἡμᾶς.

Όρᾶτε, φίλοι, * τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, * τοῦ Ἡλίου τόν λύχνον, * τὸν φίλον τοῦ Νυμφίου, * Μετανοεῖτε * τοῖς λαοῖς ἐχβοώντα, και σπεύσατε * καθαρθήναι * τοῦ Κτίστου εἰς ὑπάντησιν. 'Ωδή η'. Είρμός.

Τρήμα Τυράννου * έπεὶ ὑπερίσχυσεν,* έπταπλασίως κάμινος * 👢 έξεκαύθη ποτέ· * ἐν ἢ Παιδες οὐκ ἐφλέχθησαν, * βασιλέως » πατήσαντες δόγμα, * άλλ' ἐβόων· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * » τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αποχενούντες * δαχρύων πηγάς, οί πιστοί, * έξ οφθαλμών, χαθάρωμεν * πάντα ρύπον ψυχών, * χαὶ φῶς ἐν φωτὶ τρισσόν όψόμεθα, * βαπτισθήναι Χριστοῦ ἐρχομένου· * ῷ προσμαρτυρήσει * Πατήρ οὐρανόθεν, * καὶ Πνεύματος 'Αγίου * λάμψει παρουσία * περιστεράς έν είδει.

Δάχρυον ἄπαν * Χριστός ἀφαιρούμενος * ἀπό παντός προσώπου, * προέρχεται ψυχών * πολυώδυνα νοσήματα * άνωδύνως έν ύδατι παύων· * καὶ παλαιωθέντας * ἀνθρώπους καινίζων * τῆ παλιγγενεσία, * τοὺς ὑμνολογοῦντας * αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίερουργοῦνται * ψυχαὶ τοῦ Βαπτίσματος * τῷ θεοσδότφ λουτρῷ, * καὶ Πνεύματος πυρὶ * τοῦ τὰ πάθη ἐκκαθαίροντος, * καὶ τὴν ὕλην συμφλέγοντος πᾶσαν * μοχθηρᾶς κακίας, * καὶ χάριν διδόντος * βοαν έν κατανύξει· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τούς αἰῶνας.

Έτερος. Στήλην κακίας.

Από βλεφάρων * ψυχιχών χαχίας ϋπνον * ἐχτιναξάμενοι, * τὰς πονηρίας * ἀφελώμεθα, * πιστοὶ, χαρδιών ἡμών, * χαὶ δά-χρυσι θερμοῖς * λούσωμεν φρένας, * θεαταὶ τοῦ ἐπιφανέντος, * ὅπως ὀρθώμεν τὸν Χριστὸν, * δοξάζοντες εἰς τοὺς αἰώνας.

Βέβηλον έπος * πονηρών έννοημάτων * μὴ προσενέγχωμεν.* λόγον δὲ θεῖον * μελετήσαντες, * τοῖς ὕμνοις προσάξωμεν * τῷ Λόγῳ δι ἡμᾶς * σαρχὶ φανέντι, * χαὶ φωτίζοντι τοὺς ἐν σχότει. * δν πᾶσα χτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σορίας * κεκρυμμένου μυστηρίου * νῦν φανεροῦται βροτοῖς * Θεοῦ κριμάτων * νῦν ἡ ἄβυσσος * πιστοῖς ἐκκαλύπτεται, * Θεοῦ μετὰ σαρκός * ἐν γἢ φανέντος * εἰς ἀνάπλασιν βροτείου γένους. * ὄν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απαγορεύεις,* 'Ιωάννη, ὅπερ δράσεις * τάχος ὑπείκων μου· * "Αρες οὖν ἄρτι· * οὕτω πρέπον γὰρ * ἡμῖν ἐστιν ἄπασαν * πληρῶσαι ἀληθῶς * δικαιοσύνην, * ὁ Δεσπότης τῷ δούλῳ ἔρη· * ἔν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Στήλην κακίας * τοῦ δεινοῦ Ἡρώδου πάντες * ἐκμυκτηρί-» σαντες, * πρὸς Ἰορδάνην * δεῦτε ἴωμεν, * πιστοὶ, ἵν' ὀψώμεθα * » Χριστόν τὸν Λυτρωτὴν * ὑπὸ Προδρόμου * βαπτιζόμενον σαρκὶ » ἐν ρείθροις· * δν πᾶσα κτίσις εὐλογεῖ, * δοξάζουσα εἰς τοὺς » αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Πουχαϊς καθαραϊς * καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, * δεῦτε, μεγα» Τουχαϊς καθαραϊς * καὶ ἀρρυπώτοις χείλεσι, * δεῦτε, μεγα» 'Εμμανουήλ,* δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες πρεσβείαν
» τεχθέντι: * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὰ ὁ Θεὸς, * καὶ
» σῶσον ἡμᾶς.

'Αγνώμων μηδείς * καὶ πρός Χριστόν ἀχάριστος * ἔστω, τό μακρόθυμον * τῆς ἀνοχῆς αὐτοῦ * καὶ χρηστότητος ὑβρίζων καταφρονήσει: * ἀλλ' ἐν φόβω καὶ χαρᾳ * δουλεύσωμεν, αὐτῷ μελωβοῦντες: * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει τοῖς λαοῖς * τῶν ἀπειθῶν ὁ Πρόδρομος· * Τίς ὑμῖν ὑπέδειξεν * ἐχ τῆς ὁργῆς φυγεῖν,* ἐχιδνῶν γεννήματα, τῆς μελλούσης; * μετανοίας οὖν χαρποὺς * ἐνδείξασθε ἀξίους, βοῶντες· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ω πηρωτικής * ἀγνωμοσύνης τόλμημα! * δν γὰρ οἱ ἀλλόφυλοι, * ὡς Λυτρωτὴν, Χριστόν * προσεκύνησαν, ἐν δώροις τε-

τιμηχότες, * οἱ οἰχεῖοι μανιχώς * ἐζήτουν ἀποχτεῖναι φανέντα. * Φεϊσαι * τῶν ψυχῶν ἡμιῶν, * Χριστὲ ὁ Θεός, * καὶ σῶσον ἡμᾶς.
"Ετερος. Τὴν τιμιωτέραν.

Αδάμ * νῦν ἐπανορθώσων, * ἐπεφάνη 🗸 νέος 'Αδὰμ,* τὴν ἐλευθερίαν * τῆς παλιγγενεσίας * παρέχων παραδόξως * διὰ Βαπτίσματος.

Νόμον και Προφήτας ἀποπληρών, * και δικαιοσύνην * έκτελων ο πάντων Σωτήρ, * νῦν ὑπο παλάμης * χειροθετεῖται δούλου, * δουλείας άφαρπάζων * έχθροῦ τον ἄνθρωπον.

Τοῖς "Εθνεσιν ἔλαμψε μέγα ρῶς: * τοῖς ἐσκοτισμένοις * θεϊκή άνέσχεν αὐγή. * τοῖς ἐν σκιᾳ πάλαι * θανάτου καθημένοις * ὁ "Ηλιος τῆς δόξης * Χριστός ἀνέτειλεν.

Έχυκλουν 'Αγγέλων αι στρατιαί * τον εν 'Ιορδάνη * βαπτιζόμενον Λυτρωτήν, * και τρόμφ το μέγα * Μυστήριον άνύμνουν * τζς τούτου ἀπορρήτου * συγκαταβάσεως. Είτα τον Ειρμόν.

 Την τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ,* καὶ ἐνδοξοτέραν * ἀσυγκρί-• τως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως * Θεόν Λόγον τεχοῦσαν, * » την όντως Θεοτόχον, * σε μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

άπερίγραπτος * ὢν τῆ Θεότητι, * περιγραφόμενος * ὕλη τοῦ Ο σώματος, * μέλλει προέρχεσθαι ροαϊς * Ἰορδάνου τοῦ βαπτισθήναι. * Τοῦτον καθαρότητι * διανοίας δεξώμεθα· * πάντων γάρ έργάσασθαι * τὴν ἀνάπλασιν βούλεται * πρός δν νῦν ἐκβοήσωμεν φόβω. * Δόξα, Χριστέ, τῆ ἐπιφανεία σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον. Ππιρανέντος σου * έν Ἰορδάνη, Σωτήρ, * έπὶ τὰ ὕδατα * τοῦ L βαπτισθήναι σαρκί,* αι των Αγγέλων στρατιαί * έξίσταντο καθορώσαι * δούλω παριστάμενον * τον Δεσπότην της κτίσεως. * Ανωθεν εκήρυττε * σε Πατήρ ο προάναρχος * διό μετ' εύφροσύνης βοωμέν σοι· * Δόξα, Χριστέ, τῆ ἐπιφανεία σου. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α'.

Τόν συνάναρχον Λόγον.

Τόν όμοτιμον Λόγον * Πατρί και Πνεύματι, * σαρχωθέντα δι' οίκτον * και βαπτιζόμενον, * των 'Αγγέλων οι χοροί * βλέποντες, ἔτρεμον· * καὶ Ἰορδάνης ποταμός, * εὐλαβηθείς καὶ φοβηθείς, * ἐστράφη εἰς τὰ ὁπίσω, * ἡμᾶς ἀνάγων πρός ὑψος * τῆς σωτηρίας πάθεσι ῥεύσαντας.

Δόξα, καὶ νον, όμοιον.

Ο συνάναρχος Λόγος * Πατρί καὶ Πνεύματι, * μορρωθεὶς διὰ σπλάγχνα, * νῦν τὸ ἀλλότριον * βαπτισθῆναι δι' ἡμᾶς * ἤδη ἐπείγεται· * ὑπαντήσωμεν αὐτῷ * διανοίᾳ καθαρᾳ, * Εὐλογητὸς εἰ βοῶντες, * Χριστὲ, Σωτὴρ εὐεργέτα, * ὁ ἀγιάσαι ἡμᾶς ἐρχόμενος.

Κανόνες τρεῖς, ὁ Προεόρτιος εἰς ς΄. τοῦ Προφήτου εἰς δ΄. κα!

τοῦ Μάρτυρος εἰς δ΄.

Ο Προεόρτιος, οὖ ή ἀκροστιχὶς, Κατὰ ᾿Αλφάβητον ἐν δὲ τῆ θ΄. ψδῆ Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Ανοίξω το στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, *
» Ακαὶ λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρὶ, * καὶ ὀρθήσο» μαι * φαιδρῶς πανηγυρίζων, * καὶ ἄσω γηθόμενος * ταύτης
» τὰ θαύματα.

'Αβύσσους προστάγματι * δημιουργήσας, φιλάνθρωπε, * τὴν γἢν ὁ τοῖς ὕδασι * κρεμάσας, Κύριε, * ταπεινούμενος * προέρχη βαπτισθῆναι * ποταμίοις ῥεύμασι, * πλύνων με ῥύπου παθῶν.

Βουλήσει ἐπτώχευσας, * τὸν ἐχουσίως πτωχεύσαντα * χαχῶν ἐπιδόσεσιν * ἐμὲ πλουτίζων, Χριστέ, * χαὶ ἐν ὕδασι * προέρχη Ἰορδάνου * Βάπτισμα αἰτούμενος, * ὁ ἀναμάρτητος.

Γηράσαντα πταίσμασι * χόσμον χαινίζων, Φιλάνθρωπε, * ξένην άναγέννησιν * ἔρχη ποιήσασθαι * διὰ ϋδατος * χαὶ Πνεύματος ἀνθρώποις· * ὅθεν σου δοξάζομεν * τὴν ἐπιφάνειαν.

Δαυίδ θείφ Πνεύματι * προχελαδών ἀπερθέγγετο· * Τί σοι ἔστι θάλασσα * ὅτι νῦν ἔφυγες; * χαὶ τί ὅτι σὺ * ἐστράρης, Ἰορδάνη, * Χριστόν θεασάμενος * γυμνόν ἐστῶτα ἐν σοί;

Έτερος Κανών του Προφήτου, ου ή άκροστιχίς.

Μαλαχίου με το κλέος δοξαζέτω.

Θεοράνους.

' Ω δη α'. Ήχος πλ. δ'. Ή κεκομμένη.

Μετὰ τῆς ἄνω * χορείας γηθόμενος, * καὶ ταύτη συγχορεύων * καὶ συναγαλλόμενος, * καὶ θείου φωτισμοῦ * ἀξίως ἐμφορούμενος, * Θεόπνευστε, τοὺς πίστει τὴν σεπτὴν * σοῦ μνήμην ἐορτάζοντας, * τῷ Κυρίφ ψάλλοντας, * πρεσβεύων διαφύλαττε.

Αγγελομόρφω * ψυχῆς ωραιότητι, * καὶ κάλλει διαπρέπων * πάλιν τῷ τοῦ σώματος, * τὴν ἄνωθεν αὐγὴν * τῆς θείας ἐπι-

λάμψεως * ἐδέξω, Θεηγόρε, τηλαυγώς, * καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Λελογισμένως * ἀνύων τον βίον σου,* καὶ τρόπων εὐκοσμία * καθωραϊζόμενος,* καὶ ἤθεσι χρηστοῖς,* Παμμάκαρ, σεμνυνόμενος,* Προφήτης ἀληθείας εὐσεβής * κραυγάζων ἐναπέφηνας· * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

"Αχραντε Μήτηρ * Θεοῦ Παντοκράτορος, * ἡ Βασιλίδος φυλης * Δέσποινα βλαστήσασα, * καὶ μόνη τὸν Θεὸν * τὸν πάντων βασιλεύοντα * γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, * κινδύνων με διάσωσον * τῷ Υἰῷ σου ψάλλοντα * * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Έτερος Κανών του Μάρτυρος, οὖ ἡ ἀχροστιχίς:

Μάρτυρα Γόρδιον υμνοισιν μελιηδέσιν ξδω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος ο αυτός. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

πάρτυς τῆς ἀληθείας, * Γόρδιε παμμάχαρ, γνωριζόμενος, * φωτοφόρον μοι χάριν * οὐρανόθεν παράσχου ταῖς πρεσβείαις σου.

"Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ τὸν 'Αθλοφόρον ἐνισχύσαντι * κατὰ τῶν ἀντιπάλων, * και στεράνφ τῆς νίκης κοσμήσαντι.

'Ρώμη καὶ πανοπλία * τοῦ Παμβασιλέως κρατυνόμενος,* τῶν τυράννων καθείλες * τὴν μανίαν, πανένδοξε Γόρδιε.

Τόνοις τῆς εὐσεβείας * ἐγγεγυμνασμένος δι' ἀσκήσεως, * τοὺς ἀγῶνας ὑπέδυς * ἐκουσίως, πανεύφημε Γόρδιε.

Θεοτοχίον.

"Υδατος άλλομένου * εἰς άθανασίαν, ὥφθης σχήνωμα, * τοῦ πηγάζοντος πᾶσι * τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις, Θεόνυμφε. $^{`}\Omega \delta \grave{\eta} \ \gamma ^{'}. \ \bullet \ Eἰρμός.$

> Tούς σούς ύμνολόγους, Θεοτόχε,* ώς ζώσα καὶ ἄρθονος πηγή,* > t θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν στερέωσον * καὶ > tν τῆ θεία δόξη σου * στεράνων δόξης άξίωσον.

Εὐφράνθητι, ἔρημος, διψώσα * βροτών φύσις ἄπασα, ίδοὺ * τὸ ὕδωρ ἐπιφαίνεται, * τὸ τῆς ζωῆς ἀρδεῦόν σε * γονιμωτάτως χάριτι, * Χριστὸς, ἡ πάντων ἀνάπλασις.

Ζητήσαί με γνώμη πλανηθέντα * προέρχη ἐν ὕδασι, Χριστέ· * ἐν οἶς καταδυόμενος * βυθίζεις μου τὰ πταίσματα, * καὶ ἐκ βυθοῦ ἀνάγεις με * πάσης κακίας, ὡς εὕσπλαγχνος.

"Ηλιος όρᾶν σε μέλλων, Λόγε, * γυμνούμενον πρύπτει τὰς αὐγάς. * ἔρχη γὰρ, γυμνωθέντα με * ἀπάτη τῆ τοῦ ὄφεως, * διὰ τοῦ σοῦ Βαπτίσματος * στολὴν ἐνδύσαι σωτήριον.

Του Προσήπου. Σύ εί τὸ στερέωμα.

αίρεις νῦν θεώμενος * τὴν τῶν προβρήσεων ἔκβασιν, * μάκαρ, τῶν σῶν * τετελειωμένην, * Μαλαχία θεόληπτε.

"Ιασιν έν πτέρυξιν * έχων ἀνέτειλεν "Ηλιος * ὁ νοητός * τῆς δικαιοσύνης, * ὡς προέρης, Θεόπνευστε.

()εοτοχίον.

"Ολην τὴν ἐλπίδα μου * ἐν σοὶ, Πανάμωμε, τίθημι: * ὅλην πρός σὲ * χαίρων ἀνατείνω * τὴν ψυχὴν καὶ διάνοιαν.

Του Μάρτυρος. Ούκ έστιν άγιος.

 \mathbf{P} εόντων το ἄστατον * λογιζόμενος, * χαὶ μενόντων τὴν σύστασιν, * Μάρτυς ἀοιδιμε, * ἐνθυμούμενος, μάχαρ, * ἀτρόμως το στάδιον * ὑπῆλθες τῆς ἀθλήσεως.

'Απέθου τὴν πρόσκαιρον * ματαιότητα, * καὶ συνέθου, llaνόλβιε, * τοῖς ἀεὶ διαμένουσι· * καὶ φυγών τοὺς ἀνθρώπους, * 'Αγγέλων ὀρόσκηνος, * Θεόρρον, ἐχρημάτισας.

Γεώδη φρονήματα * χαταλέλοιπας, * πολιτείαν οὐράνιον, * Μάρτυς, εὐράμενος * χαθορᾶν γὰρ μὴ φέρων * τῆς πλάνης τὸ φρύαγμα, * εἰς ἔρημον ἐμάχρυνας.

Θεοτοχίον.

Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, * ὡς σὺ, Δέσποινα, * καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος * πλήν σου, Πανάμωμε· * ἐν γαστρὶ γὰρ τὸν Κτίστην * τῶν πάντων ἐχώρησας, * τὸν μόνον πολυέλεον.

Ὁ Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Κύριος, * καὶ οὐχ ἔστι δίκαιος * ὡς » Ο ὁ Θεὸς ἡμῶν, * δν ὑμνεῖ πᾶσα χτίσις· * Οὐχ ἔστιν ἄγιος * » πλήν σου, Κύριε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα του Προρήτου,

τιγος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Προρητείας την χάριν * πεπλουτηχώς, * ἐσομένων την γνώσιν * θεοπρεπώς * μεμύησαι ἐν Πνεύματι, * Μαλαχία θεόπνευστε, * καὶ προλέγεις ἄπασι * Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν, * καὶ Ἐθνών, Πανόλβιε, * τὴν θείαν ἀνάκλησιν. * "Οθεν τὴν σεπτήν σου * ἐορτάζομεν μνήμην, * καὶ πόθφ ὑμνοῦμέν σε, * καὶ πιστῶς μακαρίζομεν * ἐκβοῶντές σοι, ἔνδοξε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, του Μάρτυρος, δμοιον.

Τυρωθείς τῆ ἀγάπη * τοῦ Ἰησοῦ,* αὐθαιρέτω βουλήσει, * Μάρτυς σορὲ, * προθύμως εἰς θάνατον * σεαυτόν παραδέδωκας, * καὶ σταδίου ἐν μέσω * αὐτόκλητος ἵστασο,* ἐκβοῶν τοῖς τυράν-

νοις: * 'Ιδού έγω πάρειμι. * "Οθεν καὶ, τὴν πλάνην * παἰρησία ελέγξας, * ἐτμήθης τὴν κάραν σου, * καὶ ζωὴν πρός τὴν ἄληκτον * μεταβέβηκας, ἔνδοξε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἡχος ὁ αὐτός. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Χορός προφητικός * προχηρύττων χαίρει * το Βάπτισμα Χριστου, * τὴν ζωὴν ἀναβλύζον. * Κράζει ὁ Ἡσαίας * ἀντλῆσαι ὑδωρ το χαθαρτήριον. * Γράφει ὁ Θεοπάτωρ * πῶς ἐχ προσώπου ρεύγει ἡ θάλασσα, * τοῦ εὐδοχία σώζοντος Θεοῦ * το γένος τῶν ἀνθρώπων.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τη ήν άνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου • Το σαρχώσεως * σοῦ τοῦ Ύψιστου, * ὁ Προρήτης Αββακουμ * • κατανοῶν ἐκραύγαζε: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θάμβει συσχεθήσεται * ὁ οὐρανὸς, * καὶ τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα, * δουλοπρεπῶς σε * ἀφικνούμενον, Χριστὲ, * πρὸς τὸν σὸν δοῦλον βλέποντες, * καὶ ἐπιζητοῦντα τὸ Βάπτισμα.

Ίωάννη, σκίρτησον * ξρχεται γὰρ * πάντας ὁ λυτρούμενος Κύριος * ὑποκλιθήναι * τῆ χειρί σου ταπεινώς, * ὅπως ταπεινωθέντα με * θείω ἀνυψώση Βαπτίσματι.

Κλίνας καταβέβηκας * τοὺς οὐρανοὺς * ἐπὶ τὴν Παρθένον, Φιλάνθρωπε, * καὶ Ἰωάννη * ὑποκλίνεις κορυρὴν, * ἐπιζητῶν τὸ Βάπτισμα: * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία σου.

Λύων τὰς ἀμέτρους μου, * Λόγε, σειρὰς * τῶν ἀμαρτημά-των, ἐν ὕδασι * τοῦ Ἰορδάνου * ἐπισπεύδεις προσελθεῖν, * καὶ βαπτισθῆναι, Δέσποτα * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία σου.

Τοῦ Προφήτου. Είσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας.

ρποφήτης γενόμενος * τῆς θεαρχικῆς, Μάκαρ, ἀγαθότητος, * πάσιν "Εθνεσιν ἐκήρυξας * τὴν γεγενημένην * ἀπολύτρωσιν.

Μυηθεὶς διὰ Πνεύματος * τῆς ὑπερφυοῦς τοῦ Λόγου σαρχώσεως, * τὸ ἀπόρρητον μυστήριον, * Μαλαχία μάχαρ, * προηγόρευσας. Θεοτοχίον.

Έπὶ σοὶ ἀνατίθημι * πᾶσαν προσδοχίαν τῆς σωτηρίας μου,* καὶ τοῦ βίου τὴν κυβέρνησιν, * Κεχαριτωμένη * Μητροπάρθενε. Τοῦ Μάρτυρος. Ἐξ δρους κατασχίου.

Τοῦ Μάρτυρος. Έξ όρους κατασκίου.

Τοῦ Μάρτυρος. Έξ όρους κατασκίου.

Τόσεων Χριστοῦ παμμάκαρ, ὑπακούσας, * χαίρων τὴν φθαρτὴν * κατέλιπες στρατείαν, * καὶ Βασιλεῖ ἐστρατεύθης τῷ οὐρανίῳ, * στερανηφόρε Μάρτυς Γόρδιε.

Men. Tom. III.

Διεθρύβησαν, Μάρτυς, τὰ δρη τῶν τυράννων, * ἐτάχησαν δὲ * βουνοὶ οἱ τῶν εἰδώλων, * τῆ χαρτερᾳ σου ἀθλήσει καὶ παρρησία, * στερανηφόρε, προσεγγίσαντα.

Ίσχυσας Σταυροῦ τη θεία δυναστεία,* δήμφ δυσσεβεῖ * βοᾶν μεγαλοφώνως· * Τοῖς μὴ ζητοῦσιν εὐρέθην, μηδ' ἐρωτῶσι· * νῦν

πεποιθότως έμφανίζομαι.

"Όλην κατά σοῦ, Θεόρρον, τοῦ τυράννου * ἤγειρας, σορὲ, * τὴν ἄσχετον μανίαν, * καταπλαγέντος, παμμάκαρ, * τῆς διανοίας * καὶ τῆς ψυχῆς σου τὸ ἀνάστημα.

Θεοτοχίον.

Νύμφη τοῦ Θεοῦ, Μαρία Θεοτόχε, * ῥῦσαί με δεινῶν * πταισμάτων καὶ κινδύνων, * καὶ πρός γαλήνης λιμένα * καὶ σωτηρίας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον.

Ωοη ε΄. Ο Ειρμός.

» Εξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ,

» Ε ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα * τὸν ἐπὶ πάντων

» Θεόν, * καὶ τέτοκας ἄχρονον Γίὸν, * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε *

» σωτηρίαν βραβεύοντα.
Μαχράν το άνθρωπινον * άπο Θεού γενόμενον * ο Λόγος Θεού χατοιχτειρήσας, * άνθρωπος ώφθη· * χαὶ Βαπτισμῷ θεουργῷ * τοῦτο οἰχειοῖ θεοπρεπῶς, * χαὶ πρὸς τὸ ἀρχέτυπον * ἐπανάγει

άξίωμα.

Νεκρούς χρηματίσαντας * ἡμᾶς ταῖς παραβάσεσιν * ἔρχη, Ζωοδότα πανοικτίρμον, * ἀναζωῶσαι * ταῖς Ἰορδάνου ῥοαῖς * ὅθεν σου δοξάζομεν πιστῶς * νῦν τὴν ἐπιφάνειαν * καὶ τὸ ἄρατον ἔλεος.

Ξενίζεται άπασα * ψυχὴ ἐννοουμένη σου,* Λόγε, τὴν φρικτὴν οἰχονομίαν! * πῶς, ἀναπλάσαι * πάντα βουλόμενος, * ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ * ῥεύμασι γυμνούμενος, * ὁ φῶς ἀναβαλλόμενος. Τοῦ Προφήτου. Ὁ ἐχ νυχτὸς ἀγνοίας.

Τὴν φοβερὰν ἡμέραν * τῆς τοῦ Χριστοῦ παρουσίας προήγγειλας, * Μαλαχία θεόφρον, * θείφ φωτιζόμενος Πνεύματι.

Ό των ψυχων τον ρύπον * ἀναχωνεύων, και πλύνων τῆ χάριτι, * ὡς ἐν πόα πλυνόντων, * οὕτως σὲ, Θεόφρον, ἐδόξασε. Θεοτοκίον.

Κράτος θανάτου, Κόρη, * τῷ ζωηφόρφ σου τόκφ διέλυσας, * Παναγία Παρθένε, * καὶ ζωὴν ἐπήγασας ἄλυπον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο αὐτός.

Υπεισελθών άτρόμως * καὶ ρωμαλέως, ώς λέων, το θέατρον, * πέτρας ώσπερ άψύχους, * Μάκαρ, έλογίσω τοὺς ἄφρονας.

Μεμυημένος, Μάρτυς, * τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς τὰ διδάγματα, * πάντα πρὸς σωτηρίαν * εὐρες ἐπαλείφοντα, Γάρδιε.

Νενοηχώς, Θεόφρον, * τὴν σταθηράν σου ὁ τύραννος ἔνσταστιν, * πέτρα χαθάπερ χύμα * τῇ σῇ διεβράγη στεβρότητι.

Θεοτοχίον.

Ο έχ της σης νηδύος * ύπερουσίως, Παρθένε, σαρχούμενος,* θεογνωσίας αξγλη * χόσμον χατελάμπρυνε, Πάναγνε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Ττην θείαν ταύτην και πάντιμον * τελούντες Έορτην, οί » Εόφρονες, * της Θεομήτορος, * δεύτε τὰς χεϊρας κροτήσω-» μεν, * τὸν ἐξ αὐτης τεχθέντα * Θεόν δοξάζοντες.

Οἱ σκότει πάλαι καθήμενοι, * τὸ φῶς ἐπιδημῆσαν θεώμενοι,* χαρᾶς ἐμπλήσθητε· * ἰδοὺ ἐπέφανε Κύριος, * τὰ Ἰορδάνου ῥετθρα * περιβαλλόμενος.

Πῶς βλέψει σε ἀφικόμενον * ὁ Πρόδρομος, Σωτήρ, καὶ αἰτούμενον * τὸ θεΐον Βάπτισμα; * πῶς σε ροαὶ ὑποδέξονται, * τοῦ Ἰορδάνου ρείθρον * ὄντα ἀφέσεως;

'Ρανάτωσαν εὐφραινόμεναι * νερέλαι νο ητὴν ἀγαλλίασιν *
ἰδου ἀφίχετο * τοῦ βαπτισθῆναι ὁ Κύριος, * διασχεδάζων νέρη *
τῶν χαρδιῶν ἡμῶν.

Τοῦ Προφήτου. Τὴν δέησιν ἐχχεῶ.

 Λ αμφθεϊσά σου ή σορή διάνοια * ὑπ' αὐτής της θεικής φω ταυγίας, * καὶ τῶν χαμαὶ * χωρισθεῖσα πραγμάτων, * τῆς τῶν μελλόντων ήξίωται γνώσεως. * τὴν κλῆσιν γὰρ τὴν τῶν Ἐθνῶν * καὶ τοῦ νόμου τὴν παῦσιν προείρηκας.

Έλήλυθεν άληθως ὁ Κύριος,* ὁν ἡμεῖς περιχαρως ἐζητοῦμεν,* εἰς τὸν ναὸν,* ὁν αὐτὸς ἐκ Παρθένου * εὐλογημένης σορως ψκοδόμησεν, * ὡς ἔφησεν ὑπὸ Θεοῦ * ἐλλαμφθεὶς Μαλαχίας ὁ ἔνδοξος. Θεοτοχίον.

Ο ἄναρχος τοῦ Πατρὸς Μονογενης, * ὁ αὐτὸς μονογενης ἐχ Παρθένου * σωματωθείς, * ἀπορρητως ἐτέχθη, * καὶ την τεκοῦσαν Παρθένον ἐφύλαξε· * Θεὸς γὰρ ἡν ἀληθινὸς, * εἰ καὶ φύσιν ἀνθρώπου ἀνέλαβεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ώς τὸν Προφήτην.

Τερουργετται θυσία, * καὶ δεκτὴ προσφορά σοι προσάγεται, * στα ζόμενος αΐματι * ὁ Γόρδιος, Δέσποτα, * τὸ ἐκούσιον * Πάθος σου μιμούμενος.

Σεσοβημένος τὰς φρένας, * σοὶ φθαρτόν ὑπισχνεῖτο δοξάριον, * τῷ δόξαν ἀχήρατον, * Γόρδιε, πλουτήσαντι, * καὶ ἀθάνατον * ζωήν θησαυρίσαντι.

'Ιθυτενείς τὰς ἐλπίδας * πρός Θεόν πεπτημένος, παρέδραμες * τοῦ βίου τὸ ἄστατον· * καὶ ξίφει τεμνόμενος, * πρός εὐρύχωρον * πλάτος μεταβέβηκας.

()Estoxion.

Νενεχρωμένον τον νούν μου * των παθών τριχυμίαις * ἀνάστησον, * ζωήν την αἰώνιον * Χριστον ή χυήσασα, * τον παρέχοντα πάσι τὰ ἰάματα.

Ο Είρμός.

» Ος τον Προφήτην έρρύσω * έχ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστε ο Θεός, * κάμε των πταισμάτων μου * ρῦσαι ὡς φιλάνθρω-» πος, * και χυβέρνησον * τὴν ζωήν μου, δέομαι.

Κοντάκιον το Προεόρτιον, Έν τοις ρείθροις σήμερον.

Έτερον Κοντάχιον τοῦ Προφήτου,

ΊΙχος γ'. Ή Παρθένος σήμερον.

Τής σοφίας έμπλεως * τής υπερσόρου καὶ θείας, * Μαλαγία μέγιστε, * συ περυκώς, ώς Προφήτης * άνωθεν * αυτόν τὸν ὅντα * Θεοῦ σοφίαν * ἔδειξας * τοῖς πᾶσι κάτω * ἀναστραφέντα: * διὰ τοῦτό σε τιμώμεν, * τελοῦντες πίστει * τὴν θείαν μνήμην σου.

"Ετερον του Μάρτυρος,

Ήχος, β'. Την έν πρεσβείαις.

Τόν ἐν ἀθλήσει * ἀήττητον στρατιώτην, * καὶ ἐν βασάνοις * ἀνίκητον στερανίτην * Γόρδιον πάντες ἀνευφημήσωμεν, * τὸν ἐξ Ἐώας μέγαν * ὄντως ἀστέρα λάμψαντα, * τὸ θεῖον ἀγλάισμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Ο Οίκος, πρός τό Τείχισόν μου.

Τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον Λόγον, * τὴν σοφίαν τὴν ὄντως, * τὴν τοῦ λόγου πηγήν, * τὴν ἄβυσσόν τε τῆς γνώσεως, * τὸν σταδιάρχην τῶν 'Αθλοφόρων, * ἀληθείας τὸν Μάρτυρα, τὸν Δεσπότην * πάσης πνοῆς * προσκαλοῦμαι τὸν ὑμνον δοθῆναί μοι, * ὡς θέμις καὶ κατ' ἀξίαν * ἀριστείας ὑμνῆσαι τοῦ Μάρτυρος * τοῦ ἐξ' ἐώας ἀναλάμψαντος, * καὶ Τυράννων μανίαν ἐλέγξαντος· * τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ.

Συναξάριον.

Tη Γ' . τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Προφήτου Μαλαχίου.

Στίχοι.

Ο κλήσιν αὐχῶν 'Αγγέλου Μαλαχίας, Αὐχεῖ μάλιστα τὴν μετ' 'Αγγέλων στάσιν. Έκ ρεθέων Μαλαχίου ἀπέπτατο ἐν τρίτη ἦτορ. Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Γορδίου...

Στίχ.

Καὶ τις παρέλθη Γόρδιον τον όπλιτην, Πρός φρικτόν δπλον στερρόν ἄνδρα το ξίφος; Τμηθείς άμφὶ τρίτη πέσε Γόρδιος έν κονίησιν.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδη ζ'. Ο Είρμός.

ο ὑκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν Κτίσαντα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαίροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ • Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Συντριβέντα με τοῖς πταίσμασι καὶ κείμενον * ἐν σκότει, Κύριε, * τῆς παραβάσεως, * οἰκτείρας ἡλέησας * δι' ἀγαθότητα, * καὶ ἐν ΰδασι * τοῦ Ἰορδάνου, Κύριε, * παραγίνη βαπτισθῆναι.

Τί το ξένον τοῦτο θέαμα; ἐβόησαν * ᾿Αγγέλων τάγματα· * ὁ λίμνας καὶ ποταμοὺς * ποιήσας προστάγματι, * τὰ Ἰορδάνεια * ρείθρα ἔρχεται * περιβαλέσθαι· τούτοις γὰρ * τὸν ᾿Αδὰμ ἀνα-καινίζει.

"Υψος ἄφατον καὶ βάθος μἡ μετρούμενον * ὑπάρχει, Δέσποτα, * οἰκονομία ἡ σἡ, * πᾶσαν ὑπερβαίνουσα * νοὸς κατάληψιν * πῶς δι' ὕδατος * καὶ Παναγίου Πνεύματος * τοὺς βροτοὺς ἀναχωνεύεις.

Τοῦ Προφήτου Παϊδες Έβραίων.

Σύ τοῦ δεσπόζοντος τῶν ὅλων * τὴν σεβάσμιον προεῖπες παρουσίαν,* Μαλαχία Προρῆτα * μαχάριε, χραυγάζων· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δέχου πρεσβεύοντα, Οίκτιρμον, * τον ἀοιδιμον Προφήτην Μαλαχίαν * ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶς * ὑμνούντων καὶ βοώντων * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Όλφ μοι δλος ἀσυγχύτως * καθ' ὑπόστασιν ἡνώθης, Θεοῦ Λόγε, * ἐκ Παρθένου σεπτῆς, * φορέσας με, Οἰκτίρμον * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τοὺς Παΐδας δροσίσας.

Μαρτυρίου το κλέος * κεκτημένος, * μετ' 'Αγγέλων χορεύεις, * στεφηφόρος Χριστῷ, κραυγάζων * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εύσεβή παρρησίαν * κεκτημένος, * δυσσεβείς καταισχύνεις, *

άναμέλπων μεγαλοφώνως· * Εύλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λυτρωθήναι πταισμάτων, * νῦν δυσώπει, * τοὺς ἐν πίστει ὑμνοῦντας * τὴν σὴν μνήμην, Χριστῷ βοῶντας * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ιοβόλους ἀκάνθας * άμαρτίας * ἰαμάτων πλημμύρα * τῶν σῶν ἀμβλύνεις, Θεοκυῆτορ * εὐλογημένη Πάναγνε, * ἡ Θεόν ἀσπόρως τέξασα.

'Ωοή η'. Ο Είρμός.

» Παίδας εὐαγεῖς ἐν τἢ καμίνφ * ὁ Τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος *

» την οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωνή τοῦ Γεννήτορος ἐξ ὕψους * Υἰὸν μαρτυρήσει ὁμοούσιον,* βαίνοντα ἐν ὕδασι, * καὶ τὴν εὐλογίαν σου * τούτοις προσεπιπέμποντα, * εὐλογημένε Χριστὲ, * καὶ Πνεῦμά σε τὸ "Αγιον πᾶσιν * ἐπανακηρύξει * Θεὸν σεσαρκωμένον.

Χόρευε, ή ατίσις, αἰσθομένη * Θεοῦ τὴν ἀγίαν ἐπιφάνειαν· * *Αγγελοι, ὑμνήσατε· * Θάλασσα, εὐφράνθητι· * Λίμναι Πηγαὶ, σαιρτήσατε, * καὶ Ποταμοὶ μυστικώς * αροτήσατε ἐν ὑμνοις· ἐπέστη * ὁ ταῖς εὐλογίαις * ὑμᾶς Χριστὸς λαμπρύνων.

Ψάλλωμεν Κυρίω ἐν αἰνέσει, * τῷ ἐπιφανέντι ἐν τοῖς ὕδασι,* καὶ τὴν συντριβὴν ἡμῶν * τούτοις ἀναπλάσαντι, * καὶ κεφαλὰς συντρίψαντι * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, * καὶ κράξωμεν· Ἡμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}$ Ω θαϋμα θαυμάτων! πῶς ὁ πάσης * ἐπέχεινα χτίσεως Θεὸς ἡμῶν * χτίζεται χαὶ πλάττεται * ἐχ τῆς Θεομήτορος, * χαὶ χαινουργεῖ θελήματι, * χαὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς * δι' ὕδατος χαὶ ΙΙνεύματος, πλάσιν * θαυμασιωτάτην, * ὁ μόνος εὖεργέτης.

Τοῦ Προφήτου. Νικηταί Τυράννου.

Ενωθείς ἀπάσης * ὑλιχῆς ἐμφάσεως, * Ἱεροφάντα, * θεϊχῆς ακτῖνος * ὤφθης ἀκηλίδωτον * ἔσοπτρον, μέλπων * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απορρύτου δόξης * θεατής σὺ γέγονας, * καὶ μυστηρίων * οὐρανίων, Μάκαρ, * κήρυξ έχρημάτισας, * μέλπων ἀπαύστως· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ζωῆς σε Μητέρα * καὶ Θεοῦ γεννήτριαν * ἐπεγνωκότες, * ὁρθοδόξφ πίστει * πάντες μακαρίζομεν, * Παρθενομῆτορ, * εὐλογοῦντες ἄμα * τὸν Τόκον σου, "Αχραντε, * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Οι θεοβρήμονες.

Η ἐπομένη σοι χάρις ἀοράτως * καταλαμπρύνουσα, Μάρτυς,* ἀνδραγαθίας ἐνέπλησεν, * Εὐλογεῖτε, βοῶντα, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δρόμφ συντόνφ χρησάμενος, 'Αθλοφόρε, * πρός το ποθούμενον τέλος * τῆς Βασιλείας κατήντησας, * Εὐλογεῖτε, κραυγάζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είς ἀπεράντους αἰῶνας διαμένει * ἡ τῶν Μαρτύρων σου δόξα,* xαὶ ἡ ἀθάνατος εὕχλεια. * Εὐλογοῦμεν διό σε * ἀπαύστως τὸν Κύριον, * xαὶ ὑπερυψοῦμεν * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τον Λόγον συλλαβοῦσα, * τον πρὶν ἀσώματον, Εὐας * ἀρὰν τῆς πάλαι ἀνέτρεψας, * εὐλογίαν, Παρθένε, * τῷ κόσμφ χυήσασα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ό Εἰρμός.

- * 0^{i} θεορρήμονες Παΐδες έν τη καμίν ϕ * σύν τ ϕ πυρί και την πλάνην * καταπατούντες ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα *
- Κυρίου, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.
 Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.
- * \mathbf{A} πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμε-
- την Ιεράν πανήγυριν * της Θεομήτορος, * και βοάτω * Χαί-

· ροις, παμμακάριστε * Θεοτόκε 'Αγνη 'Αειπάρθενε.

Τόε ο Άμνος, * ο αίρων τὰ πταίσματα * τῆς ἀνθρωπότητος, * ἤλθεν, ἐπεδήμησε· * καὶ πρός τὸν δοῦλον * αἰτῶν τὸ Βάπτισμα * ὁουλοπρεπῶς ἐφίσταται, * ἐλευθερῶσαι ζητῶν * δουλωθέντας * ἡμᾶς τῷ ἀλάστορι, * καὶ τὸ κάλλος τὸ πρὶν ἀπολέσαντας.

σωμεν * τὴν σεπτὴν ἐν χαρᾳ Ἐπιφάνειαν.

Σχίρτησον χαρά, * και προετοιμάσθητι * καθυποδέξασθαι * ύδωρ το άλλομενον, * ω Ἰορδάνη, * εἰς αἰωνίαν ζωήν· * οἱ ποταμοὶ, χορεύσατε * βλέποντες νῦν τῆς τρυφῆς * τον χειμάρρουν * ρείθροις ἐπιβαίνοντα, * καὶ κακίας τὴν χύσιν ξεραίνοντα.

Ηὖγασεν ἡμῖν * ἡμέρα σωτήριος, * τοῖς ἐν νυχτὶ τῶν παθῶν * πάντοτε χαθεύδουσι· * καὶ γὰρ ἐπέστη * Χριστὸς ὁ Κύριος, * δι-χαιοσύνης "Ηλιος * ὧν καὶ νοούμενος, * ὑποχλῖναι * δούλω κεφαλὴν αὐτοῦ, * καὶ σαρχὶ βαπτισθῆναι θελήματι.

Θεοτοχίον.

Φρίττει Χερουβίμ * καὶ πᾶσα οὐράνιος * φύσις, Πανάμωμε,*
τὸν ὑπὲρ κατάληψιν * σεπτόν σου τόκον * ὁμοιωθέντα ἡμῖν *
δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, * καὶ βαπτισθέντα σαρκί· * οὐ τὴν
θείαν * πάντες Ἐπιράνειαν * ἐρρτάζομεν νῦν ἀγαλλόμενοι.

Τοῦ Προφήτου. Έρριξε πάσα.

Επέστη ή θεορεγγής * τοῦ Προφήτου Εορτή καὶ σεβάσμιος, * περιαυγάζουσα * τοὺς συνελθόντας * πίστει καὶ ψάλλοντας * προφητικαῖς μαρμαρυγαῖς, * καὶ πᾶσι πηγάζουσα * ψυχῶν ἰάματα, * καὶ φωτίζουσα φαιδρῶς τοὺς θεόρρονας.

Τήρησον τη ζωαρχική * κραταιά τε δεξιά σου, Φιλάνθρωπε,* την Έκκλησίαν σου, * ταϊς ίκεσίαις * τοῦ σοῦ Θεράποντος * τοῦ προθεσπίσαντος ήμιν * την σην ἐνανθρώπησιν * δι' ής ἀνέτειλε * σωτηρία καὶ πιστῶν ἀπολύτρωσις.

Θεοτοχίον.

"Ωριμον δρέπομαι ζωὴν, * μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· * σὰ γὰρ, Πανάμωμε, * ζωῆς τὸ ξύλον * Χριστὸν ἐξήνθησας, * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα· * διό σε, Πάναγνε, * Θεοτόχον οἱ πιστοὶ χαταγγέλλομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Τον προδηλωθέντα.

Τλεων γενέσθαι * δυσώπησον τὸν Δεσπότην * τοῖς ἐν πίστει σε τιμῶσι, * καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον * καὶ σεπτὴν Ἑορτὴν ἐκτελοῦσι, * Γόρδιε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Νου της άκηράτου * τρυφής και της θεοπτίας * έμφορούμενος, Γόρδιε, * και φωτός άνεσπέρου, * ἐν σκηναϊς αἰωνίοις κομίζη * τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου.

Αυτη ή ήμερα * την σην άθλησιν επείδεν· * ην ουκ ήμαυρωσεν ο χρόνος, * ουκ εκάλυψε λήθη, * άλλ' άει τοῖς υμνοῦσί σε πίστει, * Μάρτυς, ἀνατέλλει ώσπερ ήλιος.

Δόξαν τὴν ρευστὴν * καὶ φθαρτὴν καὶ πεπατημένην * παριδών, θεόφρον Μάρτυς, * ἀιδίου νῦν δόξης * καὶ χαρᾶς ἀληθοῦς ἀπολαύεις, * θρόνω τοῦ Δεσπότου παριστάμενος.

Θεοτοχίον.

'Ως διασωθέντες, * Παρθένε, τῆς πρὶν κατάρας * διὰ τοῦ σοῦ θείου τόχου, * ἐπαξίως ὑμνοῦμεν, * εὐχαρίστως πάντες μελφδοῦντες· * Χαῖρε, Θεοτόχε, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός.

» Τόν προδηλωθέντα * έν όρει τῷ Νομοθέτη * έν πυρὶ καὶ βάτῳ
» Τόκον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου, * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω-

τηρίαν, * ύμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος. Γυναΐχες ἀχουτίσθητε.

πορδίου τοῦ θεόφρονος * καὶ πανενδόξου Μάρτυρος * αὕτη ἐπεῖδεν ἡμέρα * τὴν ἄθλησιν, ἦς τὴν μνήμην * λαμπρῶς νῦν ἐκτελέσωμεν· * Χριστοῦ γὰρ ὑπερήθλησε. * Διαναστῶμεν προθύμως, * ὧ φιλομάρτυρες πάντες, * πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.

Προεόρτιον. Έν Πνεύματι τῷ ἰερῷ.

Τήν Βηθλεέμ ἀφέμενοι, * το καινότατον θαϋμα, * πρός Ίορδάνην δράμωμεν * ἐκ ψυχῆς θερμοτάτης, * κἀκεῖσε κατοπτεύσωμεν * το φρικτον Μυστήριον * θεοπρεπώς γὰρ ἐπέστη *
γυμνωθεὶς ὁ Χριστός μου, * ἐπενδύων με στολήν * τῆς οὐρανών
Βατιλείας.

Είς τοὺς Αἴνους, ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στίχηρὰ Προτόμοια,

Ήχος πλ. β΄. Αι Άγγελικαί.

Θρόνον οὐρανὸν * κεκτημένος ὁ Δεσπότης, * ἡλθεν ἐπὶ γῆς, * σαρκωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου· * καὶ πρός τὸν Ἰορδάνην * ἐπιστὰς, τὸ καθάρσιον * πάντων ἐξαιτεῖ τὸν Ἰωάννην. * Αὶ πατριαὶ τῆς γῆς ἀπάσης * αὐτῷ ψάλλωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρθασε Χριστός * πρός τὰ ρείθρα 'Ιορδάνου * Βάπτισμα αἰτῶν,*

ό καθαίρων άμαρτίας. * Πᾶσα ἡ γῆ σκιρτάτω. * Οὐρανοὶ εὐρραινέσθωσαν. * Χαΐρε, τῶν 'Εθνῶν ἡ 'Εκκλησία,* τῷ Βασιλεί ὑμερουμένη, * πιστῶς βόησον. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Ορη γλυκασμόν * εύρροσύνης σταλαξάτω· * χεΐρας μυστικώς * υτο κροτήσατε, τὰ "Εθνη· * ἡ ἔρημος ἀνθείτω· * Ἰορδάνη, ὑπόδεξαι· * δεῦρο, Βαπτιστὰ, τῷ μυστηρίῳ * τοῦ Λυτρωτοῦ ὑπούρτει χαίρων· * λαοὶ, μέλψωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

ως το έκ φωτος, * ὑπέρ χρόνον προεκλάμψαν, * τοῖς ἐν τῆ νυκτὶ * καθημένοις ἐπεράνη, * καὶ σκότος ἀμαρτίας * ἐκκαθάραν ἐφώτισε. * Χόρευσον, 'Αδάμ' εὐφραίνου, Εὕα· * ἡ λύτρωσις λριστός ἐπέστη. * Δαυὶδ, βόησον· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Men. Tom. III.

Δόξα, ὅμοιον.

Αστρον Ίαχώβ * έξανέτειλε τῷ κόσμῳ, * καὶ τὴν κλογεράν * τῶν ἀνθρώπων ἀμαρτίαν * ἀναλαβών, ἐνθάπτει * Ἰορδάνου τοῖς νάμασι, * λάμπων τῆς Θεότητος τῷ φέγγει, * καὶ ρωτισμόν θεογνωσίας * διδούς Εθνεσιν. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νον, όμοιον.

Τόμου πληρωτής * κατά σάρκα χρηματίσας,* ήλθεν ὁ Χριστός * άπαρχὴν τῆς σωτηρίας * ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην * ἐκτελέσαι, ὡς εὕσπλαγχνος· * καὶ τῷ Βαπτιστῆ καθυποκλίνει * τὴν κορυρὴν, πιστῶς βοῶντι· * Λαοὶ, κράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σα.

'Απόστιχα Στιχηρά,

Ήχος β΄. Οίχος του Έρραθα.

 \mathbf{A} πό τῆς \mathbf{B} ηθλεὲμ $\mathbf{\hat{\mu}}$ επὶ τὸν Ἰορδάνην $\mathbf{\hat{\mu}}$ μεταβώμεν έχει γὰρ $\mathbf{\hat{\mu}}$ τὸ φώς τοῖς ἐν τῷ σχότει $\mathbf{\hat{\mu}}$ αὐγάζειν ἤδη ἄρχεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Τή ή του Ζαβουλών, * οι πέραν Ιορδάνου, * ἀκούσατε· Έγγίτζει * Χριστός, ή σωτηρία, * το φως, ή ἀπολύτρωσις. Στίχ. Είδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεός.

Εὐτρέπιζε καὶ σὺ, * Ἰορδάνη, τὸ ἡετθρον· * ὁ πυρὶ γὰρ βαπτίζων, * ἐγγίζει τοῦ καινίσαι * τὸ συντριβὲν πλαστούργημα. Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

* Ορθη το πατρικόν * Απαύγασμα τῆς δόξης * ἐν ρείθροις Ἰορδάνου, * Βαπτίσματι καθαϊρον * τον ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ή λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ ἡ Σύναξις τῶν Αγίων Εβδομη-κοντα Αποστόλων καὶ μνήμη τοῦ Ότίου Πατρός ἡμῶν Θεοκτιστου, τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ τῆς Σικελίας Ἡγουμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν ᾿Αποστόλων.

Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν.

Κ λεόπαν, 'Ανδρόνικον, * Σιλουανόν τε καὶ 'Αγαβον, * 'Ανανίαν καὶ Φίλιππον,* Πρόχορον, Νικάνορα,* 'Ροῦφον καὶ Σωσθένην,*

Λίνόν τε καί Στάχυν, * Στέφανον, Τίμωνα, Έρμᾶν,* Φλέγοντα, Μάρχον, Λουκᾶν, Σωσίπατρον, * Ίάσωνα καὶ Γάϊον * καὶ Τυχικόν καὶ Φιλήμονα * ἱεροῖς μελφδήμασιν, * οἱ πιστοὶ, μακαρίσωμεν.

Τάρχισσος καὶ Τρόφιμος, * Καΐσαρ, Ζηνᾶς καὶ 'Αρίσταρχος, * Μάρχος, Σίλας καὶ Γάτος, * Έρμῆς καὶ 'Ασύγκριτος, * 'Απολλώς, Κηρᾶς τε, * Κλήμης καὶ 'Ιοῦστος, * Κούαρτος, Έραστος, Λουκᾶς, * 'Ονησιφόρος, Κάρπος καὶ Εὕοδος, * Ματθίας καὶ 'Ιάκωβος * καὶ Οὐρβανὸς, 'Αριστόβουλος, * Τυχικός καὶ 'Αρίσταργος * ἐπαξίως τιμάσθωσαν.

Πούδην, 'Ηρωδίωνα * καὶ 'Αρτεμᾶν καὶ Φιλόλογον, * 'Ολυμπᾶν τε καὶ 'Ρόδιον, * 'Απελλῆν, 'Αμπλίαν, * Πατροβᾶν καὶ Τῖτον,* Τέρπνον καὶ Θαδδαῖον,* 'Επαινετόν τόν θαυμαστόν,* 'Αχαικόν τε 'Ακύλαν, Λούκιον, * Βαρνάβαν, Φουρτουνάτον τε * καὶ 'Απολλώ τόν ἀοίδιμον, * καὶ τόν Κρήσκην τιμήσωμεν, * τοὺς σεπτοὺς θεοχήρυκας.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια του Όσίου, "Ηχος β΄. "Ότε έκ του ξύλου σε νεκρόν.

Οτε * κατετρώθης τὴν ψυχὴν * ἔρωτι τῷ θείῳ, Παμμάκαρ, * τὸν σὸν ἐπάρας σταυρόν, * χαίρων ἡκολούθησας * τῷ σταυρωθέντι Χριστῷ. * καὶ νεκρώσας τὸ φρόνημα * σαρκὸς ἐγκρατείᾳ, * Πνεύματος ἐνέργειαν * ζῶσαν εἰσδέδεξαι * λύειν * νοσημάτων χεικονα * θέρμη πρεσβειῶν εὐπροσδέκτων. * ὅθεν σε συμρώνως μακαρίζομεν.

Οτε * ἐπιμόνοις προσευχαῖς * καὶ συντονωτάτη νηστεία * τὸ ὁπτικὸν τῆς ψυχῆς, * Πάτερ, ἀπεκάθηρας, * ναὸς γεγένησαι * Τρισηλίου Θεότητος * καὶ Ἱερωσύνης * χρίσμα θεῖον ἄγιον * ὑπο-ὸεξάμενος, * ἔνδον * τῶν ἀδύτων εἰσῆλθες, * θύων διὰ σὲ τὸν τυθέντα * διὰ συγκατάβασιν ἀπόὸρητον.

ταζόντων έχ πόθου, * καὶ τὴν σὴν τιμώντων θείαν χοίμησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος γ΄.

Φ αιδρὰ μὲν ἡ παρελθοῦσα Ἐρρτὴ,* ἔνδοξος ἡ παροῦσα ἡμέρα. *

Ἐν ἐκείνη τον Σωτῆρα Μάγοι προσεκύνησαν, * ἐν ταύτη ἐὲ τὸν Δεσπότην * δοῦλος κλητὸς ἐβάπτισεν. * Ἐκεί Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * εἰδον καὶ ἐθαύμασαν· * ὥδε φωνὴ τοῦ Πατρὸς * τὸν μονογενῆ Υἰὸν ἐκἡρυξε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Τίχος β΄. Οίχος τοῦ Έρραθά.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, * ἡ αὐγἡ τῷ Ἡλίῳ, * ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, * ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, * Προφήτα, καθυπούργησον. Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Η δθεν ό φωτισμός, * ή λύτρωσις έράνη * έν Ίρρδάνη δεύτε * συνέλθωμεν ρυρθήναι, * καὶ ἀσαι προεόρτια.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα ό Θεός.

Ερχεται πρός 'Ιορδάνην * Χριστός, ή άλήθεια, * τοῦ βαπτισθήναι ὑπό Ἰωάννου, * καὶ φησὶ πρός αὐτόν * Έγὼ χρείαν ἔχω ὑπό σοῦ βαπτισθήναι, * καὶ σὺ ἔρχη πρός με; * οὐ τολμῶ ὁ χόρτος προσψαῦσαι τῷ πυρί · * σύ με άγίασον, Δέσποτα, * τῆ θεία Ἐπιφανεία σου.

'Απολυτίκιου, Ήχος γ'.

'Απόστολοι 'Αγιοι.

Καὶ Προεόρτιον, Ἡχος δ΄.

Έτοιμάζου Ζαβουλών.

'Εν ποῖς 'Λποδείπνοις, ὁ Κανών· οὖ ἡ ἀκροσπιχίς·

Τῆ μαχρά πέμπτη μαχρόν υμνον ἐξάδω.

 Ω ος α'. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμός.

» Γμηθείση τμάται * πόντος έρυθρός, * χυματοτρόρος δὲ ξησύνεται βυθός: * ὁ αὐτός όμοῦ ἀόπλοις γεγονώς * βατός

» και πανοπλίταις τάρος· * ψότι δε θεοτερπής * άνεμελπετο· *

» Ένδόξως δεδόξασται * Χριστός ο Θεός ήμων.

Ή πανταιτία * καὶ παρεκτική * ζωῆς, ή ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, * ἀκοδόμησε τὸν οἶκον ἐαυτῆς * Αγνῆς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· * πρὸς Ἰορδάνου δὲ νῦν * ροὰς ἔρχεται, * αἰτοῦσα τὸ Βάπτισμα * βροτῶν εἰς ἀνάπλασιν.

Μυσταγωγούσα * πάντας συγκαλεί * τοὺς ἐξ Ἐθνῶν ἡ τοῦ Θεοῦ Σορία πρός τό φῶς, * τοὺς ἐν σκότει πρὶν ἀγνοίας ἀφεγγοῦς * κειμένους, εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας * ἀνάγουσα μυστικῶς, * τῷ Βαπτίσματι * καρδίας καθαίροντι * καὶ κτίζοντι Πνεύματι.

'Αχουτισθώμεν * νῦν προρητιχών * ἐχπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνών * ὁ βαπτίζων γὰρ ἐν Πνεύματι καὶ πυρὶ * ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς Ἰορδάνην. * Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν * καὶ ρωτίσθητε * ὑμῶν γὰρ τὰ πρόσωπα * οὐ χαταισγυνθήσονται. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Κύριος ῶν πάντων καὶ κτίστης Θεός, * τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθης πτωχεύσας * σεαυτῷ ἡνωσας, * καὶ τοῖς ρείθροις, οῖς εμελλες ἐλθεῖν, * αὐτὸς ῶν, τοῖς λαοῖς προσεφώνεις * "Υδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

'Ρύσιον ψυχῶν καὶ σωμάτων ἄμα * τοῦ Βαπτίσματος τὴν χάριν, Σῶτερ, * ἔρχη χαρίσασθαι· * διὰ τοῦτο βραβεύεις νῦν ἡμῖν * καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος, κράζων. * "Υδωρ τῆς ζωῆς ἀντλήσατε, * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

"Αφρων άνηρ, ό μη γινώσκων Θεόν, * διαφθείρεται και γαρ άτόποις * ἐπιτηδεύμασιν * ἐλαττοῦται παντός ἐξ ἀγαθοῦ, * καὶ πάσης ἐκπίπτει σωτηρίας * οὐπερ τῆς μερίδος ἄπαντες, * οἱ Χριστόν γνόντες, ρυσθείημεν.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Προκατιδών ὁ Προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόρρητον, * Χριστὲ, προανεφώνησεν· * Έθου κραταιὰν * Βα-» πτίσματος τὴν χάριν τοῖς πίστει * τοῦτο δεχομένοις ἄπασιν * » εἰς λύτρωσιν τῶν ἀμπλακημάτων ἡμῶν.

'Επί το Βάπτισμα σπεύδεις, * το τοῖς θνητοῖς πηγάζον τὴν ἄρεσιν, * πεφορτισμένοις ἄπασι * πταίσμασι κακοῖς, * κακῶς ἐν μοχθηρία βιοῦσι, * τὴν κατὰ ψυχὴν ἀνάπαυσιν αὐτοῖς, * ὡς οἰκτίρμων, παρέξειν ἐπαγγειλάμενος.

Μεταλαβών τῆς σαρχός μου,* τῆς σῆς Θεότητος μεταδίδως μοι. * εἰχών γὰρ ἀπαράλλαχτος * ῶν τοῦ σοῦ Πατρός, * χωρεῖς ἐπὶ χειρῶν σου, Σῶτερ, τὸ πλάσμα, * πλὴν τῆς ἀμαρτίας ἀνθρωπος φανεἰς, * τῷ ὁμοίψ χαθαίρων, Λόγε, τὸ ὅμοιον.

Πόμα καὶ χρίσμα καὶ Πνεῦμα * ττζς στζς στραγίδος, Σῶτερ, γνωρίσματα * καὶ μυστικὰ χαρίσματα * καὶ τῶν δωρεῶν * τῶν θείων ἀξιέραστα γέρα: * τὸν Μονογεντς καὶ γάρ σε ἱλασμὸν * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλεν.

' Ω δή ε΄. Ό Εἰρμός.

Τῷ συνδέσμῳ τῆς δειλίας * συνεχόμενος νῦν ὁ Πρόδρομος, *
 παραιτεῖται τὸ βαπτίζειν, * εὐλαβῶς Χριστὸν θεασάμενος *
 γυμνὸν ἐστῶτα * ἐπὶ τοῦ ὕδατος, * ὕδατι στεγάζοντα * τὰ
 ὑπερῷα.

Ή το ἄσχετον κρατούσα * καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὑδωρ, * ἡ ἀβύσσους χαλινούσα, * καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα * Θεού Σορία * μολεῖ προς Ἰορδάνην * Βάπτισμα δὲ δέχεται * χειρος ἐκ δούλου.

Μορφωθείς 'Αδάμ τον πρώτον, * Βαπτισμῷ ήχει χαθᾶραι Χριστός: * ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον * περιβάλλων, ἀναβαλλόμενος

φῶς, * γυμνός ὁρᾶται * ἐν Ἰορδάνου ῥειθροις, * καὶ χειρὶ κατέχεται * ὁ πάντα φέρων.

'Ωδή ς΄. Ὁ Είρμός.

» Α βυσσος ἐσγάτη * ἀμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, * καὶ τὸν » Α κλύδωνα μηκέτι φέρων, * ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότη βοῶ » σοι * Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες * οἱ οὐρανοὶ, διηγοῦνται τὴν σὴν, * Σῶτερ, δόξαν ἐν τῇ σῇ γεννήσει· * νῦν δὲ Πατήρ σε κηρύττει Γίον *

άγαπητόν βαπτιζόμενον.

Ρύπον πᾶς ὁ φέρων * απορρυφθήτω δακρύων κρουνοῖς, * καὶ Χριστῷ ἐν τρόμῳ προσερχέσθω, * πυρὶ καὶ Πνεύματι θείψ καθᾶραι * προϊόντι τὴν φύσιν ἡμῶν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ἱ Πατόες ἐν Βαβυλῶνι * χαμίνου φλόγα οὐχ ἔπτηξαν, *
» Ο ἀλλ' ἐν μέσω φλογός ἐμβληθέντες,* δροσιζόμενοι ἔψαλλον· *
» Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων κάραν πρός ἔχθραν * μηδεὶς δολίως κινήσειε * τῷ πλησίον κακῶς ἀποδοῦναι,* κακόν ἀντὶ κακοῦ μελετῶν· * ἀλλ ἐν ἀγάπη Κύριον * τὸν φανέντα τιμήσωμεν.

Ύμων Χριστοῦ, ὅσοι φίλοι, * μικρόν προσκακοπαθήσατε * τούτω, μορφωθέντι καὶ φανέντι * καθ' ἡμᾶς, καὶ τὸ Βάπτισμα * ἐπειγομένω δέξασθαι * τῆς εἰκόνος εἰς κάθαρσιν.

Μεθ' δστις έμου κατέλθη * και συνταφή τῷ Βαπτίσματι, * μετ' έμου τής δόξης ἀπολαύσει * και τής ἀναστάσεως, * Χριστός νῦν ἐπαγγέλλεται · * ῷ πιστῶς ὑπαντήσωμεν.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

» Τόμων πατρώων * οἱ μαχαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι * προ» Χινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς
» ἀλογίστου· * καὶ συνημμένοι * ῷ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, *
» τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὑμνον· * Τὸν Κύ» ριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες * τῆς Θεοῦ τροφῆς * τῆς Βηθλεὲμ τῷ λόγῳ * κατατρυφήσαντες, * σὺν ᾿Αγγέλοις τε δοξάσαντες * καὶ Ποιμέσι καὶ Μάγοις * τὸν σαρκωθέντα, * νῦν πρὸς Ἰορδάνην μυστικῶς * πορευθῶμεν, ὁψόμενοι * μυστήριον τὸ μέγα, * ὅπερ ἡκει Χριστὸς ἐκτελέσων· * ὄν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νόμου τηροϋντες * τό χεράλαιον,* χαὶ Προφητῶν ἀγάπην * ἐνστερνισάμενοι,* μιμηταὶ Χριστοῦ γενώμεθα,* δι' ἀγάπησιν ἄχραν * σάρχα λαβόντος, * χαὶ διὰ Βαπτίσματος ἡμᾶς * τῷ Πατρὶ χα-

ταλλάξαντος, * καὶ διδάξαντος μέλπειν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έδεξιούτο * τόν έρχόμενον * τὰς άμαρτίας πάντων * χαθάραι νάμασιν. * άλλὰ τοῦτον διεχώλυε, * συστελλόμενος φόβφ. * Έγὼ γάρ χρείαν * έχω βαπτισθήναι ύπό σοῦ, * τῷ Νυμφίω ἀντέρησεν * ὁ φίλος, ἡ φωνή τε * τῷ Λόγω, καὶ Ἡλίω ὁ λύχνος * δν ύπερυψούμεν * είς πάντας τούς αίωνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Επενίας Δεσποτικής * καὶ άθανάτου τραπέζης * ἐν πενιχρῷ » Το σπηλαίω * πρίν ἀπολαύσαντες, * νῦν πρός Ἰορδάνην δρά-» μωμεν, * μυστήριον ὀψόμενοι ξένον, * τὸ τῆς ἄνω λαμπρότη-

• τος όντως πρόξενον.

*Απετε τῆς Βηθλεὲμ * οἱ τρυφηταὶ τῶν θαυμάτων * πρὸς χώραν Ίορδάνου, * κάκεῖ, δψόμενοι, * έργα μυστικώς τελούμενα· * σάρξ γὰρ ὁ Λόγος γενόμενος, ήχει * τόν Αδὰμ ἀναπλάσαι, δνπερ προσείληφεν.

Δημιουργός γεννηθείς * έχ του Πατρός πρό αίώνων, * έτέχθης έπ' έσχάτων * άτρέπτως σαρχωθείς * Κόρης έξ άγνης Θεόπαιδος. * διπλούς δθεν θεάνθρωπος μένων, * τον Αδάμ άναπλάττεις πυρί τοῦ Πνεύματος.

'Ως ανθρωπος έπέστης * ούσία ού φαντασία, * ώς είς έν μέσω πάντων, * τὸ Βάπτισμα αἰτῶν * φύσει μόνος ὢν ἀνεύθυνος. * ένθάψαι γάρ εὐθύνας ἦλθες * τῶν ἀνθρώπων ἐν ὕδασι βαπτιζόμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τδού παραγίνεται * πρός Ίορδάνην Χριστός, * φωνεῖ τῷ Προ-1 δρόμω τε· * Δευρό με βάπτισον, * τον πᾶσαν χαθαίροντα * χόσμου την άμαρτίαν * ποταμείοις έν βείθροις. * έχτεινόν σου την χετρα * χορυφήν μου πρός θείαν,* χειρός γάρ το παράπτωμα * ήλθον ίάσασθαι.

> Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

ττον Βασιλέα του παντός * και Δεσπότην * ἐπὶ τὸ Βάπτισμα, 1 πιστοί, * χαθορώντες * θεοπρεπώς έρχόμενον, ύμνήσωμεν αὐτόν. * τρίβους καρδιών ήμων * εύτρεπίσωμεν πόθω, * σπίλους άποπλύνοντες * των δεινων έγχλημάτων. * ίδου γάρ σώσαι γένος των βροτών * ἐν Ἰορδάνου ροαζς παραγίνεται.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. δ΄. Ανέστης έχ νεχρών.

Ο μέγας Βαπτιστής * τοῦ Κυρίου, ἀγάλλου· * ἐπέστη γὰρ Χριστός * ὑπό σοῦ βαπτισθήναι· * τρέμεις ὡς ὑπηρέτης, * ὁ γὰρ Δεσπότης κεραλήν κλίνει σοι· * ἄψαι τῆς θείας κάρας * τοῦ ἀπτομένου χειρὶ τὰ σύμπαντα, * καὶ εὐδοκία σώζοντος Θεοῦ * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες ὁ Προεόρτιος, εἰς \mathbf{c}' . τῶν Αγίων Αποστόλων εἰς δ΄. καὶ τοῦ Όσίου, εἰς δ΄.

'Ο Προεόρτιος· οὖ ή ἀχροστιχὶς, Κατὰ ᾿Αλφάβητον. Ἰωσήρ. ᾿Ωδὴ α΄. Ἡχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ος ἐν ἡπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραἡλ * ἐν ἀβύσσω ἴχνεσι,* τὸν
» διώχτην Φαραω * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίχιον
» ψόἡν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

'Αγαλλιάσθω ή κτίσις,* αι πατριαί * των 'Εθνων άδετωσαν· * 'Ιησούς ὁ Βασιλεύς * πάσης γῆς προέρχεται, ροαίς * 'Ιορδάνου τὴν ἡμων * ποιῆσαι κάθαρσιν.

Βασιλικήν άλουργίδα * παρθενικών * έξ αιμάτων, Κύριε, * ένδυσάμενος σαρκί, * ποταμοῦ πρός ρεύματα γυμνός * ἐπιβαίνεις, τὴν ἡμών * ἐνδύων γύμνωσιν.

Γόνος Πατρός προανάρχου * σὺ περυχώς, * πρός τὸν γόνον, εὕσπλαγχνε, * Ζαχαρίου εὐτελῶς * παραγίνη, βάπτισμα αἰτῶν, * ὅπως χάριτι υἰοὺς * Θεοῦ ποιήσης ἡμᾶς.

Κανών των Αποστόλων ού ή άκροστιχίς

Χριστού Μαθητάς δευτέρους έπαινέσω.

ໄωσήρ.

'Ωοη α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου.

χριστῷ μαθητεύσαντες * τῷ δι' ἡμᾶς ὑλη σώματος * φανέντι, Πανεύρημοι, * χατερωτίσατε * χόσμον ἄπαντα * ἀχτῖσιν εὐσεβείας, * τὸ σχότος μειώσαντες * τῆς ἀθεότητος.

'Ρεόντων ἀφέμενοι * το πεφυρμένον και ἄστατον, * Χριστῷ ἡκολούθησαν * Κρήσκης και Πρόχορος * και 'Ανδρόνικος, * Θαδδαΐος και Νικάνορ, * φωστήρες γενόμενοι * θεοειδέστατοι.

Ίσχυν τοῦ ἀλάστορος * κατεπαλαίσατε, "Ενδοξοι, * ἰσχύι τοῦ Ινεύματος: * τοὺς τῆ μανία τε * ἀθεότητος * τελείως παρεθέντας * ἰσχύος ἐπλήσατε * καὶ θείας γνώσεως.

Σαρκός όμοιώματι * ἐπιφανέντα τὸν Κύριον * 'Αμπλίας ἐκήρυξε * Στάχυς καὶ Φίλιππος, * ὡς 'Απόστολοι, * ὡς Θεῖοι Ἱεράρχαι, * ὡς ὄντες διάκονοι * τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θέοτοχίου.

Τὸ θεῖον παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τιμήσωμεν, * ἐν ῷ κατεῦχήνωσε, * καθώς ἡθέλησε· * τὴν ἀπείρανδρον * καὶ μόνην θεοτόχον, * δι' ῆς ἐθεώθημεν, * ὑμνολογήσωμεν.

Κανών του Όσίου. Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωοή α'. Ήχος β'. Έν βυθώ κατέστρωσε ποτέ.

Τής τρυφής χειμάρρους ὁ Χριστὸς * νάμασι προέρχεται δουλοπρεπώς * τοῦ Ἰορδάνου λούσασθαι * τὰ ὅρη, σχιρτήσατε * άγαλλίασιν, οἱ βουνοὶ, περιζώσασθε * οἱ ρερυπωμένοι, * χάθαρσιν πρὸς θείαν εὐτρεπίσθητε.

Ή φωσφόρος μνήμη σου ήμεν * σήμερον εξέλαμψεν ήλιακάς * μαρμαρυγάς, Θεόκτιστε, * των κατορθωμάτων σου, * των παθών ήμων έλαυνούσας κατήφειαν * ήν έπιτελοϋντες * πίστει σε καὶ πόθω μακαρίζομεν.

Πτερωθείς τῷ πόθῷ τοῦ Χριστοῦ * γέγονας μετάρσιος, τῆς κοσμικῆς * ἀπαναστὰς συγχύσεως. * δθεν προσεχώρησας * πρὸς ἀσκήσεως τὰ ἐπίπονα σκάμματα, * καὶ δι' ἐγκρατείας * "Αγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Θεοτοχίον.

Τὴν 'Αγνὴν ἀγνεύοντι νοὶ * δεῦτε μαχαρίσωμεν τὴν χαλλονὴν * 'Ιαχώβ, ἢν ἡγάπησε * Θεὸς ἐχλεξάμενος, * ἢν χατώχησεν ὡς σχηνὴν ἀγιάσματος, * ὡς τιμιωτέραν * πάντων τῶν χτισμάτων ἀνυμνήσωμεν. Ω ὸἡ γ΄. Ω Είρμος.

• \mathbf{O} ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * • ἐν τἢ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Δεσπόζων πάντων ώς Θεός,* δούλου φέρεις είκόνα· * καὶ πρός δοῦλον, Οἰκτίρμον,* παραγίνη σαρκικώς,* Βαπτίσματι θεουργῷ * τῆς δουλείας * τοῦ ἐχθροῦ ἐξαίρων ἡμᾶς.

Ἐπέστης ρείθρω διατί; * ποίαν κάθαρσιν θέλων; * ποΐον ρύπον ἐκπλύνειν, * Ὑπεράγαθε, ζητῶν; * Ὑμνῶ σου τὴν ὑπὲρ νοῦν * διὰ σπλάγχνα, * Λόγε, συγκατάβασιν.

Ζητων το πρόβατον, Χριστέ,* ὅπερ ἄγριος λύχος * κατεσπάραξε δόλφ, * Ἰορδάνου ταϊς ροαϊς * ἐφίστασαι ἐχβοων * τῷ Προδρόμφ. * Δεῦρο σύ με βάπτισον.

Τῶν ᾿Αποστόλων. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

0ία ποταμούς ύμᾶς ὁ Λόγος * εἰς πᾶσαν ἐξέπεμψε τὴν γῆν,* πληροῦντας ταύτην, Πάνσοροι,* ἀρδείαις Θείου Πνεύματος,* καὶ τὸν φλογμὸν ἐξαίροντας * τῆς ἀθείας ἐν χάριτι.

Men. Tom. III.

Ύμνήσωμεν Τίμωνα τον θεΐον, * τον Σίλαν τε καὶ Σιλουανόν, * καὶ πίστει ἐπαινέσωμεν * Ἐπαινετόν τον ἔνδοξον * καὶ Οὐρβανόν καὶ "Αγαβον, * τοὺς ἀληθῶς χριστοκήρυκας.

Μακάριοι ήδη γεγονότες * ώς δντως μακάριον Θεόν * διδάσκαλον πλουτήσαντες,* τοὺς πρὶν ἀθλίους, Πάνσοφοι,* μετόχους ἀπεδείξατε * ἐνθέου μακαριότητος.

Θεοτοχίον.

Αγνή πρό του τόχου καὶ ἐν τόχω * καὶ μετὰ τὸν τόχον ἀληθώς, * Παρθενομήτορ, πέρηνας· * Θεὸν γὰρ ἀπεχύησας, * ὸν ᾿Αποστόλων σύλλογος * περιφανώς ἀνεχήρυξεν.

Τοῦ Όσίου. Έν πέτρα με της πίστεως.

Α βύσσους τῷ προστάγματι ὁ ποιήσας,* ὁ ὑδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα, * ἐν ὑδασι προέρχεται βαπτισθῆναι· * ψυχὴ γρηγόρησον, * παθῶν καθάρθητι, * ἀρετῶν προσφέρουσα * τὰ βλαστήματα.

Ήδύπνοον ὡς ῥόδον τῆ γεωργία * τοῦ Πνεύματος ἀσχήσεως ἐν λειμῶνι * ἐξήνθησας, Θεόχτιστε, εὐωδίας * πληρῶν τοὺς ψάλλοντας * Θεῷ ἐχάστοτε· * Ὠς οὐχ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ελαία ὡς κατάκαρπος ἐν τῷ οἴκῳ * Κυρίου ἀνεβλάστησας τῷ ἐλαίῳ * τῶν πόνων σου, Θεόκτιστε, ἱλαρύνων * ἡμῶν τὰ πρόσωπα,* ψαλλόντων, "Οσιε· * ' Ω ς οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Πολλοί οἱ πολεμοῦντές με ἀπό ύψους· * ἐν ὁδύνῃ ἑξέλιπεν ἡ ζωή μου· * κατέδυσα εἰς χάος πλημμελημάτων· * σῶσόν με, Δ έσποινα, * μὴ ὑπερίδῃς με· * προστασίαν ἄμαχον * σὲ γὰρ κέχτημαι.

Ο Είρμός.

» Έν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,* ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» Ε μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ
» ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, των Αποστόλων,

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.

Σπύλοι ἄσειστοι * τῆς Ἐκκλησίας, * ἐδραιώματα * τῆς εὐσεβείας * γεγενημένοι, Μαθηταὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * διατηρήσατε ταύτην ἀλώβητον, * ἀποσοβοῦντες τοῦ πλάνου τὰ σκάνδαλα, * καὶ αἰτούμενοι * Χριστόν τὸν Θεὸν ἐκάστοτε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, που 'Οσίου,

Ήχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ποιμάνας θεαρέστως * τοῦ Κυρίου τὸ ποίμνιον * τἢ σύριγγι τοῦ λόγου, * θεορόρε Θεόχτιστε, * εἰς χλόην ἀπαθείας καὶ ζωῆς * προσήγαγες σωζόμενον Θεῷ, * καὶ πρὸς τοῦτον ἐκδημήσας,* μισθόν τῶν πόνων εἴληρας ἐπάξιον. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ἰσχύν. * δόξα τῷ στερανώσαντι. * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰχματα. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐκ Παρθένου Μαρίας,* καὶ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος * ὑπό τοῦ Ἰωάννου, * τὸ Πνεῦμα κατῆλθεν ἐπ αὐτὸν, * ὁρώμενον ἐν είδει Περιστερᾶς. * Διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης * σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις ἔλεγε κραυγάζων * Δόξα τῆ παρουσία του, Χριστέ· * δόξα τῆ Βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰκονομία σου, * μόνε ριλάνθρωπε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Υριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη Τοία * θεοπρεπώς * μέλπει ἀνακράζουσα * ἐκ διανοίας κα θαρᾶς, * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Ήνίκα εἶδέ σε * τό ρεῖθρον, Κύριε, * Ἰορδάνου ἐστράφη· * ἡ δὲ πολλοῖς * πάθεσι κατάρρυτος * φύσις ἡμῶν πρός οὐρανοὺς * ἀνεστράφη προσκυνοῦσά σε.

Θαμβετται ήλιος * όρῶν σε, "Ηλιε, * σαρχιχώς γυμνωθέντα, * καὶ μυστιχώς * πᾶσαν καταυγάζοντα * τὴν γυμνωθείσαν σχοτεινή * παραβάσει φύσιν, Δέσποτα.

1οου ή κάθαρσις, * ίδου ή λύτρωσις, * ή άνάπλασις πάντων,* ό φωτισμός * ήλθεν είς τὰ ίδια· * οἰκειωθῶμεν οὖν αὐτῷ * ὸἰὰ βίου καθαρότητος.

Των Αποστόλων. Την ανεξιχνίαστον.

Θάλασσαν ἐτάραξαν * τὴν τῶν Ἑθνῶν, * ταύτην ἐπιβάντες οἱ Πάνσοφοι, * χαθάπερ ἵπποι, * τοῦ Σωτῆρος Μαθηταὶ, * καὶ τοὺς πιστοὺς διέσωσαν * ὕδατι Αγίφ καὶ Πνεύματι.

Ήστραψαν ώς ήλιος * ἐπὶ τῆς γῆς * Πούδης, 'Απελλῆς καὶ Φιλόλογος * καὶ Ἡρωδίων, * 'Ροῦρός τε καὶ Πατροβᾶς,* καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφώτισαν * σκότους ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας εξαπέστειλε * βέλη ύμᾶς * ὡς ἡχονημένα ὁ εὕσπλαγγνος, * βέλη συνθλώντα * τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τοὺς δεινώς * τραυματισθέντας, "Ενδοξοι, * χάριτι Θεοῦ θεραπεύοντας.

Αίνεσιν προσάξωμεν * τῷ Λυτρωτῆ, * ἀνυμνολογούντες 'Ροδίωνα * τὸν θεηγόρον, * καὶ Ἑρμῆν τὸν εὐκλεῆ,* καὶ τὸν σοφὸν ᾿Ασύγκριτον, * Λίνόν τε τὸν θεῖον καὶ Γάῖον.

(HEOTOXIOY.

Σὲ μακαριώτατος * πάλαι χορός * τῶν προφητευόντων ἐν Πνεύματι * θεηγορίαις * ἱεραῖς θεοπρεπῶς * κατονομάζει, Πάνα-γνε, * Πύλην τε καὶ "Όρος κατάσκιον.

Τοῦ Όσίου. Έληλυθας, έχ Παρθένου.

Τστάλαξαν * γλυκασμόν οι των πόνων ιδρωτές σου,* πικρίαν εξαίροντες * τὴν των Δαιμόνων, 'Αοίδιμε, * νόσων φυγαδεύοντες * τὰς άλμυρὰς διεκχύσεις, * 'Αξιάγαστε.

Θεούμενος * ἀνενδότοις χαθάρσεσιν, Όσιε, * φωστήρ ἐχρημάτισας * τῶν Μοναστῶν φαεινότατος, * τύπος ἀχριβέστατος * χαὶ ποδηγέτης χαὶ πύργος * ἀδιάσειστος.

Διέρρηξας * των παθών τὰς θαλάσσας, Θεόκτιστε,* τῆ ράβδφ τῆς Πίστεως, * καὶ Φαραὼ τὸν ἀόρατον, * Πάτερ, κατεπόντισας, * ἐπαγγελίας πρὸς χθόνα * ρθάσας, "Οσιε.

(θεοτοχίου.

Κεχράξομαι * ἐν νυχτί καὶ ἡμέρα, Πανάμωμε,* πρός σὲ, καὶ σωθήσομαι, * καὶ ἡδονῶν ὑπερβήσομαι * τεῖχος, καὶ ἡυσθήσομαι * πειρατηρίων Δαιμόνων * μεσιτεία σου.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Γιτώ θείω φέγγει σου, 'Αγαθέ,* τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς *

» πόθω καταύγασον, δέομαι,* σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ, τὸν

» ὅντως Θεὸν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Καρποφορήσωμεν τῷ Χριστῷ * βίον καθαρόν ἔρχεται γὰρ * ἀποκαθαίρων τοῖς ὕδασι * τῶν ἀμαρτημάτων τὸν ῥύπον χάριτι,* ὁ μόνος εὐεργέτης * καὶ ἀναμάρτητος.

Λαὸς ἐν σκότει τῶν δυσχερῶν * πάλαι ὁ καθήμενος, τὸ ρῶς * ἐπιρανέν σοι τὸ ἄδυτον, * βλέψον, καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς φωτίσθητι, * καὶ τοῦ ἐπιρανέντος * τὴν χάριν ὕμνησον.

Μέγα μυστήριον έχτελών,* μέγιστον πρός Πρόδρομον τόν σόν,* ὧ μεγαλόδωρε Κύριε, * έρχη, σμιχρυνθείσαν τὴν ἀνθρωπότητα * ἀρρήτως μεγαλύνων * διὰ Βαπτίσματος.

Τον 'Αποστόλων. 'Εξέστη τὰ σύμπαντα.

Δεσμείν τε, Πανεύφημοι, * καὶ λύειν, ὡς ᾿Απόστολοι, * λαβόντες ὑμείζ τὴν ἐξουσίαν, * τοὺς δεδεμένους * κακοπιστίας δεσμῷ * ἐλύσατε· ὅθεν τὴν ὑμῶν * μνήμην ἐορτάζομεν * πιστῶς περιγορεύοντες.

Ένθέοις 'Αρίσταρχος * τιμάσθω μελφδήμασι, * Τέρτιος, 'Ιάσων καὶ Σωσθένης,* Καϊσαρ καὶ Μάρκος,* Λουκᾶς, Σωσίπατρος,* Κούαρτος καὶ θεῖος 'Απελλής, * Κλήμης, 'Επαφρόδιτος * καὶ ὁ πάνσοφος "Εραστος.

Ύμᾶς ὡς τοὺς Δώδεκα * ἀπέστειλεν ὁ Κύριος * πᾶσαν ἐκριζοῦντας ἀθείαν, * πᾶσιν ἀνθρώποις * καταφυτεύοντας * γνῶσιν θεϊκήν περιφανῶς, * ἔνδοξοι ᾿Απόστολοι, * πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τὰ διμιατα φώτισον, * Παρθένε, τῆς καρδίας μου· * λάμψον μοι ἀκτῖνα μετανοίας· * σκότους με ρόσαι * διαιωνίζοντος, * Πύλη τοῦ φωτός, Χριστιανών * πάντων τὸ προσφύγιον * τῶν πιστῶς ἀνυμινούντων σε.

Τοῦ Όσίου. 'Ο φωτισμός τῶν ἐν σκότει.

Τῶν προσευχῶν * τῷ ἀρότρῳ νεώσας * γῆν τῆς καρδίας, * ταύτη κατεβάλου τοῦ λόγου σπόρον, * Πάτερ θεόφρον, * καὶ πολύχουν ἐδρέψω * εὐκαρπίαν, τῶν εὐφημούντων σε * πάντων εὐσεβῶν τὰς ψυχὰς διατρέφουσαν.

Αγρυπνον νοῦν * ἀεννάως προσφέρων, * Πάτερ θεόφρον, * πάθη κατεκοίμισας ψυχορθόρα * ὅρθρον πρὸς θεῖον * ἐπειγόμενος, ρθάσαι * πρὸς ἀδύτου φωτὸς λαμπρότητα * τῶν εὐφραινομένων, ἐν ῷ ἡ κατοίκησις.

Ως θεαυγής * καὶ φωσφόρος καὶ πλήρης * τῶν χαρισμάτων * Πνεύματος τοῦ θείου ὑπάρχων, Πάτερ, * τῆς ἀκακίας * τὸ ἀνόθευτον ἡθος * ὑποραίνων πᾶσιν ἐδείκνυες * Ἄγγελος, καθάπερ βιῶν μετὰ σώματος.

Osotoxlov.

'Ανατολής * τής έξ ύψους φανείσης * έδείχθης Πύλη, * Θρόνος έπηρμένος του Βασιλέως,* οὐρανομήχης * καὶ μετάρσιος Κλίμας. * ἡ ἐπέβη Χριστός, Πανάγραντε, * καὶ τοῖς ἀπωσμένοις βροτοῖς προσωμίλησεν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

· Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-· Τομῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών * · βοῶ σοι · 'Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Ναμάτων ώς ξμπλεως * μυστιχών ώς ποταμός * εἰρήνης, μόνε Κύριε, * πρός ποταμόν ἐφίστασαι, ἐχ μιχρᾶς * σταγόνος αἰτούμενος * βαπτισθήναι ὁ μόνος * ἀναμάρτητος.

Ξενίζεται ἄνωθεν * των 'Αγγέλων ὁ χορός,* κατανοών γυμνούμενον * τὸν ταῖς νεφέλαις σκέποντα οὐρανόν, * καὶ κράζει: Τίς πότη σου * ἡ πολλὴ πρὸς ἀνθρώπους * συγκατάβασις;

Ο πλήρης χεχένωται· * ὁ ἀόρατος ἰδοὺ * σωματωθείς ἐπέρανεν· * Ἰορδάνη εὐφράνθητι ποταμέ, * τὰ ῥετθρά σου πλήρωσον, * ὅπως λούσης τὴν πάντων * ἀναγέννησιν. Τών Άποστόλων. Την θείαν ταύτην.

Είς πάντα χόσμον ἐρράνατε * τὸ ὕδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήτῶν πιστῶν χαρδίας * χατεδροσίσατε. 'Απόστολοι, * χαὶ
τῶν πιστῶν χαρδίας * χατεδροσίσατε.

Ρημάτων θείων ή δύναμις * ύμων τὴν τῶν ἡητόρων ἐνίκησε * πολλὴν δεινότητα, * καὶ τοὺς ἀσόφους ἐσόφισε, * μωραινομένους γνώσει * τῆς πλάνης, Πάνσοφοι.

'Ο θεῖος Πούδης και Τρόριμος, * Φιλήμων ὁ κλεινὸς καὶ 'Αρίσταρχος, * 'Ονησιρόρος τε * και Τυχικὸς ὁ πανάριστος, * ὡς Μαθηταὶ τοῦ Λόγου, * μεγαλυνέσθωσαν.

Θεοτοχίον.

Ύμνῶ σε, μόνη Πανύμνητε, * δοξάζω σε ἀεὶ, θεοδόξαστε, * καὶ μακαρίζω σε, * ἢν γενεαὶ μακαρίζουσι * τῶν γενεῶν, Παρθένε * θεομακάριστε.

Τοῦ Όπιου. Έν άβύσσω πταισμάτων.

Πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα,* Πνεύματος Αγίου δειχθείς ἐνδιαίτημα, * τοῦ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντος, * θεοφόρε παμμάχαρ Θεόχτιστε.

Λογική βακτηρία σου, "Οσιε, * πόφ τής ἀσκήσεως, Πάτερ, ἐξέθρεψας * τὸ λογικόν σου ποίμνιον, * και πρός μάνδραν οὐράνιον ίθυνας.

(-) EO TOX (OV.

Ούρανόν ο τανύσας βουλήματι * άλλον ἐπὶ γῆς οὐρανόν σε ἀνέδειξε, * Θεογεννῆτορ "Αχραντε, * καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἐπέρανεν.

Θ Είρμός.

» Την άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Το τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο- » ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν 'Αποστόλων, Ἡχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χριστοῦ Μαθητῶν * χορὸν τῶν Ἑβορμήκοντα * ἐνθέως, πιστοὶ,*
ὑμνήσωμεν σήμερον * καὶ πανηγυρίσωμεν * δι' αὐτῶν γὰρ
πάντες ἐμάθομεν * Τριάδα σέβειν ἀμέριστον * ὑπάρχουσι γὰρ
λύχνοι θείας ΙΙίστεως.

Ο Οίκος, πρός τό: Τράνωσόν μου.

Των Έβδομήχοντα 'Αποστόλων * την χορείαν συμφώνως, * οἰ πιστοὶ, ἰεραῖς * εὐρημήσωμεν μελφδίαις· * Στέφανον, Πρόχορόν τε καὶ Σίλαν * καὶ Νικάνορα, Τίμωνα καὶ 'Αμπλίαν * καὶ Παρμενᾶν· * 'Απελλῆν τε 'Ιάχωβον, Φίλιππον, * 'Αρίσταρχον καὶ

Ματθίαν, * 'Ηρωδίωνα, Κρήσκην και Φλέγοντα,* Βαρνάβαν, Λίνον και 'Ολυμπᾶν,* 'Ανανίαν, Λουκᾶν και 'Ασύγκριτον και τοὺς λοιπούς· * ὑπάρχουσι γὰρ λύχνοι θείας Πίστεως.

Συναξάριον.

 $T\ddot{\eta}$ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, \dot{H} Σύναξις τῶν \dot{A} γίων καὶ ἐνδόξων Εβδομήκοντα \dot{A} ποστόλων.

Στίχοι.

Τοὺς Ἐβδομήχοντ' εὐχλεεῖς 'Αποστόλους, Καὶ ῷδ' όμοῦ σύμπαντας εὐφημεῖν θέμις. 'Αμφὶ τετάρτην ἄνδρας ἀγαχλεέας χυδαίνω.

 $T_{\vec{n}}$ αὐτη ημέρα, Ὁ Ὁσιος Θεόκτιστος ὁ Ηγούμενος τοῦ ἐν τῷ Κουκούμῳ της Σικελίας ἐν εἰρήνη τελειοῦται.

Στίχ. Έν γἢ χλοαυγεῖ τῆς Ἐδὲμ Θεοκτίστω, Μοῖραν δίδως, ἄκτιστε τοῦ Θεοῦ Λόγε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

· Δροσοβόλον μέν την κάμινον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς ὀσίοις . Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα · Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοἄν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * · ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε ρείθρα ὑποδέξονται ποτάμια, * τρυφής ὄντα χειμάρρουν, Χριστέ; * πῶς ὁ Πρόδρομος * ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ σὲ, *
χειρὶ πλαστουργήσαντα αὐτὸν, * καὶ ἐκ χειρὸς τοῦ πονηροῦ *
ἐξαγαγόντα ἡμᾶς;

'Ρετθρον, Κύριε, ὑπάρχων ἀγαθότητος, * πρὸς ῥετθρα 'Ιορδάνεια * πῶς ἐφίστασαι; * ἀφθαρσίας νάματα ζητῶν * ποτίσαι τοὺς γεύσει πονηρᾳ * καθυπαχθέντας τῆ φθορᾳ * φθόνω τοῦ ὄφεως.

Σταλαξάτωσαν τὰ ὅρη ἀγαλλίασιν, * καὶ οἱ βουνοὶ σκιρτάτωταν, * εὐφραινόμενοι· * ποταμοὶ κροτείτωσαν χειρί· * ἐπέφανεν, ἡκει ὁ Χριστὸς * ἐν ποταμῷ, τὰ τῶν βροτῶν * ἐνθάψαι πταίσματα.

Τῶν ᾿Αποστόλων. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει.
Σαγηνεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλκύσατε * τῆς ἀθείας βυθοῦ *
Ἦθνη πολύσπορα, * σημείοις καὶ τέρασιν * ἐπιστηρίξαντες *
τὰ ρρονήματα * τούτων, σοφοὶ ᾿Απόστολοι, * ὁδηγοὶ πεπλανημένων.

Έμβιβάσαντες πρός δρμον γαληνότατον * τούς θαλαττεύοντας * τῆ ἄλμη τῶν δυσχερῶν, * σωτῆρες ἐδείχθητε * καὶ κυβερνήται σοφοί, * ἀναμέλποντες· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητός εἶ.

Πάντες Εύοδον καὶ Κάρπον μακαρίσωμεν, * καὶ Τυχικόν καὶ Κηρᾶν, * Ἰοῦστον καὶ ᾿Αρτεμᾶν, * Ζηνᾶν τε τὸν ἔνδοξον, * ὡς τοῦ Χριστοῦ Μαθητὰς, * ἀναμέλποντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Αστραπόμορφοι τῷ Πνεύματι γενόμενοι, * Χριστοῦ 'Απόστολοι, * τοὺς κρατουμένους νυκτὶ * ἀγνοίας ἐρρύσασθε, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς * ὡδηγήσατε, * ἀναβοῶντας πάντοτε· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Ίλαστήριον, Πανάμωμε, γεγένησαι * άμαρτανόντων ἀεὶ, * τεχοῦσα ὑπερρυῶς * τοῦ χόσμου τὸν αἴροντα * τὴν ἀμαρτίαν Χριστόν, * ῷ χραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ 'Οσίου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.

Δακρύων προσχύσεσιν * ἐναποσβέσας * παθῶν ὑπεκκαύματα, * Θεόκτιστε μακάριε, * θαυμάτων ἀνέβλυσας * ρεῖθρα ἀείζωα * οἶσπερ ἀποπλύνονται ψυχῶν τε * καὶ σωμάτων νόσοι, 'Αοίδιμε.

Δαυίδ τὴν πραότητα, * Πάτερ, ζηλώσας,* ἐκτήσω τὸ ἄμεμπτον * Ἰώβ καὶ τὴν ἀπάθειαν, * Ἰακώβ τὸ ἄπλαστον * καὶ πίστιν τοῦ ᾿Αβραὰμ, * Πέτρου τὴν θερμότητα μεθ' ὧν * κατασκηνώσας, ἡμῶν μνημόνευε.

Θεοτοχίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον * ἡμῖν τεχοῦσα * θανάτω τὸν θάνατον,* Παρθένε, χαταργήσασαν,* δεινῶν ἐπιχλύσεσι * θανατωθέντα με * ζώωσον πρεσβείαις σου, 'Αγνὴ, * εὐλογημένη καὶ ὑπερένδοξε. ' Ω ὸὴ η΄. 'Ο Είρμός.

» Τα φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ» Τῷ βούλεσθαι * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τα ποτάμεια ρετθρα * μηλωτή έτεμεν * Έλισσατος, τὴν χάριν * τὴν τοῦ Βαπτίσματος * προσκιαγραφῶν, * ἢν Χριστός ἀπειργάσατο, * τούτοις ἐπιβαίνων * ὁ μόνος εὐεργέτης.

Υπεσήμανε πάλαι * Προφήτης ἔνδοξος * τοῦ Βαπτίσματος χάριν,* ἀλσὶ τὰ ὕδατα,* ἄγονα τὰ πρὶν,* ἐκτελέσας πολύγονα,* τοῦ ἐπιρανέντος * Θεοῦ ἡμῶν δυνάμει.

Φάραγξ πᾶσα τῶν θείων * δώρων πλησθήσεται, * καὶ βουνός ἐναντίος * ταπεινωθήσεται, * καὶ τὰ σκολιὰ * εἰς εὐθέα τραπήσεται, * τῆ τοῦ σαρχωθέντος * Θεοῦ Ἐπιφανεία.

Τῶν ἀποστόλων. Παϊδας εὐαγεῖς.

Ν εώσαντες φρένας χερσωθείσας * άρότρω του λόγου, Παναοίδιμοι, * ταύταις τὰ σωτήρια * σπέρματα έσπείρατε, * καὶ εύσεβείας ἄσταχυν * έχατοστεύοντα * έδρέψασθε των άνασωθέντων * τὴν πληθύν, Κυρίου * Απόστολοι, πανσόρως.

Έπαίνοις Ίάχωβον ἐνθέοις, * Κλεόπαν, Βαρνάβαν τε καὶ Στέφανον, * Νάρχισσον τὸν πάνσοφον, * Μάρχον, 'Αριστόβουλον * καὶ Απελλήν τιμήσωμεν, * ώς 'Αποστόλους Χριστού' * Τον Κύριον ύμνεῖτε, βοώντες, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Σταυρόν άντι θώρακος φορούντες * πρός πάσας άνδρείως έχωρήσατε * φάλαγγας του δράχοντος, * πάνσοροι 'Απόστολοι· * χαί ταύτας διολέσαντες, * ους ήχμαλώτευσεν * άνθρώπους συνελάβεσθε πίστει, * και τῷ ζωοδότη * προσήξατε Δεσπότη.

Θεοτοχίον.

 $^*\Omega$ θαύμα ἐπέχεινα θαυμάτων! * πώς τίχτεις χαὶ μένεις παρθενεύουσα, * πάναγνε Θεόνυμφε; * Λόγον γὰρ έγέννησας * τὸν τῶ Πατρὶ συνάναρχον, * ῷ πάντες ψάλλομεν· * Τὸν Κύριον υμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσίου. Τὸν ἐν καμίνφ τοῦ πυρός.

 ${f E}$ ν άχαχία τὴν ζωὴν * διανύσας άληθῶς, * θεόφρον Πάτερ, * τοῦ έχθροῦ τὴν χαχίαν * τελειοτάτ ${}_{f W}$ νοὶ * χαθεΐλες. * Τμνείτε τον Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε, * Θεόκτιστε, κραυγάζων.

Νῦν ἡ ἀξίνη τῶν ψυχῶν * ἀπειλεῖ τὴν ἐκτομήν· * ψυχή μου, σπεύσον, * καὶ παθών τὰς ἀκάνθας * ἀποτεμοῦσα, καρποὺς * ώρίμους * Κυρίφ προσάγαγε, * ταῖς τοῦ Θεοφόρου * εὐχαῖς διασωθεῖσα.

Θεοτοχίον.

'Από πασών σε γενεών * έξελέξατο Χριστός * εἰς κατοικίαν * έαυτῷ, Θεοτόκε, * ἀνακαινίζων ἡμᾶς * φθαρέντας * ἐνώσει τῆ χρείττονι * δθεν σε ύμνουμεν * είς πάντας τούς αίωνας. Ο Είρμός.

- » τητόν έν καμίνω του πυρός * των Έβραίων τοις Παισί * συγ-
- » Θεόν, * ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
- » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

 θ εόν * ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-, τοίς * Λόγος σεσαρχωμένος. * δυ μεγαλύνοντες * σύν ταίς οὐ-• ρανίαις στρατιαίς * σὲ μεγαλύνομεν.

10

Χερσίν * ό πλάσας, Χριστέ, τον ἄνθρωπον, * έν τῆ χειρί * Προδρόμου ὑποχύπτεις ὡς ἄνθρωπος * ταπεινούμενος, ὅπως ὑψώσης με * πάλαι ταπεινωθέντα * χαὶ ἀπολλύμενον· * δόξα τῆ ἐνδόξω χαὶ φριχτῆ * οἰχονομία σου.

Ψυχῶν * ἡ κάθαρσις εὐτρεπίζεται· * ὁ φωτισμός, * ἡ λύσις τῶν δεινῶν ἐπεδήμησεν. * Ἰορδάνη ποταμὲ, εὐφράνθητι· * χόρευσον, πᾶσα κτίσις· * γῆ τε καὶ θάλασσα, * κρότησον, δοξάζουσα Χριστὸν * τὸν ὑπεράγαθον.

'Ως ων * ἀπάντων καλών το πλήρωμα, * ἔρχη βοων * τῷ πλήρει ἀγιότητος δούλω σου * ἐκπλαγέντι τὴν σὴν συγκατά-βασιν * Ἔγγισον, βάπτισόν με * θέλω πληρωσαι γὰρ * φύσιν των βροτων ἀγιασμοῦ * καὶ καθαρότητος.

Των 'Αποστόλων. 'Απας γηγενής.

Τασαι ήμων, * Χριστέ, τὰ παθήματα * των 'Αποστόλων εὐχαζ * των ἀγαπησάντων σε, * καὶ κηρυξάντων * ἐν πᾶσιν ἔθνεσι * Θεὸν όμοῦ καὶ Κύριον * Δημιουργόν τοῦ παντός, * καὶ εἰδώλων * πᾶσαν ἀμαυρότητα * διωξάντων φωτὶ τοῦ κηρύγματος.

"Ωσπερ ἀστραπαί * τῷ κόσμῳ ἐξέλαμψαν * Λουκᾶς ὁμοῦ καὶ Έρμῆς, * Μάρκος, 'Ανανίας τε, * καὶ σὺν Ματθία * ὁ ἱερὸς 'Ολυμπᾶς, * καὶ τῶν πιστῶν τὸ πλήρωμα * σαφῶς ἐφώτισαν * οὺς ἐν πίστει * σήμερον τιμήσωμεν * ἱεροῖς καὶ σεπτοῖς μελφδήμασι.

Στωμεν εὐσεβως * ἐν οἴχω Θεοῦ ἡμων· * καὶ μακαρίσωμεν * τοὺς Ἱεροχήρυκας * καὶ Διδασκάλους * καὶ ἀγγελόφρονας * καὶ πλουτιστὰς, σωτῆράς τε * καὶ ἀντιλήπτορας * καὶ προστάτας * πάντων χρηματίζοντας, * των τιμώντων αὐτων τὰ μνημόσυνα.

"Ηστραψαν φωτί * ἀὐλφ τοῦ Πνεύματος * 'Αχύλας, 'Αχαϊκός, * Κάρπος τε ὁ ἔνδοξος * χαὶ Φουρτουνάτος * σὺν τοῖς ἔξήχοντα * χαὶ ἔξ Χριστοῦ θεράπουσι * χαὶ 'Ιεροῖς Μαθηταῖς, * χαὶ
χαρδίας * πάντων χαταυγάζουσι * τῆ φωσφόρφ αὐτῶν μνήμη
σήμερον. Θεοτοχίον.

Φέγγος ἀστραπῆς * τοῦ τόχου σου ἔλαμψε, * καὶ κατεφαίδρυνε * πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, * καὶ τὸν προστάτην * τοῦ σκότους ὥλεσε, * Θεογεννῆτορ Πάναγνε, * ᾿Αγγέλων καύχημα, * καὶ ἀνθρώπων * πάντων τὸ διάσωσμα, * τῶν ἀπαύστοις φωναῖς εὐφημούντων σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

Θεοῦ χτίσις πέφυχας, * Θεόχτιστε, ἀνόθευτος, * μὴ νοθεύσας ψυχῆς σου * τὸ χάλλος, "Οσιε, * τῶν ἀμαρτημάτων χηλισιν, * ἀλλὰ σαυτὸν * ὅλον ὡραίσας * χαλῶν ἐπιδόσεσι· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν.

'Αρεταίς κοσμούμενος, * άγάπη λαμπρυνόμενος, * τῶν καλῶν ταῖς ιδέαις * καταστραπτόμενος, * πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης Πατέρας, * Πάτερ σορὲ, * ἐν πίονι γήρα, * σἴτος ώσπερ ώριμος * θησαυροῖς θείοις τηρούμενος.

Ή ποίμνη σου σήμερον * χορεύει, ἐορτάζουσα * φωτοφόρον τὴν μνήμην * τῆς σῆς χοιμήσεως· * ἢν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν * καὶ μεταστὰς * μὴ λίπης, Τρισμάχαρ,* Θεῷ παριστάμενος * σὺν ᾿Αγγέλοις, Παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Ζωὴν ἡ κυήσασα * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν, * νεκρωθεῖσαν, Παρθένε,* τοῖς παραπτώμασι * ζώωσον, 'Αγνὴ, τὴν ψυχήν μου * ὡς συμπαθὴς, * ὡς μόνη προστάτις * τῶν καταφευγόντων σου * ἐν τῇ σκέπῃ, Παναμώμητε. Ο Εἰρμός.

» Α νάρχου Γεννήτορος * Υίος Θεός και Κύριος, * σαρχωθείς ἐκ
» Α Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* συν» αγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα. * Διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό-

» χον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Καταλιπόντες κόσμον * οἱ Ἑβδομήκοντα, Λόγε, * σοὶ μαθητεύονται πόθφ * τῷ Λόγφ καὶ Διδασκάλφ, * τῆς ἀγνωσίας τὸν κόσμον * ἀποκαθαίροντες πίστει.

Προεόρτιον, δμοιον.

Ο έχ Πατρός άχρόνως * πρό των αιώνων γεννηθείς * Υίός, καὶ σάρχα φορέσας * ὑπερφυως έχ Γυναικός, * προέρχεται βαπτισθηναι * είς ἀναγέννησιν χόσμου.

Είς τους Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

Προσόμοια,

 $^{\prime\prime}$ Ηχος πλ. β'. Αὶ 'Αγγελικαί.

Ονπερ ή φωνή * τοῦ βοῶντος προετύπου, * ἡλθεν ὁ Χριστὸς * εν τοῖς ἡείθροις Ἰορδάνου, * καὶ τῷ Προδρόμφ ἔρη· * Δεῦρο, πλῦνόν με ὕδασι, * βάπτισόν με νῦν συγκαταβάντα· * τὸν γὰρ ᾿Αδὰμ ἐκπλῦναι ἡλθον * τοῦ πρὶν πτώματος. * Εὐλογημένος ὁ ρανείς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τψος οὐρανοῦ * οὐδαμῶς ἐξιχνιάσω· * ἄστρων ἀριθμόν, * οὐδὲ
Υῆν ἀναμετρήσω· * καὶ πῶς τῆς κορυφῆς σου * τῷ Δεσπότη ὁ
Πρόδρομος * ἄψομαι χειρί; πῶς δὲ βαπτίσφ * τὸν φέροντα δρακὶ
τὴν κτίσιν; * Διὸ κράζω σοι· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν,

δόξα σοι.

Σύνθρονος Πατρί * καὶ τῷ Πνεύματι ὑπάρχων, * ταῖς ἀγγελικαῖς * στρατιαῖς δορυφοροῦμαι· * ἀλλὰ σμικρῷ σπηλαίψ * ἐξενίσθην τικτόμενος * ἐν τῆ Βηθλεὲμ δι' εὐσπλαγχνίαν· * διὸ καὶ νῦν τὴν δεξιάν σου * ἐμοὶ δάνεισον, * ίνα καὶ πλύνω ἐν ἐμοὶ * τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα.

Εχλυσας ποτέ * άμαρτίας έπὶ Νῶε, * λόγω διασχών * χαταρσεται; * ἤδη γὰρ τὸ ρεῖθρον ἀναστρέφει· * ἐπέγνω σε ἡ χτίσις πᾶσα, * χάγω κράζω σοι· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τνα πληρωθή * τοῦ Πατρός ἡ εὐδοχία, * ἡλθον ἐπὶ γής * ἐνουπόδιον· * σοὶ δὲ τὸν αὐχένα ὑποχλίνω· * ἐν τούτῳ γὰρ παρεποδιον· * ἐμὲ βάπτισον, * χαὶ ἐν ἐμοὶ τὰ τῶν βροτῶν * χαθαίρονται πταίσματα.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

χρήζω ύπό σου * καθάρσιον δέξασθαι.

Σύ τον Ίσραήλ * διὰ στύλου καὶ νεφέλης * πρὶν φωταγωγῶν, * φύσει ἀνέκφραστος, * δούλου τὴν μορφὴν πῶς ἐνεδύσω; * οὐ καί δροσίζων ἐν ἐρήμω. * αὐτός με βάπτισον. * ἐγὼ γὰρ καίσου τὸν ὑπὸ σοῦ * καθάρσιον δέξασθαι.

'Αποστίχου, Στιχηρά Προσόμοια, ων ή άκροστιχίς: 'Ωδή

'Ιωσήφ.

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα.

*Ο ρθη τὸ πατριχόν * 'Απαύγασμα τῆς δόξης * ἐν Ἰορδάνου ρείθροις, * Βαπτίσματι χαθαϊρον * τὸν ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

 Δ έχου δουλοπρεπώς, * Προρήτα Ἰωάννη, * τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, * καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην * βροτών εἰς ἀναγέννησιν.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός.

ΤΙ λθεν ο φωτισμός, * ή λύτρωσις έφάνη * έν Ἰορδάνη· δευτε, * συνέλθωμεν ρυφθήναι, * χαι ἄσαι προεόρτια.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σήμερον ο Χριστός * σωτήριον ἀνθρώποις * λυτήριον δωρείται, * ψυχών καθαίρων ρύπον * πυρὶ τῷ τοῦ Βαπτίσματος.

Ή λοιπὴ 'Ακολουθία του 'Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗι Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΙΙΝΟΣ.

Προεόρτια τῶν Φώτων καὶ μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων θεοπέμπτου και Θεωνά, και της Οσίας Συγκλητικής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους 😴. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια των Μαρτύρων,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναϊον έν Μάρτυσιν.

Θεωνάν καὶ Θεόπεμπτον * τοὺς σοφοὺς ἀνυμνήσωμεν· * τοῖς
Χριστοῦ γὰρ δόγμασι πειθαρχούμενοι, * λατρείαν πάσαν ἀθέμιτον * λαμπρώς καταργήσαντες, * τη άγια και σεπτή * εύσεβώς λελατρεύχασιν, * ένα Κύριον * χαὶ Θεόν πρό προσώπου * τῶν τυράννων * εὐθαρσῶς ὁμολογοῦντες, * καὶ στεφανούμενα ἄνωθεν. Τρό του βίου γαμαίζηλον, * και τρυφής την εύπάθειαν, * και 1 την ἀπανθούσαν δόξαν, Πανεύφημοι, * χαταλιπόντες ώς πρόσκαιρον, * Χριστῷ ἐκολλήθητε, * τῷ αὐτοῦ κάλλει τερπνῶς * ώς ώραίω φλεγόμενοι. * και προσήχθητε * ώς ήδύπνοα ρόδα. * χαὶ τῷ στέρει * τῆς ἀρθάρτου Βασιλείας * θεοσθενῶς συνεστέ-

 $\mathbf{0}^{i}$ τον χόσμον μισήσαντες * ύπερχόσμιοι ωφθητε * πρωτοτόχων 'Εχχλησία συνήφθητε, * χαὶ τοῖς 'Αγγέλοις συνάδετε * $\dot{\phi}$ δήν την ακήρατον, * ένωπίω τῷ Θεῷ * παρεστώτες ένώπιοι * καί την άθεσμον * των είδώλων ἀπάτην * καθελόντες, * των Τυράννων τὴν μανίαν * μαρτυρικώς κατεβάλετε.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια τῆς 'Οσίας, Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.

τριό εὐκλεές τῶν Πατέρων * ὄντως ποθήσασα, * εὐκλείας τῆς 🗓 ἀφθάρτου * ἐπεθύμησας· ὅθεν * ἐκτᾶσα τῶν ἡδέων, * σῶμα τό σόν * πόνοις πάσιν εξέδωκας. * και νῦν τῶν πόνων λαμβάνεις * τὰς ἀμοιβὰς, * τῷ Χριστῷ συμβασιλεύουσα.

Ο τὸν Ἰωβ συγχωρήσας * τῷ ἐξαιτήσαντι, * καὶ σὲ πυρώσαι θέλων * ὡς χρυσίον, ἀρῆκε * τὸ σῶμα πάσχειν βία * τοῦ πονηρού. δθεν σύ καταισχύνασα * τή καρτερία των νόσων * τόν πειραστήν, * τῷ τῆς νίκης στέφει ἔστεψαι.

Τό τοῦ νυμφίου ώραῖον * κάλλος ποθήσασα * Χριστοῦ, καὶ νυμγευθήναι * τούτφ σὺ βουληθεῖσα, * πάσαις ταῖς ἰδέαις * τῶν

άγαθων * διὰ πόνων άσχήσεως * σαυτὴν ἐχόσμησας· * δθεν νῦν σὺν αὐτῷ * βασιλεύεις εἰς νυμφῶνα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡγος πλ. β΄.

Τοιμάζου, 'Ιορδάνη ποταμέ· * ίδου γὰρ παραγίνεται Χριστός δ Θεός * βαπτισθήναι ὑπό 'Ιωάννου, * ΐνα τῶν δρακόντων ἀοράτους κεραλὰς * συνθλάση τῆ Θεότητι ἐν τοῖς ὑδασι τοῖς σοῖς. * 'Αγάλλου, ἡ ἔρημος 'Ιορδάνου· * τὰ ὅρη, σκιρτήσατε εὐφροσύνη· * ἡκει γὰρ ἡ αἰώνιος ζωἡ * ἀνακαλέσαι· τὸν 'Αδάμ. * Φωνὴ βοῶντος βόησον, * ὧ 'Ιωάννη Πρόδρομε· * Έτοιμάσατε ὁδοὺς τοῦ Κυρίου, * καὶ τὰς τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ἀπεργάσασθε.

'Απόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, ὧν ἡ ἀκροστιχίς: Ἰωσήφ.
'Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Η γη και τα επίγεια, * σκιρτήσατε, αγάλλεσθε· * ο χειμάρρους * της τρυφης εν ποταμώ * βαπτίζεται, την χύσιν * ξηραίνων της κακίας, * και άναβλύζει θείαν άφεσιν.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός.

 Φ ωτός ών χορηγός Ίησοῦς * μὴ χρήζων βαπτισθήναι, σαρχί * Φ έπιβαίνει * Ἰορδάνου ταῖς ροαῖς, * φοτίσαι τοὺς ἐν σχότει * βουλόμενος· ἐν πίστει * τούτψ προθύμως ὑπαντήσωμεν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου.

Φ ορέσας τὴν τοῦ δούλου μορφὴν, * προέρχη βαπτισθῆναι, Χριστέ, * ὑπὸ δούλου * Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς, * λυτρούμενος δουλείας * τῆς πάλαι ἀμαρτίας, * καὶ ἀγιάζων, καὶ φωτίζων ἡμᾶς. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Α γαλλιάσθω ή ἔρημος τοῦ Ἰορδάνου, * καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον * Α φωνὴ γὰρ βοῶντος ἡκούσθη ἐν αὐτἢ. * Ἐτοιμάσατε τὴν όδὸν τοῦ Κυρίου * ὁ γὰρ τὰ ὅρη στήσας σταθμῷ * καὶ τὰς νάπας ζυγῷ, * ὁ τὰ πάντα πληρῶν ὡς Θεός, * βαπτίζεται ὑπὸ δούλου. * πτωχεύειν ἤρξατο * ὁ τὰ πλούσια δῶρα χαριζόμενος. * Ἡκουσεν Εὐα. * Ἐν λύπαις τέξῃ τέκνα. * Νῦν δὲ ἤκουσεν ἡ Παρθένος. * Χαϊρε Κεχαριτωμένη, * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.

Απεστρέφετο ποτέ * ὁ Ἰορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισταιέ * ἀναληφθέντος Ἡλιού, * καὶ διηρεϊτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν * καὶ γέγονεν αὐτῷ * ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν * τοῦ βίου διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Έν τοῖς 'Αποδείπνοις, Κανών· οὖ ἡ ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Εἰρμῶν τῷν τεσσάρων πρώτων 'ஹδῶν' Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

Τούς Ειρμούς και τὰ Τροπάρια ἀνὰ δύο.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμός.

» Κύματι θαλάσσης * τον πρύψωντα πάλαι * διώπτην τύραννον * τὰ Ἰορδάνεια * ρετθρα συστέλλει, και πρύπτει * τὴν » ἐμὴν νῦν, καθαιρόμενον * ἀνθρωπίνως, κάθαρσιν * ἐνδόξως γὰρ » δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, * φωτώνυμον ϋμνον * καὶ προεόρτιον * ψό ήν σοι ἔσομαι * τῷ θείοις Θεοφανείοις * μυστικῶς ἀναγεννῶντί με, * καὶ πρός τὴν λαμπρότητα * τὴν θείαν ἐπανάγοντι.

"Ανω πρό αἰώνων * καὶ κάτω προσφάτως * ἐπιφανέντα σε * τὰ ὑπερκόσμια * καὶ τὰ περίγεια, Σώτερ, * κατεπλήττοντο θεώμενα, * καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον σου * ἀνύμνουν συγκατάβασιν.

Ίνα σου τής δόξης * τὰ πάντα πληρώσης, * σαυτόν ἐκένωσας * μέχρι καὶ δούλου μορφής· * νῦν δὲ παλάμη τοῦ δούλου * ὑποκλίνεις κεφαλὴν δουλικώς, * τὴν ἐμὴν ἀνάπλασιν * καὶ κάθαρσιν δωρούμενος.

'Ωδή γ'. Ό Είρμός.

Σέ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * ἐδράσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως,*
 ἡ πτίσις κατιδοῦσα * σαρκὶ κρυπτόμενον νάμασι, * θάμβει
 παλλῷ συνείχετο, * Οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε, κραυ γάζουσα.

Σύμβολα πρὶν Προφήταις * παρέδειξας * τῆς σῆς Θεοφανείας· * νῦν δὲ τὰ χεχρυμμένα * ταῖς ἐνεργείαις ἐγνώρισας, * ἐπφανείς, μυστήρια * ἀνθρώποις, σήμερον * νέμων νέαν ἀναγέννησιν.

"Ηπλωσεν Ίορδάνης * τὰ ὕδατα * ὡς νῶτα μετὰ τρόμου, * τοῦ δέξασθαι τὸν Κτίστην * σωματιχώς βαπτιζόμενον,* τὸν πάντας ἀγιάζοντα, * Οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε, χραυγάζοντας.

Μέγα πρός σωτηρίαν * ἐφόδιον * τὸ Βάπτισμα παρέχει * Χριστός τοῖς αἰσθομένοις * αὐτοῦ τῆς θείας ἐλλάμψεως, * ἐν εὐφροσύνη ψάλλουσιν * Οὐκ ἔστιν *Αγιος * πλήν σου, Κύριε, φιλάν-βρωπε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

Τὴν πρός τὸ Βάπτισμά σου ἔλευσιν * προορών 'Αββακούμ, *
 ἔξοστηκώς ἐβόα· * Εἰς θώλασσαν τοὺς ἱππους σου * τόδατα

» πολλά * ἐπεβίβασας, Σώτερ, * διαταράσσοντας.

Έπιρανέντος σου ἐν σώματι * ἡγιάσθη ἡ γῆ, * ὕδατα εὐλογήθη, * ὁ οὐρανὸς περώτισται· * γένος δὲ βροτῶν * τῆς πικρᾶς τυραννίδος * ἐχθροῦ λελύτρωται.

'Ρήματι θείω νῦν ὁ Πρόδρομος * ἐξ ἐρήμου μολεῖ * πρός Ἰορδάνην, λέγων· * Μετανοεῖτε, ἤγγικεν * ἡ τῶν Οὐρανῶν * Βασιλεία, καλοῦσα * πάντας πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ο μεταστρέψας πρὶν τὴν θάλασσαν * εἰς ξηρὰν, καὶ πηγὰς * ἐξ ἀκροτόμου βλύσας,* πταισμάτων χωνευτήριον * νῦν ἀποτελεῖ * Ἰορδάνου τὸ ῥεῖθρον * πυρὶ τοῦ Πνεύματος.

'Ωοη ε'. 'Ο Ειρμός.

» Θεορανείας σου, Χριστέ, * τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-» Θιενης, * Ἡσαίας ρῶς ἰδὼν ἀνέσπερον * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας » ἐκραύγαζεν * Οἱ περωτισμένοι, ἡκατε, * λούσασθε, καὶ δι' ὕδα-» τος * Θείου καὶ Πνεύματος σαρῶς * καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα » ἀποκαθάρατε.

Νεοποιείς τούς γηγενείς * νέος 'Αδάμ * χρηματίσας, ὁ Πλάστης, * ἐν πυρὶ καὶ Πνεύματι καὶ ὕδατι, * ξένην ἐκτελῶν ἀναγέννησιν * καὶ ἀνάπλασιν θαυμαστὴν * δίχα συντρίψεως * καὶ χωνευτηρίων, * Βαπτίσματι θεουργῷ * καινοποιούμενος.

Διὰ τοῦ Πνεύματος ψυχὰς * καινοποιεῖς, * διὰ δὲ τοῦ ὕδατος * άγιάζεις σώματα, τὸ σύνθετον * ζῶον ἀναπλάττων, τὸν ἄνθρωπον. * τῷ διπλῷ γὰρ τὰ συγγενῖ * χρησίμως φάρμακα * σορῆ προμηθεία * προσάγεις, ὡς ἰατρὸς * σωμάτων καὶ τῶν ψυχῶν. Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν * ὁ γεννηθεὶς * ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώ-

Έξ ἀλοχεύτου προελθών * ὁ γεννηθείς * ἐκ Πατρός πρό αἰώνων, * πρός τὸν ἐκ τῆς στείρας παραγέγονας, * ἐξαιτῶν ὡς ἄνθρωπος Βάπτισμα· * ἀλλ' ἐξ ϋδατος μυστικῶς * διὰ τοῦ Πνεύματος * ἀπειργάσω, Σῶτερ, * πολύτεκνον Ἐκκλησίαν, * τὴν πρὶν ἄγονον.

'Ωοή ς'. 'Ο Είρμός.

" Συνεσχέθη, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθη * φόβφ ὁ θεῖος Βαπτιστής· *

" εἰ γὰρ καὶ συνεστάλη * προσεγγίσαι τῷ πυρὶ ὁ χόρτος, *

" ἀλλὰ ἀκούσας· * "Αφες ἄρτι, ἔδραμε * τὸ ἐπίταγμα πληρῶν

" τὸν τὸν προαιώνιον.

'Απεγράφης, * άλλ' οὐκ ἐδουλώθης * Καίσαρος θεσμοῖς πειθαρχῶν: * εἰ γὰρ καὶ τῆς δουλείας * παραμύθιον ἡμῖν παρέχων, * ἐκὼν ὑπείκεις, * καὶ τελεῖς τὸ δίδραχμον, * ἀλλὰ νόμφ τῷ τῆς ἀμαρτίας * πρὶν πεπραμένους ἡμᾶς * ἡλευθέρωσας νῦν, * καὶ υἰοθεσίας κατηξίωσας.

Βασιλεύεις, * άλλ' οὐ κατὰ κόσμον, * φύσει πεφυκώς Βασιλεύς. * εἰ γὰρ καὶ κατὰ σάρκα * ἐκ φυλῆς Δαυίδ τεχθεὶς, τὸν

θρόνον * τῆς βασιλείας, * Σῶτερ, τούτου ελαβες, * άλλ' ἀίδιον εχεις τὸ κράτος, * συμβασιλεύων Πατρί * πρὸ αἰώνων ἀεί * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας σὺν τῷ Πνεύματι.

Βασιλεύς μέν * ό τοῦ κόσμου "Αρχων * καὶ τῶν ἐν τοῖς ὑδασι * πάλαι προσηγορεύθη. * ἀλλ' ἐμπνίγεται τῆ σῆ καθάρσει, * καὶ καθαιρεῖται, * ὡς τῆ λίμνη πρὶν Λεγεών. * τῶν χειρῶν δέ σου, Σῶτερ, τὸ πλάσμα * τὸ δουλωθὲν ὑπ' αὐτοῦ, * κραταιᾳ σου χειρὶ * τῆς ἐλευθερίας κατηξίωσας.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» * Α τους θαθμα! * ὁ ἐν καμίνω ρυσάμενος * τους Όσθους *

• Α Παίδας ἐκ φλογός, * κλίνει κορυφήν * καὶ αίτεῖ τό Βά
• πτισμα * ὑπὸ τοῦ δούλου, * καθαίρων τοὺς βοώντας * Λυτρωτά

• ὁ Θεὸς, εὐλογητός εἶ.

Τέμνεται ρείθρον * πρίν μηλωτή 'Ιορδάνειον, * προτυπούση * Βάπτισμα το σον, * δι' οῦ τῶν παθῶν * ρήγνυται χιτώνιον· * καὶ ἀρθαρσίας * ἔνδυμα αὐτουργεῖται * τοῖς βοῶσι· Χριστὲ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

*Ολβιον ρετθρον! * ἐν ἐαυτῷ γὰρ δεξάμενον * βαπτισθέντα *
τὸν Δημιουργόν, * δέδεικται πηγή * ζωηφόρου νάματος * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελφδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἰ.

Νέχρωσιν θείαν * συμβολικώς είχονίζοντες * παταδύσει * ὕδατος τριττή, * έν τῷ Βαπτισμῷ * Χριστῷ συνθαπτόμεθα, * τἤ τριημέρῳ * ἐγέρσει κοινωνοῦντες, * καὶ βοῶντες Χριστῷ· Εὐλογητός εἰ.

Μία ἡ χάρις * Πατρός, Υιοῦ τε καὶ Πνεύματος * τελειοῦσα * τοὺς τὴν δωρεὰν * στέργοντας πιστῶς * τοῦ Θείου Βαπτίσματος,* υἰοθεσίας * λαβόντας ἐξουσίαν * τοῦ βοᾶν· Ο Θεός, εὐλογητός εἶ.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

 \cdot \mathbf{E} κστηθε φρίττων, ούρανέ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεριέλια της γης · * εδού γὰρ * ύδωρ περιβάλλεται * ὁ φλέξας ύδασι

πρίν * Δικαίου θυσίαν παραδόξως· * δν, Παίδες, εύλογεττε· *
 Ιερείς, άνυμνεττε· * Λαός, ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Αύτρωσιν έρχεται Χριστός * διὰ Βαπτίσματος * παρασχεξν πάσι πιστοῖς * ἐν τούτφ * τὸν Αδὰμε καθαίρει γὰρ, * τὸν πεπτωκότα ὑψοῖ, * τὸν ρίψαντα Τύραννον αἰσχύνει, * τοὺς οὐρανοὺς ἀνοίγει, * Πνεϋμα Θεϊον καθέλκει, * καὶ τῆς ἀφθαρσίας * τῆν μεθεξεν δωρεῖται.

Εξέπαυται πλάνη του έχθρου * φωνή βοώντος γάρ * ἐν ἐρήμος Μεπ. Τοπ. ΗΙ.

τὴν ὁδὸν * Κυρίου, * χράζει, εὐτρεπίσατε, * χαὶ πάσας τρίβους αὐτοῦ * εὐθείας ποιήσατε, προστάττει· * φάραγξ ἡ ταπεινὴ γὰρ * φύσις βροτῶν ὑψοῦται· * ὄρος χαὶ βουνὸς δὲ * δυσμενῶν ταπει-νοῦνται.

"Ω παραδόξων δωρεών! * ὁ θείας χάριτος * καὶ ἀρράστου ἀνοχῆς! * ἰδοὺ γὰρ * ὕδατι καθαίρει με, * πυρὶ φωτίζει με, * καὶ ΙΙνεύματι θείω τελειοῖ με * ὁ ΙΙλάστης καὶ Δεσπότης * νῦν ἐν τῷ Ἰορδάνη, * τὴν ἐμὴν φορέσας * φύσιν ἀναμαρτήτως.

Όδη θ΄. Ο Ειρμός.

* \mathbf{M} ή ἐποδύρεσθε μάτην, * ἀπογνώσεως βρόχοις * ἀποπνιγόμε- νοι, βροτοί, ὑπεύθυνοι κακῶν· * ἀλλ' ἐν κατανύξει * ψυ- χῆς προσέλθωμεν * τῷ καθαίροντι πάντας, * ὡς μόν ϕ καθαρ ϕ *

» καὶ διδόντι συγγνώμην * διὰ Βαπτίσματος.

Έπὶ τῷ ξένψ σου τόχφ * τὸ πρὶν ἐχ τῆς Παρθένου * ὑπέρφυῶς ἐθαυμαστώθης, Λόγε τοῦ Θεοῦ· * νῦν δὲ μεγαλύνη, * μέγα Μυστήριον * ἐχτελῶν παραδόξως * μαιεύσει τῆ σεπτῆ * Κολυμβήθραν πολύτεχνον * θείφ Πνεύματι.

Γη ηγιάσθη Γεννήσει * τη άγία σου, Λόγε, * διηγουμένων ούρανων άστερι δόξαν σην. * νῦν δὲ των ὑδάτων * φύσις εὐλόγηται, * σοῦ σαρχὶ βαπτισθέντος, * χαὶ γένος γηγενών * πρὸς τὴν πρὶν ἐπανῆλθεν * αὐθις εὐγένειαν.

'Αγαλλιάσθω, Γή πᾶσα· * Ούρανός, εύφραινέσθω· * Κόσμος σχιρτάτω· Ποταμοί, χροτείτωσαν χειρί· * αί Πηγαὶ χαὶ Λίμναι, * "Αβυσσοι, Θάλασσαι * συγχαιρέτωσαν· ἡχει * Χριστός γὰρ τὸν 'Αδὰμ * ἐχχαθᾶραι, χαὶ σῶσαι * θείφ Βαπτίσματι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Χορός Άγγελικός.

Εὐτραίνου, ποταμέ * Ἰορδάνη· ἐν σοὶ γὰρ * ὁ πάντων Ποιητής * παραγίνεται, θέλων * τὸ Βάπτισμα εἰσδέξασθαι * ὑπὸ δούλου ὡς εὕσπλαγχνος· * τέρπου, χόρευε, * ᾿Αδὰμ καὶ Εὕα προμήτορ· * ἐπεδήμησεν * ἡ ἀπολύτρωσις πάντων, * Θεὸς ὁ ὑπεράγαθος.

Δόξα, καὶ νον, όμοιον.

Χεϊρά μου * τἢ χορυφἢ σου ἐχτείνω, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα; δοαῖς * ποταμοῦ βαπτισθἢναι, * ποτίσαι βουλόμενος * ἀφθαρτὴν τὴν τὴν τὴς τρυφῆς * ὁ Δεσπότης ὑπάρχων, * Πῶς τὴν Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τόν ἀκατάληπτον * σάρκα πτωχεύσαντα, * καὶ πρός τό Βάπτισμα * παραγενόμενον, * καὶ τὴν ἀνάπλασιν ἡμῶν * ἐν
αὐτῷ ἐργαζόμενον * ἄπαντες ὑμνήσωμεν * ὡς Θεόν πολυέλεον,*
καὶ τὴν συγκατάβασιν * τὴν αὐτοῦ μεγαλύνωμεν * βοῶντες εὐχαρίστω καρδία. * Δόξα, Χριστὲ, τῆ Ἐπιφανεία σου.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Αδάμ τὴν γύμνωσιν * ἐνδύων, Εὖσπλαγχνε, * καταστολὴν δόξης, * μέλλεις γυμνοῦσθαι σαρκὶ * ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ. * Ὁ θαύματος παραδόξου! * πῶς σε ὑποδέξεται * ὕδωρ, Δέσποτα Κύριε, * ὕδασι στεγάζοντα * ὑπερῷα, ὡς γέγραπται; * ὑμνοῦμεν, Ἰησοῦ εὐεργέτα, * πάντες τὴν σὴν Ἐπιράνειαν.

Κανόνες τρεῖς. Ὁ Προεόρτιος εἰς ς΄. τῆς Ὁσίας, καὶ τῶν Μαρτύρων, εἰς η΄.

Κανών ό Προεόρτιος. Ποίημα Ἰωσήφ. 'Ωδή α'. Ήχος •'. Ο Είρμός.

Πρός τό Χριστός γεννάται.

• Πικράς δουλείας ρυσθείς Ίσραἡλ, * τὴν ἄβατον διῆλθεν ὡς
• Πήπειρον· * ἐχθρόν δὲ ὁρῶν ποντούμενον, * ὑμνον ἐν εὐφρο• σύνη * ἄδει Θεῷ * τῷ τερατουργόῦντι * βραχίονι ὑψηλῷ· * "Οτι
• δεδόξασται.

Χριστός μολεί πρός το βάπτισμα· * Χριστός προς Ἰορδάνην ερίσταται· * Χριστός τὰς ἡμῶν ἐν ὕδασι * θάπτει νῦν ἀμαρτίας, * ὡς ἀγαθός· * ἐν ἀγαλλιάσει * ἀνυμνήσωμεν αὐτόν· * Ότι δεδόξασται.

'Ρανάτωσαν εὐφραινόμεναι * νεφέλαι εὐφροσύνην αἰώνιον· * Χριστός 'Ιησοῦς προέρχεται, * νάμασιν 'Ιορδάνου * τοὺς ποταμοὺς * τῶν ἀμαρτημάτων * κατακλύσαι, φωτισμόν * πᾶσι δωμενος.

Ίδου το φῶς ἐπιφαίνεται· * ἰδου ὁ ἰλασμός ἀναδείχνυται· * ὑου ὁ Σωτὴρ ἐφίσταται * λάμψαι τοῖς ἐν τῷ σχότει * θείας αὐγάς· * τοῦτον διανοίαις * χαθαραῖς χαρμονιχῶς * ὑποδεξώμεθα.

Κανών τῆς 'Οσίας, Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.
Στέψαι τὴν σὴν * ἄσμασι μνήμην προήρημαι, * σοὶ πεποιθώς
ὁ ἄμουσος * καὶ ὅλος ἄναγνος· * ἀλλὰ δίδου μοι λόγον *
σορίας καὶ ἀγνείας * σαῖς παρακλήσεσιν.

Όλον τὸν νοῦν * πρὸς θεῖον ὑψος ἐπάρασα, * καὶ τῶν χρηστῶν τὴν ἄβυσσον * καὶ ἀπολαύσεων * ἐπιγνοῦσα τὸ χρῆμα,* ἀπάντων ἀπανέστης * τῶν προσγκόντων σοι. Νοῦν πρὸς Θεόν * ἀναπτεροῦσα τὸν ὑψιστον, * σῶμα τὸ σὸν ἡλούμενον * εἰς τὰ χαμαίζηλα, * ἐγκρατεία καὶ πόνοις * ἐκούφιζες, ποθοῦσα * βαρεῖαν εὐκλειαν.

Θεοτοχίον.

Μείνας δ ήν, * και σαρχωθείς έκ νηδύος σου, * δ ήμεν έδωρήσατο * ήμιν το πρότερον * έκ χοός γεγονόσι, * ρυσάμενος πταισμάτων, * Θεογεννήτρια.

Κανών τῶν Μαρτύρων, ή Ηχος βαρύς.

"Ασωμεν τῷ Κυρίφ.

 Δ εῦτε, πιστοί, συμφώνως * ἐορτάσωμεν * τὴν ὑπερένδοξον * μνήμην τῶν 'Αθλοφόρων, * ἐν ψδαῖς πνευματιχαῖς * δοξολογοῦντες Χριστόν.

Οἱ 'Αθλοφόροι Χριστοῦ * καὶ τῆς Πίστεως * στερροὶ ὑπέρμαχοι, * κατὰ τῆς ἀσεβείας * ὁπλισάμενοι στερρῶς, * ἐχθροὺς
ἐνίχησαν.

Ο ἀσεβής διώχτης, * και τῆς Πίστεως * Χριστοῦ ἀλλότριος, * κατὰ τῶν 'Αθλορόρων * ἐμμανείς ὁ δυσσεβής, * πίστει κατήργηται.

Θεοτοχίον.

Τὴν ποίμνην ἢν ἐκτήσω, * Θεογεννήτρια, * ταύτην περίσωζε * ἀπό πάσης ἀνάγκης, * δυσωπούσα τὸν Σωτῆρα * καὶ Θεὸν ἡμῶν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.

Μ ἡ ἐν τῆ σορία * καὶ τῷ πλούτῳ καυχάσθω θνητὸς τῷ αὐτοῦ. * ἀλλὰ τῆ πίστει τοῦ Κυρίου, * ὁρθοδόξως κραυ γάζων * Χριστῷ τῷ Θεῷ, καὶ μέλπων ἀεί. * Ἐπὶ τὴν πέτραν
 τῶν σῶν ἐντολῶν * στήριξόν με, Δέσποτα.

Ό πρό τῶν αἰώνων * συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι,* νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου * σαρκωθεὶς, καθώς οἰδε, * Χριστὸς μολεῖ πρὸς τὸ Βάπτισμα, * ἀθανασίαν τῷ θείῳ λουτρῷ * πᾶσι παρεχόμενος.

Τδατι ἐνθάψαι * τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας βουλόμενος, * τοῦ Ἰορδάνου ἐν τοῖς ρείθροις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους * Χριστὸς ὁ Θεὸς προέρχεται, * καὶ ἀναπλάττει φθαρέντας ἡμᾶς * διὰ τοῦ Βαπτίσματος.

Γύμνωσιν αἰσχίστην * περιστέλλων 'Αδὰμ τοῦ προπάτορος, * ἀπογυμνοῦσαι έχουσίως, * καὶ ροαῖς 'Ιορδάνου * σαυτόν περιστέλλεις, ὕδατι * τὰ ὑπερῷα στεγάζων, Χριστὲ * μόνε πολυέλεε.

Τῆς Όσίας. Στερέωσον ήμας έν σοί.

Πρείσω τής σαρχός * πολλοίς εν τραύμασιν * οὐδόλως, * άσχε-Εί τως πιεζομένης * πρός τούς πόνους τής άσχήσεως, * ό πειράζων εν οίς εναπεχρούετο.

Πορείαν τὴν στενὴν, * ζωῆς τὴν πρόξενον * ἀφθάρτου * καὶ θείας σὰ ἡρετίσω, * τὴν πλατείαν καταπτύσασα, * ῆς οὐδὲν χετρον όντως τῷ νοῦν ἔχοντι.

Ζεούσης παρείᾶς * τὸ ἄνθος ἔφυγες * τἢ τήξει * καὶ πόνοις τἢς ἐγκρατείας· * καὶ τὸ φλέγον τῶν ὁμιμάτων σου * τῶν δαχρύων κρουνοῖς ἐναπεσβέννυτο.

Θεοτοχίον.

Ό Λόγος σαρχωθείς * έχ σοῦ, Πανάμωμε, * τὴν σάρχα * τοῦ ρύπου θέλων ἐχπλῦναι * ὑποδείγματι χαθάρσεως * ἀρρυπώτου, τοῖς ὑδασι βαπτίζεται.

Των Μαρτύρων. Έστερεώθη ή καρδία μου.

Τής εὐσεβείας καὶ τής πίστεως τοὺς προστάτας, * τοὺς θείους άθλοφόρους εὐφημήσωμεν * Θεόπεμπτον καὶ Θεωνάν τὸν ἀοίοιμον.

Κανών και τύπος και ύπόδειγμα φανέντες * οι Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, * τῶν 'Αγίων γεγόνασιν * ὁδηγοὶ πρὸς τὴν ἄθλησιν.

Ζηλούντες τούτων τὴν ἐνάρετον πολιτείαν * οἱ Μάρτυρες, ὁμαδόν ἐπὶ τοῦ βήματος * παρεστώτες ἐχραύγαζον· * Χριστιανοὶ ἐσμὲν ἄπαντες.

Θεοτοχίον.

Έτεχθης εκ Παρθένου άνερμηνεύτως, * έφάνης ώς ηὐδόκησας, ριλάνθρωπε, * καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας, Κύριε.

Ο Είρμός.

• Τ στερεώθη ή καρδία μου έν Κυρίφ, * ύψώθη κέρας μου έν
• Θεῷ μου, * καὶ ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου.
Κάθισμα τῆς 'Οσίας.

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Α σκητών ύπερβάσα * σὺ τὸ φερέπονον, * ἐν οὐρανοῖς ἀπολαύεις * διαφερούσης μονής, * καὶ τῆς κρείττονος αἴγλης * ἀναπεπλήρωσαι· * ὅτι κατ' ἀνδρας τὴν σκληρὰν * διοδεύσασα ὁδὸν, * νενίκηκας τὰ παρόντα * καὶ 'Αγγέλοις καθωμοιώθης, * καὶ νῦν τῆς δόξης συμμετέχεις αὐτών.

Δόξα, τῶν Μαρτύρων.

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Θ εόπεμπτος όφθεις * Ίεράρχης των κάτω, * έφάνη ταϊς ποιναϊς * Ίεράρχης των άνω. * Τυράννων προστάγματος * παρακούσας,

αἰχίζεται * ἀγαλλόμενος * ἀναβοῶν· Σέβω μόνον * τὸν ἐνθάψαντα * τοῦ Ἰορδάνου τοῖς ῥειθροις * βροτῶν παραπτώματα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, δμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς * πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα * προέρχεται σαρχὶ,* βαπτισθήναι θελήσας, * πρὸς δν ὁ θεῖος Πρόδρομος * ἐχθαμβούμενος ἔλεγε· * Πῶς βαπτίσω σε, * ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα;

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό 'Ράβδος έχ της ρίζης Ίεσσαί.

» Α κήκοε πάλαι 'Αββακούμ, * Χριστέ, σοῦ ὁ θαυμάσιος * τὴν . Α ἀκοὴν, καὶ φόβω ἔκραζεν· * 'Απὸ Θαιμὰν ὁ Θεὸς * ἥξει, » καὶ ὁ "Αγιος * ὄρους ἐκ δασέος κατασκίου, * τοῦ σῶσαι σου » τοὺς Χριστούς· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

"Υδωρ ἀπαντλήσατε ζωής. * ίδου νῦν παραγέγονεν * ὁ τῆς εἰρήνης Ποταμός ἀληθῶς * ξηρᾶναι τὰ θολερὰ * ἀπιστίας ὕδατα,* καὶ τὸν φωτισμόν ἀναπηγάσαι * τοῖς μελφδοῦσιν αὐτῷ. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Εὐφράνθητι, ἔρημος, το πρὶν * διψῶσα φύσις ἄπασα * ἡ τῶν ἀνθρώπων· νῶν ἐπέφανε * χειμάρρους ὁ τῆς τρυφῆς * Ἰορδάνου νάμασι * λύων τὸν αὐχμὸν τῆς ἀμαρτίας· * ῷ μελφδοῦμεν πιστῶς· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Βοώντος φωνή προρητικώς * έρήμοις περιήχησε * ταῖς διανοίαις Ετοιμάσατε * όδοὺς εὐθείας Χριστῷ * έρχομένῳ, λέγουσα, * ὅπως βαπτισμῷ ἀναχωνεύση * παλαιωθέντας ἡμᾶς, * λύων τὴν ἀρχαίαν ἀπόρασιν.

Τής 'Οσίας. 'Ελήλυθας, έχ Παρθένου.

Σύ σώματος * διαφέρουσα κάλλεσι, γέγονας * τοῖς πολλοῖς παραίτιος * οὐκ εὐτυχούσης ὁράσεως. * ὅθεν ἀφανίσασα * σαυτὴν μετέσχες θείας * ὡραιότητος.

Υπέμεινας, * ως 'Ιωβ, την τοῦ σώματος κάκωσιν, * οὐ προῆκας λόγιον * την τελευτην ἐπισπώμενον: * χρόνω καὶ τῆ φύσει δὲ * είξασα, θείαν ἀπῆρας * πρὸς κατοίκησιν.

Μεμόνωσαι * συγγενών καὶ γονέων καὶ κτήσεως, * τὸν Χριστὸν μονώτατον * ἐπαγομένη τὸν ἄσυλον, * πλοῦτον καὶ ἀδάπανον· * μεθ' οὕ τῆς ἄνωθεν δόξης * ὤρθης μέτοχος.

Θεοτοχίον.

Ό τόχος σου * τόν 'Αδάμ τῆς φθορᾶς ἐλυτρώσατο, * φθορᾶς βροτεργάτιδος, * ἄνευ καὶ γὰρ ὑπὲρ ἄνθρωπον * γέγονεν ἡ σύλληψις· * διό φθορᾶς τῶν κακῶν με, * Κόρη, λύτρωσαι.

Των Μαρτύρων. Είσακήκοα την ακοήν.

Πάσαν ήρδευσαν την οίχουμένην * λόγοις ένθέοις * οί Χριστοῦ Μεγαλομάρτυρες, * καὶ πλάνην κατήργησαν.

Πλοϋτον ἄσυλον έφεϋρον ὄντως * οἱ Αθλοφόροι· * πλοϋτον, δέξαν, καὶ λαμπρότητα * τῶν ἐπὶ γῆς δὲ κατέπτυσαν.

θωρακισάμενα οι 'Αθλοφόροι * Χριστού τῷ ὅπλῳ, * τοῦ τυράννου τὴν ὡμότητα * ἐν τούτῳ πᾶσαν κατέβαλον.

Θεοτοχίον.

Μήτηρ ἄχραντε εὐλογημένη * Αγνή Παρθένε, * τοὺς ὑμνοῦν-τάς σε περίσωζε * ἀπό πάσης περιστάσεως.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

Πρός τό Θεός ών είρηνης.

• Τό φῶς σου τὸ ἄδυτον λάμψον, Χριστὲ, * ταῖς καρδίαις • τον πίστει ὑμνούντων σε, * εἰρήνην σου δωρούμενος * ἡμῖν • τὴν ὑπὲρ νοῦν· * ὅπως ἐξ ἀγνωσίας * νυκτὸς πρὸς τὴν ἡμέ-ραν * τῶν ἐντολῶν σου τρέχοντες, * δοξολογῶμέν σε, φιλάν-

Εἰρήνης ὑπάρχων, Χριστὲ, Βασιλεὺς, * τὸ τῆς ἔχθρας μεστοιχον ἔλυσας, * σαρχὸς ἐν ὁμοιώματι * φανεὶς ἐπὶ τῆς γῆς. * ὅἐν τὴν ἔλευσίν σου * ἰδὼν ὁ Ἰωάννης * κατεπλήττετο φόβω, * χειροθετεῖν σε κελευόμενος.

Δρακόντων τὰς κάρας συντρίψαι Χριστός * ἐπειγόμενος, νῦν περαγίνεται * τοῖς ὕδασι, καὶ τρέμοντι * βοᾳ τῷ Βαπτιστῆ· * Έκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * καὶ ἄψαι κορυφῆς μου, * καὶ δειλίαν ἀπόθου, * ἐπιτελῶν τὸ προσταττόμενον.

Ἐδήλου Προφήτης τὴν χάριν ποτὲ * τοῦ Βαπτίσματος Θείφ ἐν Πνεύματι, * πατάξας Ἰορδάνεια * τὰ ῥεῖθρα μηλωτῆ· * ἄτινα διηρέθη * ἡμῖν ὁδοποιοῦντα * ἀναγέννησιν θείαν * τοῦ ἐν αὐτοίς ἐπιρανέντος Χριστοῦ.

Τής Όσίας. Ο του φωτός χορηγός.

Ταός γεγένησαι * τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἀγνοῖς πνεύμασι * Λόγου, τορή. * ἐφαίδρυνας σὺ γὰρ * ἀσκήσεως πολλοῖς * ἐν πόνοις ψιχῆς σου * τὸ κάλλος, Πανένδοξε.

Σάρχα ἐνέχρωσας * φοινισσομένην φυσιχῆ χάριτι * πόνοις πολλοϊς, * φαιδρύνουσα μᾶλλον * φωτὶ τῶν ἀρετῶν * ψυχῆς τὴν εἰνόνα * φαιδρῶς χαταλάμπουσαν.

Τλην τοῦ σώματος * τῷ τῆς ψυχῆς σου πρὸς Χριστὸν ἔρωτι * ρλέξασα, σὸ * τανῦν τοῖς ἀύλοις * ἀύλως ἀληθῶς * ᾿Αγγέλοις τυγχαίρεις, * Θεὸν κατοπτεύουσα.

Θεοτοχίον.

Κάρας συνέθλασεν * ή χεραλή των εύσεβων, Πάναγνε, * ρείθροις τανον * των έμφωλευόντων * δρακόντων, ὁ τεχθείς * έχ τῆς σῆς νηδύος * σπορᾶς όντως άνευθεν.

Των Μαρτύρων. Οι ορθρίζοντες Λόγε.

Ο ι σοφοί 'Αθλοφόροι, * της πίστεως όπλιται, * τὰς βασάνους γενναίως * έχθρων των παρανόμων * νικησαντες, όμου * στεφάνους ἐδέξαντο.

Ού θωπεία, ού πλάνη, * ού δόξα των γηίνων * ήδυνήθη έχκόψαι * τῆς πίστεως τον δρόμον * ύμων των 'Αθλητών· * διό καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστώτες τῷ θρόνῳ * τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, * μετ' 'Αγγέλων ἀπαύστως * πρεσβεύσατε δοθῆναι * πταισμάτων ἰλασμόν *
τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ή Κεχαριτωμένη, * ή τεχούσα εν χρόνω * τὸν Λόγον ὑπερ λόγον, * δυσώπησον αὐτὸν * σῶσαι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό. Σπλάγχνων Ίωναν.

* \mathbf{O} συλκαταμεμοίται. * α χχ, α χαλαλε * ϵ χ φρούας' ϵ Θερς' γους ϵ χος ϵ χ κας κμιτεί κακών *

» μέ, ως πριν Ίωναν, * και πίστει την απάθειαν μοι δωρησαι: *

• όπως * ἐν φωνῆ αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι. Σπλάγχνα οἰκτιρμών * Χριστός ἐνδεικνυμενος, * ἐν δούλου

μορφή * ὁ ἀναλλοίωτος * παραγίνεται * πρός τόν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, * τῆς δουλείας ἀραρπάζων τὸ ἀνθρώπινον * οῦπερ * ἐκπλαγείς τὴν Ελευσιν * δειλιᾳ, καὶ τῷ φόβφ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ * ροαὶ ὑποδέξωνται * τὸ ἄστεκτον πῦρ * νῦν ἀφικόμενον; * Πῶς τὴν γύμνωσιν * ἐπουράνιοι βλέψωσιν "Αγγελοι; * Πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἔπεκτείνη σοι, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ προάναρχε, * τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχή * φυγούσα εδήλωσε * τοῦ νέου λαοῦ * θείαν διάβασιν, * ἢν εἰργάσατο * ποταμῷ τῆ σαρπὶ ἀφεκόμενος * ὁ ἐπ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα * τοῦτον * ὡς Θεὸν δοξώσωμεν, * τὴν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τής Όσίας. Έν άβύσσφ πτοπομάτων.

 Λ αμπρυνθείσα τη αίγλη του Πνεύματος, * πάσαν την άπόγλαμοιν άπεσχοράχωσας * των σαρχικών ὀρέξεων * των χαλών γὰρ έτρωθης τῷ ἔρωτι.

Ήστραψέ σου φωσφόρου την σήμερον * μνήμη τηλαυγέστερον, καταφωτίζουσα * την των ψυχών σκοτόμαιναν, * Μοναχών, 'Ασκητών έγκαλλώπισμα.

Τό σεμνόν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, * στέργουσα τόν θάλαμον τὸν ἀδιάφθορον· * τοῦ γὰρ Χριστοῦ τῷ ἔρωτι * ἐπυρώθης τοῦ ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοχίον.

Ίνα δόξης πλησθώμεν, ἐλήλυθεν * ἄδοξον εἰς ἄνθρωπον δόξης ὁ Κύριος * ὡς γὰρ βροτός ρυπτόμενος * σὸς Τίὸς τοὺς ἀνθρώπους ἐδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. Ο Ίωνας ἐχ κοιλίας.

Γατήργησαν * των είδωλων την πλάνην * οι Μάρτυρες * έν Λ σταδίω άθλουντες, * και άσέβειαν πάσαν * έξηφάνισαν έκ γης * τη άθλησει αὐτων.

Παρέστησεν * ὁ ἐχθρὸς καὶ διώκτης * τῆς πίστεως * τοὺς αὐτοῦ ὑπηρέτας, * ξιφήρεις ώσπερ κρνας, * ἀνελεῖν ὑμᾶς πικρῶς, * Μέρτυρες ἔνδοξοι.

Ως είδετε, * ὁ χορός τῶν 'Αγίων * τοὺς τυράννους * ἐνωπλιτμίνους τῷ ξίφει * ἀδειλάνδρως ἐβοᾶτε· * Στρατιῶται τοῦ Χριστοῦ * πέλομεν, ὧ δικαστά.

Θεοτοχίον.

"Ον έτεκες, * Θεοτόκε, άνερμηνεύτως * Θεόν ήμων, * δυσωπούσα μή παύση * ρυσθήναι έκ κινδύνων * τοὺς ύμνοϋντάς σε, 'Αγνή * άειπάρθενε.

Ο Είρμός.

Τωνᾶς * έχ κοιλίας άδου έβόκ · * 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς την
ζωήν μου · ἡμεῖς δέ σοι βοώμεν · * Παντοδύναμε Σωτηρ, *

ἐλέησον ἡμᾶς.

Κοντάχιον. Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.

Τος ρείθροις * σημερον του Ίρρδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐκβος. * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με. * σῶσαι τὰρ ἤκω * ᾿Αδάμ τὰν πρωτόπλαστον.

Ό Οἶχος, πρός τό· Τράνωσόν μου.

Βάθος ἀπείρου σορίας, Λόγε, * καὶ πηγή χαρισμάτων * σὺ ἀἐνναος ῶν, * βλυστάνεις τῷ κόσμφ τὴν ἄρεσιν * ἄβυσσος δλως
νῶν πηγάζων· * Ἰορδάνου τοῖς ῥειθροις αἰτῶν ἐπείγη * Βάπτισμα
νῶν, * μολισμοῦ ὁ ἐχτὸς μόνος ἄνωθεν * ὑπάρχων, ἀποχαθαίρεις *
νῶν βροτῶν ἀμαρτίας ὡς εὕσπλαγχνος, * ἐν ῷ τὴν λύσιν τοῦ
πταίσματος * ἐξειργάσω, Χριστὲ, τῷ προσλήμματι· * σῶσαι γὰρ
πταίς 'Αδάμ τὸν πρωτόπλαστον.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Κάρας συνέθλασεν * ή χεφαλή των εὐσεβων, Πάναγνε, * ρείθροις τανῦν * των ἐμφωλευόντων * δραχόντων, ὁ τεχθεὶς * ἐχ τῆς σῆς νηδύος * σπορᾶς ὄντως ἄνευθεν.

Των Μαρτύρων. Οι ορθρίζοντες Δόγε.

 \mathbf{O}^{i} σοροί 'Αθλοφόροι, * τῆς πίστεως ὁπλῖται, * τὰς βασάνους γενναίως * ἐχθρῶν τῶν παρανόμων * νικήσαντες, ὁμοῦ * στεφάνους ἐδέξαντο.

Ού θωπεία, ού πλάνη, * ού δόξα τῶν γηίνων * ἡδυνήθη ἐχχόψαι * τῆς πίστεως τὸν δρόμον * ὑμῶν τῶν ᾿Αθλητῶν· * διὸ καὶ ἀγάλλεσθε.

Παρεστώτες τῷ θρόνῳ * τῆς δόξης τοῦ Κυρίου, * μετ' 'Αγγέλων ἀπαύστως * πρεσβεύσατε δοθῆναι * πταισμάτων ίλασμόν *
τοῖς πίστει ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοχίον.

Παναγία Παρθένε, * ή Κεχαριτωμένη, * ή τεχούσα εν χρόνω * τόν Λόγον ὑπερ λόγον, * δυσώπησον αὐτόν * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή ς'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό. Σπλάγχνων Ίωναν.

* $\mathbf{O}^{\text{μος}}$ εκ παθών * άμέτρων συνέχομαι, * και κήτει κακών * $\mathbf{O}^{\text{μος}}$ ο Θεός,

» με, ως πριν Ίωναν, * και πίστει την απάθειαν μοι δώρησαι· *

» ὅπως * ἐν φωνἢ αἰνέσεως, * άληθείας τε πνεύματι θύσω σοι. Σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * Χριστός ἐνδεικνύμενος, * ἐν δούλου

νορφή * ὁ ἀναλλοίωτος * παραγίνεται * πρός τόν δοῦλον αἰτούμενος Βάπτισμα, * τῆς δουλείας ἀφαρπάζων τὸ ἀνθρώπινον· *

δείλιἔ, καὶ τῷ φόβφ συστέλλεται.

Πῶς σε ποταμοῦ * ροαὶ ὑποδέξωνται * τὸ ἄστεκτον πῦρ * νῦν ἀφικόμενον; * Πῶς τὴν γύμνωσιν * ἐπουράνιοι βλέψωσιν "Αγγελοι; * Πῶς τὴν χεῖρα Ἰωάννης ἐπεκτείνη σοι, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ προάναρχε, * τῷ αὐτὸν ἀπὸ γῆς διαπλάσαντι;

Θάλασσα διχή * φυγούσα εδήλωσε * τοῦ νέου λαοῦ * θείαν διάβασιν, * ἢν εἰργάσατο * ποταμῷ τῆ σαρπὶ ἀφικόμενος * ὁ ἐπ πέτρας παραδόξως βλύσας νάματα * τοῦτον * ὡς Θεὸν δοξώσωμεν, * τὰν ἡμῶν συντριβὴν ἀναπλάσαντα.

Τής 'Οσίας. Έν άβύσσφ πτοισμότων.

 Λ αμπρυνθείσα τη αίγλη του Πνεύματος, * πάσαν την απόλαματος άπεσχοράκισης * των σαρχικών δρέξεων· * των χαλών γαρ έτρωθης τῷ έρωτι.

"Ηστραψέ σου φωσφόρου την σήμερον * μνήμη τηλαυγέστερον, καταφωτίζουσα * τὴν τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, * Μοναχῶν, Άσχητών έγχαλλώπισμα.

Τὸ σεμνόν τῆς ἀγνείας ἐτήρησας, * στέργουσα τὸν θάλαμον τόν αδιάφθορον. * του γάρ Χριστου τῷ ἔρωτι * ἐπυρώθης του

ξένου νυμφίου σου.

Θεοτοχίον.

Ίνα δόξης πλησθώμεν, έλήλυθεν * άδοξον είς άνθρωπον δόξης ό Κύριος. * ώς γάρ βροτός ρυπτόμενος * σός Τίος τους άνθρώπους έδόξασεν.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ο Ίωνας ἐχ κοιλίας.

γγατήργησαν * των εἰδώλων την πλάνην * οἱ Μάρτυρες * ἐν $oldsymbol{\Lambda}$ σταδί $oldsymbol{\omega}$ άθλουντες, * και άσέβειαν πάσαν * έξηφάνισαν έχ γης * τη άθλησει αύτων.

Παρέστησεν * ὁ έχθρὸς καὶ διώκτης * τῆς πίστεως * τοὺς αὐτου ύπηρέτας, * ξιφήρεις ώσπερ Κρνας, * άνελειν ύμας πιχρώς, *

Μάρτυρες ένδοξοι.

'Ως είδετε, * ὁ χορός τῶν 'Αγίων * τοὺς τυράννους * ἐνωπλισμένους τῷ ξίφει * ἀδειλάνδρως έβοᾶτε· * Στρατιώται τοῦ Χριστου * πέλομεν, ω δικαστά.

Θεοτοχίον.

"Ον έτεκες, * Θεοτόκε, άνερμηνεύτως * Θεόν ήμων, * δυσωπούσα μή παύση * ρυσθήναι έπ κινδύνων * τούς ύμνοϋντάς σε, Αγνη * άειπάρθενε.

Ο Είρμός. Τωνᾶς * ἐχ χοιλίας άδου ἐβόκ· * 'Ανάγαγε * ἐχ φθορᾶς τὴν . Ο ζωήν μου. * ήμεῖς δέ σοι βοώμεν. * Παντοδύναμε Σωτήρ,* · idengov nuec.

Κοντάχιον. Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.

 \mathbf{E}^{v} τοτς ρειθροις * σήμερον του Ίορδάνου * γεγονώς \bullet Κύριος, * τ ϕ Ίωάννη έκβο ϕ . * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σώσαι γάρ ήχω * 'Αδάμ τον πρωτόπλαστον.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

 \mathbf{p} άθος άπείρου σορίας, Λόγε, * καὶ πηγή χαρισμάτων * σὰ άέν-ναος ων, * βλυστάνεις τῷ κόσμ ϕ την άφεσιν * άβυσσος δλως ζωήν πηγάζων. * Ιορδάνου τοξε ρείθροις αίτων έπείγη * Βάπτισμα νον, * μολισμού ο έκτος μόνος άνωθεν * υπάρχων, άποκαθαίρεις * των βροτών άμαρτίας ώς ευσπλαγχνος, * έν ῷ τὴν λύσιν του πταισματος * έξειργάσω, Χριστέ, τῷ προσλήμματι * σωσαι γὰρ ήμις Άβάμ τον πρωτόπλαστον.

Men. Tom. III.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Ε΄. του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων Μαρτύρων Θεοπέμπτου καὶ Θεων $\tilde{\alpha}$.

Στίχοι.

"Όπως τελευτά Θεόπεμπτος, εἰπάτω·
'Αθλών τελευτώ, τὴν κάραν τμηθεὶς ξίφει.
'Εθεντό μ', ἐκραύγαζε τοῦ Ψαλτηρίου,
Λάκκω, Θεωνάς Μάρτυς, ἐν κατωτάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Αγίας Συγκλητικῆς.

Στίχ. Συγκλητική λιποῦσα δουλείαν βίου, Κλητοῖς Θεοῦ σύνεστι δούλοις ἐν πόλφ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό. Οι Παίδες εύσεβεία.

 \mathbf{Y} πηλθον, ώς νυμφωνα, * της καμίνου την φλόγα την ἄσβεστον * οι δι' εὐσέβειαν ποτὲ * Παΐδες "Αγιοι δειχθέντες

» Θεφ, * και συμφώνως μελφδοῦντες, υμνον εψαλλον· * Ο των

» Πατέρων Θεός, * εύλογητός εί.

Χριστός ή σωτηρία * ἐπεράνη, φωτισμόν δωρούμενος· * ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * αἰ νεφέλαι δὲ ρανάτωσαν * ἀληθῶς διχαιστύνν τοῖς χραυγάζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητός εἶ.

Ό πόχος, δν προείδε * Γεδεών πλήρη λεχάνην ύδατος * έναποστάξαντα σαφώς, * το σον Βάπτισμα ἐδήλου, Χριστὲ, * δ παρέξεις βαπτισθείς τοῖς ἀναμέλπουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Αλσί τὰ ἀτεχνοῦντα * Ἐλισσαῖος θεραπεύσας ὕδατα,* τὴν εὐτεχνίαν τῆς σεπτῆς * Κολυμβήθρας προειχόνισεν,* ἐσομένην μυστιχῶς τοῖς ἀναμέλπουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.
Τῆς Ὁσίας. ᾿Αντίθεον πρόσταγμα.

 \mathbf{K} αχῶς προμηθούμενος * ὁ ἐναντίος,* ψυχῆς σου τὸ εὕτονον * μαλάξαι νόσοις ῷετο· * Ἰωβ δὲ ἐνέτυχε * μαρτυριχῷ χαὶ σορῷ. * πόνων, ἀπεχρούσθη, οὖν τῶν σῶν * ὑπομονῆ σορῆ τιτρωσχόμενος.

Ή σὴ νῦν προσώχειλεν * ἐχ τριχυμίας * τοῦ βίου πρός εὕδιον * ψυχὴ λιμένα, βρίθουσα * χαλλίστων ἐνθέων τε * τῶν ἀγωγίμων, σορή· * ἔνθα προητοίμασται τῶν σῶν * τληπαθειῶν πολλῶν ἡ ἀνάπαυλα.

Σοφως χαθωδήγησας * ἐν χοινοβίφ * τὸν τόπον τυγχάνουσα * μὴ μεταλλάττειν πώποτε· * μεγάλης γὰρ πρόξενος * ἡ ἀμοιβή

πημονής. * λόγοις τε καὶ πράξεσιν όνεῖν * τὰς μοναζούσας όντως οὐχ ὧχνησας.

Θεοτοχίον.

Τδάτων ή φύσις με * τῆς ἀμαρτίας * ἐκπλύνει τοῦ Τόκου σου * τῷ ὑπὲρ λόγον λήμματι· * Θεοῦ γὰρ ἡ κάθαρσις, * τοῦ Ποιητοῦ τοῦ φωτὸς, * ῥύπτει, Θεονύμφευτε, πολλοῖς * τοὺς ῥυπωθέντας, Κόρη, ἐν πταίσμασιν.

Τών Μαρτύρων. Κάμινον καιομένην.

Τέλος τοῦ Μαρτυρίου * ἐδέξασθε ὁμοῦ, * τῷ ξίφει θανατούμενοι, * σὰν γυναιξὶ καὶ παισὶ * Χριστῷ βοῶντες * Εὐλογητός εἰ, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ήγάλλοντο οι "Αγιοι * όρωντες έαυτοὺς * τῷ ξίφει τελειουμένους, * καὶ πίστει ἀνεκραύγαζον· * Εὐλογητός εἶ, * ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν ἀσεβῶν τὸ φρύαγμα * ἡφάνισται ἐκ γῆς, * καὶ οἱ θεοὶ πεπτώκασιν * εἰς γῆν, καὶ συνετρίβησαν * τἤ τῶν Μαρτύρων * ὑμολογία * καὶ θεία στεὸῥότητι.

Θεοτοχίον.

Περίσωζε τὴν ποίμνην σου, * πανάχραντε 'Αγνὴ, * ἐκ πάσης περιστάσεως, * ὡς μόνη προστασία * τοῦ γένους ἡμῶν, * εὐλογη-μένη * Θεοτόκε Πανύμνητε.

'Ωδή. η΄. Ὁ Είρμός.

Πρός τό Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τέρατος ὑπερφυοῦς ἔδειξε τύπον * ἡ πυρένδροσος κάμινος πά λαι· * τὸ γὰρ πῦρ οὐκ ἔφλεξε * νέους Παϊδας, Χριστοῦ προδηλοῦν * τὴν ἀσπόρως ἐκ Παρθένου θείαν Γέννησιν· * διὸ κὐριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αΐνεσιν μεγαλοφώνως τῷ Δεσπότη * ἀναπέμψωμεν ἡλθεν, ἐράνη, * ἐπιβαίνει ὕδασι, * καὶ γυμνοῦται ὁ οὐρανὸν * ταῖς νερέλαις περιβάλλων, καὶ βαπτίζεται, * καθαίρων ἡμᾶς τοὺς ἀναμέλποντας * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεῦτε, νοερῶς πρὸς Ἰορδάνην * ἀφικώμεθα, θέαμα μέγα * ἐν αὐτῷ ὀψόμενοι· * Ἰησοῦς γὰρ ὁ φωτισμός * παραγίνεται, καὶ ἀούλου ὑποκλίνεται * παλάμη σὺν τρόμφ ἀναμέλποντος· * Εὐ-λογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάν-τας τοὺς αἰῶνας.

"Ανθραξ, δν προείδεν 'Ησαίας, * έν τοῖς ὕδασι * τοῦ 'Ιορδάνου * ἀναφθείς, συμφλέξεται * ὕλην πᾶσαν ἀμαρτιών, * καὶ παρ-

έξει συντριβείσι τὴν ἀνάπλασιν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Όσίας. Τον έν καμίνο του πυρός.

Σύ, Μακαρία, πρός την γην * των πραέων άληθως * φθάσαι έπόθεις, * ένθα τάξεις 'Αγγέλων, * 'Οσίων καὶ 'Ασκητών, * Παρθένων * οἰκοῦσιν αἰώνια, * ἀνυμνολογοῦσαι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας.

Κάλλει της φύσεως πασών * διαφέρουσα, ψυχης * ἐπεμελήθης, * ίνα πάντα τὰ πάθη * τὰ ψυχικὰ νουνεχώς * νικήσης. * διό κάλλος σώματος * σβέσασα, ἀνηψας * ἀσκήσει τὴν ψυχήν σου.

"Αγρυπνον νοῦν πρός τὸν Θεὸν * προθυμία τῆς ψυχῆς * σὸ κεκτημένη, * μεθοδείας τοῦ πλάνου, * τοῦ σοριστοῦ τῶν κακῶν * εἰς τέλος * ἐκοίμισας, "Ενδοξε· * καὶ νῦν κοιμηθεῖσα, * βιοῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αναγεννήσαι τοὺς βροτοὺς * ὁ Υἰός σου βουληθείς,* πρὸς Ἰορδάνην * ὥσπερ ἄνθρωπος σπεύδει, * 'Αγνὴ, δι' ἄκραν στοργὴν * ἀρρύπως * βαπτισθῆναι, ἄπαντα * ρύπον τῆς κακίας * βυθίζων τῶν ἀνθρώπων.

Τῶν Μαρτύρων. Τον μόνον ἄναρχον.

Τόν μόνον εὕσπλαγχνον * Βασιλέα της δόξης * όμολογοῦντες οἱ σοφοὶ ᾿Αθλοφόροι, * ἐδέξαντο * τὰ βραβεῖα τῆς νίκης, * βοῶντες εἰθαρσῶς * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στερρώς άντέστησαν * οι Χριστοῦ 'Αθλοφόροι * πρὸς τοὺς τυράννους, ἐναθλοῦντες γενναίως, * νικήσαντες * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην, * βοῶντες εὐθαρσῶς· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ωσπερ ἀδάμαντες * οι γενναΐοι ὁπλίται * τὰς τῶν τυράννων ἀπειλὰς και βασάνους * νικήσαντες, * ἐν χαρᾳ ἀνεβόων· * 'Υμνείτε 'Ιερείς, * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰωνας. Θεοτοκίον.

Τόν μόνον εὔσπλαγχνον * προαιώνιον Λόγον, * τόν ἐχ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, * χαὶ σώσαντα * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

» Τόν μόνον ἄναρχον * Βασιλέα τῆς δόξης, * δν εὐλογοῦσιν » Οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις, * καὶ φρίττουσι * τῶν 'Αγγέλων αὶ » τάξεις, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

Πρός τό Μυστήριον ξένον.

. Α πόβρητον * τό της Παρθένου μυστήριον. * Ούρανός γάρ αυτη, * και Θρόνος Χερουβικός, και φωσφόρος * άνεδείχθη *

• Παστάς * του Θεού και Παντοκράτορος. * αὐτὴν * εὐσεβώς ώς

• θεοτόχον μεγαλύνομεν.

Μυστήριον * ξένον όρω και παράδοξον! * Ίησοῦς ἐφισταται * θέλων πρός ποταμόν Ἰορδάνην, * βοών Ἰωάννη· * Τὴν σὴν * δεξιάν μα, φίλε, δάνεισον, * φρικτά * έκτελουντι είς λαου μου περιποίησιν.

Τὰ ἔρημα * τοῦ Ἰορδάνου ἀνθείτωσαν· * οἱ ἐν σκότει κείμενα, μέγα ἐπιφανὲν ὑμῖν φέγγος * ἰδόντες, σκιρτήσατε. * Χριστός, * Γαλιλαία άφικόμενος, * σαρκί * βαπτισθήναι ύπο δούλου καταδέχεται.

Εὐφράνθητι * νῦν, Ἰορδάνη, καὶ χόρευε· * ὦ Ἰωάννη, σκίρτησον * πάσα ή οἰχουμένη, ἀγάλλου * ἰδού ἐπεφάνη * Χριστός.* καὶ γυμνούται, καὶ βαπτίζεται, * στολήν * περιβάλλων ἀφθαρσίας το άνθρώπινον. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * δίχα φθορᾶς, Παναμώμητε, * τον ἀπερινόητον * τίχτεις δὲ ὑπέρ φύσιν καὶ λόγον * τὸν λόγω τὰ πάντα * σορῶς * ύποστήσαντα βουλήματι· * αύτον, * ώς Θεόν, άει δυσώπει τοῦ σωθήναι ήμας.

Τής Όσίας. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

\ αμπρύνασα κάλλεσι * τῆς παρθενίας, "Ενδοξε, * σεαυτὴν ώραί-1 ζεις * τοτς διαδήμασι * της άσχητιχής πολιτείας. * όθεν διπλώ * στέφει καταστέφει * ὁ ξένος Νυμφίος σου, * οῦ ἐτρώθης ού τῷ ξρωτι.

Έλπις ού κατήσχυνε, * Συγκλητική σε πένσεμνε, * των μελλέντων, ην έσχες * έν τη καρδία σου· * νύν γάρ άπολαύεις των πόνων * τὰς ἀμοιβὰς * παρὰ τοῦ Σωττρος, * ἀνθ' ὧν ττις ἀσχήσως * άπαν είδος έπετήδευσας.

Ισχύν και κραταίωμα, * Σεμνή, Χριστόν ενδέδυσαι, * και είς γτιν άδικίαν * κατεταπείνωσας, * του λελαληκότος είς ύψος, * σύ την όρρύν. * δθεν σε στεφάνφ * της νίκης ἐκόσμησεν * ὁ της νίκης βραβευτής Ίησους.

Θεοτοχίον.

Έν σοι του Προπάτορος * ή πτώσις στάσιν έλαβε, * προχωρείν περαιτέρω * σθένος μή έχουσα. * τῷ γὰρ Βαπτισμῷ τοῦ Γίοῦ σου * έπαν χεχόν * νον χατεβαπτίσθη. * ούχουν τὴν αίτίαν σε * της χαθάρσεως γεραίρομεν.

Τών Μαρτύρων. Την ύπερ φύσιν Μητέρα.

Καταπατήσαντες πάντας * είδωλολάτρας τῆ πίστει * οἱ 'Αθλοφόροι Χριστοῦ, * τὸν θεῖον δρόμον * ἐτέλεσαν εὐσεβῶς, * καὶ τὴν πίστιν ἐκραταίωσαν.

Των ἐπιγείων ἀπάντων * καταφρονήσαντες πίστει * οἱ ᾿Αθλοφόροι Χριστοῦ, * ὁμοῦ προθύμως * ἀθλήσαντες, ἐκ Θεοῦ * ἐκομίσαντο ἰάματα.

Οἱ ᾿Αθλορόροι ἀνδρείως * θωραχισάμενοι πίστει * τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν, * τὰς παρατάξεις * χαθεῖλον τὰς τοῦ ἐχθροῦ, * χαὶ στεφάνους ἐχομίσαντο. Θεοτοχίον.

Ή ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα * τόν ἀπερίληπτον Λόγον, * καὶ τοῦτον ἄνευ σπορᾶς * ἡμῖν τεκοῦσα, * ἰκέτευε ἐκτενῶς * τοῦ σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Ο Εἰρμός.

» Τὴν ὑπὲρ φύσιν Μητέρα * καὶ κατὰ φύσιν Παρθένον, * τὴν » μόνην ἐν γυναιξίν * εὐλογημένην, * ἔσμασιν οἱ πιστοὶ *

» χατά χρέος μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.

Τσχύς εν ταϊς βασάνοις * επέμφθη σοι παρά Θεοῦ, * Θεόπεμτε Τεράρχα. * εν ή πρός πίστιν Θεωνάν * συναθλητήν επεσπάσω. * μεθ' οῦ σὲ νῦν εὐφημοῦμεν.

Προεόρτιον, έμοιον.

Ο ἐχ Παρθένου λάμψας * ἐν Βηθλεὲμ σωματιχῶς, * πρὸς Ἰορδάνην νῦν σπεύδεις * ῥύπον ἐχπλῦναι γηγενῶν, * φωταγωγῶν τοὺς ἐν σχότει * διὰ Βαπτίσματος θείου.

Είς τους Αΐνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιγηρά

Προσόμοια,

Ήγος πλ. β΄. Αι 'Αγγελικαί.

Τί ἀμφιγνοεῖς, * Βαπτιστὰ, οἰκονομίαν, * ἥνπερ ἐκτελῶ * εἰς ἀπάντων σωτηρίαν; * τὰ πάλαι ἄφες ἄρτι, * καὶ λογίζου τὰ πρόσφατα. * πίστευε Θεῷ συγκαταβάντι, * καὶ προσελθών ἐμοὶ ὑπούργει. * Θεὸς ἦλθον γὰρ * δι' εὐσπλαγχνίαν τὸν 'Αδὰμ * καθᾶραι τοῦ πτώματος.

Α ΐρων τὰς ἡμῶν * ἀμαρτίας ἐπὶ ὤμων, * ἡλθες, Ἰησοῦ, * πρὸς τὰ ρεῖθρα Ἰορδάνου· * ἐγὼ δὲ δέδοικά σου * τὸ φρικτὸν τῆς ἐλεύσεως· * πῶς οὖν μοι κελεύεις σε βαπτίσαι; * αὐτὸς ἐμὲ καθᾶραι ἡκεις, * καὶ πῶς Βάπτισμα, * τὸ παρ' ἐμοῦ ἐπιζητεῖς, * τὸ πάντων καθάρσιον;

 Φ ύσεως εμής \star άχατάληπτος ο Λόγος. \star δούλου δε μορφήν \star εν-

άμριβαλλε. * Δεύρο, μή ροβού, προσέγγισόν μοι· * τὴν δεξιὰν τῆ κορυρῆ μου * τιθεὶς, βόησον· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν * καὶ ἀμέτρου σου πτωχείας, * Λόγε τοῦ Θεοῦ! * δι' ἐμὲ τὸν πεπτωκότα * ἐπέγνων σε δι' οἰκτον * τὸν 'Αδὰμ ἐνδυσάμενον, * καὶ τοὺς ἐξ 'Αδὰμ καινοποιοῦντα· * καὶ πειθαρχῶν τῆ σῆ κελεύσει, * πιστῶς κράζω σοι· * Εὐλογημένος ὁ ρανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, όμοιον.

Τρόμφ λειτουργών * Ίωάννης τῷ Δεσπότη, * χαίρει τῆ ψυχῆ * καὶ βοᾳ μετ' εὐφροσύνης· * Συγχάρητέ μοι, πᾶσαι * γενεαὶ τοῦ Προπάτορος· * ἡλθε γὰρ ἡμῶν ἡ προσδοκία, * ἐλήλυθεν ἐν Ἰορὸάνη * Χριστὸς, ἄπαντας * τῆς ἀμαρτίας τοῦ 'Αδὰμ * καθέραι, ὡς εὕσπλαγχνος.

Καὶ νον, όμοιον.

Τοωμεν, Λαοί, * τῷ τεχθέντι ἐχ Παρθένου, * καὶ ἐν ποταμῷ * Α βαπτισθέντι Ἰορδάνου * καὶ πρός αὐτόν βοῶμεν * Βασιλεῦ πάσης κτίσεως, * δώρησαι ἡμῖν ἀκατακρίτως * ἐν καθαρᾳ τῆ συνειδήσει * πιστῶς φθάσαι σου * καὶ τὴν ἀγίαν ἐχ νεκρῶν * τριἡμερον Ἔγερσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ, μίχος β΄. Οἰκος τοῦ Ἐφραθά.

Τος ο Βασιλεύς, * ίδου ή προσδοκία * τοῦ Ἰσραήλ ἐπέστη· * Λαοὶ, ἀγαλλιᾶσθε· * το φῶς γὰρ ἐπιφαίνεται.

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς.

Επται τοῖς ἐπὶ γῆς * μετὰ σαρχός τὸ Θεῖον· * νῦν φῶς τοῖς ἐν τῷ σκότει * ἐπέρανε, καὶ πᾶσιν * ἡ χάρις ἐξανέτειλεν. Στίχ. Εἰδοσάν σε ΰδατα ὁ Θεός.

Ο λύχνος τῷ Φωτὶ, * ἡ αὐγἡ τῷ Ἡλίῳ, * ὁ Πρόδρομος τῷ Λόγῳ, * ὁ φίλος τῷ Νυμφίῳ, * Προφῆτα, καθυπούργησον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ιωάννη Βαπτιστὰ, * ὁ ἐν μήτρα γνωρίσας με τὸν 'Αμνὸν, * ἐν ποταμῷ μοι διακόνησον, * μετὰ 'Αγγέλων μοι λειτούργησον. * ἐκτείνας ἄψαι τῆ χειρί σου * τῆς κορυρῆς μου τῆς ἀχράντου. * τὰ ὅταν ίδης τὰ ὅρη τρέμοντα, * καὶ τὸν 'Ιορδάνην ἐπαναστρα-ρέντα, * σὺν τούτοις βόησον. * 'Ο σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, Κύριε, δόξα σοι.

'Η λοιπή 'Ακολουθία του 'Όρθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

АКОЛОТӨІА

TQN

ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ.

Δεῖ γινώσκειν ὅτι, ἐὰν τύχη ἐν Σαββάτω ἢ ἐν Κυριακῇ ἡ Παραμονὴ τῶν Αγίων Θεορανείων, ποιοῦμεν τὴν Ακολουθίαν τῶν Ώρῶν τῇ Παρασκευῇ, γινομένης ἐννάτης.

ΩPA UPΩTH.

Περὶ ώραν α΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει, καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία πάντες. Καὶ εὐλογήσαντος τοῦ Περέως, ἀρχόμεθα τοῦ **Τρισαγίου.** Εἶτα τὸ, **Δεῦτε προσκυνήσωμεν**, γ΄. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐρεξῆς τρεῖς ψαλμούς.

Ψαλμός ε'. 5.

Τὰ ἡήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς χραυγῆς μου. Πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου.

"Οτι πρός σε προσεύξομαι, Κύριε· τό πρωι είσαχούση της φω-

אקק שפט.

Τὸ πρωὶ παραστήσομαι σοι και ἐπόψομαι· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εί.

Ού παροιχήσει σοι πονηρευόμενος, ούδε διαμενούσε παράνομοι κατέναντε των δρθαλμών σου.

Έμισησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

"Ανδρα αίματων και δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

Έγω δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβου σου.

Κύριε, όδηγησόν με έν τη δικαιοσύνη σου ένεκα των έχθρων μου κατεύθυνον ένώπιον σου την όδον μου.

Ότι ούχ έστιν έν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ χαρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος άνεφγμένος ο λάρυγξ αύτων ταϊς γλώσσαις αύτων έδολιούσαν κρίνον αύτούς, ο Θεός.

Αποπεσάτωσαν **άπο των διαβουλιών αὐτών** κατὰ το πλήθος των ἀσεβειών αὐτών έξωσον αὐτοὺς, δτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ χαυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου· ὅτι σὰ εὐλογήσεις δίχαιον.

Κύριε, ώς δπλφ εὐδοχίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμός κβ'. 22.

 \mathbf{K} ύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον χλόης

Έπὶ ΰδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

'Ωδήγησέ με έπὶ τρίβους διχαιοσύνης, ἕνεχεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Έαν γαρ και πορευθώ έν μέσω σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθή-σομαι κακά, δτι σύ μετ' έμοῦ εί.

Ή ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὕταί με παρεκάλεσαν. Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξ ἐναντίας τῶν θλιβόντων με.

Έλίπανας ἐν ἐλαίω τὴν κεραλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον με, ώσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ χατοιχεῖν με ἐν οἰχφ Κυρίου, εἰς μαχρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμός κς. 26.

 \mathbf{K} ύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; \mathbf{K} ύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπό τίνος δειλιάσω;

Έν τῷ ἐγγίζειν ἐπ' ἐμὲ κακοῦντας, τοῦ φαγεῖν τὰς σάρκας μου.

Οί θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσον.

Έαν παρατάξηται ἐπ' ἐμἐ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδία μου.

Έαν έπαναστή έπ' έμε πόλεμος, έν ταύτη έγω έλπίζω.

Μίαν ήτησάμην παρά Κυρίου, ταύτην ζητήσω τοῦ κατοικέν με ἐν οἰκφ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Τοῦ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν τὸν ἄγιον αὐτοῦ.

Ότι ἔχρυψέ με ἐν σχηνῆ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρα χαχῶν μου ἐσχέπασέ με ἐν ἀποχρύφω τῆς σχηνῆς αὐτοῦ, ἐν πέτρα ὑψωσέ με.

Καὶ νῦν ἰδού ύψωσε χεραλήν μου ἐπ' έχθρούς μου.

Men. Tom. III.

13

Έχυκλωσα, και έθυσα έν τῆ σκηνῆ αὐτοῦ θυσίαν αἰνέσεως και άλαλαγμοῦ· ἔσω και ψαλώ τῷ Κυρίφ.

Εἰσάχουσον, Κύριε, τῆς φωνῆς μου, ῆς ἐκέχραξα ἐλέησόν με,

χαὶ εἰσάχουσόν μου.

Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία μου Κύριον ζητήσω έξεζήτησε σε τὸ πρόσωπόν μου τὸ πρόσωπόν σου, Κύριε, ζητήσω.

Μή ἀποστρέψης το πρόσωπόν σου ἀπ' έμου, και μή ἐκκλίνης

έν όργη άπό του δούλου σου.

Βοηθός μου γενού, μὴ ἀποσχοραχίσης με, καὶ μὴ ἐγκαταλίπης με, ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου.

"Οτι ό πατήρ μου καὶ ή μήτηρ μου έγκατέλιπόν με, ὁ δὲ

Κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με, Κύριε, ἐν τῆ ὁδῷ σου καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἔνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδιχοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῆ.

Πιστεύω του ίδειν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῆ ζώντων.

Υπόμεινον τον Κύριον ανδρίζου, και κραταιούσθω ή καρδία σου, και ὑπόμεινον τον Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούτα, τρίς.

Κύριε έλέησον γ΄. Είτα, Δόξα, και το Τροπάριον.

Ήχος δ΄. πρός τό Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Απεστρέφετο ποτὲ * ὁ Ἰορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιὲ * ἀναληφθέντος Ἡλιου, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τί σε χαλέσωμεν, * ὧ Κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας * τὸν "Ηλιον τῆς διχαιοσύνης· * Παράδεισον; ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· * Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἄφθορος· * Αγνὴν Μητέρα; * ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγχάλαις Γίὸν, * τὸν πάντων Θεόν· * Αὐτὸν ἰχέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἡχος πλ. δ΄. Ποίημα Σωρρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Σήμερον τῶν ὑδάτων * ἀγιάζεται ἡ φύσις· * καὶ ῥήγνυται ὁ Τορδάνης, * καὶ τῶν ἱδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ῥεῦμα, * Δ εσπότην ὁρῶν ῥυπτόμενον.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα, Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμωνιείμ.

Ήχος ὁ αὐτός.

Ος ανθρωπος έν ποταμῷ * ἡλθες, Χριστέ Βασιλεῦ. * καὶ δου-🛂 λικόν Βάπτισμα * λαβεῖν σπεύδεις, 'Αγαθέ, * ὑπό τῶν τοῦ Προδρόμου χειρών * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμών, φιλάνθρωπε.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός, καὶ ἐφοβήθησαν.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, Ήχος ὁ αὐτός.

Πρός την φωνήν του βοώντος έν τη έρημφ, * Ετοιμάσατε την όδον του Κυρίου, * ήλθες, Κύριε, * μορφήν δούλου λαβών, * Βάπτισμα αίτων, * ὁ μὴ γνοὺς ἀμαρτίαν. * Εἴδοσάν σε ὕδατα καὶ ἐφοβήθησαν· * σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, * καὶ ἐβόησε λέγων * Πως φωτίσει ο λύχνος το Φως; * πως χειροθετήσει ο οούλος τον Δεσπότην; * 'Αγίασον έμὲ * καὶ τὰ ύδατα, Σωτήρ, * ό αίρων του κόσμου την άμαρτίαν.

Καὶ νον, τὸ αὐτό. Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Έβρόντησε Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Στίχ. Άγαπήσω σε, Κύριε, ή ἰσχύς μου Κύριος στερέωμά Προφητείας Ήσαΐου τὸ Ανάγνωσμα. uou.

Τάδε λέγει Κύριος. Εὐφράνθητι ἔρημος διψώσα, ἀγαλλιάσθω Κεφ. λε΄. 1. έρημος, καὶ ἀνθείτω ώς κρίνον. Καὶ ἐξανθήσει, καὶ ὑλοχαρήσει, καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου· καὶ ἡ δόξα του Λιβάνου έδόθη αὐτῆ, καὶ ἡ τιμἡ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ λαός. μου όψεται την δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ύψος τοῦ Θεοῦ. Ίσχύσατε, χεΐρες άνειμέναι, και γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, και είπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις τῆ διανοία. Ίσχύσατε, καὶ μὴ φοβεῖσθε. ίδου ό Θεός ήμων κρίσιν άνταποδίδωσι και άνταποδώσει, αυτός ήξει καὶ σώσει ήμᾶς. Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλών, καὶ ώτα χωρών άχούσονται. Τότε άλεϊται χωλός ώς έλαφος, χαί τρανή έσται γλώσσα μογιλάλων. ὅτι ἐβράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ύδωρ, και φάραγξ έν γη διψώση. Και έσται η άνυδρος είς έλη, και είς την διψώσαν γην πηγή ύδατος έσται έχει έσται εύφροσύνη όρνέων, έπαύλεις σειρήνων, και κάλαμοι και έλη. Και έσται έκετ όδος χαθαρά, και όδος άγια κληθήσεται ου μή παρέλθη έχει άκάθαρτος, ούδε έσται έκει όδος άκαθάρτου οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται έπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθώσι. Καὶ οὑκ ἔσται έχει λέων, οὐδὲ τῶν θηρίων τῶν πονηρῶν, οὐ μὴ ἀναβή εἰς αὐ-

Digitized by Google

την, ούδε μη εύρεθη έχει άλλα πορεύσονται έν αύτη λελυτρωμένοι, και συνηγμένοι δια Κύριον. Και αποστραφήσονται, και ήξουσιν είς Σιών μετ εύρροσύνης και αγαλλιάσεως, και εύρροσύνη αιώνιος ύπερ κεραλής αύτων έπι γαρ της κεφαλής αύτων αίνεσις και αγαλλίαμα, και εύρροσύνη καταλήψεται αύτούς απέδρα δδύνη, λύπη και στεναγμός.

Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος. Πράζεων τῶν ᾿Αποστόλων.

Κερ. Το ν ταϊς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον, τὸ ἔλεγε. Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγὼ, ἀλλὶ ἰδοὺ ἔρχεται μετὶ ἐμὲ, οὕ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. "Ανδρες ἀδελροὶ, υἰοὶ γένους 'Αβραὰμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν ροβούμενο: τὸν Θεὸν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταὐτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οἱ "Αρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοἡσαντες, καὶ τὰς ρονὰς τῶν Προρητῶν τὰς κατὰ πᾶν Σαββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἡτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. 'Ως δὲ ἐτέλεσαν ἄπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπό τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. 'Ο δὲ Θεός ἡγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. 'Ος ὡρθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλήμ, οῖτινες νῦν εἰσὶ μάρτυρες αὐτοῦ πρός τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελίζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς Πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταὐτην ὁ Θεός ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἱησοῦν.

Εύαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Κεφ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής, κηρύστων ἐν τῆ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, καὶ λέγων Μετανοεῖτε τὴγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Οὖτος γάρ ἐστιν ὁ ρηθεὶς διὰ Ἡσαίου τοῦ Προρήτου, λέγοντος « Φωνὴ βοῶντος ἐν τῆ ἐρήμῳ. Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.» Αὐτός δὲ ὁ Ἰωάννης εἰχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τῆν ὁσρὺν αὐτοῦ ἡ δὲ τρορὴ ἀὐτοῦ ἡν ἀκρίδες καὶ μέλι ἄγριον. Τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτόν Ἱεροσόλυμα, καὶ πᾶσα ἡ Ἰουδαία, καὶ πᾶσα ἡ περίχωρος τοῦ Ἰορδάνου καὶ ἐβαπτίζοντο ἐν τῷ Ἰορδάνη ὑπὰ αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν.

Εῖτα.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μή κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπό συχοφαντίας ἀνθρώπων, χαὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τό πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικατώματά σου.

Πληρωθήτω το στόμα μου αίνέσεως σου, Κύριε, όπως ύμνήσω την δόξαν σου, όλην την ημέραν, την μεγαλοπρέπειάν σου.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. "Ότι σοῦ έστιν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον

Την τοϊς ρείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * τῷ Ἰωάννη ἐκβοᾳ. Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ήχω * ᾿Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Tό, Κύριε ἐλέησον, μ' . Ο ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ' . 2όξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Έν ονόματι Κυριου εύλόγησον, Πάτερ.

Ο Ίερεύς.

Ο Θεός οίκτειρήσαι ήμας, και εύλογήσαι ήμας. Και ή Εύχή.

Τριστέ, τό φῶς τό ἀληθινόν, τό φωτίζον καὶ ἀγιάζον πάντα ἀ ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τόν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τό ρῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὑψόμεθα φῶς τό ἀπρόπιτον καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ πάντου σου τῶν Ἁγίων. ἀμήν.

ΩPA TPITH.

Τὸ, Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Καὶ τοὺς Γαλμούς.

Ψαλμός κη'. 28.

Ενέγκατε τῷ Κυρίφ, υἰοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίφ υἰοὺς κριῶν. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίφ δόξαν καὶ τιμήν ἐνέγκατε τῷ Κυρίφ ἐνὰχοῦς αὐτοῦ προσκυνήσατε τῷ Κυρίφ ἐν αὐλῆ ἀγία αὐτοῦ.

Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Φωνή Κυρίου εν ίσχύι, φωνή Κυρίου εν μεγαλοπρεπεία.

Φωνή Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, καὶ συντρίψει Κύριος τὰς κόρους τοῦ Λιβάνου.

Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς, ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἡγατιμένος ὡς υἰὸς μονοχερώτων.

Φωνή Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός. Φωνή Κυρίου συσσείοντος ξρημον καί συσσείσει Κύριος τὴν ξρημον Κάδδης.

Φωνή Κυρίου καταρτιζομένη έλάφους, και ἀποκαλύψει δρυμούς, και ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

Κύριος τὸν κατακλυσμόν κατοικιεῖ, καὶ καθιεῖται Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνη.

Ψαλμός μα'. 41.

Ον τρόπον έπιποθεϊ ή έλαφος έπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οῦτως ἐπιποθεῖ ή ψυχή μου πρός σὲ, ὁ Θεός.

Έδίψησεν ή ψυχή μου πρός τον Θεόν, τον ίσχυρον, τον ζώντα πότε ήξω, και δφθήσομαι τῷ προσώπφ τοῦ Θεοῦ;

Έγενήθη τὰ δάκρυά μου έμοι ἄρτος ἡμέρας και νυκτός, έν τῷ λέγεσθαί μοι καθ ἐκάστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπφ σκηνῆς θαυμαστῆς, ἔως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ:

Έν φωνή άγαλλιάσεως, και έξομολογήσεως ήχου έορτάζοντος.

"Ινα τι περιλυπος εί ή ψυχή μου; και ίνα τι συνταράσσεις με;

Έλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Πρός έμαυτον ή ψυχή μου έταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου έχ γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἐρμωνιεὶμ, ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

"Αβυσσος άβυσσον έπικαλείται είς φωνήν των καταρρακτών σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ ἐμὲ διήλθον.

Ήμερας εντελείται Κύριος το έλεος αύτου, καὶ νυκτός φόλη αύτῷ παρ' έμοί.

Προσευχή τῷ Θεῷ τῆς ζωῆς μου ἐρῶ τῷ Θεῷ. Αντιλήπτωρ μου εί.

Διὰ τι μου ἐπελάθου; καὶ ίνα τι σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

Έν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὡνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου. Έν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός σου;

Ίνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἴνα τί συνταράσσεις με; Ἐλπισον ἐπὶ τὸν Θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλμός ν΄. 50.

 Γ^{λ} έησόν με, ό Θεός, κατά τό μέγα ξλεός σου· καί κατά τό Γ^{λ} πλήθος των οίκτιρμών σου έξάλειψον τό άνόμημά μου.

Έπὶ πλεΐον πλῦνόν με ἀπό τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπό τῆς ἐμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ότι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσχω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοί μόνω ήμαρτον, και το πονηρόν ενώπιον σου εποίησα. ἐπως αν δικαιωθής εν τοῖς λόγοις σου, και νικήσης εν τῷ κρίνεἐπως σε.

Ίδου γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσπισέ με ἡ Μήτηρ μου.

Ίδου γὰρ ἀλήθειαν ήγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς τος (ας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιείς με ύσσώπω, και καθαρισθήσομαι πλυνείς με, και ὑπέρ γιόνα λευκανθήσομαι.

Αχουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται πεία τεταπεινωμένα.

'Απόστρεψον το πρόσωπόν σου άπο των άμαρτιων μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαράν κτίσον έν έμοὶ, ὁ Θεός καὶ πνεϋμα εὐθές εγκαίνισον έν τοῖς έγκατοις μου.

Μή ἀπορρίψης με ἀπό τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου το Άγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Απόδος μοι την άγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ Πνεύματι ητεμονικώ στηριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς όδούς σου, και ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέ-

Ρῦσαί με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ

Ότι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐἐκήσεις.

θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμ-

'Αγάθυνον, Κύριε, εν τῆ εὐδοκία σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοχήσεις θυσίαν διχαιοσύνης, ἀναφορὰν χαὶ ὁλοχαυ-

τώματα.

Τότε ανοίσουσεν έπι το θυσιαστήριον σου μόσχους.

Δόξα, και νῦν. Αλληλούτα, τρίς.

Κύριε ελέησον, γ΄. Είτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετο ποτέ * ὁ Ἰορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἑλισταιέ * ἀναληφθέντος Ἡλιού, * καὶ διηρεῖτο τὰ ΰδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν * καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ΰδατα. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὰ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν ᾿Αποστόλων * χαὶ πάντων τῶν ᾿Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είτα ψαλλομεν τὰ παρόντα Ίδιόμελα, Ήχος πλ. δ'.

Τοῦ Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ, * τοῦ Προφήτου, καὶ ὑπὲρ πάντας * τιμηθέντος τοὺς Προφήτας, * ἐτρόμαξε νῦν χεὶρ δεξιὰ, * ὅτε ἐθεάσατό σε τὸν 'Αμνὸν * τοῦ Θεοῦ τὸν καθαίροντα * κόσμου ἀμαρτήματα, * καὶ ἀγωνία συσχεθεὶς ἐβόα· * Οὐ τολμῶ προσψαῦσαι, Λόγε, * τῆς κορυφῆς σου· * αὐτὸς ἀγίασόν με, * καὶ φώτισον, Οἰκτίρμον· * αὐτὸς γὰρ εἶ ἡ ζωὴ καὶ τὸ φῶς * καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου.

ΙΙάλιν το αὐτο, ἄνευ Στίχου. Εἶτα, Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἔχ γῆς Ἰορδάνου. ἸΗχος δ΄.

Τριάς, ὁ ()εὸς ἡμῶν, * ἐαυτὴν ἡμῖν σήμερον * ἀδιαιρέτως πεφανέρωχεν· * ὁ μὲν γὰρ Πατὴρ, * ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπερώνησε· * τὸ Πνεῦμα περιστερᾶς ἐν εἰχόνι * χατέπτη οὐρανόθεν· * ὁ Γιὸς τὴν ἄχραντον χορυφὴν τῷ Προδρόμῳ ὑπέχλινε· * καὶ βαπτισθείς, * τὸ ἀνθρώπινον ἐχ δουλείας ἐρρύσατο ὡς φιλάνθρωπος.

Στίχ. Είδοσάν σε ύδατα, ο Θεός.

Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, ⁵Πχος πλ. α'.

Ερχόμενος μετά σαρχός * πρός Ιορδάνην, Κύριε, * βαπτισθήναι θέλων * εν σχήματι άνθρώπου, Ζωοδότα, * ίνα τοὺς πλανη-

θέντας ήμας, ώς ευσπλαγχνος, * πάσης μηχανής και παγίδος τοῦ δράκοντος * ρυσάμενος, φωτίσης, * ἐκ Πατρός μεμαρτύρηται· * τὸ δὲ θεῖον Πνεῦμα * περιστερᾶς * ἐν είδει σοι ἐπέστη. * Άλλ' οίχισον ψυγαζς ήμετέραις σαυτόν, * φιλάνθρωπε.

Καί νου. τὸ αὐτό. Πρεκειμένον, Ήχος δ΄.

Είδοσάν σε ύδατα, ο Θεός, είδοσάν σε ύδατα, καὶ ἐφοβήθησαν. Στίχ. Φωνή Κυρίου έπι των υδάτων, ο Θεός της δόξης. Προρητείας Ήσαΐου το Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, και καθαροί γίνεσθε άφέλετε τὰς Κεφ. πονηρίας ύμων άπό των ψυχων ύμων άπέναντι των όφθαλμων μου, παύσασθε άπό των πονηριών ύμων. Μάθετε χαλόν ποιείν, εχητήσατε χρίσιν, ρύσασθε άδιχούμενον, χρίνατε όρφανῷ, χαὶ διχαιώσατε χήραν και δεύτε, και διαλεχθώμεν, λέγει Κύριος. Και έὰν ὦσιν αι άμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινιχοῦν, ὡς χιόνα λευχανῶ: έὰν δὲ ὧσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ. Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ είσαχούσητέ μου, τὰ άγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδέ είσαχούσητέ μου, μάγαιρα ύμᾶς χατέδεται τό γάρ στόμα Κυρίου ελάλησε ταῦτα.

Καὶ εὐθύς ὁ ᾿Απόστολος. Πράξεων των Άποστόλων.

 \mathbf{E} ν ταῖς ἡμέραις ἐχείναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι \mathbf{K} εφ. ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα τὰ ἀνωτεριχὰ μέρη, ἐλθεῖν εἰς \mathbf{t}^{0} . Ί Έρεσον· και εύρων τινάς Μαθητάς, είπε πρός αύτούς· Εί Πνεῦμα Άγιον έλάβετε πιστεύσαντες; Οί δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· 'Αλλ' οὐδὲ εί Πνεϋμα "Αγιον έστιν ήκούσαμεν. Είπε δὲ πρὸς αὐτούς. Είς τί ουν έβαπτίσθητε; Οι δε είπον· Είς το Ίωάννου βάπτισμα. Είπε દે Παυλος. Ίωάννης μέν έβάπτισε βάπτισμα μετανοίας, τῷ λαῷ λέγων, είς τον έρχόμενον μετ' αὐτον, ίνα πιστεύσωσι, τουτέστιν, είς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀχούσαντες δὲ ἐβαπτίσθησαν είς τὸ όνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου τὰς χεῖρας, ἡλθε τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον ἐπ' αὐτοὺς: ἐλάλουν τε γλώσσας, καὶ προεφήτευον. Ήσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ώσεὶ δεκαδύω. Είσελθών δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν, ἐπαρρησιάζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, και πείθων τὰ περί τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον κατά Μάρκον.

Αρχή του Εὐαγγελίου Ίησου Χριστου, Υίου του Θεου· ώς γέ- κες. ά. 1. 🗓 γραπται έν τοῖς Προφήταις « Ίδου, έγω ἀποστέλλω τόν Αγγελόν μου πρό προσώπου σου, δς κατασκευάσει την όδόν σου έμπροσθέν σου. » « Φωνή βοώντος έν τη έρήμω. Έτοιμάσατε την Men. Tom. III.

Digitized by Google

όδον Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. • Ἐγένετο Ἰωάννης βαπτίζων ἐν τῆ ἐρήμω, καὶ κηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄρεσιν ἀμαρτιῶν. Καὶ ἐξεπορεύετο πρός αὐτὸν πᾶσα ἡ Ἰουδαία χώρα, καὶ οἱ Ἰεροσολυμῖται· καὶ ἐβαπτίζοντο πάντὲς ἐν τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ ὑπ' αὐτοῦ, ἐξομολογούμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν. Ἡν δὲ Ἰωάννης ἐνδεδυμένος τρίχας καμήλου, καὶ ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὁσρὸν αὐτοῦ· καὶ ἐσθίων ἀκρίδας καὶ μέλι ἄγριον. Καὶ ἐκήρυσσε, λέγων· Ἐρχεται ὁ ἰσχυρότερός μου ὁπίσω μου, οῦ οὐκ εἰμὶ ἰκανός κύψας λῦσαι τὸν ἰμάντα τῶν ὑποδημάτων αὐτοῦ. Ἐγὼ μὲν ἐβάπτισα ὑμᾶς ἐν ὕδατι· αὐτὸς δὲ βαπτίσει ὑμᾶς ἐν Ἰινεύματι Ἁγίω.

Εξτα ό 'Αναγνώστης.

 \mathbf{K} ύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς \mathbf{K} ύριος ἡμέραν καθ ἡμέραν κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τὸ Τρισάγιον. Τὸ, Παναγία Τριάς. Τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Έν τοῖς ἡείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * Τῷ Ἰωάννη ἐκβοᾳ΄ * Μἡ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ἡκω * ᾿Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τό, Κύριε έλέησον, μ΄. Ο έν παντί καιρφ.

Τό, Κύριε έλέησον, τρίς.

Δέξα, καὶ νῦν.

Τὴν τιμιωτέραν. Έν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ή Εύχή.

Δέσποτα Θεὲ, Πάτερ Παντοχράτορ, Κύριε Υἰὲ μονογενὲς, Ἰησοῦ Χριστὲ, καὶ "Αγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ελέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν καὶ οῖς ἐπίστασαι χρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰωνας τῶν αἰωνων. 'Αμήν.

ΩPA EKTH.

Έπισυνάπτομεν δέ και την Έκτην Ώραν, λέγοντες εύθύς. Δεϋτε προσκυνήσωμεν, τρίς, και τούς Ψαλμούς.

Ψαλμές ογ'. 73.

τις ο Θεός, ἀπώσω εἰς τέλος; ὡργίσθη ὁ θυμός σου ἐπὶ πρόβατα νομής σου;

Μνήσθητι τής συναγωγής σου, ής έχτήσω ἀπ' άρχής.

Έλυτρώσω ράβδον κληρονομίας σου δρος Σιών τοῦτο, δ κατεσκήνωσας έν αὐτῷ.

Επαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅτα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τῷ ἀγίω σου.

Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οι μισοῦντές σε ἐν μέσφ τῆς ἐορτῆς σου. Εθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα, καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὡς εἰς τὴν ἔξοδον ὑπεράνω.

Ως εν δρυμφ ξύλων, άξιναις έξεχοψαν τὰς θύρας αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, ἐν πελέχει καὶ λαξευτηρίω κατέρραξαν αὐτήν.

Ένεπύρισαν εν πυρί τὸ άγιαστήριόν σου, εἰς τὴν γῆν ἐβεβήλωσαν τὸ σκήνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

Είπον έν τῆ καρδία αύτων αι συγγένειαι αύτων ἐπὶ τὸ αὐτό. Δεῦτε, καὶ καταπαύσωμεν πάσας τὰς ἐορτὰς τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῆς γῆς.

Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐχ είδομεν· οὐχ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

"Εως πότε, ό Θεός, όνειδιεῖ ό έχθρός, παροξυνεῖ ό ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

Ίνα τι ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

Ο δὲ Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν πρό αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σύ έκραταίωσας έν τῆ δυνάμει σου τὴν θάλασσαν, σὺ συνέ-

Σύ συνέθλασας την κεφαλην τοῦ δράκοντος, ἔδωκας αὐτόν βρώμα λαοῖς τοῖς Αἰθιοψι.

Σύ διέρρηξας πηγάς και χειμάρρους, σύ έξηρανας ποταμούς ήθάμ.

Σή ἐστιν ἡ ἡμέρα, καὶ σή ἐστιν ἡ νύξ \cdot σὰ κατηρτίσω φαῦσιν καὶ ἡλιον.

Σὐ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς \cdot θέρος καὶ ἔαρ σὑ ἔπλα- σας αὐτά.

Μνήσθητι ταύτης έχθρος ώνειδισε τον Κύριον, καὶ λαός άρρων παρώξυνε το όνομά σου.

Μή παραδώς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολογουμένην σοι τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθη εἰς τέλος.

Επίβλεψον είς την διαθήχην σου, ότι έπληρώθησαν οι έσχοπυμένοι τής γής οίχων άνομιων.

Μή αποστραφήτω τεταπεινωμένος και κατησχυμμένος πτωχός και πένης αινέσουσι τὸ ὄνομά σου.

'Ανάστα, ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου μνήσθητι τοῦ ὀνειδισμοῦ σου, τοῦ ὑπὸ ἄφρονος ὅλην τὴν ἡμέραν.

Μή ἐπιλάθη τῆς φωνῆς τῶν οἰχετῶν σου ἡ ὑπερηρανία τῶν μισούντων σε ἀνέβη διαπαντός.

Ψαλμός ος'. 76.

 $\Phi_{\rm xal}^{\rm wn j}$ μου πρός Κύριον ἐχέχραξα, φωνή μου πρός τὸν Θεόν,

Έν ἡμέρα θλίψεως μου τον Θεόν έξεζήτησα, ταῖς χερσί μου νυκτός ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἡπατήθην.

Απηνήνατο παρακληθήναι ή ψυχή μου έμνήσθην τοῦ Θεοῦ καὶ ηὐφράνθην ήδολέσχησα, καὶ ώλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου.

Προκατελάβοντο φυλακάς οι όφθαλμοι μου· ἐταράχθην, καὶ οὐκ ἐλάλησα.

Διελογισάμην ήμέρας άρχαίας, καί έτη αίωνια έμνήσθην.

Καὶ ἐμελέτησα νυχτός μετὰ τῆς χαρδίας μου ἡδολέσχουν, χαὶ ἔσχαλλε τὸ πνεῦμά μου.

Μή είς τους αίωνας ἀπώσεται Κύριος, και ου προσθήσει του ευδοκήσαι έτι;

"Η είς τέλος το έλεος αὐτοῦ ἀποχόψει; συνετέλεσε ρῆμα ἀπό γενεᾶς είς γενεάν;

΄ Μὴ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός; ἢ συνέξει ἐν τῆ ὁργῆ αύτοῦ τοὺς οἰκτιρμοὺς αύτοῦ;

Καὶ είπα. Νῦν ἡρξάμην αὐτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Έμνήσθην των έργων Κυρίου δτι μνησθήσομαι άπό τῆς άρχης των θαυμασίων σου.

Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

Ο Θεός, $\dot{\epsilon}$ ν τῷ ἀγί $\dot{\phi}$ ἡ όδός σου· τίς Θεός μέγας ώς ὁ Θεός ἡμῶν; σὸ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια.

'Εγνώρισας έν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν σου, τοὺς υἰοὺς Ἰακώβ καὶ Ἰωσήρ.

Είδοσάν σε ύδατα, ὁ Θεός, είδοσάν σε ύδατα καὶ ἐφοβήθη-σαν, ἐταράχθησαν ἄβυσσοι.

Πλήθος ήχους υδάτων, φωνήν έδωκαν αι νεφέλαι.

Καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται φωνή τῆς βροντῆς σου έν τῷ τροχῷ.

Εφαναν αι άστραπαι σου τη οίχουμένη έσαλεύθη, και έντρομος έγενήθη ή γη. Έν τη θαλάσση αι όδοι σου, και αι τριβοι σου εν ύδασι πολλοϊς, και τὰ ίχνη σου οὐ γνωσθήσονται.

΄ Ωδήγησας ώς πρόβατα τον λαόν σου, εν χειρί Μωϋσή καί

Άαρών.

Ψαλμός γ΄. 90.

Ο κατοικών έν βοηθεία του Ύψιστου, έν σκέπη του Θεού του ούρανου αύλισθήσεται.

Έρει τῷ Κυρίφ. 'Αντιλήπτωρ μου εί καὶ καταφυγή μου, ὁ θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

Ότι αὐτὸς ρύσεταί σε ἐχ παγίδος θηρευτών, καὶ ἀπό λόγου ταραχώδους.

Έν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισχιάσει σοι, χαὶ ὑπό τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς.

Όπλω χυχλώσει σε ή άλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβηθήση ἀπό φόβου νυχτερινοῦ, ἀπό βέλους πετομένου ἡμέρας.

'Από πράγματος εν σχότει διαπορευομένου, άπό συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινού.

Πεσετται έχ του χλίτους σου χιλιάς, χαι μυριάς έχ δεξιών σου, πρός σε δε ούχ έγγιες.

Πλην τοῖς ὀφθαλμοῖς σου χατανοήσεις, χαὶ ἀνταπόδοσιν άμαρτωλών όψει.

"Οτι σὺ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου· τὸν "Υψιστον ἔθου καταφυγήν σου.

Ού προσελεύσεται πρός σε κακά, και μάστιξ ούκ έγγιε εν τῷ σκηνώματί σου.

Οτι τοις 'Αγγέλοις αύτου έντελειται περί σου, του διαφυλάξαι σε έν πάσαις ταις όδοις σου.

Έπὶ χειρών ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψης πρός λίθον τὸν πόδα σου.

'Επὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήση, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.

Ότι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, δτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

Μαχρότητα ήμερων έμπλήσω αὐτόν, χαὶ δείξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν Αλληλούτα, τρίς.

Κύριε έλέησον, γ΄. Είτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Α πεστρέφετο ποτὲ * ὁ Ἰορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισ-Α σαιὲ * ἀναληφθέντος Ἡλιοὺ, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὑδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οὖ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ΰδατα.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ο τι ούχ έχομεν παρρησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα,*
Ο τὸ τὸν ἐχ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, * Θεοτόχε Παρθένε: *
πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς * πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. * Μὴ
παρίδης ἀμαρτωλῶν * ἰχεσίας ἡ πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεἡμων ἐστὶ, *
καὶ σώζειν δυνάμενος, * ὁ καὶ παθεῖν * ὑπὲρ ἡμῶν χαταδεξάμενος.

Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Τδιόμελα,

Ήγος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Κύριος πρός Ἰωάννην. * Προφήτα, δεῦρο βάπτισόν με, * τόν σὲ δημιουργήσαντα, * τόν φωτίζοντα χάριτι, * καὶ καθαίροντα ἄπαντας. * ἄψαι θείας κορυφής μου, * καὶ μὴ διστάσης. * Προφήτα, ἄφες ἄρτι. * καὶ γὰρ πληρώσαι παραγέγονα δικαιοσύνην πάσαν. * Σὺ οὐν μὴ διστάσης ὅλως. * καὶ γὰρ τὸν εκκρυμμένον τοῖς ὕδασι πολέμιον, * τὸν ἄρχοντα τοῦ σκότους, * ἐπείγομαι ὁλέσαι. * λυτρούμενος τὸν κόσμον * ἐκ τῶν αὐτοῦ πατείνον νῦν, * παρέχων ὡς φιλάνθρωπος * ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πάλιν το αύτο, άνευ Στίχου. Εἶτα,

Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου. Τίχος πλ. β΄.

Σήμερον ή ψαλμική Προφητεία * πέρας λαβεῖν ἐπείγεται· * ή θάλασσα, γάρ φησιν, * εἶδε καὶ ἔφυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὁπίσω * ἀπό προσώπου Κυρίου, * ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, * ἐλθόντος ὑπὸ δούλου δέξασθαι Βάπτισμα· * ἵνα ἡμεῖς, * ἐκαθαρσίας ἐκπλυνθέντες, * φωτισθῶμεν τὰς ψυχὰς δι' αὐτοῦ.

Στίχ. Εἴδοσάν σε ΰδατα, ό Θεός, εἴδοσάν σε ΰδατα, καὶ ἐροβήθησαν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

 Δ όξα, Ήγος πλ. α'.

Τι άναχαιτίζεις σου τὰ ύδατα, ὧ Ἰορδάνη; * τι ἀναποδίζεις τὸ ρεῖθρον, * καὶ οὐ προβαίνεις τὴν κατὰ φύσιν πορείαν; * Οὐ δύναμαι φέρειν, φησὶ, * πῦρ καταναλίσκον· * ἐξίσταμαι, καὶ ρρίττω τὴν ἄκραν συγκατάβασιν· * ὅτι οὐκ εἴωθα τὸν καθαρὸν τὰ ρερυπωμένα σκεύη ἐκκαθαίρειν. * ᾿Ακάνθας φλέγειν με ἀμαρτημάτων διδάσκει * ὁ ἐν ἐμοὶ βαπτιζόμενος Χριστός· * ὁ Ἰωάνης συμμαρτυρεῖ μοι, * ἡ Φωνὴ τοῦ Λόγου βοᾶ· * Ἰδε ὁ Αμνὸς

του Θεου, * ὁ αίρων τὴν ἀμαρτίαν του κόσμου. * Αὐτῷ, πιστοί, βοήσωμεν· * Ὁ Ἐπιρανείς Θεός * εἰς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ἐόξα σοι.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Προκείμενον, ἸΙχος δ΄.

Φωνή Κυρίου έπι των ύδάτων.

Στίχ. Ένέγκατε τῷ Κυρίφ υἰοί Θεοῦ.

Προφητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος 'Αντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐρροσύνης ἐχ τῶν Κερ. πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῆ ἡμέρα ἐχείνη. 'Υμνείτε τὸν Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἀναγγείλατε ἐν τοῖς Έθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσχεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. 'Υμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν. ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάση τῆ γῆ. 'Αγαλλιᾶσθε καὶ εὐρραίνεσθε οἱ χατοιχοῦντες Σιών. ὅτι ὑψώθη ὁ "Αγιος τοῦ 'Ισραήλ ἐν μέσω αὐτῆς.

Καὶ εὐθὺς ὁ ᾿Απόστολος. Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς.

'Α δελροί, δσοι είς Χριστόν έβαπτίσθημεν, είς τόν θάνατον αὐ- Κιφ. Τοῦ έβαπτίσθημεν. Συνετάρημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσια τοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάρημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ Βαπτίσια τῆς δόξης τοῦ Πατρός, οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμρυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θατάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα· τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῆ τὸ σῶμα τῆς ἀμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῆ ἀμαρτία. Ὁ γὰρ ἀποθανών δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ· εἰδότες ὅτι Χριστὸς, ἐγερθεἰς ἐκ νεκρῶν, οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῆ ἀμαρτία ἀπέθανεν ἐράπαξ· ὁ δὲ ζῆ, ζῆ τῷ Θεῷ. Οῦτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς, νεκροὺς μὲν εἰναι τῆ ἀμαρτία, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίφ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον κατά Μάρκον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλι- Κερ λαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα, ὡσεὶ περιστερὰν, καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ρωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν. Σὰ εἶ ὁ Ἰίδς μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ῷ εὐδόκησα.

Είτα ὁ Άναγνώστης.

Ταχύ προκαταλαβέτωσαν ήμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα: βοήθησον ήμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὁνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὁνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ότι σοῦ ἐστιν. Καὶ τὸ Κοντάχιον.

Έν τοῖς ρείθροις σήμερον * τοῦ 'Ιορδάνου * γεγονώς ὁ Κύριος, * Τῷ 'Ιωάννη ἐκβοᾳ' * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ἡκω * 'Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ χαιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄- Δ όξα, χαὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον,

ΙΙάτερ.

'Ο Ίερεύς' 'Ο Θεός οἰχτειρήσαι ἡμᾶς. Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεέ και Κύριε των δυνάμεων, και πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ο διά σπλάγχνα άνεικάστου έλέους σου, τον μονογενή σου Υίον, τον Κύριον ήμων Ίησουν Χριστόν, καταπέμψας έπὶ σωτηρία του γένους ήμων, και διά του τιμίου αύτου Σταυρού τό χειρόγραφον των άμαρτιών ήμων διαβρήξας, και θριαμβεύσας έν αὐτῷ τὰς ἀργὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς, Δέσποτα οιλάνθρωπε, πρόσδεξαι και ήμων των άμαρτωλών τὰς εύχαριστηρίους ταύτας και iκετηρίους έντευξεις. και ρύσαι ήμας από παντός όλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακώσαι ήμας ζητούντων, όρατων και άοράτων έχθρων. Καθήλωσον έχ τοῦ φόβου σου τὰς σάρχας ἡμῶν. Καὶ μὴ ἐχχλίνης τὰς καρδίας ήμων είς λόγους ή είς λογισμούς πονηρίας, άλλα τῷ πόθω σου τρώσον ήμων τὰς ψυχάς, ίνα πρός σὲ διαπαντός ἀτενίζοντες, και τῷ παρά σοῦ ρωτι όδηγούμενοι, σὲ τὸ άίδιον καί άπρόσιτον κατοπτεύοντες φώς, άκατάπαυστόν σοι τὴν έξομολόγησιν και εύχαριστίαν άναπέμπωμεν τῷ άνάρχω Πατρί, σύν τῷ μονογενεί σου Υίῷ, καὶ τῷ Παναγίω καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

ΩPA ENNATH.

Τὸ Τρισάγιον τὸ, Παναγία Τριάς τὸ, Πάτερ ἡμῶν. Ότι σοῦ ἐστιν τὸ, Κύριε ἐλέησον, ἰβ΄. Δεῦτε προσχυνήσωμεν, γ΄. καὶ τοὸς Ψαλμούς.

Ψαλμός ηβ'. 92.

Ο Κύριος εβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ένεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰχουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται. Ετοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

Ἐπτραν οι ποταμοὶ, Κύριε, ἐπτραν οι ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν ᾿Αροῦσιν οι ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπό φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Θαυμαστοί οι μετεωρισμοί της θαλάσσης, θαυμαστός εν ύψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἰχῷ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλμός ριγ'. 113.

 ${
m ^{'}}{
m E}^{
u}$ έξόδω Ίσραὴλ έξ Λίγύπτου, οίχου Ίαχώβ έχ λαού βαρ-

Έγενήθη Ἰουδαία άγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραἡλ ἐξουσία αὐτοῦ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὁπίσω.

Τά δρη ἐσκιρτησαν ώσει κριοί, και οι βουνοί ώς ἀρνία προβάτων.

Τί σοι ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράρης εἰς τὰ ὀπίσω;

Τὰ ὄρη, ὅτι ἐσκιρτήσατε ώσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

'Από προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ, ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰαχώβ·

Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Μή ήμεν, Κύριε, μη ήμεν, άλλ' ή τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῆ ἀληθεία σου.

Μήποτε είπωσι τὰ Έθνη. Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Ο δὲ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῆ γῆ· πάντα ὅσα ἡθέλησεν ἐποίησε.

Men. Tom. III.

Τὰ εἴδωλα τῶν Ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

Στόμα έχουσι, καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλμοὺς έχουσι, καὶ οὐκ

*Ωτα έχουσι, και οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας έχουσι, και οὐκ όσ-

Χετρας έχουσι, και ού ψηλαρήσουσι πόδας έχουσι, και ού περιπατήσουσιν ού φωνήσουσιν έν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

"Ομοιοι αύτοῖς γένοιντο οι ποιοϋντες αὐτὰ, καὶ πάντες οι πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

Οίκος 'Ιραήλ ήλπισεν έπὶ Κύριον: βοηθός καὶ ὑπερασπιστής αὐτῶν ἐστιν.

Οίχος 'Ααρών ήλπισεν έπὶ Κύριον: βοηθός καὶ ὑπερασπιστής αὐτῶν ἐστιν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

Κύριος μνησθείς ήμων, εύλόγησεν ήμας.

Εὐλόγησε τον οἶχον Ἰσραήλ, εὐλόγησε τὸν οἶχον ᾿Ααρών.

Εύλόγησε τους φοβουμένους τον Κύριον, τους μικρούς μετά των μεγάλων.

Προσθείη Κύριος έρ' ύμας, έφ' ύμας καὶ έπὶ τούς υίους ύμων. Εύλογημένοι ύμετς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Υῆν

Ο ούρανός του ούρανου τῷ Κυρίω. τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς

υίοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Ούχ οι νεκροί αινέσουσι σε, \mathbf{K} ύριε, οὐδὲ πάντες οι κατα $\mathbf{\hat{g}}$ αίνοντες εἰς ἄδου·

'Αλλ' ήμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αίῶνος.

Ψαλμός πε΄. 85.

 \mathbf{K} λΐνον, \mathbf{K} ύριε, το οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχός καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ.

Φύλαξον την ψυχήν μου, δτι δσιός είμι σώσον τον δοῦλόν σου, ο Θεός μου, τον έλπίζοντα έπὶ σέ.

Έλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρός σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὖφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρός σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

"Ότι σὺ, Κύριε, χρηστός καὶ ἐπιεικής καὶ πολυέλεος πᾶσι

τοῖς ἐπιχαλουμένοις σε.

Ένώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου.

Έν ήμερα θλίψεως μου ἐχέχραξα πρός σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐχ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐχ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

Πάντα τὰ "Εθνη, ὅσα ἐποίησας, ήξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου.

Ότι μέγας εἶ σύ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σύ εἶ Θεός μόνος.

Όδήγησόν με, Κύριε, έν τῆ όδῷ σου, καὶ πορεύσομαι έν τῆ ἀληθεία σου εὐφρανθήτω ή καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ όνομά σου.

Έξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλη καρδία μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου είς τὸν αίωνα.

Ότι το έλεος σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄὸου κατωτάτου.

Ό Θεός, παράνομοι έπανέστησαν έπ' έμέ, και συναγωγή κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, και οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰχτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

Έπιβλεψον ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐλέησόν με δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υίὸν τῆς παιδίσκης σου.

Ποίησον μετ' έμου σημείον είς άγαθον, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισούντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν δτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα, καὶ νῦν. 'Αλληλούια, γ'.

Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Απεστρέφετο ποτέ * ὁ Ἰορδάνης ποταμός * τῆ μηλωτῆ Ἐλισσαιὲ * ἀναληφθέντος Ἡλιοὺ, * καὶ διηρεῖτο τὰ ὕδατα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· * καὶ γέγονεν αὐτῷ ξηρὰ ὁδὸς ἡ ὑγρὰ * εἰς τύπον ἀληθῶς τοῦ Βαπτίσματος, * δι' οῦ ἡμεῖς τὴν ῥέουσαν τοῦ βίου * διαπερῶμεν διάβασιν. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ΰὸατα.

Καὶ νῦν.

Ο δι' ήμας γεννηθείς έχ Παρθένου, * χαὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, 'Αγαθέ, * ὁ θανάτφ τὸν θάνατον σχυλεύσας, * χαὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, * μὴ παρίδης οῦς ἔπλασας τῆ χειρί σου * δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἐλεῆμον * δέξαι τὴν τεχοῦσάν σε Θεοτόχον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν * χαὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον. Είτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, ἸΙγος βαρύς.

Θάμβος ἡν κατιδεῖν * τὸν οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴν * ἐν ποσαμοῦ ταμοῦ γυμνωθέντα, * Βάπτισμα ὑπὸ δούλου * εἰς ἡμῶν σωτηρίαν * δεχόμενον ὡς δοῦλον· * καὶ χοροὶ ᾿Αγγέλων ἐξεπλήςτοντο * φόβω καὶ χαρᾳ. * Μεθ' ὧν προσκυνοῦμέν σε, * σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.

Πάλιν τὸ αὐτὸ, ἄνευ Στίχου. Εἶτα,

. Στίχ. Διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐχ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρ-

μωνιείμ. Τιχος β'.

Τε πρός αὐτόν ἐρχόμενον ὁ Πρόδρομος * τόν Κύριον τῆς δόξης, * ἐβόα, θεωρῶν· * Ἰδε ὁ λυτρούμενος τὸν κόσμον παραγέγονεν * ἐκ ρθορᾶς· * ἰδε ρύεται ἡμᾶς ἐκ θλίψεως, * ἰδοὺ ὁ ἀμαρτημάτων ἄρεσιν * χαριζόμενος ἐπὶ γῆς * ἐκ Παρθένου ἀγνῆς * ἐλήλυθε δι' ἔλεον· * καὶ ἀντὶ δούλων * υἰοὺς Θεοῦ ἐργάζεται· * ἀντὶ δὲ σκότους * φωτίζει τὸ ἀνθρώπινον * διὰ τοῦ ὕδατος * τοῦ Θείου Βαπτισμοῦ αὐτοῦ. * Λοιπόν δεῦτε, συμφώνως * αὐτόν δοξολογήσωμεν * σὺν Πατρὶ * καὶ 'Αγίφ Πνεύματι.

Στίχ. Ειδοσάν σε ϋδατα, ό Θεός, ειδοσάν σε ϋδατα, και έφο-

βήθησαν. Καὶ πάλιν τὸ αὐτό.

Δόξα, καὶ νον, Ἡχος πλ. α΄.

Ίστέον, ὅτι τὸ παρὸν Ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μεγαλορώνως παρὰ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ: εἶτα ψάλλεται μελωδικώς ἀπὸ τῶν δύω Χορῶν.

Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην * τὴν ἀχήρατον Κορυφὴν τοῦ Δεσπότου (ἐχ γ΄.), * μεθ' ἦς * καὶ δακτύλῳ αὐτὸν ἡμῖν καθυπέδειξας, * ἔπαρον ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς αὐτὸν, Βαπτιστὰ, * ὡς παρρήσιαν ἔχων πολλήν· * καὶ γὰρ μείζων τῶν Προρητῶν ἀπάντων * ὑπ' αὐτοῦ μεμαρτύρησαι. * Τοὺς ὀρθαλμούς σου πάλιν δὲ, * τοὺς τὸ Πανάγιον Πνεῦμα κατιδόντας * ὡς ἐν είδει περιστερᾶς κατελθὸν, * ἀναπέτασον πρὸς αὐτὸν, Βαπτιστὰ, * ίλεων ἡμῖν ἀπεργασάμενος. * Καὶ δεῦρο στῆθι μεθ' ἡμῶν (ἐχ γ΄.), * ἐπισφραγίζων τὸν ὑμνον * καὶ προεξάρχων τῆς πανηγύρεως.

Προκείμενον, Ήχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω; Προφησείας Ἡσαίου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος Καιρῷ δεχτῷ ἐπήχουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ ἔθηκά σε εἰς διαθήχην Ἐθνῶν, τοῦ καταστῆσαι τὴν γῆν καὶ κα-

ταχληρονομήσαι χληρονομίας έρήμους. λέγοντα τοϊς έν δεσμοϊς. Έξελθετε και τοις έν τῷ σκότει Ανακαλύπτεσθε. Έν πάσαις ταϊς όδοῖς βοσχηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αύτων. Ού πεινάσουσιν, ούδε διψήσουσιν, ούδε πατάξει αύτούς ό καύσων, ούδε ὁ ήλιος άλλ' ὁ έλεων αὐτούς παρακαλέσει αὐτούς, καὶ διὰ πηγών ὑδάτων ἄξει αὐτούς. Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πάσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς. Ἰδοὺ οὐτοι πόρρωθεν ήξουσιν ούτοι ἀπό Βορρά και Θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσών. Εύρραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· ἡηξάτω τὰ έρη εύφροσύνην, και οι βουνοί δικαιοσύνην δτι ήλέησεν ο Θεός τόν λαόν αύτου, και τούς ταπεινούς του λαου αύτου παρεκάλεσεν. Είπε δέ Σιών 'Εγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μή έπιλήσεται γυνή του παιδίου αύτης, ή του μή έλεήσαι τὰ ἔχγονα τῆς χοιλίας αὐτῆς; Εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθειτο γυνή, άλλ' έγω ούκ επιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοχράτωρ. Καὶ εύθὺς ὁ ᾿Απόστολος.

Πρός Τίτον Ἐπιστολής Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Τέχνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις του Θεού ἡ σωτήριος πάσιν ἀν- Κεο. 1 θρώποις, παιδεύουσα ήμᾶς, ΐνα άρνησάμενοι τὴν ἀσέβειαν β΄. 11. καί τὰς κοσμικὰς ἐπιθυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν εν τῷ νῦν αἰῶνι· προσδεχόμενοι τὴν μαχαρίαν ἐλπίδα, και έπιφάνειαν της δόξης του μεγάλου Θεού και Σωτήρος ήμων Ίησου Χριστού. Ός έδωχεν έαυτόν ύπέρ ήμων, ίνα λυτρώσηται ήμας από πάσης ανομίας, και καθαρίση έαυτῷ λαόν περιούσιον, ζηλωτην καλών έργων. Ότε δὲ ή χρηστότης καὶ ή φιλανθρωπία Κεφ. επεράνη του Σωτήρος ήμων Θεου, ούκ έξ έργων των έν δικαιο- Υ΄. 4. σύνη, ὧν ἐποιήσαμεν ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αύτοῦ ἔλεον ἔσωσεν ήμας, διὰ λουτροῦ παλιγγενεσίας καὶ ἀνακαινώσεως Ηνεύματος Αγίου, Ού έξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως, διὰ Ἰησου Χριστου του Σωτήρος ήμων ίνα, δικαιωθέντες τῆ ἐκείνου χάριτι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' έλπίδα ζωής αίωνίου.

Εὐαγγέλιον κατά Λουκᾶν.

 $m{\Gamma}$ ην έτει πεντεκαιδεκάτω της ήγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ήγε- $_{
m Kep.}$ Γ μονεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρχούν- Υ΄.1. τος τής Γαλιλαίας Ήρώδου, Φιλίππου δέ του άδελφου αύτου τετραρχούντος της Ίτουραίας και Τραχωνίτιδος χώρας, και Λυσανίου τῆς 'Αβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ 'Αρχιερέων "Αννα καὶ Κατάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, τὸν τοῦ Ζαγαρίου υίον, εν τη ερήμφ. Και ήλθεν είς πάσαν την περίχωρον του Τορδάνου, χηρύσσων βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιών:

ώς γέγραπται εν βίβλω λόγων Ήσαίου τοῦ Προφήτου λέγοντος. « Φωνή βοώντος εν τη ερήμω· Ετοιμάσατε την όδον Κυρίου. εύθείας ποιείτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καί παν όρος καί βουνός ταπεινωθήσεται καί έσται τα σκολία είς εύθεταν, και αι τραγεται είς όδους λείας και όψεται πάσα σάρξ το σωτήριον του Θεού. » Έλεγεν ούν τοις έκπορευομένοις όχλοις βαπτισθήναι ὑπ' αὐτοῦ. Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν ύμιν φυγείν από της μελλούσης δργής; Ποιήσατε οὖν χαρπούς άξιους της μετανοίας, και μή άρξησθε λέγειν έν έαυτος. Πατέρα έχομεν τον Αβραάμ. λέγω γάρ υμίν, ότι δύναται ό θεός έχ των λίθων τούτων έγετραι τέχνα τῷ Αβραάμ. "Ηδη δὲ καὶ ή άξινη πρός την ρίζαν των δένδρων κείται πάν ουν δένδρον μή ποιούν καρπόν καλόν, έκκόπτεται καί είς πύρ βάλλεται. Καί έπηρώτων αύτον οι δηλοι, λέγοντες. Τί οὖν ποιήσωμεν; 'Αποχριθείς δέ, λέγει αύτοῖς. Ο έχων δύο χιτώνας μεταδότω τῷ μὴ έχοντι: και ό έχων βρώματα όμοιως ποιείτω. Ήλθον δέ και τελώναι βαπτισθήναι ύπ' αύτου, και είπον πρός αύτόν. Διδάσκαλε τί ποιήσωμεν; Ο δὲ είπε πρός αὐτούς. Μηδέν πλέον παρά τό διατεταγμένον ύμιν πράσσετε. Έπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ στρατευόμενοι, λέγοντες. Και ήμεζ τι ποιήσωμεν; Και είπε πρός αὐτούς. Μηδένα διασείσητε, μηδέ συχοραντήσητε καὶ άρχεῖσθε τοῖς όψωνίοις ύμων. Προσδοχώντος δέ του λαού, και διαλογιζομένων πάντων έν ταϊς χαρδίαις αύτων περί του Ίωάννου, μή ποτε αύτος εξη ὁ Χριστός, ἀπεκρύνατο ὁ Ἰωάννης ἄπασι, λέγων Ἐγὼ μὲν ύδατι βαπτίζω ύμας. Ερχεται δε ό ίσχυρότερός μου, ού ούχ είμι ίχανός λύσαι τον ίμάντα των ύποδημάτων αύτου αύτος ύμᾶς βαπτίσει εν Πνεύματι "Αγίω και πυρί" οῦ τὸ πτύον εν τῆ χειρί αύτου, και διακαθαριεί την άλωνα αύτου, το δε άχυρον καταχαύσει πυρί ἀσβέστω. Πολλά μέν οὖν χαὶ ἔτερα παραχαλών, εύηγγελίζετο τον λαόν.

Είτα ὁ ἀναγνώστης.

Μή δή παραδώης ήμας εἰς τέλος διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον, καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ 'Αβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ 'Ισαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ 'Ισραὴλ τὸν ἄγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Τό Κοντάχιον.

 * Εν τοῖς ῥείθροις σήμερον * τοῦ Ἰορδάνου * γεγονὼς ὁ Κύριος, * * τῷ Ἰωάννη ἐχβοᾳ· * Μὴ δειλιάσης βαπτίσαι με· * σῶσαι γὰρ ἡχω * ᾿Αδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ πάση ώρα. ^{Τδ}, Κύριε ἐλέησον, γ' . Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Έν δνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ίησου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας άγαγων ήμας, έν ή έπὶ τοῦ ζωοποιοῦ Ξύλου χρεμάμενος, τῷ εύγνώμονι Ληστή την είς τον Παράδεισον ώδοποιησας είσοδον, χαὶ θανάτφ τὸν θάνατον ὥλεσας, ἱλάσθητι καὶ ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοίς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ύψος τοῦ Ούρανοῦ. διότι χατελίπομεν τὴν όδὸν τῆς διχαιοσύνης σου, και έπορεύθημεν έν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. 'Αλλ' ίχετεύομεν τὴν σὴν ἀνείχαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατά το πλήθος του έλέους σου, και σώσον ήμας διά το όνομά σου το άγιον, ότι έξέλιπον έν ματαιότητι αι ήμέραι ήμῶν. Έξελου ήμας της του άντιχειμένου χειρός, χαι άφες ήμιν τά άμαρτήματα, και νέκρωσον το σαρκικόν ήμων φρόνημα, ίνα τόν παλαιόν άποθέμενοι άνθρωπον, τόν νέον ένδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρφ Δεσπότη καὶ εὐεργέτη. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς άχολουθούντες προστάγμασιν, είς την αίώνιον άνάπαυσιν χαταντήσωμεν, ένθα πάντων έστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γάρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐρροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ό Θεός ήμων καί σοί την δόξαν άναπέμπομεν, σύν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ χαὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, χαὶ ἀεὶ, χαὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικὰ χῦμα.

Εύλόγει, ή ψυχή μου, τον Κύριον, κτλ.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἰῷ, καὶ τῷ Αγίῳ Πνεύματι.

Αίνει, ή ψυχή μου, τον Κύριον αίνέσω Κύριον έν τῆ ζωῆ μου, κτλ.

Kal vov.

Ό Μονογενής Υίός, και Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ. Έν τῆ Βασιλεία σου μνήσθητι ήμῶν, Κύριε. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοί. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοί.
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῆ καρδία.
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοἰ, ὅτι αὐτοί.
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι.
Μακάριοι ἐστὲ, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς.
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ήμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης. Μνήσθητι ήμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης. Μνήσθητι ήμῶν, Ἅγιε, ὅταν ἔλθης.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρός αύτον, και φωτίσθητε.

Χορός ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, Κύριος. Δόξα.

Χορός 'Αγίων 'Αγγέλων καὶ 'Αρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· "Αγιος, "Αγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν. Πιστεύω είς ένα Θεόν, κτλ.

Α νες, ἄρες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ έχούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργφ καὶ λόγφ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοία, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν. τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθός καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ήμων. Ότι σου έστιν ή Βασιλεία.

Τό Κοντάχιον.

Έν τοῖς ρείθροις σήμερον. Ἐκτενή καὶ Απόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν ἀπερχόμεθα ἐν τοῖς κελλίοις ἡμῶν, προσευχῆ καὶ ἀναγνώσει σχολάζοντες ἄχρι τῆς ώρας τοῦ Δυχνικοῦ.

Περὶ δὲ ῶραν τ΄. τῆς ἡμέρας σημαίνει τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία, προευτρεπισθέντος τοῦ Ἱερέως, καὶ τοῦ Διακόνου, εἴπερ ἐστί· καὶ ποιήσαντος τὴν Εὐλόγησιν, ἤγουν· Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υίοῦ, καὶ τοῦ ᾿Αγίου Πνεύματος, ψαλλομεν τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν· μεθ δν γίνεται Συναπτὴ μεγάλη παρὰ τοῦ Διακόνου, ἢ παρὰ τοῦ Ἱερέως. Καὶ μετὰ τὴν Συναπτὴν, ψάλλομεν τό, Κύριε ἐκέκραξα, εἰς Ἦχον β΄. καὶ θυμιὰ ὁ Ἱερεὺς ἢ ὁ Διάκονος. Ἱστῶμεν δὲ Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους· Τὸν φωτισμόν ἡμῶν. Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Τὰ Ἱορδάνεια ῥεῦθρα. Σῶσαι βουλόμενος· ποιοῦντες τὰ

τέσσαρα, η'. Ψαλλομένων δέ τούτων, ἀπέρχεται ό Ίερεὺς μετὰ του Διακόνου, και ποιεί την Προσκομιδήν. Δόξα, και νύν, Ήχος β΄. Υπέχλινας χάραν. Είσοδος μετά του Εύαγγελίου. Φώς ίλαρόν, τό Προκείμενον της ήμέρας, και τὰ Αναγνώσματα της Έρρτης κατά τὴν τάξιν αὐτών. Ώσαύτως καὶ τὰ Τροπάρια τῶν Προφητειών είς τον χαιρόν αύτων μετά των Στίχων. Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν των 'Αναγνωσμάτων γίνεται Συναπτή μικρά καὶ μετά την Έχρωνησιν ψάλλομεν τον Τρισάγιον ύμνον. Είτα Προχείμενον, Τηχος γ΄. Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου. Στίγος Κύριος ύπερασπιστής τής ζωής μου. Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους. 'Αδελφοί, έλεύθερος ών έχ πάντων. 'Αλληλουτάριον, 'Ηγος πλ. δ'. Έξηρεύξατο ή καρδία μου λόγον άγαθόν. Στίχος 'Ωραΐος κάλλει παρά τους υίους των άνθρώπων. Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν. Έν έτει πέντε και δεκάτω της ηγεμονίας. Και καθεξης η θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου. Κοινωνικόν. Αίνεῖτε τὸν Κύριον. Μετά δὲ τὴν Όπισθαμβωνον Εύχὴν έξερχόμεθα πάντες ἐν τῆ Κολυμβήθρα, προπορευομένου του Ίερέως μετά λαμπάδων καί Υυμιατού. Ήμεις δὲ ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰοιόμελα ἐχ β΄. Ἡχος πλ. δ΄. Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾶ λέγουσα. Σήμερον τῶν ύθάτων. 'Ως ἄνθρωπος ἐν ποταμῷ. Δόξα καὶ νῦν, Ήχος ὁ αὐτός. Πρός την φωνήν τοῦ βοώντος ἐν τῆ ἐρήμφ. Ὁ Διάκονος. Σοφία. Καὶ λέγονται τὰ 'Αναγνώσματα τοῦ φωτίσματος. Τὸ α'. Προση τείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα. Τάδε λέγει Κύριος Εύφράνθητι έρημος. Το β΄. Προφητείας Ήσαίου. Τάδε λέγει Κύριος Οι διψώντες, πορεύεσθε. Το γ΄. Προφητείας Ήσαίου Τάδε λέγει Κύριος αντλήσατε ύδωρ μετ' εύφροσύνης. Και εύθυς το Προκείμενου, Ήγος γ΄. Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου. Στίγος-Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου. Ὁ Απόστολος, πρὸς Κορινθίους. 'Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνωεῖν, ὅτι οἱ πατέρες. 'Αλληλουϊάριον, Ήχος δ'. Φωνή Κυρίου έπι των υδάτων. Εύαγγέλιον κατά Μάρκον. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡλθεν Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ λέγει ὁ Διάχονος τὰς Αἰτήσεις τοῦ Αγιασμοῦ. ών λεγομένων, δίδονται τὰ χηρία τοῖς 'Αδελφοῖς. 'Ο δὲ Ίερεὺς λέγει καθ' έατον την Εύχην ταύτην. Κύριε Ίησοῦ Χριστέ ὁ μονογενής Υίός. Και ούχ έχφωνεί, άλλα χαι το 'Αμήν χαθ' έαυτον λέγει. Ούτως δὲ τῆς Συναπτῆς λεγομένης, καὶ τῆς Εὐχῆς μυστιχώς άναγινωσχομένης ύπο του Ίερέως, ότε είπη ο Διάχονος, Τής Παναγίας άχράντου, ἄρχεται ὁ Ίερεὺς εἰς ὑπήχοον πάντων Μέγας εἶ, Κύριε, καὶ θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου. Καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν της Εύχης, ό Ίερευς λέγει Είρηνη πασι. Ο Διά-

κονος. Τάς κεφαλάς ήμων. Και ἀπάρχεται πάλιν ο Ίερευς τζς Εύχης ταύτης. Κλίνον, Κύριε, το ούς σου λέγων αὐτην μυστιχῶς. Εἶτα ἐκρωνεῖ. Σὸ γὰρ εἶ ὁ Αγιασμός ἡμῶν. Καὶ εὐθὸς εὐλογών τὰ ΰδατα σταυροειδώς μετά τοῦ τιμίου σταυροῦ, ἔρθιον κατάγων αὐτὸν ἐν τῷ ὑδατι, καὶ ἐπάδων Τροπάριον εἰς Ἦγον α΄. Έν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, έχ γ΄. Καὶ πάντων άγιαζομένων ἐχ τῆς τῶν ὑδάτων ῥαντίσεως, ψάλλεται τό Ἐν Ἰρρδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ δοζάζομεν και ψάλλομεν το Ίδιομελον, Ήχος πλ. β΄. 'Ανυμνήσωμεν οί πιστοί. Είτα τὸν ψαλμόν: Εὐλογήσω τὸν Κύριον. Καὶ διὸσται τό κατακλαστόν, και γίνεται τελεία Απόλυσις. Είθ' ουτως ψάλλομεν το Κοντάκιον της Έρρτης Έπεράνης σήμερον. Καὶ πολυχρονίζομεν ώς σύνηθες τον Προεστώτα. Καὶ είσερχόμεθα είς την τράπεζαν τυρόν δὲ η ίγθύας ούχ ἐσθίομεν, εἰ μη ψωμόν μετά μέλιτος. πίνομεν δέ και οίνον. εύχαριστούντες Χριστόν τόν Θεόν ήμῶν.

Εἱ δὲ ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῆ φθάση λαχεῖν ἡ Παραμονὴ, τελεῖται Λειτουργία συνήθως τοῦ Χρισοστόμου. Λέγεται δὲ ἐν ταύτη τῆ Λειτουργία ὁ ᾿Απόστολος πρὸς Τιμόθεον· Τέχνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες. Ζήτει εἰς τὸ ὕρος, Σαββάτῳ λὸ΄. ἢ Σάββατον πρὸ τῶν Φώτων. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής· ζήτει εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εἰ δὲ ἐστι Κυριακὴ, λέγεται ὁ ᾿Απόστολος πρὸς Τιμόθεον· Τέχνον Τιμόθεε, νῆρε ἐν πᾶσι. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον· ᾿Αρχὴ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν τῆς Λειτουργίας οὐ ποιοῦμεν τράπεζαν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ Νάρθηκι καθεσθέντες ἐπιδίδοται ἡμῖν παρὰ τοῦ Κελαρίτου ἀνὰ κλάσματος ἄρτου μετὰ ὁλίγων ἰσχάδων, ἢ φοινίκων, καὶ ἀπὸ ἐνὸς ποτηρίου οἴνου. Εἰθ᾽ οὕτως ἀπελθόντες ἐν τοῖς Κέλλοις ἡμῶν, ἰδιάζομεν μέχρι τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Περί δὲ ὥραν ι΄. ἀρχόμεθα τοῦ Λυχνικοῦ. Εἴπερ οὖν τύχη ἡ Παραμονὴ ἐν Σαββάτω, στιχολογεῖται τὸ πρῶτον Κάθισμα ὅλον. Εἰ δὲ ἐν Κυριακῆ, τὸ πρῶτον ᾿Αντίρωνον. Εἰ δὲ ἐν ἄλλη ἡμέρα, Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα, οὐδὲν τῶν ᾿Αναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς. Ἱστῶμεν δὲ Στιχηρὰ η΄. καὶ ψάλλομεν τοὺς δ΄. δευτέρους, ποιοῦντες τὰ δ΄. η΄. Δόξα, καὶ νῦν, Ἡγος ὁ αὐτός. Ὑπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμω. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἰλαρόν· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων, καθὼς γέγραπται.

Μετά δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Προφητειῶν, εὐθύς τὸ Προχείμενον του 'Αποστόλου, 'Ηχος γ'. Κύριος φωτισμός μου και Σωτήρ μου. Στίχος· Κύριος ύπερασπιστής της ζωής μου. Ούδε γάρ λέγεται Τρισάγιον, διὰ τὸ μὴ τελεῖσθαι Λειτουργίαν. Εἶτα ὁ ᾿Απόστολος, πρός Κορινθίους. 'Αδελφοί, έλεύθερος ών έχ πάντων. 'Αλληλουίάριον, Ήχος πλ. δ'. Έξηρεύξατο ή καρδία μου λόγον άγαθόν. Στίχος. Ωραΐος κάλλει παρά τούς υίούς των άνθρώπων. Εύαγγέλιον τῆς Εορτῆς, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Ἐν ἔτει πέντε καὶ δεκάτω. Είθ' ούτως Έκτενη, αι συνήθως Αιτήσεις και μετά την Έχρωνησιν, έξελθόντων ήμων έν τῷ Νάρθηχι, γίνεται ό Αγιασμός ἀπαραλλάκτως ώς προδεδήλωται. Εἶτα εἰσερχόμενοι έν τῷ Ναῷ, ψάλλομεν τὸ προγραφέν Ίδιόμελον. Ανυμνήσωμεν, οί πιστοί. Καὶ γίνεται παρά τοῦ Ἱερέως Ἐκτενή καὶ ᾿Απόλυσις. Τό δέ· Εύλογήσω τον Κύριον, οὐ λέγομεν, διὰ το προλεχθήναι έν τη Λειτουργία. Μετά δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν, εἴτε γίνεται Λειτουργία, είτε ου, άψαντες μανουάλια έν μέσω του Ναού, στοιχιδόν οί Αδελφοί ψάλλουσι το της Έορτης Απολυτίκιον και το Κοντάχιον. Έπειτα ϊσταταί τις μοναχός είς τὸ μέσον, ἡ ὁ Διάχονος ἡλλαγμένος, και μετά το Κοντάκιον φημίζει τους Βασιλείς και τον Αρχιερέα της Ένορίας της Μονής. Είς δὲ τὸν Προεστώτα λέγει Σώται ό Θεός ήμων τον πανοσιώτατον Πατέρα ήμων και Καθηγούμενον σὺν πάση τἢ ἐν Χριστῷ ἡμῶν ᾿Αδελφότητι: ἐχ τρίτου. καὶ ούτως ἀποπληρούται ὁ πολυχρονισμός. Καὶ είσερχόμεθα είς την τράπεζαν, τυρόν η ώδν ούχ έσθίοντες, εί μη έλαιον καί είνον και εί δόξει τῷ Προεστῶτι, μεταλαμβάνομεν και ίχθύος, δοξάζοντες τόν Θεόν.

'Ιστέον, ὅτι ἐὰν τύχη ἡ Παραμονή ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῆ, ἡ Λειτουργία τοῦ Χρισοστόμου τελεῖται, ὡς ἤρηται, εἰς τὴν ὡραν αὐτῆς. Ἡ δὲ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου τελεῖται τῆ ἐπαύριον, ἤτοι, κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τῆς Έρρτῆς.

THι C'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Τὰ Αγια Θεοφάνεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ήχος β΄. Ἰωάννου Μοναγοῦ.

Τόν φωτισμόν ήμων * τόν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον * ίδων ό Πρόδρομος * βαπτισθήναι παρεγενόμενον, * χαίρει τή ψυχή * καὶ τρέμει τή χειρί· * δείχνυσιν αὐτόν, * καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· * "Ιδε ὁ λυτρούμενος τόν Ἰσραήλ, * ὁ ἐλευθερῶν ήμᾶς ἐχ τῆς φθοκας. * "Ω ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν, δόξα σοι.

Δίς

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν * ὑπό δούλου βαπτιζομένου, * καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, * ἔφριξαν ὁρῶσαι 'Αγγέλων στρατιαί' * φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός' * Οῦτος, δν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, * Τίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, * ἐν ῷ ηὐδόκησα. * Χριστὲ ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

 $\Delta ic.$

Τὰ Ἰορδάνεια ρετθρα * σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξατο, * καὶ ὁ Παράχλητος ἐν εἴδει περιστερᾶς κατήρχετο· * κλίνει κορυφὴν * ὁ κλίνας οὐρανούς· * κράζει καὶ βοᾶ * πηλὸς τῷ πλαστουργῷ· * Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; * ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. * Τῶ ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Alc.

Σῶσαι βουλόμενος * τὸν πλανηθέντα ἄνθρωπον, * οὐκ ἀπηξίωκαὶ Θεῷ * ἀναδέξασθαι τὰ ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν· * σὺ γὰρ βαπτισθεὶς σαρκὶ, Λυτρωτὰ, * τῆς ἀφέσεως ἡξίωσας ἡμᾶς· * διὸ βοῶμέν σοι· * Εὐεργέτα Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

 Δ (c.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Τοπέχλινας κάραν τῷ Προδρόμφ, * συνέθλασας κάρας τῶν δραχόντων, * ἐπέστης ἐν τοῖς ῥείθροις, * ἐφώτισας τὰ σύμπαντα * τοῦ δοξάζειν σε, Σωτὴρ, * τὸν φωτισμόν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Εἶτα τὰ ᾿Αναγνώσματα.

Α΄. Γενέσεως τὸ Ανάγνωσμα.

 ${
m E}^{
u}$ άρχη ἐποίησεν ὁ Θεός τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Ἡ δὲ γη ${
m Kep.}$ ήν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπέκειτο ἐπάνω ${
m e}^{
u}$. 1. τῆς Αβύσσου, και πνεθμα Θεοθ ἐπερέρετο ἐπάνω τοθ ύδατος. Και είπεν ό Θεός. Γενηθήτω φως και έγένετο φως. Και είδεν ό θεός το φώς, ότι καλόν και διεχώρισεν ό Θεός άναμέσον του ρωτός, και άναμέσον του σκότους. Και εκάλεσεν ο Θεός το φώς, Ημέραν, και το σκότος ἐκάλεσε, Νύκτα και ἐγένετο ἐσπέρα, καὶ έγένετο πρωί, ήμέρα μία. Καὶ είπεν ό Θεός· Γενηθήτω στερέωμα εν μέσφ του ύδατος, και έστω διαγωρίζον άναμέσον ύδατος καὶ ΰδατος καὶ έγένετο οῦτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα και διεχώρισεν ο Θεός άναμέσον τοῦ ΰδατος, δ ήν ύποκάτω του στερεώματος, και άναμέσον του ύδατος του έπάνω του στερεώματος. Και ἐχάλεσεν ὁ Θεός τὸ στερέωμα, Ο ὑρανόν και είδεν ό Θεός, ότι καλόν και έγένετο έσπέρα, και έγένετο πρωί, ήμέρα δευτέρα. Καὶ είπεν ό Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποχάτω του ουρανού είς συναγωγήν μίαν, και όφθήτω ή ξηρά και έγένετο ούτω· και συνήχθη το ύδωρ το ύποκάτω του ούρανου είς τας συναγωγάς αύτων, και ώφθη ή ξηρά. Και έκάλεσεν ό Θεός την ξηράν, Γ η ν, και τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θ αλάσσας και είδεν ο Θεός, ότι καλόν. Και είπεν ο Θεός Βλαστησάτω ή γη βοτάνην χόρτου, σπείρον σπέρμα κατά γένος καί χαθ' όμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιούν καρπόν, οὖ τὸ σπέρμα αύτου έν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐγένετο οϋτω. Καὶ έξήνεγχεν ή γή βοτάνην χόρτου, σπεϊρον σπέρμα χατά γένος χαί χαθ' όμοιότητα έπὶ τῆς Υῆς. χαὶ ξύλον χάρπιμον ποιοῦν χαρπόν, ού το σπέρμα αύτου έν αύτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς» καὶ εἶδεν ό θεός, ότι χαλόν χαι έγένετο έσπέρα, χαι έγένετο πρωί, ήμέρα τρίτη.

Β΄ Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

 $\mathbf{E}^{i\pi\epsilon}$ Κύριος πρός Μωσῆν· \mathbf{T} ί βοᾶς πρός με; λάλησον τοῖς υίοῖς $\mathbf{K}^{\epsilon p}$. Ισραὴλ καὶ ἀναζευξάτωσαν. Καὶ σὰ ἔπαρον τὴν ῥάβδον $\mathbf{G}^{\kappa p}$. 15. σου, και έκτεινον την χεϊρά σου έπι την θάλασσαν, και ρήξον αὐτην, καὶ εἰσελθέτωσαν οἱ υἰοὶ Ἰσραηλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατά το ξηρόν. Και ίδου έγω σκληρυνώ την καρδίαν Φαραώ, και των θεραπόντων αύτου, και των Αίγυπτίων πάντων, καὶ είσελεύσονται όπίσω αὐτῶν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν Φαραώ, καὶ ἐν πάση τῆ στρατιὰ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἄρμασι καὶ ἐν τοῖς ίπποις αύτου. Και γνώσονται πάντες οι Αίγύπτιοι, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ενδοξαζομένου μου εν Φαραώ, και εν τοις άρμασι, και

έν τοῖς ἵπποις αὐτοῦ. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγε Κύριος τὴν θάλασσαν ἐν ἀνέμφ νότφ βιαίφ ὅλην τὴν νύκτα, καὶ ἐποίησε τὴν θάλασσαν ξηρὰν, καὶ διεσχίσθη τὸ ὕδωρ. Καὶ εἰσῆλθον οἱ υἰοὶ Ἰσραὴλ εἰς μέσον τῆς θαλάσσης κατὰ τὸ ξηρόν· καὶ ὕδωρ αὐτοῖς τεῖχος ἐκ δεξιῶν, καὶ τεῖχος ἐξ εὐωνύμων. Κατεδίωξαν δὲ οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ εἰσῆλθον ὁπίσω αὐτῶν πᾶσα ἡ ἵππος Φαραὼ, καὶ τὰ ἄρματα καὶ οἱ ἀναβάται εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Ἐξέτεινε δὲ Μωϋσῆς τὴν χεῖρα ἐπὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποκατεστάθη τὸ ὕδωρ πρὸς ἡμέραν ἐπὶ χώρας. Οἱ δὲ Αἰγύπτιοι ἔρυγον ἐπὶ τὸ ὕδωρ· καὶ ἐξετίναξε Κύριος τοὺς Αἰγυπτίους εἰς μέσον τῆς θαλάσσης. Καὶ ἐπαναστραφὲν τὸ ὕδωρ ἐκάλυψε τὰ ἄρματα καὶ τοὺς ἀναβάτας, καὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν Φαραὼ, τοὺς εἰσπορευομένους ὁπίσω αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν· οὐ κατελείρθη ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἶς. Οἱ δὲ υἰοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσφ τῆς θαλάσσης.

Γ΄. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

κεφ. Έρυθρας, καὶ ἡγαγεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἔρημον Σούρ· καὶ ἐπορεύοντο τρεῖς ήμέρας εν τη έρημφ, και ούχ ευρισκον ύδωρ ώστε πιείν. Ήλθον δὲ εἰς Μερράν, καὶ οὐκ ἡδύναντο πιεῖν ὕδωρ ἐκ Μερράς· πικρὸν γάρ ήν διά τουτο έπωνομάσθη το όνομα του τόπου έχείνου, Πικρία. Καὶ διεγόγγυζεν ὁ λαὸς κατά Μωϋσή, λέγοντες Τί πιώμεθα; Έβόησε δε Μωϋστζς πρός Κύριον, και έδειξεν αὐτῷ Κύριος ξύλον, και ενέβαλεν αὐτό είς τὸ ὕδωρ, και εγλυκάνθη. Έκει έθετο αὐτῷ ὁ Θεὸς διχαιώματα χαὶ χρίσεις, χαὶ ἐχεῖ αὐτὸν ἐπείρασε, και είπεν 'Εάν άκοῆ άκούση τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιήσης, καὶ ἐνωτίση τὰς έντολας αὐτοῦ, καὶ φυλάξης πάντα τὰ δικαιώματα αὐτοῦ, πᾶσαν νόσον, ην ἐπήγαγον τοῖς Αίγυπτίοις, οὐκ ἐπάξω ἐπὶ σέ ἐγώ γάρ είμι Κύριος ὁ ἰώμενός σε. Καὶ ἡλθον είς Αίλεὶμ, καὶ ἡσαν έχει δώδεχα πηγαί υδάτων, χαί έβδομήχοντα στελέχη φοινίχων. παρενέβαλον δὲ ἐχεῖ παρὰ τὰ ὕδατα. ᾿Απῆραν δὲ ἐξ Αἰλεὶμ, χαὶ ήλθε πάσα ή Συναγωγή υίων Ίσραήλ είς την έρημον Σίν, δ έστιν άναμέσον Αίλειμ, και άναμέσον Σινά.

Τροπάριον, Ήχος πλ. α΄.

Έπεράνης έν τῷ κόσμῳ * ὁ τὸν κόσμον ποιήσας,* ἵνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ο Θεός οἰχτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς: ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ίνα φωτίσης τοὺς εν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Τοῦ γνῶναι ἐν τῆ γῆ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν "Εθνεσι τό σωτήριόν σου.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ο Θεός, έξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες. Υῆ έδωχε τὸν χαρπόν αύτῆς.

Ίνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. δ΄. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν, εὐλογήσαι ήμᾶς ὁ Θεός. Καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ίνα φωτίσης τους έν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. Δόξα, xαὶ νῦν.

Έπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ * ὁ τὸν κόσμον ποιήσας, * ἵνα φωτίσης τούς εν σκότει καθημένους. * Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Δ΄. Ίησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ανάγνωσμα.

 $\mathbf{E}^{i\pi\epsilon}$ Κύριος πρός Ίησοῦν· Έν τῆ ἡμέρα ταύτη ἄρχομαι τοῦ Κιφ. τόψωσαί σε κατενώπιον πάντων τῶν υίῶν Ἰσραὴλ, ἐνα γνῶ- $^{7.7}$. σιν ότι καθώς ήμην μετά Μωϋσή, ούτως έσομαι καί μετά σοῦ. Καὶ νῦν ἔντειλαι τοῖς Ἱερεῦσι τοῖς αἴρουσι τὴν Κιβωτόν τῆς Διαθήχης, λέγων 'Ως αν εισέλθητε έπι μέρους του ύδατος του Ίορδάνου, καὶ ἐν τῷ Ἰορδάνη στήσεσθε. Ώς δὲ ἐπορεύοντο οἱ Ἱερεῖς, οί αξροντες την Κιβωτόν της Διαθήχης Κυρίου, έπὶ τὸν Ἰορδάνην, χαὶ οἱ πόδες τῶν Ἱερέων, τῶν αἰρόντων τὴν Κιβωτόν, ἐβάφησαν είς μέρος τοῦ ύδατος τοῦ Ἰορδάνου, (ὁ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καθ' όλην την κρηπίδα αύτου, ώς έν ημέραις θερισμού πυρών). Καὶ έστη τὰ ϋδατα, τὰ καταβαίνοντα ἄνωθεν, εἰς πῆγμα εν, άγεστηχός μαχράν σφόδρα, άπό 'Αδαμί τῆς πόλεως έως μέρους Καριαθιαρίμο το δε καταβαϊνον κατέβη είς την θάλασσαν "Αραβα μέχρι θαλάσσης των άλων, έως τέλους έξέλιπε. Καὶ ό λαός είστήχει ἀπέναντι Ιεριχώ· καὶ ἔστησαν οί Ιερεῖς, οἱ αἴροντες τὴν Κιβωτόν της Διαθήκης Κυρίου, έπὶ ξηρᾶς έν μέσφ τοῦ Ἰορδάνου έτοιμοι και πάντες οι υιοί Ισραήλ διέβησαν διά ξηράς, έως συνετέλεσε πᾶς ο λαός διαβαίνων τον Ἰορδάνην.

Ε΄. Βασιλειών τετάρτης τὸ Ανάγνωσμα.

 \mathbf{E}^{i} πεν Ήλίας τῷ Ἐλισσαιέ· Κάθου δὴ ἐνταῦθα, ὅτι Κύριος ἀπέ- Κεφ. σταλχέ με έως τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ εἰπεν Ἐλισσαιέ· Ζῆ Κύ-

ριος, και ζή ή ψυχή σου, εί έγκαταλείψω σε. Και έπορεύθησαν άμφότεροι. Και πεντήχοντα άνδρες άπο των υίων των Προφητών ηλθον, και έστησαν έξ έναντίας μακρόθεν άμφότεροι δέ έστησαν έπὶ τοῦ Ἰορδάνου. Καὶ ἔλαβεν Ἡλίας τὴν μηλωτὴν αὐτοῦ, καὶ είλησεν αὐτὴν, και ἐπάταξεν ἐν αὐτῆ τὰ ὑδατα, και διηρέθη το ύδωρ ένθεν και ένθεν, και διέβησαν άμφοτεροι διά ξηράς. Καί έγένετο ως διήλθον, είπεν Ήλίας τω Έλισσαιέ. Αίτησαι, τί ποιήσω σοι, πρίν η άναληφθηναί με άπό σου. Και είπεν Έλισσαιέ Γενηθήτω δή το Πνεύμα το έπι σοι δισσώς έπ' έμοι. Και είπεν Ήλίας. Έσκλήρυνας του αίτήσασθαι πλήν έαν ίδης με άναλαμβανόμενον από σου, έσται σοι ούτως έαν δέ μη ίδης, ού μη γένηται. Καὶ ἐγένετο αὐτῶν πορευομένων καὶ λαλούντων, καὶ ίδου άρμα πυρός, και ίπποι πυρός, και διεχώρισεν άναμέσον άμφοτέρων, και άνελήφθη 'Ηλίας έν συσσεισμῷ ὡς εἰς τὸν οὐρανόν. Καὶ Έλισσαιε εώρα, και αυτός εβόα. Πάτερ, Πάτερ, άρμα Ισραήλ και ίππευς αύτου. Και ούκ είδεν αύτον ούκ έτι και έκράτησεν Έλισσαιε του ιματίου αύτου, και διερρηξεν αύτο είς δύω. Καί άνείλετο την μηλωτην 'Ηλιού Ελισσαιέ, την πεσούσαν έπανωθεν αύτου. Και ἐπέστρεψεν Έλισσαιέ, και ἔστη ἐπὶ τοῦ γείλους του Ιορδάνου και ελαβεν Έλισσαιε την μηλωτην Ήλιου την πεσούσαν ἐπάνωθεν αὐτού, καὶ ἐπάταξε τὰ ὕδατα, καὶ οὐ διηρέθη. Καὶ είπεν Έλισσαιέ· Ποῦ ἐστιν ὁ Θεός Ἡλιοὺ ᾿Απφώ; Καὶ έπάταξεν Έλισσαιε τὰ ΰδατα έχ δευτέρου, και διηρέθη τὰ ὕδατα, και διήλθε διά ξηράς.

ς'. Βασιλειών τετάρτης τὸ 'Ανάγνωσμα.

Παρεγένετο Νεεμάν, "Αρχων Βασιλέως 'Ασσυρίων, σύν τοῖς άρμασιν αύτοῦ καὶ ἵπποις αὐτοῦ, καὶ ἔστη ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ
οἰκου Ἑλισσαιέ. Καὶ ἀπέστειλεν Ἑλισσαιὲ ἄγγελον πρὸς αὐτὸν,
λέγων Πορευθεὶς, λοῦσαι ἐν τῷ Ἰορδάνη ἐπτάκις, καὶ ἐπιστρέψει
ἡ σάρξ σου ἐπὶ σοὶ, καὶ καθαρισθήση. Καὶ ἐθυμώθη Νεεμάν, καὶ
ἀπῆλθε, καὶ εἰπεν Ἰδού δὴ ἔλεγον, ὅτι ἐξελεύσεται πρός με, καὶ
ἐπικαλέσεται ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καὶ ἐπιθήσει
τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ λεπρόν, καὶ ἀποσυνάξει αὐτὸ ἀπὸ τῆς
σαρκός μου. Οὐκ ἀγαθὸς ᾿Αβανὰ καὶ Φαρρὰρ, ποταμοὶ Δαμασκοῦ, ὑπὲρ τὸν Ἰορδάνην, καὶ ὑπὲρ πάντα τὰ ὕδατα Ἰσραήλ;
οὐχὶ πορευθεὶς λούσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ καθαρισθήσομαι; Καὶ ἀπέστρεψε, καὶ ἀπῆλθεν ἐν θυμῷ. Καὶ προσῆλθον οἱ παῖδες αὐτοῦ,
καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν Πάτερ, εἰ μέγαν λόγον ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ
Προφήτης, οὐκ ὰν ἐποίησας; καὶ ὅ, τι εἶπε πρὸς σὲ, λοῦσαι, καὶ
καθαρίσθητι. Καὶ κατέβη Νεεμάν, καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνη

έπτάχις κατά το ρήμα του άνθρώπου του Θεού. και έπέστρεψεν ή σάρξ αύτοῦ ἐπ' αὐτὸν ὡς παιδαρίου μικροῦ, καὶ ἐκαθαρίσθη. Τροπάριον, ΊΙχος πλ. β΄.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις * διὰ πλήθους ἐλέους σου * ἐπεράνης,
Σωτὴρ ἡμῶν· * ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοϊς έν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. α΄. Ο Κύριος έβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, και περιεζώσατο. Και γάρ έστερέωσε την οίχουμένην, ήτις οὐ σαλευθήσεται. "Ετοιμος ο θρόνος σου από τότε, από του αίωνος

Που γάρ είχε τό φως σου λάμψαι, * εί μή τοις έν σχότει χαθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Έπηραν οι ποταμοί, Κύριε, * ἐπηραν οι ποταμοί φωνάς αύτων. 'Αρούσιν οι ποταμοί ἐπιτρίψεις αύτων, ἀπό φωνών ὑδάτων πολλών.

ΙΙοῦ γὰρ είχε τὸ φῶς σου λάμψαι, * εί μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Θαυμαστοί οι μετεωρισμοί τῆς θαλάσσης θαυμαστός ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Ποῦ γὰρ είχε το ρῶς σου λάμψαι, * εί μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Στίχ. δ΄. Τῷ οἴκφ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ήμερων.

Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμψαι, * εἰ μὴ τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι.

Δόξα, χαὶ νῦν.

Αμαρτωλοῖς καὶ τελώναις * διὰ πλήθους ἐλέους σου * ἐπεφάνης, Σωτήρ ήμων. * που γάρ είχε το φως σου λάμψαι, * εί μή τοῖς ἐν σκότει καθημένοις; * δόξα σοι. Ζ΄. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Πάδε λέγει Κύριος. Λούσασθε, και καθαροί γίνεσθε. ἀφέλετε τὰς Κεφ. 1 πονηρίας ύμων ἀπό των ψυχων ύμων ἀπέναντι των όφθαλμών μου, παύσασθε ἀπό των πονηριών ύμων. Μάθετε χαλόν ποιείν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ρύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν. Καὶ δεῦτε, καὶ διαλεχθώμεν, λέγει Κύριος. Καὶ ἐὰν ὧσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευχανώ· ἐὰν δὲ ὧσιν ὡς χόχχινον, ὡς ἔριον λευχανώ. Καὶ ἐὰ θέλητε, και είσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε· ἐὰ,

Men. Tom. III.

δὲ μή θελητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται τό γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Η'. Γενέσεως τὸ 'Ανάγνωσμα.

' Α ναβλέψας 'Ιαχώβ, είδε παρεμβολήν Θεού παρεμβεβληχυίαν.

Α και συνήντησαν αὐτῷ οἱ Αγγελοι τοῦ Θεοῦ. Εἰπε δὲ Ίαχώβ ήνίχα είδεν αὐτούς. Παρεμβολή Θεοῦ αὕτη. Καὶ ἐχάλεσε τὸ όνομα του τόπου έχείνου, ΙΙ αρεμβολή. Απέστειλε δέ Ίαχωβ άγγέλους ξμπροσθεν αύτοῦ πρὸς Ήσαῦ τον άδελφὸν αύτοῦ εἰς γῖν Σηείρ, είς γώραν Έδωμ. Και ένετείλατο αὐτοῖς, λέγων Ούτως έρειτε τῷ Κυρίφ μου Ἡσαῦ. Ούτω λέγει ὁ παῖς σου Ἰαχώβ. Μετά Λάβαν παρώχησα, και έχρόνισα έως τοῦ νῦν. Καὶ έγένοντό μοι πρόβατα, και βόες, και όνοι, και παιδές, και παιδίσκαι καὶ ἀπέστειλα ἀναγγετλαι τῷ Κυρίφ μου Ἡσαῦ, ἱνα εῦρη χάριν ὁ παίς σου έναντίον σου. Καὶ ἀπέστρεψαν οι ἄγγελοι πρὸς Ίαχώβ, λέγοντες. "Ηλθομεν πρός 'Ησαῦ τὸν ἀδελφόν σου, καὶ ἰδοὺ αὐτός έρχεται είς συνάντησίν σου, καὶ τετρακόσιοι ἄνδρες μετ' αὐτοῦ. Έροβήθη δὲ Ίαχώβ σφόδρα, καὶ ἡπορεῖτο καὶ διεῖλε τὸν λαόν τόν μετ' αύτοῦ, καὶ τοὺς βόας, καὶ τὰς καμήλους, καὶ τὰ πρόβατα είς δύω παρεμβολάς. Καὶ είπεν Ίακώβ 'Εὰν ἔλθη Ήσαϋ είς παρεμβολήν μίαν, και κόψη αὐτήν, ἔσται ή παρεμβολή ή δευτέρα είς το σώζεσθαι. Και είπεν Ίαχώβ. Ο Θεός του Πατρός μου 'Αβραάμ, και ό Θεός του Πατρός μου Ίσαάκ, Κύριε, ό είπών μοι 'Απότρεγε είς την γην της γεννήσεως σου, και εὖ σοι ποιήσω' ίκανούσθω μοι άπό πάσης δικαιοσύνης, και άπό πάσης άληθείας, ής εποίησας τῷ παιδί σου: ἐν γὰρ τῆ ῥάβδῳ μου ταύτη διέβην τον Ίορδάνην.

Θ΄. Τῆς Ἐξόδου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κατέβη ή θυγάτηρ Φαραώ λούσασθαι έπι τον ποταμόν, καὶ αἰ άβραι παρεπορεύοντο αὐτή παρὰ τον ποταμόν· καὶ ἰδοῦσα θίβην εν τῷ ελει, ἀποστείλασα τὴν ἄβραν, ἀνείλετο αὐτήν. 'Ανοίξασα δὲ, ὁρᾳ παιδίον κλαΐον ἐν τῆ θιβη· καὶ ἐφείσατο αὐτοῦ ή θυγάτηρ Φαραώ, και είπεν 'Από των παιδίων των Εβραίων τούτο. Καὶ είπεν ἡ ἀδελφή αὐτοῦ τῆ θυγατρὶ Φαραώ. Θέλεις χαλέσω σοι γυναϊχά τροφεύουσαν έχ των Έβραίων, καὶ θηλάσει σοι τὸ παιδίον; Καὶ είπεν αὐτῆ ἡ θυγάτηρ Φαραώ. Πορεύου. Έλθουσα δε η νεᾶνις, εκάλεσε την μητέρα του παιδίου. Είπε δὲ πρός αὐτὴν ἡ θυγάτηρ Φαραώ. Διατήρησόν μοι τὸ παιδίον τούτο, καὶ θήλασόν μοι αὐτό ἐγὼ δὲ δώσω σοι τὸν μισθόν. Έλαβε δὲ ἡ γυνὴ τὸ παιδίον, καὶ ἐθήλαζεν αὐτό. 'Ανδρυνθέντος δέ του παιδίου, είσηγαγεν αὐτό πρός τὴν θυγατέρα Φαραώ, καὶ

έγενήθη αὐτῆ εἰς υἰόν· ἐπωνόμασε δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μωϋσῆν, λέγουσα. Έχ τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀνειλόμην.

Ι'. Κριτών το 'Ανάγνωσμα.

Τίπε Γεδεών πρός τόν Θεόν. Εί σώζεις έν τῆ γειρί μου τόν Κερ.
Τόν Τόν Τόν Τόν Θεόν. Εί σώζεις έν τῆ γειρί μου τόν πόν τον τῶν ἐρίων ἐν τῆ ἄλωνι. καὶ ἐὰν γένηται δρόσος ἐπὶ τὸν πόν κον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ξηρασία, γνώσομαι ὅτι σώζεις ἐν τῆ χειρί μου τὸν Ἰσραὴλ, δν τρόπον ἐλάλησας. Καὶ ἐγένετο οῦτω. Καὶ ὀρθρίσας Γεδεών τῆ ἐπαύριον, ἀπεπίεσε τὸν πόχον, καὶ ἀπερρύη δρόσος ἐχ τοῦ πόχου, πλήρης λεχάνη ὕδατος. Καὶ εἰπε Γεδεών πρός τὸν Θεόν. Μὴ ὁργισθήτω ὁ θυμός σου ἐν ἐμοί: καὶ δὴ ξηρασία ἐπὶ τὸν πόχον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν δρόσος. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς οῦτως ἐν τῆ νυχτὶ ἐχείνη. καὶ ἐγένετο ξηρασία ἐπὶ τὸν πόχον μόνον, ἐπὶ δὲ πᾶσαν τὴν γῆν ἐρόσος.

ΙΑ΄. Βασιλειών τρίτης τὸ 'Ανάγνωσμα.

 Γ ίπεν Ήλιας πρός τον λαόν. Προσαγάγετε πρός με. Καὶ προσ- $\kappa_{\rm eq.}$ ήγαγε πᾶς ὁ λαός πρός αὐτόν. Καὶ ἔλαβεν Ήλιας δώδεκα λθους, κατὰ άριθμόν τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραἡλ, ὡς ἐλάλησε Κύριος πρός αὐτόν, λέγων Ίσραὴλ ἔσται τό ὄνομά σου. Καὶ ώχοδόμησε τοὺς λίθους ἐν ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἰάσατο τὸ θυσιαστήριον το κατεσκαμμένον και έποίησε θάλασσαν χωροῦσαν δύω μετρητάς σπέρματος χυχλόθεν του θυσιαστηρίου. Καί έπέθηκε τὰς σχίδακας ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, ὁ ἐποίησε καὶ ἐμέλισε το ολοχαύτωμα, και επέθηκεν έπι τας σχιδακας, και έστοιβασεν έπι το θυσιαστήριον. Και είπεν Ήλίας. Λάβετέ μοι τέσσαρας ύδρίας ύδατος, και έπιχέατε έπι το όλοκαύτωμα, και έπι τάς σχίδακας. Καὶ είπε· Δευτερώσατε· καὶ έδευτέρωσαν. Καὶ είπε Τρισσεύσατε και έτρισσευσαν. Και διεπορεύετο το ύδωρ χύχλφ του θυσιαστηρίου, και την θάλασσαν επλησεν ύδατος. Καὶ ἀνεβόησεν 'Ηλίας εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ εἶπε· Κύριε ὁ Θεὸς Άβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐπάκουσόν μου σήμερον ἐν πυρὶ, καὶ γνώτωσαν πᾶς ὁ λαὸς οὐτος, ὅτι σὺ εἶ μόνος Κύριος, ὁ Θεὸς Ισραήλ, και έγω δουλος σός, και διά σε πεποίηκα ταυτα πάντα, και σύ ἐπέστρεψας τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου ὀπίσω σου. Καὶ έπεσε πύρ παρά Κυρίου έχ του ούρανου, και κατέφαγε τὰ όλοκαυτώματα, και τὰς σχίδακας, και το ὕδωρ το ἐν θαλάσση, και τούς λίθους, και τον χοῦν ἐξέλειξε το πῦρ. Και ἔπεσε πᾶς ὁ λαὸς έπι πρόσωπον αύτων, και είπον· Άληθως Κύριος ό Θεός, αὐτός έστιν ό Θεός.

Digitized by Google

ΙΒ΄. Βασιλειών τετάρτης τὸ 'Ανάγνωσμα.

Κιο. Τίπον οι ανδρες της πόλεως Ίεριχω πρός Έλισσαιέ. Ίδου ή χαβ΄. 19. Τοίχησις της πόλεως ταύτης άγαθή, χαθώς συ, Κύριε, βλέπεις· χαὶ τὰ ὕδατα πονηρὰ, χαὶ ἡ γῆ ἀτεχνουμένη. Καὶ εἰπεν Ἐλισσαιέ· Λάβετέ μοι ὑδρίσχην χαινὴν, χαὶ θέσθε ἐχεῖ ἄλας. Καὶ ἔλαβεν αὐτό, χαὶ ἐξηλθεν ἐπὶ τὴν διέξοδον τῶν ὑδάτων, χαὶ ἔρριψεν ἐχεῖ τὸ άλας, χαὶ εἰπε· Τάδε λέγει Κύριος· ἰαμαι τὰ ὕδατα ταῦτα· οὐχ ἔτι ἔσται ἐχεῖθεν ἀποθνήσχων, οὐδὲ ἀτεχνουμένη δι' αὐτά. Καὶ ἰάθη τὰ ὕδατα ἔως τῆς ἡμέρας ταύτης, χατὰ τὸ ῥῆμα δ ἐλάλησεν Ἑλισσαιέ.

ΙΓ΄. Προφητείας Ἡσαίου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος. Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρα σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε, καὶ έθηκά σε είς Διαθήκην Έθνων, του καταστήσαι την γην καί καταχληρονομήσαι χληρονομίας έρήμους. λέγοντα τοζ έν δεσμοζ. Έξελθετε· καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει· ἀνακαλύπτεσθε. Ἐν πάσαις ταϊς όδοϊς βοσχηθήσονται, χαὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομἡ αύτων. Ού πεινάσουσιν, ούδε διψήσουσιν, ούδε πατάξει αύτους δ καύσων, ούδε ό ήλιος άλλ' ό έλεων αύτούς παρακαλέσει αύτούς, χαι διὰ πηγών υδάτων ἄξει αυτούς. Και θήσω πᾶν δρος είς όδον, και πάσαν τρίβον είς βόσκημα αύτοις. Ίδου ούτοι πόρρωθεν ήξουσιν ούτοι ἀπό Βορρά και θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γτζ Περσών. Εύφραινέσθωσαν οι ούρανοι, και άγαλλιάσθω ή γή: ρηξάτω τὰ όρη εὐφροσύνην, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην· ὅτι ἡλέησεν ό Θεός τόν λαόν αύτου, και τούς ταπεινούς του λαου αύτου παρεχάλεσεν. Είπε δε Σιών Έγχατέλιπε με Κύριος, χαι ὁ Κύριος ἐπελάθετό μου. Μή ἐπιλήσεται γυνή τοῦ παιδίου αὐτῆς, ή του μή έλεησαι τὰ έχγονα της χοιλίας αύτης; Εί δὲ χαὶ ταυτα έπιλάθοιτο γυνή, άλλ' έγω ούχ έπιλήσομαί σου, λέγει Κύριος Παντοχράτωρ.

Εἶτα Συναπτή μικρά παρά τοῦ Ἱερέως, καὶ ψάλλομεν τόν Τρισάγιον ὕμνον· καὶ ὁ ᾿Απόστολος.

Προκείμενον, Τιχος γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; $\Sigma_{\tau/\chi}$. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω:

Πρός Κορινθίους Α΄. Ἐπισπολής Παύλου.

Κεφ. ' Α δελφοί, έλευθερος ών έχ πάντων, πᾶσιν έμαυτον έδουλωσα, ίνα τους πλείονας χερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαΐος, ἵνα Ἰουδαίους χερδήσω· τοῖς ὑπό νόμον ὡς ὑπὸ νόμον,

ίνα τοὺς ὑπὸ νόμον χερδήσω· τοῖς ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὡν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος Χριστῷ), ἴνα χερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέσιν ὡς ἀσθενὴς, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς χερδήσω· τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω· Τοῦτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ Εὐαγγέλιον, ἵνα συγχοινωνὸς αὐτοῦ γένωμαι. Οὐχ οἱὸατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἶς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὐτω τρέχετε, ἵνα χαταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγχρατεύεται· ἐχεῖνοι μὲν οὖν ἵνα τρέχω, ὡς οὐχ ἀδήλως· οὕτω πυχτεύω, ὡς οὐχ ἀέρα δέρων· τρέχω, ὡς οὐχ ἀδήλως· οὕτω πυχτεύω, ὡς οὐχ ἀξρα δέρων· χρύξας, αὐτὸς ἀδόχιμος γένωμαι.

'Αλληλούια, 'Ηχος γ'.

Έξηρεύξατο ή χαρδία μου λόγον άγαθόν.

Στίχ. 'Ωραΐος κάλλει παρά τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός.

Εύαγγέλιον κατά Λουκάν.

Έν έτει πεντεχαιδεχάτφ. Ζήτει ώρα θ΄. φύλλ. 117.

Καὶ καθεξής ἡ Θεία Λειτουργία του Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν. Αίνειτε τον Κύριον έχ των ούρανων.

Μετὰ δὲ τὴν ὁπισθάμβωνον Εὐχὴν, ἐξερχόμεθα πάντες ἐν τῆ Κολυμβήθρα, προπορευομένου τοῦ Ἱερέως μετὰ λαμπάδων καὶ τοῦ ὑμιατοῦ· καὶ ἡμεῖς ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα ἐκ τρίτου. Ἡγος πλ. δ΄.

Σωφρονίου Πατριάρχου Ίεροσολύμων.

ωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων βοᾳ λέγουσα· * Δεῦτε, λάβετε πάντες * Πνεῦμα σορίας, * Πνεῦμα συνέσεως, * Πνεῦμα φόβου θεοῦ, * τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

 ∇ ήμερον τῶν ὑδάτων * ἀγιάζεται ἡ φύσις· * καὶ ἡήγνυται ὁ \simeq Ἰορδάνης, * καὶ τῶν ἱδίων ναμάτων ἐπέχει τὸ ἡεῦμα, * Δεστότην ὁρῶν ἡυπτόμενον.

Ος ἄνθρωπος εν ποταμφ * ἡλθες, Χριστε Βασιλεῦ· * καὶ δουλικόν Βάπτισμα * λαβεῖν σπεύδεις, ἀγαθε, * ὑπό τῶν τοῦ Προδρόμου χειρῶν * διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν ὁ αὐτός.

Πρός την φωνήν του βοώντος έν τη έρημω, * Έτοιμάσατε την όδον του Κυρίου, * ήλθες, Κύριε, μορφήν δούλου λαβών, * Βάπτισμα αίτων * ὁ μη γνούς άμαρτίαν. * Είδοσάν σε υδατα

καὶ ἐφοβήθησαν· * σύντρομος γέγονεν ὁ Πρόδρομος, * καὶ ἐβόησε λέγων· * Ηῶς φωτίσει ὁ λύχνος τὸ Φῶς; * πῶς χειροθετήσει ὁ δοῦλος τὸν Δεσπότην; * 'Αγίασον ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, Σωτήρ, *

• ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν.

Καὶ εὐθὸς τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας ΊΙσαίου το Ανάγνωσμα.

Κερ. Τη άδε λέγει Κύριος Ευρράνθητι έρημος διψώσα, άγαλλιάσθω 📘 έρημος, και άνθείτω ώς κρίνον. Και έξανθήσει, και ύλοχαρήσει, και άγαλλιάσεται τὰ έρημα του Ἰορδάνου και ή δόξα του Λιβάνου ἐδόθη αὐτῆ, καὶ ἡ τιμἡ τοῦ Καρμήλου καὶ ὁ λαός μου δψεται την δόξαν Κυρίου, και το ύψος του Θεού. Ισχύσατε, γείρες άνειμέναι, και γόνατα παραλελυμένα. Παρακαλέσατε, και είπατε τοις όλιγοψύγοις τη διανοία. Ισχύσατε, και μή φοβείσθε. ίδου ό Θεός ήμων κρίσιν άνταποδίδωσι, και άνταποδώσει, αυτός ήξει, και σώσει ήμας. Τότε άνοιχθήσονται όρθαλμοί τυρλών, και ώτα χωφών άχούσονται. Τότε άλειται χωλός ώς έλαφος, χαί τρανή έσται γλώσσα μογιλάλων, ότι έρράγη έν τη έρημφ ύδωρ, και φάραγξ έν γη διψώση. Και έσται ή ανυδρος είς έλη, και είς την διψώσαν γην πηγή ύδατος έσται έχει έσται εύφροσύνη όρνέων, ἐπαύλεις σειρήνων, και κάλαμοι και έλη. Και ἔσται έκει όδός χαθαρά, χαι όδός άγια χληθήσεται ού μη παρέλθη έχει άκάθαρτος, ουδέ έσται έκει όδος άκάθαρτος οι δε διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθώσι. Καὶ οὐκ ἔσται έχει λέων, ούδε των πονηρών θηρίων, ού μή άναβή είς αὐτήν, ούδὲ μὴ εύρεθη ἐχεῖ ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτη λελυτρωμένοι, και συνηγμένοι ύπο Κυρίου. Και άποστραφήσονται, και ήξουσιν είς Σιών μετ' εύφροσύνης και άγαλλιάσεως, και εύφροσύνη αίώνιος ύπερ χεραλής αύτων έπι γαρ τής χεραλής αύτων αίνεσις χαί άγαλλίαμα, καὶ εύφροσύνη καταλήψεται αὐτούς ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη, χαὶ στεναγμός.

Προφηπείας 'Πσαίου το 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Τάδε λέγει Κύριος. Οι διψώντες πορεύεσθε έρ' ϋδωρ. καὶ σσοι κε'. 1.

Τάδε λέγει Κύριος, βαδίσαντες άγοράσατε, καὶ φάγεσθε, καὶ πίεσθε άνευ άργυρίου καὶ τιμῆς οίνον καὶ στέαρ. "Ινα τί τιμᾶσθε άργυρίου ἐν οὐκ ἄρτοις, καὶ ὁ μόχθος ἡμῶν οὐκ εἰς πλησμονήν; 'Ακούσατέ μου, καὶ φάγεσθε άγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν. Χαὶ διαθήσομαι ὑμῖν Διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶὸ τὰ πιστά. 'Ιδοὺ μαρτύριον ἐν "Εθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα

και προστάσσοντα εν "Εθνεσιν. Ίδου "Εθνη, α ουκ οίδασί σε, έπιχαλέσονταί σε· χαὶ λαοὶ, οῖ οὐχ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ χαταρεύξονται, ένεχεν Κυρίου του Θεού σου, καὶ του Αγίου Ίσραἡλ, ότι εδόξασε σε. Ζητήσατε τον Κύριον, και εν τῷ ευρίσκειν αυτόν, έπιχαλέσασθε· ἡνίχα δ' αν έγγίζη ύμιν, ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβής τάς όδους αυτου, και άνηρ άνομος τάς βουλάς αυτου, και έπιστράφητε πρός Κύριον, και έλεηθήσεσθε, και κράξεσθε, ότι έπι πολύ άφήσει τὰς άμαρτίας ύμων. Οὐ γάρ είσιν αἱ βουλαί μου ώσπερ αί βουλαί ύμων, ούδ' ώσπερ αί όδοι ύμων αί όδοι μου, λέγει Κύριος. 'Αλλ' ώς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπό τῆς γῆς, οὕτως άπέχει ή όδός μου άπό των όδων ύμων, και τα διανοήματα ύμων ἀπό της διανοίας μου. Ώς γὰρ ὰν καταβή ὑετός ή χιών έχ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀποστραφή έκετθεν έως ὰν μεθύση τὴν γήν, καὶ ἐκτέκη, καὶ ἐκβλαστήση, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, και άρτον είς βρώσιν ούτως έσται το ρημά μου, ο έαν έξελθη έχ του στόματός μου, ού μη άποστραφή πρός με χενόν, έως αν τελεσθή όσα αν ήθελησα, και εὐοδώσω τας όδούς μου, και τα έντάλματά μου. Έν γὰρ εύφροσύνη έξελεύσεσθε, καὶ έν χαρά διδαχθήσεσθε τα γαρ όρη και οι βουνοι έξαλουνται, προσδεχόμενοι ύμας εν χαρά, και πάντα τὰ ξύλα τοῦ άγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις. Και άντι της στοιβης άναβήσεται κυπάρισσος, άντι δέ τζς χονύζης αναβήσεται μυρσίνη χαι έσται Κυρίω είς δνομα και είς σημείον αίώνιον, και ούκ έκλείψει.

Προφητείας Ήσαίου τὸ Ανάγνωσμα.

Tάδε λέγει Κύριος· 'Αντλήσατε ύδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐχ τῶν K_{eq} . πηγῶν τοῦ σωτηρίου. Καὶ ἐρεῖς ἐν τῆ ἡμέρα ἐχείνη· 'Υμνεῖτε $^{(β')}$. 8. τόν Κύριον, βοάτε το όνομα αὐτοῦ ἀναγγείλατε ἐν τοῖς "Εθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ, μιμνήσκεσθε ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ίμνήσατε το δνομα Κυρίου, ότι ύψηλα ἐποίησεν ἀναγγείλατε ταύτα έν πάση τῆ γῆ. Αγαλλιᾶσθε καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοιχούντες Σιών ότι ὑψώθη ὁ "Αγιος τοῦ Ίσραὴλ ἐν μέσφ αὐτῆς. Είτα, Προκείμενος, Ήχος γ΄.

Κύριος φωτισμός μου καί Σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; $\Sigma au(\chi)$. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωής μου, ἀπό τίνος δειλιάσω; Ο Απόστολος.

Πρός Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου.

' Λ δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ Πατέρες ἡμῶν πάντες $\overset{\mathrm{Keq.}}{\overset{\cdot}{\cdot}}$. 1. Α ύπο την νερέλην ήσαν και πάντες διὰ της θαλάσσης διηλθον· και πάντες είς τον Μωϋσήν έβαπτίσαντο έν τη νερέλη και έν τῆ θαλάσση· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικόν ἐφαγον,

Digitized by Google

καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικόν ἔπιον ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας. ἡ δὲ πέτρα ἡν ὁ Χριστός.

'Αλληλούτα, ΊΙχος δ'.

Φωνή Κυρίου έπι των ύδάτων.

Στίχ. Ο Θεός της δόξης έβρόντησεν έπι υδάτων.

Εύαγγέλιον έχ τοῦ χατὰ Μάρχον.

Κεφ. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ Ναζαρὲτ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννου εἰς τὸν Ἰορδάνην. Καὶ εὐθέως ἀναβαίνων ἀπὸ τοῦ ὕδατος, εἶδε σχιζομένους τοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ Πνεῦμα ὡσεὶ περιστερὰν καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν. Καὶ ρωνὴ ἐγένετο ἐκ τῶν οὐρανῶν. Σὰ εἶ ὁ Υίός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ῷ ηὐδόκησα.

Καὶ εὐθὺς ὁ Διάχονος τὰ Εἰρηνικά.

Έν ὄσφ δὲ λέγονται ταϋτα ὑπό τοῦ Διακόνου, ὁ Ἱερεὺς λέγει μυστικῶς τὴν έξῆς Εὐχήν· Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, κτλ.

Εἰρηνικά.

Έν είρηνη τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ άγιου Οίχου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ του 'Αρχιεπισκόπου ήμων (δεΐνος), του τιμίου Πρεσβυτερίου, της εν Χριστώ Διακονίας, παντός του Κλήρου και του Λαου, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ της άγιας Μονής ταύτης, πάσης Πόλεως και Χώρας, και των πίστει οικούντων εν αὐταϊς, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ πλεόντων, όδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αίχμαλώτων, και τής σωτηρίας αύτων, του Κυρίου δεηθωμεν.

Υπέρ τοῦ ἀγιασθηναι τὸ ὕδωρ τοῦτο, τη δυνάμει καὶ ἐνεργεία καὶ ἐπιροιτήσει τοῦ Αγίου Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τοῦ καταφοιτήσαι τοῖς ὕδασι τούτοις τὴν καθαρτικὴν τῆς ὑπερουσίου Τριάδος ἐνέργειαν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τοῦ δωρηθήναι αὐτοῖς τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, τὴν εὐλογίαν τοῦ Ἰορδάνου, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του φωτισθήναι ήμας φωτισμόν γνώσεως και εὐσεβείας διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως του Αγίου Πνεύματος, του Κυρίου δεη- θώμεν.

') πέρ τοῦ γενηθήναι το ύδωρ τοῦτο άγιασμοῦ δῶρον, άμαρτημάτων λυτήριον, εἰς ἴασιν ψυχής τε καὶ σώματος, καὶ πᾶσαν ὡρέλειαν ἐπιτήδειον, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπέρ τοῦ γενέσθαι αὐτό ὕδωρ άλλόμενον εἰς ζωὴν αἰώνιον, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ἀναδειχθήναι αὐτό ἀποτρόπαιον πάσης ἐπιβουλής ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ύπερ των άντλούντων και άρυομένων είς άγιασμόν οίκων, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ τοῦ γενέσθαι αὐτό πρός καθαρισμόν ψυχῶν καὶ σωμάτων πᾶσι τοῖς ἀρυομένοις πίστει, καὶ μεταλαμβάνουσιν ἐξ αὐτοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του καταξιωθήναι ήμας έμπλησθήναι άγιασμου διά της των υδάτων τούτων μεταλήψεως, τη ἀοράτω ἐπιφανεία του Αγίου Πνεύματος, του Κυρίου δεηθώμεν.

Τπέρ του είσαχουσαι Κύριον τον Θεόν φωνής της δεήσεως ήμων των άμαρτωλών, χαὶ έλεησαι ήμας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθήναι ήμας ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργής, χινδύνου και ἀνάγκης, του Κυρίου δεηθωμεν.

'Αντιλαβοϋ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῆ σῆ χάριτι.

Τής Παναγίας, άχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόχου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Αγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο Ιερεύς την Εύχην μυστικώς.

Τύριε Ίησοῦ Χριστὲ, ὁ μονογενής Υίὸς, ὁ ὧν εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινός Θεὸς, ἡ πηγή τῆς ζωῆς καὶ τῆς τοῦ Πατρός, ὁ ἀληθινός Θεὸς, ἡ πηγή τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑπίσαι αὐτὸν, καταύγασον ἡμῶν τὴν διάνοιαν τῷ Αγίῳ σου ἐνεύματι, καὶ πρόσδεξαι ἡμᾶς μεγαλοσύνην καὶ εὐχαριστίαν σοι προσάγοντας ἐπὶ τοῖς ἀπὰ αἰῶνος θαυμαστοῖς σου μεγαλουργήμασι, καὶ τῆ ἐπὰ ἐσχάτων τῶν αἰώνων σωτηρίφ σου οἰκονομία. τῆς δουλείας μέτροις συγκατιών, ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς, τι καὶ δουλικῆ χειρὶ ἐν τῷ Ἰορδάνη βαπτισθῆναι κατεδέξω, ίνα τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἀγιάσας ὁ ἀναμάρτητος, ὁδοποιήσης ἡμῖν

Men. Tom. III.

την δι ύδατος και Πνεύματος άναγέννησιν, και πρός την πρώτην ημᾶς άποκαταστήσης έλευθερίαν. Οῦ τινος θείου Μυστηρίου την άνάμνησιν έρρτάζοντες, δεόμεθά σου, ριλάνθρωπε Δέσποτα. Ρᾶνον έρ ήμᾶς τοὺς άναξίους δούλους σου, κατά την θείαν σου έπαγγελίαν, ὕδωρ καθάρσιον, τῆς σῆς εὐσπλαγχνίας την δωρεάν, εἰς τὸ την ἐπὶ τῷ ὕδατι τούτφ αἰτησιν ήμῶν τῶν άμαρτωλῶν εὐπρόσδεκτον γενέσθαι τῆ σῆ άγαθότητι, καὶ τὴν εὐλογίαν σου δι αὐτοῦ ήμῖν τε καὶ παντὶ τῷ πιστῷ σου χαρισθῆναι λαῷ, εἰς δόξαν τοῦ ἀγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Όνόματος. Σοὶ γὰρ πρέπει πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχφ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίφ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Καὶ εἰπὼν καθ' έαυτόν τὸ, 'Αμὴν, τοῦ Διακόνου ἤδη πεπληρωκότος τὴν Συναπτὴν, ἄρχεται ὁ Ίερεὺς μεγαλορώνως τῆς Εὐχῆς ταύτης:

Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ίεροσολύμων.

ΓΕ τριάς ύπερούσιε, ύπεράγαθε, ύπέρθεε, παντοδύναμε, παντεπί-Ι σχοπε, ἀόρατε, ἀχατάληπτε, Δημιουργὲ τῶν νοερῶν οὐσιῶν καί των λογικών φύσεων, ή ξμφυτος άγαθότης, τό Φώς τό άπρόσιτον, τό φωτίζον πάντα άνθρωπον έρχόμενον είς τόν κόσμον, λάμψον κάμοι τῷ ἀναξίω δούλω σου. φώτισόν μου τῆς διανοίας τὰ όμματα, όπως ἀνυμνῆσαι τολμήσω τὴν ἄμετρον εὐεργεσίαν και δύναμιν. Εύπρόσδεκτος γενέσθω ή παρ' έμου δέησις διὰ τὸν παρεστώτα λαόν δπως τὰ πλημμελήματά μου μὴ χωλύσωσιν ένθάδε παραγενέσθαι το "Αγιόν σου Πνεύμα" άλλά συγχώρησόν μοι άκατακρίτως βοάν σοι καὶ λέγειν καὶ νον, Υπεράγαθε. Δοξάζομέν σε, Δέσποτα φιλάνθρωπε, Παντοχράτορ, προαιώνιε Βασιλεύ. Δοξάζομέν σε τον Κτίστην, και Δημιουργόν του παντός. Δοξάζομέν σε, Υίλ τοῦ Θεοῦ μονογενές, τὸν ἀπάτορα ἐχ Μητρός, και άμητορα έκ Πατρός έν γάρ τη προλαβούση Έορτη νήπιον σε είδομεν, έν δὲ τῆ παρούση τέλειόν σε ὁρῶμεν, τὸν ἐχ τελείου τέλειον ἐπιφανέντα Θεόν ἡμῶν. Σήμερον γὰρ ὁ τῆς Εορτῆς ἡμῖν έπέστη καιρός, και χορός Αγίων έκκλησιάζει ήμιν, και "Αγγελοι μετά άνθρώπων συνεορτάζουσι. Σήμερον ή χάρις του Αγίου Πνεύματος, έν είδει περιστεράς, τοις ύδασιν έπεφοίτησε. Σήμερον ό άδυτος "Ηλιος άνέτειλε, καὶ ὁ κόσμος τῷ φωτὶ Κυρίου καταυγάζεται. Σήμερον ή σελήνη λαμπραϊς ταϊς άκτίσι τῷ κόσμο συνεκλαμπρύνεται. Σήμερον οί φωτοειδείζ άστέρες τῆ φαιδρότητι τῆς λάμψεως την οίχουμένην χαλλωπίζουσι. Σήμερον αι νεφέλαι ύετον δικαιοσύνης τῆ άνθρωπότητι οὐρανόθεν δροσίζουσι. Σήμερον ό

Αχτιστος ύπο του ίδιου πλάσματος βουλή χειροθετεϊται. Σήμερον ό Προφήτης και Πρόδρομος τῷ Δεσπότη προσέρχεται, άλλά τρόμφ παρίσταται, όρων Θεού πρός ήμας συγκατάβασιν. Σήμεου τὰ τοῦ Ἰορδάνου νάματα εἰς ἰάματα μεταποιείται τῆ του Κυρίου παρουσία. Σήμερον ρείθροις μυστιχοίς πάσα ή χτίσις άρδεύεται. Σήμερον τὰ τῶν ἀνθρώπων πταίσματα τοῖς ὕδασι τοῦ Ιορδάνου ἀπαλείφονται. Σήμερον ὁ Παράδεισος ἡνέφαται τοῖς ἀνθρώποις, και ο της Δικαιοσύνης "Ηλιος καταυγάζει ήμιν. Σήμερον το πικρον ύδωρ, το έπι Μωυσέως, τῷ λαῷ εἰς γλυκύτητα μεταποιείται τή του Κυρίου παρουσία. Σήμερον του παλαιού θρήνου απηλλάγημεν, και ώς νέος Ισραήλ διεσώθημεν. Σήμερον του πότους έλυτρώθημεν, καὶ τῷ φωτὶ τῆς θεογνωσίας καταυγαζόμεθα. Σήμερον ή άχλυς του κόσμου καθαίρεται τη έπιφανεία του θεου ήμων. Σήμερον λαμπαδορεγγεί πάσα ή κτίσις άνωθεν. Σήμερον ή πλάνη κατήργηται, και όδον ήμεν σωτηρίας έργάζεται ή του Δεσπότου ἐπέλευσις. Σήμερον τὰ ἄνω τοις κάτω συνεορτάζει, καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεί. Σήμερον ή ίερὰ καὶ μεγαλόφωνος τών 'Ορθοδόξων πανήγυρις άγάλλεται. Σήμερον ό Δεσπότης πρός το βάπτισμα έπείγεται, ίνα άναβιβάση πρός ύψος τό ανθρώπενου. Σήμερου ὁ ακλινής τῷ ιδίφ οἰκέτη ὑποκλίνεται, ίνα ήμας έχ της δουλείας έλευθερώση. Σήμερον Βασιλείαν ούρανών ώνησάμεθα· τῆς γὰρ Βασιλείας τοῦ Κυρίου οὐκ ἔσται τέλος. Σήμερον γη και θάλασσα την του κόσμου χαράν έμερισαντο, και ό κόσμος ευφροσύνης πεπλήρωται. Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός, είδοσάν σε ύδατα καὶ ἐφοβήθησαν. Ὁ Ιορδάνης ἐστράρη εἰς τὰ όπωω, θεασάμενος τό πῦρ τῆς Θεότητος, σωματιχώς χατερχόμενον, καὶ εἰσερχόμενον ἐπ' αὐτόν. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ όπίσω, θεωρών το Πνεύμα το "Αγιον, έν είδει περιστεράς κατερχόμενον, και περιιπτάμενόν σοι. Ο Ιορδάνης έστράφη είς τὰ δπίσω, όρων τὸν Αόρατον όραθέντα, τὸν Κτίστην σαρχωθέντα, τὸν Δεσπότην ἐν δούλου μορφή. Ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ όπίσω, καὶ τὰ ἄρη ἐσκίρτησαν Θεόν ἐν σαρκὶ καθορώντα καὶ νερέλαι φωνήν εδωχαν, θαυμάζουσαι τον παραγενόμενον, Φώς έχ Φωτός, Θεόν άληθενόν έκ Θεοῦ άληθενοῦ. Δεσποτικήν πανήγυριν τήμερον εν τῷ Τορδάνη όρωμεν, αὐτὸν δὲ τὸν τῆς παρακοῆς θάνατον, καὶ το της πλάνης κέντρον, καὶ τον τοῦ "Αβου σύνδεσμον εν τῷ Ἰορδάνη βυθέσαντα, και Βάπτισμα σωτηρίας τῷ χόσμο δωρησάμενον. "Οθεν πάγω ο άμαρτωλός και άνάξιος δουλός σου, τὰ μεγαλεία των θαυμάτων σου διηγούμενος, συνεχόμενος φόβω, έν κατανύξει βοώ σοι.

Μετά δε την συμπλήρωτιν, λέγει γεγονωτέρα φωνή.

🧃 Εγας εί, Κύριε, και θαυμαστά τὰ έργα σου, και οὐδείς λόγος ⊥ ἐξαρκέσει πρὸς ύμνον τῶν θαυμασίων σου (ἐκ γ΄.). Σὰ γὰρ βουλήσει έξ ούχ όντων είς το είναι παραγαγών τὰ σύμπαντα, τῷ σῷ χράτει συνέγεις τὴν χτίσιν, χαὶ τῆ σῆ προνοία διοιχείς τόν χόσμον. Σύ έχ τεσσάρων στοιγείων την χτίσιν συναρμόσας, τέτταρσι καιροίς τον κύκλον τοῦ ένιαυτοῦ έστεράνωσας. Σὲ τρέμουσιν αι νοεραί πάσαι Δυνάμεις. Σὲ ύμνει ήλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοι έντυγγάνει τὰ ἄστρα, σοι ὑπαχούει τὸ φώς, σέ φρίττουσιν άβυσσοι, σοί δουλεύουσιν αι πηγαί. Σύ έξέτεινας τόν ούρανόν ώσει δέρριν. σύ έστερέωσας την γην έπι των ύδάτων σύ περιετείγισας την θάλασσαν ψάμμω, σύ πρός άναπνοάς τον άέρα έξέγεας. 'Αγγελικαί Δυνάμεις σοί λειτουργούσιν' οί των 'Αργαγγέλων γοροί σε προσχυνούσι τα πολυόμματα Χερουβίμ, χαι τά έξαπτέρυγα Σεραφίμ χύχλφ Ιστάμενα χαὶ περιιπτάμενα, φόβφ της άπροσίτου σου δόξης κατακαλύπτονται. Σὸ γάρ Θεός ών άπερίγραπτος, άναρχός τε καὶ άνέκφραστος, ἡλθες ἐπὶ τῆς γῆς, μορφήν δούλου λαβών, έν όμοιώματι άνθρώπων γενόμενος ού γάρ έφερες, Δέσποτα, διά σπλάγγνα έλέους σου, θεάσασθαι ύπό του διαβόλου τυραννούμενον το γένος των ανθρώπων, αλλ' ήλθες καί έσωσας ήμας. Όμολογούμεν την χάριν, χηρύττομεν τόν έλεον, ού κρύπτομεν την εύεργεσίαν τὰς της φύσεως ήμων γονάς ήλευθέρωσας παρθενικήν ήγίασας μήτραν τῷ Τόκφ σου πάσα ή κτίσις ύμνησέ σε έπιφανέντα. Σύ γάρ ό Θεός ήμων έπὶ τῆς γῆς ώρθης, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράρης. Σὸ καὶ τὰ Ἰορδάνεια ρείθρα ηγίασας, ούρανόθεν καταπέμψας το Πανάγιον σου Ηνεύμα, και τάς κεραλάς των έκεισε έμφωλευόντων συνέτριψας δρακόντων. Αὐτός οὖν, φιλάνθρωπε Βασιλεῦ, πάρεσο καὶ νῦν διὰ τῆς έπιροιτήσεως του Αγίου σου Πνεύματος, και άγιασον το ύδωρ τούτο (έχ γ΄.). Καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν τῆς ἀπολυτρώσεως, την εύλογίαν του Ιορδάνου. Ποίησον αύτο άφθαρσίας πηγήν, άγιασμού δώρον, άμαρτημάτων λυτήριον, νοσημάτων άλεξιτήριον, δαίμοσιν όλέθριον, ταϊς έναντίαις δυνάμεσιν ἀπρόσιτον, 'Αγγελιχής ἰσχύος πεπληρωμένον. ϊνα πάντες οι άρυόμενοι καὶ μεταλαμβάνοντες έχοιεν αύτό πρός χαθαρισμόν ψυχών χαὶ σωμάτων, πρός ἰατρείαν παθών, πρός άγιασμόν οίχων, πρός πάσαν ώρέλειαν έπιτήδειον. Σύ γάρ εί ό Θεός ήμων, ό δι ύδατος χαί Πνεύματος άναχαινίσας την παλαιωθείσαν φύσιν ύπό της άμαρτίας. Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δι' ὕδατος κατακλύσας ἐπὶ τοῦ Νῶε την άμαρτίαν. Σύ εί ο Θεός ήμων, ο διά θαλάσσης έλευθερώσας έχ τῆς δουλείας Φαραώ διὰ Μωϋσέως το γένος των Εβραίων. Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ διαρρήξας πέτραν ἐν ἐρήμφ, καὶ ἐρρύησαν ύλατα, καὶ χείμαρροι κατεκλύσθησαν, καὶ διψώντα τὸν λαόν σου χορέσας. Σύ εί ο Θεός ήμων, ο δι ύδατος και πυρός, διά του Ήλιου, ἀπαλλάξας τον Ίσραηλ έχ της πλάνης του Βάαλ. Αυτός καὶ νῦν, Δέσποτα, ἀγίασον τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ Πνεύματί σου τῷ Αγίω (ἐχ γ΄.). Δὸς πᾶσι, τοῖς τε ἀπτομένοις, τοῖς τε χριομένοις, τοῖς τε μεταλαμβάνουσι, τὸν άγιασμόν, τὴν εὐλογίαν, την κάθαρσιν, την ύγειαν. Και σώσον, Κύριε, τούς δούλους σου, τούς πιστούς Βασιλεῖς ήμων (ἐχ γ΄.). Καὶ φύλαξον αὐτούς ὑπό την σκέπην σου εν ειρήνη υπόταξον υπό τούς πόδας αύτων πάντα έχθρον και πολέμιον. χάρισαι αύτοῖς τὰ πρός σωτηρίαν αιτήματα, και ζωήν την αιώνιον. Μνήσθητι, Κύριε, του Άργιεπισκόπου ήμων (σου δείνος), και παντός του Πρεσβυτερίου, τής έν Χριστῷ Διακονίας, και παντός ιερατικοῦ τάγματος, και του περιεστώτος λαού, και των δι' εύλόγους αίτίας ἀπολειφθέντων άδελρων ήμων, καὶ έλέησον αύτούς καὶ ήμᾶς κατά το μέγα σου έλεος ίνα και διά στοιχείων, και διά Αγγέλων, και διά άνθρώπων, και διά ορωμένων, και διά άοράτων, δοξάζηται σου τό πανάγιον ὄνομα, σύν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Αγίῳ Ηνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. 'Αμήν.

Είρηνη πάσι. Τάς χεραλάς ύμων.

Καὶ ἡ Εύχὴ μυστικώς.

Τ΄ λίνον Κύριε το οὐς σου, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ ἐν Ἰοροάνη βαπτισθῆναι καταδεξάμενος, καὶ ἀγιάσας τὰ ὕδατα· καὶ εὐλόγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς διὰ τῆς κλίσεως τῶν ἐαυτῶν αὐγένων σημαίνοντας τὸ τῆς δουλείας πρόσχημα. Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς ἐμπλησθῆναι τοθ ἀγιασμοῦ σου, διὰ τῆς τοῦ ὕδατος τούσου μεταλήψεώς τε καὶ ραντισμοῦ· καὶ γενέσθω ἡμῖν, Κύριε, εἰς ὑγείαν ψυχῆς καὶ σώματος.

Έκφώνησις.

Σύ γάρ εἰ ὁ άγιασμὸς τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν, καὶ εὐχαριστίαν, καὶ προσκύνησιν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῷ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ᾿Αμήν.

Καὶ εὐθὺς, εὐλογῶν τὰ ὕδατα σταυροειδῶς, βαπτίζει τὸν τίμον Σταυρόν, ὄρθιον αὐτόν κατάγων ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀνάγων, ἀλλων καὶ τὸ παρόν Τροπάριον, εἰς Ἡχον α΄. τρίς. Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, κτλ.

Καὶ πάντων άγιαζομένων ἐκ τῆς τῶν ὑράτων ραντίσεως, ψάλλεται τό: Εν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Καὶ εἰσελθόντες ἐν τῷ Ναῷ δοξάζομεν τὸ Στιχηρὸν τοῦτο Ἰδιόμελον εἰς ἸΗγον πλ. β΄.

Α νυμνήσωμεν οι πιστοί * τῆς περί ήμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας το μέγεθος: * ἐν γὰρ τῷ ήμῶν παραπτώματι * γενόμενος άνθρωπος, * τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνη * ὁ μόνος καθαρός καὶ ἀκήρατος, * ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, * καὶ τὰς κεραλὰς τῶν δρακόντων * συντρίβων ἐπὶ τοῦ ὕδατος. * ᾿Αντλήσωμεν οὖν ὕδωρ * μετ' εὐρροσύνης, ἀδελφοί· * ἡ γὰρ χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν * ἀοράτως ἐπιδίδοται * τοῦ Κριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είτα ό ψαλμός. Εύλογήσω τον Κύριον. Και δίδοται τό κατακλαστόν και γίνεται τελεία 'Απόλυσις.

Είσερχόμεθα είς την τράπεζαν, τυρόν δὲ ἢ ἰχθύας οὐκ ἐσθισμεν, εί μὴ ψωμόν μετὰ μέλιτος καὶ οἶνον. Οὕτως γίνεται ἡ ᾿Ακολουθία, νηστείας οὕσης ἐν τῇ Παραμονῇ.

EIΣ THN AITHN.

Περὶ δὲ ὥραν β΄. τῆς νυκτός σημαίνει καὶ συναχθέντων ἡμῶν ἐν τῆ Ἐκκλησία ἀρχόμεθα τῶν ᾿Αποδείπνων. Μετὰ δὲ τό Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, ἐξερχόμεθα ἐν τῷ Νάρθηκι ψάλλοντες Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Ἦχος δ΄. Κοσμὰ Μοναχοῦ.

Ο ἀναβαλλόμενος φως ως ίμάτιον, * δι' ἡμᾶς χαθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε: * ρείθρα περεβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, * οὐχ αὐτός τούτων πρός κάθαρσιν δεόμενος, * ἀλλ' ἡμεν ἐν ἐαυτῷ * οἰχονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. * * Ω τοῦ θαύματος! * δίχα πυρός ἀναχωνεύει, * καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, * καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτόν φωτιζομένους * Χριστός ὁ Θεός * καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Σέ τον έν Πνεύματι καὶ πυρὶ * καθαίροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου * καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς * ἐρχόμενον πρός αὐτόν, * δειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· * Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυρήν σου τὴν ἄχραντον· * σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, τῇ Ἐπιφανεία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Ὁ αὐτός.

 Δ εύτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους. * δεύτε ὑπαντήσω Δ ευτε τῷ φανέντι Δ εσπότη, * ὅτι προήλθεν ὡς Νυμφίος * πρός

τόν Ίωάννην. * Ὁ Ἰορδάνης ιδών σε ἔπτηξε και ἔμεινεν. * Ὁ Ίωάννης έβόα· * Οὐ τολμῶ κρατήσαι κορυφής άθανάτου. * Τό ΙΙνεύμα κατήρχετο * έν είδει περιστεράς * άγιάσαι τὰ ὕδατα * καί φωνή ουρανόθεν. * Ουτός έστιν ο Γίος μου, * ο έλθων είς τον χόσμον * σώσαι γένος άνθρώπων. * Κύριε, δόξα σοι. 'Ο αύτός.

 \mathbf{p} στιζεται Χριστός, και άνεισιν έκ τοῦ ὑδατος· * συνάναφέρει γάρ έαυτῷ τὸν κόσμον, * και ὁρᾳ σχιζομένους τοὺς οὐρανούς, * ους ο 'Αδάμ εχλεισεν έαυτῷ καὶ τοῖς μετ' αὐτόν. * Καὶ τό Πνευμα μαρτυρεί τη Θεότητι, * τῷ όμοίῳ γὰρ προστρέχει· * καί φωνή έξ ούρανου. * έκετθεν γάρ ο μαρτυρούμενος * Σωτήρ των ψυχών ήμων.

'Ο αύτός.

Γτρεμεν ή χείρ του Βαπτιστου, * ότε της άχράντου χορυφης Ε΄ ήψατο. * ἐστράφη ὁ Ἰορδάνης ποταμός είς τὰ ὁπίσω, * μὴ τολμών λειτουργήσαι σοι * ό γαρ αίδεσθείς Ίησουν τον του Ναυή, * πως τον Ποιητήν αύτου δειλιάσαι ούχ είχεν; * 'Αλλά πάσαν ἐπλήρωσας οἰχονομίαν, * Σωτήρ ἡμων, * ἵνα σώσης τὸν κόσμον * τη Ἐπιφανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε. ΄ Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Kύριε, πληρώσαι βουλόμενος * & ωρισας ἀπ' αἰωνος, * ἀπό πά-σης τῆς κτίσεως * λειτουργούς τοῦ μυστηρίου σου ἔλαβες. * έχ τῶν Αγγέλων τὸν Γαβριὴλ, * ἐχ τῶν ἀνθρώπων τὴν Παρθένον, * έχ τῶν οὐρανῶν τὸν ᾿Αστέρα, * καὶ ἐχ τῶν ὑδάτων τὸν 'Ιορδάνην· * έν ῷ τὸ ἀνόμημα * τοῦ κόσμου ἐξηλειψας, * Σωτηρ ήμων, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. 'Ανατολίου.

📭 ήμερον ή χτίσις φωτίζεται. * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνον-🚄 ται, * τὰ οὐράνια ἄμα καὶ τὰ ἐπίγεια. * "Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται * οπου γὰρ Βασιλέως παρουσία, * καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. * ίδωμεν πάντες τον Ίωάννην, * πως * βαπτίζει Κορυφήν * άχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. * Διὸ ᾿Αποστολικὴν φωνὴν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν. * Έπεφάνη ή χάρις του Θεού * ή σωτήρος πάσιν άνθρώποις, * καταυγάζουσα * και παρέχουσα πιστοίς * τό μέγα έλεος.

Μετά δὲ τὰς Εὐχὰς τῆς Λιτῆς εἰσερχόμεθα ἔνδον τοῦ Ναοῦ, ψάλλοντες 'Αποστίχου Στιχηρά 'Ιδιόμελα. ήΗχος β'. 'Ανατολίου. \mathbf{E}^{v} Ἰορδάνη ποταμῷ * ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον * ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός * * Τί * πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας * ρύπον μὴ ἔχων, Κύριε; * εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; * Πατρός; * ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν ἔαυτῷ. * Γἰοῦ; * ἀλλ' αὐτὸς ὑπάρχεις ὁ σαρχωθείς. * Πνεύματος 'Αγίου; * καὶ τοῦτο οἶδας διδόναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. * Ὁ ἐπιφανείς Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ο αύτός.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

Είδοσάν σε ύδατα, ό Θεός, * είδοσάν σε ύδατα καὶ ἐφοβήθησαν. * πρός τὴν σὴν γὰρ δόξαν * ἀντορθαλμῆσαι τὰ Χερουβὶμ οὐ δύνανται, * οὐδὲ ἀτενίσαι τὰ Σεραρίμ. * ἀλλὰ φόβῳ παριστάμενα, * τὰ μὲν βαστάζουσι, * τὰ δὲ * δοξάζουσι τὴν δύναμίν
σου. * Μεθ' ὧν, Οἰκτίρμον, * ἀναγγέλλομεν τὴν αἴνεσίν σου, λέγοντες. * Ο ἐπιρανεὶς Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

`Ο αύτός.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

Τήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς * παραγίνεται σαρκὶ ἐν 'Ιορδάνη * Βάπτισμα αἰτῶν * ὁ ἀναμάρτητος, * ἰνα καθάρῃ τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου * ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· * καὶ καθαρισμόν δι' ὕδατος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * 'Ο ἐπιρανεἰς Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

Δόξα, και νου, Ήχος πλ. δ΄. Θεοράνους.

Τὸν ἐχ Παρθένου "Ηλιον * βλέπων ὁ ἐχ στείρας Λύχνος ραεινός * ἐν Ἰορδάνη αἰτούμενον Βάπτισμα, * ἐν δειλία χαὶ χαρᾶ ἐβόα πρὸς αὐτόν· * Σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, τῆ θεία Ἐπιρανεία σου.

'Απολυτίκιον, 'Ηχος α'.

 \mathbf{E}^{v} Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε, * ή της Τριάδος έφανερώθη προσχύνησις· * τοῦ γὰρ Γεννήτορος ή φωνή προσεμαρτύρει σοι, * ἀγαπητόν σε Γίον δνομάζουσα· * χαὶ τὸ Πνεῦμα έν εἴδει περιστερᾶς * ἐβεβαίου τοῦ λόγου τὸ ἀσφαλές. * Ὁ ἐπιρανεὶς Χριστὲ ὁ Θεὸς, * χαὶ τὸν χόσμον φωτίσας, δόξα σοι. Έχ τρίτου.

'Η συνήθως εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐζ΄ αὐτοῦ πάντες οἱ 'Λοελροὶ εἰς άγιασμόν ψυχῆς καὶ σώματος καὶ τίθεται 'Ανάγνωσις μεγάλη, καὶ ἐκ τῶν πανηγυρικῶν Λόγων τῆς 'Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Ἐξάψαλμος, τό Θεὸς Κύριος. Τροπάριον Ἐν Ἰορδάνη Βαπτιζομένου σου, Κύριε. Εἶτα στιχολογοῦμεν.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα. *

Τηπιρανέντος σου * εν Ιορδάνη, Σωτήρ, * καὶ βαπτισθέντος σου * ὑπό Προδρόμου, Χριστὲ, * ἡγαπημένος Γίὸς * ἐμαρτυρήθης· * δθεν καὶ συνάναρχος * τῷ Πατρὶ πεφανέρωσαι· * Πνεῦμα δὲ τὸ "Αγιον * ἐπὶ σὲ κατεγίνετο· * ἐν ῷ καὶ φωτισθέντες βοῶμεν- * Δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

 $^{\prime}$ Ηχος δ' . Κατεπλάγη $^{\prime}$ Ιωσήρ. *

Τορδάνη ποταμέ, * τι έθαμβήθης θεωρών; * Τον άθεώρητον γυμνόν * είδον, καὶ ἔφριξα, φησι· * καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; * Οἱ "Αγγελοι αὐτὸν ὁρῶντες ἔφριξαν· * ἔξέστη οὐρανός, * καὶ γῆ ἐτρόμαξε· * καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα * τὰ ὁρατὰ καὶ ἀόρατα. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

ΊΙχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

της φείθρα ήγίασας * τὰ Ἰορδάνεια· * τὸ κράτος συνέτριψας * Της άμαρτίας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ήμῶν· * ὑπέκλινας τῆ πα-λάμη * σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, * καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * διό σε ἰκετεύομεν· * Σῶσον τὸν κό-σμον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οι 'Αναβαθμοί, το α΄. 'Αντίρωνον του δ΄. ήχου.

Προκείμενον, Ήχος δ'.

Ή θάλασσα είδε καὶ έφυγεν, ὁ Ἰορδάνης έστράφη είς τὰ όπισω.

Στίχ. Τί σοι έστι θάλασσα, δτι έφυγες; Τὸ, Πᾶσα πνοή. Τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ ὁ Ν΄.

Είτα. Δόξα, Ήχος β'.

Τὰ σύμπαντα σήμερον ἀγαλλιάσθω· * Χριστός ἐφάνη ἐν Ἰορδάνη.

Men. Tom. III.

Καὶ νῦν, το αὐτό. Νετὰ δὲ τὸ, **Ἐλέησόν με ὁ Θεός,** Ἰδιόμελον, ΊΙγος πλ. β΄.

Εραφίμ. * καὶ δοῦλος Δεσπότην * βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. *

'Ακατάληπτε Κύριε, * δόξα σοι.

Είθ' ούτως οι Κανόνες. Τούς Είρμούς ἀνὰ δύο, και τὰ Τροπάρια είς δώδεκα: και πάλιν τούς Είρμούς.

Ο Κανών του Κυρίου Κοσμά: ού ή 'Ακροσπιχίς:

Βάπτισμα ρύψις γηγενών άμαρτάδος.

' Ω òn α' . 'Hyos β' . 'O Elpuós.

» Τυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ελκει, *
» Το ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταιὸς ἐν πολέ» μοις * Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

'Αδάμ τον φθαρέντα άναπλάττει * ρείθροις Ίορδάνου, καὶ δρακόντων * κεραλὰς ἐμφωλευόντων διαθλάττει, * ὁ Βασιλεὺς τῶν αἰώνων * Κύριος δτι δεδόξασται.

Πυρὶ τῆς Θεότητος ἀὐλῳ * σάρχα ὑλιχὴν ἡμφιεσμένος, * Ἰορδάνου περιβάλλεται το νᾶμα * ὁ σαρχωθείς ἐχ Παρθένου * Κύριος ὅτι δεδόξασται.

Τον ρύπον ο σμήχων των ανθρώπων, * τούτοις καθαρθείς $\dot{\epsilon}$ ν Ἰορδάνη, * οῖς θελήσας ώμοιώθη, δ ἡν μείνας, * τοὺς $\dot{\epsilon}$ ν τῷ σκότει φωτίζει * Κύριος· ὅτι δεδόξασται.

Έτερος Κανών Ἰαμβικός, τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ: οῦ ἡ ᾿Ακροστιχὶς διὰ στίγων Πρωελεγίων:

> Σήμερον άχράντοιο βαλών Θεορεγγέι πυρσφ Πνεύματος, ενθάπτει νάμασιν άμπλαχίην, Φλέξας Παμμεδέοντος ευς Πάις. Ήπιόων δε Υμνηταίς μελέων τωνδε δίδωσι χάριν.

> > 'Ωδή α'. Ήχος β'. 'Ο Είρμός.

- » Υτίβει θαλάσσης * χυματούμενον σάλον,
- » 🚣 "Ηπειρον αὐθις * Ισραήλ δεδειγμένον.
- » Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αίγυπτίων
- » εκρυψεν ἄρδην * υδατόστρωτος τάφος
- » 'Ρώμη κραταιά * δεξιάς του Δεσπότου.

"Ορθρου φανέντος * τοῖς βροτοῖς σελασφόρου, Νῦν ἐξ ἐρήμου * πρὸς ῥοὰς Ἰορδάνου, "Αναξ, ὑπέσχες * ἡλίου σὸν αὐχένα, Χώρου ζοφώδους * τὸν Γενάρχην ἀρπάσαι, 'Ρύπου τε παντὸς * ἐκκαθᾶραι τὴν κτίσιν.

"Αναρχε, ρείθροις * συνταφέντα σοι, Λόγε, Νέον περαίνεις * τὸν φθαρέντα τῆ πλάνη, Ταύτην ἀφράστως * πατρόθεν δεδεγμένος "Όπα χρατίστην * Οὕτος ἡγαπημένος Τσός τέ μοι Παϊς * χρηματίζει τὴν φύσιν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

Τσχύν ὁ διδούς * τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος, * καὶ κέρας
 χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίχτεται· * μολεῖ δὲ
 πρὸς τὸ Βάπτισμα· * διὸ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * Οὐκ ἔστιν ἄγιος
 ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου, Κύριε.

Στειρεύουσα πρίν * ήτεχνωμένη δεινώς, σήμερον * εὐφραίνου, Χριστοῦ ἡ Ἐχχλησία· * δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος * υἰοὶ γάρ σοι γεγέννηνται, * ἐν πίστει ἀναχράζοντες· * Οὐχ ἔστιν ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ ἔστι δίχαιος πλήν σου, Κύριε.

Μεγάλη φωνή * ἐν τῆ ἐρήμφ βοᾳ ὁ Πρόδρομος· * Χριστοῦ ἐτοιμάσατε ὁδοὺς, * καὶ τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * εὐθείας ἀπεργάσασθε, * ἐν πίστει ἀνακράζοντες· * Οὐκ ἔστιν ἄγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου, Κύριε.

Ίαμβικός. Ὁ Είρμός.

- O° Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
- » 'Αγαλλιώμεν, * xαὶ πλατύνωμεν στόμα;
- » Λόγφ πλέχοντες * έχ λόγων μελφδίαν,
- » "Ω των πρός ήμας * ήδεται δωρημάτων. Νέχρωσιν ό πρίν * έμφυτεύσας τη χτίσει, Θηρός χαχούργου * σχηματισθείς είς φύσιν, Έπισχοτεϊται * σαρχιχή παρουσία, "Ορθρφ φάναντι * προσβαλών τῷ Δεσπότη Φλᾶν τὴν έαυτοῦ * δυσμενεστάτην χάραν.

"Ελκει πρός αὐτόν * τὴν Θεόδμητον φύσιν, Γαστρός τυράννου * συγκεχωσμένην δροις. Γεννᾶ τε αὐθις * γηγενῶν ἀναπλάσει, "Εργον φέριστον * ἐκτελῶν ὁ Δεσπότης. * Ἰκται γὰρ αὐτὴν, * ἐξαλεξῆσαι θέλων.

Π Υπακεή. Hyss πλ. α'.

() τε τῆ Ἐπιρανεία σου * ἐρώτισας τὰ σύμπαντα, * τότε ἡ άλμυρά της απιστίας θάλασσα έρυγε, * καὶ ὁ Ἰορδάνης κάτω ρέων ἐστράρη, * πρός οὐρανόν ἀνυψῶν ἡμᾶς. * ἀλλὰ τῷ ὑψει τῶν θείων έντολών σου * συντήρησον, Χριστέ ο Θεός, * πρεσβείαις τζς Θεοτόχου, χαὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Και Ανάγνωσις είς τον Θεολόγον το Πάλιν Ίησους ὁ έμός. Ψόη δ΄. Ο Είρμος.

» ΄ Α κήκοε, Κύριε, * φωνής σου, δν είπας. Φωνή * βοώντος έν Δ ἐρήμω, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλών ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῷ » μαρτυρούμενος Υίφ. * όλος γεγονώς του παρόντος * Πνεύματος » δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἶ Χριστός, * Θεοῦ σορία καὶ δύναμις.

'Ρυπτόμενον ήλιον * τις είδεν, ὁ Κήρυξ βοᾶ, * τὸν ἔχλαμπρον τη φύσει, * ίνα σε ύδασιν, * 'Απαύγασμα της δόξης * Πατρός, χαρακτήρ ἀιδίου * ἐκπλύνω, καὶ χόρτος ῶν πυρὶ * ψαύσω τῆς σής Θεότητος; * συ γὰρ Χριστός, * Θεού σορία και δυναμις.

Υπέρηνεν ενθεον * ήν είχεν ευλάβειαν * Μωσής περιτυχών σοι * ώς γάρ τῆς βάτου σε * φωνήσαντα ἡσθήθη, * εὐθὺς ἀπεστράφη τὰς όψεις. * ἐγὼ δὲ πῶς βλέψω σε τρανῶς, * ἡ πῶς χειροθετήσω σε; * σὺ γὰρ Χριστός, * Θεοῦ σορία καὶ δύναμις.

Ψυχής τελών έμφρονος * καὶ λόγφ τιμώμενος, * άψύχων εὐλαβούμαι * εί γὰρ βαπτίσω σε, * χατήγορόν μοι έσται * πυρί καπνιζόμενον όρος, * φυγούσα δε θάλασσα διχή, * καὶ 'Ιορδάνης ούτος στραφείς. * συ γαρ Χριστός, * Θεού σορία και δύναμις. Ίαμβικός. Ο Είρμός.

- ∎υρσῷ καθαρθεὶς * μυστικής θεωρίας,
- * Πυρσφ καυαρυείς μου τουιίς για βροτών καινουργίαν,
- » 'Ρήγνυσι γήρυν * Πνεύματι χροτουμένην,
- » Σάρχωσιν έμφαίνουσαν * άρρήτου Λόγου,
- » ^{*}Ω των δυναστών * τὰ κράτη συνετρίβη. Πεμφθείς ὁ Πατρός * παμφαέστατος Λόγος, Νυχτός διώσαι * την χαχέσπερον σχέσιν Έχριζον ήχεις * και βροτών άμαρτίαν, Γίας συνελκύσαι τε * τῆ σῆ Βαπτίσει, Μάχαρ, φαεινούς * έχ ροών Ίορδάνου.

Αύτον προσιδών * τον περίχλυτον Λόγον, Τρανώς ὁ Κήρυξ * ἐκβοᾶται τῆ κτίσει· Ούτος προών μου, * δεύτερος τῷ σαρχίω, Σύμμορρος έξέλαμψεν * ένθέφ σθένει, "Εχθιστον ήμων * έξελεϊν άμαρτίαν.

Νομήν πρός αὐτήν * την φερέσβιον φέρων Θηρά δραχόντων * φωλεοῖς ἐπιτρέχων . "Απλητα χύχλα * χαββαλών Θεός Λόγος, Πτέρνη τε τόν πλήττοντα * παμπήδην γένος, Τοῦτον χαθειργνὺς, * ἐχσαώζει τὴν χτίσιν.

'Ωδή ε'. Ο Είρμός.

Τησούς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λύσαι τὸ κατάκριμα ἡκει * 'Αδὰμ
 τοῦ πρωτοπλάστου * καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος,*
 τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνη, * ἐν ῷ τὴν ἔχθραν
 κτείνας, * ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Συνελθόντων άπείρων λαών * ὑπό Ἰωάννου βαπτισθήναι, * αὐτός ἐν μέσφ ἔστη, * προσεφώνει δὲ τοῖς παροϋσι· Τίς ἔδειξεν, * ἀπειθεῖς, τὴν ὀργὴν ὑμῖν * ἐκκλῖναι τὴν μέλλουσαν; * καρποὺς ἀξίους Χριστῷ * ἐκτελεῖτε· παρών γὰρ νῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Γεωργός ό καὶ Δημιουργός * μέσος ἐστηκώς ὡς εἶς ἀπάντων, * καρδίας ἐμβατεύει· * καθαρτήριον δὲ πτύον χειρισάμενος, * τὴν παγκόσμιον ἄλωνα * πανσόφως διίστησι, * τὴν ἀκαρπίαν φλέγων, * εὐκαρποϋσιν αἰώνιον * ζωὴν χαριζόμενος.

Ίαμβικός. Ὁ Είρμός.

- \mathbf{E} χθρού ζορώδους * καὶ βεβορβορωμένου Τόν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
- » Νέαν προσωρμίσθημεν * άπλανή τρίβον
- » "Αγουσαν άπρόσιτον * είς θυμηδίαν,

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

- Τ΄ φωνή τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ Φωτὸς, * ὁ Ἐωσφόρος, *
 ὁ τοῦ Ἡλίου Πρόδρομος * ἐν τῆ ἐρήμφ, * Μετανοεῖτε, πᾶσι
- » βοά τοις λαοις, * και προκαθαίρεσθε * ίδου γάρ παρέστη Χρι-

» στός, * έχ φθοράς τόν χόσμον λυτρούμενος.

Κόσμου προσηνώς * έξαχεύμενον νόσον.

Γεννηθείς ἀρρεύστως * έχ Θεοῦ καὶ Πατρός, * έχ τῆς Παρθένου * δίχα σαρχοῦται ρύπου Χριστός· * οῦ τὸν ἰμάντα, * τὴν ἐξ ἡμῶν τοῦ Λόγου συνάφειαν, * λύειν ἀμήχανον * (διδάσχει ὁ Πρόδρομος), * γηγενεῖς ἐχ πλάνης λυτρούμενος.

Έν πυρὶ βαπτίζει * τελευταίφ Χριστός * τοὺς ἀπειθοῦντας * καὶ μὴ Θεόν φρονοῦντας αὐτόν· * ἐν Πνεύματι δὲ * καινοποιεῖ δὶ ὕδατος χάριτι * τοὺς ἐπιγνώμονας * αὐτοῦ τῆς Θεότητος, * τῶν πλημμελημάτων λυτρούμενος.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

» η μερτόν έξέφηνε * σύν πανολβίφ

• 1 Ήχφ Πατήρ, * δν γαστρός έξηρεύξατο.

» Ναί φησιν, Ούτος * συμφυής γόνος πέλων,

» Φώταυγος έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,

Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθεία.
 Ἐκ ποντίου λέοντος * ὁ τριέσπερος
 Ξένως Προφήτης * ἐγκάτοις φλοιδούμενος
 Αὐθις προῆλθε, * τῆς παλιγγενεσίας

Αυσις προηλύε, της παλιγγενέσιας Σωτηρίαν δράκοντος * ἐκ βροτοκτόνου Πᾶσι προφαίνων * τῶν χρόνων ἐπ' ἐσχάτων.

Ανειμένων Πόλοιο * παμφαών πτυχών, Μύστης όρα * πρός Πατρός ἐξιχνούμενον Μένον τε Πνεϋμα * τῷ παναχράντῳ Λόγφ, Ἐπελθόν ὡς πέλειαν * ἀφράστῳ τρόπῳ, Δήμοις τε φαίνει * προσδραμεῖν τῷ Δεσπότη.

Κοντάκιον, ΊΙγος δ΄.

Έπεράνης σήμερον * τῆ οἰχουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἦλθες, ἐράνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Οἱ Οἶκοι φέροντες 'Ακροστιχίδα τηνδε· Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ.

Τῆ Γαλιλαία τῶν Ἐθνῶν, * τῆ τοῦ Ζαβουλῶν χώρα, * καὶ τοῦ Νερθαλεὶμ γαία, * ὡς εἶπεν ὁ Προφήτης, * φῶς μέγα ἔλαμψε Χριστός· * τοῖς ἐσκοτισμένοις * φαεινὴ ὡρθη αὐγὴ, * ἐν Βηθλεὲμ ἀστράπτουσα, * μᾶλλον δὲ ἐκ Μαρίας ὁ Κύριος, * πάση τῆ οἰκουμένη * ἀνατέλλει τὰς ἀκτῖνας * ὁ "Ηλιος τῆς Δικαιοσύνης. * Διὸ οἱ ἐξ 'Αδὰμ * γυμνοὶ, δεῦτε πάντες, * ὑποδύωμεν αὐτὸν * ἵνα θαλρθῶμεν· * σκέπη γὰρ γυμνῶν * καὶ αἴγλη ἐσκοτισμένων * ἡλθες, ἐράνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τῆ ς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Τὰ Ἅγια Θεοράνεια τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Τοὺς οὐρανοὺς Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ σχίσαν, Τοὺς αὐτὸ μὴ χραίνοντας ἔνδον εἰσάγει.

Βάπτισεν εν ποταμφ Χριστόν Πρόδρομος κατά έκτην.

Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. μήν.

'Ωδή ζ'. Ο Ειρμός.

» Ττέους εὐσεβεῖς * καμίνφ πυρός προσομιλήσαντας * διασυρίζον » τ πνεῦμα δρόσου * ἀβλαβεῖς διεφύλαξε, * καὶ θείου 'Αγγέλου

» συγκατάβασις. * δθεν έν φλογί * δροσιζόμενοι εύχαρίστως άνέ-

» μελπον· * Υπερύμνητε, * εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός των

» Πατέρων ήμ**ω**ν.

"Ωσπερ ούρανῷ * σὺν τρόμῳ καὶ θαύματι παρίσταντο * ἐν Ἰορδάνη αὶ Δυνάμεις * τῶν ᾿Αγγέλων, σκοπούμεναι * τοσαύτην θεοῦ τὴν συγκατάβασιν· * ὅπως ὁ κρατῶν * τὴν ὑπερῷον τῶν ὑδάτων ὑπόστασιν * ἐν τοῖς ὑδασι * σωματορόρος ἔστηκεν, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεφέλη ποτὲ * καὶ θάλασσα θείου προεικόνιζε * Βαπτίσματος τὸ θαῦμα, * ἐν οῖς ὁ πρὶν βαπτίζεται * διεξοδικῶς τῷ Νομοθέτη λαός. * Θάλασσα δὲ ἡν * τύπος ὕδατος, καὶ νεφέλη τοῦ Πνεύματος. * οῖς τελούμενοι, * Εὐλογητὸς εἶ, κράζομεν, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Απαντες πιστοί, * ἐν ῷ τὴν τελείωσιν ἐλάβομεν, * θεολογοῦντες ἀσιγήτως * σὺν 'Αγγέλοις δοξάσωμεν * Πατέρα, Υἰόν καὶ Πνεῦμα "Αγιον * τοῦτο γὰρ Τριὰς * ὑποστάσεσιν ὁμοούσιος, εἶς δὲ Θεός * ῷ καὶ ψάλλομεν * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ίαμβικός. Ὁ Είρμός.

- \mathbf{E} το της χαμίνου \star την μετάρσιον φλόγα
- » Νέους φέρουσαν * εύσεβεῖς κατευνάσας·
- » Την δυσκάθεκτον * άχλυν έξ άμαρτίας
- » Όλην πλύνει δὲ * τῆ δρόσφ τοῦ Πνεύματος. Σὲ ζωγραφοῦσαν * τὴν ᾿Ασσύριον φλόγα Ἐκστῶσαν ἵστης, * εἰς δρόσον μετηγμένην·

Τδωρ δθεν νῦν * ἀμφιέσσαο φλέγον

Σίντην κάκιστον, * Χριστέ, προσκεκευθμένον, Πρός την όλισθον * έκκαλούμενον τρίβον. 'Απορραγέντος * τοῦ 'Ιορδάνου πάλαι 'Ισθμῷ περᾶται * λαὸς 'Ισραηλίτης, Σὲ τὸν κράτιστον * ἐμφοροῦντα την κτίσιν 'Ηπειγμένος νῦν * ἐν ῥοαῖς διαγράφων Πρὸς την ἄρρευστον * καὶ ἀμείνονα τρίβον.

"Ιδμεν τό πρώτον * τὴν πανώλεθρον αλύσιν Οἰατρώς σε πάντων * εἰς φθορὰν παρεισάγειν, *Ω τρισμέγιστα * χρηματίζων ακὶ ξένα. Νῦν δὲ αλύσαντα, * Χριστὲ, τὴν ἀμαρτίαν Δι' εὐπάθειαν * ακὶ βροτών σωτηρίαν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τη υστήριον παράδοξον * ή Βαβυλώνος έδειξε * κάμινος * πη-» Δε γάσασα δρόσον * δτι ρείθροις Εμελλεν * ἄϋλον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἰορδάνης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν

» Κτίστην· * δν εὐλογοῦσι Λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας

» τούς αἰώνας.

'Απόθου φόβον ἄπαντα, * ὁ Λυτρωτὴς τῷ Προδρόμῳ * ἔφησεν· * ἔμοὶ δὲ πειθάρχει, * ὡς Χριστῷ μοι πρόσελθε· * τοῦτο γὰρ φύσει πέφυκα· * ἔμῷ προστάγματι εἶξον * καὶ βάπτισόν με συγκαταβάντα, * δν εὐλογοῦσι Λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ρημάτων ὡς ἀχήχοεν * ὁ Βαπτιστής τοῦ Δεσπότου, * σύντρομος * παλάμην ἐχτείνει· * χειραπτήσας δμως δὲ * τὴν χορυμήν τοῦ Πλάστου αὐτοῦ, * τῷ βαπτισθέντι ἐβόα· * 'Αγίασόν τοῦ γὰρ Θεός μου, * δν εὐλογοῦσι Λαοὶ * χαὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριάδος ή φανέρωσις * ἐν Ἰορδάνη γέγονεν· * αὕτη γὰρ * ὑπέρθεος φύσις. * Ὁ Πατήρ ἐφώνησεν· * Οὕτος ὁ βαπτιζόμενος * Υἰός ὁ ἀγαπητός μου· * τὸ Πνεῦμα συμπαρῆν τῷ ὁμοίῳ· * δν εὐλογοῦσι Λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

» Τε λευθέρα μέν * ή ατίσις γνωρίζεται,
» Τίοι δε φωτός * οι πριν εσαστισμένοι.

» Μόνος στενάζει * τοῦ σχότους ὁ προστάτης.

» Νῦν εὐλογείτω * συντόνως τον Αίτιον

» Ή πρὶν τάλαινα * τῶν Ἐθνῶν παγκληρία.
Τριττοί θεουδείς * ἐμπύρως δροσούμενοι,
Αἰγλῆντα τριτταϊς * παμφαῶς ἀγιστείαις:

Σαρώς έδήλουν * την υπέρτατον φύσιν, Μίξει βροτεία * πυρπολούσαν έν δρόσφ Εύχτως ἄπασαν * την ολέθριον πλάνην.

Λευχειμονείτω * πάσα γήϊνος φύσις, Έχπτώσεως νθν * ούρανών ἐπηρμένη. *Ω γάρ τὰ πάντα * συντετήρηται Λόγφ Νάουσι ρείθροις * έχπλυθείσα πταισμάτων Τών πρίν πέφευγε * παμφαώς λελουμένη.

Ώδη θ΄.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα έν τῆ 'Ωδῆ ταύτη.

 $^{\prime}$ H χ o ς β' .

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν ἄνω στρατευ-μάτων.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον εν Ἰορδάνη * ελθόντα βαπτισθῆναι.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τον υπό Προδρόμου * το βάπτισμα λαβόντα.

Μεγάλυνον, ψυγή μου, * τὸν ἐχ τῆς πατρώας * φωνῆς μαρτυρηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἔνα τῆς Τριάδος * κλίναντα τόν αὐχένα, * καὶ βάπτισμα λαβόντα.

Προφήτα, δευρο πρός με * έχτεινον τὴν χειρα, * και βάπτισόν με τάγος.

Προφήτα, ἄφες ἄρτι, * χαὶ βάπτισόν με· θέλων * πληρώσαι καί γάρ ήλθον * πάσαν δικαιοσύνην.

"Ετερα είς τὸν Ίαμβικὸν Κανόνα.

ν ήμερον ό Δεσπότης * κλίνει τον αὐχένα * χειρὶ τῆ τοῦ Προ-🚄 δρόμου.

Σήμερον Ίωάννης * βαπτίζει τον Δεσπότην * ἐν ῥειθροις Ἰορδάνου.

Σήμερον ὁ Δεσπότης * νάμασιν ἐνθάπτει * βροτών τὴν άμαρτίαν.

Σήμερον ο Δεσπότης * ἄνωθεν μαρτυρεῖται * Υίος ἡγαπημένος.

Σήμερον ό Δεσπότης * ἡλθεν άγιάσαι * τὴν φύσιν τῶν ὑδάτων. Men. Tom. III.

Σήμερον ὁ Δεσπότης * τὸ βάπτισμα λαμβάνει * ὑπὸ γειρὸς Προδρόμου.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * της τρισυποστάτου * καὶ ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ χράτος.

Kał vov.

Μεγάλυνον, ψυγή μου, * την λυτρωσαμένην * ήμας έχ της χατάρας.

Ο Είρμός.

» ' Α πορεί πάσα * γλώσσα εύφημείν πρός άξίαν· * ίλιγγια δὲ * » A νούς και υπερκόσμιος υμνείν σε, Θεοτόκε· * όμως άγαθή » ὑπάρχουσα * τὴν πίστιν δέχου, * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας » τον ένθεον ήμων· * συ γάρ * Χριστιανών εί προστάτις, * σε » μεγαλύνομεν.

Δαυίδ, πάρεσο * πνεύματι τοζ φωτιζομένοις. * Νύν προσέλθετε, * άδε, πρός Θεόν έν πίστει, λέγων, φωτίσθητε· * ούτος ό πτωχός ἐκέκραξεν * 'Αδάμ ἐν πτώσει· * καὶ γὰρ αὐτοῦ εἰσήκουσι Κύριος έλθων, * ρείθροις * τοῦ Ἰορδάνου φθαρέντα * δὲ ἀνεκαίνισεν

'Ο Ήσαίας, * Λούσασθε, καθάρθητε, φάσκει· * τὰς πονηρίας* εναντι άφέλεσθε Κυρίου· οι διψώντες, * ύδωρ έπὶ ζών πορεύεσθε· * ρανεί γαρ ύδωρ * καινοποιόν Χριστός τοίς προστρέχουσιν αὐτῷ * πίστει, * καὶ πρός ζωὴν τὴν άγήρω * βαπτίζει Πνεύματι.

Συντηρώμεθα * χάριτι, πιστοί, καὶ σφραγίδι· * ὡς γὰρ δλεθρον * έφυγον φλιάς * Έβραῖοι πάλαι αίμαχθείσης, * ούτω καί ήμεν έξόδιον * το θείον τουτο * τής παλιγγενεσίας λουτήριον έσται: * ένθεν * καὶ τῆς Τριάδος ὀψόμεθα * φῶς τὸ ἄδυτον.

Ίαμβικός. Ο Είρμός.

• * Ω των ύπερ νοῦν * τοῦ τόχου σου θαυμάτων!
Νύμφη πάναγνε, * Μῆτερ εὐλογημένη.

» Δι' ής τυχόντες * παντελούς σωτηρίας,

» Έπάξιον προτούμεν * ώς Εὐεργέτη

» Δώρον φέροντες * ύμνον εύχαριστίας. "Ιδμεν τὰ Μωσει * τῆ βάτφ δεδειγμένα, Αεύρο ξένοις * θεσμοίσιν έξειργασμένα. 'Ως γὰρ σέσωσται * πυρφορούσα Παρθένος Σελασφόρον τεκούσα * τον Εὐεργέτην, Ιορδάνου τε * ρετθρα προσδεδεγμένα. Χρίεις τελειών * την βρότειον ούσίαν, "Αναξ άναρχε, * Πνεύματος χοινωνία. Ροαίζ άχράντοις * έχχαθάρας, και σκότους Ίσχὺν θριαμβεύσας τε * τὴν ἐπηρμένην, Νῦν εἰς ἄληκτον * ἐξαμείβεαι βίον.

Έξαποστειλάριον, πρός τό Έπεσκέψατο ήμας.

περάνη ὁ Σωτηρ, * ή χάρις, ή ἀλήθεια, * ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, * καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ * καθεύδοντας ἐφώτισε * καὶ γὰρ ἡλθεν, ἐφάνη, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον. Ἐκ πρίτου.

Είς τους Λίνους, ίστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά

'Ιδιόμελα,

Ήχος α΄. Γερμανού Πατριάρχου.

κιφανείς Θεός * τουτον, λαοί, προσχυνήσωμεν.

 Δic

Ό αὐτός.

Τιώς σε, Χριστέ, * δοῦλοι τὸν Δεσπότην ἀξίως τιμήσωμεν; *
δτι ἐν τοῖς ὕδασι * πάντας ἡμᾶς ἀνεχαίνισας.

Ό αὐτός

του ἐν Ἰορδάνη βαπτισθείς, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, * τὰ ἡετθρα ἡγίασας, * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * καὶ τὰ
πάθη τοῦ Κόσμου ἰώμενος. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς οἰκονομίας σου! * φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Αυμάσια τὰ ἔργα σου, Κύριε! δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

καὶ σώσας ἡμᾶς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Ανατολίου.

Τάματα Ἰορδάνεια περιεβάλου, Σωτήρ, * ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἰμάτιον: * καὶ ἔκλινας κορυφὴν τῷ Προδρόμφ, * ὁ τὸν οὐρανὸν μετρήσας σπιθαμῆ: * ἵνα ἐπιστρέψης κόσμον ἐκ πλάνης * τὰ σώσης τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, Ήγος β΄. Αναπολίου.

Πρός τό Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ό Χριστός * ἐν Ἰορδάνη ἡλθε βαπτισθήναι: * Σήμερον ΄ Ἰωάννης ἄπτεται * χορυρής τοῦ Δεσπότου: * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, * τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδῶν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γής ὀρθέντι, * καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Τίτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐτιτοῦ θερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῆ βρύσει, ἢ ἐν τῆ πηγῆ τοῦ ὕδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, Ἡχος πλ. δ΄. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ τρία Τροπάρια ἀπὸ τῶν ιβ΄. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖτε ἡ τοῦ ᾿Αγιασμοῦ ᾿Ακολουθία· ἤγουν αὶ Προφητεῖαι, ὁ ᾿Απόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αὶ Εὐχαὶ, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ραντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὕδατος, ψάλλομεν τὸ ᾿Απολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέφοντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς η΄. Ὠρῆς: Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ᾿Απόλυσις.

Χρή οὖν γινώσκειν ὅτι, ἐἀν τῶν Φώτων ἡ ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῆ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ἀναστασίμων λέγεται, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ἀχολουθία τῆς Ἑορτῆς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὅρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν, ἀντί τῶν Τυπικῶν, τὰ 'Αντίρωνα. 'Αντίρωνον Α΄. ψαλμός ριγ'. Ήχος β'.

Στίχ. α΄. Έν ἐξόδφ Ἱσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οίχου Ἱαχώβ ἐχ λαοῦ βαρβάρου.

Ταίς πρεσβείαις τζις Θεοτόχου.

Στίχ. β΄. Έγενήθη Ιουδαία άγιασμα αὐτοῦ, Ισραήλ έξου σία αὐτοῦ.

Ταϊς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

Στίχ. γ΄. Ἡ θάλασσα είδε, καὶ ἔρυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράρη εἰς τὰ ὁπίσω.

Ταϊς πρεσβείαις τζς Θεοτόχου.

Στίχ. δ΄. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὰ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὁπίσω;

Ταϊς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταίς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

'Αντίφωνον Β'. ψαλμός ριδ'. ήΗχος β'.

Στίχ. α΄. Ἡγάπησα, δτι εἰσαχούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούτα.

Στίχ. β΄. "Οτι ἔχλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἰὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ' . Περιέσχον με ώδινες θανάτου, κίνδυνοι άδου εύροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, Υίὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Έλεημων ό Κύριος και δίκαιος, και ό Θεός ήμων έλεετ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υὶὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο Μονογενής Υίος και Λόγος του Θεού, κτλ.

'Αντίρωνον Γ'. ψαλμός ριζ'. Ήχος α'.

Στίχ. α΄. Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τός αἰῶνα τὸ έλεος αὐτοῦ.

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. γ΄. Εἰπάτω δη οἶκος 'Ααρών, ὅτι άγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Είσοδιχόν.

Εύλογημένος ὁ έρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σώσον ήμας, Υίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη. Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Kal vov, Hyor β' . Anatoliou.

Πρός τό Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ὁ Χριστός * ἐν Ἰορδάνη ἡλθε βαπτισθήναι: * Σήμερον Ιωάννης ἄπτεται * χορυφής τοῦ Δεσπότου: * Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν, * τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς ὀφθέντι, * καὶ φωτίσαντι τὸν κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, και 'Απόλυσις.

Είτα τοῦ Ἱερέως τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐνδεδυμένου, καὶ ἐπιτοῦ φερομένου τὸ τίμιον Ξύλον ἀνὰ χεῖρας, προπορευομένου τε τοῦ θυμιατοῦ καὶ τῶν λαμπάδων, ἐξερχόμεθα τοῦ Ναοῦ, καὶ ἀπερχόμεθα ἐν τῆ βρύσει, ἢ ἐν τῆ πηγῆ τοῦ ὑδατος, ψάλλοντες τὰ Τροπάρια, Ἡχος πλ. δ΄. τὸ, Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων καὶ τρία Τροπάρια ἀπὸ τῶν ιβ΄. Καὶ ἐκτελεῖται καθεξῆς ἐκεῖσε ἡ τοῦ Ἁγιασμοῦ ᾿Ακολουθία· ἤγουν αὶ Προφητεῖαι, ὁ ᾿Απόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ αὶ Εὐχαὶ, ὡς προείρηνται. Καὶ μετὰ τὸ ῥαντισθῆναι πάντας ἐκ τοῦ ἀγιασθέντος ὑδατος, ψάλλομεν τὸ ᾿Απολυτίκιον, καὶ τὸ Κοντάκιον. Ὑποστρέροντες δὲ, εἰσερχόμεθα ἐν τῷ Ναῷ· καὶ δοξάζοντες, ψάλλομεν τὸ Τροπάριον τῆς η΄. Ὠδῆς· Τριάδος ἡ φανέρωσις. Εἶτα, γενομένης Ἐκτενῆς ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, ἀσπαζόμεθα τὸ τίμιον Ξύλον τοῦ Σταυροῦ, καὶ γίνεται ᾿Απόλυσις.

Χρη οὖν γινώσκειν ὅτι, ἐἀν τῶν Φώτων ἡ ἡμέρα τύχη ἐν Κυριακῆ, οὐδὲν τὸ σύνολον τῶν ᾿Αναστασίμων λέγεται, ἀλλὰ πᾶσα ἡ ᾿Ακολουθία τῆς Ἑρρτῆς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὅρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργία.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ψάλλομεν, άντι των Τυπικών, τὰ 'Αντίφωνα.

'Αντίφωνον Α΄. ψαλμός ριγ'. Ήχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐν ἐξόδφ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οίχου Ἰαχώβ ἐχ λαοῦ βαρβάρου.

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

Στίχ. β΄. Έγενήθη Ιουδαία άγιασμα αὐτοῦ, Ισραήλ έξουσία αὐτοῦ.

Ταζς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

Στίχ. γ΄. Ἡ θάλασσα είδε, καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὁπίσω.

Ταίς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

 $\Sigma \tau i \chi$. δ΄. Τί σοί έστι θάλασσα δτι έφυγες; καὶ σὰ Ἰορδάνη δτι έστράφης εἰς τὰ δπίσω;

Ταίς πρεσβείαις τής Θεοτόχου.

Δόξα, χαὶ νῦν.

Ταίς πρεσβείαις της Θεοτόχου.

'Αντίφωνον Β'. ψαλμός ριδ'. Ήχος β'.

Στίχ. α΄. Ἡγάπησα, δτι εἰσαχούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἰὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς, ψάλλοντάς σοι ᾿Αλληλούια.

Στίγ. β΄. "Οτι έχλινε το ούς αυτοῦ έμοι, και έν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἰὲ Θεοῦ.

 $\Sigma \tau \ell \chi$. γ' . Περιέσχον με ώδινες θανάτου, κίνδυνοι άδου εύροσάν με.

Σῶσον ἡμᾶς, Υὶἐ Θεοῦ.

Στίχ. δ΄. Έλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Σωσον ήμας, Υίε Θεου.

Δόξα, χαὶ νῦν.

'Ο Μονογενής Υίός και Λόγος του Θεου, κτλ. 'Αντίφωνον Γ'. ψαλμός ριζ'. Ήχος α'.

Στίχ. α΄. Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι είς τός αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. β΄. Εἰπάτω δη οίκος Ἱσραηλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Έν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. γ΄. Εἰπάτω δη οίκος 'Ααρών, δτι άγαθὸς, δτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Έν Ίορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἰ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Είσοδιχόν.

Εύλογημένος ὁ έρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Σώσον ήμας, Υίε Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη. Έν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον.

Έπεφάνης σήμερον τη οίχουμένη.

Αντί δὲ του Τρισαγίου.

"Όσοι είς Χριστόν έβαπτίσθητε, Χριστόν ένεδύσασθε. 'Αλληλούτα.

Προκείμενον του 'Αποστόλου, ήΗχος δ'.

Εύλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὁνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμίν.

Στίχος Έξομολογείσθε τῷ Κυρίφ, ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ έλεος αὐτοῦ.

Ο Απόστολος, πρός Τέτον Έπιστολής Παύλου.

Τέχνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ. ᾿Αλληλούτα. ἸΙχος δ΄.

Ένέγκατε τῷ Κυρίφ υἰοὶ Θεοϋ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίφ υἰοὺς κριῶν. Στίγος. Φωνἡ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

Εύαγγελιον κατά Ματθαΐον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνφ, παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπό τῆς Γαλιλαίας. Κοινωνικόν.

Επεφάνη ή χάρις του Θεού ή σωτήριος πάσιν άνθρώποις. 'Αλληλούτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς θείας Λειτουργίας.

THE Z'. TOY ATTOY MHNOS.

Η Σύναξις του τιμίου, ένδόζου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστού Ἰωάννου.

Έὰν ἡ παρούσα Έρρτἡ τύχη ἐν Κυριακῆ, ψάλλεται καὶ ἡ ἀναστάσιμος ἀλκολουθία, ἤτις καὶ προηγεῖται. ὑΩσαύτως καὶ Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ ἀμφώτερα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Έρρτῆς τρία. Ἦχος β΄.

Τόν φωτισμόν ήμων * τόν φωτίσαντα πάντα ἄνθρωπον * ἰδων
ό Πρόδρομος * βαπτισθήναι παραγενόμενον, * χαίρει τή ψυχή, *
καὶ τρέμει τή χειρί· * δείχνυσιν αὐτόν, * καὶ λέγει τοῖς λαοῖς· *
"Ιδε ὁ λυτρούμενος τὸν Ἰσραήλ, * ὁ ἐλευθερων ἡμᾶς ἐχ τῆς φθορᾶς. * "Ω ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμων, δόξα σοι.

Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν * ὑπὸ δούλου βαπτιζομένου, * καὶ τῆ τοῦ Πνεύματος παρουσία μαρτυρουμένου, * ἔφριξαν ὁρῶσαι 'Αγγέλων στρατιαί' * φωνὴ δὲ οὐρανόθεν ἡνέχθη ἐκ Πατρός' * Οῦτος, δν ὁ Πρόδρομος χειροθετεῖ, * Υίός μου ὑπάρχει ὁ ἀγαπητὸς, * ἐν ῷ ηὐδόκησα. * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τρά Ίορδάνεια ρείθρα * σὲ τὴν πηγὴν ἐδέξαντο· * καὶ ὁ Πα-Αράκλητος ἐν είδει περιστερᾶς κατήρχετο· * κλίνει κορυφὴν *
ὁ κλίνας οὐρανούς· * κράζει καὶ βοᾶ * πηλός τῷ Πλαστουργῷ· *
Τί μοι ἐπιτάττεις τὰ ὑπὲρ ἐμέ; * ἐγὼ χρείαν ἔχω τοῦ σοῦ Βαπτισμοῦ. * * Ω ἀναμάρτητε * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια του Προδρόμου, "Ήχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς. *

Πρόδρομε * Χριστοῦ, * Βαπτιστὰ θεόληπτε, * σὲ εὐσεβῶς μαχαρίζοντες, * Χριστόν δοξάζομεν * τὸν ἐν Ἰοροάνη * κλίναντα τὴν κάραν σοι, * καὶ φύσιν τῶν βροτῶν ἀγιάσαντα. * Αὐτόν οὖν πρέσβευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ανόθεν προσέβλεψας, * σοφέ * Ίωάννη Πρόδρομε, * Πατρός την δόξαν την ἄρρητον * Υίον εν υδατι· * και το Πνεϋμα είδες * επελθόν ώς πέλειαν * καθαϊρον και φωτίζον τὰ πέρατα· * διο Τριάδος σε * μυστηπόλον ἀναμέλποντες, * σοῦ τιμώμεν * την θείαν πανήγυριν.

υτίαν πανηγυρίν.

Τον 'Αμνόν ήμιν εδειξας * τον κόσμου αίροντα * άμαρτίας πάσας. * καὶ αὐτῷ προσήρμοσας * δυάδα Μαθητῶν χαίρων σήμερον. * δν καθικέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰ-

ρήνην * καὶ τὸ μέγα έλεος.

Δόξα, ΊΙχος πλ. β΄.

Τηνσαρκε Λύχνε, * Πρόδρομε τοῦ Σωτήρος, * βλάστημα Στείρας, * φίλε τοῦ ἐκ Παρθένου, * δν σκιρτήμασι νηδύος προσεκύνησας * καὶ ἐβάπτισας νάμασι τοῦ Ἰορδάνου * τούτφ πρέσβευε, * δεόμεθα, Προφήτα, * τὰς τῶν μελλόντων ἡμᾶς ἐκφυγεῖν τρικυμίας. Καὶ νῦν, ΄ Ο αὐτός.

Εός Λόγος * ἐπεφάνη ἐν σαρκὶ * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων * Ιστατο βαπτισθῆναι ἐν Ἰορδάνη, * καὶ ἔλεγε πρὸς αὐτὸν ὁ Πρόδρομος * Πῶς ἐκτείνω χεῖρα * καὶ ἄψωμαι κορυρῆς κρατούσης τὰ σύμπαντα; * Εἰ καὶ ἐκ Μαρίας ὑπάρχεις βρέφος, * ἀλλ' οἰδά σε Θεὸν προαιώνιον * ἐπὶ γῆς βαδίζεις * ὁ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ * καὶ δοῦλος Δεσπότην * βαπτίζειν οὐ μεμάθηκα. 'Ακατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Εϊσοδος. Προκείμενον, Ήχος βαρύς.

Ο Θεός ήμων έν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τἢ γἢ, πάντα ὅσα ἡθέλησεν, ὁ Κύριος ἐποίησεν.

Στίχ. Έν ἐξόδφ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οίχου Ἰαχώβ ἐκ λαοῦ

βαρβάρου.

Ο Θεός ήμων εν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη είς τὰ ὁπίσω.

Ο Θεός ήμων έν τῷ οὐρανῷ.

Στίχ. Τί σοι έστι θάλασσα, δτι έφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη, δτι έστράφης εἰς τὰ ὁπίσω;

Ο Θεός ήμων έν τῷ οὐρανῷ.

Εί δὲ τύχει Σάββατον Ο Κύριος ἐβασίλευσεν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, φέροντα 'Ακροστιχίδα τήνδε: 'Ωδή 'Ιωσήφ.

Ήχος δ'. Εδωκας σημείωσιν. *

Ος είδε σε, Δεσποτα, * ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος * πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενον, * ἔκθαμβος γενόμενος, * ὡς εὐγνώμων δοῦλος, * σὺν φόβφ ἐβόα· * Τίς ἡ ταπείνωσις, Σωτήρ; * τίς ἡ πτωχεία, ἡν περιβέβλησαι; * ὁ πλούτφ ἀγαθότητος * ταπεινωθέντα τὸν ἄνθρωπον * ἀνυψώσας ὡς εὕσπλαγχνος, * ὡς αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

Δεῦρο δή μοι σήμερον * ἐπιτελοῦντι μυστήριον, * τῷ Προδρόμῷ ἀντέφησε, * φριχτῶς διαχόνησον, * ὁ Σωτὴρ τῶν δλων, * χαὶ μὴ δειλιάσης. * τὸν συντριβέντα γὰρ 'Αδὰμ * τῆ ἀμαρτία χαινοποιούμενος, * βαπτίζομαι ὡς ἄνθρωπος * ὁ χατὰ φύσιν ἀμόλυντος * Ἰορδάνου τοῖς ὕδασιν, * ἐν οῖς βλέπεις παρόντα με.

 $\Sigma \tau i \chi$. Τί σοί έστι θάλασσα, ότι έφυγες;

"Η λιον ρυπτόμενον * τίς γηγενών έθεάσατο; * 'Ιωάννης ἀντέφησε. * καὶ τὸν ἐπενδύοντα * οὐρανὸν νεφέλαις * γυμνούμενον δλον; καὶ τὸν πηγὰς καὶ ποταμοὺς * δημιουργοῦντα ὕδασι
βαίνοντα; * ἐκπλήττομαι τὴν ἄφατον * οἰκονομίαν σου, Δέσποτα! * μὴ βαρύνης τὸν δοῦλόν σου * φοβεροῖς ἐπιτάγμασιν.

Δόξα, Ήχος δ΄. Βύζαντος.

Ος τοῦ Πνεύματος ἐραστὴς * καὶ τῆς χάριτος θεόφθογγος χελιδών, * τρανῶς τὴν οἰκονομίαν τοῦ Βασιλέως * βροτῶν τῷ γένει * ἐξ 'Αγνῆς φαεινῶς ἀνατείλαντος * εἰς μερόπων ἀνάκλησιν * κατεμήνυσας, Πρόδρομε, * τῶν σκυθρωπῶν ἡθῶν ἀπελαύνων τὸ τέρμα, * καὶ ζωῆς ἀιδίου ἐπιλαβέσθαι ἰθύνων * τὰς καρδίας τῶν ἐν μετανοία βαπτιζομένων, * μάκαρ θεόληπτε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Δεϋτε μιμησώμεθα τὰς φρονίμους Παρθένους· * δεῦτε ὑπαντήσωμεν τῷ φανέντι Δεσπότη, * ὅτι προῆλθεν ὡς νυμφίος * πρός τὸν Ἰωάννην. * Ὁ Ἰορδάνης ἰδών σε ἔπτηξε καὶ ἔμεινεν· * ὁ Ἰωάννης ἐβόα· * Οὐ τολμῶ κρατῆσαι κορυφῆς ἀθανάτου. * Τὸ Πνεῦμα κατήρχετο * ἐν εἶδει περιστερᾶς ἀγιάσαι τὰ ὑδατα· * καὶ φωνὴ οὐρανόθεν· * Οὕτός ἐστιν ὁ Υίός μου * ὁ ἐλθών εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων. * Κύριε, δόξα σοι.

'Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς,

Έν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε. Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄.

Τνήμη δικαίου μετ' έγκωμίων. * σοι δὲ ἀρκέσει ἡ μαρτυρία * τοῦ Κυρίου, Πρόδρομε. * ἀνεδείχθης γὰρ ὅντως * καὶ Προφητών σεβασμιώτερος, * ὅτι καὶ ἐν ῥείθροις βαπτίσαι * κατηξιώθης τὸν κηρυττόμενον. * "Οθεν τῆς ἀληθείας ὑπεραθλήσας, * χαίρων εὑηγγελίσω * καὶ τοῖς ἐν ἄδη Θεόν φανερωθέντα ἐν σαρκὶ, * τὸν αἰροντα τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου, * καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐχ Παρθένου Μαρίας, * καὶ ἐν Ἰοροάνη βαπτισθέντος * ὑπὸ Ἰωάννου, * τὸ Πνεῦμα χατῆλθεν ἐπ' αὐτὸν * ὁρώμενον ἐν είδει περιστερᾶς· * διὰ τοῦτο ὁ Προφήτης * σὺν τοῖς ᾿Αγγέλοις ἔλεγε χραυγάζων· * Δόξα τῆ παρουσία σου, Χριστέ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

Εν τοῖς ρείθροις βλέψας σε * τοῦ Ἰορδάνου * βαπτισθήναι θέλοντα * ὁ μέγας Πρόδρομος, Χριστὲ, * ἐν εὐφροσύνη ἐκραύγαζεν * Ἡλθες, ἐφάνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Πεντηχοστός ό Κανών τῆς Έορτῆς,

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα, εἰς ς΄. καὶ ὁ Ἰαμβικός εἰς δ΄. καὶ τοῦ Αγίου, εἰς δ΄. οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς:

Βαπτιστά Χριστοῦ, τοὺς ἐπαίνους μου δέχου. Θεοφάνους. Μεπ. Τοπ. III. 'Ωοη α'. ΊΙγος β'. Τῷ τὴν ἄβατον.*

Παπτιζόμενον * τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι, * Πρόδρομε, ταῖς πρεσβείαις σου * φθάσας, διάσωσον· * ἀπαθείας γὰρ αὐτὸς * γέγονας δοχεῖον σεπτόν * καὶ καθαρώτατον, * Κυρίφ ἄνωθεν * ἐκ βρέφους ἀνακείμενος.

'Αγαλλόμενος * ὁ Θεῷ παριστάμενος * Αγγελος, τὸν ἰσάγγελον * εὐηγγελίσατο * Ζαχαρία τῷ σεπτῷ * σοῦ ἰεραρχοῦντι Πατρὶ * σὲ, παμμαχάριστε, * Κυρίου Πρόδρομον * καὶ φίλον γε-

νησόμενον.

Πλήρης γέγονας * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * ἔτι χοιλία σῆς Μητρός * ἔνδον φερόμενος· * χαὶ σχιρτήματι τερπνῷ * τὸν τῆς Παρθενίας χαρπὸν * χαίρων ἐμήνυσας * χαὶ προσεχύνησας, * Προφῆτα πανσεβάσμιε.

Τον την άβατον * πασιν άνθρώποις πρότερον * ξένην όδον βιώσεως * ἀποτεμόμενον, * καὶ βαπτίσαντα Χριστον * ἐν ταῖς Ἰορδάνου ροαῖς * ἀνευρημήσωμεν * Κυρίου Πρόδρομον, * τὸν θεῖον καὶ θεόφρονα. Θεοτοκίον.

Ίερώτατον * τῆς Παρθενίας Τέμενος * ἡ ἐν γαστρὶ Θεὸν Λόγον * χυοφορήσασα, * τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ * χαὶ προσχαλουμένους, 'Αγνὴ, * σῶζε πρεσβείαις σου, * χινδύνων λύουσα * τὴν ἔφοδον, Πανάμωμε.

Καταβασία.

- » Στείβει θαλάσσης * Ισραήλ δεδειγμένον.
- » Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων
- » "Εχρυψεν ἄρδην * υδατόστρωτος τάφος
- » 'Ρώμη κραταιά * δεξιάς του Δεσπότου.
 Ωόη γ΄. Έν πέτρα με της Πίστεως.

Τειρώσεως το όνειδος διαλύσας, * ἐπέγνως τῆς Παρθένου τον θετον Τόχον * σχιρτήσας ἀγαλλόμενος ἐν χοιλία * Μητρος, πανεύρημε, * 'Αγγέλων σύσχηνε, * τοῦ Κυρίου Πρόδρομε, * μύστα τῆς χάριτος.

Τὰς τρίβους προητοίμασας τοῦ Κυρίου * βαδίσας πρό προσώπου αὐτοῦ, Προρῆτα· * ὡς λύχνος πᾶσι φαίνων γὰρ, τὸ τῆς δόξης * Πατρὸς ἀπαύγασμα * φανὲν ἐν σώματι * δι' ὕδατος ὑπέδειξας, * πάντων πρόχριτε.

'Ανέτειλας ώς δρθρος δικαιοσύνης * τον "Ηλιον μηνύων τοῖς ἐν τῷ σκότει· * τῆς πάντων σωτηρίας σὺ γὰρ ἐγένου * κήρυξ καὶ Πρόδρομος, * καὶ πᾶσιν ἔλεγες· * Τῷ Χριστῷ προσέλθετε * πίστει, καὶ σώζεσθε.

Θεοτοχίον.

Χαράν τὴν ἀνεκλάλητον δεξαμένη, * συνέλαβες ἀσπόρως τὸν σόν Δεσπότην * τόν πάσαν την υφήλιον, Θεομήτορ, * άναχαλούμενον. * Ε καὶ κραυγάζομεν. * Ως οὐκ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Καταβασία.

- ο σοι παλαιών * ἐκλελύμεθα βρόχων,
- Βορών λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
- » 'Αγαλλιώμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
- » Λόγφ πλέχοντες * έχ λόγων μελφδίαν,
- » °Ω τῶν πρός ἡμᾶς * ἡδεται δωρημάτων. Κοντάχιον της Έρρτης, Ήχος δ΄.

Ππεφάνης σήμερον * τῆ Οἰχουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, *
ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, έράνης, * το Φως το ἀπρόσιτον.

Ο Οίκος, Ποίημα Ρωμανού του Μελφδού.

ο μα τη το του Ερεία του δολώ τη την θεούφαντον απολήν. * και απολωλεκότα * την θεούφαντον στολήν. * ήλθεν γὰρ ἐξ ΰψους * ἱερὰ πάλιν φωνὴ * καλοῦσα τὸν πρωτόπλαστον. * Που εί, 'Αδάμ; ἀπάρτι μη χρύπτου μοι. * θέλω θεωρείν σε, * κάν γυμνός εἶ, κάν πτωχός εἶ· * μὴ αἰσχυνθῆς, σοὶ γάρ ώμοιώθην. * αὐτός ἐπιθυμῶν, * Θεός οὐκ ἐγένου. * άλλ' Έγώ νῦν βουληθείς * σὰρξ έγενόμην. * Εγγισόν μοι οὖν, * καὶ γνώρισον ίνα λέξης. * ΤΗλθες, έφάνης, * το φώς το άπρόσιτον.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Ο μέγας ὑετὸς * πρὸς ποτάμεια ῥεῖθρα * προέρχεται σαρκὶ * βούμενος έλεγε· * Πῶς βαπτίσω σε * ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα;

Δόξα, και νῦν. Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.* \mathbf{F} χών προήλθεν έπι γής $\dot{\mathbf{r}}$ και έσαρχώθη δι ήμας $\dot{\mathbf{r}}$ ώς ηὐδό-χησεν αὐτός $\dot{\mathbf{r}}$ ό ἀκατάληπτος Θεός, $\dot{\mathbf{r}}$ και βαπτισθήναι ήνέσχετο ό φωτισμός ήμων. * όθεν πρός αύτον ἀπεφθέγγετο * ό Πρόδρομος βοών. Οὐ τολμώ σου, Σωτήρ, * τῆς χορυφῆς ἐφάψασθαι όρῶν σου * τὸ ἀκατάληπτον, Κύριε. * Ὁ πάντα, Λόγε, * πρὸς τὸ συμφέρον * οίχονομήσας, δόξα σοι.

 $^{\prime}\Omega$ δή δ΄. Τμν $oldsymbol{\sigma}$ σε * ἀχο $oldsymbol{\eta}$ γὰρ, Κύριε. * $\mathbf{P}^{ ext{υπώντας}}$ * ἀποπλύνειν ὕδατι * ἀπεστάλης πρός τοῦ Δεσπό-του, * εὐτρεπίζων δέχεσθαι * τὸν αἴροντα τὴν ἀμαρτίαν * Χριστόν, * καὶ τὴν πλάνην ἀπελαύνοντα * θεογνωσίας αίγλη,

Πανσεβάσμιε.

Ίου με * δρακοντίου δήγματος * ίαθηναι, Μάκαρ, δυσώπει, * ό τὸν Χριστὸν νάμασι * βαπτίσας τοῖς τοῦ Ἰορδάνου· * ἐν ῷ * των δρακόντων έμφωλεύουσαν * την πονηρίαν ο Σωτήρ συνέθλασε.

Σορία * του Θεου χοσμούμενος, * προελήλυθας Χριστοχήρυξ. * βοώντος γάρ γέγονας * χραυγάζουσα, Μετανοείτε, * φωνή. * ώς Προρήτης προηγόρευσας * τον ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους σε δειχνύοντα.

Τὴν ξένην * καὶ ἀνθρώποις ἄτριπτον * ἐπαγόμενος πολιτείαν, * έπέστης τοῖς ὕδασι, * Πανάριστε, * τοῦ Ἰορδάνου, * φωνής * τοῦ Πατρός άχροασόμενος, * χαὶ παρουσίαν Πνεύματος όψόμενος.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα * πλαστουργήσας Κύριος, * χαθ' ἡμᾶς αὐτὸς πλαστουργεϊται * ὑποδὺς γὰρ, Πάναγνε, * τὴν μήτραν σου τὴν παναγίαν, * μορφήν * των άνθρώπων ήμφιάσατο, * καὶ τὴν αύτοῦ είχόνα διεσώσατο.

Καταβασία.

- Τυρσφ καθαρθείς * μυστικής θεωρίας,
 Τμνών Προφήτης * τὴν βροτών καινουργίαν,
- » 'Ρήγνυσι γήρυν * Πνεύματι προτουμένην,
- » Σάρχωσιν έμφαίνουσαν * άρρητου Λόγου,
- » ^{*}Ω των δυναστών * τὰ κράτη συνετρίβη.

'Ωοη ε'. 'Ο φωτισμός.*

'Λοπερφυούς * άρετης λαμπηδόσιν * ήγλαϊσμένος, * ώς έξ ούρανίου μυσταγωγίας * ρείθροις ἐπέστης * Ἰορδάνου, βαπτίζων * και καθαίρων διά του υδατος, * Πρόδρομε, τους πίστει ψυχής προσιόντας σοι.

Τὸ καθαρὸν * καὶ ἀκήρατον φέγγος * μέλλων βαπτίζειν, * σκεῦος καθαρότητος ἀνεδείχθης· * μείζων γὰρ πάντων * ὑπὶ αὐτου προεχρίθης, * Προφητών τε σεβασμιώτερος * τον προφητευθέντα ίδειν γαρ ήξιωσαι.

Ο προσταλείς * πρό προσώπου Κυρίου, * και τὰς εὐθείας * τρίβους τοῖς ἀνθρώποις ὑποδειχνύων, * ἄπτεται τρέμων * χορυφής του Δεσπότου, * και βαπτίζει λέγων ὁ Πρόδρομος· * "Ετερον έκτός σου Θεόν οὐχ ἐπίσταμαι.

Θεοτοχίον.

Υίὸς Θεοῦ * ὁ Υίός σου, Παρθένε, * σαφῶς ἐδείχθη, * ἔργα θεῖα μόνη τελών βουλήσει. * δθεν σε πάντες * άληθώς Θεοτόχον * χαί χυρίως ἐπονομάζομεν· * ἄλλην γὰρ Μητέρα Θεοῦ οὐ γινώσχομεν. Καταβασία.

- * Έ χθροῦ ζορώδους * καὶ βεβορβορωμένου * Τόν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
- » Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανή τρίβον
- » "Αγουσαν άπρόσιτον * είς θυμηδίαν,
- Μόνοις προσιτήν * οίς Θεός κατηλλάγη.
 ²Ωδή ς΄. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Σύ τοῦ Λόγου φωνὴ προελήλυθας, * καὶ ὡς Ἐωσφόρος ἀστὴρ ἀνατέταλκας, * προκαταγγέλλων, Πρόδρομε, * σαφῶς Δ ι-καιοσύνης τὸν Ἡλιον.

Έπιγείους φροντίδας ήγνόησας, * καὶ τὰς οὐρανίους ἐλπίδας ἐπλούτησας, * ἐπὶ τῆς γῆς ὡς "Αγγελος * τὴν ζωὴν διανύσας, Πανόλβιε.

Προφητών σε σφραγίδα γινώσχομεν * ώς τη Παλαιά καὶ Καινή μεσιτεύσαντα· * καὶ Βαπτιστὴν καὶ Πρόδρομον * τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ καταγγέλλομεν.

Θεοτοχίον.

'Ανερμήνευτος όντως ή σύλληψις, * ἄφραστος ό τόχος σου χαὶ ἀχατάληπτος * πᾶσι πιστοῖς γνωρίζεται * χαὶ πιστεύεται, μόνη Θεόνυμφε.

Καταβασία.

- » Τ μερτόν έξέφηνε * σύν πανολβίφ
- . Ι τηχω Πατήρ, * δν γαστρός έξηρεύξατο.
- Ναί φησιν, Ούτος * συμφυής γόνος πέλων,
- » Φώταυγος έξώρουσεν * άνθρώπων γένους,
- » Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτός προμηθεία. Κοντάκιον αὐτόμελον, Ἡγος πλ. β΄.

Κοντάχιον αὐτόμελον, 'Ήχος πλ. β'.

Τὴν σωματιχήν σου * παρουσίαν δεδοιχώς * ὁ Ἰορδάνης, * τρόμω ὑπεστρέφετο· * τὴν πνευματιχὴν δὲ * λειτουργίαν ἐχπληρῶν * ὁ Ἰωάννης, φόβφ ὑπεστέλλετο· * τῶν ᾿Αγγέλων αὶ τάξεις ἐξεπλήττοντο, * ὁρῶσαί σε ἐν ῥείθροις * σαρχὶ βαπτιζόμενον· * χαὶ πάντες οἱ ἐν τῷ σχότει * χατηυγάζοντο, * ἀνυμνοῦντες σὲ τὸν φανέντα * χαὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Ο Οἶχος, φέρων 'Αχροστιχίδα· Τοῦ ταπεινοῦ 'Ρωμανοῦ.
Τῷ τυρλωθέντι 'Αδὰμ ἐν 'Εδὲμ * ἐράνη "Ηλιος ἐν Βηθλεὲμ, * χαὶ ἤνοιξεν αὐτοῦ τὰς χόρας, * ἀποπλύνας αὐτὰς * Ίορδάνου τοῖς ὑδασι· * τῷ μεμελανωμένφ * χαὶ συνεσχοτισμένφ * φῶς ἀνέτειλεν ἄσβεστον· * οὐχ ἔτι αὐτῷ νὺξ, * ἀλλὰ πάντα ἡμέρα· *
τὸ πρὸς πρωὶ, πρωὶ * δι' αὐτὸν ἐγενήθη· * δειλινὸν γὰρ ἐχρύβη,
ως γέγραπται· * εῦρεν αὐγὴν ἐγείρουσαν αὐτὸν, * ὁ πρὸς ἐσπέραν

πεσών· * ἀπηλλάγη τοῦ γνόφου, * καὶ ἔφθασε πρός *Ορθρον * τὸν φανέντα καὶ φωτίσαντα τὰ πάντα.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τοῦ Αγίου Ηρυρήτου. Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Συνεδραμε δὲ και ἡ τη παντίμου και άγίας αὐτοῦ Νειμός πμός την Βασιλευουσαν μετένεξις.

$\Sigma^{-i}\chi_{\mathfrak{S}^{1}}.$

Έμή σε γλώσσα, Κήρυξ, πῶς ἄν αἰνέση, "Ον γλώσσα Χριστοῦ γηγενῶν μείζω λέγει; Μνήμην ἐβδομάτη Προδρόμου λάχεν αἰδοίοιο.

Ταϊς του σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

🗘 τος έν δρει πυράφλεκτος.*

φώνως ψάλλομεν· * Εύλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νέος 'Ηλίας γενόμενος, * σὺν παρρησία, * Πρόδρομε, καὶ βασιλεῖς * σαφῶς ἐλέγχεις ἀνομήσαντας, * σοῦ τὸν βίον ἄϋλον * ἐπιδεικνύμενος * ὡς ἐκεῖνος, τρισμάκαρ: * διὸ * μετὰ σοῦ, Προφῆτα, ψάλλομεν: * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ό Προφητών περισσότερος * καὶ 'Αποστόλων, * Πρόδρομε, τῶν τοῦ Χριστοῦ, * τὸ θεῖον γέρας κληρωσάμενος, * σὸ τοῦ Νόμου πλήρωμα * καὶ ἀπαρχὴ σαφῶς * νέας χάριτος ὤφθης. * διὸ * μετὰ σοῦ, τρισμάκαρ, ψάλλομεν. * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Τρινολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευτουμρώνως ψάλλομεν πάντες ἀνυμνήσωμεν, * ὡς Θεὸν κυήσασαν * μονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ Το μνολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευμονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ ήμινολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευμονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ ήμινολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευμονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ ήμινολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευμονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ ήμινολογίαις την πάναγνον * καὶ θεοδόχον * Δέσποιναν πανευμονογενη ήμιν * τοῖς ἀνθρώποις ὀρθέντα * πρὸς δν * οἱ πιστοὶ ήμινολογίαις την πάναγνον * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάναγνον * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάναγνον * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάναγνον * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάναγνον * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάντα * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ήμινολογίαις την πάντα * Εὐλογητός ἐναν τοῦς ἐντον τοῦς

Καταβασία.

- » Τρ φλεξε ρείθρω * των δρακόντων τὰς κάρας
 Τὴς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα
- » Νέους φέρουσαν * εὐσεβεῖς κατευνάσας·
- » Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἀμαρτίας
- » Όλην πλύνει δὲ * τῆ δρόσφ τοῦ Πνεύματος.

'Ωδή η΄. Κάμινος ποτέ.*

τον ἐπὶ γῆς * ἰσάγγελον φανέντα * παρηλλαγμένω πολιπεύματι * καὶ πάντων ἀνώτερον, * Ἰωάννη παμμακάριστε, * χαρμονικώς γεραίρομεν * κράζοντες· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Μίαν ἐν τρισὶ * Θεότητος οὐσίαν * ὁμοουσίοις ὑποστάσεσι, * Προρῆτα, μεμύησαι· * τῆ φωνῆ γὰρ τοῦ Γεννήτορος * καὶ παρουσία Πνεύματος, * ἔγνως τὸν βαπτισθέντα * Λόγον Θεοῦ τὸν ἀίδιον.

*Ορθρος νοητός * τον "Ηλιον μηνύων * τον έχ Παρθένου άνατείλαντα, * έχ Στείρας προέδραμες, * 'Ιωάννη πανσεβάσμιε· * χαὶ τὸν 'Αμνόν ἐχήρυξας * χόσμου τὴν ἀμαρτίαν * φιλανθρωπία τὸν αἰροντα.

Υπερθεν ήμας * νῦν, μάκαρ, ἐποπτεύων, * ταῖς σαῖς πρεσβείαις διαφύλαξον * τῷ θείῳ κηρύγματι * ἐπομένους σου, Πανόλβιε, * καὶ διδαχαῖς ἔμμένοντας, * Πρόδρομε, ταῖς ἐνθέοις * καὶ σωτηρίοις σου δόγμασι.

Θεοτοχίον.

Δόξης τοῦ Πατρός * συνέλαβες ἀφράστως * τὸ προαιώνιον ἀπαύγασμα, * καὶ Λόγον τὸν ἄναρχον * ἐν ἀρχῆ ὅντα νοούμενον, * καὶ νῦν ἐκ σοῦ πρωτότοκον, * Πάναγνε, γεγονότα * ἀναλλοιώτως τῆς κτίσεως.

Καταβασία.

- » *E Υίοι δὲ φωτός * οι πριν ἐσχοτισμένοι.
- » Μόνος στενάζει * τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
- » Νῦν εὐλογείτω * συντόνως τον Αίτιον
- » ή πρίν τάλαινα * των Έθνων παγκληρία.

' $\Omega \delta \dot{\eta} = 0'$.

Η Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἡ Θ΄. Ὠδἡ τῆς Ἑρρτῆς μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, καὶ ἡ τοῦ Ἁγίου, ἐν ἢ λέγρμεν Στίχον Ἅγιε τοῦ Θεοῦ ἡ, Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ή τον προ ήλιου * φωστήρα.

Την της έρημιας * ή προδρομος φωνή τον Λόγον δείχνυσι * σω
ματιχώς ήμιν έπιδημήσαντα. * και παρόντα περιχαρώς *

βαπτίζειν εὐτρεπίζεται * τον τὰς ψυχὰς καθαίροντα * της άμαρτίας διὰ πίστεως.

Χάρις τε καὶ Νόμος * μεσίτην σε σεπτόν σαφώς προβάλλιται, * τὸν μέν σφραγίζοντα, τῆς δὲ ἀρχόμενον, * τὸν ἀπάντων των Προφητών * τῷ Λόγψ προτιμώμενον, * τὸν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα * νῦν βεβηχότα, Πανσεβάσμιε.

Ο τοις ασωμάτοις * έφαμιλλον ζωήν ἐπιδειξάμενος, * Άγγελικαϊς χορείαις συνευφραίνεται. * και τῷ θρόνψ παρεστηκώς * του Δεσπότου άγάλλεται, * τοις εύφημουσιν άφεσιν * και σωτηρίαν έξαιτούμενος.

Θεοτοχίον.

Υπέρ εὐσπλαγχνίαν * ὁ πάντων Λυτρωτής ἄνθρωπος γίνεται, * και σαρκικήν καταδέχεται γέννησιν * φιλανθρώπως ὑπὲρ άνθρώπων * ο φύσει ών φιλάνθρωπος * παρθενικής έκ μήτρας σου, * Θεογεννήτορ παμμαχάριστε.

Καταβασία.

- » ˙Ω τῶν ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τόχου σου θαυμάτων! Νύμφη Πάναγνε, * Μῆτερ εὐλογημένη·
- » Δι' ής τυχόντες * παντελούς σωτηρίας,
- » Έπάξιον χροτοθμεν * ώς Εύεργέτη
- Δώρον φέροντες * ύμνον εύχαριστίας. Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

Προφήτην σε προέφησε * των Προφητών ὑπέρτερον, * ἐν γεννητοῖς, ὁ Δεσπότης, * γυναιχών μείζονα πάντων· * δν γὰρ Προφήται άπαντες * καὶ Νόμος προκατήγγειλαν * Χριστόν σαρκὶ έωρακας. * δν καί βαπτίσας έδείχθης * σεβασμιώτερος πάντων. Καὶ τῆς Έορτῆς. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς. *

Έπεφάνη ὁ Σωτήρ, * ἡ χάρις, ἡ ἀλήθεια, * ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου, * καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ * καθεύδοντας ἐρώτισε· * και γὰρ ἡλθεν, ἐφάνη * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Είς τούς Λίνους, ιστώμεν Στίχους ς΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Ίδιόμελα, Ήχος α΄.

 Φ ὅς ἐχ φωτὸς ἔλαμψε τῷ χόσμ ϕ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐπιφανεὶς Θεός· * τοῦτον, λαοὶ, προσχυνήσωμεν.

 $\mathbf{\Pi}$ ώς σε, Χριστέ, δοϋλοι τον Δεσπότην * άξίως τιμήσωμεν; * δτι έν τοῖς ὕδασι * πάντας ἡμᾶς ἀνεκαίνισας.

Τὸ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθεὶς, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * τὰ ῥεῖθρα ἡγία-🚄 σας, * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * καὶ τὰ πάθη του χόσμου ιώμενος. * Μέγα το μυστήριον * τῆς οίχονομίας σου! * φιλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

τητό άληθινόν φῶς ἐπεφάνη, * καὶ πᾶσι τόν φωτισμόν δωρεῖται. *

βαπτίζεται Χριστός μεθ' ἡμῶν * ὁ πάσης ἐπέκεινα καθαρότητος. * ἐνίησι τὸν ἀγιασμόν τῷ ὕδατι, * καὶ ψυχῶν τοῦτο καθάρσιον γίνεται. * ἐπίγειον τὸ φαινόμενον, * καὶ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τὸ νοούμενον. * διὰ λουτροῦ σωτηρία, * διὰ ὑδατος τὸ Πνεῦμα, * διὰ καταδύσεως * ἡ πρὸς Θεὸν ἡμῶν ἄνοδος γίνεται. *

θαυμάσια τὰ ἔργα σου, Κύριεὶ δόξα σοι.

Ο περιβάλλων τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, * ῥετθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· * καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν * ὁ τοῦ κόσμου αἴρων τὴν ἀμαρτίαν· * καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, * Υἰὸς μονογενὴς * ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός· * πρὸς δν βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

 Δ όξα, ή Ηχος πλ. β'.

Αγγελος έχ στειρωτιχών ώδίνων προήλθες, Βαπτιστά, * έξ αὐΑπου τών σπαργάνων τὴν ἔρημον οἰχήσας, * σφραγίς τε πάντων τῶν Προρητῶν ἐδείχθης. * δν γὰρ ἐχεῖνοι πολυτρόπως ἐθεάσαντο, * χαὶ αἰνιγματωδῶς προεχήρυξαν, * τοῦτον βαπτίσαι ἐν
Ἰρρδάνῃ χατηξιώθης. * φωνῆς τε ἀχήχοας * Πατριχῆς οὐρανόδεν * μαρτυρούσης αὐτοῦ τὴν Υἰότητα. * χαὶ τὸ Πνεῦμα είδες
δεν ἐν είδει, * τὴν φωνὴν ἔλχον ἐπὶ τὸν βαπτιζόμενον. *
Ἰλλὶ ὡ πάντων τῶν Προρητῶν ὑπέρτερε, * μὴ διαλίπης πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν πιστῶς σου τελούντων τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄. 'Ανατολίου, πρός τό. Σήμερον ὁ Χριστὸς * ἐν Βηθλεέμ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς * ἐν Ἰορδάνη ἡλθε βαπτισθῆναι: * Σήμερον Ἰωάννης ἄπτεται * χορυφῆς τοῦ Δεσπότου: * Αἰ Δυνάμεις τῶν οὑρανῶν ἐξέστησαν * τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔρυγεν· * ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς οἱ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν· * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς ὁρθέντι, * καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αγίου ᾿Ωδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίχαιος έν Κυρίφ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν. Στίχ. Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Men. Tom. III.

'Απόστολος.

Πράξεων των Άποστόλων.

Έν ταϊς ἡμέραις ἐχείναις, ἐγένετο ἐν τῷ τὸν ᾿Απολλώ εἶναι ἐν Κορίνθω.

Ζήτει τη Παρασχευή της ς΄. Εβδομάδος του Πάσχα.

'Αλληλούτα, γ'. Ήχος πλ. α'.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίφ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῆ καρδία εὐρροσύνη. Στίχ. Εὐρράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίφ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τῆ μνήμη τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον, Έχ τοῦ χατὰ Ἰωάννην.

Τῷ, καιρῷ ἐκείνω βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον. Τέλος. "Οτι οὕτός ἐστιν ὁ Υίὸς τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικόν.

Έπεφάνη ή χάρις τοῦ Θεοῦ, ή σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Καὶ, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Γεωργίου του Χοζεβίτου και τῆς Όσιας Μητρός ήμων Δομνίκης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Όσίου,

Ήχος δ'. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.*

Τής ψυχής τὴν ἀκρόπολιν * λογισμῶν οὐ κατέσεισαν * προσβολαὶ, Μακάριε· σὺ γὰρ ἔπαλξιν * ὡσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος * στερέμνιον ἄσκησιν, * διετήρησας σαυτόν * τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος * ἀπαράτρωτον * καὶ ἀπήμαντον δλως· * καὶ παρέστης * τῷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων * νικητικῶς στερανούμενος. Ο ὑχ όδοῦ μῆκος ἴσχυσεν * οὐδὲ τόπων δυσχέρεια * παραλῦσαι, γὰρ γενόμενος * καὶ τοῖς τόποις εὐφρανθεὶς, * οὕ οἱ πόδες ἐπάτησαν * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * οὐκ ἡμέλησας δλως * εἰ μὴ φθάσης * δι᾽ ἀσκήσεως καὶ πόνων * καὶ πρὸς Σιὼν τὴν οὐράνιον.

Τον έγκαρδιον έρωτα * ὑποραίνων τοῖς δάκρυσι, * κατανύξει, "Ενδοξε, γῆν κατέβρεχες, * καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέματτες * Χριστοῦ ὑποπόδιον, * ἐννοῶν τε καὶ αὐτὸν * ὡς παρόντα καὶ βλέποντα, * δν ἐπόθησας· * καὶ ἰχνῶν ἐπελάβου * διανοίας * θεωρίαις θειοτάταις * τὴν σὴν ψυχὴν αὐγαζόμενος. Έτερα τῆς Αγίας. Έδωκας σημείωσιν.*

Ταθη τοῦ Κυρίου σου * καὶ Ποιητοῦ ἀναπλάττουσα * ἐν αὐτῆ, πανδέδειξαι * τοῦ Λόγου ὡς ποίημα * λογικὸν, Παρθένε. *

παρεκκλίματα· * διό καὶ καθ΄ όμοίωσιν * εὐθυποροῦσα, ἀοίδιμε, * ἀληθές καὶ ἀκαβόδηλον * τοῦ Θεοῦ ὤρθης ἄγαλμα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος α΄.

Τεριβάλλων τον οὐρανον ἐν νεφέλαις, * ῥετθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια· * καὶ τὴν ἐμὴν καθαίρεται κάθαρσιν, * ὁ τοῦ κόσμου αίρων τὴν ἀμαρτίαν· * καὶ ὑπὸ τοῦ συγγενοῦς ἄνωθεν μαρτυρεῖται Πνεύματος, * Υἰὸς μονογενὴς * ὑπάρχων τοῦ ὑψίστου Πατρός. * Πρὸς δν βοήσωμεν· * 'Ο ἐπιφανεὶς καὶ σώσας ἡμᾶς * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, 'Ήχος πλ. β΄. Αἰ 'Αγγελικαί.*

Τό φωτιστικόν * καὶ φωτίζον τοὺς ἀνθρώπους * φῶς αὐτολαμπες * σὺ ὑπάρχων, Ἰησοῦ μου, * ἐν ῥείθροις Ἰορδάνου * βαπτισθεὶς δλως ἔλαμψας * φῶς τὸ ὁμοούσιον Πατρί σου· * ἐν ῷ πᾶσα κτίσις φωτισθεῖσα, * Χριστὲ, κράζει σοι· * Εὐλογημένος ὁ ρανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε και έφυγεν.

Ος διὰ σαρχός * χορεσθήναι θείας δόξης * δεῦτε νοητῶς * χασαρχὶ βαπτιζόμενον, * τήν τε τοῦ δολίου διαθλῶντα * χάραν,
εὐφυῶς ὑμνολογοῦντες, * αὐτῷ χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες;

Ταμά ζωτικόν * σὺ ποτίζεις, Ἰησοῦ μου, * ἐν τῷ ποταμῷ * Ἰορδάνη εὐσπλαγχνία * ἡμᾶς τοὺς ἐκκαέντας * σοῦ τῷ δίψει, φιλάνθρωπε· * ὅθεν ποτισθέντες ἐκ πηγῆς σου * τῆς ἀθανάτου καὶ φωσφόρου, * Χριστὲ, ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἸΙχος β΄.

Τορδάνη ποταμῷ * ἰδών σε ὁ Ἰωάννης πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον * ἔλεγε, Χριστὲ ὁ Θεός· * Τί πρὸς τὸν δοῦλον παραγέγονας ρύπον μὴ ἔχων, Κύριε; * εἰς ὄνομα δὲ τίνος σε βαπτίσω; *
Πατρός; * ἀλλὰ τοῦτον φέρεις ἐν σεαυτῷ· * Υἰοῦ; * ἀλλὶ αὐτὸς
ὑπάρχεις ὁ σαρχωθείς· * Πνεύματος Αγίου; * χαὶ τοῦτο οἶδας διὸίναι τοῖς πιστοῖς διὰ στόματος. * Ὁ ἐπιρανεὶς Θεὸς, * ἐλέησον ἡμᾶς.
᾿Απολυτίχιον τῆς Ἐρρτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἸΙχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

Τησούς ὁ του Ναυή * ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ * διαβιβάζων τὸν Ιλαὸν * καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτὸν, * ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· * εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορφώσεως, * καὶ τύπον ἀψευδή ἀναγεννήσεως * ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω * σκιαγραφεῖ ἐν τῷ Πνεύματι. * Χριστὸς ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. **Αὐλῶν ποιμενικῶν.***

Βαπτίζεται Χριστός * ὁ τὸν κόσμον ρωτίζων· * ἐξ ὕψους ὁ Πατηρ * ἐμαρτύρησε λέγων· * Οὕτός ἐστιν ὁ Υίός μου * ἐν ῷ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· * Οὕτός ἐστιν ὁ φωτίζων * τὴν οἰνουμένην τῆ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ, * ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανών τῆς Έρρτῆς, καὶ τοῦ Όσίου.

'Ωοη α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου.*

Α νοίξει τοῦ στόματος * δοῦναί μοι χάριν ἰκέτευσον * σορίας, Γεώργιε, * τὴν Απαρχὴν Ἰησοῦν, * ὅπως ἔσω σου * τὴν μνήμην κατ' ἀξίαν * ὁ ἄμουσος ἔσμασι * θείοις γηθόμενος.

Έν γῆ πεπολίτευσαι * ώσπερ ἀσώματος, Μέγιστε. * συνήρθης ἐντεῦθεν δὲ * τῶν 'Ασωμάτων χοροῖς, * τῷ ποιήσαντι * ψδαῖς ἐν τρισαγίοις * μέλπων, καὶ δεχόμενος * τούτου τὴν ἔλλαμψιν.

Τοῦ κόσμου ἡλόγησας * ὑπερκοσμίοις ἐννοίαις σου· * ἀσκήσας ἐν κόσμφ δὲ, * ὅπου ἐτράφη Χριστός, * ἐξεδήμησας * ἀκήρατον πρὸς κόσμον, * χοροῖς συναπτόμενος * τῶν πρωτοτόκων, Σορέ.

Θεοτοχίον.

'Ανοίξας τό στόμα μου, * 'Αγνή, προήρημαι μέλψαι σε * Σοςίαν τὴν τέξασαν * τὴν ἐνυπόστατον· * ἀλλ' ὡς ἄναγνος * τὴν Πάναγνον ὡς θέμις * ὑμνῆσαι μὴ σθένων σε * αἰτῶ βοήθειαν.

Κανών τῆς Όσίας, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Την καλλίπαιδα νον γεραίρω Δομνίκαν, Ο Ίωστρ.

' Ω δη α'. Ήχος β'. Έν βυθῷ κατέστρωσε.

 $T^{\vec{\phi}}$ ένθέφ πόθφ τὴν ψυχὴν, * Ένδοξε, πτερώσασα, * τῶν σαρχιχῶν * θηράτρων ὑπερίπτασο· * διὸ ἰχετεύω σε * θηρευθέντα με ταῖς παγίσι τοῦ ὄρεως, * σοῦ ταῖς ἰχεσίαις, * πάνσεμνε Δομνίχα, ἀπολύτρωσαι.

. Ήχολούθεις χαίρουσα Χριστῷ, * τούτου ἀνιχνεύουσα * τὴν ερὰν * νομοθεσίαν, Πάνσεμνε· * καὶ Παρθένων τάγμασι * συνηρίθμησαι ὡς παρθένος καὶ ἄμωμος· * δθεν σε τιμῶμεν * πίστει συνελθόντες, ᾿Αξιάγαστε.

Νυσταγμόν κακίας οὐδαμῶς, * "Ενδοξε, νυστάζουσα, * ἐπαγρυπνεῖς * ταῖς φωταυγέσι πράξεσι, * καὶ πρός φῶς ἀνέσπερον * ἐξεδήμησας ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι * περιχεομένη, * καὶ φωταγωγοῦσα τοὺς ὑμνοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Καὶ πρό τόχου ἄφθορος, 'Αγνή, * χαὶ μετὰ τὴν χύησιν, * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπερρυῶς διέμεινας: * ὅθεν σε ποθήσασα * Θείφ Ηνεύματι ἡ Δομνίχα, ὁπίσω σου * ἄφθορος προσήχθη * τῷ Παμβασιλεῖ Υἰῷ σου, "Αχραντε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Δουόμενος δάκρυσιν οἰκείοις * ἰλύος τὴν σάρκα κοσμικής, * ἐκάθηρας καὶ ἡεύμασιν * ὡς ποταμίοις, τούτοις δὲ * τὴν τῶν ἐαιμόνων σύἐρὸιαν * ἀσκητικῶς κατεπόντισας.

Όσίως, αμέμπτως και δικαίως * τον βίον διέπρεψας, Σορέ· * πρός δὲ και πόνοις χρώμενος * ἀσκητικοῖς, τὴν ἄπονον * διαγωγὴν κεκλήρωσαι, * θεομακάριστε Γεώργιε.

Αλούς θείφ έρωτι, Παμμάκαρ, * των τόπων άγίων τῆς Σιών,* πρός τούτους ἐπεδήμησας, * κάκεῖ διαμεμένηκας * έως θανάτου, Πάνσορε, * πιέζων πόνοις τὴν σάρκα σου. Θεοτοκίον.

Τὸν σὸν ὑμνολόγον ἐπταιχότα * ἀσύγγνωστα, Κόρη, πρὸς ὁὸὸν * τῆς μετανοίας ίθυνον, * τὸν Λόγον ἡ χυήσασα * τοῦ χόσμου τὸν χαθαίροντα * τὰς ἀμαρτίας, Θεόνυμφε.

Τής Όσιας. Έξηνθησεν ή έρημος.

Πλωτήρας θαλαττεύοντας διεσώσω, * έλαιον * μετ' εὐλογίας πέμπουσα * τῆ θαλάσση, καὶ μεταβάλλουσα * εἰς γαλήνην, Δομνίκα, * τὸ κλυδώνιον.

'Αύλοις λαμπομένην σε φρυκτωρίαις, * 'Αγγελος * φωτοειδής ἐμήνυσεν * 'Ιεράρχη, ἐπιδημήσασαν * Βασιλίδα πρός πόλιν * θείω νεύματι.

Ιστίφ πτερουμένη τῆς ἐγκρατείας, * ἔφθασας * τῆς ἀπαθείας, "Ενδοξε, * τοὺς λιμένας λιμήν τε γέγονας * τοῖς εἰς βάθη κακίας * ὁλισθήσασι.

Θεοτοχίον.

Δυνάμωσον, Πανάχραντε, τὸ ἀσθενές μου, * δύναμιν * ἡ τοῦ Ύψίστου τέξασα * τὴν τὸ εἶνα: πᾶσι παρέχουσαν, * καὶ Δομνίκης τὴν μνήμην * μεγαλύνασαν.

Ὁ Είρμός.

» Έξηνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των Έθνων στειρεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου * ἐν ἡ ἐστε-» ρεώθη * ἡ χαρδία μου.

Κάθισμα της Όσίας,

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

Τὴν σάρχα ἐσταύρωσας * σύν τοῖς παθήμασι, * καὶ πᾶσαν τὴν ἔφεσιν * πρὸς Χριστὸν ἔσχηκας, * Δομνίκα, Νυμφίον τὸν σόν * ἄρθαρτον διὰ τοῦτο * ἐκομίσω τὸ στέφος, * καὶ 'Αγγέλων χορείαις * ἡριθμήθης, 'Οσία, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐκτενῶς * ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ἡεῖθρα ἡγίασας * τὰ Ἰορδάνεια· * τὸ κράτος συνέτριψας * τῆς ἀμαρτίας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὑπέκλινας τῆ παλάμη * σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, * καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * διό σε ἰκετεύομεν· * Σῶσον τὸν κόσου σου.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.*

Ταϊς νηστείαις ὡς σιτίοις * φιλοτίμως τρεφόμενος, * τὴν ψυχήν σου, Μάχαρ, * νῦν εὐφραινομένην παρέστησας * τῷ Ποιητῆ τῶν ἀπάντων, * συγχαλέσαντι * πρὸς τὴν ἄνω σε θείαν τρυφὴν * ἀγαλλόμενον.

Οὐρανός τις ἀνεράνης * τοῖς πρακτέοις ὡς ἄστρασι * κατηγλαϊσμένος, * φέρων ὡς φωσφόρον τὸν Κύριον * τὴν σὴν ψυχὴν ὡς σελήνην * καταυγάζοντα, * καὶ δεικνύοντα τῆς παρ' αὐτῷ * δόξης μέτοχον.

Ο Δεσπότης οὐρανόθεν * δι' ἡμᾶς κατερχόμενος, * τὴν Σιὼν εὐρίσκει * θεῖον ἀληθῶς εὐναστήριον· * ἢ ἐνσκηνώσας σὺ πόθ φ , * ώσπερ κλίμακι * πρὸς τὴν ἄνω ἀνῆλθες Σιὼν * ταύτη χρώμενος.

Θεοτοχίον.

Ό Καθήμενος ἐν κόλποις * ἀιδίως τοῦ Φύσαντος, * σαῖς ὡλέναις ὤφθη * νῦν ἀπεριγράπτως καθήμενος, * τὴν Τετοκυῖάν σε δείξας * μετὰ γέννησιν * ἀειπάρθενον, καὶ ἀληθῶς * ἀδιάφθορον.

Τής 'Οσίας. 'Ελήλυθας * ἐκ Παρθένου.

' πήστραψας * φωτισμόν ἰαμάτων διώχουσα * παθών τὴν σχο-Α τόμαιναν * καὶ των δαιμόνων τὰς φάλαγγας. * πάντας δὲ ἐρώτισας * τοὺς εὐσεβώς σοι, Δομνίκα, * προσπελάζοντας.

Νυμφίος σε * Βασιλεύς ἐπουράνιος, "Ενδοξε, * δοξάζει ἐνώπιον * τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλεύοντος, * καταπληττομένου σου * τὸν ἀκηλίδωτον βίον * καὶ τὰ θαύματα.

Υπήχοος * τῶν εὐχῶν σου ὑπάρχων ὁ Κύριος, * σαρῶς προσημαίνει σοι * τόπον, ἐν ῷ φροντιστήριον * ἤγειρας, τὰ πνεύματα * τῆς πονηρίας, Δομνίχα, * ἀπελάσασα.

Θεοτοχίον.

Νεκρώσεως * τοὺς χιτῶνας ᾿Αδὰμ ἐξεδύσατο * τῆ θεία γεννήσει σου, * καὶ τὴν στολὴν ἡμριάσατο * μόνος, ἢν ἐξύφανεν * ἐν τῆ γαστρί σου ὁ Λόγος * σωματούμενος.

Τοῦ 'Οσίου. 'ஹρη ε'. Έξέστη τὰ σύμπαντα.*

Έξεστησαν Αγγελοι * καὶ πᾶς Όσίων σύλλογος * ὄντως, τὸ ἀνένδοτον τῶν πόνων * τῶν σῶν ὁρῶντες * καὶ τὸ τοῦ βίου σκληρόν· * σὺ γὰρ, ώσπερ ἄψυχος πονῶν * λίθος, διετέλεσας * ἀρετῶν πρὸς κατόρθωσιν.

Είς πᾶσαν έξέλαμψεν * ίδοὺ ψυχὴν ὁ Μέγιστος, * πάντας ἐμππλῶν φωτοχυσίας * καὶ σκοτομήνης * ἐλευθερῶν τῶν παθῶν, * ὅσπερ καθαρώτατος καὶ νῦν * ἡλιος κινούμενος * τὴν σωτήριον κίνησιν.

Πατρίδος ἐξένωσαι * τῆς σῆς, σοφὲ Γεώργιε, * ὑπὲρ τοὺς προσἡχοντας τῷ βίῳ * Χριστὸν φιλήσας * τὸν ξενωθέντα βροτοῖς· * ὅθεν ἐχρημάτισας αὐτοῦ * ἄξιος, τῆς ἄνωθεν * ἀξιούμενος χάριτος.

Θεοτοχίον.

'Ωραίωσας, "Αχραντε, * σὺ τῶν βροτῶν τὸ πλήρωμα· * σὺ τὰρ ἀνεδείχθης πλατυτέρα * τοῦ οὐρανίου * κύτους τεκοῦσα Θεὸν * Λόγον, ὡσεὶ δέρριν οὐρανοὺς, * Κόρη, τὸν ἐκτείναντα * καὶ βροτοὺς διαπλάσαντα.

Τής Όσίας. 'Ο τοῦ φωτός Χορηγός.*

Τεηπονήσασα * καὶ τῷ ἀρότρῳ τῶν εὐχῶν τέμνουσα * τὴν ψυχικὴν * αὔλακα, πολύχουν * ἐδρέψω τὸν καρπὸν * θείαις ἀποθήκαις, * Αγνὴ, συντηρούμενον.

'Επιφωτίζουσα * τὸν καθαρόν σου λογισμόν, ἔβλεπες * τοῦ παντουργοῦ * Πνεύματος δυνάμει * τὰ πόρρω ὡς ἐγγὺς, * καὶ τῶν ἐσομένων * προλέγεις τὴν ἔκβασιν.

'Ρώμη τοῦ Πνεύματος * ἱερουργός σε τελειοῖ χρίσματι * θεουργικῷ * τῆς διακονίας, * ποιμαίνειν ἱερὰς * ψυχὰς ἐγκελεύων, * Δομνίκα θεόσορε.

() EOTOXION.

"Αγιον Κύριον, * Κυριοτόχε, τοῦ παντὸς τέτοχας, * δν ἐχ ψυχῆς * Δομνίχα ποθοῦσα, * παθῶν ρθοροποιῶν * χαταχυριεύει, * Παρθένε, ὑμνοῦσά σε.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ωδή ς'. 'Εβόησε * προτυπών.

 ${\bf F}$ βόησας * πρός Θεόν ἀεννάοις σύν δάκρυσι, * καὶ τοῦ βίου * ώς ἐκ κήτους δεινοῦ σε διέσωσε * πρός τὰς ἀκυμάντους * καὶ ἀείρρους πηγὰς τῆς θεώσεως.

Τετράγωνον * ἀρετῶν ὁ χορός σε κατέστησε * τεῖχος, Μάκαρ, * νοουμένων ἐχθρῶν μὴ πτοούμενον * τὰς ἀκροβολίσεις· * ὡς στερρός γὰρ νικῆς τὸν πειράζοντα.

Ως πρόβατον * Χοζεβά τῷ σεμνείῳ προσέδραμες: * τῆ δὲ πράξει, * βακτηρία καθάπερ χρησάμενος, * πρός Ἐδὲμ ἰθύνεις * τὰ αὐτῷ ἐνοικούμενα πρόβατα.

Θεοτοχίον.

'Εσχήνωσεν * ώς βροτός ἐν νηδύι σου Κύριος, * τὸν βροτόν με * τῶν ἀρθίτων σχηνῶν ἀξιούμενος, * παρορῶν μου πράξεις * τὰς ἀθέσμους, 'Αγνὴ, καὶ τὰ πταίσματα.

Τῆς Όσιας. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τερόν προφητείον ἀνήγειρας * θείου Ζαχαρίου Προφήτου θεόρρο-

'Ρετθρον ώρθης ίάσεων ἄρθονον, * πλύνουσα φλογμόν παθημάτων καὶ βρύουσα * άγιασμόν σωτήριον, * κυριώνυμε Κόρη θεόνυμφε.

΄Ως καλήν, ώς ώραίαν, ώς έντιμον,* ώς τῆς παρθενίας αὐγαῖς διαλάμπουσαν * σὲ ὁ νυμφίος Κύριος * ἐαυτῷ συνεισάγει, 'Αοίδιμε. Θεοτοκίον.

Δι' έμε, κατ' έμε έχρημάτισε * βρέφος ὁ Παντέλειος, ἀνακαινίζων με * παλαιωθέντα πάθεσι * διὰ σοῦ, Παναγία Θεόνυμρε. Ο Είρμός.

 \mathbf{E} γ άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλούμαι ἄβυσσον· * \mathbf{E} χ ρθο-

» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῆς Έρρτῆς.

πεφάνης σήμερον * τῆ Οἰχουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἦλθες, ἐράνης, * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ὁ Οἶχος. Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελφδοῦ.

πο των σπλάγχνων των έμων * εκάμφθην ως οἰκτίρμων, *
καὶ ἡλθον πρός τὸ πλάσμα * προτείνων τὰς παλάμας, * σὲ
ἱνα περιπτύξωμαι * μὴ οὖν αἰδεσθῆς με, * διὰ σὲ γὰρ τὸν γυμνόν * γυμνοῦμαι καὶ βαπτίζομαι. * Ἰδών με Ἰορδάνης ἀνοίγεται, * καὶ ὁ Ἰωάννης * εὐτρεπίζει τὰς ὁδούς μου * ἐν ὕδασι
καὶ ἐν διανοίαις. * Τοιαῦτα ὁ Σωτὴρ * οὐ λόγοις ἀλλ' ἔργοις *
εἰπεν πρός τὸν ἄνθρωπον. * Ἡλθεν, ὡς εἰπεν, * τῷ μὲν ποταμῷ *
τοῖς βήμασι προσεγγίζων, * τῷ δὲ Προδρόμφ * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

Τη Η΄. του αύτου μηνός, Μνήμη της Όσιας Μητρός ήμων Δομνίκης.

Στίγοι.

Λιπούσα τὴν Υῆν οὐρανόφρων Δομνίκα, Εἰς οὐρανοὺς ἀνῆλθεν, ώσπερ ἡγάπα. Δομνίκαν ὀγδοάτη πότμου λάβε νὺξ ἐρεβεννή.

Τη αυτη ήμερα, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Γεωργίου του Χοζεβίτου.

Στίχοι.

Σὺν δάχρυσι σπείραντι τῷ Γεωργίφ, Καιρός θερίζειν έστὶ σὺν εὐθυμία.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Τοῦ 'Οσίου. 'ஹο ἡ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ο ὑχ ἐνέδωχας, τοῖς πόνοις πιεζόμενος * τοῖς τῆς ἀσχήσεως, * σατανιχοῖς λογισμοῖς· * τὸν νοῦν γὰρ ἀρρέμβαστον * πρὸς τὸν δυνάμενον * σώζειν Κύριον * σὑ κεχτημένος, ἄπασαν * προσβολὴν ἀπετινάζω.

Χαμευνίαις, ἀγρυπνίαις καὶ νηστείαις σου, * πάντα ἐνέκρωσας * μέλη σου τὰ ἐπὶ γῆς· * καὶ νῦν τὴν ἀκήρατον * καὶ ἄπονον βιοτὴν * ζῆς, Μακάριε, * ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος * τῶν ὑμνούντων σε σὺν πόθ φ .

Τοῦ ἀεὶ "Οντος τὸν τάφον ἐπεθύμησας * ἄχρως θεάσασθαι * καὶ προσχυνήσαι, Σορέ· * κᾶν τούτω γενόμενος, * ἔχρινας δσιον * δι' ἀσχήσεως * συννεχρωθήναι, "Οσιε, * τῷ δι' οἶχτον νεχρωθέντι.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Οὐχ ἐλάτρευσαν τῆ χτίσει οἱ τὸν Κτίστην σε * γνόντες χυήσασαν, * ἀλλὰ Θεὸν ἀληθῆ * ἐχ σοῦ τὸν ἐχλάμψαντα * Λόγον γινώσχοντες, * Κόρη, χράζουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * xαὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τής 'Οσίας. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Ο νούς σου ταϊς νεύσεσι * ταϊς πρός τό θεῖον * θεούμενος πάντοτε, * φωτοειδής γεγένηται· * ἐντεῦθεν ἐξέκλινας * τό δυσμενὸς τῆς σαρκὸς * μέλπουσα, Θεόσοφε· Ο ῶν * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Μυστήρια θεῖά σοι * ἀποκαλύπτει * Θεὸς ὑπερούσιος * ἐν σοὶ ἀναπαυσάμενος· * ὁρᾶς γὰρ φοιτήσαντα * ἄγιον "Αγγελον * καὶ καθαγιάσαντα, Σεμνὴ, * τὴν τῶν ὑδάτων φύσιν ἐν Πνεύματι.

Ναός Θείου Πνεύματος * γεγενημένη, * ναόν πρός τον άγιον * ὑπάρχουσα, ἀχήκοας * φωνῆς διδασκούσης σε * θεῖα Μυστήρια, * καὶ τὴν ἐχ τοῦ σώματος, Σεμνὴ, * ἀποδημίαν τοῦ Βασιλεύοντος. Θεοτοχίον.

Ίσχύς μου καὶ ὑμνησις * καὶ σωτηρία * ὑπάρχει ὁ Κύριος,* ὁ σὲ Μητέρα πάναγνον * καὶ Νύμφην ἀνύμφευτον * προεκλεξάμενος. * δν ὑπὲρ τῶν δούλων σου ἀεὶ * μὴ διαλίπης πρεσβεύειν, "Αχραντε.

Τοῦ 'Οσίου. 'ஹδή η'. Παΐδας εὐαγεῖς.

Ολως νυσταγμόν τοῖς σοῖς βλεφάροις * οὐδ' ὑπνον τοῖς ὀρθαλμοῖς σου, Πάτερ, ἔδωκας, * ἔως ἐπιτήδειον * καὶ ὡραῖον, "Όσιε, * σαυτόν εἰργάσω σκήνωμα * τοῦ Παντοκράτορος· * δν ἄπαντα ὑμνοῦσι τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εύρηκας ἀνάπαυσιν τῶν πόνων, * Παμμάκαρ, τῶν ἀμετρήτων τὸν Παράδεισον· * ὅνπερ προητοίμασε * τοῖς αὐτὸν ποθήσασιν * ἀπὸ ψυχῆς ὁ Κύριος * κοινὸν βασίλειον * κραυγάζουσιν ἀπαύστως· 'Υμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εύρεν ή μονή τοῦ Χοζεβά σε * κανόνα καὶ ἀκριβέστατον παράδειγμα, * ἀπαν μετερχόμενον * ἐναρέτων πράξεων * εἰδος, ˙Οσίων καύχημα, * σορὲ Γεώργιε· * διὸ βεβιωκότες ἐνθέως * μετὰ σοῦ σκιρτωσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Θεοτοχίον.

 Ω ρθη ὁ ἀπλοῦς τῆ Θεία φύσει * ἐχ σοῦ, Θεομῆτορ, ὄντως σύνθετος * ἔλεος δι' ἄφατον, * τῆ αὐτοῦ Θεότητι * σάρχα τὴν ἐξ αἰμάτων σου * ὑποστησάμενος· * διό σε Θεοτόχον εἰδότες * ἀνυμνολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆς Όσιας. Τὸν ἐν καμίνφ.

Κεχοσμημένη ἀρεταῖς * καὶ θαυμάτων κροσσωτοῖς * πεποικιλμένη, * πρός ὡραῖον νυμφῶνα * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * Δομνίκα, * ἀνέδραμες, ψάλλουσα * καὶ ὑπερυψοῦσα * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αχολουθήσασα Χριστῷ * ὡς ποιμένι χαθαρῷ * ἀμνὰς τιμία, * πρὸς οὐράνιον μάνδραν * τῶν ἐπισήμων, ἐν ῷ * προβάτων * συναυλία πέφυχεν, * ἐν ἀγαλλιάσει * ἐσχήνωσας, 'Αγία.

Νεύσει Θεοῦ παντουργικῆ * τὴν ἀπόθεσιν τοῦ σοῦ * μαθοῦσα σκήνους, * χαριστήριον αἶνον * καθαρωτάτη ψυχῆ * τῷ πάντων * Αἰτίφ προσέφερες * οὖ τὸ σὸν εἰς χεῖρας, * Σεμνὴ, παρέθου πνεῦμα.

Θεοτοχίον.

Ο ύπερούσιος Θεός * οὐσιοῦται δι' ἡμᾶς * τῶν σῶν ἐκ σπλάγχνων, * τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν * ἀνακαινίσαι ζητῶν * δι' οἰκτον, * ἰΙαρθένε, καὶ ἔλεον, * ὁ δεδοξασμένος * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ο Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκα ταβάντα,* καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν,*
 ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
 τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Όσιου. Ἰρδη θ΄. ΊΑπας γηγενής.*

πασαν τρυφήν * τοῦ βίου κατέπτυσας, * Πάτερ θεσπέσιε, *
διὰ τὴν οὐράνιον * τρυφήν καὶ δόξαν· * σκληραγωγία γὰρ *
σὸ τῶν παθῶν ἐσπούδασας * σβέσαι τὴν κάμινον * καὶ πολλοῖς
σου * δάκρυσι, Γεώργιε * Μοναζόντων σεμνόν ἐγκαλλώπισμα.

Νου ως άληθως * Θεοο κατενώπιον * ίστασαι, Πάνσορε, * ψπερ δι' άσκήσεως * οἰκειωθῆναι * πρότερον ἔσπευσας, * καὶ των αὐτοῦ ἐμφάσεων * κατατρυφάς ἐμφανως· * ὅθεν πᾶσι * δίδου τοῖς τιμῶσί σε * φωτισμόν, καὶ των θείων τὴν μέθεξιν.

"Ηρθης πρός το φως * το άδυτον, Ένδοξε, * σχότους του βίου ρυσθείς· * χαὶ τῷ παντοχράτορι * χαὶ τρισηλίφ * Φωτὶ παρίστασαι * μετὰ τῶν ἄνω τάξεων, * χαὶ τῆς ἐχεῖθεν τρυφᾶς * πεμπομένης * λάμψεως, Μαχάριε, * χαὶ ἡμᾶς φρυχτωρεῖς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοχίου.

Ολον με Θεός * θεῶσαι βουλόμενος, * ὅλος ἑνοῦταί σοι, * καὶ τὸ ἀκατάληπτον * καινοτομεῖται * πᾶσι Μυστήριον· * τίκτεις Παρθένος ἄφθορος, * καὶ σὰρξ ὁρᾶται Θεός· * δν τιμῶντες, * σὲ νΟν μακαρίζομεν, * Μαριὰμ, ὡς αὐτὴ προεφήτευσας.

 $T\tilde{\eta}_{i,\zeta}$ Oxias. Tou ex Osou Osdu Adyou.*

η ερώταται χορείαι * τῆ σεπτῆ σου χοιμήσει * ἐξάρχουσαι τῆς ἐ θείας σου ψυχῆς * τοῖς χαθορῶσιν ἐφάνησαν, * ἱεραῖς μελφδίαις * εἰς τόπον δδηγοῦσαί σε σχηνῆς * θαυμαστῆς, ἔνθα ἡχος * ἐορταζόντων, "Ενδοξε.

΄Ως τῆς ἀμπέλου σὺ θεῖον * εὐφορώτατον κλῆμα * φανεῖσα, κατανύξεως ἡμῖν * θείους ἐξἡνθησας βότρυας * ἀναβλύζοντας οἰνον * ἰάσεων, Δομνίκα, τῶν ψυχῶν, * καὶ καρδίας τῶν πίστει * τιμώντων σε εὐφραίνοντας.

Σωματιχών παθημάτων, * ψυχιχών τε χηλίδων, * χαὶ πάσης τοῦ ἐχθροῦ ἐπιβουλῆς * ρῦσαι ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου, * τοὺς τῆ σχέπη σου πόθω * προσφεύγοντας, Δομνίχα, χαὶ τὴν σὴν * Ἑορτὴν ἐχτελοῦντας * τὴν θείαν χαὶ σεβάσμιον.

Ήλιαχὴν ὡς ἀχτῖνα * χαταυγάζουσαν πάντας, * ὡς νύμφην τοῦ Χριστοῦ περιχαλλῆ * χαὶ ὡς Τρυγόνα φιλόσεμνον, * ὡς Ἑλαίαν, ὡς Κέδρον, * ὡς οὖσαν ἐχλεχτὴν Περιστερὰν * εὐφηροῦμέν σε πάντες, * Δομνίχα χυριώνυμε.

(·) 20 TOX (04.

Φεΐσαί μου, Κύριε, φεΐσαι, * δταν μέλλης με χρίναι, * χαὶ μὴ χαταδιχάσης με εἰς πῦρ, * μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με * δυσωπεῖ σε Παρθένος * ἡ σὲ χυοφορήσασα, Χριστὲ, * τῶν ᾿Αγ-γέλων τὰ πλήθη, * χαὶ τῶν Ὁσίων τάγματα.

Ο Είρμός.

- » / Ε Τον έχ Θεού Θεον Λόγον, * τον άρρητω σοφία * ήχοντα χαι» Η νουργησαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οι πι-
- » στοί, όμοφρόνως * έν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον της Όσίας.

Έπεσκέψατο ήμᾶς.*

Τη των γηίνων καὶ φθαρτών * καταφρονήσασα, Σεμνή, * τῷ διαπύρφ πρός Χριστόν * ζήλφ σου των ἐν οὐρανοῖς ἀρθάρτων ἐπεθύμησας· * Χριστός ὅθεν σε στέφει * ἀρθάρτοις ἐν στέμμασι.
Καὶ τῆς Ἑρρτῆς.

'Αποστίχου, Στιχηρά Προσόμοια, 'Πχος β'. **Οίχος τοῦ 'Εφραθᾶ.***

τέγα καὶ φοβερόν * μυστήριον τελεῖται! * Δεσπότης γὰρ τῶν δλων, * βροτῶν εἰς ρύψιν πάντων * χειρὶ δούλου βαπτίζεται. $\Sigma \tau i \gamma$. Η θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Α νωθεν ο Πατήρ * έβοα· Οῦτος ἐστιν * Υίος ἀγαπητός μου, *
Δ ο ρείθροις 'Ιορδάνου * σαρχί νῦν βαπτιζόμενος.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; τειάξεις 'Αγγελικαί * ίδουσαι τον Δεσπότην * όμοιωθέντα δούμ λοις, * καὶ ῥείθροις βαπτισθέντα, * ὑμνοῦσαι ἐξεπλήττοντο. Δόξα, καὶ νον, ὅμοιον.

ি 🖥 λθεν ό φωτισμός, * ἡ λύτρωσις ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη· δεῦτε, * - Τουνέλθωμεν ρυφθήναι * φαιδρώς συνεορτάζοντες.

Π λοιπή 'Ακολουθία του 'Ορθρου,

ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH: Θ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Πολυεύκτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εὶς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ܡ. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια της Έρρτης,

Ήχος πλ. δ΄. Κύριε, * εί και κριτηρίφ.

Τ/ ύριε * εἰ καὶ Ἰωάννη παρέστης * ἐν Ἰορδάνη ὡς ἄνθρωπος, * 🎿 άλλ' ούχ ἀπελείφθης του θρόνου * τῷ Πατρὶ συγχαθεζόμενος: * και βαπτισθείς δι' ήμας * τον κόσμον ήλευθέρωσας * έκ της δουλείας του άλλοτρίου, * ώς οίχτιρμων και φιλάνθρωπος. Τύριε * εί και Ἰορδάνου τὰ ρετθρα * περιεβάλου ώς ἄνθρωπος, *

αλλ' έμαρτυρήθης έξ ύψους * τῆ χαταβάσει τοῦ Πνεύματος, * xal ἡ φωνὴ τοῦ Πατρός * Υἰόν σε ἐμαρτύρησεν· * ἀλλὰ ἐμφάνηθι και παράσχου * άφθαρσίαν ταϊς ψυχαϊς ήμων.

Τ΄ ύριε * σύ ἐχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων * γεννηθείς ὁ ἀναλ-🚵 λοίωτος, * ήλθες ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * καὶ μορφήν δούλου ανέλαβες, * και την είκονα την σην * ώς Κτίστης άνεκαίνισας. * βαπτισθείς γάρ, εδωρήσω * άρθαρσίαν ταϊς ψυχαϊς ήμων.

Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Αγίου,

Ήγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

αυτικώς ως έκ λάκκου * ταλαιπωρίας Χριστός * καὶ έκ πηλου καὶ ἰλύος, * τῶν εἰδώλων τῆς πλάνης * ἀνήγαγέ σε, Μάρτυς· * έστησε γάρ * ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας σου * τῆς ἐαυτοῦ ἐπιγνώσεως μυστικώς. * δν ίκέτευε σωθήναι ήμας.

ρύτε συζύγου ό πόθος, * ούτε των τέχνων στοργή, * ού κη-🛂 δεστου άξία, * ούτε περιουσία * χτημάτων και χρημάτων * σοῦ τὸ στερρὸν * τῆς ψυχῆς παρεσάλευσαν * ἀπὸ τῆς Πίστεως όντως τῆς εἰς Χριστόν, * παμμαχάριστε Πολύευχτε.

Καὶ πρό τῆς χάριτος, Μάκαρ, * τῆς σῆς ἀθλήσεως, * δικαιοσύνης ἔργοις * ἀληθῶς ἐκοσμήθης· * δθεν μετὰ ταῦτα * Μάρτυς πιστὸς * ἡξιώθης γενέσθαι Χριστοῦ, * ἐν τῷ ἰδίῳ σου αίματι βαπτισθεὶς * εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ εὐσεβῶς.

Δόξα, τοῦ 'Αγίου, Ἡχος α'. Βύζαντος.

Τὰ τῶν 'Αγγέλων στρατεύματα * σήμερον χορεύουσιν * ἐπὶ τῆ μνήμη τοῦ Μάρτυρος Πολυεύκτου. * καὶ τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος * πιστῶς πανηγυρίζει * καὶ χαρμονικῶς ἐκβοᾳ. * Χαίροις, Πανεύρημε, * ὁ τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ * τὰ ἔνεδρα τροπωσάμενος, * καὶ τῆς νίκης τὸν στέρανον * παρὰ Χριστοῦ ἀναδησάμενος. * Χαίροις Στρατιῶτα * τοῦ μεγάλου Βασιλέως καὶ Σωτῆρος ἡμῶν, * ὁ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταστρεψάμενος. * Χαίροις Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα. * Πρέσβευε λυτρωθῆναι * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς, Ήχος β΄.

Τήμερον ὁ οὐρανοῦ καὶ γῆς Ποιητὴς * παραγίνεται σαρκὶ ἐν Ἰορδάνη, * βάπτισμα αἰτῶν ὁ ἀναμάρτητος, * ἴνα καθάρη τὸν κόσμον ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * καὶ βαπτίζεται ὑπὸ δούλου * ὁ Δεσπότης τῶν ἀπάντων· * καὶ καθαρισμὸν δι᾽ ὑδατος * τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων δωρεῖται. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἐπιφανεὶς Θεὸς ἡμῶν, * δόξα σοι.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.*

Τπέστης ἐν τοῖς ὕδασιν * ὁ πᾶσιν ἀκατάληπτος, * τῷ Προλείας ἐλυτρώσω * τῷ βαπτισμῷ σου, 'Αναμάρτητε.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Υ ίον άγαπητον ο Πατήρ * έχ τῶν ὑψίστων ἄνωθεν, * καὶ τὸ Πνεῦμα * ἐμαρτύρει σε, Χριστέ· * δι' οὐ τὸ τῆς Τριάδος * μυστήριον ἐγνώσθη * ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος σου.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, δτι έφυγες;

Η γίασας τὰ ρετθρα, Σωτὴρ, * τοῦ Ἰορδάνου ἄπαντα * καὶ τὴν φύσιν * τῶν ὑδάτων ὡς Θεός· * διό σε καὶ δοξάζει * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * καὶ ἀνυμνεῖ σὴν Ἐπιράνειαν.

Δόξα, καὶ νον, Ἡχος δ΄.

Ο ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον * δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς γενέσθαι κατηξίωσε· * ῥεῖθρα περιβάλλεται σήμερον τὰ Ἰορδάνεια, * οὐκ αὐτός τούτων πρός κάθαρσιν δεόμενος, * ἀλλ' ἡμῖν ἐν ἑαυτῷ * οἰκονομῶν τὴν ἀναγέννησιν. * Ω τοῦ θαύματος! * δίχα

πυρός ἀναχωνεύει * καὶ ἀναπλάττει ἄνευ συντρίψεως, * καὶ σώζει τοὺς εἰς αὐτὸν φωτιζομένους * Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.
'Ο Μάρτυς σου, Κύριε. Καὶ τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Τοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς * δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀποτοῖς οἰκτιρμοῖς σου ὁ Θεὸς * δυσωπούμενος, τὸ πλανηθὲν ἀποτοῖς * ἔξεζήτησας διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου, * Φιλάνθρωπε: * ὅθεν παραγέγονας * ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην * γνωρίσαι τὸ μυστήριον * τῆς Αγίας Τριάδος· * καὶ ἀνυμνοῦντες κράζομεν πιστώς· * Ἦλθες, ἐφάνης * τὸ Φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.*

 $^{\prime}$ Επέρανεν ήμιν * ὁ τῶν δλων Δεσπότης * ἐν ῥείθροις μυστιχῶς * Ἰορδάνου χωνεῦσαι * πᾶσαν τὴν ἀμαρτίαν * ὡς ἐλεήμων καὶ ὑπεράγαθος· * πᾶσα κτίσις σκιρτάτω * ὅτι βαπτίζεται Χριστός ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ο Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου· οὖ ἡ Ακροστιχίς· Τὴν σὴν δίδου μοι, Μάρτυς, εὐκταίαν χάριν. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Η κεκομμένη.

Tης πολυεύκτου τρυφης έμφορούμενος, * καὶ μακαρίας αἴγλης, * ενδοξε, πληρούμενος, * καὶ της 'Αγγελικης * χορείας ἀξιούμενος, * τοὺς την σην εὐφημοῦντας Έορτην, * Πολύευκτε, περίσωζε, * τῷ Κυρίῳ ψάλλοντας * Ένδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ή φωτοφόρος καὶ εὖσημος μνήμη σου * φωτός τοῦ θειοτάτου * πλήρης ἀνατέταλκε, * φωτίζουσα λαμπρῶς * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε, * γενναῖε στρατιῶτα τοῦ Χριστοῦ * Πολύευκτε πανόλβιε, * τῷ Κυρίφ ψάλλοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Νενευρωμένος ἰσχύι τοῦ Πνεύματος * καὶ θείαν δυναστείαν, * Μάκαρ, ἐνδυσάμενος, * ἐχώρησας στερρῶς * πρός πάλην τοῦ ἀλάστορος, * καὶ τοῦτον κατὰ κράτος καθελών * προθύμως ἀνεκραύσζες. * Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν. * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον τόν πρότερον ἄσαρχον, * Παρθένε Θεοτόχε * τέτοχας πανάχραντε, * πανάμωμος σαφῶς * Παρθένος διαμείνασα, * τόν πλούτφ εὐσπλαγχνίας δι' ἡμᾶς * πτωχεύσαντα, χαὶ σώσαντα * τοὺς αὐτῷ χραυγάζοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Σύ εἶ τὸ στερέωμα.*

" μειψας το φρόνημα * προς την ευσέβειαν άνωθεν, * άξιωθείς * θείας οπτασίας * τοῦ Σωτήρος, Πολύευκτε.

Νίκης ἐριέμενος * πάντων κατέπτυσας, "Ενδοξε, * τῶν ἐπὶ γῆς, * καὶ τῆς οὐρανίου * κληρουχίας ἡξίωσαι.

 Δ όξης ὀρεγόμενος * τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ὡρμησας * χαρτεριχῶς,* χαὶ τὴν τῶν εἰδώλων * ἀδοξίαν χατέβαλες.

(HESTOXISY.

"Ιθυνόν μοι, Δέσποινα, * τὰ διαβήματα, ίνα σου * πρός τόν Υίὸν * δι' ἐπαινουμένης * πολιτείας πορεύσωμαι.

O Eiguós.

» τὸ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὸ εἶ » Δ τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καθισμα του Άγίου, Πχος πλ. α'.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Ος καλός στρατιώτης * Χριστού του πάντων Θεού * ἐν τἢ χάριτι τούτου * ἐνδυναμούμενος, * ὅλον μετέθηκας σαυτόν * ἐν τἢ ἀγάπη αὐτοῦ * διὰ Νεάρχου τοῦ πιστοῦ, * συστρατιώτου σου, σορέ· * διὸ νομίμως ἀθλήσας, * ἀξίως ἐστεφανώθης * παρὰ Κυρίου, Μάρτυς Πολύευκτε.

Δόξα, καὶ νον, τῆς Έρρτῆς, όμοιον.

Τορδάνου το ρείθρον * περιβαλλόμενος * ο το φως παραδόξως * άναβαλλόμενος, * ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ 'Αδὰμ * φύσιν ἀνέπλασας, * συντριβείσαν πονηρὰ * παραχοῆ, Λόγε Θεοῦ· * διό σε ἀνευρημοῦμεν, * χαὶ τὴν ἄγίαν σου πάντες * δοξολογοῦμεν Ἐπιφάνειαν.

'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Δι' εὐσεβοῦς * ὁμολογίας, Πανάριστε, * τῷ Δεσπότη * σαυτόν προσενήνοχας, * τὴν δι' αὐτόν, * Ένδοξε, σφαγὴν * πόθω δεδεγμένος * καὶ μώμου παντός ἐλεύθερος * γενόμενος ἐντεῦθεν, * τῷ Σωτῆρι κραυγάζεις * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ο γλυκασμός * τῆς εὐσεβείας ἡδύνθη σοι· * ἐπτερώθης * θείας ἀγαπήσεως * τῷ καθαρῷ * καὶ εἰλικρινεῖ * πόθω τετρωμίνος, * καὶ ἔρωτι πυρπολούμενος * τῆς ἄνω Βασιλείας, * μελωδεῖς τῷ Δεσπότη· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Υπερρυετ * όμοφροσύνη συνδούμενος * τῷ Νεάρχῳ, * τούτου τε τοῖς ῥήμασι * κατηχηθεὶς * πρὸς τὴν εὐσεβῆ * πίστιν τῆς Τριάδος, * θεόφρον Μάρτυς Πολύευκτε, * τῆς ὄντως πολυεύκτου * καὶ τῆς πεποθημένης * ἡξιώθης Μαρτύρων φαιδρότητος.

Μαρτυρικοῖς * συνηριθμήθης στρατεύμασι· * βασιλείαν * ελαβες ἀσάλευτον * νεοσφαγής, * ταύτης ἐπιβὰς * ἔτι τῶν αἰμάτων * σταζόντων· ἤρθης δὲ, Πάνσορε, * χαρᾶς ἀδιαδόχου * καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου * καὶ μεγάλης εὐκλείας τευξόμενος.

Θεοτοχίον.

Όμοιωθείς * τοῖς ἐπὶ γῆς ιὸ Οὐράνιος, * οὐρανίους * τούτους ἀπειργάσατο· * καὶ πεπονθώς * φύσει παθητῆ, * θείας ἀπαθείας * την μέθεξιν ἐδωρήσατο· * την τοῦτον οὖν τεκοῦσαν * ἀπειρόγαμον Κόρην, * Θεοτόκον εἰδότες, δοξάζομεν.

'Ωδη ε'. Ίνα τι με ἀπώσω.*

γα της ἀιδίου * τύχης ἀπολαύσεως, Μακαριώτατε, * τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, * καὶ της φύσεως την οἰκειότητα, * καὶ τρυρην, καὶ δόξαν, * καὶ την ζωήν αὐτην παρείδες, * καὶ ἐλπίδος της σης οὐ διήμαρτες.

Μεμυσταγωγημένος * τὰ τῆς θείας δψεως θεῖα μυστήρια, * σταθερᾳ τῆ γνώμη * πρὸς τελείους ἀγῶνας ἐχώρησας * καὶ τροπαιοφόρος * ἀναδειχθεὶς, τῶν ἀκηράτων * ἡξιώθης στεφάνων, Πολύευκτε.

'Αθεώτατον σέβας, * φύσει μισοπόνηρον έχων το φρόνημα, * εὐσεβῶς ἀπώσω, * καὶ θεοὺς τοὺς ματαίους κατέστρεψας * εὐσεβείας ζήλω * πυρποληθείς, καὶ προθυμίας * θεοπνεύστου πλησθείς, Παναοίδιμε.

Θεοτοχίον.

Ττάξεως 'Αγγελικής * ήξιώθης, άξιάγαστε Μάρτυς, * άγγελικώς Τον βίον * προφανώς ένδειξάμενος * σύν αὐτοῖς οὖν ἐκτενώς, * Μάκαρ, ἰκέτευε λυτρωθήναι * ἐκ πειρασμών τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

"Υπνωσας ἀγαπητοῖς, * 'Αθλητὰ, τὸν ὁρειλόμενον ὑπνον, * ἀποτμηθεὶς τὴν κάραν * διὰ ξίρους, Πολύκθλε * καὶ τανῦν ἐν οὐρανοῖς * κλῆρον ἀκήρατον ἐκληρώσω, * μετὰ Μαρτύρων αὐλι-ζόμενος.

Σύμμορφος καὶ κοινωνός * παθημάτων τοῦ Σωτῆρος ἐγένου, * τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ πάθει * τοῦ Σταυροῦ ὁμιλήσαντος· * καὶ νῦν, Μεπ. Τοπ. ΙΙΙ.

Μάχαρ, σὺν αὐτῷ, * ὡς ἐπηγγείλατο, βασιλεύεις * εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἀπέραντον.

Θεοτοχίον.

Εχουσα το συμπαθές * ώς τεχούσα τον φιλάνθρωπον Λόγον, * σωσον ήμας βιαίας * χαι δεινής περιστάσεως: * σε γαρ μόνον οι πιστοι, * πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν * ἀχαταμάχητον χεχτήμεθα. Ο Είρμός.

 \bullet Λ βυσσος άμαρτιών * καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, * καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως * συνωθεῖ ἀπογνώσεως *

» άλλ' Αὐτός τὴν χραταιὰν * χεῖρά μοι ἔχτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, *

» καὶ ἐκ βυθοῦ φθορᾶς ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τοῦ Άγίου,

Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.*

Ο Δεσπότης κλίνας μέν * ἐν Ἰορδάνη * κεραλὴν, συνέτριψε * τὰς τῶν δρακόντων κεραλάς * τοῦ Ἀθλορόρου ἡ κάρα δὲ * ἀποτμηθεῖσα, * τὸν δόλιον ἤσχυνεν.

Τορδάνη ποταμῷ * ὁ Κτίστης τῶν ἀπάντων * τὴν κάραν ὑποχλίνας, * τὸ Βάπτισμα λαμβάνει· * καὶ τῶν δρακόντων κεραλὰς * ἀοράτως συνθλάσας, * ῥώμην παρέσχε τοῖς βροτοῖς * κατὰ τοῦ μεγαλόφρονος, * τοῦ πρὶν ἐν Παραδείσω πτερνίσαντος * τὸν 'Αδὰμ ἐν βρώσει * τἢ τοῦ ξύλου, καὶ θανάτω * ὑποβαλόντος αὐτὸν παρ' ἐλπίδα. * Διὸ ὁ 'Αθλητὴς * νῦν Πολύευκτος * κολακείαις γυναικὸς * μὴ ὑποκύψας, * ἤθλησε στεβρῶς * προτείνας τὴν κάραν· ἤπερ * ἀποτμηθεῖσα, * τὸν δόλιον ἤσχυνε.

Συναξάριον.

 $T\ddot{\eta}$ Θ' . του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Π_{σ}

Στίχοι.

Ο πολύευχτος οὖ πάθος τομὴ, Λόγε, Πολλῆς δι' εὐχῆς εἶχε σοῦ παθεῖν χάριν.

'Αμφ' ἐνάτην, Πολύευκτε, τομη μέγα δῶκέ σοι εὐχος. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοη ζ'. Θεού συγκατάβασιν.*

ραπέδειξας, Δέσποτα, * τῷ σῷ οἰχέτη * τὴν δυναστείαν σου. *
διὰ τοῦτο προθύμως * πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἡλθεν αὐτόχλητος,*
καὶ νιχηφόρος * γενόμενος ἔψαλλεν. * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Κλητή καὶ πανεύσημος * ή Εορτή σου, * Μάρτυς, ἀνέτειλε· * τῆς γὰρ ἐπιρανείας * τοῦ σοῦ Δεσπότου φῶς ἐπιρέρεται, * καὶ καταυγάζει * τοὺς πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν ἄσυλον, * τὸ διαμένον * εὕρες ἀξίωμα * καὶ τὸ μὴ διαπίπτον, * ἀλλ' εἰς αἰῶνας ἀιδιούμενον * είληφας κλέος, * κραυγάζων, Θεσπέσιε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

'Ανάρχω Γεννήτορι * τὸν συνημμένως * ἀεὶ νοούμενον * συλλαβοῦσα, Παρθένε, * σεσαρχωμένον Γιὸν γεγέννηκας * διὰ τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει κραυγάζοντας * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωοη', Έπταπλασίως κάμινον.*

ξερουργείται σήμερον * ή πολύευκτος μνήμη σου, * Μάρτυς ἀθλορόρε τοῦ Χριστοῦ Πολύευκτε· * Χριστῷ γὰρ εὐάρεστος, * δεκτὴ θυσία γέγονας * τῷ σφαγιασθέντι διὰ σὲ καὶ τυθέντι· * ὄν παίδες εὐλογοῦσιν, * ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Αθλητικήν την ένστασιν * 'Αθλητὰ μέχρις αΐματος * ἐπιδεδειγμένος ἐπὶ γῆς, Πολύευκτε, * παστάδα πολύφωτον * ἐν οὐρανοῖς ἐσκήνωσας * τῆ τῶν σῶν αἰμάτων βαπτισθεὶς κολυμβήθρα, * καὶ μέλπων· Τὸν Δεσπότην, * ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς,
ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νενεχρωμένην πταίσμασι * τὴν ψυχήν μου ἀνάστησον * τῆ μαρτυριχῆ σου παρρησία χρώμενος, * τοῖς θείοις προστάγμασι * διαρρυθμίζων, "Ενδοξε, * ἀξιοπρεπώς, πρὸς ἀρετὴν ἐπιστρέφων, * βοῶσαν. Τὸν Δεσπότην, * ἰερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε δι' ής ἐσχήκαμεν * τὴν χαρὰν τὴν αἰώνιον. * Χαΐρε τὸ τῆς Εὐας σκυθρωπὸν ἡ λύσασα· * 'Αδὰμ τὴν κατήφειαν * πρὸς τὸ φαιδρὸν ἡ τρέψασα. * Χαΐρε ἡ Θεὸν σωματωθέντα τεκοῦσα, * Παρθένε Θεοτόκε, * τῶν πιστῶν ἡ προστάτις * τῶν σὲ ὑπερυψούντων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

- » Ππταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοῖς
 Ε Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι *
- περισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν,
- άνεβόα, * οἱ παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, άνυμνεῖτε, * λαὸς,
- » ύπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Έφριξε πάσα άκοή.*

* γε δη τὸν θεοστεφη, * φιλομάρτυρες, ὑμνήσωμεν Μάρτυρα, * Δ δν συνεβόξασε * τη φωτωνύμω * αὐτοῦ ὁ "Υψιστος * Ἐπιφανεία, καὶ σεπτη * ἡμέρα τετίμηκε * καὶ ἐστεφάνωσε, * καὶ ἐνθέοις ἀρεταϊς κατεκόσμησε.

'Ρεύμασι τῶν μαρτυρικῶν * ἐκχυθέντων σου αἰμάτων ἀπέπνιξας * τὸν δυσμενέστατον * τὸν τὴν κακίαν * δημιουργήσαντα * τὴν Ἐκκλησίαν δὲ Χριστοῦ * ἀρδεύων ἐφαίδρυνας, * Θεομακάριστε, * τὴν ἐν πίστει σε ἀεὶ μακαρίζουσαν.

Τθι μοι, Μάρτυς, ἀρρωγός * πειρασμών με έχ ποιχίλων ρυόμενος * και περιστάσεων, * δεσμών τε λύων * τών τῆς αἰρέσεως, * και χαλεπῆς ἐλευθερών * φρουράς ταῖς πρεσβείαις σου, * τόν ἀνυμνοῦντά σε * διανοία καθαρῆ, Παναοίδιμε.

()εοτοχίον

Νόμου τε σὺ καὶ Προφητών * τὸ κεφάλαιον, Χριστόν, καὶ τὸ πλήρωμα, * Πάναγνε, τέτοκας, * δι εὐσπλαγχνίας * ἄπειρον πέλαγος * ἐνανθρωπῆσαι δι ἡμᾶς * ἐκ σοῦ εὐδοκήσαντα, * καὶ διασώσαντα * τοὺς ἐν πίστει σε ἀεὶ μεγαλύνοντας.

Ὁ Είρμός.

- » "πηφριξε πάσα άχοη * την άπορρητον Θεού συγκατάβασιν! ...
- » Å δπως δ "Υψιστος * έχων κατηλθε * μέχρι καὶ σωματος, *
- » παρθενιχής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * Διό την ἄχραν-
- » τον * Θεοτόχον, οι πιστοί, μεγαλύνωμεν.

θυζαποσπειλάριου που Αγίου.

Έν πνεύματι τῷ Ίερῷ.*

Ι ολύευκτον κτησάμενος * έκ ψυχής πολυεύκτου * τον πλούτον τον οὐράγιον, * ὧ Πολύευκτε μάκαρ, * καὶ δόξαν καὶ λαμπρότητα * έν Θεῷ γενόμενος * καὶ στέρος θεῖον ἐδέξω * ἐκ γειρός τοῦ Τψίστου * σὺν Μαρτύρων τοῖς χοροῖς, * ὡς Μάρτυς τῆς ἐληθείας.

Έτερον της Έρρτης, όμοιον.

" Νην δουλικώ τῷ σχήματι * παραγέγονας, Λόγε, * καὶ Βάπτιαμα ὁ ἄχρονος * ὡς βροτός ἐπεζήτεις. * ἐξέστη γἢ καὶ οὐρανός, * καὶ 'Αγγέλων τάγματα, * καὶ τῶν ὑδάτων ἡ φύσις. * ὁ δὲ Πρόδρομος πτήξας, * ἐν δειλία καὶ χαρὰ * τὴν λειτουργίαν ἐτέλει.

'Απόστιχα Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. β΄.

Αί 'Αγγελικαί.*

ράσον καὶ εἰπὲ, * ὧ Προρῆτα Ἡσαία· * Τίς ὁ κεκραγὼς * ἐν ἐρἡμφ τῆ βοήσει; * ἀντλήσατε δὴ ὕδωρ * εὐφροσύνης κα-

θάρσιον. * Οὐτος Ἰωάννης ὁ βαπτίζων * ἐν τῆ ἐρήμφ, καὶ βοή-σας: * Χριστὸς ἔρχεται. * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

της ύπερ νουν * και άράτου εύσπλαγχνίας! * πως ό Ποιητης * τῷ ποιήματι προσκλίνει * τὴν ἄχραντον και θείαν *
κορυρὴν τῷ βαπτίσματι! * Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ * και
νεὶς * Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα, δτι έφυγες;

επιβλαβών * των γηίνων ἀπαχθέντες, * δεῦτε, νοητώς * ααρχί βαπτιζόμενον * ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, * πάντες σὺν αὐτῷ ὑμνολογοῦντες, * πιστώς χράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, και νῦν, ὅμοιον.

Τηρυφή ζωτική * έκ χειμάρρου Ἰορδάνου * ἀνέβλυσεν ήμιν, * τοῦ Βαπτίσματος ή χάρις, * ἐν ῷ οἱ φωτισθέντες * τῷ Βαπτίσματι, λέγομεν * Δόξα τῷ φανέντι ἐν τῷ κόσμῳ * καὶ ζωὴν ήμιν παρεσχηκότι * ῷ καὶ ψάλλομεν * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: Ι΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύστης, καὶ τοῦ Όσίου Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, καὶ τοῦ Όσίου Δομετιανοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΓΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Γρηγορίου,

Ήχος πλ. α΄. Όσιε Πάτερ.*

κάτων χειμαρρούς των μελεβρύτων· * λύρα θεόφθογγος ἀσμάτων κρηπίς θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε Παρακλήτου πνοής, * και γλώσσα τρανοτάτη τής εύσερητής θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας, * πηγή δογμάτων των ύψηλων· * των διδαγησιε θεολογίας * πηγή δισαγησιε θεολογίας * πη

θεογράφων * ή καθηδύνουσα πιστών τὰς διανοίας. * Χριστόν ἰκέτευε, * Χριστόν δυσώπει, Πάνσορε, * τὸν ἐν ῥειθροις τοῦ Ἰορδάνου * ἀναπλάσαντα κόσμον, * σώσαι τὸ γένος ἡμών.

Τορδάνου * ἀναπλάσαντα κόσμον, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Οσιε Πάτερ * παμμαχάριστε Γρηγόριε· * τὸ στόμα τὸ πηγάΟ ζον * τὰς μαχαρίας φωνὰς, * ἐχ τῶν ἀδαπανήτων τοῦ σωτηρίου * ἀπαρυόμενον χαὶ θείων πηγῶν, * λόγους προσευχῆς τε
τοῖς πᾶσιν ἐρμηνεῦον· * χανών ἰθύνων πρὸς ἀρετήν· * ὁ θεωρίαις
ἐνθέοις λελαμπρυσμένος * αἰγλη λαμπόμενος Τριάδος τῆς ἀχτίστου, * ἤς χαὶ ὑπέρμαχος ἀἡττητος ἐγένου. * Χριστὸν ἰχέτευε, *
Χριστὸν δυσώπει, "Όσιε, * τὸν ἐν ῥείθροις τοῦ Ἰορδάνου * ἀναπλάσαντα χόσμον, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στιχηρά Προσόμοια του Δομετιανού, ³Πχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.

Ο γην καταλήψεσθαι * το πρίν * ἀπειλήσας ἄπασαν, * καὶ ἐξαλείψειν τὴν θάλασσαν * κατακαυχώμενος, * τοῖς πιστοῖς ἐδείχθη * ὡς στρουθίον σήμερον, * καὶ καταγελαστότερον κώνωπος, * οὕ ὑπεκρίνετο * τὴν ἰδέαν ώσπερ φόβητρον, * ὑπεισδύνας * τοῦ Χριστοῦ θεράποντι.

ομετιανός ήμας, * πιστοί, * συγχαλείται σήμερον * πρός εύωχίαν θεάρεστον: * τούτφ συνέλθωμεν * εὐθυμίας γνώμη, * χαὶ πανηγυρίσωμεν * σὺν τούτφ τὰ αὐτοῦ χατορθώματα, * χαθιχετεύοντες * τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * τὴν εἰρήνην * τῷ χόσμφ δωρήσασθαι.

Τύξησας τὸ τάλαντον * Χριστοῦ * τὸ δοθέν σοι, Πάντιμε, * τῆ διπλασίονι χάριτι * ὡς δοῦλος γνήσιος· * δθεν ἐπαχούεις· * Εὐ σοι δοῦλε γένοιτο * ὡς δντι ἀγαθῷ σοι θεράποντι· * καὶ ἦδη εἰσελθε * εἰς χαρὰν τὴν τοῦ Κυρίου σου, * τῶν καμάτων * τὰ γέρα ληψόμενος.

Δόξα, του Αγίου Γρηγορίου, Ήχος δ'.

Τόν τῆς σορίας λόγον σου * καταγλαίσας ἐν ἀρετῆ ἀπροσίτῳ, * περικαλλὴς ἀμφοτέρωθεν γέγονας, * Νυσσαέων Γρηγόριε, * ἐν τῆ θεορθόγγφ σου φωνῆ * ὡραίζων καὶ τέρπων τὸν λαὸν γνωστι-

χῶς, * Τριάδος τὸ ὁμόθεον πανσόρως ἐκτιθέμενος· * ὅθεν καὶ ἐν ὁρθοδόξοις δόγμασι * τὰς ἀλλοφύλους αἰρέσεις ἐκπολεμήσας, * τὸ κράτος τὸ τῆς Πίστεως * ἐν τοῖς πέρασιν ἤγειρας. * Χριστῷ * παριστάμενος * σὺν τοῖς ἀὐλοις Λειτουργοῖς, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἴτησαι * εἰρἡνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Τρεμεν ή χείρ τοῦ βαπτιστοῦ * ὅτε τῆς ἀχράντου σου κορυρῆς ἡψατο· * ἐστράφη Ἰορδάνης ποταμός εἰς τὰ ὁπίσω, *
μὴ τολμῶν λειτουργῆσαί σοι· * ὁ γὰρ αἰδεσθεὶς Ἰησοῦν τὸν τοῦ
Ναυῆ, * πῶς τὸν Ποιητὴν αὐτοῦ * δειλιᾶσαι οὐχ εἶχεν; * ᾿Αλλὰ
πᾶσαν ἐπλήρωσας οἰχονομίαν, Σωτὴρ ἡμῶν, * ἵνα σώσης τὸν
χόσμον * τῆ Ἐπιφανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

'Απόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, 'Ήχος β'. Οἶκος τοῦ 'Εφραθᾶ.

Α σμα καινοπρεπές * ἀδέτω πᾶσα κτίσις * τῷ ἐκ Παρθένου Α φύντι * Χριστῷ, καὶ βαπτισθέντι * ἐν Ἰορδάνη σήμερον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

κάλπιγξ προφητική, * ὁ Πρόδρομος, βοάτω· * Ποιήσατε Κυρίφ, * τῷ βαπτισθέντι ἡείθροις, * χαρποὺς ἀρίστων πράξεων.

Στίχ. Τι σοί έστι θάλασσα, δτι έφυγες;

Λάμψαν τὸ συγγενὲς * ἐξ ύψους Θεῖον Πνεῦμα, * περιστερᾶς ἐν είδει * ὁρώμενον ἀφράστως, * νῦν τῷ Χριστῷ προσέδραμε.
Δόξα, τοῦ Ἡγίου Γρηγορίου, ὅΠχος δ΄.

Τρίον ἔνθεον κατορθώσας, * θεωρία τὴν πρᾶξιν κατελάμπρυνας, * θεωράντορ Γρηγόριε· * τὴν γὰρ σορίαν φιλήσας ἔρωτι θείω, * ἐκ στόματος τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν κατεπλούτησας· * καὶ ὡς κηρίον μέλιτος * τὸν γλυκασμόν σου τῶν λόγων ἀποστάξας, ἀεὶ * εὐφραίνεις νοήμασι θείοις * τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. * Διὸ * ἐν οὐρανοῖς * ἱεραρχικῶς αὐλιζόμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύστως πρέσβευε * τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Σέ τον έν Πνεύματι καὶ πυρὶ καθαίροντα * τὴν ἀμαρτίαν τοῦ κόσμου * καθορῶν ὁ Βαπτιστὴς * ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν, * ἐειλιῶν καὶ τρέμων ἐβόα λέγων· * Οὐ τολμῶ κρατῆσαι τὴν κορυρήν σου τὴν ἄχραντον· * σύ με ἀγίασον, Δέσποτα, * τῆ Ἐπιρανεία σου, μόνε φιλάνθρωπε.

'Απολυτίκιον, 'Πχος δ'.

Ο Θεός των Πατέρων ήμων. Καὶ τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Πχος γ΄. 'Η Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη, * βαπτωθείς ἐν ὕδασιν * ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου * ἄνωθεν * ὁ Πατὴρ δὲ * προσεμαρτύρει * Οὖτός ἐστιν * ὁ Υίὸς ὁ ἀγαπητός μου * καὶ τὸ Ινεῦμα ἐπεφάνη * ἐν ξένη θέφ * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, και νον, το αύτο.

Νετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄. **Κατεπλάγη Ίωσήρ.***

τορανείας ὁ καιρός. * Χριστός ἐπέφανεν ἡμῖν * ἐν Ἰορόάνη ποταμῷ. * δεῦτε ἀντλήσωμεν, πιστοί, * δοωρ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. * Χριστός γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε * τὸ πρόβατον ζητῶν τὸ θηριάλωτον. * καὶ ἀνευρῶν εἰσήγαγεν ὡς εῦπλαγχνος * εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. * Χριστός ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη, * καὶ τὸν κόσμον ἐρώτισε.

Δόξα, και νον, τὸ αύτο.

Ο Κανών της Μορτής, και των Αγίων δυω-Κανών τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Ποίημα Ίωάννου Μοναγοῦ.

'Ωρή α'. Πχος πλ. α'. "Ιππον και άναβάτην."

Α βυσσος ών σορίας, * καὶ γνώσεως θησαυρός, * καὶ αὐτοαγα-Θότης, * φωτοχυσίαν νέμοις μοι, * Χριστὲ, τῆς ἐνδόξου σου Έχχλησίας * ἄσμασι τὸν φωστῆρα ὑμνεῖν Γρηγόριον.

Δέχοιο διδασκάλων, * Γρηγόριε, το λαμπρον * έγκαλλώπιαμα, Πάτερ, * το πενιχρόν έφύμνιον * τη ση προσφερόμενον έξ άγάπης * μνήμη, εν η Χριστον ήμεν έξιλέωσαι.

Λόγφ, 'Ιερομύστα, * πλουσίφ τε καὶ σορῷ * τὴν σεπτὴν Έχκλησίαν * θεολογεῖν ἐδίδαξας * Μονάδα τρισάρθμον, καὶ Τριάδα * σύνθρονον καὶ δικότιμον, ὧ Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

Πίστις ἡγείσθω μόνη, * καὶ μὴ ἀπόδειξις, * τῶν ὑπέρ νοῦν θαυμάτων, * Θεογεννῆτορ Κόρη, τῶν σῶν· * τὸν γὰρ ἀκατάληπτον Θεὸν Λόγον * τέτοκας ἐνδυσάμενον τὴν ἀνθρωπότητα.

Κανών του Αγίου Δομετιανού.

Υροή α΄. ΊΓχος α΄. Σου ή τροπαιούχος δεξιά.*

Τὰς ἐπανασπάσεις τῆς σαρχός * καὶ τῶν παθῶν τὰς ἐρόδους, θεόληπτε,* καὶ τὸν ἐγειρόμενον * ἐν τῆ ψυχῆ μου κατευνάσας πόλεμον, * εἰρηναία, Πάτερ, * ἐν καταστάσει συντήρησον.

"Ερωτι καὶ πόθφ ἀκλινεῖ * τῆς ἀνωτάτης σορίας ἀψάμενος, * σάρκα καθυπέταξας, * καὶ τῆς γῆς ἀπετινάχθης, "Οσιε, * καὶ θεὸς τῷ ὄντι * ὡς ἐν μεθέξει γεγένησαι.

Δομετιανός ὁ θαυμαστός * χατὰ μιχρόν ἀπό γῆς ἀνυψούμενος, * ἦχεν ἐχ δυνάμεως * ἀμυδροτέρας πρός τελείαν δύναμιν, * χαὶ τὰς ἀναβάσεις * ἐν τῆ χαρδία διέθετο.

Θεοτοχίον.

"Υδασιν ἐμβάψας τῆς σαρκός * δ προσελάβετο Κύριος φύραμα,* ἐκ τῶν σῶν εἰργάσατο * παρθενικῶν αἰμάτων τὸ σωτήριον, * πρὸς τὰς παρατάξεις * τὰς ἐναντίας ἀχείρωτον.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδὴ γ'. 'Ο πήξας * ἐπ' οὐδενός.

Σαρχός μέν * τῷ ἡγεμόνι νῷ τὰ σχιρτήματα, * τῷ Παμβασιλεῖ δὲ τὸν νοῦν ὑπέταξας· * ὅθεν ἀπροσχόπτως τὴν ὁδὸν * τῶν ἐντολῶν ἀνύσας, * σὺ τῆς Τρίαδος ἐνδιαίτημα * γέγονας εἰχότως, Γρηγόριε.

Τη πράξει * τὴν θεωρίαν, Πάτερ, προσέθηκας * διό τὰς ἡνίας τῆς Ἐκκλησίας σοι * φέρων ἐγχειρίζει ὁ Χριστός, * ἡνπερ ἀνεπιλήπτως * ὡς μυστιπόλος ἐκυβέρνησας * ἄριστος, παμμάκαρ Γρηγόριε.

Προβαίνων * των άρετων τῷ όρει, Γρηγόριε, * καὶ τὰς ἀναβάσεις ἐν τῆ καρδία σου * σὺ διατιθέμενος, ἐκ γῆς * ἤρθης ἀλήκτῷ δρόμῷ * πρὸς ἐπουράνιον πολίτευμα, * πρὸ τῆς ἐκ σαρκὸς ἐκδημίας σου.

Θεοτοκίον.

Σὺ μήτηρ * Θεοῦ ἀσυνδυάστως γεγένησαι * τοῦ ἐξ ἀκηράτου Πατρός ἐκλάμψαντος * ἄνευθεν ὡδίνων μητρικῶν· * ὅθεν σε Θεοτόκον, * σεσαρκωμένον γὰρ ἐκύησας * Λόγον, ὀρθοδόξως κηρύττομεν.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο μόνος είδώς.

Έν τη κραταιότητι αὐτοῦ * ἐχθρὸς ὁ παλαιότατος * της σης ψυχης οὐ σθένων τὸ εὕστολον, * παρασαλεῦσαι καθυποκρίνεται * ἐν καιρῷ πρὸς ἔκλυσιν * της σης καρτερότητος, * ζωϋρών πτηνῶν τὸ φαυλότατον.

Τῆ μεγαλαυχία τῆς αὐτοῦ * δικαίως ἐξουθένωται * παραπληξίας δράκων ὁ δείλαιος, * καὶ κυνομυίας εἰς εἰδος τέτραπται * ἀσθενεία πλείονι, * καὶ ποσὶν ὑποτέτακται * τῶν δικαίων ὡραίοις πατούμενος. Θεοτοκίον.

Έχ σοῦ γεννηθεὶς ἄνευ σπορᾶς * Υἰὸς ὁ προαιώνιος, * Παρθενομῆτορ, χόσμον ἀνέπλασε, * τὸν χεχρυμμένον ὄριν τοῖς ΰοασιν * ἐν τῷ βαπτισμῷ αὐτοῦ * θανατώσας Κύριος, * καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ῥυσάμενος.

Men. Tom. III.

Ὁ Είρμός.

• Ο μόνος είδως τής των βροτών * ούσίας την άσθένειαν, * χαὶ συμπαθώς αὐτην μορρωσάμενος, * περίζωσόν με έξ

» ύψους δύναμιν * του βοᾶν σοι· "Αγιος * ὁ τῆς δόξης Κύριος, *

» ὁ ἀνείχαστος ἐν ἀγαθότητι.

Κάθισμα, του Ιεράργου.

Ήχος γ΄. Θείας πίστεως.*

Θείαν ελλαμψιν * κεκληρωμένος, * βίον ἄθλον * ἐξησκημένος, *

όμωνύμω ξεραπεία διέπουμας * * όμωνύμω Ιερατεία διέπρεψας. * ύπερφυως γάρ τρανώσας τὰ δόγματα, * δρθοδοξία τον κόσμον ἐστήριξας. * Πάτερ "Οσιε, * Χριστόν τον Θεόν ικέτευε * δωρήσασθαι ήμεν το μέγα έλεος. Δόξα, του Όσίου.

Ήχος α΄. Του λίθου σφραγισθέντος.*

Τῷ τῆς ἱερωσύνης * σεμνυνόμενος, Πάτερ, * χρίσματι θεοδότω, * κατελάμπρυνας τοῦτο * ἐνθέοις καλλοναῖς τῶν ἀρετῶν * καὶ θεία πρός Χριστόν ὑποταγῆ· * καὶ τελέσας σου τὸν δρόμον, * ἐν ούρανοῖς βοᾶς μετὰ Αγγέλων * δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ. * δόξα τῆ βασιλεία σου. * δόξα τῆ οἰχονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νον, τῆς Έρρτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐχ Παρθένου Μαρίας, * καὶ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθέντος * ὑπὸ Ἰωάννου, τὸ Πνεῦμα * χατῆλθεν έπ' αὐτὸν, * ὁρώμενον ἐν είδει Περιστερᾶς· * διὰ τοῦτο ὁ Προρήτης * σύν τοῖς 'Αγγέλοις έλεγε χραυγάζων: * δόξα τῆ παρουσία σου, Χριστέ· * δόξα τη βασιλεία σου· * δόξα τη οἰκονομία σου, * μόνε φιλάνθρωπε.

Του Ιεράρχου. 'Ωοη δ'. Την θείαν έννοησας σου.

Ος στύλος χαθωράθης όλόρωτος * βίφ τε, λόγφ τε θερμῷ * ὁρθοδοξίας, Γρηγόριε, * πεπυρσευμένος, τῷ ζήλφ * τοῦ νέου 'Ισραήλ προηγούμενος.

Τὴν χάριν δεδεγμένος του Πνεύματος, * το εὐτελές του νομιχοῦ * διείλες ἔνδυμα Γράμματος, * χαὶ τὸ χρυπτόμενον χάλλος * ήμεν των έννοιων ἀπεκάλυψας.

Τοῦ θείου προελθοῦσαν ἐκ στόματος * θεοπαράδοτον εὐχήν* συντετμημένως, Γρηγόριε, * ώς μυστηπόλος των θείων * σαρώς τῆ Ἐχχλησία ἐπλάτυνας.

Θεοτοχίον.

Έκτος μέν συναφείας συνέλαβες * άδιαφθόρως έν γαστρί, * καί πρίν ωδινήσαι τέτοκας. * και μετά τόχον Παρθένος * Θεόν σαρκί τεχούσα πεφύλαξαι.

Τοῦ 'Οσίου. 'Όρος σε * τῆ χάριτι.

τητον Νόμον * ὑπέδειξας τῆς χάριτος εἶναι σκιὰν * τοῖς ἐν τῷ Ι Νόμφ τον Θεόν * Έβραίοις σέβουσι, Σοφέ, * και το Εύαγγέλιον * τῆς ἀληθοῦς * θεοφανείας Μυστήριον, * Χριστῷ κραυγάζων. Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

'Αστράψας * ἀστὴρ ὡς ἐξ Έψας πολύρωτος * τὴν Έχχλησίαν δαδουγείς, * άναχηρύττων τον Χριστόν * σοφαίς άποδείξεσι * πανευσεβώς * διχαιοσύνης τον Ήλιον, * αὐτῷ χραυγάζων. Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Κακίας * άπάσης ἀπερράγης και σχέσεως * προσύλου, Πάτερ, έν σπουδή, * και κατελάμπρυνας φωτί * Πατρίδος πληρώματα * της σης, Σοφέ, * και τούτοις πλούτον ἐπώμβρησας * ἀφθονωτέρα χρυσίου ποσότητι. Θεοτοχίον.

Ο Λόγος, * καθό Θεός ὑπάρχων ἀόρατος, * προσειληφώς ἐκ γυναικός * άνθρώπου φύσιν, όρατός * τελείται καὶ καθαίρεται * έν ποταμφ * ό άμαρτίας άλλότριος, * τον πεπτωχότα χαθαίρων τοῦ πταίσματος.

Τοῦ Ἱεράρχου. ஹδἡ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.* 🦹 ὑ ὡς πῦρ κατέφλεξας * τὰς τῶν αἰρέσεων * ἀκανθηφόρους * πλοχάς τῶν λόγων, * τῶν πιστῶν τὰς φρένας δὲ * ἐφώτισας, μάχαρ * μυσταγωγέ Γρηγόριε.

Εὐνομίου ἤλεγξας * σὺ τὸ ἀνόμοιον, * καὶ τούτου λόγους * ουσδιαφεύκτους,* των άρκύων βρόχους τε * σφοδρούς ώς άράχνης *

ύράσματα διέλυσας.

"Ηλεγξας, πανάριστε, * τὸν ἀθεώτατον * Μαχεδόνιον * τὸ θεΐον Πνεϋμα * άδεῶς ὑβρίσαντα, * ὡς ἄμοιρον τούτου * ὑπάρχοντα, Γρηγόριε. Θεοτοχίον.

Σὺ δικαιοσύνην τε * καὶ ἀπολύτρωσιν * ἡμῖν τεκοῦσα * Χριστόν ἀσπόρως, * έλευθέραν ἔδρασας * ἀρᾶς, Θεοτόκε, * τὴν φύσιν του Προπάτορος.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ο φωτίσας * τῆ ἐλλάμψει.

 * Γ πέβλεψεν * ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης τῆς κτίσεως, * καὶ τὰ ταύ-της * ἐσαλεύθη, Θεόφρον, θεμέλια, * καὶ δεινῶς ἐτρόμαξε. * σὲ δὲ ψυχής ἀνδρεία, Πάτερ, * τής προσευχής οὐ παρέχλινεν.

Ούκ ἡνέσχου * βλασφημούντων ἀκούειν, 'Αοίδιμε, * καὶ λαλούντων * είς το ύψος ἀδικίαν δι' ἄνοιαν· * άλλ' αὐτοὺς ἐπέστρεψας * ποιμαντική σου βακτηρία, * καὶ τὸ νοσοῦν ἐθεράπευσας.

Μίαν φύσιν * ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως χηρύττεσθαι, * Θεορρημον,* οὐδαμῶς συνεχώρησας σύνθετον· * ἀλλ' αὐτοὺς ἐζώγρησας * τῆ τῶν δογμάτων σου σαγήνη, * καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανήγαγες.

Θεοτοχίον.

Έγλύκανε * τῶν ὑδάτων πικρίαν ἐν ἄλατι * Ἐλισσαῖος· * ὁ δὲ σὸς, Θεομῆτορ, Υίὸς καὶ Θεὸς, * βαπτισθεὶς ἐν ὑδατι, * τῆς ἀμαρτίας τὴν πικρίαν * καὶ τὴν ὁδύνην ἐξείλετο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.*
Ταπεινόν τὸ φρόνημα * κεκτημένος * πᾶσί τε πραθ;, * μαχητής ἐδείκνυσο, Γρηγόριε, * πρός τοὺς Χριστοῦ * μειοῦν τὴν δόξαν σπουδάζοντας.

Τὴν 'Αρείου ἔχρυλον * τῆς Τριάδος * λόγφ δαψιλεῖ * τολμηρὰν διαίρεσιν, Γρηγόριε, * σὰ παντελῶς * χαθήρηχας τῆ σοφία σου.

'Αμαθώς τὴν ἔνωσιν * τῆς Τριάδος * σύγχυσιν φρονῶν, * ὑπό σοῦ Σαβέλλιος ἐλήλεγκται * θεομαχῶν, * Γρηγόριε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ή Παρθένος ἔτεκες, * καὶ τεκοῦσα * ἔμεινας ἀγνὴ, * ἐν χερπὶ τὸν φέροντα τὰ σύμπαντα * ὡς ἀληθῶς * Παρθένος Μήτηρ βαστάσασα.

Ανέστειλας ἐν ἰχεσία, Πάνσορε, * τὴν ῥύμην τοῦ νοσήμετος, * τῆ Παρθένω και Μητρί τοῦ Λυτρωτοῦ * θᾶττον προσόρεμών οὺ γὰρ ὑπήνεγκας * ποιμὴν ὡς ὧν * κινδυνευούσης ποίνης ἀνέχεσθαι.

Θεοτοχίον.

Έξέστησαν τὰ τῶν ᾿Αγγέλων τάγματα * ὁρῶντα τὸν ἀόρzτον * ἐχ Παρθένου γεννηθέντα ἐν σαρχὶ, * χαὶ τὸν ἀϋλία δοξzζόμενον * ἐν ποταμῷ * τοῦ βαπτισθῆναι χαταδυόμενον.
Ό Εἰρμός.

» Έχυνλωσεν ήμας έσχάτη άβυσσος. * ούχ έστιν ό ρυόμενος. *
» ὁ Θεός ήμων. * σὸ γὰρ ἰσχὸς * των ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρ» θωσις.

Κοντάχιον, "Πχος α΄. Χορός 'Αγγελικός.*

Τό όμμα της ψυχης * γρηγορών, 'Ιεράρχα, * ώς γρηγορος ποιμήν * ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ· * καὶ ῥάβδῳ της σοφίας σου, * παμμακάριστε "Όσιε, * πάντας ήλασας * τοὺς κακοδόξους ὡς λύκους, * ἀδιάφθορον * διατηρήσας τὴν ποίμνην, * Γρηγόρε πάνσοφε.

Ο Οίχος. Πρός τό Τον φοβερόν σου.

χαλώς έφύλαξας * την χρησιν άμιαντον, * Γρηγόριε πάνσοφε.

Ετερον. Ήχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.*

Τῆς Ἐκκλησίας * ὁ ἔνθεος Ἱεράρχης, * καὶ τῆς σορίας * σεβάσμιος ὑμνογράφος, * Νύσσης ὁ γρήγορος νοῦς Γρηγόριος * σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύων * καὶ ἐντρυρῶν τῷ θείφ φωτὶ, * πρεσβεύει ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίκος. Πρός τό Τείχισόν μου.*

Αίγλη φρικτή * ὁ λάμψας ἐν κόσμφ * ὑπὲρ Ἡλιον, Λόγε, * καὶ ἀκτῖσι φωτός * φαιδρύνας, Σῶτερ, τὰ σύμπαντα· * σὸ Ἰορδάνου ὁ ἐφ' ὑδάτων * ὡς βροτός βαπτισθήναι καταξιώσας, * πλῦνον κάμοῦ * σπίλους ἄμα καὶ ρύπους πταισμάτων πολλῶν, * παρέχων χάριν τοῦ μέλψαι * τὸν σοφὸν Ἱεράρχην καὶ μύστην σου. * μεσίτην γὰρ αὐτὸν ἄγω σοι, * καὶ αὐτὸν δυσωπῶν ἀνα-κάζω ἀεὶ * πρεσβεύειν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίος Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπισκόπου Νύσσης.

Στίχοι.

Ή Μοῦσα Γρηγόριος, οδ Νύσσα θρόνος,

Οὐ Πιερίαν, άλλ' Έδὲμ σχηνήν έγει.

Γρηγόριον δεκάτη θανάτου κνέφας άμφεκάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Δομετια-νοῦ Ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Στίχ. Δομετιανός της φθοράς απηλλάγη.

Είπερ φθοράν χρή τον βίον τοῦτον λέγειν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνῆμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μαρκιανοῦ Πρεσβυτέρου καὶ Οἰκονόμου τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχ. Άπηρεν ενθεν πρός πόλου μέγα κλέος

Ο Μαρχιανός, ου κλέος κάν γή μέγα.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωδή ζ'. 'Ο ὑπερυψούμενος.*

Γρωτι ένούμενος * τρισαυγούς Θεότητος * τῷ φέγγει, Γρηγόριε, * τοῖς πᾶσιν ὡς ἔσοπτρον * ἐκστίλβων ἀπαστράπτεις * τοῦ φωτὸς ἀντανακλάσεις.

Θησαυρόν τοὺς λόγους σου * πατρικῶς κατέλιπες, * ἡθῶν ψυχῆς κάθαρσιν * καὶ γνώσεως πλήρωσιν * τοῖς πίστει μελφδοῦσοιν * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πρῶτον νοῦν καὶ αἴτιον, * Πατέρα, κατήγγειλας, * Λόγου μὲν Γεννήτορα * ὁμοῦ Προβολέα τε * τοῦ Πνεύματος, Τριάδα * μελφδῶν· Εὐλογητός εἶ. Θεοτοκίον.

Μίαν μέν ὑπόστασιν * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, * Πανάμωμε, τέτοχας * Θεὸν σωματούμενον· * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ 'Οσίου. Σὲ νοητὴν * Θεοτόκε κάμενον.*

Π άψευδής * τοῖς πιστοῖς πεπλήρωται * ἐπαγγελία προφανώς· * ό γὰρ θεῖος Δομετιανός * χάριτος ήξίωται * λύειν τὰ νοσήματα * καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνια, * τὸν αἰνετὸν * καταγγέλλων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Έπὶ τῆς Υῆς * μεθ' ἡμῶν γενόμενος * καὶ σαρκικῶς ἀναστραφείς, * μεταδέδωκε τοῖς αὐτῷ * κατακολουθήσασι * καὶ τοῖς ἀγαπήσασι * θαυματουργίας χαρίσματα, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τής δυσσεβοῦς * χαθείλεν αἰρέσεως * ὁ θεῖος Δομετιανὸς * τοῦ Σεβήρου τὰς διδαχὰς, * χαὶ τὴν ἀπαράτρωτον * Πίστιν τὴν 'Ορθόδοξον * θεοπρεπῶς ὑπεσήμανε, * τὸν αἰνετὸν * χαταγγέλλων Θεὸν χαὶ ὑπερένδοξον. Θεοτοχίον.

Τῆς πατρικῆς * οὐκ ἀπέστη φύσεως * ὁ Θεῖος Λόγος σαρκωθεὶς * ἐκ Παρθένου· καὶ γὰρ αὐτὴν * ἀκριβῶς τετήρηκε * μένουσαν ἀμείωτον * ἐν τῷ σαρκοῦσθαι· καὶ δέχεται * τὴν ἐκ Πατρός * μαρτυρίαν Χριστὸς ὁ ὑπερένδοξος.

Του Ιεράρχου. 'Ωδή η'. Σοι τῷ παντουργῷ.*

Ο λην την αὐγην * τοῦ Παρακλήτου, μάκαρ, * ἐδέξω φοιτήσασαν, * κραυγάζων, "Οσιε· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βρύουσιν ἡμῖν, * κατὰ τὸν θεῖον λόγον * Χριστοῦ, ἐκ κοιλίας σου * ποταμοὶ γνώσεως· * ὄντως πηγὴν γὰρ * ἀένναον ἡ χάρις * ἔδειξε τῷ κόσμφ * σὲ, ΙΙάτερ, εἰς αἰῶνας.

 Ω τῆς θαυμαστῆς * ἀδελφικῆς δυάδος, * σαρκί τε ὁμαίμονος, * τὰ θεῖα σύμφρονος! * ταύτην τιμῶντες, * Βασίλειον ἐνδίκως * άμα Γρηγορίω * τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * θεανδρικῶς τὸν Λόγον, * Παρθένε, κυήσασαν * καὶ παρθενεύουσαν * πάντα τὰ ἔργα * ἀξίως εὐλογοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 'Οσίου. Έν καμίνω Παΐδες Ίσραήλ.*

περέβης ἀπαντα θεσμόν * τῆς φύσεως ἀνθρώπων· * Θεῷ δὲ προσεπελάσθης, Θεοὀρῆμον, ἐφετῶν * ἀχροτάτῳ, μέλπων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπαχούσας θείων έντολών * έσχόρπισας ἀφθόνως * τόν πλοῦτον τοῖς δεομένοις εὐπειθείας λογισμῷ, * βοῶν, 'Αξιάγαστε· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίαμάτων, Δομετιανέ, * ἀνελλιπὴς ἐγένου * βλυστάνουσα πόμα χρήνη καὶ χειμάρρους τῆς τρυφῆς, * ποταμός εἰρήνης τε * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Έν καμίνω σὲ συμβολικώς * προέγραψαν οἱ Παΐδες, * Παρθένε, καὶ ἐν τῆ βάτω προετύπωσε Μωσῆς· * Ἡσαίας εἶδέ τε * τεξομένην * βρέφος ἀνάνδρως, τὸν Κύριον τῆς δόξης· * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

Έν καμίνω Παΐδες Ἰσραήλ * ώς ἐν χωνευτηρίω * τῷ κάλλει
 τῆς εὐσεβείας καθαρώτερον χρυσοῦ * ἀπέστιλβον λέγον-

τες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε *
 καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Ίεράρχου. 'Ωδή θ'. Ήσατα χόρευε.*

Τών κατορθωμάτων τε * καὶ των λόγων * σοῦ τὰς ἀστραπὰς, * Γρηγόριε, εὐφημεῖν * νοῦς ἀδυνατῶν, * σαφῶς ὁ ἡμέτερος * ὑμολογεῖ * ἤτταν εὐκλεῆ· * σοῦ καταγγέλλει δὲ * ὑπὲρ δύναμιν τὸν ἔπαινον.

Μυστηπόλων ἄριστε, * τῆ Τριάδι * νῦν παρεστηχώς * σὺν ᾿Αποστόλων χορῷ * καὶ τῶν Προφητῶν, * Μαρτύρων, Δικαίων τε, * Πατριαρχῶν, * μέμνησο ἡμῶν * τῶν ἀνυμνούντων σου * τὸ μνημόσυνον, Γρηγόριε.

Έποπτεύοις άνωθεν * προασπίζων * νῦν, ᾿Αρχιερεῦ * τῆς Ἐχκλησίας Χριστοῦ, * νίκας τῷ πιστῷ * δωρούμενος Ἦνακτι, * καὶ
δουλικὸν * σύντριψον ζυγὸν, * σοὺς σώζων πρόσφυγας * ταῖς πρεσβείαις σου, Γρηγόριε.

()εοτοχίου.

 $^{\circ}$ Ως τεχοῦσα, Πάναγνε, * των χτισμάτων * τὸν Δημιουργόν, * χατὰ παντός γεννητοῦ * φέρεις τὴν ἀρχὴν, * ἀσύγχριτον ἔχουσα * ὑπεροχὴν * χαὶ ὑπερφυῆ· * δθεν τὸν Τόχον σου * προσχυνοῦντες σὲ δοξάζομεν.

Του Όσίου. Τύπον * της άγνης.

Τοτης, * Πάτερ, τῆς ἐφέσεως * τῶν δρεκτῶν, κρατήσας τὸ τελειότατον, * καὶ ἐδέξαντο Πατριαρχῶν σε σκηνώματα * καὶ Δικαίων, 'Οσίων τὰ τάγματα· * μεθ' ὧν καθικετεύοις * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Παντοκράτορα.

"Εσχεν * ώσπερ χρήμα τίμιον * ἡ σἡ Πατρίς τὸ σῶμά σου τὸ πολύαθλον, * κατακρύψασα τοῖς ἐαυτής κόλποις, "Ενδοξε, * μητρικοῖς ὁρμωμένη κινήμασι: * σοῦ γὰρ ἐπαπολαύειν * τοὺς ἀλλοτρίους οὐκ ἡνέσχετο.

"Ιθι * βοηθός γενέσθαι μοι * ἐν πειρασμοῖς τοῦ βίου καὶ περιστάσεσι, * καὶ κατεύνασον τὸν ἐγειρόμενον κλύδωνα * κατ ἐμοῦ τῶν παθῶν, καὶ γαλήνιον * ὅρμισον πρὸς λιμένα * τῆ αὕρα, Πάτερ, τῆς πρεσβείας σου.

Θεοτοχίον.

"Εστη * μέχρι σοῦ ὁ θάνατος, * τοῦ καθ' ἡμᾶς γενέσθαι διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς, * ὑπερούσιε Υἰέ Θεοῦ, εὐδοκήσαντος * ἐξ ἀνάνδρου Μητρὸς, καὶ τοῖς ὕδασιν * ἡμᾶς ἀναχωνεῦσαι * πυρὶ τῷ θείῳ τοῦ Βὰπτίσματος.

Ο Είρμός.

» Τύπον * τῆς ἀγνῆς λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος ἔδει-» Σξεν ἄρλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν τῶν πειρασμῶν ἀγριαί-» νουσαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ἵνα σε, Θεο-» τόκε, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Επεσχέψατο ήμας.*

Τόν Ποιμένα τον καλόν, * Γρηγόριον τον πάνσορον, * των Νυσσαέων Πρόεδρον, * τοῦ Βασιλείου τοῦ σοροῦ * ὁμότροπον ὁμαίμονα, * ἐν ψόαζ τε καὶ ὑμνοις * τιμήσωμεν ἀπαντες.

Καὶ τῆς Έρρτῆς. Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος β΄. Οίκος του Έφραθα.*

Τον ξένην ο Σωτήρ * βροτοῖς δωρεῖται ρύψιν, * χωρὶς ἀναχωνεύων * πυρός, και ἀναπλάττων * ψυχὰς δίχα συντρίψεως. Στίχ.. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν.

Τοδωρ θείας ζωής * πηγών έχ σωτηρίων, * λαοί, μετ' εὐφροσύνης * ἀντλήσατε προθύμως * ψυχών εἰς ἀπολύτρωσιν.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα δτι έφυγες;

λθεν ο φωτισμός. * ή χάρις ἐπεφάνη. * ή λύτρωσις ἐπέστη. *

Δόξα, Ήχος α΄. Ανατολίου.

Ο τῆς ὁρθῆς πίστεως γενναῖος ἀγωνιστής, * ὁ συγκακοπαθήσας ώς καλός στρατιώτης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, * ἀγωνίζου καὶ νῦν * ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας * τὸν καλὸν ἀγῶνα, διατηρῶν αὐτῆς * τῶν σῶν δογμάτων ἀσάλευτον * τὴν κρηπίδα, Γρηγόριε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

υ ἐν Ἰορδάνη βαπτισθεὶς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * τὰ ρεῖθρα ἡγίασας * τῆ παλάμη τοῦ δούλου χειροθετούμενος, * καὶ τὰ πάθη τοῦ κόσμου ἰώμενος. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς Ἐπιρανείας σου! * ριλάνθρωπε Κύριε, δόξα σοι.

> Ή λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ Ὅρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου Γρηγορίου. Καὶ τὰ λοιπά.

ΤΗ: ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Θεοδοσίου του Κοινοβιάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογούμεν την α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

τιχος πλ. α΄. "Όσιε Πάτερ.*

Ο σιε Πάτερ * Θεορόρε Θεοδόσιε· * μεγάλως ήγωνίσω * ἐν τῆ προσκαίρω ζωῆ, * ἐν ϋμνοις καὶ νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις * τύπος γενόμενος τῶν σῶν φοιτητῶν· * νῦν δὲ συγχορεύεις μετὰ τῶν 'Ασωμάτων * Χριστόν ἀπαύστως δοξολογῶν, * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον καὶ Λυτρωτὴν, * τὸν ὑποκλίναντα τὴν κάραν τῷ Προδρόμω * καὶ ἀγιάσαντα τὴν ρύσιν τῶν ὑδάτων. * Αὐτόν ἰκέτευε, * αὐτόν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ Έκκλησία * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

 Δ i ζ .

Men. Tom. III.

Ο σιε Πάτερ * Θεοφόρε Θεοδόσιε· * εύροῦσα ὡς ἐπόθει * τὴν καθαράν σου ψυχὴν * τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου, * σοὶ ἐνεσχήνωσεν ὡς ἄχραντον φῶς· * οῦ τἢ ἐνεργεία ραιδρῶς ἡγλαϊσμένος, * Χριστόν ἀπαύστως δοξολογεῖς * τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις ἔνα Υιὸν, * τὸν βαπτιζόμενον χειρὶ τἢ τοῦ Προδρόμου, * καὶ μαρτυρούμενον τἢ ρωνἢ τἢ πατρώα. * Αὐτόν ἰχέτευε, * αὐτόν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθῆναι τἢ οἰχουμένη * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς

Ο σιε Πάτερ * Θεορόρε Θεοδόσιε· * εἰκότως ἡξιώθης * τῆς μαχαρίας ζωῆς, * ἀγνεία καὶ ἀσκήσει ταύτην εὐρών· * ζῶν γὰρ μετέστης πρός τῆν ἄνω ζωὴν * πᾶσι χαίρειν εἰπὼν, καὶ σὐν τοῖς 'Ασωμάτοις * Χριστόν ἀπαύστως δοξολογῶν, * τὸν ἐκ Παρθένου ἀρράστως σάρκα λαβόντα, * καὶ καταδύσαντα τὰς ἡμῶν ἀμαρτίας * ἐν τῷ Βαπτίσματι ἐν ρείθροις 'Ιορδάνου. * Αὐτόν ἰκίτευε, * αὐτόν δυσώπει, "Οσιε, * δωρηθῆναι τῆ οἰκουμένη * ὁμόνοιαν, εἰρήνην, * καὶ μέγα ἔλεος.

Δίς

Δόξα, 'Ηχος β'.

"Ο σιε Πάτερ, * ώς πόλιν ζώντος Θεοῦ * εὖρραναν τὴν ἱεράν σου ψυχὴν * τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, * τοῦ ὕδατος τῆς ἀρέσεως * τοῦ διελθόντος τὸν Ἰορδάνην, * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασι * τῆς εὐσεβείας τὸν λόγον πηγάσαντος * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * δν ἰκέτευε, * παμμάκαρ Θεοδόσιε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νου, ὁ αὐτός.

Τοπέχλινας χάραν τῷ Προδρόμω, * συνέθλασας χάρας τῶν δραχόντων, * ἐπέστης ἐν τοῖς ρείθροις, * ἐρώτισας τὰ σύμπαντα * τοῦ δοξάζειν σε, Σωτήρ, * τὸν φωτισμόν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, κα! τε ἀναγνώσματα.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὁρθαλμοῖς ἀρρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογισθη
κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ ἡμῶν πορεία, σύντριμμα: οἱ
δέ εἰσιν ἐν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ
ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὁλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται: ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αὐτοὺς
άξίους ἐαυτοῦ. Ὠς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίω ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ
ώς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς: καὶ ἐν καιρῷ ἐπι-

σχοπής αὐτῶν ἀναλάμψουσι, χαὶ ὡς σπινθήρες ἐν χαλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν έθνη, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αύτων Κύριος είς τοὺς αίωνας. Οι πεποιθότες ἐπ' αὐτώ συνήσουσιν άλήθειαν καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενοῦσιν αὐτῷ. ότι χάρις καὶ έλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς έχλεχτοῖς αύτοῦ.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

ίχαιοι είς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίφ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ Κεφ. 🛕 ή φροντίς αὐτῶν παρὰ Ύψιστω. Διὰ τοῦτο λήψονται το βασίλειον της εύπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έκ χειρός Κυρίου· ότι τῆ δεξια αύτου σκεπάσει αύτούς, και τῷ βραχίονι ύπερασπιεί αύτων. Λήψεται πανοπλίαν τον ζήλον αύτου, καί όπλοποιήσει την ατίσιν είς ἄμυναν έχθρών. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀχαταμάχητον, όσιότητα όξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὁργὴν είς ρομφαίαν συνεχπολεμήσει αὐτῷ ὁ χόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, των νερων, έπι σκοπόν άλουνται και έκ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Άγανακτήσει κατ αύτῶν ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. 'Αντιστήσεται αύτοις πνευμα δυνάμεως, και ώς λαιλαψ έκλικμήσει αύτούς και έρημώσει πάσαν την γην άνομία, και η κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστών. Ακούσατε ούν, Βασιλεῖς, καὶ σύν- Κερ. ετε μάθετε, δικασταί περάτων γης ένωτίσασθε, οί κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι έπι δχλοις Έθνων δτι έδόθη παρά Κυρίου ή χράτησις ύμιν, και ή δυναστεία παρά Ύψίστου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

 Δ (καιος, ἐὰν φθάση τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας δ τος γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ έστι φρόνησις άνθρώποις, και ήλικία γήρως, βίος άχηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· χαὶ ζῶν μεταξύ άμαρτωλών, μετετέθη. Ήρπάγη, μη κακία άλλάξη σύνεσιν αύτου, η δόλος άπατήση ψυχήν αύτου βασκανία γαρ φαυλότητος άμαυρος τὰ καλά, και ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὀλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς. άρεστή γάρ ήν Κυρίφ ή ψυχή αύτου. διά τουτο έσπευσεν έχ μέσου πονηρίας. Οι δὲ λαοὶ ιδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία το τοιούτον· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αύτου, και έπισκοπή έν τοις έκλεκτοις αύτου.

' Αποστίγου, Στιγήρὰ Προσόμοια της Έρρτης, ὧν ἡ ' Ακροστιγίς: 'Ιωσήφ. 'Πγος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.*

Τος πώς περίχειμαι * τὴν σὴν εἰχόνα, ἢν ἔπλασα * ὑπέρ νοῦν ταπεινούμενος, * ὁ Κύριος ἔρησε. * Τί οὖν ξένον, ρίλε, * εἰ χαθυποχύπτω * τἢ δεξιᾳ σου ώσπερ εἶς * τῶν σῶν συνθούλων, χαὶ περιβάλλομαι * γυμνούμενος τὰ ΰθατα; * τοὺς γυμνωθέντας γὰρβούλομαι * ἐπενδύσαι ὡς εὕσπλαγχνος * ἀρθαρσίαν αἰώνιον.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔρυγεν.

"Ορθης σωματούμενος, * άλλὰ νηδύς σε εξέξατο * ἀχατάρλεχτος μείνασα * χάμινος γὰρ πόρρωθεν * ταύτην εἰχονίζει * μὴ ρλέξασα Παΐδας * ἐγὼ δὲ χόρτος ῶν, πυρὶ * πῶς ἐπιθήσω χεϊράς σοι, Δέσποτα; * ὄν φρίττει τὰ οὐράνια * χαὶ τὰ ἐπίγεια ἄπαντα; * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τι σοι έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Τύ με έν τοῖς ΰδασι * τοῦ Ἰορδάνου ἀπόπλυνον, * ρύπον ὅλως μὴ ἔχοντα, * ὁ Κύριος ἔρησε· * καὶ ἡ ρυπωθεῖσα * φύσις τῶν ἀνθρώπων * τῆ παραβάσει τοῦ ᾿Αδὰμ, * ἀποπλυθεῖσα καινὴ γενήσεται· * ἐμοῦ βαπτιζομένου γὰρ, * ἡ ἀναγέννησις ἄπασι * τοῖς ἀνθρώποις δὶ ὕδατος * καὶ τοῦ Πνεύματος γίνεται.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τον Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, Πατήρ ήμων Θεοδόσιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὁντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἰ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συντμιλε, * Ὁσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων. * Μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο * ὁρῶντά σε σήμερον ἐν Ἰορδάνη * γυμνὸν ἐστῶτα, Σωτὴρ, ἐν τοῖς ὕδασι, * καὶ τὴν ἄχραντον κορυρήν σου ὑποκλίναντα * βαπτισθῆναι ὑπὸ Ἰωάννου. * σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐκουσίως * ὁ κόσμος ἐπλουτίσθη. Κύριε, δόξα σοι.

Απολυτίκιον της Έρρτης, καὶ τοῦ Αγίου, Ήχος πλ. δ.

Ταϊς τῶν δακρύων σου ροαῖς * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας, * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρπορόρησας, * καὶ γέγονας φωστὴρ τῆ οἰκουμένη, * λάμπων τοῖς θαύμασιν. * "Όσιε Πατὴρ ἡμῶν Θεοδόσιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Και της Ερρτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήρ.*

Του του Ναυή, * εν 'Ιορδάνη ποταμῷ * διαβιβάζων τον λαόν *

καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν κιβωτόν, * ἐσκιαγράφει τὴν μέλλουσαν εὐεργεσίαν· * εἰκόνα γὰρ ἡμῖν ἀναμορρώσεως * καὶ τύπον ἀψευδή *
ἀναγεννήσεως * ἡ μυστικὴ διάβασις τῶν δύω * σκιαγραφεῖ ἐν τῷ
Πνεύματι. * Χριστός ἐφάνη * ἐν 'Ιορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα, όμοιον.

Θεορανείας ὁ καιρός. * Χριστός ἐπέρανεν ἡμῖν * ἐν Ἰορδάνη ποταμῷ. * ὁεῦτε ἀντλήσωμεν, πιστοί, * ὕδωρ ἀρέσεως τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν. * Χριστός γὰρ ἐν σαρκὶ ἐπεδήμησε, * τὸ πρόβατον ζητῶν * τὸ θηριάλωτον. * καὶ ἀνευρὼν εἰσήγαγεν ὡς εὕσπλαγχνος * εἰς τὸν Παράδεισον αὐθις. * Χριστός ἐράνη * ἐν Ἰορδάνη, * καὶ τὸν κόσμον ἐρώτισε. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Όσίου,

Ήχος γ'. Θείας Πίστεως.*

είας αξρων σου * χεϊρας πρός ύψος,* στύλος, "Οσιε, * φωσφόρος ώφθης * των προσευχών έν ταϊς άκτισι λαμπόμενος * πρός ούρανόν γὰρ πτερώσας διάνοιαν,* και των άρρητων γενόμενος μέτοχος * όλος ήστραψας, * Χριστόν τόν Θεόν αιτούμενος * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς.

Πρός τό Η Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη * βαπτισθεὶς ἐν ὕδαστιν * ὑπὸ τοῦ θείου Προδρόμου· * ἄνωθεν * ὁ Πατὴρ δὲ προσεμαρτύρει· * Οὕτός ἐστιν ὁ Υἰὸς ὁ ἀγαπητός μου· * καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεράνη * ἐν ξένη θέα * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Οἱ ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἡχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ περὶ πάντων, ὧν άνταπέδωκεν ἡμῖν.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Ζήτει τῆ ς΄. τῆς δευτέρας Εβδομάδος τοῦ Λουκᾶ. Ὁ Πεντηκοστός.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Όσίου.

Καὶ νῦν. Ταζς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελον, Ήχος πλ. β΄.

Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ ρθόγγος τῶν χατρρθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν
καμάτων σου. * Τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς ράλαγγας, * τῶν
'Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρός Χριστόν τὸν Θεόν, * εἰρήνην αἴτησαι
ταῖς ψυγαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών της Εορτής μετά των Είρμων, είς η'. καὶ τῶ Αγίου, εἰς σ'. σύν τοῖς Είρμοῖς εἰς ιβ'.

'Ωοή α'. Ήχος β'. Έν βυθώ κατέστρωσε.

Ος σορός ταξίαρχος ήμων, * Πάτερ Θεοδόσιε, * θεοπρεπώς την ψότην προανάκρουσον * τῷ ἐπιδημήσαντι * εἰς παγκόσμον σωτηρίαν Χριστῷ τῷ Θεῷ, * καὶ τὴν παναγίαν * μνήμην σου σύν ἐαυτῷ δοξάσαντι.

Έξ ἐρήμου Πρόδρομος Χριστοῦ * τῆς 'Ααρωνίτιδος * ὁ Ἑλισάβετ βλαστός προελήλυθεν * ἐν τῆ Κολυμβήθρα δὲ * Θεοδόσιος γεννηθεὶς διὰ Πνεύματος, * ἐρημοπολίτης * γέγονε τῷ Ἰςσοῦ ἐπόμενος.

Βαπτισθέντος ρείθροις του Χριστου, * τῆς Ίσραηλίτιδος * συναγωγῆς καθαιρείται τὸ φρύαγμα· * ἐν τῆ Ἐκκλησία δὲ * ἡ ἰσάγγελος πολιτεία περύτευται· * ἢν ἀνεπιστρόρως * ἤνυσας, παμμέκαρ Θεοδόσιε.

Κοινωνός τοῦ πάθους γεγονώς, * Πάτερ, δι' ἀσχήσεως * τοῦ δι' ἡμᾶς τῷ Σταυρῷ ὁμιλήσαντος, * ἐπαξίως σύμμορφος * ἐχρημάτισας τῆς αὐτοῦ ἀναστάσεως, * καὶ συγκληρονόμος * γέγονας τῆς δόξης, Θεοδόσιε. Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ό χορός * ένθεαστικώτατα * έν γυναιξί σὲ καλην ἀσματίζουσι, * Θεοτόκε Δέσποινα, * καλλοναϊς ώραιζομένην Θεότητος: * τὸν καλλοποιὸν γὰρ * Λόγον ὑπὲρ λόγον ἀπεκύησας.

Καταβασία. Βυθου άνεκάλυψε.

'Ωδή γ'. Έξηνθησεν ή έρημος.

Ο ύδασι στεγάζων τὰ ὑπερῷα * Κύριος, * σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος * Ἰορδάνου τοῖς ἡείθροις βέβηκεν· * ἐν ῷ ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου.

Ό φῶς ἐν Ἰορδάνη τὸ θεῖον λάμψας, * βλάστημα * τοῖς ἐπὶ γτις θεόσδοτον * εὐλογίας και προαιρέσεως * άγαθτις σε προραίνει, * Θεοδόσιε,

Κατέλιπες τον κόσμ**ον και τὰ ἐν κόσμορ, * "Οσιε, *** τὴν τελεσθεῖσαν γύμνωσιν * τοῦ Δεσπότου ἐκμιμησάμενος * ἐπὶ τοῦ Ἰορδάνου, * Θεοδόσιε. Τὸν Σταυρὸν τοῦ Σωτήρος ἐπ' ὤμων ἄρας, * ἔδραμες * ἐπὶ τὸν τούτου τάφον * ἐλάφου δίκην ἐπὶ ὑδάτων πηγάς * σωτηρίους, παμμάκας * Θεοδότιε.

Θεοτοχίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν ᾿Αγγέλων, * Πάναγνε, * καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αὶ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· * διό σε Θεοτόκον * πίστει σέβομεν.

Καταβασία. Ίσχὺν ὁ διδούς.*

Κοντάχιον τῆς Έρρτῆς, Ήχος δ΄.

Τπεράνης σήμερον * τῆ οἰχουμένη, * καὶ τὸ φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐρ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐράνης, * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Ο Οίχος. Ποίημα Ρωμανού του Μελωδού.

Παραχωρήσαι σοι ζητώ * τὴν τοῦ Βαπτιστοῦ τάξιν. * αὐτὴ γάρ σοι καὶ πρέπει. * ἐγὼ γὰρ χρείαν ἔχω * τοῦ βαπτισθήναι ὑπὸ σοῦ. * Σὰ δὲ ἔρχη πρός με, * καὶ προλαμβάνεις αἰτῶν * δ βούλομαι αἰτῆσαι σε. * Τὶ ζητεῖς παρ' ἀνθρώπου, φιλάνθρωπε; * τὶ τὴν κεραλήν σου * ὑποκλίνεις τῆ χειρί μου; * οὐκ ἔχει γὰρ ἔθος πῦρ κατέχειν. * οὐκ οἰδεν ἡ πτωχἡ * πλουσίω δανίζειν, * ἰσχυρῷ ἡ ἀσθενὴς * οὐκ ἀντερίζειν. * Τοῖς ἀμαρτωλοῖς, * ὡς χρήζουσι, χρησιμεύσης. * σὰ γὰρ ὑπάρχεις * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσισον.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τη γκρατεία και πόνοις και προσευχαϊς * τὴν ψυχήν σου κοσμήσας θεοπρεπώς, * γέγονας συμμέτοχος * τῶν 'Οσίων, 'Αοίδιμε' * και τῶν θαυμάτων ὅντως * χαρίσματα ἔλαβες * τοῦ
ἰἄσθαι τὰς νόσους * τῶν πίστει τιμώντων σε' * ὅθεν και Δαιμόνων * ἀπελαύνων τὰ πλήθη, * παρέχεις ἰάματα * τοῖς ἀνθρώποις
τῆ χάριτι, * θεορόρε Θεοδόσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν
άγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Τορδάνης τῷ ρείθρω καθυπουργεί. * Ἰωάννης ἐκτείνει χείρα φθαρτην * φανέντος σου, ᾿Αόρατε, * ἐν σαρκὶ πρὸς τὸ βάπτισμα. * ἀλλ' ὁ μὲν τῷ φόβω * ὁπίσω ἐστρέφετο. * ὁ δὲ αδθις ἔκράτει * ἐν τρόμω τὸν ἀφθαρτον. * ὄντως ὁ Ἰλινὸς τοῦ Θεοῦ, * ἡ Πηγὴ ἡ ἀείζωος, * πηγάς τε καὶ θαλάσσας * καὶ ἀνθρώπους ἡγίασας. * Ἡ Τριὰς γὰρ ἐπέλαμψεν. * ἄνωθεκ ἀγαπητόν * Υίόν σε δνομάζει ὁ Γεννήτωρ, * καὶ τὸ ἸΑγιον Πνεῦμα συγκατέρχεται.

'Ωδή δ'. 'Ελήλυθας * έχ Παρθένου.

Ε ν ΰδασι * χεραλάς των δρακόντων συνέτριψας, * καὶ διὰ τοῦ ΙΙνεύματος, * Λόγε Θεοῦ, ἀνεκαίνισας * δλον με τὸν ἄνθρωπον. * διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ κλίναντος * κορυφήν τῷ Προδρόμῳ μιμούμενος * Χριστοῦ τὸ ὑπήκοον * καὶ τὴν ἀρίστην ταπείνωσιν, * Πάτερ Θεοδόσιε, * πρὸς ἀρετῶν ἀνηνέχθης * πύργον ἄσειστον.

Τῆ Παρθένω * καὶ Μητρὶ λειτουργήσας Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τὴν ἀκαταμάχητον * χάριν ἐδέξω τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ Θεοδόσιε, * καὶ δυσμενεῖς ἀοράτους * καταβέβληκας.

Τῶν Μάγων σε * τὸ ἀοιδιμον ἄντρον δεξάμενον, * δωρορόρον ἔδειξε * τῷ δι' ἡμᾶς βαπτισθέντι Χριστῷ, * πίστιν, Θεοδόσιε, * καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην * προσκομίζοντα.

Τοῖς πάθεσι * τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ δυναμούμενος, * τὸ τῆς συνειδήσεως * πόθψ ἀνέτλης μαρτύριον, * Πάτερ Θεοδόσιε, * τῷ ζορερῷ προσπαλαίων * χοσμοχράτορι.

(-) FOTOXION

Συνέλαβες * ἐν γαστρί σου ἀσπόρως τὸν Κύριον, * καὶ τοῦτον ἐκύησας * σεσαρκωμένον, τὸν σώζοντα * κόσμον ταῖς πρεσβείαις σου· * διό σοι κράζομεν· Χαῖρε, * ἀειπάρθενε Δέσποινα.

Καταβασία. 'Ακήκοε, Κύριε, * φωνής σου.

'Ωρη ε'. Μεσίτης Θεου.*

Εξάψας τον νοῦν * τοῦ ἡμᾶς ἐν ρειθροις καινουργήσαντος, * σορῶς ὑπεστήριζες * καταβεβλημένον δι' ἀσκήσεως * κρεμαστήροι το σῶμα, * παμμάκαρ Θεοδόσιε.

Τον βίον ἀεί * τοῦ θανάτου θέμενος μελέτημα, * ἐκδημῆσαι σπεύδων τε * πρός τον δι' ἡμᾶς ἐπιρανέντα σαρκί, * σεαυτῷ ἐδομήσω * τον τάρον, Θεοδόσιε.

Τον θάνατον μέν * Χριστού τον έχούσιον ο σος φοιτητής, * ο κλεινός Βασίλειος, * 11άτερ Θεοδόσιε, μιμούμενος, * τον καινόν έγκαινίζει * τάρον άγαλλόμενος.

Θεοτοχίον.

Ίδου ἐν γαστρὶ, * Θεοτόκε πάναγνε, Χριστόν τόν Θεόν * ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, * ώσπερ Ἡσαίας προηγόρευσεν, * ὑπὲρ ρύσιν τε τοῦτον, * Θεογεννῆτορ, τέτοκας.

Καταβασία. Ίησους ό ζωής άρχηγός.*

'Ωδη ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Α ρθαρσίαν ήμεν έδωρήσω, Χριστέ, * έν τῆ ἀναστάσει σου δθεν Βασίλειος * ὁ εὐκλεὴς θεράπων σου, * καὶ θανών, ώσπερ ζων ἐπιραίνεται.

'Ο καθαίρων τον κόσμον βαπτίζεται * δι' έμὲ, βροτός ὁ Θεός κατ' έμὲ γεγονώς· * δν ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι, * Θεοδόσιε μάκαρ, ἐκήρυξας.

Γλυκασμόν εὐφροσύνης Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ τῶν Μυροφόρων τὰ δάκρυα τρέψαντι * εἰς χαρὰν, Θεοδόσιε, * οἱ κρουνοὶ τῶν δακρύων σου ἔσταξαν.

Θεοτοχίον.

Συμπαθείας τῆς σῆς με άξίωσον * ἡ τὸν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τὸν τῷ ἱδίῷ αίματι * ἐχ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἑυσάμενον.

Καταβασία. Ή φωνή τοῦ Λόγου.*

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τῆ ὑπερμάχω.

Ερυτευμένος ἐν αὐλαῖς ταῖς τοῦ Κυρίου σου, * τὰς φανοτάτας ἀρετὰς τερπνῶς ἐξήνθησας, * καὶ ἐπλήθυνας τὰ τέκνα σου ἐν ἐρήμῷ * τῶν δακρύων σου τοῖς ὅμβροις ἀρδευόμενα, * ἀγελάρχα τῶν Θεοῦ θείων ἐπαύλεων. * ὅθεν κράζομεν. * Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Ο Οίκος, πρός τό "Αγγελος πρωτοστάτης."

Ανθρωπος μέν τῆ φύσει * έχρημάτισας, Πάτερ, * άλλ' ὥρθης συμπολίτης 'Αγγέλων. * ὡς γὰρ ἄσαρχος ἐπὶ τῆς γῆς * βιοτεύσας, σορὲ, τῆς σαρχός * ἄπασαν * τὴν πρόνοιαν ἀπέρρι-

Χαίροις, Πατρός εὐλαβους ὁ γόνος. * χαίροις, Μητρός εὐσεβους

ό χλάδος.*

Χαίροις, τῆς Ἐρήμου * πολιστής παγκόσμιος. * χαίροις, οἰ-

Χαίροις, ὅτι ἐκ νεότητος * ἡκολούθησας Χριστῷ· * χαίροις, ὅτι κατεμάρανας * τῆς σαρκός τὰς ἡδονάς.*

Χαίροις, των Μοναζόντων * πρόξενος σωτηρίας: * χαίροις, των ράθυμούντων * τρόπος παρηγορίας.*

Χαίροις, πολλούς * ἐχ πλάνης ἡυσάμενος· * χαίροις, χρουνούς *

Χαίροις, πτωχών * τὴν φροντίδα ποιήσας. * χαίροις, ἡμών * ὁ προστάτης καὶ ῥύστης.*

Χαίροις, Πάτερ Θεοδόσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, καὶ Καθηγητοῦ τῆς Ἐρήμου.

Men. Tom. III. 27

Στίχοι.

Κοινοῦ Θεοδόσιος Ἡγεμών βίου, Κοινὴ Μονασταῖς ἐκβιώσας ζημία.

Ένδεκάτη όλοον βίστον λίπε Κανοβιάρχης.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωὸς ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Ο ρετθρα φλογίζοντα * τὴν ἀμαρτίαν * καὶ φλόγα δροσίζουσαν * ἀνθρώπων γένος, Κύριε, * ἐν τῷ σῷ Βαπτίσματι * συνάψας, Λόγε Θεοῦ, * ὁ ὑπερυψούμενος Θεὸς * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ κάμινον τεύξαντι * τὸν Ἰορδάνην, * σαυτὸν ὡς θυμίαμα * ὁλοκαυτώσας, "Οσιε, * καὶ φλόγα οὐράνιον, * ἀψευδὲς σύμβολον * θείας ἐπινεύσεως λαβών, * σηκὸν ἰδρύσω ψυχῶν σωτήριον.

Τοῖς σοῖς στρατηγήμασι * τὰ τοῦ Μωσέως * ὑπείχει τῆς χάριτος * ἐπιρανείσης, "Όσιε· * ἐχθροὺς ἀοράτους γὰρ * χαταστρεψάμενος, * πόλιν ἐπουράνιον ὁ σὸς * χληροδοτεῖται λαὸς, Πανεύρημε.

 \hat{T} $\hat{\phi}$ ρείθροις ενθάψαντι * τὴν ἀμαρτίαν * σαυτόν ενδιαίτημα * εδράσας, Θεοδόσιε, * θεάρεστον τέμενος * ἐπφχοδόμησας, * φέρειν ἀχατάπαυστον ψδὴν * νομοθετήσας εν πολυγλώσσοις φωναῖς.

Τῶν Παίδων μιμούμενος * την παρρησίαν, * τυράννου πυρίπνοον * ἀπειλὴν ἐξεραύλισας, * σοφῶς προιστάμενος * τῆς Ἐχχλησίας Χριστοῦ, * Πάτερ Θεοδόσιε, δι' ἢν * ἐχῶν ὡράθη σαρχὶ σταυρούμενος.

Θεοτοχίον.

Πανάχραντον σύλληψιν, * ἄρθορον τόχον, * σὺ μόνη ὑπέδειξας * Παρθένος διαμείνασα * Θεόν γὰρ συνέλαβες * τὸν ὑπέρ πάντων, Αγνή, * ἄνθρωπον γενόμενον πιστών * εἰς σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Καταβασία. Νέους εὐσεβεῖς.*

'Ωδη η'. Κάμινος ποτέ.*

Τάμινος ποτέ * ἐν Βαβυλῶνι ρεῖθρα * τοῦ Ἰορδάνου ἐξεικόνισε * τῷ θείφ Βαπτίσματι * ἐναντίους καταρλέγουσα, * τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα * κράζοντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῶν σωματικῶν * παθῶν προεκδημήσας * τῆς ἐκδημίας, Θεοδόσιε, * ἐν τοῖς κενεῶσι τῆς γῆς * τῶν ὑδάτων ἐξαιρούμενος, * τῷ νεανία δείκνυσαι * κράζοντι· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Γέγονε των σων * χειρων ἡ εὐλογία * τὸ τοῦ ἐν ῥείθροις βαπτισθέντος Χριστοῦ * θειότατον πρόσταγμα, * τῆ ἀνίχμω γονιμώτατον * ὕδωρ καὶ θάλπων ἡλιος * κόκκος γὰρ εἰς πολύχουν * σἴτον ἀσπόρως ἐτρέφετο.

Γνόφον νοητόν * φωτός τοῦ θειοτάτου * σὺ ὑπεισδύνας, Θεοδόσιε, * καὶ πλάκας δακτύλφ Θεοῦ * ἐγγραφείσας τῇ καρδία σου, * τὰ εὐσεβείας δόγματα * ἔφερες τοῖς φοιτῶσι * βίβλον ζωτζς, παμμακάριστε.

Πίστιν ἀρραγή * τὴν τῆς Αἰμόρρου, Πάτερ, * ἐκμιμησάμενον τὸ γύναιον * τοῦ ράκους ἀψάμενον, * ὥσπερ σκότος τῷ ἐν σοὶ φωτισμῷ * τὸ πάθος ἐφυγάδευσε· * γέγονας ἐκλογῆς γὰρ * σκεῦος τῷ ἐπιρανέντι Χριστῷ.

Σὲ τὸν ἐχ Θεοῦ * Θεὸν ἐωραχότες * σωματιχῶς ἐπιφανέντα, Χριστὲ, * ἀρρήτως ἐπέγνωμεν * τὸν ἀόρατον Πατέρα σου * καὶ Πνεῦμά σου τὸ "Αγιον * χράζοντες. Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς * ἀχώριστον ἐν μήτρα * θεανδρικῶς πολιτευσάμενον * ἀσπόρως συν έλαβες, * καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας * Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον * ὅθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Καταβασία. Μυστήριον παράδοξον.*

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Συνόδους ἐχήρυξας,* θεόφρον Θεοδόσιε,* τῶν σεπτῶν ἰσαρίθμους * Εὐαγγελίων Χριστοῦ, * τὸ τῆς προαιρέσεως αἴμα * μαρτυρικῷ * προέμενος ζήλφ, * καὶ Μάρτυς ἀναίμακτος * εὐσεβείας ἀναδέδειξαι.

Ή δίκη τον ἄδικον * ἐνδίκως κατεδίκασε * τῆς σῆς ὑπερορίας * προεξορίσασα, * καὶ διὰ βλασφήμων χειλέων * τὴν δυσσεβῆ * ψυχὴν ἐξελοῦσα, * ζωῆς τε στερήσασα * τῆς ζωῆς τὸν ἐχθρὸν, "Όσιε.

Τῶν σῶν μεμνημένοι δὴ * δογμάτων, Θεοδόσιε, * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * Χριστόν χηρύττομεν, * δύω τὰς θελήσεις εἰδότες * τὰς φυσιχὰς, * καὶ τὰς ἐνεργείας, * καὶ τὰ αὐτεξούσια * ἐν Θεῷ τῷ βαπτισθέντι σαρχί.

Φερώνυμος δόσις άγαθὴ * ἐκ τοῦ τῶν φώτων Πατρὸς * τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων * ἰατρὸς πέρηνας, * βρῶσις εὐθηνοῦσα καὶ πόσις * τῶν ἐν λιμῷ * τακέντων καὶ δίψει, * γυμνῶν περιβόλαιον, * καὶ πιπτόντων ἐπανόρθωσις.

Μή παύση την ποίμνην σου * έφορων, Πάτερ "Οσιε, * καὶ

τής σής μεμνημένος * καθυποσχέσεως, * ής τὰς τής ἐλπίδος ἀγκυρας ὡς ἀρραγοῦς * ἐξήψαμεν πέτρας, * πρός Χριστόν μεσίτην σε * κεκτημένοι, Θεοδόσιε.

Θεοτοχίον.

΄Ως δρθρος εύρέθης πρωϊνός * έν τῆ τοῦ βίου νυχτὶ, * παρθενίας ἀχτῖσι * περιαστράπτουσα, * τὴν ἀνατολὴν τοῦ Ἡλίου * τοῦ νοητοῦ * τῆς δικαιοσύνης * ἡμῖν ρανερώσασα, * Θεομῆτορ πανσεβάσμιε.

Καταβασία. 'Απορεί πάσα * γλώσσα.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες άκουτίσθητε.*

Τόν νοῦν καθάρας, "Οσιε, * τῆς τῶν παθῶν συγχύσεως, * τρανοῦς ἐδέξω τὰς θείας * ἐμφάσεις τῆς ὑπερφώτου * καὶ τριλαμποῦς Θεότητος, * παμμάκαρ Θεοδόσιε, * τῶν 'Ασκητῶν ἀγλάϊσμα. * καὶ νῦν πρεσβεύων μὴ παύση * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεορόρε. Τῆς Έρρτῆς, ὅμριον.

Βαβαὶ τῶν θείων ἔργων σου, * Σωτήρ μου παντοδύναμε! * Θεὸς γὰρ ῶν πρὸ αἰώνων, * Παρθένου μήτραν ὑπέδυς· * καὶ σὰρξ ἀτρέπτως γέγονας, * καὶ ὑδασιν ἀπέπλυνας * τοῦ Ἰορδάνου, Δέσποτα, * βροτῶν τὴν φύσιν τοῦ ῥύπου * τῶν ψυχικῶν ἀμαρτάδων.

Είς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν Σπίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικών.

Ο Ικον των ιερών άρετων * προκαταστήσας σεαυτόν, Θεοδόσιε, * τόν θείον * τῆς Θεοτόκου * κατηξιώθης ναόν * κατοικείν και τουτον ἐπισκέπτεσθαι· * Θεοῦ * τὴν λαμπρότητα θεωρείν γὰρ ἡγάπησας· * τῆς ἀληθοῦς δὲ * νῦν σκηνῆς τὴν εὐπρέπειαν * καὶ τὴν ἄρραστον * καθορᾶς ὡραιότητα, * ἤνπερ ἐθεμελίωσεν * ὁ Τψιστος, "Οσιε, * καὶ κατοικίζει προθύμως * τοὺς πρός αὐτὸν ἀνανεύοντας. * Αὐτὸν δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Πόνοις ἀσχητιχοῖς σεαυτόν * ἀναχαθάρας, μιμητής ἐχρημάτισας, * Παμμάχαρ, * τοῦ σοῦ Δεσπότου· * τῆς γὰρ χρασπέδων τῶν σῶν * ἀψαμένης πάθος * ἐθεράπευσας· * λιμῷ * τηχομένους ἐν τῆ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, * ἐξ ἀχενώτου * χορηγῶν θητάνους ἐν τῆ ἐρήμῳ δὲ ἔθρεψας, * ἐξ ἀχενώτου * χορηγῶν θητήν ὀρθόδοξον * ἐχήρυξας, "Οσιε, * τὴν τοῦ τυράννου μανίαν * ἀντ' οὐδενός λογισάμενος, * Χριστόν ἰχετεύων * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Phi^{\lambda \delta \gamma \alpha}$ της πρός Θεόν ἀκλινοῦς * καὶ διαπύρου καὶ θερμης ἀγαπήσεως * ἐξάψας, * τὸν οὐρανόθεν * ἀντεκομίσω πυρσόν *

εύδοχίαν θείαν * σοὶ μηνύοντα· * ναὸν * άγιώτατον ἀρετῆς παιδευτήριον * οἰχοδομῆσαι * χαὶ ψυχῶν φροντιστήριον· * δν ἀρξάμενος, * εὐσεβῶς ἐτελείωσας· * ἔνθα χαὶ τὸ πολύαθλον * χατάχειται σῶμά σου * θήχαις ὀσίαις, Παμμάχαρ, * διαφερόντως τιμώμενον· * Χριστὸν δωρηθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Χριστόν ίκετεύων * ταις ψυχαις ήμων δοθηναι * το μέγα έλεος. Δόξα, "Ηγος β΄.

Τοῦν ἀρετῶν ἡ κλίμαξ * ὑπογραμμὸς ἀνεδείχθη τοῖς ἐπὶ γῆς μυστικῶς. * τοῦτον εὐρημήσωμεν * ὡς ᾿Ασκητῶν ἐγκαλλώπισμα. * ἐξασκήσας γὰρ ἀληθῶς * ὡσπερ ὁ μέγας ᾿Αντώνιος, * ἄμετρον ταπείνωσιν ἐνδειξάμενος, * καὶ ποιμάνας τὸν λαὸν αὐτοῦ εὐσεβῶς, * εἰς μάνδραν ἀγίαν ἐνήλασεν, * οῦ ὁ χορὸς τῶν Ἡγίων καθέστηκεν. * Ἐκτενῶς οὖν βοῶμέν σοι. * Μἡ ἐπιλάθη καὶ νῦν τῆς ποίμνης σου, * παμμάκαρ Θεοδόσιε, * ἀλλὰ πρεσβείαις σου πρὸς Κύριον * σῶσον ἡμᾶς, δεόμεθα.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός πρὸς τό. Σήμερον ὁ Χριστὸς * ἐν Βηθλεέμ.

Τήμερον ὁ Χριστὸς * ἐν Ἰορδάνη ἡλθε βαπτισθήναι: * Σήμερον

Ἰωάννης ἄπτεται * κορυφής τοῦ Δεσπότου: * Αὶ Δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν ἐξέστησαν,* τὸ παράδοξον ὁρῶσαι μυστήριον: * Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔρυγεν. * ὁ Ἰορδάνης ἰδὼν ἀνεστρέφετο: * Ἡμεῖς δὲ οἱ φωτισθέντες βοῶμεν. * Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς ὸρθέντι, * καὶ φωτίσαντι τὸν Κόσμον.

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Έρρτῆς καὶ τοῦ Αγίου, ὑβὴ γ΄. καὶ ς ΄.

Προκείμενον, ΊΙχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ 'Οσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ, περι πάντων, ὧν άνταπέδωχεν ἡμέν.

Ο 'Απόστολος, πρός Κορινθίους β΄. 'Επιστολής. 'Αδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐχ σχότους φῶς λάμψαι.

Ζήτει Κυριακή, ιε'. Άλληλούτα, Πχος πλ. β'.

Μακάριος άνηρ ο φοβούμενος τον Κύριον εν ταϊς έντολαϊς αύτου θελήσει σφόδρα.

Στίγος. Η δικαιοσύνη αύτου μένει είς τον αίωνα του αίωνος. Εύαγγελιον κατά Ματθαΐου.

Είπεν ὁ Κύριος. Πάντα μοι παρεδόθη.

Ζήτει τη ε΄. της δ΄. Εβρομαρος του Ματθαίου.

Κοινωνικόν.

Είς μνημόσυνον αιώνιον.

THE IB'. TOY ATTOY MILNOS.

Μνήμιη τζε Αγίας Μάρτυρος Τατιανζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια της Έρρτης,

 $^{*}\mathrm{H}_{X}$ 05 β' . "Ote * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

"Υ μνον * νῦν μεθέορτον, πιστοὶ, * ἔσωμεν Χριστοῦ τῆ Βαπτίσει * καθαρωτάτω νοί * ἤδη γὰρ ἐφέστηκε * πρὸς Ιορδάνην σαρχί * ὁ Πατρί και τῷ Πνεύματι * ἀεί συνυπάρχων * φύσει τῆς Θεότητος, * τῷ Ἰωάννη βοῶν· * Δεῦρο, * Βαπτιστὰ, βάπτισόν με * θέλω γαρ έχπλυναι του ρύπου * φύσιν των ανθρώπων ώς φιλάνθρωπος.

τητρόμο * λειτουργούσί σοι, Χριστέ, * πάσαι των 'Αγγέλων αί Ι τάξεις * ώς Βασιλεί και Θεώ· * όλως άτενίσαι σοι * τὰ Χερουβίμ οὐ τολμά. * χορυφής δέ τής θείας σου * χελεύεις μοι ψαύσαι * χόρτφ όντι, Δέσποτα, * ο Ίωάννης φησί· * φόβφ * δέ συνέχομαι όλος * μή με πύρ το άστεκτον φλέξη * τῆς φρικτῆς

σου, Κύριε, Θεότητος.

🛮 🖟 λθον * έχ Παρθένου σαρχωθείς * ρείθροις τον 'Αδάμ άναπλά-11 σαι * τοῦ Ἰορδάνου, φησίν * αύθις πρός τον Πρόδρομον * ό Λυτρωτής και Θεός. * ώς Χριστῷ οὖν μοι πρόσελθε. * και γάρ, Ίωάννη, * τουτο φύσει πέφυκα, * καὶ βάπτισόν με σαρκί· * δπως * των δρακόντων συντρίψω * κάρας των έκει, ό του κόσμου * πάσαν άμαρτίαν αξρων Κύριος.

Στιχηρά της Αγίας, όμοια.

)τε * τῷ τοῦ Πνεύματος φωτὶ * καταλαμπομένη πλουσίως * **U** πλούτον έμίσησας, * μόνον άγαπήσασα * τον έπουράνιον, * την Μαρτύρων στερρότητα * σαφως ένεδύσω, * και πρός υπερβάλλοντας * πόνους έχώρησας. * δθεν * τον έχθρον καθελούσα, * νίκης άνεπλέξω στεφάνους, * ὧ Τατιανή θεομακάριστε.

Οτε * το δυσώδες τῆς σαρχός * καὶ τῆς ἀμαρτίας τὴν φλόγα, * Αγνὴ, κατέσβεσας * δρόσφ Θείου Πνεύματος * τοῦ συνεργοῦντός σοι, * τότε θῆρας ἐφίμωσας * σταδίου ἐν μέσφ * σῶμα παραδοῦσά σου * πρὸς αἰχισμοὺς ἀνδριχῶς· * ὅθεν * τὸν ἐχθρὸν καθελοῦσα, * νίχης ἀνεπλέξω στεφάνους, * ὧ Τατιανὴ θεομαχάριστε.

τοίας * οὐδὲ πῦρ, οὐχ αἰχισμοὶ, * θλίψεις, * οὐ λιμός, οὐ παντοίας * εἶδος χολάσεως * σοῦ τόν πρός τόν Κύριον * ἡμβλυνεν
ἔρωτα: * διαπύρω χαρδία γὰρ * αὐτὸν ἐχζητοῦσα, * πάντα τὰ
ὁρώμενα * ὑρ' ἔν διέπτυσας, * Μάρτυς, * χαὶ παστάδος τῆς θείας *
ἔνδον χατεσχήνωσας, νύμρη * τοῦ Παμβασιλέως χρηματίσασα.
Δόξα, χαὶ νῦν, Ἡχος πλ. α΄.

τήρ γυμνοϋται, * ἐνδύσαι θέλων σωτηρίαν * τοὺς ἀνθρώπους καὶ Ορῶσά σε ἡ φύσις ἄπασα * τῶν γηγενῶν γυμνόν ἐν ὕδασι * τὸν Δημιουργόν τὸ Βάπτισμα αἰτοῦντα, * ἡλλοιοῦτο φόβφ, καὶ ἐξεπλήττετο· * ὁ Πρόδρομος δὲ * τρόμφ συνείχετο, μὴ τολμῶν προσεγγίσαι σοι· * ἡ θάλασσα ἔφυγεν· * Ἰορδάνης τὸ ῥεῖθρον αὶ Δυνάμεις * ἐξίσταντο λέγουσαι· * Ὠ τοῦ θαύματος! * ὁ Σωτὴροῦντὰ σε, * καὶ Αγγέλων τὸ καὶ ἀνάπλασιν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. β΄. Αί 'Αγγελικαί.*

Τύν προφητικώς * έκβοήσωμεν Κυρίφ· * Ἐπέφανες ἡμῖν, * ὁ Σωτὴρ ἡμῶν καὶ Κτίστης· * συνέτριψας δὲ, Λόγε, * τῶν δρακόντων τὰ στόματα * ἐν τῷ Ἰορδάνη ὡς οἰκτίρμων, * καὶ τοὺς τυρλωθέντας τῷ φωτί σου, * Χριστὲ, ἐρώτισας· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Η θάλασσα είδε και έφυγεν.

Τράτος κατ' έχθρων * τῷ Βαπτίσματί σου, Λόγε, * ἔδωκας Τὰ ἡμῖν * τοῖς ἐκ πόθου σεβομένοις * τὴν σὴν οἰκονομίαν, * ἢν ἐκὼν ἐξεπλήρωσας, * λύσας τοὺς βροτοὺς ἐκ τῆς κατάρας * τῆς ἐκ τῆς 'Εδὲμ διαδραμούσης. * ἐφ' ῷ ψάλλομεν. * Εὐλογημένος ὁ ανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί ἐστι θάλασσα δτι ἔφυγες;

Οἱ ἐν τῷ ᾿Αδὰμ * τοὺς χιτῶνας δερματίνους * ἐκόντες ποτὲ * ἐνδυσάμενοι τῆ πτώσει, * ἐν ρείθροις Ἰορδάνου * ἐκδυσάμενοι σήμερον * ἐν τῷ Βαπτισμῷ τῷ τοῦ Κυρίου, * θεολογοῦντες σὺν

'Αγγέλοις * αὐτῷ κράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, ἸΙχος πλ. β΄.

Α νυμνήσωμεν, οι πιστοί, * τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ εὐεργεσίας τὸ μέγεθος. * ἐν γὰρ τῷ ἡμῶν παραπτώματι * γενόμενος ἄνθρωπος, * τὴν ἡμῶν κάθαρσιν καθαίρεται ἐν τῷ Ἰορδάνῃ * ὁ μόνος καθαρός καὶ ἀκήρατος, * ἀγιάζων ἐμὲ καὶ τὰ ὕδατα, * καὶ τὰς κεραλὰς τῶν δρακόντων * συντρίβων ἐπὶ τοῦ ΰδατος. * ἀντλήσωμεν οὖν ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης, ἀδελφοί· * ἡ γὰρ χάρις τοῦ Ἰνεύματος * τοῖς πιστῶς ἀντλοῦσιν * ἀοράτως ἐπιδίδοται * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Απολυτίκιον της Εορτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήρ.*

Τορδάνη ποταμέ, * τι έθαμβήθης θεωρών; * Τον άθεώρητον γυμνόν * είδον καὶ ἔφριξα, φησι· * καὶ πῶς γὰρ τοῦτον οὐκ ἔμελλον φρίξαι καὶ δῦναι; * Οἱ "Αγγελοι αὐτόν ὁρῶντες ἔρριξαν· * ἐξέστη οὐρανός, * καὶ γῆ ἐτρόμαξε, * καὶ συνεστάλη θάλασσα καὶ πάντα * τὰ ὁρατὰ καὶ άόρατα. * Χριστός ἐφάνη * ἐν Ἰορδάνη * ἀγιάσαι τὰ ὕδατα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος πλ. δ΄. 'Ανέστης ἐκ νεκρῶν.*

Παπτίζεται Χριστός * ό φωτίζων τον Κόσμον· * έξ ύψους ό Παττήρ * έμαρτύρησε λέγων· * Οῦτός ἐστιν ὁ Υίός μου * ἐν ῷ ηὐδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε· * Οῦτός ἐστιν ὁ ρωτίζων * τὴν οἰκουμένην τῆ εὐσπλαγχνία αὐτοῦ, * ὁ βαπτισθεὶς καὶ σώσας ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας. ᾿Ωὸἡ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.*

Μαρτυρικαϊς * ἡγλαϊσμένη φαιδρότησι, * τῷ καθαρῷ παρίστασαι, * Μάρτυς, Νυμφίω σου, * ψυχορθόρων πταισμάτων * αἰτοῦσα λυτρωθῆναι * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Πλούτου φθαρτοῦ, * Μάρτυς, τελείως ἡλόγησας, * ἐν οὐρανοῖς τὸν ἄφθαρτον * καὶ διαμένοντα * ἐκζητοῦσα προθύμως, * καὶ χαίρουσα ὑπῆλθες * Μαρτύρων στάδιον. Πρός αἰχισμούς, * πρός ἀλγηδόνας καὶ μάστιγας * πολυειδεῖς ἀπτόητος, * Μάρτυς, ἐχώρησας· * συνεργοῦσαν γὰρ εἶχες * τὴν χάριν τοῦ Σωτῆρος * ἐνδυναμοῦσάν σε.

Θεοτοχίον.

Ή τὴν πηγὴν * τῆς ἀπαθείας χυήσασα, * τραυματισθέντα πάθεσι, * Κόρη, θεράπευσον, * παὶ πυρὸς αἰωνίου * ἐξάρπασόν με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή γ΄. Έν πέτρα με τῆς πίστεως.

Ούχ ἔσεισε τον πύργον τῆς σῆς χαρδίας * συρρεύσασα βασάνων ἡ τριχυμία· * ἐστήριχτο τῆ πέτρα γὰρ τῆς ἀγάπης * Χριστοῦ, Πανεύφημε· * πρὸς ὂν ἐχραύγαζες· * Ώς οὐχ ἔστιν . Κηιος * πλήν σου, Κύριε.

'Ανθρώπων τὴν ἀσθένειαν ὁ φορέσας * ἐπτέρωσε δυνάμει τὸ ἀσθενές σου * ἀνίσχυρον τὸν δράχοντα ὅθεν, Μάρτυς, * εἰς γῆν κατέρραζας * πιστῶς κραυγάζουσα· * 'Ως οὐκ ἔστιν ''Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Χειμάρρους ἀπεξήρανας ἀνομίας * τοῖς ρείθροις τῶν αἰμάτων σου, Μαχαρία: * τρυφῆς δὲ τοῦ χειμάρρου νῦν ἀπολαύεις, * χαὶ ρῶς ἀνέσπερον * οἰχεῖς χραυγάζουσα: * Ω ς οὐχ ἔστιν "Αγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Ή σύλληψις, ὁ τόχος σου ὑπὲρ λόγον· * αἰῶνας γὰρ τὸν Κτίσαντα διὰ λόγου * ἐγέννησας, ἡυσάμενον ἀλογίας * κόσμου τὰ πέρατα, * Κόρη ἀπείρανδρε· * δν δυσώπει πάντοτε * τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ο Είρμός.

- Την πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
 Το μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * εὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
 τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ
- » έστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Men, Tom. III.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*

Κατ' ζηνεσι τοῦ σοῦ * ἐραστοῦ ἐπομένη, * σεμνὴ Τατιανὴ, * τὸν ἐκείνου προθύμως * ἐζήλωσας θάνατον * καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον· * ὅθεν ἔτυχες * τῆς οὐρανίου παστάδος, * στέφος ἄτθαρτον * περικειμένη ἀξίως * καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ο μέγας ὑετὸς * πρὸς ποτάμια ῥεῖθρα * ἐπέφανε, σαρχὶ * βατόμενος ἔλεγε· Πῶς βαπτίσω σε * ῥύπον μὴ ἔχοντα ὅλως; * πῶς ἐχτείνω μου * τὴν δεξιὰν ἐπὶ χάραν, * ἢν τρέμει τὰ σύμπαντα; 'Ωοη δ'. 'Υμνώ σε, * ἀχοῆ.

Οραΐον * τῆς ψυχῆς κατάστημα * εὐμορφία τῆς εὐσεβείας, * Τατιανὴ, φέρουσα, * προσέτι δὲ τῆς μαρτυρίας * φωτὶ * παραδόξως διαλάμπουσα, * τῷ καθαρῷ Νυμφίῳ εἰσοικίζεται.

Σιδήρφ * σοῦ τὰς ὄψεις ξέοντας * παρανόμους, ἀορασία * οὐράνιοι "Αγγελοι * ἡχίζοντο, ἀποσταλέντες * πρὸς σὴν * ἐχ Θεοῦ, Μάρτυς, βοήθειαν, * οἱ σου τὴν χαρτερίαν χατεπλάγησαν.

Νομίμως * τον Χριστόν χηρύττουσα * έτροπώσω παρανομούντας * θυσία δὲ ἄμωμος, * εὐπρόσδεχτος, τελειοτάτη * αὐτῷ * προσηνέχθης ἀναχράζουσα * Σὲ ἀγαπῶσα, Σῶτερ, σφαγιάζομαι. Θεοτοχίον.

Πρός δρμον * γαληνόν με ίθυνον, * θεονύμρευτε Παναγία· * χειμάζει γὰρ αλύδων με * ααὶ τάραχος τῆς ἀμαρτίας * δεινῶς, * τοῖς ἀνέμοις ῥιπιζόμενος * τῶν πονηρῶν πνευμάτων τῶν θλιβόντων με. Ω δὴ ε΄. Ο φωτισμός.*

Φόβον Θεοῦ * ἐν γαστρὶ διανοίας * εἰσδεξαμένη, * πνεῦμα σωτηρίου, ὁμολογίας * καὶ μαρτυρίου * ἔτεκες, Γενναιόφρον, * παραδόξως στερρῶς ἀθλήσασα, * καὶ τὰς ἐναντίας ἀρχὰς θριαμβεύσασα.

Σοῦ τὸ σεπτὸν * καὶ μακάριον πάθος * ἐκμιμουμένη * ἡ δι ἀπαθείας σοι συναρθεῖσα, * πάσχει προθύμως * μεληδὸν τεμνομένη, * ζωοδότα Χριστὲ, κραυγάζουσα· * Ετερον ἐκτός σου Θεόν
οὐκ ἐπίσταμαι.

Φωτιστιχαϊς * διαλάμπεις ἀχτῖσι, * φαιδρυνομένη * Πνεύματος 'Αγίου λαμπαδουχία, * χαι καταυγάζεις * τῶν πιστῶν τὰς χαρδίας, * ἀμαρτίας ζόφον σχεδάζουσα, * Μάρτυς ἀθληφόρε Χριστοῦ πανσεβάσμιε. Θεοτοχίον.

Ή φωτεινή * τοῦ Ἡλίου Νερέλη * λάμψον μοι αἴγλην, * λύουσα τὸν ζόρον μου τῶν πταισμάτων· * δίδου μοι χεῖρα * ἐμπαρέντι εἰς ὑλην * ἀμαρτίας· ἔγειρον χείμενον, * μόνη τοῦ πεσόντος ᾿Αδὰμ ἐπανόρθωσις.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Επὶ ξύλου ὡς ἔγνω ταθέντα σε, * Μάρτυς ἡ σεμνὴ καρτερεί τὴν ἀνάρτησιν * καὶ τοὺς ξεσμοὺς τοῦ σώματος * διὰ πόθον τὸν σὸν, Παντοδύναμε.

'Αγριώτατοι θῆρες ἡδέσθησαν * μέσον ἀνδρικῶς τοῦ σταδίου ἀθλοῦσάν σε, * Θέκλαν ὡς πρὶν τὴν πρώταθλον, * ῆς τὸν ζῆλον ἐκτήσω, 'Αοίδιμε.

Επιστάντες οὐράνιοι "Αγγελοι * μέσον τῆς φρουρᾶς, σὲ τωτὶ κατελάμπρυναν * τῶν ἀλγεινῶν ἐξαίροντες, * καὶ Θεοῦ ὡς ἀμνάδα δοξάζοντες.

Θεοτοχίον.

Έχ πασών γενεών έξελέξατο * σὲ τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ, ἢν ἡγάπησεν * ὁ Ποιητὴς, Πανάμωμε, * χαὶ ἐχ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν. Ὁ Εἰρμός.

» Έν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο» ρᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον τῆς Εορτῆς.

Επεφάνης σήμερον * τῆ οἰχουμένη, * και το φῶς σου, Κύριε, * ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς * ἐν ἐπιγνώσει ὑμνοῦντάς σε· * Ἡλθες, ἐράνης, * το φῶς το ἀπρόσιτον.

Ο Οίκος. Ποίημα Ρωμανού του Μελφδού.

Επέστης ρείθροις διὰ τί; * τί θέλων ἀποπλῦναι * ἢ ποίας ἀνοτεύρμαι * ὁ δίχα ἀμαρτίας * καὶ συλληφθείς καὶ γεννηθείς; *
τὸ μὲν ἔρχῃ πρός με· * οὐρανὸς δὲ καὶ ἡ γῆ * τηρεῖ εἰ προπετεύρμαι· * λέγεις μοι· Βάπτισόν με· ἀλλ' ἄνωθεν * ἄγγελοι σκοποῦσιν * ἵνα τόδε λέξωσί μοι· * Γνῶθι σαυτόν, * μὴ τί που παρέρχῃ. * ΄Ως εἶπεν οὖν Μωσῆς, * προχείρισον ἄλλον * εἰς αὐτό
τοῦτο, Σωτὴρ, * δ ἀπαιτεῖς με· * μείζων μου εἶ σὸ, * καὶ δέδοικα· δέομαί σου, * πῶς σὲ βαπτίσω * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ IB'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Αγίας Μάρτυρος Tατιανῆς.

Στίχοι.

Τῆς πάντα λαμπρᾶς Τατιανῆς τῆ κάρα, Λαμπρὸν προεξένησε τὸ ξίφος στέφος. Τῆ δυοκαιδεκάτη Τατιανῆς αὐχένα κέρσαν.

Ταϊς αὐτῆς άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδη ζ΄. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Εὐτόνως, 'Αήττητε,* σπαθιζομένη,* μαστών τὴν ἀφαίρεσιν * ὑπέστης καρτερώτατα· * πυρὶ οὐρανίω δὲ,* Μάρτυς, κατέφλεξας * σέβειν τοὺς μὴ θέλοντας Θεόν, * δν πᾶσα κτίσις ὑμνεῖ δοξάζουσα.

Έγκαρδιον φέρουσα * τό πῦρ τὸ θεῖον * σοῦ τῆς ἀγαπήσεως, * Χριστὲ, ἡ Παναοίδιμος, * τὸ πῦρ τὸ ὁμόδουλον * οὐκ ἐδειλίασε, * Παίδων εἰκονίζουσα τῶν πρὶν * καὶ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν στερρότητα.

Θηρών ἀγριότης σοι * καθυπετάγη· * λεόντων τὰ χάσματα * ἀπήμαντος παρέδραμες,* Θεοῦ σε δοξάσαντος * τοῦτον δοξάσασαν,* τούτου τὰ παθήματα τῆ σῆ * ἀναπληροῦσαν σαρκὶ, Πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Ζωὴν ἐνυπόστατον * ἡμῖν τεχοῦσα * θανάτφ τὸν θάνατον * σαφως έξαρανίσασαν, * τὰ πάθη θανάτωσον * τὰ τῆς σαρχός ἡμῶν * πίστει των τιμώντων σε, Αγνή, * ώς Θεοτόκον καὶ ὑπερένδοξον. 'Ωδή η'. Τον έν καμίνω του πυρός.*

Τ/ αλλωπισθείσα άρεταϊς * ώραιώθης καλλοναϊς * τοῦ μαρτυρίου,* **Λ** και Νυμφίφ ήρμόσθης * τῷ ὑπὲρ πάντας βροτοὺς * ὡραίφ, * κάλλει διαλάμπουσα * τῆς ἀθανασίας, * Τατιανή θεόφρον.

Σύν ἀσωμάτοις Λειτουργοίς * ἐν είρχτῆ τὸν Ποιητὴν * ἐδοξολόγεις,* διαλάμπουσα δόξη * της θεϊκής ἀστραπής,* και πάσα * άπρόσιτος μένουσα τοῖς χεχρατημένοις * τῷ ζόφφ τῆς ἀπάτης.

Ή συντριβή σου των μελών * έξελέπτυνεν έχθρου * μηχανουργίας. * των αίμάτων ή ρύσις * της άθείας δεινούς * χειμάρρους, * Σεμνή, ἀπεξήρανε, * πέλαγος θαυμάτων * ήμιν ἀναδει-Θεοτοχίον. γθείσα.

Σώσον, οίχτείρησον ήμας, * τον οίχτιρμονα Θεόν * ήμιν Σωτήρα * ὑπὲρ λόγον τεχοῦσα, * πυρχαϊᾶς λογισμῶν, * παθῶν τε * έξαιρουσα καύσωνα * σου ταϊς ίκεσιαις, * άγνη Παρθενομήτορ. Ὁ Είρμός.

» γτον έν καμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις Παισί * συγ-Σαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
 Θεὸν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τον έχ Θεού Θεόν Λόγον.*

Γετά πολλάς τάς βασάνους * τῆ τοῦ ξίφους σε δίκη * δεινός Μ καθυποβάλλει δικαστής. * ής τη ἀνόδφ ἐκρότησαν * αἰ οὐράνιαι τάξεις. * Χριστός δὲ παναλχεί σε δεξιά * ἐστεφάνωσε, Μάρτυς, * νομίμως ἐναθλήσασαν.

Συναγελάζη Μαρτύρων * φανοτάταις ἀγέλαις· * τρανότερον έγγίζουσα Θεφ, * βλέπεις α βλέπουσιν "Αγγελοι· * ώς παρθένος νυμφώνι * αὐλίζη του Νυμφίου σου, Σεμνή, * δυσωπούσα σωθήναι * τοὺς πόθφ σε γεραίροντας.

Έσφραγισμένην πηγήν σε, * χεχλεισμένον τε χήπον, * ἀνάθημα σεπτόν και ιερόν, * νύμφην Χριστου ἀδιάφθορον, * ιερείον καί θύμα, * άμνάδα καί καλήν περιστεράν * του Δεσπότου τῶν δλων, * Τατιανή, χηρύττομεν.

Ή ταϊς φωναϊς χαμπτομένη * των θερμώς σε αἰτούντων, * ή μόνη των πιστών καταφυγή, * σώσον, οἰκτείρησον, Δέσποινα, * διατήρησον βλάβης * και πάσης των Έθνων έπιδρομής * τούς έν πίστει και πόθφ * άεί σε μεγαλύνοντας.

Ο Είρμός.

» Τον ἐχ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτφ σοφία * ήχοντα χαι» Τουργήσαι τον 'Αδὰμ * βρώσει φθορᾶ πεπτωχότα δεινῶς, *
» ἐξ 'Αγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρχωθέντα δι' ἡμᾶς, * οἱ πι-

» στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Έπεφάνη ο Σωτήρ.*

 Δ ιὰ τὸν πόθον τοῦ Χριστοῦ * βασάνους ἐχαρτέρησας, * Τατιανὴ γενναιόφρον, * χαὶ τῶν Δ αιμόνων τὴν ἰσχὺν * γενναίως ἐξηφάνισας· * διὰ τοῦτό σε πάντες * πιστῶς μαχαρίζομεν.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

Έπεφάνη ὁ Σωτὴρ, * ἡ χάρις, ἡ ἀλήθεια, * ἐν ρείθροις τοῦ Ἰορδάνου, * καὶ τοὺς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ * καθεύδοντας ἐφώτισε· * καὶ γὰρ ἡλθεν, ἐφάνη * τὸ φῶς τὸ ἀπρόσιτον.

'Απόστιχα Στιχηρὰ Προσόμοια, 'Ήχος πλ. β΄. Αἱ 'Αγγελικαί.*

Σέλας έχ φωτός * φῶς ὑπάρχων, Ἰησοῦ μου, * ἐφώτισας ἡμᾶς * ἐν ἀρρήτφ σου ἐλλάμψει, * τοὺς πρὶν ἐχτυρλωθέντας * ἐν Ἐδὲμ ἐχ τοῦ ὄφεως· * ἐν τῷ Ἰορδάνη ἄρτι φάος * πάντες τῷ νωτί σου χαθορῶντες, * πιστῶς ψάλλομεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

Μύστα καὶ φρικτών * οἰκονόμε μυστηρίων * Πρόδρομε, χαρᾶς,* καὶ τοῦ Πνεύματος αὐτόπτα, * τὸν Βαπτισθέντα Λόγον * ὑπὸ σοῦ, ὡς ηὐδόκησεν, * αἴτησαι ἡμῖν ἀμαρτημάτων * λύτρωσιν ἀεὶ παρασχεθῆναι * αὐτῷ ψάλλουσιν· * Εὐλογημένος ὁ φανεἰς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Α ρωμέν, πιστοί, * έν συνέσει τὰς καρδίας· * δράμωμεν σπουδή * Α έν τοῖς ρείθροις 'Ιορδάνου, * καὶ ίδωμεν τὸν Κτίστην * σαρκικῶς βαπτιζόμενον * ὑπὸ 'Ιωάννου τοῦ Προδρόμου· * καὶ σὺν αὐτῷ θεολογοῦντες * ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, δμοιον.

Τής ὑπὲρ νοῦν * θεἴχής οἰχονομίας! * πῶς ὁ Ποιητής * τῷ . Τοὶ ποιήματι παρέστη, * καὶ κλίνει τούτῳ κάραν; * ὑποδείγματι γὰρ ἡμῖν * τύπον ταπεινώσεως εἰσάγει * τοῖς κατὰ ψυχὴν φωτιζομένοις. * Διὸ ψάλλομεν * Εὐλογημένος ὁ φανεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ή λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων Ερμύλου, καὶ Στρατονίκου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα συμφάλλομεν καὶ τὴν 'Ακολουθίαν τῶν 'Αγίων 'Αββάδων, διὰ τὸ εἰς τὰς ιδ'. ἀποδίδοσθαι τὴν Έρρτην τῶν 'Αγίων Θεοφανείων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων,

Ήχος δ΄. Εδωκας σημείωσιν.*

"Ερμυλος ο ενδοξος * καὶ ο θεόφρων Στρατόνικος, * ἡ δυὰς ἡ θαυμάσιος, * Τριάδα τὴν ἄκτιστον * καθομολογοῦντες, * πολύθεον πλάνην * μετὰ πολλούς τοὺς αἰκισμοὺς * καὶ τὰς βασάνους κατετροπώσαντο, * καὶ νίκης διαδήματι * στεφανωθέντες, πρεσβεύουσι * δωρηθῆναι τοῖς πέρασι * τὴν εἰρήνην καὶ ελεος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος * Μάρτυς διάκονος Ερμυλε * ἐκλογῆ θείου Πνεύματος, * τῷ λύθρῳ τοῦ αἴματος * τῆς ἱερωσύνης * στολὴν ἐπιχρώσας, * ἱερωτέραν ἀληθῶς * καὶ λαμπροτέραν ταύτην ἐτέλεσας * καὶ νῦν εἰς τὰ βασίλεια * τὰ νοητὰ μεταβέβηκας, * πρεσβευτής τῶν τιμώντων σε * χρηματίζων θερμότατος.

εσμούς χαρτερήσαντες * ταϊς προσταγαϊς τοῦ δικάζοντος, * ἐν σαργάνη ἐβλήθητε· * καὶ τέλος μακάριον * καὶ πνιγμόν ὑδάτων * ἄμφω δεδεγμένοι, * τόν πολυμήχανον ἐχθρόν * τούτοις ἐμφούνως ἐναπεπνίξατε· * καὶ νῦν περιπολεύετε * περιχαρῶς τὰ οὐράνια * ὑπὲρ πάντων δεόμενοι, * 'Αθληταὶ γενναιότατοι.

Στιχηρά Προσόμοια των Αγίων Αββάδων,

"Ηχος πλ. δ'. Τι ύμᾶς χαλέσωμεν, "Αγιοι; *
Μεγάλως ἡγωνίσασθε, "Αγιοι, * τῶν βαρβάρων ὑπομείναντες *
τὴν ἔφοδον γενναίως, * τὰς ψυχὰς ἐναποθέμενοι * τοῖς ξίρεσι
προθύμως. * Μαρτύρων ἀνεδήσασθε στεφάνους· * ᾿Αγγέλοις * συναυλίζεσθε ἀξίως. * Πολλὴ ὑμῶν ἡ χαρτερία, * χαὶ μείζονα τὰ
χαρίσματα. * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

που σωσηναι τας ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ βίου ἐκουσίως, * τῆς σαρκός καθυπετάξατε * τὸ φρόνημα γενναίως· * καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, * ᾿Αγγέλοις * συνσιος ἀξίως· * διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα * σεμνύνοντες ἰκετιονος καθυπετάξατε * τὸ φρόνημα καν καὶ ξίφει ἐν Χριστῷ τελειωθέντες, * ᾿Αγγέλοις * συνσιος ἐκετιονος ἀξίως· * διὸ ὑμῶν τὰ μνημόσυνα * σεμνύνοντες ἰκετιονος και και ψυχὰς ἡμῶν.

T7 αλώς πολιτευσάμενοι, "Αγιοι, * τών Μαρτύρων τοὺς ἀγώνας * Λ μιμησάμενοι γενναίως, * τὰ βραβεῖα οὐρανόθεν * ἐχομίσασθε νομίμως. * Τμεϊς γάρ μαχαιρών κατεφρονήσατε, * βασάνους * ώς έχεινοι ύπεμείνατε, * ίνα όμου άναδήσησθε * τὸν στέρανον τῆς άθλήσεως. * Πρεσβεύσατε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

γσιοι Πατέρες, * μελετήσαντες ήμέρας καὶ νυκτός * ἐν νόμφ Ο Κυρίου, * ήξιώθητε του ξύλου της ζωής * σύμφυτοι γενέσθαι, * καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν ἀθλήσεως * στεφάνους ἐξήνθησε. * Παρρησίαν έχοντες πρός τον άγωνοθέτην Θεόν, * καὶ ἡμῖν αἰτήσασθε * ίλασμόν και το μέγα έλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Σήμερον ή κτίσις φωτίζεται· * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνον-🚄 ται, * τὰ οὐράνια ἄμα καὶ τὰ ἐπίγεια. * "Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. * δπου γάρ Βασιλέως παρουσία, * καὶ ή τάξις παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην· * ίδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, * πῶς * βαπτίζει κορυφήν * ἀχειροποίητον και άναμάρτητον. * Διό άποστολικήν φωνήν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν· * Έπεφάνη ή χάρις του Θεου * ή σωτήριος πάσιν άνθρώποις, * καταυγάζουσα * καὶ παρέχουσα πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος.

> Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθᾶ.*

Ο φθη το Πατρικόν * ἀπαύγασμα τῆς δόξης * ἐν Ἰορδάνου ρεί-θροις, * βαπτίσματι καθαϊρον * τον ρύπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Ή θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

 Δ έχου δουλοπρεπώς, * Προφήτα Ἰωάννη, * τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου, * καὶ βάπτισον τὸν Κτίστην * βροτῶν εἰς ἀναγέν-איקסנא.

Στίχ. Τί σοί έστι θάλασσα ότι έφυγες;

Η δθεν ό φωτισμός. * η κυτρωσις εψανι, συνέλθωμεν ρυφθήναι * και άσαι τον Φιλάνθρωπον. Τλθεν ο φωτισμός. * ή λύτρωσις έφάνη * έν Ιορδάνου ρείθροις. *

 Δ όξα, ή Τχος πλ. δ'.

τρόν ἰσάγγελον βίον πολιτευσάμενοι * πόνοις ἀσχητιχοῖς, Πατέ-Τ ρες "Οσιοι, * έγχρατεία τὸ σῶμα δουλαγωγήσαντες, * χαθυπετάξατε τῷ πνεύματι * ἐργάται γενόμενοι τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, * το άρχέτυπον κάλλος της είκονος έφυλάξατε, * καί άθλητιχούς άγωνας * έχ των άσχητιχών ίδρώτων διηνύσατε· * καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμηθέντες, * ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα * ίχετεύσατε σωθήναι ήμας.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Τὰ τῶν ᾿Αγγέλων στρατεύματα ἐξίσταντο, * ὁρῶντά σε σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνη * γυμνόν ἐστῶτα, Σωτὴρ, ἐν τοῖς ὕδασι, *
καὶ τὴν ἄχραντον χορυρήν σου ὑποχλίναντα * βαπτισθῆναι ὑπὸ
Ἰωάννου. * σοῦ γὰρ πτωχεύσαντος ἐχουσίως, * ὁ χόσμος ἐπλουτίσθη. * Κύριε, δόξα σοι.

Άπολυτίχιου, Ήχος δ΄.

Οι μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τῶν Όσίων.

Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

Καὶ τῆς Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.*

Ο Δεσπότης σήμερον * ἐν Ἰορδάνη ἐπέστη, * βαπτισθείς ἐν υδασιν * ὑπό τοῦ θείου Προδρόμου· * ἄνωθεν * ὁ Πατήρ δὲ προσεμαρτύρει· * Οὕτός ἐστιν ὁ Υἰός ὁ ἀγαπητός μου· * καὶ τὸ Πνεῦμα ἐπεράνη * ἐν ξένη θέα * περιστερᾶς ἐπ' αὐτόν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ἸΙχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Τήν ξρημον πολίσαντες * ἐν εὐσεβεία Θεοῦ, * τὰ πάθη ἐρημώτρυας ψυχοτρόρους * ἀρετῶν, Θεοφόροι, * φέροντας τοῖς ἀνθρώποις * γλυχασμόν ὑπὲρ μέλι· * διὸ χαὶ μεγαλύνομεν * πίστει τὴν
μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τὰ ρείθρα ἡγίασας * τὰ Ἰορδάνεια, * τὸ κράτος συνέτριψας * τῆς ἀμαρτίας, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ὑπέκλινας τῆ παλάμη * σεαυτὸν τοῦ Προδρόμου, * καὶ ἔσωσας ἐκ τῆς πλάνης * σῶν ἀνθρώπων τὸ γένος· * διό σε ἰκετεύομεν· * Σῶσον τὸν κόσμον σου.

Ο Κανών τῆς Έρρτῆς, καὶ τῶν Αγίων δύω. Κανών τῶν Μαρτύρων, οῦ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τών σών γεραίρω Μαρτύρων, Σώτερ, κλέος. Ὁ Ἰωσήρ. Ὁ Ὠρὴ α΄. ἸΗχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίφ, πάντες λαοί.* Τίμιοι ὡς ἀστέρες θεολαμπεῖς * τῷ στερεώματι, σοφοί, * τῆς Ἐκκλησίας ὤρθητε, * καταυγάζοντες ἡμᾶς * θείαις λαμπρότησι, Μάρτυρες.

"Ωφθητε ώσπερ ἄνθραχες νοητοί, * προσαναπτόμενοι πυρί * τοῦ Πνεύματος, 'Αοίδιμοι, * καὶ είδώλων τὴν πυράν * ρείθροις αίμάτων ἐσβέσατε.

Νάμασι προσκλυζόμενοι του Χριστού, * του έν τοις ρείθροις τὴν ἡμῶν * ἀσέβειαν βυθίσαντος, * ἀθείας ποταμούς, * Μάρτυρες, ἀπεξηράνατε.

Θεοτοχίον.

Στήσόν μου άμαρτίας τοὺς όχετοὺς, * ἡ τοῦ θανάτου τὴν φθοράν * τῷ τόχῳ σου μαράνασα, * καὶ κατάνυξίν μοι δός, * Θεοχυήτορ πανάμωμε.

Κανών των Όσίων, ου ή Ακροστιγίς.

Θαλάσσης το έρυθραϊον.

σχήσει φωτοειδείς γενόμ**ενοι, * Μα**χαριώτατοι, * θεοειδείς έδεί $m{\Lambda}$ χθητε σαφώς \star τῆ χενώσει τοῦ αϊματος \cdot \star διὸ συνεπαγάλλεσθε * τοῖς 'Ασχηταῖς Χριστοῦ χαὶ Μάρτυσιν.

Θαλάσση τῆ τῶν δακρύων πρότερον * ἐναπεπνίξατε * τὸν Φαραώ, Σοφοί, τον νοητόν * τών αιμάτων δὲ ϋστερον * τοῖς όχετοις ώλέσατε, * καὶ ἀφανία παρεπέμψατε.

Λαμπρύνων ο φωτοδότης Κύριος * ύμων την άθλησιν * ύπομονή, θεράποντες Χριστού, * φωταυγή ἀπειργάσατο * καὶ ἐμφανή την άσχησιν * ύπερ αύγας ήλίου λάμπουσαν.

Ού θλίψις, ούχ άλγεινων ἐπίτασις, * ού μακρυσμός παντελής * των ποσμικών φροντίδων, 'Αθληταί, * ού βαρβάρων άνήμερος * έπιδρομή της πρείττονος * ύμας έλπίδος άπηγάγετο. Θεοτοχίον.

Υπάρχων ο κατά φύσιν Κύριος * πᾶσιν άχώρητος, * έν σοί χωρείται, Δέσποινα, βροτός * εύσπλαγχνία γενόμενος, * ίνα βροτούς δι' ἄφατον * φιλανθρωπίαν διασώσηται.

Τῶν Μαρτύρων. ஹοτ γ΄. Τὸν φόβον σου, Κύριε.

Ρεόντων το άστατον μισήσαντες, * των μελλόντων ἐποθήσατε * άδιάρρευστον ἀπόλαυσιν, * γενναΐοι Στρατιώται * του Παμβασιλέως.

'Ανδρείως άντέστητε, Θεόφρονες, * παρανόμως τῷ προστάσσοντι * ἀσεβεία ύποκλίνεσθαι, * και νίκης ούρανόθεν * εύρατε στεφάνους.

'Ινδάλματα πλάνης ήδαφίσατε, * ἀπλανεῖς Χριστομάρτυρες: * έαυτούς δὲ ἀνεστήσατε * ναούς σεπτούς καὶ στήλας * της θεογνωσίας.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Ρομφαία ή πρίν μοι στρεφομένη, Αγνή, * τὰς εἰσόδους νῦν μοι δίδωσιν, * αἰδουμένη τὴν χεντήσασαν, * Παρθενομήτορ, λόγχην * τον έχ σου τεχθέντα.

Των Όσίων. Ούκ έν σορία.*

Συντετριμμένη * διανοία Θεόν θεραπεύσαντες, * συνετρίψατε 🚄 ἐχθροῦ * μεγαλαυχίαν, Μακάριοι, * ξίφει συντριβόμενοι * καὶ θανατούμενοι.

'Αποσχοπούντες * των μενόντων, Σοροί, τὸ ἀίδιον, * των άστάτων και ρευστών * το χαμερπές ἀπεκρούσασθε. * δθεν μακα-

ρίζεσθε, * 'Οσιομάρτυρες.

Νόμφ τῷ θείφ * εὐσεβεί διανοία πειθήσαντες, * τῆς σαρκός τὰς ἡδονὰς * δι' ἐγκρατείας ώλέσατε, * καὶ νῦν ἐναθλήσαντες * δόξης ἐτύγετε.

Θεοτοχίον.

'Υπεραγία, * ὑπεράγιον Λόγον χυήσασα, * χαθαγίασον ήμῶν * και τὰς ψυγάς και τὰ σώματα * τῶν μακαριζόντων σε * τὰν Παναμώμητον.

O Eiguss.

• Ο ὑχ ἐν σορία * χαὶ δυνάμει χαὶ πλούτφ χαυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πασλο * ἐν σοὶ τἢ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ σορία Θεοῦ· * οὐ γάρ » έστιν "Αγιος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων,

Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Έν ύδασιν όμου * το μακάριον τέλος * έδέξασθε, σοφοί, * έν αὐτοις τος τον Βελίαρ * βυθίσαντες χάριτι * του Θεου ἡμῶν, Μάρτυρες. * όθεν στέρανον * ώς νικηφόροι λαβόντες, * συναγάλλεσθε ταϊς των 'Αγγέλων χορείαις. * μεθ' ων ήμων μέμνησθε.

Δόξα, των Όσίων, ήΗχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

Ο ς πάροιχοι δειχνύμενοι * χαὶ παρεπίδημοι, * χαλύβας πηξάμε-νοι * ἐν ταῖς ἐρήμοις σαφῶς * ἡσχήσατε, "Οσιοι, * γύμνωσιν, χοσμηθέντες * άρετων τη ένδύσει, * σύμμορφοι γεγονότες * των Χριστού παθημάτων. * διό και ύπεμείνατε * την των βαρβάρων σφαγήν.

Καί νου, τῆς Ερρτῆς, ομοιον.

🕥 φως ως ἱμάτιον * περιβαλλόμενος, * τὰ ῥετθρα περιβάλλεται * τὰ Ἰορδάνεια, * Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, * ἄνωθεν μαρτυροῦντος * του Πατρός τῷ συνθρόνω, * κάτωθεν προσφοιτώσης * τῆς του Πνεύματος δόξης. * αὐτός ἐστιν ὁ φωτίζων * καὶ ἀγιάζων ἡμᾶς.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή δ'. Είσακήκοα Κύριε.*

Ος του Λόγου διάχονος * λόγοις σου την άλογον έστηλίτευ-σας, * Μάρτυς Ερμυλε, ἀπόνοιαν * των παρανομούντων * προθυμότατα.

Μίαν φύσιν Θεότητος, * μίαν έξουσίαν και κυριότητα * οί Θεόφρονες απρύξαντες, * πολυθέου πλάνης * κατεφρόνησαν.

Αναρτήσει ξεόμενος * καὶ ταῖς άλγηδόσι περιδονούμενος, * άπερίτρεπτος διέμεινας, * άθλητὰ θεόφρον * Μάρτυς Ερμυλε.

*Ραθυμία καθεύδοντα * και τη άμαρτία συγκαλυπτόμενον, * πρός μετάνοιάν με, Πάναγνε, * ώς τοῦ Λόγου Μήτηρ, * ἀνακάλεσαι.

Τῶν 'Οσίων. 'Επαρθέντα σε ιδοῦσα.

Τή τοϊς πάθεσι του σώματος ήττηθέντες * τον δυσμενή ήτ-🍱 τήσατε, * καὶ θανατωθέντες * ξίφει, Παμμακάριστοι, * ζωήν πρός οὐράνιον * χαίροντες όμοῦ μετετέθητε.

Νεχρωθέντες πρό θανάτου δι' έγχρατείας * έθελουσίως, "Οσιοι, * των παρανομούντων * άχουσίως ξίφεσι * δεινώς τεθανάτωσθε, * ζην μετά θανείν πιστευόμενοι.

Έπιάνθητε ώς ἄρνες τῆ έγχρατεία, * καὶ ώς κριοὶ ἐπίσημοι * χερσίν αίμοβόρων * λύχων άναιρεθέντες, * ζωήν πρός αίώνιον, * Οσιοι Χριστού, προσηνέχθητε.

Ίερεῖς τε καὶ πρεσβύται καὶ νεανίσκοι, * οἱ Ῥαϊθὼ καὶ Σίναιον * δρος κατοικούντες, * Μάρτυρες γεγόνασιν, * όσίως βιώσαντες * χαι βιαιοτάτως τεθνήξαντες.

Θεοτοχίον.

Νεουργεί την ανθρωπότητα νέον βρέφος, * ὁ πρό αἰώνων Κύριος, * ὀφθείς έχ Παρθένου * και βροτός γενόμενος * αὐτῷ μελφδήσωμεν * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Τῶν Μαρτύρων. 'Ωδή ε'. "Ινα τί με ἀπώσω.*

Tών βασάνων τὰ νέφη, * Μάρτυρες πανεύφημοι, οὐ κατεκάλυ- ψαν * τὴν ὑμῶν ἀνδρείαν· * ὑπὲρ ἡλιον γὰρ πεφανέρωται * εύσεβείας φέγγει * τους ευσεβείς * φωταγωγούσα, * και Δαιμόνων τόν ζόφον έξαίρουσα.

Υπερβάντες τους όρους * τους της άνθρωπότητος, Θεομακάριστοι, * και τῷ ὑπὲρ φύσιν * ἐνωθέντες τελείαις καθάρσεσι, * τὰς πιχράς βασάνους * καὶ τοὺς ξεσμούς * καὶ τὰς αἰκίσεις * ὑπηνέγχατε γνώμης στεββότητι.

'Ρωμαλέως άντέστης * Μάρτυς τῷ δικάζοντι, ἔνδοξε "Ερμυλε. * και φωνής ἀκούσαι * ούρανόθεν, Παμμάκαρ, ήξίωσαι, * τῷ καλούντι πόθω * προσομιλών * ώς άθλοθέτη, * καὶ τοὺς τούτου ρωννύοντι Μάρτυρας. Θεοτοχίον.

΄ Ως καλή, ώς ώραία, * ώς τῆ καθαρότητι περιαστράπτουσα,* τον ώρατον κάλλει * ἐσωμάτωσας Λόγον καὶ τέτοκας, * τον το είναι πάσι * θεουργικώς, * Παρθενομήτορ, * παρεχόμενον πλούτφ γρηστότητος.

Τῶν 'Οσίων. Σὺ Κύριέ μου φῶς.*

Γαράδεισος τρυφής, * ζωής ξύλον τον Κύριον, * έδείχθητε μέση 11 έχων, * τὸν ὑμῶν ὡς θυσίαν * τὸ αἴμα προσδεξάμενον.

Αίμάτων τους χρουνούς * των δαχρύων συνάψαντες * τος ρεύμασι, Θεοφόροι, * τον πολύμορφον όφιν * έν τούτοις έβυθίσαπ.

Τερπνότητα Θεου * χαθοράν * ήξιώθητε, * αἰώνιον εὐφροσύνην * άντι κόπων και πόνων, * Μακάριοι, ειλήφατε.

Θεοτοχίον.

Έχυησας Θεόν * ύπερ λόγον και έννοιαν, * και έμεινας μιτά τόχον * ώς πρό τόχου παρθένος, * Αγνή θεοχαρίτωτε.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή ς'. Την δέησιν έχχεω.

Ταμάτων ζωοποιών πληρωθέντες, * ποταμίοις ἀπερρίφητε ρεί-🚺 θροις. * καὶ ἐν αὐτοῖς * δεδεγμένοι το τέλος, * τὸν τῆς καχίας προστάτην ἐπνίξατε, * Πανεύφημοι καὶ νον ἡμίν * ἰαμάτων χρουνούς άναβλύζετε.

Σαργάνη ὑποβληθέντες προθύμως,* παρεδόθητε βυθώ, 'Αθλοφόροι, * και πρός ζωήν * άνηνέχθητε θείαν, * τὰ δι' αίωνος ὑμίν έλπιζόμενα * ευράμενοι χαρμονικώς, * μεγαλόφρονες "Αγιοι Μάρτυρες.

'Ωράθης ἐν τῷ πικρῶς τιμωρείσθαι * καὶ ῥαβδίζεσθαι, Στρατόνικε Μάρτυς, * ὑπομονής * ἀπερίτρεπτος στύλος * ἐπερειδόμινος βάσει της Πίστεως, * την ένστασιν των διωκτών * άφανίζων και λόγοις και πράξεσιν. Θεοτοχίον.

Τὰ πάθη τῆς ἀσθενούσης ψυχής μου, * και τὸ ἄλγος τῆς καρδίας, Παρθένε, * καὶ τοῦ νοὸς * ἐκτροπὰς πολυτρόπους * ὡς συμπαθής, Θεοτόχε, θεράπευσον, * και κόπασον το χαλεπόν * τών παθών μου χλυδώνιον, δέομαι.

Των Όσων. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Τ ήξαντες * προσπαθείας δεσμά δι' άσχήσεως, * βιαιοτάτφ θα-νάτφ * των δεσμών σου - νάτφ * των δεσμών του σώματος λύεσθε, * και άλύτφ * άγαπήσει δεσμείσθε του Κτίσαντος.

'Ως όρη * ὑψηλῆ πολιτεία δειχνύμενοι, * τὸν καταλήψεσθαι όρη * καὶ τὴν κτίσιν πάσαν ἐπαπειλοῦντα, * δυναστεία * τοῦΧριστού τοις ποσίν ύπετάξατε.

Νάμασιν * άρδευθέντες δακρύων, Μακάριοι, * γή ώς καλή τε καὶ πίων * μαρτυρίου στάχυν καρποφορείτε, * ἀποθήκαις * αίωνίοις Χριστῷ συντηρούμενον.

Θεοτοχίον.

Κοίμισον * τῶν παθῶν τῆς σαρχός μου τὰ χύματα * τῆ ἀχοιμήτφ σου, Κόρη, * ἰχεσία, δέομαι, χαὶ μὴ δώης * ἀμαρτίας * ἀρυπνῶσαί με ὑπνον βαρύτατον.

Ο Είρμός.

» Θύσω σοι * μετά φωνής αίνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον * • ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Κοντάχιον τῶν Ὁσίων,

Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

 $\mathbf{E}^{\mathbf{x}}$ τῆς κοσμικῆς * συγχύσεως ἐφύγετε, * καὶ πρὸς γαληνὴν * κατάστασιν μετέστητε, * μαρτυρίου αΐμασι * καὶ ἀσκήσεως πόνοις στεφόμενοι· * δθεν καὶ ἀνεδείχθητε * Μαρτύρων καὶ Όσίων ὁμόσκηνοι.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσαντες μέλη * ζωηφόρω νεκρώσει, * τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ * τὸ πάθος ἐξεικονίσατε * πρότερον ἐν τῆ καλῆ ἀσκήσει, * καὶ τὸ δεύτερον πάλιν ἐν τῆ ἀθλήσει. * "Οθεν αὐτὸς * καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους κατέπεμψε * ταῖς κάραις ὑμῶν, Πατέρες, * ἐτοιμάσας σκηνὴν ἐπουράνιον * καὶ τόπον τὸν αἰώνιον * ἔνθα νῦν ἀγαλλόμενοι ὤρθητε * Μαρτύρων καὶ 'Οσίων ὑμόσκηνοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Ερμύλου καὶ Στρατονίκου.

Στίχοι.

Ή σαργάνη, ναϋς Έρμύλφ, Στρατονίκφ, Κοινόν κατάπλουν εἰς βυθόν ποιουμένοις.

Ερμυλον ήδ' έτάρον δεκάτη πνίξε τρίτη "Ιστρος.

Τατς αύτων άγιαις πρεσβειαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σώσον ήμας. 'Αμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

'Ωδή ζ'. Παίδες Έβραίων.

'Ράβδον δυνάμεως κατέχων * τον σωτήριον Σταυρόν, γενναῖε Μάρτυς, * ραβδισμούς καρτερών * προθύμως, ἀναμέλπεις· * Εύλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰώνας.

Κήτους γαστρός ὁ διασώσας * συνεχόμενον Προφήτην παραδόξως, * ποταμίων ύμων * ὑδάτων διασώζει * τὰ νιχηφόρα λείψανα * μετὰ τέλος, 'Αθλοφόροι.

(θεοτοχίον.

Λύων τῆς Εὔας τὴν κατάραν, * τὴν πανάμωμον κατώκησας γαστέρα, * εὐλογίας πηγὴν * βλυστάνων τοῖς βοῶσιν· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Των Όσίων. Έν τη καμίνω * Αβραμιατοι.

Α ελαμπρυσμένοι * τῆς ἐγχρατείας τοῖς πυρσεύμασιν * ἄθλος * Λ ἱεροῖς τε, Μάρτυρες, προφανῶς, * φοτιζόμενοι μετέβητε * πρός φέγγος ἄδυτον, * χαὶ ἡμέρας υἰοὶ χρηματίζετε.

Έθελουσίως * τῶν ἐν κόσμφ ἡδέων ξενούμενοι, * ξένως * τῷ βροτοῖς ὀφθέντι διὰ σαρκός * ψκειώθητε, τὰ μένοντα * καὶ μὴ

φθειρόμενα * άγαθά κληρωσάμενοι, "Οσιοι.

'Ο θείος Παϋλος * καὶ Ἰωάννης καὶ Θεόδουλος, * Νείλος, * ἐφεξής τε πάντες πανευκλεῶς * καὶ θανόντες καὶ βιώσαντες, * μακαριζέσθωσαν * ᾿Ασκηταὶ καὶ ἀοίδιμοι Μάρτυρες.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν τὸ μάννα * τῆς ζωῆς ἐν χοιλίᾳ βαστάσασαν, * πάλαι * μανναδόχος στάμνος ὡς ἀληθῶς * προετύπου ἐμφανέστατα. * Εὐλογημένη σὰ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

Τών Μαρτύρων. 'Ωδή η'. Έπταπλασίως.

Τη γαρτερείς τυπτόμενος * καὶ δεινῶς σπαθιζόμενος, * καὶ τοῖς νιρετοίς τῶν ἀλγεινῶν κυκλούμενος, * ἀοιδιμε Ερμυλε· * τοῦ Στρατονίκου δὲ ποδηγός * πρός τῆς εὐσεβείας τοὺς ἀγῶνας ἐγένου, * μεθ' οῦ καὶ ἀνεβόας· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ἀχλινεῖς τὸ φρόνημα * καὶ γενναῖοι τὴν ἄθλησιν, * καὶ τῶν οὐρανίων δωρεῶν ἐπάξιοι, * οἱ λίθοι οἱ ἔντιμοι, * τὰ τῶν πιστῶν προπύργια * λίθοις, κελευσθέντες, οὐ προσένειμαν σέβας. * Θεῷ δὲ τῷ τῶν δλων * ἀνεβόων Δεσπότη. * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοῦ τὰς πλευρὰς τοῖς ὄνυξιν * ἀνορύττων ὁ τύραννος, * x^{al} τοῖς σπαθισμοῖς ἀνηλεῶς συγκόπτων σε, * τὸν νοῦν οὐκ ἐσάλευσεν * ἐρηρεισμένον θεία στοργῆ * x^{al} τοῦ Λυτρωτοῦ x^{a} τὸ x^{a} λος· * ῷ νῦν ἐν παρρησία * γεγηθως ἀνακράζεις· * $\Lambda^{ab\varsigma}$, ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ό κατὰ πάντα τέλειος * καὶ τῆ φύσει ἀπρόσιτος, * ὡφθη προσιτός μοι σάρκα περικείμενος * ἐκ σοῦ, 'Απειρόγαμε· * ὁν ἐκτενῶς ἰκέτευε * τῶν ἀνομιῶν μου τὸ φορτίον σκορπίσαι * καὶ σῶσαι μελφδοῦντα· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Των Όσίων. Χεϊρας έχπετάσας Δανιήλ.*

Τέγιστος χορός ἀσκητικοῖς * ἀνδραγαθήμασιν * ὡραϊζόμενος, *
Οσίους σήμερον ἄπαντας * χορευτὰς ἐνθέους δείκνυσιν * ἀνευφημοῦντας μὲν αὐτόν, * Χριστῷ δὲ ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Έτύθητε οἶάπερ ἀμνοὶ * βαρβάρων ξίφεσι * χαταχοπτόμενοι, * καὶ προσηνέχθητε τέλεια * τῷ τυθέντι Λόγφ σφάγια, * καὶ πρωτοτόχων ἐν σκηναῖς * κατεσκηνώσατε * μελφδοῦντες * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Γυμνοί πάσης όντες ἡδονῆς, * τὸν τοὺς προπάτορας * ἀπογυμνώσαντα, * Πατέρες "Οσιοι, κάκιστον * δυσμενῆ ἀπεγυμνώσατε· * καταστολὴν δὲ ἰερὰν * ὡς ἐναθλήσαντες * εἰληφότες, * τοῦτον αἰσχύνην, Σοφοὶ, ἐνεδύσατε.

Θεοτοχίον.

'Ανοίγεται πάλιν διὰ σοῦ * ὁ πρὶν Παράδεισος, * καὶ ἐπεισάγεται * ὁ πρὶν κατάκριτος ἄνθρωπος, * καὶ θεοῦται ἀληθέστατα, * θεοχαρίτωτε 'Αγνη, * βροτῶν τὸ φύραμα * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Είρμός.

Σεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ
 ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλο γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Των Μαρτύρων. 'Ωδή θ΄. "Εφριξε πᾶσα ἀχοή.*

Τστίφ Μάρτυρες Χριστοῦ * τῶν βασάνων διελθόντες τὸ πέλαγος, * ἐγκαθωρμίσθητε * πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ἀναπαύσεως. * ὅπου Μαρτύρων οἱ χοροὶ, * Δικαίων ὁμήγυρις. * ἔνθα τὸ ἄδυτον ρῶς * καὶ χαρὰ ἑορταζόντων τῷ πνεύματι.

"Ωρθρισαν οι θεοφεγγεῖς * άληθείας μεγαλόφρονες Μάρτυρες * πρός τὸν ἐκλάμψαντα * πρὸ 'Εωσφόρου ἄδυτον "Ηλιον, * παραδραμόντες τὸ βαθὺ * σκότος τῶν κολάσεων· * καὶ νῦν αὐγάζουσι * σωτηρίας φωτισμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Σήμερον μνήμην ίερὰν * τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν, Παμμαχάριστοι, * ἡ Ἐχχλησία Χριστοῦ * ἐπιτελοῦσα, ἄγει χαρμόσυνον * καὶ

φωτοφόρον Έορτην, * Θεόν μεγαλύνουσα * τόν στεροδότην ύμων * μεγαλύνοντα ύμας ώς θεράποντας.

"Ηρθητε πρός περιφανές * Μαρτυρίου άληθως ύψος άγιον, * χαὶ κατειλήφατε * τοῦ πόθου πέρας ὄντως μαχάριοι, * τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ * λαβόντες ἀσάλευτον, * Μάρτυς Στρατόνιχε, * σὺν Ἑρμύλω τῷ σορῷ χαὶ θεόρρονι.

Θεοτοχίον.

Φεΐσαι μου, Σώτερ, ὁ τεχθείς * καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον * μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσης κρίναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορών * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεἡμων ὡς Θεός καὶ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ὁσίων. Αίθος ἀχειρότμητος.

Τερολογίαις όσίαις * τοὺς ἱεροὺς, δεῦτε, Πατέρας * τοὺς ἐν 'Ραϊθὼ καὶ Σιναίφ * βεβιωκότας * ἐν ὀσιότητι * καὶ εὐσεβῶς ἀθλήσαντας, * μεγαλοφώνως μεγαλύνωμεν.

'Ως πανευχλεείς, 'Αθλοφόροι, * οἱ ἐν ἀσχήσει ὑμῶν πόνοι! * ὡς ὑπερφερεῖς οἱ ἀγῶνες, * ἐν οῖς τὸν πλάνον * χατεπαλαίσατε! * ὡς θαυμαστὴ ἡ ἄθλησις * δι' ῆς νομίμως χατεστέρθητε!

Σώμα καὶ ψυχὴν τῷ Κυρίῳ * καθιερώσατε όσίως, * τοῖς τῆς ἐγκρατείας ἰδρώσιν * ἀγιασθέντες, * καὶ ταῖς τοῦ αῖματος * ἐπιβροϊς ξηράναντες * βαρβαρικῆς κακίας θάλασσαν.

Ή θεορεγγής ύμων μνήμη * άνατολαϊς λαμπρυνομένη * των διά Χριστόν ύμων πόνων, * τὰς διανοίας * πάντων, Μακάριοι, * περιαυγάζει χάριτι * τοῦ παντουργοῦ καὶ θείου Πνεύματος.

GESTSXIOV.

Φρίττει Χερουβίμ καθορώντα * τον ἐν αὐτοῖς ἀἐρἡτῷ λόγῳ * ἐπικαθεζόμενον Λόγον, * Μητρός ἀγκάλαις * βρέφος κρατούμενον * σοῦ, Παναγία Δέσποινα, * ὑψηλοτέρα πάσης κτίσεως.

Ο Είρμός.

» Λ (θος άχειρότμητος δρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * » Λ άκρογωνιαϊος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τῶν Όσίων,

πρός τό. Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Τοῖς πόνοις τῆς ἀσχήσεως * τὸν ἀρχέχαχον ὅφιν * εἰς τέλος ἀπεχτείνατε· * ἐπὶ τέλους δὲ στέφη * τοῦ μαρτυρίου ἤρασθε, * τῶν Πατέρων χαύχημα, * χαὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα, * 'Ραϊθώ καὶ Σιναίου * ἡ πανέορτος πληθύς * τῶν θαυμασίων Πατέρων.

Τῆς Έορτῆς, ὅμοιον.

ωτός άδύτου γέγονεν * ή παρούσα ήμέρα. * Χριστός γάρ ή άλήθεια * ήλθε, νῦν ἐπεράνη· * ψαλμοῖς αὐτὸν ἐπαξίως * χαὶ ώδαϊς ὑμνήσωμεν * ὡς Πλάστην τε καὶ Δεσπότην. * $^*\Omega$ καινοῦ μυστηρίου! * του 'Αδάμ ο Ποιητής * βουλήσει άνθρωπος ώφθη.

Είς τον Στίχον των Αίνων, Στιχ. Προσόμοια,

 3 Hχος πλ. β' . Ai 'Αγγελιχαί.*

Δ εύτε και ήμεις * έν αισθήσει τῆς καρδίας * δράμωμεν, πιστοι, * έν τοις ρειθροις Ιορδάνου, * και τον Χριστον ιδόντες * σαρχιχώς βαπτιζόμενον * ὑπὸ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, * νῦν σὺν αὐτῷ δοξολογούντες, * αὐτῷ κράξωμεν· * Εὐλογημένος ὁ φανείς * Θεός ήμων, δόξα σοι.

Στίχ. Ἡ θάλασσα είδε καὶ ἔφυγεν.

▼Γῦν το**ῦ Ἰε**σσαὶ * ἀνεβλάστησεν ἡ ῥάβδος * θείαν χιβωτὸν * 🛂 καὶ τοῦ μάννα θεοδόχον, * ἐξ ῆς προῆλθεν ἄνθος * τῆς ζωῆς τὸ ἀχήρατον. * ὄν ὁ Ἰορδάνης χαταπτήξας, * χαὶ ὁ Ἰωάννης γειραπτήσας * πιστώς έχραζεν· * Εύλογημένος ό φανείς * Θεός ήμων, δόξα σοι.

Στίχ. Τι σοι έστι θάλασσα ότι έφυγες;

🏿 🛦 σατε ၨψδαῖς * αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις· * ψάλατε βροτοὶ, * καὶ 👫 ἀγάλλεσθε συμφώνως. * ίδου γὰρ ὁ Δεσπότης, * τοῦ Πατρός το άπαύγασμα, * έρχεται έν ρείθροις Ιορδάνου * ίνα βαπτισθη ύπο του δούλου. * λαοί, κράξωμεν. * Εύλογημένος ο φανείς * θεός ήμων, δόξα σοι.

 Δ όξα, Ήγος πλ. δ'.

🐧 🛮 αχάριοι ἐστὲ, * "Οσιοι χαὶ Μάρτυρες Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. * "Οσιοι μέν, * ότι δικαιοσύνης χάριν ἐδιώχθητε· * Μάρτυρες δὲ, * ότι μάχαιρα ύμᾶς ούχ έχώρισε * τῆς άγάπης τοῦ Χριστοῦ· * καὶ διὰ τούτο χαίρετε, * ότι πολύς ό μισθός ύμων έν τοῖς ούρανοῖς.

Καὶ νον, ό αὐτός.

📝 ήμερον ή χτίσις φωτίζεται· * σήμερον τὰ πάντα εὐφραίνονται * 🚄 τὰ οὐράνια ἄμα καὶ τὰ ἐπίγεια. * "Αγγελοι καὶ ἄνθρωποι συμμίγνυνται. * δπου γὰρ Βασιλέως παρουσία * καὶ ἡ τάξις παραγίνεται. * Δράμωμεν τοίνυν ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην. * ίδωμεν πάντες τὸν Ἰωάννην, * πῶς * βαπτίζει χορυφὴν * ἀχειροποίητον καὶ ἀναμάρτητον. * Διό 'Αποστολικήν φωνήν προσάδοντες, * συμφώνως βοήσωμεν * Έπεφάνη ή χάρις του Θεού * ή σωτήριος πᾶσιν άνθρώποις,* χαταυγάζουσα * χαὶ παρέχουσα πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος.

> Ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Όρθρου, ώς σύνηθες, καὶ Απόλυσις.

Men. Tom. III.

TH! IA'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη τῶν 'Οσίων Πατέρων ήμῶν τῶν ἐν Σινᾶ καϊ 'Ραϊθοῦ ἀναιρεθέντων.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τή ήμέρα ἀποδίδομεν τὴν Ἑορτὴν τῶν Αγιων Θεοφανείων, καὶ ψάλλομεν τὴν ἄπασαν Ακολουθίαν αὐτῆς, ἔν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ "Ορθρω, καθώς καὶ ἐν τῆ Ἑορτῆ, παρ ἐκτὸς τῶν 'Αναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς καὶ τοῦ Πολυελαίου καὶ ἐν τῆ Λειτουργία, τῶν 'Αντιρώνων.

Έὰν δὲ τύχη ἡ παροϋσα ἡμέρα ἐν Κυριακῆ, συμψάλλεται

καὶ ἡ 'Αναστάσιμος 'Ακολουθία, ἥτις καὶ προηγεϊται.

Ίστεον δὲ, ὅτι, ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ιδ΄. τύχη ἡ Κυριακή τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἡ ᾿Απόδοσις τῆς Ἐορτῆς γίνεται κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ιγ΄. τοῦ μηνός.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Αββάδων, τῶν ἐν Σινᾶ ὅρει ἀναιρεθέντων.

Στίχοι.

Σπάθαι το πράξαν ώδε τους πολλους φόνους. Το δ' αυ πεπονθός, άνδρες άρετης φίλοι.

'Αββάδας άμφι τετάρτη και δεκάτη κτάνε χαλκός. Τη αὐτη ήμέρα, Μνήμη των Αγίων τριάκοντα τριών Παττέρων, των έν τη Ραϊθώ ἀναιρεθέντων.

Στίχ. 'Ως πρὶν 'Ραχὴλ τὰ τέχνα, νῦν τοὺς 'Αββάδας Κλαίει 'Ραϊθώ, συγκεχομμένους σπάθαις.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδούλου, υἰοῦ Νείλου τοῦ σοροῦ.

Στίχ. Ὁ Θεόδουλος ἀρεταϊς ὤφθη μέγας, Μιμούμενος μάλιστα Πατρός τον βίον.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, έλέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

THI IE'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Παύλου του Θηβαίου καὶ του Αγίου Ιωάννου του Καλυβίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Θηβαίου.

 3 Ηχος β'. 4 Οτε, * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Οτε * ἐπινεύσει θεϊκῆ, * Πάτερ, τὰς τοῦ βίου φροντίδας * ἐμφρόνως ἔλιπες, * καὶ πρὸς τοὺς ἀσκήσεως * πόνους ἐχώρησας, * τότε χαίρων κατέλαβες * ἀβάτους ἐρήμους * ἔρωτι πυρούμενος * τῆς τοῦ Κυρίου στοργῆς * ὅθεν * ἐρημώσας τὰ πάθη *
τῆ ἐπιμονῆ τῶν κρειττόνων, * Αγγελος καθάπερ ἐπεβίωσας.

Πάσης * ἀνθρωπίνης σεαυτόν, * Πάτερ, συνουσίας χωρίσας * ἀπὸ νεότητος, * πρῶτος τὴν πανέρημον, * Παϊλε, κατέλαβες * ὑπὲρ πάντα μονάζοντα, * καὶ βίου δι' δλου * ὥφθης ἀγνοούμενος * ὅθεν 'Αντώνιος * εὕρεν * ἐπινεύσει σε θεία * ὧσπερ θησαυρόν κεκρυμμένον, * καὶ τῆ οἰκουμένη ἐφανέρωσεν.

Είνην * ἐπὶ γῆς διαγωγὴν * ἐπιτηδευσάμενος, Παῦλε, * θηρσὶ συνώχησας * δι' ὀρνέου, "Όσιε, * διαχονούμενος * θεϊχαῖς ἐπινεύσεσι· * καὶ τοῦτο ὡς εἶδεν, * ὅτε σε ὁ μέγιστος * εὖρεν 'Αντώνιος, * θάμβους * πεπλησμένος τὸν πάντων * καὶ Προνοητὴν καὶ Δεσπότην, * ὡς Θεὸν ἀπαύστως ἐμεγάλυνεν.

Στιχηρά του Καλυβίτου, δμοια.

Τε * ἐπινεύσει θείχη * χόσμου τὴν τερπνότητα, Πάτερ,* χαίρων ἐξέφυγες, * τότε προετίμησας * τῆς εὐρυχώρου ὁδοῦ * τὴν στενὴν καὶ ἐπώδυνον * καὶ λίαν τραχεῖαν· * ὅθεν φροντιστήριον * ψυχῶν κατέλαβες, * θεῖον * ἐνδυσάμενος σχῆμα * τῆ ἀπορυγῆ καὶ γυμνώσει * πάντων τῶν παθῶν, Θεομακάριστε.

Είνην * ἐπενόησας ζωὴν, * ξένον ἐπιτήδευμα φίλτρφ * Χριστοῦ νυττόμενος, * οῦ τινος τὴν ἄφατον * πτωχείαν ἔστερξας· * καὶ πυλῶσιν ἀνέστιος * τῶν σῶν γεννητόρων, * Πάτερ, ἐκαρτέρησας * στένων, θλιβόμενος· * ὅθεν * χαρισμάτων ἐπλήσθης, * καὶ τὸν ἀναφαίρετον πλοῦτον * τὸν ἐν οὐρανοῖς ἐκληρονόμησας.

Είρων * ἐν χερσὶ τὸ ἱερὸν, * Πάτερ, Εὐαγγέλιον, τούτου * πληνης γέγονας * ὕπαρξιν γεννήτορος * ἀπαρνησάμενος, * Ἰωάνοη, καὶ δάκρυσι * καὶ στενοχωρία * ὅλον διανύσας σου * τὸν

βίον, "Όσιε· * δθεν * παρακλήσεως θείας * καὶ διηνεκούς εὐρροσύνης * νῦν ἐπαπολαύεις, Θεοδόξαστε.

Δόξα, ΊΙχος β΄. Τοῦ Καλυβίτου.

Αρνησάμενος χόσμον * χαὶ τὰ ἐν χόσμφ, "Οσιε, * Εὐαγγέλιον Αλαβὼν * εὐαγγελιχῶς αὐτῷ ἡχολούθησας. * χαὶ τῆ χαλύβη διαιτώμενος * ὡς ἐν Παραδείσφ μυστιχῶς, * τῆ ἄχρα σκληραγωγία τῆς σαρχός * τὸν βροτοχτόνον δράχοντα ἀπέχτεινας. * διὸ ἐν οὐρανοῖς * αὐλιζόμενος, Ἰωάννη μαχάριε, * αἴτησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ότε, * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

Χαΐρε,* ἡλιόμορφος 'Αστήρ. * Χαΐρε, ἡ αἰτία ἀπάντων * χαλῶν, Πανάμωμε. * Χαΐρε, ἡ χωρήσασα * Θεόν ἀχώρητον, * ἡ τὸν στάχυν βλαστήσασα * τῆς ἀθανασίας. * Χαΐρε, θείον ὅχημα, * πύλη ἡ πάμφωτος. * Χαΐρε, * ἡ ἀρᾶς ἀναιρέτις * τῆς προγονιχῆς ἡμῶν, Κόρη, * ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τε * ἡ ἀμιαντος ᾿Αμνὰς * ἔβλεψε τὸν ἴδιον Ἦρνα * ἐπὶ σφαγὴν ὑς βροτὸν * θέλοντα ἐλκόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν· * ᾿Ατεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, * Χριστὲ, τὴν τεκοῦσαν. * Τι τοῦτο πεποίηκας * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν ἀγαθότητα, Φιλάνθρωπε.

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωήχου. Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Τος Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν
καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὧλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἰτησαι
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον. "Ολην ἀποθέμενοι.*

Ταϊρε, λύχνε πάμφωτε * ήλιαχῶν λαμπηδόνων * λαμπροτέρα, Δέσποινα. * Χαϊρε, λύσις, ἄχραντε, * τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, * ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα, * τῶν ἀπηλπισμένων, * ἡ ἀνάχλησις τοῦ γένους ἡμῶν. * Χαϊρε, παλάτιον * τοῦ Παμβασιλέως λαμπρότατον. * τὸ δρος τὸ πιότατον, * ἐξ οῦ ὁ Λυτρωτὴς προελήλυθε. * Χαϊρε, Θεοῦ Λόγου * λαμπάδιον τὸ θεῖον χαὶ τερπνόν. * Χαϊρε, λυχνία ὁλόφωτε. * Χαϊρε, θρόνε πύρινε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

ρομφαία, ώς ἔφησεν * ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀπορρήτφ λόγφ * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὁρυττόμενον, * χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· * καὶ ὁδυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, * τὸ

'Απολυτίκιον τοῦ Καλυβίτου.

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Εχ βρέφους τον Κύριον * ἐπιποθήσας θερμῶς, * τον κόσμον κατέλιπες * καὶ τὰ ἐν κόσμφ τερπνὰ, * καὶ ἤσκησας ἄριστα. *
ἔπηξας τὴν καλύβην * προ πυλῶν σῶν γονέων. * ἔθραυσας τῶν
ἀξίως ἐδόξασεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανών τῆς Όχτωήχου εἶς, καὶ τῶν Αγίων δύω.

Κανών τοῦ Αγίου Παύλου.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ωδη α΄. Ήχος πλ. δ΄. "Ασωμεν τῷ Κυρίφ * τῷ διαγαγόντι.

Παϋλον τον Θεοφόρον * ώς των Μοναζόντων έγκαλλώπισμα, * οι πιστοί, συνελθόντες, * έν ψδαϊς κατά χρέος τιμήσωμεν.

Γέγονας της έρήμου * πρώτος πολιστής, Παϋλε ἀοίδιμε, * οὐρανών βασιλείας * χληρονόμος δειχθείς δι' ἀσχήσεως.

Όλον δι' έγκρατείας * σεαυτόν καθάρας, Παμμακάριστε, * οἰκητήριον ὤφθης * τοῦ Θεοῦ καὶ 'Αγγέλων ὁμόσκηνος. Θεοτοκίον.

"Αχραντε Θεοτόχε, * ή σεσαρχωμένον τὸν ἀίδιον * χαὶ ὑπέρθεον Λόγον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, ὑμνοῦμέν σε.

Κανών του Αγίου Ιωάννου ου ή Ακροστιχίς.

Πτωχόν παθών με δείξον εύχαϊς σου, Μάκαρ. Ἰωσήφ. ρολή α΄. Ἦχος β΄. Έν βυθ $\tilde{\phi}$ κατέστρωσε ποτέ.*

Πλουτισθείς ταϊς θείαις άρεταϊς, * πλούτου χατεφρόνησας * τοῦ ἐπὶ γῆς, * χαὶ οὐρανίου ἔτυχες· * διό με πτωχεύσαντα * θείας γνώσεως χαταπλούτισον χάριτι· * ὅπως σου ὑμνήσω, * Πάτερ, πολιτείαν τὴν ἰσάγγελον.

Τὸν ζυγόν Κυρίου τὸν χρηστὸν, * Μάχαρ, ἐχ νεότητος * σὺ ὑπελθὼν, * ἀσχητιχοῖς παλαίσμασι * σαυτὸν ἐταπείνωσας, * τὴν ταπείνωσιν τοῦ Χριστοῦ ὁπλισάμενος· * δι' ῆς ἀνυψώθης * ὑψος, Ἰωάννη, πρὸς οὐράνιον.

'Ως όδεύσας τρίβον την στενην * θλίψεσι και δάκρυσι * και

στεναγμοϊς * καὶ κακουχίαις, "Όσιε, * πρός εὐρυχωρότατον * πλάτος ἔφθασας, εὐρηκώς τὸ κατάλυμα * ἄξιον τῶν πόνων, * Πάτερ Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Χαλεπαζς παθών ἐπιβουλαζς, * Κόρη, χειμαζόμενος, * χαι προσβολαζς * ἀμαρτιών χλονούμενος, * σοῦ πρός τὴν ἀχλόνητον * χαὶ ἀήττητον προστασίαν, Πανύμνητε, * πόθφ χαταφεύγω· * οἴχτειρόν με, σώσον, 'Αειπάρθενε.

Τοῦ Θηβαίου. 'ஹοἡ γ΄. 'Ο στερεώσας λόγφ τοὺς οὐρανούς.*
Πρός τὸν Θεόν τὸ διμμα σου τῆς ψυχῆς * ἀτενίζων, Πάτερ, αὐτὸν ἡγάπησας * μισήσας τὰ ἐπίγεια, * καὶ 'Αγγελικήν διανύσας ζωήν.

Έν ταϊς άχτισι, Πάτερ, τῶν ἀρετῶν * παθῶν ἐδίωξας τὴν ἀχλὺν, ἐμφανῶς * τὸν φωτισμόν τοῦ Πνεύματος * ἐν τῆ σῆ χαρδία δεξάμενος.

Τῷ οὐρανίφ ἄρτφ διατραφείς * ὡς Ἡλίας πάλαι διὰ τοῦ χόραχος, * τὴν νοητὴν ἐξέφυγες, * Πάτερ, Ἱεζάβελ τῆ σκέπη Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

'Ο Βασιλεύς της δόξης καὶ Ποιητής,* ἐκ βαφής αἰμάτων της Θεομήτορος * τὴν ἐαυτοῦ ἀλουργίδα * βάψας, μυστικώς διεξύφανεν.

Τοῦ Καλυβίτου. Έξηνθησεν ή έρημος.

Θυμίαμα εύωδες τῷ Παντεπόπτη, * "Οσιε, * τὰς σὰς εὐχὰς προσήγαγες * ᾶς ὡσφράνθη καὶ προσεδέξατο * 'Ασκητῶν ὁμηγύρει * κατατάττων σε.

'Ωράθη θαϋμα μέγιστον τὰς καρδίας, * 'Όσιε, * τῶν εὐσεβῶν ἐκπλῆττον, * πῶς πυλῶσι προσεκαρτέρησας * γεννητόρων, πτωχεύων * καὶ θλιβόμενος.

Νομίμως ταϊς δεήσεσι και νηστείαις, * "Όσιε, * προσκαρτερών ἀπάθειαν * ἐστολίσω, σαρκός φρονήματα * ταπεινώσας ἰσχώ * θείου Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Μυρίπνοον ώς ρόδον ἀπό χοιλάδων, * "Αχραντε, * ὁ Καθαρός σε εῦρατο, * χαὶ ἐν μέσφ σου χατεσχήνωσεν * εὐωδίας πληρώσας * τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Είρμός.

* $\sum_{i=1}^{n} \xi_{i}^{i}$ ηθησεν ή ξρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των Έθνών * στειρεύουσα * Έχχλησία τῆ παρουσία σου· * ἐν ἡ ἐστε-* ρεώθη * ἡ χαρδία μου. Κάθισμα, Ήχος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Τοῦ κόσμου τὰ τερπνὰ * ἐκ καρδίας μισήσας, * καὶ μόνον τὸν Θεὸν * ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσας, * τὴν ἔρημον ὡς ἔνοικον * πόλιν, ΙΙαῦλε, κατέλαβες· * ἐπιμόνοις δὲ * ταῖς θεωρίαις σχολάσας, * ὡφθης "Αγγελος * μετὰ σαρκὸς βιοτεύων· * διό σε γεραίρομεν.

Δόξα, Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.*

Πλοῦτον ἐπίχηρον * χαὶ δόξαν ρέουσαν * λιπών, οὐράνιον * δλχάριε· * δθεν μαχαρίζομεν * τὴν ἀγίαν σου χοίμησιν, * χαὶ πανηγυρίζοντες * ἐν αὐτῆ ἐχβοῶμέν σοι· * Πρὸς Κύριον μνημόνευε ἡμῶν * ὡς ἔχων, Ἰωάννη, παβρησίαν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον, διλοιον.

Ος ἀγεώργητος, * Παρθένε, ἄμπελος * τὸν ὡραιότατον * βότρυν ἐβλάστησας * ἀναπηγάζοντα ἡμῖν * τὸν οἶνον τὸν σωτήριον, * πάντων τὸν εὐφραίνοντα * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. *
δθεν ὡς αἰτίαν σε * τῶν καλῶν μακαρίζοντες, * ἀεὶ σὺν τῷ ᾿Αγγέλφ βοῶμέν σοι. * Χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Π ἀπειρόγαμος * 'Αγνὴ καὶ Μήτηρ σου, * Χριστὲ, ὁρῶσά σε * νεκρόν κρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνολογοῦσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν 'Εβραίων ὁ ἄνομος * δῆμος καὶ ἀχάριστος * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Τίξ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * ὑμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή δ'. Μυστικώς ὁ Προφήτης.

Πεφυτευμένος έν τῷ οἰκφ τοῦ Θεοῦ * ἀρετῶν εὐκαρπίαν ἐβλάστησας, * καὶ τῆς σαρκὸς ἐμάρανας * τὰς ἐπαναστάσεις ἀσκήσει τῆ σῆ.

Τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * τῶν παθῶν τὰς ἀκάνθας κατέφλεξας, * καὶ σεαυτόν τοῦ Πνεύματος, * Πάτερ, καταγώγιον ἐδειξας.

Βακτηρία της έναρέτου σου ζωής * ώσπερ θήρας τὰ πάθη απήλασας * διό σου καὶ ὁ θάνατος * θήρας πρὸς ταφήν σοι συνήθροισεν. Θεοτοκίον.

Άλουργὶς ἐξυφάνθη μυστιχὴ * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων τῷ πάντων Θεῷ· * ἢν στολισθεὶς, Θεοτόχε, * ἢνωσεν ἡμᾶς τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Καλυβίτου. Ἐλήλυθας * ἐχ Παρθένου.

νος, * είς τον νυμφωνα τον άνω * είσελήλυθας. * και άμφιασάμε-

Δεξάμενος * τον οὐράνιον σπόρον, Θεόπνευστε, * χαρδίας ταῖς αὕλαξι, * στάχυν τερπνον ἐγεώργησας, * τον νοῦν διατρέφοντα * τῶν ὑμνητῶν σου ὁσίως * μιμουμένων σε.

Επέμενες * στενωτάτη χαλύβη, Θεσπέσιε, * πτωχός άλλος Λάζαρος * έθελουσίως γενόμενος * όθεν άναπέπαυσαι * τοῦ 'Αβραὰμ νῦν ἐν χόλποις, * Πάτερ "Οσιε.

Θεοτοχίον.

"Ιθυνόν μου * τῆς ψυχῆς τὰς χινήσεις, Ηανάμωμε, * πρός θεῖα προστάγματα * τοῦ ἐχ γαστρός σου ἐχλάμψαντος, * ζάλης λυτρουμένη με * τῶν ἐν τῷ βίφ σχανδάλων * μεσιτείαις σου.

Τοῦ Θηβαίου. 'ஹοἡ ε'. 'Ορθρίζοντες βοώμεν σοι.

Έν ύμνοις και νηστείαις, εύχαις τε και άγρυπνίαις * διαπρέψας, Οσιε, * πρός τον Θεόν κατεσκήνωσας.

Ο βίος σου πανέντιμος γέγονεν εν Κυρίφ, * Παϋλε παμμαχάριστε, * χαὶ ἡ ταφή σου παράδοξος.

Τον δρόμον τῆς ἀσχήσεως, Όσιε, ἐχτελέσας, * ταῖς ἄνω $\Delta υ$ -νάμεσι, * Π άτερ, ἐφάμιλλος γέγονας.

Θεοτοχίον.

Παρθένον μετὰ τόχον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόχε, * σὺ γὰρ τὸν Θεόν Λόγον * σαρχὶ τῷ χόσμφ ἐχύησας.

Του Καλυβίτου. Ο φωτισμός.*

ένος της γης, * των ήδεων εγένου, * ξένος οἰχείων, * ξένος γεννητόρων, οἰχεία γνώμη * χαὶ ἐγχρατεία * σεαυτὸν ἐχχαθάρας * ψχειώθης * τῷ Παντοχράτορι, * Πάτερ Ἰωάννη, πτωχεύσας τῷ πνεύματι.

Οἶχον σαυτόν * τῆς ᾿Αγίας Τριάδος * ἀποτελέσας, * ἔστερξας στενούμενος τῆ χαλύβη, * θείαις μελέταις * τὴν ψυχὴν ἐχχαθαίρων, * καὶ τὸ χάλλος * Θεοῦ τὸ ἄρρητον, * Πάτερ Ἰωάννη, ἀεὶ φανταζόμενος.

Νόμου Θεοῦ * πληρωτὴς ἀνεδείχθης,* μηδὲν προχρίνας * τούτου τῆς ἀγάπης, θεόφρον Πάτερ· * οὐχ ἀδελφῶν γὰρ, * οὐ γονέων σε φίλτρον, * οὐδὲ πλοῦτος, * οὐδὲ ἀξίωμα, * οὐδὲ τῆς σαρχός ἡδονὴ χατεχαύνωσεν.

Θεοτοχίον.

Έμμανουὴλ * τῶν ἀπάντων Δεσπότην * τίχτεις ἀφθόρως, * μείνασα παρθένος χαὶ μετὰ τόχον, * Παρθενομῆτορ· * δν ἀπαύστως δυσώπει, * ἐπηρείας * ἐχθρῶν λυτρώσασθαι * τοὺς ὑπὸ τὴν σχέπην τὴν σὴν χαταφεύγοντας.

Του Θηβαίου. 'Ωδή ς'. Χιτώνά μοι.

Τὰς χετρας ἐκπετάσας πρός Θεόν,* τὴν ψυχήν σου, "Οσιε,* αὐτῷ παραπέθεικας, * ἐν ἡμέρα καὶ νυκτὶ εὐαρεστήσας αὐτῷ.

Έδόξασαν τὴν χοίμησιν τὴν σὴν * Αγγέλων στρατεύματα, * Προφητῶν τε τάγματα, * χαὶ Αγίων Αποστόλων, Πάτερ "Οσιε.

Τὴν ζάλην τῶν παθῶν διαφυγών * τῷ ἰστίῳ, "Οσιε, * τῆς ἄχρας ἀσχήσεως, * εἰς ἀχείμαστον λιμένα προσωρμίσθης Χριστοῦ. Θεοτοχίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν σαρχὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * ῥῦσαι, δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

 $\mathbf{1}^{\bullet}$ περήρανον όφιν κατέβαλες * ταπεινοφροσύνης τοῖς ὅπλοις, Μα-κάριε, * καὶ ὑψωθεὶς ἐν πνεύματι * εἰς σκηνὰς ἀειζώους ἐσκήνωσας.

Χαρισμάτων ἐπλήσθης τοῦ Πνεύματος, * καὶ τῆς πονηρίας ὑπέταξας πνεύματα * ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος * καὶ Θεῷ ὁλικῶς ἀνακείμενος.

'Απαθείας έμπρέπων ὑψώμασι, * Πάτερ Ἰωάννη, καλύβη στενούμενος, * καὶ πειρασμοῖς βαλλόμενος, * ἐκαρτέρεις ἐνθέως νευρούμενος.

Θεοτοχίον.

Ίσουργόν τῷ Τεκόντι καὶ σύνθρονον * Λόγον ἐκ γαστρός σου, 'Αγνὴ, ἐσωμάτωσας, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * τὸ ἡμέτερον δλον φορέσαντα.

Ο Είρμός.

 \mathbf{E} ν άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Θηβαίου,

Ήχος δ΄. πρός τό Επεφάνης σήμερον.*

Τόν φωστήρα ἄπαντες * τόν ἐν τῷ ὑψει * ἀρετῶν ἐκλάμψαντα * ἀνευρημήσωμεν, πιστοὶ, * Παῦλον τόν Θεῖον, κραυγάζοντες· * Σὸ τῶν Όσίων, * Χριστὲ, ἀγαλλίαμα.

Κοντάχιον τοῦ Καλυβίτου, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.*

Ποθήσας, σορέ, * πτωχείαν χριστομίμητον, * γονέων των σων * τόν πλούτον έγκατέλιπες. * καὶ τὸ Εὐαγγέλιον * ἐν χερσί σου κρατών ἡκολούθησας, * Ἰωάννη, Χριστῷ τῷ Θεῷ, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμων.

Ο Οίχος, πρός τό. Τράνωσόν μου.

 Γ ίς ἰχανὸς ἀξίως ὑμνῆσαι * τῶν σῶν χόπων χαὶ πόνων * χαὶ χαμάτων πολλῶν * τὸ χλέος χαὶ τὸ μέγεθος; ἀλλὰ * λιταῖς σου ταῖς πρὸς Θεὸν εὐπροσδέχτοις, * τοῦ Πνεύματος χάριν μοι

Men. Tom. III.

νῦν χορήγησον, * ὅπως τοὺς σοὺς * ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας ἐχρράσω πιστῶς, * καὶ μέλψω τὸ ὑπὲρ λόγον * καρτερόν σου, καὶ τῆς συνειδήσεως * τὴν ὑπομονὴν, Παμμακάριστε· * δι' ῆς πλάνον ἐχθρόν κατήσχυνας * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου.

Στίχοι.

Εἰ θαϋμα Θήβαις τατς παρ' Αίγυπτον πύλαι, Πόσον γε Παϋλος, κᾶν βίου λίπη πύλας;

Βλαστός Θηβαίδος πέμπτη δεκάτη θάνε Παϋλος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, τοῦ διὰ Χριστὸν πτωχοῦ, δς καὶ Καλυβίτης ώνομάσθη.

Στίχ. Αρνησίχοσμος παϊς λιπών γής χαλύβην,

Έν ούρανοζε έπηξε χαινήν χαλύβην.

Πέμπτη Ἰωάννης δεκάτη καλύβην μετέπηξεν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Του Θηβαίου. 'Ωδή ζ'. 'Ο ἐν ἀρχῆ * τὴν γῆν.

Τό φρόνημα * τῆς σαρχός ὑποτάξας * τῷ πνεύματι * ὁ Όσιος ἐβόα· * Εὐλογητός εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Διασωθείς του έχθρου των παγίδων * 6 "Οσιος έν χαρά άνεβόα. * Εὐλογητός εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τῶν παθῶν * φλόγα πατήσας πᾶσαν * ἀσκητικῶς * ὁ "Οσιος ἐβόα· * Εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Ο οὐρανὸν * ποιήσας τὴν Παρθένον, * καὶ ἐξ αὐτῆς * ὡς ἡλιος ἐκλάμψας, * εὐλογητὸς εἰ εἰς τοὺς αἰῶνας, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Καλυβίτου. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Στενὴν προετίμησας * τῆς εὐρυχώρου * ὁδοῦ, ἀξιάγαστε, * xal χαίρων ἐχαρτέρησας * πυλῶσι γονέων σου, * ὁνειδιζόμενος * xal χατατρυχόμενος πολλαῖς * ἐν ἀσθενείαις, Θεομαχάριστε.

Σαυτόν κατεκάλλυνας * ώραιοτάταις, * Σοφέ, ἀναβάσεσι, * σαρκός νεκρώσας φρόνημα· * διό προσεχώρησας * πρός τὰ οὐράνια * δήμοις ἀριθμούμενος ἀεὶ * σεπτῶν Πατέρων, 'Αξιοθαύμαστε.

'Οδούς πορευόμενος * τὰς είσαγούσας * πρός θείαν χατάπαυσιν, * έξέχλινας τὰ βάραθρα * δαιμόνων, Μαχάριε, * θεία σχεπόμενος * χάριτι, πραυγάζων τε 'Ο ών * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Υμνουμεν τον τόχον σου, * Εύλογημένη, * δι' ου έλυτρώθημεν * τής πάλαι κατακρίσεως, * καί σὲ μακαρίζομεν, * Θεομακάριστε,* μόνην ην ηγάπησεν ό ών * εύλογημένος και ύπερένδοξος.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή η'. Τον ἄναρχον * Βασιλέα.

Ε΄ ήλωσας * Ίωάννην, Θεόφρον, * τον Πρόδρομον * έν έρημφ άσκήσας. * μεθ' οῦ καὶ τῆς ζωῆς * τυχεῖν κατηξιώθης * τῆς όντως ἀϊδίου.

Κατέσβεσας * τῶν παθῶν τὰς καμίνους, * Πατὴρ ἡμῶν, * έγχρατείας τη δρόσφ * βοών πανευσεβώς * Λαός, υπερυψουτέ * Χριστόν είς τούς αίωνας.

Παράδεισον * άληθώς ἀπειργάσω * την έρημον, * έν αὐτή διαπρέψας * έν πάση άρετη. * διό και Παραδείσου * τρυφής κατηξιώθης.

Θεοτοχίον.

Ώς έχουσα * πρός Θεόν παρρησίαν, * πανύμνητε * Θεομήτορ Μαρία, * ικέτευε αὐτὸν * κινδύνων λυτρωθήναι * τοὺς πίστει σε ύμνοῦντας.

Τοῦ Καλυβίτου. Τὸν ἐν καμίνω τοῦ πυρός.*

Μ ἡ παλαιούμενον σαυτῷ, * Ἰωάννη, ἀρεταῖς * πεποιχιλμένον * ἐξυφαίνων χιτῶνα, * περιβολὴν πενιχρὰν * ἐν είδει * πτωχοῦ σύ ἐνδέδυσαι, * τοῖς τῶν γεννητόρων * προσκαρτερῶν πυλῶσιν.

"Αμεμπτος άλλος ώς 'Ιώβ * πρό θυρῶν κακοπαθεῖς, * ὡς ἐν χοπρία * ὑποφέρων ὀνείδη * των οίχετων σου, Σοφέ, * λιμώ τε * και δίψει πιεζόμενος. * δθεν έκληρώσω * την άνω βασιλείαν.

Κατηχολούθησας σαρώς * ώπερ είληφας χερσίν * Εύαγγελίω. * χαὶ ἐπτώχευσας, Μάχαρ, * πενθών ἐν ὅλη ζωἤ * καὶ πρᾶος * γέγονας καὶ ἄκακος * καὶ τῆς βασιλείας * τῆς ἄνω κληρονόμος.

*Αλλος ἐδείχθης 'Αβραὰμ * τὴν Τριάδα ξεναγῶν * τῆ σῆ

χαλύβη, * ἀναβάσεσι θείαις * καὶ λογισμοῖς καθαροῖς * καὶ ἄκρα * πτωχεία, Μακάριε, * ταύτην θεραπεύσας * είς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοχίον.

'Ρετθρον ἀένναον ήμεν * τοῖς προστρέχουσιν εἰς σὲ, * 'Αγνή, πηγάζεις. * οὐ τὴν ἄφθονον χάριν * ἀπαρυόμενοι, σοῦ * ὑμνοῦμεν * τὸν Τόχον, πανάχραντε, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Ό Είρμός.

» Τόν ἐν χαμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγχα-» Ταβάντα,* χαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *

» ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας

» τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Θηβαίου. 'Ωδή θ'. Τὸν ἀόρατον μορφή.*

Ος θησαυρόν σε νοητόν * κεκρυμμένον, "Όσιε, * ἀπεκάλυψεν ό Θεός 'Αντωνίω, * ήμεν δὲ εἰς δόξαν καὶ ἀγαλλίασεν.

Είς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ * σεαυτὸν καθηλώσας, * Πάτερ 'Όσιε, τῆ τοῦ θανάτου μελέτη * τὸν βίον τελέσας ζωῆς ἡξίωσαι.

'Ως παρρησίαν πρός Θεόν * κεκτημένος, πρέσβευε * ὑπὲρ τῶν πίστει ἐπὶ γῆς ἐκτελούντων * τὴν μνήμην σου ταύτην, Παῦλε μακάριε.

Θεοτοχίον.

Ή τὸν συνάναρχον Πατρὶ * καὶ 'Αγίφ Πνεύματι * συλλαβοῦσα Χριστὸν καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, * Παρθένε, ἰκέτευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Καλυβίτου. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Τσχύς μου καὶ ὑμνησις * ὁ Κύριος, ἐκραύγαζες· * τὸν προστάτην τοῦ σκότους * ἐν τούτφ τρέπομαι· * τὰς φαντασιώδεις ἀπάτας * τὰς παρ' αὐτοῦ * οὐδόλως πτοοῦμαι, * μόνον φανταζόμενος * κάλλος θεῖον καὶ ἀπρόσιτον.

'Ως γη πίων, 'Όσιε, * ἡ σἡ καρδία δέδεκται * τὸν οὐράνιον σπόρον * νοὸς ταϊς αὕλαξι, * καὶ ἐκατοστεύοντα στάχυν * καρποφορεῖς * ἐκτρέφοντα πάντων * πιστῶς τῶν τιμώντων σε * τὰς ψυχὰς, Θεομακάριστε.

Συνών τῷ Δεσπότη σου, * καὶ ταῖς ἐκείθεν, "Όσιε, * φανοτάταις λαμπάσι * καταυγαζόμενος, * θεῖον φωτισμόν τοῖς ἐν πίστει * τὴν φωταυγῆ * τελοῦσί σου μνήμην * δοθῆναι ἰκέτευε, * Ἰωάννη ἀξιάγαστε.

Ήγίασε Κύριος * ἐχ μήτρας σε, Μαχάριε, * πρὸς αὐτόν τε πορείας * τὰς σὰς χατεύθυνεν· * ὅθεν ἡριθμήθης ˙Οσίοις * τοῖς εὐσεβῶς * πεπολιτευμένοις· * μεθ˙ ὧν τῆς θεώσεως * ἀπολαύεις, Παναοίδιμε. Θεοτοχίον.

Φωτός οἰχητήριον * ἡ μήτρα σου γεγένηται, * δι' οῦ φῶς οἰ ἐν σχότει * εἰδον χαθήμενοι· * δθεν σε φωναῖς ἀσιγήτοις, * Μήτηρ Θεοῦ, * ἀεὶ ἀνυμνοῦμεν * χαὶ πόθφ γεραίρομεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ο Εἰρμός.

» Ανάρχου Γεννήτορος * Υίδς, Θεός καὶ Κύριος * σαρχωθείς ἐχ Παρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, * συν» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον » μεγαλύνομεν.

'Εξαποστειλάριον· τοῦ Θηβαίου.

Γυναϊκες ακουτίσθητε.*

Τεθέξεσι θεούμενος * ταῖς πρός τὸ Θεῖον, "Όσιε, * θεὸς θετὸς χρηματίζεις * σὺν 'Αντωνίφ, παμμάχαρ. * μεθ' οὖ ἡμῶν μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων, "Αγιε, * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου * χαὶ σὲ τιμώντων ἐχ πόθου, * Παῦλε, φωστὴρ Μοναζόντων. Τοῦ Καλυβίτου, ὅμοιον.

Πτωχός ὡς ἄλλος Λάζαρος * προσεκαρτέρεις, "Οσιε, * τῶν γεννητόρων πυλῶσι, * στενοχωρούμενος, Πάτερ, * μικρᾶ καλύβη, πάνσορε· * ἀλλ' εὕρες νῦν εὐρύχωρον * τὴν μετ' 'Αγγέλων σκήνωσιν * καὶ τῶν 'Αγίων ἀπάντων * ἐν οὐρανοῖς, 'Ιωάννη.

"Ετερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τονέων την προσπάθειαν * λιπών καὶ πλοῦτον ρέοντα,* τὸν σὸν σταυρόν ήρας, Πάτερ, * καὶ τῷ Χριστῷ, Ἰωάννη,* προθύμως ήκολούθησας. * ἀσκητικῶς νεκρώσας δὲ * τὰ πάθη, πρὸς ἀπάθειαν * ἀνέδραμες, καὶ πρεσβεύεις * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοφόρε.
Θεοτοκίον, ὅμοιον.

 \mathbf{P}^{out} ης μεγάλης "Αγγελον * τον τοῦ Πατρός γεγέννηκας * Χριστόν, πανύμνητε Κόρη, * τον βασιλέα τῆς δόξης. * οὐ τον Σταυρόν οἱ "Οσιοι * καὶ 'Ασκηταὶ ἀράμενοι, * ὁπίσω τούτου ἔδρανον. * μεθ' ὧν ἀπαύστως δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, ³Ηχος πλ. δ'.

 Γ ών Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν χαθηγητήν σε τιμώμεν, Παϋλε Πατήρ ήμών· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὅντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * Ὁσίων ὁμόσχηνε καὶ Διχαίων· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον.

Α γνη Παρθένε, * του Λόγου πύλη, * του Θεου ήμων Μήτηρ, * ικέτευε σωθήναι ήμας.

ή Σταυροθεοτοχίον.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Τί το ορώμενον θέαμα * δ τοῖς ἐμοῖς οφθαλμοῖς * καθορᾶται, ὡ Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἄπασαν * κτίσιν ξύλφ ἀνήρτησαι,* καὶ θανατοῦσαι * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα

έλεγεν, * δτε έώραχεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα * Θεόν καὶ ἄνθρωπον.

Ή λοιπη 'Ακολουθία τοῦ 'Όρθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εἰστέον ὅτι ἀπό τῆς σήμερον ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Μεσώρια ἐν τῆ Ἐκκλησία. ஹαύτως καὶ τοὺς ἰκετηρίους Κανόνας τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς ᾿Αποδείπνοις καὶ τοὺς δύο Κανόνας τῆς Ὁκτωήχου.

ΤΗι Ιζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή προσχύνησις της τιμίας 'Αλύσεως του 'Αγίου καὶ πανευρήμου 'Αποστόλου Πέτρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.*

 \mathbf{T} ην ἀπάτην ἐδέσμευσας * ἐν Κυρίφ δεσμούμενος, * καὶ εἰρκτῆ, 'Απόστολε, συγκλειόμενος. * διό σε πόθφ γεραίρομεν, * καὶ πίστει τὴν ''Αλυσιν * ἀσπαζόμεθα τὴν σήν· * ἐξ αὐτῆς δ' ἀρυύμενοι * ρῶσιν σώματος * καὶ ψυχῆς σωτηρίαν, * κατὰ χρέος * εὐρημοῦμέν σε, Θεόπτα, * τῶν 'Ασωμάτων ἐφάμιλλε.

Διά σοῦ γνῶσιν δέχεται * ἀγνωσία κρατούμενα * τῶν Ἐθνῶν πολύσπορα γένη πρότερον· * ὧν τὴν εἰκόνα ἐδήλωσεν * ἐξ ῦψους φερόμενον * σκεῦος, ἔνδοθεν χωροῦν * ἄπαν ζῶον, 'Απόστολε· * ὅθεν πᾶσά σε * ἡλικία δοξάζει, * προσκυνοῦσα * ᾶς ἐφόρεσας 'Αλύσεις * ὑπὲρ Χριστοῦ προθυμότατα.

Ον ήρνήσω χρινόμενον,* έγειρόμενον ύμνησας * έχ νεχρών, 'Απόστολε, χαὶ ἐχήρυξας * εἰς τὰ τοῦ χόσμου πληρώματα * Θεόν τε χαὶ ἄνθρωπον,* ἀγαθότητι πολλή * τοῖς βροτοῖς ὁμιλήσαντα * ὅθεν πόθφ σε * μαχαρίζομεν, Πέτρε, * προσχυνοῦντες * ἀς ἐφόρεσας 'Αλύσεις * ὑπὲρ Χριστοῦ, παναοίδιμε.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Σήμερον ήμιν * ή χρηπίς τῆς Ἐχχλησίας * Πέτρος, ή πέτρα τῆς πίστεως, * προτίθεται * τὴν τιμίαν αὐτοῦ "Αλυσιν * εἰς ψυχιχὴν εὐεξίαν. * Δεῦτε πάντες * ταύτην προσπτυσσόμενοι * ἐν εὐφήμοις ψόαῖς * αὐτὸν χαταστέψωμεν· * Χαίροις! * ὁ θερμός τῆς

Πίστεως πρόμαχος, * ὁ θερμῆ τῆ διανοία * τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας * Γἰὸν Θεοῦ ἐν παρρησία πολλῆ. * Χαίροις! * τῆς οἰκουμένης τὸ ἀγαλλίαμα * καὶ τῆς οὐρανῶν Βασιλείας κλειδοῦχε. * Χάριν πορίζου * τοῖς πόθφ σε τιμῶσι * καὶ τὴν σὴν σεβάσμιον "Αλυσιν * προσπτυσσομένοις ἐκ πόθου, * ὡς παριστάμενος τῷ θρόνος * τοῦ Παντάνακτος Θεοῦ, * πρεσβείαν ποιούμενος * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐπταικότων.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

εοτόχε, * σὺ εἶ ἡ *Αμπελος ἡ ἀληθινὴ, * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν, * πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ 'Αποστόλου * χαὶ πάντων τῶν 'Αγίων, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης...

Εν ξύλφ τὴν ζωὴν ἡμῶν * ὁρῶσα ἡ πανάμωμος * Θεοτόχος κρεμαμένην, μητριχῶς * ὡδύρετο βοῶσα· * Υἰέ μου καὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά, ³Ηχος δ΄. 'Εδωκας σημείωσιν.*

Α λυσιν την πάντιμον, * ἐν ἡ παθῶν διαλέλυται * τὰ δεσμὰ, Α προσχυνήσωμεν. * σεπτῶς γὰρ ἡγίασται * δωρεαῖς ἀρρήτοις * Πέτρου τοῦ πανσόφου, * καὶ παρ' αὐτοῦ ὡς ἀληθῶς * εἰσδεδεγμένη χάριν ἀένναον. * σειρὰς καὶ αὐτη θλίψεων, * καθώς αὐτὸς παραπτώσεων, * θεοσδότως συντέμνουσα, * τῶν δεινῶν λύσιν διδωσιν.

Στίχ. Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Αάμπει σου ἡ "Αλυσις, * ὧ Κορυφαϊε ἀοίδιμε, * ὡς σειρὰ ἐπουράνιος, * δι ἢς ἀναγόμεθα * ἀπό γῆς πρός ὑψος * πυλών οὐρανίων * καὶ ὡς κλειδούχψ σοι, σοφὲ, * καὶ ὑπερλάμπρψ πιστῶς πελάζομεν. * Τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας οὖν * ἐγχειρισθεὶς, ἀξιάγαστε, * συμπαθῶς ἡμῖν ἄνοιξον * τὴν σωτήριον εἰσοδον.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Σύμφωνον τον αίνον σοι * άγγελικαὶ τάξεις σήμερον * τοῖς βροτοῖς, Πέτρε, μέλπουσιν. * 'Αγγέλου εἰσόδφ γὰρ * τὴν πλευρὰν νυγείς σου, * καὶ φρουρᾶς προτρέχων * τὴν ἐν 'Αλύσει συνοχὴν, * τοῖς σὲ δεσμοῦσι δεσμόν ἀπέλιπες. * ἡμῖν δὲ ταύτην, πάνσοφε, * τὴν χαρμονὴν παρεχόμενος, * τῶν πταισμάτων τὰ ἄλυτα * διαλύεις ἐγκλήματα.

Δόξα, $^{3}Ηχος πλ. β'.$

Πάλιν ήμεν * ὁ θερμός προστάτης συναγείρεται * πρός πνευματικήν πανδαισίαν * Πέτρος, ή πέτρα τῆς Πίστεως, * τὴν

τιμίαν αύτου "Αλυσιν * προτιθείς ἡμῖν, * χαθάπερ ὀψώνιον πολυτελές, * είς νοσημάτων ἰατρεῖον, * είς θλιβομένων παραμυθίαν, * είς λιμένα χειμαζομένων. * Δεύτε πάντες, * ταύτην περιπτυζώμεθα, * καὶ τὸν αὐτὸν δοξάσαντα δυσωπήσωμεν. * Ταῖς αὐτοῦ ίχεσίαις, Χριστέ, * σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ολην ἀποθέμενοι.*

Τνώμη ολισθήσας τε, * και δουλωθείς τῆ τοῦ πλάνου * ἀπάτη, Θεόνυμφε, * πρός τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου * και θερμήν δέησιν, * Παναγία Κόρη, * καταφεύγω ό πανάθλιος: * δεσμού με λύτρωσαι * των πειρατηρίων και θλίψεων, * και σώσεν με, Πανάμωμε, * των δαιμονιχών ἐπιθέσεων· * ίνα σε δοξάζω, * και πόθω άνυμνώ, και προσκυνώ, * και μεγαλύνω σε, Δέσποινα,* τὴν ἀειμακάριστον.

"Η Σταυροθεοτοχίον. Τριήμερος ανέστης.

Ο ρώσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σε Κυήσασα, * άνεβόα. * Τί το ξένον ο όρω * μυστήριον, Υίέ μου; * πως ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, * σαρκί κρεμάμενος, ζωής χορηγέ;

'Απολυτίχιον, 'Ηγος δ'.

Ττήν 'Ρώμην μή λιπών, * πρός ήμας ἐπεδήμησας, * δι' ων έρδ-Αποστόλων Πρωτόθρονε· * ας έν πίστει προσχυνούντες, δεόμεθα, * ταϊς πρός Θεόν πρεσβείακ σου * δώρησαι ήμιν το μέγα έλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιγολογίαν, Κανών τῆς 'Οκτωήγου εἰς, και του 'Αποστόλου δύω. 'Ο παρών φέρει 'Ακροστιχίδα, άνευ των Θεοτοχίων.

Πέτρου τὰ δεσμὰ προσχυνούμεν ἐχ πόθου. Θεοφάνους. 'Ωδή α'. Ήχος δ'. 'Ανοίξω το στόμα μου.*

Γέτρα στηριζόμενοι * όμολογίας ένθέου σου, * Πρωτόθρονε, χαύ-11 χημα * τῶν Αποστόλων Χριστοῦ, * προσχυνοῦμέν σου * ἐν πίστει τὰς 'Αλύσεις, * ἐν αίς σου αὶ ἄχραντοι * χεῖρες ἐδέθησαν.

"Εθετό σε Κύριος * τῆς ἐαυτοῦ σωματώσεως, * Απόστολε, Μάρτυρα * παναληθέστατον, * διηγούμενον * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν * σταυρόν καὶ τὸν θάνατον * καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Τρίτον άρνησάμενος * τοῖς θεοχτόνοις τὸν Κύριον * βροτὸν ὡς ψιλώτατον, * οὐδὲν διήμαρτες * τῆς προτέρας σου * θεολογίας, Πέτρε· * ἐχήρυξας τοῦτον γὰρ * Υἰόν Θεοῦ καὶ Θεόν.

'Ρήξον τοὺς κλοιοὺς ἡμῶν * τῆς ἀμαρτίας, 'Απόστολε, * πιστώς προσχυνούντων σου * την θείαν *Αλυσιν, * και τάς κλείς ήμεν * της άνω βασιλείας * σπλαγχνισθείς διάνοιξον * ώς συμπαθέστατος.

Θεοτοχίον.

Αγνείας τὸ πάναγνον * ὁ ἡυπαρός τε καὶ ἄναγνος * ἐγὼ ἐνδιαίτημα * μέλπειν οὐ σθένω σε, * ᾿Απειρόγαμε· * διό με τῆ χωνεία * τοῦ Πνεύματος κάθαρον, * ἵνα δοξάζω σε.

Έτερος Κανών, Ήχος ο αὐτός οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς. Πέτρον γεραίρω τὴν βάσιν τῶν δογμάτων. Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Χοροί Ίσραήλ.

πανηγυρίζει χορεύουσα * πᾶσα ἡ Χριστοῦ Ἐχχλησία ἐν πνεύματι, * εὐρημοῦσά σε πίστει, * χαὶ τὴν σὴν, ᾿Απόστολε πρωτόθρονε, ἀσπαζομένη * Ἦλυσιν τιμίαν ἐχ πόθου, * δέσμιος * ἢν ἐρόρεσας δεσμῶν, μάχαρ, τὸν τύραννον.

'Εχ τοῦ βυθοῦ τῆς ἀπάτης ζωγρῶν, * Πέτρε, τοὺς βροτοὺς ὡς ἰχθύας, προσήγαγες * τῷ σὲ ἐχλεξαμένῳ * ἀπὸ ἀλιέων ἀληθῶς εἰς Κορυφαΐον * πάντων Μαθητῶν· διὰ τοῦτο * *Αλυσιν * ἢν ἐφόρεσας εὐλαβῶς χατασπαζόμεθα.

Τῷ θεμελίω τῆς πίστεως * πάντων τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν ὑχοδόμησας * καὶ τεμένη τῆς πλάνης, * Πέτρε, καταστρέψας, ἐδομήσω Ἐκκλησίας, * σὲ μεγαλορώνως τιμώσας * πάντοτε * καὶ τὴν "Αλυσιν ἥνπερ, πάνσορε, ἐφόρεσας.

Θεοτοχίον.

'Ρομφαΐαι πᾶσαι δολίου ἐχθροῦ, * ἄχραντε Παρθένε, τελείως ἐξέλιπον, * ἀφοῦ λόγχη ἐτρώθη * ὁ τὴν σὴν γαστέρα τὴν ἀμόλυντον οἰχήσας· * οὖ τῷ γλυχυτάτῳ νῦν τρῶσαι * ἔρωτι * τὴν αρδίαν μου, χαθιχετεύω σε.

'Ωδή γ'. Οὐκ ἐν σοφία.*

 $O^{i_{\zeta}}$ σε 'Ηρώδης * ώς κακούργον κλοιοίς κατεδίκασεν, * έν αὐτοίς σε νῦν τιμά * ή Έκκλησία, πανεύρημε * Πέτρε, τὰ παθήματα * σοῦ προσκυνοῦσα πιστώς.

Υπέρ χρυσίον * καὶ πολύτιμον κόσμον κεκόσμηται * ταῖς 'Αλύσεσι ταῖς σαῖς * ἡ Έκκλησία, 'Απόστολε· * ἃς καὶ κατασπάζεται * σεμνυνομένη ἐν σοί.

Τετραδίοις σε * παραδούς ὁ Τετράρχης ἐν τέσσαρσι * καὶ 'Αλήσει περιθεὶς, * ἐφρούρει, Πέτρε, τοῦ κτεῖναί σε· * ἐξ ὧν σε ἐρρύσατο * Χριστὸς 'Αγγέλου χειρί.

'Από τοῦ θείου * καὶ πανσέπτου χρωτός σου, 'Απόστολε, * μετασχόντα τὰ κλοιὰ * τὰ σοὶ προσψαύσαντα χάριτος, * πάντας ἀγιάζουσι * τοὺς προσκυνοῦντας αὐτά.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Ίδου κατάρας * τῆς ἀρχαίας ἐλύθη τὸ βρότειον, * καὶ κατήργηται Σατὰν, * Αγνὴ, τοῦ πτώματος αἴτιος * ἡμῖν γὰρ ἐγέννησας * τὴν εὐλογίαν Αὐτή.

"Ετερος. Τόξον δυνατών ήσθένησε.*

"Ο λος τῷ φωτὶ ἐνούμενος * τῷ καθαρωτάτῳ, αὐτοῦ ταῖς θείαις μεθέξεσι * φῶς ὡράθης δεύτερον, Πέτρε, * καταυγάζον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νόμους του Χριστου ἐκράτυνας, * καὶ παρανομούντας τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας * ᾿Αποστόλων ὡς Κορυραΐος, * ὡς δογμάτων βάσις ἄσειστος.

Γλώσση ἱερἄ ἐκήρυξας * Θεόν τόν παθόντα καὶ Σταυρῷ σαρκὶ όμιλήσαντα· * διὰ τοῦτο, Πέτρε, τιμῶμεν * τὴν δεσμεύσασάν σε *Αλυσιν. Θεοτοκίον.

"Εστη μέχρι σοῦ ὁ θάνατος * τῆς ἀκατασχέτου ὁρμῆς· σὺ γὰρ ἔτεκες * τὴν πηγὴν τῆς ἀθανασίας, * Θεοτόκε Μητροπάρθενε. Ο Είρμός.

» Tόξον δυνατών ήσθένησε, * καὶ ὁἱ ἀσθενοῦντες περιεζώσαντο » T δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ή καρδία μου. Κάθισμα, ΤΙχος δ΄. Ταχὸ προκατάλαβε.*

Τριάδος γενόμενος * τῆς ὑπερθέου ναὸς, * ἐν οἰκφ ἀγίφ σου * τοὺς σὲ τιμῶντας πιστῶς * ἀγίασον, φώτισον, * πλήρωσον τὰς αἰτήσεις, * καὶ παράσχου τὰς λύσεις * πάντων τῶν ἐπιόντων * τοῦ Βελίαρ σκανδάλων, * Χριστόν ἐκδυσωπῶν ἐκτενῶς, * Πέτρε 'Απόστολε.

Δόξα. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος Κορυραΐον των σορών 'Αποστόλων * καὶ ὡς κλειδούχον οὐρανών βασιλείας * ἀνευρημούμεν πίστει σε, 'Απόστολε,* καὶ κατασπαζόμεθα * καθαρά συνειδήσει, * Πέτρε, ἃς ἐφόρεσας * ὡς κακούργος 'Αλύσεις, * τὰς κακουργίας λύων τοῦ ἐχθροῦ, * ἐξ ὧν ρυσθήναι * ἡμᾶς καθικέτευε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τών Χερουβίμ και Σεραφίμ ύπερτέρα, * του οὐρανοῦ τε καὶ τῆς γῆς πλατυτέρα, * καὶ ἀοράτου κτίσεως καὶ τῆς ὁρατῆς * ώφθης ὑπερέχουσα * ἀσυγκρίτω συγκρίσει· * δν εὐρυχωρίαι γὰρ * οὐρανῶν οὐ χωροῦσιν, * ἐν σῆ γαστρὶ ἐχώρησας, ᾿Αγνή· * δν ἐκδυσώπει * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, *

Οίμοι ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα! * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων,* ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * ὑμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.*

 Δ ιαζώννυταί σου πίστει * νοητῶς ἡ βασίλειος * άλουργὶς καὶ πόλις, * Πέτρε, τὴν σειρὰν τὴν ὑπέρτιμον, * ἢν αἰσθητῶς προσκυνοῦσα * κατασπάζεται, * καὶ γεραίρει σου καὶ τὴν ἰσχὺν * καὶ τὰ θαύματα.

Έν φρουρά σε κλοιοφόρον * ὁ Ἡριώδης ἀπέθετο * τοῦ ἀναγαγεῖν σε * δήμφ θεοκτόνφ, ᾿Απόστολε· * διασωθείς δὲ θεόθεν, * καταλέλοιπας * εἰς προσκύνησιν τὰ σὰ δεσμὰ * τοῖς οἰκέταις σου.

Στομωθείσα τῆ προσψαύσει * τοῦ ἀχράντου σου σώματος * καὶ χαριτωθείσα * ἡ περιτεθείσά σοι "Αλυσις, * ἀγιασμόν ἡμῖν πᾶσι * μεταδίδωσι * προσκυνοῦσιν αὐτὴν διὰ σὲ, * Πέτρε πάνσεπτε.

Μετὰ δέους τε καὶ πόθου * προσελθόντες προσπέσωμεν * τοῖς δεσμοῖς τοῦ Πέτρου, * διὰ τῶν συμβόλων προσάγοντες * τῷ 'Αποστόλῳ τὴν πίστιν, * βεβαιούμενοι * τὴν προσχύνησιν ὡς πρὸς αὐτὸν * διαβαίνουσαν.

Θεοτοχίον.

Θεοτόχον ώς τεχοῦσαν * σὲ Θεόν μετὰ σώματος * ἀνυμνολογοῦμεν, * πᾶσαν ἀποτρέποντες αίρεσιν· * ἐν ἐαυτῷ γὰρ ὁ Λόγος * ἐξ αἰμάτων σου * σάρχα ἔμψυχον ζωοπλαστήσας, * ἐπέφανεν. $^{\circ}$ Ετερος. $\Delta \iota$ ἀγάπησιν, Οἰχτίρμον.

Τ ητορεύων του Δεσπότου τὰ μεγαλεῖα,* τῶν ἀπειθῶν Ἑβραίων *
τὰς χαρδίας πρὸς πίστιν * ἐπέστρεψας ἔνθεον, * ὡς ἔδρα τῆς

Πίστεως.

Αἱ πορεῖαί σου ἐγνώσθησαν ἐφ' ὑδάτων * ὑπερβολῆ φιλίας *
τοῦ πεζεύσαντος ταῦτα, * Πέτρε, καὶ τὰς τρίβους σοι * τὰς θείας
χνωρίσαντος

Ίατρεῖον χεχτημένοι ἀρρωστημάτων * παντοδαπών τὴν θείαν * "Αλυσίν σου, Παμμάχαρ, * ταύτην ἀσπαζόμεθα * πιστώς σε γε-

ραίροντες.

'Ρώμην σώματος τοῦ θείου τῆ καταθέσει * καθαγιάζεις, Πέ- τρε, * καὶ τὴν Νέαν φωτίζεις, * πίστει τὴν τιμίαν σου * κατέ-χουσαν *Αλυσιν.

Θεοτοχίον.

 Ω ς παλάτιον εὐρύχωρον κατοικήσας * ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων * τὴν ἀγίαν σου μήτραν, * ὡρθη σωματούμενος, * πανάμωμε Δέστοινα.

'Ωδη ε'. Νῦν ἀναστήσομαι.*

ρον, 'Απόστολε, * τῆς ἀμαρτίας μου τὰ κλοιὰ * τὰ ἐπικείμενά μοι ἐπαυχένια * καὶ ώθοῦντα πρὸς φθορὰν, * ὡς ἐξουσίαν * τοῦ Σωτῆρος εἰληφώς * τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν τὰ πταίσματα.

Παϋσον, Πανεύφημε, * τὴν ἐπανάστασιν τῶν ἐθνῶν· * λῦσον τὰ σκάνδαλα τῆς Ἐκκλησίας δὲ, * τὴν ὁμόνοιαν διδοὺς * ὁ ὑπὲρ ταύτης ἐν ᾿Αλύσει δεσμευθεὶς, * ἢν πιστῶς καὶ περιπτυσσόμεθα.

'Ρῦσαι, 'Απόστολε, * αἰχμαλωσίας τῆς νοητῆς * τοὺς προσχυνοῦντάς σου πιστῶς τὴν 'Αλυσιν' * καὶ διάσωσον ἡμᾶς * πρὸς οὐρανίους * ᾶς πεπίστευσαι σκηνὰς, * ὡς Ποιμὴν ἡμῶν καὶ Διδάσκαλος.

Οὺς ἐδικαίωσε * τῆ μεσιτεία σου τῆ φρικτῆ, * Πέτρε 'Απόστολε, ὁ σὸς Διδάσκαλος * βασιλεύειν ἐρ' ἡμᾶς, * ὁρθοδοξοῦντας * διαφύλαττε τῆ σῆ * κραταιὰ δεξιὰ, πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Είδεν ὁ ήλιος * ἀπαυγασμάτων τῶν ἐαυτοῦ * σὲ διαφέρουσαν πολλῷ, Πανύμνητε· * ἐξ ής ὤρθη ὁ Θεός * ἐνανθρωπήσας, * τοὺς τιμῶντάς σε πρὸς φῶς * ἀνυψῶν τῆς αὐτοῦ Θεότητος.

"Ετερος. Τον φωτισμόν σου, Κύριε.*

Τόν του Πατρός συνάναρχον * ἐκήρυξας Τίὸν * ἀποκαλύψει, Πανεύρημε, θεία, * καὶ μακαρισμοῦ * κατηξιώθης * μακαρίου ἐκ στόματος.

Ήνικα φως εώρακας * εκλάμψαν εν Θαβώρ * τὰς τοῦ ἡλίου καλύπτον ἀκτῖνας, * φως τὸ ἐκ φωτὸς * ηὐγάσθης, Πέτρε, * καὶ Χριστὸν Θεὸν ἔγνωκας.

Νεκρόν τριημερεύσαντα * ἐκήρυξας Χριστόν, * δι' δν 'Αλύσεις ἐφόρεσας, Πέτρε· * ἀσπερ προσκυνεῖν * ἀξιωθέντες, * εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοχίον.

Βεβαρυμένον, *Αχραντε, * τῷ φόρτῳ τῶν πολλῶν * ἀμαρτημάτων ἐλάφρυνόν με νῦν,* φέρειν τὸν ζυγόν * ἐνδυναμοῦσα * Χριστοῦ τὸν ἐλαφρότατον.

 $\Omega \delta \eta \in \mathcal{L}$ Ήλθον είς τὰ βάθη.

ήμερον οὐράνιαι Δυνάμεις * καὶ 'Αποστόλων δήμοι * συνευσραίνονται τοῖς ἐπιγείοις, * Πέτρε, τῶν σῶν * παθημάτων βλέποντες * προσκυνούμενα τὰ σύμβολα.

Κροτούσιν Αγίων αι χορεΐαι, * και δλολύζει φάλαγξ * ή δαιμόνιος δειματουμένη,* Πέτρε, των σων * παθημάτων βλέποντες * προσχυνούμενα τὰ σύμβολα. Υπνωσαν 'Αγγέλου παρουσία * οἱ στρατιῶται, Πέτρε, * οἱ φρουροῦντές σε· ἐχ τῶν χειρῶν δὲ * ἄφνω τῶν σῶν * αἱ 'Αλύσεις ἔπεσον, * ἄς ὀσίως ἀσπαζόμεθα.

Νεκρὰν Ταβιθᾶν ἐξαναστήσας, * τοὺς δὲ φρουροὺς νεκρώσας * τῶν ᾿Αλύσεων ἐξετινάχθης· * πάντα τὰ σὰ * ὑπὲρ νοῦν, ᾿Απόστολε· * δθεν πίστει σε γεραίρομεν. Θεοτοκίον.

Ήλθον είς χειμώνα ἀπωλείας, * καὶ συνετάραξάν με * ποταμοὶ σφαλμάτων ἀμετρήτων * ἀλλ' ἐπ' ἐμοὶ * σπλαγχνισθεῖσα, Δέσποινα, * πρὸς λιμένα θεῖον ἰθυνον.

Ετερος. Έβόησε * προτυπών.

Α ντίστροφον * παραδόξως ὑπέμεινας σταύρωσιν, * ἐτοιμάσας * πρός οὐράνιον τρίβον τοὺς πόδας σου· * ἢν ἡμᾶς βαδίζειν, * Μαθητὰ τοῦ Χριστοῦ, ἐνδυνάμωσον.

Συνώχησας * τῆ τῶν ζώντων ζωῆ, καὶ δεσμούμενος * ὑπὲρ ταύτης, * τὰ δεσμὰ τοῦ Βελίαρ συνέτριψας * τὴν δεσμεύσασάν σε * διὰ τοῦτο σεβόμεθα *Αλυσιν.

Ίχέτευε * τὸν Δεσπότην, Παμμάχαρ, τῆς χτίσεως, * χαταπέμψαι * ἰλασμὸν χαὶ εἰρήνην χαὶ ἔλεον * τοῖς δοξάζουσί σε * ὡς αὐτοῦ Μαθητὴν γνησιώτατον. Θεοτοχίον.

Νεχρώσεως * δερματίνους χιτώνας ένδέδυται * ὁ Προπάτωρ· * ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται * ἐχ τῶν σῶν αἰμάτων * σαρ-χωθείς ὑπὲρ λόγον, Πανάμωμε.

Ο Ειρμός.

» Τρόησε, * προτυπών τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προφήτης * Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος * Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, * Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάχιον.

Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών.*

πέτρα Χριστός, * ὁ τὴν πέτραν τῆς πίστεως * δοξάσας φαιδρῶς, * αὐτοῦ τὸν πρωτόθρονον * συγκαλεῖται ἄπαντας * ἐορτάσαι ἐπὶ τῷ θαύματι * τῆς τιμίας 'Αλύσεως, * δοθῆναι τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Ετερον, Ήχος β΄. Την έν πρεσβείαις.*

Τόν Κορυφαΐον * καὶ πρώτον των 'Αποστόλων, * τῆς ἀληθείας * τὸν ἔνθεον ὑποφήτην * Πέτρον τὸν μέγιστον εὐφημήσωμεν, * καὶ τὴν αὐτοῦ ἐν πίστει * ἀσπασώμεθα 'Αλυσιν, * πταισμάτων τὴν λύσιν χομιζόμενοι.

Ο Οίκος, πρός τό Τείχισόν μου.

Πόν εὐκλεῆ καὶ μέγαν Κυρίου * Μαθητὴν ἐπαξίως * ποία γλῶσσα βροτῶν * ἐγκωμιάσαι δυνήσεται; * δν γὰρ εὐλόγως ὁ Θεός

Λόγος * έμακάρισε, ποΐος νοῦς ἐπαινέσει; * ὅμως, ἐπεὶ ὅπερ τις κατὰ δύναμιν κέκτηται * ὁρείλει Χριστῷ προσφέρειν, * τοῦτο δὴ καὶ ποιῆσαι πειράσομαι. * 'Αλλ' ὡ φιλέορτοι, εὐσεβῶς * τὸν Πρωτόθρονον ἄσμασι στέψωμεν, * πταισμάτων τὴν λύσιν κομιζόμενοι.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ $I \vec{\eta}'$. του αύτου μηνός, ή προσκύνησις της τιμίας Αλύσσεως του Αγίου και ἐνδόζου Αποστόλου Πέπρου.

Στίγοι.

Σὴν προσκυνοῦντα, Πέτρε, σειρὰν τιμίαν, Σειρᾶς μακρᾶς λῦσόν με τῶν ἐγκλημάτων. Σειρὴν προσκυνέω Πέτρου δεκάτη ἐνὶ ἔκτη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωρή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί.*

Ο βασιλεύειν μέν δοχών, * βεβασιλευμένος δὲ μᾶλλον * ὑφ' ἡδονῆς, τὸ ἀρεστὸν * Ἰουδαίοις ποιῶν, χειροπέδαις σε * σιδηραϊς χατεδίχασεν· * ἄς, ᾿Απόστολε, τιμώμεν σὲ ἀνυμνοῦντες.

Υποχωρεί σοι, Μαθητά * τοῦ Χριστοῦ, ἡ σύμπασα κτίσις· * τὰ γὰρ πελάγη πορευτὰ, * τὰ πλοιὰ ὡς στυππεία, πυλῶνες δὲ * σιδηροί σοι ὡς ἄμφοδα * ἐλογίσθησαν δυνάμει τοῦ Παρακλήτου.

Μάγους ψευδείς συναναιρών, * νέχυας έγείρων, χωλούς τε * χαὶ παρειμένους ὑγειών, * χαὶ νοσοῦντας σχιᾳ σου ἰώμενος, * χεχλεισμένων διῆλθες πυλών, * χαὶ χλοιών προσχυνουμένων ἐξέδυς, Πέτρε.

Έχ Παλαιστίνης ὁ Χριστοῦ * ἵππος καὶ ᾿Απόστολος Πέτρος * ώς ἐχ βαλβίδος προελθών, * καὶ τῷ κόσμφ κηρύξας, ἐν Ῥώμη μὲν * τἢ προτέρα κατέπαυσε, * τἢ δὲ Νέα δοὺς τὴν Ἦλυσιν προσκυνείσθαι.

()EOTOXIOV.

Τῆς σῆς λοχείας τὸ καινόν * ἡ Χαλδαϊκἡ φλόξ ἐδήλου, * τοὺς Παϊδας βλάπτουσα μηδέν· * τοῖς πολλοῖς τοιγαροῦν παραπτώμασι * φλογιζόμενον, Δέσποινα, * τῆς πρεσβείας σου τῆ δρόσφ διάσωσόν με.

Έτερος. 'Αβραμιαΐοι ποτέ.*

Tρίτον ἡρνήσω Χριστόν· * ἐπερωτήσει δθεν * τριττῆ ἰᾶταί σου τὸ ἔγχλημα, * Πέτρε παναοίδιμε, * χαὶ στηριγμόν δειχνύει * πολλών σαλευομένων.

'Ως δεσμευθείς τοῦ Χριστοῦ * τῷ γλυχυτάτῳ πόθῳ, * δεσμοῖς ποιχίλοις προσωμίλησας· * διό σου τὴν *Αλυσιν * λύουσαν πάθη, Πέτρε, * ἐν πίστει προσχυνοῦμεν.

Νύχτα βαθεΐαν δεινής * πολυθείας λύεις, * τὴν οἰχουμένην διεργόμενος * ώς μέγιστος ήλιος, * Πέτρε, Χριστοῦ αὐτόπτα, * των 'Αποστόλων κλέος.

Δόξα έγένου Χριστοῦ, * τοῦτον τοῖς μέλεσί σου * δοξάσας, Πέτρε παναοίδιμε. * διό σε δοξάζομεν, * και την δεσμεύσασάν σε * "Αλυσιν προσκυνούμεν.

Θεοτοχίον.

Ο καταβάς ἐπὶ σὲ * ὡς ὑετὸς, Παρθένε, * θεογνωσία πᾶσαν ήρδευσε * τὴν γῆν, καὶ ἀνέδειζε * σὲ τῶν Αγγέλων πάντων, * Αγνή, τιμιωτέραν.

 $^{\prime}\Omega\delta\eta$ η^{\prime} . Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

🧥 ομοθέτα, Ποιμήν καὶ Διδάσκαλε * τῶν θρεμμάτων Χριστοῦ, 🚺 Πέτρε ἔνδοξε,* τοὺς εὐσεβῶς ὑμνοῦντάς σε * καὶ πιστῶς προσχυνούντας * σου τὰς 'Αλύσεις * άμαρτίας δεσμών ἀπολύτρωσαι.

Ένοχλήσεις Δαιμόνων ἀπέλασον, * άμαρτίας χειμώνα κατεύνασον, * νόσους, κινδύνους, θλίψεις τε * καὶ βαρβάρων ἐφόδους * διώχων, Πέτρε, * ἀπό των τὰς Αλύσεις τιμώντων σου.

Κεχαρίτωται πᾶς προσαπτόμενος * τῆς τιμίας σειρᾶς σου, Απόστολε, * άγιασμοῦ πληρούμενος, * καὶ χαρά άναμέλπει· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πανδαισίας απάσης ὑπέρχειται * ἡδονῆς τῶν σεπτῶν σου ᾿Αλύσεων * ή εὐλαβής προσχύνησις. * σὺ γὰρ καὶ ἐστιάτωρ * τῆς εύφροσύνης * τής τοιαύτης ένθέου, 'Απόστολε.

Θεοτοχίον.

Έρερπύσας τρυφής έξορίζει με * δυσβουλίαις ο όφις ο δόλιος. * βουλής δ' ὁ μέγας "Αγγελος * βροτωθείς έχ σής μήτρας, * τοῦ Παραδείσου * οίκητήρα και πάλιν είργάσατο.

"Ετερος. Είρμος ο αύτος.

Τεωργών καρδιών, Πέτρε, λήτα,* εὐφορώτατα ταῦτα ἐτέλεσας *
τῶ Γεωργώ τῆς καίσεις * τῷ Γεωργῷ τῆς κτίσεως, * τῷ τὰς κλεῖς σοι τὰς θείας * παρεχομένφ * τοῦ δεσμεῖν τε καὶ λύειν ἐγκλήματα.

Μαχαρίζομεν, Πέτρε, σὲ πάντοτε, * καὶ τὴν σὴν ἀσπαζόμεθα Αλυσιν, * ην ως κακουργος έφερες, * αναιρών της κακίας * τον άρχηγέτην * και δεσμών τοις δεσμοίς σου, 'Απόστολε.

Αχλονήτφ σου πέτρα της πίστεως * συντηρών Ἐχχλησίας τό πλήρωμα, * τὰ διὰ μέσου σχάνδαλα * ἀποδίωξον, Πέτρε, * χαὶ εἰρηναίαν * ἐξαιτοῦ ταύτη, μάχαρ, χατάστασιν.

Τὰ δεσμὰ καὶ τὸ πάθος τὸ ἄχραντον * τοῦ δεσμεύσαντος άδην καὶ θάνατον * περιφανώς ἐκήρυξας· * διὰ τοῦτο, Παμμάκαρ, * τὴν "Αλυσίν σου * ἀσπαζόμενοι ἀγιαζόμεθα.

Τριαδικόν.

'Ως τὰ ἄνω βοήσωμεν τάγματα,* τρισαγίοις φωναζε τὸν παναίτιον * Πατέρα νῦν δοξάζοντες * καὶ Τίδν καὶ τὸ Πνεῦμα, * μίαν οὐσίαν, * μίαν δύναμιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίον.

Νοητήν σε λυχνίαν προέγραψεν * ὁ Προφήτης, τὸ θεΐον λαμπάδιον, * Θεογεννήτορ, φέρουσαν, * τὸ φωτίσαν τοὺς πρώην * ἐσχοτισμένους * τῶν κακῶν ταῖς πολλαῖς ἀμαυρώσεσι.

Ο Είρμός.

» Λ υτρωτὰ τοῦ παντός, Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός » Λ εὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας * καὶ ἐδίδαξας μέλ- πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. $^{'}\Omega^{2}\eta$ $^{0'}$. * * Απας γηγενής.*

Ολος γλυκασμός * ὑπάρχεις, ᾿Απόστολε, * ἀνευρημούμενος, * πάσης θυμηδίας τε * πεπληρωμέναι * αἰ πανηγύρεις σου * διὸ καὶ νῦν τοὺς δούλους σου * τοὺς προσκυνοῦντας πιστῶς * τὰ δεσμά σου * εὖφρανον, ἀγίασον, * καὶ φαιδρῶς ἐορτὰσαι ἀξίωσον.

Θραυσον τὴν ἰσχύν * των έθνων, 'Απόστολε, * των πολεμούντων ἡμᾶς, * καὶ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν * ἀμάχψ σθένει * σοῦ καθυπόταζον * ἐν χειροπέδαις ἄρχοντας * αὐτῶν τῆ πόλει σου * θριαμβεύων, * ἔνθα σου ἡ *Αλυσις * τῶν ἀχράντων χειρῶν νῦν τετίμηται.

"Οντως άληθεῖς * οἱ λόγοι σου, Δέσποτα, * οὺς ἀπεφήνω εἰπων. * 'Ο πιστεύων εἰς ἐμὲ * καὶ μείζονά μου * ἔργα ἐργάσεται. * ἰδοὺ γὰρ ὁ 'Απόστολος * καὶ ζῶν τὰ πάθη σκιὰ * ἐξιᾶτο, * καὶ νῦν τοῖς κλοιοῖς αὐτοῦ * τὰ ποικίλα ἐργάζεται θαύματα.
Τριαδικόν.

"Υψιστε Πατήρ, * Υἰἐ καὶ Παράκλητε, * Τριὰς ὁμότιμε, * ταῖς τοῦ Κορυφαίου σου * τῶν 'Αποστόλων * Πέτρου δεήσεσι, * τῷ Βασιλεῖ συμμάχησον * ἐν τοῖς πολέμοις ἀεί· * τῇ δὲ Πόλει * ἄσειστον, ἀκλόνητον, * εἰρηναίαν παράσχου κατάστασιν.

Θεοτοκίον.

"Απαντες βροτοί * ὑμνεῖν ἀποροῦντές σου * τὸ ξένον λόχευμα,* τὸν τοῦ καταπτάντος σοι * 'Αγγέλου λόγον * χαίροντες ἄδομεν. * Χαίροις, βροτῶν ἡ λύτρωσις, * τῶν πενομένων τροφή· * τῶν δαιμόνων * χαίροις ἀμυντήριον· * χαίροις, σπίλων ἐμῶν καθαρτήριον. "Επερος. 'Ο τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.*

Τδετν ήξιώθης τὰ μακρόθεν * πιστώς ἐλπιζόμενά σοι, Πέτρε,* και καμάτων τὰ γέρα * ἐκ Θεοῦ τοῦ φιλανθρώπου χαίρων κομίζη: * οῦ τῆ σαρκί σου * πάθος θεῖον ἐξεικόνισας.

'Ως θεῖος κλειδούχος βασιλείας, * τὰς ταύτης ὑπάνοιξον εἰσόδους * τοῖς πιστώς σε τιμώσιν * ἐπὶ γῆς, καὶ τὴν σεπτήν σου άσπαζομένοις * "Αλυσιν, Πέτρε, * ήν δεσμούμενος έφόρεσας.

Συνών τῷ Υἰῷ ἐν Θαβωρίω, * φωνής Πατρικής αὐτόν δηλούσης * ήξιώθης άχουσαι, * του σεπτου Πνεύματος, Πέτρε, σου την χαρδίαν * χεχαθαρμένην * παραδόξως χαταυγάσαντος.

Ήμιν τοις έχ πόθου σε τιμώσι * χαὶ τὴν "Αλυσιν ἀσπαζομένοις, * μεθ' ής, Πέτρε, έδέθης, * ίλασμόν καὶ ὀρλημάτων αίτησαι λύσιν, * και βασιλείας * ούρανίου την ἀπόλαυσιν. Θεοτοχίον.

Φωτός οἰκητήριον ἐγένου. * διὸ φωταγώγησόν με, Κόρη, * άμαυρούμενον πάσαις * τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἐπηρείαις. ὅπως ἐν πίστει * σὲ, Παναγία * μεγαλύνω Μητροπάρθενε. Ο Είρμός.

Ο Τόχος σου ἄφθορος ἐδείχθη, * Θεός ἐχ λαγόνων σου προ-ῆλθε * σαρχοφόρος, δς ὥφθη * ἐπὶ γῆς καὶ τοῖς ἀνθρώποις » συνανεστράφη: * σὲ, Θεοτόκε, * διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.*

Οὐ σὰρξ καὶ αξμα, Πέτρε, σοι, * ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε * θεολογήσαι τον Χριστόν, * Υίον Θεού Πατρός ζώντος. * διό σε καὶ μακάριον * αὐτός προεμαρτύρατο, * καὶ φερωνύμως κέκληκε * Πέτρον, ώς πέτραν ἀρραγῆ * καὶ Βάσιν τῆς Ἐκκλησίας. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

γαρθένος παναμώμητος * σὺ ἐγνώσθης καὶ Μήτηρ, * ὡς Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον * ὑπὲρ φύσιν τεχοῦσα, * καὶ σωτηρία γέγονεν * ή χυοφορία σου * τοις μελωδούσιν έχ πόθου * Δόξα πρέπει τιμή τε * και προσκύνησις Τριάδι * τῆ ἀστέκτω και θεία.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

Προσόμοια,

ΉΙχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.* 📳 ούς πόνους τοῦ κηρύγματος * τιμώντές σου, πανεύφημε * Κο-1 ρυφαΐε, * καὶ τὴν "Αλυσιν πιστώς * προσκυνούντες, ὑμνοῦμεν * Χριστόν τόν ζωοδότην * τόν εὐεργέτην των ψυχων ήμων.

Ως έχ της άθείας βυθού * άνήγαγες, πανεύφημε, * τῷ άγχί-στρφ * τοῦ χηρύγματος βροτούς, * χαὶ ἡμᾶς άθυμίας * άνάγαγε πρεσβείαις, * Πέτρε, ταῖς σαῖς πόθω ὑμνοῦντάς σε. [[ρεσβείαις σου ώς θείαις κλεισί, * Πανεύφημε, εὐτρέπισον * οὐ-🍱 ρανίους * τὰς εἰσόδους καὶ ἡμῖν, * τὰς πύλας διανοίξας * ὡς έχων παρρησίαν * τοῖς Κορυφαῖόν σε δοξάζουσι.

Men. Tom. III.

44ξα, 'Πχος δ'.

στολε, * δωρηθήναι * ήμιν τὸ μέγα έλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. 'Δε γενναῖον ἐν Μάρτυσιν."

Ος πρεσβείαν ἀχοίμιστον * καὶ παράκλησιν ἔμμενον * κεκτημένη, Πάναγνε, πρὸς τὸν Κύριον, * τοὺς πειρασμούς κατακοίμισον, * τὰ κύματα πράθνον * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς, * καὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν καρδίαν μου * παρακάλεσον, Κόρη, * δυσωπῷ σε,* καὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου,* ἔπως ἀξίως ἀοξάζω σε.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα σε * έπι ξύλου ώς εβλεψεν * ή 'Αμνάς ή τέξασα έπωδύρετο * και μητροπώς σου έφθεγγετο: * Τίξ ποθεινότατε, * πως έν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακεόθυμε; * πως τὰς χεϊράς σου * και τοὺς πέδας σου, Λόγε,* προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, και τὸ αίμα * τὰ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Εἰ βούλει, ποίησον Δοξολογίαν μεγάλην.

εί δὲ μή,

Είς του Στίχου, Στιχηρά της 'Οκτωήχου. Δόξα, Ήχος δ'. 'Ανατολίου.

' Αξίως είληφας έχ Θερά τὰ χαρίσματα, * σορέ 'Απόστολε, * πέτρα τἔς πίστοως * ἀνθ ὧν ως ράδον τὸ αίμα αομ * τῷ Κτίστη ως γλώμον έδεσμα προσήγαγες, πανεύφημε, * καὶ κλειπίστει εὐρημοῦσί σε.

Καί νύν, Θεοτοκίον. "Εδωμας σημείωσιν.*

ος ποβερώτασος * ά σου θανάσου. Θεόνωμας *

ριον * καὶ πρός φῶς τὸ ἀνέσπερον * ἐξιστῆν καὶ τρέμειν * ἀεὶ τῶν δαιμόνων * παρασκευάζω, ἀγαθή· * ἐξ ὧν με ρῦσαι τῆ δυναστεία σου, * Παρθένε ἀπειρόγαμε, * καὶ πρός λιμένα σωτήδων * τῶν 'Αγίων κατάταξεν.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν ἡ πάναγγος Δέσπουνα, * καὶ νεκροϋντα τὸν δόλων, * ωλόλυζε κράζουσα: * πικρώς τῷ ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντε, * καὶ τὸ μακρόθυμαν αὐτοῦ *

άποθαυμάζουσα πατεπλήττετο· * Τέπνον μου ποθανότατον, * μή έπιλάθη τῆς δούλης σου, * μή βραδύνης, Φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

> Ή λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ ᾿Αποστόλου, ᾿Ωδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Προκείμενον. Τηγος πλ. δ'.

Είς πάσαν την γην έξηλθεν δ φθόγγες αύτοϋ, και είς τὰ πέρατα της οίκουμένης τὰ ρηματα αύτου.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού, ποίησιν δε γειρών αύτου άναγγελλει το στερέωμα.

Ο Απόστολος.

Πράξεων των 'Αποστόλων το 'Ανάγνωσμα. Κατ' έχεινον τον καιρόν.

Ζήτει Σάββατον δ΄. τοῦ Πάσχα. 'Αλληλούκ, 'Πγος α΄.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοἱ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ την άληθειάν σου ἐν ἐκκλησία Αγίων.

Στίγος. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός επὶ πάντας τους περικύκλψ αυτόθ:

Εὐαγγέλιον, Έωθινόν ια'.

Τφ καιρφ έκεινω, έρανέρωσεν έκυτον δ Ίησοθέ τοις μαθητική αύτου.

Κοινωνικόν.

Είς πᾶσαν την γην έξηλθεν.

Καὶ τὰ λοιπά.

ΤΙΕ ΙΖ΄, ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου και Θεοφόρου Πατρός ήμων 'Αντωνίου του μεγάλου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραζα,** ἱστῶμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλο, εν Στιχηρά Προσόμοια,

ηχος β΄. "Ότε * έχ του ξύλου σε νεχρόν.*

Τε * ἐν τῷ μνήματι σαυτόν * χαίρων περιέχλεισας, Πάτερ, * ὑπὲρ ἀγάπης Χριστοῦ * φέρων σταθερώτατα * τὰς τῶν δαιμόνων ποινάς· * προσευχῆ δὲ καὶ χάριτι * ἀπέδειξας τούτων * πάχνης ἀδρανέστερα * τὰ βουλευτήρια· * τότε * ἐπεκρότησαν τὰξεις * τῶν 'Αγγέλων κράζουσαι· Δόξα * τῷ ἐνδυναμοῦντί σε, 'Αντώνιε. Δ :ς.

φρον, * χαίροντες χραυγάζομεν. Δόξα * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ καθωδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς. * δθεν * συνελθόντες, θεόνως * δοξασθεὶς δὲ τὸ πρόσωπον * τῆ αίγλη ἐχείνου, * Πάτερ, Ω ριῶν ἀληθῶς. * αὐθις δὲ χατώπτευσας * ὅθεν * συνελθόντες, θεόρον * ἀλοξα * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲ ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲς ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ σὲς ἐνισχύσαντι θεῷ Το καροδήγησαι * εἰς σωτηρίους μονάς * τῷ τὸ καροδήγησαι * τὸ καροδήγησαι * τὸ καροδίας * τὸν καροδίας * τὰν καροδίας * τὸν καροδίας * τὸν καροδίας * τὰν καροδίας * τὸν καροδίας * τὰν καροδίας * τὸν καροδίας * τῷ τὸν καροδίας * τ

Δόξα, Ήχος β'.

Ττόν ἐπὶ γῆς ᾿Αγγελον * καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, * τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, * τὴν τρυρὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, * τῶν ᾿Ασκητῶν τὸ καύχημα, * ᾿Αντώνιον τιμήσωμεν περυτευμένος γὰρ * ἐν τῷ οἴκφ τοῦ Θεοῦ * ἐξήνθησε δικαίως, * καὶ ώσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμφ * ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χριστοῦ * τῶν λογικῶν προβάτων * ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

διόδευτε πύλη * μυστιχώς ἐσφραγισμένη, * εὐλογημένη Θ εντόχε, * δέξαι τὰς δεήσεις ἡμῶν * χαὶ προσάγαγε τῷ σῷ Γῷ χαὶ Θεῷ, * ἱνα σώση διὰ σοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, ³Πγος β'. **Οίχος τοῦ Ἐφραθᾶ.***

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Α όλους των πονηρών * δαιμόνων θριαμβεύσας * τῆ τοῦ Σταυροῦ Δε δυνάμει, * ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Πάτερ 'Αντώνιε.

Στίχ. Μακάριος άνηρ ό φοβούμενος τον Κύριον.

τρθης ως 'Ηλιού * έν άρματι πυρίνω, * καὶ συνεκράθης, μάἐλ καρ, * ἀμέσως τῆ Τριάδι, * 'Αντώνιε παγκόσμιε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, δμοιον.

νω σε οι Χοροὶ, * Θεοτόχε Παρθένε, * ὑμνοῦσι σὺν τοῖς χάτω, * δοξάζοντες ἀπαύστως * τὸν Τόχον σου τὸν ἄχραντον.

Απολυτίκιον. Τον ζηλωτήμ Ήλίαν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν την α΄. στασιν του, **Μαπάριος άνηρ** εἰς Ἦχον πλ. δ΄. Εἰς δὲ τὰ, **Κύριε ἐπέπραξα**, ἰστώμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. Ο έξ ύψιστου κληθείς.

φωτισθείς ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀχτῖσιν, * ὅτε σε ὁ ἔνθεος * ἔρως ἀνέρλεξε * χαὶ τὴν ψυχὴν ἀνεπτέρωσεν * αὐτὸ ποθῆσαι, * τὸ τῆς ἀγάπης ὄντως ἀχρότατον· * τότε χατεφρόνησας * σαρχός χαὶ αἴματος· * χαὶ ἔξω χόσμου γεγένησαι,* πολλῆ ἀσχήσει * χαὶ ἡσυχία τούτω ἐνούμενος· * ὅθεν ἐπλήσθης * ὡς ἐζήτησας τῶν ἐχεῖθεν χαλῶν, χαὶ ἀνέλαμψας * ὡς ᾿Αστὴρ χαταυγάζων * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ᾿Αντώνιε.

16

Τῶν δαιμόνων τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη * συντρίψας τῆ χάριτι * τοῦ Θείου Πνεύματος, * καὶ τὴν κακίαν καὶ ἔνεδραν *
αὐτῶν τοῖς πᾶσι * δηλοποιήσας θείοις διδάγμασι * ταῖς θείαις
λαμπρότησι * καταστραπτόμενος, * τῶν Μοναστῶν διαυγέστατος * φωστὴρ ἐγένου, * καὶ τῆς ἐρήμου πρῶτος διάκοσμος * καὶ
τῶν νοσούντων * ἐμπειρότατος καὶ σεπτός ἰατρὸς, καὶ ἀρχέτυπος * χαρακτὴρ ἐναρέτου * ἀγωγῆς, Πάτερ 'Αντώνιε.

Aic.

Ο χαρισμάτων ένθέων πεπλησμένος * σὲ ὡς ἀκηλίδωτον * ἔσοπτρον, Πάτερ, εὐρὼν * Χριστός, τῶν θείων ἐμφάσεων * λαμπρὰς οἰκείου * μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν · * ἐντεῦθεν ἰάσεων * ἄρθονος ὅρθης πηγή, * διατρορή τε λιμώττουσι, * καὶ τῶν διψώντων * δι ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔρεσιν· * τὰς ψυχικὰς δὲ * διαθέσεις όρῶν σοῦ τῷ λόγω σορῶς ἐβελτίους Θεῷ· * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. $-\Delta$ ίς.

Αντώνιε. * Τος παρθενίας διδάσκαλος, * τῆς ἐγκρετείας * ἤκριβωμένη στάθμη, ᾿Αντώνιε. * συνών τῷ Δεσκότη σου * καὶ τὴν ἀσίγητον * δοξολογίαν, μακάριε, * σὺν τοις ᾿Αγγέλοις * καὶ τοις ᾿Οσίοις * πᾶσι καὶ Μάρτυσι * τούτω προσάγων, * τοὺς τελοῦντάς σου τὴν ἱερὰν μνήμην πάντοτε * χαλεπῶν ἐκ κινοὺνων * καὶ πταισμάτων ἐλευθέρωσον. Δίς.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Συχεώτου.

Το κατ' εἰκόνα πηρήσας ἀλώβητον, * νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὁλεθρίων * ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος, * εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν, ὡς δυνατὸν, ἀνελήλυθας· * ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος, * ἔσπευσας τὸ χεῖρον * καθυποτάζαι τῷ κρείττονι, * καὶ
τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι· * ὅθεν * Μοναζόντων ἀνεδείχθης ἀκρότης, * πολιστής τῆς ἐρήμου, * εὐδρομούντων ἀλείπτης, *
κανών ἀρετῆς ἀκριβέστατος· * καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς * τῶν ἐσπτρων λυθέντων, 'Αντώνιε, * καθαρῶς ἐποπτεύεις τὴν 'Αγίαν
Τριάδα * ἐντυγχάνων ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθω τιμώντων σε.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Τίς μή μακαρίσει σε, * Παναγία Παρθένε; * τίς μή ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Τίὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρκωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων, * καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι ἡμᾶς. * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰκέτευε, * σεμνή Παμμακάριστε, * ἐλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος, το Προκείμενον της ήμέρας, και τὰ Αναγνώσματα.

Σορίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

Κεφ. Δ ικαίων ψυχαί έν χειρί Θεού, καὶ οὐ μή ἄψηται αὐτων βάσανος. Έδοξαν εν δφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ελογίσθη κάκωσις ή εξοδος αὐτων, καὶ ἡ ἀφ' ἡμων πορεία, σύντριμμα· οἱ δε εἰσιν ἐν εἰρήνη. Καὶ γὰρ ἐν δψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθώσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτων ἀθανασίας πλήρης. Καὶ δλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὐρεν αὐτοὺς ἀξίους ἐπυτού. Ώς χρυσόν ἐν χωνευτηρίω ἐδοκίμασεν αὐ-

τούς, και ώς όλοκφραωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς και έν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν "Εθνή, και κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει σύτων Κύριος είς τούς αίωνας. Οι πεποιθότες έπ' αύτῷ συνήσουσιν άλήθααν, και οι πιστοί έν άγάπη προσμενοθσεν αὐτῷ ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισποπή έν τοῦς έκλεκτοῦς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

φ (καιοι είς τὰν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίφ ὁ μισθός αὐτῶν, καὶ Κιφ. Δ ή φροντίς αύτων παρά Ύψωτω. Διά τουτο λήψονται το βασίλειον τής ευπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έκ χειρός Κυρίου ότι τη δεξιά αύτου σκεπάσει αύτους, και το βραγίονι ύπερασπιετ αύτών. Λήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, καί όπλοποιήσει την ατίσιν είς άμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, και περιθήσεται κέρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, όσιότητα όξυνεί δε ἀπότομον όργην εις ροποσιαν, απλεχευγείτησει απιώ ο κραίτος εμι τους παραφρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες αστραπών, και ως από εύκύκλομ τάξου, των νοφών, έπι σκοπόν άλουνται και έκ πετροβόλου θωμού πλήρεις ριφθήσονται χάλαζαι. 'Αγανακτήσει κατ' αύτων ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δέ συγκλύσουσιν άποτόμως. 'Αντιστήσεται αύτοις πνευμα δυνάμεως, και ώς λαιλαψ έκλικμήσει αύτούς και έρημώσει πάσαν την γην άνομία, και ή κακοπραγία περιτράψει θράνους Δυναστών. Ακούσατε ούν, Βασιλείς, και σύνε- Κεφ. τε μάθετε, δικασταν περάτων γής ένωτίσασθε, οι κρατούντες πλήθους, και γεγαυρωμένοι έπι δχλοις Έθνων ότι εδόθη παρά Κυρίου ή πράτησες έμεν, και ή δυναστεία παρά Υψίστου.

Σοφίας Σολομώντος το 'Ανάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάση τελευτήσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γήρας Κιο. 🕰 γάρ τίμιαν, οὐ τὰ πολυχρόνου, οὐδέ ἀριθμῷ ἔτῶν μεμέτρηται. Πολιά δέ έστι φράνησις άνθρώποις και ήλικία γήρως, βίος ακηλίδωτος. Ευάρεστος Θεφ γενόμενος, ήγαπήθη· καί ζών μεταξύ άμαρτωλών, μετετάλη. Ήρπάγη, μη πακία άλλάξη σύνεσιν αύτου, ή δόλος άπατήση ψυχήν αύτου. Βασκανία γάρ φαυλάτητος άμασυροί το καλά, και μεμβοσμός επιθυμίος μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς έν όλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μαπρούςάρεστή γάρ ήν Κυρίω ή ψοχή αθτοῦ διά τοῦτο ἔσπευσεν ἐχ μέσου πουπρίας. Οι δε λαοί ιδόντες, και μή νοήσοντες, μπολ beared que oranopa as assegation. But have not eyed en and societ αύτοῦ, καὶ ἐπισκοπή ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Digitized by Google

Είς την Λιτην, Στιχηρά Ἰδιόμελα, Ίχος β΄. Του Στουδιτου.

Α σχητιχόν γυμνάσιον * συγχροτήσας ἐπὶ γῆς, * "Όσιε 'Αντώσου πέσας ἀπήμβλυνας, * καὶ κλίμαξ θεία καὶ σεπτή * εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα, * τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη * ὁ θεόληπτος βίος σου * εὐσεβείας γὰρ καρποὺς * ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος, * ρωμαλαίως ἰατρεύεις δι' αὐτῶν * τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν * τῶν πιστῶς ἐχρωντων σοι * Χαίροις, τῆς 'Εψας ἀστήρ χρυσαυγέστατε, * καὶ τῶν Μοναζόντων λαμπαδοῦχε καὶ Ποιμήν * Χαίροις, ἀοίδιμε, * τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα * καὶ τῆς 'Εκκλησίας ἀκράδαντον ἐρεισμα. * Χαίροις, * τῶν πλανωμένων ὁ μέγας ὁδηγός. * Χαίροις, * τὸ ἡμέτερον καύχημα * καὶ τῆς οἰκουμένης φαιὸρὸν ἀγαλλίαμα.

Ο αύτός.

Τον έπι γής "Αγγελον * και έν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ, * τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν, * τὴν τρυρὴν τῶν ἀγαθῶν καὶ τῶν ἀρετῶν, * τῶν 'Ασκητῶν τὸ καύχημα, 'Αντώνιον τιμήσωμεν. * καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμω * ἐπλήθυνε τὰ ποίμνια Χρίστοῦ * τῶν λογικῶν προβάτων * ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνη.

Ο αύτός.

"Ο σιε Πάτερ, * ἐχ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * ὁργανον γέγονας τοῦ 'Αγίου Πνεύματος. * καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους
καταφρονείν τῶν ἡδέων. * νῦν δὲ τῷ θείφ φωτὶ * καθαρώτερον
ἐλλαμπόμενος, * φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, * Πάτερ 'Αντώνιε.

Ήχος γ΄. Άνατολίου.

Οσιε 'Αντώνιε, * τῆς στερροτάτης ἀσκήσεως * τὴν καυστικὴν καὶ εῦψυχον διατριβὴν * ὡς ἐν ἀῦλοις ἀναπαυόμενος διετέλεσας * τοῖς ἐρημοτέροις γὰρ σεαυτόν συνάψας πνευματικῶς, * τὰς πυριφλέκτους φαρέτρας * τῶν δαιμόνων κατεπάτησας * καὶ ὑπεράνω πάσης ἀρετῆς γεγονώς, * συναυλίζη 'Αγγέλοις * ἐν τῆ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν. * Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ⁷Ηχος πλ. α'.

 ${\bf O}$ σιε Πάτερ, * τῆς φωνῆς τῆς Εὐαγγελίου τοῦ Κυρίου ἀχούσας * τὸν κόσμον κατέλιπες, * τὸν πλοῦτον καὶ τὴν δόξαν εἰς οὐδὲν λογισάμενος· * δθεν πᾶσιν ἐβόας· * ᾿Αγαπήσατε τὸν

Θεόν, * καὶ εὐρήσετε χάριν αἰώνιον· * μηδὲν προτιμήσητε τῆς ἀγάπης αὐτοῦ· * ἴνα, ὅταν ἔλθη ἐν τῆ δόξη αὐτοῦ, * εὕρητε ἀνάπαυσιν μετὰ πάντων τῶν 'Αγίων· * οὖ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ, * φύλαξον καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ταχαρίζομέν σε, Θεοτόχε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγή προστασίαν * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Σαίροις, των ἀσχητων ἀρχηγός * γεγενημένος καὶ ἀήττητος πρόμαχος. * παθων γὰρ * ἐχτέμνων ρίζας, * καὶ των δαιμόνων ὁρμὰς * ὑποστὰς ἀνδρείως, ἐθριάμβευσας * αὐτων * τὴν ἀσθένειαν καὶ ψυχόλεθρον πλάνησιν. * τὴν τοῦ Σταυροῦ δὲ * τοῦ Σωτῆρος ἐνέργειαν * καὶ ἀνίχητον * ἐρανέρωσας δύναμιν. * ἢν καὶ περιζωσάμενος * ἐνίχησας ἄπαντας * τοὺς ἀθετοῦντας τὴν θείαν * διὰ σαρχός ἐπιράνειαν * Χριστοῦ. δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος έναντίον Κυρίου.

Στύλος φωτοειδής ἀρεταῖς * ἐστηριγμένος καὶ νεφέλη σκιάζουσα * ἐγένου * τοῖς ἐν ἐρήμῳ, * πρός οὐρανόν ἀπό γῆς * τῶν Θεόν ὁρώντων προηγούμενος, * Σταυροῦ * βακτηρία τὴν τῶν παθῶν ῥήξας θάλασσαν· * τὸν νοητὸν δὲ * ᾿Αμαλὴκ τροπωσάμενος, * ἀνεμπόδιστον * τὴν οὐράνιον ἄνοδον * εὖρες, Θεομακάριστε, * καὶ κλῆρον ἀκήρατον, * σὺν ᾿Ασωμάτοις τῷ θρόνῳ * περιχαρῶς καὶ κλῆρον ἀκήρατοῦ· δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος άνηρ ὁ φοβούμενος.

Αίροις, ἀγγελικαῖς ὁμιλῶν * χοροστασίαις ἐν ὑψίστοις, 'Αντώνιε. * τὸν βίον * γὰρ τούτων, Πάτερ, * ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς * ἀρετὴν ἀσκήσας πεπολίτευσαι, * φανεὶς * καθαρώτατον ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, * ἀκτινοβόλους * ἀστραπὰς εἰσδεχόμενον * τὰς τοῦ Πνεύματος * τοῦ 'Αγίου, πανόλβιε. * δθεν καταυγαζόμενος * ἑώρας τὰ μέλλοντα, * πάντα προλέγων ἐκ θείας * φωτοφανείας μυσύμενος * Χριστοῦ. δν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Συχεώτου.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμῶμεν, 'Αντώνιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * ποΜεπ. Τοπ. ΙΙΙ.

ρεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μαχάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * τοῦ ΙΙαύλου συμμέτοχε τοῦ Θηβαίου· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Ανύμφευτε Παρθένε,* ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρχί,* Α Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,* σῶν οἰχετῶν παραχλήσεις * ὁίχου, Πανάμωμε, * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα * καθαρισμόν τῶν πταισμάτων. * Νῦν τὰς ἡμῶν ἰχεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθηναι πάντας ἡμᾶς.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.

Τόν ζηλωτήν Ήλίαν * τοῖς τρόποις μιμούμενος, * τῷ Βαπτιστῆ εὐθείαις * ταῖς τρίβοις ἐπόμενος, * Πάτερ Αντώνιε, * τῆς ἐρήμου γέγονας οἰχιστῆς, * καὶ τὴν οἰχουμένην ἐστήριξας εὐχαῖς σου * διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα γίνεται ἡ Εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ δίδοται τοῖς ᾿Αδελφοῖς τὸ κατακλαστόν. Καὶ γίνεται ᾿Ανάγνωσις μεγάλη εἰς τον βίον τοῦ ʿΑγίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τὴν ψυχήν σου δεσμεύσας πόθω Χριστοῦ, * τὰ γεώδη μισήσας πάντα σαφῶς, * ηὐλίσθης, Πάτερ "Όσιε, * ἐν ἐρήμοις καὶ δρεσι· * τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου * γευσάμενος, ἔνδοξε, * ὡς ἐξ ἀδύτων μύστης * ἀγγελικῶς διέλαμψας· * ὅθεν καὶ τὸν γνόφον * διαβὰς τῆς σαρκός σου, * τὸ σκότος ἐδίωξας * τῶν δαιμόνων, μακάριε, * Μοναζόντων ὁ πρόκριτος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Την Σορίαν καὶ Λόγον ἐν σῆ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως, Μήτηρ Θεοῦ, * ἀφράστως ἀπεκύησας * τὸν τὰ πάντα ποιήσαντα. * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα κατέχοντα, * καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας * τὸν κόσμον ἐκτρέφοντα. * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ἡυσθῆναι πταισμάτων μου. * ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, * Δεσποινα Παρθένε ἀγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε παράσχου μοι. * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, Πανάχραντε.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τόν 'Ασχητήν τοῦ Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν κός νεχρώσαντα πάσας τὰς προσβολὰς τῶν παθῶν κοι' ἐγχρατείας χαὶ στερρᾶς ὑπομονῆς ἀληθῶς, καὶ χαταισχύναντα σφοδρῶς κτὸν ἀντίπαλον ἐχθρὸν καὶ πάσας τούτου ἐπάρσεις. καὶ νῦν πρεσβεύοντα τῷ Κυρίφ κὲλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Αίρε, πύλη Κυρίου ή ἀδιόδευτος, * ἢν προεχήρυξαν πάντες οἱ δικαιότατοι * καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, "Ορος ἀλάξευτον, * καὶ Δαυὶδ ὁ μελφδός * σὺν Μωϋσεῖ καὶ τοῖς λοιποῖς, * Βάτον καὶ Στάμνον καὶ 'Ράβδον, * Νεφέλην, Πύλην καὶ Θρόνον, * καὶ μέγα "Ορος ἀναδειχθεῖσαν ἡμῖν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἡχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τούς θορύβους τοῦ βίου καταλιπών, * τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὡμων ἀναλαβών, * ὅλον ἀνατέθεικας * σεαυτόν τῷ Κυρίφ σου· * καὶ σαρκὸς ἔξω, Πάτερ, * καὶ κόσμου γενόμενος, * τοῦ 'Αγίου γέγονας * συνόμιλος Πνεύματος· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * τοὺς λαοὺς διεγείρων, * τὰς πόλεις ἐκένωσας, * τὰς ἐρἡμους ἐπόλισας, * Θεοφόρε 'Αντώνιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν οῦρήσασθαι * τοῖς ἐρρτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*
Το φωτί λαμπόμενος * τῷ ἀπροσίτω, * ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας *
ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς * καταρωτίζων, 'Αντώνιε, * τοὺς
ἀδιστάκτω * ψυχῆ προσιόντας σοι.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Έπελεύσει Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, * τοῦ Πατρός τόν σύνθρονον * καὶ ὁμοούσιον, φωνῆ, * Αγνὴ, Αγγέλου συνέλαβες,* Θεοχυήτορ, * 'Αδὰμ ἡ ἀνάκλησις.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ. Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίω περὶ πάντων, ὧν ἀντα-

πέδωχεν ήμιν.

Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον 'Οσιακόν. 'Εκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Μετὰ τὸν Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ 'Οσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελου, ΊΙχος πλ. β'.

Ο σιε Πάτερ, * είς πάσαν την γην έξηλθεν ό φθόγγος των κατορθωμάτων σου, * δι' ων έν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν των καμάτων σου. * Των δαιμόνων ωλεσας τὰς φάλαγγας, * των 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ων τόν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρός Κύριον, * εἰρηνην αἴτησαι ταϊς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών της Θεοτόχου είς ς΄. και του Όσίου, είς η΄. οὐ ή

'Ακροστιχις.

'Αντώνιον τὸν θετον εὐρημετν θέμις. Θεοφάνους. 'Δρη α'. ΊΙχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

' θανασίας καὶ ζωής λαβόμενος * τῆς αἰωνίου σαφῶς, * καὶ Τριλαμποῦς αἴγλης, * Πάτερ, ἐμφορούμενος, * τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος * τὴν ζοφώδη ψυχήν μου * καταυγασθῆναι δυσώ-

πησον, * δπως ἐπαξίως ύμνήσω σε.

Νέος ὑπάρχων ἡλικία σώματος, * καινὴν ὁδόν ἀρετῆς * ἀναλαβών, ταύτην * ἀκινδύνως ὥδευσας * νόμφ καινῷ πειθόμενος * τοῦ Σωτῆρος, Τρισμάκαρ, * καὶ ζωηφόροις προστάγμασι * τοῦ Εὐαγγελίου ἐπόμενος.

Τη τρισηλίφ λαμπηδόνι, Πάνσοφε, * καταλαμπόμενος, * το δυσμενές, μάκαρ, * τῶν δαιμόνων φρύαγμα * καὶ τῶν θηρῶν τὰ χάσματα, * αἰκισμῶν τε τοὺς πόνους * ἀράχνης δίκην διέλυσας, * θείφ πυρακτούμενος ἔρωτι.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεοῦ Μήτηρ παρρησίαν ἔχουσα * πρός τον τεχθέντα ἐχ σοῦ * μονογενῆ Λόγον, * τὸν Πατρὶ συνάναρχον * καὶ συμφυῆ τῷ Πνεύματι, * δυσωποῦσα μἡ παύση * κινδύνων σῶσαι, Πανάμωμε, * τοὺς σὲ Θεοτόκον δοξάζοντας.

Καταβασία. Χέρσον άβυσσοτόκον.

 $^{\prime}\Omega$ $^{\prime}$ γ $^{\prime}$. $^{\prime}$ Ο στερεώσας κατ $^{\prime}$ άρχάς.*

Τενευρωμένω λογισμώ * καὶ σταθηρά διανοία * των παθών καταμαράνας τὴν φλόγα, * ἀπαθείας τὴν φαιδρὰν * καταστολὴν, 'Αντώνιε, * περιεβάλου, Πάτερ, * καὶ σωτηρίου ἰμάτιον.

Ίσχυροτάταις προσβολαϊς * δαιμόνων θρασυνομένων * καὶ θηρίων τὰς μορρὰς μιμουμένων, * κατεφρόνησας αὐτῶν * τῆς ἀσθενοῦς δυνάμεως· * τὸν κραταιὸν γὰρ εἶχες * ἐν τοῖς πολέμοις συλλήπτορα.

'Ο θεοφόρος τὰς ἀρχὰς * τοῦ σκότους καὶ ἐξουσίας * θριαμβεύσας ἐγκρατεία συντόνω, * τροπαιοῦχος νικητής * 'Αντώνις ἐγένετο, * τῶν 'Ασκητῶν ἡ δόξα, * καὶ Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Θεοτοχίον.

Νενεχρωμένον μου τόν νοῦν * τῆ τῆς ζωῆς ἐνεργεία * τῆς ἐχ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμφ, * ἐξανάστησον, 'Αγνὴ, * καὶ πρὸς ζωὴν ὁδήγησον * ἡ τοῦ θανάτου πύλας * λύσασα μόνη τῷ τόκφ σου.

Καταβασία. Το στερέωμα * των έπι σοί.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν καὶ Λόγον.

Τον Σταυρόν τοῦ Κυρίου ἄρας, Σοφὲ, * καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους ἀκολουθῶν, * τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας * ἐν τῷ κόσμῳ, θεόσορε· * ἀλλ' ἐγκρατείας πόνοις * τὰ πάθη ἐνέκρωσας, * καὶ ναὸν ἡτοίμασας * σαυτὸν τῷ Κυρίφ σου· * ὅθεν χαρισμάτων * ἀμοιβὴν ἐκομίσω * ἱᾶσθαι νοσήματα, * καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, * θεορόρε ᾿Αντώνιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νον, Θεοτοχίον.

() ς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, * ὡς ἀπείρανδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, * δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα * τοῦ Παρακλήτου, Πανύμνητε, * ἀνομίας με ὄντα * αἰσχρὸν καταγώγιον * καὶ δαιμόνων παίγνιον * ἐν γνώσει γενόμενον, * σπεῦσον καὶ τῆς τούτων * κακουργίας με ρῦσαι, * λαμπρὸν οἰκητήριον * δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, * Φωτοδόχε ἀκήρατε· * δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, * καὶ τῆς ἄνω μεθέξεως ἀξίωσον * καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πρεσβείας σου.

'Ωδή δ'. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε.

Των άρετων * κλίμακι θεία χρησάμενος, * πρός τό ύψος, * Πάτερ, άναβέβηκας, * καὶ τὸν Θεὸν εἶδες ἐπ' αὐτὴν. * ἐπεστηριγμένον, * καὶ δωρεὰς διανέμοντα * χειρὶ πλουσιωτάτη * τοῖς πιστως μελωδούσι. * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

"Ολος Θεῷ * καθιερώθης, 'Αντώνιε, * μόνος μόνῳ, * πάνσοφε, ένούμενος * δι ἀρετῆς καὶ καθομιλῶν, * καὶ θεοφανείας * ὡς καθαρὸς ἀξιούμενος * τῆς γῆς καὶ τῶν γηίνων * ἀποστὰς γὰρ ἀξίως, * τὴν οὐράνιον εὖρες ἀπόλαυσιν.

Νοῦν καὶ ψυχὴν * κεκαθαρμένος, 'Αντώνιε, * τὴν ἀπάτην, * Πάτερ, τὴν ψυχόλεθρον * καὶ μηχανὰς δόλους τε πικροὺς * καὶ τὰς φαντασίας * τῶν δυσμενῶν ἐφανέρωσας· * παθὼν γὰρ ἐδιδά-χθης,* καὶ μαθὼν ἐκδιδάσκεις * Μοναζόντων τὰ πλήθη, Πανόλβιε.

Θεόν ἐχ σοῦ * τὸν σαρχωθέντα δυσώπησον, * τὸν ἀτρέπτως * ο ἦν διαμείναντα, * χαὶ φυσιχῶς ἶσον τῷ Πατρὶ * καὶ σοὶ τῇ

Τεχούση * γενόμενον όμοούσιον, * συγχώρησιν πταισμάτων * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν * τοῖς ὑμνοῦσί σε πίστει δωρήσασθαι.

Καταβασία. Έκάλυψεν * ούρανούς.

'Ωδή ε'. Ίνα τι με ἀπώσω.*

Το νοιχούντά σοι έχων * τον τὰ πάντα βλέποντα Θεόν μαχάριον, * ἐκδιδάσκοντά σε * καὶ ρωτίζοντα καὶ συνετίζοντα, * τῶν ψυχῶν, Τρισμάκαρ, * τῶν καθαρῶν καὶ μακαρίων * τὰς ἀνόδους ὁρᾶν κατηξίωσαι.

Ίαμάτων σοι χάριν * κατά νοσημάτων ποικίλων δεδώρηται * καὶ κατά πνευμάτων * ἀκαθάρτων Χριστός ἐξουσίαν, Σορέ· * τὴν γὰρ φύσιν, Πάτερ, * νενικηκώς, τῶν ὑπὲρ φύσιν * χαρισμάτων μετέσχες τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοχίον.

Οί σε τεΐχος πλουτούντες * καὶ τῆ προστασία σου περιφρουρούμενοι, * τῆ σῆ θεία δόξη * ἐγκαυχώμενοι, σε μακαρίζομεν· * σὺ γὰρ, Παναγία, * τὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν πηγάζεις * εὐφροσύνην τε καὶ ἀγαλλίασιν.

Καταβασία. 'Ως είδεν 'Ησαίας.*

'Ωδή ς'. "Αβυσσος άμαρτιών."

Τόμιμον άθλητικώς * πολιτείαν άπαλών έξ όνύχων * άναλαβών, Θεόφρον, * μέχρι τέλους διέσωσας, * καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς * στέφανον είληφας τὸν τῆς νίκης * παρὰ τοῦ πάντων Βασιλεύοντος.

Έχοντες πρός τον θεόν * πρεσβευτήν σε δυνατώτατον, Μάκαρ, * καὶ κοινωνόν φροντίδων * καὶ προστάτην καὶ πρόμαχον * καὶ μεσίτην εύμενη, * πάντων σωζόμεθα τῶν κινδύνων * καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Θεοτοχίον.

"Υψωσας παναληθώς * τὴν πεσούσαν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, * τὸν ἐν μορρῆ τῆ θεία * καὶ Πατρὸς ἐν ἰσότητι * καθορώμενον Υἰὸν * τὸν ἀναλλοίωτον, Θεοτόκε, * ἄνευ σπορᾶς κυοφορήσασα. Καταβασία. Ἐβόησέ σοι.*

Κοντάχιον, ΊΙχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.*

Τούς βιωτικούς * θορύβους ἀπωσάμενος, * ἡσυχαστικώς * τὸν βίον ἐξετέλεσας, * τὸν Βαπτιστὴν μιμούμενος * κατὰ πάντα τρόπον, 'Οσιώτατε· * σὺν αὐτῷ οὖν σε γεραίρομεν, * Πατέρων Πάτερ 'Αντώνιε.

Ο Οίκος, πρός τό· Τράνωσόν μου.

Τ ής του Χριστου φωνής έπαχούσας, * έπορεύθης όπίσω * των αὐτου έντολων, * γυμνός του βίου γενόμενος, * χαι ἀποφρίψας φροντίδας πάσας * των χρημάτων, χτημάτων, χαι οἰχετων σου, *

καὶ ἀδελφῆς * τὴν στοργὴν, θεορόρε 'Αντώνιε· * καὶ μόνος ἐν ταῖς ἐρήμοις * τῷ Θεῷ ὁμιλῶν, καθαρώτατα * γνώσεως χάριν εἴληφας· * ἡν μοι πέμψον ὑμνεῖσαί σε μέλλοντι, * Πατέρων Πάτερ 'Αντώνιε. .

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Αντωνίου τοῦ μεγάλου.

Στίχοι.

Έχει τι μείζον οὐρανός και τῶν Νόων, Έξαρχον 'Αντώνιον 'Ασκητῶν ἔχων.

Έβδομάτη δεκάτη Αντώνιον ένθεν ἄειραν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Θεού συγκατάβασεν.*

Γάλαι πεφύχασι * τῶν ἀρωμάτων * αἰ σιαγόνες σου, * ἀρετῶν εὐωδίας * χαὶ σωτηρίας ἀρωματίζουσαι, * ὡς ἐχ λειμῶνος * τοῖς πόθφ χραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ή χάρις τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου * σοὶ ἐνοιχήσασα,* τῶν πνευμάτων διώχτην * τῆς πονηρίας, Πάτερ, εἰργάσατο * καὶ Μοναζόντων * ἀλείπτην, κραυγάζοντα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

σμ $\ddot{\phi}$ * την άχραντον * καὶ παναγίαν * ἀνευφημήσωμεν· * $\dot{\phi}$ ι ἀντης γὰρ ή χάρις * ήμιν πηγάζει τῶν ὑπέρ νοῦν δωρεῶν * $\dot{\phi}$ ς ἐκ χειμάρρου * τῆς θείας χρηστότητος· * ἢν εὐσεβεῖ λογι-

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.*

'Ωδή η'. Έπταπλασίως κάμινον.*

 $^{\prime}$ $^{\prime}$ $^{\prime}$ προσευχαϊς τὸ ἄγρυπνον, $^{\prime}$ ἐν νηστείαις τὸ εὕτονον, $^{\prime}$ τὸ χαρτεριχὸν ἐν πειρασμοῖς χτησάμενος, $^{\prime}$ νοὸς χαθαρότητι $^{\prime}$ ἐπὶ τῆς γῆς ὡς "Αγγελος $^{\prime}$ πεπολιτευμένος τῷ Θεῷ, ἀνεβόας. $^{\prime}$ Οἱ Πατόες, εὐλογεῖτε, $^{\prime}$ ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, $^{\prime}$ λαὸς, ὑπερυψοῦτε $^{\prime}$ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίχετηρίαις, "Όσιε, * χαὶ δεήσεσι χρώμενος, * σὺ διηνεχῶς πρός τὸν Θεὸν ἀνέδραμες * πρὸς ὕψος μετάρσιον, * τοὺς τῶν δαιμόνων βρόχους φυγών· * ἐλευθερωθεὶς δὲ τῆς αὐτῶν τυραννίδος, * Θεόπάντας τοὺς αἰῶνας.

Νέος Μωσής γενόμενος, * ἐν ἐρήμφ τὸ τρόπαιον * κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ πολεμίων ἔστησας * λαοῦ, προηγούμενος * τῶν ᾿Ασκητῶν συστήματος * τοῦ ἐν εὐρροσύνη καὶ σεμνῆ πολιτεία * βοῶντος· Τὸν Δεσπότην, * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, · ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοκίον.

Θεογεννήτορ Πάναγνε, * τής ψυχής μου τὰ τραύματα * καὶ τής ἀμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον, * πηγαῖς ἀποσμήχουσα * ταῖς ἐκ πλευρᾶς τοῦ Τόκου σου, * καὶ τοῖς ἐξ αὐτής ἀποκαθαίρουσα ρείθροις· * πρὸς σὲ γὰρ ἀνακράζω, * καὶ πρὸς σὲ καταρεύγω, * καὶ σὲ ἐπικαλοῦμαι * τὴν Κεχαριτωμένην.

Καταβασία. 'Αστέχτω πυρί ένωθέντες.*

 $\Omega \delta \eta \theta'$. Έξέστη ἐπὶ τούτ ϕ ὁ οὐρανός.*

Έπέστη ή φωσφόρος σου Έορτη, * παμμαχάριστε Πάτερ 'Αντώνιε, * πλήρης χαρᾶς, * πλήρης εύφροσύνης πνευματικής, * πλήρης 'Αγίου Πνεύματος, * πλήρης εύωδίας χαὶ φωτισμοῦ * χαὶ νῦν σε χεχτημένοι * ἀσχήσεως χανόνα * χαὶ νομοθέτην, ἀγαλλόμεθα.

Μή παύση ίχετεύων τὸν Λυτρωτήν, * πανσεβάσμιε Πάτερ, δωρήσασθαι * τοῖς εὐλαβῶς * μνήμην σου τελοῦσι τὴν ἱερὰν, * τὴν τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, * τὴν τῶν χαρισμάτων διανομὴν,* τὴν θείαν προστασίαν, * ψυχῶν τὴν σωτηρίαν * καὶ αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Συνέλαβες, Παρθένε, δίχα σπορᾶς * τόν τὰ σύμπαντα δημιουργήσαντα * Λόγον Θεοῦ, * ἄνευ θελημάτων τῶν τῆς σαρκός. * ἄνευ φθορᾶς δὲ τέτοχας, * ἄνευθεν ὡδίνων τῶν μητριχῶν. * διό σε Θεοτόχον * καὶ γλώσση καὶ καρδία * ὁμολογοῦντες, μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Έν νόμφ, σκιά.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.*

Kαινὴν όδὸν καὶ ἄτριπτον * ἀνθρώποις ἐκ νεότητος * ἀναλαβών, Θεοφόρε, * ταύτην θερμῶς ἔως τέλους * ἀνεπιστρόφως ώδευσας, * νόμφ καινῷ πειθόμενος * Χριστοῦ, καὶ πρῶτος πέφηνας * καθηγητὴς τῆς ἐρήμου * καὶ Μοναζόντων ἀκρότης.

 $^{''}$ Ετερον. $^{'}$ Εν Πνεύματι τ $ec{oldsymbol{ec{\phi}}}$ $^{'}$ Ερ $ec{oldsymbol{\phi}}$. *

Φωστήρ φωστήρων γέγονας, * Μοναστών δὲ ἀλείπτης * καὶ ἀρχηγὸς, 'Αντώνιε, * οἰκουμένης τὸ κλέος, * διδάσκων οἰα γενναΐος * στρατηγέτης ἄριστα * τὰς τῶν δαιμόνων ἐφόδους * μὴ πτοεῖσθαι, ἀρρωγὸν * κεκτημένους τὸν Χριστὸν, * τῆς πλάνης τὸν καθαιρέτην. "Ετερον, ὅμοιον.

Εν σώματι διατελών * των 'Αγγέλων τον βίον, * ὑπῆλθες ώσπερ ἄσαρχος * καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης * φωστὴρ ἀειλαμπέστατος, * καὶ τοῖς πᾶσιν ἔδειξας, * 'Αντώνιε Θεοφόρε, * Μοναζόντων τὸ κλέος, * 'Ασκητών ἡ καλλονὴ * καὶ των Πατέρων ἡ δόξα.

 $\mathbf{E}^{\lambda\pi i\varsigma}$ τοῦ κόσμου ἀγαθὴ,* Θεοτόκε Παρθένε,* τὴν σὴν ἄμαχον, Δέσποινα, * προστασίαν αἰτοῦμεν * οἱ θλίψεσι συσχεθέντες * καὶ κλυδωνιζόμενοι * τοῦ βίου ταῖς τρικυμίαις· * στῆσον αὕρας τῶν παθῶν * καὶ λιμένα εἰς Θεοῦ * ἐμβίβασον θελημάτων.

Είς τους Αίνους, ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλλομεν Στιχηρά

Προσόμοια,

"Ηχος πλ. δ΄. "Ω του παραδόξου θαύματος."

Οσιε Πάτερ 'Αντώνιε, * σὺ τὸν ζυγὸν τοῦ Χριστοῦ * ἐπὶ ὅμων ἀράμενος, * τῷ Σταυρῷ τὴν ἔπαρσιν * τοῦ Σατᾶν καταβέβληκας, * καὶ τὰς ἐρήμους πόλεις ἀνέδειξας * διὰ τοῦ τρόπου τῆς πολιτείας σου. * $^{7}\Omega$ Παμμακάριστε, * 'Ασκητῶν τὸ καύχημα, * διὸ Χριστὸν * ἀπαύστως ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Οσιε Πάτερ 'Αντώνιε, * διὰ τὴν ὄντως ζωὴν * ἐν τῷ μνήματι χέχλεισαι, * μηδόλως πτοούμενος * προσβολὰς τοῦ ἀλάστορος * τὰς μετὰ χτύπων χαὶ χρότων, "Οσιε· * ταῖς δὲ εὐχαῖς σου ταύτας ἡδάφισας. * 7 Ω χαρτερόψυχε, * τῆς ἐρήμου πρώταρχε, * διὸ χαὶ νῦν * πάντες σε γεραίρομεν * χαὶ μαχαρίζομεν.

Πίστει συνελθόντες ἄπαντες * ὡς ᾿Ασχητὴν τοῦ Χριστοῦ * σὲ τιμῶμεν, ᾿Αντώνιε· * γεγηθώς γὰρ ιδευσας * ἐν ἐρἡμοις σαφέστατα, * χαθηγητής τε ταύτης ἐγένου πιστός· * ὅθεν σοι πάντες ἡμεῖς χραυγάζομεν· * Ὠ παμμαχάριστε, * Μοναστῶν τὸ χαύχημα, * τῷ Λυτρωτῆ * ἀπαύστως ἰχέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς. Πάτερ Πατέρων ᾿Αντώνιε, * τῆ ἀχορέστω στοργῆ * τοῦ Χριστοῦ χαὶ τῷ ἔρωτι * τὴν ψυχὴν χινούμενος, * ἐν ἐρἡμοις ἐζήτησας * αὐτὸν, θορύβους ἐχχλίνας ἄπαντας· * χαὶ μόνος τούτω μόνω ωμίλησας, *. νοὶ ἐνούμενος * χαὶ φωτὸς πληρούμενος· * ῷ καὶ ἡμῶν * τὰς ψυχὰς χαταύγασον * τῶν ἀνυμνούντων σε. Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. ᾿Ανατολίου.

Ο ὑρανοδρόμω ἐπιβὰς ὁχήματι, Θεσπέσιε, * τῶν ἀρετῶν κατέλαβες τὴν ἀκρόπολιν δι' ἀσκήσεως, * ἐκ τῆς ἐρήμου πολεύων * τῆς ἄνω Ἱερουσαλὴμ τὰ ὑπερκόσμια· * καὶ τῶν ἐκ πόνων ἀγώνων ἀξίως * τὰ γέρα κομισάμενος, * ταῖς οὑρανίαις συναγάλλῃ *

Men. Tom. III.

ταξιαρχίαις, Παμμαχάριστε, * τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος * καὶ τῆς Βασιλείας οἰκήτωρ γενόμενος. * 'Αλλὰ πρέσβευε, Θεοφόρε 'Αντώνιε, * τῷ Σωτῆρι τῶν δλων * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυγὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

 Δ έσποινα, πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, * καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις.

 Δ ίδοται δὲ καὶ άγιον ἔλαιον τοῖς Λ οὲλροῖς ἐκ τῆς κανοτλικς τοῦ Λ γίου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, 'Ωδή γ'. καὶ ϛ'. Καὶ ἡ λοιπή 'Ακολουθία. Ζήτει εἰς 'Οσίους.

TH: IH'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη τῶν ἐν ᾿Αγιοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ μεγάλων ᾿Αρχιεπισκόπων ᾿Αλεξανδρείας, ᾿Αθανασίου καὶ Κυρίλλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προσιμιακὸν, στιχολογοθμέν τὴν α΄. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ· Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Αγίου 'Αθανασίου,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.*

Διωγμούς ἐκαρτέρησας * καὶ κινδύνους ὑπέμεινας, * θεορρήμον ΤΟσιε 'Αθανάσιε, * ἔως τὴν πλάνην ἐξώρισας * 'Αρείου τὴν ἄθεον· * καὶ τὴν Ποίμνην τῆς αὐτοῦ * ἀσεβείας διέσωσας, * ὁμοσύσιον * τῷ Πατρὶ δογματίζων * τὸν Υίόν τε * καὶ τὸ Πνεῦμα ὁρθοδόξως, * Ἱερουργὲ παμμακάριστε.

Αστραπαϊς τοῦ χηρύγματος * τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, * καὶ Τὴν πλάνην ἄπασαν ἀπεδίωξας * προχινδυνεύων τῆς Πίστεως, * στερρὲ 'Αθανάσιε, * ὡς Ποιμὴν ἀληθινός, * ὡς ἐδραίωμα ἄσειστον, * παναοίδιμε, * τῆς Χριστοῦ Έχχλησίας· * διὰ τοῦτο * συνελθόντες σε τιμῶμεν, * μελφδιχῶς ἀγαλλόμενοι.

Αρετήν πάσαν ήσκησας * ἐπιμόνως, Θεόπνευστε· * καὶ χρισθείς τῷ Πνεύματι χρίσμα άγιον, * Ἱερουργὸς ἱερώτατος * σαρῶς ἐχρημάτισας * καὶ Ποιμὴν ἀληθινὸς * καὶ τῆς Πίστεως πρόμαχος· * ὅθεν ἄπασα * Ἐκκλησία δοξάζει * σοῦ τὴν μνήμην * ἱερῶς ἐπιτελοῦσα, * καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζουσα.

Τοῦ Αγίου Κυρίλλου, όμοια.

γηγοίς πυρίνοις σου δόγμασι * των αίρέσεων άπασα * φρυγανώδης 📘 φλέγεται ΰλη, Πάνσοφε· * τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι * βυθίζεται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβών * τοῖς δὲ δόγμασι, Κύριλλε, * τῆς σοφίας σου * καλλωπίζεται, Μάκαρ, * καθ' ἐκάστην * των πιστών ή Ἐκκλησία, * μεγαλοφώνως τιμώσά σε.

Τρύφραδία των λόγων σου, * ἱερώτατε Κύριλλε, * Ἐκκλησία 比 ἄπασα ώραίζεται * καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται * ώραίοις ἐν χάλλεσι, * χαὶ τιμᾶ σου ἱερῶς * τὴν ἀγίαν χαὶ εὕσημον * μνήμην, ενδοξε, * 'Ορθοδόξων το κλέος, * των Πατέρων * κορυφαΐε τής Συνόδου, * τής Παναγίας ὑπέρμαχε.

τητῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας * νοητούς λύχους, Κύριλλε, * Έχχλη-Ι σίας σχίμπωνι των δογμάτων σου. * χαὶ ταύτην χύχλω έτείχισας * λόγων όχυρώμασι, * παραστήσας τῷ Χριστῷ * ἀσινῆ καὶ άλώβητον * δν ίκέτευε * έκ φθορᾶς και κινδύνων * λυτρωθήναι * τους έν πίστει έχτελουντας * την άεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

📭 ριστού τον Ἱεράρχην ὑμνήσωμεν * ἄπαντες 'Αθανάσιον, * ὅτι 🖈 Άρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, * καὶ τῆς άγίας Τριάδος το κράτος * είς πάντα τον κόσμον τρανώς καταγγέλλει, * ένα Θεόν έν τρισί προσώποις άμέριστον· * ῷ καί πρεσβεύει ύπέρ ήμων, * των έν πίστει τελούντων την μνήμην αύτου.

Καί νον, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως * ἐκ Πατρός έκλάμψας Υίος μονογενής,* ο αύτος έκ σου τής άγνής * προηλθεν άφράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεός ὑπάρχων * καὶ φύσει γενόμενος ανθρωπος δι' ήμας. * ούχ είς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * άλλ' έν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτόν ἰχέτευε, * Σεμνή παμμακάριστε, * έλεηθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είσοδος. Φως ίλαρόν. Προκείμενον της ημέρας, καὶ τὰ 'Ανα-

γνώσματα.

Ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν λ΄. τοῦ παρόντος.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ήχος α΄. Γερασίμου Αλεξανδρείας.

ΤΤ σορία του Θεου τάς έν κόσμφ θλίψεις * και τὰ τῶν ἐχθρῶν 11 παλαίσματα * ώς χωνευτήριον τίμιον ήτοιμάσατο, * έν φ τὸ χαθαρώτατον χρυσίον, * 'Αθανάσιον τὸν πάνσοφον 'Ιεράρχην, * τόν 'Αλεξανδρείας λαμπρότατον φωστήρα * άξιοπρεπώς έδοχίμασε· * και άξιον εύραμένη, * ώς δακτύλιον δεξιά τη άγια κάτεσχεύασε. * Δ ιὸ χαὶ τὴν μαχαρίαν αὐτοῦ ψυχὴν * ὡς νύμρην ιδίαν ἐνυμφεύθη, * ταύτη εὐφραινομένη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ό αύτός.

χαϊς ήμων φυλάξωμεν.

Κυρίλλου τοῦ τρισμάχαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, * ἐν ταῖς ψυφοριτίσωμεν, * καὶ τούτοις πλουτισθήναι σπεύσωμεν. * πρόσκαιρον * Κυρίλλου τοῦ τρισμάχαρος αἰωνίως ἀπολαύοντες, * ἐν ταῖς ψυφοριτίσωμεν τοῦ τρισμάχαρος * ἐν ταῖς ψυφοριτίσωμεν * ἐν ταῖς ψυφ

Ο αὐτός.

Τοφία τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπον ἐν ἀρχῆ ἔπλασεν * ἐκ ψυχῆς καὶ σωματος αὐτὸν συστησαμένη, * ἐν ῷ τὰ πάντα τεθαύμασται. * ἀλλ' ἐν τῆ καινῆ ἀναπλάσει * ἄνθρωπον Θεῷ ἡρμόσατο, * οῦ τὴν ἄρρητον καὶ δυσερμήνευτον ἔνωσιν * παρέδωκαν ἡμῖν οἱ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * ἰερώτατοι Διδάσκαλοι, * τὴν ἐν τῷ Γίῷ μίαν τοῦ συνθέτου ὁμολογοῦντες ὑπόστασιν, * καὶ δύο τὰς θελήσεις ἐν αὐτῆ τῆ μιᾳ ὑποστάσει. * Ξένον ἄκουσμα! * ξένον θέαμα! * ξένον ψυχῶν ἀγαλλίαμα.

Ο αύτός.

Δεῦτε καὶ ἐμπορευθῶμεν σήμερον * ἐν τἢ πανηρύρει τῶν ἱερωτάτων πατριαρχῶν. * καὶ πωλήσαντες τὰ τοῦ κόσμου ἐπίκηρα, * τὴν πολύκαρπον ἀγοράσωμεν χώραν, * τὸ ἀγιόλεκτον ζεῦγος * τῶν φωστήρων τῆς Ἐκκλησίας. * τούτοις γὰρ ἐγκέκρυπται * ὁ τῶν δώδεκα πολυτελῶν λίθων θησαυρός. * ἡ δωδεκάπλοκος τῶν τῆς πίστεως ἄρθρων ὁμολογία, * ἢν ἡμεῖς διὰ τῆς εἰλικρινοῦς αὐτῶν διδασκαλίας συλλέξαντες,* τὰς ἡμετέρας πλουτιῆς ἀνήρω μακαριότητι * τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν.

Ήχος πλ. β'.

Δεῦτε συνευφρανθώμεν, πάντες οι γηγενεῖς, * ἐπὶ τῆ μνήμη τῶν σορωτάτων Διδασκάλων ἡμῶν * 'Αθανασίου τε καὶ Κυριλλου. * οὖτοι γὰρ, ὡς ἀξιόθεοι παλαισταὶ * καὶ πρόμαχοι τῆς ἀληθείας πιστότατοι, * ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις καὶ ὁρατοῖς * εὐσεβορρόνως ἀντέστησαν. * διὸ ἐν οὑρανοῖς * στεφάνοις τῆς ἀθανασίας αὐτοὺς κατέστεψεν * ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς. * Καὶ νῦν μετ' Αγγέλων χορεύοντες, * ὑμνοῦσιν ἀκαταπαύστως αὐτὸν * τρισαγίοις ἄσμασι * τὸν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

Τεραρχών τους κοσμήτορας * και κήρυκας της ύψηλης θεολογίας, * τὰ δοχεῖα τὰ πάγχρυσα τοῦ Πνεύματος, * 'Αθανά-

σιον καὶ Κύριλλον, * ἄπαντες πιστοὶ συνελθόντες εὐφημήσωμεν· * τὸν μὲν * ὡς τῆς Τριάδος χρηματίσαντα * ἐρμηνέα καὶ διδάσκαλον, * καὶ Πατρὸς καὶ Υἰοῦ καὶ Πνεύματος Αγίου * τὸ ὁμοφυὲς καὶ ὁμοδύναμον θεολογήσαντα· * τὸν δὲ * ὡς τῆς τοῦ Χριστοῦ οἰκονομίας * ὑφηγητὴν γενόμενον διαπρύσιον, * καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου Μαρίας * ἄφθορον γέννησιν αὐτοῦ * ὀρθοδόξως δογματίσαντα· * Αμφοτέρων οὖν τοὺς πόνους * ἐν παἰρησία φέροντες, οὕτως εἶπομεν· * Χαίρετε φιλόπονοι θεράποντες τοῦ Χριστοῦ, * ὅτι τὸν καλὸν ἀγῶνα ἡγωνίσασθε, * τὸν δρόμον τετελέκατε, * καὶ διὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως * τῆς ἐν τοῖς πέρασι ἐκ τῶν εὐλάλων ὑμῶν στομάτων κηρυχθείσης, * εἰς οὐρανίους θαλάμους ἐφθάσατε, * ἐν οῖς ἐστέφθητε στεφάνοις ἀμαραντίνοις, * αἰνοῦντες τὸν Κύριον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Kal vov.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, * Κεχαριτωμένη, * Μῆτερ ἀνύμφευτε, * καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν * τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν.* Θεοτόχε, πρέσβευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.*
Χαίροις, τῶν ἀρετῶν ὁ κανὼν * ὁ ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσας στερρότατα, * καὶ λύσας * τὴν τοῦ 'Αρείου * κακοδοξίαν νευραῖς * τῶν σεπτῶν σου λόγων, 'Αθανάσιε,* τρανῶς * ἐκδιδάσκων μίαν θεότητος δύναμιν * ὁριζομένην * ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, * παρ' ῆς ἄπαντα * νοητὰ καὶ φαινόμενα * μόνην δι' ἀγαθότητα * παρήχθη πρὸς γένεσιν, * καὶ σαφηνίζων τῆς θείας * δημιουργίας τὰ δύσληπτα. * Χριστὸν καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώ-

Στίχος. Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Υαίροις, πατριαρχών ή χρηπὶς, * σάλπιγξ ή εὔηχος, ὁ νοῦς ὁ περίβλεπτος, * ή γλῶσσα * ή όξυτάτη, * ὁ διαυγής ὁφθαλμός, * τῶν ὁρθῶν δογμάτων ή σαφήνεια, * ποιμήν * ἀληθέστατος, ὁ λαμπτήρ ὁ φανώτατος, * πέλεχυς χόπτων * ὑλην πᾶσαν αἰρέσεων * χαταφλέγων τε * τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος, * στύλος ὁ ἀπερίτρεπτος, * ὁ πύργος ὁ ἄσειστος, * ὁ τῆς Τριάδος χηρύξας * τὴν ὑπερούσιον δύναμιν * τρανῶς ἢν πρεσβεύεις * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε.

πει * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, λαμπροφανώς ὁ ἀστήρ * καταφωτίζων τὴν ὑφήλιον Α ἄπασαν * τοῖς ἄθλοις * τῶν σῶν ἀγώνων, * καὶ ἐκδιώξας σαρῶς * τοῦ 'Αρείου δόξαν τὴν καχέσπερον * ὁ νοῦς * ὁ οὐρά-

νιος, ὁ τοῖς δόγμασιν ἄπαντας * τοὺς ὁρθοδόξους * καταλάμψας, Πανεύφημε· * τὸν Τίὸν Πατρὶ * ὁμοούσιον, σύνθρονον, * ἰσόν τε καὶ ὁμότιμον * κηρύξας καὶ σύμμορρον, * Πνεῦμά τε θεῖον ἐνθέως * ὁμορυὲς καὶ ἀμέριστον * ἀεὶ ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθἤναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήγος γ'. Γερμανού.

Πάλιν ήμεν ο χρυσορρόας Νείλος * καὶ τῆς ἀθανασίας ἐπώνυμος * διὰ τῆς ἐτησίου μνήμης ἐπιδημῶν, * ταῖς καλαῖς ἀναβάσεσι * πλημμυρεῖ τὰ χρυσόρειθρα * τῆς ἀθανασίας χεύματα, * καὶ τρορὴν ἀμβροσίας καρποδοτῶν * διὰ τῆς ὑψηλῆς θεολογίας, * Τριάδος ἀδιαίρετον κράτος * ἐκδιδάσκει προσκυνείν· * καὶ πελαγίζων τὰ θεῖα διδάγματα * τῶν πιστῶν κατάρδει τὰς διανοίας, * καὶ πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νον, Θεοτοκίον.

'Ασπόρως συνέλαβες έχ Πνεύματος 'Αγίου, * χαὶ δοξολογοῦντες έχβοῶμεν σοι * Χαΐρε, παναγία Παρθένε.

Άπολυτίκιου, Ήγος δ΄.

Ο Θεός των πατέρων ήμων.

()ESTOXION.

Τὸ ἀπ' αίῶνος ἀπόχρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα τοῦ 'Αγίου 'Αθανασίου, 'Ήνος γ'. Τὴν ὑραιότητα.*

Τίγος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.*
Τὴν τῶν αἰρέσεων * πλάνην διήλεγξας, * καὶ τὴν ὁρθόδοξον * πίστιν ἐκήρυξας * ὡς θεηγόρος εὐσεβῶς, * Ἱεράρχα, ἐτράνωσας * τρεῖς τὰς ὑποστάσεις μὲν * ἐν μονάδι Θεότητος, * ρύσει ὁμοούσιον * καὶ προσώποις ἀσύγχυτον· * διὸ καὶ συνελθόντες, 'Αθανάσιε, * ἐν πίστει τελοῦμεν τὴν μνήμην σου.

Me.

Θεοτοχίον. Λύτόμελον.

Τήν ώραιότητα * τῆς παρθενίας σου, * καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον * τὸ τῆς ἀγνείας σου * ὁ Γαβριὴλ καταπλαγείς * ἐβόα σοι, Θεοτόκε· * Ποῖόν σοι ἐγκώμιον * προσαγάγω ἐπάξιον; * τί δὲ δνομάσω σε; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι· * διὸ ὡς προσετάγην βοῦ σοι· * Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Μετά την β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα άμφοτέρων, Ήχος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Τριάδος της σεπτης * 'Αθανάσιον υμνοίς * καὶ Κυριλλον όμου * έπαινέσωμεν πάντες * τους θείους θεράποντας, * καὶ προμά-

χους τῆς πίστεως, * τοὺς τοῖς βάθεσι * τῶν εὐσεβῶν νοημάτων * στρατὸν ἔχφρονα * Αἰρετιχῶν ἀπειθούντων * ἀξίως βυθίσαντας. Δ ίς.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Παρία, τὸ σεπτὸν * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωχότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἀμαρτωλῶν σωτηρία * καὶ βοήθεια * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετά τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα άμφοτέρων,

Ήχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.*

Τοῖς θείοις χαρίσμασιν * ἀγλαϊζόμενοι, * Πατέρες θεόσοφοι, * κατεκοσμήσατε * πόλιν 'Αλεξανδρέων, * οἰκουμένην τε πᾶσαν * δόγμασιν ὑμῶν θείοις * καὶ συγγράμμασι· δόξαν * τὴν τῆς σεπτῆς Τριάδος, * ώσπερ σάλπιγγες θεῖαι, * ὁρθοδόξως κηρύττετε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Tαχὺ δέξαι, Δέσποινα, * τὰς ἰχεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάχραντε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, * σκέδασον τὰς ἐνέδρας * καὶ τὰ θράση, Παρθένε, * τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων * κατὰ τῶν δούλων σου.

Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. ήχου.

Προκείμενον, Ήχος δ'.

Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Πᾶσα πνοή, Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος...ὁ μη είσερχόμενος. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταϊς τῶν Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Στίχος 'Ελέησόν με, ὁ Θεός.

Είτα το παρον Ίδιόμελον, Ήχος πλ. β΄.

Έξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσιν ἡμῶν, "Οσιοι Πατέρες: * καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Έκκλησίας, * διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

Ο Κανών τῆς Θεοτόκου, μετά τῶν Εἰρμῶν, εἰς ς΄. καὶ τῶν Αγίων, εἰς η΄.

Κανών τοῦ Αγίου 'Αθανασίου· οὖ η 'Ακροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεοτοκίων·

'Αθανάσιος εὖχος ὀρθοδοξίας ἔφυ.

Θεοφάνους.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην Φαραώ.

Α θανασίφ προσχομίζων ξπαινον * ώς άρετην ευρημών, * πρός Α τον Θεόν φέρω * μάλλον το έγχωμιον. * παρ' ου τοις βροτοις δέδοται * άξιέπαινον χρήμα * τῆς άρετης, ήσπερ γέγονεν * ξμψυχος είχων χαι έχσφράγισμα.

Θεοσοφίας χρηματίσας έμπλεως, * καὶ ὑπὲρ ήλιον * βίφ ἀπαστράπτων * καὶ πολιτευσάμενος, * "Οσιε, ὑπερβέβηκας * ἐγκωμίων τοὺς νόμους * τοὺς παρ' ἡμῶν· ἀλλ' ἀνάσχοιο, * Πάτερ,

παρ' άξίαν υμνούμενος.

'Αξιοχρέως μέν φδην ύφαινομεν * σοῦ μνήμη τη εὐκλεεῖ· * άλλὰ ἀποροῦντες * πλεῖστον, 'Αθανάσιε, * τῶν κατ' ἀξίαν ὑμνων σου, * ἐξαιτοῦμεν συγγνώμην * ἡμῖν δοθηναι καὶ ἄρθονον * χάριν διὰ σοῦ τὴν τοῦ Πνεύματος.

Νεανικώς των σαρκικών κατήργησας * παθών σκιρτήματα, * ἐν νεότητί σου * γηραλέον φρόνημα * καὶ εὐσταθὲς κτησάμενος, * 'Αθανάσιε μάκαρ' * τῆς γὰρ σορίας τῷ ἔρωτι * πάσας τὰς αἰσθήσεις ἐἐρὑθμισας. Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περί σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρί χωρήσασα, * ἀγνὴ δὲ διαμείνασα, * Θεοτόχε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν * τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανών τοῦ Αγίου Κυρίλλου οὐ ἡ Ακροστιχὶς ἄνευ τῶν Θεστοχίων:

Θεωριών Κύριλλος ένθέων λύρα.

Ποίημα Ίωάννου τοῦ Δαμασχηνοῦ.

' $\Omega\delta\eta$ a'. Ήχος δ'. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

Θεόθεν τὴν φωτοδότιν, Κύριλλε, * χάριν δεξάμενος, * καὶ τηλαυγής φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, * λογικὰς ἐναστράψαις ἡμῖν * μαρμαρυγὰς, τὴν μνήμην σου * ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Έπλήσθης τῆς δαδουχίας, Κύριλλε * σοφὲ, τοῦ Πνεύματος,* τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ· * καὶ παθῶν καθηράμενος,*

της υπερθέου γέγονας * όντως Τριάδος ένδιαίτημα.

'Ως ζήλου και παρρησίας εμπλεως, * Κύριλλε ενδοξε, * τὰς θεομάχους πάσας άψευδῶς * γλωσσαλγίας διήλεγξας * τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, * ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοχίον.

Πατήσας τὴν ἐντολὴν τοῦ Κτίσαντος,* τρυφῆς ἐκβέβληται * δελεασθεὶς ὁ πρῶτος ἐν βροτοῖς· * ἀλλὰ τοῦτον πεσόντα δεινῶς,* τὸν Λυτρωτὴν χυήσασα, * ἀνεκαλέσω, Μητροπάρθενε.

Καταβασία. Χέρσον άβυσσοτόχον.

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδη γ'. 'Ο στερεώσας.

` μ ναχαθάρας μολυσμοῦ * παντός ψυχήν τε χαὶ σῶμα, * 'Αθα-Δ νάσιε, ναός ανεδείχθης * αξιόθεος. διό * το τῆς Τριάδος πλήρωμα * ἐπανεπαύσατό σοι, * Ἱερομύστα πανόλβιε.

Σοῦ ὡς ἐπόθει τὴν ψυχὴν * τοῦ Παρακλήτου ἡ χάρις * ἐκ παθών κεκαθαρμένην ευρούσα, * διαδήλους έν αὐτῆ * τὰς ένεργείας δείχνυσι * και τηλαυγή φωστήρα, * Πάτερ, τῷ κόσμω σε τίθησιν.

Ίεραρχίας μὲν κανὼν * ὡς Ἱεράρχης ἐδείχθης, * πρακτικῆς ύπογραμμός δὲ ὁ βίος. * ὁ δὲ λόγος σου, Σορὲ, * τῆς θεωρίας τύπος τρανώς. * Θεολογία δέ σου * όντως ή δίδαξις πέφηνε.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * ἐδείχθης ὑψηλοτέρα, * Θεοτόκε· σύ γὰρ μόνη ἐδέξω * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν σῆ γαστρὶ, ᾿Αμόλυντε. * διό πιστοί σε πάντες * ύμνοις, 'Αγνή, μαχαρίζομεν.

Του Κυρίλλου. Εύφραίνεται έπὶ σοί.*

Τρωννύμενος ἐν Χριστῷ,* τὰς μηχανὰς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος * γνώμη στερρά, Κύριλλε, * ώς ίστον άράχνης διέλυσας.

Ίλὺν παθών ἐκ ψυχῆς * ἐξετινάξω, καθελὼν, Κύριλλε, * πᾶν

λογισμών ύψωμα * χατά τοῦ Χριστοῦ ἐπαιρόμενον.

΄Ως εύστοχος ἀθλητής, * Πάτερ, ἐξέχλινας στερρῶς ἄπασαν * την της σαρχός εὐπάθειαν * ώς ἐπιβλαβη καὶ ἐπίβουλον. Θεοτοχίον.

Ο *Αγγελος Γαβριὴλ * τὴν ὑπὲρ λόγον σοι χαρὰν ἔρησε· * Χαΐρε, Θεού σχήνωμα, * δ χατασχηνώσαι ηὐδόχησεν.

Καταβασία. Το στερέωμα.*

Κάθισμα ΊΙχος γ΄. Θείας πίστεως.

<u>Λείοις δόγμασι την Έχχλησίαν, * Πάτερ, ώπλισας όρθοδοξίας, *</u> 🖤 ταϊς διδαχαϊς σου τὰς αίρέσεις ἐξέτεμες, * τῆς εὐσεβείας τὸν ορόμον τετέλεχας, * και σύν τῷ Παύλω τὴν πίστιν τετήρηκας. * Λοιπόν πεπλήρωται * ὁ πόθος ὁ σός, ἀοίδιμε, * καὶ κλήρον ἀγαθόν χομίζη τών πόνων σου.

Δόξα, δμοιον.

ρεῖον ἔδρασμα τῆς Ἐκκλησίας,* πάτερ Κύριλλε, σὺ ἀνεδείχθης.* 💙 την δωδεκάδα του Λόγου προέλαβες: * την Νεστορίου κακόνοιαν ήλεγξας, * και Θεοτόκον κυρίως έτράνωσας, * ρητόρων έξαρχε. * Χριστόν τόν Θεόν ίκέτευε * δωρήσασθαι ήμιν τό μέγα έλεος. Καὶ νον, Θεοτοκίον όμοιον.

Θεία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομή-τορ, * τῆ καθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράσασα. * τόν ὑπὲρ πάν-Men. Tom. III.

τας έμε οὖν γενόμενον * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασι * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή δ'. Σύ μου ίσχύς.*

"Ο λη έν σοι * πνεύσασα ή ζωηρόρος πνοή,* ή έξ ύψους * πριν έπιφοιτήσασα * θεοπρεπώς Πνεύματος Χριστοῦ * έν τῷ ὑπερώῳ * καὶ Μαθητὰς ἐμφορήσασα, * ᾿Απόστολον δεικνύει * τρισκαιδέκατον, Πάτερ, * τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν κηρύττοντα.

Σὺ θεἴχῷ * ζήλῳ σροδρῶς πυρπολούμενος * τῆ Συνόδῳ * συναγωνιζόμενος, * καὶ πρό τοῦ σὲ Πρόεδρον τελεῖν, * ἐν τῆ Νικαέων * κηρύττεις τὸ 'Ομοούσιον * διὸ τῆς Ἐκκλησίας * ὁ Χριστὸς Ποιμενάρχην * καὶ Διδάσκαλον σὲ προγειρίζεται.

Έγγειρισθείς * τῆς Ἐκκλησίας τοὺς οἴακας * ἐκ προνοίας * θείας, ᾿Αθανάσιε, * αἰρετικῶν τὰς ψυγοβλαβεῖς * πάσας γλωσσαλγίας * οἴά τις πέλυξ ἐξέτεμες * προρρίζους ὡς ἀκάνθας· * καὶ τὸν σπόρον τοῦ λόγου * ἐπαρδεύων, σορώς ἐγεώργησας.

Υπό τῆς σῆς * γλιώσσης πυρίνης ἐκκέκαυται * ἡ 'Αρείου * ἔκρυλος διαίρεσις, * σύγχυσίς τε Σαβελλιανὴ, * τὰ ἐκ διαμέτρου * κακὰ καὶ πρός τὴν ἀσέβειαν * ὁμότιμα, καὶ πᾶσα * σὺν αὐτοῖς βλασρημία * αἰρετίζουσα, ὧ 'Αθανάσιε. Θεοτοκίον.

Σύ των πιστών * χαύχημα πέλεις, 'Ανύμφευτε' * σύ προστάτις, * σύ καὶ καταφύγιον * Υριστιανών, τεῖχος καὶ λιμήν' * πρός γὰρ τὸν Υίόν σου * ἐντεύξεις φέρεις, Πανάμωμε, * καὶ σώτεις ἐκ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθω * Θεοτόκον, 'Αγνή, σὲ γινώσκοντας.

Τοῦ Κυρίλλου. Ἐπαρθέντα σε ίδρύσα.

Τενικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχορθόρα * καὶ λογισμῷ κρατήσαντα * σαρκός, θεορόρε * Κύριλλε, ἰδὼν ὁ Χριστός, * τῆς θείας σε Πρόεδρον, * Πάτερ, Ἐκκλησίας καθίστησι.

Κληρονομήσας ως γόνος ήγαπημένος * τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου * ἀρετὴν, καὶ τοῦ θρόνου * γέγονας διάδοχος, * τοῦ θείου τοῖς ἴχνεσιν * Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπό Χριστοῦ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθης· * ὡς δὲ Ποιμὴν ἐποίμανας * τὸ ποίμνιον, Πάτερ, * λόγοις ψυχοτρόφοις σου, * ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι * δαψιλῶς ἐκτρέφων τῆς χάριτος.

Θεοτοχίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου τὴν τυραννίδα, * Μήτηρ Θεοῦ, κατέπαυσας, * Ζωὴν τὴν ἀγήρω, * Πάναγνε, κυήσασα· * διό σοι κραυγάζομεν· * Χαῖρε, Θεοτόκε πανύμνητε.

Καταβασία. Έχαλυψεν * οὐραγούς.

Τοῦ ᾿Αθανασίου. ἸΩδὴ ε΄. Ίνα τί με ἀπώσω.*

Χ ριστόν έχων λαλούντα,* Πάτερ, έν όργάνω εὐήχω τῆ γλώττη σου * στηλιτεύεις, μάχαρ, * τῶν εἰδώλων ἐγγράρως τὴν αίρεσιν, * τοὺς πεπλανημένους * ποδηγετῶν καὶ ἐπιστρέρων * πρὸς τὸν ὄντως Θεὸν, ᾿Αθανάσιε.

'Ολεθρίους αἰρέσεις, * Πάτερ, ἐθριάμβευσας λόγοις καὶ γράμμασι, * τὴν ποικίλην πλάνην * ἐξορίζων σοραῖς ἀποδείξεσιν * ἐκ τῆς οἰκουμένης, * διατρανῶν ἀναντιβρήτως * τὴν ὀρθόδοξον Πίστιν, μακάριε.

Σὲ Διδάσκαλον ὄντως * μέγαν Διδασκάλων, σορὲ 'Αθανάσιε, * ἀκομψεύτφ φράσει * μετὰ τοὺς 'Αποστόλους εὐμοίρησεν * Έκκλησία, Πάτερ, * ἡ τοῦ Χριστοῦ, διασαροῦντα * τὸν ἀμώμητον λόγον τῆς Πίστεως.

Θεοτοχίον.

Μητρικήν παρρησίαν * την πρός τον Γίον σου κεκτημένη, Πάναγνε, * συγγενούς προνοίας * της ήμων μη παρίδης, δεόμεθα * ότι σὲ καὶ μόνην * Χριστιανοί πρός τον Δεσπότην * ίλασμόν εὐμενή προβαλλόμεθα.

Τοῦ Κυρίλλου. Σὰ Κύριέ μου φῶς.*

 $\mathbf{P}^{\epsilon \tilde{\mathbf{u}}}$ μα όντως σφοδρόν * πλημμυρούντος χειμάρρου ό σός, * $\tilde{\mathbf{w}}$ Κύριλλε, ἐχμιμεῖται * λόγος, τῶν χαχοδόξων * ἐχτρέπων μηχανήματα.

Τσως την βδελυράν * του 'Αρείου διαίρεσιν, * ω Κύριλλε, μιαράν τε * Σαβελλίου έχ βάθρων * συναλοιφήν χαθήρηχας.

Λόγους πλουτοποιούς * οὐ χρυσόν καταλέλοιπας,* ὧ Κύριλλε, θησαυρούς τε * ώσπερ λίθους τιμίους * τοὺς σοὺς τῆ Ἐκκλησία Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

"Οντως ὁ χαρακτήρ * τῆς ἀγίας μορφῆς σου, Σεμνή, * τοὺς δαίμονὰς φυγαδεύει, * τοὺς πιστοὺς δ' ἀγιάζει * καὶ σώζει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία. 'Ως είδεν 'Ησαίας.*

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή ς'. 'Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

' Ο θνείου σπόρου σπορεύς * φανείς ὁ 'Απολλινάριος, * βροτείου λόγου και νοῦ * Χριστοῦ τὸ 'Ανθρώπινον * στερρῶς ἐξελή-λεγκται * ὑπὸ σοῦ, Παμμάκαο, * ὡσπερ ἄνους και φρενόληπτος.

Θαυμάσειέ τις τοῖς σοῖς * εἰκότως, Πάτερ, συγγράμμασι * σορῶς ἐμφιλοχωρῶν, * μελλούσας φυήσεσθαι * αἰρέσεις θεώμενος * προανατραπείσας * ὑπὸ σοῦ προφητικώτατα.

(Osotoxioy

'Ρυσθείημεν των δεινών * πταισμάτων τατς ίχεσίαις σου, * Θεογεννήτορ άγνη, * καὶ τύχοιμεν, πάναγνε, * τῆς θείας ἐλλάμψεως * τοῦ ἐχ σοῦ ἀφράστως * σαρχωθέντος Γίοῦ τοῦ Θεοῦ.

Του Κυρίλλου. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Α αβίδι * Σεραφίμ τῷ Προφήτη τὸν ἄνθρακα, * τῆ Ἐκκλησία

Α Χριστοῦ δὲ * ταῖς χερσί προσνέμεις, Ἱερομύστα, * τὸ ἐκ θείου *
πυρὸς ἡνθρακωμένον καθάρσιον.

Όμορους * ώς Σαμψών άλλοφύλους ούχ εθραυσας, * τα δε άλλοκοτα πάντα * των ετεροδόων διδάγματα, * και το κράτος *

τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας, Κύριλλε.

Συνόδου * θεολέκτου σαφώς προηγούμενος, * το δυσμενές Νεστορίου * χριστομάχον θράσος, Πάτερ, καθείλες, * ζήλου πνέων * ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

(HESTSKISY.

Φωτίζεις * τῷ τοχετῷ σου πάντα τὰ πέρατα, * Θεογεννῆτορ Παρθένε· * σὺ γὰρ μόνη ὤρθης χεχαθαρμένη * ἀπ' αἰωνος * διχαιοσύνης "Ήλιον ἔχουσα.

Καταβοτια. Έβόησε σοι.*

Κοντακιον, Μχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.*

ε εράρχαι μέγιστοι * τῆς εὐσεβείας * καὶ γενναῖοι πρόμαχοι * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, * πάντας ρρουρεῖτε τοὺς μέλποντας * Σῶσον, Οἰκτίρμον, * τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Α καταλήπτω σου χειρί * καὶ σθένει ἀπορρήτω * τὴν σὴν νῦν Δ΄ Ἐκκλησίαν * οὐρανώσας, Οἰκτίρμον, * ἔδειξας ὄντως ραεινούς * τοὺς δύω ρωστῆρας * μεγίστους τε καὶ τερπνούς * τοὺ κόσμον καταυγάζοντας, * σὺν τῷ 'Αθανασίω τὸν πάνσορον * Κύριλλον τὸν θεῖον. * Ταῖς αὐτῶν οὖν ἰκεσίαις * αἰρέσεων ἔξάρας τὴν νύκτα, * ἔχθρῶν πᾶσαν ἀχλὺν * διάλυσον, Σῶτερ, * καὶ φωτὶ τῷ φρικτῷ * τῶν πιστῶν τὰ πλήθη * καταύγασον * πρὸς τὸ κράζειν καὶ βοἄν σοι· * Σῶσον, Οἰκτίρμον, * τοὺς πίστει τιμῶντάς σε.

Συναξάριον.

Τζ ΙΗ΄, που αύπου μηνός, Μνήμη πων έν Αγίοις Παπέρων ήμων, 'Αθανασιου και Κυριλλου, Παπριαρχών 'Αλεξανδρείας.

Στίχοι.

'Αθανάσιον, και θανόντα, ζῆν λέγω'
Οι γὰρ δίκαιοι ζῶσι και τεθνηκότες.
Φυγῆς Κυρίλλου σήμερον μνήμην ἄγει,
'Αλλ' οὐ τελευτῆς τῆς ἀειμνήστου κτίσις.

Τάρχυσαν ὀγδοάτη δεκάτη νέκυν 'Αθανασίου.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.*

Ο μότιμον, σύνθρονον * Πατρί τον Λόγον μονογενή τε Υίον *
ορθοδόξως χηρύξας, * άθανασίας Πάτερ ἐπώνυμε, * αὐθις
διοασχεις * το Πνευμα Γεννήτορι * καὶ τῷ Υίῷ συμφυὲς * καὶ
όμοούσιον.

Διδάσχαλον, χήρυχα, * ἱεροφάντην τοῦ τρισηλίου Φωτός * διαγγέλλοντα πᾶσιν * ὀρθοδοξίαν μέχρι τερμάτων τῆς γῆς, * τῆς ἀσεβείας * ὀρῶν ὁ γεννήτωρ σε, * τοὺς πειρασμοὺς χατὰ σοῦ * ἐπανετείνετο.

Οι χίνδυνοι ἄπειροι, * οῦς ἔτλης, Μάχαρ, ἀγωνιζόμενος * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας: * οι στέφανοι δὲ ὡσαύτως ἄπειροι: * καὶ γὰρ ἀδάμας * ὑπῆρχες τοῖς παίουσι, * πρὸς δὲ σαυτὸν ὡς μαγνῆτις * εἶλχες ἄπαντας.

Ξενίζοντα δόγματα * άλλότριά τε τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * ἐξορίσας, Τριάδα * ἐθεολόγησας ὑποστάσεων, * Θεότητος δὲ * μονάδα, ἦ ἔψαλλες * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Θεοτοχίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * καὶ παναγίαν ἀνευφημήσωμεν· * διὰ ταύτης γὰρ χόρις * ἡμῖν πηγάζει τῶν ὑπὲρ νοῦν δωρεῶν * ὡς ἐκ χειμάρρου * τῆς θείας χρηστότητος· * ἢν εὐσεβεῖ λογισμῷ * υῦν μακαρίζομεν.

Τοῦ Κυρίλλου. Έν τῆ καμίνω * Άβραμιαΐοι.

Τν τῷ Σιναίῳ * ἀκρωτηρίῳ πάλαι γνόφον εἰσδὺς * Νόμον * εἶλε, μάκαρ Κύριλλε, ὁ Μωσῆς * ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γράμματος. * σὺ δὲ ἀνέπτυξας * τὸ κεκρυμμένον κάλλος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας * δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίοις τὸ πρὶν, * Πάτερ, * δεδομένης χάλυξι χαλυπτὰ * ὥσπερ ῥόδα τὰ νοήματα * σὰ ἀπεκάλυψας, * ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοχηρύχων * χαὶ θεολήπτων τὰ δυσέφιχτα * τεύχη * Προρητών τῆ χάριτι ἐμπνευσθεὶς * τοῦ ἐχείνους ἐμφορήσαντος * Πνεύματος, Κύριλλε, * εἰλιχρινώς ἡμῖν διεσάρησας. Έν ἀσυγχύτφ * ἐνώσει θεία καὶ ἀτμήτφ σαρῶς, * Πάτερ, * διαιρέσει τρεῖς μὲν θεολογῶν * ὑποστάσεις ἔφης, Κύριλλε, * ἀπαραλλάκτους δὲ * ἐν οὐσία μιὰ καὶ Θεότητι.

Θεοτοχίον.

Τό του 'Υψίστου * ήγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ή χαρὰ, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

Καταβασία. Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα.*

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωοὴ η΄. Έπταπλασίως χάμινον.*

Ιεραρχών άγλάτσμα * εὐκλεές, 'Αθανάσιε, * στύλε τοῦ φωτός, τῆς Έκκλησίας ἔρεισμα, * Τριάδος ὑπέρμαχε, * Θεολογίας σάλπιγξ χρυσῆ, * βίου τε μονήρους ἀκριβὴς νομογράφε * ἡμῖν συνεορτάζοις, * ἱερεῖς καταρτίζων, * λαοὺς πιστοὺς προσάγων * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αθανασίας γέγονας * σὺ τῷ ὄντι φερώνυμος: * τοὺς γὰρ΄ πρακτικοὺς τῷ λόγῳ ὑπερήλασας: * δοκίμους ἐν λόγῳ δὲ * δι' ἀκριβείας βίου νικῶν, * τοὺς ἐν ἀμφοτέροις ὑπερβέβηκας ἄκρους: * οἰο ἀνυπερβλήτῳ * ἀρετῆ διαλάμψας, * ἀθάνατον ἐκτήσω * τὴν μνή-

Σύ λαμπροτέραν έδειξας, * Μυστηπόλε θεόληπτε, * τὴν ἱεραρχίαν τοῖς γενναίοις ἄθλοις σου: * τὴν πλάνην ἐξώρισας * ταῖς σαῖς ὑπερορίαις πυχνῶς * ὑπὲρ τῆς Τριάδος, ἢν χηρύττων ἐβόας: * Ἰατέρα προσχυνεῖτε, * Ἰιὸν θεολογεῖτε, * τὸ Πνεῦμα ἀνυμνεῖτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοχίον.

Φωτός ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε. * Φῶς γὰρ τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾳ γεγέννηκας, * φωτίζον τὰ σύμπαντα * θεογνωσίας χάριτι· * ῷ ἀκαταπαύστως οἱ πιστοὶ μελφδοῦμεν· * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Κυρίλλου. Χεϊρας ἐκπετάσας Δανιήλ.*

Ος χύμα θαλάσσης άληθως * ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν * ἡ τῆς σορίας πηγή· * καὶ γὰρ ἀένναοι ἔρρευσαν * ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, * Πάτερ, δογμάτων εὐσεβῶν, * καθώς προέφη Χριστός· * ὑπερβαίνει * ψάμμον γὰρ τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεύς και Διδάσκαλος σορός * τῆς Ἐκκλησίας δειχθείς, * τὰς δύω, Κύριλλε * σαρῶς ἀνέπτυξας "Όσιε, * Διαθήκας ὡς γὰρ ἄγκυραν * καὶ πατρικόν κλῆρον τοὺς σοὺς * ἔχουσα λόγους βοᾳ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λόγου σαρχωθέντος δι' ήμας * τοῦ παντεχνήμονος * σὸ τὴν

ἀπόρρητον * διδάσκεις ενωσιν, Κύριλλε, * ἀδιαίρετον, ἀσύγχυτον, *
τὰς ἐφ' ἐκάτερα ροπὰς * ἴσως ἐκκλίνας βοῶν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Μαρία Κυρία τοῦ παντός, * χυριευθεῖσάν μου * τὴν παναθλίαν ψυχὴν * τοῖς τῆς σαρχός δεινοῖς πάθεσι * καὶ αἰσχίστοις πλημμελήμασι, * σὸ ἐλευθέρωσον τῆ σῆ * δυνάμει τῆ κραταιὰ· * καὶ παράσχου * λύσιν πταισμάτων καὶ δόξαν ἀκήρατον.

Καταβασία. 'Αστέχτω πυρὶ ένωθέντες.*

Τοῦ 'Αθανασίου. 'Ωδή θ'. 'Εξέστη ἐπὶ τούτω.

Έξελαμψεν ὁ βίος ὡς ἀστραπή· * ἐξεχύθη δὲ, Πάτερ, ὁ φθόγγος σου * ώσπερ βροντή * πᾶσιν, οῦς ὁ ἡλιος ἐφορᾳ· * ἐξ οὐρανοῦ γὰρ ἔσχηχας * ἄνωθεν τὴν ἔμπνευσιν ἀληθῶς· * διὸ οὐχ ἔσβεσέ σου * ὁ πρόξενος τῆς λήθης * τὴν μνήμην τάφος, 'Αθανάσιε.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ καὶ τριφεγγεῖ * τηλαυγέστερον νῦν ἐλλαμπόμενος, * τοῖς ὑμνηταῖς * σοῦ ἀντανακλάσεις αὐγοειδεῖς * διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον * ἄνωθεν ἐκπέμποις ἡλιακὰς, * καὶ σοὶ συστήσαις, Μάκαρ, * κὰν μέγα καὶ ἐξόχως * ὑπὲρ ἀξίαν τὸ αἰτούμενον.

Ύμνοῦντες δυσωποῦμέν σε ἐκτενῶς· * Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας ἰκέτευε * διὰ Σταυροῦ * νίκας δωρηθῆναι τῷ βασιλεῖ· * τῆ ὁρθοδόξῳ Πίστει τε * κράτος καθ' αἰρέσεων δυσμενῶν· * ἡμῖν δὲ σωτηρίαν, * εἰρήνην τε τῷ κόσμῳ * ἐν τῆ σῆ μνήμη, 'Αθανάσιε. Θεοτοκίον.

Σωτήρα ώς τεχούσα καὶ Λυτρωτήν, * σωτηρίας με, Κόρη, άξίωσον * ἐπιτυχεῖν, * Πάναγνε, πταισμάτων μου τὰς σειρὰς * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύσασα· * πάντα γὰρ ὡς θέλεις νῦν κατορθοῖς, * ὡς φέρουσα ἐν κόλποις * τὸν πάντων Βασιλέα, * τὸν ἀγαθότητι ἀσύγχριτον.

Τοῦ Κυρίλλου. Εὐα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

ήθωμα Χριστοῦ κατεπαρθέν * τῆς γνώσεως καὶ τῆς τούτου * Θεομήτορος, * Κύριλλε, ἄπαν κατὰ κράτος * καθείλες, Νεστορίου τὴν ἄθεον * υἰῶν δυάδα, ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν * τῶν ᾿Λκεράλων τὴν τῶν φύσεων.

Ρώσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ * τῆς χάριτος τὴν Τριάδα * όμοούσιον, * τόν τε Υἰόν σεσαρχωμένον * Θεόν θεολογήσας, Μα-κάριε, * ὀφθείς τε τῆς Θεοτόχου ὑπέρμαχος, * ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν ὀεδόξασαι.

Ανωθεν ήμας σούς ύμνητας * ἀοίδιμε ἐποπτεύοις, * Πάτερ, ΐλεως, * "Ανακτι νίκας σταυροφόρω * βραβεύων, καὶ ὑψῶν ταῖς

πρεσβείαις σου * τῶν 'Ορθοδόξων τὸ χέρας, φαιδρύνων τε * τοὺς τὴν σὴν μνήμην μεγαλύνοντας. Θεοτοκίον.

Στειρεύουσαν θείων άρετων, * πανάχραντε Θεοτόχε, * τὴν χαρδίαν μου * δείξον, Παρθένε, χαρπορόρον, * ἐχ στείρας ἡ τεχθεῖσα βουλήματι * τοῦ πάντα μεταποιοῦντος τῷ πνεύματι, * ἵνα ὑμνῶ σε τὴν Πανύμνητον.

Καταβασία. Έν Νόμφ, σκιά και γράμματι.*

Έξαποσπειλάριον. Τοῖς Μαθηπαῖς συνέλθωμεν.*

Τιτζό ὑπερθέου, πάνσοροι, * ἀνεδείχθητε μύσται * Τριάδος καὶ ὑπέρμαχοι, * 'Αθανάσιε μάκαρ * καὶ Κύριλλε θεοράντος, * 'Αρειον καθελόντες * καὶ σὺν αὐτῷ Σαβέλλιον * καὶ Νεστόριον αὐθις * τὸν δυσσεβτζ, * καὶ σὺν τούτοις ἄπασαν ἄλλην πλάνην * τῶν δυσσεβῶν αἰρέσεων, * Ἱεράρχαι Κυρίου.

Θεοτοκίον, διμοιον.

Ορος Θεοῦ πανάγιον * καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον * καὶ κιβωτόν αὶ τράπεζαν, * ράβδον τε καὶ πυρεῖον * καὶ θεῖον θρόνον καὶ πύλην * καὶ ναὸν καὶ παστάδα * ὑμνήσωμεν, θεόρρονες,* τὴν 'Αγνὴν καὶ Παρθένον * ἐξ ἡς Θεὸς * σαρκωθεὶς ἀτρέπτως και ὑπὲρ φύσιν, * ἐθέωσε τὸ πρόσλημμα * ἀπορρήτω ἐνώσει.

Είς τους αίνους, Πάσα πνοή, ιστώμεν στίχους ς'. και ψέλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναϊον έν Μάρτυσι.*

Τή των λόγων λαμπρότητι * των ἐνθέων σου, "Οσιε, * Ἐχχλησία ἄπασα ὑραίζεται * χαὶ εὐσεβῶς χαλλωπίζεται * ὑραίςις
ἐν κάλλεσι, * καὶ τιμὰ χρεωστιχῶς * τὴν πανέορτον μνήμην σου, *
'Αθανάσιε. * ἱερέων τὸ κλέος, * εὐσεβείας * ὁ λαμπρὸς καὶ μέγας
κῆρυξ, * ὁ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.

Τοῖς πυρίνοις σου δόγμασι * τῶν αἰρέσεων ἄπασα * φρυγανώδης φλέγεται ὕλη, πάνσορε· * τῶν νοημάτων τοῖς βάθεσι * βυθίζεται στράτευμα * ἀπειθούντων δυσσεβῶν, * 'Αθανάσιε ὅσιε*, σοῖς ἐν δόγμασι * χαλλωπίζεται, μάχαρ, * χαθ' ἐχάστην * τῶν πιστῶν

ή Έχχλησία, * μεγαλορώνως τιμώσά σε.

Τῆς Χριστοῦ ἀπεδίωξας * νοητούς λύχους, Πάνσορε, * Έχχλησίας σχίμπωνι τῶν δογμάτων σου, * καὶ ταύτην χύχλφ ἐτείχισας * λόγων ὁχυρώμασι, * παραστήσας τῷ Χριστῷ * ἀσινῆ καὶ ἀλώβητον * δν ἰκέτευε * ἐχ ρθορᾶς καὶ χινδύνων * λυτρωθῆναι * τὸνς ἐν πίστει ἐχτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Είτα το παρόν Ἰοιόμελον, ἸΗχος γ΄. Γερμανού Πατριάρχου.

μεγάλη της Ἐκκλησίας σάλπιγξ,* ὁ πολύαθλος ᾿Αθανάσιος,*
πρός εὐωχίαν σήμερον * συγκαλεῖται τὴν οἰκουμένην· * ραι-

δρώς πάντες πιστοί * πρός τὴν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν * τοῦ καλοῦ ποιμένος· * ὑμνοις γεραίροντες τοὺς ἰεροὺς αὐτοῦ πόνους, * ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ * λάβωμεν παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος γ΄.

Τό μέγα κλέος των Ιερέων,* 'Αθανάσιον τον άἡττητον άριστέα,* Ιεροπρεπως εὐφημήσωμεν' * οὕτος γὰρ των αἰρέσεων συγκόψας τὰς φάλαγγας * τῆ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * τὰ τῆς ὁρθοδοξίας τρόπαια * ἀνεστήσατο καθ' δλης. τῆς οἰκουμένης, * ἀριθμῶν εὐσεβῶς τὸ τῆς Τριάδος μυστήριον * διὰ τὴν τῶν προσόπων ἱδιότητα, * καὶ πάλιν συνάπτων ἀσυγχύτως εἰς ἐν * διὰ τὴν τῆς οὐσίας ταυτότητα, * καὶ χερουβικῶς θεολογῶν * πρεσβεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Α γιόπρωτε σεμνή, * έγκώμιον οὖσα τῶν οὐρανίων ταγμάτων, * Α άποστόλων ὑμνφδία, * προφητῶν περιοχή, * Δέσποινα, πρόσδεξαι * καὶ ἡμῶν τὰς δεήσεις.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, ᾿Ωδἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Κοινωνικόν· Εἰς μνημόσυνον.

ΤΗι ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμῶν Μακαρίου του Λίγυπτίου καὶ του ἐν Ἁγίοις Πατρός ήμῶν Ἀρσενίου Κερκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐχέχραξα**, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν.*

Τίῆς μαχαριότητος * τῆς ὑπὲρ νοῦν ὁρεγόμενος, * ἐλογίσω, Θεσπέσιε, * τρυφὴν τὴν ἐγχράτειαν, * τὴν πτωχείαν πλοῦτον, * τὴν ἀχτημοσύνην * περιουσίαν ἀληθῆ, * χαὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα: * διὸ χαὶ τῆς ἐφέσεως * τῆς χατὰ γνώμην ἐπέτυχες, * ἐν σχηναῖς αὐλιζόμενος * τῶν 'Αγίων, Μαχάριε.

 Δ ρόμον τῆς ἀσχήσεως * ἀπεριτρέπτως τετέλεχας * χαὶ τὴν πίστιν τετήρηχας * ἐντεῦθεν χαὶ στέρανον * ἐχομίσω, Πάτερ,* τῆς διχαιοσύνης, * ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, * ὁ χατ' ἀξίαν νέμων

Men. Tom. III.

τὰ ἔπαθλα, * καὶ γέρα χαριζόμενος * καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. * ων και νυν ήμας δρέψασθαι, * Θεοφόρε, δυσώπησον.

Πᾶσαν ήδυπάθειαν * ὑποπιάζων τό σῶμά σου * ἀπηρνήσω, Θεόσοφε, * πικραίνων τὴν αἴσθησιν * ἐγκρατείας πόνοις * καὶ σχληραγωγίαις, * ὑπομονή τε πειρασμών * καὶ καρτερία τών πεκστάσεων. * άνθ' ων την άτελεύτητον * άντιλαμβάνεις άπόλαυσιν, * και τρυφήν άδιάδοχον * και χαράν άνεκλάλητον. Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Ανατολίου.

Εὐφραίνου, Αίγυπτος, ἀνθήσασα * τοιοῦτον πολιοῦχον * τὸν ἐν μαχαρίοις Μαχάριον. * Οὐτος γὰρ τῆ σορία τοῦ Αγίου Πνεύματος χαταγλαϊσθείς, * πάσαν άσχησιν * τη έναρέτω πολιτεία αύτου ύπερηχόντισεν. * Λύτον χαὶ ήμεῖς * μεσίτην προσάγοντες,* αίτουμεν δυσωπείν τον Χριστον * σωθήναι τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Κύριε, * εί και κριτηρίω παρέστης.*

Τόε μου * τῆς συντετριμμένης καρδίας * τοὺς στεναγμοὺς, Θεονύμφευτε: * πρόσδεξαι, Παρθένε Μαρία, * καὶ μὴ ἀπώση, παν άμωμε, * τὰς τῶν χειρῶν μου, Αγνὴ, * ἐπάρσεις ὡς φιλάγαθος. * ΐνα ύμνω και μεγαλύνω * τὴν μεγαλύνασαν το γένος ἡμων. "Η Σταυροθεοτοχίον.

*Αρνα σε * δτε ή 'Αμνὰς καὶ Παρθένος * πρός σραγήν κατε-πειγόμενον * ἔβλεψε, σὺν δάκρυσι, Λόγε, * ἡκολούθει καὶ έχραύγαζε. * Που σπεύδεις τέχνον έμόν; * συνέλθω σοι, γλυχύτατε: * ού γὰρ φέρω μὴ ὁρᾶν σε, * Ἰησοῦ μου πολυέλεε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Ο σιε Πάτερ, * είς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν xa-τορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν χαμάτων σου. * Τῶν Δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Αγγέλων έφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως εζήλωσας. * Παρρησίαν έχων πρός Κύριον, * είρηνην αίτησαι ταϊς ψυχαζς ήμων.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ολην ἀποθέμενοι.*

▼αῖρε, λύχνε πάμφωτε, * ἡλιαχῶν λαμπηδόνων * λαμπροτέρα, Δ Δέσποινα. * Χαΐρε, λύσις ἄχραντε * τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς,* ἡ έλπὶς, Δέσποινα, * τῶν ἀπηλπισμένων, * ἡ ἀνάκλησις τοῦ γένους ήμων. * Χαϊρε, παλάτιον * του Παμβασιλέως λαμπρότατον * τό όρος το πιότατον, * έξ ου ό Λυτρωτής προελήλυθε. * Χαϊρε, Θεού Λόγου * λαμπάδιον το θεΐον και τερπνόν. * Χαΐρε, λυχνία όλόφωτε. * Χαΐρε, θρόνε πύρινε.

Θεοφάνους.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Ρομφαία ώς έφησεν * ο Συμεών την χαρδίαν * την σην διελήλυθε, * Παναγία Δέσποινα, * ότε ξβλεψας * τον έχ σοῦ λάμψαντα * ἀπορρήτφ λόγφ * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * όξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευράν δὲ όρυττόμενον, * χετράς τε και πόδας ήλούμενον. * και όδυρομένη * ώλόλυζες βοώσα μητριχώς. * Τί τοῦτο, τέχνον γλυχύτατον, * τό χαινόν μυστήριον;

Απολυτίκιον του Όσίου, Ήχος α΄. τητης έρημου πολίτης * και έν σώματι "Αγγελος * και θαυμα-τουργός άνεδείνθης * θεοπέρε !!-τουργός άνεδείχθης, * θεορόρε Πατήρ ήμων Μαχάριε· * νηστεία, άγρυπνία, προσευχή * οὐράνια χαρίσματα λαβών, * θεραπεύεις τούς νοσούντας * χαὶ τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ἰσχύν. * Δόξα τῷ σὲ στερανώσαντι. * Δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

Έτερον τοῦ Αγίου Αρσενίου, Ήχος δ΄. Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Οι δύω Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, και τοῦ 'Αγίου' οδ ἡ 'Ακροστιγίς. Τόν πανάριστον έν άσχηταϊς Μάχαριν χυδαίνω.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Χοροί Ίσραήλ.

τητῷ θείφ φωτί λαμπόμενος, * καὶ σύν τοῖς Αγγέλοις, Πάτερ, 🗘 νῦν συναυλιζόμενος, * ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε * τοὺς ἐπιτελούντας την πανίερόν σου μνήμην, * έν άγαλλιάσει βοώντας. * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Όδον πρός ζωήν στελλόμενος * άμεταστρεπτί, Παμμάχαρ, όδεύων διήνυσας, * έχφυγών τούς θορύβους * και τάς των δαιμόνων ταραγάς διασκεδάσας * έν άγαλλιάσει κραυγάζεις· * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Νεχρώσας σαρχός το φρόνημα * ταϊς άσχητικαϊς σου παλαίστραις, τῷ Θείφ Πνεύματι * χαθυπέταξας, Πάτερ· * χαὶ τῆ τούτου χυβερνώμενος θεία δυνάμει, * έν άγαλλιάσει έβόας * Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

Πάντα τὰ τερπνὰ κατέλιπες, * τὴν διηνεκή ἀγαπήσας, Πάτερ, τερπνότητα * έν τῷ οἴκφ Κυρίου, * ἔνθα ἦχος τῶν εἰλικρινῶς ἐορταζόντων * καὶ ἀγαλλιάσει βοώντων· * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ήμων δτι δεδόξασται.

Θεοτοχίον.

Αχρονον Υίον ἀνάρχου Πατρος * σάρχα δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-Α πους, Αγνὴ, γενόμενον, * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * ὑπὸ χρόνον τοῦτον τέτοχας ἀνερμηνεύτως· * ῷ καὶ γεγηθότες βοῶμεν· * "Ασωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν ὅτι δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε.*

Νόμφ * ὑποχύψας Πνεύματος, * οὖ τἢ πανοπλία * περιφραζαμενος, "Όσιε, * οὐ τῷ νόμφ τῆς ἀμαρτίας * τὴν προαιρεσιν ὑπέχλινας.

"Ανω * πρός Θεόν τό φρόνημα * ἔχων, Θεοφόρε, * τὰ ἐπὶ $\gamma \vec{r}_i$ ς καταλέλοιπας, * διὰ πόνων τ \vec{r}_i ς ἐγκρατείας * ἀνενδότως κουριζόμενος.

'Ρήξας * τὰ δεσμά τῆς φύσεως * τῆ ὑπερφυεῖ τε * καὶ καθαρά πολιτεία σου, * Θεοφόρε, τῶν ὑπὲρ φύσιν * ἐκομίσω τὴν

ένέργειαν.

Ίνα * τῷ Θεῷ, Μακάριε, * ἐν ἀταραξία * προσομιλήσης, ἐπ' ἔρημον * κατοικήσαι, Πάτερ, προείλω, * τῶν θορύβων μακρυνόμενος.

Θεοτοκίον.

Σώσαι * βουληθείς τον ἄνθρωπον * ο διαφερόντως * ώς εὐεργέτης φιλάνθρωπος, * τὴν σὴν μήτραν ἀπεριγράπτως, * Θεομίζτορ, χατεσχήνωσεν.

Ό Είρμός.

» Γ τοξον * δυνατών ήσθένησε, * καὶ οι ἀσθενοῦντες * περιεζώ» Γ σαντο δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίφ ή καροδία μου.

Κάθισμα, ¹Ηχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*

Α σκήσεως πυρί, * ὡς χρυσός ἐν καμίνω, * Σορὲ, δοκιμασθεὶς, *
Α δβρυζότερος ὤφθης. * διό πρὸς οὐράνια * μετηνέχθης βασίλεια. * ὅθεν πίστει σε * ἀνευρημοῦντες βοῶμεν. * Χάριν, ἔλεος *
καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων * ἡμίν, Πάτερ, αἰτησαι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ο δήγησον ήμας * έν όδῷ μετανοίας * ἐκκλίνοντας ἀεὶ * πρός κακῶν ἀνοδίας, * καὶ τὸν ὑπεράγαθον * παροργίζοντας Κυριον, * ἀπειρόγαμε * εὐλογημένη Μαρία, * καταφύγιον * ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ι ἄσπιλος 'Αμνὰς * τὸν 'Αμνὸν καὶ Ποιμένα * κρεμάμενον νεκρὸν * ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, * θρηνοῦσα ἐρθέγγετο * μητρικῶς ὁλολύζουσα: * Πῶς ἐνέγκω σου * τὴν ὑπὲρ λόγον, Τἰέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη; * Θεὲ ὑπεράγαθε. 'Ωδή δ'. 'Ο καθήμενος έν δόξη.*

Τὸν φθειρόμενον αὐτίχα * παλαιότατον ἄνθρωπον * ἐξεδύσω, Πάτερ, * σὺν τῆς ἀμαρτίας τοῖς πάθεσι· * δι' ἐγχρατείας εὐτόνως * ἐνεδύσω δὲ * τὸν χαινούμενον χατὰ Χριστὸν, * πανσεβάσμιε.

Ό λαμπρότατός σου βίος * ώς χανών ἀχριβέστατος * διὰ πάστης, Πάτερ, * θείας ἀρετῆς ἀναδέδειχται, * ἐν προσευχαῖς χαὶ νηστείαις, * ἀγρυπνίαις τε * χαὶ δεήσεσι ταῖς πρὸς Χριστὸν * τὸν φιλάνθρωπον.

Νυσταγμόν τοῖς σοῖς βλεφάροις, * Θεοφόρε, οὐχ ἔδωχας, * ἔως ὅτου, Πάτερ, * οἶχον σεαυτόν ἀπετέλεσας * τῷ παντεπόπτη Δεσπότη * ώραιότατον * πρός δν ἔχραζες Δόξα, Χριστὲ, * τῷ δυνάμει σου.

Έν νεότητι τὸ σῶφρον· * ἐν τῷ γήρει τὴν σύνεσιν· * ἐν παντὶ δὲ βίφ * τὸ καρτερικόν καὶ μακρόθυμον, * καὶ τὴν πρὸς πάντας ἀγάπην * ἐπιδέδειξαι * τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστὲ, * τῆ Θεοτοκίον.

Νεχρωθέντας, Παναγία, * τοὺς ἀνθρώπους ἐζώωσας, * πεπτωχότας τούτους * πρὸς διαφθορὰν ἐξανέστησας, * τὸν Ζωοδότην τεχοῦσα * τὸν λυτρούμενον * τοὺς χραυγάζοντας Δόξα, Χριστὲ, * τῆ δυνάμει σου.

'Ωδή ε'. Τον φωτισμόν σου, Κύριε.*

Α ναπετάσας, "Οσιε, * ψυχής το νοερον, * και τὰς αἰσθήσεις * σορῶς κυβερνήσας, * γέγονας ναός * ἡγιασμένος * τῷ Θεῷ και πανίερος.

Σχολιωτάτου δράχοντος * μαράνας μηχανάς, * χαὶ τὰς ἐχείνου * πιχρὰς μεθοδείας * ἡμβλυνας ἀεἰ, * τῷ Θείφ Νόμφ * τὴν ψυχὴν ἐυθμιζόμενος.

Καταχοσμήσας, "Όσιε, * ψυχής το νοερον, * και ήγεμόνα * τον νοῦν καταστήσας, * ἔσχες τον Χριστον * ἡνιοχοῦντα * προς πορείαν οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Ή Παρθένος έτεχε * τὸν πάναγνον Υἰὸν * νομοθετοῦντα * τοῖς πᾶσιν ἀγνείαν, * χαὶ τὸ χαθαρὸν * τῆς εὐσεβείας * τοῖς ἐν γῆ χαταγγέλλοντα.

'Ωδή ς'. Έβόησε * προτυπών.

Τὴν ἔρημον * κατοικήσαι προθύμως ἡγάπησας, * Θεοφόρε, * ἐν αὐτἢ τὸν Θεὸν προσδεχόμενος, * τὸν ῥυόμενον σε * καὶ τη-ροῦντα τὰ σὰ διαβήματα.

'Ακλόνητος * εν ἀσκήσει, Θεόφρον, διέμεινας, * μέχρι τέλους * διασώζων την ταύτης ἀκρίβειαν· * δι' ής της ἀφράστου * ήξιώθης καὶ θείας ἐλλάμψεως.

Ισάγγελον * έπὶ γῆς πολιτείαν έβίωσας, * ίσαγγέλου * καὶ τιμής ἐπαξίως τετύχηκας, * μετά των Αγγέλων * τῷ των πάντων Θεφ παριστάμενος. Θεοτοχίον.

Συνέλαβες * έν γαστρί, Θεομήτορ, τον άναρχον * Θεόν Λόγον, * δι' ήμας τους ανθρώπους γενόμενον * χαθ' ήμας ατρέπτως,* έν δυσί γνωριζόμενον φύσεσιν. Ο Είρμός.

» 'πηβόησε * προτυπών τὴν ταρὴν τὴν τριήμερον * ὁ Προρή-» L της * Ίωνας έν τῷ χήτει δεόμενος * Έχ φθορας με όῦ-

» σαι, * Ίησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάχιον, Ήχος α΄. πρὸς τό Χορὸς άγγελιχός.* Μακάριον ζωὴν * ἐκτελέσας ἐν βίω, * μαρτύρων τοῖς χοροῖς * ἐν τῆ γῆ τῶν πραέων * ἀξίως συναυλίζεσαι, * Θεοφόρε Μακάριε. * και την έρημον * καθάπερ πόλιν οἰκήσας, * χάριν είληφας * παρά Θεού των θαυμάτων, * διό σε γεραίρομεν.

Κοντάκιον έτερον, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.* * ΤΑΝ Τῷ οἰχω Κύριος * τῆς ἐγχρατείας * ἀληθῶς σε ἔθετο * ώσπερ L άστέρα άπλανή, * φωταγωγούντα τὰ πέρατα, * Πάτερ Πατέρων * Μαχάριε "Όσιε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

ττου του Κυρίου έραστην, * των Μοναστών το κλέος, * θαυμά-Των τὸν ταμίαν, * Μακάριον τὸν μέγαν * ἀνευφημήσωμεν πιστώς. * ούτος γὰρ τῷ φέγγει * τῶν ἀγώνων αὐτοῦ * ὡς ἡλιος έξέλαμψε, * φωτίζων τους έν σχότει υπάρχοντας * παθών χαί άμαρτίας, * και έκδιώκων των δαιμόνων * την ζοφεράν πλάνην άνενδότως. * Διό καὶ ποταμούς * πλουσίων θαυμάτων * ώς έχ κρήνης λογικής * έκβλύζων ἀεννάως, * πάντων τὰς ψυχὰς * ρωννύει των ἐκβοώντων * Πατέρων Πάτερ * Μακάριε "Όσιε.

Συναξάριον.

Τη ΙΘ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Μαχαρίου του Αίγυπτίου, καὶ 'Αναχωρητού.

Στίγοι.

'Ο Μαχάριος γῆθεν ἀναχωρίσας,

Είς μαχάριον ούρανοῦ ήρθη γέρας.

Ταζς του Αγίου σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καί σώσον ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί.*

Μετά της άνωθεν ροπης * και της του Θεου βοηθείας * τους δυσμενείς καταβαλών, * νικηφόρος, κραυγάζων, γεγένησαι. * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητός εἶ.

'Ανακαθάρας τὴν ἀχλὺν * τὴν ἐκ τῶν παθῶν γενομένην, * τῆς ἀπαθείας τῷ φωτὶ * κατηυγάσθης, κραυγάζων, Μακάριε· * Ἡπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν * ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις, * ὑραῖος κάλλει, τῷ Θεῷ, * γεγονὼς, ἐμελώδεις γηθόμενος· * Ὑπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

'Ανακαλούμενος ήμᾶς * αἰχμαλωτισθέντας, Παρθένε, * πρός ὅπερ ἡμεν ἐν ἀρχαῖς, * ἐν γαστρί σου σκηνώσας σεσάρκωται * ὁ ριλάνθρωπος Κύριος, * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογημένος.

'Ωδή η'. Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω.*

Τήματα ζωής τής αίωνίου, * Παμμάχαρ, εν τή χαρδία σου δεξάμενος, * σάρχα χατεμάρανας, * χόσμω τεθανάτωσαι * και ζωηφόρον νέχρωσιν * άμφιασάμενος, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χουγάζεις, * χαι ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ίλεων γενέσθαι, Θεοφόρε, * τὸν μόνον ἀγαθοδότην χαθιχέτευε * τοῖς τὴν σὴν πανίερον * μνήμην ἐορτάζουσιν, * ἀμαρτημάτων ἄφεσιν * τούτοις αἰτούμενος, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶσι, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεύσει πρός Θεόν ἀδιαλείπτω * προσέχων, καὶ τῆς ἐκεῖθεν ἐπιλάμψεως * αἴγλην εἰσδεχόμενος, * φῶς ἀντανακλώμενον * διαφανές ὡς ἔσοπτρον * πέμπεις τοῖς ψάλλουσι: * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κλίμακα πρὸς ΰψος τεταμένην,* ἐρ' ἤσπερ ἐστηριγμένος ώφθη Κύριος, * Πάτερ, ἀναβέβηκας, * θείαις ἀναβάσεσιν * ἀεὶ προκόπτων, "Όσιε, * ἔως κατέλαβες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, κραυγάζων, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοϋμέν σε, Κεχαριτωμένη· * Θεόν γὰρ σεσαρχωμένον ἡμῖν τέτοχας· * ὅθεν Θεοτόχον σε * πάντες ὁνομάζομεν, * τὴν θεοδόχον τράπεζαν, * τὴν χαλλονὴν Ἰαχώβ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντες, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ο Είρμός.

• Παΐδας εὐαγεῖς ἐν τἢ καμίνο * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-• οἰκουμένην ἄπασαν * ψάλλειν ἐδίδαξε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,

» τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

'Ωδή θ'. Εύα μέν τῷ τῆς παρακοῆς.*

 Δ άχρυσι μέν τοῖς ἀσκητιχοῖς * τὴν ἄρουραν τῆς χαρδίας * σοῦ κατήρδευσας· * χαίρων δὲ, Πάτερ Θεορόρε, * νῦν ἐν ἀγαλ-

λιάσει τὰ δράγματα * συλλέγεις τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα· * ὅθεν σε πάντες μαχαρίζομεν.

"Αδυτον ανέτειλέ σοι φως, * αίδιος ευφροσύνη * υπεδέξατο * ἔνθα χορεύων σὺν 'Αγγέλοις * περὶ τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, * των πίστει ἐπιτελούντων τὴν μνήμην σου * μέμνησο, Πάτερ παμμακάριστε.

Ισχυσας δαιμόνων έχρυγεϊν * τοξεύματα, μεθοδείας, * πανουργεύματα. * σέσωσται, Πάτερ, ή ψυχή σου, * άγια, χαθαρά καὶ άμόλυντος, * χαὶ λήξεως οὐρανίου ήξίωσαι. * μέμνησο τοίνυν τῶν τιμώντων σε.

Νόμον, Πάτερ, τὸν ἀθλητικὸν * ἡγώνισαι προσηκόντως, * καὶ νενίκηκας * δθεν σε δόζης τῷ στεράνῳ * ὁ μόνος εὐεργέτης τετίμηκε, * καὶ θείας ρωτορανείας ἡξίωσε * καὶ μακαρίων ἀπλλαύσεων.

Θεοτοχίον.

'Ως πάντων κτισμάτων Ποιητήν * γεννήσασα, Θεομήτορ, *
ὑπερβέβηκας * πᾶσαν τὴν κτίσιν θεία δόξη, * καὶ τῆ ἀγιωσύνη
καὶ χάριτι * καὶ πᾶσι τῆς ἀρετῆς προτερήμασιν * δθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Είρμός.

- » \mathbf{E} κίσατο. \star σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόχε, \star τῷ τῆς χυοφορίας
- » βλαστήματι * τῷ χόσμω τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. * δθεν σε » πάντες μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανὸν τοῖς ἄστροις.*

Αγγελικόν τον βίον * ποθών, έμάκρυνας σαυτόν * έν ταῖς έρήμοις, καὶ πάθη * καθυποτάξας τῆς σαρκός, * ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, * Πατὴρ ἡμών Θεοφόρε.

Θεοτοχίον.

Τη πραταιά σου σπέπη * ἀπό ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς * ἡμᾶς, ᾿Αγνή, τοὺς σοὺς δούλους * φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· * σὲ γὰρ πεπτήμεθα μόνην * παταφυγήν ἐν ἀνάγπαις.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου, $\Delta \delta \xi \alpha$, Ἦχος δ΄.

Τελαμψαν τὰ καλὰ έργα σου * ὡς ἡλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν ρυξας ἡμῖν * τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ * διὸ * ἰκέτευε, "Οσιε Πάτερ, * ἐν τῆ μνήμη σου, Θεοφόρε, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσιν.*

Ος πρεσβείαν ἀχοίμητον * χαὶ παράχλησιν ἔμμονον * χεχτημένη, Πάναγνε, πρός τὸν Κύριον, * τοὺς πειρασμοὺς χαταπράϋνον· * τὰ χύματα χοίμισον * τῆς ἀθλίας μου ψυχῆς· * χαὶ ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν * τὴν χαρδίαν μου * παραχάλεσον, Κόρη, * ὅυσωπῶ σε,* χαὶ χαρίτωσον τὸν νοῦν μου· * ὅπως ἀξίως δοξάζω σε. Ἡ Σταυροθεοτοχίον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ξβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Υἰὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Ἡ λοιπἡ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος. Κοινωνικόν Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗι Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστωμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος α΄. Των οὐρανίων ταγμάτων.*

T ων οὐρανίων ἀψίδων * περιιπτάμενος * δι' ἀρετῆς ἐνθέου, * παμ- · οὐχ ἐν αἰνίγμασιν, "Όσιε, * ἀλλ' ἐν τῆ γάριτι ώφθης τῆ τοῦ Θεοῦ * τὰς ἐλλάμψεις εἰσδεχόμενος.

 Δ (c.

Ταϊς άρεταϊς έκλαμπρύνας * ψυχὴν καὶ ἔννοιαν, * πρός οὐρανόν μετήχθης * εἰς Χριστοῦ βασιλείαν, * Εὐθύμιε τρισμάκαρ, * προσφέρων αὐτῷ * τὰ τῶν πόνων σου δράγματα· * ἐν ᾿Ασκηταῖς σὺ φωστὴρ γὰρ ἀναδειχθεὶς, * τῆς ἀγήρω ἀπολαύεις τρυφῆς.
Τό όμοούσιον ὄντως * Τριὰς ἡ ἄναρχος * Πνεύματος κατοικίαν * ἐν σοὶ ἀναθεμένη, * λαμπρότατον φωστῆρα * ἀνέδειξε σὲ, * Θεοφόρε Εὐθύμιε· * τῶν χαμαιζήλων γὰρ πάντων ὑπεραρθεὶς, * οὐρανῶν οἰκησιν εὕρηκας.

Men. Tom. III.

Δόξα, ΤΗχος β'.

Ο σιε Πάτερ, * ἐχ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσχήσας, * ο ὅργανον γέγονας τοῦ Αγίου Πνεύματος. * καὶ παρ' αὐτοῦ λαβών * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν, * ἔπεισας τοὺς ἀνθώμους * καταφρονεῖν τῶν ἡδέων. * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ * καθερώτερον ἐλλαμπόμενος, * φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας, * Πάτερ Εὐθύμιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Σε μεγαλύνομεν, Θεοτόκε, βοώντες· * Χαΐρε, ή πύλη ή κεκλεισμένη, * δι' ής ήνοίγη ἀνθρώποις * ὁ πάλαι Παράδεισος.
Αποστίχου Στιχηρά,

Ήχος β'. Οίχος του Έφραθα.*

Δ όλους τῶν πονηρῶν * δαιμόνων θριαμβεύσας * τῆ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει, * ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Πάτερ Εὐθύμει. $\Sigma \tau i \gamma$. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Όσίου αὐτοῦ. Τρθης ὡς 'Ήλιοὺ * ἐν ἄρματι πυρίνω, * καὶ συνεκράθης, μακαρ, * ἀμέσως τῆ Τριάδι, * Εὐθύμιε παγκόσμιε. $\Sigma \tau i \chi$. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

ψέρων εν ταϊς χερσί * σοῦ, Πάτερ, τοῦ Κυρίου * Σταυρόν, τὰ τῶν δαιμόνων * φαντάσματα τελείως, * Εὐθύμιε, ἡράνισας. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαϊρε ή τὴν χαρὰν * τοῦ κόσμου δεξαμένη, * Χριστόν τόν ζωοδότην, * καὶ παύσαντα τὴν λύπην, * Παρθένε, τῆς Προμήτορος.

'Απολυτίκιον.

Εὐφραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα.*
Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν το α΄. 'Αντίρωνον, το, Μακάριος άνήρ. Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους η΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Πάτερ Εὐθύμιε, * τὸν σὸν * τόχον προχατήγγειλε * σταλείς οὐράνιος "Αγγελος, * ὡς τοῦ βλαστήσαντος * ἐχ νηδύος στείρας * Ἰωάννου τούτου γὰρ * ἐδείχθης ζηλωτής, ἐχμαγεῖόν τε, * ἀχτήμων, ἄοιχος, * βαπτιστής χαὶ ὀρεσίτροφος, * ὑπερλάμψας * τοῖς ἀπείροις θαύμασι. Δ ίς.

 \prod άτερ Εὐθύμιε, * χαρπός * έφυς μέν στειρώσεως, * άλλ' ώρθης δντως πολύγονος· * έχ γὰρ τοῦ σπέρματος * τοῦ πνευμαπι

χοῦ σου * Μοναστῶν πεπλήρωται * ἡ ἔρημος ἡ πρὶν ἀδιόδευτος· * καὶ νῦν ἰχέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * χαὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Εὐθύμιε, * ὁ σὸς * βίος ἀνυπέρβλητος, * ἡ Πίστις ὅντως ὀρθόδοξος· * καὶ γὰρ ἐκ πράξεων * πρὸς ὑψηλοτάτην * θεωρίαν ἤλασας, * σορίας γεγονώς ἐνδιαίτημα, * ἐν δύω φύσεσιν * ἐνα σέβων τῆς Τριάδος, Χριστόν· * ῷ πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν ψυγῶν ἡμῶν.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια, "Ηχος δ'. 'Ο έξ ὑψίστου κληθείς.

Έχ νηδύος μήτρος ήγιασμένος, * ὅτε το παντέφορον * ὅμμα τὴν πρόθεσιν * καὶ τὴν ροπὴν πρὸς τὰ κρείττονα * ἐπειγομένην * ἀνεπιστρόφως σοῦ προεώρακε, * τότε, Παμμακάριστε, * ὁῶρον θεόσδοτον * τῆς εὐθυμίας φερώνυμον * μεμηνυκός σε, * τὴν τῶν φυσάντων λύει κατήφειαν· * ὁθεν ἐκ βρέφους * προηγμένος τῷ εὐεργέτη * Θεῷ εὐηρέστησας· * ὁν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χαρισμάτων ένθέων πεπλησμένος, * σὲ ὡς ἀχηλίδωτον * ἔσοπτρον, Πάτερ, εὐρὼν * Χριστὸς, τῶν θείων ἐμφάσεων * λαμπρὰς οἰχείου * μαρμαρυγὰς φωτός σοι ἐξήστραψεν * ἐντεῦθεν ἰάσεων * ἄρθονος ὥρθης πηγή, * διατρορή τε λιμώττουσι, * χαὶ
τῶν διψώντων * δι' ἐπομβρίας ἄρδων τὴν ἔφεσιν * τὰς ψυχιχὰς
δὲ * διαθέσεις ὁρῶν σοῦ τῷ λόγῳ * σορῶς ἐβελτίους Θεῷ· * δν
ἰχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεωρία καὶ πράξει διαλάμψας, * σοῦ ὁ μὲν ἰσάγγελος * βίος κανὼν ἀρετῆς * καὶ χαρακτὴρ ἀκριβέστατος * τῶν αἰρουμένων * Θεῷ λατρεύειν ἐν τελειότητι· * ὁ σὸς δὲ θεόσορος * λόγος, Εὐθύμιε, * Τριάδα σέβειν ἐδίδαξε, * Χριστὸν δὲ ἔνα * ἐν δύω ρύσεσι γνωριζόμενον· * καὶ τὰς Συνόδους * ἰσαρίθμους τῆ τετρακτύ * τῶν Εὐαγγελίων Χριστοῦ· * δν ἰκέτευε σῶσαι * καὶ ρωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ³Ηχος γ'.

Α φιερωθείς τῷ Θεῷ * ἐχ χοιλίας μητριχής ὡς ἄλλος Σαμουἡλ, Α Πάτερ Εὐθύμιε, * φερωνύμως γέγονας εὐθυμία τῶν πιστῶν, * Μοναζόντων βακτηρία καὶ ἐδραίωμα, * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος καθαρόν οἰκητήριον. * Αἶτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τῶς μὴ θαυμάσωμεν * τὸν θεανδρικόν σου τόκον, Πανσεβάσμιε; * πεῖραν γὰρ ἀνδρὸς μὴ δεξαμένη, Πανάμωμε, * ἔτεκες ἀπάτορα Υἰὸν ἐν σαρκὶ, * τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα άμήτορα, * μηδαμώς ὑπομείναντα τροπὴν, * ἢ φυρμόν, ἢ διαίρεσιν, * άλλ' ἐκατέρας οὐσίας τὴν ἰδιότητα * σώαν φυλάξαντα. * Δ ιό, * Μητροπάρθενε Δ έσποινα, * αὐτόν ἰκέτευε σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν ὁρθοδόξως * Θεοτόκον ὁμολογούντων σε.

Είσοδος, το Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Αναγνώσματα.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Αικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. "Εδοξαν ἐν ὁρθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογισθη
κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀρ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ
ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα
εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὕρεν αὐτοὺς
ἀξίους ἐαυτοῦ. 'Ως χρυσόν ἐν χωνευτηρίω ἐδοκίμασεν αὐτοὺς, καὶ
ώς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς· καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ως σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδρααὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν
ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

(καιοι είς τον αίωνα ζώσι, καὶ ἐν Κυρίφ ὁ μισθός αὐτών, καὶ 🛆 ή φροντίς αὐτῶν παρὰ Ύψιστφ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ Βασίλειον τής εύπρεπείας, και το διάδημα του κάλλους έκ χεικς Κυρίου δτι τη δεξιά αύτου σχεπάσει αύτους, και τῷ βραγίονι ύπερασπιεί αύτων. Λήψεται πανοπλίαν, τον ζήλον αύτου, και όπλοποιήσει την ατίσιν είς αμυναν έχθρων. Ένδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην και περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν άνυπόκριτον. Λήψεται άσπίδα άκαταμάχητον, όσιότητα όξυνεί δε άπότομον όργήν είς ρομφαίαν· συνεκπολεμήσει αύτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράρρονας. Πορεύσονται εύστοχοι βολίδες άστραπών, καί ώς άπό εὐκύχλου τόξου, των νερών, έπι σχοπόν άλοῦνται και έχ πετροβόλου θυμού πλήρεις ριφήσονται χάλαζαι. Αγανακτήσει κατ αὐτών ύδωρ θαλάσσης, ποταμοί δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως ἀντιστήσεται αύτοζ πνευμα δυνάμεως, και ώς λαϊλαψ έκλικμήσει αύτούς. Καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία Κιφ. περιτρέψει θρόνους δυναστών. Αχούσατε ούν, Βασιλείς, χαὶ σύνετε μάθετε, δικασταί περάτων γής. ένωτίσασθε, οι κρατούντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ δχλοις Ἐθνών δτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ή χράτησις ύμιν, και ή δυναστεία παρά Ύψίστου.

Σορίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐἀν φθάση τελευτήσαι ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γήρας γὰρ Κιφ. τίμιον, οὐ τό πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δὲ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη καὶ ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ρεμβασμός ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὁλίγω, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς ἀρεστὴ γὰρ ἡν Κυρίω ἡ ψυχὴ αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Είς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, τηχος γ΄. Γερμανοῦ.

 \mathbf{E} ύθυμεῖτε, έλεγε τοῖς γεννήτορσιν "Αγγελος Κυρίου, * ὅτι παιδίον ἐχ σπλάγχνων γεννήσεται ὑμῖν, * εὐθυμίας φερώνυμον· * ἐνεφύης δὲ γαστρὶ * φέρων αὐτοῖς τὸ ἐπάγγελμα· * χαὶ ἐχ σπαργάνων τῇ εὐχῇ * συνανετράφης, Πάτερ Εὐθύμιε.

Ο αὐτός. Τοῦ Στουδίτου.

② χυρωμένος τον νοῦν γνώσει θεία, * Πάτερ Εὐθύμιε, * τὰ παρερχόμενα παρέδραμες, * μηδέν θαυμάσας τῶν ἐπιγείων· * ἐν μὲν θλίψεσι μεγαλόφρων φανείς καὶ γενναιότατος, * ἐν δὲ ἀσκήσει καὶ εὐθυμία * ταπεινὸς καὶ μέτριος· * καὶ τοῦ παρόντος βίου τὸ ἄστατον πέλαγος * σορῶς διαπεράσας, * εἰς εὕδιον λιμένα κατήντησας. * Χριστὸν ἰκέτευε * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ήχος β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Των ἐν τῷ βίφ πραγμάτων * κατεφρόνησας, Πάτερ Εὐθύμιε, * δτι τὴν ἄνω πολιτείαν ἐπεπόθησας * πλοῦτον ἐβδελύξω * ἐνοὐσάμενος ταπείνωσιν * τρυρὴν ἐμίσησας * καὶ ἐπεσπάσω τὴν
ἐγκράτειαν * ἀδικίαν ἀπεβάλου * καὶ ἐδίωξας δικαιοσύνην * διὸ,
Πάτερ "Όσιε, * μνημόνευε καὶ ἡμῶν * ἐν ταῖς ὀσίαις εὐχαῖς σου
πρὸς Κύριον.

Δόξα, ⁷Hχος δ'.

Ελαμψαν τὰ καλὰ ἔργα σου * ὡς ἡλιος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν οὐρανῷ, * Χριστοῦ θεράπον Εὐθύμιε· * ὁρθοδόξως γὰρ ἐκή-ρυξας ἡμῖν * τὴν ἀληθῆ καὶ ἀμώμητον Πίστιν Χριστοῦ· * διὸ τάτευε, "Όσιε Πάτερ, * ἐν τῆ μνήμη σου, Θεοφόρε, * δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Νεύσον παρακλήσεσι * σῶν οἰκετῶν, Πανάμωμε, * παύουσα δεινών ἡμῶν ἐπαναστάσεις, * πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα * σὲ γὰρ μόνην ἀσραλῆ * καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, * καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. * Μὴ αἰσχυνθῶμεν, Δέσποινα, * σὲ προσκαλούμενοι * σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν * τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων * Χαῖρε, Δέσποινα, * ἡ πάντων βοήθεια, * χαρὰ καὶ σκέπη, * καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών άληθώς.*

Χαίροις ως εύθυμίας άρχὴ * τῆς Ἐκκλησίας γεγονως, Πάτερ ΤΟσιε· * τῆ σῆ γὰρ * γεννήσει πάσας * αίρετικῶν τὰς ὁρμὰς * ἐκ Θεοῦ προνοίας ἀπεκρούσατο· * διό * σὲ φερώνυμον ὀνομάζει Εὐθύμιον. * Τῶν οὐρανίων * Οὐσιῶν δὲ τὰ τάγματα * χαρᾶς ἔπλησας * τῆ τοῦ βίου λαμπρότητι· * οἶς καὶ συναυλίζόμενος, * φωτός τε πληρούμενος, * καὶ πανολβίου καὶ θείας * ἐναπολαύων ἐλλάμψεως, * Χριστόν νῦν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ 'Οσίου αὐτοῦ. Ράβδφ τῆ τοῦ Σταυροῦ στηριχθεὶς, * τῆς ἀνομίας τοὺς χειμάρρους ἐξήρανας· * χειμάρρουν * τρυρῆς δὲ θείας * καὶ Παραδείσου πηγὴν * νοερῶς, Παμμάκαρ, ποτιζόμενος, * πηγὰς * σωτηρίους ἐν τῆ ἐρήμφ ἀνέδειξας· * ἐπιρροαῖς δὲ * Θείου Πνεύματος, "Οσιε, * πιαινόμενος, * ώσπερ ροίνιξ ἀνέδραμες * ὑψος πρὸς ἐπουράνιον· * καὶ στύλος πυρίμορρος * ὡρθης, Θεόρρον, καὶ πλήἐπουράνιον· * καὶ στύλος πυρίμορος * ὡρθης, Θεόρρον, καὶ πλήγαζς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μαχάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ξλεος. Χριστόν ίκετεύων * τόν παρέχοντα τῷ κόσμφ * τό μέγα τος, * Χριστόν ίκετεύων * τόν παρέχοντα τῷ κόσμφ * τό μέγα τάρχα ἐνέκρωσας. * ἢς καὶ ἐπέτυχες, θεία * δικαιοσύνη κοσμού κάρχα ἐνέκρωσας. * ἢς καὶ ἐπέτυχες, θεία * δικαιοσύνη κοσμού κάρχα ἐνέκρωσας. * ἢς καὶ ἐπέτυχες, θεία * δικαιοσύνη κοσμού κάρχα ἐνέκρωσας. * ἢς καὶ ἐπέτυχες, θεία * δικαιοσύνη κοσμού κάρχος.

 Δ όξα, Ήχος πλ. α'.

Οσιε Πάτερ, * οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς * οὐδὲ τοῖς βλεράροις σου νυσταγμόν, * ἔως οὕ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * τῶν παθῶν ἡλευθέρωσας, * καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας * τοῦ Πνεύ-

ματος καταγώγιον * έλθων γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ * μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο * καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος * θεράπων γενόμενος, * μεγαλοκήρυξ Εὐθύμιε, * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Πακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν, * καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

'Απολυτίχιον, 'Ήχος δ'.

Ε ὑτραίνου ἔρημος ἡ οὐ τίκτουσα, * εὐθύμησον ἡ οὐκ ὡδίνουσα *

δτι ἐπλήθυνέ σοι τέκνα * ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Ηνεύματος, * εὐσεβεία φυτεύσας, * ἐγκρατεία ἐκθρέψας * εἰς ἀρετῶν τελειότητα. * Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * εἰρήνευσον τὴν
ζωὴν ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος δ΄ Έπεράνης σήμερον.*

Τῷ φωτὶ λαμπόμενος * τῷ ἀπροσίτῳ, * ὡς ἀστὴρ ἐξέλαμψας * ἐν ταῖς ἐρήμοις, διδαχαῖς * καταφωτίζων, Εὐθύμιε, * τοὺς ἀδιστάκτῳ * ψυχῆ προσιόντας σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

 \mathbf{E}^{ξ} Αἰγύπτου ἤστραψας * ὡς ἐωσφόρος, * καὶ τὸν κόσμον ἔλαμ- ψας * ταῖς φαειναῖς σου ἀρεταῖς, * ἡγλαϊσμένε Εὐθύμιε, * πᾶσιν ἐκλάμψας * τὸ φῶς τῆς ἀσκήσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

 \mathbf{E}^{\prime} τη σκέπη πάναγνε * τη ση, Παρθένε, * προσφυγόντων δέησιν * προσδεξαμένη παρ' ήμων, * μη διαλίπης πρεσβεύουσα * τῷ Φιλανθρώπῳ * σωθήναι τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Τάς φροντίδας του βίου * ἀπαρνησάμενος, * καὶ 'Αγγέλων τὸν βίον * ἀναλαβόμενος, * ἐγκρατεία τὴν ψυχὴν * κατελάμπρυνας. * καὶ θαυμάτων ἐκ Θεοῦ * χάριν ἐδέξω δαψιλῶς, * Εὐθύμιε Θεορόρε, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων * τῶν εὐσεβῶς εὐρημούντων σε. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε, * ήμᾶς ἐλέησον * τοὺς προσφεύγοντας πίστει * πρός σὲ τὴν εὕσπλαγχνον, * καὶ αἰτουμένους τὴν θερμὴν * σοῦ νῦν ἀντίληψιν * δύνασαι γὰρ ὡς ἀληθῶς * τοὺς

πάντας σώζειν ώς οὖσα * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψιστου, * ταζ μιτρικαζ σου πρεσβείαις * ἀεὶ χρωμένη, Θεοχαρίτωτε.

Μετά τον Πολυέλεον,

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.
Τὴν πτωχείαν τὴν ὅντως τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου τεχθεντος ἀναλαβών, * ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα * ώσεὶ χόρτον, Μεκάριε· * τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου * γευσάμενος, "Όσιε, * Μονεζόντων ἐδείχθης * Διδάσκαλος ἔνθεος· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * ᾿Αγγελικῆς πολιτείας * διἡγειρας ἄπαντας * καὶ πρὸς γνῶσιν τῆς Πίστεως. * Σημειορόρε Εὐθύμιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν θεὸν σαρκὶ, * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὁθεν τῶν 'Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμεν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον Τόχον σου.

Οι 'Αναβαθμοί, τό α'. 'Αντίρωνον τοῦ δ'. "Ηχου. Προκείμενον, 'Ήχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ 'Οσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τι άνταποδώσωμεν τῷ Κυρίφ περὶ πάντων, ών άνταπέδωχεν ἡμῖν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή τὸ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνφ, ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδηνοῦ. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταϊς τοῦ σοῦ Όσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα το Ίδιόμελον, Ήχος πλ. β΄.

Ο σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γτιν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὧλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων ἔρθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἔζτιλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Χριστόν τὸν Θεὸν, * εἰρτινην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ο Κανών τῆς Θεοτόχου, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Όσιου οἱ δύω, εἰς η΄.

Ο πρώτος, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ·
οῦ ἡ ἸΑκροστιχὶς μετὰ τῶν Εἰρμῶν·

Ολβος πέρηνας γηγενών, Εύθύμιε.

. 'Ωδή α΄. Ήχος δ΄. Ο Είρμός.

 \mathbf{P} Ο ὑχ ἔστι σοι ὅμοιος, * δεδοξασμένε Κύριε· * ἐν χειρὶ γὰρ χραται \mathbf{Q} ται \mathbf{Q} * ἐλυτρώσω τὸν λαὸν, * δν ἐχτήσω, Φιλάνθρωπε.

 Λ ύεις την κατήφειαν * τοῖς παραδόξως φύσασιν, * ἐκ Θεοῦ ἐπαγγελθεὶς * καὶ πρό τοῦ τόκου σου, δωρεὰ * εὐθυμίας φερώνυμος.

Βοά χαριστήριον * ή Ἐκκλησία, "Οσιε, * δεξαμένη σε βλαστόν * έκ Θεοῦ, εἰρηνικῆς * εὐθυμίας προάγγελον.

Ο δεύτερος ποίημα Θεοφάνους ου ή Ακροστιχίς.

Ταΐς σαΐς προσευχαΐς, Παμμάχαρ, φῶς μοι νέμοις. 'ஹδὴ α'. Ήχος πλ. δ'. 'Αρματηλάτην.

Ταϊς προσευχαϊς σου καὶ ταϊς σαϊς δεήσεσιν * ἐκδυσωπών τὸν Θεὸν, * τὸ σκοτεινὸν νέρος * τὸ τῆς ἀθυμίας μου, * Παμμάκαρ, διασκέδασον, * εὐθυμίας ὑπάρχων * καὶ θυμηδίας ἀνάπλεως, * τῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος.

"Αλλος καθάπερ Σαμουήλ θεόσδοτος * καὶ πρό συλλήψεως * ἐπαγγελθεὶς, Πάτερ, * πάσαις ἐναπέρηνας * ταῖς ἐκκλησίαις, "Όσιε, * φερωνύμως τὴν κλῆσιν * κατάλληλον ἐπαγόμενος * τῆ τῆς εὐθυμίας φαιδρότητι.

Ίχετηρία και δεήσει χρώμενοι * οι σοι γεννήτορες * πρός τόν Θεόν, δώρον * θεϊόν σε χομίζονται * χαι φωτοφόρον βλάστημα, *

τη γεννήσει μηνύον * της εύσεβείας την έλλαμψιν * και τον της αίρέσεως έλεγχον.

Σύ ἐχ Παιδός καθιερώθης, "Όσιε, * τῷ δεδωχότι Θεῷ· * καὶ πρός αὐτόν βλέπων, * καὶ καθοδηγούμενος * ζωοποιοῖς προστάγμασι * τοῖς αὐτοῦ, Θεοφόρε, * πρὸς ὕψος ἤρθης μετάρσιον * τὸ τῶν ἀρετῶν διὰ Πίστεως.

Θεοτοχίον.

Σὲ, Θεομῆτορ, προστασίαν ἔχοντες, * οὐ δειλιάσομεν * τὸ τῶν ἐχθρῶν στίρος, * τὸ ἀντιμαχόμενον * τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι * τὸν <math>ἐχ σοῦ γεννηθέντα * Θεὸν τῶν δλων χαὶ Κύριον· * δν ὑπὲρ ἡμῶν <math>ἐχδυσώπησον.

Καταβασία.

 \mathbf{X} έρσον άβυσσοτόχον πέδον \mathbf{X} ήλιος \mathbf{X} έπεπόλευσε ποτέ· \mathbf{X} ώσει τεῖχος γὰρ ἐπάγη \mathbf{X} έχατέρωθεν ὕδωρ \mathbf{X} λα \mathbf{X} πεζοποντοπο-

» ρούντι, * καὶ θεαρέστως μέλποντι· * "Ασωμεν τῷ Κυρίω, * ἐν-» δόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωοή γ'. 'Ο Είρμός.

Ο ἀκ ἐν σορία * καὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν
 σοὶ τῆ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτφ Σορία, Χριστέ· * οὐ γάς
 ἐστιν "Αγίος * πλήν σου, Φιλάνθρωπε.

Σὲ ἡ τεχοῦσα * τὸ τῆς "Αννης ζηλώσασα δσιον, * ὡς τὸν πάλαι Σαμουἡλ, * θυσίαν ζώσαν προσήγαγε * Θεῷ τῷ δοξάσαντι * καὶ πρὸ συλλήψεως.

Περιουσία * τῆς πρός Θεόν ἀγάπης πυρούμενος, * λογισμῷ πανευσεβεῖ * παθῶν ἐκράτησας, "Όσιε· * διό θεία χάρις σοι * ἐπανεπαύσατο.

Ετερος. Ο στερεώσας κατ' άρχάς.*

Από στειρώσεως τεχθείς, * πνευματικής εύκαρπίας * γεωργός πολυγονώτατος ώρθης, * τὰς ἀκάνθας ἐκτεμών * τῆς ἀσεβείας, "Όσιε, * καὶ εὐσεβείας σπόρον * ἔνθεον καταβαλλόμενος.

'Ιερουργός ὑπερφυῶν * καὶ μυστικῶν θεαμάτων, * Θεοφόρε, γεγονῶς, τοὺς ἀπίστους * προσενήνοχας Χριστῷ * θεοπρεπῶς πιστεύοντας, * ταῖς διδαχαῖς σου, Πάτερ, * διδασκομένους τὰ κρείττονα.

Σωρρονεστάτω λογισμώ * καὶ εὐσεβεῖ κεχρημένος, * τῶν ἑευστῶν καὶ φθειρομένων αὐτίκα * τὴν αἰώνιον ζωὴν * καὶ τὴν τρυφὴν προέκρινας, * δι' ἐγκρατείας ἄκρας * σάρκα νεκρώσας, Εὐθύμιε.

Πυρπολουμένη τῆ ψυχῆ * καὶ τετρωμένη τῷ πόθῳ * τοῦ Χριστοῦ, τὰς πυριφλέκτους ἐνέδρας * τῶν δαιμόνων ἐκφυγών, * τῆ δροσοβόλῳ χάριτι * κατελαμπρύνθης, Πάτερ, * σημειοφόρος γενόμενος.

Θεοτοχίον.

'Ρήσεις τῶν θείων Προφητῶν * καὶ τὰς αὐτῶν προφητείας * ἐπεσφράγισας τεκοῦσα τὸν Λόγον, * τὸν λαλοῦντα δι' αὐτῶν, * καὶ τὰς αὐτῶν πληρώσαντα * θεηγορίας, μόνη * εὐλογημένη Πανύμνητε.

Καταβασία.

Τό στερέωμα * των ἐπὶ σοὶ πεποιθότων * στερέωσον, Κύριε, *
 τὴν Ἐκκλησίαν, * ὴν ἐκτήσω τῷ τιμίφ σου αίματι.

του * εὐφραίνη, μακάριε· * δθεν ἐπαζίως * τὴν τρυφὴν ἐκομίσω * τὴν ὄντως ἀείζωον * καὶ θαυμάτων ἐνέργειαν. * Θεοφόρε Εὐθύμε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε, τὴν ταπεινὴν * τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν δυσχερῶν, * νῦν ὡς ἀχυβέρνητον * ποντουμένην τῷ χλύδωνι * ἀμαρτιῶν τε φόρτῳ * ὀρθεἴσαν ὑπέραντλον * καὶ εἰς πυθμένα "执δου * ἐλθεῖν κινδυνεύουσαν, * φθάσον, Θεοτόκε, * τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, * καὶ σῶσον παρέχουσα * σὸν λιμένα τὸν εὕδιον, * ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

* Τη δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Φυλάξας τον νοῦν ἀμετεώριστον, * ἐκ σπαργάνων τον βίον * ἀνάβασιν ἐπεδείξω πρός Θεόν· * ῷ προβαίνων ἐκράθης * ἐκ δυνάμεως, Πάτερ, εἰς δύναμιν.

Ήράσθης Χριστού τῆς ταπεινώσεως * μετανάστης ἐντεῦθεν * πρὸς ἄστυ τὸ θεοδόχον γεγονώς, * συσταυρούσαι τῆ γνώμη * τῷ Σταυρὸν διὰ σὲ ὑπομείναντι.

Νομίμως άθλησαι προελόμενος, * έξεδύσω τον βίον * γυμνός δε τῷ ἀντιπάλῳ προσπλακείς * τῆ Χριστοῦ ἐκμιμήσει, * ἐν ἐρήμῳ τὸ τρόπαιον ἔστησας.

"Ετερος. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Ο λον σαυτόν, * Πάτερ, Θεῷ καθιέρωσας * ἀθανάτου * δόξης ἐφιέμενος, * καὶ πρός αὐτόν ἔδραμες θερμῶς * διὰ πολιτείας * ἀμέμπτου καὶ δι' ἀσκήσεως * καὶ βίου λαμπροτάτου, * ἀνενδότως κραυγάζων· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Σὺ τὴν πηγὴν, * "Οσιε, τῆς ἀγαθότητος * ἀγαπήσας * ὅλης ἐχ δυνάμεως, * τοῖς 'Ασχηταῖς γέγονας πηγὴ * θείων χαρισμάτων, * διψώντας τούτους ἰώμενος. * πηγὰς γὰρ ὥσπερ πάλαι * Μωϋσῆς ἐν ἐρήμω * παραδόξως, Παμμάχαρ, ἀνέβλυσας.

Έπιφανείς * έχ τῶν ἀδύτων τοῦ Πνεύματος, * τῆς παιδίσκης * γόνους ἡλευθέρωσας, * υἰοὺς Θεοῦ ἀξιοπρεπῶς * τούτους ἀναπλάσας * υἰοθεσίας Βαπτίσματι· * τοῦ θείου γὰρ Προδρόμου * μιμησάμενος βίον, * Βαπτιστὴς ἀνεδείχθης, Εὐθύμιε.

Υπό Θεου * τοις άγνοουσιν, Εὐθύμιε, * ἐπεγνώσθης * γάριτι

λαμπόμενος. * ου γάρ την σην έδει άρετην * όντως έν έρήμω * λαθείν και κατακαλύπτεσθαι. * διό σε φωτορόρον * ώς φωστήρε τοίς πάσιν * ὁ Δεσπότης των όλων ανέδειξε.

(Hentoxion...

Χαίρε, σεμνή, * γαίρε, Παρθένε πανάγραντε: * γαίρε, "Ορος * χάριτι κατάσκιον. * χαϊρε, Σκηνή. χαϊρε, Κιβωτέ. * χαϊρε, ή Λυχνία, * το Φώς το θείον βαστάζουσα. * χαράς γάρ άνεχρράστου * καὶ ψυχῶν εὐρροσύνης * τοῖς πιστεύουσι πρόξενος γέγονες. Καταβασία.

» ' χαάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς κιβωτοῦ » Τὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη-

» τρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ώρθης * ὡς βρέφος ἀγχαλο-

» φορούμενος, * xαὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

'Ωός ε'. Ο Είρμός. » ' Δ σεβείζ ούχ δψονται * την δόξαν σου, Χριστέ, * άλλ' ήμεζ » 11 σέ, Μονογενές, * Πατρικής ἀπαύγασμα * δόξης Θεότη τος * » έχ νυχτός δρθρίζοντες, * άνυμνοϋμέν σε, φιλάνθρωπε.

Σεαυτόν ὑπέταξας * τῷ νόμφ τοῦ Θεοῦ. * τὸ γὰρ σῷμά σου ώς ψυχής, * Θεοφόρε, όργανον * έδουλαγώγησας, * τής σαρχός τό φρόνημα * χαθυποτάξας τῷ πνεύματι.

Γεγηθώς διήνυσας * την τρίβον της ζωής. * και Θεου φόβον συλλαβών, * σωτηρίαν έτεκες * τοίς πλανωμένοις, * άναλάμψας ήλιος * τη έρημφ καλυπτόμενος.

"Ετερος, **"Ινα τί με ἀπώσω.***

Δ σκητών εὐσεβείας * ἐπὶ τὴν οὐράνιον τρίβον, Εὐθύμιε, * προ-🖊 ηγήσω, Πάτερ, * και πρός κληροδοσίαν άνώλεθρον * έν ύψστοις άγων, * στύλος πυρός τε καὶ νερέλης * δεδειγμένος τῆ αἰγλη του Πνεύματος.

Ίατρον ἀσθενούντων * ἄγαν συμπαθέστατον χόσμφ δεδώρηται * ὁ Χριστός σε, Πάτερ, * καὶ πεινώντων τροφέα παράδοξον, * παιδευτήν άφρόνων, * σωφρονιστήν άγνωμονούντων, * όρφανών και πτωχών άντιλήπτορα.

Συμπαθής, έλεήμων, * γνώμην ταπεινώφρονα φέρων γεγένησαι, * των παθών έχτέμνων * τὰς αἰτίας ἐνθέοις διδάγμασι, * χαὶ σορίζων, Πάτερ, * καὶ νουθετών τοὺς φοιτητάς σου, * καὶ ψυχών θεραπεύων νοσήματα.

Πανταχού τὰς ἀχτίνας * πέμπων τῶν θαυμάτων σου πάντας έρωτισας. * και μαγνήτις ώσπερ * έρειλκύσω πρός τὰ σὰ παιδεύματα, * διαπλάττων ήθη * και των ψυχών τὰς διαθέσεις * έμβατεύων ψυχής χαθαρότητι.

Θεοτοχίον.

*Αληθή Θεοτόχον * πάντες σε χηρύττομεν, Θεοχαρίτωτε, * οἱ τῆ σῆ γεννήσει * τῆς φθαρτῆς λυτρωθέντες γεννήσεως, * καὶ πρὸς τὴν ἀμείνω * πάλιν ζωὴν ἀναχληθέντες * διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Καταβασία.

• Ο ς είδεν Ήσαίας * συμβολιχώς εν θρόνφ επηρμένφ Θεόν *
• Τάλας! * έβόα,

» έγω· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου *

» και είρηνης δεσπόζοντα.

'Ωδή ς΄. Ὁ Ειρμός.

» τηλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ βυ-

» θοῦ ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Γόνους ώσπερ πάλαι τῆς παιδίσκης * τῆς παλιγγενεσίας * τῷ λουτρῷ καὶ νῦν υίοθετήσας, * ταῖς σαῖς λιταῖς, * Θεοφόρε, σύντριψον * τὸν ζυγὸν τὸν τῆς δουλείας ἡμῶν.

"Εθετο σορόν σε οἰχονόμον * καὶ παιδευτὴν ἀφρόνων, * πονηρίας πνευμάτων διώχτην * ἡ τοῦ Θεοῦ, * Θεοφόρε, χάρις σοι * ἐναργῶς ἐν σοὶ σχηνώσασα.

"Ετερος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Πεγίστην παρά Θεοῦ * τὴν ἐξουσίαν δεξάμενος, * τὰ πλήθη τῶν δυσμενῶν * δαιμόνων ἐδίωξας, * τῆς τούτων στρεβλώσως * ἰώμενος πάντας * τοὺς ἐν πίστει σοι προστρέχοντας.

Μακάριος άληθῶς * ἐγένου, Πάτερ Εὐθύμιε, * πτωχείαν πλουτοποιὸν * καὶ πένθος χαρμόσυνον * κτησάμενος, "Όσιε· * δι' ὧν βασιλείαν * οὐρανῶν ἐκληρονόμησας.

'Απώσω τὴν ἐπὶ γῆς * τιμὴν καὶ δόξαν εὐμάραντον· * ἀίδιον δὲ ζωὴν * καὶ κλῆρον ἀκήρατον, * Παμμάκαρ, ἀπείληφας, * σκηνάς οὐρανίους * κατοικήσας ἀσφαλέστατα.

Θεοτοχίον.

Κυρίαν σε τοῦ παντός * καὶ Δέσποιναν ὁνομάζομεν· * τὸν δντως ὅντα Θεὸν * ἀρρήτως γὰρ τέτοκας, * τὸν πάντα ποιήσαντα * καὶ διακρατοῦντα * καὶ συνέχοντα, Πανάμωμε.

Καταβασία.

* E βόησέ σοι, * ίδων ὁ Πρέσβυς * τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, * E δ λαοῖς ἐπέστη· * Eχ Θεοῦ, Χριστὲ, σὸ Θεός μου.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄.

'Ως ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.*

 ${f E}^{\prime}$ τῆ σεπτῆ γεννήσει σου * χαρὰν ἡ χτίσις εῦρατο * καὶ ἐν

πολλών σου θαυμάτων· * έξ ών παράσχου πλουσίως τατς ψυχαϊ ήμών, * καὶ ἀποκάθαρον * ἀμαρτημάτων κηλτόας, δπως ψάλλωμεν· * τὸ 'Αλληλούτα.

'Ο Οίκος, πρός τό Αύτός μόνος.

Τε ραθύμου καρδίας την αίνεσιν * πως προσοίσω ὁ αθλιος δέδοικα, * καὶ ὑμνήσω τον μέγαν Εὐθύμιον· * ἀλλὰ τούτου θαρρών ταϊς δεήσεσιν, * ἐν εὐθυμία καὶ σπουδη πολλη * τη ὡδη ἐγχειρήσω καὶ πάσιν ἐξείπω * αὐτοῦ την πολιτείαν καὶ γέννησιν, * καὶ πως οἱ τούτου γονεῖς ἔψαλλον· * τὸ Αλληλούία.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι.

Τί χοινόν, Εὐθύμιε, σοι και τῷ βίφ; Πρός 'Αγγέλους ἄπαιρε τοὺς ξένους βίου. Αξξε βίου Εὐθύμιος εἰχάδι ἡϋγένειος.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείας, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

Τέσι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * πρόσταγμα τυραννικόν * εἰς ρλή ναφον θέμενοι, * ἐν μέσφ φλογός ἀνεβόων· * Εὐλογητός
 εἶ, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ωρθης είσω τῆς νερέλης, * ΙΙάτερ, τῷ ὑπερρυεῖ * πυρὶ καλυπτόμενος * ὡς θεῖος βοῶν μυστηπόλος· * Εὐλογητός εἶ,* Κύρε, ὁ Θεὸς τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

Νέμει σοι τὰ ὑπὲρ φύσιν, * Πάτερ, ὁ Δημιουργός * ἀρθόνως τῆς φύσεως, * ψυχῶν διαθέσεις προραίνων * τῶν μετεχόντων, * "Όσιε, τῆς σαρκός τοῦ Κυρίου σου.

Ένα καὶ μετὰ τὴν Θείαν * σάρκωσιν μονογενἢ * ἐν δύω ταῖς φύσεσιν, * Εὐθύμιε, σέβων, ἐβόας· * Εὐλογητὸς εἶ, * Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ετερος. Θεού συγκατάβασιν."

' Α σχήσεως στάδιον, * άγιωσύνης, Πάτερ, γυμνάσιον * τόν σόν Α εδειξας βίον * δι' έγχρατείας ἄχρας ένούμενος * τοῖς 'Ασωμάτοις, * χραυγάζων, Εὐθύμιε· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ρομφαίαν σε δίστομον * ἡχονημένην Χριστός ἀνέδειξε, * τῶν καθομον τὰς καρδίας * χαὶ τῶν δαιμόνων σφάττουσαν φάλαγγας, *

καὶ τῶν ψαλλόντων * ψυχὰς κατευρραίνουσαν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτός ἐμφορούμενος * τοῦ Τρισηλίου, Πάτερ, φῶς δεύτερον * τῆ μεθέξει τοῦ πρώτου * μεμορφωμένος ὤφθης, Εὐθύμιε, * τὰς λαμπηδόνας * ἐχπέμπων τοῖς ψάλλουσιν· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Ως δρθρος ἀνέτειλας * διχαιοσύνης "Ηλιον ἔχουσα, * τὸν ἐχ σχότους τὸν χόσμον * τῆς ἀγνωσίας ἀναχαθαίροντα * θεογνωσίας * ἀχτῖσιν, ῷ ψάλλομεν * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- Σέ τον έν πυρί δροσίσαντα * Παΐδας θεολογήσαντας, * χαί
 Παρθένφ ἀχηράτφ ἐνοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν, *
- » εὐσεβῶς μελφδοῦντες· * Εὐλογητός εἶ ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων » ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

- » Γ ύαγεῖς Παίδας ἐν τἢ καμίν ϕ * ὁ τόχος τἢς Θεοτόχου διε-
- τὴν οἰχουμένην ἄπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον
 ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεῷ σεαυτὸν καθιερώσας * καὶ ἄψας τῆς συνειδήσεως τὴν κάμινον, * δλον σου, Εὐθύμιε, * χαίρων ώλοκαύτωσας * ὡς ἱερεῖον ἄμωμον * τὸν βίον, μέλπων Χριστῷ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υίοθετηθεὶς χάριτι θεία, * ὡς κλήρον τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν εἴληφας· * φύσεως κρατήσας γὰρ * φύσιν ὑπερβέβηκας * προγνωστικῶς πρὸς ἔκβασιν * σπεύδων, Εὐθύμιε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

 $^{f \epsilon}$ $^{f \epsilon}$ τερος. $^{f \epsilon}$ Επταπλασίως χάμινον. $^{f \star}$

Συντονωτάτη χρώμενος * ἐγχρατεία, Πανόλβιε, * πρὸς ὑψηλοτάτην πολιτείαν ἔφθασας, * δοχεῖον γενόμενος * χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος * τοῦ ζωοποιοῦ, καὶ τῶν ἐκείθεν πλουσίως * βρυόντων χαρισμάτων, * μελφδῶν ἀνενδότως· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μεταναστεύων ἔρθασας * τῆς Σιών τὴν ἀκρόπολιν: * εἰς τὰς αἰωνίους δὲ μονὰς κατήντησας, * καὶ κλῆρον οὐράνιον * ἐκ τῶν τἰκείων πόνων εὐρών, * ταῖς ᾿Αγγελικαῖς χοροστασίαις συμψάλλεις. * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ολολαμπής ως ήλιος * τὰς ἐρήμους ἐρώτισας, * τοὺς σχοτεινομόρρους ἀπελάσας δαίμονας, * χαὶ στύλος ὁλόρωτος * οὐρανομήχης γέγονας * θαυματοποιοὺς μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, * ἀπαύστως ἀναχράζων· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίερωτάταις πράξεσι * διὰ βίου χοσμούμενος, * τὴν ἀρχιχωτάτην ἀρετὴν χατώρθωσας, * δογμάτων ὁρθότητι * διαπρεπὴς γενόμενος * χαὶ θεολογίας ἀχριβοῦς ὑπορήτης, * βοῶν ἀδιαλείπτως * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοχίον.

Νύμφη Θεοῦ πανάμωμε, * τοὺς πρός σὲ καταφεύγοντας * τῆς αἰχμαλωσίας τῶν παθῶν ἐξάρπασον· * καὶ τὴν αὐτοδέσποτον * ἐλευθερίαν, Δέσποινα, * ταῖς τῶν ὁρθοδόξων Ἐκκλησίαις παράσχου, * ταῖς πίστει μελφδούσαις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

- Α στέχτφ πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*
 Τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον· Εὐ-
- » λογείτε, * πάντα τὰ έργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Μετὰ τόχον σε, 'Αγνή, * καὶ πρό τοῦ τόχου * καὶ ἐν τόχω, » Μ ἄχραντε, * σὲ πᾶσα ἡ κτίσις καταγγέλλουσα, * ὡς Θεο-» τόχον ἀληθή * μεγαλύνομεν.

Ίαμάτων σε πηγήν * και πρό θανάτου * και ἐν θήκαις, "Όσιε, * κεκοιμημένον εὐμοιρήσαντες, * ὡς νικηρόρον ἀθλητὴν * μακαρίζομεν.

Επιγείφ Βασιλεί * τον εν ύψιστοις * άρρωγον ἀπεργασαι * κατὰ Βαρβάρων, και τῆ ποιμνη σου * κατὰ ποικίλων πειρασιμών,* Πάτερ "Όσιε.

Έτερος. Έξέστη ἐπὶ τούτφ.

Έγνωρισε Χριστός σοι τὴν πρός αὐτόν * πολυέραστον, Πάτερ, ἀνάλυσιν * ώσπερ Μωσεῖ * πάλαι τῷ θεόπτη· οῦ μιμητὴς * δι' ἀρετῆς γενόμενος,* ῥήξας σὺ τὴν θάλασσαν τῶν παθῶν * διέβης ἀχωλύτως * πρός γῆν ἐπαγγελίας,* τοὺς ἐναντίους τροπωσάμενος.

Μετέστης, ως Ήλιας ὁ ζηλωτής, * ἀρετῶν ἐποχούμενος ἄρματι * πρός οὐρανόν, * ὅπου τὸ πολίτευμα ἐμφανῶς * τὸ σὸν ἐγράρη, "Όσιε * καὶ νῦν τῷ Δεσπότη παρεστηκώς, * μνημόνευε τῶν πίστει * τὴν μνήμην σου τελούντων * τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ο βίος σου, Παμμάχαρ, 'Αγγελιχός, * ή ζωή δὲ, Θεόφρον, ὑπέρλαμπρος, * ή δὲ ψυχή * φωτοειδεστάτη, θεοειδής * καὶ εὐσεβής ή πίστις σου * θείων γὰρ δογμάτων ὑφηγητής * ἐγένου, Θεοφόρε, * καὶ κήρυξ ὀρθοδόξου * διδασχαλίας ἐχρημάτισας.

Ίχέτην σε καί πρέσβυν πρός τόν Θεόν * πρεσβευόμενον, Πάτερ, συγχώρησιν * άμαρτιών, * καί των όφλημάτων καί των χρεων * ἀποκοπὰς αἰτούμενον, * θείους μιμησάμενον οἰκτιρμοὺς, * προβάλλομαι προθύμως, * ἐλπίδι τῆς πρεσβείας * τῆς σῆς, Θεόρρον, στηριζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σωτήριος γενού μοι πύργος, Αγνή, * τῶν δαιμόνων ἀπείργων τὰς φάλαγγας, * καὶ πειρασμῶν * ὅχλον καὶ κινδύνων ἀποσοβῶν, * καὶ τῶν παθῶν τὴν ἔφοδον * πόρρω ἀπελαύνων, καὶ καθαρὰν * διδοὺς ἐλευθερίαν, * καὶ θείων χαρισμάτων * τὴν ἀφθονίαν παρεχόμενος.

Καταβασία.

- » \mathbf{E} ν νόμφ, σχι $\ddot{\mathbf{q}}$ χαὶ γράμματι * τύπον χατίδωμεν οἱ πιστοί· * διὸ
- πρωτότοχον Λόγον * Πατρός ἀνάρχου Υίον, * πρωτοτοχούμενον

Μητρὶ * ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε.*

Εν μήτρας καθηγίασε * Θεός σε, Πάτερ "Οσιε, * Ίερεμίαν ὡς πάλαι * καὶ Σαμουὴλ, Θεοφόρε, * προφήτην θεῖον δείξας σε, * τερατουργὲ Εὐθύμιε, * τῶν ᾿Αγγέλων ὁμόσκηνε· * μεθ' ὧν μνημόνευε πάντων * τῶν σὲ πιστῶς ἀνυμνούντων.

Έτερον, όμοιον.

Ος πάλαι τοῦ βλαστήσαντος * Προδρόμου θεῖος "Αγγελος * ἐκ στειρευούσης νηδύος * τὸν σὸν κατήγγειλε τόχον. * διὸ καὶ τούτου γέγονας * ἐκμαγεῖον, Εὐθύμιε, * Βαπτιστής, ὁρεσίτροφος, * ἀχτήμων, ἄοικος, πᾶσι * χαρίσμασι διαλάμπων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Γν δύω ταϊς θελήσεσι * καὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μιᾳ δὲ τῆ ὑποστάσει * τίκτεις Θεὸν ἀπορρήτως, * τὸν δι ἡμᾶς πτωχεύσαντα * μέχρι Σταυροῦ θελήματι, * καὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τὸν τῆς Θεότητος πλοῦτον, * Θεοκυῆτορ Παρθένε.

Είς τους Αίνους, ίστωμέν Στίχους δ΄, και ψάλλομεν Στιχηρά

Προσόμοια,

 $^{\circ}$ Ηχος πλ. δ΄. $^{\circ}$ Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Ο σιε Πάτερ Εὐθύμιε, * χαταλιπών τὰ ἐν γἢ * τῷ Χριστῷ ἡχολούθησας * μὴ προχρίνας, ἔνδοξε, * τὰ φθαρτὰ πρὸς τὰ μέ-Μοπ. Τοm. III. 40 νοντα· * καὶ ἐν ἐρήμφ ώσπερ ἐν πόλει οἰκῶν, * τὰς τῶν δαιμένων φάλαγγας ὥλεσας. * $^*\Omega$ τίς ἰσχύσειεν * ἐξειπεῖν, 'Αρίδιμε, * τῆς σῆς ψυχῆς * ὄντως τὴν θερμότητα * τὴν πρὸς τὸν Κύριον! Δ ίς.

Οσιε Πάτερ Εὐθύμιε, * σὺ ἀνεδείχθης κανών * Μοναζόντων κει καύχημα, * 'Ορθοδόξων ήδυσμα, * καὶ λαμπρός οἰκουμένης φωστήρ. * τοῦ γὰρ δολίου ἐχθροῦ οὐκ ἔπτηξας * τὰς ἐκροβήσες ἐν τῷ σπηλαίῳ οἰκῶν. * 'Ω τοῦ χαρίσματος * τοῦ ἐν σοὶ, Μεκάριε! * δι' οὐ σαρῶς * πᾶσαν κατεπάτησας * τὴν τῶν δαιμένων ὀρρύν.

Οσιε Πάτερ Εύθύμιε, * συ άληθως πρός Θεόν * την ψυγην άνεπτέρωσας. * και άσκήσει, "Αγιε, * τὰς αἰσθήσεις ἐκάθηρας. * και ταϊς ἀπαύστοις εὐχαῖς, πανόλβιε, * τῆς ἀθανάτου ζωῆς ἡξίωσαι. * "Ω ἐγκαλλώπισμα * Ασκητών, ἀρίδιμε, * σὲ ὁ Χρι

στός * χαίρων ὑπεδέξατο * εἰς τὰς ἀύλους μονάς. Δόξα, Ἡιχος πλ. δ΄.

Των Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, Εὐθύμιε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πρεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας, * καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * 'Αγγέλων συνόμιλε, * 'Οσίων ὁμόσκηνε καὶ Δικαίων· * μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοποκιον. Δέσποινα πρόσδεξαι. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά: καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, 'Ωοὰ γ', καὶ ς', 'Απόστολου, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, ζήτει εἰς 'Οσίους.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Μαξίμου του Όμολογητού και του Αγίου Μάρτυρος Νεορύτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ 'Ομολογητοῦ,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσιν.*
Τόν δι' οίκτον γενόμενον, * ὡς εὐδόκησεν, ἄνθρωπον, * ἐν δυπ θελήσεσιν ἐνεργείαις τε * κατανοούμενον, "Όσιε, * ἐκήρυξας,

Μάξιμε, * ἀποφράττων μιαρών * τὰ ἀπύλωτα στόματα, * μονοθέλητον, * μονενέργητον τοῦτον * δοξαζόντων * ἐπηρεία διαβόλου * τοῦ τὴν χαχίαν τεχτήσαντος.

Ταϊς νευραϊς των δογμάτων σου * Πύρρον, Πάτερ, ἀπέπνιξας * ληρφδούντα, Μάξιμε, τὸν κακόρρονα. * καὶ διωγμοὺς ἐκαρτέρησας * καὶ θλίψεις, ἀοίδιμε, * μαστιζόμενος δεινώς, * καὶ τὴν γλώτταν τεμνόμενος * καὶ τὴν πάντοτε * πρὸς Θεὸν αἰρομένην * θείαν χεῖρα, * δι' ἦς γράφων διετέλεις * τὰ ὑψηλότατα δόγματα.

Ο ξυγράφου ως κάλαμος * τεθηγμένη τῷ Πνεύματι * ἡ ἀγία γέγονε, Πάτερ, γλῶσσά σου, * καλλιγραφοῦσα ἐν χάριτι * πλαξὶ καρδιῶν ἡμῶν * τόμον θείων ἀρετῶν * καὶ δογμάτων ἀκρίβειαν * καὶ τὴν σάρκωσιν * τοῦ ἐν δύω οὐσίαις * τοῖς ἀνθρώποις * καὶ μιᾳ τῇ ὑποστάσει * ἐμφανισθῆναι θελήσαντος.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος, Ήχος πλ. δ'.

🖎 του παραδόξου θαύματος.*

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * Περιστερὰ όμιλεῖ * Νεοφύτφ τῷ Μάρτυρι * ἀνθρωπίνφ φθέγματι * ἐχ τῶν ἄνω φοιτήσασα * δι ἢς ἀστράπτει βίον ἰσάγγελον * ὑφ' ἢς νεάζων ἀθλουργεῖ χράτιστα. * * Ω θείων πράξεων * τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! * οὐ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Χριστὲ, ὡς εὕσπλαγχνος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀπό σπαργάνων αὐτοῦ * ὁ ἀρτίρρων Νεόφυτος * ἐχτελεῖ θαυμάσια * ἐνεργεία τοῦ Πνεύματος. * ἐχ πέτρας ὕδωρ εὐχαῖς ἀρύεται. * νεχρὰν ἐγείρει, ῆς ὡρθη γέννημα. * *Ω θείων πράξεων * τοῦ πεντάθλου Μάρτυρος! * οῦ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Χριστὲ, ὡς εὕσπλαγχνος.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὑπὲρ Χριστοῦ ἐναθλῶν * ὁ γενναῖος Νεόρυτος * τοὺς ἐχθροὺς ἐξίστησιν * ἐξαισίοις ἐν θαύμασι· * τὸ πῦρ χοιμίζει τούτφ βαλλόμενος· * ἀγρίους θῆρας πτήσσοντας δείχνυσιν. * "Ω χράτος ἄμαχον * ἐν ῷ τεθαυμάστωται *
ὁ ᾿Αθλητής! * οὖπερ ταῖς δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, ὁ Θεός.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

Το σιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὕρες μισθόν τῶν
καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὥλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν ᾿Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκιον. "Ολην ἀποθέμενοι.*

Τ΄ ητώας κοιλίας με * τῆς πονηρᾶς ἀμαρτίας * ἐξάγαγε, Δέσποινα, * ἐν γαστρὶ χωρήσασα * τὸν 'Αχώρητον· * χαλεποϋ κλύδωνος * πειρασμῶν λύτρωσαι· * καταιγίδος παραπτώσεων, * Κόρη, ἐξάρπασον, * τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα * τὰ πέλαγος, καὶ παύουσα * τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως * τὰς ἐπαναστάσεις * τῆ θεία συμμαχία σου, 'Αγνή· * ὅπως ἀπαύστως ὸς-ξάζω σε * τὴν 'Αειμακάριστον.

📶 Σταυροθεοτοκίου.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

Α αὸν τὸν ἀνομώτατον * ἀδίχως χαθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου * Λ ή Παρθένος χαὶ 'Αγνή * χαὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, * ὡς Συμεὼν προέρη, * τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, διετέτρωτο.

'Αποστίγου, Στιγγρά τζε 'Οκτωήγου. Δόξα, Ήγος πλ. δ'. Συκεώτου.

Των Μοναστών τὰ πλήθη * τὸν καθηγητήν σε τιμώμεν, Μάξιμε· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον * τὴν ὄντως εὐθεῖαν * πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἰ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας * καὶ ἔχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, * ᾿Αγγέλων συνόμιλε, * ˙Οσίων ὁμόσκηνε καὶ δικαίων· * μεθ΄ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*

' Τέάρπασόν με, Δέσποινα, * χειρός τοῦ δράχοντος τοῦ βροτοτελῶς. * σύντριψον τὰς μύλας τούτου, δέομαι, * καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον. * ὅπως, ῥυσθεὶς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγανήματα διάλυσον. * ὅπως, ῥυσθεὶς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγανήματα διάλυσον. * ὅπως, ῥυσθεὶς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγανήματα διάλυσον. * ὅπως, ῥυσθεὶς τῶν τούτου * ὀνύχων, μεγανήματα διάλυσον.

ή Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

Ποσαναρτώμενον έθελουσίως, * όδυρομένη γοερως, * Οίμοι! άνεβόα, ποθεινότατον * τέχνον· τί σοι δήμος άνταπέδωχεν * άχά-ριστος 'Εβραίων * θέλων με άτεχνωσαι * έχ σοῦ, Παμφίλτατε;

'Απολυτίκιον τοῦ 'Οσίου, ΊΙχος πλ. δ'.
' Ορθοδοξίας όδηγὲ, * εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, * τῆς Έκκλησίας ὁ φωστήρ, * τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * Μάξιμε σορὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐρώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθηναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανών τῆς Όκτωήχου εἶς, καὶ τῶν Αγίων δύω.

Ο Κανών τοῦ Όσιου οὐ ἡ ᾿Ακροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ο Παμμέγιστος Μάξιμος δοξάζεται.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ω η α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίω,* τῷ διαγαγόντι.

Απο μοι τὴν θεόπνουν * ἐχ τῆς μελιρρύτου καὶ ἡδείας σου *
ἐναπόσταξον γλώττης, * θεῖε Μάξιμε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Πῦρ καιόμενον ὤρθης * κατὰ τῶν αἰρέσεων, Μακάριε· * ὡς καλάμην γὰρ ταύτας * κατηνάλωσας ζήλφ τοῦ Πνεύματος.

"Αλογον προετέθη * έχ δυσσεβεστάτης προαιρέσεως * μονοθέλητον δόγμα: * τοῖς δὲ λόγοις σου, Πάτερ, διήλεγχται.

Θεοτοχίον.

Ολος ἐπιθυμία * ὁ ἐχ τῆς γαστρός σου, Θεονύμφευτε, * εὐ-δοχήσας τεχθῆναι, * γλυχασμός τε ἐστὶ χαὶ φῶς ἄδυτον.

Κανών τοῦ Μάρτυρος οὖ ἡ ᾿Λκροστιχίς. Χριστοῦ φυτόν σε, Μάρτυς, εὐφημῶ νέον. Ἰωσήφ. ᾿Ωδἡ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τριστού σε, παμμάχαρ, νέον φυτόν * λειμώνι βλαστήσαν * των Μαρτύρων, χαὶ ἱεροὺς * χαρποὺς εὐσεβείας ἐξανθήσαν * ἐπεγνωχότες ὑμνοῦμεν, Νεόρυτε.

'Ρημάτων τῶν θείων ἐχπληρωτὴς * δειχνύμενος, Μάχαρ, * ἀπὸ βρέφους τὴν ἀγαθὴν * μερίδα ἐμφρόνως ἐξελέξω, * καὶ ὁδηγὸς πλανωμένων γεγένησαι.

'Ιδετν ἐφιέμενος τὸν Χριστὸν * σαρκὶ ἐκ Παρθένου * νηπιάσαντα δι' ἡμᾶς, * νήπιος ὑπάρχων τῶν νηπίων * πρὸς τελειότητα ἡγες τὸ φρόνημα.

Σταλάζων, Θεόφρον, τον γλυκασμόν * τῆς θεογνωσίας * ἐκ χειλέων τῶν ἰερῶν, * ψυχὰς φαρμαχθείσας τῆ κακία * τοῦ ἀλλοτρίου σεπτῶς κατεγλύκανας.

Θεοτοχίον.

Τεχούσα τον φύσει Δημιουργόν * έθέωσας δλην * την ούσιαν των γηγενών· * διό σε χυρίως Θεοτόχον * όμολογούμεν, Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ 'Οσίου. 'ஹβή γ΄. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.* Πέγιστος ὁ Μάξιμος * τῆς εὐσεβοῦς Χριστοῦ Πίστεως * παναληθῶς * χήρυξ τε χαὶ μάρτυς * ἀνεδείχθη δι' αἵματος. Μάξιμε μαχάριε, * σὺ δι ἀσχήσεως γέγονας * θεοπρεπές * τίς φιλοσορίας * χαὶ ἀγνὸν ἐνδιαίτημα.

"Εβλυσεν ή γλώσσά σου * ποταμηδόν Χριστοῦ δόγματι ' πανευσεβή, * Μάξιμε παμμάχαρ, * τῆς σορίας ὁ τρόριμος.

Θεοτοχίον.

Ίνα τρίβον, Δέσποτα, * πρός άγιότητα φέρουσαν * δεέξε ήμεν, * μήτραν παναγίαν * παναγίως χατώχησας.

Του Μάρτυρος. Είρμος ὁ αὐτός.

Ο λον άνακείμενον * τῷ πανοικτίρμονι Λόγφ σε * τὸ καθαροι*
Πνεῦμα διετήρει * ἀπαράτρωτον, "Ενδοξε.

Τμνησαν τὸν Κύριον * πλήθη λαῶν πιστῶν βλέψαντα * τι. διὰ σοῦ, * Μάρτυς, τῆς τεχούσης * ἐχ νεχρῶν ἀναβίωσιν.

Φως έναπαστράπτουσα * περιστερά φωνή ζώση σε * πρός τι
όδους * τὰς σωτηριώδεις * προσκαλεϊται, Νεόφυτε.

()Estaxion.

"Γμνον χαριστήριον * γένος βροτών ἀεὶ νέμει σοι, * Μήτη: Θεου, * τὴν ἀθανασίαν * διὰ σου κληρωσάμενον.

Ο Είρμός.

Σό εί το στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὸ εί α
 κάθισμα τοῦ 'Ομολογητοῦ,

Πίχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Διωγμούς ύπομείνας * ύπερ ττζς Πίστεως, * ἀπεδίωξας, Πάτες, * ἄπασαν αίρεσιν· * ἐκτμηθείς δὲ σύν χειρὶ * τὴν γλώτταν, Μάξιμε, * ὁμολογίας εὐπρεπτζ * ἐκ ττζς χειρὸς τοῦ Ποιητοῦ ' ἐδέξω στέρανον, μάκαρ· * ὁν νῦν ἀπαύστως δυσώπει * ἐλεηθζνει τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος,

Ήχος δ'. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Τεοθαλές ώσπερ φυτόν ἐκβλαστήσας * ἐν τῷ λειμῶνι τῶν Χροτοῦ 'Αθλορόρων, * καρποὺς ἐνθέου γνώσεως προσήγαγες Χροτῷ * οἶσπερ διατρέφονται * οἱ πιστῶς σε τιμῶντες, * ἔνοξε Νεόρυτε, * 'Αθλητὰ γενναιόρρον. * 'Αλλὰ ταῖς σαῖς δεήσεσιν ἡμᾶς' πάντοτε σῶζε * Θεῷ παριστάμενος.

Καί νον, Θεοτοχίον.

Μετά Θεόν ἐπὶ τὴν σὴν, Θεοτόκε, * προσπερευγὼς ὁ ταπεινός θείαν σκέπην * παρακαλῶ δεόμενος· Ἐλέησον, ᾿Αγνή· * ὅπι ὑπερῆράν μου * κεραλὴν ἀμαρτίαι, * καὶ πτοοῦμαι, Δέσποινα, τὰς κολάσεις καὶ φρίττω· * ἰκετηρίαν ποίησον, σεμνὴ, * πρός τὸν Γίόν σου * ἐκ τούτων ἡυσθῆναί με.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

Τον έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ,* κιροι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς ὑεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἰἐ, * θέλων σταυρῦσαι; * Ὑμνῶ σε, Μακρόθυμε.

Τοῦ Όσίου. 'Ωδή δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.*

τη γενείς σε γεραίρουσι * και των ούρανίων τάξεις θαυμάζουσι· * τη φιλία της σορίας γάρ * ἀνεδείχθης, Πάτερ, * ώσπερ ά-αρχος.

Ίταμός μεν ό Τύραννος, * άλλ' ή χαρτερία σου άχατάλυτος! * θεν σὺ μεν μεμαχάρισαι, * ὁ παμπόνηρος δὲ * έξωστράχισται.

Συναθλοῦσί σοι, Μάξιμε, * ἡ τῶν μαθητῶν δυὰς ἡ πανόλιος * σοὶ τῶν ἄθλων χοινωνήσαντες· * διὸ χαὶ ἐπάθλων * ἴσων τυχον.

Τῆ ροῆ σου τοῦ αἰματος * καταρδευομένη ἡ Ἐκκλησία Χριτοῦ, * ἐξανθεῖ πατροπαράδοτον * σοῦ τοῦ θείου σπόρου * δόγμα,
Οσιε. Θεοτοκίον.

Αυτρωθέντες τῷ τόχφ σου * τοῦ τῆς ἀμαρτίας χρέους, Πανἐμωμε, * χαριστήριον ἐφύμνιον * ἀναπέμπομέν σοι, * Θεονύμφευτε. Τοῦ Μάρτυρος. Εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τό τοῦ βίου σου ἄμεμπτον * και τῆς διανοίας τὸ ἀκατάπλη- κτον * πλήθη πάμπολλα θεώμενα, * τῷ Θεῷ προσῆλθον, * Μάρτυς ἔνδοξε.

Όρος φθάσας κατώκησας * θείφ όδηγούμενος, μάκαρ, Πνεύιατι· * .ὑπ' 'Αγγέλου δὲ τρεφόμενος, * τῶν 'Αγγέλων ὤφθης *
σοστάσιος.

Νόμους θείους δεξάμενος * σὺ τοὺς γεγραμμένους, 'Αξιοθαύμαστε, * τούτους σπεύσας ἐχπεπλήρωχας, * ὑπελθών τοὺς πόνους * τῆς ἀθλήσεως.

Συμπαθώς διεσκόρπισας, * ἔδωκας τοῖς πένησιν ὡς προστέτα-ξαι, * ἀντικτώμενος, Μακάριε, * τὰ εἰς τοὺς αἰῶνας * διαμένοντα. Θεοτοκίον.

Έχουσίως πτωχεύσαντα * πλούτφ ἀγαθότητος τὸν ὑπέρθεον,* Θεοτόχε, ἀπεχύησας, * τὴν ἡμῶν πτωχείαν * χατοιχτείραντα. Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

γνώσιν των γηίνων άθροίσας και ούρανίων, * ένδίκως φιλόσορος * κατονομάζεται Μάξιμος.

Σορίας τῆς ἀμείνω τῷ ἔρωτι τοῦ Χριστοῦ σου * μιμητὴς πανάριστος * ὤφθης, ἀοίδιμε Μάξιμε.

Μανία ὑπερόριος γέγονας τοῦ Τυράννου· * εὖρες δὲ, Μακάμε,* τὸν Ἰησοῦν παραμύθιον.

Θεοτοχίον.

Οἱ μὴ σὲ Θεοτόχον γινώσχοντες, Θεομῆτορ, * φῶς οὐ μὴ θείσωνται * τὸ γεννηθὲν ἐχ σοῦ, πάναγνε.

Του Μάρτυρος. Ίνα τί με ἀπώσω.*

Πυστηρίων άρρητων * έμπλεως γενόμενος, άξιοθαύμαστε,* πρός τοὺς προχειμένους * τῆς άθλησεως χαίρων ἐχώρησας * ἀνδριχοὺς ἀγῶνας, * μὴ καταπτήξας τὰς βασάνους * μηδὲ θάνετον, Μάρτυς Νεόρυτε.

'Απορρήτω προνοία * τοῦ τὰς σὰς εὐθύνοντος πορείας, Ένδοξε, * ἐπιστάντες θεῖοι * πρός τὸ στάδιον εἶλχόν σε "Αγγελοι * ἀπὸ ὄρους, ἄλλον * ώσπερ Μωσῆν δεδοξασμένον * τῷ προσώπω

ταζς θείαις λαμπρότησι.

'Ρήμα ζων έν καρδία * έχων, παναοίδιμε Μάρτυς Νεόρυτε,* θαρσαλέα γνώμη * τοῖς διώκταις ἐβόας· Αὐτόκλητος * τοῖς ἐμέ ζητοῦσι * πάρειμι νῦν τοῦ διελέγξαι * των ὑμων σεβασμάτων ἀσθένειαν.

Θεοτοχίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, * Κόρη παναμώμητε, θεῖον μυστήριον * ἀποχεχρυμμένον * διὰ σοῦ ἐγνωρίσθη τοῖς πέρασιν· * ὁ Τὰς καὶ Λόγος * ὁ τοῦ Θεοῦ σὰρξ χρηματίσας * καὶ θεώσας, Παρθένε, τὸν ἄνθρωπον.

Του Όσιου. 'Ωοή ς'. Χιτωνά μοι παράσχου.

Α νένδοτον προσφέροις τῷ Θεῷ, * Θεοφόρε, δέησιν, * ψυχῆς τε καὶ σώματος * τῶν παθῶν καὶ τῆς φθορᾶς με λυτρώσασθαι. Εηραίνεται αἰρέσεων πηγὴ * βορβορώδης ἄπασα, * ἀοιδίμε Μάξιμε, * φραττομένη τῆ ἰσχύι τῆς γλώττης σου.

Τλάσθητί μοι, μόνε 'Αγαθέ, * καὶ πηγὴν τῆς χάριτος, * Χριστέ, τῆ καρδία μου * ταῖς εὐχαῖς τοῦ σοῦ 'Οσίου ἀνάβλυσον.

Θεοτοχίον.

Ή μόνη διὰ λόγου ἐν γαστρὶ * τὸν Λόγον χυήσασα, * $\dot{\rho}^{15\sigma z_i}$ δεόμεθα, * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Του Μάρτυρος. Την δέησιν έχχεω.

ψούμενος ἐπὶ ξύλου, Παμμάχαρ, * τῷ σιδήρῳ τὰς πλευράς κατεξάνθης * ἀνηλεῶς, * καὶ τοῦ πλάνου ἐλέγχοις * τὴν πωρωθεῖσαν καρδίαν ἐσπάραξας, * προστάσσοντος θύειν θεοῖς * καὶ Θεὸν ἐξαρνεῖσθαι ἀθάνατον.

Στρεβλούμενος καὶ πεδούμενος, Μάρτυς, * συνεπόδισας εἰς τίτλος τὴν πλάνην * καὶ τοῦ ἐχθροῦ * τὰς ἀτάκτους πορείας *

ἀπράχτους εδειξας σθένει του Πνευματος. * και έδραμες προς ου-

ρανόν, * και Χριστώ στεφηρόρος παριστάσαι.

Έθελχθης ταϊς καλλοναΐς τοῦ Δεσπότου, * καὶ ἀὐτῷ προσεκολλήθης κραυγάζων * Λόγε Θεοῦ, * δίὰ σὲ τὸν τυθέντὰ * ἐθέλουσίως ἐγὼ σφαγιάζομαι, * μιμούμενος περιφανώς * τὰ σεπτά σου καὶ θεῖα πάθηματα.

Θεοτοχίον.

Υπέρλαμπρος ἀνεδειχθης καθέδρα * Βασιλέως οὐρανίου, Πάρθενε * ἐν ἡ σαρκὶ * ἀνεπαύσατο θέλων * καὶ τὸν πολύν ἡμῶν κόπον ἀφείλετο, * καὶ ίδρυσε τῷ Πατρικῷ * ὡς ἡὐδὸκὴσε θρόνῷ τὸν ἄνθρωπον.

Ο Είρμός.

» Τήν δέησιν έχχεω προς Κύριον, * και αὐτῷ ἀπαγγεκώ μου τὰς θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * και ἢ » ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * και δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ

• φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Τη ὑπερμάχω.
Τον της Τριάδος εραστην και Μεγαν Μάξιμον, * τον εκδιδάξαντα τρανώς πίστιν την ενθέον * του δοξάζειν τον Χριστόν
εν δύο φύσεσι * θελήσεσί τε καὶ ενεργείαις ὑπάρχοντα, * ἐπαξίως ἐν ψδαῖς, πιστοί, τιμήσωμεν * ἀνακράζοντες * Χαϊρε, κήρυξ
της Πίστεως.

Ο Οίκος, πρός το Αγγελός πρωτόστατης.*

Α νοιξόν μου τὰ χείλη, * ὁ Θεός ὁ Σωτήρ μου, * καὶ δός μοι θείαν χάριν ελκύσαι * τοῦ ἀξίως ὑμνησαί, Χρίστε, * τὸν κήρυξαντά σε εν δυσί * φύσεσιν * εξόχως ὑπερ ἀπαντας * πρὸς ὁν καὶ ἐκφωνῶ τοιαῦτα *

Χαΐρε, φωστήρ καταυγάζων κόσμον * χάΐρε, λίμην των εν

ζάλη βίου.*

Χατρε, Μοναζόντων * λαμπτήρ διαυγέστατος * χατρε, τῶν Μαρτύρων * τὸ κλέος καὶ στηριγμα.*

Χαϊρε, όντως εγκαλλωπισμα * Εκκλησίας και στολή * χαίρε,

έρεισμά της Πιστεώς * χαι ασαλεύτος χρηπις.*

Χατρε, δτι καθείλες * των ατρέσεων θράσος * χατρέ, δτί προ-

Χαίρε, χάρὰ * των πίστει τιμωντων σε * Χάϊρε, χαρᾶς * πλη-

ρων τους ποθοθίντας σε.*

Χατρε, πολλους * του Βελταρ λυτρώσας * χατρε, πιστους * τῷ Θεῷ προσενέγκας.*

Χαίρε, χήρυξ της Πίστεως.

Men. Tom. III.

"Ετερον Κοντάχιον, Ήχος δ΄. πρός τό Έπεφάνης.

Ιεραϊς διέπρεψας * όμολογίαις, * και πρός φως άνέσπερον * και δόξαν ήρθης άπό γης * κατεστεμμένος, ω Μάξιμε· * τούς την σην μνήμην * τιμώντας περίσωζε.

Ο Οίχος, πρός τό Τή Γαλιλαία.

Των Ίερέων ή χρηπὶς, * ή βάσις τῶν δογμάτων, * ή σάλπιγξ τῆς σορίας, * χαὶ τῶν πιστῶν ἀπάντων * ὁρθοδόξων ὑπογραμμός * χόσμφ προανίσχει * Μάξιμος ὁ θαυμαστὸς * διὰ τῆς αὐτοῦ μνήμης σήμερον· * τούτου οὐν πρὸς τὴν λάμψιν ἀνάστητε * πάντες, τὴν παβρησίαν * χαὶ τὸν ζῆλον εὐρημοῦντες * ἐν ἔδειξεν ὑπὲρ εὐσεβείας, * διὶ ἢν ὡς ἀληθῶς * ποιμὴν ὑπὲρ ποίμνης * παρετάξατο στερρῶς * χατὰ τῶν λύχων, * οῦς χαταβαλών * βραβείοις νίχης ἐστέρθη· * τοὺς τὴν σὴν μνήμην * τιμῶντας περίσωζε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσιου Πατρός ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Όμολογητοῦ.

Στίχοι.

Αχειρ, ἄγλωττος, χεῖρα καὶ γλῶτταν φύεις, Καὶ χερσὶ Θεοῦ, Μάξιμε, ψυχὴν δίδως.

Εἰκάδι πρώτη πότμος Μαξίμου όσσ' ἐκάλυψεν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Μάρτυρος Νεοφύτου.

Στίχ. Τον Νεόφυτον ἐχριζοῖ γῆθεν δόρυ, Νέου φυτοῦ χάλλιστον οἶάπερ θάλος.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, έλέησον καὶ σωσον ήμας. 'Αμήν.

Του Όσιου. 'Ωδή ζ'. Οι έχ τῆς Ἰουδαίας.*

Μίαν φύσιν Τριάδος, * μίαν θέλησιν ἔφης, * μίαν ἐνέργειαν * Θεοῦ δὲ σαρχωθέντος * δύω φύσεις, θελήσεις, * ἐνεργείας ἐχήρυξας * Ό τῶν Πατέρων Θεός, * βοῶν, εὐλογητός εἶ.

Ού θελήματα δύω * διαιρούμενα γνώμης * έναντιότητι, * ποιότητι δὲ μᾶλλον * ἀνεκήρυξας, Πάτερ, * φυσικῆ διαφέροντα * Ο τῶν Πατέρων Θεός, * βοῶν, εὐλογητός εἶ.

Στήλην ὁρθοδοξίας * τοὺς ἐνθέους σου λόγους, * Πάτερ, χατέχοντες, * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος * ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * χαὶ θελήσεσι σέβομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ, * αὐτῷ ἀναβοῶντες.

Δύω, Πάτερ, είδότες * ένεργείας τοῦ οἴχτφ * σεσαρχωμένου Θεοῦ, * διττὰς αὐτεξουσίους * θελήσεις διδαχθέντες * ὑπό σοῦ ἀναμέλπομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοχίον.

Παρθενικής ἐκ νηδύος * σαρκωθείς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον * εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τοῦ Μάρτυρος. Παΐδες Έβραίων.

ουρνον ζωόχαυστον ποιήσας * ό παράνομος ἐν τούτφ χατακλείει * ἐν ἡμέραις τρισίν· * ἐφλέχθης δὲ οὐδόλως * ἀναβοῶν, Νεόφυτε· * Ὁ Θεός, εὐλογητός εἶ.

"Ήδετο ύμνος παραδόξως * ίσταμένου σου φλογός ἐν μέσω, Μάκαρ· * ἡ γὰρ δρόσος Θεοῦ * ἀνέψυχέ σε, Μάρτυς, * ἀναβοῶντα· Κύριε * ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μέγιστον θαϋμα καταπλήττον * πᾶσαν ἔννοιαν ἐν σοὶ τὸ πεπραγμένον· * τὸ γὰρ πῦρ οὐδαμῶς * συμφλέξαν σε, Θεόφρον, * διεκχυθὲν κατέκαυσε * τοῦ πυρὸς τοὺς κληρονόμους.

Θεοτοχίον.

"Ωφθης 'Αγγέλων ὑπερτέρα * βουλῆς 'Αγγελον μεγάλης τετοχυΐα, * Θεοτόχε ἀγνὴ, * ῷ πάντες μελφδοῦμεν· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ωδή η'. Νιχηταί τυράννου.*

Ο λικώς ποθήσας * τον ὑπερποθήσαντα * γένος ἀνθρώπων, * τον σταυρόν σου ἡρας, * καὶ αὐτῷ, Μακάριε, * συνεσταυρώθης, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τον Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενωθείς ἀπάσης * ἡδονῆς, Μακάριε, * θανατηφόρου, * σεαυτόν εἰργάσω * δλον ἀκηλίδωτον * ἔσοπτρον θεῖον, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Απηνούς τυράννου * δυσσεβή ωμότητα * οὐ κατεπλάγης,* άλλ' ως πύργος ἔστης * άκλινής ἀκράδαντος * ὁρθοδοξίας, * Εὐ-λογεῖτε, κράζων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψοῦτε * αὐ-τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ζωηφόρον αἴγλην * έχ μιᾶς Θεότητος * Τρισυποστάτου * δεδεγμένος, ὤφθης * τοῖς ἐν σχότει ἣλιος * πεπλανημένοις, * Εὐλογεῖτε, μέλπων, * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψοῦτε * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Τοῦ ᾿Αδὰμ, Παρθένε, * τοῦ παραπεσόντος μὲν * ὤφθης θυγάτηρ· * τοῦ Θεοῦ δὲ μήτηρ * τοῦ ἀναχαινίσαντος * μοῦ τὴν οὐσίαν· * δν ὑμνοῦμεν πάντα * τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦμεν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Του Μάρτυρος. Επταπλασίως κάμινον.*

Νέω, Παμμάχαρ, σώματι * και τελείω φρονήματι * την του άρχεχάχου πογηρίαν ώλεσας, * φυτόν ώραιότατον * άναβλαστήσαν τος εξίνης. * πρός δν βοάς άπαύστως. * Ιερείς, άγγμηείτε, * λαός, ύπερυζης. * εἰς πάντας τοὺς αἰωνας.

Έν τῷ σταδίψ θῆρές σε, * 'Αθλορόρε, ἡδέσθησαν * ῷστε: Δανιὴλ τὸν ἰερόν τὸ πρότερον. * Χριστοῦ γάρ σε ἔγγφσαν * τῶν παθημάτων Μάρτυρα. * δν ὁμολογῶν τὰς ἀνηκέστους βασάνους * ὑπέμεινας κραυγάζων. * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε *

Χριστόν είς τούς αίωνας.

Ο έγνωχώς σε πρότερον * έν τῷ δρει, Νεόρυτε, * λέων παμμεγέθης, έν σταδίω δντι σοι * ἀχθεὶς ἐπαρίεται * εἰς τιμωριαν σὴν, Αθλητά * καὶ ἀναγνωρίσας προσεκύνει σοι φόβω * αἰὸοῖ συγκεκραμένος, καὶ πηγὰς κατανύξει * δακρύων εὐαισθήτως * προχέων, Θεομάκαρ.

Νέον Παιδίον τέτοχας * τον πρό πάσης τῆς χτίσεως * σύντα ἐχ Πατρός ἀνερμηνεύτως, Πάναγνε: * αὐτόν οὖν ἰχέτευε * παλαιωθέντα πταίσμασι * νῦν ἀναχαινίσαι χαὶ βοῶντά με σῶσαι: * Οἱ Παίδες, εὐλογείτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνείτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε *

Χριστόν είς τούς αίωνας.

Ο Είρμός.

Τπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος * τοξ

Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι *

περισωβέντας τούτους ἰδων, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτην,

άνεβόα, * οἱ πατδες, εὐλογεῖτε, * Ἰερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς,

ν ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ 'Οσίου. 'Ωδή θ'. Τον προδηλωθέντα.

Τι σου ώς "Αβελ το αίμα και είς αίωνας * τα θεόπνευστα δόγματα * φωνή διαπρυσίω * τη Χριστού Έκκλησία κηρύττει, * Μάξιμε παμμάκαρ και παμμέγιστε.

Τέτμηται ή χειρ μέν, γράφει δε θείφ δακτύλφ, τος καλάμφ Τέτμηται ή χειρ μέν, γράφει δε θείφ δακτύλφ, τος καλάμφ

τιμίω * Πιστιν εν καρδίαις την δρθόδοξου.

"Αδεται εν Κόσμφ ή ένθεος παρρησία * και το πῦρ το εγκάρδιον * τῆς ἐνθέου ἀγάπης, * ὑπὲρ ῆς τὴν τοῦ αίματος χύσιν,*

Μάξιμε, υπέστης προθυμότατα.

【Ιστασαι πρό θείου βήματος μετά Μαρτύρων, * οίς τοῦ ζήλου τῆς πίστεως * ἐχοινώνησας, Πάτερ, * χαὶ ἡμᾶς οἰχειῶν τῷ Δεσκότη * καὶ σοῦ μιμητάς ἀπεργαζόμενος.

Θεοτοχίον.

Σὐ εἶ, Θεοτόχε, τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τείχος. * σὐ εἶ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων. * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν, * ἵνα λυτρωθῶμεν ἄῶν ἐχιβρῷν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Έφριζε * πᾶσα ἀκοή.*

Τστασο * οἶάπερ ἀμνὸς * πρὸς σφαγὴν ἐθελουσίως προχείμενος * τοῖς ἀναιροῦσί σε * πιχροῖς διώκταις, * Μάρπυς Νεόφυτε· * καὶ κεντηθείς σου τὴν πλευρὰν * λόγχη, τὸ μακάριον * τέλος ἀπήλειφας, * ᾿Αθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ως θύμα, * ὡς περικαλλές * ἱξρεῖογ, ὡς σεππόν καλλιέρημα, * ώσπερ ἀνάθημα * ναοῦ ἀγίου, * ὡς καθαρὰ προσφορὰ, * ὡσπερ στρουθίον ἐκλεκτόν, * ὡς μόσχος πολύτιμος, * ὡς νέργ, Μάκαρ,

φυτόν * Παραδείσου τῷ Θεῷ προσενήνεξαι.

Σύμμορφος * γέγονας παθών * τοῦ παθόντος δι' ἡμᾶς ἀγαθότητι, * και τῆ ἰσότητι * τῆς λόγχης, Μάρτυς, * ὄντως δεδόξασαι· * και νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς * γίκης διαδήματι * καλλωπιζόμενος * και χαρᾶς ἀδιαδόχου πληρούμενος.

Η μγήμη * ή πλησιφαής * και παγέγδοξος της σης εναθλήσεως, * Μάρτυς, ανέτειλεγ, * ήλιου πλέον * περιαυγάζουσα * τὰς διανοίας των πιστωγ. * έγ η δυσωποϋμέν σε, * σκότους παντοίων

παθών * και κινδύνων χαλεπών ήμας λύτρωσαι.

Θεοτοχίον.

Φέρουσα * οξάπερ λαβίς * τον ουράνιον, Θεόνυμφε, ἄνθρακα, * τὰ φρυγανώδη μου * καρδίας πάθη * καὶ νῦν κατάφλεξον· * καὶ τῆς γεέννης τοῦ πυρός * λύτρωσαί με, δέομαι, * ἴνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῷν πιστῷν, Παναμώμηπε. Ο Είρμός.

 * \mathbf{E} φριξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρξητον Θεοῦ συγκατάβασιν! * * δπως ὁ "Υψιστος * ἐχὼν χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος, *

» παρθενιχής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος. * διό τὴν ἄ-

» χραγτον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύγομεγ.

Έξαποστειλάριον του Οσίου.

Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεολογῶν ἐχήρυξας * μίαν φύσιν Τριάδος * καὶ μίαν, Πάτερ, θέλησιν * καὶ ἐνέργειαν μίαν· * Θεοῦ δὲ τοῦ σαρχωθέντος * δύω φύσεις, θελήσεις * καὶ ἐνεργείας, Μάξιμε * πάνσοφε θεοφάντορ, * ὁμολογῶν, * θεομάχων αῖρεσιν καταστρέφεις· * ὑφ' ὧν τὴν χεῖρα, γλῶσσάν τε * ἐχτιμηθεὶς, Μάρτυς ὡφθης.

Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

 Γ πιφανείς, Νεόφυτε, * ήγειρας παραδόξως * νεχράν την σὲ χυήσασαν, * θαῦμα μέγιστον δείξας * Χριστοῦ θεράπων ὡς μέσ

γας. * ῷ καὶ νῦν στερηφόρος, * Θεόρρον, παριστάμενος * μὴ ἐλλίπης πρεσβεύων * ὑπὲρ τῶν σὲ * ἀνυμνούντων, "Αγιε, καὶ τελούντων * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * 'Αθλορόρε καὶ Μάρτυς. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τό ξένον καὶ ἀπόρρητον * τοῦ ἀχράντου σου τόκου * θεοπρεπές μυστήριον * καταπλήττει Αγγέλους * καὶ τῶν βροτῶς τὰς χορείας, * Μητροπάρθενε Κόρη· * καὶ γὰρ Θεός ἐν μήτρι σου * σαρκωθεὶς ἀσυγχύτως * ἄνευ σπορᾶς, * ὥρθη ὁ ἀπρόσιτς προσιτός μοι, * ἐνώσας με Θεότητι * τἢ αὐτοῦ παραδόξως.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Τορθωμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθον τῶν καμάτων σου, * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὖρες μισθον τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὧλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν 'Αγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*
Τό διμια τῆς χαρδίας μου * ἐχτείνω πρός σὲ, Δέσποινα· * μι παρίδης * τὸν πιχρόν μου στεναγμόν. * Έν ώρα, δταν χρίνη * ὁ σὸς Υίὸς τὸν χόσμον, * γενοῦ μοι σχέπη χαὶ βοήθεια.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ο ρῶσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ἡ σὲ χυήσασα, * ἀνεβόα. *
Τί τὸ ξένον δ ὁρῶ * μυστήριον, Υἰέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου
θνήσκεις * σαρκὶ χρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ή λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου ὡς σύνηθες, καὶ 'Απολυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος 'Ὠδὴ γ'. καὶ ς'. Καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Λειτουργίας, ζήτει εἰς 'Ομολογητάς.

ΤΗι ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Τιμοθέου καὶ τοῦ Αγίου Όσιομάρτυρος Αναστασίου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ ᾿Αποστόλου,

Ήχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

Α κτίσι τοῦ Πνεύματος * σαφῶς * σὺ καταλαμπόμενος, * ἱεροφάντα Τιμόθεε, * ἀριδηλότατος * ὡς φωστὴρ ἐδείχθης * διατρέχων ἄπασαν * τὴν γῆν καὶ καταυγάζων τῆ χάριτι * καὶ νῦν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

εόφρον Τιμόθεε, * τρυφής * τὸν χειμάρρουν ἔπιες * καὶ θεοφρόνως ἐπότισας * Θεοῦ ἐπίγνωσιν * τοὺς θερμῶς ποθοῦντας, * τὸν Χριστὸν μιμούμενος * τῷ νῦν χαρμονικῶς προσεχώρησας * δόξαν θεώμενος * τῆς Τριάδος τὴν ὑπέρρωτον * καὶ εἰρήνην * τὴν ἀπειροδύναμον.

Εόφρον Τιμόθεε, * πυχναῖς * ἀρρωστίαις σώματος * χαὶ ἀσθενείαις ρωννύμενος * τὸν νοῦν, μαχάριε, * τὸ τῆς πλάνης χράτος * εὐχερῶς διέλυσας * Χριστοῦ τῆ δυναστεία φραξάμενος, * χαὶ διεχήρυξας * ὑψηγόρως τὸ θειότατον * τῆς εἰρήνης * ἡμῖν Εὐαγγέλιον.

Στιχηρά του Μάρτυρος, όμοια.

Τοῦ χόσμου τὰ πέρατα * τὰ σὰ * νῦν ἐξάδει θαύματα, * θαυματουργὲ 'Αναστάσιε. * θαυματουργίαις γὰρ * ἀμειβόμενός σε * ὁ Χριστὸς ἐχόσμησε * βασάνους δι' αὐτὸν ὑπομείναντα, * καὶ μετὰ θάνατον * ἀθανάτου χατηξίωσεν * εὐδοξίας * καὶ μαχαριότητος.

Παρτύρων τὸ καύχημα,* λαμπρὰ * ἀναστήσας τρόπαια * κατὰ τῆς πλάνης, ὁμώνυμον, * παμμάκαρ, εὔκλειαν * τῆ σῆ κλήσει φέρεις, * πανταχοῦ φερόμενος * στεβρὸς ὡς νικητής, 'Αναστάσει. * καὶ νῦν ἀνάστησον * ἐκ πταισμάτων καταπτώσεως * τοὺς ἐν πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Πάρτυς 'Αναστάσιε, * στερρά * άναστήσας τρόπαια * κατά τῆς πλάνης, ἀπείληφας * διπλοῦν τὸν στέφανον * τῆς ἀσκήσεως σου * καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως * καὶ τῆς μέχρι θανάτου ἐν-

στάσεως: * xαι των θαυμάτων σοι * ἐπαξίως τὴν ἐνέργειαν * ὁ Δεσπότης * Χριστὸς ἐδωρήσατο.

 Δ όξα, Ήχος πλ. δ΄.

Τῷ Θεῷ προωρισμένος * καὶ τῷ σοφῷ Παύλφ μεμαθητευμένος, * εἰμυήθης τὰ θεῖα * καλῶς πολιτευσάμενος * καὶ τὴν πίστιν μέχρις αἰματος * ἀνενδοιάστως σαφῶς ἐνστερνισάμενος * πιστὸς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν 'Αρχιερεὺς ἀνεδείχθης, * Τιμόθεε 'Απόστολε * ὅθεν τοὺς εἰδωλομανοῦντας ἐλέγξας, * ροπάλοις καὶ λίθοις καταικίζομενος, * ἔτυχές τοῦ Μαρτυρίου τῶν στεφάνων. * Δὶδ, Παμμάκαρ, πρέσβευε * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἔν πίστει τελούντων * τῆν πάνσεπτον μνήμην σου.

Κάὶ νῦν, Θεοτοχίον.

Ω του παραδόξου θαυμάτος.

Χάιρε, Πάρθένε Θεόνυμφε· * χάιρε, πιστών ή έλπις· * χάιρε, κόσμου καθάρσιον· * χάιρε, πάσης θλίψεως * ή τοὺς δούλους σου σώζουσα· * ή τοῦ θανάτου χαίρε κατάλυσις· * ὁ ζώηφόρος χαίρε Πάράδεισος· * χαίρε, ἀντίληψις * των προσκάλουμένων σε· * χαίρε, Θεοῦ * θείον ἐνδιαίτημα * καὶ ὅρός ἀγιον.

"Η Σταυροθεοτοκίον:

Τοῦ πάραδόξου θαύματος! * ὁ μυστηρίου φρικτοῦ! * ὡ φρικτοῦ ἐχχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν, * ἐν Σταὺρῷ σε ὡς κτῶς ἐχύησεν. * ἔχλαιε χράζουσα. * Οἴμοι τέχνον φίλτατον! * ἐχλαιε κράζουσα. * Οἴμοι τέχνον φίλτατον! *

Είς του Στίχου, Στιχηρά της Όκτωηχου.

Είτα λέγομεν Στιχηρόν, Ήχος α΄.
Είς πασαν την γην έξηλθεν ὁ φθογγος αὐτου.

Τόν φωστήρα των πιστων και 'Απόστολου * του έν τῷ Εὐαγή γελίψ ἐμπρεψαντα Τιμόθεον, * δεῦτε, λαοί, ὑμνήσωμεν λέγοντες * Χαίροις, * ὁ τερπνός τῆς πίστεως ῥάδαμνος * τῆς τοῦ θείου Παύλου υἰοποιίας. * Χαίροις, * ὁ σεπτός γνώμων τῶν ἀρετῶν, * τὸ πολύσοφον στόμα τοῦ Λόγου. * Χαίροις, ὁ τῶν περάτων θεόλεκτος αὐλός. * Χαίροις, τὸ τῆς πίστεως ἄγαλμα, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας τὸ στερέωμα.

Δοξα, Ήχος β'.

Έμεγάλυνας, Χριστέ, * ὡς ἐν τἢ Ἰουδαία καὶ ἐν Βαβυλῶνι * τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὴν δύναμιν· * ἔμαθον γὰρ δῖ αὐτοῦ * τὴν ζωοποιόν τῆς ᾿Αναστάσεως Ἐορτήν· * καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς ὁ αἰχμάλωτος ἐλευθερωτής εἰδωλομανίας * καὶ Μάρτυς ἀπαράγραπτος τῶν θαυμάτων, * ὁ νῦν εὐφημούμενος * ἀθλητής, ᾿Ανα

στάσιος ὁ ἔνδοξος, * σὺν ᾿Αγγέλοις χορεύων * καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

"Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Τόνη * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρα * ἐκυο-Φόρησας * ἄνθρωπον γενόμενον * δι' ἀγαθότητα, * Παναγία Θεόνυμφε· * διὸ, δυσωπώ σε, * τῶν στενοχωρούντων με * κακῶν ἀπάλλαξον· * ὅπως, * τὴν στενὴν εὐθυπόρως * τρίβον διοδεύσας, πρὸς πλάτος * ρθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν τοῦ παντός Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα· * Υπερύμνητε Κύριε, * Υϊἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

'Απολυτίκιον τοῦ 'Αποστόλου, 'Ηχος δ'.

Τρηστότητα έχδιδαχθείς * χαὶ νήφων ἐν πᾶσιν, * ἀγαθὴν συνείΣ δησιν * ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, * ἤντλησας ἐχ τοῦ Σχεύους *
τῆς ἐχλογῆς τὰ ἀπόρρητα· * χαὶ τὴν πίστιν τηρήσας * τὸν ἰσον
δρόμον τετέλεχας, * ᾿Απόστολε Τιμόθεε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ
Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Μάρτυς σου, Κύριε, * έν τῆ άθλησει αύτοῦ * τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους καθείλεν· * ἔθραυσε καὶ δαιμόνων * τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών τῆς 'Οκτωήχου εἰς η'. καὶ τῶν 'Αγίων εἰς ς'. οὐ ἡ 'Ακροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων'

Τιμόθεον τον 'Απόστολον ἄσμασι τοῖσδε γεραίρω. Θεοφάνους. Κανών τοῦ 'Αποστόλου.

'Ωδή α'. Ήχος α'. Σου ή τροπαιούχος.

Τὰς ἐπαναστάσεις τῶν παθῶν * καὶ τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον πρεσβείαις σου, * Μάκαρ, διασκέδασον * φωτιστικῆ τῆς ἀπαθείας χάριτι, * ὅπως, Θεοράντορ, * νῦν ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Men. Tom. III.

'Ιδών ὁ προγνώστης καὶ Θεὸς * σῆς διανοίας τὸ κάλλος, Τιμόθεε, * θείοις 'Αποστόλοις σε * συλλειτουργεῖν κατηξίωσεν, ἐνδοξε, * ὁ σορῆ προνοία * τῶν καθ' ἡμᾶς προμηθούμενος.

Μίαν ὑπερούσιον ἀρχὴν * προνοουμένην τῶν ὅλων γινώσχεμεν· * Ελλην γὰρ ᾿Απόστολος, * τῆ τοῦ Χριστοῦ λελαμπρυσμένος χάριτι, * σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ * συναριθμεῖται Τιμόθεος. Κανὼν τοῦ Μάρτυρος.

Ήγος καὶ Είρμὸς ὁ αὐτός.

Ορθρω λαμπροτάτω σου, Χριστέ, * τῆς ἀναστάσεως περιλαμπόμενος, * ταύτης ὁ ἐπώνυμος * Ανατολῆς ἐξορμηθείς ὡς ἡλιος, * νῦν τὴν Ἐκκλησίαν * περιαυγάζει τοῖς θαύμασι.

Θείας άγαπήσεως πλησθείς * καρτερικώς τὰς βασάνους ὑπέμεινας, * Μάρτυς 'Αναστάσιε, * καὶ τῷ Χριστῷ ἀσκητικοῖς ἡγλασμένος κάλλεσι, * χαίρων προσηνέχθης εὐωδες θῦμα, πανάριστε.

Θεοτοκίον

"Ίλεων γενέσθαι τοῖς πιστοῖς * καὶ εὐμενῆ, Θεομῆτορ, οὐσώπησον * Λόγον ον ἐγέννησας * σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα. * σὲ γὰρ προστασίαν * καὶ σωτηρίαν κεκτήμεθα.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἸΩος γ΄. Ὁ μόνος είδώς.

Έχυθη, παμμάκαρ, δαψιλώς * ή χάρις σου τοῖς χείλεσι, * καὶ ποταμούς δογμάτων ἀνέβλυσε * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ ἀρδεύοντας * καὶ πολύχουν φέροντας * τὸν καρπὸν, Τιμόθεε * χριστοκήρυξ θεόρρον Απόστολε.

Οι πόδες οι σοὶ προφητικώς, * Παμμάκαρ, ώραιώθησαν. * πάντα γὰρ νοῦν σαρῶς ὑπερέχουσαν * εὑηγγελίσω εἰρήνην, Πάνσορε, * τὴν τὸν πάλαι λύσασαν * τῶν ἀνθρώπων πόλεμον, * τὸν Σωτῆρα τῶν δλων καὶ Κύριον.

Νεκρών σου τὰ μέλη τῆς σαρκὸς * τῷ λόγῳ καθυπέταξας,* τὴν τῶν χειρόνων, Μάκαρ Τιμόθεε, * ἡγεμονείαν διδοὺς τῷ κρείτονι, * καὶ παθῶν ἐκράτησας * καὶ ψυχὴν ἐφαίδρυνας * ῥυθμιζόμενος Παύλου διδάγμασι.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τὴν τρίβον όδεύσας τὴν στενὴν * ἐν πρώτοις δι᾽ ἀσχήσεως * πρός μαρτυρίου χλέος προέχοψας, * διὰ βασάνων τρυρὴν εὐράμενος, * διὰ πόνων, ἔνδοξε * Μάρτυς 'Αναστάσιε, * τὴν οὐράνιον τέρψιν δρεπόμενος.

'Ο τόνος ἀθλήσεως τῆς σῆς * εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε * τὴν οἰκουμένην, Μάρτυς ἀήττητε· * πρὸς ἀμαρτίαν γὰρ μέχρις αίματος * ἀντικαθιστάμενος, * νικηφόρος γέγονας * καὶ στεράνω τῆς νίκης κεκόσμησαι. Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἀνεβλάστησεν ἡμῖν * τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, * εὐωδιάζον πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα * τῷ θείῳ μύρῳ τῆς αὐτοῦ φύσεως, * ὁ Πατρὶ συνάναρχος * καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος * ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε.

Ο Είρμός.

» ΄Ο μόνος είδως τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν * καὶ
» Ο συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ ὕψους
» δύναμιν * τοῦ βοᾳν σοι· "Αγιος * ὁ τῆς δόξης Κύριος, * ὁ ἀνεί-

» καστος έν άγαθότητι.

Κάθισμα του 'Αποστόλου,

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

τη τοῖς θείοις χαρίσμασιν * ἀγλαιζόμενος * ἐκόσμησας, ἔνδοξε, *

Τὴν Ἐφεσίων λαμπρὰν * μητρόπολιν, ᾿Απόστολε· * κήρυξ
γὰρ ἀνεδείχθης * μετὰ Παύλου τοῦ θείου * πᾶσι προκαταγγείλας * τὸν σωτήριον λόγον· * διὸ πανηγυρίζομεν * πίστει τὴν
μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Μάρτυρος, δμοιον.

Την δόξη τελειότητος * ώφθης ὑπέρτιμος * ὡς θείαις λαμπόμενος * φωταγωγίαις τὸν νοῦν· * καὶ γνοὺς τοῦ Σταυροῦ τὴν ἱσχὺν, * ὅσιος ἐν ἀσκήσει * καὶ ἐν αἵματι μάρτυς * γέγονας θεοφρόνως, * ᾿Αναστάσιε Μάρπυς· * διὸ καὶ τῶν θαυμάτων ἐν σοὶ * βλύζει τὴν χάριν Χριστός.

Καὶ νον, Θεοτοχίον, δμοιον.

Έχαινισας, άχραντε, * τῷ θείψ τόχψ σου * φθαρεῖσαν ἐν πάθεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, χαὶ ἤγειρας * πάντας ἐχ τοῦ θανάτου * πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· * ὅθεν σε χατὰ χρέος * μαχαρίζομεν πάντες, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προερήτευσας.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διηλθέ σου * την παναγίαν ψυχην * ήνίχα σταυρούμενον * έβλεψας έχουσίως * τον Υίον καὶ Θεόν σου * όνπερ, Εὐλογημένη, * δυσωπούσα μη παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμεν δωρήσασθαι.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἸΩδὴ δ΄. Ἦρος σε * τῆ χάριτι.

Τομίμως, * παμμάχαρ, ἐναθλήσαι ἐλόμενος, * δι ἐγχρατείας παντελοῦς * τὰς τριχυμίας τῶν παθῶν * τῷ νῷ χαθυπέτα-ξας, * τῶν ἀρετῶν * χαταλαβών τὴν ἀχρότητα, * μεγαλοχήρυξ θεόρρον Τιμόθεε.

'Αστράψας * ὡς τρίος ὁ Παῦλος ἐξέπεμψεν * ώσπερ ἀχτῖνε φαεινὴν, * τὴν οἰχουμένην δαψιλεῖ * φωτὶ χαταλάμπουσαν * πυρσορανῶς, * σὲ, θεοφάντορ Τιμόθεε, * πρὸς ὁδηγίαν ἡμῶν χαὶ βεβαίωσιν.

Ποθήσας * θερμώς των έρετων το άκροτατον, * καὶ οι άγάπης συγκραθείς * πόθφ κατάλληλον ζωήν * μετήλθες, Θεόληπτε,* διὰ παντός * σοῦ κατοπτεύων τον έρωτα * καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας πιμπλάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Οὐδέν σε * τῆς πρός Χριστόν ἀγάπης ἐχώρισεν· * οὐ τῶν μελῶν ἡ ἐκκοπἡ, * οὐ τῶν βασάνων ἀπειλὴ, * οὐ ξίρος, οὐ θάνατος, * ἀλλ' οὐδὲ πῦρ, * οὐδὲ λιμός, 'Αναστάσιε * τῆς οὐρενίου γορείας ὁμόσκηνε.

Συντόνως * ἐπ' ὤμων τόν σταυρόν σου ἀράμενος, * χατηχολούθησας Χριστοῦ * ταῖς σωτηρίοις ἐντολαῖς· * χαὶ τούτου γενόμενος * ἐχμιμητὴς * μέχρι θανάτου, Πανάριστε, * νῦν ἀπολαύεις αὐτοῦ τῆς λαμπρότητος.

Geotoxioy.

Χαράν σοι * σαφῶς οὐρανόθεν ἀφικόμενος * ὁ ᾿Αρχιστράτηγος, ᾿Αγνη, * εὐηγγελίσατο εἰπών· * ὁ Θεὸς ἐξελεύσεται * μετὰ σαρκός * ἐκ σοῦ, Παρθένε πανάχραντε, * εἰς σωτηρίαν τῶν πόθω ὑμνούντων σε.

Τοῦ 'Αποστόλου. 'Ωδή ε'. Θεός ών εἰρήνης.

Τροῦ πρώτου καὶ πάντων αἰτίου Φωτός * ταῖς ἀὐλοις λαμπάσι πυρσούμενος, * τὸν κόσμον κατεραίδρυνας * κηρύγματι σεπτῷ, * φωστὴρ τῆς εὐσεβείας * ζωῆς λόγον ἐπέχων * προρανῶς δεδειγμένος, * Ἱερομύστα παμμακάριστε.

Ο Παύλου τοῦ θείου στερρός μαθητής * διδασχάλου τοῖς ἴχνεσιν ἔπεται, * τὰ τούτου σπείρων ἄπασι * διδάγματα πιστοῖς * δι ὧν τῆς εὐσεβείας * πρός φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐχ νυχτός ὀρθρίζοντες * δοξολογοῦμέν σε, Φιλάνθρωπε.

Λαμπρότης ὁ Παϋλος δευτέρα φανείς, * λειτουργούσα τῆ πρώτη λαμπρότητι, * τῆ ταύτης ἐπιγνώσει * κατεφώτισεν ἡμᾶς * τούτου συστρατιώτης * Τιμόθεος ἐδείχθη * τῆ αὐτοῦ παντευχία * νικητικῶς περιφραξάμενος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ο μέγα καυχώμενος ἄμετρα πρὶν, * καὶ τὴν γῆν ἀπειλῶν καταλήψεσθαι, * καὶ μάτην φρυαττόμενος * τὴν θάλασσαν, σορὲ, * εἰσάπαν ἐξαλείφειν, * ταῖς σαῖς ἀνδραγαθίαις, * ᾿Αναστάσιε Μάρτυς, * καταπατεῖται ὁ ἀντίθεος. Νομίμως άθλήσας ὁ Μάρτυς Χριστοῦ * καὶ νικήσας, τῶν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, * θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν * κομίζεται σαφῶς· * νόσους γὰρ θεραπεύει * καὶ δαίμονας ἐλαύνει * τοῦ Χριστοῦ τῆ δυνάμει, * τερατουργῶν ὁ ᾿Αγαστάσιος.

Θεοτοχίον.

Κατάραν τῆς Εὐας τῆς πάντων μητρός * τῷ σῷ τόχῳ, Παρθένε, χατήργησας, * τῷ κόσμῳ εὐλογίαν * ἀνατείλασα Χριστόν * διό σε γεγηθότες * χαὶ στόματι χαὶ γλώττη * Θεοτόχον χυρίως * ὁμολογοῦντες μαχαρίζομεν.

Τοῦ Αποστόλου. Ωδή ς΄. Σπλάγχνων Ίωνᾶν.*

Αρμα τοῦ Θεοῦ * ἐφάνης, Τιμόθεε, * βαστάζων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὅνομα * κατ' ἐνώπιον * τῶν ἀθέων τυράννων, θεόληπτε, * μὴ πτοούμενος τὴν τούτων ἀγριότητα· * σὺ γὰρ * τὴν ἀκαταμάχητον * τοῦ Σωτῆρος ἰσχὺν ἐνεδέδυσο.

Στέφος εύπρεπες * εδέξω, Τιμόθεε * πανόλβιε, θεόφρον 'Απόστολε, * καὶ διάδημα * Βασιλείας ἀξίως περίκεισαι, * καὶ παρέστηκας τῷ θρόνφ τοῦ Δεσπότου σου, * Παύλφ * συναγαλλιώσ

μενος * ἐν σχηναῖς οὐρανίαις, μαχάριε.

Μύρου νοητοῦ, * Τιμόθεε πάντιμε, * σαρχὶ δι' ἡμᾶς τοῦ χενωθέντος Χριστοῦ * ὀσφραινόμενος, * εὐωδίας τῆς τούτου μετείληρας, * χαὶ μετέδωχας τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * μύστα * τῶν ἀρρήτων "Αγιε, * τῆς αὐτοῦ νοητῆς διαδόσεως.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Α ίγλη του Σταυρού * σορώς λαμπρυνόμενος * τῆς πλάνης τὸ ζορώδες διέλυσας * καὶ νενίκηκας * συμπλακεὶς τῷ τυράννω, Πανένδοξε * καὶ χαίρων ἐκομίσω σου τὰ τρόπαια, * Μάρτυς * Χριστοῦ Αναστάσιε, * συγχορεύων Μαρτύρων στρατεύμασιν. Θεοτοκίον.

"Απας ό χορός * θεόθεν μυούμενος * ό τῶν Προφητῶν σου προηγόρευσε * τὸ μυστήριον * τῆς ἀφράστου καὶ θείας συλλήψεως * τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ Λόγου, Μητροπάρθενε· * σὰ γὰρ * τὴν ἀληθεστάτην τε * καὶ ἀρχαίαν βουλὴν ἐφανέρωσας.
Ο Εἰρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν * ἔμβρυον ἀπήμεσεν * ἐνάλιος θὴρ οἶον εδέξατο. * τῆ Παρθένω δὲ * ἐνοιχήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα

» λαβών, * διελήλυθε φυλάξας άδιάφθορον. * ής γάρ * ούχ ύπέ-

» στη ρεύσεως * τὴν τεχούσαν χατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάχιον, Ήχος α΄. Χορός άγγελιχός.*

Τόν θεΐον Μαθητήν * καὶ συνέκδημον Παύλου * Τιμόθεον, πιστοὶ * άνυμνήσωμεν πάντες, * σύν τούτω γεραίροντες * τόν

σοφόν 'Αναστάσιον * τον ἐκλάμψαντα * ἐκ τῆς Περσίδος ὡς ἄστρον, * καὶ ἐλαύνοντα * τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη * καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Ο Οξκος, πρός πό Τόν φοβερόν σου.

Τὰ ἀλιεὺς ἐμπειρότατος * τὰ τῆς χάριτος * ἡπλωσε δίκτυα * Παῦλος ὁ μέγας 'Απόστολος, * καὶ τὸν θεηγόρον * ώσπερ θήραμα ἄγιον * είλκυσε πρὶν Τιμόθεον· * καὶ σὺν τούτφ τὰ πέρατα * περιερχόμενος, * ἐκ τοῦ φάρυγγος είλκυσε * τοῦ διαβόλου * τοὺς δεξαμένους * τῆς Πίστεως τὸν λόγον, * ἐν οῖς ἡν καὶ ὁ γενναῖος * 'Αναστάσιος πιστεύσας γὰρ, * τῶν Περσῶν τὴν πλάνην * κατέλιπε πᾶσαν, * καὶ τοῦ Χριστοῦ τὸ δνομα * ἐπ' ὡμων ἐβάστασεν· * δθεν ἀπελαύνει θεία χάριτι * τὰ ψυχικὰ ἡμῶν πάθη * καὶ νόσους τοῦ σώματος.

Συναξάριον.

Τη ΚΒ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του 'Αγίου 'Αποστόλου Τιμοθέου, μαθητού του 'Αγίου 'Αποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Έρωτι θείων Τιμόθεος στεμμάτων, Τυρθείς βάκλοις, έβαψε γην έξ αἰμάτων. Εἰκάδι δευτερίη πνεῦμ' ἤρθη Τιμοθέοιο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Αγίου Όσιομάρτυρος Αναστασίου τοῦ Πέρσου.

Στίχ. 'Αναστάσιος έν τραχήλω τον βρόχον, 'Ως λαμπρον όρμον ώραίζεται φέρων.

Εἰχάδι δευτερίη ἀναστάσιος βρόχον ἔτλη. Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον

ήμας. 'Αμήν.

Τοῦ ᾿Αποστόλου. ἸΩδή ζ΄. Σὲ νοητήν, * Θεοτόκε.

Συγχορευτής * οὐρανίου τάξεως * σὰ ἐπαξίως γεγονώς, * συνευφραίνη χαρμονιχώς * αἴγλης φωτοδότιδος, * μάχαρ, ἐμφορούμενος, * ἱερομύστα Τιμόθεε, * τὸν αἰνετὸν * καταγγέλλων Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τὸ ἀσθενὲς * τῆς σαρχός ἐρρώννυεν * ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς * ὡς ἀσώματος γὰρ ἐν γῆ * σὺ πολιτευσάμενος, * Μάρτυς ἐχρη-

μάτισας * τὴν κεφαλὴν συντριβόμενος, * Ἱερουργὲ * Μυστηρίων Θεού θεομαχάριστε.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

*Αθλητής * τούς πιστούς προτρέπεται, * σαφές ὑπόδειγμα δειχνὸς * τὴν ἀνδρείαν τὴν ἐαυτοῦ, * θεῖον νῦν μιμήσασθαι * πάθος τό έχούσιον, * ὑπέρ ἡμῶν δ ὑπέμεινεν * ὁ αίνετὸς * τῶν Πατέρων Θεός και υπερένδοξος.

'Ισοσθενής * ή Τριὰς πιστεύεται * τοῖς εὐσεβείας ἐρασταῖς· * οἰ γενναΐοι γὰρ 'Αθληταί * ταύτης ὑπερήθλησαν * αϊματα ἐχχέοντες, * μαρτυριχώς συμπλεχόμενοι, * χαὶ τὰς ψυχὰς * προδιδόντες σαφώς καὶ ἀναιρούμενοι.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε σεμνή, * τοῦ 'Αδὰμ τὸ χώδιον· * ἐξ οὖ προῆλθεν ὁ Ποιμήν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερυψούμενος * δλον με τόν ἄνθρωπον * δι' εὐσπλαγχνίαν άκατάληπτον, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεός και ύπερένδοξος.

Τοῦ Αποστόλου.

'Ωδή η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ττάσεως 'Αγγελικής ήξιωμένος * άνεδείχθης, Τιμόθεε μάκαρ· * 📤 ούρανῶν τὰ Τάγματα * μυηθείς γὰρ ὑπερφυῶς * τὴν λαμπρότητα την τούτων έμιμησω, σοφέ * μεθ' ων άναμέλπεις εὐφραινόμενος * Εύλογείτω * ή κτίσις πάσα τον Κύριον * καί ύπερυψούτω * είς πάντας τούς αίωνας.

Δύναμιν ένδεδυμένος οὐρανόθεν, * ὡς Απόστολος ὤφθης, θεόφρον, * την ἐπιδημήσασαν * ξενοτρόπως τοῖς Μαθηταῖς * τοῖς τοῦ Λόγου καὶ αὐτόπταις, ὧ Τιμόθεε· * μεθ' ὧν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος. * Εὐλογείτω * ἡ χτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * χαὶ ὑπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έστης τῆς ἐφέσεως σαρῶς, παμμάχαρ,* τὸ ἀχρότατον οἶάπερ φθάσας * τῶν καλῶν, Τιμόθεε * θεοκήρυξ, διὰ παντός * ἐλλαμπόμενος τρανώς τῷ τῆς Τριάδος φωτί * καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Τήθεν σὺ πρὸς οὐρανοὺς στεφανηφόρος, * 'Αναστάσιε Μάρτυς, άνέπτης, * τὴν ἀπάτην ἄπασαν * τῶν δαιμόνων διεχφυγών * καὶ πατήσας τῶν εἰδώλων τὰ σεβάσματα. * διὸ καὶ κραυγάζεις νῦν γηθόμενος. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ύπερυψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έβαψας μαρτυρικών σου έξ αίμάτων * τὴν σὴν χλαΐναν,

πανόλβιε Μάρτυς· * τὸ Σταυροῦ δὲ σύμβολον * σπηπτρον φέρων, σὺν τῷ Χριστῷ * βασιλεύεις εἰς αἰῶνας, 'Αναστάσιε· * καὶ νῦν ἀναμέλπεις εὐρραινόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ο ταϊς 'Αρχαγγελικαϊς ὑμνολογίαις * δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος * δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, * σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν * Ἰακώβ, Εὐλογημένη, ἐκλεξάμενος· * διὸ ἀνυμνοῦντές σε κραυγάζομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο Είρμός.

» Θαύματος ὑπερρυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἔξεικόνισε κάμινος τύπον· *
» Ο οὐ γὰρ οῦς ἔδέξατο * φλέγει νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεό» τητος Παρθένου ἢν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψω» μεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυ-

» ψούτω * είς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Αποστόλου. 'Ωδή θ' Τύπον τῆς ἀγνῆς.

 \mathbf{P} ήσις τοῦ Δαυίδ πεπλήρωται· * ὡς ἀστραπή τῆ οἰχουμένη γάρ διμε μάχαρ Τιμόθεε· * διό σε, Θεοράντορ, * ἀχαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Αίγλης ἀρχηρώτου, Πάνσορε, * θεαρχικής καὶ τρισηλίου ελλάμψεως * ἐμπιπλώμενος καὶ καθαρῶς ἐμφορούμενος, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε, μάκαρ, περίσωζε * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων, * Ἱερριμύστα πανσεβάσμιε.

Ίσόν σε Πατρί και Πνεύματι, * Μονογενές, ὁρθὰ φρονοῦντες δοξάζομεν, * τοῖς διδάγμασι τῶν 'Αποστόλων σου, Δέσποτα, * στηριζόμενοι, Παύλου τοῦ κήρυκος * τῆς σῆς οἰκονομίας * και Τιμοθέου τοῦ θεόφρονος.

Τοῦ Μάρτυρος, ὁ αὐτός.

Ρείθροις σῶν αἰμάτων, "Ενδοξε, * τὴν τῶν εἰδώλων πλάνην πᾶσαν κατέσβεσας· * τὸ δὲ πλήρωμα τῆς Έκκλησίας ἐραίδρυνας· * ὑπὲρ ῆς ἰκετεύων, πανάριστε, * μὴ παύση τὸν Δεσπότην, * ἱνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

 $^*\Omega$ τῆς ὑπὲρ λόγον δόξης σου * καὶ τῆς ἀρρήτου θείας ὄντως ἐλλάμψεως! * ἡς μετέσχηκας ὡς νικητὴς, 'Αναστάσιε, * τῷ Δεσπότη Χριστῷ παριστάμενος: * ὅν καὶ νῦν ἐκδυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε. $^{()}$ εοτοκίον.

 Ω τοῦ φοβεροῦ σου θαύματος! * σὰ γὰρ, Παρθένε Θεοτόχε, μυστήριον * τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον * ἐν Θεῷ

τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, * τεκοῦσα Θεὸν Λόγον * ἀνερμηνεύ-τως, ἐφανέρωσας.

Ο Είρμός.

» Τύπον της άγνης λοχείας σου * πυρπολουμένη βάτος έδειξεν άγριαίνου-

» σαν * χατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν χάμινον· * ἵνα σε, Θεοτόχε, *

άχαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε.*

Δυὰς φωτοειδέστατος * σήμερον ἀπαστράπτουσα * φαιδρότερον τοῦ ἡλίου * πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζει· * Τιμόθεος 'Απόστολος, * τῶν 'Αποστόλων σύνθρονος, * καὶ θεῖος 'Αναστάσιος, * τῶν Μοναστῶν ἡ τερπνότης * καὶ τῶν Μαρτύρων ἡ δόξα.

Θεοτοχίον, δμοιον.

Είς τον Στίχ. των Αίνων, Στιχ. της Όκτωηχου.

Είτα λέγομεν, Ήχος α΄.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Αγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ. Τὸν γενναῖον ᾿Αθλητὴν ᾿Αναστάσιον * τὸν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας χαλῶς ἀγωνισάμενον, * δεῦτε λαοὶ, ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * ὁ στεἡρὸς τῆς Πίστεως πρόμαχος * χατὰ τοὺς Προφήτας καὶ ᾿Αποστόλους. * Χαίροις, * ὁ τὸν Χριστὸν ἔχων ἐν σεαυτῷ, * μιμησάμενος ἔργφ τὸν Παῦλον. * Χαίροις, * ὁ τῶν χαμνόντων ἀχείμαστος λιμήν. * Χαίροις, τὸ ἡμέτερον χαύχημα * χαὶ τῆς οἰχουμένης ἀγαλλίαμα.

Δόξα, Ήχος πλ. α΄.

Οσιε Πάτερ, * νικητής Μήδων και Χαλδαίων γέγονας των νοητών, * πάσαν Βαβυλώνος πλάνην καθελών * τή δυνάμει του Σταυρού. * οὐ τῷ λείῳ των ήδονων ἐθέλχθης, * οὐ τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν ἐδειλίασας. * διὸ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * βραβείοις σε νικητικοῖς ἐστεράνωσε. * καὶ νῦν σὺν ᾿Αγγέλοις παριστάμενος, * πρὸς Κύριον ἰκέτευε * αἰτούμενος εἰρήνην * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοχίον. Χαίροις άσχητιχών.

Χαίροις, περιστερὰ ἐκλεκτὴ * κεχρυσωμένη παρθενίας ταῖς πτέρυξι· * τρυγών τε * ώραιοτάτη * καὶ χελιδών ἐκλεκτὴ * καὶ
στρουθίον ὅλον καθαρώτατον· * ἀμνὰς * ἡ κυήσασα τὸν ἀμνὸν
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * δάμαλις θεία * τὸν ζυγὸν ἡ βαστάσασα * τοῦ

Men. Tom. III.

βαστάζοντος * τὰ ἡμῶν ἀμαρτήματα· * ἄμπελος ἢ κατάκαρπος * βλαστάνουσα βότρυας * τἢς εὐσεβείας τὸν οἶνον * τοῦ Μαρτυρίου ἐκβλύζοντας. * Αὐτὸν ἐκδυσώπει * τοῖς ἰκέταις σου δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Στάσα ἐπὶ Σταυροῦ, Ἰησοῦ, * ἡ σὲ τεχοῦσα θρηνφδοῦσα ωδύρετο * βοῶσα· * Οὐ φέρω, τέχνον, * προσηλωμένον ὁρᾶν *
ἐπὶ ξύλου ὅνπερ ἀπεχύησα· * ἐγὼ * γὰρ διέρυγον τὰς ὡδῖνας ὡς
ἄνανδρος· * καὶ πῶς ἀρτίως * τῆ ὁδύνη συνέχομαι * καὶ σπαράττομαι * τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; * ἄρτι γὰρ ἐκπεπλήρωται *
τὸ ῥῆμα δ εἰρηκεν * ὁ Συμεὼν, ὡς ῥομραία * ψυχὴν ἐμὴν διελεύσεται. * ᾿Αλλ՝ ὧ, νῦν, Υιέ μου, * ἐξανάστηθι, καὶ σῶσον *
τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Η λοιπή 'Ακολουθία τοῦ. Όρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ τοῦ Κανόνος 'Ωδή γ'. και ς'. Προκείμενον, Ήχος πλ. δ'.

Είς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οι ούρανοι διηγούνται δόξαν Θεού· ποίησιν δὲ χειρών αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ὁ ᾿Απόστολος, πρός Τιμόθεον.

Τέχνον Τιμόθεε, χάριν έχω τῷ Θεῷ. Αλληλούτα, Τηχος α΄.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν Ἐκκλησία Αγίων.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει εἰς ᾿Απόστολον.

Κοινωνικόν Είς πάσαν τὴν Υῆν.

ΤΗι ΚΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Αγκύρας καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Αγαθαγγέλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Αγ. Κλήμεντος.

 3 H χ 0 ς β' . *Ote * ex toŭ ξύλου σε νεχρόν.*

Τ΄ λήμα * τής άμπέλου τής ζωής * ώρθης μυστική γεωργία *

περισκαπτόμενον * πόνοις γὰρ ἀσκήσεως, * Πάτερ, τεμνόμενος, * τῷ δὲ ξίφει τρυγώμενος * τῷ τοῦ μαρτυρίου, * οἶνον κατανύξεως * ἡμῖν ἐκέρασας * οῦ νῦν * ἐμφορούμενοι πάντες * πίστει τὴν πανίερον μνήμην * τὴν σὴν ἐορτάζομεν, Μακάριε.

Τε * ἱερούργεις τὴν φρικτὴν * καὶ τελειοτάτην θυσίαν * καὶ ὑπερκόσμιον, * τότε προσενήνεξαι * ἱερουργούμενος· * τὸ σὸν αἴμα δὲ, Πάνσοφε, * προθύμω καρδία * αἴματι προσέμιξας * τῷ τοῦ Δεσπότου σου· * ῷ σὸ * ῥαντιζόμενος, μάκαρ, * ὅλος καθαρὸς ἀνεδείχθης, * ὅλος ἱερώτατος, Θεσπέσιε.

Ο ὑων * τὸν ᾿Αμνὸν τὸν τοῦ Θεοῦ * τὸν τῆς ἀμαρτίας τὸν κόσμον * ἀποκαθαίροντα * καὶ φθορὰν καὶ θάνατον * ἐξαρανίσαντα, * ἱερεῖον ὡς ἄμωμον * ἐτύθης, θεόφρον, * σύμφυτος γενόμενος * τῷ ὁμοιώματι, * Μάκαρ, * ζωηφόρου θανάτου * νῦν οὲ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, * ᾿Αξιομακάριστε, τετύχηκας.

Στιχηρά Προσόμοια του Αγ. Άγαθαγγέλου.

Ήχος δ'. 'Ως γεννατον έν Μάρτυσι.*

Αγαθαίς 'Αγγελίαις σε * συνοδίτην καὶ σύναθλον * Κλήμης ὁ πανάριστος κατεπλούτησε· * μεθ' οῦ τοὺς δρόμους διήνυσας * τοὺς θείους στρεβλούμενος * καὶ παντοίοις ἀλγεινοίς * ὁμιλῶν, 'Αγαθάγγελε, * ἔως, τέλειος * γεγονώς στεφανίτης, * πρὸς τὰ ἄνω * μεταβέβηκας 'Αγγέλοις * συνεπαγάλλεσθαι πάντοτε.

Ταὶ ξεσμοῖς δαπανώμενος, * καὶ πυρὶ λιπαινόμενος, * καὶ λαμπάσι πάντοθεν φλογιζόμενος, * ἐπὶ κραββάτου ἀπλούμενος; * σοφὲ 'Αγαθάγγελε, * καὶ ὡς ἄρτος καθαρός * ἐπ' ἀνθράκων ὁπτώμενος * προσενήνεξαι * οὐρανίφ τραπέζη, * ἰκετεύων * τοὺς ἐν πίστει σε τιμώντας * πάσης ρυσθηναι κολάσεως.

Ραβδισμούς ἐκαρτέρησας· * καὶ ἐν ξύλω τεινόμενος * σπαραγμούς ὑπήνεγκας καρτερώτατα· * καὶ ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων
σου, * σοφὲ Αγαθάγγελε, * ἐκτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν * ταῖς ῥανίσι

του αίματος * δλην ήρδευσας * τὴν σεπτὴν Ἐκκλησίαν, * εὐρημοῦσαν * τὰς λαμπράς σου ἀριστείας, * κλέος Μαρτύρων πολύχθλε. Δ όξα, 7 Ηχος πλ. δ΄.

Τήν των χρόνων τετραχώς περίοδον, * Θεόληπτε, έπταπλασίασας, * τυπτόμενος, ξεόμενος, * άμείβων πόλεις καὶ χώρας, * οῦτε μάστιγες * τὸ τῆς ψυχῆς σου ἔλυσαν στερέμνιον * ἔθραυσας οὲ δαιμόνων ἰσχὺν, * Ἱερομάρτυς Κλήμη · * διὸ πρέσβευε Χριστῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ()εοτοχίον. Οι Μάρτυρές σου, Κύριε.*
Τε ξάρπασόν με, Δέσποινα, * χειρός τοῦ δράχοντος τοῦ βροτοχώου * τοῦ πολεμοῦντός με ἐν ὑποχρίσει * καταπιεῖν όλοτελῶς. * σύντριψον τὰς μύλας τούτου, δέομαι, * καὶ τὰ μηχανήματα διάλυσον. * ὅπως, ρυσθείς τῶν τούτου ὀνύχων, μεγαλύνω * τὴν δυναστείαν σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Ο $\dot{\upsilon}$ φέρω, Τέχνον, βλέπειν σε * τον την έγρηγορσιν πάσι διδόντα * ξύλφ ὑπνώσαντα· δπως, τοῖς πάλαι * ἐν παραβάσεως χαρπῷ * ὑπνφ δλεθρίφ ἀφυπνώσασι, * θείαν χαὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχη· $\dot{\eta}$ Παρθένος * ἔλεγε θρηνφόοῦσα, * $\dot{\eta}$ ν μεγαλύνομεν.

'Αποστίχου, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, Ήχος α΄. 'Ανατολίου.

καὶ ἡῦσαι τῶν δεινῶν ταῖς πρεσβείαις σου.

Τον θαυμαστόν ἐν Ἱερεῦσι Μάρτυρα Κλήμεντα * ἡ ἐν μακρῷ τῷ κρόνφ * δοκιμὴ τῶν αἰκισιμῶν * τῆς εἰς ἀεὶ τῶν ἀγαθῶν * ἐπιτυχεῖν ἡξίωσε τρυρῆς. * καὶ πλουτεῖ τὰ θεῖα * ὁ πολλούς πρὸς ἀγῶνας ἀλείψας * τῷ κατ' αὐτόν ὑποδείγματι, * καὶ πιστοὶ βοἡσωμεν. * Μεγαλομάρτυς ἀοίδιμε, * ταῖς πρὸς Χριστὸν πρεσβείαις σου * τὰς χρονίους ἐντάσεις * λῦσον τῶν παθῶν ἡμῶν,*

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*
Τράβδω τῆς σῆς προστασίας, * Θεοχυῆτορ Αγνὴ, * τὰ θηριώὸη πάθη * τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου * ἀπέλασον, ἐντεῦθεν * εἰρηνικῶς * πρός ζωήν με ἰθύνουσα, * καὶ τῆ ἀγία με ποίμνη τῶν ἐκλεκτῶν * σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Έν τῷ Σταυρῷ παρεστώσα * τοῦ σοῦ Γίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν Ε μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα, * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ 'Αγνή· * Οἴμοι, Τέκνον γλυκύτατον! * τι ταῦτα; πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ * ἴνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον. 'Απολυτίκιον, 'Ήχος δ'.

λήμα όσιότητος * καὶ στέλεχος ἀθλήσεως, * ἄνθος ἱερώτατον * καὶ καρπὸς ὡς θεόσδοτος * τοῖς πιστοῖς, πανίερε, * ἡδύτατος ἐβλάστησας. * 'Αλλ' ὡς Μαρτύρων σύναθλος * καὶ Ἱεραρχῶν σύνθρονος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανών τῆς 'Οκτωήχου εἶς, καὶ τῶν 'Αγίων δύω.

Κανών τοῦ Αγίου Κλήμεντος οὐ ἡ Ακροστιχίς

Μέλπω το χλήμα της νοητης άμπέλου. Θεοφάνους

'Ωδη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρφ πεζεύσας.*

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας * ὡς Ἱερεὺς * καὶ ὡς Μάρτυς ἔνδοξος * τῷ Χριστῷ παρεστηκώς, * ἐκτενῶς ἰκέτευε τυχεῖν * τῆς ἐλλάμψεως τῆς σῆς * τοὺς εὐφημοῦντάς σε.

Έχτεταμένους ἀγῶνας * ἐπὶ τῆς γῆς * διανύσας, "Όσιε, * βασιλείας οὐρανῶν * ἡξιώθης στέφανον λαβεῖν, * καὶ αἰώνιον ζωὴν *
τὴν ἀκατάλυτον.

Λελυτρωμένος τῷ πάθει * τοῦ ἀπαθοῦς, * διὰ πάθους ἔσπευσας * πρὸς αὐτὸν ἀναδραμεῖν, * μιμητής γενόμενος σαρῶς * παθημάτων τῶν αὐτοῦ, * ᾿Αγγέλων σύσκηνε.

Θεοτοχίον.

Πεποιχιλμένη τῷ χάλλει * τῶν ἀρετῶν, * Θεομῆτορ ἀχραντε, * τὸν Θεόν τὸν ἀληθῆ * ὑπέρ νοῦν συνέλαβες, ἡμῖν * τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν * ἀναπηγάσασα.

Κανών τοῦ Αγίου Άγαθαγγέλου οῦ ἡ Άκροστιχίς.

Τὴν σὴν ἀνυμνῶ, Παμμάχαρ, χαίρων χάριν. Ἰωσήφ. ρολ α΄. Ήχος δ΄. Ὁ πατάξας Αἴγυπτον.*

Τόν κλεινόν έν Μάρτυσι, * των άθλητων τό καύχημα, * τόν Αγγελον τη κλήσει * γεγενημένον και τη πράξει, * χαρμονικώς σήμερον * τιμήσωμεν έν πίστει * και μακαρίσωμεν.

Ήξιώθης, "Ενδοξε, * τῆς τῶν Μαρτύρων εὐχλείας, * ἀθλοῦντα θεωρήσας * μεγαλοφρόνως ἐν τῆ 'Ρώμη * τὸν ἰερὸν Κλήμεντα. * μεθ' οῦ σε συνελθόντες * πίστει γεραίρομεν.

Νεχρωθείς, Μακάριε, * παντί τῷ κόσμῳ, ἔδραμες * τὴν νέχρωσιν χηρύττων * τοῦ Ζωοδότου ἐν σταδίῳ· * καὶ ὑποστὰς βάσανα, * ζωῆς ἀδιαδόχου * νῦν κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα Κύριον * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * ἐκύησας, Παρθένε· * δν 'Αγαθάγγελος ποθήσας, * ἔξω σαρκός γέγονεν * ἀθλήσας παραδόξως· * μεθ' οὕ ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή γ'. Οὐκ ἔστιν 'Αγιος.

Ε άμπέλου. * και τούτους μαρτυρικαζε * κοσμήσας μαρμαρυ-φαίους ήνεγκας καρκούς * κλήμα της ζωηφόρου * χρηματίσας γαίς, * τῷ Σωτήρι * πάντων καθιέρωσας.

Του Παύλου ώρθης μιμητής * πάσαν την οἰχουμένην * διατρέχων, Παμμάχαρ, * βαπτίσματι θεουργώ * χαι αίματος ραντισμῷ * ἀγιάζων * τῆς ὁμολογίας σου.

Ούχ έστιν άμεμπτος ώς σύ, * πάναγνε Θεομήτορ. * μόνη γὰρ έξ αίωνος * τον Θεόν τον άληθη * και πάντων Δημιουργόν Θεόν Λόγον, * Πάναγνε, ἐχύησας. Τοῦ Μάρτυρος. Ἐστερεώθη ἡ χαρδία μου.

Υ μνολογώ σου τους άπειρους, παμμάχαρ, πόνους, * τὰς στρεβλώσεις και τάς πολλάς αικίσεις, * την άνδρείαν, τους ξεσμούς * καὶ τὸν θάνατον * δι' ών ἡξιώθης * ζωής, 'Αγαθάγγελε.

Μετά μυρίους αλχισμούς σε καλ άλγηδόνας, * ραβδισμούς τε καλ ξέσεις, 'Αθλοφόρε, * ὑποβρύχιος θαλάσση * δέδοσαι, Ενδοξε: * έξ ής ό των δλων * Δημιουργός σε έρρύσατο.

Νεανικώς τε και άνδρειως, γενναίε Μάρτυς, * πυρακτώσεις ύπήνεγκας των ήλων, * καιομένης της σαρκός, * και άνωθεν δρόσον δεχομένης * ύπομονής, 'Αγαθάγγελε.

"Ω παραδόξου μυστηρίου! πώς ή Παρθένος * πλατυτέρα τών σύρανων έδειχθη, * έν νηδύν τον απεριόριστον * αστενοχωρήτως χωρήσασα.

Ό Είρμός.

» Έστερεώθη ή καρδία μου έν Κυρίφ. * ύψώθη κέρας μου έν » εὐφράνθην έν σωτηρίω σου.

Κάθισμα τοῦ Κλήμεντος,

Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

 ${f T}^{\rm ob}$ μαρτυρίου άληθώς τη δρεπάνη * χατατεμνόμενος, σορέ Ιεράρχα, * ως χαρπορόρος άμπελος έξηνθησας * βότρυας περκάζοντας * και σταλάζοντας γλεθκος * θείας ἐπιγνώσεως * και άθλησεως, Πάτερ. * έξ ων μετέχων πᾶς τις εὐσεβῶς * καταγλυκαίνει * ψυχής αἰσθητήρια.

Δόξα, του 'Αγαθαγγέλου. 'Επεφάνης σημερον.* Λ γαθόν σε "Αγγελον " γεγενημένον " θεοσδότοις λάμψεσιν" άνευφημούντες εὐσεβώς, " ἐπιτελούμεν τὴν μνήμην σου, "

κλέος Μαρτύρων * σοφέ 'Αγαθάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, δμοιόν.

Προστασία άμαχε * των θλιβομένων, * και πρεσβεία έτοιμε * μή με παρίδης * ή πάντων άντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Έπὶ ξύλου βλέπουσα * ἀναρτηθέντα * τὸν Υἰόν σου, Πάναγνε,*
Οἰμοι! πῶς ἔδυς * τὸ φῶς μου τὸ ἄχρονον.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.*

Τυκλώσας ἄπασαν * τὴν γῆν, ἐξέτεινας * τῶν ἀγώνων τὸ κλῆμα * ἀθλητικὴν * στάζον ἀγαλλίασιν * καὶ εὐωδίας γλυκασμόν, * ᾿Αθλοφόρε παμμακάριστε.

Λειμώνα θέοντες * τῆς σῆς ἀθλήσεως, * ἰαμάτων τὰ ἄνθη * μάχαρ τῶν σῶν, * * Ενδοξε, δρεπόμεθα· * καὶ ποικιλία θαυμάτων * τὰς αἰσθήσεις κατευφραίνομεν.

Ήμέρας γέγονας * υίος, Θαυμάσιε, * καὶ φωτός άνεσπέρου, * διηνεκώς * περιαυγαζόμενος * τῷ τρισηλίω φωτισμῷ * καὶ τῇ αίγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Θεοτοχίον.

Μαρία Πάναγνε, * ή καθαρότητος * γενομένη χωρίον * χωρητικόν * θείας ένοικήσεως, * τον ψυχικόν μου μολυσμόν * και τον ρύπον έξαφάνισον.

Τοῦ Μάρτυρος. Είσανήκοα ὁ Θεός.*

Πολυώδυνα ένεγχών * βασάνων είδη, γενναϊε Μάρτυς, * σύν τῷ θείψ χαίρων Κλήμεντι, * ταϊς ροαῖς τοῦ αἵματος * πᾶσαν τὴν γῆν, Θεόφρον, ἡγίασας.

'Ανηρτήθης ώς ὁ Χριστός * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ κατεξάνθης *
τὰς πλευρὰς σιδήρω, ἔνδοξε, * καταπλήξας ἄπαντας * ὑπομονῆ,
σορὲ 'Αγαθάγγελε.

Μεγαλύνοντες τον Χριστον,* φρουράν κατώκουν οι 'Αθλοφόροι * ώς φρουροί θείων προστάξεων, * Κλήμης ο πανάριστος * καὶ 'Αγαθάγγελος ο ἀοίδιμος.

Θεοτοχίον.

Μακαρίζομέν σε ἐεὶ, * Θεοκυήτορ εὐλογημένη· * δι' ής δόξης ἡξιώθημεν * καὶ τὸν πρὶν Παράδεισον, * δν ἐπωλέσαμεν, ἀπελάβομεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή ε'. Τῷ θείφ φέγγει σου.

Α ικίσεις, Πάνσορε, καρτερών * τὰς πολυχρονίους καὶ μακροτάτας, * πολύαθλος πέφηνας· * νῦν δὲ τῆς ἀφθάρτου * μακαριότητος * τρυφήν κατεκληρώσω * διαιωνίζουσαν.

Τὴν πίστιν ἄγχυραν ἀσφαλή, * ώς και τὴν ἐλπίδα και τὴν άγάπην * θεμέλιον θέμενος, * τῆ σεπτῆ Τριάδι * σαυτόν ἀνέθηκας * ναόν ήγιασμένον, * Πάτερ πανόλβιε.

Ή θεοχόσμητος ξυνωρίς * ή διαφανές διηγωνισμένη * άθλήσεως στάδιον, * ἐπιλαβομένη * τῆς αἰωνίου ζωῆς, * Αγγέλος συγχορεύει * καὶ συναγάλλεται. Θεοτοχίον.

Σώσαι βουλόμενος έχ φθοράς * την χαταφθαρείσαν τών βρτῶν φύσιν * ὁ Κτίστης καὶ Κύριος, * μήτραν άγνισθεῖσαν * Αγίω ΙΙνεύματι * οἰχήσας, ἀπορρήτως * ἀνεμορφώσατο.

Τοῦ Μάρτυρος. Όρθρον φαεινόν ήμιν.*

νθραξι πυρούμενοι * άγαπήσεως τοῦ Παντουργοῦ, * ἐν ἀσβέ-Α στω πυρωθείση έβλήθητε, * χαλλίνιχοι Μάρτυρες.
Κόσμος ώραιότατος * ἀνεδείχθητε τῶν 'Αθλητῶν, * ἀφαιρού-

μενοι δοράν την τοῦ σώματος, * άἡττητοι Μάρτυρες. Απλωθείς εἰς χράββατον * καὶ ὁπτώμενος ἐν τῆ πυρᾳ,* 'Αγαθάγγελε, 'Αγγέλους έξέπληξας * όρωντας τοὺς ἄθλους σου.

Θεοτοχίον. 'Ρυομένη φάνηθι, * 'Απειρόγαμε, πάντας ήμᾶς * πειρασμῶν

τε και κινδύνων και θλίψεων * τούς πόθω ύμνουντάς σε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ &. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.* Τομίμως άθλησαντες * τους στεράνους έχ χειρός * ζωαρχιχής ΙΝ εδέξασθε, * χαρισμάτων ποιχίλων διανομήν, * χαὶ χάριν ἰάσεων * των πιστων θεραπεύειν * τὰ νοσήματα.

Ο βίος ὁ ἔνθεος, * των ἀγώνων ἡ τριβή, * των αἰχισμών ἡ ένστασις, * εὐπρεπείας στεράνωμα μυστικόν, * καὶ κάλλους διάδημα, * και στολή άφθαρσίας * σοι γεγόνασιν.

Ή Πάναγνος Δέσποινα, * ή τεχούσα τοῖς βροτοῖς * τὸν χυβερνήτην Κύριον, * των παθών μου τον άστατον και δεινόν * κατεύνασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου * τῆ καρδία μου.

Τοῦ Μάρτυρος. Έν πελάγει τοῦ βίου.*

 \mathbf{X} αριστήριον αίνον * Θεῷ προσήξας, * θεόφρον 'Αθλητὰ, * έν τῆ χαμίνω ἐμβληθεὶς ὡς πάλαι * οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, * καὶ δρόσον δεχόμενος, * Αγαθάγγελε, οὐρανόθεν.

Αγαθαίς άγγελίαις * ταίς δι' Αγγέλων * νευρούμενος τόν ιούν, * τούς αἰχισμούς τε χαὶ ἀλγηδόνας * ώσπερ πάσχοντος άλ-

λου * ραδίως υπήνεγκας, * Αγαθάγγελε γενναιόφρον.

Ίεραν ξυνωρίδα * ύμας ὁ πλάνος * θεασάμενος, Σοροί, * δεσμοίς συνθλίβει, και ποιναίς συγκόπτει, * και φρουραίς καταxλείει, * xal γέλωτα ώφλησε * τῆ ἀτρέπτω ὑμῶν ἐνστάσει.

GESTSXISY!

'Ραθυμίαν ύπνου * θανατηρόρου * ἀπάλλαξον, 'Αγνή, * καὶ πρός ἐνθέους γρηγορεῖν με ύμνους * καὶ καλὰς ἐργασίας * ἐνίσυς οχυσον, Δέσποινα, * ἴνα πόθφ ὑμνολογῶ σε.

O Elouos.

» Τον πελάγει τοῦ βίου * ταῖς πράξεσί μου * κατῆλθον εἰς βυ» δόν· * ἀλλ' ὡς ἐκ κήτους Ἰωνᾶς βοῶ σοι· * Ἐκ βυθοῦ
» τῶν κακῶν μου * ἀνάγαγε, δέομαι, * Υἰἐ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγε.

Κοντάχιον, Πίχος δ΄. Έπεράνης σήμερον.*

ΤΕνής άμπέλου γέγονας * τίμιον χλήμα * τοῦ Χριστοῦ, πανεύφημε * Κλήμη, πολύαθλος ὀφθεὶς, * σὺν τοῖς συνάθλοις τε ἔχραζες· * σὺ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, ἀγαλλίαμα.

Ο Οιχος, πρός τό. Τῆ Γαλιλαία.

λ ίὸς φωτός ἀναδειχθείς, * Θεοῦ συγκληρονόμος, * ὡς Ἡλιοὺ ὁ θεῖος * τὸν Ἁχαὰβ ἐλέγξας, * οὕτω καὶ σὺ, Κλήμη σορὲ, * Βασιλεῖς ἀνόμους, * καὶ Τυράννους ἀπηνεῖς, * Ἑλλήνων τοὺς πρωτεύοντας * ἐν λόγω καὶ ἀληθεία ἐνίκησας, * καὶ προσάγεις θῦμα * τῷ Κυρίω νῦν τὰ πλήθη * τῶν εἰς Χριστὸν πιστευσάντων. * Διὸ κοινωνὸν * τῆς σῆς μαρτυρίας * Ἁγαθάγγελον εὐρὼν, * σοὶ συνοδεύοντα πόλεις τὰς ἐν σοὶ * συνώδευσας φαιδρῶς κραυγάζων. * σὸ τῶν Μαρτύρων, * Χριστὲ, ἀγαλλίαμα.

Συναξάριον.

Τἢ ΚΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Γερομάρτυρος Κλήμεντος, Ἐπισκόπου Άγκύρας καὶ τοῦ Αγίου Μάρτυρος Άγα-θαγγέλου.

Στίχοι.

'Αγαθαγγέλου καὶ Κλήμεντος αἰμάτων, Τὸ τοῦ ξίφους δίψαιμον ἐπλήσθη στόμα.

Εἰχάδι δ' ἐτμήθητε τρίτη, 'Αγαθάγγελε, Κλήμη.

Ταΐς τῶν 'Αγίων σου πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Του Ίεράρχου. 'Ωδη ζ'. Οι παίδες έν Βαβυλώνι.*

Τη αίγλη τοῦ μαρτυρίου * τὴν οἰχουμένην ἐραίδρυνας, * ἀναμέλπων Χριστῷ * διανοίας καὶ ψυχῆς καθαρότητι· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ή των σων κατορθωμάτων * ἱερωτάτη πανήγυρις, * οὐρανίφ ρωτὶ * λαμπομένη, καταυγάζει τοὺς κράζοντας· * Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς των Πατέρων ἡμων.

Men. Tom. III.

()εοτοχίον.

Σοφίας της ὑπερσόρου, * Παρθένε, Μήτηρ γεγένησαι * τῆς τὰ πάντα σορῶς * χυβερνώσης φυσικῆ ἀγαθότητι. * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ χαρπὸς τῆς χοιλίας σου.

Του Μάρτυρος. Μή παραδώης ήμας.*

Οσπερ οι δύο ἀεὶ * φωστῆρες φαιδρῶς τὴν Ἐχχλησίαν * ρωτίζουσι πλουσίως ἄθλων λαμπρότητι * σὺν ᾿Αγαθαγγέλω ἐ μέγας Κλήμης,* σχοτασμόν λύοντες * πονηρῶν ἀπιστίας ἐχθρῶν * οῦς εὐφημήσωμεν μεγαλοφώνως.

Νεανικώς τους ξεσμούς * υπέστης και πάσας τρικυμίας, * των άνυποίστων πόνων σαρκός σου τραύμασιν * έχθρούς τραυματίζων τους άοράτους, * 'Αθλητά ενδοξε, * των παθών του Χριστού καινωνέ, * 'Αγγέλων σύσκηνε, Μαρτύρων κλέος.

Χαίρων ὑπέστης, σορέ, * μολύβοου βαρείας πυρακτώσεις * κατὰ τῆς θείας κάρας ἐπενεχθείσας σου * καὶ καταρλεγούσες ταύτην διόλου * ώσπερ τις ἄσαρκος, * 'Αγαθάγγελε στρατιώτα Χριστοῦ· * ὅθεν πίστει σε δοξολογοῦμεν.

(DESTOXION.

'Ανερμηνεύτου λόγφ * μετέσχες, Παρθένε, μυστηρίου * Θεώ γὰρ τὸν ἐν πᾶσιν ὄντα ἀχώρητον * ἀστενοχωρήτως χωρείς και τίκτεις, * καὶ μαζοῖς ἔθρεψας * βουληθέντα οἰκτειρῆσαι ἡμᾶς * τοὺς Θεοτόκον σε ὁμολογοῦντας.

Τοῦ Ἰεράρχου, ὑρὸς τ΄. Νόμων πατρώων.

Αναφανέντες φαεινότατοι * έπὶ τῆς γῆς φωστῆρες κατελαμπρώνατε * τὸ στερέωμα, Πανόλβιοι, * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας * έν οὐρανοῖς δὲ * φέγγει τῆς ἀθλήσεως ὑμῶν * πρωτοτόκων πανήγυριν * εὐφραίνετε βοῶντες * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετ΄ εὐφροσύνης τὴν χαρμόσυνον * τῶν σῶν ἀγώνων μνήμην νῦν ἐορτάζομεν· * ὡς γὰρ ἄσαρχος ὑπέμεινας * αἰχισμῶν τριχυμίας· * ἀλλ' ἀντὶ τούτων * τὴν διαιωνίζουσαν τρυφὴν * ἐπαξίως ἀπείληφας * ἀντίδοσιν πλουσίαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πεποιχιλμένην καὶ ὑπέρλαμπρον * καταστολὴν σὺ δόξης ἀμφιασάμενος, * ἀντὶ πνεύματος, Πανόλβιε, * χαλεπῆς ἀχηδίας, * ἀντὶ βασάνων * τὴν 'Αγγελιχὴν διαγωγὴν * ἀντηλλάξω λαβόμενος * ζωῆς τῆς ἀἰδίου· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, χραυγάζων, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Έξ ἀιδίου τῷ Γεννήτορι * ὁ συνυπάρχων Λόγος καὶ συννοούμενος, * ἐπὶ τέλει τῶν αἰώνων δὲ * σαρχωθείς ἐχ Παρθένου, * τὴν

των άνθρώπων * πᾶσαν έθεούργησε μορφήν * έαυτῷ καθ' ὑπόστασεν * ἀσυγχύτως ένώσας * Τον Κύριον υμνείτε, βοώντων, * καί ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὰ σύμπαντα, Δέσποτα.*

ρανίσιν αίμάτων σου * πῦρ ἀποσβέσας ἀθείας,* ἤρδευσας, Παν-εύρημε. * Χρισσοῦ σὸν 'Ευνλου' εύφημε, * Χριστού τὴν Εχχλησίαν * πίστει ἀναθάλλουσαν, καὶ εὐφημοῦσαν άξίως * τοὺς μεγίστους σου πόνους, τὰ παλαίσματα, * τὰς λαμπρὰς ἀριστείας ἀπαύστως, * σοφὲ 'Αγαθάγγελε.

*Ισους ἐχομίσαντο * τῆς νίχης τοὺς στεφάνους * Κλήμης ὁ πανάριστος * καὶ 'Αγαθάγγελος. δθεν * ἐν ὑψίστοις τῷ πάντων βασιλεύοντι παρεστώτες, * προστάται και ρύσται ήμων χρηματίζουσιν, * εύλογοῦντες, ύμνοῦντες * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Νέους έχμιμούμενος * τούς χατασβέσαντας την φλόγα, * τὸ πορ ώσπερ ἄσαρχος * ὑπηλθες, ἀθλοφόρε, * ζήλω πυραχτούμενος τής του Κυρίου άγάπης, * και θερμώς άνεβόας, 'Αγαθάγγελε. * Εύλογείτε, τὰ έργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ισχυράν παράκλησιν * καὶ άκαταισχυντον ἐλπίδα, * τεῖχος άπροσμάχητον * και θείαν προστασίαν * ὁ λαός σου έχει σε ὁ σε δοξάζων, Παρθένε· * καὶ σωζόμενος κράζει έμμελέστατα· * Εύλογείτε, τὰ έργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κυριον.

Ο Είρμός.

» rγιὰ σύμπαντα, Δέσποτα, * τῆ σῆ σορία συνεστήσω· * γῆς δὲ πάλιν ήδρασας, * ὡς οἶδας, τὸν πυθμένα * τῆ βάσει » πηξάμενος έπι υδάτων ἀπείρων· * διὸ πάντες βοώμεν ἀναμέλ-» ποντες· * Εὐλογεῖτε, τὰ έργα Κυρίου, * ἀπαύστως τὸν Κύριον. Του Ιεράρχου. 'Ωδή θ'. Θεόν άνθρώποις.

🛾 ουτρῷ τοῦ φωτοειδοῦς βαπτίσματος * τελειωθεὶς, * καὶ τῆς 1 1 ιερωσύνης τῷ χρίσματι * καὶ Μαρτύρων αίματι λουσάμενος, * δλος πεφωτισμένος * χαίρων άνέδραμες * πρός τὰς οὐρανίους στρατιάς, * Θεομαχάριστε.

Ο τῶν Αγίων Μαρτύρων στέφανος * Λόγος Θεοῦ, * στεφάνω των χαρίτων έχόσμησε * σὴν άγιαν χορυφὴν, Θεσπέσιε, * ὁ τῆς δικαιοσύνης * ἄδυτος "Ηλιος, * δι' δν τούς άγῶνας τούς μακρούς * χαίρων ὑπέμεινας.

Θεοτοχίον.

Υίὸς και Λόγος Θεοῦ ὁ ἄναρχος * σωματωθείς, * υίὸς και τῆς Παρθένου γεγένηται * εύδοχία του Πατρός, και Πνεύματος * Θείου τή συνεργεία. * όθεν άνέπλασε * τὴν χαταφθαρεῖσάν μου μορφὴν * ώς παντοδύναμος.

Του Μαρτυρος. Έποίησε χράτος.*

Ος ζεῦγος ώραζον * 'Αγαθάγγελος όμοῦ * ὁ ἔνδοξος καὶ Κλήμης — ὁ γενναζος * φανέντες, μαρτυρικαζς * ἐλαμπρύνθησαν στελαζς * καὶ νῦν στεφανηφόροι τῷ Θεῷ * καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων' εὐκλεῶς παρίστανται * σὺν τοζς 'Ασωμάτοις.

Σαρχός ούχ έρεισω * όμιλούσης χαλεποῖς * έν πλείοσι χαιροῖς χολαστηρίοις * έφέσει τῶν ἀγαθῶν, * ὧν ἡτοίμασε Θεὸς * τοῖ θείοις θεράπουσιν αὐτοῦ· * μεθ' ὧν περιπολεύεις, * Μάρτυς 'Αγεθάγγελε, * χαίρων εἰς αἰῶνας.

Η γή ξορτάζει * καὶ χορεύει οὐρανός. * ἀγάλλονται χορείτον 'Ασωμάτων * καὶ καρδίαι τῶν πιστῶν * εὐσεβῶς δοξάζουσι * τὴν μνήμην σου σήμερον, σοφέ. * ἐν ἡ τοὺς σὲ τιμῶντας * σῶξε ταῖς πρεσβείαις σου * πάσης ἐπηρείας.

(שנטעטאנטע.

Φωτίζεις τὸν κόσμον * ἀνατείλασα τὸ φῶς, * Πανάμωμε, τὸ λάμψαν πρὸ αἰώνων * ἐκ τοῦ Πατρὸς ὑπὲρ νοῦν· * διὰ τοῦτο σα βοῶ· * Τὸ σκότος ἀπέλασον, 'Αγνὰ, * ἐκ τῆς ἐμῆς καρὸίας * τῶν ἀτάκτων λογισμῶν, * ὅπως ἀνυμνῶ σε.

O Fisuse.

- » Τποίησε κράτος * ἐν βραχίονι αὐτοῦ· * καθείλε γὰρ δυναστας ἀπό θρόνων * καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς * ὁ Θεὸς τοῦ
- » Ἰσραήλ· * ἐν οῖς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * ᾿Ανατολὴ ἐξ ὕψους,* xz:
 » κατεύθυνεν ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Έξαποσπειλαριον. Γυναϊκές ακουτίσθητε.*

Ος Παῦλος ὁ ᾿Απόστολος * τὴν γῆν κυκλώσας ἄπασαν, * κπι τῶν μακρῶν σου ἀγώνων * ἐκτείνας, Κλήμη, τὸ κλῆμα, τῆ ἔλικι τῆς Πίστεως * ζωγρεῖς τὸν ᾿Αγαθάγγελον * συγκοινωνόν σοι Μάρτυρα, * τῆς ἀγαθῆς ἀγγελίας * ἐπωνυμον ἀθλορόρον.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Ος οὖσα καθαρώτατον * δοχεῖον, Θεονύμφευτε, * τῆς τῶν παθῶν με ἀχλύος * δεῖξον ἐλεύθερον, Κόρη· * βρυγμοῦ ὁδόντων, σκώληκος * καὶ τοῦ πυρός ἐξάρπασον * τοῦ αἰωνίου, Δέσποινα, * ὅπως ἐν πίστει ὑμνῶ σε, * εὐλογημένη Μαρία.

> 'Η λοιπη 'Δκολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες. καὶ 'Δπόλυσις.

TH: KA'. TOY ATTOY MINOS.

Μνήμη της Όσιας Μητρός ήμων Ξένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ίστωμεν Στίχους ς', καὶ ψαλλομών Στιχηρά Προσόμοια,

δρομεῖς * ἀναβάσει ξενιτεύσασα.

Την τῷ λιμένι τοῦ θείου * προσορμισθεῖσα ἰσθμοῦ, * διαπερᾳς ἐ΄ χυμάτων * τῶν τοῦ χόσμου τὸν σάλον. * ψυχῆς δέ σου τὸ πλοῖον * ὅλον, Σεμνὴ, * ἀδιάχλυστον φέρουσα * ἐξ ἡδονῶν τῆς πιχρίας, τῶν μυστιχῶν * ἀγωγίμων μένεις ἔμπλεως.

εοπρεπεί τη μιμήσει * σύ ξενιτεύσασα * τοῦ δι' ἡμᾶς ἐξ ἄνω * πρὸς ἡμᾶς κατελθόντος * ὑψῶσαι τοὺς πεσόντας, * μένεις, σορὴ, * συγγενέσι μὲν ἄγνωστος, * ἀλλ' εὐσεβέσι γνωστὴ, ὡς πρὸς τὸν Θεὸν, * Ξένη, πάντοτε πρεσβεύουσα.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, $\kappa \alpha i \nu \partial \nu$, (-) = $\sigma \sigma \kappa i \sigma \nu$, $\sigma \mu \sigma \iota \sigma \nu$.

* εδοξασμένη ὑπάρχεις * ἐν γενεαῖς γενεῶν, * Παρθενομῆτορ Κόρη *

- Δ Θεοτόκε Μαρία, * τοῦ κόσμου προστασία, * τεκοῦσα σαρκὶ *

τὸν Υἰὸν τοῦ ἀνάρχου Πατρὸς * καὶ συναίδιον Πνεύματι ἀληθῶς *

δν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

γαρτηθέντα ώς είδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Υἰὸν * ἡ ἄμωμος
Τὶ Παρθένος, * θρηνωδοῦσα ἐβόα· * Γλυκύτατόν μου τέκνον, *
τί τὸ καινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα
ἐν τῆ δρακὶ * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

'Απολυτίκιου, Ήχος πλ. δ'.

του σοὶ, Μῆτερ, ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρὸν * ἡκολούθησας τῷ Χριστῷ· * καὶ πράττουσα ἐδίδασκες * ὑπερορᾶν μὲν σαρκὸς, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, * πράγματος ἀθανάτου· * διὸ καὶ μετὰ ᾿Αγγέλων συναγάλλεται, * Ὀσία Ξένη, τὸ Πνεῦμά σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι δύω Κανόνες της Όκτωςχου, και της Αγίας είς.

'Ωδή α'. Πγος πλ. δ'. "Ασμα * άναπέμψωμεν.

Είνον * όντα πάσης ἀρετῆς * καὶ μακρυνθέντα πράξεσιν * ἀπό Θεοῦ ἀτόποις, * οἰκείωσόν με τούτω * εὐχαῖς εὐπροσδέκτος σου, * Ξένη σεμνὴ 'Οσία, * σοῦ τὸν ξένον * βίον εὐφημοῦντα.

Πῦρ σε * ἀναρλέξαν νοητόν * ὡς ὕλην εὐχατάπρηστον * τὴν χοσμιχὴν ἀπάτην * καὶ σαρχικόν μνηστῆρα * ἀρνήσασθαι ἔπεισε * γνώμη ἀνδρειοτάτη, * καὶ Κυρίω * ἀγνῶς μνηστευθῆναι.

Ξένην * έννοήσασα ζωήν * έν ούρανοῖς τὴν μένουσαν * xz:
 μὴ παρερχομένην, * τὴν κλήσιν ὡς τὴν πρᾶξιν * ἡμείψω, xz:
 ἔδραμες * ἔλαφος ὡς διψῶσα * ἀθανάτου * κατ ἴχνος μνηστῆρος.

"Γμνοις * τὴν πανάχραντον, πιστοί, * Μαρίαν εὐφημήσωμεν, * τὴν Θεομήτορα, * τὴν κεχαριτωμένην, * τὴν σκέπην τὴν ἔνθεον, * τὸν εὕδιον λιμένα, * τὴν τῶν πάντων * πιστῶν σωτηρίαν.

'Ωρ'ς γ'. 'Ο στερεώσας λόγω.

 \mathbf{K} ατακρατήσας έρως ὁ θεϊκός * τῆς ἀγνῆς ψυχῆς σου, * λήθην λαμβάνειν σε * τῶν τῆς ἀσκήσεως πόνων * ἔπεισε, Σεμνή, καὶ τῆς φύσεως.

Τοῦ ἀθανάτου μνηστήρος καλλοναίς * ἡδομένη, κάλλη * σαρκός ἐμάρανας * καὶ ὥρθης ὡραιοτάτη * θεῖον πρὸς νυμφῶνα σκηνώσασα.

Κεχρυσωμένας πτέρυγας άρετῶν * κτησαμένη, ὑψος * πρός ἐπουράνιον * ἐπέτασας, Μακαρία, * ὡς περιστερὰ ἀδιάφθορος.

AESTSXISY.

Ή φωτεινή νεφέλη τοῦ νοητοῦ * καὶ φαιδροῦ Ἡλίου * τοῦ ἀνατείλαντος * ἐκ τῆς γαστρός σου, Παρθένε, * φώτισον τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε

Ο Είρμός.

* Ο στερεώσας λόγω τους ουρανούς, * καὶ τὴν γῆν ἐδράσας *

* ὑδάτων πολλῶν, * στερέωσόν με πρός υμνον * καὶ δο
* ξολογίαν σου, Κύριε.

Κάθισμα, ἸΠγος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.
Τον δι οἰκτον ὀρθέντα ἐπὶ τῆς γῆς * ἀγαπήσασα Λόγον Θεοῦ Πατρὸς * αὐτῷ ἡκολούθησας * ὡς νυμφίῳ, Πανόλβιε, * καὶ φθαρτὸν νυμφίον * προθύμως κατέλιπες * καὶ ἐνεγκαμένην * καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον. * ὅθεν ἐπὶ ξένης * φερωνύμως βιοῦσα, * τὰ

πάθη ἐνέχρωσας * καὶ τῶν ζώντων ἀπείληφας * κληρουχίαν, Θεόπνευστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πειρασμοῖς πολυτρόποις περιπεσών * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ όρατῶν, * τῷ σάλῳ συνέχομαι * τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου. * καὶ ὡς θερμἢ ἀντιλήψει * καὶ σκέπη μου, ἄχραντε, * τῷ λιμένι προστρέχῳ * τῆς σῆς ἀγαθότητος * ὅθεν, Παναγία, * τὸν ἐχ σοῦ σαρχωθέντα * ἀσπόρως ἰχέτευε * ὑπὲρ πάντων τῶν δού-λων σου * τῶν ἀπαύστως ὑμνούντων σε, * Θεοτόχε πανάχραντε, * πρεσβεύουσα αὐτῷ ἐχτενῶς * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσχυνοῦσιν ἀξίως * τὸν πανάγιον τόχον σου.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τον 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἡνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οῦν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Έξ όρους κατασκίου.*

Προϊκα τῷ Χριστῷ * προσῆξας τὴν ἀγνείαν, * νέκρωσιν μελῶν * καὶ πόνους ἐγκρατείας, * καὶ ἀντεδέξω οὐράνιον βασιλείαν * καὶ αἰωνίζουσαν ἀπόλαυσιν.

Βρέχουσα στρωμνὴν * τοῖς δάχρυσιν, 'Οσία, * καὶ μετὰ σποδοῦ * ἐσθίουσα τὸν ἄρτον, * τῆς παρακλήσεως ἔτυχες τῆς ἀγήρω * καὶ Παραδείσου ἀπολαύσεως.

Τύπον σεαυτήν * καλῶν παρεχομένη, * είλκυσας πολλὰς * ψυχὰς εἰς σωτηρίαν * ἀποβραγείσας τοῦ κόσμου τῆς προσπαθείας, * Ξένη θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Χαίροις παρ' ήμων, * 'Αγία Θεοτόχε. * χαΐρε, ή χαρὰν * χυήσασα τῷ χόσμφ. * χαΐρε, ή μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων, * εὐλογημένη Θεοτόχε ἀγνή.

' Ω δη ε΄. Τον ζόφον της ψυχης μου.*

Ος δάμαλις ποθούσα * τοῦ ποιμένος τὸ θεῖον κάλλος ἐκραύγαζες· * Ποῦ νῦν ποιμαίνεις, Νυμφίε; * ποῦ κοιτάζη εἰπέ μοι; * ἐπιποθῶ σου ἰδεῖν * τὴν ὑπερβάλλουσαν θέαν, * καὶ φλέγομαι πάντοθεν. Έράσμιον το κάλλος * το έμον βοξ ο Νυμφίος, ζητούσα, Σεμνή, * ταζ άρεταζ λαμπρυνθείσα, * εἰς οὐρανούς με σκόπει, * ἐκεῖ ποιμαίνω ἐγὼ * καὶ τὰ ἐμὰ προσκαλοῦμαι * ἐκάστοτε θρέμματα.

Τρυγών ώραιστάτη, * χελιδών λαμπροτάτη, καὶ νοητὴ ἀηδών * τῶν ἰξευτῶν διαδρᾶσα * τῶν νοητῶν παγίδας, * ἐδείχθης, Ξένη σεμνὴ, * καὶ ἐναπόθετον κάλλος * Χριστοῦ, ἀξιάγαστε.

'Αμήτορα τῶν ἄνω * ἐπ' ἐσχάτων τοῖς κάτω τίκτεις ἀπάτορα,* οὐσιωθέντα, Παρθένε, * τὸ ἡμέτερον ὅλον * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν· * δν ἐκδυσώπει σωθῆναι * ρθορᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε. $\frac{125}{12}$ \sim Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

τη ήν ξένην σου βιοτήν * καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἄσκησιν * δοξάζων ό διὰ σὲ * ξενιτεύσας, ἔνδοξε, * σημείοις καὶ τέρασι * παρα-

δόξοις όντως * σὲ, 'Οσία, κατεκόσμησε.
Τῷ κύκλῳ τῶν ἀρετῶν * καταστεφθεῖσα, ἀνέδραμες * πρὸς δν ἐπόθεις Χριστὸν, * κύκλου δι' ἀστέρων σε * ὑπὲρ νοῦν μηνύον-

τος * τοις έγγυς και πόρρω * ξενοτρόπως, Ξένη ένδοξε.

Τον ξενωθέντα μακράν * των έντολων του Θεου ήμων * οἰκείωσον με ταῖς σαῖς, * 'Οσία, δεήσεσι, * καὶ ξένον με ποίησον * τῆς δεινῆς γεέννης * καὶ παθών των συνεχόντων με.

OESTOXISY.

Ο νώτοις χερουβικοῖς * ἀπεριγράπτως καθήμενος, * περιγραπτός ἐν τῆ σῆ * κοιλία ἐνώκησε * σαρκὶ, οὐ Θεότητι, * καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε * διασώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ εκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ » ἐβόησα * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ήχος β. Τοίς των αιμάτων σου.

Τό σὸν ξενότροπον, Ξένη, μνημόσυνον * ἐπιτελοῦντες οἱ πόθφ τιμῶντές σε, * ὑμνοῦμεν Χριστὸν τὸν ἐν ἄπασι * σοὶ παρέχοντα ἰσχὺν τῶν ἰάσεων· * δν πάντοτε δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οξχος, πρός τό: Τράνωσόν μου.

Ιλεων, Ξένη, τον ξενοτρόπως * έχ Παρθένου τεχθέντα * έχουσώπει Χριστόν * ήμιν γενέσθαι, ἀοιδιμε, * τοις χατά χρέος σοι προσφοιτώσιν * έχ ψυχής χαι χαρδίας χαθαρωτάτης, * χαι εύσεβώς * την σην μνήμην ύμνησαι σπουδάζουσιν, * ην πάσαι των ούρανων * αι Δυνάμεις άξιως έτιμησαν * ώς φωτοφόρον χαι

αμωμον * καὶ άγίαν πανήγυριν, *Ενδοξε, * πρεσβεύουσα ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ήμῶν.

Συναξάριον.

Τη ΚΔ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μητρός ήμων Ξενης, και των δύο αύτης θεραπαινίδων.

Στίγοι.

'Αποξενούται τούδε του βίου Ξένη, Οῦ ζῶσα καὶ πρὶν ὡς ἀληθῶς ἡν ξένη. Θνήσκουσιν ἄμφω τῆς Ξένης αὶ δουλίδες, Οὐ τῶν ἐκείνης ἀρετῶν οὖσαι ξέναι. Εἰκάδι οὐρανοῦ εἰς ξενίην Ξένη ἡλθε τετάρτη.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Ωοή ζ΄. Ο τούς Παΐδας δροσίσας.

Τη οῖς σπαργάνοις ἡ Ῥώμη ἐγκαυχᾶται, * ἡ δὲ Μύλασσα πλέον * σοῦ τὸ λείψανον κεκτημένη, * ἐξ οῦ πηγάζεις θαύματα * τοῖς πιστοῖς, Θεονύμφευτε.

Ποταμός άνεδείχθης ἰαμάτων, * παθημάτων θαλάσσας * κατακλύζων των μελφδούντων * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός των Πατέρων ἡμῶν.

Κατεχοίμισας πάθη ψυχοφθόρα * ἐν πολλαῖς ἀγρυπνίαις,* Μαχαρία, καὶ τὸν δικαίοις * πρέποντα ὕπνον ὕπνωσας, * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύουσα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ὑπὲρ λόγον * δυσωποῦσα μἡ παύση, * ὑπερύμνητε Θεοτόκε, * ἐκ τῶν παγίδων ῥύσασθαι * τοῦ ἐχθροῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Ωδή η'. 'Ο στεγάζων ἐν ὕδασι.*

ρμοσθείσα ώς γέγραπται * ένὶ ἀνδρὶ, τῷ Χριστῷ * τῷ ὡραίῳ κάλλει, * πᾶσαν ἰδέαν * ἀρετῶν εὐσεβῶς * ἤσκησας, "Ενδοξε, * καὶ πρὸς θάλαμον θείον εἰσωκίσθης, * προῖκα δεξαμένη * χάριν ἰαμάτων * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ή ψυχή μου ὁπίσω σου * προσεχολλήθη, Χριστὲ, * ἀνεβόας πόθω, * ὡς γῆ διψῶσα· * σὲ τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν * ἐχζητῶ, Κύριε· * σοὶ τοὺς ὅμβρους προσφέρω τῶν δαχρύων· * σῆς ἀγάπης ῥεῖθρα * πότισόν με, Σῶτερ, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωραιώθης ποθήσασα * τὸ ὄντως ὂν ἐρετόν· * ἐδοξάσθης, Κόρη,* δεδοξασμένω * κολληθεῖσα Χριστῷ· * σὸ χορὸν ἄγιον * προσηγάγω Παρθένων τῷ Σωτῆρι * σὲ μιμησαμένων, * μεθ' ὧν εἰς τὰς ἄνω * χορεύεις κατοικίας.

Men. Tom. III.

Θεοτοχίον.

Μόνην σε έξελέξατο * τὴν καλλονὴν Ἰακώβ * τοῦ Πατρός ὁ Λόγος, * καὶ σοῦ ἐν μέσφ * κατεσκήνωσε· * καὶ ὡς ηὐδόκησεν, * ὑπὲρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, * Πάναγνε, προῆλθε * τὴν ἀμαυρωθείσαν * ἡμῶν καθᾶραι φύσιν.

Ο Είρμός.

» Ο στεγάζων ἐν ΰδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· * ὁ τιθεὶς θελάσση * δριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ ὑμνεῖ
» ἥλιος, * σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα κτίσις, *
» τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωο'ς θ'. Εὐλογητός Κύριος.*

Δι' ἀσθενείας, "Ενδοξε, * τον ἀνίσχυρον ἐχθρόν * ἐτροπώσω, * ξένην μετελθοῦσα ζωὴν * καὶ πάθη σαρκός θανατώσασα * καὶ νῦν οὐρανοὺς περιπολεῖς, * ἔνθα τὸ σὸν ὑπῆρχεν * ἀληθῶς πολίτευμα, * ὡς ἀγνὴ Παρθένος.

Εὐλογητός Κύριος * ὁ λιμένα γαληνόν * ἰαμάτων * δείξας τὴν σεπτήν σου σορόν * ἡμῖν τοῖς ἀεὶ χινδυνεύουσι * πελάγει καὶ ζάλη τῶν παθῶν, * Μοναζουσῶν τὸ κλέος, * καὶ Παρθένων καύχημα, * θεοφόρε Ξένη.

Των ἐφετων τὸ ἀχρότατον * χαθαρώτερον ὁρᾳς * θεουμένη * λάμψεσι ταῖς θείαις, 'Αγνή: * ὁρᾳς δὲ ὰ βλέπουσιν 'Αγγελοι: * χορεύεις σὺν πᾶσιν ἐχλεχτοῖς, * ἀμαρτημάτων λύσιν * αἰτουμένη πάντοτε * τοῖς σὲ εὐφημοῦσιν.

'Ως παρθενίας τέμενος, * ώς άγνην περιστεράν, * ώς τρυγόνα * ἄμωμον, ώς νύμφην Χριστοῦ * ώραίαν χαλήν σε χαὶ ἄχραντον, * ώς ἄγαλμα θείων ἀρετῶν, * ώς χῆπον χεχλεισμένον * οἱ πιστοι γεραίρομεν, * θεορόρε Ξένη.

(-) EOTOXIOV.

'Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι * γενεαὶ τῶν γενεῶν, * Μαχαρία,* σὲ μαχαριοῦσιν ἀεί. * Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μαχάριον * ἐχύησας, ἄχραντε 'Αγνὴ, * τὸν πάντας μαχαρίους * τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας * ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ο Είρμός.

Γύλογητός Κύριος * ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ * ὁ ἐγείρας * χέρας
 Το σωτηρίας ἡμῖν * ἐν οἴχω Δαυὶδ τοῦ παιδός αὐτοῦ· * ἐν
 οῖς ἐπεσχέψατο ἡμᾶς * ᾿Ανατολὴ ἐξ ῦψους, * χαὶ χατεύθυνεν
 ἡμᾶς * εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εζαποστειλάριον. Γυναϊκες άκουτίσθητε.*

Εενίαν τὴν οὐράνιον * ποθοῦσα, Ξένη πάνσεμνε, * ξένην σαυτὴν, θεοφόρε, * πατρίδος, πλούτου καὶ γένους * φιλευσεβῶς πεποίηκας. * τον σταυρόν σου δὲ ἄρασα, * Χριστῷ προθύμως έδραμες * τῷ ξενοτρόπως ἐλθόντι * σῶσαι βροτούς ἐχ Παρθένου. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

ράθης υπερέχουσα * των ποιημάτων, Δέσποινα, * σαρχὶ τε-🚅 χούσα, Παρθένε, * Θεόν των δλων χαι Κτίστην * οὐ τῷ Σταυρῷ ρωννύμεναι * γυναϊκες αι θεόφρονες * νεανικώς ήριστευσαν * μεθ' ων σε πάντες ύμνουμεν, * εύλογημένη Μαρία.

Είς τὸν Στίγον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου, Ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Όρθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, 'Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Θεολόγου.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίγους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια,

Ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

ι εολόγφ σου στόματι, * Θεολόγε Γρηγόριε, * θεολόγφ γλώττη 🚺 τε έφανέρωσας * τον έν Τριάδι υμνούμενον * Θεόν όμοούσιον, * τόν Πατέρα και Υίον * και το Πνεύμα το "Αγιον. * και έξήρανας * τὴν μωρίαν Ἑλλήνων * και τό ψεῦδος, * τὴν ἀλήθειαν χηρύττων * τοῖς θεοφθόγγοις σου βήμασι.

Ταὶ τὸ είδός σου τίμιον, * ἡ μορφή τε αἰδέσιμος, * ἱερὲ Γρηλέγομεν· * Χαίροις, ἄστρον νοητόν * χαταυγάζον τὰ πέρατα * τῆ λαμπρότητι * τῶν σορῶν σου ἡημάτων. * χαίροις, σάλπιγξ * ἡ χηρύττουσα τῷ χόσμφ * τοῦ Ἰησοῦ τὰ ἐντάλματα.

Τό πολύφωνον όργανον, * τὴν κιθάραν τὴν ἔμμουσον, * λιγυράν κινύραν τε τὴν ἡδύπνοον, * Ἱεραρχῶν τὸν ὑπέρτατον, * τὸν μέγαν Διδάσχαλον * Έχχλησίας του Χριστου * ἐπαινέσωμεν μέλποντες· * Χαίροις, χάριτος τῆς ἐνθέου τὸ βάθος, * χαίροις, ὑψος * ούρανίων νοημάτων, * Πατήρ Πατέρων Γρηγόριε.

τητή σφενδόνη των λόγων σου * των ένθέων, Θεόπνευστε, * χρα-Ι ταιώς, πανένδοζε, ἐσφενδόνισας * χαθάπερ λύχον τὸν "Αρειον * και πόρρω εδίωξας * έκ της ποιμνης του Χριστου * ο Ποιμήν ο πανάριστος, * τὰ σὰ πρόβατα * περιθάλπων τῆ χλόη * τῆς Τριάδος. * διά τουτό σε τιμώμεν, * Ποιμήν Ποιμένων Γρηγόριε.

Ιοίοις λόγοις, Ίσάγγελε, * έγχωμίων σε στέψωμεν * τὸν ἐν τῷ βιώσαντα ὑπὲρ ἄνθρωπον, * τοῦ Θεοῦ Λόγου τὸν χήρυχα, * τὸν φίλον τὸν γνήσιον * τῆς Παρθένου καὶ 'Αγνῆς, * 'Αποστόλων τὸν σύνθρονον, * τῶν Μαρτύρων τε * καλλονὴν καὶ 'Οσίων, * θεῖον λάτριν * τῆς ἀνάρχου Θεαρχίας, * 'Αρχιερεῦ ἀγιώτατε;

Τίς τὰ ἄνω βασίλεια * ἀνελθών ὡς ἐπόθησας, * ἀμοιβὰς τῶν πόνων σου νῦν ἀπέλαβες * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος,* παμμάχαρ Γρηγόριε· * οῦ ἐνώπιον ἐστὼς, * ἡμῶν, Πάτερ, μνημόνευε * τῶν τελούντων σου * τὴν ὑπέρλαμπρον μνήμην· * ὅπως τούτων * χαὶ ἡμεῖς ἀξιωθῶμεν * οἱ τὸν Χριστὸν Θεὸν σέβοντες. Δόξα, Ἡχος πλ. β.

Γραρχών τον άρχηγον, * Πατριαρχών το γέρας, * τον μύστην τών δογμάτων * καὶ ἐννοιῶν Χριστοῦ νοῦν τον ἀκρότατον, * συνελθόντες, ὡ θεόρρονες, * πνευματικοῖς ἐγκωμίοις * αἰνέσωμεν λέγοντες * Χαίροις, * θεολογίας πηγή, * σορίας ποταμέ * καὶ βρύσις θείας γνώσεως. * Χαίροις, * ἀστήρ ραεινότατε, * ὅτι τὸν κόσμον ἄπαντα * καταυγάζεις σοῖς δόγμασι. * Χαίροις, * τῆς εὐσεβείας * ὑπέρμαχος ὁ μέγας, * καὶ τῆς ἀσεβείας * διώκτης ὁ γενναῖος. * 'Αλλ' ὡ πάνσορε Θεολόγε Γρηγόριε, * μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ἀεὶ * τὴν θεάρεστον καὶ σεβάσμιον μνήμην σου.

Καὶ νον, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σύ εἰ ἡ ἄμπελος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

'Π/ος β'. Οίχος του Έφραθα.*

 Δ εῦτε οἱ ἐρασταὶ * σορίας τῆς ἐνθέου * τὸν θεῖον Θεολόγον * $\dot{\omega}$ ὑμνήσωμεν βοῶντες * Χαίροις, σορὲ Γρηγόρὶε.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στόμα το ίερον, * την θεολόγον γλώσσαν, * τον νοῦν τον θεῖον πάντες * τοῦ σοροῦ Γρηγορίου * αἰνέσωμεν θεόρρονες.

Στίχ. 'Ακούσατε ταϋτα, πάντα τὰ "Εθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τράπεζαν μυστικήν * ηυτρέπισε τοῖς πᾶσι.* τῶν θείων αὐτοῦ λόγων * Γρηγόριος ὁ μέγας * δεῦτε πιστοί τρυφήσωμεν. Δόξα.

 Γ ριάδα τὴν σεπτὴν, * Πατέρα, Λόγον, Πνεϋμα * ὁ θεῖος Θεολόγος * ἐδίδαξε πιστεύειν, * ένα Θεόν ἀχώριστον.

Καὶ νῦν, ()εοτοχίον.

Πηπέρα σε Θεου, * Θεόν δὲ τὸν Υίόν σου * ὁ μέγας Θεολόγος * εδίδαξε πιστεύειν, * Μαρία Μητροπάρθενε.

Νου ἀπολύεις το Τρισάγιου το, Παγαγία Τριάς το, Πάτερ ήμων.

'Απολυτίχιον.

Ο ποιμενικός αὐλός τῆς Θεολογίας σου. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογούμεν την α΄. στάσιν του, Μακάριος άνηρ. Είς δὲ τό. Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους η΄. και ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.*

Τάτερ Γρηγόριε, * τὰ σὰ * χείλη οὐχ ὁ πρόξενος * τῆς λήθης τάρος ἐκάλυψε· * Θεολογίας γὰρ * ἀνεδείχθης στόμα, * εὐσεβείας δόγματα * καὶ νῦν τῆ οἰκουμένη φθεγγόμενος· * διὸ ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Γρηγόριε, * σορώς * τῆς σαρχός ἐξέχλινας * τὸ δυσμενὲς χαὶ ἐπίβουλον· * οὐρανοδρόμω τε * ἐπιβὰς τεθρίππω * ἀρετῶν ὁχήματι * ἀνέπτης πρὸς τὸ χάλλος τὸ ἄρρητον· * οὕ ἐμρορούμενος, * νῦν βραβεύεις ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

πρεσβεύων, "Οσιε, * δωρηθήναι ταις ψυχαις ήμων * την εἰρήνην * καὶ τὸ μεπρεσβεύων, "Οσιε, * δωρηθήναι ταις ψυχαις ήμων * την εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Πάντα δυσσεύονται.

"Ετερα Στιχηρά Προσόμοια,

Ήγος β΄. πρός τό. 'Ως ώράθης, Χριστέ.

Τριάδι τὸ σῶμα καὶ τὸν νοῦν, ὧ Θεολόγε, * καθαγνίσας ἐμμελῶς διὰ πράξεως, * καὶ ἀναβάσεις * ἐν καρδία σου διαθέμενος, * τὰς αἰσθήσεις ἀπαρνησάμενος * γνόρον ὑπέδυς τὸν θεῖον καὶ ἀκατάληπτον, * καὶ ὡμίλησας τῆ ἀῦλφ φωταγωγία, * καὶ δι ἀγάπης συγκραθείς * πᾶσι λαοῖς ἀπήστραψας * ἐνιαῖον καὶ ἀπρόσιτον * φάος, Γρηγόριε.

Τη λαβίδι τον άνθρακα ποτέ τῷ Ἡσατα * δεδωκὼς ὁ Σεραφίμ προσεπέλασε * μεμυημένῳ * τὴν τρισάγιον Κυριότητα * ἐπὶ θρόνου δόξης ἀστράπτουσαν * σὺ δὲ Θεότητος φύσιν, Μακάριε,* τρισυπόστατον καταγγείλας τῆ Ἐκκλησία, * τὸν μελιζόμενον ἡμῖν * ἄνθρακα ἐν οὐσίαις δυσίν * ταῖς οἰκείαις σου διένειμας χερσὶ,* Πάτερ Γρηγόριε.

Digitized by Google

Ο νομάζειν βροντής σε υίδν και Θεολόγον * ἐποφείλεται ἡμῖν, Παμμακάριστε, * τής Ἰωάννου * κοινωνήσας γὰρ θείας χάριτος, * τή πυρίνη γλώσση ἐβρόντησας * Λόγον Θεοῦ γεννητόν τε καὶ ἄναρχον, * συνυπάρχοντα ἐν ἀρχή τῷ γεγενηκότι, * καὶ ἀιδίως ἐκ Πατρός * Πνεῦμα ἐκπορευόμενον * ὁμοούσιον Πατρί τε καὶ Υίῷ, * Πάτερ Γρηγόριε.

Δόξα, Ήγος πλ. δ'.

Τρήγορος γλώσσά σου * πρός διδασκαλίαν, * ἐν τοῖς ὡσὶ τῶν καρδιῶν ἐνηχοῦσα, * τὰς τῶν ραθύμων ψυχὰς διανίστησι * καὶ θεορθόγγοις ρήμασι * κλίμαξ εὐρίσκεται * τοὺς ἐκ γῆς πρός Θεὸν ἀναφέρουσα. * Διὸ, Γρηγόριε Θεολόγε, * μὴ παύση πρεσβεύων Χριστῷ * ἐκ κινδύνων σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νον, Θεοποχίον.

Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν * διὰ φιλατθρωπίαν * ἐπὶ τῆς γῆς οἰρθη * καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· * ἐκ Παρθένου γὰρ ἀγνῆς * σάρχα προσλαβόμενος, * καὶ ἐκ ταύτης προελθών * μετὰ τῆς προσλήψεως, * εἶς ἐστιν Τίὸς, * διπλοῦς τὴν φύσιν, * ἀλλ' οὐ τὴν ὑπόστασιν. * Διὸ τέλειον αὐτὸν Θεὸν * καὶ τέλειον ἄνθρωπον * ἀληθῶς κηρύττοντες, * ὁμολογοῦμεν Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· * δν ἰκέτευε, Μήτηρ ἀνύμφευτε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος, τὸ Προκείμενον τζε ἡμέρας, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα. Παροιμιών τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Κιφ. τ. 7, 8. γήμη δικαίου μετ' έγκωμίων, καὶ ευλογία Κυρίου ἐπὶ κεραλην αύτου. Μακάριος άνθρωπος δς εύρε σοφίαν, και θνητός δς είδε φρόνησιν. Κρεϊσσον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καί άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών παν δέ τίμιον ούχ άξιον αύτης έστιν. Έχ γάρ τοῦ στόματος αύτης έχπορεύεται δικαιοσύνη νόμον δέ και έλεον έπι γλώσσης φορεί. Τοιη΄. 8,84,85. γαρούν ακούσατέ μου, ω τέκνα σεμνά γαρ έρω. Καὶ μακάρικ άνθρωπος, δς τὰς ἐμὰς ὀδούς φυλάξει. Αὶ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι 4. 12-17. ζωής, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλώ ύμας, και προίεμαι έμην φωνην υίοις άνθρώπων. Ότι έγώ ή σοφία κατεσκεύασα βουλήν, και γνώσιν, και έννοιαν έγω έπεκαλεσάμην. Έμη βουλή και άσφάλεια, έμη φρόνησις, έμη δέ ίσχύς. Έγω τους έμε φιλούντας άγαπω, οι δε έμε ζητούντες εύρήσουσι γάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄχαχοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαί-Б-9. δευτοι ένθεσθε χαρδίαν. Εἰσαχούσατέ μου χαὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ έρω· και άνοιγω άπο χειλέων όρθά. ότι άλήθειαν μελετήσει ό

λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδή. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθή, ἵνα κβ΄. 21, 19. γένηται ἐν Κυρίφ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος. κ΄. 4. Σορίας Σολομῶντος τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Δ (καιος, ἐὰν φθάση τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ Κεφ. δ΄. 7.

Τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται.
Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις· καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἡγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ
ἀμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξη σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήση ψυχὴν αὐτοῦ· βασκανία γὰρ φαυλότητος
ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθείς ἐν ὁλίγφ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ
ἡν Κυρίφ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας.
Οἱ δὲ λαοὶ ἰδόντες, καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοία τὸ
τοιοῦτον, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ
ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται Κιφ. (* 81-82.) χάριτας στόμα σοφῶν μελετά σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται ιά. 2, 4. αύτους έχ θανάτου. Τελευτήσαντος άνδρός διχαίου, ούχ δλλυται ια. 7, 19. έλπις. υιός γάρ δίχαιος γεννάται είς ζωήν χαι έν άγαθοῖς αύτοῦ καρπόν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φως δικαίοις διά παντός, και παρά ιγ.9. η'.17. Κυρίου ευρήσουσι χάριν και δόξαν. Γλώσσα σοφών καλά ἐπίστα- 15'.2.15'.85. ται καὶ ἐν καρδία αὐτων ἀναπαύσεται σοφία. Άγαπα Κύριος κβ. 11. όσιας καρδίας, δεκτοί δε αὐτῷ πάντες ἄμωμοι εν όδῷ. Σοφία Εκκλ. Κυρίου φωτιεί πρόσωπον συνετού φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας $\sum_{i=1}^{K_{\mathbf{x}}}$ αύτην πρό του γνωσθήναι, και εύχερως θεωρείται ύπό των άγα- 5.18-17. πώντων αὐτήν. Ο όρθρίσας πρός αὐτήν, οὐ χοπιάσει καὶ ὁ άγρυπνήσας δι' αὐτὴν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. "Οτι τοὺς ἀξίους αὐτής αὐτὴ περιέρχεται ζητούσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αύτοῖς εὐμενῶς. Σορίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα ζ. 80. και έραστής έγενόμην του κάλλους αυτής και έφιλησα ταύτην, και έξεζήτησα έχ νεότητός μου, και έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. μύστης γάρ έστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἰ πόνοι αύτης είσιν άρεται σωφροσύνην δε και φρόνησιν αύτη διδάσκει, δικαιοσύνην, καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν έν βίω ανθρώποις. Εί δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οίδε τὰ άρ-

χαΐα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν ἐπίσταται στροφάς λόγων, καὶ λύσεις αίνιγμάτων, σημεία και τέρατα προγινώσκει, και έκβάσεις χαιρών χαι χρόνων. Και πάσι σύμβουλός έστιν άγαθή: δτι άθανασία έστιν έν αὐτῆ, καὶ εὔκλεια έν κοινωνία λόγων αὐτῆς. 17, 18. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίφ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον έξ 21. δλης μου τής χαρδίας. Θεέ πατέρων χαι Κύριε του έλέους, ό 6'. 1-5. ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγφ σου, καὶ τῆ σορία σου κατασκευάσας τον άνθρωπον, ίνα δεσπόζη των ύπο σου γενομένων κτισμάτων, και διέπη τον κόσμον έν όσιότητι και δικαιοσύνη, δός μοι την των σων θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με ἀποδοκιμάσης έκ παίδων σου δτι έγω δουλος σός, και υίος τζς παιδίσκης σου. 10-14. Έξαπόστειλον αὐτὴν έξ άγιου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου ίνα συμπαρούσα μοι διδάξη με, τι εὐάρεστόν έστι παρά σοί και όδηγήση με έν γνώσει, και φυλάξη με έν τῆ δόξη αύτης. Λογισμοί γαρ θνητών πάντες δειλοί, και έπισφαλείς αί ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Είς την Λιτήν, Στιχηρα Ίδιόμελα, Ήχος δ΄. 'Ανατολίου.

Τνθέοις πράξεσι * τό σώμα σὺν τῆ ψυχῆ * νομίμως προχαθηράμενος, * τῷ τῆς θεολογίας όρει προσέβης * τὰ θεῖα μυσταγωγούμενος, * θεοράντορ Γρηγόριε· * καὶ τὸν ἄδυτον ὑπελθών γνόρον, * τὴν θεοτύπωτον ἐδέξω νομοθεσίαν, * ὁμοούσιον ἐγγεγραμμένην Τριάδα· * ἡν προσχυνοῦντες διὰ σοῦ, * ἀνυμνοῦντες λέγομεν· * Ἡ ἐν Τριάδι γινωσχομένη Μονὰς, * ἐλέησον ἡμᾶς. () αὐτός.

Λόγφ Θεοῦ ἀνοίξας τὸ στόμα σου, * τὸ τῆς σοφίας εῖλχυσας Λίνεῦμα· * καὶ πλήρης χάριτος γενόμενος, * τὰ θεῖα ἐβρόντησας δόγματα, * τρισμάκαρ Γρηγόριε· * καὶ ταῖς 'Αγγελικαῖς * συμμυηθεὶς δυνάμεσι, * τὸ τρισσὸν ἐκήρυξας φάος καὶ ἀμέριστον· * διὸ ταῖς σαῖς ἐλλαμρθέντες θεηγορίαις, * Τριάδα προσκυνοῦμεν * ἐν μιὰ Θεότητι γνωριζομένην * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

() αὐτός.

Τή πυρίνη γλώσση σου, * θεορρήμον Γρηγόριε, * τὰς θεομάχους ἐνέπρησας * τῶν αἰρετιζόντων γλωσσαλγίας. * θεῖον ὡς ἀληθῶς * ἀνεδείχθης στόμα * ἐν Πνεύματι λαλήσαν * τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, * καὶ γράμμασι διατυπῶσαν * τὴν τῆς κρυριομύστου Τριάδος * ὁμοδύναμον οὐσίαν. * καὶ τὸ τρισήλιον ρῶς καταλάμψαν τὸν περίγειον κόσμον * πρεσβεύεις ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, 'Ηχος α'.

Τητήν λύραν τοῦ Πνεύματος, * τὸ τῶν αἰρέσεων θέλγιστρον * καὶ ὀρθοδόξων ἡδισμα, * τὸν δεύτερον ἐπιστήθιον, * τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασι γενόμενον, * τὸν σορὸν ᾿Αρχιποίμενα, * τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, * θεολογικοῖς ὑμνοις προσείπωμεν· * Σὸ εἰ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς * ὁ δοὺς σεαυτὸν, Γρηγόριε, * ὡς ὁ διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν· * καὶ σὺν Παύλφ χορεύεις, * καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

Της πρεσβεία, Κύριε, * πάντων των 'Αγίων * καὶ τῆς Θεοτό- χου * τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμτν, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς * ὡς μόνος οἰκτίρμων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήγος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικών ἀληθώς.*

αίροις, θεολογίας πηγή * καὶ θεωρίας ὑψηλῆς ἐνδιαίτημα· *
Τόν ἄνω * βυθόν γὰρ, Πάτερ, * μετ' εὐσεβοῦς λογισμοῦ *
ἐρευνήσας, πᾶσι διετράνωσας * τρισὶν * ἐν Ἡλίοις μίαν φωτὸς
εἶναι σύγκρασιν * ἐνιζομένην * τῷ ταυτῷ τῆς Θεότητος, * τρισσουμένην δὲ * ταῖς σεπταῖς ὑποστάσεσι· * βίου μὲν καθαρότητι *
καὶ λόγου λαμπρότητι * σέβειν διδάσκων Τριάδα * τὴν παναγίαν, Θεόπνευστε· * παρ' ῆς ἐκπεμφθῆναι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Το στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Α τηλη θεολογίας της σης * την των αιρέσεων σχοτόμαιναν έλυσας. * πηγην γαρ * ἀπαυγασμάτων * θεοσεβεί λογισμῷ, * Θεολόγε, φθάσας καὶ θεόφρονι, * αὐγαῖς * ταῖς ἐκεῖθεν ἐκδιδομέναις ὑμιλησας. * διαφανές γαρ * τὸν σὸν νοῦν ὡσπερ ἔσοπτρων * ἐργασάμενος, * τὸ τρισσὸν της Θεότητος, * Πάτερ, φως καὶ ἀμέριστον * ἔδέξω λαμπρότατα, * καὶ τὴν ἀκτῖνα πλουσίως * τὴν ἐνιαίαν ἔχώρησας. * ἢν νῦν ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθηναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στέμα δικαίου μελετήσει σορίαν, καὶ ή γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

χάριτος, ὁ ποταμός τοῦ Θεοῦ * ὁ ἀεὶ πλήρης τῶν ὑδάτων τῆς χάριτος, * ὁ πᾶσαν * εὐρραίνων πόλιν * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ * τοῖς ἐνθέοις λόγοις καὶ διδάγμασι· * τρυφῆς * ὁ χειμάρρους, τὸ ἀνεξάντλητον πέλαγος· * ὁ τῶν δογμάτων * ἀκριβής ρύλαξ ἔννομος· * ὁ θερμότατος * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος· * ὁργανον τὸ τοῦ Πνεύματος· * ὁ νοῦς ὁ ἐγρήγορος· * εὖηχος γλῶσσα

Men. Tom. III.

τό βάθος * τό τῶν Γραφῶν ἐρμηνεύουσα. * Χριστόν νῦν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τό μέγα ἔλεος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. δ'.

Τάς καρδίας τῶν πιστῶν * γεηπονῶν τῆ γλώττη σου, Γρηγοριε, * εὐσεβείας ἐν αὐταῖς * ἀειθαλεῖς ἐβλάστησας καρπούς τῷ Θεῷ, * τὰς ἀκανθώδεις αἰρέσεις * πρόρριζον ἐκτεμῶν, * καὶ κοσμῶν τοὺς λογισμοὺς καθαρότητι. * Διὸ δεχόμενος ἡμῶν τὰ ἐγκώμια, * ἡ θεία λύρα, * ὁ γρήγορος ὀφθαλμός, * τῶν ποιμένων ὁ ποιμὴν, * ὁ τῶν λύκων ἀγρευτὴς, * πρέσβευε ἐκτενῶς, Θεολόγε, τῷ Λόγ φ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοχίου. Τι ύμας καλέσωμεν.

Πάντων ἡ ἀντίληψις, Δέσποινα, * κλονουμένω μοι, Παρθένε, ἐκ τοῦ σκότους τῶν δεινῶν, * ταῖς τοῦ βίου τρικυμίαις * ποντουμένω τε ἀεὶ, * ῥανίδα * τοῦ ἐλέους σου κατάπεμψον, * καὶ χεῖρα * βοηθείας σου παράσχου μοι· * καὶ τῆς μερίδος ἀξίωσον * τῶν ἐκλεκτῶν καὶ δικαίων με, * ὡς ἄβυσσον * τετοκυῖα τοῦ ἐλέους, 'Αγνή.

'Απολυτίκιου, Ήγος α'.

Τοιμενικός αὐλὸς τῆς Θεολογίας σου * τὰς τῶν ἡητόρων ἐνίτησε σάλπιγγας * ὡς γὰρ τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος ἐκζητήσαντι, * καὶ τὰ κάλλη τοῦ φθέγματος προσετέθη σοι. * 'Αλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * Πάτερ Γρηγόριε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

EIΣ TON OPOPON.

Μετά την α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος α΄. Θείας Πίστεως.

Θείαν ελλαμψιν χεχληρωμένος, * βίον αϋλον έξησχημένος, * όμωνόμω ἱερατεία διέπρεψας· * ὑπερφυῶς γὰρ τρανώσας τὰ δόγματα, * ὁρθοδοξία τὴν πίστιν ἐστήριξας, * Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ελεος.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Είας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου,* ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Παρθένον σε, * ὡς πρὸ τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον,* μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τρηγορήσας τῷ λόγφ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, * τῆς Τριάδος τὸ κράτος ἐθεολόγησας· * τὴν 'Αρείου δυσσεβῆ καὶ παράνομον *

κακοδοξίαν καθελών * ώς εὐσεβείας ἀριστεὺς * καὶ πρόμαχος, Ἱεράρχα, * ἐφώτισας τοὺς ἐν σκότει * τῆς ἀγνωσίας καθεύδοντας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Της ψυχής μου τὰ πάθη τὰ πολυώδυνα * καὶ σαρκός μου τὰς νόσους ἐν τάχει ἴασαι, * τὰς τοῦ νοός μου ἐκτροπὰς στήσον, Πανάμωμε· * καὶ ἐν γαλήνη λογισμῶν * εὐχὰς προσφέρειν καθαρὰς * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἀπάντων * ἀξίωσον, Θεοτόκε, * καὶ ἐξαι-

τεῖσθαι πταισμάτων ἄφεσιν.

Μετά τὸν Πολυέλεον Κάθισμα, ήχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Στηλιτεύων τὴν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, * τὰς Γραφὰς διανοίγων θεοπρεπῶς * ἐξέπεμψας δόγματα * ὑπὲρ μέλι ἡδύνοντα *
τῶν πιστῶν τὰς καρδίας * σαφῶς, ἀξιάγαστε, * τῆ Τριάδι λατρεύειν * ἐν Μονάδι Θεότητος· * ὅθεν τοῦ Σωτῆρος * τὴν μορφὴν
ἐν εἰκόνι * προέστησας ἀσπάζεσθαι * σχετικῶς τὸ ἀνθρώπινον. *
Θεολόγε Γρηγόριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Δεῦτε πάντα τὰ "Εθνη, θεοπρεπῶς * τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαῖρε, θρόνε πυρίμορφε * τοῦ τῶν δλων δεσπόζοντος, * Ἰησοῦ τοῦ Παντάνακτος· * χαῖρε, μόνη Κυρία * τοῦ κόσμου πανάχραντε· * χαῖρε, τὸ δοχεῖον * τῆς 'Αγίας Τριάδος, * Πατρὸς Υἰοῦ τε καὶ Πνεύματος * τὸ λαμπρὸν καὶ ἀκήρατον, * Μαριὰμ 'Αειπάρθενε, * Θεοτόκε πανύμνητε· * χαῖρε, πάνσων Καρὰ τῶν ὑμνούντων σε.

Οι 'Αναβαθμοί, τὸ α΄. 'Αντίρωνον τοῦ δ΄. "Ηχου. Προχείμενον, "Ηχος δ΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη· ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Εύαγγέλιον. Ό Ν΄.

Δόξα. Ταϊς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταϊς τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στίχος Έλέησον με, ο Θεός.

Καὶ ψάλλομεν το παρον Ίδιομελον, Ήχος πλ. β΄.

Θ σιε τρισμάχαρ, * 'Αγιώτατε Πάτερ, * ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς * καὶ τοῦ 'Αρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητὴς, * ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν

ύπερ των προβάτων. * αύτος και νύν, πανεύρημε * Θεολόγε Γρηγόριε, * αίτησαι πρεσβείαις σου * δωρηθήναι ήμεν το μέγα ελεος.

Ο Κανών της Όκτωήχου, η της Θεοτόκου και του Αγίου

ού ή 'Αχροστιχίς.

Τὸν θεορήμονα Γρηγόριον τὸν ἀοίδιμον ἄδω.

Ποίημα Θεοσάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος α΄. Χριστός γεννάται.

Τόν Θεολόγον τον δεύτερον, * τον στύλον τοῦ φωτός τον οὐράνιον, * σοφίας Θεοῦ τὴν σάλπιγγα, * δεῦτε τῶν πούτου λόγων * οἱ ἐρασταὶ, * πόθφ συνελθόντες, * εὐφημήσωμεν αὐτόν * ὡς θεοχήρυχα.

Ό Λόγος, Πάτερ, ὁ ἄναρχος * ὁ πάντων ὡς Θεὸς προμηθούμενος * προνοητική δυνάμει, σὲ, * μάκαρ, τη Ἐκκλησία * ἀι Μητρὶ, * λόγφ καὶ σορία * χαριτώσας σου τὸν νοῦν, * ὁῶρον χαρίζεται.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιούμενος * παθῶν τῶν τῆς σαρχός χατεκράτησας. * καὶ χωρητικός γενόμενος * θείων ἀπαυγασμάτων, * ένε Θεόν * ἐν τρισὶ προσώποις * κατερώτισας ἡμᾶς * σέβειν, Γρηγόμε.

OESTOXISV.

Θεοῦ Σορία, Πανάμωμε, * τὸν οἶκον ἐαυτῆς ψκοδόμησεν * ἐν τῆ σῆ γαστρὶ σκηνώσασα * τῆ κεχαριτωμένη: * καὶ ὑπὲρ νοῦν * τούτψ ἐνωθεῖσα * καθ ὑπόστασιν, Ἁγνὴ, * ἄφθη ὡς ἄνθρωπος.

"Ετερος Κανών, ποιηθείς παρά τοῦ Αγίου Κοσμά.

'Ωοη α'. Ήχος ο αύτος. Ο Είρμος.

» Τπαινον ὁ θεόπτης * Μωϋσῆς τοῦ Ἰσραὴλ προαναχρούεται. *

αρχει Μαριὰμ δὲ σορῶν γυναιχῶν. * 'ਉδὴν ἐπινίκιον * τῷ

» λυτρωτή Θεφ πάντες ξσωμεν.

'Ρύσιον άρχεγόνου * ήμετέρων τε παθών αίμα θεόρρυτον '
ϊστασο προσπένδων καὶ νῦν τῶν πιστῶν, * Γρηγόριε πάνσορε, '
Θεὸν διδοὺς ἡμῖν εὐδιάλλακτον.

Πλάκας θεοχαράκτους * ὑπὸ γνόφον Μωϋσῆς είλεν εἰσδύνες ποτέ· * σὺ δὲ ταῖς φρεσίν ἐνστησάμενος * θεοδόχον τράπεζαν ὁ ὁλοσγερῶς Θεοῦ ἀντεβόλησας.

Θεοτοχίον.

Θέλων δι' εὐσπλαγχνίαν * ἐκ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι * φύσιν τῶν βροτῶν ὁ Ἰπέρθεος, * Παρθένε πανάμωμε, * τὴν καθαρὰν νηδύν σου κατώκησεν.

Καταβασία.

» Χ΄ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * έπεπόλευσέ ποτε· * ώσε » Χ΄ τείχος γάρ έπάγη * έχασερωθεν θόωρ * λαῷ πεζοποντοπο» ροῦντι, * καὶ θεαρέστως μέλποντι· * "Ασωμεν τῷ Κυρίω, * ἐν-» δόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Τῷ πρό τῶν αἰώνων.*

Εχων της σοφίας * την πηγην ἀεννάως βλυστάνουσαν, * τῶν Ε θεοσόφων διδαγμάτων * την Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, * σοφὲ * Παμμάκαρ, ἐπληρωσας, * τῷ ἐπὶ πάντων βοῶσαν Θεῷ· * "Αγιος εἰ, Κύριε.

Ο της εὐσεβείας * μεγαλόφωνος κήρυξ και εὔσημος * θεολογίας Θεολόγος, * θησαυρόν θεωρίας * ἀεὶ * ἀφθόνως προβάλλεται, *

καὶ διανέμει πλουσίως ήμεν * πλούτον άναφαίρετον.

Ρήτωρ ο πυρίπνους, * ή θεόφθαγγος λύρα της χάριτος * τη θεολόγω ἐπιπνοία * καὶ φθογγη θεοπνεύστω * τρανώς * εὐήχως φωνήσασα, * τρισυποστάτου Οὐσίας ἡμῖν * μέλος ἐμελώδησεν.

Θεοτοχίον.

Ή Θεογεννήτωρ, * ή Βασίλισσα πάσης τῆς κπίσεως * τὸν Βασίλέα τῶν ἀπάντων * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ * Χριστὸν, * ‡ν ἡμῖν ἐγέννησας * εἰς σωτηρίαν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, * σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

"Ετερος Κανών. Ο Ειρμός.

Τ τὸν πρό συλλήψεως ἀγνὸν Σαμουὴλ * ἀδιστάμτως τῷ Θεῷ

καθυποσχομένη * ἰερομήτωρ "Αννα * νῦν γηθομένη * ἄδει

» σύν ήμεν· * Έστερεώθη * έν Κυρίω ή καρδία μου.

Ο δι' όλισθήσεως προδήλου γαστρός * τῆ τεχούση προφαγείς, "Όσιε Ηάτερ, * ἐπωνυμίαν φέρων * τὴν ἐπαξίαν, * ὅρχαμε σοφών, * ἐνδιαθέτως, * Καίροις, Πέτερ, σοὶ χραυγάζομεν.

Ο πρό του έλέσθαι πονηρά συζυγή * και συνέριθον λαβών φάσμασι θείοις * θερειδή άγνείαν * και σωφροσύνην, * πρόμαχε πιστών, * άγαλλιώντες, * Χαίροις Πάπερ, σρί κραυγάζομεν.

Θεοτοχίου.

Εύας τῆς προμήτορος ἀνώρθωσας * τὸ ὁλίσθημα τὸ πρὶν, ὑποδεξαμένη * τὸν τοὺς κατερραγμένους * ἐπανορθοῦντα * Λόγον τοῦ Πατρὸς * τῆ ἀηττήτω * δυναστεία, Μητροπάρθενε.

Καταβασία.

» Τό στερέωμα * των έπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, *
» Την Έκκλησίαν, * ην έκτησω τῷ τιμίω σου αίματι.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν και Λόγον.

ώρθης * τής Πίστεως πρόπαχος. * έξηρευξω σεφίαν, Κήρυξ Εφαναίξας το στόπα λόγφ Θεού, * έξηρευξω σεφίαν, Κήρυξ Εξαναίξας το στόπα λόγφ Θεού, * έξηρευξω σεφίαν, Κήρυξ

λίτης ὑπάρχεις, * καὶ τούτων συνόμιλος * ἀνεδείχθης, μακάριε. * Θεολόγε Γρηγόριε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταν έλθη τοῦ χρίναι πᾶσαν τὴν Υῆν * ὁ τῶν δλων Δεσπότης χαὶ Ποιητὴς, * προβάτοις με σύνταξον * δεξιοῖς τὸν χατάχριτον· * χαὶ ἐξωτέρου σχότους * χαὶ πάσης χολάσεως * τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον * ἐξάρπασον, "Αχραντε· * ἵνα εὐχαρίστως * μεγαλύνω τὸν πλοῦτον * τῆς σῆς ἀγαθότητος, * Θεοτόχε πανύμνητε, * καὶ βοῶ σοι γηθόμενος· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

'Ωδή δ'. 'Ράβδος έχ της ρίζης Ίεσσαί.*

Μύστης τῆς Τριάδος γεγονώς, * τῆ ταύτης χατελάμπρυνας *
Τὴν οἰχουμένην ἐπιγνώσει, σορὲ, * δογμάτων μαρμαρυγὰς *
ἐξαστράπτων, "Οσιε, * τῆς σῆς ἀχριβοῦς διδασχαλίας * ἢν μελετῶντες ἀεὶ * πάντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

"Ορθρος εὐσεβείας φαεινός * ἀχτῖνα τὴν τρισήλιον * εἰσδεδεγμένος ἐξανέτειλας, * χαὶ νύχτα τὴν ζορερὰν * δυσσεβῶν αἰρέσεων * αἴγλη τῶν σορῶν σου διδαγμάτων * ἐδίωξας, χαὶ ψυχὰς, * Πάτερ, τῶν πιστῶν χατεφαίδρυνας.

Νοῦν τὸν ὑπερούσιον πηγὴν * τοῦ Λόγου καὶ τοῦ Πνεύματος * ἐξ ἀιδίου, θεολόγω βροντῆ, * Παμμάκαρ, θεολογῶν * εὐσεβῶς ἐδίδαξας, * τοῦτο παρ' αὐτῆς μεμυημένος * τῆς ὄντως θεαρχικῆς * καὶ τῆς ἀρχιρώτου Θεότητος.

'Ανήλθες είς όρος άρετων, * των κάτω μεθιστάμενος * καὶ νεκρων έργων άφιστάμενος * καὶ πλάκας χειρὶ Θεοῦ * γεγραμμένας δόγματα * τῆς σῆς ἀκραιφνοῦς Θεολογίας * ἐδέξω, μυσταγωγὲ * τῶν ὑπερκοσμίων, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

Γνώμη πρὶν πεσόντα τὸν ᾿Αδὰμ * ἀνέστησας, Πανάμωμε, * τὴν ἐνυπόστατον τεχοῦσα ζωὴν * ἐχ μήτρας παρθενιχῆς * ἀγνισθείσης Πνεύματι, * χαὶ πρὸς ἀπαθῆ χαὶ θειοτέραν * ἀχήρατόν τε τρυρὴν * τοῦτον ἐπανήγαγες, Δέσποινα.

"Ετερος Κανών. Ο Είρμός.

Σύν τῷ θαυμασίῳ στὰς 'Αββακούμ * ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς
 Τρηγόριε, * καὶ τὸν ἐπ' ὤμων Χερουβὶμ κατανοήσας, *

» της παγχοσμίου γέγονας * μυητής σωτηρίας, * ἀεὶ χραυγά-

» ζων. * Κύριε, δόξα τη δυνάμει σου.

Τὰς πλησιφαεῖς καὶ πέλας Θεοῦ * ταξιαρχίας ἐκμιμούμενος, Πάνσοφε, * τὰ ὑπὲρ ταύτας ταῖς φρεσὶ περιπολεύων * πρὸς τὸν βυθὸν κατείληφας * τὴν ὑπέρτατον στάσιν, * ἐντεῦθεν πλοῦτον * φέρων ἀνθρώποις ἀναφαίρετον.

Ό τον ου ληπτον εἰσδύνας γνόφον * καὶ ὡς ἐκ πέτρας ἐπαθρήσας ὁπίσθια, * συγκεκραμένην ὑλικἢ ἄϋλον φύσιν, * καὶ ἀσυγχύτου μίξεως * χρηματίσας σημάντωρ, * Χριστοῦ Θεράπον, * τοῦτον τοῖς δούλοις φέροις ἵλεων.

Θεοτοχίον.

Ορος ἀνεδείχθης σὺ νοητόν· * ὅθεν ἐτμήθη ἀπορρήτως ὁ ἔντιμος * Λίθος λεπτύνων ζοφερᾶς πλάνης εἰκόνα, * καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος * καταυγάζων τοὺς πίστει * ἀναβοῶντας· * Κύριε, δόξα τῆ δυνάμει σου.

Καταβασία.

 \mathbf{E} χάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς χιβωτοῦ γὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη-

» τρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ώφθης * ὡς βρέφος ἀγκαλο-

> φορούμενος, * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως. $^{2}\Omega\delta\eta$ ε΄. Θεὸς ῶν εἰρήνης.

Ρημάτων ὁ φθόγγος ὁ θεῖος τῶν σῶν, * καὶ δογμάτων ἡ χάρις ἡ ἔνθεος * ὡς τάχος ἀστραπῆς πᾶσαν * ἐπέδραμε τὴν γῆν, * Μονάδα ἐν Τριάδι * Τριάδα ἐν Μονάδι * προσκυνεῖν, Θεολόγε, * θεολογῶν καὶ ἐκδιδάσκων ἡμᾶς.

'Ηράσθης τῆς ὄντως σοφίας Θεοῦ, * καὶ τῶν λόγων τὸ κάλλος ἡγάπησας, * καὶ πάντων προτετίμηκας * τερπνῶν τῶν ἐπὶ γῆς: * διό σε τῷ στεφάνῳ, * Παμμάκαρ, τῶν χαρίτων * εὐπρεπῶς ἐκόμησε * καὶ Θεολόγον ἀπειργάσατο.

Γνωστώς σὺ τὸν "Οντα ὡς πάλαι Μωσῆς * καθορᾶν, Θεορρῆμον, ἐπόθησας: * καὶ τούτου τὰ ὁπίσθια * τῆ πέτρα σκεπασθεὶς * ἰδεῖν κατηξιώθης, * καὶ πέλαγος τῆς θείας * ἐμυήθης οὐσίας * ἀκαταλήπτως φανερούμενον.

Θεοτοχίον.

Ο πάλαι την Εύαν μητέρα την σην * διαπλάσας έχ σου σεσωμάτωται, * έχείνης το χατάχριμα * χαὶ την παραχοήν * προδήλως θεραπεύων * χαὶ λύων ὡς οἰχτίρμων * χαὶ Δεσπότης τῶν δλων, * Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

Α νθρακα πυρός * των 'Ησαίου Σεραφίμ θίγει χειλέων ποτέ *
 Τῆ λαβίδι ἀφελόμενον καὶ περιθέν· * ὁ δὲ καθηράμενος, *

» Δικαιοσύνην μάθετε, * πάσιν ἐκήρυττεν.

"Ολφ τῷ πυρί * τῆς θεοπτίας, παμμακάρωτε Γρηγόρε," προσερπύσας καθαρότητι νου και ψυχής, * άπλήστως αύτογερί* το τριλαμπές έξηντλησας * φως ισοθέατον.

Ταζ μαρμαρυγαζ * περιπαρείς του Τρισηλίου άμαρύγματς, Ex THE alynne mupuleic be, xal belais bonate * Ton voth Enhauπόμενος, * άντανακλώσας άκτίνας * πάσιν έξέλαμψας.

()Estoxioy.

Φως τὸ ἐχ φωτὸς * τὸν τοῦ Πατρὸς μονογενή Λόγον τὸν αναρχον * δεξαμένη, Μητροπαρθένε, πύλη φωτός * σαφώς έχρημάτισας, * διχαιοσύνης "Ηλιον * πάσιν άστράψασα.

Καταβασία.

* Ος είδεν Ήσατας * συμβολικώς έν θρόνω έπηρμένο Θεόν * ὑπ' Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * & τάλας! * έβός, » έγω· * πρό γαρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ανεσπέρου *

» και είρηνης δεσπόζοντα.

'Ωοή ς'. Σπλάγχνων 'Ιωνάν.*

Ρείθροις των σορών * δογμάτων σου, Πάνσορε, * Αρείου τόν νοθν * τόν θολερώτατον * κατεξήρανας, * έν γαλήνη φυλάττων την ποιμνην σου * άπερικλυστον καθάπερ λογικήν κιβωτόν.* ήπερ * εύσεβείας σπέρματα * έναπέθου το κάλλος των λόγων σω.

Ίνα της σεπτης * Τριάδος την ελλαμψεν * πλουτήσης, τον νούν, * Πάτερ, έστιλβωσας * άχηλιδωτον * ώς χαινόν και νεόσμηκτον εσοπτρον * δι' άσκήσεως άριστης έργασάμενος. * ένθεν * παι θεοειδέστατος * άνεδείχθης ταις θείαις έμφασεσιν.

"Ολος συγκραθείς * τη αϊγλη του Πνευματος * έγένου φωστήρ, * Πάτερ, όλοφωτος, * τη λαμπρότητι * των σων λόγων φωτίζων τὰ πέρατα, * καὶ τη της θεολογίας καθαρότητι * τέρ-πων * την τερπνην όμηγυριν * των πιστών, Θεολόγε Γρηγόρι.

Νέος Σαμουήλ * θεόσδοτος πέρηνας * δοθείς τῷ Θεῷ * και πρό συλλήψεως, * Παμμαπάριστε, * σωφροσύνη, άγνεία ποσμούμενος * και τη της ιερωσύνης παναγία στολή, * Πάτερ, * καθωραϊζόμενος, * μεσιτεύων τῷ Πλάστη καὶ πλάσματι.

 Θ εοτοχίον.

Τόμος καθαρός * τον Λόγον δεχόμενος * γραφόμενον νον * τον άπερίγραπτον * τη Θεότητι * προεγνώσθης Προφήταις και πρότερον, * Μητροπάρθενε Μαρία θεονύμφευτε· * σύ γάρ * τον ἀπερτόριστον * έν γαστρί σου άφράστως έχώρησας.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

 \bullet ου φορά * και λαγόσι συσχεθείς, άλτου θηρός * ου διε-

» φθάρη, * άλλ' έβόα 'Ιωνᾶς· * Πρός σὲ ἡ ζωή μου ἀναβήτω, » Χριστέ.

Ο ὑποβρύχιος * ταῖς φρεσὶν οὐ γεγονώς, * χευθμῶνας θείου ἐρευνήσας βυθοῦ, * ἐχ δὲ τούτων μαργαρίτην ἀρυσάμενος, * σὺ τῷ Δεσπότη * χαὶ σιγὴν ώσπερ λόγον, * Γρηγόριε τέθυχας πανάριστε.

Ο δι' ἐντεύξεως * χαθαρᾶς ἀγριουμένην * χατευνάσας ἄλα, * καὶ τῶν ξένων ἀποπτύσας λόγον ἄλμην, * σὰ τῷ Δεσπότη * ὡς οὐράνιος σταγών * λαὸν πιστὸν ἤρμοσας, Γρηγόριε.

Θεοτοχίον.

'Απερινόητον * ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς * τὸ μυστήριον, Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ἀρρήτου καὶ φρικτῆς λοχείας τῆς σῆς· * σὺ γὰρ, Παρθένε, * τὸν τῶν ὅλων Ποιητὴν * τεκοῦσα Παρθένος διετέλεσας. Καταβασία.

» Γ βόησέ σοι, * ἰδὼν ὁ Πρέσβυς * τοῖς ὀρθαλμοῖς τὸ σωτήριον, * Γ ο λαοῖς ἐπέστη· * Έχ Θεοῦ, Χριστὲ, σὰ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.*

εολόγω γλώττη σου * τὰς συμπλοχὰς τῶν ῥητόρων * διαλύσας, ἔνδοξε, * ὀρθοδοξίας χιτῶνα * ἄνωθεν * ἐξυφανθέντα * τὴν Ἐχχλησίαν * ἐστόλισας. * ὅν χαὶ φοροῦσα * σὺν ἡμῖν χράζει * τοῖς σοῖς τέχνοις. * Χαίροις, Πάτερ, * θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀχρότατος.

Ο Οίκος, πρός τό Τὴν Έδέμ.

ἀναχράζων * Χαίροις, Πάτερ, * θεολογίας ὁ νοῦς ὁ ἀχρότατος.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Γρηγορίου, ᾿Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου. Στίχοι.

Θεού γινώσκειν δρθοδόξως οὐσίαν,

Χριστιανοΐς λεγάτον έχ Γρηγορίου.

Είχαδι Γρηγόριος θεορήμων έχθανε πέμπτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

Men. Tom. III.

'Ωοή ζ'. Οι Πατόες εύσεβεία...

Το λος επιθυμία * γλυκασμός τε προφανώς ὁ λόγος σου * όλος, Γρηγόριε, μεστός * εὐφροσύνης καὶ φαιδρότητος * θυμηδίες εμπιπλών τοὺς πίστει ψάλλοντας * Ο τών Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Νοὶ πεφωτισμένω * τὴν πηγὴν τῶν φωτισμάτων ἔφθασας: * καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς * πυρπολούμενος, κατέφλεξας * Εὐνομίου γλωσσαλγίας, τῆ Τριάοι βοῶν: * Ὁ τῶν Πατέρων θείς, εὐλογητὸς εἶ.

Ανοίξας καταρράκτας * τῆς ἀβύσσου τῶν σορῶν δογμάτων σου, * ἀναστομώσας τε πηγὰς * τῆς σορίας σου κατέκλυσας * τοὺς τῆς πλάνης ἀρχηγοὺς, καταστραπτόμενος * τῷ ἐνιαίῳ çωτ: καὶ τρισηλίω.

Θεοτοχίον.

"Ομβρος ώς ἐπὶ πόχον * χαταβὰς, ἐν σῆ γαστρὶ σεσάρχωται * ό τῆς εἰρήνης ποταμός, * ἡ πηγὴ τῆς ἀγαθότητος, * ὁ σταγόνας ὑετοῦ ἐξαριθμούμενος, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἰ.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» Υπήλθον ώς νυμφώνα * τῆς χαμίνου τὴν φλόγα τὴν ἄστε» Χτον * οἱ δι' εὐσέβειαν ποτὲ * Παῖδες "Αγιοι δειχθέντες σα» φῶς, * χαὶ συμφώνως ἀνυμνοῦντες ῦμνον ἔμελπον· * Ὁ τῶν
» Πατέρων Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

'Αδίχων Ήγεμόνων * πρό βημάτων έστηχώς, Γρηγόριε, * τούς αίρετίζοντας πυρός * χαλεπώτερον φυσώντας φορά, * εὐσεβεία χατεπίμπρας, τῆ Τριάδι βοών * 'Ο τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Τριάδος ἐπιπνοία * τὴν δογμάτων εὐσεβῶν, Γρηγόριε, * ἀνεπιθόλωτον πηγὴν * ἐχ χειλέων ἀναβλύσας τῆ γῆ, * ἀνθορόρον τὴν τραχεΐαν ἄρδων ἔδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, εὐλογητός εἶ.

Θεοτοχίον.

Νεκρούται ὁ Προπάτωρ * ὡς ἀκαίρως τοῦ ρυτοῦ γευσάμενος. * σὸ δὲ τὴν ἄληκτον ζωὴν, * ὡ Παρθένε, ἐκβλαστήσασα, * τὸν Παράδεισον οἰκεῖν τοῦτον ἀνέστησας, * Θεογεννῆτορ 'Αγνὴ εὐλο-γημένη.

Καταβασία.

- » 💎 ἐ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * Παΐδας θεολογήσαντας, * xz:
- » 🚄 Παρθένφ απηράτφ ένοιπήσαντα * Θεόν Λόγον ὑμνοϋμεν *
- » εὐσεβῶς μελφδοῦντες· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων » ἡμῶν.

'Ωδή η'. Θαύματος ύπερφυοῦς.

Τσον τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον καὶ τὸ Πνεῦμα * ἀγαθότητι καὶ βασιλεία * εὐσεβῶς ἐδίδαξας, * οὐσιώδη καὶ φυσικὴν * τὴν ταυτότητα γινώσκων καὶ τὴν ἕνωσιν· * διὸ ἀνεβόας ἀγαλλόμενος· *
Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δόξης τῆς ἀγγελικῆς κατηξιώθης * ὡς γὰρ *Αγγελος ελαμψας κόσμω, * τῆ Τριάδι, Πάνσορε, * καθαγνίσας ἐπιμελῶς * τὴν ψυχήν τε καὶ τὸ σῶμα καὶ διάνοιαν * ἢ νῦν ἀναμέλπεις εὐφραινόμενος * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ίλεων ταῖς προσευχαῖς σου τὸν Δεσπότην * ἐργασάμενος, αἴτησαι, Πάτερ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν * τοῖς ἐν πίστει τὴν ἱερὰν * καὶ πανέορτόν σου μνήμην ἐορτάζουσιν· * ἐν ἡ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μύστης τῆς τρισυποστάτου Μοναρχίας * καὶ Θεότητος τῆς ἐν Τριάδι * ἀρετῶν ἀσκήσεσι * χρηματίσας, Τριαδικός * Θεολόγος ἀνεδείχθης, Παμμακάριστε· * καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ό ταϊς ἀρχαγγελικαϊς ὑμνολογίαις * δοξαζόμενος πλούσιος Λόγος * δι' ἡμᾶς ἐπτώχευσε, * σὲ Μητέρα τὴν καλλονὴν * Ία-κώβ, Εὐλογημένη, ἐκλεξάμενος· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» Ο ι μη τη τροφη χρανθέντες Παίδες * βασιλικής τραπέζης,* εἰς » πορ χαίροντες ἔβησαν ποτέ· * καὶ ἐν φλογὶ * δροσιζόμενοι προθύμως ἔψαλλον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆς Βαβυλωνίας, Πάτερ, φλογός * ὑπεραρθεὶς, καὶ μᾶλλον * αὐτῆ τῆ εὐσεβεία πυρσώθεὶς, * Τριαδικός * μυστηπόλος ἐκφανθεὶς καὶ κήρυξ βοᾶς * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Τῆς πειραστικῆς ποικίλως, Πάτερ, * καὶ σιδηρᾶς καμίνου * τὸ πῦρ κατασβεννύων εὐμαρῶς, * τῶν πειρασμῶν * ὑπεκδὺς πρός οὐρανὸν ἀνέπτης βοῶν· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ή χρυσοφαής λυχνία τὴν σὴν * συμβολιχῶς ἐδήλου * θείαν γέννησιν, "Αχραντε σεμνή: * σὺ γὰρ τὸ Φῶς * τὸ ἀπρόσιτον τῷ Κύριον.

Καταβασία.

» 'Α στέχτω πυρί ένωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*
» Α τῆ ρλογί δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὕμνον ἔμελπον Εὐ» λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς

» πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Τύπον * τῆς ἀγνῆς.

Νέμει * σοὶ ζωὴν ἀχήρατον * ἡ ἀρχικὴ Τριὰς, ἢν ἐθεολόγητας, * δεξαμένη σου τὰ δι αὐτὴν ἀγωνίσματα * χαὶ τὰ δόγματα καὶ τὰ παλαίσματα * ἢ νῦν, Πάτερ, παρέστης * ὑπὶρ τοῦ χόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Αίγλη * τριφεγγούς λαμπρότητος * τῆς ἐχ μιᾶς προερχομένης Θεότητος * ἐλλαμπόμενος, ἱερομύστα Γρηγόριε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε πίστει περίσωζε, * χαὶ τῆ τῶν σῶν δογμάτων * θεολογία ρωταγώγησον.

Δρόμον * τόν καλόν τετέλεκας, * βασιλικής Τριάδος, Πάτερ. ό πρόμαχος, * καὶ θεώσεως ὡς Θεολόγος τετύχηκας, * καὶ τοῦ θείου σου πόθου πληρώσεως * μετείληφας ἀξίως, * Ἐκκλησιῶν ἡ σεμνοπρέπεια.

Θεοτοχίον.

"Ω τοῦ * φοβεροῦ σου θαύματος! * σὺ γὰρ, Παρθένε Θεοτόχε, μυστήριον * τὸ πρὸ γενεῶν καὶ πρὸ αἰώνων ἀπόκρυφον * ἐν Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα κτίσαντι, * τεκοῦσα Θεὸν Λόγον * ἀνερμηνεύτως, ἐφανέρωσας.

Έτερος Κανών. Ο Είρμός.

» Ο τόν ἄνω βυθόν τῆς θείας ἀκαταληψίας * εὐσεβῶς ἀνανη-» ξάμενος, * καὶ τόν νοῦν ὡς ἐκ πέτρας ἀπεριλήπτου τῆς » θεαρχικῆς * ἀπαιωρήσας Τριάδος, * παμμακάριστε Πάτερ, * π

» μεγαλύνομεν.

Ό το εὐτελές ἔνδυμα τοῦ νομιχοῦ περιφρήξας * γράμματος, καὶ το ἐν αὐτῷ * θεῖον κάλλος καὶ μυστικόν * τῶν θείων τοῦ Πνεύματος * ἡμῖν ἀναπτύξας Γραφῶν, * παμμακάριστε Πάτες,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ο ταϊς ἄνω χορείαις συναρίθμιος ὑπάρχων, * "Οσιε Πάτες, (χαὶ γὰρ σὺν αὐταϊς * εἰς αἰῶνα συναγελάζη)· * ὑπὲρ τῆς σῆς Ποίμνης * τὰς ἐντεύξεις ποιοῦ πρὸς Θεόν. * Παμμαχάριστε Πά-

τερ, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ό τὰ θεῖα μαθών ἐχ θείας χαὶ ὑπὲρ νοῦν ἐπιπνοίας, * $^{\circ}$ Οσε Πάτερ, χαὶ πρὸς τὴν αὐτῶν * μυστιχῶς ἀποτελεσθεὶς * ἀδιὸλεχτον ἕνωσιν * ἀσχέτω σου ἔρωτι, * παμμαχάριστε 1Ιάτερ, * $^{\circ}$ μεγαλύνομεν.

Θεοτοχίον.

Σὺ χωρίον, 'Αγνή, τῆς θείας ἀπεριληψίας * ὑπὲρ φύσιν ἐχρημάτισας, * ὡς Θεῷ τὴν σάρχα δανεισαμένη * τῷ σοῦ τὴν παρθενιχὴν * μὴ διαρρήξαντι μήτραν * ἐν τῷ τίχτειν ἀσπόρως· * σὲ μεγαλύνομεν.

Καταβασία.

- » Έν νόμφ, σχιά και γράμματι * τύπον κατίδωμεν οι πιστοί· * παν άρσεν το την μήτραν * διανοίγον άγιον Θεφ. * διο
- » πρωτότοχον Λόγον * Πατρός ἀνάρχου Υίον, * πρωτοτοχούμενον·

» Μητρί * ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοίς Μαθηταίς.

Τονάδα τρισυπόστατον * καὶ Τριάδα τελείαν * ἐν μιᾳ τῇ Θεό-Τητι, * πάνσορε Θεολόγε, * ἐδίδαξας προσκυνεῖσθαι, * φῶς εἰπὼν τὸν Πατέρα, * καὶ τὸν Τίὸν φῶς αὐθίς τε, * φῶς τὸ "Αγιον Πνεῦμα. * ἀλλὰ ἔν φῶς * ἀμερὲς, ἀσύγχυτον, εἶς Θεὸς γάρ. * τρανῶν τὸ ὁμοούσιον, * ὧ Γρηγόριε μάκαρ.

Έτερον, ὅμοιον.

Τψηγορία χρώμενος * σῶν δογμάτων πανσόφως, * τρανῶς ἐθεολόγησας * τὸ ἀπόρρητον βάθος * τῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, * ἄθλους τε τῶν Αγίων * καὶ βίους ἐρρητόρευσας, * ὡ Γρηγόριε μάκαρ· * καὶ νῦν θεὸς * ἐν μεθέξει πέλων τῆ πρὸς τὸ Θεῖον, *
σώζοις κάμὲ καὶ δέχοιο * σαῖς σκηναῖς, Θεολόγε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Πετὰ τῆς Θεομήτορος * καὶ Παρθένου Μαρίας * καὶ Βασιλείου, Πάνσορε, * παρεστώς τοῦ Μεγάλου * τῆ ἀπροσίτω Τριάδι,* τὴν εἰρήνην τῷ κόσμω, * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * καὶ ἡμῖν σωτηρίαν * πρέσβευε νῦν * τοῖς ἀνευφημοῦσί σε, Θεολόγε * ᾿Αρχιερεῦ Γρηγόριε, * Ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας.

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. Ο έξ ύψίστου κληθείς.

Διατεμών τόν τοῦ γράμματος σὰ γνόρον, * εἰσέδυς τῷ πνεύΔιατι * πρὸς ρῶς ὑπέρτερον· * καὶ τὴν ἐκεῖθεν δεξάμενος *
φωτοχυσίαν * θεολογίας πάντας ἐπλούτισας, * Γρηγόριε πάνσορε, *
τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ· * ταῖς ἀστραπαῖς δὲ τῶν λόγων σου *
σκοτώδη νέρη * τὰ τῶν αἰρέσεων ἀπεμείωσας· * δθεν αὐλίζη *
ἔνθα ἦχος ἐορταζόντων * ᾿Αγγέλοις συνόμιλος, * ἰκετεύων ἀπαύστως * τοῦ σωθἦναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο Θεολόγος ο δεύτερος καί μύστης * τῆς θείας ἐλλάμψεως,*
ο τῆς Τριάδος φαιδρός * ὑπογραφεὺς ο τὴν ἄρρητον * καὶ

θείαν φύσιν * ὑπερφυῶς διδάσχων, Γρηγόριε· * καὶ νῦν τηλαυγέστερον * ἐπαπολαύων Θεοῦ, * τῶν σὲ τιμώντων μνημόνευε * καὶ ὑπερμάχει * τῆς Ἐκκλησίας, ἢν συνεκρότησας· * σοῦ γὰρ ὁ ρθογος * ἐπὶ πάντα τῆς οἰκουμένης * διῆλθε τὰ πέρατα, * ἐκδιδασκων δοξάζειν * τὴν Τριάδα ὁμοούσιον.

Πεωπονήσας τῆ γλώσση, Θεηγόρε, * καρδίας ταῖς αὐλαξι * σπορον τον ἔνθεον, * Θεολογίας ἐπλούτισας * τῆς ἀνωτάτω * τῆς Ἐκκλησίας ἄπαν τὸ πλήρωμα: * ἐντεῦθεν ζιζάνια * πυρὶ τοῦ Πνεύματος * τὰ τῶν αἰρέσεων ἔρλεξας, * φιλοσοφίας * τῆς Θείκῆς τρερόμενος ἔρωτι, * Πάτερ Πατέρων, * καὶ Ποιμήν Ποιμένων, καὶ δόξα * Πιστῶν, Ἱερέων φωστήρ, * οἰκουμένης τὸ κλέος, * παμμακάριστε Γρηγόριε.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσπελάσας * τὸ τίμιον στόμα σου, *
Πάτερ Γρηγόριε, * θεολογίας ἐξήντλησας * τὸ θεῖον νᾶμα, *
καὶ τοῖς πιστοῖς ἀρθόνως μετέδωκας· * αἰρέσεων ἔρραξας * ροῦν
τὸν ψυχόλεθρον, * τὸν βλασρημίας ἀνάμεστον· * ὡς κυβερνήτην *
εὐρε καὶ γάρ σε Πνεῦμα τὸ "Αγιον * ἀποσοβοῦντα * καὶ ἐλαύνοντα ὡς ἀνέμων * πνοὰς δυσσεβῶν τὰς ὁρμὰς, * ἐν Μονάδι οὐσίας * τὴν Τριάδα καταγγέλλοντα.

Δόξα, Ήγος α΄. Αναπολίου.

Τη η λύραν τοῦ Πνεύματος, * τὸ τῶν αἰρέσεων θέριστρον * καὶ ὁρθοδόξων ἢδυσμα, * τὸν δεύτερον Ἐπιστήθιον, * τὸν τοῦ Λόγου αὐτόπτην τοῖς δόγμασι γενόμενον, * τὸν σοφὸν ᾿Αρχιποίμενα, * τῆς Ἐκκλησίας τὰ θρέμματα, * θεολογικοῖς ὕμνοις προσείπωμεν * Σὺ εἰ ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς * ὁ δοὺς σεαυτόν, Γρηγόριε, * ὡς ὁ Διδάσκαλος Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σὺν Παύλω χορεύεις * καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον.

 Λ μαρτωλών τὰς δεήσεις προσδεχομένη, * καὶ θλιβομένων στεναγμόν μή παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου τεχθέντι * σωθήναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Μετὰ δὲ τὸ εἰπεῖν τὴν Εὐχὴν, ἤγουν μετὰ τὴν ᾿Απόλυσιν τοῦ ἸΟρθρου, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ ᾿Αγίου· ὁ δὲ Ἱερεὺς, προπορευομένης αὐτοῦ λαμπάδος, ἀπέρχεται καὶ θυμιᾳ τὴν Εἰκόνα τοῦ ᾿Αγίου· εἰθ' οὕτως ἐπιδίδωσιν Ἅγιον Ἦλαιον ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ ᾿Αγίου τοῖς ᾿Αδελροῖς. Εἰ δὲ ὁ Προεστὼς ἡξίωται τῆς ἱερωσύνης, αὐτὸς ἐπιχρίει τοὺς ᾿Αδελροὺς ἀπὸ τῆς τοιαύτης Εὐλογίας ἐμβάπτων τοὺς ἐαυτοῦ δύο δακτύλους, καὶ οὐχὶ τὸν ἐνα. Καὶ μετὰ τὸ δοθῆναι τὸ Ἅγιον Ἔλαιον, γίνεται τελεία ᾿Απόλυσις.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι κατὰ τὸν προγραφέντα τύπον ποιοῦμεν καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις Ἑορταῖς τῶν Ἁγίων, ἐν αῖς δίδοται Ἅγιον Ἑλαιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, και έκ του Κανόνος του Αγίου 'Ωδή γ'. και ς'. Προκείμενον Ήχος α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σορίαν, καὶ ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ "Εθνη' ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους.

'Αδελφοί, ένι έκάστω δίδοται. Ζήτει Νοεμβρίω ιζ'.
'Αλληλούια, 'Ηχος β'.

11ροσέχετε, λαός μου, τῷ νόμφ μου κλίνατε τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Στίχ. 'Ανοίζω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, φθέγξομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχής.

Εύαγγέλιον, χατά Ιωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος Ἐγώ είμι ἡ θύρα.
Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

ΤΗι Κζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Ξενορώντος, και της συνοδίας αὐτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

 3 Ηχος β' . "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Α ἀμπων * ἀξιώμασι ψυχῆς, * ἐλεημοσύνη καὶ πίστει * σαυτόν ἐλάμπρυνας. * χαίρων γὰρ ἐσκόρπισας * τὸν πλοῦτον πένησιν. * εἰς αἰῶνας δὲ μένει σου * ἡ δικαιοσύνη * φῶς σοι ἀνατέλλουσα, * Πάτερ, ἀνέσπερον. * ἔνθα * τοὺς ὁσίους σου Παῖδας * ὅψει, καὶ τὴν τούτους τεκοῦσαν, * Πόλιν τὴν οὐράνιον οἰκήσαντας. Δόξαν * παριδόντες τὴν φθαρτὴν, * δόξης τῆς ἀφθάρτου καὶ θείας * κατηξιώθητε. * πᾶσαν γὰρ πατήσαντες * βίου τερπνότητα, * τὸν τῷ δντι τερπνότατον * Χριστὸν, Θεοφόροι, * ἄγαν ἐποθήσατε * τὸν ὑμᾶς σώσαντα * κόσμου * τρικυμίας καὶ ζάλης, * καὶ τῷ γαληνῷ καὶ φωσφόρω * βίω καθορμίσαντα, Πανόλβιοι.

Πάθη * θανατώσαντες σαρχός, * τοὺς τῆς ἀπαθείας χιτῶνας * περιεβάλεσθε * βίου χαθαρότητι * τούτους ὑφάναντες * πολιτείαν δ' ἰσάγγελον * ἐν σώματι ὄντες * ἔτι χαρτερόφρονες * ἐπιτείαν δ, ἐν δόξης * ἡξιώθητε πάντες * τῆς ᾿Αγγελιχῆς, ἐν ὑψιστοις * θείας ἀπολαύοντες λαμπρότητος.

Δόξα, καὶ νον, Θεοτοκίον, όμοιον.

Τονη * τον άχωρητον Θεόν * άστενοχωρήτως εν μήτρα * έχυστορομητώς * άνθρωπον γενόμενον * δι άγαθότητα, * Παναγία Θεόνυμφε· * διό δυσωπώ σε, * των στενοχωρούντων με * παθών άπάλλαξον· * ὅπως, * τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν * τρίβον διοδεύσας, προφθάσω * τὴν ἐπὶ ζωὴν, Παρθένε, φέρουσαν.

ή Σταυροθεοτοκίου, δμοίου.

Τρότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα *

εχυορόρησας, * ξύλφ ὡς ἐώραχας * τοῦτον χρεμάμενον, * θρηνορόῦσα ὡλόλυζες * χαὶ ἔχραζες. Τέχνον, * γλεῦχος ἐναπόσταξον *
δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοχυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδειχνύμενος.

Είς τὸν Στίχου, τζε Όκτωήχου.

'Υπολυτίκιον. 'Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, οι δύο Κανόνες της Όκτως-

Ξενορώντα μέλπω, σύμβιόν τε καὶ τέκνα.

(θεοφάνους.

'Ωδη α'. Πχος β'. Δεύτε λαοί * ἄσωμεν.

ώλου ζωῆς * καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως τρυφῆς * πανοικεπίς,
Πάνσοροι, * νῦν ἀπολαύοντες, * τοὺς ὑμᾶς εὐρημοῦντας *
πρεσβεύσατε σωθῆναι * πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Έν τῆ δδῷ * τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων θερμῶς * ὁ σὸς ἰκετης, Δέσποτα, * μονὰς κατέλαβε * καταλλήλους τῷ πόθῳ, *

ζωής τής αίωνίου * ἐπιλαβόμενος.

Νέαν σχηνήν * 'Αβραμιαίαν ἀνέδειξας * τὴν σὴν οἰχίαν άπασι· * διὸ, Θεσπέσιε, * 'Αβραὰμ ἐν τοῖς χόλποις * ἀξίως χαὶ διχαίως * ἐπαναπέπαυσαι.

Θεοτοχίον.

Όλος ἐν σοὶ * κατασκηνώσας, Πανάμωμε, * ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον * ἀνεμορρώσατο * ἐκ Πατρὸς ὁ ἐκλάμψας * πρὸ πάντων τῶν αἰώνων * Λόγος ὁ ἄναρχος.

'Ωοή γ'. Έν πέτρα με τῆς πίστεως.

σνωτάταις άξίαις τετιμημένος * φωτοφόρω διέπρεψας πολιτεία. * την πράξιν γαρ ἐπίβασιν θεωρίας,* βοῶν, ἀνέδειξας. * τὸ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

*Ως πάντων οίχονόμος προβεβλημένος * την πάντων ἐπιμέιει αν άνεδέξω, * τοῖς χρήζουσι τον πλοῦτόν σου διανέμων, * ὑποεχόμενος, * φιλοφρονούμενος * Μοναζόντων τάγματα, * Πάτερ OTIE.

Νομίμοις έντρεφόμενος τοῦ Δεσπότου, * έν νόμφ καὶ παιδεία καὶ νουθεσία * Κυρίου έξεπαίδευσας τοὺς σοὺς Παΐδας, * κράζων, Θεσπέσιε· * Σὺ εἶ Θεός ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν ἄγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόχον * Μαρίαν, τὴν Αγίων άγιωτέραν, * την όντως ἀπειρόγαμον Θεοτόχον, * δεύτε ὑμνήσωμεν * πιστοί χραυγάζοντες * Χαΐρε, Μήτηρ άχραντε * χαΐρε, Δ έσποινα.

Ο Είρμός.

» Έ ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με της πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα ο 'Ε' ν πέτρα με το 'Ε' ν πέτρα ο 'Ε' ν πέτρα με το 'Ε' ν πέτρα ο 'Ε' » τῷ ψάλλειν· * Οὐχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ » ἔστι δίχαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα, ΊΙχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

ντολαϊς του Δεσπότου έπαγρυπνών, * έρ' όμοίοις τε τρόποις παιδας τους σους * ρυθμίζων, μακάριε * Ξενοφών, και την σύζυγον, * σύν αύτοῖς τὰ ἄνω * αληροῦσαι βασίλεια, * πειρασμῶν παντοίων * λιπών το κλυδώνιον. * δθεν εύρημουμεν * εύσεβως ύμᾶς πάντας * καὶ πόθφ γεραίρομεν * καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν. * Θεοφόροι πανόλβιοι, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην ύμων.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν 🛂 Θεόν σαρχί * πάσαι μαχαρίζομεν * γενεαί τῶν ἀνθρώπων. * τό γάρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ άνθρώπων το γένος * άξίως δοξάζομεν * τον πανάγιον Τόκον σου,* καὶ συμφώνως βοώμεν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, "Λχραντε.

Men. Tom. III,

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα.* Ο μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἦνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγἡ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησει οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Είσακήκοα, Κύριε, * την ακοήν.

' γασωθέντες κλύδωνος * βιωτικού * λιμένι εὐσεβείας * ώρμίστης, Παϊδες * μακαριώτατοι.

Μεμυημένοι γνώσιν * θείων γραφών * καὶ τὴν τῶν ἀνθρωπίνων, * τῷ Θεῷ λατρεύειν * προτετιμήκατε.

Έχ τῆς ἀβύσσου, "Οσιοι, * τῆς χοσμικῆς * ἡυσθέντες πανενδόξως * ἀγαθῶν ἀβύσσω * προσεληλύθατε.

HESTSKISY.

Λελυτρωμένοι αίματι * τῷ ἐχ πλευρᾶς * χυθέντι τοῦ Ἰωῦ σου, * Θεομῆτορ, πάντες * σὲ μαχαρίζομεν.

Ωοη ε΄. Ο του φωτός Χορηγός.*

Πρός τὴν ἀνώλεθρον * κατεπειγόμενος ζωὴν, ἔσπευσας * καταλαβείν * τὴν ἡγιασμένην, * 'Αρκάδιε, πόλιν, * καὶ τάρω τῆς ὅντως * ζωῆς προσεπέλασας.

'Ως εὐπρεπὴς ἀληθῶς * ἡ γενομένη περὶ σὲ πρόνοια, * xz: θαυμαστὴ * καὶ δεδοξασμένη * κυβέρνησις θεία * τοῦ πάντων Δεσπότου, * παμμάκαρ 'Αρκάδιε.

Σοῦ προμηθούμενος * ὁ ἐν ἀγκάλαις Συμεών πρότερον * ἀνακλιθεὶς * τοῦ θείου Πρεσβύτου, * πρεσβύτη σε θείφ, * ᾿Αρκάδιε, φέρων * Χριστός καθωδήγησεν.

Osotoxiov.

Υίὸν τὸν ἄναρχον * καὶ συναίδιον Πατρὶ τέτοκας * ὑπερφυῶς * ἐκ σοῦ σαρκωθέντα, * πανάμωμε Κόρη· * διὸ Θεοτόκον * άγνήν σε κηρύττομεν.

'Ωδή ς'. Έν άβύσσφ πταισμάτων.

Τακαρίας ζωής έφιέμενος * τῷ τῶν Μοναζόντων προστρέχεις συστήματι, * τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν * συνεργόν, Ἰωάνντ, ποιούμενος.

Βροτοκτόνου κακίας νεκρότητα * καί θανατηφόρον ἰὸν ἀπωσάμενος, * τῷ ζωηφόρφ μνήματι * τοῦ Χριστοῦ, Ἰωάννη, προσεδραμες.

Ἰωάννου τὸν βίον ἐζήλωσας· * καὶ γὰρ ὡς ἐκεῖνος τὴν ἔρημον ἄκησας * καὶ καθαρῶς ἐβίωσας, * Ἰωάννη, Χριστῷ καθαιρόμενος. Θεοτοκίον.

Οὐρανόν ὁ τανύσας μονώτατος * ἄλλον οὐρανόν ἔμψυχον ἀπειργάσατο * σὲ, Θεομῆτορ ἄχραντε, * καὶ ἐκ σοῦ τοῖς ἐν σκότει ἀνέτειλεν. Ο Εἰρμός.

» Την άβύσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον της εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον * Έχ φθο- ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Έπεφάνης σήμερον.*

Τη την του βίου θάλασσαν * διεκφυγόντες * Ξενοφων ο δίκαιος * σύν τη συζύγω τη σεπτη, * έν οὐρανοῖς συνευφραίνονται, * μετὰ των τέκνων * Χριστόν μεγαλύνοντες.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

ένην όδὸν θεοπρεπῶς * Ξενορῶν διοδεύσας * μετὰ καὶ τῆς συζύγου, * ἐλάθετε τὴν φύσιν * ὥσπερ ἀσώματοι σαφῶς * ἐν τῆ
γῆ ὀρθέντες · * διὸ καὶ πύλαι ὑμῖν * οὐράνιαι ἡνοίγησαν, * καὶ
μετὰ τῶν ᾿Αγγέλων χορεύετε * ὡς τοῦ ἀμπελῶνος * γεγονότες οἱ
ἐργάται · * διὸ προσπίπτω ὑμῖν ἱκέτης · * πρεσβεύσατε Χριστῷ *
ὅωρήσασθαι αἴγλην * ρωτισμοῦ τῆ ζορερᾳ * ὄντως ψυχῆ μου, *
ὅπως τὴν ὑμῶν * μέλψω μνήμην φωτορόρον · * μετὰ τῶν τέχνων *
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Συναξάριον.

Τή Κς΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Ξενορῶντος, καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ Μαρίας, καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ 'Αρκαδίου καὶ 'Ιωάννου.

Στίγοι.

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα, Αβρᾳ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισίν ἄμ' ήδ' άλόχφ Ξενοφῶν θάνεν εἰχάδι ἔχτη.

Τατς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Αντίθεον πρόσταγμα.*

Τοός χαθαρότητι * ὁ Θεοφόρος * ὑμῶν τὴν συνέλευσιν * χαθορῶν προεμήνυσε. * Θεός γὰρ ὁ δίχαιος * τῆς εὐσεβείας ὑμᾶς * θείως ἀμειβόμενος, εἰς ἔν * ὡς ἐλεήμων ἐπισυνήγαγε.

Τον ζήλον θεώμενος * τής εὐσεβείας, * τὴν πίστιν δεχόμενος, * τὸν πόθον προσιέμενος * ὑμῶν ὁ Φιλάνθρωπος, * πάντας συνήθροισε * μίαν εἰς ἐστίασιν ὑμᾶς * ὡς εὐεργέτης καὶ ὑπερένδοξος.

(θεοποχίον.

Έλπὶς ἀχαταίσχυντε, * ἐλπὶς βεβαία * καὶ τεῖχος ἀχράδτντον * καὶ σκέπη καὶ βοήθεια * γενοῦ μοι, Πανάμωμε, * τῷ πεποιθότι εἰς σέ: * σοὶ γὰρ ἀνατίθημι, 'Αγνὴ, * πᾶσαν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας μου.

'Ωδή ή'. Κάμινος ποτέ.*

 \mathbf{K} άμινον σροδρῷ * πυρὶ τὴν καιομένην * τῆς ἀπ' ἀλλήλων διεραττόμενοι, * καὶ τὰς ψυχὰς πυρούμενοι * κέντρῳ τῆς συμφυίας, αθλους Μαρτύρων ἡνύσατε.

"Ανωθεν ύμας * νερέλη δροσοβόλος * ριλανθρωπίας ἐπεσχίασε * Σιών ἐν τοῖς δρεσιν, * ἔνθα δρόσος ἡ τοῦ Πνεύματος * τοὺς Μαθητὰς ἐπύρσευσε * χράζοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

"Ίλεων ήμιν * και εύμενη γενέσθαι * τον Εύεργέτην ίκετεύσατε, * Πατέρες πανόλβιοι, * τοῖς ύμῶν νῦν μακαρίζουσι * το ἱερον μνημόσυνον * ρύσει τῶν ἡνωμένων * και συνημμένων τῆ χάριτι. Θεοτοκίον.

Τὸν μονογενή * Υἰὸν Θεοῦ καὶ Λόγον, * τὸν πρὸ αἰώνων εξ ἀνάρχου Πατρὸς * ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, * τὸν τῆς κτίσεως πρωτότοκον * γεγενημένον τέτοκας * ὅθεν σε, Θεομήτορ, * πάντα τὰ "Εθνη δοξάζομεν.

O Eiguss.

Κάμινος ποτέ * πυρός ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε * ΄
 τῷ θείψ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους χαταφλέγουσα, * ΄

» τους δὲ Πιστους δροσίζουσα * ψάλλοντας· Ευλογεῖτε, * πάντε » τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ανάρχου Γεννήτορος.*

Τπ' ώμων ἀράμενοι * τὸν τοῦ Χριστοῦ Σταυρόν, ἀκλινῶς * διηνύσατε τρίβον * τὴν τῆς ἀσκήσεως * πᾶσαν ἀρετὴν ἐκτελοῦντες, * ἔως αὐτὴν * τὴν ὄντως ἀγήρω * ζωὴν κατειλήρατε * πανοικία στεφανούμενοι.

Καταχυριεύσαντες * τοῦ τῆς σαρχός φρονήματος * τὸν τοῦ Πνεύματος πλοῦτον * ἐθησαυρίσατε, * χάριν ἰαμάτων λαβόντες ἐχ τῆς Πηγῆς * τῆς τῶν χαρισμάτων * ἡ νῦν προσχωρήσαντες * αἰωνίως ἀναπαύεσθε.

Νιχήσαντες, "Οσιοι, * τὰς μηχανὰς τοῦ δράχοντος * ἐπὶ τέλει τῶν ἄθλων * ἀνηγορεύθητε, * τῆς διχαιοσύνης στεφάνους * $\pi^{2ρ^2}$ Χριστοῦ * λαβόντες ἀξίως * δν νῦν δυσωπήσατε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

'Αμήτορα πρότερον * κατὰ τὴν πρώτην γέννησιν * δι' ἡμᾶς σαρχωθέντα * τίχτεις ἀπάτορα, * δύω γνωριζόμενον φύσεις * τὴν Θεϊκήν * και την 'Ανθρωπίνην, * και ταύτας πιστούμενον * ένεργείαις, Θεονύμφευτε.

Ο Είρμός.

νάρχου Γεννήτορος * Υίὸς Θεός καὶ Κύριος * σαρχωθείς έχ » Α Παρθένου * ήμιν ἐπέφανε, * τὰ ἐσχοτισμένα φωτίσαι, *
» συναγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα. * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο-

» τόχον μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.*

τοκόρπισας τον πλούτον * τοῖς πένησι θεαρέστως * καὶ παροικών ψχειώθης, * ὧ Ξενορῷν, τῷ Κυρίῳ· * δν ἐκδυσώπει, Παμμάκαρ, * παθών ήμας έξελέσθαι.

Θεοτοχίον, όμοιον.

r∎ηὰς στρατιὰς τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ τῶν ᾿Αγίων τοὺς χοροὺς * 👢 ύπερανέστηκεν ὄντως * τὰ μεγαλεῖά σου, 'Αγνή: * διό Χριστον ἐχδυσώπει * ὑπέρ λαοῦ ἐπταιχότος.

Είς τον Στίχον των Λίνων της 'Οκτωήχου. Ή λοιπή 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH_ι KZ'. TOY AYTOY MHNOΣ.

'Η 'Ανακομιδή του Λειψάνου του ἐν 'Αγίοις Πατρός ήμων Ίωάννου του Χρυσοστόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετά τὸν Προσιμιακόν Ψαλμόν, στιχολογούμεν τὸ, Μακάριος άνήρ. Είς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα, * το θεόπνευστον όργανον, * τῶν δογμάτων πέλαγος ἀνεξάντλητον, * τῆς Ἐκκλησίας το στήριγμα, * τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον, * τῆς σορίας τὸν βυθόν, * τὸν κρατήρα τον πάγχρυσον, * τον προχέοντα * ποταμούς διδαγμάτων * μελιβρύτων * και άρδεύοντα την κτίσιν * μελωδικώς εὐφημήσωμεν.

Τόν ἀστέρα τόν ἄδυτον * τόν ἀχτίσι φωτίζοντα * διδαγμάτων ἄπασαν τὴν ὑφήλιον, * τῆς μετανοίας τὸν χήρυχα, * τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον, * τὸν ὑγρότητα δεινῆς * ἀπογνώσως αἰροντα, * χαὶ δροσίζοντα * ἐχταχείσας χαρδίας * ἀμαρτίαις, * Ἰωάννην ἐπαξίως * τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν. Δίς.

Οίς.

Επίγειος 'Αγγελος * καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος, * χελιδών ἡ εἰλαλος καὶ πολύρωνος, * τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα, * ἡ
πέτρα ἡ ἄρρηκτος, * τῶν Ἰιστῶν ὑπογραμμὸς, * τῶν Μαρτύρων
ἐράμιλλος, * ἰσοστάσιος * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων, * 'Αποστόλων' ὁ
ὁμότροπος ἐν ὑμνοις * μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δίς.

"Αλλα Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος ὁ αὐτός.

Ο έξ ύψιστου χληθείς.

Τερωτάτην στησώμεθα χορείαν: * στέφος γὰρ χρυσόμορρον * τῆς Εχχλησίας Χριστοῦ * βασιλικῆ δόξη σήμερον * ἀπό Κομάνων * πρός πόλιν ἡχει τὴν Βασιλεύουσαν: * λάμπει στίλβον ἄνωθεν * τῆ ἐπανόδφ αὐτοῦ: * πρός βασιλείαν τὴν ἄϋλον * πιστούς εἰσάγει, * χαὶ τῷ τῶν ὅλων προσοιχειοῖ Βασιλεῖ: * διὸ βοῶμεν: * Χρυσεπώνυμε Πάτερ θεῖε * Χρυσόστομε πάγχρυσε, * χαθιχέτευε σῶσαι * χαὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

σαι * καὶ ρωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κρυσόστομε, *

Τὴν ὑπερόριον * καθυποστὰς ἀπηνέστατα, * ἐπανατέλλεις *

σήμερον χαίρων τῆ κτίσει ἄδυτος. * θάλπεις ἐγκοσμούμενος * θαυμάτων ἄστροις, σοφέ. * φέρεις Χριστὸν ὑπερλάμποντα * ἡλίου δίκην * σοῦ δαδουχοῦντα νῦν τὴν ἐπάνοδον. * διὸ βοῶμεν. * Φωταυγέστατε, φωτολόγε * Χρυσόστομε πάνσοφε, * καθικέτευε σῶσι * καὶ ρωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῦν οὐρανός τοῖς ᾿Αγγέλοις συγχορεύει, * κτίσει συνευφραίνονται * βροτῶν συστήματα· * ὁ γὰρ ἐν γἢ οὐρανόρρονας * δεικνὺς τοὺς πάντας * κλίμακι θεία σεπτῶν ῥημάτων αὐτοῦ, * οὕτος τὴν ἐπάνοδον * τῶν θεοδρόμων βαθμῶν * ὡς Ἰακὼβ νέκ δείκνυσιν, * ᾿Αγγέλων θείων * ἀγαλλομένων τῆ μεταθέσει αὐτοῦ· * διὸ βοῶμεν· * Παμμακάριστε τῶν ἀῦλων * ᾿Αγγέλων συνόμιλε * Χρυσολόγε, δυσώπει * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος δ΄. Κοσμά.

Ο ὑχ ἔδει σε, Χρυσόστομε, * τὴν Βασιλίδα χαταλείψαντα παροιχεῖν ἐν Κομάνοις· * ὅθεν θεόθεν ἡγμένη * ἡ 'Αναχτορική πανδαισία * πάλιν σε ἐπανήγαγεν ἐν τοῖς βασιλείοις· * εὐρράνθη δὲ χαὶ ἡ 'Εχχλησία ἰδοῦσά σε * ἀνθομολογουμένη χαὶ λέγουσα· * Μεγαλύνει, * ἡ δόξα μου, τὸν Κύριον * ἀποδόντα μοι τὸν νυμφαγωγόν * χαὶ τὸ στήριγμα τῆς πίστεως· * τὴν ὑπόληψιν τῶν

άξιωμάτων μου * καὶ ἀνάπαυσιν τῶν ἐμῶν κροτάφων· * τὸ ὑψος τῆς ταπεινορροσύνης,* καὶ βάθος τῆς ἐλεημοσύνης,* καὶ πλοῦτον τῆς ἐμῆς πτωχείας, * καὶ μῆκος τῆς μετανοίας. * Διὸ αἰτοῦμέν σε, "Όσιε Πάτερ, * τὴν εἰρήνην αἴτησαι * καὶ τὸ μέγα ἔλεος ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ * Προφήτης Δαυίδ * μελφδικῶς * περί σοῦ προανεφώνησε * τῷ μεγαλεῖά σοι ποιήσαντι· * Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. * Σὲ γὰρ Μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν * ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπῆσαι * εὐδοκήσας Θεὸς, * ἵνα τὴν ἐαυτοῦ ἀναπλάση εἰκόνα * φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι· * καὶ τὸ πλανηθὲν ὁρειάλωτον εὐρὼν πρόβατον, * τοῖς ὡμοις ἀναλαβὼν, * τῷ Πατρὶ προσαγάγη· * καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι * ταῖς οὐρανίαις συνάψη Δυνάμεσι· * καὶ σώση, Θεοτόκε, τὸν κόσμον * Χριστὸς ὁ ἔχων * τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εϊσοδος, το Προκείμενον της ήμέρας, και τὰ ᾿Αναγνώσματα. Παροιμιών το ᾿Ανάγνωσμα.

🐧 Τνήμη δικαίου μετ' έγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν Κεφ. ι'. 7,6. . Δ αυτού. Μακάριος άνθρωπος ός εύρε σοφίαν, και θνητός ός γ. 18. είδε φρόνησιν. Κρείττον γάρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ άργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ έστι λίθων πολυτελών, (ούχ άντιτάσσεται αύτη οὐδὲν πονηρόν, εὕγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν·) παν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ του στόματος αύτης έχπορεύεται διχαιοσύνη. νόμον δέ χαὶ έλεον έπὶ γλώσσης φορεί. Τοιγαρούν ἀκούσατέ μου, ὧ τέκνα σεμνὰ η. 6,84,86. γάρ έρω· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, δς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αί γαρ έξοδοί μου, έξοδοι ζωής, και έτοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προίεμαι ἐμὴν φωνὴν υίοῖς 4, 12-17. άνθρώπων: "Ότι έγω ή σορία κατεσκεύασα βουλήν καὶ γνώσιν, καί εννοιαν έγω έπεκαλεσάμην. Έμη βουλή και άσφάλεια, έμη φρόνησις, έμη δε ίσχύς. Έγω τους έμε φιλούντας άγαπω, οι δε έμε ζητούντες εύρησουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν άχαχοι πανουρ- 6-8. γίαν, οι δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνά γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπό χειλέων ὁρθά. "Οτι ἀλήθειαν μελετήσει ο λάρυγξ μου εβδελυγμένα δε εναντίον έμου χείλη ψευδή. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σχολιόν, οὐδὲ στραγγαλιώδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω κβ΄. 21, 19. γάρ ύμιν άληθη, ίνα γένηται έν Κυρίφ ή έλπὶς ύμων, και πλη- κ. . σθήσεσθε πνεύματος.

Σορίας Σολομώντος το Ανάγνωσια.

Πτο. Κεφ. Τγχωμιαζομένου δικαίου, εὐτρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γιο Σοφ. Κεφ. Ι έστιν ή μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται καὶ 2. 12-24. παρὰ ἀνθρώποις καὶ ἀρεστὴ Κυρίφ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαρούν, ω άνδρες, σορίαν, και ποθήσατε, και παιδευθησεσθε. Άρχη γάρ αυτής άγάπη, και τήρησις νόμων. Τιμήσεπ σοφίαν, ίνα είς τὸν αἰώνα βασιλεύσητε. Απαγγελώ ὑμῖν, καὶ τὸ τ'.15,16,21. κρύψω ἀφ' ύμων μυστήρια Θεού. "Ότι αὐτός, καὶ τῆς σορικ; όδηγός έστι, και των σορών διορθωτής και έν τη χειρί αύτο πάσα ορόνησις και έργασιών έπιστήμη. Ή πάντων τεχνίτις έξ δαξέ με σορία. έστι γάρ εν αύτη πνεύμα νοερόν, άγιον. άπεύγασμα φωτός ἀιδίου, και είκων της άγαθότητος του Θεού. Αύτη οίλους Θεού και προφήτας κατασκευάζει. Ευπρεπεστέρα δέ έστιν ήλίου, και ύπερ πάσαν άστερων θέσιν φωτί συγκρινομένη, είε΄. 10, 12. ρίσκεται προτιμοτέρα. Αύτη τούς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων έρρύσατο, και ώδηγησεν έν τρίβοις εύθειαις. Έδωκεν αύτοις γνώσιν άγίαν και διερύλαξεν αύτους άπό ένεδρευόντων, και άγων ίσχυρον έβράβευσεν αὐτοῖς, ίνα γνώσι πάντες, ὅτι δυνατωτερι η'. 80. α'. 8. παντός έστιν ή εὐσέβεια καὶ οὐ μή κατισγύση ποτέ κακία σφίας, οὐδ' οὐ μη παρελεύσεται πονηρούς ἐλέγχουσα ή δίκη. Ε β'. 1, 10-21. πον γάρ εν έαυτοις, λογισάμενοι ούκ δρθώς. Καταδυναστεύσωμεν τον δίχαιον. μή φεισώμεθα της οσιότητος αύτου, μηθέ έντραπώμεν πολιάς πρεσβύτου πολυγρονίους. έστω δέ ήμων ή ίσχος νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίχαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐσ:, και έναντιούται τοις έργοις ήμων, και έπιφημίζει ήμιν άμαρτηματα παιδείας ήμων. Έπαγγέλλεται γνώσιν έχειν Θεού, **: παΐδα Κυρίου έαυτον ονομάζει. Έγένετο ήμεν είς έλεγχον έννοιών ήμων. Βαρύς έστιν ήμιν και βλεπόμενος ότι ανόμοιος τος άλλοις ό βίος αύτου, και έξηλλαγμέναι αι τρίβοι αύτου. Εκ χίβδηλον έλογίσθημεν αὐτῷ, χαὶ ἀπέγεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ώ ἀπό ἀκαθαρσιών, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. "Ιδωμεν ούν, εί οι λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. "Τβρει και βασάνφ ετάσωμεν αυτόν, ίνα γνώμεν την επιείχειαν αύτου, και δοκιμάσωμεν την άνεξικακίαν αύτου θανάτω άσχη μονι καταδικάσωμεν αύτόν. έσται γάρ αύτου έπισκοπή έκ λόγων αύτου. Ταυτα έλογίσαντο, και έπλανήθησαν άπετυρλωσε γάρ αύτους ή κακία αύτων. Και ούκ έγνωσαν μυστήρια Θεού ούδὲ ἔχριναν, ὅτι σὰ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου την έξουσίαν, και σώζων έν καιρφ θλίψεως, και ρυόμενος παντός χαχού ο οίχτιρμων χαι έλεήμων, χαι διδούς τοις όποις

σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσό- \prod_{γ} 86. μενος.

Σορίας Σολομώντος τὸ Ανάγνωσμα.

Υτόμα δικαίου ἀποστάζει σορίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται Κερ. Α χάριτας· στόμα σορών μελετά σορίαν, δικαιοσύνη δὲ ρύσε- ία. 2, 4. ται αύτους έχ θανάτου. Τελευτήσαντος άνδρος διχαίου, ούχ δλ- ια. 7, 19. λυται έλπίς υιός γάρ δίχαιος γεννάται εἰς ζωήν καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ χαρπόν διχαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς διχαίοις διὰ παντός, 17..9.17..17. καὶ παρά Κυρίου ευρήσουσι γάριν και δόξαν. Γλώσσα σορών καλά ε. 2.18.38. έπίσταται, και έν καρδία αὐτῶν ἀναπαύσεται σορία. "Αγαπά *β'. 11. Κύριος όσιας χαρδίας, δεχτοί δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν όδῷ. Σορία Κυρίου φωτιεί πρόσωπον συνετού φθάνει γάρ τους ἐπιθυ- Ἐκκλ. μούντας αὐτὴν, πρό του γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπό Σοφ. Κεφ. τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὁρθρίσας πρὸς αὐτην, οὐ χοπιάσει. 5. 18-17. και ό άγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως άμέριμνος ἔσται. "Οτι τοὺς άξίους αυτής αυτή περιέρχεται ζητούσα, και έν ταϊς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σορίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ζ. 80. ταύτα, καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, και έξεζήτησα έκ νεότητός μου, και έζήτησα νύμφην άγαγέσθαι έμαυτῷ. ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἡγάπησεν αὐτήν. μύστις γάρ έστι της του Θεού έπιστήμης, και αιρέτις των έργων αύτου. Οι πόνοι αύτης είσιν άρεται σωφροσύνην δε και φρόνησιν αύτη διδάσκει, δικαιοσύνην και άνδρείαν, ών χρησιμώτερον οὐδέν έστιν έν βίφ άνθρώποις. Εί δέ και πολυπειρίαν ποθεί τις, οίδε τά άρχαζα, και τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροράς λόγων, καί λύσεις αίνιγμάτων σημεία και τέρατα προγινώσκει, και έκβάσεις καιρών και χρόνων και πάσι σύμβουλός έστιν άγαθή και άθανασία έστιν έν αὐτῆ, και εὔκλεια έν κοινωνία λόγων αὐτῆς. 17, 18, 21. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ όλης μου της χαρδίας. Θεέ πατέρων, χαὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ θ'. 1-5. ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγφ σου, καὶ τῆ σοφία σου κατασκευάσας τόν ἄνθρωπον, ΐνα δεσπόζη των ύπό σου γενομένων ατισμάτων, και διέπη τον κόσμον εν οσιότητι και δικαιοσύνη. δός μοι την των σων θρόνων πάρεδρον σορίαν, και μή με αποδοκιμάσης έκ παίδων σου ότι έγω δούλος σός, και υίος τής παιδίσκης σου. Έξαπόστειλον αὐτὴν έξ άγιου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπό θρόνου 10-14. δόξης σου, ΐνα συμπαρούσά μοι διδάξη με τι εὐάρεστόν ἐστι παρά σοί και όδηγήση με έν γνώσει, και φυλάξη με έν τη δόξη αύτης. Λογισμοί γάρ θνητών πάντες δειλοί, και ἐπισφαλείς αί έπίνοιαι αύτων.

Men. Tom. III.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια, Ήγος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικών.

Ταίρει ή Έχκλησία Χριστοῦ * ἐπὶ λυχνίας ἰερᾶς κατοπτεύουσε *
Τόν λύχνον * τόν φωτορόρον, * ὅν καθελόντες ἐχθροὶ * τῆς σιγῆς μοδίφ συγκατέκρυψαν. * Τιμᾶ * ἐπὶ ὅρους σε τῶν ἀρετῶν. Πάτερ "Οσιε, * πυρσόν ὡς θεῖον * οἰκουμένης τὰ πέρατα * ὑπερῆλιον * ἀπαστράπτοντα θαύμασι. * Σήμερον ἡ ἀδέκαστος * Θεοῦ κρίσις δείκνυσι * δικαιοσύνην ἐξ ΰψους * ὡς μεσημβρίαν ὑπέροωτον * τὴν σὴν, καὶ παρέχει * τοῖς ἐν κόσμφ τὴν εἰρήνην * και μέγα ἔλεος.

 $\Sigma_{\tau(X)}$. Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, καὶ ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Βρύει ὡς μυροθήκη τερπνή * τὰ τῶν θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα, Χρυσόστομε, * ἡ λάρναξ * ἡ σἡ ἐν κόσμω, * καὶ ἰαμάτων ροαῖς * τὰς ψυχὰς μυρίζει τῶν τιμώντων σε. * Χριστοῦ * τῶν χαρίτων γὰρ τοῖς ἀύλοις ἀρώμασι * καταπλουτήσας, * εὐωδιαν δεδώρησαι * τὴν ἀείζωον * τοῖς ἐν πίστει προστρέχουσιν. * ὅθεν καταπολαύοντες * χαρίτων σῶν, Πάνσορε, * καὶ τῶν ἀχράντων καὶ θείων * κατατρυρῶντες λειψάνων σου, * πιστῶς ἐξαιτοῦμεν * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σορίαν, καὶ ή γλώσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Τοσμου ὁ σιτομέτρης, πιστοί, * ὁ ἐν τρυρῆ τῆ οὐρανία τοῦ Πνεύματος * χαρδίας * ἐκτρέρων πάντων * οὐκ ἐξ Αἰγύπτου χωρεῖ· * Ἰωσηφ ὸὲ νέος προδεικνύμενος * σεπτοῖς * ἐν λειψάνος ἀπὸ Κομάνων μετάγεται, * δεινών τὴν ζάλην * καὶ τὸ πέλαγκ σήμερον * τὸ τῶν θλίψεων * διατέμνων ἐντεύξεσι. * Τοῦτον οὐν μακαρίσωμεν * καὶ πίστει βοήσωμεν· * Πάρεσο, Μάκαρ, ἐν μέσῳ * τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, * αὐτοῖς σωτηρίαν * παρεχόμενος πλουσίως * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήχος πλ. β΄.
"Ο σιε τρισμάχαρ, * Αγιώτατε Πάτερ, * ὁ Ποιμὴν ὁ καλὸς * καὶ τοῦ ᾿Αρχιποίμενος Χριστοῦ Μαθητής, * ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων * αὐτὸς καὶ νῦν, πανεύρημε * Ἰωάννη Χρυσόστομε, * αἴτησαι πρεσβείαις σου * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὁ αὐτός.

Εοτόκε, * σὺ εἰ ἡ ἄμπελος ἡ ἀλήθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν καρπόν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰκετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τοῦ Ἱεράρχου * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

'Απολυτίκιον, 'Ήχος πλ. δ'.

Τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός ἐκλάμψασα χάρις * τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμφ θησαυροὺς ἐναπέθετο· * τὸ ὑψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν. * ᾿Αλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων, * Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε, * πρέσβευε τῷ Λόγφ Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Θεοτοχίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.*

Δογμάτων ἀστραπαϊς * ώσπερ ήλιος μέγας * ἐφώτισας τὴν γῆν,* καὶ ἀγνοίας τὸ σκότος * μακρὰν ἀπεδίωξας, * Ἰωάννη Χρυσόστομε. * ὅθεν, δέομαι, * τοῦ αἰωνίου με σκότους * ἐλευθέρωσον, * καὶ φωτισμοῦ σωτηρίας * εὐχαῖς σου ἀξίωσον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοπόρως τὸν Χριστὸν * ἀπεχύησας μόνη: * τὸ θαῦμα ὑπὲρ νοῦν * πῶς Παρθένος χαὶ Μήτηρ: * διὸ Θεοτόχον σε * προσκυνοῦντες δοξάζομεν: * σὸ γὰρ ἔτεχες * τὸν Βασιλέα τῆς δόξης: * δν δυσώπησον * τοῦ εἰρηνεῦσαι τὸν χόσμον, * χαὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογιαν, Κάθισμα,
³Ηχος δ΄. 'Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ος χρυσαυγές τε καὶ τερπνόν, θεορρημον, * όργανον θεῖον κελαδοῦν 'Εκκλησία * ὑπό Χριστοῦ, Χρυσόστομε, δεδώρησαι *
γελιδών ἡ εὕλαλος * χρυσαυγίζουσα, Μάκαρ, * νοῦς ὁ χρυσοστόλιστος, * λύρα τῆς μετανοίας * τοὺς σὲ τιμῶντας ρῦσαι πειρασμῶν * σαῖς ἰκεσίαις, * Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Δόξα, το αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Μετὰ Θεόν ἐπὶ τὴν σὴν, Θεοτόκε, * προσπεφευγώς ὁ ταπεινός σκέπην θείαν, * παρακαλῶ δεόμενος. Ἐλέησον, ἀγνή. * ὅτι ὑπερῆράν μου * κεραλὴν ἀμαρτίαι, * καὶ πτοοῦμαι, Δέσποινα, * τὰς κολάσεις, καὶ φρίττω. * ἰκετηρίαν ποίησον, σεμνὴ, * πρός τὸν δίὸν σου * ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ηχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ. Το Χοιστοῦ * ποίμνης άξίως γεγ

Θεία ψήρω τῆς Χριστοῦ * ποίμνης ἀξίως γεγονώς, * 'Αξιάγαστε, ποιμὴν, * οἶάπερ λύχους ἐξ αὐτῆς * ἐν τῆ σρενδόνη τῶν λόγων σου ἀπεδίωξας, * ἐλέγχων ἀφειδῶς παρανομοῦντας, σορέ· * ὑρ' ὧν καὶ ἐλαθεὶς φθόνω, Χρυσόστομε, * μαχρὰν ὁδὸν διήνυσας, στερρόφρον, * ύπερ αὐτής, εν ή τέθνηκας· * άλλ' έπανηλθες * πρός Βασιλίδα * νέμων θεΐα χαρίσματα.

Δόξα, το αύτο. Καὶ νον, Θεοτοκίον, όμοιον.

Κατεπλάγη Ίωσης * το ύπερ φύσιν θεωρών· * καὶ ελάμβανεν είς νοῦν * τον επὶ πόκον ὑετον * εν τῆ ἀσπόρω συλλήψει σου, Θεοτόκε, * βάτον εν πυρὶ ἀκατάρλεκτον, * ράβδον 'Ααρών τὴν βλαστήσασαν· * καὶ μαρτυρών ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· * Παρθένος τίκτει, * καὶ μετὰ τόκον * πάλιν μένει Παρθένος.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Ήγος δ'.

Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ "Εθνη' ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην. Εἰπεν ὁ Κυριος... ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας. Ζήτει τῆ ιγ'. τοῦ λεεμβρίου εἰς τὸν "Ορθρον. Ο Ν'.

Δόξα, 'Hyoς β'.

Σήμερον σχιρτώσιν εν πνεύματι * 'Αρχιερέων δήμοι * σὺν ἡμῖν τελοῦντές σου τὴν μνήμην, 'Ιεράρχα * Χρυσόστομε 'Όσιε, * φωστὴρ τῆς 'Εχχλησίας.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Είτα Στίγος Έλέησον με, ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν το Ἰδιόμελον, Ἡχος πλ. β΄

Σάλπιγξ χρυσόρωνος ἀνεδείχθης, * χρυσορρήμον Χρυσόστομε,* χρυσουργών τὰς καρδίας τῶν πιστῶν * τοῖς χρυσεπόνοις σου διβάγμασι * προφητικῶς γὰρ ἐξήλθεν * ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, "Όσιε Πάτερ, * καὶ κόσμου παντός τὰ πέρατα ἐρώτισεν.

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ Αγίου οἱ δύω εἰς η΄.

Κανών τῆς Θεοτόκου, οὐ ἡ Ακροστιχίς:

Χαίροις, χαρᾶς σχήνωμα, τῆς λύπης λύσις. 'ஹοἡ 'Ιωάννου. 'ஹοἡ α'. Ήγος πλ. δ'. Ο Είρμος.

» Α ρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Mω-

» Α σαϊκή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελούσα » θάλασσαν· * Ίσραήλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, * ἀσμα » τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Χατρε, κατάρας παλαιᾶς ἡ λύτρωσις * καὶ εὐλογίας πηγή: * γατρε, ζωής Μήτηρ, * *Αδου ἡ καθαίρεσις, * θανάτου ἡ ἀναίρε-

σις· χατρε, λύσις τῆς λύπης, * χαρᾶς χωρίον εὐρύχωρον· * χατρε, Θεοτόχε πανύμνητε.

"Αρμα τοῦ Λόγου λογικόν καὶ ἔμψυχον * χαῖρε, Πανάμωμε· * Δαυϊτικόν χαῖρε * ἄρμα πολυώνυμον, * ἄρμα μυριοπλάσιον· * χαῖρε, ἡ ἀσυγκρίτως * τῶν Χερουβὶμ ὑπερέχουσα, * καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑπερφέρουσα.

Τερωτέρα νοερών Δυνάμεων * χαϊρε, Θεόνυμφε· * χαϊρε, κτιστής πάσης * άνωτέρα φύσεως· * χαϊρε, Θεοῦ παλάτιον· * χαϊρε, πύρινε θρόνε· * χαϊρε, λυχνία πολύφωτε· * χαϊρε, μυριώνυμε Δέσερινε θρόνε· * χαϊρε, λυχνία πολύφωτε· * χαϊρε, μυριώνυμε Δέσερινε θρόνε· * χαϊρε, λυχνία πολύφωτε· * χαϊρε, μυριώνυμε Δέσερινε θρόνε· * χαϊρε, λυχνία πολύφωτε· * χαϊρε, μυριώνυμε Δέσερινε θρόνε· * χαϊρε * χαϊ

σποινα.

'Ράβδος ἐκ ρίζης 'Ιεσσαὶ βλαστήσασα * χαῖρε, ἀμόλυντε· * χαῖρε, βλαστῷ ράβδου * τῆς 'Ααρωνίτιδος * διαγραφεῖσα πρότερον * μυστικῶς καὶ βαθέως· * ὡς γὰρ ἐκείνη τὰ κάρυα, * οὕτω τὸν Χριστὸν σὸ ἐξήνθησας.

Κανών τοῦ Αγίου. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. 'Ασμα * ἀναπέμψωμεν λαοί.*

Τλοῦτον * ἐναπέθου σῆ ψυχῆ * τὸν θησαυρὸν τοῦ Πνεύματος, *
Πάτερ Χρυσόστομε· * ἐξ οῦ τὴν 'Εχχλησίαν * πλουτίζεις
τοῖς λόγοις σου, * ἡτις σου ἐπαξίως * ἐορτάζει * ἐπάνοδον θείαν.

Λόγοις * κατεποίκιλας χρυσοῖς * τὴν ἱερὰν, Χρυσόστομε, * τῆς Ἐκκλησίας στολὴν, * ἢν πρώην ἐξ αἰμάτων * Χριστὸς προεξύφανεν· * δθεν σου ἐπαξίως * ἐορτάζει * ἐπάνοδον θείαν.

Πέτρα * ἀνεδείχθης ἀκλινής, * καὶ στύλος καὶ ἐδραίωμα * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * τοῦ ἀκρογωνιαίου· * ἐν ῷ ῷκοδόμησας * λόγους θεοσεβείας * ὥσπερ λίθους, * σορὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοχίον.

Μόνη * ἀπειρόγαμε σεμνὴ, * Μαρία ἀειπάρθενε, * Θεοτόχε Κυρία, * ἀγνὴ ἐχλελεγμένη, * ἐξαίρετε Δέσποινα * πάντων τῶν ποιημάτων, * σὲ ἐλπίδα * χεχτήμεθα πάντες.

Έτερος Κανών του Αγίου ου ή Ακροστιγίς.

Τῷ Χρυσογλώττω τρίτον ἐξάδω μέλος. Ἰώβ.

'Ωοὴ α΄. Ήχος γ΄. Ο τὰ ϋδατα πάλαι.*

Τό θεόφθογγον στόμα, * τὸ χρυσόφωνον * ὅργανον, ἡ τῶν λόγων λαμπρότης, * τὸν ἐμὸν λάμπρυνον * ταῖς ἰχεσίαις σου
νοῦν: * ὅπως ἀνυμνήσω σου * τῆς ἐπανόδου τὴν μνήμην, * Ἰωάννη, χάριτος * θείας φερώνυμε.

 Ω ς ἀστηρ ἐωσφόρος, * ὡς ραεσίμβροτος * ήλιος, ὡς ρωστηρ εὐσεβείας * ὑπὸ γῆν, "Οσιε, * δύνας δεσμοῖς ρυσιχοῖς, * αὖθις ἐξανέτειλας * ἡμῖν τοῖς τέχνοις σου πέμπων * τῶν θαυμάτων ἄρθονα * τὰ σελαγήματα.

Χρυσορρήμονι γλώττη * σῶν διδαγμάτων * ἐνέπλησας τη ὑρήλιον πᾶσαν, * καὶ χρυσοῖς μέλεσι * τῶν ἰαμάτων αὐγὰς * πᾶσιν ἐναπήστραψας, * τῶν παθημάτων τὸ σκότος * ἀρανίζων. "Οσιε, * τῆ ἐπανόδω σου.

()ESTOXION.

'Ρητορεύων τὰ θεῖα, * μοναδικόν τὴν ὑπόστασιν * ὑρηγήςω τὸν Λόγον, * κᾶν διπλοῦς πέρηνεν * ἐκ τῆς 'Αγνῆς προελθών' σάρκα προσλαβόμενος: * ἢν εὐλογοῦμεν ἀπαύστως * καὶ πιστῶς δοξάζομεν, * θεῖε Χρυσόστομε.

Καταβασια.

» Υέρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσε ποτέ: * ώσει
» Υ τείχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο» ροῦντι, * χαὶ θεαρέστως μέλποντι: * ᾿Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Τής Θεοτοκού. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμος.

• Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησιες
• Ο δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν
• ἐρετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε ριλάν• θρωπε.

σιμου χαρά. * Ταϊνος * των προσχαλουμένων σε· * χαϊρε, τοῦ χόταιο χαϊρε, τεῖχος * των προσχαλουμένων σε· * χαϊρε, τοῦ χόταιο χαϊρε, τεῖχος * τοῦν προσχαλουμένων σε· * χαϊρε, τοῦ χόταιο χαιρε, τεῖχος * τοῦν προσχαλουμένων σε· * χαϊρε, τοῦν χόταιο χαρά.

Σωτηρίας ἀνθρώπων * χαΐρε στερρόν ἔρεισμα· * χαΐρε, τοῦ 'Λοὰμ καὶ τῆς Εὕας * ἡ ἐπανάκλησις, * δι' ῆς ἀπέλαβον * την παλαιὰν εὐκληρίαν· * χαΐρε, ἡ ἀνοίξασα * πάλιν Παράδεισον.

Χαΐρε, ἄρλεκτε βάτε· * χαΐρε, φωτός όχημα· * χαΐρε, τοῦ Ηλίου νερέλη· * χαΐρε, περίδοξε * καὶ περιλάλητε * τοῦ Βασιλέως καθέδρα· * χαΐρε, πόλις ἔμψυχε * Χριστοῦ τοῦ ζῶντο Θεοῦ.

'Απειρόγαμε Μήτερ * χαῖρε άγνη Δέσποινα· * χαῖρε, $\dot{\eta}$ άντροτος χώρα * καὶ άγεώργητος * $\dot{\eta}$ γεωργήσασα * τὸν Γεωργήσασα τῶν ἀπάντων· * χαῖρε, $\dot{\gamma}$ ἀλήθειαν * $\dot{\eta}$ ἀνατείλασα.

Τοῦ Αγιου. Οὐχ ἔστιν "Αγιος.*

Υ ρυσέοις διδάγμασι * κατεχρύσωσας, σοφέ, * τῆς Ἐκκλησιας Τόν στέρανον, * καὶ ταύτης ἐποίκιλας * τὴν εὐπρέπειαν. Πάτερ, * τῷ κάλλει τῶν λόγων σου * διό σε κατ ἀξίαν τιμῖ.

Μυρίζουσιν, "Όσιε, * ώσπερ χρίνα τοῦ ἀγροῦ * οἱ ἀτμοὶ τῶν καμάτων σου, * οἰ ὧν εὐηρέστησας * τῷ Θεῷ, Ἱεράρχα, * χινοῦνοις χαὶ θλίψεσι * χαὶ γῆ προσομιλήσας μαχρ $\bar{\mathbf{x}}$.

'Ως ἄνθη μυρίζουσιν * οἱ τῶν λόγων σου καρτοὶ * νοητῶς ἀποστάζοντες * τὸν θεῖον, Χρυσόστομε, * γλυκασμόν τῆς σοφίας,* καὶ νῦν εὐωδιάζοντες * ἡμᾶς ταῖς πρακτικαῖς ἀρεταῖς.

Θεοτοχίον.

'Αμέριστος ξμεινας * εἰ καὶ σάρκα δι' ἐμὲ * ἐκ Παρθένου ἐφόρεσας * διὰ καὶ ἐν δύω σε * προσκυνῶ ταῖς οὐσίαις, * καὶ δύω θελήσεσι * καὶ δύω ἐνεργείαις, Χριστέ.

Έτερος του Αγίου. Ο έχ μη όντων * τὰ πάντα.

περορίας * ὑπέχρυψέ σε μυχοῖς * τὸν λύχνον τὸν πάμφωτον * Βασιλὶς ἡ τυφλώττουσα. * Χριστὸς δ' ὑψηλότερον * ἐν τῆ λυχνία * καὶ πάλιν ἐπανάγει.

Σταλάζων ρετθρα * θαυμάτων και ποταμούς * προχέων ιάσεων * ἐπανῆλθες, Χρυσόστομε, * τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου * τῆς ἐπανόδου * τὴν μνήμην, Ἰωάννη.

'Ο χρυσορρόας * Νεΐλος ὁ πλημμυρῶν * ἐν λόγοις, ἐν θαύμασιν * ἐπανῆχε: συνδράμωμεν * πιστῶς, ἀπαντλήσωμεν * ἀρθόνως, πάντες * ἐν πᾶσι χορεσθῶμεν.

Θεοτοχίον.

Γεώδης φύσις * οὐ σθένει σε ἀνυμνεῖν, * ἢν "Αγγελοι μέλπουσιν * ὡς Θεόν σωματώσασαν· * πλὴν πιστῶς οἱ δοῦλοί σου * ἀποτολμῶμεν * ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν.

Καταβασία.

» Το στερέωμα * τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, *
» Τὴν Ἐκκλησίαν, * ἢν ἐκτήσω τῷ τιμίφ σου Αΐματι.
Κοντάκιον, Ἦχος α΄. Χορὸς ᾿Αγγελικός.*

Εὐφράνθη μυστιχώς * ή σεπτή Ἐχχλησία * τῆ ἀναχομιδῆ * τοῦ σεπτοῦ σου λειψάνου. * χαὶ τοῦτο χαταχρύψασα * ὡς χρυσίον πολύτιμον, * τοῖς ὑμνοῦσί σε * ἀδιαλείπτως παρέχει * τοῦτομε.

Ο Οίχος, πρός τό. Τόν φοβερόν σου.

Το λαμπάς ή των ξργων μου * στυγνή πέφηχεν, * Ίωάννη Χρυσόστομε, * χαὶ δειλιῶ πρός ὑπάντησιν * τοῦ σεπτοῦ σου σχήνους. * ἀλλ' αὐτός με ὁδήγησον * χαὶ τὰς τρίβους μου εὕθυνον, * μετανοίας παρέχων μοι * χαιρόν, πανάγιε, * ὡς αὐτῆς χήρυξ ἔνθεος, * χαὶ τῶν παθῶν μου * τῶν πολυτρόπων * χατεύνασον τὴν ζάλην. * τῶν παγίδων τοῦ βελίαρ * ἀραρπάσας με, εἰς τέλος * σωζόμενος ὅπως * ὑμνῶ σου ἀξίως * τὴν ἔνδοξον ἐπάνοδον, * ὡς πρὶν χαὶ τὴν χοίμησιν * πρεπόντως τετίμηχα, * παμμάχαρ Χρυσόστομε.

Κάθισμα, τηγος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν καὶ Λόγον.

Τήν σορίαν ἐξ ύψους χαταμαθών, * χαὶ τὴν χάριν τῶν λόγων παρὰ Θεοῦ * τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας * ὡς χρυσός ἐν χαμίνω. * χαὶ τὴν 'Αγίαν Τριάδα * Μονάδα ἐκήρυξας, * τὴν φιλάργυρον πλάνην * τοξεύσας τοῖς λόγοις σου * δθεν χαὶ πρὸς ζῆλον * βχσιλίδα ἐλέγξας, * 'Αρείου χατήσχυνας * τὸ ἀλλόφυλον φρόνημα, 'Ιωάννη Χρυσόστομε. * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταιμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθω * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίου, διμοιου.

Τριάδος τον ένα ύπερφυως * συλλαβούσα, Παρθένε, κεί θαυμαστως * τούτον ἀπεκύησας * ύπερ λόγον καὶ ἔννοιαν, * καὶ κοινωνὸν τῆς θείας * κατέστησας φύσεως * τὴν τῶν ἀνθρωπων φύσιν * τὴν πάλαι ἐξόριστον· * ὅθεν συνελθόντες * οἱ τῷ Τόκφ σου πάντες * σωθέντες, Πανάμωμε, * τοῖς σοῖς λόγοις ἐπόμενοι * χρεωστικῶς σε μακαρίζομεν, * αἰτούμενοι Χριστὸν τὸν Θεόν, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς σὲ δοξάζουσι πίστει * ὡς Μητέρα αὐτοῦ.

Τής Θεοτόκου. Ώδη δ΄. Ο Είρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
» σύ μου ἀγαλλίαμα, * .ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπων, *
» καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος · * διὸ σὺν τῷ Προ» ρήτη * ᾿Αββακούμ σοι κραυγάζω · * Τῆ δυνάμει σου δόξα,
» Φιλάνθρωπε.

'Ανατολή * του Πατριχού ἀπαυγάσματος * καὶ 'Ηλίου * τοῦ ἐξανατείλαντος * πρὸ 'Εωσφόρου ἐχ τοῦ Πατρός * χαῖρε, Θεοτόκε, * νεφέλη χούφη καὶ ἔμψυχε· * Παρθένε χαῖρε Μήτηρ· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, δεδοξασμένη Πανάμωμε.

Σύ το χρυσοῦν * θυμιατήριον, Δέσποινα, * τοῦ ἀστέχτου * χει ἀῦλου ἄνθραχος, * ἐν ῷ ἐχαύθη διαρραγέν * τῆς ἀδαμιαίας * περαχοῆς το χειρόγραφον. * διό σοι χαϊρε χράζω, * δι' ἦς πᾶσιν ἐδόθη * ἡ χαρὰ χαὶ τρυφὴ χαὶ ἀπόλαυσις.

Σὺ τῶν βροτῶν * δόξα καὶ κλέος καὶ καύχημα, * καὶ Αγγέλων * στέρος καὶ διάδημα· * διὸ ἡ γῆ καὶ ὁ οὐρανὸς * μίαν Έκκλησίαν * στησάμενοι παναρμόνιον * τὸ χαῖρέ σοι βοῶμεν· * χαῖρε, Δέσποινα κόσμου· * χαῖρε, πάντων ἀνθρώπων βοήθεια.

Κλίνη σεπτή * ήν Σολομών προδιέγραψε * χυχλουμένην * δυνατοϊς έξήχοντα. * χαϊρε, ΙΙαρθένε, ή χιβωτός * ή χεχρυσωμένη * τοῦ νοητοῦ ἀγιάσματος. * λαβὶς ἡ θεία χαϊρε. * χαϊρε, βατε πυλη καὶ χλίμαξ καὶ γέφυρα.

Του 'Αγίου. 'Εξ όρους κατασκίου.*

έος 'Αβραάμ * ἐδείχθης, 'Ιεράρχα, * ἄλλον 'Ισαάκ * τον βίον θυσιάσας, * καὶ μυστικήν όλοκάρπωσιν ἀνενέγκας * ἐν τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως.

Σύ τόν Ἰακώβ * ζηλώσας, Θεοφόρε, * κλίμαξ πρακτικής * εδείχθης πολιτείας, * τὰς ἀναβάσεις τῶν θείων σου νοημάτων * εν τῆ καρδία σου τιθέμενος.

Ράβδω μυστική * τη γλώττη διασχίσας * δλην της Γραγης * την ἄβυσσον, Τρισμάκαρ, * ως Μωϋσης διεβίβασας τοὺς ἀνθρώπους * πρός την ἐπίγνωσιν της πίστεως.

Θεοτοχίου.

Χαΐρε, Θησαυρέ * τῆς πάντων σωτηρίας· * χαΐρε, νοερά * πηγή τῶν ἰαμάτων· * χαΐρε, τὸ ἄγιον ὅρος, ὁ ὁ Προφήτης, * Θεογεννῆτορ, προεώραχεν.

Έπερος που Αγιου. "Εθου πρός ήμας."

Α όγων έρασται, * τον των λόγων μέγαν Κοσμήτορα * λόγοις Α ιεροίς χαρμονικώς * έπανιόντα δεύτε τιμήσωμεν, * λόγους ματαιόρρονας * σορία λόγων * λήρους ἀπελέγξαντα.

Ωλβισας ήμας * διδαγμάτων πλούτω, Χρυσόστομε· * χετρα δ' ἀναστέλλεις ἐμβριθως * πλεονεξίας πλούτω την βρίθουσαν, * ἐλέγγων τρανότατα * καὶ κατὰ νόμον * πλούτω θείας χάριτος.

Τόξον δυνατών, * ἱταμότης, τύραννος τέθλασται· * σὐ δ' ἐν ἀσθενεία τῆς σαρκὸς * ἀγγελικώς βιοὺς ὑπερίσχυσας * ἰκέτας, Χρυσόστομε, * τοὺς πρὶν διώκτας * ἔχων, ἱερώτατε.

Θεοτοχίον.

Τάξεις νοεραί * ὑμνφδίαις, Κόρη, σὲ μέλπουσιν· * ὅν γὰρ οὑχ ὑχύουσιν ὁρᾶν, * ἐχ τῆς ἀγνῆς νηδύος σου τέτοχας * σάρχα προσλαβόμενον * ἀναλλοιώτως, * πάναγνε Θεόνυμφε.

Καταβασία,

- » Τχάλυψεν * ούρανούς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς κιβωτοῦ » Τὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη- • τρὸς, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὤρθης * ὡς βρέφος ἀγκαλο- • ρορούμενος, * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.
- Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή ε'. 'Ο Εἰρμός.

 " του,* καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σχότος τὸν δείλαιον; *
- αλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ ρῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς
 οδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Νοεράν σατραπείαν * χαὶ τυραννικὴν ἐναέριον φάλαγγα * παρελθεῖν ἀλύπως * ἐν χαιρῷ τῆς ἐξόδου μου πάρεχε, * ἴνα σοι τὸ

Men. Tom. III.

χαϊρε, * χαρμονικώς, Δέσποινα, κράζω· * Χαΐρε, πάντων έλπις άκαταίσχυντε.

'Ως χαράν συλλαβούσα * χαίρε, ὑπεράμωμε. χαίρε, ὑπέραγνε.* Χαίρε, τῆς ἀγνείας * πορφυρόχροον ἄνθος ἡδύπνοον. * χαίρε, παρθενίας * χακοβαφές ἐρυθρόν ῥόδον * καὶ Θεοῦ τὸ εὐωδες ὀσφράδιον.

Μυστική μυροθήκη * χαΐρε το ήδύπνοον μύρον ή βρύουσα. * χαΐρε, θεία κρήνη * ή το ΰδωρ το ζων άναβλύζουσα. * χαΐρε, ή τον βότρυν * τον τής ζωής καρπορορούσα * άγεώργητος άμπελος, Δέσποινα.

'Αδιόδευτε πύλη * χαϊρε, ην διώδευσε Χριστός ὁ Κύριος * Παραδείσου πύλας * ή ἀνοίξασα χαϊρε τῷ τόκῳ σου * χαϊρε δι ής χαίρει * ὁ οὐρανός, καὶ γη χορεύει, * καὶ τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνάπτονται.

Του Αγίου. Ο έκ νυκτός άγνοίας.*

τητήν ιεράν στολήν σου * κατακοσμήσας τοις άθλοις των πόνων σου, * έδειξας λαμπροτέραν * την ιεραρχίαν, Χρυσόστομε.

'Αθλητικόν άγωνα,* 'Ιερομύστα, γενναίως διήνυσας, * πόλεσιν άοικήτοις * και ύπερορίαις στελλόμενος.

Τῆ ἀστραπῆ τῶν λόγων * τὴν ὑπερχόσμιον γνῶσιν ἐβρόντησας, * Μύστα τῶν ἀπορρήτων, * ὑετοὺς δογμάτων ὁμβρήσας ἡμῖν.

"Ανευ φθοράς τεχούσα,* Θεογεννήτορ, τόν άσπορον Τόχον σου," μόνη ώρθης Παρθένος, * βρέρος ὑπομάζιον φέρουσα.

Έτερος του Αγιου. Πρός σε δρθρίζω.*

κ έαρ ώρθης * εύωδιάζον μυστικώς * χαρίτων άνθεσι των πιστών στών τὰ πλήθη, * λύων κακών * τον χειμώνα, Πάτερ, * ἐν τῆ ἐπανελεύσει σου.

 $\dot{\mathbf{T}}$ ό θετον ρετθρον, * των χαρισμάτων ή πηγή * ἐπανελήλυθεν οι διψωντες δετιτε * τόωρ ζωής * ἀπαντλεττε πίστει, * ἐνθέως εὐφαινόμενοι.

'Ρυἐν ἐκρύβης * οἴμοι! το κάλλος το ἐμόν· * ἀλλ' ἐπανῆλθες μοι ποθητός ἐν χρόνφ * ἡ τοῦ Χριστοῦ * Ἐκκλησία, Πάτερ, * βοῦ σοι ἐπανήκοντι.

()εοτοκίον.

Ίλέωσαί μοι * τὸν προελθόντα ἐκ τῆς σῆς * γαστρὸς, Παναμωμε, σαρχορόρον Λόγον, * δν ἐν ναῷ * Συμεὼν βαστάζων * ὡς Κτίστην ἐμεγάλυνεν.

Καταβασια.

» ΄΄ ς είδεν 'Ησαίας * συμβολιχώς έν θρόνω έπηρμένω Θεόν *

» τάλας! * έβόα, * δορυφορούμενον, * ω τάλας! * έβόα,

» ἐγώ· * πρό γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός ἀνεσπέρου *
» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Τής Θεοτόχου. Ώρη 🥳 Ο Είρμός.

» ΓΓην δέησιν έχχεω πρός Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελω μου » Τὰς θλίψεις, * ὅτι κακων * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ » ζωή μου τῷ ἄδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ » φθορᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Ή ἔμψυχος χαῖρε Δέσποινα χόχλος. * ἡ χογχύλη σῶν ἀχράντων αἰμάτων * πορφυραυγῆ * ἐρυθρὰν ἀλουργίδα * τῷ τοῦ παντός Βασιλεῖ πορφυρώσασα. * τὴν γύμνωσιν τὴν τοῦ 'Αδὰμ * ἡ κεπάσασα χαῖρε, ΙΙανύμνητε.

Στηρίζει μέν τὰς καρδίας ἀνθρώπων * φυσικώς ὁ αἰσθητὸς ἄρτος, Κόρη· * Χριστιανών * τὰς ψυχὰς δὲ κρατύνει * τὸ σὸν ἀδόμενον ἄγιον ὄνομα· * ἐντεῦθεν καὶ χαρμονικώς * πᾶσα γλώσσα τὸ χαῖρε κραυγάζει σοι.

Αυχνία ή χρυσαυγίζουσα χαΐρε. * χιβωτός ή θεοχώρητος χαΐρε. * χαΐρε, σχηνή. * γαΐρε, ἄγιον όρος. * χαΐρε, τείμενος Θεού πόλις ξιμψυχε. * παλάτιον χαΐρε Χριστού. * χαΐρε, τέιμενος σείον πολύφωτον.

Υπέραγνε ὑπεράμωμε χαϊρε, * τὸ τῆς φύσεως ἐξαίρετον ἄνθος: * χαϊρε, κοινὴ * τῶν ἀνθρώπων τοῦ γένους * φιλοτιμία καὶ γάρις θεόσδοτος: * τὴν ἄτιμον φύσιν τῶν βροτῶν * ἡ τιμήσασα τῷ τῷ τόκῳ σου.

Τοῦ Αγίου. 'Ως τὸν Προφήτην ἐρρύσω.*

σπερ χρυσόν έχ μετάλλων * έχ τοῦ βάθους, σοφέ, τῆς χαρδίας σου * τὰ πάγχρυσα δόγματα * ἡμῖν ἐθησαύρισας, * χαὶ χατέλιπες * πλοῦτον τὰ σὰ λόγια.

Τὴν παναγίαν σου μνήμην * ὁ λαὸς ἐορτάζων, Χρυσόστομε, * οδράζει τὸν Κύριον, * τὸν σὲ ἐκλεξάμενον * καὶ καλέσαντα * εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.

Εί και νεκρός εί ἐν τάφῳ, * ἀλλ' ὡς ζῶν ἐν τῷ κόσμῳ, Χρυσόστομε, * κηρύττεις μετάνοιαν * και γράφεις συγχώρησιν, * ἐγγυώμενος * τοῖς μετανοοῦσι θερμῶς.

Τὸν ἐν χερσὶ τῆς Παρθένου * καὶ ἐν κόλποις Πατρὸς καθεζόμενον, * τὸν σάρκα φορέσαντα * καὶ μείναντα ἄτρεπτον * προσκυνήσωμεν * ὡς Θεὸν καὶ Κύριον.

Έτερος του Αγίου. "Αβυσσος * ἐσχάτη.

Τέμνει σε * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * ἡ ἔκφρων βασίλισσα * άποτόμως ἐλέγχουσα: * άλλ' αὐτίκα τέμνεται: * σὺ δ' ἐλέγχεις ἀθάνατα * τὴν ἐξαίσιον * προτομὴν ἐργασάμενος.

"Οργανον * ἐδείχθης τοῦ παντουργοῦ, * Χρυσόστομε, Πνεύματος * ὑπηχοῦν ἐμμελέστατα: * χωρεύει δ' ἡ τύραννος * ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπάσματα, * καὶ οἰκτρότατον * ἀνταλλάττεται θάνατον.

Νέχρωσιν * χάν τέθνηχε μή παθείν * σαρώς ἀνεδίδαξε * Βασιλείς ὁ Χρυσόστομος * αὐτων γὰρ προστάγμασιν * ἀπειθήσας τὸ πρότερον, * ταϊς δεήσεσιν * ἐπανήχε τὸ δεύτερον.

(-)ESTSXISY.

"Ενα σε * τόν ἐκ Παρθένου νοῶν, * κᾶν σάρκα προσείλης ας * καὶ διπλοῦς ἐχρημάτισας, * μακρὰν ἀπερράπισε * καὶ τομήν καὶ τὴν σύγχυσιν * ὁ Χρυσόστομος * Ἰωάννης, Θεάνθρωπε.
Καταβασια.

• Εβόησέ σοι, * ἰδων ὁ Πρέσβυς * τοῖς ὀρθαλμοῖς τὸ σωτήριον.*

δ λαοῖς ἐπέστη: * Έχ Θεοῦ, Χριστὲ, σὰ Θεός μου.
Κοντακιον, Πχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.*

Εχ των ούρανων * έδέξω την θείαν χάριν, * καὶ διὰ των σων * χειλέων πάντας διδάσκεις * προσκυνείν ἐν Τριάδι * τὸν ένε Θεόν. * Ἰωάννη Χρυσόστομε * παμμακάριστε, ὅσιε, * ἐπαξίως εὐρημοῦμείν σε: * ὑπάρχεις γὰρ, καθηγητής * ὡς τὰ θεῖα σαρων.

Ο Οίλος, προς του Τὰ τῆς γῆς ἐπὶ τῆς γῆς.*

Τος των δλων Ποιητή * κλίνω το γόνυ, * τῷ προαιωνίφ Λόγω * χεϊρας ἐκτείνω, * λόγου ζητων χάρισμα * ἴνα ὑμνήσω τὸν "Οσιον, * ὅν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· * ρησὶ γὰρ τῷ Προρήτη * ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· * Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει * δοξάζοντάς με. * ΄Ο οὖν ἐν τοῖς πάλαι * τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας, * ἐδόξασε νῶν τὸν Τεράρχην· * τὸ τάλαντον γὰρ δ ἐπιστεύθη * καλῶς ἐμπορευσαμενος, * τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· * διὸ και ὑπερύψωσεν * αὐτὸν ὁ ὑπερούσιος. * Τούτου χάριν αἰτῶ * ὁ ἀνάξιος ἐγὼ * λόγον δοθήναι μοι, * ἴνα ἰσχύσω εὐσεβῶς * ἀνυμνῆσαι αὐτόν. * Τῶν περάτων γὰρ * ὑπάρχει καθηγητής * ὡς τὰ θεῖα σαρῶν.

Συναξάριον.

Τή ΚΖ΄, του αύτου μηνός, Ἡ Ανακομιδή του Λειψάνου του ἐν Αγιοις Πατρός ήμων Ἰωάννου, Άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Νεκρός καθίζη, ω Ἰωάννη, θρόνω· ᾿Αλλ' ἐν Θεῷ ζῶν, πᾶσιν Εἰρήνη λέγεις.

"Απνουν έβδομάτη κόμισαν δέμας είκάδι χρυσοῦν.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

* Θεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· * διὰ τοῦτο οἱ Παίδες * ἐν τῆ καμίνφ ἀγαλλομένφ ποδὶ, * ὡς

» έν λειμώνι * χορεύοντες, εψαλλον. * Εύλογητός ό Θεός * ό των

» Πατέρων ήμων.

Ή μόνη ἀπείρανδρος, * ἡ μόνη ἄφθορος χαΐρε, Δέσποινα, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ, * ἡ παιδοτόκος καὶ ἀπειρόγαμος: * τὸ ξένον χαΐρε * καὶ φρικτόν μυστήριον: * χαΐρε, 'Αγγέλων τρυφή: * χαΐρε, ἀνθρώπων χαρά.

Σιών πόλις ἔμψυχε * τοῦ Βασιλέως τῶν Βασιλέων Χριστοῦ, * περὶ ἦς ἐλαλήθη * δεδοξασμένα, χαῖρε, Θεόνυμρε· * χαῖρε, ἡ κλίμαξ * δι' ἦς μεταβαίνομεν * πρὸς οὐρανὸν ἀπὸ γῆς, * καὶ ἐκ φθορᾶς εἰς ζωήν.

Λειμών θεοφύτευτος,* εὐώδης, χῆπος θεοβλαστούργητος * ἀνεδείχθης, Παρθένε,* ἀθανασίας ἄνθος ἀνθήσασα· * διὸ συμφώνως * τὸ χαϊρέ σοι χράζομεν· * Χαϊρε, χαρᾶς χορηγέ· * χαῖρε, πηγὴ γλυχασμοῦ.

Υπέρτιμε Δέσποινα, * έξ ἀτιμίας παθών με λύτρωσαι, * ίνα σοι χαρμοσύνως * το χαϊρε χράζω. χαϊρε, ἀγνείας πηγή. * χαϊρε, ταμεῖον * πάσης καθαρότητος. * χαϊρε, δοχεῖον Θεοῦ. * χαϊρε, δοίον Χριστοῦ.

Του Αγίου. Ο τούς Παΐδας δροσίσας.

Α κριβής ἐπεγνώσθης θεηγόρος, * καὶ κοινωνός προωρίσθης * ἀντιλήπτωρ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ * ἡμαρτηκότων, "Οσιε, * παρεγγυῶν τὴν μετάνοιαν.

'Ως χρυσός εν καμίνω των κινδύνων * πυρωθείς, Ίεράρχα, * οὐκ ἐρλέχθης, οὐκ ἐχωνεύθης * δοκιμασθείς γὰρ ἔδειξας * ὑπεροβρύζους τοὺς πόνους σου.

Οὐκ ἐνάρκησας, Πάτερ, πρὸς ἀγῶνας, * οὐκ ἡσχύνθης $\Delta υ$ νάστας, * οὐ προέκρινας ἀδικίαν * δικαιοσύνης, "Οσιε, * καὶ μαρτυρεῖ ὁ τῆς χήρας ἀγρός.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, χούρη νεφέλη, χαΐρε, πύλη * δι' ής μόνος διήλθεν * ό Θεὸς ήμῶν, Θεοτόχε, * ἀφθόρω τόχω ἄσπορος * έχ σοῦ Υἰὸς γεννηθεὶς οὐ τραπείς.

"Ετερος τοῦ Αγίου. 'Ως πάλαι τοὺς εὐσεβεῖς.*

Ξενοῦν τὴν χήραν, Σορὲ, * ἀσύγγνωστον φάσχοντα * τῶν ἐξ
αὐτῆς, ξένον σε ποιεῖ * ἐχ τῆς Βασιλίδος ἡ πάντολμος γυνὴ, *
ξένη θείας χάριτος * ξενώσει χρηματίσασα * τῶν σορῶν διδαγμάτων σου.

'Αλλ' ἐπανῆλθες ἡδὺς * ὡς ἡλιος νέφεσιν * ἀποχρυβεὶς, μέ γιστε φωστήρ, * χαταφωσρορῶν φωταυγία μυστικῆ * τῶν χρυσῶν δογμάτων σου * τοὺς φωτισθέντας ἄπαντας, * Ἰωάννη Χρυσόστομε.

Διαίρω σοι τὰς ἐμὰς * παλάμας, Χρυσόστομε, * περιβολαῖς ἔνδον σε λαβεῖν * τὸν νυμραγωγὸν ἐπανήχοντα λαμπρῶς * φιλτρον ὡς χρόνιον * ἡ Ἐχχλησία χράζει σοι * ἐορτάζουσα σήμερον.

()εοτοχίον.

'Ως μυστική τις λαβίς * τον ἄνθρακα φέρουσα * τον νοητόν ἔρχη πρός ναόν· * ον ο Συμεών λαμπρυνθήσεται χερσί, * Πάναγνε, δεξάμενος, * και τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * προφητεύσει σαφέστατα. Καταβασια.

τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα * Παϊδας θεολογήσαντας, * καὶ
 Παρθένω ἀχηράτω ἐνοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ὑμνοῦμεν *

» εὐσεβῶς μελωδοῦντες * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων » ἡμῶν. Της Θεοτοκου. 22ος τ΄. Ο Εἰρμός.

» Ε ύλογείτε, Παίδες * τῆς Τριάδος ἱσάριθμοι, * δημιουργόν Πα-• Ε τέρα Θεόν· ὑμνείτε * τόν συγκαταβάντα Λόγον, * καὶ τὸ • πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα· * καὶ ὑπερυψοῦτε * τὸ πᾶσι

» ζωήν παρέχον * Πνεϋμα Πανάγιον είς τοὺς αίωνας.

Τεσσαί ἐχ ρίζης * χαῖρε ράβδος βλαστήσασα· * χαῖρε, ἀποτίστως ἀνθηφοροῦσα * ἄνθος τὸν Χριστὸν ὡραῖον· * χαῖρε, πῖον ὅρος, χαῖρε, κατάσχιον· * χαῖρε, Θεοῦ ὅρος, * ἐν ῷ κατοιχεῖν ὁ Λόγος * πάντων ηὐδόχησε πρὸ τῶν αἰώνων.

Σιδηρά σου ράβδω * χραταιάς ἀντιλήψεως * ως ύλαχτοῦντας χύνας, * ως ωρυομένους θήρας, * τὰ περιχυχλοῦντα * τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν * ἀποσόβει πάθη * δεινώς με πολιορχοῦντα, * ῖνα τὸ Χαῖρε σοὶ, Παρθένε, χράζω.

'Ωραιώθης δλη * τον ώραζον εν κάλλεσιν * ύπερ υξούς άνθρώπων Χριστόν τεκούσα * ή εν γυναιξίν ώραζα. * διό σοι τέ χαζρε κράζομεν χαζροντες. * Χαζρε, Θεοτόκε * Αγνή κεχαριτωμένη. * χαζρε, τῆς κτίσεως ενδοξοτέρα.

Δανιήλ δ είδεν * όρος πρίν άλατόμητον, * Θεογεννήτορ, χαϊρε, έξ οὐ ἐτμήθη * ἀκρογωνιαῖος λίθος· * Χαϊρε, θεοδόχε ἀνθρακοφόρε λαβίς· * χαϊρε, των ἀύλων * Αγγέλων ἀγιωτέρα· * χαϊρε, τῆς κτίσεως τιμιωτέρα.

Του Αγίου. Οι θεοβρήμονες Πατδες.

Π θεορρήμων σου γλώσσα έν τῷ κόσμῳ * ώσπερ χρυσήλατος σάλπιγξ * έξ οὐρανοῦ ἀπηχήσασα, * Τεράρχα Κυρίου, * τὴν πλάνην ἀπήλασε.

Ιερουργέ των άρρήτων μυστηρίων, * και μυστιπόλε των άνω, * και τῆς Τριάδος ὑπέρμαχε, * ἰκετεύων μὴ παύση * σωθήναι τὴν ποίμνην σου.

'Ως τῆ Τριάδι λατρεύων, Ίεράρχα, * και χορῷ τῶν Αγγέλων * συναυλιζόμενος, "Όσιε, * ίκετεύων μὴ παύση * σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοχίον.

Υπερρυώς εν γαστρί σου συλλαβούσα * τον άγεώργητον βότρυν, * 11αρθενομήτορ, εβλάστησας * επαξίως ούν πάντες * το χαϊρέ σοι χράζομεν.

Έτερος του Αγίου. Αστέκτω πυρί.

ε ασθοίς εὐσεβείας σε, Πάτερ * Όσιε, την θρέψασαν ἐκτρέφεις Εκκλησίαν * ἀπονέμων ἐπταπλασίω * ἄρτω θείας χάριτος ταὐτη θρέπτρα * γλεῦκος προχέων ὡς πόμα δὲ * τὸ τῶν ἰαμάτων, * παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Είς πᾶσαν τὴν Υῆν ἐπεξῆλθε, * Πάτερ, σοῦ ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων· ἀλλ' ἡ ἔχρρων * βασιλίς σε περιορίζειν * τοπιχῶς ὑπείληρεν, ἀλλ' ἐψεύσθη· * σὺ γὰρ ὡς γίγας ὑψίδρομος * τὸ πᾶν περιλάμπεις * τῶν λόγων ταῖς ἀχτῖσι.

Λαμπρύνθητι σήμερον ἄπας * σύλλογος Πιστών, μετ' εὐφρος σύνης ὑπαντώντες * τῷ προχρίτψ τῶν Διδασχάλων * ἡχει γὰρ, ἐρέστηχε διανέμων * πᾶσι τὴν χάριν τὴν ἄφθονον, * ἦς ἐμρορηθώμεν * γηθόμενοι πλουσίως.

Θεοτοχίον.

Όρῶ σε Μητρὸς ἐν ἀγκάλαις, * οἶδά σε δ' ἀπρόσιτον Θεότητος τῆ φύσει· * πῶς οὖν, Λόγε, χερσὶ κατέχη, * ὸς χειρὶ τὴν σύμπασαν ἔχεις κτίσιν; * ἔφη Συμεὼν, Θεάνθρωπε, * τὴν ἀπόρρητόν σου * δοξάζων δυναστείαν.

Καταβασία.

- » ΄Α στέκτφ πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*

 » Τῆ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ϋμνον ἔμελπον. Εὐ
 » λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς

 » πάντας τοὺς αἰῶνας.
 - Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή θ'. Ο Είρμός.
- Τρρίζε * πᾶσα ἀχοή * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν! *
 ὅπως ὁ ὕψιστος * ἐχών κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος,*
- » παρθενιχής άπό γαστρός * γενόμενος άνθρωπος. * διό την άχραν-» τον * Θεοτόχον οι πιστοί μεγαλύνομεν.
- 'Ιδού σε * πάσαι γενεαί * μαχαρίζουσι την ἀειμαχάριστον * ώς προεφήτευσας, * Θεογεννήτορ, * έχ Θείου Ηνεύματος * χαὶ ώς

τεκούση την χαράν * το χαίρε βοώσι σοι * Χαίρε, ζωής θη-

σαυρέ * χαίρε, χρήνη ψυγικόν μέλι βρύουσα.

"Ωρθωσας, * Δέσποινα 'Αγνή, * του προπάτορος 'Αδάμ το όλισθημα, * και της προμήτορος * Εύας την λύπην * είς χαράν ἔτρεψας· * ώς οὖν αἰτία τῆς γαρᾶς * τὸ γαζοε βοώμεν σοι· * Χαΐρε, χαρά των Πιστων. * Χαΐρε, των Χριστιανών άγαλλίαμα.

Άξιον * Χαϊρέ σοι βοάν· * έν σοι γάρ ούσιωδώς ή άίδιςς* χαρά έσκήνωσε, * Παρθένε Κόρη * Θεογεννήτρια * Χαΐρε, Παραδεισε τρυφής. * χαϊρε, ή χρυσόρρειθρος * άθανασίας πηγή. * χαϊρε,

νέχταρ άληθές ή προχέουσα.

Νύσσει μου * βέλει γλυκερῷ * τὴν καρδίαν ὁ σὸς πόθος, Πανύμνητε, * καὶ ἐκβιάζει με * Χαιρέ σοι κράζειν * διὰ παντός και βοάν. * Χαίρε, γαλήνιε λιμήν. * χαίρε, ή ποντίσασα * τόν νοητόν Φαραώ, * γλυχυτάτη ευδιάβατος θάλασσα.

Ιού Αγιου. Τον προδηλωθέντα.

λλος χρυσορρόας έράνης, πάγχρυσε ΙΙάτερ. * το χρυσούν γας ΔΙ στόμα και ή γλυκεία σου γλώσσα * πλημμυρούσε τῷ τῶν δογμάτων πελάγει, * καὶ ψυχάς αύχμώσας καταρδεύουσι.

Θάλασσαν ὑπάρχουσαν ἀδιάβατον, Πάτερ, * τὴν Γραφὴν βατην και πλευστην άπειργάσω τῷ κόσμῷ * τῷ ἰστίῳ άναπετάσας του λόγου, * καὶ πρός γνώσιν ἄκλυστον ἐλάσας τὸν νοῦν.

Σύ της άχενώτου πηγής άντλήσας τὰ ρείθρα, * ποταμούς δογμάτων τη Έχχλησία προχέεις, * έξ ων απαντες οι διψώντες άντλούμεν * νάματα χρυσόρρειθρα, Χρυσόστομε.

()ESTOXION.

Βάτον χαιομένην πυρί χαι μή φλεγομένην * προσεώρα πάλαι Μωσής, Θεομήτορ Παρθένε, * την θεόδεκτον προτυπών σου γαστέρα * ὑποδεξαμένην τὸ ἀχήρατον πῦρ.

Έτερος του Αγιου. Καινόν τό θαϋμα.*

Υτρατός 'Αγγέλων, * δήμος Προρητών, * 'Αποστόλων τε xz! 🚣 των Μαρτύρων θείος χορός * ήμιν συναγάλλονται * φαιδρώς χοινωνουντες * τής Εορτής, Παμμάχαρ, χαι των ύμνων των σων * οίχειαν ήγούμενοι την χάριν. * πάντων γάρ έσχες * έν σοί τόν βίον αποματτόμενος.

Ίδου του πόσμου * έλαμψε το φως, * ο πανύψηλος έναπέφηνε θεΐος πυρσός, * το γλυχύρρουν πέλαγος * των θείων χαρίτων. * έμφορηθώμεν δεύτε του φωτός, άδελφοί. * θαλφθώμεν, άρδεύσωμεν παρδίας, * ἄσμασι πάντες * τον Χρυσορρήμονα μεγαλύνοντες.

'Ως όβολούς σοι * δύω την ώδην * της απόρου μου και δει-

λαίας, Παμμάχαρ, ψυχής * ἀγαθών παντοίων μέν * οἰκτρῶς χηρευούσης, * πόθου δὲ θείου πλούτω προσαγούσης αὐτὴν, * χρηστότητος μίμημα τῆς θείας * δέχοιο, χάριν * ἀντιβραβεύων μοι πλουσιόδωρον.

Θεοτοχίον.

Βαδίζων τρέμω, * έφη Συμεών· * τόν σαλεύοντα τῆ προσβλέψει δὲ πᾶσαν τὴν γῆν * κατέχων ρωννύομαι * σόν τόκον, Παρθένε· * τῆς τρομερᾶς σαρκός δ' ἀπολυόμενος, * χρησμῶν μοι τῶν θείων ἀποβάντων * γαίρων κομίζω * καὶ τοῖς ἐν ἄδη λύτρον, τὰ εὐαγγέλια.

Καταβασία.

- » Το νόμω, σκιά * καὶ γράμματι τύπον κατίδωμεν, οἱ πιστοί· *
 » Το παν άρσεν τὸ τὴν μήτραν * διανοίγον άγιον Θεῷ· * διὸ
 » πρωτότοκον Λόγον, * Πατρὸς ἀνάρχου λίὸν, * πρωτοτοκούμενον
- » Μητρί * ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ακουτίσθητε.*

Α γάλλου πόλις πόλεων * πασών ή Βασιλεύουσα, * ώς τοῦ καλοῦ σου Ποιμένος * τοῦ Ποιμενάρχου τὸ σκῆνος * ἀπολαβοῦσα σήμερον, * τοῦ σὲ καὶ κόσμον ἄπαντα * ἡυθμίζοντος καὶ σώζοντος * μελισταγοῦς Χρυσοστόμου, * καὶ ἐπικρότει τοῖς ὕμνοις. Θεοτοκίον, διωρίον.

Τροικτή ή προστασία σου, * Μαρία Θεοκόσμητε, * καὶ φοβερά σου ή δόξα * πάση τῆ γῆ, Θεοτόκε: * εἰς σὲ γὰρ νῦν καυχώμεθα: * σὲ καὶ μεσίτιν ἔχοντες * πρός τὸν Υἰὸν καὶ Κτίστην σου, * τῆ ἀκοιμήτφ πρεσβεία * τῆ σῆ σωθείημεν πάντες.

Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίχους δ΄. και ψάλ-

λομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν."

σου * των λειψάνων σεβόμεθα * ώς πηγήν άγιάσματος.

Α δίχως της ποίμνης σου * ἀπελαθείς, Πάτερ "Οσιε, * προσωμίλησας θλίψεσι * πιχραϊς, έξοριαις τε· * ἐν αῖς ἡξιώθης * μακαρίου τέλους, * οἶα γενναῖος ἀθλητης * καταπαλαίσας τὸν πολυμήχανον· * διὸ τῆ ἐπανόδω σου * ἡ Ἐπκλησία ἀγάλλεται, * ἤν χρυσῷ κατεκόσμησας * τῶν πανσόρων δογμάτων σου.

Ο στύλος ο πύρινος, * ο ποταμός ο τοῖς νάμασι * τῶν δογμάτων κατάβρυτος, * ο νοῦς ο οὐράνιος, * τῆς θεολογίας * το

Men. Tom. III.

πάγχρυσον στόμα, * άμαρτωλών έγγυητής, * τῆς μετανοίας xήρυξ ὁ ἔνθεος, * φωστήρ ὁ διαυγέστατος, * ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος,*

ό μακάριος σήμερον * άνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Κόσμον ώς βασίλειον * ή Βασιλίς το σον λείψανον * δεξαμένη.
Χρυσόστομε, * έν τούτφ σεμνύνεται: * καὶ ἐγκαυχωμένη * ἐπὶ τοῖς σοῖς λόγοις, * τὴν οἰκουμένην συγκαλεῖ * εἰς εὐφροσύνην καὶ θείαν μέθεξιν * ἀφθόνων τῶν χαρίτων σου, * μεγαλορώνως κραυγάζουσα: * Ἰησοῦ ὑπεράγαθε, * σὺ εἰ δόξα τῶν δούλων σου.
Δόξα, Ἰηνος δ΄. Γερικανοῦ.

Τάτερ Χρυσόστομε, * ὡς ποταμός θεόβρυτος * ἐχ τῆς Ἑθέμ μυστιχῶς ἐξερχόμενος, * εἰς ἀρχὰς τέσσαρας διαδραμών σοῦ λόγοις τῆς γῆς τὰ πέρατα, * πάντα πιστόν χατήρδευσας * τῆ παγχρύσω διδασχαλία σου * διό τὴν ἐπάνοδον * σοῦ τῶν θείων λειψάνων * ἡμῖν σαρῶς πολιτογραφήσας, * πρεσβεύεις σωθῆναι * τὰς ψυχὰς, Ἰωάννη, τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καὶ νῶν, Θεοτοχίον.

Τα παντοίων χινδύνων * τους δούλους σου φύλαττε, * ευλογη-Τω μένη Θεοτόχε, * ίνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

> Δοξολογία μεγάλη, και Απόλυσις. Δοδοται δέ και άγιον έλαιον τοις Αδέλφοις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Γυπικα, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου Δόη γ΄, και ς΄. Εἰς την Εϊτοδον Τροπαριον: Η τοῦ στόματός σου.

Δόξα, το Κοντάκιον Έκ των ούρανων εδέξω. Καὶ νῦν, Θεοτοκιον.

Προκειμένου, Ήχος α΄.

Τό στόμα μου λαλήσει σορίαν, και ή μελέτη τής καρδίας μου σύνεσιν.

Στιγ. 'Ακούσατε ταῦτα, πάντα τὰ 'Εθνη' ἐνωτίσασθε, πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Ο Απόστολος, πρός Εβραίους.

'Αδελφοί, τοιούτος ήμεν επρεκεν 'Αρχιερεύς. Ζήπει Νεεμ-

'Αλληλούτα, Ήγος β'.

Στόμα δικαίου αποστάζει σορίαν, γλώσσα δε άδικων εξολείται.

Στίγ. Ο νόμος του Θεού αύτου έν καρδία αύτου, και ούκ ύποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αύτου.

Εύαγγέλιου, κατά Ίωάννην.

Είπεν ὁ Κύριος Έγω είμι ἡ θύρα.

Τέλος. Μία ποίμνη, είς ποιμήν. Ζήτει τῆ ιγ'. Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καὶ τὰ λοιπά.

ΤΗ: ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Έρραιμ του Σύρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια,

Ήχος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

τητοῦ Παραδείσου τὰ κάλλη * κατοπτρισάμενος, * καὶ δαψιλώς τρυφήσας * άχηράτους λειμώνας * έξηνθησας τῷ χόσμῳ * γνώσιν Θεού. * ής μετέχοντες, "Οσιε, * πνευματική διαθέσει τή των ψυχων * άναθάλλομεν έν πνεύματι.

* * την του Κριτού παρουσίαν * ίστορησάμενος * τοῖς τῶν δακρύων ρειθροις * των ψυχών τὰς λαμπάδας * ἀνάπτειν ἐκδιδάσκεις,* πασι βοών * του Νυμφίου την έλευσιν· * Περιβαλώμεθα πάντες

στολήν λαμπράν * ύπαντήσαι τῷ Νυμφίφ Χριστῷ.

🛂 ή έγχρατεία το σώμα * περιφραξάμενος, * τὰς τῶν παθῶν χινήσεις * άπενέχρωσας, Πάτερ, * εύχαζς και άγρυπνίαις· * όθεν έν σοὶ * ἡ τοῦ Πνεύματος δύναμις * ἐπισχιάσασα, ἔδειξε νοητόν * σε φωστήρα και παγκόσμιον.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, ⁵Hχος πλ. β'.

Εμφρόνως * των όχληρων του βίου ἐπαναστὰς, * Έφραὶμ ἀοίπρός Θεόν πρακτικώς άναγόμενος * τῷ κόσμφ ἔλαμψας φωστήρ,* χαι βήματα ζωής τοις ανθρώποις επήγασας. * διό * μή παύση έν ταϊς εύχαϊς σου στηρίζων ήμας, * έχ βλάβης τοῦ άλλοτρίου ρυσθήναι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν, "Οσιε Πάτερ.

Καί νον, Θεοτοκίον.

Θεόν έχ σοῦ σαρχωθέντα * έγνωμεν, Θεοτόχε Παρθένε· * αὐτόν ιχέτευε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ή Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

ρωσά σε σταυρούμενον, * Χριστέ, ή σὲ χυήσασα * ἀνεβόα· * Τί το ξένον, δ όρω * μυστήριον, Υίε μου; * πως ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκί κρεμάμενος, ζωής χορηγέ;

'Αποστίγου, Στιχηρά της 'Οκτωήγου. Δόξα, 'Ήγος δ'. 'Ανατολίου.

Προφητικώς καταβρέχων * τὴν στρωμνὴν τοῖς δάκρυσι, * καὶ ρισκότην βίου ποιούμενος τὴν μετάνοιαν, * τῆς κρίσεως τὸν ρόβον * ἔργοις ἡμῖν καὶ διὰ λόγων ὑπέδειξας, * τὴν σὴν τιμωπραγμάτων * αὐτουργὲ Κυρίου, Ἐρραὶμ ἀοιδιμε: * διὸ καὶ νῶν ουσωποῦμέν σε: * Πρέσβευε Υριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοχίον. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Κατακρίσεως έύσαι με, * Παναγία Θεόνυμρε· * καὶ δεινών πταισμάτων την ταπεινήν μου ψυχην * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρς ἐτάσεως, * ἤς ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρό τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν. Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα σε * έπι ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ 'Αμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * και μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Γιε ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακροθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * και τοὺς πόδας σου, Λόγε, * πρωγλώθης * ὑπ' ἀνόμων, και τὸ αΐμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; 'Απολυτίκιον, 'Ηγος πλ. δ'.

Ταϊς τῶν δακρύων σου ροαῖς * τῆς ἐρἡμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας. * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἐκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας. * καὶ γέγονας φωστὴρ * τῆ οἰκουμένη λάμπων τοῖς θαύμασιν, * Ἐρραὶμ Πατὴρ ἡμῶν '()σιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήχου, καὶ τοῦ Αγίου εἰς 😴. οῦ ἡ Ακροστιχίς

Έρραλμ γεραίρω τον νοητόν Εύφράτην. Θεοράνους.

'Ωοη α'. Ήχος πλ. β'. 'Ως εν ήπειρω πεζεύσας.*

Εὐρραντική ἐπομβρία * σῶν προσευχῶν * τὴν ψυχήν μου ἄρο δευσον * ξηρανθεῖσαν τῷ αὐχμῷ * τῶν παθῶν, καὶ λόγον μοι τὴν σὴν * εὐρημοῦντι ἐορτὴν, * Παμμάκαρ, ἔμπνευσον.

Φῶς νοητόν ἀπαστράψας * ρωτιστικός * ἀνεδείχθης ἥλιος,* ρεγγοβόλοις ἀρεταῖς * καὶ δογμάτων κάλλεσιν, Ἐρραίμ, * και ταυγάζων τῶν Πιστῶν * ἄπαν τὸ πλήρωμα.

'Ρείθροις δακρύων τὴν ρλόγα * τὴν τῶν παθῶν * κατασβέσας, γέγονας * σκεῦος τίμιον, 'Ερραὶμ, * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, πηγὰς * ἀναβλύζων διδαχῶν, * θεομακάριστε.

Θεοτοχίον.

'Αδιαφθόρως τον Λόγον * ἐν σῆ γαστρὶ * δεξαμένη τέτοχας * τον λυτρούμενον φθορᾶς * τοὺς αὐτὸν λατρεύοντας ἀεὶ, * Μητροπάρθενε σεμνὴ, * πύλη τῆς ὄντως ζωῆς.

'Ωοή γ'. Οὐκ ἔστιν "Αγιος ὡς σύ.*

Τλύος πάσης έμπαθοῦς * σεαυτόν ἐχχαθάρας, * ἀνεδείχθης δοχετον * ἀρετῶν ὡς ἀληθῶς, * καὶ σχεῦος χωρητικόν * χαρισμάτων * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος.

Μηδόλως ϋπνον όρθαλμοῖς * δεδωχώς, οἶχος ὤφθης * τῆς Αγίας Τριάδος, * καὶ σορίας θησαυρός * τὸν κόσμον καταπλουτῶν * χρυσαυγέσι * δόγμασι, Μακάριε.

Γνωρίζει άλλον σε Χριστοῦ * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία * χρυσορρόαν Εὐρράτην * πελαγίζοντα σορῶν * δογμάτων ἐπιρροαῖς, * καὶ τὴν κτίσιν * πᾶσαν καταρδεύοντα.

Θεοτοχίον.

Έν δύω φύσεσιν ὁ εξς * τῆς Αγίας Τριάδος * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * σαρχωθεὶς θεοπρεπῶς * προῆλθε, τοὺς ἐξ 'Αδὰμ * διασώζων, * Ιἰάναγνε, χρηστότητι.

Ο Ειρμός.

Ο ἀχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν Πιστῶν σου, 'Αγαθέ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. α΄. Τον συνάναρχον Λόγον.

Τόν θησαυρόν σορίας τῶν μυστηρίων Χριστοῦ, * τὸν κρατῆρα τὸν θεῖον τῆς κατανύξεως * ἀνυμνήσωμεν, πιστοὶ, ἐν τῆ μνήμη αὐτοῦ * φερωνύμως γὰρ ἀεὶ * τὰς καρδίας τῶν πιστῶν * εὐρραίνει ἔπεσι θείοις * Ἑρραὶμ, ὡς πράκτωρ καὶ μύστης * τῶν τοῦ Κυρίου ἀποκαλύψεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Η θερμή προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, * ἡ ἐλπὶς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, * τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, * ἀειπάρθενε 'Αγνὴ, * τὸν Υίόν σου καὶ Θεὸν * ίκέτευε σὺν 'Αγγέλοις, * εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υίοῦ σου, Θεοχαρίτωτε, * τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη πᾶσα κατήργηται, * καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς καταπεπά-

τηται· * διὰ τουτο οἱ πιστοὶ * κατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν 12: εύλογούμεν,* καί Θεοτόκον κυρίως * όμολογούντες σέ μεγαλύνομεν.

'Ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις.*

Ρημάτων δύναμις * των σων διέδραμεν * έπὶ πάντα τον κό σμον, * ύψοποιῷ * φέγγει ταπεινώσεως * τὴν ἀβλεψίαν τῶν ψυγών * ἐκδιώκουσα, Μακάριε.

Αμέμπτως ήνυσας * τον βίον, δάχρυσι * σεαυτόν ἀποκλίνας, * και τοῦ Κριτοῦ * πᾶσι τὴν ἐπέλευσιν * καθιστορῶν λί-

γοις σοφοίς, * Θεοφάντορ άξιάγαστε.

Ίδών σου Κύριος * τής ταπεινώσεως * το περίδοξον ύψες,* ύψοποιόν * λόγον σοι χαρίζεται· * δι' οδ αίρέσεων δεινά * τεταπείνωται ύψώματα.

'Ρωσθείς τη χάριτι * του Παντοχράτορος * πρός άρχὰς παρτάξω * δαιμονικάς, * Πάτερ, και νενίκηκας, * ὑπερ ἡμῶν ἐκὸνσωπών * των θερμώς άνευρημούντων σε.

'Ως θεΐον τέμενος, * ώς δρος άγιον, * ώς πηγήν άφθαρσίας,' ώς έχλεχτην * μόνην χρηματίσασαν * τῷ πλαστουργῷ ἡμών Θεώ, * την Παρθένον μαχαρίσωμεν.

'Ωρ'ς ε΄. Τῷ θείω φέγγει σου, 'Αγαθέ.* Γιταϊς τῶν δακρύων ἐπιβροαϊς * τὸ τῶν ἡδονῶν ὁλοσχερῶς, ' lia-Ι τερ, έξηρανας πέλαγος. * χαὶ τῆ ἀναβλύσει * τῶν διδαγμάτων σου * αιρέσεων χειμάβρους, * Μάχαρ, χατέχλυσας.

Ο νούς σου νεύσει τη πρός Θεόν, * Πάτερ, λαμπρυνόμενος. Έρραζα, * θεοειδής όλος γέγονεν, * έσοπτρον καθάπερ * τοῦ θείου Πνεύματος * άθλους τὰς ἐμφάσεις * ὑποδεχόμενος.

Ναός έγένου χωρητικός, * Πάτερ, τζς Τριάδος άληθώς, * πεποιχιλμένος τῆ χάριτι * καὶ τῆ διαυγία * τῶν καθαρῶν ἀρετῶν * και τη των διδαγμάτων * άκεραιότητι.

()ESTOXIOV.

Νεχρόν με έδειξεν έν Έδεμ * γεύσις ή του ξύλου πονηρά ! έπιβουλή τή του όφεως. * σύ δὲ ζωοδότην * Χριστόν χυήσασα * έζωωσάς με, μόνη * Θεοχαρίτωτε.

'12ος ς'. Του βίου την θάλασσαν.*

ν ψάμμον θεμέλιον, * άλλὰ πίστιν άββαγτ; * ό Θεοφόρος ₩υ μενος, * ταϊς τοῦ ἐχθροῦ παντοίαις ἐπιβουλαϊς * ἀχλόνηςς έμεινεν, * άπττήτφ δυνάμει * χυβερνώμενος.

Ή γλώσσα σου κάλαμος * όξυγράφου άληθώς * ώς γραμματέως γέγονεν * ύφηγουμένη γνώσεν πανευσεβή, * πλαξίν έγχαράττουσα * χαρδιών, Πάτερ, νόμον * τόν του Πνεύματος.

Τό σόν οι ἐκπλέοντες * των δογμάτων γαληνόν, * Έρραιμ θεόφρον, πέλαγος, * τριχυμιών λυτρούνται ψυχοβλαβών, * καὶ ζάλης αιρέσεων * άνανεύοντες πίστει * διασώζονται.

Θεοτοχίον.

Ο πάσης ἐπέχεινα * νοουμένης ώς Θεός * χαὶ ὁρωμένης χτίσεως * σωματωθείς προηλθεν έχ σης γαστρός, * τηρήσας σε άφθορον * ώσπερ ης πρό τοῦ τόχου, * Θεονύμφευτε.

Ο Είρμός.

» ΓΕΤΟΟ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορών * των πειρα-» Ι σμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * » βοώ σοι 'Ανάγαγε * έκ φθοράς την ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών.*

Τιήν ώραν ἀεὶ * προβλέπων τῆς ἐτάσεως * ἐθρήνεις πικρώς, *

Ι Έρρακιι ώς πιλάσιως * Έφραίμ, ως φιλήσυχος * πρακτικός δὲ γέγονας * ἐν τοῖς έργοις διδάσκαλος, "Οσιε. * "Οθεν, Πάτερ παγκόσμιε, * ραθύμους έγείρεις πρός μετάνοιαν.

Ο Οικος πρός το Τράνωσόν μου.

[χνηλατείν βουλόμενος, Πάτερ, * του Προδρόμου ταϊς τρίβοις, * έχ τοῦ χόσμου μόνος * αὐτὸς ἀπάρας εἰς ἔρημον * χατώχησας. Βλέπων σε οὖν οὕτω * βιοῦντα ὁ ἐχθρὸς τὸν δίχαιον, γύναιον * πάνυ άναιδές * κατά σου διεγείρει, οἰόμενος * διά του άρχαίου όπλου * την σην καταβαλείν άνδρειότητα * και την άγνείαν μολύνειν σου, * ΐνα μη έν τοῖς λόγοις καὶ ἔργοις σου * ραθύμους έγειρης πρός μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τή ΚΗ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Έρραίμ τοῦ Σύρου.

Στιχοι.

"Ηχουσε γλώτταν ψαλμικώς, ην ούχ έγνω, Έρραὶμ, ἄνω καλούσαν, ό γλώσσαν Σύρος. Εικάδι όγδοάτη Νόες Έφραιμ θυμόν άπηϋρον.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον και σώσον ήμας. 'Αμήν.

ωδη ζ. Δροσοβόλον μέν την κάμινον.

🦜 ομοθέτης Μοναζόντων άχριβέστατος * ώφθης, σεβασμιώτατε,* - δύπαλείπτης τε * πρός έχθρων παντοίων συμπλοχάς. * διό σου τιμφμεν τό σεπτόν * και ίερον έπι της γης, * Ιιάτερ, μνημόσυνον.

Έναρμόνιον του Πνεύματος, Αοίδιμε, * δργανον έχρημάτι-

σας, * ύπηχούμενον * ταζ αύτοῦ ἐκάστοτε πνοαζ, * καὶ μέλς σωτήριον ήμεν * τῆς μετανοίας μελφδοῦν * τοζ ἀνυμνοῦσί σε. Θεοτοκίον.

Υπέρ λόγον σου ή σύλληψις, Θεόνυμφε· * Θεόν γὰρ λόγον τέτοχας * τὸν ἡυσάμενον * ἀλογίας πάντας τοὺς βροτοὺς, * και λόγον παρέχοντα βοἄν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

 ${}^{\prime}\Omega\delta\dot{\eta},\,\,\dot{\eta}',\,\,{}^{\prime}Ex$ ployes tots 'Oslois.*

Φωτορόρος ως άλλος * ἐδείχθης ἡλιος * διδαγμάτων ἀκτῖνες * πέμπων τοῖς πέρασι, * σκότος ἀφεγγὲς * ἐκμειώσας, Μακερεί, * πάσης ἀμαρτίας * φωτὶ τῆς μετανοίας.

'Ρείθροις θείων δογμάτων * περιχυχλούμενος, * ποταμός ως έξ άλλης * Έδεμ πεπόρευσαι, * πρόσωπον τής γής * χαταρδεύων, Θεσπέσιε, * χαὶ τῆς ἀσεβείας * ζιζάνια συμπνίγων.

Θεοτοχίον.

'Αληθή θεοτόχον * όμολογούντες σε * τοῦ 'Αγγέλου τὸ Χαϊρε * πίστει βοῶμεν σοι * μόνη τὴν χαρὰν * ἐπὶ γῆς γὰρ ἐχύησας, * Κεχαριτωμένη * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ο Είρμός.

» Τχ φλογός τοις 'Οσίοις * ορόσον επήγασας, * καὶ Δικαίου θυσίαν * ΰδατι εφλεξας: * άπαντα γάρ δράς, * Χριστε, μόνφ

» τῷ βούλεσθαι· * σε ὑπερυψοθμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 12ος θ. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.*

Τρωθείς ἀγάπη τοῦ Παντοχράτορος * δλον σαυτοῦ * τον βίον θρηνωροῦν διετέλεσας, * ἐκβοῶν μετ' ἐκπλήξεως, "Όσιε· * Ανες τὰ κύματά σου, * Σῶτερ, τῆς χάριτος, * ταύτην μοι πλουσίως συντηρών * ἐν τῆ μελλούση ζωῆ.

Ήδὺς ὁ λόγος σου, κατανύξεως * παρεκτικός * καὶ πλήρη; φωτισμοῦ τοῖς προστρέχουσι,* θεορόρε Ερραὶμ ἀξιάγαστε· * ἄμεμπτος δὲ ὁ βίος * πάσαις κοσμούμενος * ταῖς θεορεγγέσιν ἀρεταϊς καὶ λαμπρυνόμενος.

Ναός τοῦ Πνεύματος ἐχρημάτισας * καὶ ποταμός * ναμάτων ζωηρρύτων πληρούμενος, * Έκκλησίας θεμέλιος ἄσειστος, * ἔρεισμα Μοναζόντων, * ρείθρον ἀένναον * θείας κατανύξεως, Ἐρραίμ * ἀξιοθαύμαστε.

Osotoxiov.

Νοείν οὐ δύναται νοῦς ἀνθρώπινος * τὸ ὑπὲρ νοῦν * τοῦ τό κου σου, Παρθένε, μυστήριον * ὁ Θεὸς γὰρ σκηνώσας ἐν μέσφ σου, * κλείθρα τῆς παρθενίας * οὐ παρεσάλευσε * μόνος ὡς ἐπίσταται αὐτὸς * ὁ ἀκατάληπτος.

Ο Είρμός.

Εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * ᾿Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * ὄν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

'Εξαποστειλάριον. 'Ο ούρανόν τοῖς ἄστροις.*

Ος ποταμός ὑπάρχεις * ἡεῖθρα χρυσόἠἡυτα βρύων, * καὶ τοὺς λαοὺς διεγείρων * τῆς μετανοίας πρός τρίβον. * Χριστόν ἰκέτευε, Πάτερ * Ἐφραὶμ, σωθῆναι τὸν κόσμον.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ελπίς ἀπηλπισμένων, * καταφυγή Χριστιανών, * πανύμνητε Θεοτόκε, * τών θλιβομένων ή χαρὰ, * ἐκ πάσης θλίψεως ρῦσαι * τοὺς ἀναξίους σου δούλους.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. $\Delta \delta \ddot{\xi} \alpha, \ ^7 H \chi \text{ps} \ \beta'. \ K υπριανού.$

σπερ φοίνιξ δαυιτικώς έξανθήσας, * "Οσιε Πάτερ, * τὰς γλώσσας τῶν βλασφήμων ἐξέκοψας * ἐν τῆ μαχαίρα, Ἐφραίμ. *
τὰς ἀβύσσους τῶν παθῶν * ἐξήρανας δι ἐγκρατείας. * ὅργανον
ἀνεδείχθης τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, * τοῦ Σταυροῦ τὸ ὅπλον ἀναλαβών. * Χριστὸν ἀπαύστως δυσώπει ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει
τελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον.

"Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν.*

Τάντων * θλιβομένων ή χαρά, * καὶ άδικουμένων προστάτις, * καὶ πενομένων τροφή, * ξένων τε παράκλησις, * χειμαζομένων λιμήν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις, * καὶ βακτηρία τυρλών, * Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου * σὸ ὑπάρχεις. * Αχραντε, σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

ή Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

βρεις * ὑπομείναντα πολλάς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες λέγουσα. * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Υἰἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε. Ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, ὡς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ζήτει την 'Ακολουθίαν είς 'Οσίους.

Men. Tom. III.

52

ΤΗ ΚΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ή Άνακομιδή των Λειψάνων του Άγιου Τερομάρτυρος Ίγνατιου του Θεοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους τ΄, καὶ ψαλλου: Στιχηρά Προσόμοια,

Πχος δ. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

() εολόγων ἀκρότητος * χρηματίσας διάδοχος * τοῖς ἐκείνων ἔχνεσιν ἡκολούθησας, * ᾿Ανατολῆς ἐξορμώμενος * καὶ Δύσει εχινόμενος, * καὶ φωτίζων ἀστραπαῖς * τοῦ ἐνθέου κηρύγματος * ἔνθα, ΙΙάνσοφε, * ἐκ τοῦ κόσμου μὲν ἔδυς, * εἰς Θεόν δὲ * ἐξενέτειλας τῷ φέγγει * κατεστεμμένος τῆς χάριτος.

ε ερώς ἀπεδόθη σου * τἢ σἢ πόλει τὰ λείψανα, * Θεοφόρε πανσορε, δι' ἀθλήσεως * άγιασθέντα λαμπρότερον. * καὶ Νάρπι στίλβοντα, * τὴν ἐπάνοδον ἡμῖν * πανηγύρεως πρόξενον * ἀπειργάσαντο, * εὐφροσύνης πληρούντα * θεοπνεύστου, * θυμηδίας ἐμπιπλώντα * τοὺς εὐσεβῶς σε γεραίροντας.

Αναλάμψας ως ήλιος * ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, * τὰ τος κόσμου πέρατα κατεραίδρυνας * ταῖς λαμπηδόσι τῶν ἄθλως σου, * θερμῶς προϊστάμενος * καὶ συγγράφων ἀληθῶς * εὐσεβειες διδάγματα. * ὅθεν γέγονας * καὶ τρορή τῷ Δεσπότη * τῷ τε πάντα * διατρέφοντι, Παμμάκαρ, * ἀδιαλείπτω χρηστότητι.

Τιξ 'Εφας μέν πρότερον * Έωσφόρος, Ίγνατιε, * ἐν δυσμαϊς
Τι διηύγασας φαεινότατος * νῦν δὲ τῶν θείων λειψάνων σου ἐν τῆ ἐπανόδω φαιδρὰς * τὰς ἀκτίνας ἐπὶ γῆς * ἀφ ἐσπέρας ἐρηπλωσας * διὸ πρέσβευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθηναι τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος $\pi \lambda$. δ'.

Ερφόρε Ίγνάτιε, * τὸν σὸν ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος, * μισθὸν ἐκομίσω * τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ * τὸ τελειωθῆναι δι' αἴματος: * διὸ * σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ, * δι' ὁδόντων θηρίων ἡλέσθης * καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης: * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * ᾿Αθλητὰ μεκάριε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου.

"Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.*

Σῶσόν με, πάναγνε Δέσποινα, * ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἀπορρήτως χυήσασα. * σὲ γὰρ μόνην χέχτημαι * προστασίαν χα

ἄρρηχτον * τεῖχος, καὶ σκέπην καὶ ἀγαλλίαμα * καὶ τῆς ψυχῆς μου θείαν παράκλησιν· * σὺ οὖν με λύτρωσαι * ἀκοιμήτου σκώληκος * καὶ τοῦ πυρὸς * τοῦ διαιωνίζοντος, * Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

ή Σταυροθεοτοχίου, όμοιου.

τητί το ορώμενον θέαμα, * δ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * χαθορᾶται, τω Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἄπασαν * χτίσιν ξύλω ἀνήρτησαι; * χαὶ θανατοῦσαι ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; * ἡ Θεοτόχος χλαίουσα ἔλεγεν, * ὅτε ἑώραχεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀσπόρως ἐχλάμψαντα * Θεὸν χαὶ ἄνθρωπον.

Είς του Στίχου, Στιχηρά τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, 'Ήχος α'.

Τῆς στερράς καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς, * ἀξιομακάριστε Τηνάτιε! * σὺ γὰρ πρός τὸν ὅντως σὸν ἐραστὴν * ἀνένδοτον ἔχων * τὴν ἔφεσιν ἔλεγες. * Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον, * ὑδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ * ἔνδοθέν μοι λέγον. * Δεῦρο πρός τὸν Πατέρα. * "Οθεν Θείω Πνεύματι πυρπολούμενος, * ὅτῆρας ἡρέθισας * κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι * καὶ πρός τὸν ποθούμενον παραπέμψαι Χριστόν. * δν ἰκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

 $\mathbf{K} \boldsymbol{\alpha} \mathbf{i} \ \mathbf{v} \mathbf{\tilde{u}} \mathbf{v}, \ \Theta \mathbf{e} \mathbf{o} \mathbf{v} \mathbf{e} \mathbf{v} \mathbf{i} \mathbf{o} \mathbf{v}.$

μαρτωλών τὰς δεήσεις * προσδεχομένη, 'Αγνή, * καὶ θλιβομένων στεναγμούς μὴ παρορώσα, * πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνών λαγόνων σου * σωθήναι ἡμᾶς, * Παναγία Παρθένε.

"Η Σταυροθεοτοκίον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Την τῷ Σταυρῷ παρεστῶσα * τοῦ σοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ, * καὶ τὴν μακροθυμίαν * τούτου ἀποσκοποῦσα * ἔλεγες θρηνοῦσα, * Μῆτερ ἀγνή· * Οἰμοι, τέκνον γλυκύτατον! * τί ταῦτα; πάσχεις ἀδίκως, Λόγε Θεοῦ, * ἵνα σώσης τὸ ἀνθρώπινον.

'Απολυτίκιον, 'Ηγος δ'.

Τ΄ αὶ τρόπων μέτοχος * καὶ θρόνων διάδοχος * τῶν ᾿Αποστόλων Τὰ γενόμενος, * τὴν πρᾶξιν εὕρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, * καὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, * Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

EIE TON OPOPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογιαν, οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχι... καὶ τοῦ 'Αγίου εἰς Ε', οὐ ἡ 'Ακροστιχίς'

Ίγνάτιον τὸν Έφον ἐν ἄσμασιν ἀστέρα μέλπω.

(θεοφάνους.

'128 η α΄. Πχος δ΄. Θαλάσσης το έρυθραϊον.

Ιθύνας πρός άρετὴν τὸν βίον μου, * φωτί καταύγασον * τῆς ἐνοικούσης χάριτος ἐν σοὶ, * Θεοφόρε Ἰγνάτιε, * καὶ τῶν πεθῶν τὴν σύγχυσιν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις διασκέδασον.

Γή ώσπερ γονιμωτάτη πέρηνας * έκατοστεύοντα * καρπορρρών τον σπόρον τῷ Χριστῷ, * Θεορόρε Ἰγνάτιε, * τῷ τὰς ψυχας ἀρδεύοντι * τῇ ἐπομβρία τῇ τοῦ Πνεύματος.

Νοήσας προγνωστική δυνάμει σου * το εύγενες της ψυχης * ο του παντός Δεσπότης και Θεός, * Θεοφόρε Ίγνάτιε, * μαρμαρυγαίς του Πνεύματος * θεοφεγγέσι κατελάμπρυνεν.

'Ακτίσι τοῦ νοητοῦ λαμπόμενος * 'Ηλίου, πάνσοφε, * 'Ανατολῆς ἐξώρμησας λαμπρῶς * αἰσθητός ὥσπερ ἡλιος * τὸ ζοφερόν τῆς Δύσεως * περιαυγάζων τῷ κηρύγματι.

(θεοτοχίον.

Τριάδος της ὑπερθέου, Πάναγνε, * τὸν ἕνα τέτοχας * ἐχ σοῦ σαρχὶ φανέντα χαθ ἡμᾶς * εὐδοχία Γεννήτορος * χαὶ συνεργεία Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, Θεονύμφευτε.

'Ωρ', γ'. Ευφραίνεται έπὶ σοί.*

Τάτρευσόν μου τόν νοῦν * χεχαχωμένον τοῖς δεινοῖς πάθεσι * τοῖς τῆς σαρχός, Ἰγνάτιε, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοιδίμε.

'Ομόφρονά σε Χριστός * των 'Αποστόλων εὖ εἰδως, τέθειχε * θείω φωτὶ λάμποντα * ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις διδάσκαλον.

Νεχρούμενον διὰ σὲ * τὸν Ζωοδότην χαθορῶν, ἔδραμες * τὸν δι' αὐτὸν θάνατον * πόθφ ὑποστῆναι, Ἰγνάτιε.

(DESTSKIOY.

Τον Λόγον τον τοῦ Πατρός, * προχαθαρθείσα, ὧ Σεμνη, Πνεύματι, * τῆς λογικῆς φύσεως * ἐπ' εὐεργεσία γεγέννηκας.
Ο Είρμός.

» E ὑρραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐχχλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα· * » Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * χαὶ χαταφυγὴ χαὶ στερέωμα. Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θείω Πνεύματι περωτισμένος * θράσος τύραννον ἐν παβρησία * ποιμαντική μεγαλοφρόνως κατήσχυνας· * καὶ ἐκπεράσας τῆς πλάνης τὸ πέλαγος * πρὸς τὸν λιμένα τὸν θεῖον κατήντησας. *

Πάτερ "Όσιε, * Χριστόν τον Θεόν Ικέτευε * δωρήσασθαι ήμιν το μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

είας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, * ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν * ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μητέρα σε * ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον * μόνος Κύριος. * Αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

αμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν *
Οἴμοι, τέκνον μου! * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

'Ωρ'η δ΄. Έπαρθέντα σε ίδοῦσα.

Θεοφόρος καλούμενος φερωνύμως, * τον γὰρ Χριστον ἐνδέδυται * διὰ πολιτείας· * πάντας ἐπαλείφει λαμπρῶς * Μαρτύρων στερρότητα * πόθω τῶν στεφάνων εἰσδέξασθαι.

Νενευρωμένος, Ἰγνάτιε, τῆ δυνάμει * τοῦ ἐν Σταυρῷ παγέντος * ὑπὲρ σοῦ, Θεοφόρε, * θῆρας καθηρέθισας * τοῦ κόσμου χωρίσαι σε * πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον ἔρωτα.

Έρασθείς τῆς ώραιότητος τοῦ Δεσπότου,* καὶ πρός αὐτόν τὴν ἔρεσιν * ἀνένδοτον ἔχων, * τούτου τὰ παθήματα * προθύμως ἔζήλωσας, * μάρτυς Θεοφόρε Ἰγνάτιε.

Οραϊσμένος πορφύρα τῶν σῶν αἰμάτων * ᾿Αρχιερεὺς καὶ χρίσματι * τῆς ἰερωσύνης * Μάρτυς διαλάμπεις, Χριστῷ * κραυγάζων γηθόμενος * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

'Ο έχ μὴ ὄντων τὰ πάντα θεία δυνάμει * δημιουργών γεγέννηται * ἐχ σοῦ, Θεομῆτορ, * χόσμον χαταλάμπων φαιδρώς * ἀχτῖσι Θεότητος * χαὶ Θεογνωσίας λαμπρότησι.

'Ωο ή ε'. Σὺ, Κύριέ μου φῶς.*

Τον πρόσωπον Χριστου * καθορών σύ πρός πρόσωπον, * Ίγνάτιε, των ἐσόπτρων * ἀληθεία λυθέντων * ἡνώθης σου τῷ ἔρωτι.

Είλχυσας φωτισμόν * έχ πηγής φωτοδότιδος, * Ίγνάτιε· ταϊς άχράντοις * σὲ Χριστός γὰρ παλάμαις * χρατήσας χαθηγίασε.

Νοῦν Πνεύματι Θεοῦ * χεχτημένος λαμπόμενον, * Ἰγνάτιε, θεογράφους * ἐπιστέλλεις ὡς πλάχας * τοὺς νόμους τοὺς τῆς χάριτος. Θεοτοχίον...

"Ανωθέν σοι φωνὴν * χαρμοσύνως ἐβόησεν * ὁ "Αγγελος, Θεοτόχε, * τοῦ Δεσπότου ἀφράστως * μηνύων σοι τὴν σύλληψιν.

'Ωθή ς'. Θύσω σοι * μετά φωνής.

Σορίας * έλληνικής διέλυσας δόγματα * τὴν ἐνυπόστατον ἔχων * τοῦ Θεοῦ σορίαν, Ἱερομύστα, * καὶ μετ' ἤχου * τὸ τῆς πλάνης μνημόσυνον ὥλεσας.

Μή παύση * ύπερ των εκτελούντων την μνήμην σου * καθικετεύων, Παμμάκαρ, * πειρασμών ρυσθήναι χαλεπωτάτων * και κινδύνων, * Ίερεὺς δεδειγμένος εὐπρόσδεκτος.

'Ανδρεία * καὶ φρονήσει διέπρεψας, "Οσιε, * δικαιοσύνης τε κάλλει, * θεοφόρε Μάρτυς, καὶ σωφροσύνης, * καὶ τῷ κύκλῳ * τῶν ἀρετῶν ἐφάνης κοσμούμενος. (-)εοποκίου.

Σε μόνην * τῶν ἀχανθῶν ἐν μέσφ εὐράμενος * ὡς χαθαρώτατον χρίνον * καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὡ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος,* ἐχ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ὁ Είρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοξ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αίματι.

Κοντάχιου, ΊΙχος δ΄. Έπεράνης σήμερου.*

 \mathbf{E}^{ξ} Έφας σήμερον * έξανατείλας, * και την κτίσιν άπασαν * καταλαμπρύνας διδαχαϊς, * τῷ Μαρτυρίῳ κεκόσμηται * δ θεοφόρος * και θεῖος Ἰγνάτιος.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τερεμίαν ὁ Θεός * ἐχ μήτρας ἀγιάσας, * καὶ πρὸ τοῦ γεννηθήναι * γινώσκων ὡς προγνώστης * δοχεῖον ἔσεσθαι αὐτον *
Πνεύματος Αγίου, * ἐμπιπλὰ τοῦτον εὐθὺς * ἐχ νεαρᾶς βιώσεως, *
καὶ Προρήτην δὲ τοῦτον καὶ κήρυκα * πᾶσιν ἀποστέλλει * προαγγέλλειν τὴν ἀγίαν * ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ παρουσίαν. * Τεχθείς
οὖν ὁ αὐτὸς * Θεὸς ἐχ Παρθένου, * πρὸς τὸ χήρυγμα ἐλθὼν, *
εὕρεν ἐχ βρέφους * ἄξιον αὐτοῦ * τῆς χάριτος ὑποφήτην, * τὸν
θεοφόρον * καὶ θεῖον Ἰγνάτιον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄, του αύτου μηνός, Ἡ ἀνακομιδή τῶν Αειψάνων του ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Χάρις λέουσιν, Ίγνάτιε, παμβόροις, Σοῦ σώματος λιποῦσι καὶ πιστοῖς μέρος.

Τῆ δ' ἐνάτη ἐπάνουδος Ἰγνατίω εἰκάδι τύχθη.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

'Ωοη ζ΄. Έν τῆ καμίνω * 'Αβραμιαΐοι.

Σερωσύνης * ἡγλαϊσμένος μύρφ, "Οσιε, * θείφ, * καὶ Μαρτύρων Α αϊματι χοσμηθείς * άμφοτέρωθεν διέπρεψας, * Εύλογημένος εί, * ὁ Θεός μου, χραυγάζων, και Κύριος.

Νομοθεσία * καταφαιδρύνας κόσμον ἄπαντα, * ἄρτῳ * οὐρανίω έθρεψας τοὺς πιστοὺς * τῷ Δεσπότη σου κραυγάζοντας· * Εύλογημένος εί, * έν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

'Ακτινοβόλοις * αὐγαῖς, Παμμάκαρ, φωτιζόμενος, * αἴγλης * άρχιφώτου χύσει τε λαμπρυνθείς, * τὴν οὐράνιον ἀπείληφας *

χαίρων απόλαυσιν, * Θεοφόρε, Μαρτύρων το καύχημα.

Σίτος υπάρχων * Θεου, ως έρης, Παναοίδιμε, * μύλαις * κατηλέσθης, Μάρτυς, ταϊς των θηρών, * και τῷ τρέφοντι τὰ σύμπαντα * θεία χρηστότητι * καθαρώτατος άρτος γεγένησαι. Θεοτοχίον.

Τό του 'Υψίστου * ήγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διὰ σου γάρ δέδοται ή χαρά, * Θεοτόκε, τοις κραυγάζουσιν * Εύλογημένη συ * έν γυναιξίν υπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωοη η'. Χεϊρας έκπετάσας Δανιήλ.*
Τστως έπὶ βήματος, σορὲ, * Τριάδα ἄκτιστον * ἐθεολόγησας *
Το νοῦ καθαρότητι, "Αγιε, * διανοίας τε λαμπρότητι, * μὴ πτοηθεὶς τυραννικῶν * θρόνων ωμότητα, * ἀλλ' ἐβόας· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ρυθμίσας έμφρόνως σου τόν νοῦν * τοῖς θείοις δόγμασι, * μάκαρ Ἰγνάτιε, * τὸν δεισιδαίμονα Τύραννον * τῆς ἀπάτης προϊστάμενον * τοῖς τῆς σοφίας όχετοῖς * ἄρδην κατέκλυσας, * Εὐλο-

γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Απείρφ λαμπόμενος φωτί * τῷ τῆς Θεότητος, * Μάρτυς ἀήττητε, * της άθεότητος ἄστατον * έξηράνισας σχοτόμαιναν, * έπιστολάς φωτοειδείς * πέμπων τοις μέλπουσιν * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

OEOTOXIOY.

Μανίαν καὶ χάσματα θηρών * οὐκ ἐδειλίασας, * θεῖε Ἰγνάτιε. * ή του Ύψιστου γάρ δύναμις * έχ Παρθένου άνατείλασα, * την πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ * σὲ περιέβαλεν, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, βοῶντα, τὸν Κύριον.

Ο Είρμός.

» **Τ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκφ » 🔏 εφραξε. * πυρός δε δύναμιν εσβεσαν * άρετὴν περιζωσά-» μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παιδες κραυγάζοντες· * Εὐλο-» γεζτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'12ο η θ'. Λίθος άχειρότμητος δρους.*

Γρως ο θειότατος, Μάκαρ, * κατακρατήσας της ψυχής σου, * Ε χόσμου τὰς ὑλώδεις φροντίδας * πυρὶ ἀῦλφ πάσας χατεφλεξε, * και δρεκτών ακρότητι * στερανηφόρον σε κατέστησε.

Λιμένι λαμπρώς καθωρμίσθης * γαληνοτάτω, Θεοφόρε, * ζάλην των χυμάτων έχφυγων, * όρμας άγριων χαι λόγιχων θηρίων. * καὶ νῦν τρυφάς λαβόμενος * τῆς αίωνίου ἀπολαύσεως.

Ποικίλφ κοσμούμενος στέφει, * Ίερομύστα, διαπρέπεις: * τῆς ξερωσύνης γάρ έν σοί * είς εν συντλίθε καὶ μαρτυρίου κλέος· * καὶ δι άμφοϊν ώς μέτογος * του σου Δεσπότου συνδεδόξασαι.

'Ως ιεροράντωρ ὑπάρχων * τῆ παβρησία κεχρημένος * πρός τόν σόν Δεσπότην και Θεόν, * τους έκτελουντας πίστει την μνήμην σου * έχ πειρασμών, Ίγνάτιε, * νῦν λυτρωθήναι χαθι-XÉTEUE.

()Estaxion.

'Ως των ούρανων πλατυτέρα * και Χερουβίμ άγιωτέρα, * πάσης τε της κτίσεως, Αγνή, * τιμιωτέρα, Θεόν έκύησας, * έν ταϊς άγκάλαις φέρουσα * τον Πατρικοῖς κόλποις καθήμενον.

Ο Είρμός.

Α (θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε,* άχρο-» / γωνιατος ετμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας ού-» σεις. * διό ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον.

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε.*

Τούς πόθφ ἐορτάζοντας * τὴν σὴν φαιδρὰν ἐπάνοδον, * Ἰγνάτιε Θεοφόρε, * Ἰερομάρτυς παμμάχαρ, * λύτρωσαι πάσης θλίψεως * και βλάβης του άλάστορος, * διδούς πταισμάτων ἄφεσιν * ώς είληφως έξουσίαν * παρά Χριστού του Σωτήρος.

() בסדסאוֹסי, פֿעסנסי.

 ${f E}^{
u}$ δύο ταϊς θελήσεσι * χαὶ φύσεσι, Πανάμωμε, * μι ${f a}$ δὲ τ ${f r}$ ὑποστάσει * τίχτεις Θεόν ἀπο ${f p}$ ό ${f r}$ ίτως * τόν δι' ${f r}$ μ ${f a}$ ς πτωχεύσαντα * μέχρι Σταυρού θελήματι, * καὶ ἡμῖν χαρισάμενον * τόν τής Θεότητος πλούτον, * Θεοχυήτορ Παρθένε. Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Όκτωήχου.

Δόξα, Πχος α΄.

Υτήλη ἔμψυχος * καὶ ἔμπνους εἰκών * ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη Ερρτή, * Θεοφόρε Ίγνάτιε, * τὰς μυσταγωγίας σου καὶ τὰς άριστείας σου χηρύττουσα. * τὴν ὑπὲρ τῆς πίστεως μέχρις αίματος άντιχατάστασιν. * τὴν μαχαρίαν ἐχείνην χαὶ ἀοίδιμον ρωνήν * τήν, "Οτι στος είμι Θεού, λέγουσαν, * και δι' δδόντων

θηρίων ἀλήθομαι. * Δ ιὸ * μιμητής τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σου γεγονώς, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.*

σοσύσαν, Πανύμνητε, * δεινώς * την ψυχήν μου πάθεσι * πονηροτάτοις θεράπευσον * ή τον ἀχέστορα * χαὶ Σωτῆρα πάντων * τον Χριστον χυήσασα, * τον πᾶσαν μαλαχίαν ἰώμενον, * τον τραυματίσαντα * διαβόλου την χαχόνοιαν, * χαὶ θανάτου * ήμᾶς ἀπαλλάξαντα.

"Η Σταυροθεοτοχίου, διμοιου.

Τραγήν σου την άδιχον, * Χριστέ, * η Παρθένος βλέπουσα *
δουρομένη έβόα σοι * Τέχνον γλυχύτατον, * πως άδίχως θνήσχεις; * πως τῷ ξύλφ χρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν χρεμάσας τοῖς ΰδασι; * Μὴ λίπης μόνην με, * Εὐεργέτα πολυέλεε, * τὴν μητέρα * χαὶ δούλην σου, δέομαι.

Ή λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά και έκ του Κανόνος.

Προκείμενον του Αποστόλου, Ήγος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος του Όσίου αὐτοῦ.

Στίγ. Τι άνταποδώσομεν τῷ Κυρίω περὶ πάντων, ὧν άνταπέδωχεν ἡμίν;

. Ο Άπόστολος πρός Έβραίους.

'Αδελφοί ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας. Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ΄. Έβδ. τῶν Νηστειῶν.

'Αλληλούια, 'Πχος α'.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ "Οσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. "Οτι έξελέξατο Κύριος τὴν Σιών ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν έαυτῷ.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἡλθεν Ἰησοῦς και οι Μαθηται αὐτοῦ εἰς Καπαρναούμ. Ζήτει τῆ Παρασκευῆ τῆ ιγ΄. Ἑβδομάδος.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον.

Men. Tom. III.

ΤΗ: Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του 'Αγίου 'Ιερομάρτυρος 'Ιππολύτου, Πάπα 'Ρώμης.

Ή 'Ακολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐν τοῖς 'Αποδείπνοις. Εἰς δε τὸν 'Εσπερινόν, καὶ τὸν "Ορθρον, ψάλλομεν τὴν 'Ακολουθίαν τῶι 'Αγίων τριῶν 'Ιεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ 'Ιωάννου τοῦ Χρυσοσπόμου. Εἰς τὸ 'Απόδειπνον, ἡ 'Ακολουθία τοῦ 'Αγίου 'Ιππολύτου.

Ο Κανών, Ίωάννου Μοναχού.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. "Αρματα Φαραώ.*

Δεῦτε μαρτυρικαῖς * εὐρημήσωμεν ὡδαῖς * τὸν Ἱερομάρτυρα, * θεοφεγγεῖ καθορῶντες * χάριτι φαιδρῶς ἐκλάμποντα, * Χριστόν δοξάζοντες πάντοτε.

Σὺ Ποίμνην λογικήν * πρός Χριστοῦ ἐγχειρισθεὶς, * τοῦτον ἐκμιμούμενος * προκινδυνεύων ἀρίστως, * Πάτερ, τὴν ψυχὴν προτέθεικας, * καὶ διπλῷ στεράνψ κεκόσμησαι.

Τῷ ἱερατικῷ * ἐκ προστάγματος Θεοῦ * τῆς ἀγαλλιάσεως * προκεχρισμένος ἐλαιῳ, * τῷ μαρτυρικῷ, Ἰππόλυτε, * ἐπεσφραγισης δι' αϊματος. Θεοτοκιον.

"Αρλεκτον Μωϋσής * ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ * βάτον ἐθεάσατο * σὲ ζωγραφοῦσαν, Παρθένε, * αἴγλη μἡ φλεχθεῖσαν θείου πυρός * καὶ γὰρ Θεόν ἐκύησας.

'Ωοη γ'. Τόξον * δυνατών ήσθένησε.*

* Αρνας * λογικούς έποίμανας, * καὶ ώσπερ ἀρνίον * τῶν σῶν προβάτων προτέθυσαι, * τὸν ἀπάντων Αρχιποιμένα * και Θεοῦ ἀμνὸν μιμούμενος.

Γάλα * λογικόν, 'Ιππόλυτε, * τους ποιμαινομένους * θεοπνεύστως ἐπότισας: * τὸ Χριστοῦ δὲ τῆς μαρτυρίας * χαίρων πέπωκας ποτήριον.

Στίφους * 'Αθλητῶν ἡγούμενος * ὑπὲρ εὐσεβείας * ὑπέδυς τὸ μαρτύριον, * ἔνα δοξάζων Θεόν, Πατέρα * σὺν Υἰῷ καὶ Θείῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Χαίροις, * Μήτηρ ἀπειρόγαμε, * ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα, * καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον * ὡς Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον.

Κάθισμα, ΊΙγος α΄. Τον τάφον σου, Σωτήρ.*

Ο ωστήρ ἀειλαμπής * ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ, * φωτίζων ἀστρα-

παϊς * των ένθέων σου λόγων * ήμων την διάνοιαν, * 'Ιε-

ράρχα Ίππόλυτε. * "Οθεν ἄπαντες * την ίεράν σου και θείαν * μνήμην σήμερον * χαρμονικώς έκτελούμεν * καὶ πίστει γεραίρομεν.

'Ωοη δ΄. Της σης έπι της γης.

Των άρετων σου ώς πολύπλοχος ή θεία σειρά! * ώς Ποιμήν γάρ και Μάρτυς, Ίππόλυτε, * παρά Θεοῦ τετίμησαι, * σφόδρα ἐν αὐτῷ εὐφραινόμενος.

Τὴν προσφορὰν τοῦ "Αβελ ὑπερβέβηκας: λογικοὺς * γὰρ προσενήνογας ἄρνας Θεῷ, * καὶ τοῦ οἰκείου αίματος * γαίρων τῷ Δεσπότη ἀπέσπεισας.

Αίρετιζόντων την παλίμφημον κακόνοιαν * διὰ τοῦ Πνεύματος τρεψάμενος, Μαχάριε, * Ίερομάρτυς ἄριστος * πόθφ τοῦ Δεσπότου γεγένησαι. Θεοτοχίον.

'Ως είδον οι "Αγγελοι, Παρθένε άγνη, * έκ της γαστρός σου προελθόντα τον Υίον του Θεου, * έν εύφροσύνη έλεγον * Δόξα τῆ χυήσει σου, Δέσποινα.

'Ωοή ε'. Σύ, Κύριέ μου φῶς.*

🕶 ὑ Μάρτυς ἀληθώς * Ἱερεῦσι γεγένησαι * καὶ Μάρτυσιν Ἱε-🚄 ράρχης, * καὶ διτταῖς ἀπαστράπτεις * ταῖς χάρισιν, Ἱππόλυτε.

Λίθοι μέν διαυγείς * έν χρυσῷ διαπρέπουσιν, * Ίππόλυτε· τῷ δὲ φέγγει * τῆς σῆς ἰεραρχίας * ἡ αἰγλη τῆς ἀθλήσεως.

Μύθους έλληνικούς * εύσεβως σύ διήλεγξας, * ω αριστε των Μαρτύρων, * καὶ παράνομον πλάνην * Έβραίων θεία γάριτι.

Θεοτοχίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ έλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

 $^{\prime}\Omega\delta\dot{\gamma}$ arphi'. Θύσω σοι * μετὰ φωνής.

τητέθυκας * τῷ Σωτῆρι θυσίαν αἰνέσεως * ἐν ἐκκλησία 'Οσίων * 1 ως Θεού μεσίτης τε και άνθρώπων, * και προθύμως * την ψυχήν σου προσήξας δι' αίματος.

Είληφας * χαρισμάτων πλυθύν διὰ Πνεύματος, * Ίερομάρτυς, θεόθεν * έν άνοίζει θείων χειλέων σου, * καὶ προσάγεις * εὐ-

χαρίστως σαυτόν θανατούμενος.

'Ως θεΐον * τῶν 'Αθλητῶν σου, Χριστὲ, τὸ σύστημα * τῶν ἐν ἐλπίδι χειμένων * ὡς παρόντων ἤδη χατατρυφώντων, * χαὶ ήδίω * τῆς ζωῆς ἡγουμένων τον θάνατον.

Θεοτοχίον.

*Ω θαϋμα * τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρα * τὸν τὰ σύμπαντα περιέποντα * ἀπειράνδρως * συλλαβούσα ούχ έστενογώρησε.

'ωδη ζ'. 'Ο διασώσας έν πυρί.*

Παρτυρικαϊς μαρμαρυγαϊς * ἱερατικαϊς τε φωτίζεις * Ἱερομάρτυς περηνώς * τοὺς βοῶντας Χριστῷ ἐν τῆ μνήμη σου. * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τόν προγνωσθέντα τηλαυγώς * άθλον ἰερώτατον, Πάτερ, * τοῦ μαρτυρίου καθορών * ἐρεστῶτά σοι χαίρων ἐκραύγαζες. * Υπερύμνητε Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ό τὰς αἰχίας ἐνεγχών * ὑπὸ τῆς ἐμπύρου ἀγάπης * τοῦ μαρτυρίου χαρτερῶς * παρρησία ἐβόα Ἰππόλυτος * Ὑπερύμνητε Κυριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοχίον.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ * καὶ ὑπερρυῶς δεξαμένην * τόν ἀναλλοίωτον Θεόν, * εὐσπλαγχνία βροτοῖς ἐνδημήσαντα, * ὑπερύμνητον Δέσποιναν * ἐπαξίως εὐφημοῦμεν ὡς Θεοτόχον.

'Ωοη η'. Τον έν μορφή 'Αγγέλου.

Ος λιπαρά και πίων ή θυσία! * ὁ καλὸς γὰρ Ποιμήν * προβάτου δίκην προσάγεται * Χριστῷ κραυγάζων * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικῷ στεράνψ ἐξαστράπτων * τῆ Ἐκκλησία σου, Νριστὲ, * ὁ Ἱεράρχης ἀνέτειλεν, * Ὑμνεῖτε, παΐδες, * γεγηθώς ἀνακράζων, * λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῆ τοῦ ἀπειλουμένου ἀποράσει * ὁ τοῦ Χριστοῦ ἀθλητής * θανάτου χαίρων Ἰππόλυτος * ἐβόα· Παΐδες, * τὸν Χριστὸν εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(+)ESTSXISY.

Την ἀπορρήτως και ἀσπόρως συλλαβούσαν * και τεκούσαν την χαράν * τη οἰκουμένη, Χριστόν τον Θεόν, * ὑμνεῖτε, παιδες, * λαός, ὑπερυψούτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωρή θ΄. 'Ο τόχος σου ἄφθορος.

 Ω ς πανευχλεής Ιερομάρτυς * διττῷ χατελάμπρυνας τῷ φέγγει * τὴν Χριστοῦ Ἐχχλησίαν, * χαὶ εὐφραίνεις τὰς χαρδίας τῶν σὲ ὑμνούντων· * δθεν σε πάντες * ἐπαξίως μαχαρίζομεν.

Πηγήν ἀναβλύσας διδαγμάτων, * Παμμάκαρ, Χριστοῦ τἔ Ἐκκλησία, * μαρτυρικῶν ἐξ αἰμάτων * τοὺς κρουνοὺς ποταμηδόν τῷ Θεῷ προσφέρεις. * δθεν σε πάντες * ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Έδιδαξας ένα, Θεηγόρε, * Θεόν προσκυνείσθαι έν Τριάδι, * Δημιουργόν ἀπάντων * όρατῶν τε ποιημάτων καὶ ἀοράτων, * μαρτυρικῷ τε * ἐκοσμήθης διαδήματι. (Θεοτοκίον.

'Αστράπτων σοι 'Αγγελος ἐπέστη, * καὶ μαρμαρυγαῖς τῆς παρθενίας * σφοδρῶς σου ἀντεστράφθη * ἐαυτοῦ ὡς τῆς οἰκείας ἐπιλελῆσθαι * δόξης· τὸ Χαϊρε * διὸ φόβω σοι ἐφθέγξατο.

Στιχηρά Προσόμοια, Ήγος α΄. **Των οὐρανίων ταγμάτων.***

Γερωσύνης την χάριν, * Πάτερ, δεξάμενος, * θείαις διδασκαλίαις * κατερώτισας πάντας, * Ίππόλυτε θεόφρον, * καὶ ἰεραῖς * συγγραφαῖς διεσάφησας * τῶν Προφητῶν θείους λόγους, τρανῶν ἡμῖν * τὰ ἐκεῖσε ἐμφερόμενα.

Ο μολογίας ένθέου * στέφει χοσμούμενος, * χαὶ σῶν αἰμάτων λύθρω * τὴν τῆς ἱερωσύνης * στολὴν χαταποιχίλας, * δλος λαμπρὸς * χαὶ ὡραῖος παρέστηχας * τῷ Βασιλεῖ χαὶ Δεσπότη καὶ Ποιητῆ, * παμμαχάριστε Ἱππόλυτε.

Δόξα, όμοιον.

Ος παρρησίαν, Παμμάχαρ, * πρός τον Σωτήρα Χριστον * νῦν κεχτημένος, πάντας * διάσωζε χινδύνων * τοὺς πίστει σε τιμώντας, * καὶ πειρασμών * χαὶ δεινών περιστάσεων * καὶ ἐχ παθών χαὶ πταισμάτων χαὶ ἀναγχών * εὐπροσδέχτοις ἰχεσίαις σου. Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Τον, γεοτοκίον, ομοίον.

Ταβδώ της σης προστασίας, * Θεοχυήτορ Αγνή, * τὰ θηριώδη πάθη * της ἀθλίας ψυχης μου * ἀπέλασον, ἐντεῦθεν * εἰρηνικώς * πρὸς ζωήν με ἰθύνουσα, * καὶ τῆ ἀγία με Ποίμνη τῶν ἐκλεκτῶν * σοῦ προβάτων συναρίθμησον.

Μνήμη τῶν ἐν Ἡγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωαννου τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έὰν ἡ παρούσα Έρρτη τύχη ἐν μιἄ τῶν Κυριακῶν τοῦ Τριφδίου, ἡ τῶν ἡγίων ἀκολουθία συμψάλλεται συνήθως μετὰ τῆς ἀναστασίμου, καὶ τῆς τοῦ Τριφδίου.

Έὰν τύχη τῷ Σαββάτφ τῶν ψυχῶν, μετατίθεται ἡ τῶν Υγίων 'Ακολουθία, καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν πρό τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευήν ἡ δὲ ἀργία γίνεται κατ' αὐτό τὸ Σάββατον.

Έὰν τύχη τῆ Τετάρτη, ἢ τῆ Παρασκευἢ τῆς Τυροφάγου, τελεϊται Λειτουργία τοῦ θείου Χρυσοστόμου.

Χρή δε είδεναι, ότι ή 'Ακολουθία αυτη των 'Αγίων εμελουργήθη παρά του εν 'Αγίοις Πατρός ήμων 'Ιωάννου, Μητροπολίτου Εύχαίτων.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Ίστωμεν Στιγους δ΄, και ψάλλομεν Στιγηρά Προσόμοια, Ήγος δ΄, **'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.***

Το τῷ ὑψει, Βασίλειε, * τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως * ἀναβὰς κατώπτευσας τὰ ἀπόρρητα * αὐτοῦ καὶ θεῖα μυστήρια * ἄπερ ἀνεκάλυψας * καὶ ἐτράνωσας 'λαοῖς * εὐσεβείας ὡς κήρυξ σορός 'διὸ πρέσβευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς πιστῶς ἐφεπομένους * τοῖς σοῖς διδάγμασιν, "Όσιε.

Τρηγόριε * δυ ίκέτευε * έκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθτίναι * τους πιστῶς προσδεχομένους * τὰ σὰ θεόρθογγα δόγματα.

Α ρραγή σε θεμέλιον * ο Χριστος ὑπεστήριξε * τή αὐτοῦ Έχ-Α κλησία, Πάτερ "Οσιε, * τηροῦντα ταὐτην ἀσάλευτον * καὶ ἀκαταμάχητον * τῶν ἐχθρῶν ταῖς προσβολαῖς, * θεορρήμον Χρυσόστομε, * καὶ πρεσβεύοντα * ἐκ παθῶν ψυχορθόρων * λυτρωθήναι * τοὺς διψῶντας τῶν σῶν λόγων * καὶ νοημάτων τὸ πέλαγος.

Τητης Τριάδος ἐκλόγια, * ἀκηράτου λειμῶνός τε * ἄνθη τὰ μυρίπνοα καὶ τερπνότατα, * τοῦ νοητοῦ ὡς ὑπάρχοντας * ἀκτῖνας Ἡλίου τε * καὶ φωτίζοντας τὴν γῆν * ταῖς αὐτῶν θείαις
λάμψεσιν, * εὐρημήσωμεν * Ἰωάννην τὸν μέγαν * σὺν τῷ θείῳ *
Θεολόγῳ Γρηγορίῳ * καὶ τὸν ὑψίνουν Βασίλειον.

Δόξα, 'Hyoς $\pi\lambda$. β'.

Ανθρωποι τοῦ Θεοῦ * καὶ πιστοὶ ἰκέται, * λειτουργοὶ Κυρίου,* Α ἄνδρες ἐπιθυμιῶν, * σκεύη ἐκλογῆς, * στύλοι καὶ στηρίγματα τῆς Ἐκκλησίας, * βασιλείας κληρονόμοι * μὴ παρασιωπᾶτε * τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νον, ()εοτοχίον.

Θεοτόχε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Είς του Στίγου, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. 3'. Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.*

Τη χάρις ὑπερίσχυσεν, * ἡ πίστις ἐπεκράτησεν, * ἐπληρώθη * * πάντα γνώσεως Θεοῦ * διὰ τῶν Αποστόλων, * διὰ τῶν Διδασκάλων, * καὶ σωτηρίαν ἐπλουτήσαμεν.

Στίχ. Καυχήσονται "Οσιοι εν δόξη, άγαλλιάσονται επὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ο ὑράνια μυστήρια,* ἀνθρώπινα μαθήματα,* χαρισμάτων * συνδρομή παντοδαπών * μετὰ χατορθωμάτων * νιχώντων πάντα λόγον * τοὺς τρεῖς Ἁγίους ἐθαυμάστωσεν.

Στίχ. Οι Ίερεζς σου, Κύριε, ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι

"Οσιοί σου άγαλλιάσονται.

π ασίλειος ὁ ἔνθεος νοῦς, * Γρηγόριος ἡ θεία φωνὴ, * Ἰωάννης *

ο παγκόσμιος λαμπτὴρ, * οἱ τρεῖς τῆς ἀνωτάτω * θεράποντες Τριάδος * καὶ λειτουργοὶ συνδοξαζέσθωσαν.

 Δ όξα, Ήχος πλ. β'.

Το δούλοι ἀγαθοί και πιστοί· * εὖ ἐργάται τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ * οἱ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας βαστάσαντες, * καὶ τὸ δεδομένον τάλαντον αὐξήσαντες, * καὶ τοῖς μεθ' ὑμᾶς ἐλθοῦσι μἡ φθονήσαντες· * διὸ ἡνοικται πύλη βασιλείας ὑμῖν. * Εἰσελθόντες οὖν εἰς τὴν χαρὰν τοῦ ποιήσαντος, * πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν, * "Αγιοι Διδάσκαλοι.

Καὶ νον, Θεοτοχίον.

Ο ὑδεἰς προστρέχων ἐπὶ σοὶ * κατησχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * ἀγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Απολυτίχιον, Ήχος δ΄.

Oς τῶν ᾿Αποστόλων ὁμότροποι * καὶ τῆς οἰκουμένης Διδάσκα-λοι, * τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων πρεσβεύσατε * εἰρήνην τῆ οἰκουμένη δωρήσασθαι, * καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ ᾿Απόλυσις.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μετά τον Προσιμιακόν Ψαλμόν, ψάλλομεν τό, **Μακάριος άνήρ.** Είς δε τό, **Κύριε εκέκραξα**, ίστωμεν Στίχους η', καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Τὰ τῆς χάριτος ὅργανα, * τὰς κιθάρας τοῦ Πνεύματος, * τὰς εὐσήμους σάλπιγγας τοῦ κηρύγματος, * τὰς φοβερὸν καὶ ἐξάκουστον * ἐξ ὑψους ἡχούσας βροντὰς * καὶ τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ * γνωριζούσας τοῖς πέρασι, * τοὺς τρεῖς Κήρυκας * τῆς μεγάλης Τριάδος, * Ἰωάννην * καὶ Βασίλειον ἀξίως * σὺν Γρηγορίω τιμήσωμεν. Δ ίς.

Τής Τριάδος οι πρόμαχοι, * εὐσεβείας οι πρόβολοι, * οι μετὰ τοὺς δώδεκα τρεῖς Απόστολοι, * οι ἐξ Ἐδὲμ ἀναβλύζοντες * τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν ποταμοὶ * καὶ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς * ζωηρ-

ρύτως ποτίζοντες * θείοις ρεύμασι, * τὰ μεγάλα στοιχεῖα * τε τὴν πίστιν * ώσπερ χτίσιν συνιστώντα * ἀξιοχρέως τιμάσθωσαν.

Ο ὑχ εἰσὶ λαλιαί ρησιν * οὐδὶ λόγοι λεγόμενοι, * ὧν οὑχὶ ἀχούονται αὶ φωναὶ αὐτῶν * εἰς πᾶσαν γῆν γὰρ χαὶ θάλασσαν * ξ σθόγγος ἰξέδραμε * τῶν ἐνθέων χαὶ σορῶν * Διοασχάλων τῆς χτισεως * ξ δθεν ἄριστα * τοῖς αὐτῶν θείοις νόμοις * συγχροτεῖται * ξ τουνέχεται πρός μίαν * ξ δρθοδοξίαν τὰ πέρατα.

 $\Delta i \varphi$

Τὰ τοῦ Πνεύματος ὅργανα, * ἀληθείας τὰς σάλπιγγας, * τοὺς τοῦ Λόγου 'Ρήτορας εὐφημήσωμεν * φωναῖς ἀσμάτων τοῖς οἱγμασιν * αὐτῶν οἱ ἐπόμενοι, * ἰχετεύοντες αὐτοὺς, * παρρησίαν ὡς ἔχοντας * πρὸς τὸν Κύριον, * τοῦ αἰτῆσαι εἰρήνην * σταθηράν μὲν * εἰς ἀεὶ τῆ οἰχουμένη, * ἡμῖν δὲ πᾶσι συγχώρησιν.

Δόξα, Ήχος πλ. 3'.

Τάς μυστικάς σήμερον τοῦ Πνεύματος σάλπιγγας, * τοὺς θεσφόρους Πατέρας ἀνευρημήσωμεν· * τοὺς μελφδήσαντας ἐν μέσφ τῆς Ἐκκλησίας * μέλος ἐναρμόνιον Θεολογίας, * Τριάοὰ τας ᾿Αρείου * καὶ Ὁρθοδόξων προμάχους· * τοὺς πρεσβεύοντας πάντοτε Κυρίφ * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Kat שטע, (-)בסדסאוסע.

Τίς μή μαχαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; * τίς μή ἀνυμνήσει σου τον ἀλόχευτον τόχον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐχ Πατρὸς ἐχλάμψας Τἰὸς μονογενής, * ὁ αὐτὸς ἐχ σοῦ τῆς ἀγνῆς προῆλθεν * ἀρράστως σαρχωθείς, * φύσει Θεὸς ὑπάρχων * χαὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· * οὐχ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, * ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἰχέτευε, * σεμνή Παμμαχάριστε, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εϊσοδος, το Προκείμενον της ήμερας,

καί τὰ Αναγνώσματα.

Δευτερονομίου τὸ Ίνάγνωσμα.

Κις. Τίπε Μωσής πρός τους υίους Ίσραήλ. Ίδετε, παραδέδωχα ένώπιον ύμῶν τὴν γῆν εἰσελθόντες χληρονομήσατε τὴν γῆν,
ἢν ὥμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ἡμῶν, τῷ ᾿Αβραὰμ χαὶ τῷ Ἰσαὰχ
καὶ τῷ Ἰαχώβ, δοῦναι αὐτοῖς αὐτὴν, χαὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν
μετ' αὐτούς. Καὶ εἰπον πρός ὑμᾶς ἐν τῷ χαιρῷ ἐχείνῳ λέγων.
Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ἡμᾶς. Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ἐπλήθυνεν
ὑμᾶς, χαὶ ἰδοὺ ἐστὲ σήμερον ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει.

Κύριος ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν, ὡς ἐστὲ, γιλιοπλασίως και εύλογήσαι ύμας, καθότι έλάλησεν ύμιν. Και έλαβον έξ ύμων ἄνδρας σοφούς, και έπιστήμονας, και συνετούς, και κατέστησα αὐτούς ἡγεῖσθαι ἐρ' ὑμῶν. χιλιάρχους, καὶ ἐκατοντάρχους, και πεντηκοντάρχους, και δεκάρχους, και γραμματοεισαγωγείς τοίς χριταίς ήμων. Και ένετειλάμην τοίς χριταίς ύμων ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγων· Διακούετε ἀνὰ μέσον τῶν άδελφων ύμων, και κρίνετε δικαίως άνά μέσον άνδρός, και άνά μέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Ούχ ἐπιγνώσεσθε πρόσωπον ἐν χρίσει· χατὰ τὸν μιχρόν καὶ κατὰ τόν μέγαν χρινείς· οὐ μὴ ὑποστείλη πρόσωπον άνθρώπου, δτι ἡ χρίσις του Θεου έστιν.

Δευτερονομίου τὸ ᾿Ανάγνωσμα.

Τ΄ ἐπε Μωσής πρός τους υίους Ἰσραήλ Ἰδου, Κυρίου του Θεού Κερ. 📭 σου ο ούρανος, καὶ ο ούρανος τοῦ ούρανοῦ, ἡ γῆ, καὶ πάντα όσα έστιν έν αὐτοῖς. Πλην τοὺς Πατέρας ημών προείλετο Κύριος άγαπαν αύτους, και έξελέξατο το σπέρμα αύτων μετ' αύτούς, ύμᾶς, παρά πάντα τὰ έθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεϊσθε τὴν σκληροκαρδίαν ύμων, καὶ τὸν τράχηλον ύμων ού σχληρυνείτε έτι. Ο γάρ Κύριος ό Θεός ήμων, ούτος Θεός τῶν Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν Κυρίων ὁ Θεός ὁ μέγας καὶ ίσχυρός και φοβερός, όστις ου θαυμάζει πρόσωπον, ου δ' ου μή λάβη δώρον ποιών χρίσιν προσηλύτω, καὶ όρφανώ, καὶ χήρα, καὶ άγαπα τον προσήλυτον, δούναι αὐτῷ άρτον καὶ ἰμάτιον. Κύριον τον Θεόν σου φοβηθήση, και αύτῷ μόνῷ λατρεύσεις, και πρός αὐτόν κολληθήση, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὁμῆ. Αὐτός καύχημά σου, καὶ αὐτός Θεός σου ὅστις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ είδον οι όρθαλμοί σου.

Σοφίας Σολομώντος τὸ 'Ανάγνωσμα.

≬ ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσα- κεφ. 🛆 νος. Έδοξαν εν όρθαλμοϊς άφρόνων τεθνάναι, και έλογίσθη χάχωσις ή έξοδος αύτων, χαι ή άφ' ήμων πορεία σύντριμμα οί δέ είσιν έν είρήνη. Καὶ γὰρ έν όψει άνθρώπων έὰν χολασθώσιν, ή έλπις αύτων άθανασίας πλήρης. Και όλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτοὺς, καὶ εὖρεν αύτους άξιους έαυτου. 'Ως χρυσόν έν χωνευτηρίω έδοχίμασεν αύτούς, και ώς όλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αύτούς. Και έν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμη διαδραμούνται. Κρινούσιν Έθνη, καὶ κρατήσουσι λαών, και βασιλεύσει αὐτών Κύριος είς τοὺς αἰώνας. Οἱ πεποιθότες

ἐπ' αὐτῷ, συνήσουσιν ἀλήθειαν· καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπη προσμενούσιν αὐτῷ. ὅτι γάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὀσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισχοπή έν τοῖς έχλεχτοῖς αὐτοῦ.

> Είς την Λιτην, Στιγηρά Ιδιόμελα, Hyos 3'.

Δ εύτε της ούρανίου Τριάδος οἱ λατρευταὶ, * τὴν ἐπίγειον τριαλίς τῶν θείων Ἱεραρχῶν εὐρημήσωμεν, * τὸν Γρηγόριον * τῆς θεολογίας τον έπώνυμον, * τον Βασίλειον * τῆς βασιλείας το φερώνυμον, * καὶ Ίωάννην * τὸν ὄντως γαριτώνυμον * τοὺς τζ σοφίας βυθούς, * του Πνεύματος τὰ ρείθρα τὰ ώχεάνεια, * τις πηγάς τὰς ἀεὶ βλυζούσας * τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν τὸ ἀλλόμενον. τούς διαυγείς μαργαρίτας, * τούς έπιγείους φωστήρας, * τής Έχκλησίας τους οίακας, * τὰ ἀγλαόκαρπα δένδρα, * τους οίκονο-μους τῆς χάριτος· * Χριστοῦ μου τὸ στόμα * καὶ τῆς Τριάὸς τους υπερμάχους, * τους έξ αυτής άμέσως έλλαμπομένους * xxi πρεσβεύοντας άπαύστως * ύπερ των ψυχών ήμων.

Ό αὐτός.

τητούς άναφθέντας άνθρακας * έκ τοῦ άστέκτου πυρός * οἱ οἰ αί-Ι των φωτισθέντες * πιστως άνευφημήσωμεν. * Ούτοι γαρ τ πρός αύτό ένώσει έχπυρωθέντες * φωστήρες του χόσμου έγένοντο,* ζωτική τοϊς πτωχοίς χρηματίζοντες δύναμις, * Πατέρα και Τίον καὶ Πνεύμα "Αγιον * εὐσεβως ἀνακηρύττοντες: * οίς καὶ ἡμεκ προσείπωμεν * Χαίροις, Τριάδος * Τριάς ή θεόσορος. ΊΙχος πλ. β΄.

r∎τοῦ Δαυδό τὴν σφενδόνην τὴν τρίπλοχον, * τοῦ Σολομώντα σπαρτίον το κόκκινον, * το του Λόγου φραγγέλιον τρίπλοκον, τούς σορούς Ίεράρχας, * Βασίλειον τον Μέγαν, * Γρηγόριον το Θεΐον * καὶ Ἰωάννην τον Χρυσόστομον * πιστώς ἀνευρημήσω μεν. * τον νοητόν γάρ Γολιάθ * τῷ ἀκρογωνιαίφ λίθφ καταβελόντες, * τὴν Πίστιν πρός όμονοιαν ἢγαγον * τῷ ἐρυθραίῳ τοῦ Χριστού περιτειχίσαντες αίματι· * καὶ τοὺς θεσκαπήλους αίχσιάρχας * των περιβόλων της θείας του Χριστού Ποίμνης * μακράν άπελάσαντες διά των λόγων, * και έτι την πίστιν στηρίζουσ, * και πρεσβεύουσι Κυρίω * έλεηθηναι τὰς ψυγὰς ήμων. 'Hyoς $\pi\lambda$. δ'.

 \mathbf{E} περάνη ή χάρις του Θεού πάσιν άνθρώποις * παιδεύουσ \mathbf{z} ήμας διά των Διδασκάλων, * τὰ ήθη κοσμηθέντας, * \mathbf{z} τρόπους βελτιωθέντας * θεογνωσίας αίγλη * τον νοῦν περιλαμφθήναι· * διό πράξωμεν· * Τριὰς Αγία, * Κυρία τοῦ παντό, * ταῖς τῶν τριῶν σου Ποιμένων προσευχαῖς * τὸ σὸν Ποίμκον

- τοῦτο * ἐν εἰρήνη συντήρησον * ἀσφαλῶς καὶ ἀλύπως, * καὶ σῶσον ὡς φιλάνθρωπος.

 5 Ηχος πλ. β'.

Τριὰς 'Αγία καὶ προσκυνητὴ, * δόξα τῆ σοφῆ προνοία σου. *

Τότι τρισσοὺς μεγάλους φωστῆρας * τοῖς ἀνθρώποις ἐξ ἀνθρώσεως, * καὶ τῆ αἴγλη φρυκτωροῦντας * τῶν σωτηρίων σου καὶ σεως, * καὶ τῆ αἴγλη φρυκτωροῦντας * τῶν σωτηρίων σου καὶ σεπτῶν θελημάτων. * δί ὧν ἡ οἰκουμένη φῶς γνώσεως πλουτοῦσα, * τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, * καὶ πρός τὴν βασιλείαν τοῦσα, * τὴν σὴν δόξαν αὐγάζεται, * καὶ πρός τὴν βασιλείαν τοῦν τὰν ὑπὰρ ἡμῶν ἐπάκουσον * ὡς Θεὸς πανοικτίρμων, * καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσον, Φιλάνθρωπε.

 Δ όξα, ⁵Hyος πλ. β'.

Τοὺς Ἱεράρχας τοῦ Χριστοῦ * καὶ τῶν Πατέρων κλέος, * τῆς Πίστεως τοὺς πύργους * καὶ τῶν Πιστῶν Διδασκάλους καὶ φύλακας, * συνελθόντες, ὡ φιλέορτοι, * ἀσματικοῖς ἐγκωμίοις * ὑμνήσωμεν λέγοντες * Χαίροις, * τῆς Ἐκκλησίας φωστήρ, * Βασίλειε σοφὲ, * καὶ στύλε ἀπερίτρεπτε. * Χαίροις, * ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, * ᾿Αρχιερεῦ μέγιστε Θεολόγε Γρηγόριε. * Χαίροις, * ὡ Χρυσολόγε πάγχρυσε Ἰωάννη, * ὁ τῆς μετανοίας διαπρύσιος κήρυξ. * ᾿Αλλ' ὡ Πατέρες τρισόλβιοι, * μὴ παύσησθε ἀεὶ πρεσβεύειν Χριστῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τελούντων ὑμῶν * τὴν πανίερον * καὶ θείαν πανήγυριν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Τήν τῶν παρθένων χαλλονήν * χαὶ χαρμονήν τῶν Νόων, * τἡν μόνην Θεοτόχον * χαὶ τῶν Πιστῶν ἀρραγές περιτείχισμα, * συνελθόντες, ὧ φιλέορτοι, * ἀσματιχοῖς ἐγχωμίοις * ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις, * Παρθενομήτορ ἀγνή, * λυχνία χρυσαυγής * χαὶ πύλη ἐπουράνιε. * Χαίροις, σχηνή ἀγιάσματος * ἡ τὸν Θεόν χωρήσασα ἐν μήτρα σου, Πανάχραντε. * Χαίροις, * τῶν οὐρανίων Ταγμάτων ὑπερτέρα * ἀπάντων ἀσυγχρίτως. * Διό, Μητράνανδρε Δέσποινα, * μὴ λίπης φρουροῦσα τοὺς δούλους σου * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε πίστει χαὶ πόθφ ἀεὶ, * χαὶ τὸν τόχον σου προσχυνοῦντας τὸν ἄσπορον.

Είς του Στίχου, Στιχηρά Προσόμοια, Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Χ αίροις, Ίεραρχῶν ἡ Τριὰς, * τῆς Ἐκκλησίας τὰ μεγάλα προπύργια, * οἱ στύλοι * τῆς εὐσεβείας, * ὁ τῶν Πιστῶν ἐδρασμὸς, * τῶν αἰρετιζόντων ἡ κατάπτωσις· * Χριστοῦ οἱ ποιμάναντες τον λαόν θείοις δόγμασι, * καὶ ταῖς ποικίλαις * ἀρεταῖς οἱ ἐκθρέψαντες· * οἱ τῆς χάριτος * διαπρύσιοι κήρυκες, * νόμους οἱ προεκθέμενοι * Χριστοῦ τῷ πληρώματι, * οἱ ὁδηγοὶ πρός τὰ ἄνω, * τοῦ Παραδείσου αἱ εἴσοδοι. * Χριστόν καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίγ. Καυγήσονται Όσιοι εν δόξη, και άγαλλιάσονται επί των κοιτών αυτών.

Χαίροις, 'Ιεραρχών ή Τριὰς, * οὐρανοβάμονες ἐπίγειοι "Αγγελοι, * τοῦ χόσμου * ἡ σωτηρία, * ἡ τῶν ἀνθρώπων χαρὰ, * καὶ τῆς οἰχουμένης οἱ Διδάσκαλοι· * τοῦ Λόγου οἱ πρόμαχοι, ἱατροὶ ἐπιστήμονες * τῶν νοσημάτων * τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, * οἱ ἀείρροοι * ποταμοὶ οἱ τοῦ Πνεύματος, * λόγοις οἱ καταρδεύσαντες * τῆς γῆς ἄπαν πρόσωπον· * οἱ Θεολόγοι, αἱ Βάσεις, * οἱ Χρυσολόγοι οἱ ἔνθεοι. * Χριστὸν χαταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖτε * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ "Όσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Χαίροις, Ίεραρχων ή Τριὰς,* τοῦ ἐπιγείου στερεώματος Ἡλιος,* Α ἀκτίνες * καὶ δαδουχίαι * ἐκ τρισηλίου αὐγῆς, * τῶν ἐσκοτισμένων ἡ ἀνάβλεψις, * τὰ ἄνθη τὰ εὕοσμα Παραδείσου τὰ κάλλιστα· * ὁ Θεολόγος, * ὁ σοφός τε Βασίλειος, * ὁ Χρυσόστομος, * τὰ πυξία τοῦ Πνεύματος, * πλάκες αὶ θεοχάρακτοι, * μαζοὶ οἱ ἐκβλύζοντες * τῆς σωτηρίας τὸ γάλα, * τὸ τῆς σοριας ἀγλάϊσμα· * Χριστὸν δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ήγος πλ. α'.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων· * χορεύσωμεν ἐόρτια, * καὶ Διδασκάλων ἡμῶν· * Βασιλεῖς καὶ "Αρχοντες συντρεχέτωσαν, * καὶ τοὺς Ἰεράρχας κροτείτωσαν ἐν ϋμνοις, * ὡς δογμάτων βλύσαντας * ποταμοὺς ὑπερμεγέθεις τρεῖς * καλλιβρόους, ἀειζώους τοῦ Πνεύματος. * Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, * τοὺς τῆς σεπτῆς Τριάδος * τρισσοὺς Ἰερομύστὰς * συνελθόντες εὐρημήσωμεν· * οἱ ριλόσοροι τοὺς Σοροὺς, * οἱ Ἰερεῖς τοὺς Ποιμένας, * οἱ ἀμαρτωλοὶ τοὺς Προστάτας, * οἱ πένητες τοὺς πλουτιστὰς, * οἱ ἐν θλίψεσι τοὺς παραμυθοῦντας· * τοὺς συνοδίτας οἱ ὁδοιπόροι, * οἱ ἐν θαλάσση τοὺς κυβερνήτας· * οἱ πάντες τοὺς πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντας * θείους ᾿Αρχιεράρχας * ἐγκωμιάζοντες, οῦτως εἶπωμεν· * Πανάγιοι Διδάσκαλοι, * σπεύσατε ἐξελεῖν τοὺς πιστοὺς * ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, * καὶ ῥῦσαι κολάσεων * τῶν αἰωνίων ἡμᾶς.

Καὶ νον, Θεοτοκίον, ὅμοιον. Γερμανοῦ Πατριάργου.

παλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἀσμάτων: * προκύψασα γὰρ ἀνωθεν *

ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος, * ταῖς εὐλογίαις καταστέφει
τοὺς εὐρημοῦντας αὐτήν. * Βασιλεῖς καὶ "Αρχοντες συντρεχέτωσαν, * καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὑμνοις * Βασιλέα τέξασαν, * τοὺς θανάτω κρατουμένους πρὶν * ἀπολῦσαι φιλανθρώπως εὐδοκήσαντα. * Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι, * τὴν τοῦ καλοῦ
Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα * συνελθόντες εὐρημήσωμεν: * τὴν
λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ, * τὴν φωτορόρον νεφέλην, * τὴν τῶν
Υερουβὶμ ὑπερτέραν, * τὴν ἔμψυχόν τε κιβωτόν, * τὸν πυρίμορρον τοῦ Δεσπότου θρόνον, * τὴν μανναδόχον χρυσέαν στάμνον, *
τὴν ζωηρόρον τοῦ Λόγου πλάκα: * ἀπάντων Χριστιανῶν τὸ καταρύγιον * ἔσμασι θεηγόροις ἐγκωμιάζοντες * οὕτως εἴπωμεν: *
Παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀξίωσον * τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς * τῆς οὐρανῶν βασιλείας: * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῆ μεσιτεία σου.

'Απολυτίκιον, 'Ήγος α'.

Τούς τρεῖς μεγίστους ρωστῆρας * τῆς τρισηλίου Θεότητος, * τοὺς τὴν οἰχουμένην ἀχτῖσι * δογμάτων θείων πυρσεύσαντας, * τοὺς μελιἐρὑτους ποταμοὺς τῆς σορίας, * τοὺς τὴν χτίσιν πᾶσαν * θεογνωσίας νάμασι χαταρδεύσαντας, * Βασίλειον τὸν μέγαν * χαὶ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον * σὺν τῷ χλεινῷ Ἰωάννη * τῷ τὴν γλῶτταν χρυσορρήμονι, * πάντες οἱ τῶν λόγων αὐτῶν ἐρασταὶ * συνελθόντες ὑμνοις τιμήσωμεν: * αὐτοὶ γὰρ τῷ Τριάδι * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύουσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος ο΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

ωστήρες ὑπέρλαμπροι * τής Ἐχχλησίας Χριστοῦ * τον χό
προν ἐφωτίσατε * ταῖς διδαχαῖς ὑμῶν, * Πατέρες θεόσοφοι, *

τήξαντες τὰς αἰρέσεις * πάντων τῶν χαχοδόξων, * σβέσαντες τὰς

ελογώδεις * τῶν βλασφήμων συγχύσεις * διὸ ὡς Ἱεράρχαι Χριστοῦ * πρεσβεύσατε σωθήναι ἡμᾶς.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον. Θένε πανύμνητε * Μήτηο Χοιστοῦ τοῦ Θεοῦ. * Μ

Παρθένε πανύμνητε * Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Μαρία θεόνυμφε * καὶ ἀπειρόγαμε,* Πιστῶν ἡ ἀντίληψις,* ῥῦσαι παντός κινδύνου * καὶ παντοίας ἀνάγκης, * Δέσποινα Θεοτόκε, * τους έν πίστει καὶ πόθω * τῆ σκέπη σου προσφεύγοντας, * μόνη θεόνυμος.

Μετά την β΄. Στιχολογιαν, Κάθισμα,

Πγος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.*

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκιον, ὅμοιον.

Τριχυμίαις τῶν παθῶν * ὁ ἀσυνείδητος ἐγὼ * χειμαζόμενος, Αγνη, * ἐπιχαλοῦμαι σε θερμῶς· * Μή με παρίδης τὸν δειλαιον ἀπολέσθαι, * ἄβυσσον ἐλέους ἡ τέξασα· * πλήν σου γὰρ ἄλλην ἐλπίδα οὐ χέχτημαι. * Μὴ οὖν ἐχθροῖς ἐπίχαρμα καὶ γελως * ὁ πεποιθώς σοι ὀρθήσομαι· * καὶ γὰρ ἰσχύεις * ὅσα καὶ βούλει, * ὡς Μήτηρ οὖσα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Μετά τον Πολυελεον, Κάθισμα, Ήγος δ'. Έπεφάνης σήμερον.*

Ο εργοις και λόγοις επί γης * μεγαλυνέσθωσαν σήμερον, * ως σωτηρίας * ήμεν δντες πρόξενοι.

Δόξα, όμοιον.

Τορτάζει σήμερον * ή Έχχλησία * τὴν σεπτὴν πανήγυριν *
Τ΄ τῶν Διδασχάλων τῶν τριῶν. * χαὶ γὰρ αὐτοὶ ἐστερέωσαν *
τὴν Έχχλησίαν * αὐτῶν θείσις δόγμασι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίου, ὅμοιον.

Προστασία άμαχε * των θλιβομένων, * καὶ θερμή ἀντίληψις * των πεποιθότων ἐπὶ σὲ, * ἐκ των κινδύνων με λύτρωσαι * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡ πάντων βοήθεια.

Οι 'Αναβαθμοί, το α'. 'Αντίρωνον του δ'. "Ηχου.

Προκείμενον, Πγος δ΄.
Οι Ίερεζς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οι Όσιοι σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σορίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγελιον κατὰ Λουκᾶν. Είπεν ὁ Κύριος: Ο ἀκούσας ἡμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. Ο Ν΄.

Δόξα. Ταϊς των Διδασκάλων.

Καὶ νῦν. Ταζ τῆς Θεοτόχου.

Εἶτα Στίχος: Ἐλέησόν με, ὁ Θεός. Καὶ τὸ Στιχηρόν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Τη ξεχύθη ή χάρις * ἐν χείλεσιν ὑμῶν, "Οσιοι Πατέρες· * καὶ γεγόνατε Ποιμένες τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας * διδάσκοντες τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾳ Θεότητι.

()ὶ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόχου μετὰ τῶν Είρμῶν, εἰς ς΄. καὶ

εί τῶν 'Αγίων, εἰς η'.

Κανών της Θεοτόχου, Ποίημα Ἰωάννου Εύχαίτων οῦ ἡ Ακροστιχίς ἄνευ τῶν Είρμῶν

Τούς προστρέχοντας είς σε σώζε, ΙΙαρθένε.

'Ωοή α'. Πχος β'. Ο Είρμός.

» Δ εύτε λαοί, * ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι
» Δ θάλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν δν ἀνῆκε * δου» λειας Αἰγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Τόν εύσεβως * σέ Θεοτόχον χυρίως άγνην * όμολογουντα, *Αχραντε, * ψυχης και σώματος * χαλεπων έχ χινδύνων * και νόσων και πταισμάτων * σύ με διάσωσον.

"Ολην έν σοι * των χαρισμάτων την ἄβυσσον * ἀποχειμένην ἔγνωμεν. * διό προσφεύγοντες, * Θεοτόχε, προθύμως * τῆ σχέπη σου τῆ θεία * διασωζόμεθα.

Σὲ οἱ πιστοὶ * καύχημα πάντες κεκτήμεθα, * καταφυγὴν καὶ στήριγμα * καὶ ἀγαλλίαμα * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν, * ἐλπίδα τε καὶ τεῖχος, * Θεοχαρίτωτε.

Κανών των Αγίων Ποίημα του αύτου Ίωάννου οὐ ή Άκρο-

Τρισήλιον Φως τρεζς άνήψεν ήλίους.

'Ωδή α'. Ήχος και Είρμος ο αυτός.

Tίς ἀμοιβή; * τίς ἀνταπόδοσις πρέπουσα * τοῖς ἡμετέροις, ἄνθρωποι, * προσενεχθήσεται * παρ' ἡμῶν εὐεργέταις; * δι' ὧν πρός τὸ εὖ εἶναι * χειραγωγούμεθα.

Ρητορικαί * γλώσσαι καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι * καὶ πᾶσα λόγων δύναμις * νῦν εἰς ὑπόθεσιν * συγκινείσθωσαν μίαν, * καὶ τοὺς τετιμηκότας * ἀντιτιμάτωσαν.

"Ιδιον μέν * οὐδὲν ἡνέσχοντο κτήσασθαι * ἐν γἢ οἱ Οὐρανόρρονες, * φύλακες δ' ὤρθησαν * τοῦ κοινοῦ καὶ προστάται· * κοινῶν οὖν καὶ τῶν ὑμνων * καταξιούσθωσαν.

() Estaxion.

Σὲ τὴν χοινὴν * φιλοτιμίαν, ΙΙανάμωμε, * τῆς ἡμετέρας φωσεως * πάντες δοξάζομεν, * χείλος εν γεγονότες * καὶ μίαν συμφωνίαν * ἀποτελέσαντες.

Έτερος Κανών των Αγιων. Ποίημα του αύτου.

Ωος α΄. Ήχος πλ. ο΄. Αρματηλάτην Φαραώ.

Ο ὑχ ἀνθρωπίνης τὸ παρὸν ἐγχείρημα * σπουδῆς χατόρθωμα, * ἀλλ' ἡ τοῦ θρόνου * πάρεδρος, Φιλάνθρωπε, * σορία συνεργείτω μοι * λόγου χάριν διδοῦσα, * δι' ῆς δοξάσαι δυνήσομα: * οῦς αὐτὴ χαλῶς προεδόξασεν.

"Ωσπερ χρατήρ ὑπερερρύη, Δέσποτα, * ἡ ἀγαθότης σου, * χα: ὁ πολὺς πλοῦτος * τῆς φιλανθρωπίας σου * ὑπερχυθείς διώδευσεν * ὡς καὶ ἄλλους 'Αγγέλους * μετὰ σαρχός ὑποστήσασθαι * τοῦς νῦν προχειμένους εἰς ἔπαινον.

Έξ οὐρανοῦ τοῖς Οὐρανίοις ἔπρεπε * καὶ τὰ ἐγκώμια· * ᾿Αγρελικός ὕμνος * τοῖς θείοις ἀρμόδιος· * θεοὶ γὰρ κατὰ μέθεξιν * οἱ τὸν ρύσει καὶ μόνον * ἀληθινόν Θεόν ἔχοντες * ζῶντα ἐν αὐτοῖς και ρθεγγόμενον. (Θεοτοκίον.)

Μνήμην Δικαίων ό θεόρρων σύλλογος * μετ' έγκωμίων πελεί- * οίς ή Θεού Μήτηρ * ώς αὐτῶν κεράλαιον * εἰκότως συνοοξάζε- ται * τελευταίαν καὶ πρώτην * καὶ μέσην τάξιν ἐπέχουσα, * καὶ τῆς εὐρημίας μετέχουσα.

Καταβασια.

» Χ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσέ ποτε· * ὡσεὶ
» Χ τεϊχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὕδωρ * λαῷ πεζοποντοπο» ροῦντι * χαὶ θεαρέστως μέλποντι· * Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐν» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Τζς Θεοτόκου. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας τὴν » αμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμρύτευσον * εἰς τὰς καρ» δίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Πρεσβείαις σου, 'Αγνή, * Θεόν δν έτεκες * παράσχου * εὐίλατον σοῖς ἰκέταις * τοῖς προστρέχουσι τῆ σκέπη σου, * καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σου τὴν κύησιν.

'Ρημάτων τζε έμζε * ψυχζε έπάχουσον, * Παρθένε, * δεινώς έχταραττομένης, * ζιν εἰρήνευσον, Πανύμνητε, * ἀεὶ ταύτην χινδύνων διασώζουσα.

"Ολην' μου τὴν ζωὴν * διακυβέρνησον, * Παρθένε, * ἔλπίς μου καὶ προστασία, * πειρασμών καὶ περιστάσεων * λυτρουμένη δεινών με, ἀειπάρθενε.

Σορίαν τοῦ Θεοῦ * τὴν ἐνυπόστατον * ἀγκάλαις * ὡς φέρουσα, Θεοτόκε, * ἐξ ἀγνοίας καὶ πλανήσεως * λυτρωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἰκέτευε.

Των Αγίων. Έν πέτρα με της πίστεως.

Το σάλπιγξ ή μεγάλη τῆς Ἐχχλησίας, * ὁ λύχνος ὁ φωτίζων τὴν οἰχουμένην, * ὁ χήρυξ ὁ τῷ φθόγγω περιλαμβάνων * πάντα τὰ πέρατα, * ὁ μεγαλώνυμος * συγχροτεί τὴν σύναξιν * ταύτην Βασίλειος.

Λαμπρός ἀπό τοῦ βίου και τῶν πραγμάτων, * λαμπρός ἀπό τοῦ λόγου και τῶν δογμάτων, * ἐν πᾶσιν ὑπερλάμπων πάντας ὡς ἄλλος * ἀστέρας ἡλιος, * ὁ πολυύμνητος * Θεολόγος σήμερον * μακαρίζεται.

'Ιδού τό φῶς τοῦ κόσμου τῷ κόσμῳ φαίνει· * ἰδού τῆς γῆς τὸ ἄλας τὴν γῆν ἡδύνει· * ἰδού τὸ ζωῆς ξύλον ἀθανασίας * καρπούς προβάλλεται * ὁ χρυσοῦς "Αγιος· * οἱ θανεῖν μὴ θέλοντες * δεῦτε τρυφήσατε.

Θεοτοχίον.

Ο πάντα ἐχ μὴ ὅντων ὄντα ποιήσας, * καὶ φύσιν δοὺς ἐχάστφ τῶν γενομένων, * αὐτὸς καὶ τὰς δοθείσας φύσεις ἀμείβειν * οἰδεν ὡς βούλεται * ὅθεν ἀχούεται * καὶ Παρθένος τίχτουσα * τίς οὐ θαυμάσεται;

"Ετερος τῶν Αγίων. Ο σπερεώσας.

O ι των ήθων διορθωταί * και των ψυχων οἰκονόμοι, * οἱ σωτήρες οἱ κοινοὶ των ἀπάντων, * οἱ καὶ πράξεων ἡμῖν * καὶ λόγων τύπους δείξαντες, * οἱ παιδευταὶ τοῦ βίου * λαμπροὶ λαμπρως εὐφημείσθωσαν.

Πνεύμα ένεπλησε Θεού * Βασίλειον επιστήμης * των πυρίνων δε γλωσσών έσχε μίαν * ὁ Γρηγόριος, καὶ πῦρ * ὑψηγορίας έπνευσε * τὸ τοῦ Χριστοῦ δε στόμα * ἐν Ἰωάννη ἐλάλησε.

Τοῦ νῦν αἰῶνος τὴν σαφῶς * καταργουμένην σοφίαν * ἡ μωρία τοῦ κηρύγματος ἔχει * ὑποκύπτουσαν αὐτἢ * καὶ δουλικῶς λατρεύουσαν· * κήρυκας γὰρ ἡ χάρις * σοφούς προβάλλεται ῥήτορας.

Θεοτοχίον.

Ό ἐν τῆ μήτρα τῆς άγνῆς * κατασκηνώσας Παρθένου, * τὰς ψυχὰς τῶν θεοφόρων Αγίων * οἰκητήρια ποιεῖ, * καὶ τοῖς ἐκείνων στόμασι * τὰ κατὰ τὴν Μητέρα * διερμηνεύει μυστήρια. Καταβασία.

» Τό στερέωμα * των ἐπὶ σοὶ πεποιθότων * στερέωσον, Κύριε, *
• τὴν Ἐκκλησίαν, * ὴν ἐκτήσω τῷ τιμίω σου αϊματι.

Men. Tom. III. 55

Κάθισμα, Ήγος πλ. δ΄. Την Σορίαν καὶ Λόγον.

εγούς μεγάλους φωστήρας τούς φεραυγείς, * Έχχλησίας τούς πύργους τοὺς ἀρραγεῖς * συμφώνως αἰνέσωμεν * οἱ τῶν καλων ἀπολαύοντες * καὶ των λόγων τούτων * όμου καὶ ττζς γαριτος. * τὸν σορὸν Χρυσορρήμονα * καὶ τὸν μέγαν Βασίλειον * σύν τῷ Γρηγορίω * τῷ λαμπρῷ θεολόγω. * πρός οῦς καὶ βοήσωμεν * έχ χαρδίας χραυγάζοντες * Ιεράρχαι τρισμέγιστοι. πρεσβεύσατε Υριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρη-σασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, δμοιον.

 \mathbf{T} ήν σορίαν λαβόντες παρά Θεοῦ * ὡς 'Απόστολοι ἄλλοι τρεῖς τοῦ Χριστοῦ * τῷ λόγ ϕ τῆς γνώσε ϕ ς * συνιστάτε τὰ δόγματα, * α το πρὶν ἐν λόγοις * ἀπλοῖς κατεβάλλοντο * Αλιεξς ἐν γνώσει * δυνάμει τοῦ Πνεύματος * ἔδει γὰρ καὶ οῦτω * το άπλουν ήμων σέβας * την σύστασιν κτήσασθαι * δι' ύμων, Πανσεβάσμιοι: * οθεν πάντες βοώμεν ύμιν: * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεφ, * των πταισμάτων άρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς έορταζουσι πόθω * την άγιαν μνήμην ύμων.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον, ὅμοιον.

εψήν ψυχήν μου, Παρθένε, την ταπεινήν * την έν ζάλη τοῦ Ι βίου των πειρασμών, * νύν ώς άχυβέρνητον * ποντουμένην τῷ κλύδωνι * άμαρτιών τε φόρτω * όφθεῖσαν ὑπέραντλον, * και εἰς πυθμένα ἄδου * ἐλθεῖν κινουνεύουσαν * φθάσον, Θεοτόκε, * πρεσβειῶν σου ἐλέει * γαλήνην παρέχουσα * καὶ κινούνων ἐξαίρουσα, * σὺ λιμὴν γὰρ ἀχείμαστος. * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δοθῆναί μοι. * σὲ γὰρ ἔχω ελπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Τπίσακήκοα, Κύριε, * την άκοην * της σης οἰκονομίας, * καὶ » L εδόξασά σε, * μόνε φιλάνθρωπε.

Τῶν τραυμάτων μου, Δέσποινα, * τῶν τῆς ψυχῆς, * σαρχός τε νοσημάτων * ή Θεόν τεχούσα * λύσιν παράσχου μοι.

'Ριπιζόμενον πάθεσι * καὶ λογισμοῖς * καὶ βίου τρικυμίαις, *

έλπιδι, Παρθένε, * καὶ πίστει βεβαίωσον.
Έχ περιστάσεως ρύσαί με, * Μῆτερ Θεού, * καὶ ζάλης καὶ κινδύνων * ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, * μόνη πανύμνητε.

Χειμαζόμενον κλύδωνι * βιωτικών * έξάρπασον, Παρθένε, * πρός τόν σόν λιμένα * χαθοδηγούσά με.

Τῶν Αγίων. Ἐλήλυθας * ἐχ Παρθένου.

Τοήμονες * ἐκ τῆς κάτω σοφίας γενόμενοι, * κυβέρνησιν, "Ενδοξοι, * παρὰ τῆς θείας ἐκτήσασθε· * ὅθεν ὡς θεράπαιναν * ταύτην ἐκείνη πανσόρως * ὑπετάξατε.

Φιλόσοφοι, * τοὺς σοφοὺς εἰ φιλεῖτε σοφίσθητε, * καὶ λέγειν διδάχθητε * πάντες οἱ λόγους θαυμάζοντες, * πράξεως ἀκρίβειαν * καὶ θεωρίας ἐντεῦθεν * ἐξασκούμενοι.

Θεοτοχίον.

'Ως όψιμος * ὑετὸς ὑπ' ἐσχάτων ὁ πρώτμος * ὑδάτων αἰώνων τε * Δημιουργὸς εἰς τὴν μήτραν σου * ἔσταξε, Πανάμωμε, * κατὰ καιρὸν ἀναψύχων * τοὺς ἐκλείποντας.

"Ετερος των Αγίων. Σύ μου ίσχὺς, * Κύριε.

Στύλος πυρός * λαοῦ πιστοῦ προηγούμενος, * καὶ φλογίζων * τοὺς ἐχθροὺς τῆς Πίστεως, * τὰς δὲ φυλὰς σώζων ἀσφαλῶς * τὰς ἐφεπομένας * ὁ Μέγας ὥφθη Βασίλειος· * θαρσείτω καὶ νικάτω * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία * τηλικοῦτον πλουτήσασα πρόμαχον. '

Γλώσσης τρυφή * καὶ ἀκοῆς πάσης ἤδυσμα * ὁ σὸς λόγος * πέφυκε, Γρηγόριε, * μάννα ζωῆς, δρόσος γλυκασμοϋ, * μέλι τὸ ἐκ πέτρας, * ᾿Αγγέλων ἄρτος οὐράνιος * ἀπλήστως ἐμφορεῖσθαι * τῆς ἤδύτητος πείθων, * καὶ πληρῶν ἡδονῆς τοὺς μετέχοντας.

Ο ποταμός * των χαρισμάτων του Πνεύματος * ἐπληρώθη * μέχρι καὶ προχύσεως, * καὶ τὸ καλόν πρόσωπον τῆς γῆς * ὡς τρυρῆς χειμάρρους * ἀπὸ χρυσοῦ ἄρδει στόματος, * εὐφραίνων καὶ πιαίνων * τοῦ Χριστοῦ πᾶσαν πόλιν * τοῖς τῶν θείων κυμάτων ὁρμήμασι.

Θεοτοχίον.

Φύσιν ἀπλῆν * ἀνασχομένην συνθέσεως * καὶ φανεῖσαν * κρείττονα συγχύσεως * ἐπὶ τοῦ σοῦ, Δέσποινα, Υἰοῦ, * οἱ τρεῖς θεοφόροι * Δογματισταὶ ὡμολόγησαν, * ἐκ δύο θελημάτων * καὶ διπλῆς ἐνεργείας * τὸν διπλοῦν κατὰ φύσιν γνωρίσαντες.

Καταβασία.

- » Ἐ κάλυψεν * οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου, Χριστέ· * τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών * τοῦ ἀγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μη-
- » τρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὤρθης * ὡς βρέρος ἀγκαλο-
- » φορούμενος: * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως. Τῆς Θεοτόκου. ஹλη ε΄. Ο Είρμός.
- " Ο τοῦ φωτὸς χορηγὸς * καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος, * εν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς: *
- » ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

"Οπλον άήττητον * κατά ποικίλων πειρασμών έχοντες, * τών δυσμενών * πάσης έπηρείας * λυτρούμεθα άεὶ * οἱ σὲ Θεοτόκον, * 'Αγνη, ἐπιστάμενοι.

Νόμου το πλήρωμα * ή άνωτέρα Χερουβίμ τέτοχας * τον του Θεου * έχ σου σαρχωθέντα * Γίον μονογενή: * δν ύπέρ των δουλων * των σων έξιλέωσαι.

Τον του παντός Ποιητήν * έν ταϊς άγκάλαις σου, 'Αγνή, φέρουσα, * τουτον ήμιν * ταϊς ζαϊς ίκεσίαις * εὐίλατον δίδου * τοις νῦν ἐκ καρδίας * πρός σὲ καταφεύγουσιν.

'Από στενώσεως * της κατωδύνου μου ψυχης δέησεν * των οἰκτιρμών * μόνη τη τεκούση * τόν αίτιον Λόγον * προσφέρω ε τάλας. * οἰκτείρασα σῶσόν με.

Τῶν Αγίων. Ὁ φωτισμός.*

Σύ την πηγην * των σαυτού χαρισμάτων * έκπιεῖν δλην, * Φιλάνθρωπε, δέδωκας τοῖς 'Αγίοις * έλαττωθεῖσαν * οὐδαμῶς τῆ κενώσει, * τὸν δὲ κόσμον πάντα μεθύσασαν * τοῖς ἐκ τῆς κοι'λίας αὐτῶν θείοις ρεύμασι.

Τί μοι χρυσός, * τί μοι πλούτος καὶ δόξα * καὶ δυναστεία; * καπνοὶ διαβρέοντες εἰς ἀέρα: * πάντα οἰχέσθω: * αῦρα πάντα φερέτω: * ἐμοὶ πλούτος εἶς πολυέραστος, * ἡ τῶν ἡιδασκάλων τριὰς ρητορεύουσα.

Τει ποταμός * άμβροσίαν και νέκταρ, * ρει τοις πεινώστιν * άθάγατος βρώσις, και τοις διψώσιν * ἄρθαρτος πόσις * ὕδωρ ζών είς αίωνας * και συνέχον ζώντας τοὺς πίνοντας * πάντες πλημμυρούσης ζωής έμφορήθητε.

(θεοτοχίον.

"Εσχεν ίσχυν * καθ' ήμων ή κακία, * άλλ' ούκ εἰς τέλος * ήσθένησε γὰρ μετὰ τὴν Παρθένον * τον ἐν ἰσχύϊ * Δυνατον τετοκυῖαν, * ὑπελθόντα σαρκός ἀσθένειαν, * καὶ τον δυνατον ἐν κακία νεκρώσαντα.

Έτερος των Αγίων. Ίνα τί με ἀπώσω.*

Τρύς των θείων πραγμάτων * καὶ των άνθρωπίνων σοφούς ἐπιστήμονας, * τὰς των ὅντων φύσεις * φιλαλήθως ἡμιῖν σαφηνίσαντας, * καὶ τὸν τούτων Κτίστην * πᾶσι γγωρίσαντας, ὡς θέμις, * εὐχαρίστοις φωναῖς ἀμειψώμεθα.

Τό πικραϊνον και στύφον * των πρός σωτηρίαν φαρμάκων εγλύκαναν * ταϊς σοφαϊς των λόγων * επωδαϊς τε και τέχναις και χάρισι * των ψυχων οι θεῖοι * θεραπευται · θέλγεσθε, πάντες * εὐσεβεῖς, και τερπόμενοι σώζεσθε.

Σιωπά λόγος άπας * των Θεοχηρύχων λαλούντων τὰ ένθεα, *

καὶ κρατεῖ τῆς πάλαι * Διαθήκης ἡ νέα προβάλλουσα * τὰ σεπτὰ πυζία * τῶν ἐν αὐτῆ νομοθετούντων, * οῖς ἡυθμίζεται πᾶς Πιστῶν σύλλογος. Θεστοχίον.

Τὴν ἀθάνατον ρύσιν * ἡ θνητὴ παρέδραμεν εἰς ἀγιότητα· * καὶ Παρθένος Κόρη * τοὺς ἀσάρκους ᾿Αγγέλους παρήλασεν * ὡς Θεὸν τεκρῦσα * τὸν Βασιλέα τῶν ᾿Αγγέλων, * ῷ προσβλέπειν ἐκείνοις ἀδύνατον. Καταβασία.

» ˙Ω είδεν Ἡσαίας * συμβολιχώς εν θρόνφ επηρμένφ Θεόν *

» ὑπ' ᾿Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * ὡ τάλας! * εβόα,

» έγω· * πρό γάρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτός άνεσπέρου *

» και ειρήνης δεσπόζοντα.

Τῆς Θεοτόχου. 'Ωοη ς'. Ο Είρμός.

» Την άβώσσω πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον » Τής εύσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ φθο-» ρας, ο Θεός, με άνάγαγε.

Σωτηρίας λιμένα γινώσχων σε, * πλέων πολυφρόντιδος βίου τό πέλαγος * έπιχαλούμαι, Δέσποινα, * χυβερνήτιν ψυχής μου

γενέσθαι σε.

Ένεδύθην στολήν κακουχούμενος, * Μήτερ ἀειπάρθενε, τής ἀρροσύνης μου: * άλλ' ή Θεόν κυήσασα, * τής χαράς τον χιτώνα άντίδος μοι.

Ίερᾶς πολιτείας ἐχπέπτωκα * ῥαθυμῶν ὁ δείλαιος ἀλλ' ἐπανάγαγε, * εὐλογημένη Πάναγνε, * προσταγαῖς τοῦ Υίοῦ σου ῥυθ-

μίζουσα.

Συμπαθείας με θείας άξίωσον * ή τόν συμπαθέστατον Λόγον χυήσασα, * τόν τῷ ἰδίφ αΐματι * ἐχ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ρυσάμενον.

Των Αγίων. "Αβυσσος άμαρτημάτων.*

Τόια έν τῆ Τριάδι * τριττά συνθεολογείτε· * τὴν ἀγεννησίαν Τοῦ Πατρός, * τοῦ Λόγου τὴν γέννησιν, * καὶ Πνεύματος * τὴν ἐκπόρευσιν μόνου.

Σήμερον τῷ οἴχῷ τούτῷ * περιφανής σωτηρία· * δύο γὰρ καὶ τρεῖς συνηγμένους * Χριστός εἰς τὸ ὄνομα * αὐτοῦ τιμῶν, * μέσος πάρεστι τρύτῷν.

"Απειρον τῆς γῆς τὸ βάθος * πρὸς τὸ οὐράνιον ὑψος * ἀλλ' ἀπὸ τῆς γῆς τοὺς 'Αγίους * ἐξῆρεν ἐπέχεινα * τῶν οὐρανῶν * ὁ οὐράνιος ἔρως.

Θεοτοχίον.

Νέαν σε πηγήν, Παρθένε, * και άφορμήν μυστηρίων * έχοντες οι τρεῖς Θεηγόροι, * καιναῖς ὑποθέσεσι * καινοπρεπή * προσαρμόζουσι φράσιν.

Έτερος των Αγίων. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

Τριάδα Μοναδικήν * θεολογεῖν ἐδιδάχθημεν· * Μονάδα Τριαδικήν * ὑμνεῖν παρελάβομεν· * προσκυνεῖν ἐμάθομεν * παρά τῶν Πατέρων * μίαν Φύσιν τρισυπόστατον.

Ο Λόγος ην εν άρχη * πρός τον Πατέρα συνάναρχος * τῷ Λόγῳ Πνεῦμα συνην * Θεός συναίδιος * ἀπλη, ὁμοούσιος, * συμφυής Θεότης * ὡς οἱ θεῖοι φασὶ Κήρυχες.

Συνάπτω και διαιρώ * τὰ συναπτώς διαιρούμενα· * εν ἀμερες ἐννοῶ, * και τρια φαντάζομαι· * Διδασκάλους δέχομαι * τρεῖς θεοφορήτους * οὕτω πείθοντας πιστεύειν με.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ πρό τῆς σαρχός, * ἀπάτωρ μετὰ τὴν σάρχωσιν * Υἰός Πατρός καὶ Μητρός * ὁ ταῦτα καλούμενος * ὑπὲρ νοῦν ἀμφότερα * τῷ Θεῷ γὰρ πρέπει * τῶν θαυμάτων τὰ παράδοξα.
Καταβασία.

» 'Εβόησε σοι, * ίδων ὁ Πρεσβυς * τοῖς ὁρθαλμοῖς τὸ σωτήριον, *
» Το ὁ λαοῖς ἐπέστη * ἐκ Θεοῦ· Χριστὲ, σὸ Θεός μου.

Κοντάκιον, Ήχος β΄. Τους ἀσφαλεϊς.*

Τούς ἱερούς * καὶ θεοφθόγγους Κήρυκας, * τὴν κορυφὴν * τῶν Διδασκάλων, Κύριε, * προσελάβου * εἰς ἀπόλαυσιν * τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν * τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν κάματον * ἐδέξω ὑπέρ πᾶσαν ὁλοκάρπωσιν, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς ᾿Αγίους σου.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τίς ίκανον τὰ χείλη διᾶραι * καὶ κινῆσαι τὴν γλῶσσαν * πρός τοὺς πνέοντας πῦρ * δυνάμει Λόγου καὶ Ηνεύματος; * ὅμως τοσοῦτον εἰπεῖν θαρρήσω. * ὅτι πᾶσαν Παρῆλθον τὴν ἀνθρωπίνην * φύσιν οἱ τρεῖς * τοῖς πολλοῖς καὶ μεγάλοις χαρίσμασι, * καὶ ἐν πράξει καὶ θεωρία * τοὺς κατ' ἄμφω λαμπροὺς ὑπεράραντες. * ὁις μεγίστων δωρεῶν * τοὐτους ἡξίωσας ὡς πιστούς σου θεράποντας, * ὁ μόνος δοξάζων τοὺς 'Αγίους σου.

Συναξάριον.

Τἢ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν ἐν Αγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων καὶ Ἱεραρχῶν, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Όμοῦ δίχαιον τρεῖς σέβειν Έωσφόρους, Φῶς τρισσολαμπές πηγάσαντας ἐν βίῳ.

Κοινόν τον ύμνον προσφέρειν πάντας θέμις, Τοῖς ἐχχέασι πᾶσι χοινὴν τὴν χάριν. Έαρ γελιδών οὐ καθίστησι μία. Αι τρεῖς ἀηδόνες δὲ τῶν ψυχῶν ἔαρ. Την μέν νοητην ή Τριάς λάμπει κτίσιν, Τριάς γε μὴν αὐτη δὲ τὴν ὁρωμένην. 'Απώλεσαν μέν οι πάλαι Θεού σέβας, Έξ Ήλίου τε και Σελήνης ἀφρόνως. Κάλλος γὰρ αὐτῶν θαυμάσαντες καὶ τάχος, "Ωσπερ θεοῖς προσήγον οὐχ ὀρθῶς σέβας. Έχ των τριών τούτων δὲ φωστήρων πάλιν, Ήμεις άνηνέχθημεν είς Θεού σέβας. Κάλλει βίου γάρ, τη τε πειθοί των λόγων, Πείθουσι πάντας τὸν μόνον Κτίστην σέβειν. Κτίσιν συνιστά τήνδε τὴν όρωμένην, Τό Πύρ, 'Αὴρ, "Υδωρ τε, καὶ Γῆς ἡ φύσις. Οι δ' αὐ συνιστώντές τε χόσμον τὸν μέγαν, Τήν πρός Θεόν τε Πίστιν, ώς άλλην ατίσιν, Στοιχειαχής φέρουσι Τριάδος τύπον. Μέλει γαρ αύτοῖς ούδενός τῶν γηίνων. Καὶ γήϊνον νοῦν ἔσχον οὐδὲν ἐν λόγοις. Ο Γρήγορος γάρ πῦρ πνέει νοῦς τὸν λόγον, Πρός ύψος αὖ πείθοντα πάντα ἐκτρέγειν. Τοῖς λειποθυμήσασι δ' ἐκ παθῶν πάλιν, 'Αναπνοή τις οι Βασιλείου λόγοι. Μιμούμενος δέ την ροήν των ύδάτων, Ο καρδίαν τε καὶ στόμα χρυσούς μόνος, Τούς έχταχέντας έχ παθών άναψύγει. Ούτω πρός ύψος τὴν βροτῶν πᾶσαν φύσιν Έχ της χθονός φέρουσι τοῖς τούτων λόγοις. Λάμψεν ένὶ τριακοστή χρυσοτρισήλιος αίγλη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, "Αθλησις τοῦ Αγίου Ιερομάρτυρος Ίππολύτου Πάπα Ρώμης, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Κενσουρίνου, Σαβαίνου, Χρυσῆς, καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Τόλμη θάλασσαν Ίππόλυτος εἰσδύνει,
Οἶα χροαίνων ἴππος ἐν λείφ πέδφ.
Τείνων τράχηλον τῷ ξίφει Κενσουρΐνος,
Ἡν οἶα ξυρῷ τοῖς συνάθλοις ἀχόνη.
Σπλάγχνα φλέγουσι Σαβαΐνου λαμπάσι,
Τὰ παμπόνηρα τέχνα τῆς ἀσπλαγχνίας.

Χρυσή βυθφ βληθείσα, παστφ του πόλου Νύμρη πρόσεισι προσφάτως λελουμένη. Ίππόλυτον πόντου τριαχοστή έχτανε ρευμα.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

Τζς Θεοτόχου. 'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

. \mathbf{E} του Παίδες κατεφρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος: *

» μέσον δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογη-» τὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σταυρφ προσπαγείς * ὁ ἐχ σοῦ σωματωθείς, * Θεογεννήτρια, * 'Αδὰμ διέρρηζε τὸ χειρόγραφον· * ὄν νῦν δυσώπει, Πανάμωμε, * ἄπαντας χινδύνων ρυσθήναι * τοὺς ἐν πίστει χραυγάζοντας· * Εὐ-λογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έλπὶς ἀγαθή, * προσδοχία τε Πιστών * ὑπάρχεις, Δέσποινα· * καὶ νῦν δεόμεθα δωρήσασθαι * τῆς συμπαθείας τὸ πέλαγος * πᾶτι τοῖς εἰς σὲ πεποιθόσι, * καὶ τῷ Τἰῷ σου κραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σχοτία δεινή * τή τοῦ βίου συσχεθείς * τόν συλλυπούμενον * καὶ συναλγοῦντα οὐ κατέλαβον· * τή σή, Παρθένε, λαμπρότητι * λῦσον τὴν ἀχλύν τῶν πταισμάτων, * καὶ καταύγασον ψάλλοντα· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωραίαν στολήν * σωτηρίων έντολών * διὰ Βαπτίσματος * άμριασάμενος ἀπημαύρωσα * δι' άμελείας δ δείλαιος * νῦν δέ σοι προστρέχω, Παρθένε, * τὸν χιτώνα αἰτούμενος * τῆς σωφροσύνης διὰ σοῦ * πάλιν ἐνδύσασθαι.

Ζωής έχπεσών * άχηράτου μέν το πρίν * ο 'Αδάμ σέσωσται· * διὰ τοῦ Τόχου σου νῦν δὲ, Πάναγνε, * τον ἀρρωστία χρατούμενον * σῶσον ἐπιρρώσασα, Κόρη, * καὶ ἀξίωσον ψάλλειν σοι· * Εύλογημένη, ἡ Θεόν * σαρχὶ χυήσασα.

Τών Αγίων. Αντίθεον πρόσταγμα.*

Πττάται, Μακάριοι, * καὶ δραπετεύει * ἡ πρὶν ἀνυπόστατος * θρασύτης τῶν αἰρέσεων * κηρός δὲ τηκόμενος * ἀπὸ προσώπου πυρός * νόθον ἄπαν δόγμα τοῖς ὑμῶν * πυρπνόοις φθόγγοις προσβάλλον δείκνυται.

Ψευδεῖς μέν ἐξέκλιναν * Ἑλλήνων ὕθλους, * πειθώ δὲ τὴν τύραννον * ἀνθρώποις μόνην είλοντο· * ὑρ' ἦς τὴν ἀλήθειαν * οἱ τρεῖς τονώσαντες, * οὕτως ἄπαν σύστημα Πιστῶν * χειροῦνται λόγοις καὶ καταπείθουσι.

Θεοτοχίον.

Έν σοι πάσα πρόρρησις * ἐπανεπαύθη * και πέρας ἐδέξατο * ξενίζουσα τοὺς λέγοντας * ἐκ σοῦ δὲ λαμπρότερα * καὶ τῶν προβρήσεων * θαύματα πηγάζουσιν, 'Αγνη, * σοφοὺς δηλοῦντα τοὺς ἐρμηνεύοντας.

Έτερος των Αγίων. Θεοθ συγκατάβασιν.*

της καὶ κράζουσαι, * δρώμεναι τε * καὶ ἀκουόμεναι, * ἀρετης καὶ σοφίας * οἱ Θεηγόροι στηλαι γεγόνασιν * ἔργφ καὶ λόγφ, * βοᾶν προτρεπόμενοι * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ των Πατέρων ἡμών.

Θεού φωνάς άνωθεν * ἐπιβροντώσας * ἡμῖν ἐξαίσιον, * ἀστραπών τε βολώας * τοὺς ὑμῶν φθάγγους δεχόμενοι, πάνσοφοι, * συμμελωδοῦμεν * ὑμῖν καὶ συμψάλλομεν * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ριφήσονται χάλαζαι * έχ πετροβάλων * γλωσσών συντρίβουσαι * τὰ σαθρὰ τῶν δογμάτων, * εἴ τις εἰς μέσον παρρησιάσηται * τῶν κενολόγων * δρθὰ μὴ φθεγγόμενος * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμών.

(θεοτοχίον.

Παρθένον οἰκήσας σε * καὶ μετὰ τόκον * Παρθένον ἔλιπεν * ὁ ἀμείβων στοιχεῖα, * Θεοκυήτορ Μαρία πανάχραντε· * πρός δν βοωμεν * αὐν σοὶ, Παναμώμητε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία.

- » 🧊 τον εν πυρι δροσίσαντα * Παίδας θεολογήσαντας, * καί
- Παρθένφ άχηράτφ ἐνοιχήσαντα * Θεόν Λόγον ὁμνοϋμεν, *
- » εὐσεβῶς μελομόσυντες * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέ-» ρων ἡμῶν.

Τής Θεοτόκου. 'Ωδή η'. Ο Είρμός.

- > ΓΙ τον έν καιμίνω του πυρός * των Εβραίων τοις παισί * συγκα-
- » Ι ταβάντα, * xαὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεόν *
- » ύμνείτε, τὰ έργα, ώς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰωνας.

Έξασθενεί μου νῦν ὁ νοῦς * εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν * τῆς ἀτιμίες * ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις * περιπαρῆναι κακοῖς * ἀλλὰ σύ με, Παρθένε, θεράπευσον * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβαλοῦσα.

Πύργον ίσχύος ἀσφαλή * και κρηπίδα και φρουρὰν * και προστασίαν * κεκτημένοι σε, πίστει * διασωζόμεθα νῦν, * ὑμνοῦντες τὸν Τόκον σου, Πάναγνε, * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Men. Tom. III.

'Αθανασίας διαυγή * ἐπιστάμεθα πηγήν * σἐ, Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοούμεν εὐσεβῶς * καὶ δοξάζομεν ὁμότιμον μίαν φύσιν, * ἀπειγοις χυβερνῶσαν κρείττοσιν: * οὕτω γὰρ δοξάζειν * οἱ τρεῖς θεσφόροι παρεγγυῶσιν: * οἷς συμπροσκυνοῦμεν * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ήνώθησαν οι τρεῖς * Θεοχήρυχες ἐνώσαντες τὴν Τριάδα, * και τον ἀμέριστον ἐν πᾶσι τετηρηχότες * τῆ θεία φύσει, * μίαν παρ' αὐτῆς ἀντέλαβον * ἀμέριστον δόξαν, * εἰς ἔπαινον ενα συγ-καλουμένην * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὴν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(HESTSKISY.

Λαβών το καθ' ήμας * ἀντιδούς τε το οἰκεῖον ο Εὐεργέτης, * ἔδρασε μόνον, οὐκ ἔπαθε δὲ, Παρθένε· * θεοποιεῖ γὰρ, * ἀλλ' οὐκ εἰς φθορὰν μεθίσταται· * μᾶλλον δὲ καὶ πάσχων * ἐκὼν διὰ πάθους. τὰ πάθη λύει, * ὡς οἱ τρεῖς Πατέρες * ἡμᾶς μυσταγωγούσιν.
Επερος των Αγιων. Ἐπταπλασίως κάμινον.*

Ο υς ὁ Θεὸς συνήνωσεν * εἰς ὁμότιμον ενωσιν, * ἐγχωμιαστής μή χωριζέτω ἄνθρωπος * ἀλλὶ ἴσους ἡγούμενος * ἐν τοῖς αὐτοῖς χαρισμασιν, * ἴσων καὶ τῶν ὑμνων μελφδῶν ἀξιούτω * Οἱ παῖδες, εὐλογεῖτε, * ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οι δυνατοί και ἄμαχοι * τῆς Θεότητος σύμμαχοι, * και τῆς ἀληθείας ἀψευδεῖς συνήγοροι, * τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * καλῶς ἀνερευνήσαντες, * τὰς θεοπρεπεῖς περί Θεοῦ ὑπολήψεις * ἐκεῖθεν συνιστῶσι * καὶ διδάσκουσι ψάλλειν· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Έξ οὐρανοῦ μὲν μέγιστοι * δύω λύχνοι φωτίζουσιν * ἐχ διαδοχῆς ἀλλήλων τὴν ὑφήλιον· * ἐχ γῆς δὲ φανότερον * τὴν σύμπασαν αὐγάζουσι * τρεῖς χατὰ τ' αὐτόν ὑπερμεγέθεις φωστῆρες * συλλάμποντες ἀλλήλοις * χαὶ συμψάλλοντες ἄμα· * Λαοὶ, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

() so toxioy.

Υπέρ ήμων ή σάρχωσις * καὶ τὰ πάθη τὰ τίμια: * δι ήμᾶς Θεός μετὰ νεχρών ἐγένετο * θανάτου μὲν ἄγευστος * οἶα παθών ἐλεύθερος, * τῆ δὲ πρός τὴν σάρχα τὴν θνητὴν χοινωνία * λεγόμενος καὶ πάθους * μετασχεῖν καὶ θανάτου· * αὐτόν ὑπερυψοῦ- ΄ μεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» ΄ στέχτω πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι, *
» ΄ τῆ ρλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, * θεῖον ὑμνον ἔμελπον· Εὐλο» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τής Θεοτόχου. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Γον ἐκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τὸν ἀρρήτω σοφία * ἡκοντα και-» νουργήσαι τὸν ᾿Αδὰμ * βρώσει φθορᾳ πεπτωκότα δεινῶς, *

» έξ άγιας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμᾶς, * οἱ πι-» στοὶ ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Θεομαχάριστε Κόρη, * τὴν ἐλπίδα μου πᾶσαν * προθύμως ἀνατίθημι ἐν σοί· * σῶσόν με, Μήτηρ τῆς ὄντως ζωῆς· * καὶ τρυφῆς ἀεννάου * πλησθῆναι καθικέτευε, 'Αγνὴ, * τὸν ἐν πίστει καὶ πόθω * σὲ ὑμνοις μεγαλύνοντα.

Έπιρανεῖσα, Παρθένε, * τῆς ψυχῆς μου τὸν ζόφον * φωτός σου ταῖς ἀύλοις ἀστραπαῖς * αὕγασον, πύλη τοῦ θείου φωτός· * καὶ πυρὸς αἰωνίου * ῥυσθῆναι καταξίωσον, 'Αγνὴ, * τὸν ἐν πίστει καὶ πόθφ * σὲ ὑμνοις μεγαλύνοντα.

Νενοσηκότας όρῶσα * καὶ ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * καὶ βεβλημένους πάθεσι δεινοῖς, * τῇ εὐσπλαγχνία σου, Δέσποινα, * θεραπεύσασα λύσον * τῶν νῦν παρενοχλούντων λυπηρῶν, * ἵνα πάντες σὲ ὕμνοις * ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Έν τῆ γαστρί σου σχηνώσας, * ἐχ γαστρός πρό αἰώνων * Πατὴρ ὅνπερ ἐγέννησεν Τίὸν, * τέλειος γέγονεν ἄνθρωπος: * καὶ πηγὴν χαρισμάτων * σὲ, Θεομῆτορ, ἔδειξεν ἡμῖν * τοῖς πιστῶς προσχυνοῦσι * τὴν ἄρραστόν σου γέννησιν.

Τών Αγίων. 'Ανάρχου Γεννήτορος.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τοὺς ἐν Ἱεράρχαις * Φωστῆρας τρεῖς μεγάλους.

Τόου τό υμέτερον * γεώργιον και ποιμνιον, * υπέρ ου τους μεγίστους * πόνους υπέστητε, * είς εν συνελθόντες όμου τε * τους τρείς υμάς * συμπαραλαβόντες, * κοινήν έχει αίνεσιν * τήν υμών ήδίστην ένωσιν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τους τρισσολαμπτήρας * Χριστου της Έχχλησίας.

Ού δίστομον μάχαιραν * ή χάρις, άλλὰ τρίστομον * κατὰ τῶν πολεμίων * αὐτῆς προβάλλεται· * ἔν οὐρανοχάλκευτον ξίφος *

τρισίν ἀπιμαϊζ * πατεστομωμένον, * ἀεὶ προμαχόμενον * τριλεμπους μιᾶς Θεότητος.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τοὺς κεκοσμηκότας * Χριστοῦ τὴ

Έχχλησίαν.

Τμών το πολίτευμα * ἐν οὐρανοῖς ἦν, Ενδοξοι, * καὶ τὴν σάρκα φορούντων * ἔτι τὴν ἄσπιλον· * οὖς εἶλικρινώς νῦν οἰκοῦντες, * τοὺς ἐπὶ γῆς * ἡμᾶς στρεφομένους * τὰ ἄνω πρεσβεύετε ' καὶ φρονεῖν καὶ πραγματεύεσθαι.

(DESTSXIOV.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * την τιμιωτέραν * παὶ ἐνδοζυπέρπ τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Στενεί με το πλάτος σου * σών μεγαλείων, Δέσποινα, * κεταπνίγον τον λόγον * ώπο πυκνότητος * καί μα παραδέζως συμβαίνει * το άπορείν * έκ της εὐπορίας * διό τον τοσοστόν σε * μεγαλύναντα δοξάζομεν.

Έτερος των Αγίων. Έξεντη έπι τούτφ.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τους τής Παναγίας * Τριάδος τρεξ Η οπείνας.

Τπήρθη της Τριάδος ή άρετη, * και τὰ πάντα της δόξης ἐπλη ρωσεν, * ἄλλην ήμεν * αξγλην άναλάμψασα τριλαμπη * άς ἐαυτης ἀπαύγασμα, * τοὺς ἐπουρανίους μυσταγωγοὺς, * δί ὧν ἐπὶ την θείαν * ἐπείνης θεωρίαν * οἱ εὐσεβοθντες ὁδηγούρεθα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τούς έκ Τρισηλίου * Φωστήρας τρεξ

μεγάλους.

Ούκ ἔστι δευτερείον ἐν τοῖς τρισί· * τὰ πρεσβεῖα γὰρ ἐκεστος φέρεται, * πρῶτος δοκῶν * καὶ τοὺς ὁμοτιμους ὑπερνικῶν· ἔξοικειοῦται μαλλον δὲ * τὴν ἀλλήλων νίκην περιχαρῶς· * τὰ κονοιαν γὰρ ἐνταῦθα * τῷ φθόνω παβρησίας * λυμαινομένω τὴν ὁμόνοιαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τής τρισυποστάτου * καὶ ἀδιαιμί-

του * Θεότητος τό χράτος.

Πατέρας ή εὐσέβεια τοὺς αὐτῆς * πρωτοτόχους υἰοὺς ἀνεδείξασα, * τέχνα γεννὰ * γνήσια καὶ ἄμωμα δι' αὐτῶν * τελειοίγιενα ἐἰνεύματι * τῷ ζωὴν λαλήσαντι ἐν αὐτοῖς· * καὶ σώζεν ἐξαιτεῖται * εἰς τέλος τὴν εἰρήνην, * ἡν ἀκ' αὐτῶν ἐκληρονόμησι-Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνου, ψυχή μου, * την τιμιωτέραν * τῶν ἀνω στρατευμάτων.

Υίον Θεού του ζώντος ή των σορών * Διδασκάλων απρότις έκτηρυξε το σου Υίον * έξ ἀποκαιλούμους Ππτρικής, * οὐκ ά σαρχός και αίματος * τουτο κυηθείσα. Μήτερ Θεου * διό σε και Παρθένον * διδάξασα Μητέρα, * και Θεοτόπον έμεγάλυνε.

Καταβασία.

Θεοτόχε, ή έλπις * πάντων των Χριστιανών, * σπέπε, φρούρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

• Εν νόμφ, σκιά * καὶ γράμματι τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· * • Το πάν άρσεν το τὴν ψήτραν * διανοῖγον άγιον Θεῷ· * διὸ

πρωτότοχον Λόγον, * Πατρός ἀνάρχου Υίδη, * πρωτοτοχούμενον

» Μητρί * ἀπειράνδρω μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. 'Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.*

τητά του φωτός δοχεία, * τὰς φεγγοβόλους ἀστραπὰς, * Βασί-L λειον νον τον Μέγαν, * Γρηγόριον Θεολόγον, * Χρυσόστομον Ιωάννην * ἀνευφημήσωμεν πάντες.

"Ετερον, ὅμοιον.

Ε ένιαία Θεότης, * Πατήρ, Υίος καὶ το Πνεϋμα, * ταῖς Βασιλείου πρεσβείαις, * Γρηγορίου καὶ Ἰωάννου, * καὶ τῆς ἀγνῆς : Θεοτόχου * μή χωρισθείην σής δόξης.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

▼ρυσοπλοχώτατε πύργε * καὶ δωδεκάτειχε πόλις, * ἡλιοστά-**Λ** λακτε θρόνε, * καθέδρα τοῦ Βασιλέως, * ἀκατανόητον θαῦμα, * πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή ιστώμεν Στίγους δ΄. καὶ ψάλ-

λομεν Στιγηρά Προσόμοια,

' Ήχος β'. Ποίοις εύρημιῶν στέμμασι.*

γοίσις εὐφημιών στέμμασι * στεφανώσωμεν τοΰς Διδασκάλους; * 11 τους διηρημένους τοις σώμασι * και συνημμένους τῷ Πνεύματι, * τους των θεοφόρων πρωτοσπάτας, * Τριάδος * τους ίσαρίθμους και θεράποντας, * φωστήρας * της οίκουμένης διαλάμποντας, * της Έχχλησίας τους στύλους * ους στεφάνοις δόξης * τός νακήσεντας στερενοί * Χριστός ὁ Θεός ήμων * ὁ έχων τό μέγα έλεσς.

Τοίοις ύμνφδιών κάλλεσιν * άναδήσωμεν τούς Θεοφόρους; * τούς 11 ούρανομύστας και κήρυκας * της όρθοδοξίας υπάρχοντας, * τους ακριτρίεστατους Θεολόγους, * του μέγαν * ιεροφάντορα Βασίλειον, * τον θεΐον * καὶ θεοφρήμονα Γρηγόριον, * καὶ Ίωάννην τόν πάνυ * τόν χρυσούν πήν γλώτταν * ούς εδόξασεν ή Τριάς * άξιως ὁ Κύριος * ὁ έχων τὸ μέγα έλεος.

Ποίσις έγχωμιών βήμασιν * έπαινέσωμεν τους Ίεράρχας; * τους ίσαποστάλους έν χάριτι * καὶ όμοτίμους χαρίσμασι, * τους της ἀσεβείας καταλύτας, * σωτηρας * και όδηγους λόγω και

πράγματι· * Ποιμένας * χριστομιμήτους διὰ πίστεως, * τοὺς ἐπιγείους 'Αγγέλους, * βροτοὺς οὐρανίους· * οῦς ἐτίμησεν ὁ Χριστός * τῆς δόξης ὁ Κύριος * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις εὐρημιῶν στέμμασι * καταστέψωμεν τὸν Χρυσολόγον, * ἄμα Βασιλείω Γρηγόριον; * τὰ σεπτὰ δοχεῖα τοῦ Πνεύματος, * τοὺς στερροὺς τῆς πίστεως προμάχους, * τοὺς στύλους * τῆς Έκκλησίας, Πιστῶν στήριγμα, * ἀπάντων * ἀμαρτανόντων παραμύθιον, * πηγὰς βλυζούσας τὸ νᾶμα, * ἔξ οῦ ἀρυόμενοι * ἡδυνόμεθα ταῖς ψυχαῖς * αἰτοῦντες συγχώρησιν * σραλμάτων καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ήχος ὁ αὐτός. Πρός τό: Σήμερον ὁ Χριστός.*

Τήμερον αί ψυχαί * τῶν γηγενῶν ὑψοῦνται ἐχ γηίνων. * Σήμερον οὐράνιοι γίνονται * τῶν Αγίων ἐν τῆ μνήμη· * Αἰ
γὰρ πύλαι τῶν οὐρανῶν ἐπαίρονται, * καὶ ἡμῖν τὰ τοῦ Δεσπότου γνωρίζονται. * Οἱ λόγοι τοὺς λόγους χηρύττουσι, * καὶ αὶ
γλῶσσαι τὰ θαύματα μέλπουσιν· * ἡμεῖς δὲ πρὸς τὸν Σωτῆρα
βοῶμεν· * Δόξα σοι Χριστῷ τῷ Θεῷ· * τοῖς γὰρ Πιστοῖς εἰρήνη *
διὰ τούτων ἐγεγόνει.

Καί νον, Θεοτολίον, δμοίον.

Τήμερον ὁ Χριστός * ἐν τῷ Ναῷ προσφέρεται ὡς βρέφος. * Σήμερον ὑπὸ Νόμον γίνεται * ὁ Μωσεῖ διδοὺς τὸν Νόμον * τῶν 'Αγγέλων αἱ στρατιαὶ τεθάμβηνται * ἐν ἀγκάλαις γηραιαῖς κατεχόμενον * τὸν συνέχοντα πάντα θεώμεναι. * Συμεών εὐλαβείας πλησθεὶς καὶ χαρᾶς, * ἐβόα. Νῦν ἀπολύεις με, Σῶτερ, * ἐκ τῆς ἐπικήρου ζωῆς * πρὸς τὴν ἀγήρω λῆξιν. * εἶδον γάρ σε καὶ εὐφάνθην.

Έτερον Ίδιόμελον είς, Δόξα. Ήχος πλ. β΄.

Το δούλοι άγαθοί, και πιστοί * εύεργάται του άμπελώνος Χριστού, * ύμεζ και το βάρος τῆς ἡμέρας ἐβαστάσατε, * ὑμεζ και το δοθέν ὑμιν τάλαντον ἐπηυξήσατε, * και τοῖς μεθ' ὑμῖς ἐλθοῦσιν οὐκ ἐρθονήσατε· * διό * πύλη οὐρανῶν ἡμιν ἡνέψκται· * εἰσέλθετε χαίροντες εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου ὑμῶν * πρεσβεύοντες ὑπὲρ ἡμῶν, Πατέρες θειότατοι.

Καί νον, Θεοτοχίον.

 \mathbf{O} εοτόχε, * σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ * ἡ βλαστήσασα τὸν χαρπόν τῆς ζωῆς· * σὲ ἰχετεύομεν· * Πρέσβευε, Δέσποινα, * μετὰ τῶν Ἱεραρχῶν * χαὶ πάντων τῶν Ἁγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ ᾿Απόλυσις. Δίδοται καὶ ἄγιον ἔλαιον τοῖς ᾿Αδελφοῖς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά και έκ των Κανόνων των Αγίων, 'Ωδή γ'. και ς'. Προκείμενον, 'Ήχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ· ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ο Απόστολος, πρὸς Εβραίους.

'Αδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν. Ζήτει Δεκεμβρίω, ς'. 'Αλληλούτα, 'Ήχος α'.

Έξομολογήσονται οἱ οὐρανοἱ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησία Αγίων.

Στίχ. Ο Θεός ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐκ βουλῆ Αγίων, μέγας καὶ φοβερός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλφ αὐτοῦ.

Εύαγγέλιον κατά Ματθαΐον.

Είπεν ό Κύριος τοῖς ἐαυτοῦ μαθηταῖς. Ύμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου.

Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καὶ τὰ λοιπά.

ΤΗι ΛΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Αγίων καὶ Θαυματουργῶν Αναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἰστώμεν Στίχους **ς**΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Ήχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Α θληταὶ γενναιότατοι, * ἰατροὶ θεοπρόβλητοι, * Κῦρε, Ἰωάννη

σε μεγαλόγωμοι: * ὡς σῶν Τυράγωνον ὡλέπσσε * σὰ θράσος

Αθληταί γενναιότατοι, ΄ ίατροι θεοπρόβλητοι, ΄ Κύρε, Ιωάννη Τε μεγαλώνυμοι ' ές των Τυράννων ώλέσατε * τό θράσος τό άθεον, * τοῦ νοός μου ἐχτροπὰς * τυραννούσας με θραύσατε, * καὶ ἰάσασθε * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη, * καὶ μελλούσης * ἐχλυτρώσασθέ με δίχης, * τὸν Λυτρωτὴν ἰχετεύοντες.

τηνοῦ συνέχοντος κλύδωνος, * καὶ τῆς ζάλης τῶν θλίψεων * τῆς ἐπερχομένης μοι, καὶ τοῦ σώματος * τῶν ὁδυνῶν με λυτρώσασθε * κουφίζοντες, "Αγιοι, * πάντα πόνον τῆς ψυχῆς * ὁρατῶς

ἀοράτως τε * προσγινόμενον * όπως πίστει καὶ πόθφ * μακαρίζω * τὴν ὑμῶν σεπτὴν δυάδα * ὑπὲρ Τριάδος ἀθλήσασαν.

Το ναοὶ χρηματίσαντες * τοῦ Θεοῦ ὡραιότατοι, * Κῦρε, Ἰωάννη τε, τὸν ναὸν ὑμῶν * πηγὴν ἰάσεων δείκνυσθε· * ἐν ῷ με προστρέχοντα * ἀρρωστήματος παντὸς * ἀπαλλάξατε, "Αγιοι, " εἰρηνεύοντες * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου * ἐπηρείαις * τοῦ ἐχθροῦ ταραττομένην, * καὶ τὰ κακία δουλεύουσαν.

Δόξα, Τίχος πλ. δ'.

υὰς Μαρτύρων σήμερον ἀνέτειλεν ήμιν * τὰς ψυχικὰς ἀλγηδόνας ήμων θεραπεύσυσα * Κύρος καὶ Ἰωάννης οἱ θαυματουργοί. * ὁ μὲν γὰρ ἐσάγγελον ἀσπασάμενος ἄμιλλαν * τῷ μονήρει
βίω * μέχρι τέλους ἐνδιαπρέψας, * αξματι τοῦ Μαρτυρώυ οἰκειοῦται τῷ Χριστῷ. * ὁ δὲ * στρατιωτικοῖς ἐνδιαπρέψας καταλόγοις, *
ταῖς οὐρανίαις στρατολογίαις πολιταγραφείται. * Διὸ καὶ ἐν τῷ
οντες ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.*

γγω είμι, Πανάμωμε, * δένδρον το ἄκαρπον τοῦ θείου λόγου, *

καρπόν σωτήριον * μηδόλως φέρον, * καὶ δειλιώ τὴν ἔκκοπὴν *

μήπως εἰς τὸ πῦρ βληθῶ τὸ ἄσβεστον· * ὅθεν δυσωπῶ σε· Τούτου

ρῦσαί με * δείξασα καρποφόρον, * "Αχραντε, τῷ Υἰῷ σου τῇ μεσιτεία σου.

Π Σταυρούεστοκίον, ὅμοιον.

Είς του Στίγου, Στιγηρά της Οκτωήγου.

Δόξα, Πχος β'. Ανατολίου.

Α εῦτε τῶν Πιστῶν ὁ σύλλογος σήμερον * ὕμνοις στέψωμεν *
Α Κῦρον σὸν τῷ Ἰωάννη, * τοὺς ἀροτῆρας τῆς χάριτος * καὶ δοτῆρας τῶν αἰτούντων ἀρθονωτάτους. * ποικιλοτρόπως γὰρ *
πᾶσιν ἀνεδείχθησαν ἰατροὶ παμφαεῖς. * ὅθεν καὶ πρεσβεύουσιν *
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νον, Θεοτοκίον. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σικέπη * καὶ ἀντίληψις ἡμῶν * τῶν Χριστιανῶν σὺ ὑπάρχεις *
καὶ προσφυγὴ κραταιὰ, * Μήτηρ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἀλλὰ
καὶ νῦν ὡς ἀεὶ * τῆ ἀγρύπνο δεήσει σου * μὴ παύση πρεσβεύειν *
σώζεσθαι τοὺς δούλους σου * ἐκ περιστάσεως * πάσης· * σὲ γὲρ
ἔχομεν σκέπην * θείαν μετὰ τὸν Θεὸν πάντες * οἱ Χριστιανοὶ καὶ
καταφύγιον.

Ή Σταυροθερτοχίου, δικριου.

ρότρυν * τον παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν άγεωργήτως ἐν μήτρα *

εκυοφόρησας, * ξύλφ ὡς ἐωρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνοβοῦσα ἀλόλυζες * καὶ ἔκραζες. Τέκνον, * γλεῦκος ἐναπόσταξον *
δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Άπολυτίκιου, Ήγος τλ. α΄.

των Αγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχη
τον ἡμῖν δωρησάμενος, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, * ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * βουλὰς Ἐθνῶν διασκέδασον, * τῆς Βασιλείας τὰ σκῆπτρα
κραταίωσον * ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνηθη Στιγολογιαν.

Οι Κανονες της Όκτωηγου, και των Αγίων, ώς ε΄.

Ποιημα Ίωαννου μοναχού, ήτοι Άγιοπολιπου.

Ωρη α΄. Ήγος δ΄. Θαλάσσης το έρυθραΐον.

τηνό κύρος κατά τῆς πλάνης είληφας, * Κύρε μακάριε, * συναθλητήν των πόνων ἐσχηκώς * Ἰωάννην τὸν ἔνδοξον· * διὸ τρυφῆς τῆς κρείττονος * ἐν οὐρανοῖς συναπολαύετε.

Στρατείαν πνευματικήν ζωσάμενος, * Κῦρε πανέντιμε, * τὴν ἐπὶ γῆς στρατείαν τε λιπών, * Ἰωάννη πανεύφημε, * κατὰ Δαιμόνων ἤρασθε * παρὰ Χριστοῦ τὰ νικητήρια.

Τῆς Θέκλης τὴν ἀρετὴν ζηλώσασαι * γυναῖκες ἔνθεοι, * παρθενικὴν ἰσάγγελον στολὴν * εὐσεβῶς ἡμριάσαντο: * μαρτυρικῷ δὲ ἔρωτι * πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσαντο.

Hereneyles

Έχ σοῦ, χεχαριτωμένη Πάναγνε, * ἡμῖν ἀνέτειλε * διχαιοσύνης "Ηλιος Χριστός, * χαὶ φωτὶ χατελάμπρυνε * τοὺς χαθημένους πρότερον * ἐν τοῖς τοῦ σχότους ὀχυρώμασιν.

ως - Εύφραίνεται έπὶ σοί.*

ταρχίω τῷ ἀσθενεῖ * δυναμουμένω τοῖς Χριστοῦ πάθεσιν * οἰ εὐχλεεῖς Μάρτυρες * τὸν ἀνθρωποχτόνον χατέβαλον.

Των πόνων σωματικώς, * τῆς ἀκηράτου δὲ τρυφῆς πνεύματι * οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες * ἀντιλαμβανόμενοι ἔχαιρον.

Έρρωσθη το άσθενες * τῆς γυναιχείας τῷ Σταυρῷ φύσεως· * τον δυσμενῆ δράχοντα * δθεν άνδριχῶς ἐτροπώσαντο.

(-) = c = cy (cy

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, * Μήτηρ Θεοῦ, γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Men, Tom. III.

Ż

Ë

57

O Elsyds.

Τυφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα *
 Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Πγος δ΄. Ο ύψωθεις έν τῷ Σταυρῷ.

γγιάς χαμαιζήλους ήδονάς συμπατούντες, * πρός μαρτυρίου, 'Αθληταί, θείον ύψος * περιφανώς ἐπήρθητε ἐν χάριτι, * Κῦρε, Ίωάννη τε, * οἰχουμένης φωστήρες· * δθεν ἰχετεύομεν * σχοτασμοῦ ἀμαρτίας * χαὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, * τὸν ἐπὶ πάντων * Θεὸν ἰχετεύοντες.

Θεοτοχίον, όμοιον.

τάς κολάσεις καὶ τὴν σὴν, Θεοτόκε, * προσπερευγώς ὁ ταπεινός ὑπερῆράν μου * κεραλὴν ἀμαρτίαι, * καὶ πτοοῦμαι, Δέσποινα, * τὰς κολάσεις καὶ φρίττω. * ἰκετηρίαν ποίησον, Σεμνὴ, * πρός τὸν Υίόν σου * ἐκ τούτων ῥυσθῆναί με.

"Η Σταυροθερτοκίου, όμοιου.

γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε Α σαρχί τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ,* Οἰμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τὶἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ἰμνῶ σε, Μαχρόθυμε.

'Ωρη δ'. Έπαρθέντα σε ίδουσα.

 $\frac{1}{2}$ ανέσπερος της χάριτος φωταυγία * τοῦ δυσμενοῦς χατέλυσε * $\frac{1}{2}$ φιλέσπερον πλάνην, * ταύτης πολεμήτορας, * φωστηρας έχλάμποντας * Κῦρον, 'Ιωάννην τε δείξασα.

Κατεθέλχθησαν τῷ ἔρωτι τῆς Τριάδος, * καὶ ὑπ' αὐτῆς οἱ Μάρτυρες * σφοδρῶς ἐρρωσθέντες * Κῦρος, Ἰωάννης τε, * ἐνώσει τῆ κρείττονι * ὄργανα Θεοῦ ἀνεδείχθησαν.

 Ω ς σεπτόν ύμων το τέμενος θεραπεῖον * των πονηρών πνευμάτων * ἀπελαύνει τὴν λώβην, * πᾶσί τε τοῖς χάμνουσιν, * ἀ†ςτητοι Μάρτυρες, * χάριν ἀλεξίχαχον δίδωσιν.

(HESTSXISY.

'Απειρογάμως ἐχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὥρθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτω κραυγάζομεν.

'ωρή ε΄. Σύ, Κύριέ μου φως.*

Σέ, Σωτερ, ή δυάς * των Μαρτύρων ἐπόθησε· * σὺ, *Αγιε ἐν Αγίοις, * Κύρφ καὶ Ἰωάννη * ἀξίως ἀναπέπαυσαι.

Σον ξργον, 'Αγαθέ, * τοῦ ἐχθροῦ ἡ καθαίρεσις· * σὸ Μάρτυρας εὐσεβείας * τῷ Σταυρῷ ἀπειργάσω, * καὶ δόξη ἐστεφάνωσας.

Σὲ μόνον ἀγαπᾳν * ἀπτοήτφ φρονήματι * ἀλείψαντες τὰς Παρθένους * Ἰωάννης καὶ Κῦρος * ἀνδρείας ἀπειργάσαντο.

()εοτοκίον.

いとうてつれらり、

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυ- ραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. Ω οὴ \mathbf{c}' . Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

ύεσθαι * ὑπὲρ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες εῖλαντο, * ἤπερ ἀλάστορι θύειν * πονηρόν τε Τύραννον ἀνθαιρεῖσθαι, * τοῦ δι' οἶκτον * ὑπὲρ ἡμῶν τυθέντος ὡς πρόβατον.

"Ηλγησαν * οι άφειδως τοὺς Μάρτυρας ξέοντες. * τοῖς ξεομένοις δὲ βέλη * αι πληγαι νηπίων ἀπετελοῦντο * παραδόξως. * ἐνευροῦντο τῷ θείφ γὰρ Πνεύματι.

Κύριον * καὶ Βασιλέα πάσης τῆς κτίσεως * σὲ ὁμολόγησε πίστει * δυὰς ἡ ὁμόφρων, καὶ εὐαθλήτως * τοῖς ἀνόμοις * ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.

Θανάτω * τὴν ἀθάνατον εὕκλειαν ἤραντο * ᾿Αθανασία ἡ Μάρτυς * σὺν τῆ Εὐδοξία καὶ Θεοδότη * καὶ τῆ θεία * Θεοκτίστη τοῖς ταύτης βλαστήμασι.

Θεοτοχίον.

Κατάρας * τῆς Προμήτορος Εὕας τῷ τόχῳ σου * ἐλευθερούμεθα· σὺ γὰρ * τὸν Χριστὸν τεχοῦσα, Παρθενομῆτορ, * ἀντὶ ταύτης * τὴν εὐλογίαν πὰσιν ἐπήγασας.

Ο Είρμός.

» Ο ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ » σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * » ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αΐματι.

Κοντάχιον, Ήχος γ΄. Η Παρθένος σήμερον.*

Ε x της θείας χάριτος * την δωρεάν των θαυμάτων * είληφότες, "Αγιοι, * θαυματουργείτε ἀπαύστως, * ἄπαντα ήμων τὰ πάθη * τη χειρουργία * τέμνοντες τη ἀοράτω, * Κυρε θεόφρον * σύν τῷ θείω Ἰωάννη: * ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε. Ο Οἰκος πρός τό: Τὴν Ἑδέμ.

Αγιοι, * πάσαν πεϊραν δεινών *
δι' αὐτόν ὑπεμείνατε * θανόντες προθύμως, * Μάρτυρες γενναῖοι * καὶ μετὰ τέλος * πάσι πηγάζετε * τὰ θεῖα χαρίσματα *
τοῖς ἐν ποικίλοις * νόσοις ὑπάρχουσι * καὶ ὑπό πολλών * ἐταζομένοις κακών, * ὧν εἶς καὶ πρώτος * εἰμὶ ἐγὼ ὁ τάλας * τὸ
σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν * ὑπὸ τραυμάτων χαλεπών * ὁδυνώμαι, καὶ πίστει * ὑμῖν βοῶ· Ἰάσασθέ με· * ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξαρίου.

Τη ΑΑ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη των Αγίων και θαυμετουργων Αναργύρων, Κύρου και Ίωάννου και της Αγίας Μαςτυρος 'Αθανασίας, καὶ τών τριών αὐτῆς θυγαπέρων καὶ παρίε νων, Θεοδοτής, Θεοκτίστης, και Εύδοξιας.

Κύρω συναθλών Ίωάννης πρός ξίρος, Συνθαυματουργεί και μετά ξίφος Κύρω. Μήτηρ άρίστη, καὶ τριὰς θυγατέρων, 116θω 11ατρός θνήσκουσι του πάντων ξίρει. Κύρον, Ιωάννην τε τάμον πρώτη τριακοστή.

Ταϊς αύτων άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, έλέησον καὶ σώσον ήμας. Αμήν.

1237 - Ev th xaulvo.*

Ταλαντεύσαντες * ώς ἐν ἐοπῆ ζυγοῦ τὸ φρόνημα, * βάρει * τῆς άχράντου δόξης οι 'Αθληταί * άνυψούμενοι έχραύγαζον· * Εύλογημένος εί * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ούχ άγνοούντες * του άντιπάλου τὰ νοήματα, * πᾶσαν * αίκισμών ίδεαν και θωπειών * άποπτύσαντες οι Μάρτυρες, * Εύ-

λογημένος εί, * άνεβόων, της δόξης ὁ Κύριος.

Τῆ καρτερία * τῶν ἀλγηδόνων στερανούμενοι * Κῦρος, * Ἰωάννης, έντως οι λατρευταί * της Τριάδος, άνεκραύγαζον * Εύλογημένος εί * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Τό τοῦ Ύψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα, * χαῖρε· * διά σου γάρ δέδοται ή χαρά, * Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εύλογημένη σύ * έν γυναιξίν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

🚉 👝 . Χετρας έχπετάσας Δανιήλ.*

Πρός ἄρνησιν μέν οἱ ἀσεβεῖς * τοῦ φύσει ὄντος Θεοῦ * ἐξεκαύπέραινον * τόν του παντός Δημιουργόν * όντα, πραυγάζοντες. * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λυσσώντες τη πλάνη έμμανώς * οι τὰ ἐπίγεια * φρονούντες Τύραννοι, * τούς το πολίτευμα έχοντας * έν ύψίστοις άκατάλυτον * διὰ θανάτου πρός ζωήν * ὥθουν πραυγάζοντας· * Εύλογείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λείψανα Μαρτύρων άστραπὰς * θαυμάτων ἔφαναν * τῆ οἰχουμένη, Χριστέ, * του χαχοδαίμονος φάσματος * τὴν ἀπάτην θριαμβεύοντα, * τοῖς δὲ βοῶσιν εὐπρεπῶς * ἰάσεις νέμοντα· * Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐχ Πατρὸς * ὑπάρχων πρότερον, * ἀπάτωρ ἡέγονεν * ἐχ σοῦ τὸ δεύτερον, Πάναγνε, * σαρχωθείς ὁ πρὶν ἀσώματος * δι' εὐσπλαγχνίαν, βουληθείς * σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Γίρμός.

» μενοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παίδες χραυγάζοντες· * Εὐλο-

» γείτε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ωδη θ'. Λίθος άχειρότμητος.

πήχοος μέχρι θανάτου * ή ξυνωρίς των άηττήτων * ώφθη 'Ιωάννου καὶ Κύρου * τοῖς τοῦ Δεσπότου θείοις προστάγμασι * διὸ χερσὶ τοῦ Κτίσαντος * τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς παρέθεντο.

Φωστήρες ἐκλάμπουσι δύω, * τὰς τῶν θαυμάτων λαμπηδόνας * κρήνης ἐκ μιᾶς φωτοφόρου * τοῖς ἀσθενοῦσιν ἀπαρυόμενοι * τῆς ἀκηράτου γάριτος: * οῦς ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Τριαδικόν.

Μονάδα μὲν θείας οὐσίας * άλλ' ὑποστάσεων Τριάδα * ἡ τῶν ἀηττήτων Μαρτύρων * δυὰς ἀνδρείως ἐθεολόγησε· * τὸν σαρχωθέντα Λόγον δὲ * ἔνα Χριστὸν ἐν δύω φύσεσιν.

OESTOXIOY.

Φεΐσαι μου, Χριστέ, δταν έλθης * κρίναι τὸν κόσμον μετὰ δόξης. * λῦσον τὴν ἀχλὺν τῶν παθῶν μου * ταῖς ἰκεσιαις τῆς κυησάσης σε * καὶ τῶν σεπτῶν Μαρτύρων σου * ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

'O Eigués.

• (θος ἀχειρότμητος ὅρους * έξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
• ἀχρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύ• σεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Του 'Αναργύρων έξαρχοι * καὶ ἀστέρες οἱ θεῖοι * τῆς οἰκουμένης ὥφθητε, * Μάρτυρες θεοφόρρι, * ὡς πρόμαχοι ἀληθείας· *
ἐκ Θεοῦ γὰρ λαβόντες * τὸ συμπαθὲς, πανεύφημοι, * μυστικῶς
χειρουργεῖτε * πάθη ψυχῶν * καὶ σωμάτων· ὅθεν τὴν φωτοφόρον *
κτήμην ἡμῶν γεραίρομεν, * Κῦρε καὶ Ἰωάννη.

Έτερο. Ο ούρανον τοῖς ἄστροις.*

αυματουργοί φωστήρες, * Κύρε σύν τῷ Ἰωάννη, * τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους * καὶ τῶν σωμάτων ἰᾶσθε, * παρὰ Κυρίου λαβόντες * τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων.

(θεοτοχίου, δυοιον.

Τε προστασίαν πάντες * έχομεν οι άμαρτωλοι, * πανύμνητε Θεοτόχε· * σὰ εὐδιάλλακτον ήμξν * ἀπέργασαι τὸν Υίδν σου, * Θεογαρίτωτε Κόρη.

Είς τούς Λίνους, Ιστωμέν Στίχους δ΄, και ψαλλομέν Στιχής». Προσόμοια,

Πίχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Ττην δυάδα τιμήσωμεν * των Μαρτύρων εν έσμασι * της Τριάδος έχουσαν την λαμπρότητα: * τοὺς θεμελίους της Πίστεως,*
τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα * την όσμην την άληθη * της Θεοῦ ἐπιγνώσεως, * Κῦρον ἄπαντες * καὶ σὺν τούτφ τὸν μέγαν * Ἰωάννην * ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Φιλάνθρωπον.

Τατροί ἀνεδείχθητε * ἀσθενούντων, Μαχάριοι, * καὶ φωστῆρες ἄδυτοι διὰ ΙΙστεως· * ὁμολογίας συνήγοροι, * Μαρτύρων συμμέτοχοι, * τοὺς στεφάνους ἀληθῶς * τοὺς τῆς νίκης δεξάμενοι. * Κῦρε ἔνδοξε * καὶ σορὲ Ἰωάννη, * ἀσιγήτως * δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα * ὑπὲρ ἡμῶν, ΙΙαμμαχάριστοι.

Τυγχορεύουσε σήμερον * αἱ Χριστοῦ καλλιπάρθενοι * τοῖς οὐσὶ θεόρροσι θείοις Μάρτυσι· * καὶ τῆς αὐτῶν ὡς μετέχουσαι * δόξης καὶ λαμπρότητος * τὸν κρατύναντα αὐτὰς * σὺν αὐτὸς μεγαλύνουσι, * καὶ πρεσβεύουσιν * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυμωθηναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην αὐτῶν.

Είς του Στίχου, Στίχηρα της Όκτωήχου. Δόξα, Πίχος δ΄.

Τειεπαίνοις φσμασι, πιστοί, μεγαλύνωμεν * Κύρον καὶ 'Ιωάννην * τοὺς ἐν πνεύματι ὁμαίμονας * καὶ κατὰ σάρκα ἀδελφώφρονας, * σὺν αὐτοῖς τὴν γενναίαν 'Αθανασίαν ἐγκωμιάζοντες *
καὶ τὸ βλάστημα αὐτῆς * Θεοδότην, Εὐδοξίαν καὶ Θεοκτίστην *
τὰς ἀθληφόρους καὶ ἀειπαρθένους * αἰτοῦντας Χριστὸν ὑπὲρ τῶν
ψυχῶν ἡμῶν.
Καὶ νῦν, ()εοτοκιον.

Ο έξ ύψίστου κληθείς.

σωμαι * & δεινὰ εἰργασάμην * τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

"Η Σταυροθεοτοκίου, διιοιου.

Τή ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορώσα * ἐν ξύλφ κρεμάμενον * τόν Τόν τόν Υίον καὶ Θεόν, * τόν ἐρ' ὑδάτων κρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως * καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι, * καὶ τὰ τοῦ "Αδου βασίλεια * συντρίψω σθένει, * καὶ ἀρανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * καὶ τοὺς δεσμίους * ἐκλυτρώσομαι τῆς αὐτοῦ * κακουργίας ὡς εὕσπλαγος, * καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Ή λοιπή 'Ακολουθία του "Ορθρου ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος 'Ὠδὴ γ'. καὶ ϛ'.
Προκείμενον, Ἡγος δ'.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

Στίχ. Προωρώμην τον Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, δτι ἐχ δεξιών μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθώ.

Ο Απόστολος, πρός Κορινθίους.

'Αδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ μέρους. 'Αλληλούια,' Ἡχος α'.

Ίδου δή, τι καλόν ή τι τερπνόν, άλλ' ή το κατοικεῖν άδελφους ἐπὶ το αὐτό;

Στίγ. "Οτι έχετ ένετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν έως τοῦ αἰωνος.

Εύαγγέλιου, κατά Ματθάζου.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αίώνιον.

Καὶ τὰ λοιπά.

Έληξεν δδε μήν Ίαννουάριος.

MHN

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ, Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

H HMEPA BXEL OPAZ IA'. KAI H NYE OPAZ II'.

THE A'. TOY ATTOY MINOS.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ Μνήμη τοῦ ᾿Αγίου Μάρτυρος Τρύρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐρεξής προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Προεορτίων.

Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι.*

Εκκλησία εἰσδέξασθαι * ἐν αὐτῆ τὸν

Κύριον ώσπερ νήπιον * ἐπιδημοῦντα, καὶ χάρισι * νοητῶς

φαιδρύνοντα * τὸ πιστότατον αὐτῆς * καὶ φιλόθεον σύστημα. *

ῷ καὶ κέκραγε. * Σὺ, εἰ δόξα καὶ κλέος * καὶ ὁ κόσμος * τοῦ πλη-

ρώματός μου, Λόγε, * ὁ νηπιάσας σαρχί δι' ἐμέ.

παστάς ή πολύφωτος, * καὶ σκηνή ή ὑπέρτιμος, * καὶ ναὸς ὁ ἄγιος καὶ εὐρύχωρος, * ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα * τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, * προμνηστεύεται αὐτὸν * τῆ σεπτή Ἐκκλησία αὐτοῦ, * ἰκετεύουσα * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθήναι * τοὺς κυρίως Θεοτόκον * ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Men. Tom. III.

" υμεών ίερώτατε, * τὴν ἐλπίδα ἢν κέκτησαι * τὸν Χριστὸν θε2-- σασθαι, δεῦρο πρόσελθε * ἐν τῷ ναῷ, καὶ ὑπόδεξαι * ἀγκάλαις, καὶ βόησον * Νῦν ἀπόλυσον, Σωτὴρ, * ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου * καὶ συγκάλεσον * τὴν Προφήτιδα "Ανναν" τοῦ δοξάσαι * μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην * σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Του Μαρτυρος. Πνος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.*

Τηρύρων παναοίδιμε, * τρυρῆς * ἀκηράτου μέτοχος * ἐν ούρανοῖς ἐχρημάτισας * διαρανέστατα, * γενικούς ἀγῶνας * διαθλήσας, ἔνδοξε, * καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. * Χριστόν ἰκέτευε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ

μέγα έλεος.

Τρύφων παναοίδιμε, * φωτός * ἀιδίου λάμψεσι * φωτοειδής δλα γέγονας, * καταστρεψάμενος * την ζορώδη πλάνην, * και τους κοσμοκράτορας * του σκότους καθελών θεία χάριτι * διε κάτευε * δωρηθήναι ταϊς ψυχαϊς ήμων * την εἰρήνην * καὶ το μέγα έλεος.

Τρύρων παμμαχάριστε, * χαρᾶς * καὶ ἀγαλλιάσεως * ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, * ἀπαρνησάμενος * τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, * καὶ ψυχῆς στερρότητι * τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος * καὶ καρτερώτατα * διανύσας τὸ Μαρτύριον, * νῦν πρεσβεύεις * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ήχος 3'. Κυπριανού.

*περφρονήσας των τῆδε γεηρών, * παμμάχαρ Τρύρων σεβάστιε, * πρός τὸ σχάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας * καὶ τῆ πάλη δι αίματος * σὺ ἐντέχνως, Μάρτυς, τὸν ὑπερήρανον * καθελών ἐκομίσω τῆς νίκης στέρος. * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκλιπαρῶν δι ἡμᾶς * μὴ ἐλλίπης, ᾿Αθλορόρε, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεορτιον, ὁ αὐτος.

Τήμερον Συμεών ἐν ταῖς ἀγκάλαις * τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, * ὁν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωθσῆς ἐθεάσατο *
ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινῷ πλάκας δόντα αὐτῷ. * Οὖτός ἐστιν ὁ ἐν
τοῖς Προφήταις λαλών, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· * οὖτός ἐστιν ὀν
ὁ Δαυιὸ καταγγέλλει, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα
καὶ πλούσιον ἔλεος.

Είς του Στίχου, Στιχηρά προσόμοια Προεόρτια, Ίχος πλ. β'. Τὴν 'Ανάστασίν σου.

Τέλας το τρισήλιον έμφανως * λάμψαν έκ Παρθένου καινοπρεπως, * άστραπαϊς ταϊς ύπερφωτου Θεότητος * έφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως. Στίγ. Νου ἀπολύεις του δουλόν σου, Δέσποτα, κατὰ το ρήμα σου ἐν εἰρήνη: ὅτι εἰδον οἱ ὀφθαλμοί μου το σωτήριον σου.

Τητήν ἐκ παραβάσεως τοῦ ᾿Αδὰμ * πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βρο
Τοῖς * ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, * ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίν. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
Τόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν * ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ
δοτὴρ, * ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται * ὑπὸ Μητρὸς
Ἰαρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

Τρον Ίερον ή ἱερὰ * Παρθένος προσεκόμισεν * ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· * ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν * ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, * καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, * κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνη, Κύριε.

'Απολυτίκιον του Μαρτυρος, Ήγος δ'.

Μάρτυς σου, Κύριε, * ἐν τῆ ἀθλήσει αὐτοῦ * τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας * ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου * τοὺς τυράννους καθείλεν· * ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. ἩΙχος α΄. Χορός Αγγελικός.*

Ο ὑράνιος χορός * οὐρανίων ᾿Αγγέλων * προχύψας ἐπὶ γῆς, * καὶ ἀφικόμενον βλέπει * ὡς βρέφος βασταζόμενον * πρός ναὸν τὸν πρωτότοχον * πάσης κτίσεως * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * προεόρτιον * οὖν σὺν ἡμῖν μελφδοῦσι * τὸν ὑμνον γηθόμενοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαι, Καθιτμα,

Ήχος α΄. Χορός Αγγελικός.*

Ο ών σύν τῷ Πατρὶ * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, * καὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος· * δν δεξάμενος * ὁ Συμεών ἐν ἀγκάλαις, * χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις, Οἰκτίρμον, * εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, και νον, το αύτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

Σαρχί νηπιάσαντα * έξ ἀπειράνδρου Μητρός, * χερσί γηραλέαις σου * ἀγχαλισθείς, Συμεών, * Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, * ἔλαβες τῆς έξόδου * τὴν ἀπόφασιν δόξη· * είληφας τῶν θαυμάτων * τὴν ἀένναον χάριν· * διὸ ἀξιοχρέως σε * πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νον. Τὸ αὐτό.

Ειτα ψάλλονται οι Κανόνες, ο μέν Προεόρτιος μετά τω. Εφ. μών εἰς η', ο δε του Μάρτυρος εἰς δ'.

Κανων ο Προεόρτιος. 'Ωδη α'. Ήχος δ'. 'Ο Είρυσς.

σομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ὡδήγησας λαὸν * ἐν
 μέσω τῆς θαλάσσης, * ἐχάλυψας δὲ ἄρματα * Φαραὼ χχι
 τὴν δύναμιν.

"Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, * τῷ νηπιάσαντι σαρχὶ * xx: νόμῳ ὑπαχούσαντι * καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, * δι δν γέγονς

άνθρωπος.

'Αγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης * τὸν ζωοδότην καὶ θεόν,' τῆς ζωῆς ἀπελύετο * βοῶν. Νῦν ἀπολύεις με· * κατείδον γάρπ σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπαχούεις, * καὶ τοῦ Γράμματος & σμοῖς * κατὰ νόμον ὑπείκεις, Χριστὲ, * ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μα: τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει Σινἄ.

Θεοτοχίον.

"Ασομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου· * ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς * Περθένου ἀγίας, * καὶ ταύτην ἀνέδειξας * ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ο Κανών του Μάρτυρος, φέρων Άκροστιχίδα:

Τρυφής μεθέξειν άξίωσον με, Τρύρων. Θεοράνους. 'Ωδή α'. ΊΙχος πλ. δ'. Ύγραν διοδεύσας.

Τής όντως ένθέου έν ούρανοῖς * τρυφής ἀπολαύων * ὡς ἀής τητος 'Αθλητής, * ταῖς σαῖς ἰχεσίαις τὴν ψυχήν μου * τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

'Ρημάτων των θείων ένηχηθεὶς * ἐτέλεσας ταῦτα, * Πανακοίμε, πρακτικώς, * τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας * καὶ σωρροσύνην

άσπασάμενος.

Τπήρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός * ποιμαίνων ψυχής σου * ἐν σορία τοὺς λογισμοὺς, * ψυχὰς ἐπιστρέρων πλανωμένας * καὶ τῷ Θεῷ προσάγων, "Ενδοξε.

()ESTOXION.

Φωτίσαις με φέγγει τῷ νοητῷ * ἀπαύγασμα δόξης * $\dot{\eta}$ τουσα τὸ πατρικὸν, * πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον * τῆς ἀμερτίας διασκέδασον.

Προεόρτιος. 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Εν Κυρίω Θεώ μου * ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· * διὸ οἱ ἀσθε-» νοῦντες * περιεζώσαντο δύναμιν.

'Ανοιγέσθω ό ναός. * ό τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναὸς * ναείς ημᾶς ποιῆσαι * τοῦ 'Αγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρηλθεν ή σκιὰ * καὶ ἀντεισήχθη ή ἀλήθεια, * τῆς χάριτος ἐλθούσης· * νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν, Συμεών.

Χήρα 'Αννα σώρρων, * ή μεμονωμένη και γνωστή τῷ Θεῷ, * νῦν ἀνθομολογείτω * τῷ νηπιάσαντι σαρκί δι' ἡμᾶς.

(DESTOXION.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον * ὁρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· * πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως * ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὰ εἶ τὸ στερέωμα.*

Πμβλυνας τὴν δύναμιν * τὴν ὑπερήφανον, ἔνδοξε * Μάρτυς Χριστοῦ, * τὴν ἐχ τοῦ 'Υψίστου * ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, * ὀφρύν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας * τοῦ δυσμενοῦς, * καὶ σεσαρκωμένον * Θεόν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνη φυγαδεύονται * τῆ παρουσία σου πνεύματα * τὰ πονηρὰ, * Πνεύματος 'Αγίου * διωχόμενα χάριτι.

Θεοτοχίον.

"Εχων σε βοήθειαν * οὐχ αἰσχυνθήσομαι, Πάναγνε * Μήτηρ Θεοῦ· * ἔχων σε προστάτιν * τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ὁ Είρμός.

Σύ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ
 τὸ ρῶς * τῶν ἐσκοτισμένων, * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.
 Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ήγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

Τῶν πόνων, μαχάριε, * χατατρυφῶν τῆς σαρχός, * τὴν θείαν χαὶ ἄπονον * ἐν Παραδείσω τρυφὴν * ἀξίως ἀπείληφας, * στέφος ἀθανασίας * ἐχ Θεοῦ δεδεγμένος · * ὅθεν χαὶ ἰαμάτων * ποταμοὺς ἀναβλύζεις * τοῖς πόθω χαταφεύγουσι, * Μάρτυς, τῆ σχέπη σου.

Δόξα, χαὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ήχος α'. Του λίθου σφραγισθέντος.*

Πσαυρέ των αἰώνων, * ἡ ζωὴ των ἀπάντων * δι' ἐμὲ νηπιάσσας * ὑπὸ νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ * τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ, * ἴνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ· * δόξα τῆ βασιλεία σου· * δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε. Προεέρτιος. 'Ωὸἡ δ'. 'Ο Εἰρμός.

» Τούς ούρανούς ή άρετή σου κατεκάλυψε, * καὶ ή γῆ ἐπλημούθη τῆς σῆς δόξης, Χριστέ· * διὸ ἀπαύστως κράζομεν· *

» Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Αἱ τάξεις των 'Αγγέλων έξεπλάγησαν * ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι * τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι * ὑμνούμενον ὡς Υἰὸν, καὶ Θεόν ἡμῶν.

Τό ήμων άτελες οίκειούμενος * ὁ παντέλειος Θεός τῆ κατε νόμον προσαγωγῆ, * τὸ τέλειον τῆς χάριτος * ἡμεν ἐδωρήσατο.

'Ως βρέφος έν άγκάλαις δεχόμενος * και Θεόν τῷ πνεύμετ: θεώμενος * ὁ Συμεών, σωτήριον * τοῦ κόσμου τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας * τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ἔρει Σινᾳ· * ὅτι Χριστόν τὸν Κύριον * ἀγκάλαις σου, Πρεσβύτα, ἐβάστασας. (Θεοποκιον.

Ή "Αννα προφητεύουσα το μέλλον, * τον έχ της μήτρας συ Θεόν προανηγόρευσε· * διο άπαύστως πρέσβευε * σωθηναι, θεμήτορ, τοὺς δούλους σου.

Τού Μαρτυρος. Είσακήκοα, Κύριε.*

Θεωμένους κατέπληξας, * Μάκαρ, τοὺς τυράννους τῆ καρτερίε σου· * τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας * ὡς ἐν ἀλλοτρίφ * πάσχων σώματι.

Ένετρύφας, Μακάριε, * τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος * νῦν τρυφάς δὲ καθαρώτερον * ἀιδίου δόξης * ἐμφορούμενς.

Ξεομένου τοῦ σώματος * ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν,* ἐνευροῦτό σου, Θεσπέσιε, * τῆς ψυχῆς ὁ τόνος * θεία χάριτι.

Έπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου * πἄσαν ἀνατίθημι, Μητροπάρθενε. * τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον * ἡ Θεόν τεχοῦσα * τὸν Σωτῆρά μου. Προεορτιος. 'Ωὸὴ ε΄. 'Ο Εἰρμός.

* Ο ἀνατείλας το φῶς, * καὶ φωτίσας τον όρθρον, * καὶ δείξας την ἡμέραν, * δόξα σοι, Ἰησοῦ * Υἰὲ τοῦ Θεοῦ * φιλάν \bullet θρωπε, δόξα σοι.

Έν τῆ τοῦ νόμου σκιᾳ * τὸν τῆς χάριτος λόγον * τρανῶς ἐχρηματίσθη * Συμεών ὁ δίκαιος, * σωματικώς * τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Ούτος είς πτώσιν, φησί, * και ἀνάστασιν κεῖται· * εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, * και πιστῶν ἀνάστασιν, * ὁ Συμεων * ἄρτι προεφήτευσε.

() εοτοκίον.

Θεοχυήτορ 'Αγνή, * τον Υίον σου δυσώπει * λυτρώσασθαι χινδύνων * χαὶ πάσης περιστάσεως * τοὺς σὲ δοξάζοντας, * Θεοτόχε ἄχραντε.

Του Μάρπυρος. 'Ορθρίζοντες βοωμέν σοι.

Ενέργειαν δεξάμενος Πνεύματος * του Αγίου, * έντρρησας, Ενδόξε, * τὰ τῶν θαυμάτων τεράστια.

'Ινδάλματα της πλάνης χατήργησας, * 'Αθλορόρε· * εἰχόνι λατρεύειν γὰρ * Θεοῦ τοῦ ὄντως ἡγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως το φρόνημα * του τυράννου * το άθεον, Πάνσοφε, * Χριστού τῆ πίστει νευρούμενος. () EOTOXIOV.

'Ανέκφραστος ή σύλληψις γέγονε * σοῦ, Παρθένε, * ὁ τόκος ἀπόρρητος * διαμεμένηκεν, ἄχραντε. Προεόρτιος. 'Ωδή ς'. Ο Βίρμός.

ς 'Ιωνάν τὸν Προφήτην * ἐλυτρώσω τοῦ χήτους, Χριστὲ ὁ - Θεός, * κάμε του βυθού των πταισμάτων * άνάγαγε καί » σῶσόν με, μόνε φιλάνθρωπε.

Έχρηματίσθη Πρεσβύτης * μή θανείν πρὶν ἰδείν τὸν Δεσπότην Χριστόν. * άγχάλαις δε σήμερον φέρει, * χαι τούτον προσ-

δειχνύει παντί τῷ λαῷ Ίσραήλ.

Τον Ποιητήν των αίώνων * ο Πρεσβύτης ως βρέφος δεξάμενος, * Θεόν προαιώνιον έγνω, * καί φως έθνων και δόξαν του Ίσραήλ τον Χριστόν.

Νου Συμεών προφητεύει, * νου ή "Αννα άνθομολογεί τῷ Θεῷ· * ό μέν τη Μητρί και Παρθένω, * ή δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρχί.

Θεοτοχίον.

🕰 μαχαρία χοιλία, * πόθεν ταύτην την δόξαν έβλάστησας; * Θεός τό τεχθέν, ω Παρθένε, * και φως έθνων και δόξα και άπολύτρωσις.

Του Μάρτυρος. Ίλάσθητί μοι, Σωτήρ.*

πράνας τὰς μυσαρὰς * σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, * μα-- νίας είδωλικάς, * σοζς αίμασιν, ένδοξε, * κατήρδευσας άπαντα * τὰ τῆς Ἐκκλησίας * εὐγενῆ, Τρύφων, βλαστήματα.

Ίχωρες μαρτυρικοί * ώς μύρον εὐωδιάζουσι * το αΐμα των άθλητων * πηγάζει ιάματα, * ή κόνις του σώματος * ψυχάς άγιάζει * των πιστως θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοχίον.

'Ως ξμψυχος χιβωτός * έδέξω Λόγον τον άναρχον· * ώς άγιον ίερον * τον Κτίστην έχώρησας. * ώς θρόνος πυρίμορφος * φέρεις τον Δεσπότην, * Θεομήτορ, πάσης κτίσεως. Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ κα βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ

» έβόησα, * και ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου. Κοντάχιον, Ήχος πλ. δ΄. Ως ἀπαργάς.

Τριαδική στεβρότητι * πολυθείαν έλυσας * έκ των περάτων, Ι 'Αοίδιμε, τίμιος * εν Κυρίω γενόμενος * καὶ νικήσες τυράννους * ἐν Χριστῷ τῷ Σωτῆρι, * τὸ στέρος είληφας * τῆς μαρτυρίας σου, * καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων * ὡς ἀἡττητος.
Ο Οἰκος, πρὸς τὸ: Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις.

εράν πανδαισίαν προτίθεται * φιλεόρτων τό σύστημα σήμερον*
Προεόρτια σύμβολα φέρουσαν, * τοῦ Κυρίου τεσσαραχονθήμερον * τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, * καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, * καὶ σεπτοῦ ᾿Αθλορόρου μνημόσυνα· * διὰ τοῦτο τελειοῦται νικητικῶς * ὡς ἀἡττητος.

Συναξάριον.

Μήν Φεβρουάριος, έχων ήμέρας κη'. εί δέ έστι Βίσεκτος, κθ'.

'H hmeha exel whas ia'. xai h vù whas iy'. The A' sou autou manus, Muhan sou Aylou Mársupos Transpors.

Στίχοι.

Σὺ δὲ, Τρύρων, τί; τὸ ξίρος θνήσκω φθάσας, Καιρός δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Έν Φεβρουαρίοιο Τρύρων πρό τομής θάνε πρώτη. Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

Προεόρτιος, 'Ωδή ζ', 'Ο Είρμός.

» Ο των Πατέρων Θεός, * μή καταισχύνης ήμας, * άλλὰ δώρς.
» σαι ήμιν * ἐν παρρησία βοαν σοι * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός.
Ο ἐνοικήσας Θεός * ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, * ἐν ἀγκάλας Συμεών, * ώσπερ ἐν θρόνω πυρίνω, * σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σύ τὸ γεωδες ήμων * προσλαβόμενος, Λόγε, * ἐνηπίασας σαραί, * καὶ νομικών καθαρσίων * μετέσχες ώσπερ νήπιον.

Ή σώφρων "Αννα ήμεν * προφητεύει το μέλλον, * και προλέγει μυστικώς * τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, * και Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

. Χατρε, ή άσπορος γή * ή τον Λόγον έκ μήτρας * δίχα σπέρματος άνδρος * σεσαρχωμένον τεκούσα, * ή σκέπη των ψυχων ήμων. Του Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.*

Ττερηφόρος χορεύεις * τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραινόμενος· * τὴν πλάνην γὰρ νικήσας * ἐν λόγῳ ἀληθείας, * ἀναμέλπεις γηθόμενος· * Ο τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητός εἰ.

'Ο Δεσπότης των όλων * των αύτου παθημάτων στέρει τόν Μάρτυρα. * και τουτον έναυλίζει * σκηναίς έπουρανίοις * κεκραγότα και λέγοντα. * 'Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εί.

Θεοτοχίον.

Νέον φέρουσα βρέφος * τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν, Πανάμωμε,* ἐχ σοῦ σωματωθέντα,* μὴ παύση δυσωποῦσα * τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. 'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.

» Τόν Βασιλέα Χριστόν, * δν ώμολόγησαν * οἱ αἰχμάλωτοι Παῖ» Τός * ἐν τῆ χαμίνω λέγοντες μεγάλη τῆ φωνῆ. * Πάντα
» τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τον δι' ήμας καθ' ήμας * βρέφος γενόμενον * ὑπο νόμον ἀχθέντα, * ἵνα τοῦ νόμου πάντας ἀπαλλάξη τοῦ γραπτοῦ, * πάντα

τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

ī,

'Ιδών σε φῶς νοερόν * Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης * ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Λόγε, * πρός τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τον προ αἰώνων Θεον * τον εὐδοχήσαντα * δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, * καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοχίον.

Τον Βασιλέα Χριστον, * δν ήμιν ἔτεχεν * ή Παρθένος Μαρία, * καὶ μετὰ τόχον ἔμεινε Παρθένος ἀγνὴ, * πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Έπταπλασίως κάμινον.*

Τέχρι τομής καὶ καύσεως, * μέχρις αΐματος χύσεως, * μέχρι καὶ θανάτου τελευταΐον ἤθλησας * ἀντικαθιστάμενος * πρὸς άμαρτίαν, Μάρτυς Χριστοῦ· * νῦν δὲ τῆς ζωῆς τῆς ἐν Χριστοῦ κρυπτομένης * λαβόμενος κραυγάζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έπὶ τῆς γῆς ἡγώνισαι * δυσσεβέσι μαχόμενος * πρός ἀπατηλὴν καὶ θεομάχον πλάνησιν * πικρῶς ἀναγκάζουσιν * ἐν οὐρανοῖς δὲ, Τρύφων, τρυφᾶς * στεφανηφορῶν καὶ σὺν ᾿Αγγέλοις κραυγάζων * Οἱ Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικήν διήλεγξας * άθεότητα, πάνσοφε, * και δαιμονικήν θεομαχίαν ἔσβεσας * ροαῖς τῶν αἰμάτων σου, * τὸν ἐν Τριάδι ἔνα Θεὸν * ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων * καὶ σέβων, καὶ κραυγάζων * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Ρήμασι σοῖς ἐπόμενοι * μακαρίζομεν, Πάναγνε, * σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν * τὸν ὄντως μακάριον, * τὸν φῶς Mon. Tom. III. • 59 οίχοῦντα ἄδυτον * καὶ φωταγωγόν καὶ φωτοδότην Δεσπότην * δν Παϊδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

O Eiguós.

» Τη πταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλοαίων ὁ Τύραννος * τος θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε: * ουνάμει οὲ κρείττονι * πεμ-

• σωθέντας τούτους ίδων * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν, έν-

» βόα, * οι Παΐδες, εὐλογεῖτε, * Ίερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερ-» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. 'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τεγαλύνομεν πάντες * την φιλανθρωπίαν σου, * Κύριε Σωτη:
» Τημών, * ή δόξα των δούλων σου * καὶ στέρανος των ...
» στων, * ὁ μεγαλύνας την μνήμην της Τεκούσης σε.

'Ο πλαξίν έγχαράξας * τόν τοῦ γράμματος νόμον, * χερπα ἀγκαλίζεται * Πρεσβύτου ὡς νήπιον, * καὶ ἀγιόγραφον ἡμῶ ' ὑπαγορεύει νόμον, τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον εν τῷ ναῷ * Συμεών ὁ πρεσβύτης * ἀγκάλαις εξετο * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, * καὶ ἐβόησε λέγων· * Νῦν ἀπλύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

Τῶν ᾿Αγγέλων αἱ τάξεις * ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι * τόν Κπστην τὸν ἰδιον * ὡς βρέφος γενόμενον * ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβετου, * τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεών Θεοδόχε, * τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, * καὶ νόμου καὶ χέριτος * ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, * μνείαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν * τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

(-) samawiay

Χαΐρε, πάνσεμνε 'Αγνή, * παρθενίας χαύχημα * χαὶ τοῦ χόσμου ή χαρὰ, * Μαρία, Μήτηρ χαὶ δούλη * τοῦ Σωτῆρος $X_{\rm phi}$ στοῦ * αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Του Μάρτυρος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.*

Τοπέρ τὰ ὁρώμενα * αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοχίαι· * πλήρης θυμηδίας χαὶ χαρᾶς χαὶ φαιδρότητος * ἀνεχφράστου· * ὅθεν ἀξίως μαχαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον * φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, * αἰγλη τῆ αὐτοῦ πυρσούμενος * καὶ μορφούμενος, Τρύφων σοφὲ, * καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις ἐλλάμψεσι * διαλάμπων * δθεν σε παντες μακαρίζομεν.

 $^*\Omega$ ρθης ἀκατάπληκτος * ἐν τοῖς ἀγῶσιν, 'Αθλορόρε * ὡρθης ἀληθῶς ἐπώνυμος * τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυρῆς * * ἡς νῦν ἀπο-

λαύων και τρανώς ένηδόμενος, * σωτηρίαν * τοῖς σὲ τιμώσιν ἡμῖν αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Νέχρωσον τὸ φρόνημα, * Θεογεννῆτορ, τῆς σαρχός μου· * ζώωσον ψυχῆς τὴν νέχρωσιν * ἐνεργεία τῆς ὄντως ζωῆς, * τῆς ἐχ σοῦ τεχθείσης χατὰ σάρχα δι' ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν * χαὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ο Είρμός.

» Στὰ τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ύψίστου, * σὲ τὴν
» ὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, * τὴν
» ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολο-

» γίαις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Έν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.*

Τρυφής κατεμφορούμενος * παραδόξου καὶ θείας, * 'Αγγέλοις όμοδίαιτος * έχρημάτισας, μάκαρ, * καὶ χήνας νέμων ἐν νάπαις *
πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας * τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, * Τρύφων μεγαλομάρτυς, * θεραπεύειν τῶν βροτῶν * τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.
Προεόρτιον, διμοίον.

Τον παΐδα προσχομίσασα * ή πανάμωμος Κόρη, * ἐν Ἱερῷ τετέλεκε * τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον * ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο * Συμεὼν ὁ δίκαιος, * ἀντέφησε τῆ Παρθένῳ· * Οὖτος κεῖται εἰς πτῶσιν * καὶ ἀνάστασιν πολλῶν * καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Είς του Στίχου των Αίνωυ, Στιχηρά προσόμοια, Προεόρτια.

Ήχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

Τύπου δίχα Χριστός * γεννᾶται ἐχ Παρθένου, * ὡς ἐχ Πατρός ἀρρεύστως * Υἰὸς πρὸ Ἑωσφόρου, * ὁ τὸν ᾿Αδὰμ λυτρούμενος. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, χατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνη· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Πύλαι των οὐρανων, * ἀνοίχθητε· Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος * ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἱσραήλ. Δ έχου, ὧ Συμεὼν, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * καθὼς ἐχρηματισθης * ἐκ Πνεύματος 'Αγίου * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε. Δ όξα, καὶ νῦν, Ἰχος β΄.

Ο χτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς * ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ ἀγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον * αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι 'Αγίω ἔλεγε· * Νῦν ἡλευθέρωμαι· * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Περί τῆς Έρρτῆς τῆς Υπαπαντῆς εἰ τύχη ἐν τῆ Κυριακῆ τοῦ Φαρισαίου, ἡ τοῦ ᾿Ασώτου, ἡ τῆς ᾿Απόκρεω, ἡ τῆς Τυρινῆς.

γρή γινώσκειν, ότι, ἐὰν φθάση ἡ Ἑορτή τῆς Υπαπαντῆς ἐν τεκ Λ προγεγραμμέναις Κυριακαίς, έσπέρας, έν τῷ μικρῷ Εσπίρινώ, είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ ᾿Αναστάσιμα, δ΄. Δέξε, καὶ νου, της Έρρτης. Είς του Στίχου, το Αναστάσιμου Στιχηρο του Στίχου, και γ΄. της Έρρτης, Ήχος βαρύς Κατακόσμησον τόν νυμοωνά σου, και τὰ έτερα δύο μετὰ των Στίγων αυτών Δόξα, και νύν, της Εορτής. Έν δε τῷ μεγάλφ Εσπερινώ, μετα την συνήθη Στιχολογίαν είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίγους ι'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ 'Αναστάσιμα τῆς 'Οκτωήχου, γ'. του Τριφδίου, γ'. και της Έρρτης, δ'. Δόξα, του Τριφδίου Κει νῦν, τῆς Έρρτῆς. Εἴσοδος. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς Ἑρρτῆς. Εκ την Λιτήν, τούς γ΄. δευτέρους της Εορτής, και της ήμέρας, τι είς τούς Αίνους. Δόξα, της ήμέρας, τό είς τούς Αίνους. Καὶ νῦν, τής Έρρτης. Εί δ' οὐκ έστι Κυριακή της Απόκρεω, ή της Τρ ρινής. Δόξα, τό είς τους Αίνους, Και νύν, της Έρρτης. Εί & μή, Δόξα, και νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, Στιγηρά Αναστάσιμα του Ήγου καὶ του Αλφαβήτου. Δόξα, του Τριφδίου Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Ἡ Εὐλόγησις τῶν Αρτων. Απολυτίχιος της Έρρτης, έκ γ΄. Η Ανάγνωσις είς τὰς Ἐπιστολάς. Αί δι έπεραι 'Αναγνώσεις, της Έρρτης, η έχ του άγίου Λουχά του Στηριώτου. Έν τῷ "Ορθρφ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, 'Απολυτίκιον τὸ Άναστάσιμον, δίς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἐορτῆς. Εἰς τὰ Καθσματα της Στιχολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετά τών Θιτοχίων αὐτῶν. Ὁ Αμωμος, ἡ Υπαχοή τοῦ Ήχου, ὁ Πολυέλεςς, καὶ τὰ Καθίσματα τῆς Έρρτῆς. Οι Αναβαθμοί του Ήχου Προκείμενον. Πάσα πνοή και Ευαγγέλιον της Έρρτης το, Αναστασιν Χριστού ο Ν΄. και το Στιχηρόν της Εορτής. Οι Κανόνες, ο Αναστάσιμος είς δ΄. του Τριωδίου της ήμέρας, είς δ΄. καὶ τῆς Εορτῆς μετὰ τῶν Είρμῶν είς ς'. Καταβασία τῆς Εωτής, όμου οι δύο Χοροί. 'Από τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον και τόν Οίχον του Τριφδίου, και τὰ Καθίσματα του Τριφδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ᾿Αρ᾽ Εκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς: Έν τῆ ἐννάτη 'Ωδῆ, στιχολογεῖται, 'Η τιμιωτέρα. 'Εξαποστειλάριον το 'Αναστάσιμον, του Τριφδίου και της Έρρτης. Είς τους Αίνους. Πάσα πνοή. Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'. Καὶ μετά τήν συμπλήρωσιν των Αίνων, οι Στίγοι της Έρρτης, και της Έρρτῆς τὰ Προσόμοια Δόξα, τῆς Ἑορτῆς Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Εἰ δὲ ἐστι Κυριακὴ τῆς ᾿Απόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, Στίχον ᾿Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας Δόξα, τὸ αὐτό Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τὸ ᾿Αναστάσιμον, ἡ Κατήχησις, καὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἑωθινόν. Καὶ ἡ α΄. Ἦρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ဪραις, Τροπάριον ᾿Αναστάσιμον Δόξα, τῆς Ἑορτῆς Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ဪρας. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς Ἦρας. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἦχου εἰς ς΄. καὶ τῆς ἑορτῆς ἡ γ΄. Ὠδὴ, εἰς δ΄. Εἰσοδικόν τῆς Ἑορτῆς Τροπάριον τὸ ᾿Αναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς Δόξα, καὶ νῦν, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ ᾿Απόστολος τῆς ἡμέρας, ᾿Αλληλούῖα τῆς ἡμέρας, εἰτα τῆς ἡμέρας, Εἰτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικόν τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Έρρτῆς τῆς Υπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται,

εί τύχη τη Έβδομάδι της Απόχρεω, η της Τυρινης.

Χρη εἰδέναι, ὅτι, ἐἀν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῆ Κυριακῆ τοῦ ᾿Ασώτου, ἢ τῆ γ΄. τῆς ᾿Απόκρεω, ἀποδίδοται τῆ Παρασκευῆ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχη τῆ δ΄. ἢ τῆ ε΄. ἢ τῆ ε΄. ἢ τῷ Σαββάτω τῆς ᾿Απόκρεω, ἀποδίδοται τῆ γ΄. τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς ᾿Απόκρεω, ἢ τῆ β΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῆ ε΄. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχη τῆ γ΄. ἢ τῆ δ΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῆ Κυριακῆ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περί τῆς Υπαπαντῆς, εί τύχη τῶν Ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ ἡ ᾿Απόδοσις αὐτῆς.

Χρη είδεναι και τουτο, δτι, εάν τύχη ή Έρρτη της Υπαπαντης, τῷ Σαββάτφ τῶν Ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ ἡ ᾿Απόδοσις αὐτης, ἡ ᾿Ακολουθία τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἐσπέρας και πρωὶ ἐν τῷ Κοιμητηρίφ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτφ τοῦ ᾿Ασώτου.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

 \mathbf{X} ρη εἰδέναι, ὅτι, εἰ τύχη ἡ Ἑορτὴ τῆς μαπαντῆς τῆ β΄. τῆς Τυρινῆς, τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. Ἡχος, α΄. δευτεροϋμεν

τό, α΄. Δόξα, καὶ νου, της Έρρτης. Είς τὸν Στίχου, το 'ίδιςμελον της ήμερας, και το Μαρτυρικόν. Δόξα, και νον, της hisσής. Έν τῷ μεγάλω Έσπερινῷ καὶ τῷ "Ορθρω, πελεῖται ἡ Ακελουθία, ώς έστιν έν τῷ Τυπικῷ ἀπαραλλάκτως. Τριφόιον τές έν σαύτη τη Έρρτη, έν ή αν ήμέρα τύχη της Τυρινής, ού όλλλομεν, άνευ της Κυριακής, εί μη μόνον το Ίδιόμελον της ήμερης Λέγεται γάρ αύτό ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, ὡς προεγράρη. Εξ τούς Λίνους, μετά το είπειν τά, δ΄. Στιχηρά της Έρρτης, Δόξα. και νον, της Έρρτης. Είς τον Στίχον, το Ίδιόμελον της ήμειης, καί το Μαρτυρικόν. Δόξα, και νύν, της Έρρτης. 'Ωσαύτως, ε τύχη έν τη γ΄. ή τη ε΄. Εί δε τύχη τη δ΄. ή τη ε΄. της Τυρινής, έν τῷ μικρῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Εσπερινῷ, καὶ τῷ "Ορίρο, σελεϊται ή 'Ακολουθία καθώς έδηλώθη έν τῆ β'. ἀπαραλλάκτως. Γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ "Ορθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Ωοών, αί πρεϊς μεγάλαι Μεπάνοιαι μόνον. Έν δὲ τῆ ς. "Ωρα λέπετα. τό Τροπάριον της Προφητείας, και ή Προφητεία. Και ή Λειτινογία τελεϊται του Χρυσοστόμου, κατά τὸν καιρόν αὐτῆς. Ἐνδί τῷ Έσπερινῷ, μετὰ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὰ Άνανώσματα της Έρρτης, και ή Προρητεία της ήμέρας, και το lisκείμενον, ΊΙχος, πλ. β΄. Έλπισάτω Ίσραηλ έπὶ τὸν Κύριον μετά μέλους. Γίνεται δὲ θ΄, ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, ε τύγη ή Έρρτη αύτη.

Περί των Μεθεόρτων τζε Υπαπαντζε, εἰ τύχωσιν εν τζ Έβδομάδι τζε Τυρινζε.

Τρινής, έσπέρας, είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ τῆς Ἑρρτῆς, γ΄ καὶ τοῦ Αγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Αγίου, εἰ ἔχει Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, τοῦ Αγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ΄. ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγάλει τρεῖς Μετάνοιαι, καὶ ᾿Απόλυσις. Ὠσαύτως καὶ ἐν τῷ Μεσοννατικῷ, εἰ ἔστι δ΄. ἢ Παρασκευὴ, καὶ ἐν τῷ Μεσοννατικῷ, εἰ ἔστι δ΄. ἢ Παρασκευὴ, καὶ ἐν τῷ τέλει, αὶ μεγάλει τρεῖς Μετάνοιαι. Ἐν τῷ Ἰδρθρω, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ἑρρτῆς, δἰς Δόξα, τοῦ Αγίου, εἰ ἔχει Καὶ νῦν, τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Ἑρρτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα τῆς Ἑρρτῆς. Οἱ Κανόνες τῆς Ἑρρτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Αγίου, εἰς δ΄. Ὅτε δὲ ἐστιν Ὠρὸ ἡ τοῦ Τριφδίου, λέγονται τῆς Ἑρρτῆς, εἰς ϵ΄. καὶ τοῦ ἐστιν Ὠρὸ ἡ τοῦ Τριφδίου, λέγονται τῆς Ἑρρτῆς, εἰς ϵ΄. καὶ τοῦ

Τριφιδίου, εἰς δ΄. καὶ τοῦ ᾿Αγίου, εἰς δ΄. ᾿Απὸ γ΄. Ὠρῆς, εἰ ἔχει Κοντάκιον ὁ Ἅγιος, λέγε τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς εἶτα Καθίσματα τοῦ Τριφδίου Δόξα, τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ᾿Αρ΄ Ἔκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἡροτῆς. Ὑξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς Ἑορτῆς εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει Δόξα, τοῦ Ἁγίου Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τορτῆς εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Ἐκτενῆ, εἰ ἔστι Ὑετάρτη ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγάλαι, τρεῖς Μετάνοιαι μόνον, καὶ Ὠπόλυσις. Ὠσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς Ὠραις, εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι μόνον κατὰ τὸ τέλος γίνονται. Ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ᾿Αποδείπνοις.

Περὶ τῆς αὐτῆς Έρρτῆς, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρη εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχη ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας, ἐν τῷ μικρώ Έσπερινώ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιγηρὰ τῆς Έρρτῆς, γ΄. ΊΙΙ γος, α΄. Λέγε Συμεών δευτερούμεν το α΄. Δόξα, και νύν, τῆς Έρρτης. Προκείμενον της ήμέρας, και ή Προφητεία. Είτα τό Προκείμενον ϋστερον, Ήχος, πλ. β΄. Έλπισάτω Ίσραἡλ ἐπὶ τὸν Κύριον μετά μέλους. Είς τον Στίχον, το Ιδιόμελον της ημέρας, δίς, και τό Μαρτυρικόν Δόξα, και νον, της Έρρτης. Τροπάριον της Έρρτης. Έν τῷ μεγάλῳ Έσπερινῷ, στιγολογούμεν τὸ πρῶτον 'Αντίρωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν, Στίχους ι΄. και ψάλλομεν, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς, εἰς 🗲. και τῶν Αγίων Πατέρων, είς δ'. Δόξα, των Αγίων Πατέρων Καὶ νον, της Έρρτης. Εἴσοδος, τὰ ᾿Αναγνώσματα της Ἑρρτης. Εἰς τὴν Λιτήν, Στιγηρά τῆς Έρρτῆς. Εἰς τὸν Στίγον, Στιγηρά τῆς Έρρτης Δόξα, των Αγίων Καὶ νον, της Έρρτης. Είς την Εὐλόγησιν των "Αρτων, 'Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς, δὶς, καὶ των Αγίων, ἄπαξ. Ἡ 'Ανάγνωσις τῆς Έρρτῆς' όμοίως και εἰς τὸ α'.. Κάθισμα. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιγολογίας, Καθίσματα τῆς Έρρτης. Είς τὴν β΄. Στιγολογίαν, Κάθισμα καὶ Ανάγνωσις τῶν Αγίων. 'Ο Πολυέλεος, Κάθισμα καὶ 'Ανάγνωσις τῆς Έορτῆς. Οἰ 'Αναβαθμοί, τὸ α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. "Ηχου, Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, και Εύαγγέλιον τῆς Έρρτῆς. Ο Πεντηκοστός, τὸ Πεντη-

κοστάριον της Έρρτης. Ο Κανών της Έρρτης μετά τών Είρμως είς η'. και των Αγίων, είς ς'. 'Από γ'. 'Ωότζε, Κοντάκιον των Αγίων, καὶ τὸν Οίκον εἶτα Κάθισμα των Αγίων Δόξα, και νον, της Έρρτης. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον της Έρρτης. Έρτη έννάτη 'Ωδή, στιγολογείται, 'Η τιμιωτέρα. 'Εξαποστειλάριον τω. Αγίων, και της Ερρτής. Είς τους Αίνους, Πάσα πνοή: ίστω: Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά τῆς Έρρτῆς γ΄. και τῶ Αγιων γ΄. Δόξα, των Αγιων Καί νον, της Ερρτης. Δοζελεγικ μεγάλη, ή Έκτενής, ή Κατήγησις του Στουδίτου, και Απελυσις. Η οὖν Λιτή, καὶ ἡ α΄. Ώρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν τκς "Ωραις, Τροπάριον της Εορτής. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικε. καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. ὑδὴ τῆς Εορτῆς, εἰς δ΄. κε. των Αγίων, ή ς. 'Ωδη, εἰς δ'. Εἰσοδικόν, τῆς Έρρτῆς. Τρπάριον της Έρρτης, και των Αγίων Δόξα, το Κοντάκιον τω Αγίων: Και νον, της Ερρτής. Προκειμένον, ό Απόστολος, Είπγέλιον, καί Κοινωνικόν, πρώτον της Έρρτης, είτα των Άγων

Περί τῆς 'Αποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰ τύχη τῆ Έβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Υρή είδεναι, ότι, έαν τύχη ή Απόδοσις της Υπαπαντής έ 🛕 τη Έβδομάδι της Τυρινής, ήγουν έν ταϊς ήμεραις αύτας . έσπέρας είς πό, Κύριε έκέκραξα, Σπιχηρά της Έρρτης, ς'. Δέζα. καί νον, της Έρρτης. Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ίδιόμελα τής ήμέρας, δίς, και το Μαρτυρικόν Δόξα, και νον, της Ερρτής. Τροπάριον, της Έρρτης. Μετά την Έκτενη, εί έστι Τετάρτη Παρασκευή, αι μεγάλαι τρεϊς Μετάνοιαι, και Άπόλυσις. Ώταν τως και είς τὰ ᾿Απόδειπνα, και είς τὸ Μεσονυκτικόν, εί ἔστι Τω τάρτη ή Παρασκευή, εν τῷ τέλει, αι τρεῖς μεγάλαι Μετάνου: μόνον. Έν τῷ "Ορθρω εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Εωτης. Είς τὰ Καθίσματα της Στιγολογίας, Καθίσματα της Έφτης. Ο Κανών της Έρρτης μετά των Ειρμών, είς ιδ΄. ένθα δε τύχη ή 'Ωδή του Τριφδίου, της Έρρτης, είς ι'. και του Τριφδίου, εἰς δ΄. 'Από τρίτης 'Ωδής, Κάθισμα του Τριφδίου Δέξε, καί νον, της Έρρτης. Αρ Έκτης, Κοντάκιον της Έρρτης, κα τόν Οίχον. Έν τη έννάτη 'Ωόη, στιχολογείται, 'Η τιμιωτέρχ. Έξαποστειλάριον της Έρρτης, δίς. Εἰς τοὺς Αίνους, Στιχησέ προσόμοια της Έρρτης, είς δ΄. Δόξα, και νύν, της Έρρτης. Είς τον Στίχον, το Ίδιόμελον της ήμέρας, έκ δευτέρου, και το Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς, Ἡγος, πλ. α΄. Μετά το

Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, ἡ Ἐκτενής. Καὶ εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευἡ, αὶ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ α΄. "Ωρα. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αὶ μεγάλαι τρεῖς Μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. 'Ωδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς ἔξ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, 'Αλληλούτα, καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. 'Απόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περί τῆς 'Αποδόσεως τῆς Υπαπαντῆς, εἰ τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρη είδεναι, ότι, εἰ τύχη η Απόδοσις τῆς Έορτῆς τῷ Σαβ-βάτω τῆς Τυρινῆς, ἐσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς, γ΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄. Δόξα, τῶν Αγίων Καὶ νῦν, τῆς Εορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν Δόξα, τὸν Αγίων Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. Τροπάριον των Αγίων Δόξα, και νύν, της Εορτής. Είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον της Έρρτης, δίς Δόξα, των Αγίων Καὶ νῦν, τῆς Έορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς Στιχολογίας, Καθίσματα της Έρρτης. Οι Κανόνες της Έρρτης μετά των Είρμων, είς η'. καὶ τῶν Αγίων, εἰς ς΄. 'Από τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον τῶν Αγίων, και Κάθισμα. Δόξα, και νύν, της Έρρτης. 'Αρ' "Εκτης, Κοντάκιον της Εορτης. Έν τη έννάτη 'Ωδή, στιχολογείται, 'Η τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον των Αγίων, και της Εορτής. Είς τούς Αίνους, Πάσα πνοή. Στιχηρά της Εορτής, γ΄. καὶ τῶν Αγίων, γ΄. Δόξα, τῶν Αγίων Καὶ νον, τῆς Εορτῆς. Ἡ συνήθης Λιτὴ, καὶ ή α΄. "Ωρα έν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. 'Ωδή τῆς Έρρτῆς, εἰς δ΄. καὶ τῶν 'Αγίων, εἰς δ΄. Τροπάριον της Έρρτης, και των Αγίων Δόξα, Κοντάκιον των Αγίων Καὶ νῦν, τῆς Έρρτῆς. Προχείμενον τῆς Ερρτῆς, καὶ τῶν Αγίων. Ο Απόστολος, Ευαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρώτον τῆς Έρρτης, είτα των Αγίων.

THE B. TOY ATTOY MINOU.

ΤΕ Υπαπαντή του Κυρίου, και Οξού, και Σωτήρος ήμων Τησού Χριστού.

ΕΝ ΤΩι ΜΙΚΡΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Μίς το. Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίγους δ΄. και ψάλλοις τὰ πρια προσόμοια Στίγηρὰ, δευτερούντες το πρώτον.

Πγες α΄. Των ουρανίων ταγμάτων.*

τη όν ἀπερίγραπτον Λόγον * καὶ ὑπερούσιον, * τόν οὑρανίοις θρους * ἐποχούμενον δόξη * εἰσδέχεται ἀγκάλαις * ὁ Συμεών ἐκβοῶν. Νῦν ἀπόλυσον * κατὰ τὸ ῥῆμά σου, Σῶτερ, ἡ τῶν ποτῶν * σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

βρέρος όρων σε έβόα * ό θαυμαστός Συμεών * τόν πρό αίώνων Λόγον * έχ Πατρός γεννηθέντα· * Φρίττω χαὶ πτοοῦμαι * χερσὶν ἐμαῖς * ἀγχαλίσασθαι, Δέσποτα· * ἀλλ' ἐν εἰρήνη τόν ἐνῦλον σου, ἐχζητῶ, * νῦν ἀπόλυσον ὡς εὕσπλαγχνος.

την άνοιγέσθω η πύλη * η ἐπουράνιος· * ὁ ἐχ Πατρὸς ἀχρόνως * γεννηθείς Θεὸς Λόγος * ἐτέχθη ἐχ Παρθένου * σάρχα λαβων την βροτείαν, βουλόμενος * ἀναχαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, * χαὶ βαλείν ἐν δεξιὰ τοῦ Πατρός.

Δόξα, καὶ νῦν, Πγος δ΄. Ανδρεσο Κρήτης.

Τρήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ * καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τὸ

Τερόν παραγέγονεν, * ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ νό μου πάροχον * καὶ τοῦ νόμου Ποιητὴν· * δν καὶ ἐν ἀγκάλας ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν * γεραίρων ἐκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· * ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νίς του Στίχου, Στιχηρα προσόμοια, Πχος β΄. **Οίχος τοῦ Ἐρραθά.***

τήμερον ὁ Σωτήρ * ὡς βρέφος προσηνέχθη * ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, * καὶ χερσὶ γηραλέαις * ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νον ἀπολύεις τον δουλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ρτιμα σου ἐν εἰρήνη. ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ανθραξ ό προορθείς * τῷ θείῳ 'Ησαία * Χριστός, ὡς ἐν λαβίδι' Α χερσί τῆς Θεοτόχου * νῦν τῷ Πρεσβύτη δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν χαὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. (β) όβφ τε χαὶ χαρὰ * ἀγχάλαις τὸν Δεσπότην * ὁ Συμεών χατέχων, * ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν * ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

Α έχου, ὧ Συμεών, * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος * τὸν Κύριον τῆς δόξης * καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

'Απολυτίκιου, Τίχος α'. Χαΐρε, κεχαριτωμένη.

Ίστέον ὅτι, εἰ τύχη ἡ παρούσα Ἐορτή ἐν Κυριακή, προη τουνται τὰ ἀναστάσιμα ἔν τε τῷ Ἐσπερινῷ καὶ τῷ Ὅρθρῳ. Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Ἑορτής ἀντί τοῦ Ἑωθινοῦ.

ΕΝ ΤΩι ΜΕΓΑΛΩι ΕΣΠΕΡΙΝΩι.

Στιχολογοϋμεν τό, Μακάριος ἀνήρ· εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστιομεν Στίχους η΄. καὶ ψαλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταύτά Στιχηρά. ἸΗχος α΄. Γερμανού Πατριάρχου.

Α έγε, Συμεών, * τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις * ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλη; * τίνι κράζεις καὶ βοᾳς; * Νῦν ἡλευθέρωμαι, * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; * Οὕτός ἐστιν ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· * οὕτός ἐστιν ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, * ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς * καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. * Αὐτόν προσκυνήσωμεν.

έχου, Συμεών, * δν ύπο τον γνόρον * Μωσῆς νομοθετοῦντα * προεώρα ἐν Σινᾳ, * βρέφος γενόμενον * νόμφ ὑποταττόμενον. * Οὕτός ἐστιν ὁ διὰ νόμου λαλήσας· * οὕτός ἐστιν ὁ ἐν Προφήταις ρηθείς· * ὁ σαρχωθείς δι ἡμᾶς * χαὶ σώσας τον ἄνθρωπον. * Αὐτον προσχυνήσωμεν.

\$εῦτε καὶ ἡμεῖς * ἄσμασιν ἐνθέοις * Χριστῷ συναντηθῶμεν * καὶ δεξώμεθα αὐτόν, * οὕ τό σωτήριον * ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. * Οὕτός ἐστιν δν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· * οὕτός ἐστιν ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· * ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς * καὶ νόμῳ φθεγγόμενος. * Αὐτόν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, και νον. Ήχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχού.

Α νοιγέσθω ή πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· * ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός * ἀρχὴν λαβών χρονικὴν, * μὴ ἐκστὰς τῆς
αὐτοῦ Θεότητος, * ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος * τεσσαρακονθήμερον. * Μητρός ἐκών προσφέρεται * ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· * καὶ τοῦτον ἀγκάλαις * εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· * ᾿Απόλυσον, κράζων * ὁ
δοῦλος τῷ Δεσπότη· * οἱ γὰρ ὀρθαλμοί μου * εἶδον τὸ σωτήριόν
σου. * Ὁ ἐλθών εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων, * Κύριε,
δόξα σοι.

Είσοδος, Προκείμενον της ήμερας, καλ τὰ 'Αναγνώσματα. Της 'Εξόδου τὸ 'Ανάγνωσμα.

΄ Τλάλησε Κύριος πρός Μωσήν τη ἡμέρα ἐκείνη, ή ἐξήγαγε τοὺς ^{Κεφ.} 51. Δ. υίοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γής Αἰγύπτου, λέγων· Αγίασόν μοι πᾶν ιγ. 1.

πρωτότοχον πρωτογενές, διανοίγον πάσαν μήτραν έν τοῖς υίσξ Ισραήλ. Είπε δε Μωυσής πρός τον λαόν Μνημονεύετε την ήμεραν ταύτην, εν ή εξήλθετε έχ γής Λίγύπτου, έξ οίχου δουλείας. έν γαρ χειρί κραταιά έξήγαγεν ύμας Κύριος έντευθεν. Καί эλάξεσθε τον νόμον αύτου. Και έσται, ώς αν είσαγάγη σε Κύριος ό Θεός είς την γην των Χαναναίων, δν τρόπον ώμοσε τος πατράσι σου, καὶ άφοριεζ παν διανοίγον μήτραν τὰ άρσενικά το Κυρίω. Έαν δὲ έρωτήση σε μετά ταῦτα ὁ υίός σου λέγων. Τ: τούτο; καὶ έρεῖς αὐτῷ. "Ότι ἐν χειρὶ κραταιά ἐξήγαγεν ήμάς Κύριος έχ γης Λίγύπτου, έξ οίχου δουλείας. Ήνίχα δε εσχληρυνε Φαραώ του έξαποστείλαι ήμας, απέκτεινε Κύριος παν πρωτότοχον εν γη Αιγύπτου, από πρωτοτόχων ανθρώπων εως ποωτοτόχων χτηνών διά τούτο έγω θύω τῷ Κυρίω πᾶν διανοίγον μήτραν τὰ άρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υίῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ έσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον γενιτ. πρό των όρθαλμων σου, ότι ούτως ξου Κύριος ό παντοχράτως. "Ότι τὰ πρωτότοχα τῶν υίων σου δώσεις έμοί. Καὶ ἔσται πᾶς ος αν τέξη παιδίον άρσεν, τη ήμέρα τη όγδόη περιτεμεί τιν σάρκα της άκροβυστίας αύτου. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ήμερας ούχ είσελεύσεται είς τὸ Αγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρός τὸν Ιερέα, έως πληρωθώσιν αι ήμεραι της χαθάρσεως. Και μετά ταύτα προσοίσει τῷ Κυρίω ἀμνόν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς όλοχαύτωμα, και νεοσσόν περιστεράς, η τρυγόνος, έπι την θύραν της σκινής του Μαρτυρίου πρός τον Ίερέα η, άντι τούτων, προσοίσει Εναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περιστερών, η δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περί αύτου ό Ίερεύς. ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οῦτοί μοί είπιν έχ πάντων των υίων Ίσραήλ καὶ είληρα αὐτούς, καὶ ἡγίασε αυτούς έμοι, άντι των πρωτοτόχων των Αίγυπτίων, ή ήμέρα έπαταξα παν πρωτότοχον έν γη Αίγύπτου, από ανθρώπου έως κτήνους είπεν ο Θεός ο ύψιστος, ο Αγιος Ίσραήλ.

Προρητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Εγένετο τοῦ ἔτους, οῦ ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ Βασιλεὺς, εἰδον τόν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἰκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραρὶμ εἰστήκεισαν κύκλω αὐτοῦ, ἔξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ, καὶ ἔξ πτέρυγες τῷ ἐνὶ· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἔτερος πρὸς τὸν ἔτερον, καὶ ἔλεγον· "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος Κύριος Σαβαωθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ῆς ἐκέκρα-

γον, και ὁ οίκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον "Ω τάλας ἐγώ! 🖹 (ὅτι κατανένυγμαι·) ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη - έχων, έν μέσω λαού ακάθαρτα χείλη έχοντος έγω οίκω, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ είδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με εν των Σεραφίμ, και έν τη χειρί αύτοῦ είχεν ἄνθρακα, δν τη λαβίδι έλαβεν ἀπό του Θυσιαστηρίου. Και ήψατο του στότατός μου, και είπεν Ίδου, ήψατο τουτο των χειλέων σου, και άρελετ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς άμαρτίας σου περικαθαριετ. Καὶ ήχουσα τής φωνής Κυρίου, λέγοντος Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρός τον λαόν τοῦτον; Καὶ εἶπον Ἰδου έγω εἰμι, ἀπότ στειλόν με. Καὶ είπε Πορεύθητι, καὶ είπε τῷ λαῷ τούτῳ 'Ακοῆ άχούσετε, χαὶ οὐ μὴ συντιτε, χαὶ βλέποντες βλέψετε, χαὶ οὐ μὴ ίδητε. Έπαγύνθη γάρ ή καρδία του λαου τούτου, και τοις ώσι βαρέως ήχουσαν, καὶ τοὺς ὀρθαλμοὺς αὐτῶν ἐχάμμυσαν, μήποτε : ίδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ώσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῆ καρδία συνώσι, και έπιστρέψωσι, και ιάσομαι αύτούς. Και είπα "Εως πότε, Κύριε; Και είπεν Εως αν έρημωθωσι πόλεις παρά το μή κατοικείσθαι, και οίκοι παρά το μή είναι άνθρώπους, και ή γή καταλειφθήσεται έρημος. Καὶ μετά ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς άνθρώπους, και πληθυνθήσονται οι έγκαταλειρθέντες έπι της γης. Προφητείας Ήσαίου το Ανάγνωσμα.

Ι δού Κύριος κάθηται έπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ήξει εἰς Αίγυπτον, κιφ. καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπό προσώπου αὐτου, και ή καρδία αύτων ήττηθήσεται έν αύτοις. Και ταραχθήσεται τὸ πνεϋμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, και παραδώσω την Αίγυπτον είς χετρας κυρίων σκληρών. τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πιονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρά θάλασσαν, ό δὲ ποταμός ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος. Ποῦ είσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, και είπάτωσαν. Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ έπ' Αίγυπτον; Τή ήμέρα έχείνη έσονται οι Αίγύπτιοι, ώς γυναϊχες, έν φόβφ και έν τρόμω ἀπό προσώπου της χειρός Κυρίου Σαβαώθ, ην αύτός ἐπιβαλες αύτοις. Και έσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίφ ἐν χώρα Αίγυπτίων, καὶ στήλη πρός τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίω. Καὶ ἔσται είς σημεῖον είς τον αίῶνα Κυρίω ἐν χώρα Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρός Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὸς σώσει αύτούς. Καὶ γνωστός ἔσται Κύριος τοῖς Αίγυπτίοις καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῆ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ποιήσουσι θυσίαν και δώρον, και ευξονται εύχας τῷ Κυρίω, και ἀποδώ-ひつりかし.

Let τ_{T} , Λ, τ_{T} , $\Sigma \tau_{T}$, τ_{T} The Let α . Here α . Anatohiou.

Το παλαιός ήμερων * ό καὶ τόν νόμον πάλαι ἐν Σινὰ * δοις
τῷ Μωσεῖ * σήμερον βρέρος ὁρᾶται * καὶ κατὰ νομον, ὡς
νόμου Ποιητής τόν νόμον ἐκπληρῶν, * ναῷ προσάγεται, * καὶ τὰ
Πρεσβύτη ἐπιδιδοται. * Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεών ὁ δίκαιος
καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἱδών τελεσθεῖσαν, * γηθοσύνως ἐβοι
Εἰδον οἱ ὁρθαλμοί μου * τὸ ἀπ΄ αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμενον, * ἐπ΄ ἐσγάτων τούτων ἡμερῶν ρανερωθέν * ρῶς διασκελομμετῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, * καὶ δόξαν τοῦ νεολεκτοι
Ποραήλ * διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου * ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦλε
τοῦ σαρκίου * πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θεσμασίαν ἄληκτον ζωὴν, * ἱ
παρέγων τῷ κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Ο αύτές, Ιωαννόυ Μοναγού.

χήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ * ἐν Σινὰ νόμον ἐπιδοὺς * τοῦς νο μικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, * δι' ἡμᾶς ὡς εὖσπλαγχνος * καθ' ἡμᾶς γεγονώς. * Νῦν ὁ καθαρός Θεὸς * ὡς παιδίον ἄγιον * μήτραν διανοίζαν ἀγνὴν * ἐαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, * τῆς τοῦ νόμου κατάρας * ἐλευθερῶν καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Hyst 3. Avssiss Hosss.

νπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ * τρόμφ λιτανεύουσι, * κάτω νῦν ἱ Συμεὼν * ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος * τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· * καὶ βροτόν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὁπτανόμενος, * ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς * χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· * Ὁ τοῖς ἐν τῷ σκότει * τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, * Κύριε, δόξα σοι. Ο αὐτός. Γερμανοῦ.

Τήμερον Συμεών ἐν ταῖς ἀγκάλαις * τον Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, * δν ὑπό τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο * ἐν τῷ δρει τῷ Σινᾳ πλάκας δόντα αὐτῷ. * Οὖτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖ Προρήταις λαλῶν καὶ τοῦ νόμου Ποιητής * οὖτός ἐστιν δν ὁ Δαυὶὸ καταγγέλλει, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, * ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος. () αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ οἱ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

κατὰ τὸ ἡτιμά σου ἐν εἰρήνη, Κύριε.

΄Ο αύτός. Του αύτου.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς * ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ Αγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον· * αὐτὸς γὰρ ἐν

Πνεύματι 'Αγίφ έλεγε· * Νῦν ἡλευθέρωμαι· * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ο αύτές. 'Αναπολίου. Οι δὲ, 'Ανδρέου Τεροσολυμέτου.

Τήμερον Συμεών ο πρεσβύτης * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται * χαίρων τῷ πνεύματι * τὸν Νομοδότην Μωσέως * καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου * ἀγκάλαις εἰσδέξεσθαι· * ἐκεῖνος μὲν * διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἡξίωτο, * καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ * τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· * οὕτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς * σωματωθέντα ἐβάστασε, * καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, * τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ᾿Ανάστασιν. * Καὶ Ἦνα Προφῆτις ἀναδείκνυται * τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τοῦ Ἱσραὴλ κηρύττουσα. * Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ήχος δ΄. 'Ανδρέου Κρήτης.

Τήμερον ή ίερὰ Μήτηρ * καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, * ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ νόμου πάροχον * καὶ τοῦ νόμου Ποιητήν· * δν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών * γεραίρων ἐκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου· * ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἡχος πλ. α. Τοῦ αὐτοῦ.

Τρευνατε τὰς Γραρὰς, * χαθώς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστός ἐν Θεὸς ἡμῶν· * ἐν αὐταῖς γὰρ εὐρίσχομεν αὐτόν τιχτόμενον χαὶ σπαργανούμενον, * τιθηνούμενον χαὶ γαλαχτοτροφούμενον, * περιτομὴν δεχόμενον * χαὶ ὑπὸ Συμεών βασταχθέντα, * οὐ δοχήσει, οὐδὲ φαντασία, * ἀλλ' ἀληθεία τῷ χόσμῳ φανέντα· * πρὸς δν βοήσωμεν· * Ο πρὸ αἰώνων Θεὸς, δόξα σοι.

Καὶ νον. Ὁ αὐτός. Γερμανού οι δὲ, Ανατολίου.

Πρός τό Μάγοι Περσών βασιλείς.

παλαιός ήμερων νηπιάσας σαρχί * ὑπό Μητρός Παρθένου τῷ Ίερῷ προσάγεται * τοῦ οἰχείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· * δν Συμεών δεξάμενος χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνη * χατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· * εἶδον γὰρ οἱ ὁφθαλμοί μου * τὸ σωτήριόν σου, Κύριε.

Καὶ αὶ συνήθεις Εύχαὶ παρὰ τοῦ Ίερέως.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά Ίδιόμελα,

Ήχος βαρύς. Κοσμά Μοναχού.

Τ΄ ατακόσμησον τον νυμφωνά σου, Σιών, * καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· * ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην. * αὐτη γὰρ θρόνος Χερουβικός ἀνεδείχθη. * αὐτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης. * νεφέλη φωτός * ὑπάρχει ἡ Παρθένος * φέρουσα ἐν σαρκὶ Υίὸν πρὸ Ἐωσρόρου. * ὁν λαβών Συμεών ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, * ἐκήρυξε λαοῖς * Δεσπότην αὐτόν εἶναι * ζωῖς καὶ τοῦ θανάτου, * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίγ. Νον ἀπολύεις τον δουλόν σου.

Τόν ἐκλάμψαντα πρό αἰώνων ἐκ Πατρός, * ἐπ' ἐσχάτων οὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, * φέρουσα ἐν τῷ ναῷ ἡ ἀπειρόγαμος Μητηρ, * τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα όρει, * τῆ οἰατάξει τῆ νομικῆ πειθαρχοῦντα * προσῆγεν Ἱερεῖ * πρεσβύτη καὶ οἰκαιῳ * Χριστόν τὸν Κύριον ἰὸεῖν χρηματισθέντι * ὁν οεξάμενος Συμεών ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, * ἡγαλλιάσατο βοῶν * Θεὸς ὑπάρχει οῦτος * Πατρὶ συναίδιος, * καὶ Λυτρωτής τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίγ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

Τόν όχούμενον εν άρμασι Χερουβίμ * καὶ ύμνούμενον εν ἔσμασι Σεραφὶμ * φέρουσα εν ἀγκάλαις * ἡ Θεοτόκος Μαρία, * ἀπειρογάμως εξ αὐτῆς σαρκωθέντα, * τὸν Νομοδότην νόμου * πληρουντα νόμου τάξιν * ἐδίδου χεροὶ * πρεσβύτου Ἱερέως· * ζωην δὲ φέρων * ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν * λέγων· Δέσποτα, νῦν * ἀπόλυσον με μηνύσαι τῷ ᾿Αδὰμ, * ὡς εἰδον, ἄτρεπτον βρέφος * Θεὸν προαιωνιον, * καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, και νου, Τιχος πλ. δ΄. Ανδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος * καὶ ὑμνούμενος ὑπό τῶν Σεραφὶμ * σήμερον * τῷ θείῳ 'Ιερῷ * κατὰ νόμον προσφερόμενος * πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· * καὶ ὑπὸ 'Ιωσὴρ εἰσδέχεται * δῶρα θεοπρεπως, * ὡς ζεῦγος τρυγόνων * τὴν ἀμίαντον
'Εκκλησίαν, * καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· * περιστερῶν δὲ
δύο νεοσσοὺς * ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. * Τοῦ πρὸς
αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν * τὸ πέρας δεξάμενος, * εὐλογῶν τὴν
Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * τοῦ ἐξ
αὐτῆς προηγόρευσε· * καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν
βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Δέσποτα, * καθὼς προεπηγγείλω μοι· *
ὅτι εἰδόν σε τὸ προχιώνιον φῶς, * καὶ Σωτῆρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

'Απολυτίχιου, 'Ηχος α'.

Χαϊρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· * ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ό "Ηλιος τῆς δικαιοσύνης * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν * φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. * Εὐφραίνου καὶ σὺ, Πρεσβύτα δίκαιε, * δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις * τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν 'Ανάστασιν. Έκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

'Αναγινώσκομεν ένταῦθα ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ 'Αγίου Λουκᾶ τοῦ Στειριότου 'Ανάγνωσιν μεγάλην. Καὶ καθεξῆς ἐξ αὐτοῦ εἰς τὰ Καθίσματα. Οἱ δὲ εἰσὶ Λόγοι εἰς τὴν Ἑορτὴν, ἀναγινώσκονται αὐτοί.

> Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Αὐτόμελον.

Τορός "Αγγελικός * έκπληττέσθω τό θαϋμα· * βροτοί δὲ ταῖς φωναῖς * ἀνακράξωμεν ϋμνον * ὁρῶντες τὴν ἄφατον * τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· * ὁν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αί Δυνάμεις, * γηραλέαι νῦν * ἐναγκαλίζονται χεῖρες * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.*

Ο ων συν τῷ Πατρὶ * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθων ἐπὶ τῆς γῆς, * ἐχ Παρθένου ἐτέχθη, * καὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ων ἀπεριγραπτος * δν δεξάμενος * ὁ Συμεων ἐν ἀγκάλαις * χαίρων ἔλεγε * Νῦν ἀπολύεις, Οἰκτίρμον, * εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ⁷Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.

Τηπιάζει δι έμε * ὁ Παλαιός τῶν ἡμερῶν. * καθαρσίων κοινωνετ * ὁ καθαρώτατος Θεός, * ἵνα τὴν σάρκα πιστώση μου τὴν ἐκ Παρθένου. * Καὶ ταῦτα Συμεὼν * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τὸν αὐτὸν * Θεὸν φανέντα σαρκί. * καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων * πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν. * 'Απόλυσόν με. * σὲ γὰρ κατείδον * τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α΄. ᾿Αντίρωνον τῶν ᾿Αναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἦχου.

Προκείμενον, Ήχος δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάση γενεᾳ καὶ γενεᾳ. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ.

Εὐαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Ζήτει είς το Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ἀπό τοῦ μέσου οῦ ἡ ἀρχή. Καὶ ἡν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Τέλος Καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Οὕτως δὲ ὀρείλει ἄρξασθαι. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἡν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Ο Ν΄. Δόξα. Ταϊς της Θεοτόχου.

Men. Tom. III.

Καὶ νον. Τὸ αὐτό. Είτα τὸ Ἰδιόμελον,

Ήγος πλ. β'.

νοιγέσθω ή πύλη * τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· * ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς * ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, * μὴ ἐκστας τῆς αὐτοῦ Θεότητος, * ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος * τεσσαρακονθήμερον * Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται * ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· * καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· * 'Απόλυσον, κράζων ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου * εἶδον τὸ σωτήριον σου. * 'Ο ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον * σῶσαι γένος ἀνθρώπων, * Κύριε, δόξα σοι. () Κανὼν, οῦ ἡ 'Ακροστιγίς·

Χριστόν γεγηθώς Πρέσβυς άγκαλίζεται. Ποίτιμα Κοσμά Με-

ναχού.

Λέγομεν δὲ πούς Είρμούς ἀνὰ δύο, πὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ πεσσάρων.

'Osr, a'. Hyos y'. O Eiguss.

★ έρσον άβυσσοτόχον πέδον * ήλιος * ἐπεπόλευσε ποτέ· * ώσεὶ
 ★ τεῖχος γὰρ ἐπάγη * ἐχατέρωθεν ὑδωρ * λαῷ πεζοποντοποροῦντι * χαὶ θεαρέστως μέλποντι· * ᾿Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐνοδόξως γὰρ δεδόξασται.

'Ρανάτωσαν ϋδωρ νερέλαι· * "Ηλιος * ἐν νερέλη γὰρ χούρη * ἐποχούμενος ἐπέστη * ἀχηράτοις ὼλέναις * Χριστός ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέρος· * διὸ, πιστοὶ, βοήσωμεν· * "Ασωμεν τῷ Κυρίῳ, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ίσχύσατε, χεῖρες Συμεών * τῷ γήρα * ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι * παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, * εὐθυβόλως κινεῖσθε * Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χορείαν * σὺν ᾿Ασωμάτοις στήσαντες, * ἔσωμεν τῷ Κυρίω, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ * εὐφράνθητε, * ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· * ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων * ὁ τεχνίτης φοιτήσας, * Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται * νήπιος ὁ πρὸ πάντων· * ἐνδόζως γὰρ δεδόξασται.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τη δ στερέωμα * των έπὶ σοὶ πεποιθότων, * στερέωσον, Κύριε, *
» Τήν Εχχλησίαν, * ήν έχτήσω τῷ τιμίφ σου αίματι.

Ο πρωτότοχος * έχ τοῦ Πατρός πρό αἰώνων, * πρωτότοχος νήπιος * Κόρης ἀφθόρου * τῷ 'Αδὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα * τὸν γεγονότα ἀπάτη * Πρωτόπλαστον, ἔμπαλιν * ἐπανορθώσων * Θεὸς Λόγος νηπιάσας ἐπέφανε.

Γής ἀπόγονον * παλινδρομήσασαν ταύτη, * Θεότητος σύμμορφον * φύσιν ὁ Πλάστης * ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε. Κάθισμα, 'Ηχος δ'. Κατεπλάγη 'Ιωσήφ.*

Το τῷ ὅρει τῷ Σινᾶ * πάλαι κατείδε Μωυσῆς * τὰ ὁπίσθια Θεοῦ, * καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς * κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλη· * νῦν δὲ Συμεών * τὸν σαρκωθέντα Θεὸν * ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· * καὶ γεγηθώς ἐπείγετο τῶν τῆδε * πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· * διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

'Αναγινώσχομεν τον Λόγον του Αγίου 'Αμφιλοχίου. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Τρός, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου ὤφθης * ὡς βρέφος ἀγκαλο» φορούμενος * καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος, * Συμεών, τῶν ἀπορρήτων μύστα, * ἡ Θεοτόχος ἐβόα, * ὂν ὑρ' Αγίου πάλαι κεχρημάτισαι * Πνεύματος νηπιάσαντα Λόγον * Χριστόν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

"Ην ήλπισας, * Συμεών, ήλικιώτην βρεφών * χαίρων ὑπόδεξαι Χριστόν * τοῦ Ἰσραήλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, * τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην * πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος * Συμεών Λόγον τον ἄναρχον * μετὰ σαρκός ὡς ἐν θρόνφ * Χερουβικῷ Παρθένφ ἐποχούμενον, * τον αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, * ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· * Ἐπλήσθη τὰ πάντα * τῆς σῆς αἰνέσεως.

'Ωοη ε΄. Ο Ειρμός.

» ΄ Ος είδεν Ήσαίας * συμβολιχώς έν θρόνφ έπηρμένφ Θεόν *

» ΄ Ο ὑπ' Αγγέλων δόξης * δορυφορούμενον, * ὡ τάλας! * ἐβόα

» ἐγώ· * πρὸ γὰρ είδον σωματούμενον Θεόν * φωτὸς ἀνεσπέρου, *

» καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνείς ὁ θεῖος Πρέσβυς * τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτη δόξαν, * χερσὶ Λόγον βλέπων * Μητρός κρατούμενον, * ὧ, χαίροις, * ἐβόα, Σεμνή· * ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεὸν, * φωτὸς ἀνεσπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προχύψας ὁ Πρεσβύτης, * καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐραψάμενος * τῆς ἀπειρογάμου * καὶ Θεομήτορος, * Πῦρ, ἔφη, * βαστάζεις, 'Αγνή· * βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, * φωτός ἀνεσπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ήσαίας * τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, * ὁ Πρέσβυς ἐβόα * τῆ Θεομήτορι· * σὺ ώσπερ * λαβίδι χερσὶ *

λαμπρύνεις με, ἐπιδούσα δν φέρεις, * φωτός ἀνεσπέρου * καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

'Ωόη ς'. Ο Είρμός.

* Γ βόησε σοι, * ίδων ο Πρεσβυς * τοῖς ορθαλμοῖς το σωτήριον, Γ δ λαοῖς ἐπέστη * ἐχ θεμᾶν. Χριστὲ, σὰ Θεός μου.

Σιών, συ λίθος * έναπετέθης * τοῖς ἀπειθοῦσι προσχόμματος * και σκανδάλου πέτρα, * ἀξραγής πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων * τόν χαρακτήρα * τοῦ πρό αἰώνων σε φυσαντός, * τὴν βροτῶν δι οίκτον * νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Γίον Γψίστου, * Γίον Παρθένου, * Θεόν παιδίον γενόμενον * προσχυνήσαντά σε * νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνη.

Κοντακιον αὐτόμελον, ΊΙγος α΄.

Ο μήτραν παρθενικήν * άγιάσας τῷ τόκῷ σου, * καὶ χεῷκς τοῦ Συμεὼν * εὐλογήσας, ὡς ἔπρεπε, * προρθάσας καὶ νῦν ' ἔσωσας ἡμᾶς, Χριστὲ ὁ Θεός. * 'Αλλ' εἰρήνευσον * ἐν πολέμος τὸ πολίτευμα, * καὶ κραταίωσον * Βασιλεῖς οῦς ἡγάπησας, * ἐ μόνος ριλάνθρωπος.

ΟΙ Οίχοι, φέροντες Αχροστιχίδα τήνδε-

Τοῦτο 'Ρωμανοῦ τὸ ἔπος. Πρός τὸ Τὸ φοβερόν σου.

Τη Θεοτόχω προσοράμωμεν * οἱ βουλόμενοι * χατιδεῖν τὸν Τίὸν αὐτῆς * πρός Συμεων ἀπαγόμενον * ὅνπερ οὐρανόθεν * οἱ Ασώματοι βλέποντες * ἐξεπλήττοντο λέγοντες * Θαυμαστὰ θεωροῦμεν * νυνὶ χαὶ παράδοξα, * ἀχατάληπτα, ἄφραστα * ὁ τὸν 'Λόὰμ γὰρ * δημιουργήσας * βαστάζεται ὡς βρέφος * ὁ ἀχώρητος χωρεῖται * ἐν ἀγχάλαις τοῦ Πρεσβύτου * ὁ ἐπὶ τῶν χόλπων * τῶν ἀπεριγράπτων * ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ * ἐχων περιγράφεται * σαρχὶ, οὐ Θεότητι, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Συναζάριον.

Τῆ Β΄. του αύτου μηνός, ἡ Υπαπαντή του Κυρίου ήμων Ίησου Χριστου, ἐν ἡ ἐδέξατο αύτον εἰς τὰς ἀγκάλας αύτου δίκαιος Συμεών.

Στίχοι.

Κόλπους Πατρός τυποῦσι τοῦ σοῦ, Χριστέ μου, Τοῦ Συμεών αι χεῖρες, αι φέρουσι σε. Δέξατο δευτερίη Χριστόν Συμεών παρά Νηῷ. Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα και τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῷνας.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾿Αμήν. Ὁ Σὶρμός.

» Σε τον εν πυρί δροσίσαντα * Παΐδας θεολογήσαντας, * xai
Παρθένω άχηράτω ενοιχήσαντα * Θεόν Λόγον υμνοῦμεν, *

* » εύσεβῶς μελφδοῦντες· * Εύλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέ» ρων ἡμῶν.

'Αδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι * εἰς 'Αδου διατρίβοντι, * καὶ τῆ Εὕα προσκομίσων εὐαγγέλια * Συμεών ἀνεβόα * σὺν Προφήταις χορεύων· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τένος χοικόν ρυσόμενος * Θεός εως τοῦ "Αδου ήξει· * αἰχμα
λώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, * καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, * ὡς ἀλά
λοις βοῆσαι· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν, "Αφθορε, * ρομφαία διελεύσεται, * Συμεών τῆ Θεοτόκφ προηγόρευσεν, * ἐν Σταυρῷ καθορώσης * σὸν Υιὸν, ῷ βοῶμεν * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ωδη η'. Ο Είομός.

Τπ στέχτφ πυρὶ ἐνωθέντες * οἱ θεοσεβείας προεστώτες Νεανίαι,*
 Τπ φλογὶ δὲ μη λωβηθέντες, * θεῖον ϋμνον ἔμελπον· Εὐ λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
 πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαός Ἰσραήλ, τὴν σὴν δόξαν * τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐχ Παρθένου, * πρό προσώπου τῆς θείας * χιβωτοῦ νῦν χόρευε· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ιδού, Συμεών ἀνεβόα, * το ἀντιλεγόμενον σημεΐον οὕτος έσται, * Θεός ῶν καὶ παιδίον· * τούτφ πίστει μέλψωμεν· Εὐλο-γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τον Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Zωὴ περυχώς, οὐτος ἔσται * πτῶσις ἀπειθοῦσι νηπιάσας Θεὸς Λόγος, * ὡς ἀνάστασις πᾶσι * τοῖς ἐν πίστει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον, * χαὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Είς την εννάτην 'Ωδήν δίδονται τὰ κηρία τοῖς 'Αδελφοῖς.

'Ωδη θ'.

мегалтнаріа,

Ψαλλόμενα έν τῆ 'Ωδῆ ταύτη. Ήχος γ'.

'Ακατάληπτόν έστι * τὸ τελούμενον ἐν σοὶ * καὶ 'Αγγέλοις καὶ βροτοῖς * Μητροπάρθενε ἀγνή.

'Αγκαλίζεται χερσίν * ὁ Πρεσβύτης Συμεών * τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν * καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθείς ὁ Πλαστουργός * ΐνα σώση τὸν ᾿Αδὰμ, * μήτραν ὅχησε τὴν σὴν * τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος άπαν των βροτών * μαχαρίζει σε, 'Αγνή, * καὶ δοξάζει σε πιστώς * ώς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεύτε, ίδετε Χριστόν * τόν Δεσπότην τοῦ παντός, * δν βεστάζει Συμεών * σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Έπιβλέπεις πρός τὴν γἢν * καὶ ποιεῖς τρέμειν αὐτὴν, * και πῶς γέρων κεκμηκώς * σὲ κατέχει ἐν χερσί;

Ζήσας έτη Συμεών * έως είδε τον Χριστόν * καὶ έβόα προς αὐτόν * Νῦν ἀπόλυσιν ζητώ.

Ή λαβὶς ἡ μυστική, * ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν * συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ * σὺ ὑπάρχεις, Μαριάμ.

Θέλων ένηνθρώπησας * ὁ προάναρχος Θεός, * καὶ ναῷ προσφέρεσαι * τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' έξ ούρανοῦ * τον Δεσπότην τοῦ παντός * ὑπεοὲξατο αὐτον * Συμεὼν ὁ Ἱερεύς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν * καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητὸν, * ὅπως τὸω καθαρῶς, * καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε άγνη, * τι προσφέρεις τῷ ναῷ * νέον βρέρος ἀποδοὺς * ἐν ἀγκάλαις Συμεών;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ * ἀπό σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, * ὅτι εἰδόν σε, Χριστέ, * τὸ σωτήριόν μου ρῶς.

"Ον οι άνω λειτουργοί * τρόμφ λιτανεύουσι, * χάτω νῦν ἐ Συμεων * ἀγχαλίζεται γερσί.

Δόξα.

Ή τη φύσει μέν Μονάς, * τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, * φύλαττε τοὺς δούλους σου * τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Kal viv

Θεοτόχε, ή έλπὶς * πάντων τῶν Χριστιανῶν, * σχέπε, φρούρει, φύλαττε * τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ο Είρμός.

- » \mathbf{L} νόμφ, σχι $\ddot{\mathbf{z}}$ χαὶ γράμματι * τύπον χατίδωμεν, οί πιστοί· * πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν * διανοῖγον ἄγιον Θε $\ddot{\mathbf{q}}$ · *
- » διό πρωτότοχον Λόγον, * Πατρός άνάρχου Υίόν, * πρωτοτοχού» μενον Μητρί * άπειράνδρω μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων * ζεῦγος, δυάς τε ἢν νεοσσῶν. * ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς * καὶ ἡ σώρρων "Αννα Προρῆτις * τῷ ἐχ Παρθένου τεχθέντι, * καὶ οῖφ γόνφ Πατρὸς * ἐν τῷ ναῷ προστόντι, * λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

'Απέδωκάς μοι, έβόα * Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου, * Χριστέ, ἀγαλλίασιν * ἀπόλαβέ σου τον λάτριν * τον τῆ σκιᾳ κεκμη-

χότα, * νέον τῆς χάριτος * Ἱεροχήρυκα μύστην * ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ίεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο * "Αννα ὑποφητεύουσα * ἡ σώφρων καὶ ὀσία * καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότη * ἐν τῷ ναῷ διαὸῥήδην· * τὴν Θεοτόκον δὲ * ἀνακηρύττουσα πᾶσι * τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Έξαποστειλάριον αὐτόμελον. Έκ γ΄.

Το ν πνεύματι τῷ 'Ιερῷ * παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, * ἀγκάλαις ὑπεδέξατο * τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην * κραυγάζων. Νῦν τοῦ δεσμοῦ με * τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, * ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνη. * εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς * ἀποκάλυψιν ἐθνῶν * καὶ 'Ισραὴλ σωτηρίαν. Ἐκ τρίτου.

Είς τοὺς Λίνους, Πᾶσα πνοή: ἰστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτερούντες τὸ πρῶτον.

Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν.*

τόμον τόν ἐν γράμματι * ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, * τῷ ναῷ νῶν προσάγεται · * καὶ τοῦτον εἰσδέχεται * γηραιαῖς ἀγκάἐκεῖθεν μακαριότητα · * κατεῖδον γάρ σε σήμερον * σάρκα θνητὴν περικείμενον * τὸν ζωῆς κυριεύοντα, * καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

β ὡς εἰς ἀποκάλυψιν * ἐθνῶν ἐπέρανας, Κύριε, * ἐπὶ κούφης καθήμενος * νεφέλης ὁ "Ηλιος * τῆς δικαιοσύνης, * νόμου τὸ
φ ὑρίμενος * νεφέλης ὁ "Ηλιος * τῆς δικαιοσύνης, * νόμου τὸ
κάριτος · * διό σε θεασάμενος * ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν · * Έκ

φθορᾶς με ἀπόλυσον, * ὅτι εἰδόν σε σήμερον.

Τόλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ χωρισθεὶς τῆ Θεότητι, * σαρχωθείς, ὡς εὐδόχησας, * ἀγχάλαις χρατούμενος * τῆς 'Αειπαρθένου, * χερσὶν ἐπεδόθης * τοῦ Θεοδόχου Συμεών, * ὁ τῆ χειρί σου χρατῶν τὰ σύμπαντα · * διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, * περιχαρῶς ἀνεχαύγαζεν, * ἐν εἰρήνη τὸν δοῦλόν σου, * ὅτι εἰδόν σε, Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἡχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς * τὴν σήμερον ἡμέραν * ὡς ἐρ' ἄρματος Χερουβὶμ * ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, *
καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἀνακαλούμενος, ἡῦσαι * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Απόλυσις.

Μετὰ δὲ τὴν ᾿Απόλυσιν τοῦ "Ορθρου, ποιοῦμεν Λιτὴν ἔξω τοῦ Μοναστηρίου.

Εί δὲ φθάση ή παρούσα Έρρτη ἐν τῆ Τεσσαρακοστῆ, ἐπιτελούμεν τὴν 'Ακολουθίαν αὐτῆς οὕτως. Ἐσπέρας ἐν τῆ Παραμονῆ λέγομεν πρώτον τὰ Στιχηρὰ τοῦ Τριφδίου, ἔπειτα τῆς Ἑορτῆς:
διμοίως καὶ τὰ ᾿Αναγνώσιματα: καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων: και μετὰ τὴν ᾿Απόλυσιν εἰσερχόμεθα εἰς τη
τράπεζαν. Περὶ δὲ ဪραν α΄. τῆς νυκτὸς κρούει τὰς βαρέας, τι
σιδηροῦν καὶ τὸ μέγα: καὶ συναγόμεθα ἐν τῆ Ἐκκλησία, και
ψάλλομεν τὰ ᾿Απόδειπνα. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἐκπλήρωσιν,
ποιοῦμεν Λιτὴν, ψάλλοντες Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Και
γίνονται αὶ συνήθεις Εὐχαὶ, καὶ ἡ ᾿Απόλυσις: καὶ δίδοται τι
κατακλαστὸν, γινομένης καὶ ᾿Αναγνώσεως μεγάλης: καὶ καθεξῆς
ἡ ᾿Ακολουθία τῆς ᾿Αγρυπνίας.

Τρίτη, καὶ ψάλλομεν τὰς τρεῖς "Ωρας μονοψάλμους ἄνευ μετανοιών, στιχολογούντες καὶ τὰ Καθίσματα αὐτῶν. Καὶ μετὰ την τούτων 'Απόλυσιν, σημαίνει τὴν Έννάτην 'Ωραν, καὶ ψάλλομεν και ταύτην μετὰ τῆς Στιχολογίας. Εἰθ' οὐτως λέγομεν τοὺς Μακαρισμοὺς χύμα· καὶ καθεξῆς τὸν Έσπερινόν. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, προηγούνται τὰ Στιχηρὰ τῆς Έρρτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριφδίου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ, Φῶς ἱλαρόν· καὶ τὰ 'Αναγνώσματα, πρῶτον τῆς Έρρτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας καὶ τὸ, Κατευθυνθήτω. Μετὰ δὲ τοῦτο, Συναπτή τοῦ Τρισαγίου. Προκείμενον τοῦ 'Αποστόλου Ήχος γ΄., ὁ 'Απόστολος τῆς Έρρτῆς, 'Αλληλούκα, Ἡχος πλ. δ΄. Καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Χρή εἰδέναι ὅτι εἰ τύχη ἡ παρούσα Ἑορτή ἐν τῆ ἀγία Τεσσαρακοστῆ ἐορτάζεται ἡμέρα μία: ἐν δὲ τῆ Τυρινῆ ἡμέρας τεσσαρας. Εἰ δὲ τύχη ἔζωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὁκτώ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανονος 'Ωοἡ γ'. καὶ ϛ'. Εἰσοδικόν.

Έγνωρισε Κύριος το Σωτήριον αύτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψεν τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Ἱὰ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ Δικαίου Συμεών βασταχθεὶς ψάλλοντας σοι, ᾿Αλληλούια.

Προκείμενον, Πιγος γ΄. Μεγαλύνει, ή ψυχή μου, τον Κύριον, καὶ ήγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. "Ότι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αὶ γενεαί.

Ο Απόστολος, πρὸς Ἑβραίους.

'Αδελφοί, χωρίς πάσης ἀντιλογίας. '

'Αλληλούτα, 'Ήχος πλ. δ'.

Νῦν ἀπολύεις τον δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ το ρῆμά σου ἐν εἰρήνη. ὅτι εἶδον οἱ ὸφθαλμοί μου το Σωτήριόν σου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν έθνῶν και δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν.
Κοινωνικόν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικα-λέσομαι.

THE Γ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του 'Αγίου καὶ Δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, καὶ "Αννης τῆς Προφήτιδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Έπειδη συμβαίνει πολλάκις, ότε το Πάσγα γίνεται προϊμώτερον, ἄρχεσθαι τὰς νηστίμους ήμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστής ἀπ' αύτής σχεδόν τής άρχης του Φεβρουαρίου, και έπειδή έν ταϊς ήμέραις ταύταις, κατά την τυπικήν διάταζιν, ούτε μεύξορτα λέγονται, ούτε Δοξαστικά Ίδιόμελα, άλλά Θεοτοκία, ή Σταυροθεοτοχία, δμοια τοῖς Προσομοίοις τοῦ χατὰ τὴν ἡμέραν $\Lambda\gamma$ ίου, διὰ τούτο ἐτέhetaησαν, ἐν τῷ τέλει τού παρόντος \mathbf{M} ηνός, τοιαύτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, διὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινού ώσαύτως και έσερα, διά τὰ Καθίσματα τῆς γ΄. 'Ωδής, χρήσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐφεξής ήμέρας τῶν Μεθεόρτων, όταν τύχωσιν έν τῆ Τεσσαρακοστῆ, ϊνα ἔχη αὐτά καθεἰς έκ του προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσεπέθησαν ἔτι καὶ είς τὴν θ΄. ια΄. ιγ΄. καὶ ιδ΄. τοῦ παρόντος Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοχία, μετά τὰ Προσόμοια τῶν ἐν ἐχείναις ταῖς ἡμέραις Άγίων, ώς μὴ ψαλλομένων τῶν Δοξαστικῶν αὐτῶν, ώς προείρηται, νηστείας ούσης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄.

Men. Tom. III.

Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Ήγος α΄. **Των οὐρανίων ταγμάτων.***

Ο Ποιητής των ἀπάντων, * καὶ Λυτρωτής ήμων, * ὑπὸ Μητρός Παρθένου * τῷ ναῷ προσηνέχθη: * δθεν ὁ Πρεσβύτης * τοῦτον λαβών * μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε: * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, 'Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνη ὡς ηὐδόκησας.

Συμεών ἐν ἀγκάλαις * ἐκ τῆς Παρθένου λαβών * τὸν πρε πάντων αἰώνων * γεννηθέντα Σωτῆρα, * Εἰδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν * τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. * νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, 'Αγαθέ, * ἐν εἰρήνη, ὅτι εἰδόν σε.

Τόν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν βροτῶν * ὁ Συμεων βαστάσας * ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, * χαίρων ἀνεβόα- * Εἰὸς τὸ ρῶς * τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ- * νῦν ἀπολύεις, ὡς εἴρηκας, ὁ Θεὸς, * ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σου.

Στιγηρά των Αγιων. Ήγος δ'. **Έδωκας σημείωσιν.***

Α (καιος καὶ τέλειος * καὶ κατὰ πάντα ἀοιδιμος * χρηματίζων,

Θεόπνευστε, * Θεόν Λόγον τέλειον * εἰς τὸ δικαιῶσαι * τὸν
κόσμον ἐλθόντα * καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ * σωματωθέντα, καὶ
ἀπολέλυσαι * τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου * ἐν εἰρήνη, φιλάνθρωπε, * ὅτι εἰδόν σε σήμερον.

Τεάζων τῷ πνεύματι, * προβεβηχώς δὲ τῷ σώματι, * Συμεών, κεχρημάτισαι * μὴ δψεσθαι θάνατον, * ἔως ίδης βρέφος * νέον τὸν προόντα * πρό τῶν αἰώνων Ποιητὴν * Θεόν τῶν δλων σάρχα πτωχεύσαντα. * ἰδὼν δὲ ἀνεσχίρτησας, * καὶ τῆς σαρχός λύσιν ἤτησας, * πρός τὰ θεῖα σχηνώματα * μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

ννα ή θεόπνευστος * καὶ Συμεών ὁ πανόλβιος * προφητεία λ λαμπόμενοι, * ἐν νόμφ τε ἄμεμπτοι * ἀποδεδειγμένοι, * τὸν νόμου Δοτήρα * βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς * ἰδόντες, τοῦτον νῦν προσεκύνησαν. * αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον * περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, * κατὰ χρέος δοξάζοντες * Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος πλ. α΄. Γερμανού οἱ δὲ, Ἁνατολίου. Πρός τό: Μάγοι Περσῶν βασιλεῖς.

μού μου * το σωτήριον σου, "Αγιε.

Είς τον Στίγον, Στιγηρά προσόμοια τῆς Έορτῆς.
⁷Ηγος β'. Οἶχος τοῦ Ἐρραθά.*

τήμερον ὁ Σωτὴρ * ὡς βρέφος προσηνέχθη * ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, * καὶ χερσὶ γηραλέαις * ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τήπιος τῆ σαρκὶ * ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ * ὁρᾶται παραδόξως *
τὴν σήμερον ἡμέραν, * καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φως είς ἀποκάλυψιν έθνων.

έχου, ὧ Συμεών, * ἡ Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * καὶ κόσμου τὸ σωτήριον. Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄.

Ο παλαιός ήμερων, * ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾳ * δοὺς τῷ Μωσεῖ, * σήμερον βρέφος ὁρᾶται, * καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητής * τὸν νόμον ἐκπληρῶν, * ναῷ προσάγεται * καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. * Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, * καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, * γηθοσύνως ἐβόα· * Είδον οἱ ὁρθαλμοί μου * τὸ ἀπ΄ αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, * ἐπ΄ ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθὲν, * φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, * καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ· * διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου * ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου * πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωὴν, * ὁ παρέχων τῷ κόσμφ τὸ μέγα ἔλεος.

Άπολυτίκιον της Εορτής. Και Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.*

γσαυρὲ τῶν αἰώνων, * ἡ ζωἡ τῶν ἀπάντων, * δι' ἐμὲ νηπιάσσας * ὑπὸ νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ * τὸν νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ, * ἱνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ. * δόξα τῆ βασιλεία σου. * δόξα τῆ οἰκονομία σου, μόνε φιλάνθρωπε. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν * ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, * καὶ ἀγκάλαις Συμεών * εὐδοκία τῆ σῆ * βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς * καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων * ἡνέσχου, μόνε Οἰκτίρμον, * τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, και νον. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, ό της Έρρτης, και του Αγίου: παρών, ού ή Ακροστιχίς:

Δέχου τον ύμνον, Συμεών Θεοδόχε. Ίωσήφ. 'Ωδ', α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

• ΄ 🛦 νοίξω τὸ στόμα μου, * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, *

. 🖈 και λόγον ερεύξομαι * τη Βασιλίδι Μητρί· * και ορή-

» σομαι * φαιδρώς πανηγυρίζων, * και ξσω γηθόμενος * ταύτης » τὰ θαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι * περιχαρώς αὐλιζόμενος, * τὸν δίκαιος Κύριον, * Συμεών δίκαιε, * τοὺς τὴν θείαν σου * τελοῦντας δικαιῶσαι * μετάστασιν αἴτησαι, * μακαριώτατε.

Έν νόμφ γενόμενος * ἱερουργός, Ἱερώτατε, * δν νόμος ἐχήρυξε * βρέφος τεθέασαι, * χαὶ τῆς φύσεως * τῷ νόμφ, Θεοδόχε, * θανών πρός ἀθάνατον * χαίρων μετέβης ζωήν.

Χειρί τον κατέχοντα * της οἰκουμένης τὰ πέρατα * Παρθένου ρερόμενον * χερσίν ἐώρακας * καὶ τιμίαις σου * δεξάμενος ἀγκάλαις, * Μωσέως ἀνώτερος * ὥρθης, πανόλβιε.

() ESTONION.

Ο πλήρης χεχένωται, * ὁ προαιώνιος ἄρχεται, * ὁ Λόγος παχύνεται, * ὁ Ιλάστης πλάττεται, * ὁ ἀχώρητος * χωρεῖται ἐν χοιλία * τἢ σἢ σωματούμενος, * Θεοχαρίτωτε.

'Ωδή γ'. Ο Ειρμός.

» Οτι στεϊρα έτεχεν * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐχχλησία, * καὶ ἡ πολλή

εν τέχνοις * ἡσθένησε συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ

ἡμῶν * βοήσωμεν· * "Αγιος εἶ, Κύριε.

'Υψωθείς ταϊς πράξεσι * ταϊς ίεραϊς, Θεηγόρε, * φωτοειδής ώς στύλος * έπερειδόμενος σαρώς * τῷ Παναγίῳ Πνεύματι * γεγένησαι · * δθεν εὐρημοϋμέν σε.

Τόν τοῦ νόμου Κύριον * χαθυπανοίξαντα μήτραν * παρθενιχὴν, χαὶ βρέφος * σωματοφόρον, Συμεών, * γεγενημένον ἔβλεψας, * δωρούμενον * πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χειρὶ τὸν ἄνθρωπον \dot{x} δημιουργήσας, χερσί σου \dot{x} σωματωθείς χρατείται, \dot{x} χαθαγιάζων σε σαρώς \dot{x} χαὶ πρὸς ζω \dot{y} ν τ \dot{y} ν μέλλουσαν \dot{x} αἰτήσαντα, \dot{x} μάχαρ, ἀπολύει σε.

(θεοποχίου.

Νοητήν λαβίδα σε * ἄνθρακα φέρουσαν θεΐον, * τον έκ τῶν σῶν αἰμάτων * σωματωθέντα ὑπέρ νοῦν, * ὁ Συμεων ὡς ἔβλεψε, * ΙΙανάμωμε, * χαίρων ἐμακάριζε.

Κάθισμα, ΊΙχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

Ταρθένου σε σωματωθέντα, Χριστε, * χαίρων εδέξατο * ό ιερός Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐκβοῶν, * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα. * *Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος * ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος * τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὑμνον προσῆγέ σοι * Ἡμεῖς δὲ, Ζωοδότα, βοῶμέν σοι * Δόξα τῷ οὐτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

'Ωδη δ'. Ο Είρμός.

» Ο χαθήμενος ἐν δόξη * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλη » Ο χούφη * ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῆ ἀχηράτω παλάμη * » χαὶ διέσωσε * τοὺς χραυγάζοντας. Δόξα, Χριστὲ, τῆ δυνά- » μει σου.

Υπερήχμασας τῷ γήρα, * τῇ δὲ πίστει ἐνέαζες * νέον βρέφος θέλων * βλέψαι, Συμεών, τὸν παντέλειον, * ἀναχαινίζοντα χόσμον * τὸν γηράσαντα * ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως * Συμεών τον μακάριον * ώς άξιωθέντα * βλέψαι τον Θεόν τον μακάριον * σάρκα φορέσαντα, όπως * ἀπεργάσηται * μακαρίους άθλίους τοὺς πρὶν χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω * καὶ νομίμων τῆς φύσεως * σαρκωθέντα δίχα, * νόμον τε καινόν εἰσοικίσαντα, * ὁ Συμεὼν ἀνεβόα, * μόνε Κύριε· * Νῦν ἀπόλυσόν με πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοχίον.

Ο χειρὶ τὰ πάντα φέρων, * ἐν χερσὶ βασταζόμενος * τῆς ἀειπαρθένου, * ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο * καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν * ὡς γεννήτριαν· * ἢν ὑμνήσωμεν καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τηξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὺ γὰρ,

» Τὰ ἀπειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων

» Θεὸν, * καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἰὸν * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * σω
» τηρίαν βραβεύοντα.

Νοός καθαρότητι * Θεῷ τῷ παντοκράτορι * "Αγγελος καθάπερ λειτουργήσας, * Μάκαρ, ἐναίμοις θυσίαις ἡγνισας * πάλαι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, * αἷμα τὸ σωτήριον * προδηλούσαις τρανότατα.

Σαυτόν ἀπετέλεσας * ναόν Θεοῦ πανάγιον * πράξεσιν ἐνθέοις, Θεηγόρε· * ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἀγίφ ναῷ * ἔβλεψας Θεόν μετὰ σαρχός, * σὲ μεταβιβάζοντα * πρός τὰ θεῖα σχηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον * πνευματικώς χορεύοντες * πάντες Συμεών τον Θεοδόχον, * και σύν ἐκείνψ "Ανναν τὴν σώφρονα, * προ-

ρήτας υπάρχοντας θεού, * τούτον κατιδόντας τε * δι ήμας νηπιάσαντα.

(HESTSXISV.

Μή ρλέξας την μήτραν σου * ο ρύσει άναλλοίωτος, * μου Χερουβίμ 'Αγιωτέρα, * άνθρωπος ώρθη έχ σοῦ τιχτόμενος, * χε τούς άπωσθέντας τῆ ρθορὰ * πάντας άνεσώσατο, * Θεομήτω πανάμωμε.

'μος 🕳'. Ο Είρμος.

• Τβόησε, * προτυπών την ταρην την τριήμερον, * ὁ Προρή-• της * Ίωνας ἐν τῷ κήτει δεόμενος * Έκ φθορᾶς με ἐλ-• σαι, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Έβόησας, * όπηνίκα κατείδες του Κύριου· * 'Ως υπέσχου '
νου του δουλόν σου, Σώτερ, ἀπόλυσου, * τοῖς ἐν 'Αδη πᾶσι * σοῦ

την θείαν μηνύσοντα σάρχωσιν.

'Ωραιώθης, * και Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, * ἐν ἀγκάλαις * τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, * Συμεών Πρεσβύτα, * δι ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε * πεπλησμένον των θείων ἀπάραντα, * καὶ πρὸς *Αδου * τοὺς κευθμώνας χωρήσαντα βλέψαντες * οἱ ἐκεῖ δεσμώται, * Συμεών, θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

(HESTSXISY.

Θηρεύσαι με * χαθ' ἐχάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· * ἀλλ' αἰτοῦμαι * τῶν παγίδων ἐξάρπασον, Δέσποινα, * χαὶ τῆ θείᾳ σχέπη * τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Κοντακιον της Ευρτής.

Συναξάριον.

Τἤ Γ΄, τοῦ αὐτου μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου καὶ δικαίου Συμεών τοῦ Θεοδόχου, καὶ "Αννής τῆς Προρήτιδος" ὧν ἡ Σύναξι: τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ 'Αποστολείῳ τοῦ 'Αγίου 'Ιακώβου τοῦ 'Αδελφοθόου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμιῳ ναῷ τῆς 'Αγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης 'Εκκλησίας.

Στίγοι.

"Ηγγειλε νεκροίς Πρέσβυς, ώς Θεός Λόγος, "Ανθρωπος όφθείς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ, "Εως ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τη τριτάτη δεσμοίο βίοιο λύθη Συμεώνης.

Ταϊς των σων Αγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον χαὶ σωσον ήμᾶς. Αμήν.

'Ωοη ζ'. Ο Είρμός.

» τα, * άλλὰ πυρός ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες, * χαί-» ροντες εψαλλον· * Υπερύμνητε * ο των Πατέρων Κύριος * καὶ » Θεός, εύλογητός εl.

Έννομώτατα Κυρίφ παντοχράτορι * σὺ ἐλειτούργησας, * δίκαιος ως άληθως * έν νόμω τε άμεμπτος, * Μάκαρ, γενόμενος. * δθεν εψαλλες. * Ο των Πατέρων Κύριος * και Θεός, εὐλογητός εί.

*Η χαρά των θλιβομένων έπεδήμησεν, * ή άπολύτρωσις * τοῦ Ίσραὴλ άληθως * ώράθη ώς νήπιος * έν τῷ ναῷ αὐτοῦ, * ἀπολύων με * πρός τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, * Συμεών ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγγνα οἰχτιρμών σου χεχμηχότα με * νόμου τῷ γράμματι, * χαταχαμφθέντα τε * τῷ γήρα ἀπόλυσον, * Σῶτερ, τὸν δουλόν σου, * ότι είδόν σε, * ό Συμεών έχραύγαζεν, * έπὶ γῆς φορούντα σάρχα.

() Estaxion.

Ο κενώσας ο πληρέστατος τον άχραντον * κόλπον του φύντος Πατρός, * σοῦ ἐν τοῖς κόλποις, Αγνή, * ὡς βρέφος καθέζεται, * έτοιμαζόμενος * οίς ἡθέλησεν * όμοιωθήναι, "Αχραντε, * ίεραν σαφώς χαθέδραν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Ταϊδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνω * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε» Και σώσατο, * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος, * » την οίχουμένην ἄπασαν * άγείρει ψάλλουσαν * Τόν Κύριον » ύμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρεύσαντα χόσμον θείας δόξης * έλθόντα νυμφοστολήσαι τόν Υπέρθεον * χήρα χρηματίζουσα, * "Αννα ή πανεύφημος * καί Προφητείας χάριτι * περιαστράπτουσα * εδόξασεν αύτον, και το μέλλον * πασι τοῖς παρούσιν * ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Έναίμους θυσίας προσηγάγω * άμνου του δι' οίκτον άδιήγητον * αίμα το σωτήριον * χυθέν το ιερώτατον * προμηνυούσας πόρρωθεν. * δν σωματούμενον * χρατήσας, Συμεών, έδοξάσθης *

ύπερ Μωϋσέα * και πάντας τους Προφήτας.

Ίδων τον ποθούμενον την λύσιν * ύπέστης του σώματος, Θεόπνευστε, * και καθάπερ ώριμος * σῖτος μεταβέβηκας * πρὸς τούς πατέρας, ενδοξε, * τραφείς έν γήρα καλώ. * διό σου την πανέορτον μνήμην * έν άγαλλιάσει * ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοχίον.

΄Ως χρίνον, ώς εὔοσμόν σε ρόδον, * ώς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο * Λόγος ὁ ὑπέρθεος, * πάναγνε Θεόνυμφε, * καὶ σοῦ τὴν μήτραν φχησεν, * εὐωδιάζων ήμῶν * τὴν φύσιν δυσωδίας τὶς σθεῖσαν * τῆς ἐξ άμαρτίας, * Μαρία Θεοτόχε. Ω δὴ θ '. Ο Είρμός.

» Ε΄ νίσατο· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυρροπε

» βλαστήματι * τῷ κόσμφ τὴν εὐλογίαν έξήνθησας. * όθεν π

» πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αι χεϊρες άληθως * προσψαύσασαι, Θεοδοχε, '
θείοις μέλεσι * τοῦ ἀπτομένου των ὀρέων, * ὡς Δαυλὸ μελφὸ:
καὶ καπνίζονται · * μακάριος τῷ ὄντι σὸ γέγονας · * ὅθεν ἐζως
εὐφημοῦμέν σε.

Η θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς * ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη '
μεμακάρισται, * λάμπουσα πλέον τοῦ ἡλίου, * καὶ πάντων τὰ
ψυχὰς σελαγίζουσα, * πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, * Ἰερρικ

στα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ * ὡς ἥλιος καὶ σελήνη * τὴν ὑρηλιον * Αννα ἡ σώρρων καὶ Προρῆτις, * ὁ Πρέσβυς Συμεών τε ἔνδοξος * δι' ὧν ἡμᾶς, φιλάνθρωπε Κύριε, * ἀμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι.

(-) EDTOXION.

Φαγείσαν Μητέρα σε Ηεού * ώς ξβλεψε, Θεοτόχε, * ό πρεσβρατος, * ξρησεν οδάπερ Προφήτης * Ίδου ό σός Υίός εἰς ἀνάστασιν * χαὶ πτώσιν των πολλών χείται, Δέσποινα, * χαὶ εἰς σημείον δυσερμήνευτον.

Εξαποσπειλαριον. Γυναίκες ακουτίσθητε.*

τρέπτως καθ' ὑπόστασιν * ἐν σοὶ, Θεογεννήτρια, * σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, * καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος * δν ἐν ἀγκάλαις ἐμορουσα, * Χερουβικός ὡς θρόνος, νῦν * Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης * χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Είς του Στίχου των λίνωυ, Στιχηρά προσόμοια,

Hyor $\pi\lambda$. 3'.

Τριήμερος ανέστης, Χριστέ.*

πόδεξαι, φησί, Συμεών, * τον Κτίστην των απάντων χερσίν΄ ω Πρεσβύτα, * άγκαλίζου τον Χριστον, * δν ή Παρθένος Κόρη * έγέννησεν ασπόρως * είς άγαλλίασιν του γένους ήμων.

Στίχ. Νύν ἀπολύεις τον δοϋλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, * δν φρίττουσιν Αγγέλων πλητρούς, * συνελθόντες, * ἀνυμνήσωμεν λαοὶ * τὸν μόνον εὐεργέτην * καὶ νόμου Νομοδότην, * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

το τον απολύεις, Δέσποτα, * τον δουλόν σου, ώς είρηκας, * έν είρηνας, * ότι είδον σε, Χριστέ, * το φως το προ αἰώνων, * δεσμαών με του σαρκίου, * είς αποκάλυψιν έθνων 'Ισραήλ.

 Δ όξα, καὶ νῦν. Ἡχος β΄.

ΤΕΡΟΝ ή ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν * ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· *

- ἀπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεων, * ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλό
[ΚΕΝΟς, * καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, *

κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνη, Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἡ γ΄. καὶ ς΄. 'Ωδὴ τοῦ Κανόνος. Προκείμενον τοῦ 'Αποστόλου, "Ηχος βαρύς.

Εύφρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίφ, καὶ έλπιει ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Πρός Έβραίους.

'Αδελφοί, Χριστός παραγενόμενος. Ζήτει τῆ Ε'. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

'Αλληλούτα, 'Ήχος βαρύς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τἢ καρδία εὐφροσύνη.

Στίχ. Έσκόρπισε, έδωκε τοῖς πένησιν ή δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξη.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκαν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνφ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι. Καλ, Είς μνημόσυνον αίώνιον.

THE Δ' . TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσεου Πατρός ήμων Ίσεδώρου του Πηλουσεώτου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Εί μέν ούκ έστι Τεσσαρακοστή, γίνεται ή ᾿Ακολουθία τή: Ἐρρτής καὶ τοῦ ᾿Αγίου· εἰ ο᾽ ουν μόνης τῆς ἡμέρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους **ς΄**, καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία της Έορτης, καὶ τρία τοῦ Άγιου. Στιχηρὰ της Έορτης.

Τίγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

εοφανείας ἀρρήτου * νῦν ἐορτάζομεν * σωτηριώδη χάριν· * ἐχ Παρθένου γὰρ Κόρης * ἀτρέπτως νηπιάσας * Χριστός ὁ Θεὸς,* ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ * ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ἐν λαβών * Συμεών ἐνηγκαλίσατο.

Το τοῖς Προφήταις ὡράθης * ὡς θέμις ἡν, Ἰησοῦ, * σὲ θεαθῆνα:

πάλαι * ἀλλὰ νῦν, Θεοῦ Λόγε, * σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ * ὡρθης ἐκὼν * ἐκ Παρθένου Μαρίας, Χριστὲ, * σοῦ τὸ σωτήριον πάσι τοῖς ἐξ ᾿Αδὰμ * ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

έν Σιναίφ τῷ όρει * τὸν νόμον τάξας ποτὲ, * νῦν ἐν Σιὼν τῆ πόλει * ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, * χερσὶ τῆς Θεοτόκου * βρέφος, Χριστὲ, * σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι * τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκαλαις εἰς τὸν ναὸν * εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

 Σ τιχηρά τοῦ ${f A}$ γίου.

Ήχος δ΄. Ώς γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Θεωρίαις καὶ πράξεσι * πρός Θεόν ἀνυψούμενος * διὰ βίου, Πανσορε, διετέλεσας, * τῆς θεωρίας ἐπίβασιν * τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, * καὶ σορῶς τῶν ὁρεκτῶν * ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον. * τῆς ἐφέσεως ἔστης * μακαρίου * ἀξιούμενος νῦν τέλους, * καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τη πλημμύρα της χάριτος * καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου * καταρδεύεις ἄπαντας τοὺς θεόρρονας: * τῆς ἀνωτάτω σορίας γὰρ * κρατῆρι τὸ στόμα σου * ἐπιθεὶς, ὡς ἐκ πηγῆς * δαψιλως σὸ ἐξήντλησας, * καὶ διέδωκας * πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας * τῶν δογμάτων, * ἐπιστέλλων, * καὶ διδάσκων, * καὶ νουθετῶν, ἀξιάσατε.

` Τη γκρατεία το φρόνημα * τῆς σαρκός ἐθανάτωσας, * ζωηφόρον
νέκρωσιν ἐνδυσάμενος: * καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν * πλατύνας, Πανόσιε, * έναργως χωρητικήν * χαρισμάτων τοῦ ΙΤνεύματος * ἀπετέλεσας, * και δοχεῖον ἐγένου * θεοπνεύστων * διδαγμάτων, καὶ σορίας * τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἡχος βαρύς.

τη τος είς ἀποκάλυψιν έθνων * ἡλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ, Σωτὴρ ἡμων· * καὶ προελθών ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπανεπαύσω ἐν άγχάλαις τοῦ δικαίου Συμεών! * ἔδει γάρ σε, Ζωοδότα τῶν ἀπάντων, * ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθηναι, * ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν * κατὰ τὸ ρῆμά σου, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Έρρτῆς.

ΊΙχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

🐧 έχου, ὧ Συμεών, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * καθώς ἐχρηματίσθης * έχ Πνεύματος Αγίου, * ίδου γαρ παραγέγονε. Στίχ. Νον άπολύεις τον δοολόν σου.

έρουσα ή Αγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος * τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέργεται.

 Σ τίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

📜 ξέγα καὶ φοβερὸν * Μυστήριον καὶ ξένον! * ὁ πάντα περιέπων, * 🛶 🕯 και βρέφη διαπλάττων, * ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νον. Τιχος β΄. Γερμανού.

🔭 ήμερον Συμεών έν ταϊς άγκάλαις * τον Κύριον τῆς δόξης ὑπο-🖚 δέχεται, * ὂν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο * έν τῷ ὄρει τῷ Σινᾳ πλάχας δόντα αὐτῷ· * Οὐτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλών καὶ τοῦ νόμου Ποιητής. * οὕτός ἐστιν δν ό Δαυίδ καταγγέλλει * ό τοῖς πᾶσι φοβερός, * ό ἔχων τό μέγα χαὶ πλούσιον ἔλεος.

'Απολυτίκιον της Έορτης. Και 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Χορός Αγγελικός.*

ών σύν τῷ Πατρὶ * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθών ἐπὶ τῆς γῆς, * έχ Παρθένου ἐτέχθη, * καὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ῶν ἀπερίγραπτος. * δν δεξάμενος * ό Συμεών ἐν ἀγκάλαις, * χαίρων ἔλεγε. * Νύν ἀπολύεις, Οἰκτίρμον, * εὐφράνας τον δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τό αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

ΊΙνος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.*

Σαρχί νηπιάσαντα * έξ ἀπειράνδρου Μητρός * χερσί γηραλέαις σου * ἀγχαλισθείς, Συμεών, * Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν, * ἔλαβες τῆς ἐξόδου * τὴν ἀπόρασιν δόξη: * εἴληρας τῶν θαυμάτων * τὴν ἀένναον χάριν: * διὸ ἀξιοχρέως σε * πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγομεν τον Κανόνα τῆς Εορτῆς, καὶ τοῦ Αγίου τωτον, οῦ ἡ Ακροστιχίς:

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω, Πάτερ.

Θεοφάνους.

'Ωός α'. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμος.

Συντετριμμένης καρδίας * τόν στεναγμόν * ἐπακούσας, Δεσποτα, * τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινὴν * συντριβὴν θεράπευσον εὐχαζς * τοῦ 'Όσίου σου, Χριστέ, * ὡς παντοδύναμος.

Επιβάς θεοσόρως * της πρακτικής * άρετης, Ίσιδωρε, * θεωρίας άκραιρνούς * την τερπνην έμφάνειαν Θεφ * όμιλων διαπαντός * σαφως έπλούτησας.

Τῷ τῆς σορίας χρατῆρι * προσαγαγών * τὸ σὸν στόμα, Η άνσορε, * τῶν ἐχεῖθεν δωρεῶν * τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας, Θεῷ * ἐπινίχιον ψδὴν * ἀναχρουόμενος.

(-)εοτοχίον.

 Ω ς ἐπὶ χούρης νερέλης * ὁ Πλαστουργός * ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, * χαθελεῖν ὡς δυνατός * τὰ Αἰγύπτου, Δέσποινα ἀγνὴ, * χειροποίητα Χριστός * ὡς παντοδύναμος.

'ωδή γ'. Ο Είρμος.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθέ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τἢ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Νοός δξύτητι σαφως * τὴν των όντων ἀθρήσας, * Πανασίδιμε, φύσιν, * δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν * αἰτίαν ὡς καθαρός * Θεσλόγος * ἀπλανως κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανώς * τοῦ θανάτου τὸν βίον, * Θεορόρε τρισμάχαρ, * τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς * ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, * ἀπαθείας * συσχεθείς τῷ ἔρωτι.

'Οπίσω χαίρων του Χριστού * τόν σταυρόν σου βαστάσας *

ήχολούθησας, Πάτερ, * ἐν ἀσχήσει χαρτερᾳ, * καὶ τούτω, ὡς εννατον, * ὡμοιώθης * βίου χαθαρότητι.

Θεοτοχίον.

Νομίμων φύσεως έχτὸς * τὸν Δεσπότην τεχοῦσα, * Θεοτόχε Παρθένε, * τῆς πάλαι παραχοῆς * διέλυσας τὴν ἀρὰν, * εὐλογίας * τὴν πηγὴν βλυστάνουσα.

Κάθισμα του Αγίου, ΊΙχος γ΄. Θείας πίστεως.

Τρίβλος γνώσεως διδασκαλίας * πλούτφ πίστεως συντεταγμένη *

Τῷ πανάγνφ ἀνεδείχθης ἐν Πνεύματι, * ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα
τοῖς χρήζουσι, * καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. * Πάτερ.
"Όσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ερρτῆς.

Ήγος πλ. δ΄. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.*

Ττέχθης ἐχ Μητρὸς * ὁ προάναρχος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ * ἀχατάληπτος μένων. * Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγχάλαις σε ὑπεδέξατο, * χράζων Νῦν ἀπολύεις, * δν ἐπεσχέψω, χατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοχήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

'Ωδή δ'. 'Ο Ειρμός.

» Υριστός μου δύναμις, * Θεός, καὶ Κύριος * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη» Δ σια * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

'Αφθόνως, "Όσιε, * Χριστῷ πειθόμενος, * τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον * ὡς εὐπειθής * δοῦλος διαδέδωκας, * καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς * ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος * διανηξάμενος, * τὸν καλὸν μαργαρίτην * ώς ἀγαθὸς * ἔμπορος ἐκέρδησας, * καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν * ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι * καταλαμπόμενος, * τὰς ἀκτίνας τῶν λόγων * ἡλιακῶς * πᾶσιν ἐξαπέστειλας, * τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, * Θεοφάντορ, ὀρεγόμενος.

Θεοτοχίον.

΄ Ω ς ὄντως ἄφθεγκτα * καὶ ἀκατάληπτα * τὰ τῆς σῆς, Θεοτόκε, * θεοπρεποῦς * πέφυκε κυήσεως * τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, * ἀειπάρθενε, Μυστήρια.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

 \mathbf{r} \mathbf{r} \mathbf{r} θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυχὰς * πόθφ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,

» τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον. Νεκρώσει, Πάνσορε, τῶν παθῶν * ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκός, * πόθφ θεῷ προσωμίλησας, * τῷ καθαρωτάτφ * καὶ λαμπροτάτφ ρωτὶ, * καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι * τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγασθείς, * στύλος ὁλόρωτος γέγονε, * πᾶσι πέμπων θείου * φωτός τὰς θειας αὐγὰς, * καὶ ζόρον τῆς ἀγνοίας * ἀποσειόμενος.

Ο θέλων πάντας ως άγαθός, * πάνσορε, σωθήναι, ποδηγόν * τοῖς πλανωμένοις σε ξδείξε * πολλούς ἐπιστρέρειν * πρός σωτηρίας όδον, * 'Ισίδωρε τρισμάχαρ, * Πάτερ πανόλβιε.

()ESTOXION.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῆ, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὰ, * ὁμολογῶ σε, πανάμωμε, * σεσωματωμένον * Θεόν τεκοῦσαν, 'Αγνὴ, * καὶ βίου σε προστάτιν * πίστει προβάλλομαι.

'Ωδη ς'. Ο Είρμές.

ΓΙΟῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα Τομῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου 'προσδραμῶν, *
 βοῶ σοι 'Ανάγαγε * ἐκ ρθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Λογίφ τῶν χρίσεων * χοσμηθεὶς ὡς Ἱερεὺς, * λογιστιχῶς ἐδίχασας, * Θεορόρε, χαὶ σώματι χαὶ ψυχῆ, * τὸ χεῖρον τῷ χρείττονι * ὑποτάξας ἐμφρόνως, * ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον * τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυρῆς * σὸ, Μοναστῶν τὸ καύχημα, * τῆς ἐγκρατείας, "Ενδοξε, ταῖς πληναῖς * ἐτάζων ἐμάστιξας, * τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων * τὴν διάβασιν.

HESTSKISY.

'Ο φέρων τὰ σύμπαντα * δυναστεία Θεϊκῆ * καὶ συγκρατῶν, ὡς εὕσπλαγχνος, * σαῖς ἀγκάλαις, Πανάμωμε, σαρκωθεὶς, * ὡς βρέρος βαστάζεται * ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν * συναίδιος.

Κοντακιον της Εορτής.

Συναξαριον.

 $\mathbf{T}_{N}^{2}(\mathbf{\Delta}')$, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Π ατρος ή $\mathbf{k} \mathbf{e}_{N}$ Ίσιδωρου του Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιώτα, χαΐρε, χαΐρε πολλά μοι, Τον πηλον ἐκους, και χαρᾶς τυχών ξένης.

Έν δ' Ισίδωρον έθεντο τετάρτη σήματι λυγρώ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωθή ζ'. Ο Είρμός.

» Δ ροσοβόλον μέν την κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς όσίοις » Δ Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταρλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο * καθάπερ, Πάτερ, ἡλιον * ό Δεσπότης σε * καταλάμπειν φέγγει νοητῷ * ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμούς σαρχός καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, * Μάκαρ, δακρύων χεύμασι: * καὶ γενόμενος, * Θεοφόρε, φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, * τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοὰν: * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Έπὶ ἄσειστον χρηπίδα ὄντες πίστεως * σὲ, Θεομήτορ ἄχραντε, * όμολογοῦμεν * Θεοτόχον· Λόγον γὰρ Θεοῦ * ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν· * Εὐλογημένος ὁ χαρπός * τῆς σῆς χοιλίας, 'Αγνή. Ω οὴ γ '. () Είρμός.

» Τχ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
» Βυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ,
» μόνῳ τῷ βούλεσθαι· * σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς θυσίαν * πάντα τὸν βίον σου * εἰς ὀσμὴν εὐωοἰας, * Ηάτερ, προσήγαγες * τῷ ἐπὶ Σταυροῦ * κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὸν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τον πλούτον * καὶ μετὰ θάνατον, * τοὺς ἐμψύγους σου λόγους * ώσπερ πολύτιμον * πᾶσι τοῖς πιστοῖς * κληροδοσίαν λιπών, * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστον εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωραιώθης, Παμμάχαρ, * χάλλει τῶν λόγων σου· * τοῦ 'Αγίου γὰρ ὤφθης * Πνεύματος χάλαμος, * γράφων εὐσεβῶς * τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον * τοῖς ὑπερυψοῦσι * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(Θεοτοχίου.

Πρός τὴν σὴν καταφεύγω * σκέπην, Πανάμωμε, * καὶ προστάτιν ζωῆς μου * τανῦν προβάλλομαι * σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν * Θεόν Λόγον κυήσασαν· δν * ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'ஹఄఄ౭ఄὴ 0'. 'Ο Εἰρμός.

» ρανίαις στρατιαϊς σὲ μαχαρίζομεν. * δν οὐ τολμᾳ * Αγγέλων » ρανίαις στρατιαϊς σὲ μαχαρίζομεν.

'Αχτίς * χαθάπερ φωτός ἐνήστραψε * σοῦ τῆ ψυχῆ * τῆς χάριτος ὁ λόγος, πανόλβιε· * διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται * τούτου τῆς λαμπηδόνος· * ἦς οἱ μετέχοντες * τὸν τῆς σῆς σορίας θησαυρὸν, * Νάτερ, θαυμάζομεν.

Τρισί * προσώποις μονάδα φύσεως, * τοῖς πατριχοῖς * ἐπόμενος,

Θεόρρον, διδάγμασι, * θεορρόνως προσχυνείν εδίδαξας, * σέβειν θεολογούντας * ἄχτιστον, ἄναργον, * πάσι τοῖς πιστοῖς τόν ρωσισμόν * ἀναπηγάζουσαν.

Εύρων * των πόνων των σων τὰ ἔπαθλα * ἐν οὐρανοῖς * ζωῖς άτελευτήτου λαβόμενος, * τοῖς ὑμνοῦσι, πάνσορε, τὴν μνήμη σου * αίτησαι σωτηρίαν, * μάκαρ Ισίδωρε, * θρόνω μετ' Αγγελων του Θεού * νύν παριστάμενος. OESTOXIOY.

'Ρευστήν * ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος * μορφήν λαβών, * ἀν θρώπους ἀφθαρσίαν ένέδυσεν, * εύδοκία πατρική σκηνώσας έν σο: * τή κεχαριτωμένη. * δθεν, Πανάχραντε, * σύν ταζ ούρανίαις Στρατιαζ * σε μεγαλύνομεν.

Έξαποστ. του Αγίου. Γυναΐκες ακουτίσθητε.*

Τδρωσι της ἀσχήσεως * παθών την φλόγα ἔσβεσας, * καὶ ἀπα-θείας πρός ύψος * ἀναδραμών, Θεοφόρε, * τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι * παρέστης άγαλλόμενος * ύπερ ήμων δεόμενος, * Ιπδωρε, των τελούντων * την παναγίαν σου μνήμην.

Τής Έρρτης, δμοιον.

Ήτια σου, Θεογεννήτρια, * ὁ Κτίστης οὐρανου καὶ γῆς * τεχθείς L άφράστως, ως οίδεν, * έν τῷ ναῷ νῦν ως βρέφος * εἰσήχθη έπωλένιος. * δν Συμεών δεξάμενος, * Θεός υπάρχεις, Δέσποτα, * Σωτήρ, καὶ ρύστης, έβόα, * βροτών του γένους, Χριστέ μου.

Είς του Στίγου των Αίνωυ, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης.

Ήχος β'. Οίχος του 'Εφραθά.*

Ρύπου δίχα Χριστός * γεννάται έχ Παρθένου, * ώς έχ Πατρος άρρεύστως * Τίος πρό Έωσφόρου, * ό τον Αδάμ λυτρούμενος. Στιγ. Νον ἀπολύεις τον δουλόν σου.

Πύλαι των οὐρανων, * ἀνοίχθητε: Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέρος * ὑπό Μητρός Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται. Στίγ. Φως είς ἀποκάλυψιν έθνων.

Ι έγα και φοβερόν * Μυστήριον και ζένον! * ὁ πάντα περιέπων, * και βρέφη διαπλάττων * ώς βρέφος ἀγκαλίζεται. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

() έρουσα ή άγνη * καὶ ἄχραντος Παρθένος * τὸν Πλάστην κα: Δεσπότην * ώς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. Ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία ὡς σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

Ζήτει είς Όσίους.

ΤΗ, Ε'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Αγίας Μάρτυρος Αγάθης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν : Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας γ΄.

Προσόμοια τῆς Έορτῆς. Ἡγος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.*

Τόμον τόν ἐν γράμματι * ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος * τῷ ναῷ νοῦν προσάγεται * καὶ τοῦτον εἰσδέχεται * Συμεὼν ὁ Πρέσβυς * γηραιαῖς ἀγκάλαις, * Νῦν ἀπολύεις με, βοῶν, * πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα * κατεῖδον γάρ σε σήμερον * σάρκα θνητὴν περικείμενον, * τὸν ζωῆς κυριεύοντα * καὶ θανάτου δεσπόζοντα. ῶς εἰς ἀποκάλυψιν * ἐθνῶν ἐπέφανας, Κύριε, * ἐπὶ κούφης καθήμενος * νερέλης, ὁ "Ηλιος * τῆς δικαιοσύνης, * νόμου τὸ δήμενος * νερέλης, καὶ τὴν ἀρχὴν * καθυποφαίνων τῆς νέας Κάριτος * διό σε θεασάμενος * ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν * Έκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, * ὅτι εἰδόν σε, Δέσποτα.

Τγ όλπων τοῦ Γεννήτορος * μὴ χωρισθεὶς τῆ Θεότητι, * σαρχωἐλ θεὶς ὡς εὐδόχησας, * ἀγχάλαις χρατούμενος * τῆς 'Αειπαρθένου, * χερσὶν ἐπεδόθης * τοῦ θεοδόχου Συμεών, * ὁ τῆ χειρί σου χρατῶν τὰ σύμπαντα * διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, * περιχαρῶς ἀνεχραύγαζεν, * ἀγαθὲ χαὶ φιλάνθρωπε, * ὅτι εἶδόν σε σήμερον. Προσόμοια τῆς 'Αγίας, ὅμοια.

φθορον ἐτήρησας * σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίφ σου * παρθενίας ἐν κάλλεσιν, * ᾿Αγάθη θεόνυμφε, * καθωραϊσμένη, * καὶ λελαμπρυσμένη * μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, * καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας * διό σου τὴν παγκόσμιον * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, * τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες * τὸν ἀεί σε δοξάσαντα.

Ταστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, * καὶ τοῦ πυρός τὴν κατάφλεξιν, * καὶ Τοῦ ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος * ὑπήνεγκας, "Ενδοξε, * τὰς αἰωνιζούσας * ὅμμασι καρδίας * ἀποσκοποῦσα ἀμοιβὰς, * καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα * καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, * ὅ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, * δι' αὐτὸν, παναοίδιμε, * ἀθλησάση λαμπρότατα.

Θρμημα ἀχάθεκτον * πυρός ἐτναίου ἀνέστειλας * σαῖς εὐχαῖς, 'Αγαθώνυμε· * χαὶ πόλιν διέσωσας * τὸ σεπτόν σου, Μάρτυς, * λείψανον τιμώσαν, * ἐξ οῦ τρυγὰ τοὺς ποταμοὺς * τῶν ἐν θείφ ΙΙνεύματι· * ἐν ταύτη γὰρ ἀθλήσασα * τὸν

Men. Tom. III.

δυσμενή έταπείνωσας, * και τής νίκης τον στέρανον * έκομισω, πανεύρημε.

Δόξα. Τζε Άγιας, Ήχος πλ. δ΄. Συκεώτου.

Ταράδοξον θαθμα γέγονεν * έν τῆ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου 'Αγάθης * καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ἐράμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· * ἐκεῖνος γὰρ * τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὅρει, * τας ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ * θεοχαράκτους Γραφὰς ἐδέξατο· * ἐνταῦθα δὲ ὁ "Αγγελος * οὐρανόθεν τῷ τάρῳ * πλάκα ἐπεκόμισεν ἔγγεπατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νον. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, * σήμερον * τῷ θείῳ Ἱερῷ * κατὰ νόμον προσφερομενος, * Πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· * καὶ ὑπὸ Ἰωσης εἰσδέχεται * ὁῶρα θεοπρεπῶς * ὡς ζεῦγος τρυγόνων * τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν * καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· * περιστερῶν δὲ δύο νεοσσοὺς * ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. * Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν * τὸ πέρας δεξάμενος, * εἰλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· * καὶ παρ αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· * Νῦν ἀπολύεις με, Δέσποτα, * καθὼς προεπηγείλω μοι· * ὅτι εἰδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς * καὶ Σωτῆρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Είς τον Στίχον, Στιχηρά τῆς Έρρτῆς. Ήχος α΄. Πανεύρημοι Μάρτυρες.*

Ος όντως ὑπέρλαμπρος * Θεοῦ * χιβωτός ἡ ἄχραντος, * το ὶλαστήριον σήμερον * Χριστόν προσφέρουσα * ἐν ναῷ εἰσαγει, * καὶ σεπτῶς προστίθησιν * ἀγκάλαις Συμεών τοῦ θεόφρονος * διὸ ἡγίασται * τῶν 'Αγίων νῦν τὰ "Αγια, * καὶ τῷ μόνφ * 'Αγίω υγχαίρουσιν.

Στίχ. Νου ἀπολύεις του δουλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον * Χριστόν * Συμεών ώς ἄνθραχα * θεοπρεπως εἰσδεξάμενος, * καὶ περιπτύσσεται * καθαρθείς τὰ χείλη. * ἀνθομολογεῖται δέ, * καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. * Αὐτόν οὖν ἄπαντες * εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, * ἀσιγήτοις * ἐν ὑμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φως είς ἀποκάλυψεν έθνων.

Π πύλη ή ξιμψυχος * άγνη, * ή Παρθένος σήμερον * τον βαδιά πύλης βαίνουσα * της πάλαι χεχλεισμένης, ώς γέγραπται * όθεν χορεύοντες * πρό προσώπου ταύτης ἄπαντες, * θείοις ϋμνοις * αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, και νῦν. Ἡχος δ΄.

Τήμερον ή ἱερὰ Μήτηρ * καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα * ἐπὶ τὸ Ἱερον παραγέγονεν, * ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ νόμου πάροχον * καὶ τοῦ νόμου Ποιητήν· * ὁν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών, * γεραίρων ἐκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, * ὅτι εἰδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν. ᾿Απολυτίκιον τῆς Ἑρρτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡγος α΄. Αὐτόμελον.

Τορός 'Αγγελικός * έκπληττέσθω το θαϋμα· * βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς * ἀνακράξωμεν ύμνον * όρῶντες τὴν ἄφατον * τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· * δν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αὶ Δυνάμεις, * γηραλέαι νῦν * ἐναγκαλίζονται χεῖρες, * τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ³Ηχος πλ. δ΄. 'Ανέστης ἐκ νεκρῶν.*

Τεχθης ἐπὶ γῆς * ὁ προάναρχος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ * ἀκατάληπτος μένων· * Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, * κράζων· Νῦν ἀπολύεις, * δν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Είτα λέγονται οι Κανόνες, ό τῆς Έορτῆς, καὶ ό τῆς Αγίας.

'Ο Κανών τῆς 'Αγίας, οὕ ἡ 'Ακροστιχίς:

Τὴν θείαν 'Αγάθην ἀγαθοῖς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος β'. Ο Είρμός.

 * Δ εῦτε λαοὶ, * ἀσωμεν ἀσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι * θάλασσαν, * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν δν ἀνῆκε * δου-

» λείας Αίγυπτίων, * ότι δεδόξασται.

Των άγαθων * πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, * άγαθωνύμου κλήσεως, * Μάρτυς, ἡξίωσαι, * τῆς ἀφράστου προνοίας * τῶν τρόπων σου προγνούσης * τὴν ἀγαθότητα.

"Ηρθης, 'Αγνή, * πρός πολιτείαν ὑπέρλαμπρον * τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος * καταφρονήσασα, * καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ * Νυμφίῳ συντόνως * ἐνατενίζουσα. Νύμρη Θεοῦ, * θεία 'Αγάθη, κεκόσμησαι, * καὶ παρθεκε κάλλεσι * καὶ θείοις αἴμασι * τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου * ὁπλὰ στερανουμένη * στέμμασιν, ἔνδοξε.

GEOTOXIOV.

Θεοπρεπές * σκήνωμα, 'Αγνή, σὰ πέφηνας * τῶν σύρειδι πλατύτερον * καὶ καθαρώτερον, * Θεοτόκε Παρθένε· * καὶ νῦν ἐτ σοὶ χαίρει * ὁ τῶν Παρθένων χορός.

'Ωοή γ'. Ο Είρμός.

» Υπερέωσον ήμας * έν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεκρώσας π

» 🚄 άμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς κε

» δίας ήμων * των ύμνούντων σε.

' $A\gamma \dot{\alpha}\theta \eta$, το φαιδρόν * καὶ το τερπνότατον * τῶν θείων * Μερτύρων ἄνθος καὶ κλέος, * τῆς ψυχῆς μου σὰ τὴν κάκωσιν * % ραπεύουσα, Μάρτυς, * κατακάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταϊς * σαυτὴν ἐφαίδρυνας, * 'Αγάθη, * καὶ Μιςτυς ἀνηγορεύθης, * τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα * καὶ Θεοῦ βετιλείαν * ἀγαπήσασα.

Άπάντων τῶν τερπνῶν * Χριστὸν προέκρινας, * 'Αγάθη,' θ ελχθεῖσα τῷ θ είῳ πόθῳ, * καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα * ψ ο θ αρσῶς καὶ ἀνδρείως * κατεπάτησας.

Θεοτοχίον.

Θεόνυμφε σεμνή, * Θεόν δν ἔτεχες * δυσώπει * ρυσθήναι τους σὲ ὑμνοῦντας * πειρασμών καὶ περιστάσεων, * καὶ παθών καὶ κυρόνων, * παμμακάριστε.

Κάθισμα της Αγίας. Ήχος γ'. Θείας πίστεως.

Κ λέος πίστεως και εύσεβείας, * όσιότητος και παρθενίας, * προ θυμία κοσμουμένη άθλησεως, * άνηγορεύθης, 'Αγάθη, Νούς όσιος, * αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμή εἰς Θεόν, * πατρίδος λυτρωσις, * Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα * δωρήσασθαι ἡμῖν το μέγα έλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τής Ἑορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.*

Έχ τῆς Παρθένου σε * σωματωθέντα, Χριστὲ, * νῦν ὑπεδέξας: Το ὁ ἱερὸς Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐχβοῶν, * τὸν ὁοῦλόν σου. ὧ Δέσποτα. * "Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, * ἡ προρῆτις, καὶ ἐνδοξος: τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὑμνον προσήγαγε. * Ἡμεῖς δὲ, Ζων δότα, βοῶμέν σοι · * Δόξα τῷ οὕτως εὐδοχήσαντι.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» $\mathbf{1}^{\bullet}$ μνω σε· * ἀχοῆ γὰρ, Κύριε, * εἰσαχήχοα χαὶ ἐξέστην· * ξως » $\mathbf{1}^{\bullet}$ έμοῦ ἡχεις γὰρ * ἐμὲ ζητών τὸν πλανηθέντα· * Διὸ * τὴν » πολλήν σου συγχατάβασιν * τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, Ηολυέλεε. 'Ησχύνθη * τοῦ δολίου δράκοντος * ἡ ἀπόνοια καὶ ἡλέγχθη· * αρθένοι γὰρ τούτου νῦν * τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, * Χριστοῦ * c Παρθένου ἀνατείλαντος * ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντας καταυγά-αντος.

Νομίμως * σωφροσύνην ἄσπιλον * έξασχήσασα, 'Αθληφόρε, * ὰ πνεύματα χαίρουσα * χατέβαλες τῆς πονηρίας * Χριστοῦ * πλισαμένη τῆ χάριτι, * καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὧμων τούτου ἄρασα.

'Αγάθη, * άγαθοῖς ἐν κάλλεσι * καθωράῖσαι καὶ σωμάτων *
αὶ τῆς ψυχῆς, ἔνδοξε· * ἐκάτερον γὰρ ἐκατέρφ * λαμπρῶς * εὖ
τοιοῦν ἐν σοὶ συνέδραμε * τῆ τοῦ Χριστοῦ προνοία συντηρούμενον.

Γενοῦ μοι * προστασία, πάνσοφε, * τῶν δεινῶν με ἐξαιρουιένη * καὶ πειρασμῶν, ζάλης τε * καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας * ἐχθροῦ, * λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε * ὡς ἀγαθὴν προστάτιν, Αγαθώνυμε.

Θεοτοχίον.

'Απείρως * τῶν 'Αγγέλων, Πάναγνε, * τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, * τὸν νοητὸν 'Ηλιον * χυήσασα ἀνερμηνεύτως * Χριστὸν, * τὸν ἀχτῖσι τῆς Θεότητος * τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας χαταυγάσαντα.

'Ωδή ε΄. Ό Είρμός.

» Ο τοῦ φωτός χορηγός * καὶ τῶν αἰώνων ποιητής, Κύριε, *
» ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς. *
» ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Θείοις προστάγμασι * ρυθμιζομένη του Χριστου, ενδοξε, * συμβολιχώς * σαρχός προσπαθείας ελύθης των δεσμών, * 'Αγάθη, έλαία * φανείσα χατάχαρπος.

"Ολφ τῷ πόθφ Χριστοῦ * τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, * τὰς ἐπὶ γῆς * χαμαὶ συρομένας παρείδες ἡδονὰς, * ἐκείνου καὶ μόνου * ποθοῦσα τερπνότητα.

"Ινα τὴν ἄφραστον * ἀξιωθῆς διαγωγὴν, ἔνδοξε, * τῶν ἐκλεκτῶν * ἰδεῖν, τὰς βασάνους ὑπέμεινας στερρῶς * ἀγαλλιωμένη, * `Αγάθη πανεύφημε.

Θεοτοχίον.

Σοὶ τῆ τεχούση Χριστόν * τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργόν κρά-ζομεν· * Χαῖρε, 'Αγνή· * χαῖρε, ἡ τὸ ρῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· * χαῖρε, ἡ χωρήσασα * Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Έν ἀβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ φθο» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, * σὲ τὴν καλλιπάρξων συλήσαι ἤλπισεν· * ἀλλ' ἀναιδῶς ἐλήλεγκται, * προσβαλών τὰ στεβρῷ σου φρονήματι.

Έξεχύθη σου χάρις έν χείλεσι, * Μάρτυς άγαθώνυμε· τρεκή γαρ ήλεγξας * τον προφανώς άναίσχυντον, * Θεοδίδακτον λόπο

πλουτήσασα.

Λίθος ώρθης πανέντιμος, ξνδοξε, * νοῦν αὐτοπροαίρετον, ώπ ξχουσα, * καὶ τῆς πατρίδος λύτρωσις * ἀσραλής γενομένη, λ_{12} η σεμνή. Θεοτοκίον.

Ψαλμικώς εὐφημοῦντες βοώμέν σοι * Χαΐρε, το πιότεπο δρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * ὁ κατοικεῖν εὐδόκησε * δι' ἡμῶν σωτηρίαν, Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ήχος δ΄. Επεφάνης σήμερον.*

Στολιζέσθω σήμερον * ή 'Εχχλησία πορφυρίδα Ενδοξον * κατεβαφείσαν έξ άγνων * λύθρων 'Αγάθης τῆς Μάρτυρος, * Χείκ, βοώσα, * Κατάνης τὸ καύχημα.

Ο Οίχος, πρός τό Τή Γαλιλαία των έθνων.*

Παρθενικήν πανήγυριν, * καὶ ἄφθαρτον νυμφῶνα, * καὶ πλῆθι νεανίδων * λαμπρῶν, σεμνῶν, ὡραίων * ἐνθάδε σήμερον ὁρῶ.' Τίμιος ὁ γάμος, * ἡ παστὰς ἐν ὑψηλοῖς * ὡς οὑρανός κεκότμιται, * ὧντινων καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, * τούτων καὶ τὸ κάλλις' εὐφημίαις διαγράψαι * οὐχ ἰκανῶ· * σκώληξ γὰρ ὑπάρχω· * καῖ τὸ χαμερπὴς * τὰ ὑψη διώξω; * τίς δὲ μοι περυστερᾶς * οὐσι πτέρυγας, * καὶ φθάσω ἐγὼ * ὑμνῆσαι καὶ βοῆσαι; * χαίροι. 'Αγάθη, * Κατάνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ Ε΄, του αύτου μηνός, Μνήμη της Αγίας Μαρτυμά Αγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκότει δοθείσα φρουρᾶς Αγάθη, Μισούσα και φῶς, εὶ πλάνων όψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῆ Αγάθη θάνεν είδος ἀρίστη.

Ταζς αὐτῆς άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσπ ἡμᾶς. 'Αμήν.
'Ωὸη ζ'. 'Ο Ειρμός.

» Εἰχόνος χρυσής * ἐν πεδίω Δεηρά * λατρευομένης, * οἰ τρείς σου Παϊδες κατερρόνησαν * ἀθεωτάτου προστάγματος *

» μέσον δέ πυρός έμβληθέντες, * δροσιζόμενοι έψαλλον * Εύλο-

» γητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως λίαν φαιδρώς * φθεγγομένη καὶ σαφώς * τυράννους ἔπλη-ας * λόγψ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, * ὑπομονἢ τε κολάσεων· * νθρακας πυρὸς γὰρ ἀπόνως * καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· * Εὐλο-ητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινή * συσχεθείς ὁ δυσμενής * έξηπορεῖτο δεινώς * τὴν ἡν θεώμενος ἀνανέωσιν * καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν * καὶρουσα γὰρ, Μάρτυς, ἐβόας, * τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα * Ξύλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έπέστη φαιδρώς * τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητής * σοὶ φρουρουμένη, τεμνή, * τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας, * ἄσπερ ὑπέστης, ἀήττητε * Μάρτυς τοῦ Σωτήρος παρθένε, * ἀγαλλομένη καὶ λέγουτα. * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νεχροῦται 'Αδὰμ * παραβὰς τὴν ἐντολὴν * τοῦ Παντοχράτορος: * σὰ δὲ τεχοῦσα τὴν αἰώνιον * ζωὴν, Παρθένε πανάμωμε, * τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου * εὐχαρίστως σοι χράζοντα: * Εὐλογημένη, * ἡ Θεὸν σαρχὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Γιον εν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ» Καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
» Θεόν * ὑμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έν εὐφροσύνη καὶ χαρᾳ * δι' αἰῶνος κατοικεῖν * ἀξιωθεῖσα, *
τῆ ἀφράστῳ σου δόξη * καταυγασθῆναι τοὺς σὲ * τιμῶντας, *
᾿Αγάθη, δυσώπησον, * καὶ τῆς ἀκηράτου * ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ΄ καὶ καρδία καὶ ψυχἢ * ἀγαπήσασα Χριστοῦ * τὴν ὑπὲρ λόγον * πολυέραστον θέαν * ἀνεπτερώθης αὐτῷ, * βοῶσα· * Δραμοῦμαι ὁπίσω σου, * καὶ κατασκηνώσω * σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερρυέσι χροσσωτοῖς * καὶ ὡραία τἢ στολἢ * ἡγλαϊσμένη * βασιλέως θυγάτηρ * ἐν τἢ τιμἢ τοῦ Χριστοῦ * παρέστης, * ᾿Αγά-θη, κραυγάζουσα * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοχίον.

Μύρον γενόμενον ήμεν, * Θεοτόκε, τον Χριστον * κυοφοροῦσα, * εὐωδίασας κόσμον * ἐν θεοπνεύστοις ὀδμαῖς· * διό σοι, * Παρθένε, κανγάζομεν· * Χαῖρε, μυροθήκη * τοῦ πυριπνόου μύρου.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

- » Τον έκ Θεοῦ Θεόν Λόγον, * τον ἀρρήτφ σορία * ήκοντα και» Τουργήσαι τον 'Αδάμ * βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, *
- » έξ άγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οί πιστοί
- όμοφρόνως * έν υμνοις μεγαλύνωμεν.

Νικητικοίς ἐν στεράνοις * κοσμηθείσα, θεόφρον * 'Αγάθη, ἐξή: ζωαρχική, * νῦν λυτρωθήναι δυσώπησον * τὴν πατρίδα σου ζελης, * ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὁρμήν: * ἵνα ὕμνοις σε πάντες ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ό θείχη προμηθεία * περιέπων τὰ πάντα * Χριστός, νῶν ἀμερόμενος τὴν σὴν, * Μάρτυς, ἀνδρείαν, κατώκισεν * ἐν σκηνεί οὐρανίαις * ὡς νύμρην παναμώμητον αὐτοῦ, * καὶ συγχαμεί ᾿Αγγέλοις * καὶ Μάρτυσιν ἡξίωσεν.

"Ίλεων, ω 'Αθληφόρε, * τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάντων * Χριστοι μοι παρασκεύασον, σεμνὴ, * ταῖς ἰκεσίαις σου, πάνσεμνε: * 22 πταισμάτων τὰ πλήθη * χαθᾶραί μου τὸν εὖσπλαγχνον ἐξι ' δυσωποῦσα μὴ παύση, * Μαρτύρων ἐγχαλλώπισμα.

Θεοτοχίον.

Σωματωθείς ἀπορρήτως * έξ άγνων σου αίμάτων, * ώς τρικ έπέρανεν ήμιν, * πάναγνε Μήτηρ ἀνύμφευτε, * πρό αἰώνων ἀπετων * ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υίός· * καὶ τὸ σκότος διώξες ' ἐρώτισε τὰ σύμπαντα.

Έξαποστειλάριον τῆς Αγίας.

Γυναϊκές ακουτίσθητε.*

' γάθη μεγαλώνυμε, * Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, * κάλλος ἀπο 1 θετον θεϊον, * καὶ Μάρτυς ἡγλαϊσμένη, * μνείαν ποιοῦ τω πίστει σε * τιμώντων, καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην' χαρμονικῶς ἐκτελούντων * πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τής Έρρτης όμοιον.

Πληρών σου την ἀπόρρητον * οἰχονομίαν, Κύριε, * ἐν τῷ νπὰ προσηνέχθης * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * εἰδὼν δέ σε ἐχρπγαζεν * ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον * τὸν δοῦλόν σου, ὧ Δέσποτα· Σωτηρ γὰρ ἡλθες τοῦ χόσμου * τὸ πατριχὸν φῶς, Χριστέ μου.

Ρίς του Στίχου των Αίνων, Στιχηρά προσόμοια

της Ευρτης.

Ήχος β΄. Οίχος του Έφραθά.*

 Φ όβω τε και χαρά * άγκάλαις τον Δεσπότην * ό Συμεών και τέχων, * ζωῆς ἡτεῖτο λύσιν * ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

 $\sum_{i=1}^{n} \nabla_i v_i = v_i + v_i = v_i + v_i = v_i =$

Στίγ. Φως είς ἀποχάλυψιν έθνων.

ννα προφητικώς * ή σώφρων και όσια * νῦν ἀνθωμολογεῖτο * Το τῷ ἐκ Παρθένου φύντι * βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν. Δόξα, χαὶ νῦν. "Ομοιον.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ "Ορθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE G'. TOY AYTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Βουκόλου, Έπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρά τῆς Έρρτῆς, καὶ τρία τοῦ Όσίου.

Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Ήγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.*

Ποιητής τῶν ἀπάντων * καὶ Λυτρωτής ἡμῶν * ὑπό Μητρὸς Παρθένου * τῷ ναῷ προσηνέχθη· * ὅθεν ὁ Πρεσβύτης *
τοῦτον λαβών, * μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· * Νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου, 'Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνη, ὡς ηὐδόκησας.

Συμεών ἐν ἀγκάλαις * ἐκ τῆς Παρθένου λαβών * τον προ πάντων αἰώνων * γεννηθέντα Σωτῆρα, * Εἶδον, ἀνεβόα, * τὸν φωτισμόν * τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· * νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ᾿Αγαθὲ, * ἐν εἰρήνη, ὅτι εἶδόν σε.

τη τον ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα * εἰς σωτηρίαν βροτῶν * ὁ Συμεὼν ἐραστάσας * ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, * χαίρων ἀνεβόα· * Εἰδον τὸ φῶς * τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· * νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηκας, ὡς Θεὸς * ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρά του Αγίου,

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

ωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν * ἀστράπτων, ἱερώτατε, * φῶς ἐτέθης * ἐν λυχνία μυστικῶς * τῆς θείας Ἐκκλησίας, * λαμπρύνων ταύτην, Πάτερ, * ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τό Πνεϋμά σε τὸ "Αγιον, * Βουκόλε ἀγιώτατε, * ἀγιάσαν, * διὰ σοῦ ἀγιασμόν * τοῖς πίστει προσιοῦσι * παρέχει, θεοφόρε, * καὶ φωτισμόν καὶ ἀπολύτρωσιν.

γητήν ἄχραν ἀγαθότητα * χηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * χαχω-Δεντας * ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, * σοφὲ, ἀγαθοδότως * προσάγων τῷ Σωτῆρι * ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Men. Tom. III.

Δόξα, και νύν. Τῆς Έρρτῆς, Ἡγος πλ. α΄.

Έρευνατε τὰς Γραφάς, * καθώς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χροσε ὁ Θεὸς ἡμῶν. * ἐν αὐταζς γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν τικτόμος καὶ σπαργανούμενον, * τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενος περιτομήν δεχόμενον * καὶ ὑπό Συμεών βασταχθέντα, * οἱ ὡ δο βοήσωμεν. * Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς, δόξα σοι.

Είς του Στίγου, Στιγηρά προσόμοια της Έρρτης. Ήγος β'. Οίκος του Έφραθά.*

[] έρουσα ή 'Αγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος * τὸν Πλάστην ικ. Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχετκ. Στίγ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

 Δ έχου, $\dot{\omega}$ Συμεών, * τον Κύριον τῆς δόξης, * καθώς ἐχρημετισθης * ἐχ ΙΙνεύματος 'Αγίου' * ἰδού γὰρ παραγέγονεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν ἐθνῶν.

N οι δρθαλμοί μου * τὴν σὴν ἐπαγκελίαν· * ἀπόλυσόν με τάχος * τὸν δοῦλόν σου, φιλάνθρωπε Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

 $N^{2\nu}$ με πρός την ζωήν * ἀπόλυσον την ὄντως, * ὁ Συμεων έβόα, * Σωτήρ μου είδον γάρ σε * τό φῶς τοῦ κόσμου, λ ε σποτα.

'Απολυτίχιον της Έορτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ^{*}Ηγος α'. **Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.***

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.
Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ήχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Το τῷ ναῷ προσηνέχθης * τὰ εἰθισμένα πληρῶν, * ὁ Ποιητής καὶ Δεσπότης * καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, * καὶ ἀγκάλαις Συμεών * εὐδοκία τῆ σῆ * βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, * ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός * καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, * ἡνέσχου, μόνε Οἰκτίρμον, * τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανών τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, ἡ ᾿Ακροστιχίς.

Τὸ Βουχόλου μέγιστον ὑμνήσω χλέος, Ἰωσήφ. Ὁ $Ωδη \cdot α'$. ήχος πλ. β'. Ο Είρμός.

Σς ἐν ἡπείρφ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσφ ἴχνεσι, *
τὸν διώκτην Φαραὼ * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον ψδὴν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Ταϊς θεϊχαῖς ἀγλαίαις * χαὶ ἱεραῖς * χαὶ φωσφόροις λάμψεσι * αμπρυνόμενος ἀεὶ, * τὴν ἐμὴν χαταύγασον ψυχὴν, * τὴν λαμράν σου ἐορτὴν, * Πάτερ, γεραίρουσαν.

Ολολαμπή σε άστέρα * ὁ νοητός * ἀναδείξας "Ηλιος, * ταῖς αμπρότησι τῶν σῶν * ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, * Ἱεράρχα οῦ Χριστοῦ, * Βουχόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον * καὶ καθαρόν * καὶ κηλίδων ἄμικτον * νδεικνύμενος, Χριστοῦ * ἱερόν κειμήλιον, σορὲ, * ἐγνωρίσθης ἐπὶ (ῆς, * Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπάρχων * μονογενής, * ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρα του * σαρχωθεὶς θεοπρεπῶς * τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν, `Αγνή, * διὰ πλῆθος οἰχτιρμῶν * ὁ ὑπεράγαθος.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

Οὐχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
 χέρας * τῶν πιστῶν σου, 'Αγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς *
 ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Υίος ήμέρας και φωτός * γεγονώς, 'Ιεράρχα, * διὰ πόνων ἐνθέων, * κατεσκήνωσας σαφώς * ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν * τῶν 'Αγίων * χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς * τῆς Τριάδος οὐσίαν, * τὴν πολύθεον πλάνην * ἐξερρίζωσας ἐχ γῆς * ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, * ὡς τοῦ Λόγου * ἀληθὴς διάχονος.

Όδον ὑπέδειξας ζωής * πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι * δυσμενοῦς ἐπηρεία, * καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, * οἶα ποιμὴν λογικός, * σεσωσμένους * Λόγφ ἀρχιποίμενι. Θεοτοκίον.

Λιμήν γενού μοι καὶ φρουρός * ταῖς δειναῖς τρικυμίαις * τῶν παθῶν ἀνενδότως * χειμαζομένω ἀεὶ * ἐν τῇ θαλάσσῃ, 'Αγνὴ, * τῇ τοῦ βίου, * μόνη ἀειπάρθενε.

Κάθισμα του Αγίου, Ήχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Ιερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων * ἐφωταγώγησας λαοὺς, Ἱεράρχα, * τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἡφάνισας * αἴγλη ἰαμάτων δὲ * τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην * λύσας, μεταβέβηκας * πρὸς τι ἄδυτον ρέγγος, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς * τῶν σὲ τιμώντων, * Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, και νον. Της Έρρτης.

Κατεπλάγη Ίωσήφ.* ·

Πηπιάζει δι' έμὲ * ὁ παλαιός τῶν ἡμερῶν· * καθαρσίων κοινωνεῖ * ὁ καθαρώτατος Θεὸς, * ἔνα τὴν σάρκα πιστώση μου τὴν ἐκ Παρθένου. * Καὶ ταῦτα Συμεών * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τὸν αὐτὸν * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· * καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο, καὶ χαίρων * πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· * 'Απόλυσόν με· * τὸ γὰρ Θεὸς μου, * ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

'Ωοή δ'. Ο Είρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός, και Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη.
» σια * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Ό προγινώσκων σου, * Θεομακάριστε, * τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον * καὶ τοῦ νοὸς * τὴν καθαριότητα, * Ἱεροκήρυκα σοφὸν * ἱερῶς σε προγειρίζεται.

Υπό τοῦ Πνεύματος * λαμπαδουχούμενος * τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης * φωταγωγεῖς, * καὶ διὰ Βαπτίσματος * υἰοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, * Ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων έσωσας * θηρών το ποίμνιον * τών ταράττειν ζητούντων * καὶ ἀριστὰν * τῆς ἀμώμου πίστεως, * Αρχιερέων καλλονή, * καὶ Ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εύρων σε χάριτι * περιαστράπτοντα * ὁ κλεινός Θεολόγος * χειροθετεϊ * θείαις εἰσηγήσεσι, * καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ * ἱερόν, Βουκόλε πάνσορε. Θεοτοκίον.

Γνωστώς ἐν βάτφ σε * Μωσῆς ἐώρακεν * ἰερῶς τυπουμένην * τὴν τοῦ πυρὸς * μέλλουσαν λοχεύτριαν * ἀναφανῆναι μυστικώς, * Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

'Ωδή ε΄. Ὁ Είρμός.

» Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὀρθριζόντων σοι ψυ-» χὰς * πόθφ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ, » τὸν ὄντως Θεόν, * ἐκ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Ίερωσύνης το ἱερον * ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, * τοὺς ἀνιέρους ἐρώτισας * σέβειν, Ἱεράρχα, * Μονάδα ἄκτιστον * τρισὶν ἐν χαρακτήρσι, * Βουκόλε πάνσορε.

Στόματος λύχου τοῦ νοητοῦ * ἡρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς * τοῦ θεηγόρου σου στόματος, * χαὶ αἰρετιζόντων, * Πάτερ, ἀπύλωτα * ταῖς σαῖς θεολογίαις * ἔφραξας στόματα.

Τατς φωτοβόλοις χαταυγασθείς, * "Οσιε, τοῦ Πνεύματος αὐγαζς, * φωτοειδής δλος γέγονας * λάμπων ταζς τῷ σχότει * ένυπαρχούσαις ψυχαϊς, * Βουκόλε, Ίεράρχα * θεομακάριστε.

Ο βδελυρός ήττηται ταϊς σαϊς * ἱερολογίαις ἱεραῖς * Μαρχίων καὶ ἐξωστράκισται, * πάσης ἀτοπίας * ἐξερευγόμενος * βόρβορον ὁ Θεοτοχίον.

λυσσώδης, * Βουχόλε ενδοξε.

Νόμους της φύσεως Ίησους * ὁ πανυπερούσιος Θεός * χαινοτομεί, Παναμώμητε, * σοῦ ἐχ τῆς νηδύος * ἀποτιχτόμενος, * ὁ μόνος οὐσιώσας * τὸ πᾶν βουλήματι.

'Ωδη ς'. Ο Ειρμός.

» [Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμών τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * » βοώ σοι· 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Υψούσαν ταπείνωσιν, * καθαρότητα νοός, * άγάπην άνυπόκριτον, * πίστιν, έλπίδα έχων είλικρινή * Βουκόλος ὁ ενδοξος, * τῆς Τριάδος ἐδείχθη * καταγώγιον.

Μεγάλως χοσμήσαντα * των Σμυρναίων ίεραν * χαθέδραν σε, πανεύφημε, * μυσταγωγεί το Πνεύμα τον μετά σέ * ποιμένα Πολύχαρπον * τῆ χειρί σου, Βουκόλε, * τελειούμενον.

Νοήσας την κλησίν σου * διὰ Πνεύματος, Σοφέ, * τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι * τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητὴν * προσάγεις τῷ βήματι, * άρετῶν λαμπηδόσιν * έξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Ή πύλη τῆς χάριτος * ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς * τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, * τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς * διάνοιξον, Δέσποινα, * καὶ πυλών τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον.

Κοντάκιον τῆς Εορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Ϛ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Βουκόλου, Έπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμήν Βουχόλος θυηπόλος,

Αγρυπνός έστι, καὶ θανών, ποίμνης φύλαξ.

Αγλαόν ήελίοιο φάος λίπε Βουκόλος έκτη.

Ταζς αύτοῦ άγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

Δ ροσοβόλον μέν την κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὁσίοις
 Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα

» Θεοῦ * τὸν τύραννον ἔπεισε βοἄν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ θεὰ ':
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνετίζων ἀσυνέτους, καταρτίζων δὲ * τοὺς πλάνη ἐξωκείλεντας, * Πάτερ, ἔσωσας, * καὶ Θεῷ προσήξας καθαροὺς, * αὐτῷ μελφδοῦντας εὐσεβῶς: * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όραιώθησαν, Παμμάχαρ, σιαγόνες σου * τὴν σάρχωσιν χηρύττουσαι * τοῦ δι ἄφατον * εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν, * πρός δν ἀνεβόας ἐμμελῶς * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν llzτέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσχήσεως τοῦ σώματος * τῶν παθημάτων, ἐνδοξε, * ἀχυρίευτος * ταῖς τοῦ πλάνου ὥρθης προσβολαῖς· * χαὶ τῶν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως * τῷ τόκφ σου, Παναμωμε, * ἀνυμνοῦμέν σε * οἱ σωθέντες, Κόρη, διὰ σοῦ, * βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς * Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * τῆς σῆς καλίας, 'Αγνή.

'Ωοή η'. Ο Ειρμός.

Έχε φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου θ σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνφ
 τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έχβλαστήσας ώς φοίνιξ * ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, * ὁρειλόμενον ὕπνον * διχαίοις ὕπνωσας· * φέρεις δὲ φυτόν * πρό τοῦ θείου σου μνήματος * θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, * Βουχόλε θεοχήρυξ.

Ο Θεού Θεός Λόγος \star ό ένυπόστατος \star ιερών Ιεράρχην \star σε προχειρίζεται \star χρίοντα λαόν \star ιερώς, ιερώτατε \star Πρόεδρε Σμυρναίων, \star φωστήρ της οίχουμένης.

Σαρχωθέντα τον Λόγον * έθεολόγησας, * καὶ πολλούς ἀλογίας * λαούς διέσωσας, * θεΐος γεγονώς * μαθητής τοῦ ἐκλάμψαντος * ἐν θεολογίαις, * Βουκόλε θεοκήρυξ.

velkeres()

Ίερῶς έμυεῖτο * τὰ σὰ μυστήρια * Προφητῶν, Θεοτόχε, * $\dot{\theta}$ θεῖος σύλλογος, * πόρρωθεν μαθών * χαὶ τρανῶς ἐχτιθέμενος * $\dot{\tau}$ ἀς θεοσημείας * τοῦ θείου τοχετοῦ σου.

'Ωοτ, θ'. Ο Είρμός.

» Θ εόν * ἀνθρώποις ίδεῖν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμ $\tilde{\alpha}$ * Αγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βω-

» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ-

» ρανίαις στρατιαίς * σὲ μαχαρίζομεν.

'Ως φῶς, * ὡς φέγγος, ὡς μέγας ἡλιος, * ὡς ἀστραπὴ * Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία ἐξέλαμψας, * καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, * καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους * τόπους ἐσκήνωσας, * μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς * Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρχός * καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, * Ἱερουργὲ, * πρὸς τὰς ὑπερχοσμίους γηθόμενος * μεταβέβηχας τάξεις θεούμενος * θέσει φαεινοτάτη· * ὅθεν τὴν μνήμην σου * πίστει ἐχτελοῦμεν ἐπὶ γῆς, * Βουχόλε πάνσοφε.

Ή γη * το σωμά σου το μακάριον * κρύπτει σαφως * ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· * οὐρανὸς δὲ το πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκ-λεκτοῖς * φέρει τοῖς ἀπ' αἰωνος * θείαις λαμπρότησι * κατηγλαϊσμένον ἀληθως, * Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοχίον.

Φωνἢ * 'Αγγέλου μεγάλης "Αγγελον * βουλῆς, 'Αγνὴ, * Χριστὸν 'Εμμανουὴλ ἀποτέτοχας * τοῖς 'Αγγέλοις τοὺς χάτω συνάπτοντα, * μόνη εὐλογημένη, * μόνη πανύμνητε, * μόνη ἡ αἰτία τῆς ἡμῶν, * Κόρη, θεώσεως.

Έξαποστειλάριον του Αγίου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ποιμαντικώς ωδήγησας * πρός νομάς εὐσεβείας * τό τοῦ Κυρίου ποίμνιον, * πάνσοφε Ἱεράρχα, * ἀποδιώξας ως θήρας * πᾶσαν αἰρεσιν· ὅθεν * νῦν ἐποπτεύοις ἱλεως * καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, * ως παρεστως * μετὰ τῆς Πανάγνου καὶ Θεοτόκου * τῷ θρόνφ τῆς Θεότητος, * παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Έρρτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος * οὐκ ἐκστὰς ἀπορρήτως,* δι' ἄκραν ἀγαθότητα * ἐκ Παρθένου γεννᾶται, * καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος * τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις * Συμεὼν ὑποδέχεται, * ἄμα τε ὁ Πρεσβύτης * καὶ Γηραιὰ * ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότη, * ἐν ῷ καὶ προεμήνυον * τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς.

"Ηχος β'. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

Σήμερον ὁ Σωτὴρ * ὡς βρέφος προσηνέχθη * ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, * καὶ χερσὶ γηραλέαις * ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νον ἀπολύεις τον δοολόν σου.

Τήπιος τῆ σαρκὶ * ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ * ὁρᾶται παραδόξως * τῆ σήμερον ἡμέρα, * καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φως είς ἀποχάλυψιν έθνων.

 Δ έχου, $\ddot{\omega}$ Συμεών, * ή Πάναγνος ἐβόα, * ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

Πέγα και φοβερόν * Μυστήριον και ξένον! * ὁ πάντα περιέπων * και βρέφη διαπλάττων, * ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.
Και ἡ λοιπἡ 'Ακελουθια τοῦ "Ορθρου κατὰ τὸ σύνηθες,

καὶ 'Απόλυσις.

THE Z'. TOY ATTOY MHNOS.

Μυήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων καὶ τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστώμεν Στίχους **ς΄**, καὶ ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια,

Του Ίεράρχου.

Πγες α΄. Των ούρανίων ταγμάτων.*

Τρής Έλλησπόντου το κλέος, * ο τής Λαμψάκου φωστήρ, * τῶν θαυματουργημάτων * ο λαμπρος ἐωσφόρος, * Παρθένιος ο μέγας * πάντας ἡμᾶς * συγκαλείται τῆ μνήμη αὐτοῦ * ἐορτασμόν ἐκτελέσαι πνευματικόν, * ἀνυμνοῦντας τον Σωτῆρα Χριστόν.

Τα νεαράς ήλικίας * θεορορούμενος * τὰ τῶν δαιμόνων στίρη * Τορος τῶν προσευχῶν σου * κατέρλεξας, Παμμάκαρ, * ἰθύνας σορῶς * τῆς Λαμψάκου τὸ ποίμνιον. * τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰ-

δώλων καταβαλών, * ἐνεούργησας Θεῷ σεαυτόν.

' νακηρύττει σου θαθμα * ὁ ἀνανήξας ἰχθὺς, * ὁ ἀναζήσας Λ ἄπνους, * ὁ καρπός τῆς ἀκάρπου * ἀρούρας καὶ ἀμπέλου, * βροχὴ ἰκανὴ, * τῶν βαρῶν ἡ ἐπίτευξις. * 'Ως θαυμαστά σου τὰ ἔργα, 'Ιερουργέ! * ἀλλὰ πρέσβευε σωθήναι ἡμᾶς.

Του 'Οσίου.

Ήχος πλ. β΄. "Ολην ἀποθέμενοι."

" Ο λως έχ νεότητος * ἀχολουθήσας Κυρίφ * γονικήν χατέλιπες, * ὅκλοξε, προσπάθειαν * χαι στοργήν χοσμικήν· * χαι ἐρήμους ὅχησας, * 'Ασχητών τὸν βίον * ἐξασχών ἐν ταπεινότητι· * ὁν χαι ἐτέλεσας * ζέοντι τῷ πνεύματι, "Οσιε, * χαλώς ἐμπορευσάμενος, * νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, * χαι τὸν μαργαρίτην * τὸν τίμιον ὡνούμενος Χριστόν· * οῦ χαι τυχών τῆς ἐφέσεως * ἔστης, ἀξιάγαστε.

"Ερερες τυπτόμενος, * ονειδιζόμενος, Πάτερ, * διαπληκτιζόμενος * παρά του τεκόντος σε * διά Κύριον, * δν ἐπόθεις, ἔνδοξε: *

ού τρωθείς τῷ πόθῳ * τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· * μητρός δὲ στέρησιν * καὶ τὴν ξενιτείαν ἡγάπησας, * καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο * τὸ τῶν Μοναχῶν, ἱερώτατε· * ἀλλὰ φανεροῖ σε * Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον, εὐχαῖς * ταῖς μητρικαῖς, Λουκᾶ "Όσιε, * καμφθεὶς ὁ ριλάνθρωπος.

Τον ἐκτελέσας σου * τὸν ἱερὸν πανιέρως,* θαύματα ἐτέλεσας * ἱερὰ, ἐξαίσια * καὶ παράδοξα, * τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος * ἀρραβῶνα ἔνθεον,* καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως * τῶν θείων πόνων σου * νέμει δὲ καὶ στέρος σοι ἄφθαρτον * καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, * ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται. * Αὐτὸν οὖν δυσώπει * ρυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀεὶ * ἀπὸ παντοίας κακώσεως, * Λουκᾶ ὁσεώτατε.

Δόξα, καὶ νον. Τῆς Έρρτῆς, Ἡχος <math>πλ. β'.

ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς * τὴν σήμερον ἡμέραν * ὡς ἐφ' ἀρματος Χερουβὶμ * ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας, Χριστὲ ὁ Θεὸς, * καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε * τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἀνακαλούμενος, ῥῦσαι, * καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Εορτῆς.

η Τίχος β΄. Οίκος του Εφραθά.*

Τύλαι τῶν οὐρανῶν, * ἀνοίχθητε· Χριστός γὰρ * ἐν τῷ ναῷ ὑς βρέφος * ὑπό Μητρός Παρθένου * Θεῷ Πατρὶ προσάγεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Α νθραξ ό προοφθείς * τῷ θείῳ Ἡσαία * Χριστός, ὡς ἐν λαβίδι * χερσὶ τῆς Θεοτόχου * νῦν τῷ Πρεσβύτη δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποχάλυψιν έθνῶν.

 Φ όβ ϕ τε καὶ χαρ $\ddot{\alpha}$ * ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην * ὁ Συμεων κατέχων, * ζω $\ddot{\eta}$ ς $\ddot{\eta}$ τεῖτο λύσιν * ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα. Δόξα, καὶ νῦν. "Ομοιον.

(1) έρουσα ή άγνη * και ἄχραντος Παρθένος * τὸν Πλάστην και Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. ᾿Απολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.*

γπιάζει δι' ἐμὲ * ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· * καθαρσίων κοινωνεῖ * ὁ καθαρώτατος Θεὸς, * ἵνα τὴν σάρκα πιστώση μου τὴν ἐκ Παρθένου. * Καὶ ταῦτα Συμεὼν * μυσταγωγούμενος * ἐπέγνω τὸν αὐτὸν * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· * καὶ ὡς ζωὴν ἡσπάζετο,

Men. Tom. III.

και γαίρων * πρεσβυτικώς άνεκραύγαζεν· * Απόλυσόν με· συ γκ: Θεός μου, * ή ζωή των άπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά την β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ήχος α΄. Χορός Αγγελικός.*

Ο ων σύν τῷ Πατρὶ * ἐπὶ θρόνου ἀγίου, * ἐλθων ἐπὶ τῆς γῆς, * Οἐχ Παρθένου ἐτέχθη, * χαὶ βρέφος ἐγένετο * χρόνοις ων ἀπεριγραπτος· * ὄν δεξάμενος * ὁ Συμεων ἐν ἀγχάλαις, * χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις, Οἰχτίρμον, * εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αύτό.

Ειτα ό Κανών της Έρρτης, και των Αγίων οι έπόμενοι δίο. Ο Κανών του Γεράρχου, οὐ ή Ακροστιγίς:

Των θαυμάτων σου την χάριν μέλπω, μάκαρ, Ίωσής. ΄ ὑδὴ α΄. Ἡχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

» Την βυθφ κατέστρωσε ποτέ * τὴν Φαραωνίτιδα * πανστρα-» Το τιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις. * σαρκωθείς ὁ Λόγος δὲ * την » παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν * ὁ δεδοξασμένος * Κύριος.

» ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείφ συγχραθεὶς, * Ιἰάτερ ἰερώτατε, * δι' ἀρετῶν ρῶς χαθωράθης δεύτερον· * διὸ τὴν φωσφόρον σου * καὶ πανέρρτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν * σχότους ἀμαρτίας * ταῖς σαϊς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

'Ως φαιδρός ἀνέτειλας ἀστηρ * ἐν τῷ στερεώματι * τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐχχλησίας, Παρθένιε, * ἰαμάτων λάμψεσιν, * ἰερώτατε, τῶν παθῶν τὴν σχοτόμαιναν * χάριτι διώχων, * χαὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σχότος πονηρόν * έλυσας, Παρθένιε, * τῷ ρωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· * ὅθεν δυσωποῦμέν σε, * τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὁδύνας θεράπευσον, * καὶ τὰς τῶν σωμάτων * πάσας μαλαχίας ἀποδίωξον. Θεοτοχίον.

'Αγαθόν χυήσασα Θεόν, * 'Αχραντε, ἀγάθυνον * τὴν ἐν πολλοῖς χεχαχωμένην πάθεσι * ταπεινὴν χαρδίαν μου, * χαὶ τὸ θέλημα ἐχτελεῖν ἐνδυνάμωσον * τοῦ σωθῆναι πάντας * θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ο Κανών του Όσίου Λουκά, έχων 'Ακροστιχίδα· Λουκάν έπαινώ το κλέος της Έλλάδος. 'Αμήν. 'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμος.

» Ος ἐν ἠπείρφ πεζεύσας * ὁ Ἰσραὴλ * ἐν ἀβύσσφ ἴχνεσι, *
τὸν διώχτην Φαραὼ * χαθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπι-

» νίχιον ψόλην, * έβόα, ξσωμεν.

Λόγον μοι δίδου, θεόπτα, * παρεστηχώς * θρόνω τοῦ Δεσπότου σου, * ἀνυμνῆσαι τὴν ραιδρὰν * καὶ φωσφόρον μνήμην σου, Λουκᾶ, * διαλύσας τὴν ἀχλύν * τῆς διανοίας μου.

'Ολοσχερῶς σε ποθήσας * ὁ Ἱερὸς, * Σῶτερ, πρὸς τὴν ἄσκησιν * ἀπεδύσατο στερρῶς, * θλίψεις, μόχθους, πόνους καρτερῶν, * ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν * τὴν ἀτελεύτητον.

Υποπιάζων το σωμα, * Πάτερ Λουκά, * έγκρατεία πάντοτε, * άγρυπνία συνεχεί, * κακουχία πάση τε, σορώς * τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν * ἡδονῶν ἔστησας.

OESTOXISY.

Κυριοτόχε Παρθένε, * ή τὸν Θεὸν * ἐν σαρχὶ γεννήσασα * τὸν ἀχώρητον παντὶ * σαρχωθέντα οἰχτφ τῶν βροτῶν, * τυραννίδος με παθῶν * δείξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ιεράρχου. 'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Τον πέτρα με τῆς Πίστεως στερεώσας * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» τῷ ψάλλειν * Οὐχ ἔστιν ἄγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐχ
εστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Μεγίσταις διαπρέπων θαυματουργίαις * χαρχίνου χαλεπώτατον παύεις πάθος, * χαὶ δμματα διήνοιξας πηρωθέντα, * χαὶ ἐφυγάδευσας, * Πάτερ Παρθένιε, * πονηρίας πνεύματα * θεία χάριτι.

'Ανέστησας κακίστως θανατωθέντα * τον πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείφ ἔργφ· * Θεός γὰρ ὁ τον θάνατον καταργήσας * χάριν σοι δέδωκε, * μάκαρ Παρθένιε, * ἀνιστᾶν τεθνήξαντας * δι' ἐντεύξεως.

Θεοτοκίον.

'Ωμίλησεν άνθρώποις έχ σοῦ τὴν σάρχα * ὁ Κύριος φορέσας άνερμηνεύτως· * αὐτὸν οὖν ἐχδυσώπησον, Παναγία, * τοῦ οἰχτει-ρῆσαί με * χαταπονούμενον * προσβολαῖς τοῦ ὄφεως * χαὶ δονούμενον.

Τοῦ Όσίου. Ὁ Εἰρμός.

» Oύκ ἔστιν "Αγιος ώς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * \circ ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

'Ανεπτερώθης τῷ θερμῷ * ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, * καὶ γονέων τὸ φίλτρον * ὑπερεῖδες δι' αὐτὸν, * καὶ γέγονας, ὧ Λουκᾶ, * ξένος πάντων * τῶν τερπνῶν, μακάριε.

Ναόν Κυρίου σεαυτόν * ἀπεργάσασθαι θέλων, * ἐρτιμίας κατφίκεις * ὡς ὁ πάλαι Ἡλιοὺ, * πρός δαίμονας πολεμών * ὅξεν εὖρες * τέλος τὸ μακάριον.

Έν πάση θεία έντολη * εὐπειθής ώς οἰκέτης * ἀνεδείχθης. παμμάκαρ, * καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, * καὶ ταπεινῶν σεαυτόν * ὅθεν ὑψος * ἔλαβες οὐράνιον.

()ερτοχίον.

Παρθένε Μήτηρ του Θεού, * ή τεχούσα τον Λόγον * ύπερ λόγον όρθέντα * δι' ήμας δπερ ήμεζς, * ίκέτευε έκτενως * άλογιας * πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον του Αγίου Παρθενίου,

'ΙΙχος γ'. 'Η ΙΙαρθένος σήμερον.*

Τον θαυμάτων είληρας * την θείαν χάριν, θεόρρον, * ίερε 1122νων * διά τουτό σε ύμνουμεν * ώς μέγαν μύστην Θεου της χάριτος.

"Επερού, 'Ηχος δ'. Πρός τό 'Επεφάνης σήμερου."

Ο την κλησιν πράξεσιν * εἰσδεδεγμένος, * καὶ ἀμέμπτω βίω σου * ἱεραρχίας την στολην * παρὰ τοῦ Κτίστου δεξάμενος,* ὑπὲρ τοῦ κόσμου * δυσώπει, Παρθένιε.

Ο Οίχος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Φῶς νοερόν τὸ ἐχ ρωτὸς * Πατρὸς τοῦ προανάρχου, * Τὰ Θεοῦ καὶ λόγε, * ὁ καταυγάζων πᾶσαν * τὴν οἰχουμένην θεἰχῶς, * ρώτισόν μου ρρένας * καὶ τὸν νοῦν καὶ λογισμόν, * τοῦ ἀνυμνῆσαι σήμερον * τὴν παμραῆ ταύτην πανήγυριν * καὶ σεμνοπρεπεστάτην * τοῦ 'Οσίου καὶ πανσέπτου * παμμάχαρος σοροῦ Παρθενίου. * αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς * ἐν γῆ θαυμασίαν * διετέλεσε ζωὴν * καὶ πολιτείαν. * πρὸς δν δεῖ ἐκβοᾶν * ἐχ χαθαρᾶς διανοίας. ὑπὲρ τοῦ κόσμου * δυσώπει, Παρθένιε.

Κάθεσμα του αύτου, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Της Λαμψάκου ὁ μέγας Θαυματουργός * ἀναβὰς ἐν τῷ ὑψει τῶν ἀρετῶν * ἀστράπτεις τοῖς πέρασι * τῷ ρωτὶ τῶν ἰάσεων,* τοὺς ζοφώδεις Δαίμονας * σκορπίζων σροδρότατα, * καὶ ἐλαύνων νόσους * γρησταῖς ἐπικλήσεσιν * ὅθεν καὶ τῆς πλάνης * τῶν εἰδώλων καθάρας, * πᾶσαν τὴν Ἑλλήσποντον * καταλάμπεις τοῖς θαύμασι. * Θεορόρε Παρθένιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ 'Οσίου Λουκᾶ, ὅμοιον.

πό βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, * τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων, Σοφὲ, * νηστείαν καὶ ἄσκησιν * ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, * καὶ μητρὸς τὸν πόθον * οὐδὲν ἡγησάμενος, * ἐν Σεμνείφ φέρων * σαυτὸν λάθρα δέδωκας. * πάλιν δὲ μηνύει * σὲ Θεὸς τῆ μητρί σου * θρηνούση τὴν στέρησιν * σοῦ δικαίως, πανάριστε. * ἢ καὶ νῦν συνηδόμενος, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνή-

Καὶ νον. Τῆς Εορτῆς.

'Πχος πλ. δ'. 'Ανέστης έκ νεκρών."

Τε τέχθης ἐκ Μητρός, * ὁ προάναρχος Λόγος, * προσήχθης τῷ ναῷ, * ὁ ἀκατάληπτος φύσει· * χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης * ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, * κράζων· Νῦν ἀπολύεις, * δν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. 'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Ελήλυθας * έχ Παρθένου οὐ πρέσβυς, οὐχ "Αγγελος,* ἀλλ' αὐ-» Τός ὁ Κύριος * σεσαρχωμένος, χαὶ ἔσωσας * ὅλον με τόν » ἄνθρωπον· * διὸ χραυγάζω σοι· Δόξα * τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νοσήματα * προσευχῆ έθεράπευσας ἄμετρα,* συσφίγγων, Παρθένιε, * τοὺς παρεθέντας ἐν χάριτι * ώσπερ ὁ Δεσπότης σου, * οὖ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω * ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας * ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, * τὸν εἴργοντα δαίμονα * ἀποσοβήσας, Παρθένιε, * ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον * ἱερωτάταις σου, Πάτερ, * παρακλήσεσιν.

Ό Κύριος * τὰς ἐντεύξεις σου, Πάτερ, δεξάμενος,* τὴν ἄγραν παρέδωκε * πλουσιωτάτως τοῖς χρήζουσι, * τῆ τοῦ ἀνανήξαντος * θαυματουργία ἰχθύος * μεγαλύνων σε.

Θεοτοχίον.

Τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς μου, Παρθένε, θεράπευσον * τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον * ὑπὸ παθῶν ταραττόμενον, * καὶ ταῖς παραβάσεσι * τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος * σκοτιζόμενον.

Του Όσίου Λουκά. Ο Είρμός.

» Χριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλη» αία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίω ἐορτάζουσα.

"Ακακος, δσιος, * εὐθὺς, καὶ ἥμερος, * καὶ ἀκέραιος ὥφθης, * Πάτερ Λουκᾶ· * δθεν μεμακάρισαι * παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ * καὶ Δεσπότου, παμμακάριστε. 'Ιδών ὁ φθόνος σε * καλώς διάγοντα * τὴν ζωὴν ἐξεκαύθη, * καὶ πειρασμών * πλῆθός σοι ἐξήγειρεν· * ἀλλ' ἐξελέγχετο κενός * λύκος μάτην τό τοῦ λόγου γανών.

Νοός εὐθύτητι * τον βίον ἴθυνας * πρός τὰ κρείττω, παμμάκαρ, * τῶν ἐφετῶν * πάντων τὸ ἀκρότατον * ἐπιποθῶν, ΙΙάτες, ἰδεῖν, * οὕ εὐστόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοχίον.

'Ωραίαν κάλλει σε * πασών εὐράμενος * γυναικών ὁ ώραῖος, * Κόρη σεμνὴ, * σοῦ τὴν Μήτραν ῷκησε, * καὶ δυσμορρίας με παθών * καὶ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Του Ιεραρχου. Ώρη ε΄. Ο Είρμός.

" Ο φωτισμός * τῶν ἐν σκότει κειμένων, * ἡ σωτηρία * τῶν " Οἀπεγνωσμένων, Χριστὲ Σωτήρ μου, * πρὸς σὲ ὁρθρίζω, * Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης, * φώτισόν με τῆ ἐπιλάμψει σου: * ἄλλον

» γάρ έχτός σου Θεόν ούχ ἐπίσταμαι.

Η φωταυγής * ένσκηνώσασα χάρις * τῆς ἀπαθείας * έν τῆ σῆ καρδία, θεόρρον Πάτερ, * φιλαργυρίας * τὸ βαθύτατον σκότος * τοῦ προέδρου διώκει, ἄνοσον * τοῦτον συντηροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσιν.

Νόσω πολλή * τὸν κρατούμενον, Πάτερ, * καὶ γεγονότα, * "Όσιε, ἡμίξηρον, προσευχαῖς σου * ὅλον εἰργάσω * ὑγιῆ, εὑχαριστως * τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, * τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν * περικείμενος, Πάτερ, * ἱερωσύνης, * ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει * πολλών θαυμάτων, * ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, * Θεορόρε, καὶ μετὰ θάνατον, * *Αγγελος καθάπερ βιώσας, Παρθένιε.

Θεοτοχίον.

'Από παθών * άμαυρώσεως, Κόρη, * άπό σκανδάλων * τών προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις * τοῦ ἀλλοτρίου, * μελλουσών τε βασάνων * αἰωνίων πρός τὸν φιλάνθρωπον * ρῦσαί με ταῖς σαῖς, δυσωπώ, παρακλήσεσιν.

Του Όσίου Λουκά. Ο Ειρμός.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς * πόθῳ καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε Θεοῦ,*

» τον δντως Θεόν * ἐχ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλού-» μενον.

Τὴν τῶν χαμάτων σου ἀμοιβὴν * παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος * ἀπολαβών, Πάτερ "Οσιε, * πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν * ἐδείχνυσο * τὰς νόσους ἀφανίζων * τῶν προσιόντων σοι. Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, * Πάτερ, ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, * οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· * ἔστης δὲ ὡς πύργος στερρός * ἀκλόνητος, * ταπείνωσιν ὡς θώρακα * ἐνδυσάμενος.

Καλώς τελέσας τον ίερον * βίον σου, Παμμάχαρ, και λαβών * ἀπό Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, * χάριν ἰαμάτων, τυρλούς * ἐρώτισας, * χωλούς και παραλύτους * ἀποτελών ὑγιεῖς.

Θεοτοχίον.

Λαοὶ, ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς * τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ * ἀνερμηνεύτως, καὶ μείνασαν * πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἄφθορον, * ὡς πάντων προστασίαν * καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ίεράρχου. Ώδη ς. Ο Είρμός.

» Πρός Κύριον * έχ χήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε· * Σύ με ἀνάγαγε *
» Τέχ πυθμένος ἄδου, δέομαι· * ἵνα ώς Λυτρωτῆ * ἐν φωνῆ
» αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

'Ρημάτων σου * εὐχῶν τε δυναστεία, Παρθένιε, * ναοὶ ἐρράγησαν * τῶν εἰδώλων θεία χάριτι, * καὶ ἄπιστος λαός * πίστιν προσελάβετο, * μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ίκέτευσας * τον φιλάνθρωπον Λόγον σύν δάκρυσι, * καὶ τοῖς αἰτήσασιν * ὅμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, * οἰκτείρων συμπαθῶς * λαὸν κινδυνεύοντα, * Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου * μυστιχών ἐπομβρίαις χατήρδευσας * χαρδίαν πάσαν * προσφοιτώσάν σοι, Παρθένιε· * χαὶ ἡ γῆ, ἡ τῷ αὐχμῷ * ξηρανθεῖσα, δέχεται * ὑετοὺς θαυμαστώς εὐφορήσασα.

Θεοτοχίον.

Μὴ στήσης με * ἐν ἡμέρα τῆς δίκης κατάκριτον· * μὴ στηλιτεύσης με * ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, * Θεέ μου Ποιητὰ, * ἔχων ἰκετεύουσαν * τὴν τεκοῦσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ 'Οσίου Λουχά. 'Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-» Τομῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, * » βοῷ σοι · 'Ανάγαγε * ἐκ αθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

» βοῶ σοι 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε. 'Ελύθη ἡ πάλαι σοι, * δολιόφρον, χαθ ἡμῶν * ἰσχὺς, χαὶ φροῦδα γέγονε * τὰ πολλά σου σοφίσματα, πονηρέ * ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος * χαὶ ἀπόνηρος νέος * σὲ χατέβαλεν.

Οὐκ ἔδωκας, "Οσιε, * σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, * οὐδὲ κροτάροις ἄνεσιν, * ἔως πᾶσαν κατέβαλες μηχανὴν * τοῦ πλάνου, ποικίλους σοι * πειρασμούς καθ' ἐκάστην * ἐξεγείροντος.

Σωρρόνως διήνυσας * σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, * φιλοξενῶν ἐκάστοτε, * ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς * διὸ καὶ τετύχη-κας * ἀφθαρσίας καὶ δόξης * ἀκηράτου, Λουκᾶ.

Θεοτοχίον.

Τριάδος γεγέννηκας * σύ τόν ένα σαρκικώς, * Θεοκυήτορ παναγνε, * ύπερ νοῦν τε καὶ λόγον διό βοῶ· * Τριάδος τῆς θείας με * ταϊς πρεσβείαις σου δείξον * οἰκητήριον.

Κοντάχιον τοῦ Όσίου Λουχᾶ.

Ήχος πλ. β΄. Τῆ ὑπερμάχω.

Ο ἐκλεξάμενος Θεός πρό τοῦ πλασθήναι σε * εἰς εὐαρέστηπο αὐτοῦ οἶς οἶδε κρίμασι, * προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, * καὶ οἰκεῖον ἐαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, * κατευθύνων σου, Λουκά, τὰ διαβήματα * ὁ ριλάνθρωπος. * ῷ νῦν χαίρων παριστασαι.

Ο Οίκος, πρές τέν "Αγγελος πρωτοστάτης.

ΤΟ Πατέρων άριστη * καλλονή και σεμνότης. * ὧ πάντων σαντος, * πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν, * ἔνδοξε, * μὴ ἔχων λοσων δύναμιν; * ἀλλ' ὅμως σοι θαρρών βοήσω.*

Χαίρε, λαμπρόν * Μοναζόντων κλέος: * χαίρε, πιστών * όδιχε

και λύχνε.*

Χαΐρε, τῆς ἐρήμου * τερπνότατον βλάστημα: * χαΐρε, οίχουμένης * λαμπτήρ φαεινότατε.*

Χαΐρε, δτι κατερρόνησας * των ρεόντων καὶ φθαρτών· * χαϊς, ότι τὰ οὐράνια * σὺν 'Αγγέλοις κατοικεῖς.*

Χαϊρε, των άθυμούντων * ταχινέ παρακλήτορ· * χαϊρε, των έν κινδύνοις * ποθεινέ παραστάτα.*

Χαΐρε, σεπτόν * δοχεΐον του Πνεύματος: * χαΐρε, κλεινόν ' Χριστου οίκητήριον.*

Χαΐρε, δι' οὖ * δόσις πᾶσα ηὐγάσθη: * χαΐρε, δι' οὖ * ὁ Θεος ἐδοξάσθη,*

 $^{ullet} \Omega$ νϋν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν Παρθενίου, 'Επισκόπου Λαμψάκων.

Στίχοι.

'Αρήκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμψάκω, Λαμπτήρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

11αρθένιος κατέδαρθε, λαχών μακρόν έβδόμη ύμνον.

Τη αυτή ήμερα, Μυήμη του Οσίου Πατρός ήμων Δουλί του εν Ελλάδι. Στίχ. "Επλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν 'Ελλάδα, "Ος οὐδὲ νεκρός παύεται τῶν θαυμάτων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμεᾶς. Άμην.

Τοῦ Ἱεράρχου. ٰΩδη ζ΄. Ὁ Είρμός.

Α ντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *
 τὴν φλόγα ἀνερρίπισε· * Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε * θεοσεβέσι

» Παισί * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν * εὐλογημένος * καὶ

» ὑπερένδοξος.

Έν σοὶ ἐνσχηνώσασα * ἡ θεία χάρις * Προφήτην σε δείχνυσι * τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· * ἐντεῦθεν προήγγειλας * τῷ διαδέπρότησιν.

Λαμψάχου τον Πρόεδρον, * τῆς Ἑλλησπόντου * λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, * θαυματουργίαις ἄπασαν * τὴν γῆν τον ραιδρύναντα, * καὶ ἀπελάσαντα * νύχτα πολυώδυνον παθῶν * ὑμνολογοῦμεν * πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε * τόν ταύτης σπόρον * ή γη τη ἐντεύξει σου, * πανθαύμαστε Παρθένιε, * καὶ βότρυας ἤνεγκεν * ἄμπελος ἄνικμος· * οὖτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, * τοῦ δοξασθέντος * τῆ πολιτεία σου. Θεοτοκίον.

'Ωράθης, Πανάμωμε, * άγιωτέρα * των ἄνω Δυνάμεων· * Θεόν γὰρ ἐσωμάτωσας, * δν Τάξεις ἀσώματοι * φόβφ δοξάζουσι· * τοῦτον οὖν ἰχέτευε ἀεὶ * τοῦ οἰχτειρῆσαι * τοὺς σὲ δοξάζοντας. Τοῦ 'Οσίου Λουχᾶ. 'Ο Εἰρμός.

» Ο ἱ Πατδες ἐν Βαβυλῶνι * καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν,* ἀλλ' ἐν » μέσφ πυρός * ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλο-» γητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν..

Ή θήκη τῶν σῶν λειψάνων, * Λουκᾶ, πηγὴ ἀναδέδεικται * ἐαμάτων, ἐν ἢ * πᾶς προστρέχων ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, * σὲ μακαρίζων, "Όσιε, * καὶ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις, Πάτερ, * ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος, * δν ἐδόξασας σὸ * διὰ πόνων τῆς ἀσχήσεως πρότερον * Εὐλογητὸς γὰρ ἔχραζες, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έν βίφ περιφανής τε, * καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, * καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς * ἀνεδείχθης ἀπαράμιλλος, "Οσιε· * διὸ τῶν πόνων εϋρηκας * ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαόν και πόλιν σου σώζε, * Θεοκυήτορ πανάμωμε, * προστασία ήμων * των ἐν πίστει ἀδιστάκτω βοώντων σοι * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου.

Men. Tom. III.

Τού Ιεράρχου, Ώδη η . Ο Είρμός.

Α΄ άμινος ποτέ * πυρός έν Βαβυλώνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 Τῷ θείῳ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, *
 τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, * ψάλλοντας Εὐλογεῖτε, * πάντα

» τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Μέγισται τους σους * χαμάτους ἀντιδόσεις * ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, * μέγιστε Παρθένιε· * φως οἰχεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, * καὶ δόξαν ἀδιάδοχον * είληφας, ἀεννάου, * Πάτερ, χαρᾶς ἀξιουμενος.

"Αδυτος ἀστήρ * γενόμενος ἐν βίφ * ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου, * ἔδυς νόμφ φύσεως, * καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας * ἀνέσπερον, λιπών ἡμίν, * "Όσιε, τὰς ἀκτίνας * τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου.

Τριαδικον.

"Αναρχος Πατήρ, * Υίδς, καὶ θεΐον Ηνεῦμα, * ὁμοβασίλειος, ὁμόθρονος * γνωρίζεται ἔλλαμψις * ὁρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι * καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι * πάντοτε τῶν 'Αγγέλων' * "Αγιος, "Αγιος, "Αγιος.

(4) きのてつれいりい。

'Ρύπου με παθών, * άγνη, προσγινομένου * τη μεσιτεία σου καθάρισον, * καὶ λάμπρυνον, δέομαι, * σκοτισθείσαν την καρδίαν μου * δαιμόνων άμαυρότησιν, * δπως σε μακαρίζω, * Παρθένε Θεομακάριστε.

Το5 Όσίου Λουκᾶ. Ο Είρμός.

» Τόμων πατρώων οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκιν» Το οὐνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγτζς ἀλο» γίστου, * καὶ συνημμένοι * ῷ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, * τοῦ κρα» τοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμην παντοίου πάθους, ἔνδοξε, * ἀποδιώχεις, Πάτερ Λουχὰ μαχάριε, * τοὺς λεπρῶντας ἐξιώμενος, * ρωννύων ἀσθενοῦντας, * καὶ παρειμένους * λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, * καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς όμοῦ * καὶ τυρλοὺς θεραπεύων, * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, βοῶντας, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Απονον εύρες δόξαν, "Όσιε, * πόνους πολλούς ύποίσας χα! άγωνίσματα, * άγρυπνίαν, τῆξιν σώματος, * νηστείαν, χαχυχίαν, * χαμαιχοιτίαν, * πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρχός * δι' ἀγάπην τοῦ χτίσαντος, * ῷ συνὼν συνευρραίνη: * αὐτὸν οὖν ἐχδυσώπει σωθῆναι * πάντας τοὺς ἐν πίστει * χαὶ πόθω σε ὑμνοῦντας.

 Δ ιὰ ποιχίλων πόνων, "Όσιε, * τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν

οὐράνιον * βασιλείαν εὐφραινόμενος * τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, * καὶ τοῦ Δεσπότου * πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, * σὺν ᾿Αγγέλοις μελφδημα * τὸ Τρισάγιον ἔδεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οὐχ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον * ἐχ τοῦ πατρώου χόλπου, Αγνὴ, γεγέννηκας * ἀπειράνδρως ἀνεχφράστως τε, * βροτόν τέλειον ὅντα· * ὁν ἐχδυσώπει * δοῦναί μοι ἰσχὺν τῶν πονηρῶν * λογισμῶν προσβολὴν πᾶσαν * χαταβαλεῖν εἰς τέλος, * χαὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐχείνου * πράττειν χαθ ἐχάστην· * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Του Ίεράρχου. Ώδη θ΄. Ο Είρμός.

» 'Ανάρχου Γεννήτορος * Υίος, Θεός καὶ Κύριος * σαρκωθεὶς ἐκ
» Παρθένου * ἡμῖν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
» συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεο» τόκον μεγαλύνομεν.

'Ιδεΐν κατηξίωσαι, * ἀπολυθείς τοῦ σώματος, * τὰ ἀθέατα κάλλη, * Πάτερ Παρθένιε, * ὅλος ἀρετῶν εὐμορρία * ὡς ἀληθῶς * καθωραϊσμένος: * διό σε γεραίρομεν, * καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ως χρίνον, ώς ρόδον σε * εὐῶδες, ώς ὀσφράδιον * ἀρετῶν ποικιλία * ὑραϊζόμενον, * Πάτερ, ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω * περιφανῶς * ἐσχήνωσε μάνδρας, * ὀσίως ποιμάναντα * τὸν λαὸν αὐτοῦ, Παρθένιε.

Σχιρτήσωμεν, ἄνθρωποι, * χορεύσωμεν γηθόμενοι, * έορτήν τε άγιαν * νῦν συστησώμεθα * ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, * τὸν θαυμαστὸν * χαὶ μέγαν ποιμένα * Παρθένιον σήμερον * χατὰ χρέος μαχαρίζοντες.

Ή μνήμη σου σήμερον * ήμῶν περιαυγάζουσα * τὰς καρδίας, ὡς μέγας * ἡλιος ἔλαμψεν· * ἢν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, * ρῦσαι παθῶν * σκότους, Ἱεράρχα, * καὶ νόσων καὶ θλίψεων * καὶ παντοίων περιστάσεων.

()εοτοχίον.

Φωτί με καταύγασον * τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον * τῆς δεινῆς ῥαθυμίας, * Θεοχαρίτωτε, * καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως * τοὺς τοῦ Θεοῦ * νόμους συντηρῆσαι, * ὅπως ὡς προστάτιν μου * κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ 'Οσίου Λουκά. 'Ο Είρμός.

» Θεόν ἀνθρώποις ίδειν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμᾶ * 'Αγγέλων άτενίσαι τὰ τάγματα: * διὰ σοῦ δὲ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-

» τοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος: * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς ού» ρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Σούς πόνους, ΙΙάτερ, καὶ άγωνίσματα * τίς ἐξειπεῖν * δυντσεται βροτών, ὧν άντάξιον * τόν μισθόν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; * γέγονας γὰρ δοχεῖον * τοῦ θείου Πνεύματος· * "Όσιος, εὐθὺς, ἀλτθινός, * δίκαιος, ἄμεμπτος.

Απλούν το ήθος και άπονήρευτον, * και ταπεινόν, * έλέους τε μεστόν πρός τους πένητας, * και ριλόξενόν τε και ριλέρημον, * ήσυγον, πράον όντως, * Πάτερ, ἐνέδειξας· * δθεν συνετάγης
'Αβραάμ * και 'Ιακώβ και Δαυίδ.

Μοναζς έχειναις ως αὐλιζόμενος * ταζς ὁρεκταζς, * καὶ κάλλους θείχοῦ έμπιπλάμενος, * Παραδείσου τε θείου τοζς ἄνθεσι * νῦν ἐντρυρῶν εἰς κόρον * καὶ ἀγαλλόμενος, * μνείαν πρός Θεόν ὑπέρ ἡμῶν * ποιοῦ, Πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Ή μία ρύσις ή τρισυπόστατος, * ή τριλαμπής * οὐσία και άχώριστος δύναμις, * ό Πατήρ, ό Υίδς και τό "Αγιον * Πνεϋμα, μία Θεότης, * σώζε τοὺς πίστει σε * ένα μεγαλύνοντας Θεόν * έν χαρακτήρσι τρισίν.

Pertoxioy.

Νοείν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον * βρότειος νοῦς, * Παρθένε Θεοτόχε πανύμνητε· * πρὸ γὰρ τόχου ἀνάνδρως συνέλαβες, * ἔμεινάς τε Παρθένος * καὶ μετὰ κύησιν, * τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ * τὸν συναίδιον.

Έξαποστειλάριον του Ίεράρχου.

Γυναίχες ἀχουτίσθητε.*

αμψάχου ὁ παμμέγιστος * Ποιμήν χαὶ περιβόητος * θαυματουργός Ἱεράρχης * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐχχλησίας, * τὸ Ἑλλησπόντου χαύχημα, * χαὶ τῶν πιστῶν ἐδραίωμα, * τιμάσθω νῦν Παρθένιος * ὑπὲρ τοῦ χόσμου γὰρ οὖτος * ἐξιλεοῦται τὸ Θεῖον. Τοῦ Οσίου, διμοιον.

Μονάσας έχ νεότητος * καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, * ἐμάχρυνας ἐν ἐρήμφ, * Λουκᾶ, φωστήρ Μοναζόντων· * ἐγχρατείχ ἀπάση δὲ * τὸ χεῖρον δουλωσάμενος * τῷ χρείττονι, θεόληπτε, * ὡς ἐφιχτὸν συνεχράθης * τῆ ἀπροσίτφ Τριάδι.

Τῆς Εορτῆς, δμοιον.

Πληρών σου την ἀπόρρητον * οίχονομίαν, Κύριε, * ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης * ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· * ἰδῶν δέ σε ἐχραύγαζεν * ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον * τὸν δοῦλόν σου, ὧ Δέσποτα· * Σωτηρ γὰρ ἡλθες τοῦ χόσμου, * τὸ Πατριχὸν ρῶς, Χριστέ μου.

Είς του Στίχου των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης.

Ήχος β΄. Οἶχος τοῦ Ἐφραθά.*

Φ έρουσα ἡ ἀγνὴ * καὶ ἄχραντος Παρθένος * τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην * ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, * ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δ έχου, ὧ Συμεὼν, * τὸν Κύριον τῆς δόξης * καθὼς ἐχρηματίσθης * ἐκ Πνεύματος ᾿Αγίου· * ἰδοὺ γὰρ παραγέγονεν. Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Το είδον, άγαθε * Θεε, οι όφθαλμοι μου * τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· * ἀπόλυσόν με τάχος * τὸν δοῦλόν σου, φιλάνθρωπε.

Δόξα, και νῦν. "Ομοιον.

Χαϊρε, ή τὴν χαρὰν * τοῦ κόσμου δεξαμένη, * Χριστόν τὸν ζωοδότην, * καὶ παύσασα τὴν λύπην, * Παρθένε, τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ Η'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Στρατηλάτου: και του Αγίου Προφήτου Ζαγαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΙΙΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Αγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, * ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν * τῷ ὅπλῳ * τῆς εὐσεβείας, * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, * ὁ πολλαῖς βασάνοις ὡνησάμενος * Θεοῦ τὴν οὐράνιον * βασιλείαν, Θεόδωρε: * ἐν ἢ χορεύων, * καὶ μεθέξει θεούμενος, * καὶ λαμπόμενος * καθαραῖς διαδόσεσι, * μέμνησο τῶν τιμώντων σου * τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, * καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει * τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, * ἀρ ἢς ἀναβλύζει * τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία * καὶ μέγα ἔλεος.

Σαίροις ἡ ίερὰ κεφαλή, * τῶν 'Αθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· * ὁ κόσμος * τῆς 'Εκκλησίας, * ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, * ἀωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, * λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον * καταυγάζων τοῖς θαύμασι· * στύλος ὁ μέγας * διαμείνας ἀσάλευτος *
ταῖς προσρήξεσι * τῶν ἀπείρων κολάσεων, * λόγχη τῆς καρτερίας σου * ὁ κτείνας τὸν ὁράκοντα, * ὁ ἀριστεύσας μεγάλως *
ὡς στρατιώτης ἀήττητος. * Χριστὸν ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

χαϊς ήμων δοθήναι * το μέγα έλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

'Πχος πλ. δ'. Τί ύμᾶς καλέσωμεν, "Αγιοι.*

Εχων πολιτείαν ἰσάγγελον, * τοῖς 'Αγγέλοις, Θεοφάντορ, * συνωμίλεις προρανώς, * δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, * συμβόλων * θαυμασίων ἀνακάθαρσιν, * μεγάλων * Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, * προφητικήν προαγόρευσιν, * πνευματικήν ἀνακαίνισιν. * Ίκέτευε * τοῦ σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Α γγελος έφάνης έπίγειος, * έπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους * συλλαλοῦντας ἐσχηχώς, * θεωρὸς ὑπερχοσμίων θεαμάτων γεγονώς * Λυχνία * νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα, * 'Ελαία, * ψαλμιχῶς εἰπεῖν, χατάχαρπος * θεουργιχὴν ἀποστάζουσα * τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. * Ίχέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίτης έλπιζομένης θεώσεως * ἀπολαύων ώς Προφήτης * ἀληθέστατος Θεοῦ, * καὶ τρανῶς τῆς ἀιδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, *
καὶ δόξαν * ἀνεκλάλητον θεώμενος, * καὶ κάλλους * διαδήματι
κοσμούμενος, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε * δυσώπησον ἐκτενέστερον, * Θεόληπτε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Του Μάρτυρος, Ήχος πλ. δ΄.

Τήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἐωσφόρον * ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ 'Αθλορόρου Χριστοῦ, * τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, * καὶ τὰ νέρη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα * τῷ ἐνεργεία καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος. * πρὸς δν, φιλομάρτυρες, ἀνακράξωμεν. * Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θεοδώρητος χάτρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. * Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, * τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νου. Τῆς Έρρτῆς, ὁ αὐτός.

Ο παλαιός ήμερῶν νηπιάσας σαρχὶ * ὑπό Μητρός Παρθένου τῷ Γερῷ προσάγεται, * τοῦ οἰχείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· * ὄν Συμεὼν δεξάμενος χαίρων ἔλεγε· * Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνη * χατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· * εἶδον γὰρ οἱ ὁρθαλμοί μου * τὸ σωτήριόν σου, Κύριε.

Είς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια της Έρρτης.

Ήχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.*

πόδεξαι, φησί, Συμεών, * τον Κτίστην των άπάντων χερσίν· * ω Πρεσβύτα, * άγχαλίζου τον Χριστον, * ον ή Παρθένος Κόρη * ἐγέννησεν ἀσπόρως * εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίγ. Νον ἀπολύεις τον δουλόν σου.

Τρου νόμου Ποιητήν και Θεόν, * δν φρίττουσιν 'Αγγέλων πληθύς, * συνελθόντες * άνυμνήσωμεν, λαοί, * τόν μόνον εὐεργέτην * και νόμου Νομοδότην * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στιχ. Φώς είς ἀποχάλυψιν έθνων.

Τον ἀπολύεις, Δέσποτα, * τον δοῦλόν σου, ώς εἴρηκας, * ἐν εἰρήνη, * ὅτι εἶδόν σε, Χριστὲ, * το φῶς το προ αἰώνων, * ο̂εσμοῦ με τοῦ σαρκίου, * εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα. Του Μάρτυρος, Ήχος πλ. δ.

Τών τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, * καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος * πάντες εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, * καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως * Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, * τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. * πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος * καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραρὶμ, * σήμερον * τῷ θείψ 'Ιερῷ * κατὰ νόμον προσφερόμενος, *
πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· * καὶ ὑπὸ 'Ιωσὴρ εἰσδέχεται *
δῶρα θεοπρεπῶς, * ὡς ζεῦγος τρυγόνων * τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, * καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· * περιστερῶν δὲ δύο
νεοσσοὺς * ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. * Τοῦ πρὸς αὐτὸν
χρησμοῦ δὲ Συμεὼν * τὸ πέρας δεξάμενος, * εὐλογῶν τὴν Παρθένον
Θεοτόκον Μαρίαν, * τὰ τοῦ πάθους σύμβολα * τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· * καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται * τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· * Νῦν
ἀπολύεις με, Δέσποτα, * καθὼς προεπηγγείλω μοι· * ὅτι εἶδόν
σε τὸ προαιώνιον ρῶς, * καὶ Σωτῆρα Κύριον * τοῦ Χριστωνύμου
λαοῦ.

'Απολυτικιου, Ήγος δ'.

Πρός τό Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Στρατολογία άληθει, 'Αθλορόρε, * τοῦ οὐρανίου στρατηγός Βασιλέως * περικαλλής γεγένησαι, Θεόδωρε· * ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως * παρετάξω ἐμορόνως, * καὶ κατεξωλόθρευσας * τῶν δαιμόνων τὰ στίρη, * καὶ νικηφόρος ὧρθης ἀθλητής· * ὅθεν σε πίστει * ἀεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Του Προφήτου, Ήγος β'.

Τοῦ Προφήτου σου την μνήμην, Κύριε, έορτάζοντες, * δι' αύτοῦ σε δυσωπούμεν, * σώσον τὰς ψυχὰς ήμῶν.

Καὶ νον. Τής Ευρτής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την α΄. Στιχολογιαν, Καθισμα του Μάρτυρος. Ήχος δ΄. 'Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλώνυμος Χριστου 'Αθλορόρος, * ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ 'Αγγέλοις, * ὁ θαυμαστός καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος * πάσας τὰς ὑρ' ἡλιον * ἱερὰς 'Εκκλησίας * σήμερον τῷ Πνεύματι * τῷ 'Αγιω εὐρραίνει, * καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾳ * παρασκευάζει * αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, και νύν. Τζε Ερρτζε. Κατεπλάγη Ίωσηρ.*

Το τῷ ὅρει τῷ Σινὰ * πάλαι κατείδε Μωϋσής * τὰ ὁπίσθια Θεοῦ, * καὶ ἀμυδρῶς θείας ρωνής * κατηξιώθη ἐν γνόρῳ τε καὶ θυέλλη. * νῦν δὲ Συμεών * τὸν σαρκωθέντα Θεὸν * ἀτρέπτως δι ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. * καὶ γεγηθώς ἐπείγετο τῶν τὴδε * πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. * διὸ ἐβόα. Νῦν ἀπολύεις * τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα.

Μετά την 3΄. Στιχολογιαν, Κάθισμα της Έρρτης. Πχος α΄. **Του λίθου σφραγισθέντος.***

Ο ησαυρέ των αἰώνων, * ή ζωή των ἀπάντων * δι' ἐμὲ νηπιάσας * ὑπὸ νόμον ἐγένου, * ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ * τὸν
νόμον ἐν τῷ ὅρει τῷ Σινᾳ, * ἴνα πάντας ἀπαλλάξης * ἐχ τῆς
τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. * Δόξα τῆ εὐσπλαγχνία σου, Σωτήρ. *
δόξα τῆ βασιλεία σου * δόξα τῆ οἰχονομία σου, μόνε ριλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Το αὐτό.

Ειτα ψάλλονται οι Κανόνες, ό τῆς Εορτῆς, εἰς ς΄. καὶ τῶν Αγίων οι παρόντες δύο εἰς η΄.

Ο Κανών του Μάρτυρος, οὐ ή Ακροστιχίς-Φερώνυμον δώρόν σε του Θεού σέβω. Έν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις: Νιχολάου. 'Ὠδὴ α'. 'Ήχος πλ. δ'. 'Ο Εἰρμός.

Αρματηλάτην Φαραώ ἐβύθισε * τερατουργοῦσα ποτὲ * Μω ακική ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελοῦσα
 θάλασσαν * Ἰσραήλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὀδίτην διέσωσεν, *
 ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως * καλλωπιζόμενος, * καὶ δωρεῶν θείων * θησαυρός δεικνύμενος, * καὶ Μαρτυρίου χάριτι, * Μάκαρ, κεκοσμημένος, * τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον * ὑμνοις σε τιμώντας, Θεόδωρε.

"Εργφ καὶ λόγφ σοῦ τὴν θεοδώρητον * κλῆσιν πιστούμενος, * τὰς δωρεὰς νέμεις * δωρεὰν τοῖς χρήζουσι· * δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον * ἄνωθεν καταβαΐνον * ἐκ τοῦ Πατρός προσδεχόμενος, * ἄπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νηπιόθεν, πάνσορε, * λαβών καὶ σύνεσιν, * πάθη σαρκός πάντα * πρότερον καὶ δαίμονας * ἀνδρείως καταβέβληκας * ὑστερον δὲ καθείλες * ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, * Μάκαρ, συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

 Ω ς έντρεχής καὶ νουνεχής καὶ φρόνιμος * κατεσοφίσω σοφῶς * τὸν σοφιστὴν, Μάκαρ, * τῆς κακίας ῥήμασι * καὶ πράγμασι Λικίνιον * ἐδελέασας δείξας * νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, * καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νῖκός μοι δίδου, Παναγία ἄχραντε, * τῷ καταρεύγοντι * ὑπό τὴν σὴν σκέπην, * τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα * ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου· * καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον * τὸν τῷ Πατρὶ συναίδιον, * ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ό Κανών του Προφήτου, οὖ ἡ Ακροστιχίς. Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους, Ζαχαρία. Θεοφάνους. Ὁδὴ α΄. Ἡχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Σοωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν
 Ἐρυθρᾳ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

*Εχων τον Φωτοδότην * ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, * φωτισμόν μοι παράσχου, * Ζαχαρία Προρῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος * κάλλεσι τῆς θείας ώραιότητος, * τῶν ᾿Αγγέλων τὸ κάλλος * ἐθεώρεις ψυχῆς ώραιότητι.

Πλήρης άγιωσύνης * άγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, * συλλαλούντας 'Αγγέλους * καὶ φωτίζοντας ἔσχες, Θεόληπτε.
Θεοτοκίον.

Λέλυται ή κατάρα * Εύας τῆς Προμήτορος, Πανάμωμε· * τὸν Χριστὸν γὰρ τεχοῦσα, * εὐλογίαις τὸν χόσμον ἐπλούτισας.

Men. Tom. III. 6

Του Μάρτυρος, 'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλητικ:
δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τω.

» έφετων ή ακρότης, * των Πιστων το στήριγμα, * μόνε φιλι-

εφετων η ακροτης, των πιστων το στηριγμα, ι
 βρωπε.

Νεανίας ώραῖος, * πανευπρεπής δέδειξαι, * χάλλει χαταλλη. λως ἐμπρέπων * ψυχῆς χαὶ σώματος, * ώραϊζόμενος * τῶν ἀρετε. εὐμορφία, * χαὶ Μαρτύρων στίγμασι * χαλλωπιζόμενος.

Υπό θείας προνοίας * όδηγηθείς ώδευσας * τρίβον Μαρτυριου. Δεσπότου * τοῦ τὴν καρδίαν σου, * Μάκαρ, πλατύναντος * τεξ δωρεαϊς τῶν γαρίτων, * καὶ πρός τὴν οὐράνιον * κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμη * περιφρονών, Πάνσοφε, * πάντων των ήδέων τοῦ χόσμου * χαὶ τῶν τοῦ βίου τερπνών, * οὐδὲν προέχεινας * τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, * ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας * ψυχῆς εὐθύτητι.

(HESTSKISY.

Ίκετεύω σε μόνην * τὴν τὸν Θεόν τέξασαν, * τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν * τὴν πρὶν ἀμείψαντα, * καὶ χρηματίσαντα * ὑπὲς ἀνθρώπων κατάρα, * Κόρη παντευλόγητε, * καὶ κόσμον σώσαντα. Τοῦ Προρήτου. Ο Μερκός.

ὑιχ ἔστιν "Αγιος ὡς ὁ Κύριος, * καὶ οὐχ ἔστι δίχαιος * ὡς ὁ
 Θεός ἡμῶν, * δν ὑμνεἴ πᾶσα κτίσις· * οὐχ ἔστι δίκαιος *
 πλήν σου, Κύριε.

'Η ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, * τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον * θείαν κυβέρνησιν * δι' ἀγίων 'Αγγέλων * διδάσκουσα, Πάνσορε * μάκαρ, καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, * ἐμυήθης, Πανόλβιε, * ώς καθαρώτατος * κατακάρπως οἰκεῖσθαι * τὸ θεῖον ἀγίασμα, * τὴν πόλιν τὴν πανίερον.

Τό τείχος το ἄρρηκτον, ή ἀσφάλεια * τοῦ λαοῦ τοῦ θεόρρονος * γέγονας, Κύριε, * καὶ ψυχῶν σωτηρία, * ὡς πάλαι προήγγειλε * Προρήτης ὁ θεσπέσιος. Θεοτοκίον.

Ό τόχος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος, * Θεοτόχε, σοῦ χύησις * τὸν κόσμον ἐξιρύσατο * ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· * Σωτῆρα γὰρ ἔτεχες * Λόγον τὸν ἀίδιον.

Κάθισμα του Μάρτυρος,

Πίχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εϊχήν παντευχίαν άναλαβών, * χαι είδώλων την πλάνην καταβαλών, * 'Αγγέλους διήγειρας * εύρημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου * τῷ γὰρ θείφ πόθφ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρὶ θανά-

του * γενναίως κατετόλμησας. * δθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * θεραπεύων τοὺς κάμνοντας, * ἀθλοἡρόρε Θεόδωρε, * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ. Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Του Προφήτου, Ήχος γ΄. Την ώραιότητα.

: : μιππευόμενα ἄρματα ἔβλεψας * ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ * τοὺς ἀσωμάτους λειτουργοὺς, * Ζαχαρία θεσπέσιε· * οἰς επαναγαλλόμενος * ὡς Προρήτης, ἀοίδιμε, * αἴτησαι ἰθύνεσθαι * πρός ὁδὸν θείας γνώσεως * τοὺς πίστει ἀδιστάχτω τελοῦντάς σου * : μνήμην, Προρῆτα, * τὴν πανίερον.

Καὶ νον. Τής Εορτής, όμοιον.

:: ·

:

:

Τι της Παρθένου σε σωματωθέντα, Χριστέ, * χαίρων ἐδέξατο ό ἰερὸς Συμεών, * Νῦν ἀπολύεις, ἐκβοῶν, * τὸν δοῦλόν σου, ὧ Δέσποτα. * "Αννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, * ἡ Προφήτις καὶ ἔνδοξος, * τὴν ἀνθομολόγησιν * καὶ τὸν ὑμνον προσήγέ σοι. * 'Ημεῖς δὲ, Ζωοδότα, βοῶμέν σοι * Δόξα τῷ οὐτως εὐδοκήσαντι.

Του Μάρτυρος, 'Ωδή δ', 'Ο Είρμος.

» Σ΄ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπών, *
» καὶ τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ» φήτη * 'Αββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, *
» φιλάνθρωπε.

Ό πρός Θεόν * πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε * προσπαθείας *
ὕλην, Παμμακάριστε, * δόξαν τερπνήν, πλοῦτον, καὶ τρυφήν, *
καὶ περιφανείας * τὸ περιβόητον ὑψωμα· * ἐντεῦθεν ἀνυψώθης *
πρός περίβλεπτον ὑψος, * μαρτυρίου πρός δόξαν ἀμάραντον.

Νόμφ καινῷ * ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι * πεφραγμένος, * νόμονἀνομώτατον * παρανομούντων νεανικῶς * ἀνέτρεψας, μάκαρ· * διὸ νομίμως ἐνήθλησας, * καὶ στέφος ἀνεδήσω * τὸ τῆς δικαιοσύνης * ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου, Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ * δέδοσαι κόσμφ φερώνυμον, * δῶρον θεῖον, * δῶρον ἀξιέραστον, * δῶρον πλουτίζον πάντα πιστόν, * δῶρον δεχομένοις * γλυκὸ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * τὸ πᾶσι καταπέμπον * καταλλήλως τὰς δόσεις, * καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

'Ως μιμητής * τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλφ Χριστοῦ, * μετὰ πᾶσαν * αἰχίαν τοῦ σώματος, * μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηρὰς * τὰς τῶν μιαιρόνων * χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, * χαὶ βέλεσιν ἐτρώθης, * χαὶ δεινῶς συνεχόπης· * ἀλλ' ἐρρύσθης ἐχ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοχίον.

Καλλοποιόν * καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν * ἀπορρήτω * τόκω, Βασιλίδα * καὶ Δέσποιναν ὁνομάζομεν. * διὸ τῆς τυραννούσης * πονηρᾶς συνηθείας * ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Του Προφήτου. Ο Ειρμός.

• Εξ δρους κατασκίου, * Λόγε, ό Προφήτης * τῆς μόνης Θεστόκου * μέλλοντος σαρκοῦσθαι * θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβφ, * καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μέν φωτός * οὐσίαν σέβων, μάχαρ, * ἐν Ἡλίοις δὲ τρισίν * ὁριζομένην, * ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις * πληθυνομένην * σαςῶς διδάσχεις, Παμμαχάριστε.

"Αρμα του Θεου * γενόμενος, Προφήτα, * άρματα ὁρᾶν * ποικίλα των 'Αγγέλων * περιοδεύσαι τὰ πάντα * κατηξιώθης * μετ`εὐταξίας πορευόμενα.

Ίεροπρεπή, * πολύρωτον λυχνίαν * σύμβολον όρας * τής θείας φωταυγείας * έπισχοπής τε, Παμμάχαρ, * τής παντεπόπτου, * δι' ής τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, * 'Αγνὴ, χυοφορίας * οἱ θεοειδεῖς * Προφῆται προτυποῦσι, * πολυειδῶς προχαράττοντες * καὶ ποικίλως * δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἄδυ τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

» όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

'Ρητορεύεις την δόξαν, * ἔνδοξε Θεόδωρε, σὺν παρρησία πολλη * τοῦ σαρκὶ παθόντος, * καὶ θανάτω τον θάνατον λύσαντος, * καὶ μαστίγων πεϊραν * πολλῶν λαβών λύσση τυράννου * σταυρικήν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Όλοτρόπφ προθέσει * σταύρωσιν έχούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, * τὴν αὐτὴν ὑπέστης * τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος. * ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης * βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, * ὀφθαλμῶν χόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ώράθης, * ἄρτιος, ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν * καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν * τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν * ὁ νικήσας κόσμον * σὲ γὰρ Χριστός χειρὶ 'Αγγέλου * ὡς ζωῆς ἀρχηγός ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη * τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα, Θεόδωρε, *

τὴν φωνὴν ἐπῆραν * μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν. * τοῦ δὲ λυμεῶνος * καὶ ἀλαζόνος Λικινίου * στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοχίον.

"Ολον τέτοχας, Κόρη, * τὸ φῶς τὸ αἰώνιον τοῖς ἀνυμνοῦσί σε *
τὸν Χριστὸν ἀσπόρως * σωματώσασα: δν ἐξιλέωσαι * τοῦ σωθῆναι
πάντας * ἐχ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, * Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφήτου. Ο Είρμός.

» \mathbf{O}_{ϕ} έχ νυχτός άγνοίας * θεογνωσία φαιδρύνας τὰ πέρατα, * \mathbf{O}_{ϕ} φώτισόν με τῷ δρθρ \mathbf{O}_{ϕ} * τῆς φιλανθρωπίας σου, Κύριε.

'Ο καθαρός καρδία, * καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι * πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, * ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Υπερφυώς άγια * χαΐρε Σιών, ὁ Προφήτης προτρέπεται· * ήξει
ὁ Βασιλεύς σου * δίχαιος καὶ σώζων πραότητι.

Των Προφητων ή δόξα, * των θεηγόρων ανδρών ή εὐπρέπεια * κόσμον περιαυγάζει * τῆ τῆς προφητείας λαμπρότητι.
Θεοτοχίου.

Ο τῆς Παρθένου τόχος * ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἡλευθέρωσε * τῶν πρὶν ἀμαρτημάτων, * δι' ἡμᾶς κατάρα γενόμενος.

Του Μάρτυρος. Ωδή ς. Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» Ιδυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Έξέλαμψας άρεταϊς * καὶ διδαχαϊς διὰ βίου σου· * ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς * ἀγῶσι, Θεόδωρε· * καὶ νῦν περιβόητος * ἐν θαυματουργίαις * καὶ θερμός προστάτης πέφηνας.

Τοῖς χάμνουσιν ἰατρός, * τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάρρυσις, * μεσίτης ἀμαρτωλοῖς, * ὑπευθύνων ἄφεσις, * πενθοῦσι παράχλησις * πρός Θεοῦ ἐδόθης, * συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Ούχ έστι χόρος τῶν σῶν * χαλῶν ἀπείρων, Θεόδωρε, * οὐδὲ τῆς σῆς χαλλονῆς * σταθμός ἰσοστάσιος· * διό τὸν διάπυρον * πόθον μου προσδέχου * χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοχίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ * ἡ ἄρατος εὐσπλαγχνία σου,* βυθοῦ με άμαρτιῶν * καὶ τῆς ἀπογνώσεως, * Κόρη, ἀπαλλάττουσα, * καὶ πρός μετανοίας * τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Του Προφήτου. Ο Είρμός.

» Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * καὶ ἡ • ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς 'Ιωνᾶς· * 'Εκ

» φθοράς, ό Θεός, με ανάγαγε.

Ἰπάρχων προφητικής ἀνάπλεως * ἐπιπνοίας, ἐσομένων τὴν γνῶσιν * ὑπερφυῶς * μυηθεὶς, ἀπεστάλης * ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, * ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ * τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίφ, Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματική κοσμούμενος, * δωρεών των ὑπέρ νοῦν ἡξιώθης, * ἀγγελικὰς * ἐμφανείας καὶ τάξεις, * καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, * Πανόλβιε, τὰ θαυμαστὰ * διδασκούσας καὶ θεῖα Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, * φωτισμόν θεογνωσίας πυρσεύεις, * τὴν μυστικὴν * προμηνύων λαμπάδα * τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως * ρανήσεσθαι θεοπρεπῶς * ἐκ Σιών, Ζαχαρία θεόληπτε.

Ό στήσας τον ούρανον ἀνέδειξεν * ούρανον σε λογικόν, Θεστόκε, * τὴν καλλονὴν * Ἰακώβ ἀγαπήσας, * καὶ ἐκ γαστρός σου θεότητος "Ηλιος * ἀνέτειλε σωματικώς, * καὶ τὸν κόσμον ἐραίδρυνε χάριτι.

Κοντακιον, 'Πχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Ανδρεία ψυχής * τὴν πίστιν ὁπλισάμενος, * καὶ ῥήμα Θεοῦ * ώς λόγχην χειρισάμενος, * τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, * τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε. * σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Οἱ Οἱκοι, φέροντες Ακροστιχιδα σήνδει Τοῦ Στουδίτου.

Πρός τό: Τράνωσόν μου.

Των άθλητων το ξαλαμπρον αάλλος, * δεύτε πάντες, τοῖς ύμνοις * των στεράνων, πιστοί, * Θεόδωρον ααταστέψωμεν * δώρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ * ἀναδέδειαται λάμψεσι τῶν δαυμάτων * τὸν γὰρ ἐχθρὸν * ἐχνικήσας Βελίαρ δυνάμει Χριστοῦ, * δμβρίζει ἀντὶ αἰμάτων * κρουνηδόν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. * Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, * καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, * πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ Η΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

"Ων Θεόδωρος άξίαν Στρατηλάτης, Υπήρξε τμηθείς του Θεού Στρατηλάτης. "Ομβριμον όγδοάτη Θεοδώρου αὐχένα χόψαν. Τη αύτη ήμέρα, Μνήμη του Αγίου Προφήτου Ζαχαρίου. Στιγ. Ίππους έώρας τοὺς νόας, Ζαχαρία,

Δι' ὧν πρός ύψος ούρανῶν ἀφιππάσω.

Ταϊς των Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον και σώσον ήμας. Αμήν.

Του Μάρτυρος. 'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Θεοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· *
» ὡς ἐν λειμῶνι * χορεύοντες ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ

» των Πατέρων ήμων.

Ύψούμενον Κύριον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, καὶ καταρράξαντα * τὸν μεγάλαυχον ὄφιν * κατανοήσας, συνανυψώθης αὐτῷ * χριστομιμήτως * ἐν σταυρῷ, καὶ θάνατον * ὑπενεγκὼν, ᾿Αθλητὰ, * συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε, Θεόδωρε, * τῆς ἀχηράτου δόξης θερμόν ἐραστὴν * ἐγνωχὼς, τῷ σῷ πόθῳ * ὀλοχαρδίως ψυχὴν προσέδησα, * τὴν προσδοχίαν * πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου * ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί· * μὴ ὑπερίδης με.

Έδόξασας Κύριον * τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον * ἐν βουλαῖς τῶν Αγίων, * τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα * τερατουργίαις * καὶ ποικίλοις θαύμασι, * καὶ περιόντα τῆ γῆ * καὶ μετὰ τέλος, Σοφέ. Θεστοκίον.

Αγίων τὸν "Αγιον * τέτοχας, μόνη θεοχαρίτωτε, * ἀπορρήτω κυήσει * καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας, ἄχραντε, * ὡς πρὸ τοῦ τόκου * διό σοι κραυγάζομεν * τὴν τοῦ 'Αγγέλου φωνήν * Εὐλογημένη 'Αγνή.

Τοῦ Ποοφήτου. Ο Είρμός.

» Γατόες Έβραιων εν καμίνω * κατεπάτησαν την φλόγα θαρ» Ι σαλέως, * καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον, βοῶντες· *
» Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γην έπι πάσαν σου, Προφήτα, * διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, * καὶ ἡημάτων τῶν σῶν * ἡ δύναμις βοῶσα· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Ολος ταϊς ἄνω λαμπηδόσι * φωτιζόμενος, τὰ μέλλοντα έωρας * ὡς παρόντα· διὸ, * Πανόλβιε, ἐβόας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

"Υμνοις γεραίρω σε, Παρθένε, * τὴν τιμήσασαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, * ἀτιμία δεινῆ * τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν. * Εὐλογημένος, πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Του Μαρτυρος. 'Ωδή η'. 'Ο Είρμος.

» Επταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τοξ θεοσεβέσιν έμμανως έξέκαυσε· * δυνάμει δε κρείττονι * πε-» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν άνε-» βόα, * οι Παίδες, εὐλογείτε, * ίερείς, άνυμνείτε, * λαός, ὑπερ-

» υψούτε * είς πάντας τούς αίωνας.

Ο λυμεών Λικίνιος, * ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος * δλον έαυτον όλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν * ἐκδούς, ὑποβάλλει σε * τιμωριῶν ποκίλων ποιναῖς. * νῶτον καὶ τὸ στῆθος τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, * ἐν σραίραις μολυβδίναις * τὸν αὐχένα συντρίβων, * πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων * καὶ ρλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονήν ἀνένδοτον, * χαρτερίαν ἀνάλωτον * χαὶ ὑπερρυξ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, * ποικίλαις χολάσεσι * χαὶ χαλεπαζς στρεβλώσεσι * πάντων τῶν Μαρτύρων ὑπερέβης τοὺς ἄθλους. * παθῶν Δεσποτιχῶν δὲ * τῷ σταυρῷ χοινωνήσας, * χαὶ πλέον ὑπομείνας, * μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταθείς, Θεόδωρε, * τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα * ἐν σαρχὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων· * οὐ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ * μόνον προσηλωθείς καρτερεῖς, * ἀλλὰ καὶ περόνη σιδηρῷ διεπάρης * τὸ κρύριόν σου μέλος * ἐκτμηθείς τοὺς διδύμους, * καὶ βέλεσιν ὁμιαττων * ἐξορυχθείς τὰς κόρας.

Θεοτοχίον.

Ούρανομήκη κλίμακα * νοητήν σε γινώσκομεν· * δι' ής καταβάς μετά σαρκός ό "Γψιστος * άνθρώποις ώμίλησε, * καὶ ταπεινούς άνύψωσε * πρός τὴν ὑψηλὴν τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· * ἐντεῦθεν ἀνωτέραν * οὐρανῶν καὶ 'Αγγέλων * καὶ πάντων ποιημάτων * τιμῶμέν σε, Παρθένε.

Του Προφήτου. Ο Είρμός.

» τηνόν εν δρει * άγιφ δοξασθέντα, * καὶ εν βάτφ * πυρὶ τὸ τῆς
» Παρθένου * τῷ Μωϋσῆ Μυστήριον γνωρίσαντα * Κύριον,
» ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιών δρος * ή πόλις ή άγία, * χαΐρε σφόδρα, * ό θεΐος Ζαχαρίας * 'Αγγέλων ό συνόμιλος προτρέπεται * καὶ σὰ δὲ ἀγάλλου, 'Ισραήλ, ἀπαύστως * δοξάζων τὸν Σωτῆρα.

Ζαχαρία * Προφήτα, κατατέρπου * πληρωθέντας * θεώμενος τους λόγους, * ους προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, * Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε, * βοῶν, εἰς τους αἰῶνας.

'Αναμέσον * όρέων χατασχίων * έθεώρεις * έστῶτας τοὺς 'Αγγέλους * τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, * ἔνδοξε Προφῆτα, * χαὶ ὑμνολογοῦντας * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, θρόνε * πυρίμορφε Κυρίου· * γαΐρε, πύλη * ἀύλου φρυκτωρίας. * γαζρε, νεφέλη κούρη ή τον "Ηλιον * τῆς δικαιοσύνης * λάμψασα τῷ κόσμῳ, * άγνὴ Θεοκυῆτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ώδη θ'. Ο Είρμός.

» τη ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ » 🗓 πέρατα, * ότι Θεός * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς, * » καὶ ή γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· *

» διό σε, Θεοτόκε, * Άγγέλων καὶ άνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγα-» λύνουσιν.

Έξέστη των Αγγέλων δήμος την σην, * Στρατηλάτα, τηρών γενναιότητα. * πᾶς ὁ παρών * ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς * άνδραγαθίας, ενδοξε. * έφριξε δαιμόνων ή στρατιά * τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δὲ * χροτεῖ χόσμος τὰ γέρα, * χαὶ πᾶς πιστός ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοάται παρά πάσης σχεδόν πνοής * τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, * τὰ ἐπὶ σοὶ * τέρατα δειχθέντα, καὶ διὰ σοῦ * ή ἐχ νεχρῶν ἀνέγερσις, * ἡ ὁλοκληρία ἐχ συντριβῆς, * ἡ ρῶσις των νοσούντων, * ή λύσις των δεσμίων, * καλ των έν θλίψει ή παράκλησις.

΄Ως ἔχων παρρησίαν πρός του Χριστου, * ύπερ ου ποινάς πάσας ὑπήνεγκας * μέχρι τομῆς, * καύσεως, θανάτου τε καὶ σταυρου * έγκαρτερών, Θεόδωρε, * αίτησαι συγγνώμην ήμιν κακών, * τῷ κόσμφ τὴν εἰρήνην, * νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, * καὶ σωτηρίαν τοίς τιμώσί σε. Θ eotox(o).

Ύψώθη, έδοξάσθη γένος βροτών, * καὶ τιμῆς ήξιώθη τῆς κρείττονος * διὰ τῆς σῆς, * Κόρη, συγγενείας, καὶ θεϊκῆς * υίοθεσίας έτυχε * τῆ σῆ μεσιτεία· καὶ γὰρ Θεὸς * ὡράθη σαρκοφόρος * ἐκ σου άρρήτω τρόπω, * ἄτρεπτος μείνας τη Θεότητι.

Τοῦ Προφήπου. Ο Είρμός.

» 🔊 την ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ ἡψίστου, * σὲ την » 🚄 ὑπὲρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, * τὴν » ύψηλοτέραν των άχράντων Δυνάμεων * άσιγήτοις δοξολογίαις » μεγαλύνομεν.

"Απασαν τὴν αἴσθησιν * καταλιπών νοὶ τῷ θείῳ * καὶ καθαρωτάτω, * πάνσορε, * φωτορόρος παρίστασαι * τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ίχεσίας ποιούμενος. * ὅθεν πάντες σε, Ζαχαρία, μεγαλύνομεν.

Ρήσεσιν έπόμενοι * των σων χειλέων, θεοφάντορ, * Κύριον έπιχαλούμεθα. * δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, * ώς τῆς άληθείας σε Προφήτην και κήρυκα, * Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Men. Tom. III.

"Ίλεων ἀπέργασαι * ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην * τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὖσημον * ἐορτήν σου, Θεόπνευστε, * πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθφ γεραίρουσιν * ὡς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοποκίου.

"Αβυσσον θαυμάτων σε * και χαρισμάτων, Θεοτόκε, * πέλαγος, άγνη, γινώσκοντες * και σαφώς έπιστάμενοι, * τη ση προστασία πεποιθότες προστρέχομεν, * και συντόνως πρός την σην σκέπην καταφεύγομεν.

Έξαποστειλαριον. Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν. *

η εγαλομάρτυς ενδοξε * τοῦ Χριστοῦ, Στρατηλάτα, * καὶ θεῖον ... ἐγκαλλώπισμα * τῶν σεπτῶν 'Αθλορόρων, * Θεόδωρε γενναιόφρον, * μὴ ἐλλίπης αἰτεῖσθαι * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, * καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, * καὶ ἰλασμόν * τῶν ἀμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν *
τοῖς ἐκτελοῦσι, πάνσοφε, * τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Της Ερρτής, Αυτομέλου.

Το πνεύματι τῷ Ἱερῷ * παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, * ἀγκάλας ὑπεδέξατο * τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, * κραυγάζων. Νῦν τοῦ δεσμοῦ με * τῆς σαρκός ἀπόλυσον, * ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνη. * εἰδον τοῦς ὁρθαλμοῖς * ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, * καὶ Ἱσραὴλ σωτηρίαν.

Είς τους Λίνους, Ιστωμέν Στίχους δ΄, και ψαλλομέν Στιχημέ

προσόμοια τρια, δευτερούντες το πρώτον.

Πχος δ΄. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι.*

Αθλητής γενναιότατος,* στρατιώτης ἀήττητος * ἐν Αγίφ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, * καταβαλών τὸν πολέμιον * σορία των λόγων σου * καὶ των ἔργων σου, σορὲ, * καρτεραϊς ἐπιδείξεσιν * ὅθεν είληρας * τοὺς στεράνους τῆς νίκης, * καὶ ταϊς ἄνω * ὁμηγύρεσι συνήρθης, * κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Αὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, * καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, * ὁξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, * καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, * καὶ πλευρὰς ξεόμενος, * καὶ παντοίαις χαλεπαϊς * ἀλγηδόσι κυκλούμενος, * ἀπαράτρωτος * καὶ ἀἡττητος ὡρθης * τῆ δυνάμει * τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος, * κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεΐον ἄγαλμα γέγονας * εὐσεβείας, πανόλβιε, * δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, * καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον * καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον * τῷ τυθέντι διὰ σὲ * καθαρῶς προσαγόμενος, * τῷ δοξάσαντι * τὴν ἀγίαν σου μνήμην * καὶ θαυμάτων * θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμφ * δωρησαμένφ, Θεόδωρε.

Δόξα, Ήχος πλ. δ'.

Αθλητικήν άνδρείαν * εύσεβως καθοπλισθείς, 'Αθλοφόρε Χριστου, *
καὶ λογικήν λατρείαν * μυστικώς ὑπερμαχών, τῆ δυνάμει

αὐτοῦ * τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς * καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνὲς * ἀσθενὲς ἀπέδειξας * καταφρονῶν τῶν βασάνων * καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. * 'Αλλ' ὡ * θείων δωρεῶν * καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * ἀπὸ πάσης περιστάσεως * τῆ πρεσβεία σου σῶζε * τοὺς ἐκ τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Και νον. Της Ερρτής, Ήχος β΄.

Ο Κτίστης ούρανοῦ καὶ γῆς * ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο * ὑπὸ Αγίου Συμεών τοῦ πρεσβύτου σήμερον * αὐτός γὰρ ἐν Πνεύματι 'Αγίω ἔλεγε· * Νῦν ἡλευθέρωμαι· * εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Είς τον Στίχον των Λίνων, Στιχηρά προσόμοια της Έρρτης. Ήχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.*

πάντα τῆ χειρί * περιέχων ὡς Κτίστης * καὶ δεσπόζων ἀπάντων, * ὑπὸ χειρῶν Πρεσβύτου * ἐν τῷ ναῷ προσάγεται. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Αγάλλου, Συμεών,* καὶ ἡ *Αννα εὐφραίνου· * ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη *
ὁ Λυτρωτής τοῦ κόσμου * ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φως είς ἀποχάλυψιν έθνων.

:

Αέλυσαι τῆς φθορᾶς, * Συμεών θεοφόρε, * ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα * κατέχοντα βαστάζων. * εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Του Αγίου, Ήχος πλ. δ΄.

Αθλητικόν συστησάμενος στάδιον κατά τῆς πλάνης * ἡνδραγάθησας, Θεόδωρε, * τῆ πυριφθόγγω γλώττη σου * καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· * διὸ καὶ σὺν Αγγέλοις χορεύων, μακάριε, * αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν * ἐν τῆ ἡμέρα τῆς κρίσεως.

Καὶ νον. Τῆς Εορτῆς, Ἡχος βαρύς.

ος είς ἀποκάλυψιν έθνων * ἡλθες ἐπὶ γῆς ἐξ οὐρανοῦ, Σωτὴρ ἡμων· * καὶ προελθών ἐκ τῆς Παρθένου * ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών· * ἔδει γάρ σε, Ζωοδότα των ἀπάντων, * ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, * ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν * κατὰ τὸ ῥῆμά σου, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπή του "Ορθρου "Ακολουδία ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει είς Μεγαλομάρτυρας.

THE Θ' . TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταυτή τη ήμερα άποδιδοται ή Εορτή, εί ούκ έστι ή επσαρακοστή, και ψαλλονται πάντα της Έρρτης: την δε 'Ακολουθίαν του Αγίου λέγομεν έν τοῖς 'Αποδείπνοις, ή μετά του Αγίου Ναραλάμπους. Εί δὲ ἔστι Τεσσαρακοστή, ή 'Ακολουδία του Τριφδίου και του Άγιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Τίχος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Πόμοις * πειθαρχών τοῦ δι' ἡμᾶς * σάρχα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, * χαὶ πάθος τίμιον, * Μάρτυς ὑπομείναντος * θεομαχάριστε, * τὴν ἀγάπην ἐτήρησας * τὴν πρός τὸν πλησίον, * νόμου τὸ χεράλαιον * οὐσαν χαὶ τῶν Προρητῶν * ὅθεν * χαὶ μαχάριον τέλος * είληρας, πηγῆ τῆς ἀγάπης * νῦν, ὧ Νιχηφόρε, παριστάμενος.

Τ΄ λίνεις * τὸν αὐγένα τῶ Θεῷ, * ὧ τὰ πάντα χλίνει τὸ γόνυ, *

K λίνεις * τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, * ῷ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, * Μάρτυς θαυμάσιε, * κάραν ἐκτεμνόμενος, * καὶ χωριζόμενος * τοῦ γενναίου σου σώματος, * Χριστῷ δὲ τῆ πάντων * κεραλῆ ἑνούμενος * καθαρωτάτῳ νοί· * οῦ νῦν * τῷ ρωτὶ πλησιάζων * αἴ- τησαι ἡμῖν, Νικηρόρε, * πᾶσι ρωτισμόν τοῖς εὐρημοῦσί σε.

) είθροις * τῶν αἰμάτων σου, Σορὲ, * τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων * τὴν γτην ἡγίασας: * πνεύματι δὲ πνεύματα * ἐχαροποίησας * ἀσωμάτων Δυνάμεων. * Μαρτύρων ἀγέλας * πάσας δὲ ἐραίδρυνας, * ταύταις ἐνούμενος, * Μάκαρ, * ὡς γενναῖος ὁπλίτης, * ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, * καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέξαι * τὴν ἰχέσιον ψόὴν * τῶν σῶν οἰχετῶν, Θεοτόχε, * ἢν σοι προσάγομεν. * Δέσποινα, διάσωσον * ἀπορουμένους ἡμᾶς, * χαὶ χινούνων ἐξάγαγε * τὴν ποίμνην σου ταύτην * πίστει σοι προσπίπτουσαν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. * σὺ γὰρ * τὸν Σωτῆρα τεχοῦσα, * ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ * ἐχτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

ΤΙ Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Οτε * ή άμιαντος 'Αμνάς * ξβλεψε τον ίδιον ἄρνα * ἐπὶ σραγήν ώς χριὸν * θέλοντα έλχόμενον, * θρηνοῦσα ἔλεγεν * 'Ατεχνώ-

σαι νϋν σπεύδεις με, * Χριστέ, τὴν τεχοῦσαν; * τί τοῦτο πεποίηχας, * ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; * ὅμως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω * σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν συγκατάβασιν, Φιλάνθρωπε.

Έαν δε τύχη έκτος της Τεσσαρακοστης, λεγείτο έξης Ίδιόυ.ελον.

Δόξα, Τίχος πλ. β΄. Τωάννου Μοναχού.

Στοειξας πασιν έμφανως, * 'Αθλητά Νιχηφόρε, * ὅτι τὸν πλησίον ο μὴ ριλων, * οὕτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται. * διόπερ * αὐτὸς μὲν εἰλιχρινως * ἀγαπήσας Σαπρίχιον τὸν ὁμόδουλον, * ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερώθης ἔρωτα, * καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας * ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. * Σαπρίχιος δὲ ὁ δυσώνυμος * ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, * ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ. * ῷ νῦν αὐτὸς παρεστώς, * καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. "Ολην ἀποθέμενοι. *

Τετραυματισμένον με * ταῖς ληστριχαῖς τῶν Δαιμόνων * ἐρόδοις, καὶ κείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν
ὁδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * καὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσκεψαι, * οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον * τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, * καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· * ὅπως σε δοξάζω * καὶ
πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * Μήτηρ
ἀειπάρθενε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Τομραία, ὡς ἔφησεν * ὁ Συμεὼν, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀπορρήτω λόγω * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὁρυττόμενον, * χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον * καὶ ὁδυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητρικῶς * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, * τὸ καινὸν μυστήριον;

'Απολυτίκιου. 'Ο Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν του Ψαλτηρίου, λέγεται ό Κανών, οὐ ή 'Ακροστιχίς'

Κλεινόν εν 'Αθλοφόροις Νικηφόρον ἄσμασι μέλπω. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. δ'. Ό Ειρμός.

» Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω-» Α σαϊκή ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελούσα θάλασσαν· * Ίσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδίτην διέσωσεν, * ἄσμε
 τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην την του βίου θάλασσαν, * καὶ κυματούσαν δεινώς * τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος * πειρασμούς καὶ πάθεσιν, * ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος * πρὸς γαλήνην βαθεΐαν * ὡς εὐεργέτης μετάβαλε * Μάρτυρος, Χριστέ, ταῖς ἐντεύξεσιν.

Λελογισμένη διανοία, Πάνσορε, * τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς * τὸ τῆς ὁργῆς πάθος * εὐσεβῶς ὑπέταξας * καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες * Σαπρικίῳ σπουδάζων * διαλλαγῆναι, θεσπέσιε, * νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

Ένδεδυμένος του Σταυρού την δύναμιν, * έρρωμενέστερον * τῷ δυσμενεϊ, Μάρτυς, * συμπλακείς κατέρραξας, * καὶ νικηφόρος γέγονας * προκληθείς φερωνύμως, * ὧ Νικηφόρε πανεύρημε, * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ισοσθενή, όμοφυή καὶ σύνθρονον * καὶ όμοούσιον * τὴν τριρεγγή αἴγλην * τῆς μιᾶς Θεότητος * όμολογοῦντες σέβομεν, * ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις * ἀδιαιρέτως κηρύττοντες * Λόγον σὺν Η ατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θ εοτοκίον.

Νούς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον * τὸ ἀκατάληπτον * κατανοεῖν ὅντως * ἀτονεῖ, Πανύμνητε: * τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, * ἐν γαστρί σου σκηνώσας, * ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, * φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Όδη γ΄. Ο Είρμός.

» Ο στερεώσας κατ' άρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ τὴν
» Υῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, * τῶν
» ἐντολῶν σου στήριξον· * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου ဪ Αγιος, μόνε
» Φιλάνθρωπε.

Ο Νικηφόρος προκληθείς * ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη * νικηφόρος τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόρον * τῷ τῆς χάριτος φωτὶ * διασκεδάσας ἔλυσε, * κράζων. Οὐκ ἔστι πλήν σου * "Αγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.

Νενεχρωμένον διά σὲ * πεπιστευχώς τὸν Δεσπότην, * αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις, * τὴν ἐχούσιον αὐτοῦ * ἐπιποθήσας νέχρωσιν, * ὡς νιχηρόρος Μάρτυς * θεία δυνάμει ρωννύμενος.

Έπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστὴς, * ἐν Οὐρανοῖς στεφανίτης * ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος * ἀναδέδεικται σαρῶς, * σὺν ᾿Ασωμάτων τάξεσι * κράζων· Οὐκ ἔστι πλήν σου * Ἅγιος, μόνε Φιλάνθρωπε. Τριαδικόν

Νοῦ ἐχ μεγάλου τοῦ Πατρός * ἐξορμηθέντα τὸν Λόγον, * ἐχπορευθὲν δὲ καὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα * διδαχθέντες εὐσεβῶς * τοῖς

θεοπνεύστοις δόγμασιν, * όμολογούμεν πάντες * ἄχτιστον μίαν Θεότητα. Θεοτοχίον.

Απειρογάμως έχ Πατρός * τόν πρό αἰώνων τεχθέντα * έν γαστρί σου συλλαβοῦσα, Παρθένε, * ἀπεγέννησας ήμεν * Θεόν όμοῦ καὶ ἄνθρωπον, * ἐν ἐχατέρᾳ φύσει * τέλειον, οὐ διαιρούμενον.

Κάθισμα Ήγος πλ. δ΄. Την Σοφίαν καὶ Λόγον.

* Τντολών τοῦ Κυρίου ἐχπληρωτής * πεφηνώς, χατηλλάγης τῷ Τοῦσμενεῖ * πρός σὲ τὴν διάνοιαν * τὴν αὐτοῦ, * Μάρτυς, ἔχοντι, * χαὶ τὴν διὰ τοῦ ξίφους * τελείωσιν είληφας * ἀντ' ἐχείνου, μάχαρ, * Θεοῦ σε χαλέσαντος * ὅθεν νιχηφόρον * φερωνύμως δειχθέντα * αὐτὸς ἐστεράνωσεν * ὡς Δεσπότης ἀξίως σε. * ᾿Αθλορόρε ἀἡττητε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

σου * πτὰ, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, * προσφέρω σοι, Δέσποινα, * ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου * σὺ γὰρ ὑφθης σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια, * πειρασμῶν καὶ βλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα * ὅθεν ὡς ἐκ μέσου * φλογιζούσης καμίνου * ἡυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, * ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι * Θεοτόκε, βοήθει μοι * πρεσβεύουσα τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων δοθῆναί μοι * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Αυτρωτήν * ή άμνας θεωρούσα έν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα, * και πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * 'Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * όρώσης σου τὴν σταύρωσιν * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε· * ἤ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄρεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδή δ΄. Ο Είρμός.

» Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *

» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατριχοὺς κόλπους μὴ λιπὼν * καὶ

» τὴν ἡμετέραν πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διό σὺν τῷ Προφήτῃ *

» ᾿Αββαχοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, * ὡ Νικηφόρε, τετύχηκας, * θείας αἴγλης, * μάχαρ,

κατηξίωσαι, * θείου φωτὸς ἀκτινοειδῶς * νῦν ἀντανακλάσεις *

τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, * θεόφρον, ἀντιπέμπεις * τοῖς ἐν

πίστει βοῶσι· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ * Μάρτυσι συναριθμούμενος * έλυσας γαρ* πλάνην τὴν πολύθεον * ξίρει τμηθείς σὺ τὴν κεραλὴν, * καὶ ταῖς των αἰμάτων * ροαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας * εἰδώλων τὴν ἀπατην, * τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων * Τἢ δυνάμει σου δόξα, Φιλανθρωπε.

Ο τούς θεσμούς * σοῦ μὴ ρυλάξας Σαπρίχιος, * σῆς γυμνοῦται, * Σῶτερ, θείας χάριτος * καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωχώς, * τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων * στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος * διό σου τῆς δικαίας * ἐχπλαγέντες προνοίας * Τῆ δυνάμει σου δόξα, χραυγάζομεν.

1 $\frac{1}{2} \frac{2}{2} \frac{2}{2} \frac{2}{2} \frac{2}{2}$

Φῶς ὁ Πατὴρ * ἄναρχον καὶ πάντων αίτιον, * φῶς ὁ Λόγος, * φῶς ἱ Πνεῦμα τὸ "Λγιον, * ἐκ τοῦ Πατρὸς ώσπερ ἐκ πηγῆς * πρό πάντων αἰώνων * ἀρράστως ἀπαυγαζόμενα· * τρισήλιος Θεότης * ἐν μιᾳ τῇ οὐσίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται.

()ESTSXISA.

"Ολον έν σοι * άναχαινίζει τον ἄνθρωπον, * δλος ὅλη, * Πάναγνε, ενούμενος * ὁ πατριχούς χόλπους μὴ λιπών, * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * οἰχῆσαι χαταδεξάμενος, * ὁ πλούτω εὐσπλαγχνίας * έχουσίως πτωχεύσας, * καὶ πλουτίσας τον χόσμον Θεότητι.

'Ωός ε'. Ο Είρμός.

- » Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τὸ ἄουτον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *
- » άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » ὁδούς μου κατεύθυνον, δέρμαι.

Ροῆ τῶν σῶν αἰμάτων * τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἤρδευσας * ἀροριζομένη * εἰς ἀργὰς τετραρίθμους, μακάριε, * ἀρετῶν ἐνθέων· * ἐξ ὧν ψυχῶν, ὧ Νικηρόρε, * ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ο σπορεύς τῆς κακίας * τῆ μνησικακία τον δείλαιον ῆρπασε· * τῆς χρηστότητος δὲ * καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εῖλκυσεν * ἀντ' ἐκείνου θεῖον, * φωτοειδῆ, ἡγλαϊσμένον, * Νικηφόρον, θεόφρονα Μάρτυρα.

Ίερεύεται, Σώτερ, * τό σόν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος· * ταῖς γὰρ ἐχ πλευρᾶς σου * ὁ Θεόρρων ρανίσι σταζόμενος, * τῶν αὐτοῦ αἰμάτων * σοὶ τοὺς χρουνοὺς ἀντιχομίζει, * διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος.

Τριαδίχον.

Σωτηρίας χρηπίδα * τὴν ὁρθοδοξίαν εἰδότες, συνάναρχον * τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον * χαὶ τὸ "Αγιον Πνεῦμα χηρύττομεν, * ἐν τρισὶ προσώποις * μίαν ἀρχὴν, μίαν οὐσίαν, * μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοχίου.

Νοερῶς ἐμυήθη * Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια· * Οὐρανοῦ γὰρ πύλην * ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, * καὶ ἐκ σοῦ, Παρθένε, * σωματωθείς, δικαιοσύνης * τοῖς ἐν σκότει ὡς "Ηλιος ἔλαμψεν.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τρυσσος άμαρτιών * καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, *

» Τλ καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως * συνωθεῖ ἀπογνώσεως · * ἀλλ' αὐτὸς

» τὴν κραταιὰν * χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, * καὶ ἐκ φθο
» ρᾶς με ἀνακάλεσαι.

"Ιασαι τὴν συντριβὴν * τῆς ψυχῆς μου, Νικηφόρε θεόφρον, * καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον * διαλύσας ἀπέλασον * λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ * θείας λαμπρότητος, ἰκετεύων * τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν, μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ * τρικυμίαν, 'Αθλητὰ Νικηφόρε, * τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίφ * καὶ ταῖς αὕραις τοῦ Πνεύματος * εὐσταλῶς διαπερῶν, * Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι * τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

"Ηθλησας μαρτυριχώς * καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, * τὰς μηχανὰς ἀνδρείως * διαλύσας τοῦ δράκοντος * καὶ παθῶν ὡς κοινωνὸς, * μάκαρ, γενόμενος τοῦ Δεσπότου, * νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αι νοεραὶ * τῶν 'Αγγέλων ἐχπληττόμεναι τάξεις,* τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα * πρὸ αἰώνων χαὶ Πνεύματι * ἐχ γαστρός σου σαρχιχῶς * βρέφος τιχτόμενον χαθορῶσαι, * Θεογεννῆτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄.

Ή παρθένος σήμερον. *

Τερωθείς, 'Αοίδιμε, * τῆ τοῦ Κυρίου ἀγάπη, * καὶ τὸν τούτου, ἔνδοξε, * Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, * ἤσχυνας * τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, * ἤθλησας * μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας· * διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης * ὁπλίτης, μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.
Ο Οἶχος, πρὸς τό· Τὴν Ἐδέμ.

Men. Tom. III.

Συναξάριον.

 $T_{\eta}(\Theta)$, του αύτου μηνός, Μυήμη του Αγίου Μάρτυρος $N(\epsilon)$ φόρου.

Στίγοι.

Τόν έχ παλαιού χλητικόν Νιχηφόρον, Τμηθέντα γνώθι πρακτικόν Νιχηφόρον. Φασγάνφ άμφ' ένάτη, Νιχηφόρε, δειροτομήθης.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωλή ζ'. 'Ο Είρμός.

» () διά τουτο οἱ Πατδες * ἐν τῆ καμίνω ἀγαλλομένω ποτέ: *

» ώς εν λειμώνι * χορεύοντες, εψαλλον· * Εύλογητός ὁ Θεός * :

» των Πατέρων ήμων.

Ό θάνατος γέγονε * σοὶ, Νιχηφόρε, διαβατήριον * ἐχ τῶν ἐντεῦθεν, μάχαρ, * πρὸς οὐρανόν σε χαὶ τὰ οὐράνια * διαβιβάζων, 'Αγγέλοις συμψάλλοντα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

"Ρωννύμενος πάθεσι * τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, * το μετέωρον διμια * καὶ ἐπηρμένην ὁφρὺν κατέβαλες * εἰς γῆν, Θεόφρον, * κραυγάζων τῷ Κτίστη σου· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Όδον μαρτυρίου σου * ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, * πλατυνθείς τὴν καρδίαν * τἢ ἐνεργεία τοῦ θείου Πνεύματος· * καὶ νῦν προθύμως * κραυγάζει σοι, Δέσποτα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν πρώτον καὶ ἄναρχον * γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον * άπαθῶς καὶ ἀχρόνως, * καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον * πὸν Πατέρα * εἰδότες, κραυγάζομεν * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

'Αμφότερα πέφυκας * Παρθένος Μήτηρ, Θεοκυήτορ άγνη, * έν γαστρὶ συλλαβοῦσα * Θεόν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, * έν ἐκατέρα * μορρή γνωριζόμενον, * θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον. $\Omega \delta \gamma \ \gamma : \ O \ Eίρμός.$

» ΄ τηπταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο Τύραννος * τοϊ:

» 1 θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-

» ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν,

» άνεβόα, * οι Πατδες, εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σημειωθείς τῆ χάριτι * τοῦ Σωτῆρος, αὐτόκλητος * σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· * καὶ νίκην ἀράμενος * κατ' ἀντιπάλων, Μάρτυς Χριστοῦ, * τοῖς νικητικοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, * ἐνθέως ἀναμέλπων· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστιχωτέρα κλίμακι * κεχρημένος τῷ αἴματι, * πρός τόν ὑπέρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα * τὸ αἴμα τὸ ἴδιον * σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, * τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγών μεθοδείας, * καὶ χαίρων ἀνακράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Αγιασθείς δι' ύδατος, * Νιχηφόρε, καὶ πνεύματος, * καὶ μαρτυρικοῖς περοινιγμένος αίμασι, * Μαρτύρων μετέσχηκας * τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητος, ὧ παμμάκαρ, * ἐν ἡ νῦν ἀνακράζεις· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν * ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι * μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, * ἀγέννητον, ἄναρχον, * ὑπερτελῆ Θεότητα, * δημιουργικὴν καὶ Βασιλίδα τῶν ὅλων, * οἱ Παίδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(-)ερτοχίον.

Ίερωτέρα πέρηνας, * Θεοτόκε πανύμνητε, * τῆς ὑπερχοσμίου τῶν ᾿Αγγέλων τάξεως· * τὸν τούτων γὰρ τέτοκας * Δημιουργόν καὶ Κύριον * ἐκ παρθενικῆς ἀπειρογάμου νηδύος, * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις * ἀσυγχύτως, ἀτρέπτως, * μιᾶ δὲ ὑποστάσει * Θεὸν σεσαρχωμένον. $\Omega \hat{\rho}_{i} \theta \cdot \hat{\rho}_{i} \hat{\rho}_{i} \hat{\rho}_{i} \hat{\rho}_{i}$

» Τξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ » πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ώρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικώς, *

» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε, » Θεοτόκε, * 'Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὡραϊσθεὶς * ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αϊματος * μαρτυριχοῦ * θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν * τοῦ χοσμηθέντος σώματος * καὶ χαλλωπισθέντος ἐν τῷ σταυρῷ * τῷ πάθει τῷ τιμίῳ * τοῦ πάντων εὐεργέτου, * ὧ Νιχηφόρε παμμαχάριστε.

Έθελχθης του Δεσπότου ταϊς καλλοναϊς, * ών οὐδὲν ώραιότερον, ἔνδοξε * καὶ τῆς αὐτοῦ * σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς * καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, * ζίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν * ἡρέθισας τυράννους, * πυρούμενος τῷ πόθῳ, * ὧ Νικηφόρε, τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρώς κατὰ τῆς πλάνης, Μάρτυς Χριστοῦ, * ἀριστεύσας, καὶ ταύτην τρεψάμενος, * ὡς νικητὴς * στέρος ἐκομίσω τῆ κο-

ρυφή * τό των χαρίτων, ενδοξε· * και νϋν συγχορεύεις μαρτυρικώς * Μαρτύρων ταϊς χορείαις, * παμμάκαρ Νικηφόρε, * περί τον θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατρός έξ άγεννήτου θεοπρεπώς * τον λίον γεννηθέντα δοξαζοντες * καὶ το εύθες * Πνεϋμα προ αιώνων έκπορευθέν, * τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν * τῆς ὑπερουσίου καὶ άρχικῆς * Τριάδος ἡνωμένας * ἐνώσει ἀσυγχύτω, * καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

'Ωράθης, ω Παρθένε, Μήτηρ Θεοῦ * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἐαυτοῦ * ο̄ν ἐ Πατὴρ ἡρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων, ὡς ἀγαθός: * ο̄ν νῦν και τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται. 'Εξαποστειλάριον. 'Ο οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. *

Φερώνυμος εδείχθης * της νίκης, ω Νικηφόρε, * άγάπη καὶ μαρτυρίω * νενικηκώς τους Τυράννους * δθεν καὶ νίκης τὸ στέφος * εδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τή χραταις σου σχέπη * ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς * ἡμᾶς, 'Αγνή, '
τοὺς σοὺς δούλους * φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. * σὲ γὰρ χεχτήμεθα μόνην * χαταφυγήν ἐν ἀνάγχαις.

Είς του Στίγου των Λίνωυ, τα Στιχηρά της 'Οκτωήχου. Και ή λοιπη 'Ακολουθία του 'Όρθρου ώς σύνηθες.

καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει είς Μάρτυρας.

THE I'. TOY ATTOY MHNOX.

Μνήμη του Αγίου Ίερομάρτυρος Χαραλάμπους του Θαυματουργού.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Έν ταύτη τη ήμερα, εί ούκ έστι Τεσσαρακοστή, συμψαλλεται καὶ ή Ακολουθία τοῦ Αγίου Νικηρόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΗΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρά,

Ήχος πλ. β΄. "Ολην αποθέμενοι. *

Ολος έχ νεότητος * ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, * τοῦτον ἐπεπόθησας, * καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν * ἡχολούθησας. * χαθαρθείς πάσης δὲ * τῶν παθῶν χηλίδος, * θείαν χάριν χατεπλούτησας * τετίν ἰάματα, * χαὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. * χαὶ Μάρτυς

έχρημάτισας, * πάσαις προσβολαϊς τῶν κολάσεων * ἀκλόνητος μείνας * δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· * δν ἐκτενῶς καθικέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τλοις προσηλούμενος * σοῦ τὸ μαχάριον σῶμα * τὸ χαρτεριχώτατον, * ἀθλητὰ Χαράλαμπες, * χαὶ ἀήττητον, * τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον * χαὶ τὸν νοῦν ἄσυλον * διετήρεις, συντριβόμενος * θεῖος γὰρ ἔρως σε * ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, * χαὶ ρέρειν τῶν χολάσεων * ἄπασαν ἰδέαν ἡρέθιζε, * Μάρτυς ἀθλοφόρε, * Χριστοῦ τῶν παθημάτων χοινωνέ, * δν παρρησία ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

πρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον * καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν * ἀθλήσας κεκλήρωσαι * καὶ τὴν αἰωνίζουσαν * ἀγαλλίασιν, * Ἱερεῦ ὅσιε, * 'Αθλητὰ τίμιε, * Στρατιῶτα γενναιότατε, * ὁ τὰ στρατεύματα * καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος * αἰμάτων σου τοῖς ρεύμασιν * ἄρδην κατακλύσας, τῇ χάριτι * καὶ θεία ἐντεύξει * νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, * καὶ παρρησία δεόμενος * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τετραυματισμένον με * ταῖς ληστριχαῖς τῶν δαιμόνων * ἐφόδοις, καὶ χείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν ὁδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * χαὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἔπίσχεψαι, * τῶν πεπτωχότων ἀνόρθωσις, * δώρησαι τὴν ἴασιν * χαὶ τὴν σωτηρίαν μοι, Δέσποινα, * ἵνα σε δοξάζω, * χαὶ πόθφ καταχρέως ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * μόνη μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ρομραία, ὡς ἔρησεν * ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμφαντα * ἀπορρήτω λόγω * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευρὰν δὲ ὁρυττόμενον, * χεϊράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον, * καὶ ὁδυρομένη * ὡλόλυζες βοῶσα μητρικῶς * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, * τὸ καινόν μυστήριον!

'Απολυτίκιον'

Ο μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών τοῦ Αγίου. 'Ωδὴ α'. 'Ήχος πλ. β'. 'Ως ἐν ἡπείρφ πεζεύσας. *

Τοροβατών εὐρροσύνως * τὰ νοητὰ * οὐρανών σχηνώματα, * χαὶ λαμπόμενος φωτὶ * ἀνεσπέρω, ρῦσαί με παθών * ταῖς πρεσβείαις σου, Σορὲ, * ὅπως ὑμνήσω σε.

Ή φωτοφόρος σου μνήμη * ήλιακὰς * ἀπαστράπτει χάριτας, * καὶ φωτίζει τοὺς πιστώς * ἐν αὐτἢ τιμώντάς σε, χαρᾶς * λαμπροτάτης ἀληθώς, * Μάρτυς, ἐπώνυμε.

Ταϊς τῶν αἰμάτων ρανίσι * τὴν ἀλμυρὰν * ἀπιστίας θάλαςσαν * κατακλύσας, ποταμός * εὐσεβείας γέγονας, Χριστοῦ * καταρδεύων ἀληθῶς * τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

(HESTSKISY.

'Αμαρτιών καταιγίδες, * καὶ λογισμών * ἐναντία κύματα, * καὶ παθών ἐπαγωγαὶ * ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν· τῆ σῆ, * Θεοτόκε, κραταιặ * πρεσβεία σώσον με.

 $\Omega \cap \gamma$ Oùx Estiv "Aylog ms sú. *

() ὑχ ἐστιν ὅλως ἐξειπεῖν * τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, * ἄπερ ἔδρασας ἐτι * ἐν τῷ βίῳ περιών, * χαὶ πρός Θεόν μετελθών, * 'Λθλοφόρε * Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θεία χρατυνθείς,* τὸ ἀνίσχυρον θράσος * τῶν ἀνόμων καθείλες * στρατιώτης ὡς στερρός, * Χαράλαμπες ἀθλητὰ, * ὡς ὁπλίτης * θείας παρατάξεως.

Αίμάτων ρεύσαντες χρουνοί * σοῦ τοῦ σώματος, πᾶσαν * ἀσεβείας τὴν φλόγα * καὶ δεινὴν πυρκαϊὰν * κατέσβεσαν. τῆς τρυφῆς * τὸν χειμάρρουν * σοὶ δὲ προεξένησαν. Θεοτοκίον.

Αγίων "Αγιον Θεόν * τέτοχας, Παναγία, * άγιότητος οἶχος * δεδειγμένη χαθαρός * χαὶ πύλη, μόνος Χριστός * ἢν διῆλθε * σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Καθισμα, Ήγος γ. Θείας πίστεως.

Ττύλος ἄσειστος τῆς Ἐχχλησίας, * λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰχουμένης, * ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· * χαὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, * τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σχοτόμαιναν. * Μάρτυς ἔνδοξε, * Χριστόν τὸν Θεὸν ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

() εία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη Πάναγνε Παρθενομήτορ,* χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπεράρασα, * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ἐερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * ἀποχάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

ἐν Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

'ωδή δ'. Χριστός μου δύναμις. *

Σραΐος γέγονας * χρισθείς έν αίματι * τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, * Σε καὶ καλλοναῖς * ταύτης κατηγλάϊσαι, * Χαράλαμπες, τῶν 'Αθλητῶν * ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα * τῆ σῆ συνέτριψας, * 'Αθλοφόρε, ἀνδρεία, * ναόν σαυτόν * τοῦ 'Αγίου Πνεύματος * καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς *

στήλην δείξας και υπόδειγμα.

Εἰς ὑψος αἴροντες * τὰς χεῖρας, "Ενδοξε, * οἱ τοῦ σκότους προστάται * σοῦ τὰς πλευρὰς * ἔξεον τοῖς ὄνυξι, * τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ * προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

Ήλίου ελαμψας * εν γῆ φαιδρότερον, * ἀπελαύνων συντόνως * πλάνης ἀχλὺν, * νύχτα χαχέσπερον * τῆς τῶν παθῶν ἐπιβροῆς * ταῖς ἀχτῖσι τῶν θαυμάτων σου. Θεοποχίον.

Ίσχὺς καὶ ὑμνησις * Χριστός ὁ Κύριος * ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας * ὑπερβολῆ, * Πάναγνε, χρηστότητος, * καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς * τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

'Ωο΄΄΄΄, ε΄. Τῷ θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ. *

ε τη δ θείον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς * πάθη ὑπομείναντος στεἰρῶς, *

Κάρτυς Χριστοῦ, μιμησάμενος, * φέρεις τὰς ἐν ὅλφ * σώματι,
ἔνδοξε, * τῶν ἡλων προσηλώσεις * χαρτεριχώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν * Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρὶ * ἐπανορθούμενος, Πάνσορε, * λόγον τοῖς ἀλόγοις * σαρῶς ἐντίθησι * λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε * διαγορεύουσιν.

Τοῖς ὀβελίσχοις περονηθεὶς, * ἔτρωσας χαρδίαν τοῦ δεινοῦ *
τῶν γηγενῶν πολεμήτορος * λόγχη τῆς ἀνδρείας * καὶ καρτερίας

σου, * θεόφρον 'Αθλοφόρε * άξιοθαύμαστε.

Θεοτοχίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου, 'Αγαθή, * τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν * ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, * καὶ πρὸς σωτηρίας * τρίβον ὁδήγησον, * ἡ μόνη τὸν σωτῆρα * Χριστὸν κυήσασα.

'Ωρή ς'. Του βίου την θάλασσαν. *

Α αμπτήρ έχρημάτισας * τῷ τῶν ἄθλων σου φωτί * φωταγωγῶν $\int \mathbf{k}$ τὰ πέρατα, * ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ * τυράννων ἐνώπιον, * 'Αθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ένθέου πυρούμενος * άγαπήσεως πυρί, * τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως * τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, * Χριστοῦ τὰ θαυμάσια * τοῖς ἀπίστοις δειχνύων, 'Αξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος * ἀθανάτου, τῆς σαρκός, * Χαράλαμπες, ἐνέκρωσας * τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῆ * νεκροὺς ἐξανέστησας, * ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

GESTSKISY.

Παθών με κλονούμενον * ἐναντίαις προσβολαϊς, Μήτερ θεώ, στερέωσον, * ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγήν· * πρός σὲ γὰρ κετέρυγον * τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κοντάκιον, ΊΙγος δ΄. Επεράνης σήμερον. *

Θησαυρόν πολύτιμον * ή 'Εκκλησία * τὴν σὴν κάραν κεκτηται, * Ιερομάρτυς 'Αθλητὰ * τροπαιορόρε Χαράλαμπες * ώ και χαίρει * τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ό Οίχος.

Τόν στερρόν όπλιτην * και Χριστοῦ στρατιώτην, * και μεγεν έν Μάρτυσι * Χαραλάμπη τόν πανένδοξον * συνελθόντες ευφημήσωμεν: * ὑπερ Χριστοῦ γὰρ και τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἡγωνίσατο, * και τὴν ὁρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, * τὴν πλενην τῶν εἰδιώλων κατήργησε, * βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, και τὴν κάραν ἐτμήθη χαίρων και ἀγαλλόμενος * διό και τον στέρανον είληρε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ 'Τψίστου, * και συμπολίτης 'Αγγέλων ἐγένετο. * Όθεν ἡ 'Εκκλησία τῶν 'Ορθοδόξων * τουτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, * και εὐρημίαις κατασπερουσα, * και πολλῶν δεινῶν και νόσων ἀπαλλαττομένη, * χαιρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}/I'$. του αύτου μηνός, Μνήμη του Άγιου Ίερομάρτυσα Χαραλάμπους.

Στίχοι

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐχ ξίφους,

Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τη δεκάτη, Χαράλαμπες, έδν τμήθης ἀπό λαιμόν.

Ταίς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Οι πατδες έν Βαβυλώνι. *

Προσομιλών ταϊς βασάνοις * καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, * 'Αθλο φόρε Χριστοῦ, * ὡς χρυσίου ὁβρυζότερος γέγονας, * καὶ ἱερὸν ἀνάθημα * ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Tων προσευχών σου τη δρόσ ϕ * παρανομούντων ή κάμινος * κατεσβέσθη, Σορέ, * καὶ ἐρρύσθης, μελφδών τῷ ποιήσαντι * E^{ij}

λογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός των Πατέρων ήμων.

Τη παρατάσει των ἄθλων * δένδρον ἐφάνης ὑψίχομον, * σν σχιάζων Πιστοὺς * ἐχ φλογώδους ἀμαρτίας χραυγάζοντας * Εὐλογητὸς εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς των Πατέρων ἡμων.

Θεοτοχίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη * ἐν τῆ πανάγνω νηδύι σου, * Θεοτόχε 'Αγνὴ, * εὐφροσύνης τὴν χαρδίαν μου πλήρωσον, * τὸ χατηρὲς διώχουσα * τῶν παθῶν, ἀειπάρθενε.

'Ωοη η'. Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις. *

Ταϊς ροαϊς τῶν αἰμάτων * ἔτι σταζόμενος, * τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει * ὡραϊζόμενος, * τῷ νικητικῷ * εὐπρεπῶς διαδήματι * κεκαλλωπισμένος * Θεῷ παρέστης, Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη * οὐ κατεκάλυψαν * τὴν ἀνδρείαν σου, Μάρτυς, * καὶ γενναιότητα· * ἡ τῶν διωκτῶν * οὐκ ἡμαύ-ρωσεν ἔνστασις * σοῦ τὴν λαμπροτάτην, * θεόφρον, καρτερίαν.

Ίερεύς τε καὶ Μάρτυς * ἀκαταγώνιστος, * στρατιώτης γενναῖος * καὶ στύλος ἄσειστος, * ἔρεισμα Πιστών, * ἀσεβείας ἀντίπαλος * ὄντως ἀνεδείχθης, * θεόφρον 'Αθλοφόρε.

Θεοτοχίον.

'Ο τὰ πάντα ποιήσας * θείφ βουλήματι * βουληθείς ἐν γαστρί σου * ἄχησεν, "Αχραντε, * ρεύσαντας ήμᾶς * ἀναπλάσαι βουλόμενος- * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

 $\Omega \delta \eta \theta'$. Θεόν * ἀνθρώποις.

Ο ὑ πῦρ, * οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, * οὐ διωγμός, * οὐ θλῖψις, οὐ λιμός, οὐδὲ χίνδυνος, * οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια * ἴσχυσε τῆς ἀγάπης * ὄντως χωρίσαι σε * τοῦ πεποιηχότος, ᾿Αθλητὰ * ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς * ὀνύχων τοὺς τῆς νεκρώσεως * ἀποβαλών * χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος * σεαυτὸν, 'Αθλοφόρε, ἐκόσμησας· * ὅθεν σὺν παρρησία, Μάρτυς ἀήττητε, * πάντων τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ * χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς * καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος * παρεκτική * ή μνήμη σου τῷ κόσμῷ ἀνέτειλε, * τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, * πάντας φωταγωγοῦσα· * ἢν ἐορτάζοντες, * σχοίημεν πταισμάτων ἰλασμὸν * ταῖς ἰκεσίαις σου. Θεοτοκίον.

Παθών * κλυδώνιον συνταράσσει με, * καὶ τῶν κακῶν * βυθίζει τρικυμία, Πανάμωμε· * κυβερνήτην Χριστόν ἡ κυήσασα, * χεϊρά μοι βοηθείας * ἔκτεινον, σῶσόν με, * μόνη προστασία τῶν πιστῶς * μακαριζόντων σε.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

υθέως πυρσευόμενος * τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, * τὸν ὑπερήφανον ὅριν * ἀνδρείως, μάκαρ, καθεῖλες, * καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, * Σεβῆρον τὸν παράφρονα, * ἤλεγξας, ὥ Χαράλαμπες, * καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω * παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Men. Tom. III.

() ESTSX (SV.

THE IA. TOY ATTOY MINOS.

Μρημη του Άγιου Τερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, **Κύριε ἐπέπραξα,** Ιστωμέν Στίχους σ΄, και ψάλιο : Στιγηρα προσόμοια.

Πγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

την τη ἀσκήσει βλαστήσας, * "Οσιε Βλάσιε, * ἰερωσύνης δέξη"

Το δόσπερ φοίνεξ δικαίως * ἐξήνθησας, παμμάκαρ, * καρποὺς θετοὺς * μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, * τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυπν ἐμρανῶς * καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

μ ο οιμαντικώς διαπρέψας, * Ιερομάρτυς Χριστού, * ἀθλητικού; ἀγώνας * ὑπομείνας γενναίως, * ἔν δι' ἀμφοτέρων * στέρα λαβών, * ἐν ἐκατέροις κοσμούμενος * δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλη-

τιχοίς. * διό πρέσβευε σωθήναι ήμας.

είφ ρωσθεϊσαι γυναίχες * ζήλφ τῆς πίστεως, * τοῖς ὑπερτίμος * ἄθλοις * τῆς καλῆς μαρτυρίας * ἐστέρθησαν σὺν τέχνοις.* Θαῦμα φρικτόν! * τὴν κεραλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, * καὶ ἐν αὐτῷ νυμρευθεῖσαι, ὑπέρ αὐτοῦ * τὰς κεραλὰς ἐναπετμήθησαν.

Σ προμηθέα σε πάντων * ὑμνοῦμεν, Βλάσιε, * καὶ λογικῶν θεράπον Χριστοῦ, * αὐ ἀλόγων πασχόντων * πάντας γὰρ ἰσχύεις,* θεράπον Χριστοῦ, * εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς * τὴν γὰρ τοῦ Ινεύματος χάριν πεπλουτηκώς, * δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

γ - ριστός τό ζῆν σοι, παμμάχαρ, * καὶ τό θανεῖν ἀληθῶς * κέρδος ἐδείχθη πίστει, * κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, * Βλάσιε θεόφρον, * ἐπεὶ δι' αὐτὸν * προθυμότατα τέθνηκας * καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντὸς * εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, και νον, Θεοτοκιον, ομοιον.

΄ ππὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * προστρέχω πάντοτε· * ἐπὶ τοὺς Κ΄ σοὺς προσρεύγω * οἰκτιρμοὺς καθ' ἐκάστην * ὑμνῶν καὶ εὐ-λογῶν σε, * καὶ τὴν πολλὴν * ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος * τοῦ σοῦ Υἰοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς * ἢν ἐνδείκνυται, Θεόνυμρε.

ή Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Αναρτηθέντα ώς είδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ᾿Αμνὸν * ἡ ἄμωμος
Τίαρθένος, * θρηνωδοῦσα ἐβόα· * Γλυκύτατόν μου Τέχνον, *
τί τὸ χαινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ χατέχων τὰ πάντα
ἐ ἐν τῆ χειρὶ * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρχί;

Ικάν δε τύχη έκτος της Τεσσαρακοστης, λέγε τὰ έξης

💂 `Ιδιόμελα.

Δόξα, Έλχος πλ. β΄. Γου Σπουδιπου.

Βλάσιε, * ἐξήνθησας δαυίτικῶς * ῶσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς Κυρίου, * καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· * ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνοῦσα ἐν οἴκψ Θεοῦ, * τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου * τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, * ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου * ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, * ἐξ οῦ πιόντες * εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πλησθείημεν· * καὶ συμφώνως συνελθόντες * ἐν τῆ σεβασμία μνήμη τῆς σῆς τελειώσεως * μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, * ἐν τὸς τὰς τὰς καιρούμενοι λαβεῖν * διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον, Θεοτοκίον.

Θεόν εκ σου σαρκωθέντα έγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε· * αὐτόν εκέτευε * σωθήναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ή Σταυροθεοτοκίου. Τριήμερος ανέστης.

Πάναγνος ώς είδε σε * επί Σταυροῦ χρεμάμενον * θρηνω-Ε οδοῦσα * ἀνεβόα μητρικώς. * Υίε μου καί Θεέ μου, * γλυκύτατόν μου τέχνον, * πώς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Είς του Στίχου, τὰ Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, ΊΙγος δ΄. Βύζαντος.

()ς καλός παιδοτρίβης * καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας * τῆ εὐσεβείας * τῆ εὐτεργεία καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου * γυναϊκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρός ἀγῶνας μαρτυρικοὺς, * τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν * ρωννύων ἐν Χριστῷ· * μεθ' ὧν * τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως καλῶς τετελεκὼς, * εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλη * διπλῷ στεφάνῳ * τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, * καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς * τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νον. ()εοτοχίον. 'Ως γενναΐον έν Μάρτυσι. *

Ἡ Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Ος ἐώραχε, Κύριε, * ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου * ἐν Σταυρῶ χρεμάμενον ἐξεπλήττετο, * καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· * Τί το: ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ἀλλὰ, δέομαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

` Δπολυτίκιον, Ἡγος ο΄.

Αποστέλων γενόμενος, * την πράξιν εύρες, θεόπνευστε, * εἰς θεωρίας ἐπιβασιν. * διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὁρθοτομῶν, * καὶ τῆ πίστει ἐνήθλησας μέγρις αίματος, * Ἱερομάρτυς Βλάσιε. * Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δέξα, καὶ νον, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οῦ τ ᾿Ακροστιχίς:

"Γμνοις χροτώ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως. Ο Ίωσήφ. 'Ωδή α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Εξρμός.

΄Ασμα * ἀναπέμψωμεν, λαοί, * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν * τῷ
 ᾿Αἀπαλλάξαντι * τὸν Ἰσραἡλ δουλείας, * ὡδὴν ἐπινίχιον *
 ἔδοντες χαὶ βοῶντες * Ἦσωμέν σοι * τῷ μόνῷ Δεσπότη.

"Γμνοις * τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν * καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν * άνευφημοῦντος πιστῶς, * Υριστοῦ Ἱερομάρτυς, * τὸν νοῦν μου καταύγασον * αἴγλη φαεινοτάτη, * παβρησίαν * ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Νύχτα * άθείας άστραπαϊς * τοῦ ἱεροῦ χηρύγματος * ἀπομειώσας, φωστήρ * χοσμούμενος ἐδείχθης * θαυμάτων λαμπρότησι * ρέγγει τε μαρτυρίου, * χαὶ τὴν χτίσιν * πᾶσαν χαταυγάζεις.
Θεοτοχίου.

"Ολην * καθαράν σε ευρηκώς * ὁ καθαρός ἐσκήνωσεν * ἐν τῆ νηδύι σου, * ἀγνή Παρθενομήτορ, * καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε * διχα τῆς ἀμαρτίας, * ἵνα πλάγης * ἡμᾶς ἀπαλλάξη.

(1) ***
(1) **
(2) **
(1) **
(2) **
(1) **
(2) **
(1) **
(2) **
(2) **
(3) **
(4) **
(5) **
(6) **
(7) **
(7) **
(8) **
(8) **
(9) **
(9) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(2) **
(1) **
(2) **
(3) **
(4) **
(5) **
(6) **
(7) **
(8) **
(8) **
(9) **
(9) **
(9) **
(9) **
(9) **
(9) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) **
(1) *

» \mathbf{E} στερεώθη * ή χαρδία μου έν Κυρίφ, * ύψώθη χέρας μου έν \mathbf{E} Θεφ μου * έπλατύνθη * έπ' έχθρούς μου το στόμα μου *

Οἱ ταῖς ἀχάνθαις * συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου *-ἀπαύστως, * Βλάσιε, συμπτωμάτων, * σῆς πρεσβείας * τῆ δρεπάνὴ χαθαίρονται, * προστάτην σε προσχαλούμενοι.

Τη πρός το θεΐον * ἀνανεύσει όλικωτάτη * βασάνων * ἤνεγκας τρικυμίαν, * ξεομένης * τῆς σαρκός σου ὡς πάσχοντος * ἐτέρου σὺ διακείμενος.

 Ω ς ἰεράρχης, * ὡς ἀἡττητος ἀθλοφόρος, * ὡς θεία * δόξη ἡγλαισμένος, * ἀχροτάτφ * ἐρετῷ νῦν παρίστασαι * πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου.

Θεοτοχίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν * ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, * ὡς πάντων * οὖσαν ἀγιωτέραν * ἐν αἰνέσει * γενεαὶ μακαρίζουσιν * ἀνθρώπων, Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Τρεσβαστήσας ως δένδρον πανευθαλές * έν τῷ οἰκῳ Κυρίου,
Ερουργέ, * πολλοὺς κατερύτευσας * πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον. * καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου * καλῶς ἡγησάμενος, * δεσμευθεὶς
ἐσράγης * θυσία γενόμενος * τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν * ὡς ἀρνίον σραγέντι, * καὶ χαίρων ἀνέδραμες * πρὸς αὐτὸν, Πάτερ Βλάσιε. * Διὰ
τοῦτο βοῶμέν σοι. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοχίον, όμισιον.

λιὰ χόσμον, Παρθένε, τὸν χοσμικὸν * καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμὸν * ἐν κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα. * πρὸ γὰρ τούτου, Κόρη, * ὑπῆρχον ἀκόσμητα, * ὡς βροτῶν μὴ βλέπειν * δυναμένων τὸν Κύριον. * ὅθεν ἀμφοτέρων * κοσμιότης κοσμία * ὡράθης, Μητρόθεε, * κοσμιότητι Τόκου σου. * τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμησας * κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ. * καὶ 'Λγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον * κατακοσμεῖς ὑπερκάλως * ἐν σοὶ, κόσμοσώτειρα.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ * ἀλόλυζε δακρύουσα, * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους, * Θεὲ ὑπεράγαθε, * ἀνεξίκακε Κύριε. * "Ηι πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐρ' ἡμᾶς, * καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * ἀὐτοῦ τὰ παθήματα.

'Ωδη δ'. Ο Είρμος.

» Τξ όρους κατασκίου, * Λόγε, ὁ Προφήτης, * τῆς μόνης θεστόχου, * μέλλοντος σαρχοῦσθαι * θεοπτικώς κατενόησε, και εν φόβφ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Έχων την ψυχην * ἀύλω φωταυγεία, * Μάρτυς καὶ παμήν,* φαιδρώς αὐγαζομένην, * δικαστικών πρό βημάτων ἔστης ἀνδρείως,* ὁμολογών Θεου την σάρκωσιν.

Μύστης, Ίερεὺς * καὶ Μάρτυς στερηφόρος, * στύλος ἀκλινης * καὶ βάσις εὐσεβείας, * καὶ ἀληθείας ἐδραίωμα ἐγνωρίσθης * τῆ Ἐκκλησία, Μάρτυς Βλάσιε.

"Αρνας λογικούς * ἐποίμανας όσίως * θῦμα δὲ δεκτόν * προσήχθης τῷ Δεσπότη * όλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, * 'Ιερομύστα πανσεβάσμιε.

'Ρήσει σου σοφών * χειλέων ἀπερράγη * χείλη πονηρά, * λαλοϋντα βλασρημίαν * είς τον των δλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, * 'Ιεροκήρυξ ἀξιάγαστε.

(けをうてつべいない)

Τόμον σε καινόν * προειδεν ὁ Προφήτης * έχρντα Θεοῦ * τὸν Λόγον γεγραμμένον, * τὸν διαβρήξαντα, Κόρη, τῆς ἀμαρτίας * τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

'Ωδη ε'. Ο Είρμος.

Τον ζόρον της ψυχης μου * διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ
 ὁ Θεός, * ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος * διώξας της ἀβύσσου, *
 καὶ δώρησαί μοι τὸ φῶς * τῶν προσταγμάτων σου, Λόγε, * ίνα
 ὁρθρίζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας άνδρειως * τῆς σαρχός τὰς αἰχίσεις, ᾿Ασίδιμε, * ἐν τῷ δεινῶς τραυματοῦσθαι, * τὴν πλάνην τραυματίζων * καὶ καταράσσων ἐχθροὺς * τῇ πρός Θεόν ἀνυψώσει, * Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρφ τον προσπαγέντα * έν τῷ πάθει σου εἰχονίζων, Μακάριε, * τὰς τῆς σαρχός ἀλγηδόνας * ὑπέφερες γενναίως, * x^{2i} νιχητῆς γεγονώς * συνηριθμήθης ἀξίως * μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ένθέφ πεποιθήσει * προσευχών σου μάστιξι θήρα συνώθησας* άποβαλέσθαι την θήραν, * ην άδικως συνέσχε, * πιστοῦ γυναίου πληρών * συμπαθεστάτη καρδία * την αίτησιν, Βλάσιε.

Υμνούμεν σε, Μαρία, * την θεώσασαν των άνθρώπων το ρύραμα * τη ύπερ νοῦν σου λοχεία, * και άναπλάσασαν * καταρθαρέντας ήμας * και συντριβέντας άπάτη * τοῦ δρεως, Πάναγνε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Ιλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὰ γὰρ ἐβόη-» σα, * xal ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι γορός * σεπτών γυναίων, 'Αρίδιμε. * ρωσθείσαι γάρ του Σταυρού * δυνάμει συνέτριψαν * έχθρου πολυμήχανον * χεραλήν, χαι νίχης * άνεπλέξαντο διάδημα.

Έρρωσθη το άσθενες * Θεού δυνάμει και γάριτι * ίδου γάρ νεανικώς * γυναϊκες ήρεστευσαν, * τον όφιν πατήσασαι * τον ποτέ την Εύαν * Παραδείσου έξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρών * δαιμόνων άψυχα ξόανα, * έπουρανίου ναοῦ * χειμήλια ἔμψυχα * ἐαυτὰς προσήξατε, * καὶ τῶν πρωτοτόχων * Έχχλησίαν έφαιδρύνατε.

()ESTOXIOY.

Ο θρόνος ό του Θεού * των Χερουβίμ ό ὑπέρτερος, * νεφέλη ή του φωτός, * ψυχής μου τὰ δμματα, * Παναγία, φώτισον, ' καὶ παθών άγλύος * τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ήγος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

θεΐος βλαστός, * τό ἄνθος τό ἀμάραντον, * ἀμπέλου Χριθστοῦ * τὸ κλημα τὸ πολύφορον, * θεοφόρε Βλάσιε, * τοὺς ἐν πίστει τελούντας την μνημην σου * εύφροσύνης πλήρωσον της στζς, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμων.

Ο Οίχος, πρός τό: Τράνωσόν μου.

म म ύρω Θεού χρισθείς ο Θεόφρων, * εὐκλεής ἰεράρχης * λειτουρ-Ανός τε Θεου * έν πράξεσι θείαις δέδεικται· * και 'Αθλοφόρων έν ταϊς χορείαις * άθλοφόρος ώράθη και στεφανίτης: * τῆς 'Ααρών * ύπερήρθη θυσίας ώς Χριστού μιμητής. * σύν "Αβελ αξμα τό τούτου * άνακράζει Θεώ την σραγην αὐτοῦ· * καὶ θρόνω θείφ τοῦ κτίσαντος * παρεστώς σὺν Αγγέλων στρατεύμασι, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τή ΙΑ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Τερομάρτυρος Βλασίου, Αργιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίγοι.

Λαιμόν Βλάσιος έχχοπείς διά ξίφους, 'Αλγούσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.

Ένδεκάτη Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκός ἀτειρής. Τη αυτή ήμέρα, οι "Αγιοι δύο παϊδες, οι συναθλήσαντες τῷ

Αγίφ Βλασίφ μετά των έπτά γυναικών, ξίφει τελειούνται.

Στίγ. Βαβαί τοσαύτης παιδίων εὐθαρσίας!
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποΐον ἐχτμηθῆ φθάσαν.
Κτείνει γυναϊχας ἐπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῆ γυναιχών συσγεθείσας δειλία.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωρή ζ'. Ο Είρμός.

» Γρών Χαλδαίων ή κάμινος * πυρί φλογιζομένη * εδροσίζετ:
» λογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμών:

Φωτισμού θείου εμπλεων * χτησάμενος χαρδίαν, * ἀπροσχόπως παρέδραμες * προσχόμματα τῆς πλάνης, * ἐχθρῶν διαβήματα * ὑποσχελίσας, Σορέ, * τῆ παρουσία σου.

'Ραντισμῷ τῶν αἰμάτων σου * πλάνης φλόξ ἀπεσβέσθη. * τῷ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου * ἡ κτίσις ἐρωτίσθη, * κραυγάζουσα, Βλάσιε. * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ού σχιαζς, ούχ αἰνίγμασιν * δν ἐπόθησας βλέπεις, * πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον * λυθέντων τῶν ἐσόπτρων * καὶ μέλπεις γηθήμενος * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

(-)ESTONISY.

Νυσταγμῷ χρατηθέντα με, * Παρθένε, ἀμελείας, * ἀμαρτιας χατέλαβεν * ὑπνος θανατηφόρος: * διὸ μετανοίας με * πρὸς ζωηφόρον αὐγὴν, * Αγνὴ, ἐξέγειρον.

'Ωδη η'. Ο Είρμός.

στεγάζων ἐν ϋδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσση * ὅριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ ὑμνεῖ "Ηλιος,*
 σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει * ϋμνον πᾶσα κτίσις * τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ως χριός έθελόθυτος, * ώς ιερείον δεχτόν, * ώς άμνός ἄχαχος * χαίρων προσήχθης * τῷ τυθέντι 'Αμνῷ * εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, * χαὶ Μαρτύρων συνήφθης όμηγύρει, * μέλπων σὺν 'Αγγέλοις * τὴν ὶερωτάτην, * Παμμάχαρ, ὑμνφδίαν.

Σταλαγμοίς των αιμάτων σου * ἀποξηράνας βυθόν * ἀθείας, Μάρτυς, * ἔβλυσας κόσμφ * ἰαμάτων κρουνούς, * παύοντας καύσωνα * παθημάτων παντοίων των ἐν πίστει * σοὶ καταφευγόντων, * καὶ ὑπερυψούντων * Χριστόν εἰς τοὺς αἰωνας.

Οὐχ ἀρνούμεθα Κύριον * τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, * ἱερῶν γυναίων * χορὸς ἐβόα * ὁ μαχάριος: * ὅθεν ξεόμεναι, * καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρω * κάρας ἐκτμηθεῖσαι, * ἔχαιρον ὑμνοῦσαι *
Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Ίεράν σε προήγγειλαν, * Παρθενομήτορ, φωναί * ἐσομένην, Κόρη, * τοῦ Ποιητοῦ σου * ὑπὲρ φύσιν τρορόν, * γέννησιν ἄρρητον * ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» τη ον προδηλωθέντα * ἐν ὅρει τῷ Νομοθέτη * ἐν πυρὶ καὶ βάτῷ » τόχον * τὸν τῆς 'Αειπαρθένου * εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σω- » τηρίαν * ὑμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

 Ω ς ὑπερρυεῖ κλίμακι * τῷ αϊματι, Μάρτυς, * ἐπιβὰς, τὰς ἄνω μονὰς * κατέλαβες, ὑραῖος * ἀγλαίαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, * καὶ τῷ στεροδότη σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγή "Ηλιον * ποθοῦσαι γυναϊκες, * καὶ τῶν ἡδυπνόων, Χριστὲ, * ὁσφρανθεῖσαι σου μύρων, * διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν πάθος, * καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἡξιώθησαν.

Ήμεροφαής ὡς ἀστήρ ταῖς ἄνω χορείαις αὐλιζόμενος, Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην τοὺς γεραίροντας ζοφερων έγκλημάτων τρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, δεόμεθα. Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις Χριστόν * τόν διακρατούντα * οἰκουμένην πᾶσαν χειρὶ, * ἀγνὴ Παρθενομῆτορ, * ὅν ἰκέτευε ὡς Υἰόν σου καὶ Κτίστην * σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Έξαποστειλάριον. Έν πνεύματι τῷ ἰερῷ. *

π αρτύρων σε ώράϊσμα, * Ίερέων το κλέος * γινώσκομεν, πανόλβιε * Βλάσιε Ίεράρχα· * ώς θῦμα γὰρ προσήνεγκας * σεαυτον, καὶ τέθυσαι * τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν * ἐκουσίως ἐλθόντι * ἀγαθότητι ἀφράστω * καὶ βουλήσει ἀρρήτω.

Ετερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον * τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· * αὐτὸς γὰρ ό Θεὸς ἡμῶν * τέρασι παραδόξοις * καὶ θαύμασι πολυτρόποις * τὸν σοφὸν Ἱεράρχην * καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε * Βλάσιον, δν τιμῶντες * καὶ τὴν αὐτοῦ * ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, * ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα * ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

γητών με τὸ πλανώμενον * πρόβατον παραβάσει * Θεὸς ὁ πλα-Ι στουργήσας με, * σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν * ὑπέδυ, ἄχραντε Κόρη· * καὶ λαβών με ἐπ' ὤμων * εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε * συνεδρία τιμήσας * τῆ Πατρικῆ· * οὐ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγγνίαν * καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα * προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει είς Ίερομάρτυρας.

72

THE IB'. TOT ATTOT MINOS.

Μνήμη του εν Αγίοις Πατρός ήμων Μελετίου, Αρχιεπισκόπου Αντιοχείας της μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήγος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Γελετήσας, μαχάριε * Ίεράρχα Μελέτιε, * νόμον τὸν σωτήριον, χαθώς γέγραπται, * ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι * ἀσχησεως χείμενον, * χαὶ χαρπούς τῶν ἀρετῶν * προβαλλόμενον χάριτι * τοῦ φωτίσαντος * τὴν ἀγίαν ψυχήν σου, * χαὶ παντοίων *
δεχτιχὴν ἐργασαμένου * πνευματιχῶν ἐπιλάμψεων.

ραιώθησαν, Πάνσορε, * γραφικώς σιαγόνες σου * ώς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, * καὶ τὴν τρυρὴν διαπτύουσαι * ἐρέσει, Μελέτιε, * τῆς τρυρῆς τῆς νοητῆς * ἢν Χριστός σοι χαρίζεται * προσδεξάμενος * τοὺς πολλούς σου ἀγώνας * καὶ τὸν ζῆλον * τὸν διάπυρον, δν ἔσχες * προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Τη γκρατεία εμάρανας * τῆς σαρκός τὰ σκιρτήματα. * καὶ πασεαυτόν ἐφαίδρυνας. * καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς * τῷ Χριστῷ ἱερούρἐν πίστει ἐκπελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τη σαρχί χαθ' ὑπόστασιν * ένωθέντα τὸν ἄσαρχον * καὶ Πατρί συνάναρχον Λόγον, Πάνσορε, * δίχα τροπής χαὶ συγχύσεως * σορῶς ἐδογμάτισας· * ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς * καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, * ἐξ ὧν σύγχειται * καὶ ἐν αῖς θεωρεῖται, * εἰς ὑπάρχων * ἀδιαίρετος τῷ ὄντι * τοῦτο κἀχεῖνο νοούμενος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Το θαλάσση με πλέοντα, * ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, * ἐν νυχτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον. * ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον * τόν νοῦν μου, Πανάμωμε, * καὶ εὐόδωσον ποιεῖν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα. * ὅπως εὕροιμι * ἐν ἡμέρα τῆς δίκης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν * ὁ προσφυγών ἐν τῆ σκέπη σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.
Τόν ἀμνόν καὶ Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδήρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο· * Τὰ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλω τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, Μακρόθυ-

με; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Απολυτίκιον, Ἡχος ο΄. Κανόνα πίστεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οὖ ή 'Ακροστιχίς'

Τούς σούς ἐπαίνους ἐξυραίνω, Παμμάχαρ. Ποίημα Θεοσάνους.

'Ωος α'. Ήγος πλ. ο'. Ο Είρμός.

- » Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω-» Αρματηλάτην Φαραώ έβύθισε * τερατουργούσα ποτέ * Μω-
- » λασσαν· * Ἰσραηλ δὲ φυγάδα * πεζόν όδιτην διέσωσεν, * ἀσμα » τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότη παρεστώς ὁλόρωτος * φωτὶ τῆς γνώσεως, * τὸ ζορερὸν όμμα * τῆς ψυχῆς μου φώτισον, * καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον * τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις· * ὡς Ἱεράρχης γὰρ, "Οσιε, * ἔγεις παρρησίαν, Μελέτιε.

Ο ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός καθήμενος * ὁ συναίδιος * καὶ συμφυἡς Λόγος * τῷ τεκόντι, κήρυκα * τῆς ἐαυτοῦ θεότητος προχειρίζεται μόνος * ὡς ᾿Αποστόλων ὁμότροπον * σὲ νῦν, θεοφόρε Μελέτιε.

Υπό τῆς θείας φωτισθείς ἐλλάμψεως * τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς * μονογενῆ Λόγον * ἄχτιστον, αἰώνιον * θεολογήσας, "Όσιε, * τοὺς 'Αρείου συμμάχους * ὁμόρρονάς τε συνέχεας, * θεία παντευχία φραξάμενος. (Θεοτοχίον.

Σεσαρχωμένον, Παναγία, τέτοχας * τον πριν ἀσώματον * θεαρχιχόν Λόγον· * μόνη έξ αίῶνος γὰρ * ἀχτῖσι χαθαρότητος, * Παρθενίας τε χάλλει * χαὶ παναμώμοις χαρίσμασι * πέφηνας ἀξία, Πανάμωμε.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο στερεώσας κατ' άρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, * καὶ τὴν » Υῆν ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, * ἐν τῆ πέτρα με, Χριστὲ, * τῶν » ἐντολῶν σου στήριξον * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου * "Αγιος, μόνε » Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν * ἀδάμαντος χεχτημένος, * τὸ σαθρόν σὸ τῆς αἰρέσεως δόγμα * εὐσεβεία πυρσωθείς, * Πανόλβιε, χατέπαυσας· * διὸ πιστοί σε πάντες * ὑμνοις, θεόφρον, δοξάζομεν.

Όμοιωθείς δι' άρετων * τοῖς τοῦ Χριστοῦ 'Αποστόλοις, * τὴν ἐχείνων αὐθεντίαν χαὶ θρόνον * ἐχληρώσω προφανῶς, * Μελέτιε πανένδοξε, * ὀρθοδοξίας στύλος * χαὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υίοθετούμενος Θεῷ, * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον * οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, * ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ * συνάναρχον καὶ σύθρονον, * Δημιουργόν καὶ Κτίστην * τῶν γεγονότων, Θεόληπτε.

Σοῦ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς * γαστέρα κατασκηνώσας * ἐσαρκώθη. Θεομήτορ, ὡς οἰδε, * καὶ διέσωσεν ἡμᾶς * τοῖς ζωηρόροις πάθεσιν. * ὅθεν σε σωτηρίας * πύλην, Παρθένε, γινώσκομεν.

Κάθισμα, Ήχος πλ. ο΄. Την Σορίαν και Λόγον.

Μελετήσας ήμέρας τε και νυκτός * έν τῷ νόμφ Κυρίου, Πάτες σορέ, * ὡς ξύλον κατάκαρπον * ἐρ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος * ρυτευθέν ὡράθης: * διὸ ἱεράτευσας * τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, * ᾿Λρειου τὸ ἄθεον * καὶ τοῦ Σαβελλίου * τὸν κακόδοξον τρόπον * σαρῶς βὸελυξάμενος * ὁρθοδόξφ ρρονήματι, * Ἱεράρχα Μελέτιε. * Πρεσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐρρτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.
Δόξα, ὅμοιον.

Τήν σορίαν του Λόγου καταμαθών, * καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλών, * πᾶσιν ἀνεκήρυξας * τὸν τῆς χάριτος λόγον· * καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας * λαξεύσας τῆ γλώττη σου, * ἐν αὐτεῖε ἐχάραξας * τὰ θεῖα διδάγματα· * ὅθεν καὶ τοῦ γνόρου * διαβὰς τῆν νερέλην, * καλυπτόμενος σώματι * ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, * Ἱεράρχα Μελέτιε. * Ἡρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο των όλων Δεσπότης και Ποιητής * έξ άγράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, * προστάτιν σε έδειξε * των άνθρώπων, Παναμωμε· * διά τουτο πάντες * πρός σε καταρεύγομεν, * ίλασμόν πταισμάτων * αιτούμενοι, Δέσποινα, * και αιωνιζούσης * λυτρωθήναι βασάνου * και πάσης κολάσεως * της έκεισε, δεόμεθα, * και έν πίστει βοωμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τὰῷ και Θεῷ, * τοῦ δοθηναι πᾶσι, Κόρη, ἀρεσιν * τοῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι * τῆ σκέπη τῆ θεία σου. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ο σταυρόν ύπομείνας ὡς ἀγαθός, * τοῦ 'Αδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, * μόνε ἀναμάρτητε, * ὑπεράγαθε Κύριε, * τοῦ θανάτου, εὖσπλαγχνε, * τὸ κράτος κατέλυσας, * καὶ τῷ πάθει σου. Δέσποτα, * τὸν κόσμον διέσωσας. * ὅθεν, Ζωοδότα, * τὴν πεσοῦσαν ὑυχήν μου, * οἰκτείρησον, δέομαι, * ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, * δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε. * καὶ δός μοι, πανοικτίρμον Θεὲ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν ὡς εὖσπλαγχνος. * ὅτι μόνος ὑπάρχεις * ρώσει ἀναμάρτητος.

'Ωδή δ΄. 'Ο Είρμός.

- » 📉 ύ μου ίσχύς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, * » 🚄 σύ μου άγαλλίαμα, * ὁ πατριχούς * χόλπους μὴ λιπών * χαὶ
- » την ημετέραν * πτωχείαν έπισχεψάμενος: * διό σύν τῷ Προρήτη *

» 'Αββακούμ σοὶ κραυγάζω· * Τῆ δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Έπιφανώς, * Ίερομύστα, διέπρεψας * τὸν τοῦ Πέτρου * θρόνον κληρωσάμενος * του πρωτουργώς * παρά του Χριστού * γειροτονηθέντος. * οὖ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, * Υἰὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος * τόν Σωτήρα δοξάζων * διδαχαίς ταϊς έχείνου έπόμενος.

Παντοδαποίς * κεκοσμημένος χαρίσμασι, * Μοναρχίας * κήρυξ έχρημάτισας * τής έν Πατρί * καί μονογενεί * Λόγφ νοουμένης * καὶ Θείω Πνεύματι, Πάνσορε: * Μονάδα γάρ οὐσίας * ἐν Τριάδι προσώπων * ύρεστώτων έδιδαξας, "Όσιε.

'Ανακραθείς * κάλλει τῷ πρώτω, Θεσπέσιε, * καὶ τῆ αἴγλη * τούτου συμμορφούμενος, * καὶ πυρσωθείς * θείαις άστραπαζς * κατά μετουσίαν * τῆ Ἐκκλησία φως δεύτερον * ἐγένου, Θεοφάντορ, * ρωτισμόν εύσεβείας * άναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Θεοτοχίον.

Ίνα μορφήν * την κεχωσμένην τοῖς πάθεσεν * ἐκζητήσης, * πλούτου άγαθότητι * Παρθενικήν * ώκησας νηδύν, * έξ ής ή Σορία * Θεοῦ ναὸν ψχοδόμησας. * δι' οῦ συνανεστράρης * τοῖς άνθρώποις, οίχτιρμον, * χαι διέσωσας χόσμου τὰ πέρατα.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τό φῶς τὸ ἄδυ-» Ι τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; * » άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως * πάντας τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος * ύπερῆρας, Πάτερ, * εὐγενεία ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, * καὶ πανάγνω γνώμη * καὶ σταθηρά θεοσεβεία, * θεοράντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Όλικαῖς προθυμίαις * τοὺς 'Αρειανόφρονας καταστρεψάμενος, * όρθοδόξω πίστει, * θεοφόρε, το κράτος ἐκύρωσας * ἐν Τριάδι ἔνα * Θεόν ήμιν άναχηρύττων, * παμμαχάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος * μύστης έχρημάτισας παναληθέστατος, * τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον * ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, * καὶ τὸ Θεῖον ΙΙνεύμα * όμορυες ΙΙατρί και Λόγω, * πανσεβάσμιε ΙΙάτερ Μελέτιε. OEOTOXION.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, * Ηάναγνε, Δυνάμεων σὲ μαχαρίζουσι, * γενεαί δε πάσαι * των άνθρώπων άξίως δοξάζουσι * διά σου γάρ μόνης * οί έπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις * συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόχον σου.

'Ωος ς'. Ο Είρμος.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * xzi » ἐκ βυθοῦ τῶν χαχῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γz; εξόησα, * χαὶ ἐπάχουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Έξτρανας ποταμούς, * Θεόρρον, τούς ττζ αιρέσεως: * τρέφξες δε πηγάς * δογμάτων δρθότητος, * άηττητος πρόμαχος * ττζ δρθοδοξίας * γεγονώς, ώ παμμαχάριστε.

Ξηράνας το θολερον * 'Αρείου ρείθρον και άθεον, * κατης δευσας δαψιλώς * της χάριτος νάμασι * πιστών τὰ συστήματα.' και της Έκκλησίας * την εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Τπάρχων διαπρεπής * ένθέοις ἐπιτηδεύμασιν * ἐγένου περιρενής, * ΙΙάτερ, πρακτικώτατος, * ἀκλόνητος σύμμαχος * τῆς θεσεβείας, * καὶ Ποιμένων προηγούμενος. Θεοτοκίου.

Φωτίζουσι τὰς ψυχάς * τῶν ὁρθοδόξως ὑμνούντων σε * αἱ ῥήσες τῶν Προρητῶν, * τὴν σὴν προμηνύουσαι * πανάχραντον σύλλη-ψιν * καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον * θεονύμρευτόν σου γέννησεν.

Κοντάκιου, Ήχος β΄. Τοξ τών αίμάτων σου ρείθροις.

Ορθοδοξίας τοξς τρόποις κοσμούμενος, * τῆς Έκκλησίας προστατης καὶ πρόβολος * ἐδείχθης, παμμάκαρ Μελέτιε, * καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, * λαμπτὴρ Έκκλησίας φαεινότας.

() ()ἐκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Των 'Αποστόλων όμότροπόν σε * καὶ όμόδοξον πάντες * έγνωκό τες πιστοὶ * καὶ σύνθρονον, Πάτερ "Όσιε, * καὶ τῆς Τριεὸς μύστην καὶ λάτριν, * καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς 'Εκκλησίας,' ὑπὲρ αὐτῆς * τὴν ψυχὴν σου, τρισμάκαρ, προθέμενον, * τῷ ζήλῷ τῆς εὐσεβείας * πυρσούμενον, θεόρρον Μελέτιε, * συμφώνως πάντε ἀνυμνοῦμέν σε, * τὴν σεπτήν σου γεραίροντες κοίμησιν, * λαμπτης 'Εκκλησίας φαεινότατε.

Συναξάριον.

Τῆ 1Β΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του εν Αγίοις Πατος ήμων Μελετίου, Αρχιεπισκόπου Αντιοχείας τῆς μεγάλης. Στίγοι.

> Τὰς χεῖρας αίρων Μελέτιος Κυρίω, Ταῖς χερσί σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει. Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδυ χθόνα πουλυβότειραν.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σώσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωοή ζ'. Ο Είρμός.

 * Θ εοῦ συγκατάβασιν * το πῦρ ἡδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ * διὰ τοῦτο οἱ ΙΙαῖδες * ἐν τῆ καμίν ἀγαλλομέν ποδὶ *

» ώς ἐν λειμῶνι * χορεύοντες, ἔψαλλον· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ » τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγία σε Σύνοδος * πρωτοστατούντα έσχε, Θεόληπτε, * ἢν τὸ "Αγιον Πνεϋμα * ἐχ τῶν περάτων εἰς ἔν συνήθροισεν * ὑμνολογοῦσαν * αὐτοῦ τὴν Θεότητα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ισότιμον ἔλαχες * τὴν προεδρείαν τοῖς 'Αποστόλοις Χριστοῦ, * καὶ τὴν ἔνθεον τούτων * διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, * καὶ πολιτείαν * μιμούμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον * πρός θεοπτίαν ἀνατεινόμενος, * τὴν τῶν αἰρετιζόντων * ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, * τοὺς εὐσεβεῖς δὲ * διδάσκων ἐκραύγαζες· * Εὐλογητός ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

 $^{\circ}$ Ως ἔσοπτρον, ἄχράντε, * σὺ τῆς ἀγίας στίλβουσα χάριτος * ρωτοτόχος, Παρθένε, * χαὶ Θεοτόχος, πάναγνε, γέγονας $^{\circ}$ * διὸ συμρώνως * τῷ τόχῳ σου ψάλλομεν $^{\circ}$ * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

- » Γ πταπλασίως χάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς Γ θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι *
- » περισωθέντας τούτους ίδων· * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν,
- » ἀνεβόα, * οι Πατδες, ευλογείτε, * Ίερείς, ἀνυμνείτε, * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Περιφανώς εδίδαξας * μίαν σέβειν Θεότητα * τὴν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Τἰῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δύναμιν ἄπειρον * καὶ βασιλείαν μίαν σαρώς, * τῶν ἰδιωμάτων ἀσφαλώς τηρουμένων * ἐκάστῃ ὑποστάσει, * ἢ καὶ ψάλλων ἐβόας· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Αγιωσύνης τέμενος, * 'Ιεράρχα, γενόμενος, * πάντας άγιάζεις τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι * χαλεῖσθαι σπουδάζοντας, * χαὶ τὴν εἰχόνα, ΙΙάτερ, τὴν σὴν * σχέσει τῆ πρὸς σὲ διαχαράττοντας πόθφ * χαὶ πίστει μελφδοῦντας· * 'Ιερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα * τὴν σὴν ποίμνην ἐρώτισας· * νῦν δὲ πρωτοτόχων Ἐκκλησίαν ηὕξησας * προσθήκη γενόμενος * τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασιν * ἰεραρχικαῖς καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις, * μεθ' ὧν βοᾳς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

()ESTSXISY.

Μεμυημένοι, Πάναγνε, * τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον, * καὶ την γενομένην διὰ σοῦ δρεπόμενοι * ψυχῶν ἀπολύτρωσιν * καὶ σωτηρίαν, κράζομεν * σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ 'Αρχαγγέλῳ τὸ Χαῷε,' βοῶντες, Θεοτόκε, * καὶ πιστῶς μελφδοῦντες. * Λαὸς, ὑπερυὑοῦ τε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

Έξεστη έπὶ τούτφ ὁ ούρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλαγη τε
 πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, * και

ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα των οὐρανων· * οἰό π.
 Ηεοτόχε, * Αγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσω.

'Λύλως τῷ ἀύλῳ παρεστηχώς, * δν καὶ Κτίστην τῶν ὅλων καὶ Κύριον * καὶ τοῦ Πατρός * Λόγον καὶ σορίαν οὐσιωοὰς * κει συμρυῶς ὑπάρχοντα * σὰ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, * αἰτούμενος μὴ παύση * σωθῆναι τοὰς ἐν πίστει * σὲ, Θεηγόρε, μακαρίζοντας.

Καμάτοις ἐνιδροῦντα πνευματιχοῖς, * καὶ προθύμως εἰσέτι μεχόμενον * ὑπὲρ αὐτοῦ * τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν * τὸ καθερὸν καὶ "Αγιον * Πνεῦμα, στερανῶσαν ὡς νικητὴν * προσέλεβο ἀξίως, * καὶ ταῖς ἄνω, Παμμάκαρ, * χοροστασίαις συνηρίθμητεν.

Αγώνας διανύσας τους ευαγείς, * και τον δρόμον τελεσες τον κάλλιστον, * και την όρθην * πίστιν έκδιδάξας πανευσεβώς. * δικαιοσύνης στέρανον * παρά του τών πάντων Δημιουργου * ἐδέξως Θεηγόρε, * συνόδω διδασκάλων * ύμνοις ἐξ ύμνων προπεμπόμενος (-) ες τοκίον.

 1 λοδίως, Θεοτόχε, διαπεράν * τον τοῦ βίου παράσχου μοι χλοδωνα, * τῶν πειρασμῶν * τὰς ἐπαναστάσεις χαὶ τῶν παθῶν 1 ὡς ἀγαθὴ πραύνουσα, * χαὶ χαθοδηγοῦσα πρός ἀρετῆς * οὐράνιον πορείαν, * ὅπως ὡς εὐεργέτιν * ἀχαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλαριου. Ο ούρανου τοῖς ἄστροις. *

Παμφαής ἐπέστη * τοῦ Ἱεράρχου ἐορτή: * δεῦτε προθύμως ἐν ταύτη * ἀνευφημήσωμεν Χριστόν, * τὸν θαυμαστόν ἐν Ἁγίοις * καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ε λπίς ἀπηλπισμένων, * καταφυγή Χριστιανών, * σύν Αποστό λοις, Προφήταις * και Μάρτυσι τόν σόν Υίον * ίκέτευε ὑπές πάντων * τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Είς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ: ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Μαρτινιανού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Τίγος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Α σχησιν ελόμενος * καὶ κακουχίαν, μακάριε, * ἐν σπηλαίοις καὶ Α δρεσι * σαυτόν ἀπεμάχρυνας * φυγαδεύων, Πάτερ, * καὶ ταῖς θεωρίαις * καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν * ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος * ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας * θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, * Θεοφόρε πανόλβιε, * Μοναζόντων τὸ καύχημα.

πάρτυς έθελούσιος * και δικαστής και κατήγορος * σεαυτοῦ ἐχρημάτισας. * πυρὶ γὰρ φλεγόμενος * ήδονῆς ἀτόπου, * πυρὰν λαυροτάτην, * Πάτερ, ἀνάψας, σεαυτόν * μέσον εἰσῆξας κατακαί τὸν σάλον τὸν ἄπειρον * εἰς γαλήνην μετήγαγεν.

π έσον κατεσκήνωσας * θαλάσσης, Πάτερ, τὰ κύματα * ἀπο-Τ΄ ρεύγων τοῦ δρεως· * κἀκεῖ δέ σοι θήρατρα * ὁ ἐχθρὸς προσάγει * τὴν διασωθείσαν * ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· * θηροὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος * τῆ χέρσῳ προσεπέλασας, * καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας * ξενιτεύων, θλιβόμενος, * Θεορόρε πανόλβιε.

Δόξα, και νον. Θεοποκίον, διμοιον.

Γενό χαϋνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυ-Ε χῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίου, δμοιου.

πταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευράν δρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα * Τί τοῦτο, Γιέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Έὰν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Γεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Men. Tom. III.

Δόξα, Ήχος 3'.

σου πιστώς τὸ μνημόσυνον. Παλαιστινών τὸ χύδος: *

Ταίροις, ἔντιμον χαὶ πολυθαύμαστον * Παλαιστινών τὸ χύδος: *

ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἡλιος, * χαὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ χαταρλέξας ἄπασαν δυναστείαν * τῶν μελῶν σου ἡψω πυρὶ, μαχάριε: * ἐν ὅρεσι γὰρ χαὶ ἐρἡμοις χαὶ νήσοις * πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε: * τὸ μὲν * ἐν ἐρἡμφ γύναιόν σοι παρεστέρατο, σορέ. * ἐλλὰ ὡ * Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, * Χριστόν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * ἰχετεύων μὴ παύσὴ * τῶν ἐχτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

του εί * των 'Αγγέλων ή χαρά, * συ εί των άνθρωπων ή δόξα, *
συ των Πιστων ή έλπις, * Δέσποινα πανάμωμε, * και προστασία ήμων * και πρός σε καταφεύγοντες * εν πίστει βοώμεν *
"Όπως ταϊς πρεσβείαις σου * εκ των βελών του έχθρου, * λύπης *
ψυχοφθόρου και πάσης * θλίψεως ρυσθείημεν πάντες * οι άνευρημοῦντές σε, Θεόνυμφε.

"Η Σταυροθεοτοκίου, διμοιου.

Τε * ἐν Σταυρῷ σε ἡ 'Αμνὰς * "Αρνα τὸν οἰχεῖον εωρα * χαταχεντούμενον * ἥλοις, ωλοφύρετο * ἐχπληττομένη σφοδρῶς."
καὶ δαχρύουσα ἔλεγε. * Πῶς θνήσχεις, Τἰέ μου, * θέλων τὸ χειρόγραφον * τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδὰμ * ῥῆξαι, * καὶ θανάτου λυτρῶσαι * ἄπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα * τῆ οἰχονομία σου, μαχρόθυμε.

Είς του Στίχου, τὰ Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου. Δόξα, "Ηχος β'.

Ιεποικιλμένος στολή άγνείας * καὶ πεπυρσευμένος ἐντεύξει θεία, * ἔνοικόν τε ἔχων Χριστόν * τόν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, * γυναικεία στολή οὐ συνηρπάγης, * οὐδὲ ἡδονὰς * σαρκός κατεδέξω, * ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ * τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων * καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρὸς * τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέρλεξας, * καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. * Διὸ πρέσβευε, * Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, * καὶ ἡμᾶς τοῦ δλεθρίου * καὶ αἰωνίου λυτρωθήναι πυρός.

Καὶ νον. Θεοτοκίον. Ότε * έκ τοῦ ξύλου σε.

Τεύσον * ταϊς δεήσεσεν, 'Αγνή, * τών σών οἰχετών, καὶ παράσχου * πηγὰς δακρύων ἡμῖν, * ἔνα ἀποπλύνωμεν * τών ἐγκλημάτων ἡμῶν * τὰς κηλίδας, Πανάμωμε, * καὶ σβέσωμεν φλόγα * τοῦ διαιωνίζοντος * καὶ πικροτάτου πυρός. * σὺ γὰρ * τῶν έξ δλης χαρδίας * σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα * ἐπιχαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τῆς * ἀγαθότητος τῆς σῆς! * ὥ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! * ὥ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς * καὶ μακροθυμίας σου, *
Λόγε προάναρχε! * ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν * ὁλοφυρομένη· *
Πῶς ὁ ὧν ἀθάνατος * θανεῖν ἡγάπησας; * Μέγα * τὸ μυστήριον
βλέπω! * ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, * ἄπερ ἐκουσίως καθυπέμεινας.

'Απολυτίκιου, 'Ήγος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν * δακρύων τοῖς ὁχετοῖς * ἐναπέσβεσας, Μακάριε· * καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα * καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα * χαλινώσας, ἐκραύγαζες· * Δεδοξασμένος εἶ, Παντοδύναμε, * πυρός καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανών, οῦ ἡ ᾿Απροστιχίς:

Μέλπω, μάχαρ, σοῦ τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. ήΗχος δ΄. Ο Ειρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα» λαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
» τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, και τὸν σταυρόν σου, "Οσιε, * ἀναλαβόμενος, * τῷ διὰ σὲ ἐκούσιον Σταυρόν * και ταφὴν ὑπομείναντι * ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, * πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Έν ὅρει τῆς ἀπαθείας, "Οσιε, * μένειν ἐλόμενος, * ταῖς πρός τὸ Θεῖον νεύσεσι νυχτὸς * χαὶ ἡμέρας ἐσχόλασας * διὰ νηστείας, πάνσοφε, * χαὶ ἐγχρατείας χαὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα τής Έχχλησίας, ἔνδοξε, * Χριστός σε ἔδειξε * φωτοβολοῦντα, Πάτερ, ἀρεταϊς * τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, * χαὶ τῶν ψυχῶν σχοτόμαιναν * πολυσχιδή ἀποδιώχοντα.

Θεοτοχίον.

Παρθένον καὶ μετὰ τόχον μόνην σε * μείνασαν ἔγνωμεν· * τὸν πλαστουργόν γὰρ ἔτεχες Θεὸν, * καὶ σαρχὶ ἐσπαργάνωσας * τὸν θεῖχαῖς δυνάμεσι * τὴν γῆν ὁμίχλῃ σπαργανώσαντα.

'Ωδη γ'. Ο Είρμός.

» Τύρραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐχχλησία σου, Χριστὲ, χράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * χαὶ χαταφυγὴ χαὶ στερέωμα.

'Ανύστακτον τον πυρσόν * τον της ψυχής διατηρών πνευματι, * τής νοητής ένδοθεν, * Όσιε, παστάδος έσκήνωσας.

'Ρεόντων παραδραμών * εύσεβοφρόνως τὰ περπνὰ, ἔσπευσας * τα μηδαμώς ρέοντα, * Μαρτινιανέ, έγχολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῷ * ἀσκητικής διαγωγής, "Οσιε, * πλάτος τερπνόν έφθασας * τό τοῦ Παραδείσου γηθόμενος.

(DESTSXIOV.

Οίχήσας σου την νηδύν * ό χατοιχών τόν ούρανόν, άλλον σε, * Μήτηρ Θεοῦ, ἔμψυχον * ὄντως οὐρανὸν ἀπειργάσατο. Κάθισμα, ἸΙχος α΄. Τοῦ λίθου σρραγισθέντος. *

Το πέτρα εύσεβείας * προσερείσας τον πόδα σου, * έχθρου ταϊς μεθοδείαις * ἀπερίτρεπτος έμεινας· * πυρί δὲ θερμανθείς τῶν ήδονών, * είς πῦρ σαυτόν ἐνέβαλες δειχθεὶς * ἐθελούσιος Μάρτυς, * έπισχοπή τή θεία δροσιζόμενος. * Δόξα τῷ δεδωχότι σοι ἰσχύν. * δόξα τῷ στεφανώσαντι· δόξα * τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ιάματα.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

Τὰς γετράς σου τὰς θείας * αίς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Πας-1 θένε Παναγία, * σαρχωθέντα χρηστότητι * προτείνουσα, δυσώπησον αὐτόν * λυτρώσασθαι ήμᾶς ἐχ πειρασμῶν * χαὶ παθῶν και κινδύνων * τους ευφημούντάς σε πόθω, και βοώντάς σοι· * Δόξα τῷ ἐνοιχήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ προελθόντι ἐχ σοῦ· δόξα * τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόχου σου.

"Η Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Υπαυρφ σου προσπαγέντος * ύπό των παρανόμων, * xat στρατιωτών, Σώτερ, * λόγχη την πλευράν δρυγέντος, * ή Ilaναγνος ωδύρετο πικρώς * τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικώς. * και το πολύ σου και φρικτόν * της άνοχης έξίστατο βοώσα. * Δόξα τη πρός άνθρώπους σου στοργή. * δόξα τη ση χρηστότητι. δόξα * τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτούς ἀθανατίζοντι.

'Ωδη δ'. Ο Ειρμός. » Τπαρθέντα σε ίδουσα ή Έχκλησία * ἐπὶ Σταυρου τὸν "Ηλιον *

* Γτης δικαιοσύνης, * έστη έν τη τάξει αυτης * είκότως κραυ-γάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Υποπιάσας την σάρχα σχληραγωγίαις, * τη καθαρά καρδία σου * φέγγος ὑπεδέξω, * Πάτερ, τὸ τοῦ Πνεύματος, * καὶ γαίρων έχραύγαζες * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Ταϊς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, * τὸ σχοτεινὸν παρέδραμες * νέφος τῶν δαιμόνων, * μέλπων ἐμμελέστατα * τῷ σὲ δυναμώσαντι * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Οὐχ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς χαρδίας * ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι * χύματα χαχίας * πέτρα γὰρ ἐστήριξο * Θεοῦ ἀγαπήσεως, * Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε.

Θεοτοχίον.

Υπερτέρα τῶν ᾿Αγγέλων ἐδείχθης μόνη· * βουλῆς μεγάλης . Αγγελον * πέτοκας γὰρ Λόγον, * πάντας τὸν φωτίζοντα, * Παρθένε, τοὺς κράζοντας· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ωοη ε΄. Ο Ειρμός.

» Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν χόσμον ἐλήλυθας. * φῶς ἄγιον » ἐπιστρέφον * ἐχ ζοφώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σὰ * ἐξειπεῖν κατορθώματα; * ἰσάγγελον πολιτείαν * ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, * ὀσίως ὑπερήθλησας.

"Οργανον τῆς φθορᾶς * χρηματίσας ὁ τύραννος * προσβάλλει σου δελεάσαι * ἡδονῆ· ἀλλ' ἡττήθη * ταῖς σαῖς, Πάτερ, ἐνστάσεσιν.

Σὲ ὅπλον ἀἰραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Ούσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον * ἐκ » τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἰματι.

Δολίαις * γυναικός λαλιαϊς σοι προσέβαλεν, * ώς τῷ Προπάτορι πάλαι, * δυσμενής ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοία * τῆ σορῆ σου * κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σορίσματα.

'Ραδίως * διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν * πρός τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, * οὐκ ἐπαύσω, Πάτερ, διέρχεσθαι * τὰς ἐρἡμους * καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

"Όρεσι * καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, * τὸ τῆς ἀγνείας καλόν σου * ἰεραῖς μελέταις καρπούμενος, * καὶ στεφάνων * λαμπροτάτων, Σοφὲ, ἀξιούμενος.

Μέλη σου * τῆ πυρά καταφλέγεσθαι δέδωκας, * τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύων * ἡδονών τῆ δρόσω τοῦ Πνεύματος, * Θεοφόρε, * Μοναστών ἀκλινέστατον ἔρεισμα.

()EOTOXIOV.

"Ολην σε * καθηγίασε Λόγος ὁ "Αγιος * σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν * τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτφ λόγφ. * δν δυσώπει * ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάχιου, 'Ηχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς. *

Ος ἀσχητην * της εὐσεβείας δόχιμον, * χαὶ ἀθλητην * τῆ προχιχαὶ συνίστορα * ἐν ὑμνοις ἐπαξίως εὐφημησωμεν * Μαρτινιανόν τὸν ἀεισέβαστον * αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν χατεπάτησεν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Από περάτων έως περάτων * διεξήλθεν ό φθόγγος * των τερπνών Δ άρετων * καὶ των ἐνθέων άγώνων σου· * νέος γὰρ ὑπάρχων τἢ ἡλικία, * ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτάσθαι, * ὑμνους Χριστῷ, * ψαλμφδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων ἀεί· * ἡμέραν τε καὶ νύκτα * συναύξων ἔν τε πόνοις καὶ δάκρυσιν, * ἀγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, * καὶ σορῶς τὸν ἀρχέκακον ἤσχυνας. * Αὐτὸς γὰρ τὸν ὅφεν κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῆ ΤΓ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ήμω. Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανός, σαρχιχήν σβέσας φλόγα, Φεύγει τελευτῶν μή τελευτῶσαν φλόγα. Έν τριτάτη δεχάτη δέμας ἐξέδυ Μαρτινιανός.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ΄Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός

» \mathbf{E}^{v} τη καμίνω * Αβραμιαΐοι παΐδες τη Περσική * πόθω * » \mathbf{E}^{v} εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα-» ζον * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ της δόξης σου, Κύριε.

Ύπο τῆς θείας * χυβερνώμενος, 1Ιάτερ, χειρός, * ώσπερ * Ίωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτόν * εἰς βυθόν θαλάσσης, "Όσιε, * θηρσίν ὁχούμενος, * καὶ τῆ χέρσω λαμπρός ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη * προαιρέσει, Πάτερ, σώζεις σαρώς * κόρην * πιχροτάτης ζάλης, καὶ ἀκλινή * ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως * στηρίζεις ψάλλουσαν * καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει * θαλαττίου ρυσθεῖσα ἐχ χλύδωνος, * ταύτην, * μαχαρία, δέδωχας ἀμοιβὴν * τὴν τοῦ σώματός σου νέχρωσιν * χαὶ τὴν ὁλόχληρον * πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

()Estaxion.

Έχ σοῦ τῆς δόξης, * Θεογεννῆτορ, λάμψας "Ηλιος, * πάντων * των Πιστων έφωτισε τὰς ψυχὰς * μελωδούντων θείω Πνεύματι· * Εύλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε. `Ωδή η΄. Ο Είρμός.

▼ ε τρας έχπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * έν λάχχφ » 🔏 έφραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-» νοι * οι εύσεβείας έρασται * Πατδες, πραυγάζοντες * Εύλογετ-

» τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ίσχύς μου καὶ ὕμνησις αὐτός * ὑπάρχεις, Κύριε, * μερίς καὶ κλήρος μου. * σου την έχούσιον νέχρωσιν * περιφέρων περιέργομαι * πόλεις και χώρας, έμμελως, * Πάτερ, έκραύγαζες * Εύλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ού ψύχει χαυνούμενος τόν νοῦν, * άλλ' οὐδὲ χαύσωνι * ψυχὴν φλεγόμενος, * δλως ενέδωχας θλίβων σου * το σαρχίον άλλ' υπέφερες * τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν * μακαριότητα, * καὶ κραψγάζων. * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιστίω πτερούμενος, σοφέ, * τοῦ θείου Πνεύματος, * χούφως διέπλευσας * βίου τὴν θάλασσαν, "Οσιε, * καὶ λιμένι προσεπέλασας * τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ * μέλπων γηθόμενος· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σχηναϊς έναυλίζη φωτειναϊς * ἀποδυσάμενος * νέφος τοῦ σώματος. * στολαίς φαιδρύνη δέ, "Οσιε, * έξ ιδρώτων ὑφανθείσαις σου * άσχητιχών, και μελφόεις * καθαρωτάτη ψυχή. * Εὐλογείτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Λυτρούμενος χόσμον τής φθοράς * έχ σοῦ σεσάρχωται * ὁ ὑπερούσιος, * θεοχαρίτωτε Δέσποινα, * ένεργείαις καὶ θελήσεσι * διπλούς όρωμενος, μια * τη υποστάσει δέ· * Φ βοωμεν· * Πάντα τὰ ἔργα, ύμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

<u>μ</u>ίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀκρο-» 🖊 γωνιαΐος έτμήθη * Χριστός συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. * » διό ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

"Ολην την του Πνεύματος αίγλην * χαθαρωτάτη διανοία, * Μαρτινιανέ, είσεδέξω, * καὶ φως ώράθης καὶ στύλος, "Όσιε, * ἀπό της γης αιρόμενος, * και Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τών πόνων παρέχει * ὁ ἀθλοθέτης σου, παμμάχαρ. * ούτινος τους νόμους φυλάττων, * άνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως * τό χαθαρόν διήνυσας, * Πάτερ ἀοίδιμε, μαρτύριον.

Οίχεζ ἐν φωτὶ μετ' 'Αγγέλων * βίον ἰσάγγελον βιώσας, * θείας ἡδονῆς ἀπολαύων * καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος * ὡς καθαρός τῷ πνεύματι * γεγενημένος, 'Αξιάγαστε.

Ίέρευσας τό σώμα, θεόφρον, * τόν λογισμόν καὶ τὴν καρδίαν,* Μαρτινιανέ, τῷ Κυρίφ, * καὶ θῦμα ὤρθης πυρὶ ἀσκήσεως * περιφανῶς ὁπτώμενον, * καὶ εὐωδία συντηρούμενον.

(DESTOXIOY.

Σὶ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * κούρην νεφέλην, Θεοτόκε, *
ἐξ ῆς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας * τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, *
εὐσεβορρόνως ἄσμασε, * Παρθενομῆτορ, μεγαλύνομεν.
Εξαποστειλαριον.

Ο ούρανον τοῖς ἄστροις. *

Τητς φύσεως βιαστής τε, * καὶ Μάρτυς, Μαρτινιανὲ, * σὰ ἐθελούσιος ἄρθης * καὶ ὁδηγός ταῖς γυναιξί· * μεθ' ὧν τὸν ἐχθούν νικήσας * ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

(שנטנטע, פעטנטע.

* αριστηρίοις σε ύμνοις * ύμνουμεν πόθφ, Παρθένε, * σύν τῷ - * Αγγέλφ τό Χαϊρε * βοῶντές σοι, Θεοτόκε * Χαϊρε, ἀνύμρευτε Μήτηρ * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Είς τον Στίχον των Αϊνων, τὰ Στιχηρά

τζε Όκτωλχου.

Ή λοιπη 'Ακολουθία του 'Ομυρου, κατα την ταξιν, και 'Απολυσις.

THE IA'. TOY APTOY MINON.

Μυήμη του Όσιου Πατρός ήμων Αύζεντιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το. Κύριε ἐκέκραξα, ψαλλομεν Προσόμοια Στιχηρά, Πιχος ο΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Αύξησιν ἀσχήσεως * ἐπιδειχνύων, Αύξέντιε, * χαρισμάτων τὴν αὐξησιν * θεόθεν ἀπείληφας * θεραπεύειν νόσους, * δαίμονας ἐλαύνειν * τῆ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ * πεπιστευμένος, καὶ τῆς τοῦ Ινεύματος, * παμμάχαρ, ! θείας χάριτος * ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, * ῷ σαφῶς χυβερνώμενος * πρὸς γαλήνην προσώρμισας.
Τ΄ άριν τῶν ἰάσεων * καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας * καθαρθεὶς

είργάσω κατάστασιν. * ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας * ἐν Μοναστῶν καὶ τὴν διάνοιαν. * παθῶν γὰρ νοσήματα * καὶ σαρκός τὸν ζόφον * Τὰν τρικυμίαν * ἀπετινάξω, καὶ φαιδρὰν * τὴν τῆς ψυχῆς τἰργάσω κατάστασιν. * ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας * ἐν Μοναστῶν

όμηγύρεσι, * δυσωπών τὸν Φιλάνθρωπον * ὑπέρ τών εὐφημούν-

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τητό χαϋνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομήτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εῦρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα * Τί τοῦτο, Τἰέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Έαν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἑξῆς Ἰοιόμελον.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. 'Ανατολίου.

χαθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Αγίου σορία * σχηνώσασα ἐν τῆ χαθαρὰ χαρδία σου, * παμμαχάριστε Αὐξέντιε "Όσιε Πάτερ, * χατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας * φοβερόν σε διώχτην ἀνέδειξε. * χαὶ οὺ μόνον φοβερόν, * ἀλλὰ χαὶ χρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. * Διὸ * παρρησίαν χεχτημένος πρός τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, * τῆ ἀπαύστω πρεσβεία σου * τῶν ψυχιχῶν ἡμᾶς παθῶν * χαὶ σωματιχῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν, Θεοτοχίον. "Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Ταϊρε, 'Αγγέλων ἐγχώμιον. * Χαϊρε, βροτῶν χαλλονή. * Χαϊρε,
δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. * Χαϊρε, θεία εἴσοδος * πρὸς βασιλείαν
Θεοῦ. * Χαϊρε, μεσίτρια πρὸς τὸν πλάσαντα. * Χαϊρε, λυτήριον
τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. * σοὶ πάντες ἔδομεν * αἶνον χαριστήριον *
χρεωστιχῶς * οἱ χαταπολαύοντες * ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

" τλιος ιδών σε έφριζεν * έπι Σταυρού, Ίτσου, * ήπλωμένον θελήματι, * και ή γη έσειετο, * και αι πέτραι έρρηγνυντο, * Mon. Tom. III. 74 καὶ τὰ μνημεῖα φόβφ ἡνοίγοντο, * καὶ αὶ δυνάμεις πᾶσαι ἐξισταντο. * σὲ δ' ὡς ἐώρακεν * ἡ Παρθένος Δέσποινα * ὁλολυγμῷ, * Οίμοι! ἀνεκραύγαζε, * τί τὸ ὁρώμενον;

'Απολυτίκιον, Τής έρημου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν του Ψαλτηρίου, λέγεται ε Κανών, οὐ ή ᾿Ακροστιχίς:

Αύξέντιον τον θείον ύμνω προφρόνως.

Θεοφάνους.

Όδη α΄. Ήγος δ΄. Ο Είρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθρατον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ πα λαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, * σταυροτύποις Μωσέως χεροί *
 τοῦ ᾿Αμαλήχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμω ἐτροπώσατο.

Αὐξήσας τὴν πρός Θεόν ἀγάπησιν, * Πάτερ Αὐξέντιε, * καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών, * θεορόρε, κειμήλιον * χωρητικόν τοῦ Πνεύματος * τῶν γαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπηλθες έθελουσίοις νεύμασι, * Πάτερ Αυξέντιε, * συ τον ζυγόν Κυρίου τον χρηστόν, * και την γην έκαινούργησας, * των άρετων τοις δάκρυσι * καταπιαίνων ταύτην, ένδοξε.

Ξενώσας βιωτικής συγχύσεως * την σην ψυχην και τόν νούν, * και πρός Θεόν συνάψας έμμελως * έν συντόνοις ἀσκήσεσιν, * έπ: της γης ως ἄσαρχος * ἐπολιτεύσω, Παμμακάριστε.

Θεοτοχίον.

Έν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη, Δέσποινα, * ἡ ἀκατάληπτος * θεακδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ, * ὸς Θεός τε καὶ ἄνθρωπος * ἐκ σοῦ, 'Αγνὴ, γεγέννηται, * ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἐν σορία * χαὶ δυνάμει καὶ πλούτφ καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν » σοὶ τῆ τοῦ Πατρός * ἐνυποστάτφ Σοφία Θεοῦ· * οὐ γάρ » ἐστιν "Αγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Νενευρωμένος * του Σταυρου τη δυνάμει, κατήργησας * των δαιμόνων τὰς όρμὰς * καὶ μεθοδείας διέλυσας, * ἀσκήσει τρεπόμενος * τὴν τούτων ἔροδον.

Τὴν τῶν 'Αγγέλων * ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, * τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, * ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὕτονον * προθύμως διήνυσας, * Πάτερ Αὐξέντιε.

'Ιον θανάτου * ταῖς ψυχαῖς προξενοῦσαν, Αὐξέντιε, * ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονὴν, * δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας * αὐτῆς τὰ κινήματα, * θεόφρον "Όσιε.

Θεοτοχίον.

Ο διαπλάσας * κατ' άρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον * πλαστουργεῖται δι' ἐμὲ * ἐν τῆ γαστρί σου, Πανάμωμε, * τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ήχος α΄. Τὸν τάφον σου.

τάζομεν * ύμνολογοῦντές σε πίστει * καὶ πόθω γεραίρομεν.

Δόξα, Ήχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

νελθών έν τῷ ὅρει τῶν ἀρετῶν, * βραχυτάτῳ κελλίφ, μάκαρ, το σαυτόν * συγκλείσας στενούμενος * ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, * καὶ πρὸς πλάτος θεῖον * πανσόρως πτερούμενος, * λογισμῷ τελείφ * ἀντῖλθες, μακάριε· * ὅθεν τοὺς εἰς βάθη * πειρασμῶν ἐκπεσόντας * ἀνείλκυσας, "Όσιε, * ἐνεργῶν τὰ τεράστια. * Θεορόρε Αὐξέντιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθφ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νον. Θεοτοχίον, όμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζουσι * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόκον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταιφώνως βοῶμέν σοι· * Τρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταιφώνως Δέσποινα.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἡλιον *
» Τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυ-

» γάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Νιχητής κατά πνευμάτων τῆς πονηρίας * τῆ τοῦ Αγίου

ΙΙνεύματος, * ΙΙάτερ, συνεργεία * ώρθης και τη χάριτι, * κρευγάζων, Αυξέντιε· * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Των χειμάρρων, Θεορόρε, ττις άνομίας, * τη προσευχή, πεμμάκαρ, * σεαυτόν όχυρώσας, * έρυγες τόν τάραχον * τρυφτις τον χειμάρρουν δὲ * πέπωκας άξίως, πανόλβιε.

Ο Θεορόρος την πίστιν και την άγάπην * την πρός θεύν αὐξήσας, * πρός μετάρσιον ῦψος * θείας οἰκειώσεως * ὑψώθη, κραυγάζων σοι * Δόξα τη δυνάμει σου, Κύριε.

Νουνεχώς, ΙΙάτερ, προκρίνας τῆς τῶν προσκαίρων * χαμαιπετοῦς κυβείας * τὴν μὴ σαλευομένην * θείαν ὡραιότητα, * προθυμως ἐκραύγαζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοχίον.

Θεόν Λόγον σὲ τεχοῦσαν σαρῶς εἰδότες * σωματικῶς, χυρίως * οἱ πιστοὶ Θεοτόχον * πάντες ὁνομάζομεν, * τὴν χλῆσιν χατάλληλον * φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

'Ωδή ε'. 'Ο Ειρμός.

» Σύ, Κύριέ μου φῶς * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον ἐπι-» Το στρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Έχόμενα της σης * όδοῦ, Πάτερ, τὰ σκάνδαλα * ὁξύτητι διανοίας * άλωβήτως διηλθες * καὶ ψυχης καθαρότητι.

Ισότητι φρενών * την ζωήν διεληλύθας, * τὰ πρόσχαιρα περατρέχων, * αίωνίοις δὲ, Ιίάτερ, * εἰς ἀεὶ προστιθέμενος.

Ο βίος σου λαμπρός, * καὶ ἡ πίστις ὁρθόδοξος, * ἡ ἄσκηπι θαυμασία, * ἡρτυμένος ὁ λόγος * τῆ χάριτι, Αὐξέντιε. Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὁρθόν * διδαγμάτων ἀνάπλεων, * σὲ, πάναγνε, Θεοτόχον * ὁνομάζομεν πάντες, * χαὶ πόθῳ μαχαρίζομεν. 'Ωοὴ \mathbf{c} '. Ο Εἰρμός.

* Θ ύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ή Ἐκκλησία βοῦ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι οἰκτον *

» έχ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Υίόν σε * καὶ φωτός καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν * ἡ πολιτεία σου, μάκαρ, * εὐσχημόνως, Πάτερ, περιπατούντα, * καὶ φωστῆρα ' ζωῆς ἐν κόσμφ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην * του θανάτου τον βίον σου θέμενος, * διαφερόντως τον όρον * τῆς σορίας, Πάτερ, χατανοήσας, * μετετέθης * πρός τὴν Σορίαν τὴν ἐνυπόστατον. Θεοτοχίον.

Ναόν σε * τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, * στάμνον, λυχνίαν καὶ πλάκα * κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον * τόν δι' οἶκτον * σωματωθέντα Λόγον, Πανάμωμε. Κοντάχιον. Ήχος β΄. Την έν πρεσβείαις. *

π τατατρυφήσας, * θεόφρον, τῆς ἐγχρατείας, * καὶ τὰς ὁρέξεις * ἐλ τῆς σαρχός χαλινώσας, * ὥφθης τἢ πίστει σου αὐξανόμενος, * καὶ ὡς φυτόν ἐν μέσφ * τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, * Αὐξέντιε Πάτερ ἰερώτατε.

Ο Οἶχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τηίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐξείπη * ἢ τοὺς πόνους σου, Πάτερ; * ἀπὸ βρέφους ὥφθης * διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν * νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, * καὶ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, * νέος ἡμῖν * ἀνεδείχθης Ἰώβ τοῖς παλαίσμασι· * τοῦ κόσμου πάροικος ὥρθης, * καὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· * νηστείαν πίστει ἐξήσκησας· * ἀγρυπνίαν, ἀγνείαν ἡγάπησας, * Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Tη $I\Delta'$. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Όσίου Πατρός ήμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι. Ὁ Βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἡν Αὐξεντίω, Φανέντι τ' ἄλλα πλὴν τελευτῆς Ἡλία. Λεὰψε βίον δεκάτη Αὐξέντιος ἠδὲ τετάρτη.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

" \mathbf{E}^{v} τη καμίνω * Αβραμιαΐοι Παΐδες τη Περσική, * πόθω * " \mathbf{E}^{v} εὐσεβείας μᾶλλον η τη φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα- " ζον * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ της δόξης σου, Κύριε.

'Ως τετρωμένος * τῆ τοῦ Δεσπότου, Πάτερ, θεία στοργῆ, * πᾶσαν * πρός αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν ροπὴν * τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Περωτισμένος * τῆ τοῦ Σωτῆρος αἴγλη, Πάνσορε, * σκότους * τὸν προστάτην ἤλεγξας κραταιῶς, * κοσμοκράτορας καθείλες δὲ, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

Ρεύσασαν πάλαι * τῆς πρὸς τὸ χρεῖττον ἀνανεύσεως * φύσιν * τῶν ἀνθρώπων, Πάναγνε, βουληθεὶς * ἀναπλάσαι, κατεσκήνωσεν * ὁ πλαστουργὸς Θεὸς * ἐν τῆ γαστρί σου, μόνη Πανύμνητε.

'Ωδή η'. 'Ο Είρμός.
• Α υτρωτά του παντός Παντοδύναμε, * τοὺς ἐν μέσφ φλογός

» Λ εὐσεβήσαντας * συγχαταβὰς ἐδρόσισας, * χαὶ ἐδίδαξας μέλ- » πειν· * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Όλιχῶς πρός Θεόν μεταθέμενος, * ἀπεσείσω σαρχός τὴν εὐπάθειαν, * καὶ τῶν θαυμάτων είληρας * τὴν ἐνέργειαν, μέλπων * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογείτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεράνθης τοῖς δαίμοσι, * τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα· * οὐ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος * ἡκολούθησας μέλπων· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Ρητορεύει φανείς ό 'Αρχάγγελος, * καὶ μηνύει τοῦ Λόγου σα, Πάναγνε, * τὴν ὑπέρ λόγον σύλληψιν * καὶ σωτήριον κόσμω, * Πάντα τὰ ἔργα, * εὐλογεῖτε, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Λ ίθος ἀγειρότμητος "Όρους * έξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * » Λ ἀκρογωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας » ρύσεις * διὸ ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

"Ολη τη Θεότητι, Πάτερ, * τῷ βαπτισμῷ σου συνετάξω. * καὶ διατηρήσας ἀκραιρνῶς * τὸ τῆς εἰκόνος, μάκαρ, ἀξίωμα, * τρισσορεγγεῖ λαμπρότητι * μετ' εὐρροσύνης προσεχώρησας.

Νου ούχ εν αινίγματι, Πάτερ, * ούδ' εν εσόπτρω χατοπτεύεις * τον της Θεαρχίας φωτισμόν, * πρός πρόσωπον δε, πάνσορε, πρόσωπον * της ύπερ νουν λαμπρότητος * χαι θεοπτίας άξιούμενος.

'Ως ἔχων πολλήν παρρησίαν * πρός τον ἀπάντων Βασιλέα, * ΙΙάτερ, λυτρωθήναι δυσώπει * τούς την σην μνήμην ἐπιτελοῦντας πιστῶς * ἐχ πάσης περιστάσεως, * ἵνα σε πάντες μαχαρίζωμεν.

Σειράς των έμων νύν πταισμάτων * λύσον, Παρθένε Θεοτόχε, * ή τής εύσπλαγχνίας την πηγην * τεχούσα, μόνη Θεομαχάριστε, * χαὶ θυμηδίας έμπλησον, * ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες άκουτίσθητε. *

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου * ἐπηύξησας τὰ τάλαντα * ὰ ἐπιστεύθης, καὶ ταῦτα * τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότη, * καὶ τὸ, Εὐ δοῦλε, ἤκουσας * καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα· * πρὸς δν ἀεὶ μνημόνευε * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, * Αὐξέντιε θεορόρε.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

 \mathbf{I}^{\prime} αὶ σχετικώς ἀσπάζομαι, * καὶ πόθφ τὴν προσκύνησιν * προστύνησιν * προστύμω πίστει καὶ πόθφ * τῆ παναχράντφ καὶ θεία * εἰκόνι σου, πανάμωμε, ἀρ' ἢς ψυχών ἐκβλύζουσι * καὶ τών σωμάτων, Δέσποινα, * ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι * σὲ Θεοτόκον χυρίως.

Είς τον Στίχον τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Όνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Τιχος δ΄. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι. *

Τροταμού τὰ ὁρμήματα * τοῦ τῆς χάριτος Κήρυχος * ὡς Θεοῦ Τρανέντα σε πόλιν ἔμψυχον * διαφερόντως εὐφραίνουσι * τὰ ἄἐρητα ῥήματα * ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς * Παραδείσου πλουτήσαντος * οῦ καὶ γέγονας * δραστικός ὑπηρέτης * ἐκμανθάνων * τὰ οὐράνια, Παμμάκαρ, * ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς ρθέγξασθαι.

της γνώμης έλευθερον * καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον * εὐγενεία πίστεως κατελάμπρυνας. * τῆς ἐπιγείου δὲ, Πάνσορε, * δουλείας ἀπήλλαξαι, * καὶ τῆ ζεύγλη τοῦ Χριστοῦ * τὸν αὐγένα ὑπέκλινας. * ὅθεν ἔδραμες * νοητῆς ἐκ δουλείας * τοὺς ἀνθρώπους * ἀπαλλάττων, καὶ προσάγων * ἐλευθερία τῆς χάριτος.

ρά ἀκτῖνά σε, Πάνσορε, * φεγγοβόλον ἐξήστραψεν * ὁ τοῦ κόσμου
"Ηλιος καὶ Διδάσκαλος * τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν *
φωτὶ τοῦ κηρύγματος, * καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς * τὴν τῆς
πλάνης σκοτόμαιναν * ἀφανίζουσαν, * καὶ ποικίλων θαυμάτων *
ἐνεργείαις * τῶν Πιστῶν τὰς διανοίας * καταφαιδρύνουσαν, ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.
Τα ατακρίσεως λύτρωσαι, * Παναγία Θεόνυμρε, * καὶ δεινῶν πταιΤὰ σμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχὴν, * καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον * εὐχαῖς σου, καὶ δώρησαι * δικαιώσεως τυχεῖν * ἐν ἡμέρα
ἐτάσεως, * ἤς ἐπέτυχον * τῶν ᾿Αγίων οἱ δῆμοι, * μετανοία * καθαρθέντα με πρὸ τέλους * καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Ος εώραχε, Κύριε, * ή Παρθένος χαὶ Μήτηρ σου * εν Σταυρῷ χρεμάμεδον, έξεπλήττετο, * χαὶ ἀναχράζουσα έλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωχαν * οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες, Δέσποτα; * ἀλλὰ, δέομαι, * μή με μόνην ἐάσης * ἐν τῷ χόσμῳ, * ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι * συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

'Απολυτίχιον, [†]Ηχος γ'. 'Απόστολε "Αγιε 'Ονήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς· Παθών με δοϋλον δντα λύτρωσαι, Μάκαρ. Θεοράνους.

' Ω ô'r, α' . 'Hyos $\pi\lambda$. β' . 'O Eloués.

• ()ς εν ήπείρω πεζεύσας * ὁ Ίσραήλ * εν άβύσσω ζηνεσι, * τόν διώχτην Φαραώ * χαθορών ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινι-» χιον φότην, * έβόα, ἔσωμεν.

Περωτισμένος τη θεία * και φωταυγεί * του Σωτήρος γάριτι, * την ζορώδη μου ψυχην, * δυσωπών, 'Ονήσιμε, Χριστόν * τόν ριλάνθρωπον Θεόν, * μάχαρ, διάσωσον.

'Ακτινοβόλοις τοῦ ΙΙαύλου * καταυγασθείς * λαμπηδόσιν, ενδοξε, * της άγνοίας την άχλυν * εύχερως διέφυγες, Χριστώ * γαριστήριον φόλην * βοών, Πανόλβιε.

Θείος έδείγθης, παμμάχαρ, * ίερουργός, * καὶ τῷ θείφ Πνεύματι * διαλάμπων τηλαυγώς, * πανταχού διέδραμες Χριστόν * άναγγέλλων εύσεβως, * Θεομακάριστε.

'Ωραϊσμένη τῷ κάλλει * τῶν ἀρετῶν, * Θεομήτορ ἄχραντε, * τον Θεόν τον άληθη * ύπερ νουν συνέλαβες, * ήμας * τον τας θείαις άρεταϊς * χαταφαιδρύναντα.

Όδη γ΄. Ο Είρμές.

ο ο το το Αγιος ως συ, * Κύριε ο Θεός μου, * ο υψώσας το κέρας * του Πισσών στο κέρας * του Πισσών στο κέρας * του Επισσών στ κέρας * των Πιστών σου, άγαθὲ, * καὶ στερεώσας ήμᾶς * » έν τη πέτρα * της όμολογιας σου.

Ναμάτων θείων τῆ πηγή * προσπελάσας τὸ στόμα, * καὶ τρυφής τον χειμάρρουν * έξ αύτης άναλαβών, * το πρόσωπον τής σεπτής * Έχκλησίας, * Ένδοξε, κατήρδευσας.

Μεθέζει φέγγους νοητού * φαεινότατος ώρθης * εύσεβείας λαμπάσι, * τὰς χαρδίας τῶν Πιστῶν * χαταρωτίζων λαμπρῶς * τῆ φωσφόρφι* αίγλη του χηρύγματες.

Έλύθης ΙΙαύλου τοῖς δεσμοῖς * ἐχ δουλείας τῆς πλάνης, * καί τη έλευθερία * της χάριτος τιμηθείς, * Γίος Θεού γεγονώς, * κληρονόμος * θείος άναδέδειξαι.

Ossponion.

Δολίως όρις με το πρίν * ώς αίχμάλωτον είλε * δι' άπάτης έρπύσας. * διά σου δέ της αύτου * δουλείας άπαλλαγείς, * Θεομήτορ, * ύμνοις μαχαρίζω σε.

Κάθισμα, ΊΙχος πλ. δ΄. Την Σορίαν και Λόγον.

 \mathbf{E} κα δουλείας της πλάνης ἀπαλλαγείς, * ἀπελεύθερος ώρθης έν τῷ Θεῷ, * αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος * χρηματίσας έν χάριτι. * χοινωνός δεσμών δέ * τοῦ Παύλου γενόμενος, * διά Χριστόν έτανθης * άδίχως, 'Απόστολε· * όθεν ήξιώθης, * μαρτυρήσας νομίμως. * τῆς ἄνω λαμπρότητος, * Ἱεράρχα 'Ονήσιμε. * διὰ τοῦτο

βοῶμέν σοι: * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιζὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεόν Ο σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζουσι * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * καὶ συμρώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταιρμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Δέσποινα.

*Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Ττόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα · * Ο μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» Χ ριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος * ή σεπτή Ἐκκλη» Χ σία * θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαρᾶς * ἐν Κυρίω ἐορτάζουσα.

Ό θέλων ἄπαντας * σωθήναι Κύριος, * ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας * ἰερουργόν, * Μάκαρ, προχειρίζεται, * ἱερουργοῦντα τὸ σεπτὸν, * θεοφάντορ, Εὐαγγέλιον.

Γίος σὺ γέγονας * Θεοῦ τῆ χάριτι, * τον αὐτοῦ καταγγέλλων * μονογενῆ * Λόγον τον ἀίδιον * μετὰ σαρκός τοῖς ἐπὶ γῆς * παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίφ χρίσεως * καὶ θείφ χρίσματι * τῷ τῆς ἱερωσύνης * ὡς Ἱερεὺς, * Πάνσορε, διέπρεψας, * καὶ καρτερία τῶν δεινῶν * Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοχίον.

Ο φύσει άναρχος * Υίος και άχρονος * χρονικήν έκ Παρθένου * Κόρης άρχην * θέλων καταδέχεται, * τοὺς ὑπό χρόνον ἐκ φθορᾶς * ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Τῷ θείω φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς * πόθω καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,

Men. Tom. III.

» τὸν ὄντως Θεὸν * ἐχ ζόρου τῶν πταισμάτων * ἀναχαλούμενον.

Νοός όξύτητι και ψυχής, * Μάκαρ, καθαρότητι έχθροῦ * τοῦ δυσμενοῦς ὑπερίπτασο * βρόχους, ἀνυψώθης * πρός οὑρανίους σκηιὰς * πτεροῖς θεογνωσίας * ἀναφερόμενος.

Ο σός 'Απόστολος, 'Αγαθέ, * την διὰ σαρχός σου πρός ημές' * τους πεπλανημένους * πρός σην ἐπίγνωσιν * καιγνωσιν * πρός σην ἐπίγνωσιν *

όδηγών και ρωτίζων * αίγλη της πίστεως.

Ναός εδείχθης πανευπρεπής * ενδον πεπτημένος ώς λύχνον * το φέγγος της θείας χάριτος, * τη οἰποδομία * τοῦ θείου Πνεύματος * τεθεμελιωμένος, * μάπαρ 'Ονήσιμε.

Θεοτοχίον.

Τής άμαρτίας μου τάς σειράς * τῆ σῆ μεσιτεία, Παρθένε, * καὶ προστασία διάρρηξον· * τῶν ἀπεγνωσμένων * σὺ γὰρ ὑπαρχεις ἐλπὶς, * τῶν πίστει προστρεχόντων * τῆ θεία σκέπη σου.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην χαθορών * τῶν πειρασμών τοῦν τῷ κὸύδωνι, * τῷ εὐδίω λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ σοι:

- 'Ανάγαγε * έχ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

'Αστράψας ως ήλιος * ουρανόθεν ο κληθείς * τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, * ἐπαρῆκεν ἀκτῖνά σε τηλαυγῆ * εὐτόνως ἐλαύνουσαν * τῆς ἀγνοίας τὸν ζόρον, Παμμακάριστε.

Λαμπρώς έστηλίτευσας * των άνόμων τὰ σαθρὰ * καὶ δυσσεβξ φρυάγματα, * εὐσεβείας ρθεγγόμενος εὐσεβως * τὰ θεῖα διδάγματα, * Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοχίον.

Ἰπάρχων ὑπεύθυνος * άμαρτίαις καὶ δεινῶς * τραυματισθεὶς ό δείλαιος, * ἐπὶ σὲ, Θεομῆτορ, τὴν συμπαθῆ * προσφεύγω δεόμενος * τὰς οὐλὰς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάχιον, Ήχος δ΄. Έπεράνης σήμερον. *

'Ως ἀχτὶς ἐξέλαμψας * τῆ οἰχουμένη * ταῖς βολαῖς λαμπόμενος *

ἡλίου, μάχαρ, παμφαούς, * Παύλου τοῦ χόσμον φωτίσαντος. *

διό σε πάντες * τιμώμεν, 'Ονήσιμε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Σε ὑπό Παύλου τοῦ σοροῦ * τῆς σάλπιγγος τῆς θείας * τῆ πιστει προσαχθέντα, * καὶ λόγφ φωτισθέντα * τῆς ἀληθείας μυστικῶς, * καὶ μαρτυρηθέντα * ἐπ' ἐργασία ἀρετῆς * καὶ πίστεως στερρότητι * τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσειεν * ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, * ἢ τοὺς πόνους εὐρημῆσαι, * ἐν οῖς στερρῶς ἔπαυσας τὴν πλανην; * Χρισθείς γὰρ ἱερεὺς * ἐν Πνεύματι θέίφ * ἐκ δουλείας κομικῆς, * καὶ 'Αποστόλων * κήρυγμα λαβών, * μετέσχες καὶ τῶν στεράνων. * διό σε πάντες * τιμῶμεν, 'Ονήσιμε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Αγίου Αποστόλου Ονησίμου, μαθητοῦ τοῦ Αγίου Αποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

"Ηπλωσεν 'Ονήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη, Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίους δρόμους. Πέμπτη 'Ονησίμου σκέλεα θραϋσαν δεκάτη τε.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Δροσοβόλον μέν τὴν κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὁσίοις Παισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, *

» τόν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πα-» τέρων ἡμῶν.

Τό μακάριον ἀπείληφας, 'Ονήσιμε, * τέλος, και τὴν ἀνώλεθρον * ἀθανασίαν * ἡξιώθης, μάκαρ, καθορᾶν, * και μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ρωμαλέφ σου φρονήματι, 'Ονήσιμε, * πλάνης τὰ μηχανήματα * κατεπάτησας, * εὐσεβείας ταῦτα καθελών * ὁργάνοις, θεόσοφε, βοῶν * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Ως ὑπάρχουσα πανάμωμος, Θεόνυμφε, * Λόγον Θεοῦ συνέλαβες * τὸν ἀχώριστον * ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, * χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, * εὐλογημένη Παναγία * Θεομῆτορ ἀγνή.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Έχ φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου » θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, » μόνω τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σύν Αγγέλοις χορεύων, * μάκαρ 'Ονήσιμε, * μαρτυρίου τε στέφει * κατακοσμούμενος, * θρόνω νῦν φαιδρῶς * τοῦ Δεσπότου παρίστασαι: * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αποστόλω τῷ θείω * διαχονούμενος, * ἀπορρήτων τῶν θείων * ἔσχες ἐνέργειαν, * χήρυξ ἀληθής * Χριστοῦ, μάχαρ, γενόμενος * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ίαμάτων την χάριν * έχ της ἀφθόνου πηγης * τοῦ Σωτηρος πλουτήσας * πᾶσι μετέδωχας, * τούτου πειθαρχών, * μάχαρ, θείοις προστάγμασιν * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.

Θεοτοχίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα * τῆς σῆς γεννήσεως, * ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα * καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, * Πάναγνε σεμνὴ * Θεομῆτορ, Μυστῆριον, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. 'Ωὸὴ ΰ'. Ο Εἰρμός.

Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * δν οὐ τολμᾳ * 'Αγγέλων
 βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος: * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς

» ούρανίαις Στρατιαίς * σέ μαχαρίζομεν.

Αστήρ * ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι * φωτιστικαῖς * ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, * καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ * τῷ τῆς θεογνωσίας, * μάκαρ 'Ονήσιμε: * ὅθεν 'Αποστόλων σὺν χοροῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποϊς * τοῦ Πνεύματος ῶν κατάκοσμος, * εἰς οὐρανοὺς * ἐπτ̞ςθης, Θεοράντορ, γηθόμενος * τοῦ Χριστοῦ ᾿Απόστολος γενομενος, * πάνσορος Ἱεράρχης, * Μάρτυς ἀτ̞ττητος, * Κτ̞ρυξ ἀληθης τῶν ὑπὲρ νοῦν, * θεομακάριστε.

'Αεί * προίστασο τῶν ὑμνούντων σε * διὰ παντός * τὴν σήν τε ἐκτελούντων πανήγυριν, * τῷ Δεσπότη παρεστώς, 'Ονήσιμε, * δλος περωτισμένος, * ὅλος ὑπέρλαμπρος, * ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς * καταλαμπόμενος. Θεοτοκίον.

'Ρυσθείς * τῷ τόχφ σου, παναμώμητε * Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς πάλαι δερματίνης νεχρώσεως, * καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον * τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας * ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίας Στρατιαῖς * νῦν μεγαλύνω σε.

Έξαποστειλάριον. Τοϊς Μαθηταϊς.

Μαθητευθείς, πανόλβιε, * Παύλφ τῷ Κορυραίφ * τῶν 'Αποστόλων, πάνσορε, * σὺν αὐτῷ περιῆλθες * τὴν γῆν, στηρίζων τῷ λόγφ * παρειμένας χαρδίας * τῆ πλάνη τοῦ ἀλάστορος * χαὶ τελέσας τὸν δρόμον, * ἐν οὐρανοῖς * τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὸν 'Αγγέλοις, * 'Απόστολε 'Ονήσιμε, * ὑπὲρ χόσμου πρεσβεύων. Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Tής ύπέρ νοῦν λοχείας σου * τὸ παράδοξον θαῦμα * νοῦς οὐχ Αγγέλων δύναται, * οὐ βροτῶν έρμηνεῦσαι, * ἢ ἐννοῆσαι, Παρθένε· * τίχτεις γὰρ ἀπορρήτως * Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, * εν ὑμνεῖ πᾶσα χτίσις * ὡς Ποιητὴν * σὺν Πατρὶ χαὶ Πνεύματι τῷ Αγίω· * οῦ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον * χαὶ ἡμᾶς, Θεοτόχε.

Είς του Στίχον των Αίνων, τὰ Στιχηρά τῆς Όκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία ὡς σύνηθες,

καὶ Απόλυσις.

ΤΗ: Ιζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Αγίου Μάρτυρος Παμφίλου, και των σύν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, Τηχος δ΄. Ώς γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Αποστόλων ἰσάριθμοι, * 'Αθλοφόροι, γενόμενοι, * λογισμόν όμόζηλον ἀνελάβετε, * μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον * τυράννων ὡμότητα· * ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερρως * τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, * ὑπεμείνατε * των μελών τὰς στρεβλώσεις, * τῆ ἐλπίδι * τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις * ἤδη καρπούμενοι, πάνσοφοι.

Ταρτερία νικήσαντες * των άθεων την ένστασιν, * καὶ ποικίλοις είδεσι προσπαλαίσαντες * κολαστηρίων, τον στέρανον * άξίως έδεξασθε * έκ χειρός ζωαρχικής, * κληρουχίαν άνώλεθρον * νῦν πλουτήσαντες * έν σκηναϊς αἰωνίοις * τῷ Σωτῆρι * καὶ Δεσπότη των άπάντων * συμβασιλεύοντες, "Ενδοξοι.

Σύν Παμφίλω θεόρρονι * καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, * Δανιὴλ, Θεόδουλος, 'Ησαΐας τε, * Ίερεμίας, 'Ηλίας τε * καὶ θεῖος Πορφύριος, * Παῦλος, 'Ιουλιανός, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος * νῦν τιμάσθωσαν * ὑμνωδίαις ἀσμάτων * καὶ ποικίλοις * ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι * καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τόν άμνον καὶ ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ άμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· * Υὶἐ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπ' ἀνόμων, καὶ τὸ αἴμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα; Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Οκτωήχου.

Απολυτίχιον, Οι μάρτυρές σου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται Κανών, οὖ ή Ακφστιχίς:

Δημον δωδεκάριθμον άεθλορόρων άναμέλπω. Θεοφάνους.

'Ωδή α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

» Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος * ἀβρόχοις ἔχνεσιν * ὁ πελαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερεί * » τοῦ Ἰλμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρἡμφ ἐτροπώσατο.

Δυνάμει τοῦ Παναγίου Πνεύματος * ἡ δωδεχάριθμος * συγπροτηθείσα φάλαγξ χαρτερώς * δυσσεβούντων τὴν ἄθεον * κεὶ πονηρὰν παράταξιν * ὡς νιχηρόρος ἐτροπώσατο.

Ήσχύνθη τοῖς ἀθλορόροις Μάρτυσιν * ὁ δυσμενής προσβαλών. * τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέτραν ὁ δεινός * ἐκκενώσας πικρότατα, * καταβαλείν οὐκ ἴσχυσε * τῶν ἀριστέων τὴν στερρότητα.

Μανίας ελληνικής το φρύαγμα * κατεπατήσατε * θεία συνέσει, Μάρτυρες Χριστοῦ, * καὶ σορία κοσμούμενοι, * ἡ ἀντειπείν οὐκ Ισχυσαν * οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ο θεῖος καὶ θεηγόρος Πάμφιλος * ἐπαληθεύουσαν * πεπλουτηκώς τὴν κλῆσιν ἀληθώς, * τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον * πρὸς τὸν Χριστόν ἐτήρησε * μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον. Θεοτοκίον.

Νερέλην δικαιοσύνης "Ηλιον * ήμιν ἐκλάμψασαν * τὸν τοῦ ΙΙατρός Υίὸν μονογενή, * Θεοτόκε πανύμνητε, * πανευσεβῶς δο ξάζοντες, * διαπαντός σε μακαρίζομεν.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

* \mathbf{F} ύφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβώς * ἔργω καὶ λόγω καὶ σεπτῷ χρίσματι, * Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, * τῆς ἰερωσύνης, θεόσοφε.

΄ Ως λύρα πανευπρεπής * όμολογίας έμμελως ἄδουσα * φθόγ-

γους, Χριστού Μάρτυρες, * συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρός τον σκοπόν * τῆς οὐρανίου καὶ σεπτῆς $x^{\lambda \dagger_i}$ σεως, * ὡς νικηταὶ στέφανον * παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε. Θεοτοχίον.

Έσκήνωσεν ἐν ἡμῖν * ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν, Πάναγνε΄ * ὑπερρυῶς σάρκα γὰρ * ἐκ σοῦ προσλαβών ἡμφιάσατο.

Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ο ύψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. \mathbf{K} ολαστηρίων φοβερῶν προχειμένων, * οἱ τοῦ Κυρίου ᾿Αθληταὶ οἱ γενναῖοι, * ἐν ἀπτοἡτῳ χαίροντες φρονήματι, * τούτοις προ-

σωμίλησαν, * τῆς σαρχός ἀλογούντες * ὅθεν ἐχληρώσαντο * αἰωνίζουσαν δόξαν, * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ * τῶν εὑρημούντων * αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, δμοιον.

υ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * του εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐχ καρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οι δοῦλοί σου * κράζοντες καὶ λέγοντες * Παναγία Παρθένε, * πρόρθασον καὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων * καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Τηόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρχὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * οῖμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Ἰἱἐ, * θέλων σταυροῦσαι; * ՝ Ἰμνῶ σε, μαχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

» Επαρθέντα σε ίδουσα ή Εχκλησία * ἐπὶ Σταυρου τὸν "Ηλιον *
» Ε τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως
» κραυγάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Κεχοσμημένη τοῖς θείοις τῶν ᾿Αποστόλων * καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν * ἡ χοροστασία * ὡρθη τῶν Μαρτύρων σου, * ἡ τούτων ἰσάριθμος, * Δέσποτα, φανεῖσα προνοία σου.

'Από ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, * ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον * τύπον ἐκκλησίας * σώζειν ἠξιώθητε, * συμφώνως κραυγάζοντες * Δ όξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ραδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεΐαι * τοὺς 'Αθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, * οὐδὲ τῶν βασάνων * πόνοι ἐμαλάκισαν * προθύμως κραυγάζοντας * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ίθυνόμενος παλάμη τῆ τοῦ Δεσπότου, * τὸν δι' αὐτὸν ἐκούσιον * θάνατον ὑπέστη * δῆμος ὁ πανεύφημος * Μαρτύρων, κραυγάζοντες * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε. Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ένηχούμενοι, Θεοτόχε, * ταῖς περί σοῦ, καὶ βλέποντες * τούτων τὰς ἐχβάσεις, * Χαῖρέ σοι χραυγάζομεν, * Παρθένε Πανάμωμε, * οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόχω σου.

'Ωδή ε'. 'Ο Είρμός.

» Σύ, Κύριέ μου φως * είς τον Κόσμον ἐλήλυθας· * φως ἄγιον » Σ ἐπιστρέφον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν- » τάς σε.

Μή φέρων τοῖς ἐν γῆ * προσανέχειν, ὧ Πάμφιλε, * τὴν ἔνθεον πολιτείαν, * ἢν ἐκ βρέφους μετῆλθες, * ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ο θεία πολιά * και συνέσει κοσμούμενος, * τῆς πόλεως τῆς ἀγίας * ὡρμημένος Οὐάλης * ὡς Μάρτυς ἐστεράνωται.

Νούν έχων του Χριστου, * ώς του Παύλου όμώνυμος, * πανεύρημε των Μαρτύρων, * τῷ στεράνῳ νομίμως * ἀθλήσας χατηγλάϊσαι. Θεοτοχίον.

'Ανώρθωσας, 'Αγνή, * τὸ τῆς Εὕας ὁλίσθημα * χυήσασα Θεὸν Λόγον * τὸν τῶν κατερὸαγμένων * τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα. 'Ωδὴ ς '. 'Ο Εἰρμός.

• () ύσω σοι * μετὰ φωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοặ
• σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
• ἐκ τής πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

Έλπισιν * αίωνιου ζωής στηριζόμενοι, * τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις * γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι * οἱ τῶν θείων * ὑπορητῶν σου, Σῶτερ, ἱσάριθμοι.

Θανάτφ * τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ώνήσαντο * ὁ Σαμουὴλ χαὶ Ἡλίας, * Δανιὴλ χαὶ θεῖος Ἱερεμίας, * χαὶ πρὸς τούτοις * ὁ Ἡσαίας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας * τῷ Θεῷ φαεινούς νῦν ἡ Αίγυπτος * ἐξανατέλλει, ἡ πάλαι * βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη * τῆς ἀγνοίας, * θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

"Όρος σε * Δανιὴλ ἐθεώρει, Πανάμωμε, * ἐξ οῦ ἐτμήθη ὁ λίθος * ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, * καὶ πληρώσας * θεργυωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Τιλήσας Χριστοῦ * τὰ θεῖα θελήματα, * ἐδείχθης Πιστῶν * ἀκέστωρ φιλόχριστος, * γενναιόρρον Πάμφιλε· * διὰ τοῦτο καὶ μαχαρίζομεν * τὴν σεπτήν σου πανήγυριν. * Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Ιδού έξέλαμψεν ή φωσρόρος * καὶ φωταυγής θεία μνήμη * τοῦ στερροῦ ἀθλητοῦ * Παμρίλου τοῦ θεοχήρυχος, * πάντων τὰς όψεις καὶ τὰς καρδίας * καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. * Περιχαρῶς, * ὡ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, * καὶ τὴν τούτου θείαν ἡμέραν * ὡς καλὴν ἐορτὴν ἐνιαύσιον * τοῖς ἀσμασι καταστέψωμεν, * εὐλογοῦντες, ὑμνοῦντες τὸν Κύριον * τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. * Πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν. Συναξάριον.

Τῆ Ις΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Αγίων Μαρτύρων, Παμρίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύχου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἡλία, Ἱερεμίου, Ἡσαίου, Σαμουὴλ καὶ Δανιήλ.

Στίχοι.

Τπέρ τό πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν, Λόγε, Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς χάρας φίλην. Παῦλον Σέλευχος, χαὶ Σέλευχον Οὐάλης, Βλέπων τομῆ χαίροντα τὴν τομὴν φέρει. "Ηλαντο πρός πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο, Θείου πόθου πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο. Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου, Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου. Κλήσεις Προφητῶν χαὶ τελευτὰς Μαρτύρων, Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι. "Εχτη χαὶ δεχάτη ξίφους τάμε Πάμφιλον ἀχμή.

Ταϊς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ἀμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» Τν τῆ καμίνω * Αβραμιαΐοι παίδες τῆ Περσικῆ, * πόθω *
» Εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα» ζον. * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Φαιδρῷ προσώπῳ * καὶ διανοίας καθαρότητι, * Μάρτυς, * προορῶν τὴν μένουσάν σε χαρὰν, * τῶν βασάνων κατεφρόνησας * καταξεόμενος * ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ό Νεανίας * τρεῖς ἐν καμίνω διασώσας Θεός, * οὕτος, * 'Αθλοφόρε μάκαρ, σὲ δι' αὐτόν * ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον * σαφῶς προσδέχεται * εὐωδέστατον θῦμα, Πορφύριε.

'Ρώμη ψυχῆς τε * κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, * πᾶσαν * τοῦ τυράννου, Σέλευκε, τὴν ἰσχὺν * καταβέβληκας, πανεύφημε, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

Θεοτοχίον.

'Ως Θεοτόχος * ώραιοτέρα πάσης χτίσεως * έφυς· * τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς * ἐνδιαίτημα πανάγιον. * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶ, πανάμωμε Δέσποινα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω » Ερραξε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετήν περιζωσάμε-» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ * ἀπέθου ἄπαντα, * πάνσοφε Σέλευχε· * ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας * εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος * καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὁρρανῶν * ἐπιμελούμενος, * καὶ κραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Men. Tom. III.

Αίγλη ἀναλάμπων νοητῆ, * Πρεσβύτα ἔνδοξε, * Μάρτυς, Θεσδουλε, * καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας * τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος * οῦ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν * σταυρὸν ὑπέμεινας, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Ναός φανείς, Ιουλιανέ, * τοῦ θείου Πνεύματος, * τρόπων χρηστότητι * κατακεκόσμησαι, πλήρης μέν * εὐσεβείας καὶ πραότητος, * πλήρης δὲ πίστεως ὁρθείς * ὁλοκαυτούμενος, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων, τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

'Αμήτωρ ὁ Λόγος ἐχ Πατρὸς * ὑπάρχων πρότερον, * ἀπάτως γέγονεν * ἐχ σοῦ τὸ δεύτερον, Πάναγνε, * σαρχωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, * δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς * σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'ωδή θ'. Ο Είρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος δρους * έξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, * ἀχρο» Λ γωνιαΐος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας ρώ» σεις * διό ἐπαγαλλόμενοι * σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.
Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν * ζωὴν ποθοῦντες, 'Αθλοφόροι, *

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν * ζωὴν ποθοῦντες, 'Αθλοφόροι, * τῶν τῆς ἐπιχήρου καὶ φθαρτῆς * μεγαλορρόνως κατερρονήσατε. * καὶ νῦν τρυρῆς τῆς κρείττονος * καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ένδον νῦν τοῦ θείου λειμώνος * περιχορεύετε προθύμως, * τῶν ἀπαυγασμάτων τῆ πηγῆ * παρεστηχότες, Μάρτυρες ἔνδοξοι· * ἀφ' ἤς ἀπαρυόμενοι, * τὰς λαμπηδόνας χαταλάμπεσθε.

Λόγω καθηράμενοι θείω * τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλιῶας, * καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας * διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, * πανευπρεπές ἰμάτιον * τοῦ σωτηρίου ἡμφιάσασθε.

Πάντων των έν πίστει τελούντων * τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην * τῆς δωδεχαρίθμου χορείας * νῦν μεμνημένη πρός τὸν Δεσπότην Χριστόν, * τῆς μετὰ σοῦ σχηνώσεως * ἀξιωθῆναι χαθιχέτευσον.

Θεοτοχίον.

'Ως Μήτηρ του μόνου Δεσπότου * πάντων ατισμάτων ὑπερτέρα * πέφηνας, Παρθένε Μαρία· * διό πιστοί σε πάντες, πανάμωμε, * ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι * ἐν ὑμνφδίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE IZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Προσόμοια Στιχηρὰ, της β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

ώρον * ὁ Χριστός πλουτοποιόν * σὲ τῆ οἰχουμένη παρέσχεν * ώς εὐεργέτης Θεός· * δῶρόν σου τὸ τίμιον * αἴμα, Θεόδωρε, * δι' αὐτὸν ἐχχεόμενον * καὶ θεοσεβείας * ζήλφ προσφερόμενον * αὐτῷ δεξάμενος· * ῷ νῦν * εὐσεβεῖ παρρησία, * Μάρτυς, παριστάμενος, πάντας * τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

ψύργος * χρηματίζεις ἀσφαλής * τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους * ἀποχρουόμενος, * πρόμαχος ἀήττητος * τῶν εὐφημούντων σε, * ὁξυτάτη ἀντίληψις, * θερμή προστασία, * σύντομός τε λύτρωσις, * χοινή βοήθεια, * πρέσβυς * δυνατώτατος, μάχαρ, * ρύστης ἐτοιμότατος πάντων * τῶν πιστῶς αἰτούντων σε, Θεόδωρε.

Τηχων * τον χειμάρρουν της τρυφης * καὶ το της ἀφέσεως ὕδωρ * Χριστον εὐίλατον, * Μάρτυς ἀληθέστατος * αὐτοῦ γενόμενος, * τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι * τῶν της ἀνομίας· * ὕδωρ μοι κατεύνασον * τὸ ἀνυπόστατον· * παῦσον * πειρασμῶν καταιγίδας· * σῶσον πρὸς τὴν ἀνω γαλήνην, * ἀξιομακάριστε Θεόδωρε. Δ όξα, Τηχος β΄.

είων δωρεών ἐπώνυμόν σε γεραίρω, * τρισμάχαρ Θεόδωρε· * τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου * ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, * χατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν χτίσιν· * τοῦ πυρὸς ἀχμαιότερος φανεὶς, * τὴν φλόγα χατέσβεσας, * χαὶ τοῦ δολίου δράχοντος * τὴν χάραν συνέτριψας· * διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου * Χριστὸς ἐπιχαμρθεὶς * ἐστεφάνωσε τὴν θείαν χάραν σου, * Μεγαλομάρτυς 'Αθλητά. * 'Ως ἔχων παβρησίαν πρὸς Θεὸν, * ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ότε * έχ τοῦ ξύλου σε.

έξαι * τὴν ἰκέσιον ψόὴν * τῶν σῶν οἰκετῶν, Θεοτόκε, * ἡν σοι προσάγομεν. * Δέσποινα, διάσωσον * ἀπορουμένους ἡμᾶς, * καὶ κινδύνων ἐξάγαγε * τὴν ποίμνην σου ταύτην * πίστει σοι προσπίπτουσαν * ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· * σὰ γὰρ * τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, * ἔχεις παρρησίαν ὡς Μήτηρ * ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Οτε * ή άμιαντος άμνας * ξβλεψε τον ίδιον άρνα * έπι σραγήν ώς χριον * θέλουσα ελυέντου * * ώς χριόν * θέλοντα έλχόμενον, * θρηνούσα έλεγεν· * Ατέχνώσαι νον σπεύδεις με, * Χριστέ, τὴν τεχούσαν; τί τοῦτο πεποίηχας, * ὁ Λυτρωτής τοῦ παντός; * όμως * άνυμνῶ καὶ δεξάζω * σοῦ τὴν ὑπέρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν συγκατάβασιν, Φιλάνθρωπε.

Είς του Στιγού, τα Στιγηρά της Όκτωήγου. Δόξα, ΊΙγος β'.

Ττην θεοδώρητον χάριν των θαυμάτων σου, Μάρτυς Θεόδωρε, * πάσιν έφαπλοίς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * δι' ἦς εὐρημουμέν σε λέγοντες: * Αίχμαλώτους λυτρούσαι, * θεραπεύεις ν>σούντας, * πενομένους πλουτίζεις * και διασώζεις πλέοντας. * ματαιον δρασμόν έπέχεις οίχετων, * χαὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεϊς * τοίς συληθείσιν, 'Αθλητά * και στρατιώτας παιδεύεις * τής άρπαγής ἀπέχεσθαι. * νηπίοις χαρίζη συμπαθώς τὰ αἰτήματα. * θερμός εύρίσκη προστάτης * τοίς έπιτελούσί σου τό ίερον μνημόσυνον * μεθ' ών και ήμιν, * 'Αθλητά ιερώτατε, * τοις άνυμνούσ: σου τό μαρτύριον * αίτησαι παρά Χριστού τό μέγα έλεος.

Καὶ νον. Θεοτοχίον.

"Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

Νέον * ούρανον καινορανή * οί τοῦ ούρανίου αὐτόπται * σὲ κα-θορώντες, Θεοῦ * δόξαν διηγοῦνταί σοι * οὐρανομήκη πρός γήν, * και χειρών αύτου ποίησιν * άγγελλουσι κόσμφ, * έχοντες στερέωμα * του σαρχωθέντος έχ σου. * φθόγγος * γάρ ὁ τούτων έξηλθε * μέχρι γης περάτων, Παρθένε, * τόχον χηρυττόντων σόν דסנק בפטיבסני.

ή Σταυροθεοτοκίον, όμοιον.

Τε * ἐν Σταυρῷ σε ἡ 'Αμνὰς * "Αρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα * κα-τακεντούμενον * ἥλοις, ὧλοφύρετο * ἐκπληττομένη σφοδρῶς. * και δακρύουσα έλεγε. * ΙΙώς θνήσκεις, Υίέ μου, * θέλων το γειρόγραφον * τοῦ πρωτοπλάστου 'Αδάμ * ρηξαι, * καὶ θανάτου λυτρώσαι * άπαν το άνθρώπινον; Δ όξα * τη οἰχονομία σου, Μαχρόθυμε. Απολυτίχιον. Ήχος β .

🧻 Γεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! * ἐν τῆ πηγῆ τῆς - Φλογός, * ώς έπὶ ϋδατος άναπαύσεως, * ὁ άγιος Μάρτυς Θεόδωρος ήγάλλετο. * πυρί γάρ όλοχαυτωθείς, * ώς ἄρτος ήδὺς τῆ Τριάδι προσήνεκται. * Ταϊς αὐτοῦ ἰκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς, έλέησον ήμας.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τον Κανόνα, οδ ή Ακροστιχίς.

Τούς προσχαλουμένους σε σώζε, παμμάχαρ.

Θεοφάνους.

'Ωδη α'. Ήχος πλ. δ'. Ο Ειρμός.

γράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη ρίαν διαφυγών * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ
 και Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα, Μάρτυς Χριστοῦ, * διηγωνισμένος, * καὶ τὸν δρόμον τετελεκὼς, * τὴν πίστιν τηρήσας, τῆς ἐνθέου * δικαιοσύνης εὕρες στέφανον.

Ούράνιος, Ένδοξε, χορευτής * σύν τοῖς 'Ασωμάτοις * χρηματίζων, τοὺς ἐπὶ γῆς * σὲ προσχαλουμένους ἐχ χινδύνων * καὶ περιστάσεων ἐχλύτρωσαι.

Υπερρυή δόξαν παρά Χριστοῦ * λαβών, 'Αθλορόρε, * τὴν Υἦν πᾶσαν περιπολεῖς, * ρυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει * μετ' εὐλα-βείας ἀνυμνοῦντάς σε. Θεοτοχίον.

Σορίαν και Λόγον ή του Πατρός * άφράστως τεκούσα, * τῆς ψυχῆς μου το χαλεπόν * θεράπευσον τραϋμα, και καρδίας * τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὰ εἶ
 τὸ φῶς * τῶν ἐσχοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε * οὐ κατεπτόησεν· δθεν πῦρ * τῶν πειρασμῶν * τῶν σοὶ προσφευγόντων * καταπαύεις, Θεόδωρε.

'Ρῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου * τῆς κατεχούσης με θλίψεως, * Μάρτυς Χριστοῦ, * πᾶσαν ὁμαλίζων * τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

"Ολην την χαρδίαν μου * καὶ την διάνοιαν τείνω σοι * καὶ την ψυχην, * της σης, 'Αθλορόρε, * βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοχίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον * τῶν λογισμῶν, ἀγνὴ, τάραχον, * Μήτηρ Θεοῦ, * τὴν πρὸς τὸν Υἰόν σου * κατευθύνουσα κίνησιν. Κάθισμα. Τηχος πλ. δ΄. Τὴν Σορίαν.

Θείχην παντευχίαν άναλαβών, * καὶ εἰδώλων την πλάνην καταβαλών, * 'Αγγέλους διήγειρας * εὐρημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου * τῷ γὰρ θείφ πόθφ * τὸν νοῦν πυρπολούμενος, * τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου * γενναίως κατετόλμησας · * ὅθεν φερωνύμως * τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις * τὰ θεῖα δωρήματα, * ἰαμάτων χαρίσματα, * ἀθλοφόρε

Θεόδωρε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεποδωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ * θεράπευσον, δέομαι, * καὶ συγγνώμην παράσχου μοι * τῶν ἐμῶν πταισμάτων * ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, * τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * μολύνας ὁ ἄθλιος. * Οἰμοι! τί ποιήσω * ἐν ἐκεινῃ τῆ ώρα, * ἡνίκα οἱ "Αγγελοι * τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν * ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; * τότε, Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ * καὶ προστάτις θερμότατος· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Π Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν και Ποιμένα και Λυτρωτήν * ή 'Αμνάς θεωρούσα εν τῷ Σταυρῷ, * ώλόλυζε δακρύουσα * και πικρῶς ἐκβοῶσα· *
() μέν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δε σπλάγχνα μου ρλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἤνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * και πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, και δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

Όδη δ΄. Ο Είρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι * σὲ, Θεοῦ θεράπον, σύ με χυβέρνησον * τῷ ἰστίφ τῷ τοῦ Πνεύματος * καὶ ταῖς θείαις αὕραις, * παναοίδιμε.

'Από πάσης, δεόμεθα, * ρύσαι ἀπειλής, παμμάχαρ Θεόδωρε, * τοὺς ἐν πίστει μαχαρίζοντας * χαὶ τὴν θείαν μνήμην σου * γεραίροντας.

Λιτανεύων, Θεόδωρε, * τον άγαθοδότην και μεγαλόδωρον, * τοὺς ἐν τόπφ τῆς κακώσεως * τεταπεινωμένους * ἐπανόρθωσον.

Θεοτοκίου.

Υπό χρόνον γενόμενον * τόν έχ τοῦ Πατρός ἀχρόνως ἐχλάμψαντα, * Θεομήτορ, ἡμίν τέτοχας· * Ὁν δυσώπει σῶσαι * τοὺς ὑμνοῦντάς σε. ΄ μὸἡ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ο ρθρίζοντες βοώμεν σοι, Κύριε· Σώσον ήμας· * σù γαρ εἰ Θεός ήμων, * έκτός σου άλλον οὐκ οἴδαμεν.

Μαρτύρων περηνώς έγχαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, * τῶν πιστῶν βοήθεια * γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ένώσει ἀπολαύων τἢ κρείττονι τῶν ὑπὲρ νοῦν * ἀγαθῶν, Θεόδωρε, * τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρ φ τοῦ Κτίσαντος, τὴν τῶν χτιστῶν * ἀπώσω προσπάθειαν, * χαὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοχίον.

"Ον ἔτεχες, Παρθένε πανάμωμε, Θεόν Λόγον * ἐχτενῶς ἰχέτευε * ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

'Ωδη ς'. Ο Είρμός.

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αὶ ἀνομίαι μου, * καὶ εκ βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρός σὲ γὰρ ἐβόη- σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος περυχώς * τῆς εὐσεβείας θερμότατος, * καὶ πλάνης στηλιτευτὴς * εἰδώλων γενόμενος, * δαιμόνων φαντάσματα * καὶ παθῶν εἰκόνας * τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενού * καὶ τεῖχος, Μάρτυς, ἀσάλευτον, * τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρὸν * τὸ τῆς διανοίας μου * στηρίζων, Θεόδωρε, * ταῖς σαῖς προστασίαις * καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ * καὶ φθειρομένης ἠλόγησας· * στρατείαν οὲ τῆς ζωῆς, * παμμάκαρ Θεόδωρε, * τελείως ἠγάπησας, * ἐν ἤ νικηφόρος * ἀνεδείχθης, ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Έξελαμψεν εκ Σιών * ή του Ύψιστου εύπρεπεια, * το πρόσλημμα της σαρκός * καθ' ένωσιν ἄρραστον * έκ σου, 'Αειπάρθενε, * περιβεβλημένη, * καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Κοντάχιον, ΊΙχος πλ. δ΄. Λύτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ * ώσεὶ θώρακα * ἔνδον λαβών ἐν καρδία σου, * τὰς ἐναντίας δυνάμεις * κατεπάτησας, Πολύαθλε, * καὶ στέφει οὐρανίω * ἐστέφθης αἰωνίως * ὡς ἀἡττητος.

Ο Οίκος, ου ή Ακροστιχίς Ο υμνος.

Πρός τό Αύτος μόνος.

εν θρόνφ φωτός ἐποχούμενος * εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· * ὅτι δώρημα μέγα δεδώρησαι * τὸν γενναῖον ἐν ἄθλοις Θεόδωρον, * τὸν ἐν τῷ βίφ τρισμαχάριστον, * ὡς ὑπέρμαχον ὁπλίτην τῆς ἀληθείας * εὐσεβεῖ λογισμῷ χεχτημένον Χριστὸν, * κραταιόν νικητὴν χατὰ τοῦ δολεροῦ * καὶ ἀἡττητον.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ IZ'. του αὐτου μηνός, Μνήμη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Τήρωνος.

Στίχοι.

Τήρων, ό δηλών άρτιλεκτον όπλιτην, Θεῷ πρόσεισιν, άρτικαυστος όπλιτης. Έβδομάτη δεκάτη πυρί Τήρωνα φλεγέθουσιν.

Ταζ αύτου άγιαις πρεσβείαις, ό Θεός, έλέησον και σώσο ήμας. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» ρί έχ τῆς Ἰουδαίας * χαταντήσαντες Παίδες * έν Βαβυλών: . Ο ποτέ, * τῆ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς χαμίνου * » κατεπάτησαν, ψάλλοντες· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός. » εύλογητός εί.

Σε ζωής μου προστάτην * και συλλήπτορα φέρω * τής σωτηρίας μου * και φύλακα, Θεόφρον, * άσφάλειαν διδόντα * τοτς έν πίστει κραυγάζουσιν. * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογητός εί.

'Ως τερπνότατον θύμα * σεαυτόν τῷ Κυρίφ * καὶ ἰερώτατον * προσήνεγκας, Παμμάκαρ, * και πυρί των βασάνων * ώλοκαύτωσας, ένδοξε, * Ο των Πατέρων, βρών, * Θεός, εύλογητός εί.

Ζωτικής ἐπιπνοίας * ἐμφορούμενος, Μάκαρ, * του Θείου Πνεύματος, * τὰ πνεύματα διώχεις, * τὰς νόσους θεραπεύεις, * χαί πραυγάζεις γηθόμενος· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εύλογη-TOC EL.

() ESTOXION.

Έχ γαστρός σου προήλθε * σαρχωθείς ὁ τῶν δλων, * Παρθένε, Κύριος. * διό σε Θεοτόχον * φρονούντες όρθοδόξως, * τῷ Υἰῷ σου κραυγάζομεν· * Ο των Πατέρων ήμων * Θεός, εὐλογητός εἶ. `Ωδή η΄. Ο Εἰρμός.

* $\mathbf{E}^{\pi \tau \alpha \pi \lambda \alpha \sigma (\omega \zeta}$ χάμινον * των Χαλδαίων ο Τύραννος * τος * θεοσεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δὲ χρείττονι * πε-• ρισωθέντας τούτους ίδων, * Τον Δημιουργόν και Λυτρωτήν,

» άνεβόα, * οι Πατδες, ευλογείτε, * Ίερείς, άνυμνείτε, * λαός, » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαίζ, Πανεύφημε, * τριχυμίαις χυχλούμενοι, * χαί ταϊς συμφοραϊς του βίου συνεχόμενοι, * προστάτην δξύτατον * χαί συνεργόν γινώσχοντες, * πάντες οί πιστοί σε πρεσβευτήν τῷ Δεσπότη * προσάγομεν βοώντες. * Μή έλλίπης πρεσβεύειν * ὑπέρ τῶν άνυμνούντων * την πάνσεπτόν σου μνήμην.

Αμαρτιών αλύσεσι * δεδεμένος, Πανόλβιε, * και ταϊς τών πταισμάτων μου σειραίς πεδούμενος * προσφεύγω τη σχέπη σου, * στεφανηφόρε, λύσιν αίτων * άλλ' ώς θαυμαστήν πρός τόν των δλων Δεσπότην, * Θεόφρον, παρρησίαν * κεκτημένος, δυσώπει * σωθήναι τους υμνούντας * Χριστόν είς τους αίωνας.

Μαρτυρικαϊς λαμπόμενος * άγλαίαις, πανεύφημε, * ταϊς 'Αγγελικαϊς συνηριθμήθης τάξεσι. * μεθ' ών άγαλλόμενος * καὶ συγγορεύων, Μάρτυς, άεὶ, * θαυματοποιίαις ἰαμάτων φαιδρύνεις * τοὺς πόθφ σε τιμώντας, * καὶ πιστώς μελφδοῦντας· * Λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰώνας. Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρχός ώμιλησε * τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὖσπλαγχνος * ὁ Δημιουργός καὶ Λυτρωτὴς τῆς κτίσεως, * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε * Θεογεννῆτορ, ταύτην λαβών· * ὅθεν Θεοτόχον οἱ Πιστοί σε κυρίως * ὁδξάζομεν βοῶντες * καὶ πιστῶς μελφδοῦντες· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ', 'Ο Είρμός.

» Σε την ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα τοῦ Ὑψίστου, * σε την
» ὑπέρ νοῦν χυήσασαν * διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, * την
» ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων * ἀσιγήτοις * δοξολογίαις

» μεγαλύνομεν.

"Αγρυπνόν σε φύλακα, * Μεγαλομάρτυς, κεκτημένοι * τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν * εὐχερῶς ἀπελαύνοντα, * καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, * ἀθλορόρε, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται * κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης: * πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος * θεραπεύεις, Μακάριε, * πανευσεβεστάτη παρρησία δεόμενος * τοῦ Σωτῆρος: * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αίγλην τὴν τρισήλιον * καὶ ἐνιαίαν ἐποπτεύων * μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, * καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον * τὴν ἀγαθοδότιν πηγὴν ἀγαθότητος, * ᾿Αθλορόρε, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοχίον.

'Ρόσαί με, Πανάμωμε, * τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, * λύτρον ἀντιδοῦσα, Δ έσποινα, * τοῦ Τἰοῦ σου τὴν σταύρωσιν, * τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως * καὶ εἰρήνης * καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

Τοῖς πῶσι τὰ χαρίσματα * τῶν ἱαμάτων, "Αγιε, * σὺ δαψιλῶς παροχεύεις, * Θεόδωρε ἀθλοφόρε· * ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον * τὴν παβρησίαν πάντοτε, * τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως * προσκαλουμένους προφθάνεις * καὶ διασώζεις, παμμάκαρ.

Θεοτοχίον, ὅμοιον.

Ταϊς σαϊς ἀγκάλαις, "Αχραντε, * βαστάσασα τον Κύριον * τον τη ἀχράντω παλάμη * διακρατούντα τὰ πάντα, * αὐτον, θεομακάριστε, * ἰκέτευε ρυσθήναι με * χειρος δολίου δράκοντος * τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος * τὴν ταπεινήν μου καρδίαν * εἰς ἡδονὰς ψυχορθόρους.

Είς τούς Αίνους, ίστωμεν Στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ταυτα Προσόμοια Στιχηρά, δευτερούντες τὸ πρώτον.

Men. Tom. III.

77

Ήγος α΄. Των ούρανίων ταγμάτων. *

Τή παμφαεί πανηγύρει * τοῦ θείου Μάρτυρος * εὐωχηθώμεν πάντες * τες * καὶ πιστώς εὐφρανθώμεν * φιλέορτοι, τιμώντες * φαιδράν έορτὴν * τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, * ἀσματικώς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν * τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τον άριστέα τῆς άνω * στρατολογίας, Πιστοί, * ώς χαρτεροί όπλίτην * τῆς ἡμῶν πολιτείας * συμφώνως, συνελθόντες, * ψοαϊς μυστικαϊς * εὐφημήσωμεν λέγοντες· * 'Αξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ 'Πησοῦ, * ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τής εὐσεβείας τον πλούτον * καὶ τὴν λαμπρότητα * ἀθλητικοῖς καμάτοις * σεαυτῷ θησαυρίσας * πάση σου ἰσχύι, * δῶρον δεκτόν * τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, * ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδής * τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

 Δ όξα, Ήγος τ λ. β'.

Αγιωσύνης δωρεά * και πλούτος θείας ζωής * πεφανέρωσαι τῷ κόσμφ, Θεόδωρε: * Χριστός γάρ σου, σορὲ, * τὴν μνήμην ἐδόξασεν, * ἐν ἡ συμρώνως οἱ πιστοὶ * γεγηθότες ὑμνοῦμεν * τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νον. Θεοτοκίον. "Ολην ἀποθέμενοι. *

Τετραυματισμένον με * ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων * ἐφόδοις, καὶ κείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * Παναμώμητε, * ἐν οδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * σοῦ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσκεψαι, * ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, * καὶ δώρησαι τὴν ἔασιν * καὶ τὴν σωτηρίαν μοι, Δέσποινα, * ἵνα σε δοξάζω * καὶ πόθω κατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * μόνη Μητροπάρθενε.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Τιόν "Αρνα τον ίδιον * 'Αμνάς ή ἄσπιλος πάλαι * χαὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * ὡς ἐώραχε, * μητριχῶς ὼλόλυζε, * καὶ ἐκπληττομένη * ἀνεβόα. Τι το δραμα, * τέχνον γλυχύτατον, * τοῦτο το χαινόν χαὶ παράδοξον; * πῶς δῆμος ἐ ἀχάριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωχε, * χαὶ χαταχρινοῦσι * θα νάτῳ τὴν ἀπάντων σε ζωήν; * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄρατον, * Λόγε, συγχατάβασιν.

Είς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Όκτωήχου. Δόξα, Ἡχος πλ. δ΄.

Αθλητικήν άνδρειαν * εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, 'Αθλοφόρε Χριστοῦ, '
καὶ λογικής λατρείας * μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει
αὐτοῦ * τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς * καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς *
ἀσθενὲς ἀπέδειξας, * καταφρονῶν τῶν βασάνων * καὶ τοῦ προσκαί-

ρου πυρός. * άλλ' ώ * θείων δωρεών * και πράγμα και όνομα, * άπό πάσης περιστάσεως * τῆ πρεσβεία σου σώζε * τοὺς ἐκτελοῦν-τας τὴν μνήμην σου,

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

*Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Ο λος ό βίος μου ἄσωτος, * ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, * καὶ τό σῶμα παμμίαρον, * καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, * καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, * καὶ δλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος * τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. * Ποῦ νῦν πορεύσομαι; * καὶ πρός τίνα φεύξομαι * εἰ μὴ πρός σέ; * Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι * καὶ δεῦρο σῶσόν με.

"Η Σταυρούεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ μυστηρίου φρικτοῦ! * ὁ φρικτοῦ ἐχχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν * ἐν Σταυρῷ ὡς κτῶς ἐχύησε: * κλαίουσα ἔλεγεν * Οἴμοι! τέχνον φίλτατον, * πῶς ὁ δεινὸς ὁ δῆμος καὶ ἀχάριστος * σταυρῷ προσήλωσεν;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

Είς την Λειτουργίαν, Ζήτει Σαββάτω Α΄. των Νηστειών.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τό, Κύριε έχέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήχος α. Πανεύφημοι Μάρτυρες. *

Εμφιλοσοφώτατα * τον νουν, * Λέον παμμακάριστε, * συ των παθων αυτοκράτορα * ἀπεργασάμενος, * ἀρετων ιδέαις * καὶ ήθων σεμνότητι * εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· * διὸ αἰτουμέν σε * ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον * τὴν εἰρήνην * τῷ κόσμφ αἰτήσασθαι.

ρασύτητα Λέοντος, * Χριστοῦ * δυνάμει, πανόλβιε, * δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, * ἀλλ' ἐξεφαύλισας, * Ἱεράρχα, τούτου * τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον * καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, * καὶ τῆς αἰρέσεως * τὴν τελείαν ἀθεότητα * καὶ τῶν τρόπων * τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη γεγένησαι * πιστώς, * Ίερεῦ πανόλβιε, * τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· * καὶ γὰρ ἀἡττητος * ἐν ἀγώσιν ὥφθης, * άρραγης, ακλόνητος * ως πύργος εὐσεβείας, καὶ πρόβολος * ὁρθοδοξότατα * δογματίζων καὶ σαφέστατα * τοῦ Κυρίου * τὴν ἄρραστον γέννησιν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, ομοιον.

Πηγήν σε γινώσχομεν * ζωής * ἀιδίου, Δέσποινα· * τὴν ξηραναί θείσαν οὖν πάθεσι * ψυχήν μου ζώωσον * ἐν τῆ χάριτί σου, * καὶ πηγάζειν νάματα * σωτήρια ἀεὶ παρασχεύασον· * καὶ νῶν μοι στάλαζον * τῆ πρεσβεία σου τὴν ἄφεσιν * τῶν πταισμάτων, * καὶ κάθαρον, δέομαι.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τομραία διηλθεν, ω l'iè, * ή Παρθένος ελεγεν, * ἐπὶ τοῦ ξύλου ως εβλεψεν * Χριστόν πρεμάμενον, * τὴν ἐμὴν παρδίαν, * παὶ σπαράττει, Δέσποτα, * ως πάλαι Συμεών μοι προέφησεν· * ἀλλα ἀνάστηθι * καὶ συνδόξασον, ἀθάνατε, * τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

'Απολυτίχιον, 'Ηχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας όδηγε, * εὐσεβείας Διδάσχαλε και σεμνότητος, * τῆς οἰχουμένης ὁ φωστήρ, * τῶν ὁρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * Λέον σορὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, * λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆνα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών, οδ ή 'Ακροστιχίς: Τῷ πανσόφφ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ποίημα Θεοράνους.

'Ωοή α΄. Ήχος πλ. ο΄. Ὁ Είρμός.

» Τσωμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρυ» Τορᾳ θαλάσση, * ὅτι μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἰερωσύνης * χρίσματι, Παμμάχαρ, σεμνυνόμενος, * κατεκόσμησας ταύτην * ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις, πανόλβιε.

"Ωριμον ώσπερ βότρυν, * Πάτερ, ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, * εὐρροσύνης χρατῆρα * τῆς σορίας σου πᾶσι προτέθειχας.

Πέτρου τοῦ Κορυραίου * θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, * τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην * καὶ τον ζῆλον, Θεόφρον, τῆς πίστεως.

Αίγλη των σων δογμάτων * των αίρετικών τον σκοτεινότατον * διεσκέδασας γνόρον, * Ιεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Νόμου τῆ παραβάσει * κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, * τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, * Θεομῆτορ ἀγνὴ, ἡλευθέρωσας.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

• Οὐρανίας ἀψίδος * ὁροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας 🕶 δομήτορ, * σύ με στερέωσον * έν τη άγάπη τη ση, * των » έρετων ή άχρότης, * των Πιστων το στήριγμα, * μόνε φιλάνθρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας * τη του Χριστου, πάνσοφε * Λέον, 'Εχκλησία προθύμως * φέρων άνέστησας. * ήνπερ κατέχουσα, * αίρετιχών τὰς ἀθέους * διαλύει φάλαγγας * καὶ τὰ συστήματα.

Ούρανίου καὶ θείας * έμφορηθείς χάριτος * τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, * Πάτερ, προίστασο, * πάσαις μαχόμενος * αίρετιχῶν ταϊς άθέοις * γλωσσαλγίαις, ἔνδοξε * Λέον πανόλβιε.

Φωτί τῷ λαμπροτάτῳ * χαταυγασθείς, "Όσιε, * τὸν τῆς ἀπορρήτου και θείας * ένανθρωπήσεως * λόγον έτράνωσας, * διπλην είπων την ούσιαν * και διπλην ένέργειαν * του σαρχωθέντος Θεου.

'Ωραιώθης ώς νύμφη * παρθενιχοῖς χάλλεσι, * χεχαριτωμένη Παρθένε * Μήτηρ ἀνύμφευτε· * πάσης γὰρ κτίσεως * σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, * ώς τὸν πάντων αἴτιον * Λόγον χυήσασα.

Κάθισμα, ΊΙχος γ΄. Θείας πίστεως.

<u>Μείοις</u> δόγμασι περιαστράπτων * φέγγος έλαμψας δρθοδοξίας, * 🗸 και αιρέσεων το σκότος έμειωσας. * και μεταστάς έκ τοῦ βίου, πανόλβιε, * πρός το ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. * Λέον "Όσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ίκέτευε * δωρήσασθαι ήμεν το μέγα ξλεος.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

εία γέγονας σχηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * χαθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερίωνους π καθαρότητι Αγγέλους ὑπερέχουσα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γούν γενόμενον * ρερυπωμένον σαρχός πλημμελήμασιν * άποχάθαρον * πρεσβειών σου ένθέοις νάμασι, * παρέγουσα, Σεμνή, τό μέγα έλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Τ ἀμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνωδούσα έχραύγαζεν * Οίμοι, τέχνον μου-! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τον ἄνθρωπον.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

* \mathbf{F}^{ξ} δρους κατασκίου, * Λόγε, δ Προφήτης, * τῆς μόνης Θεο- τόχου * μέλλοντος σαρχοῦσθαι * θεοπτιχῶς κατενόησεν ἐν » φόβφ, * καὶ ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων ἀληθῶς * σὰ ὥσπερ, μάχαρ, ὥφθης * τὰς συγχυτικις' ἀλώπεχας διώχων, * βασιλιχῷ τῷ βρυχήματι χαταπλήττων * τῷ ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

"Εχρυψας βολή * των σων δογμάτων, Πάτερ, * των θεοστυγών' αἰρέσεων τὰ ίχνη, * τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσες, '

Ίερομύστα πανσεβάσμιε.

"Ορθρος ἐκ δυσμῶν * ἀνέτειλας, τρισμάκαρ, * τόμον εὐσεβῶν' δογμάτων ὡς ἀκτῖνας * τἢ Έκκλησία, Θεόφρον, ἐξαποστέλλων, και καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Νέχρωσον όρμας, * Παρθένε, των παθών μου, * παύσον, άγεθή, * τον σάλον των πταισμάτων, * τῆς ἀμαρτίας τον κλώων σῆ γαλήνη * Θεογεννῆτορ, ἀρανίζουσα.

'Ωδη ε΄. Ο Είρμός.

* \mathbf{I} να τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, τὸ φῶς τὸ ἀλντον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; \mathbf{i}

• άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * π΄
 • ὁδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Τής διπλής ἐνεργείας * χήρυξ ἐχρημάτισας τής τοῦ Σωτήςς Χριστοῦ· * ἐνεργεῖν γὰρ ἔρης * ἐκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχηκι μετὰ τής ἐτέρας * καὶ συγκειμένης κοινωνίας, * Ἱεράρχα θεορον μακάριε.

'Ισοδύναμον δντα * τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας' ὑς δὲ σάρκα τοῦτον * γεγονότα, Τρισμάκαρ, ἐπίστευσας' * xx- ταλλήλως ἔφης * τὰ τῆς σαρκὸς ίδια πράττειν * ἀσυγχύςως, ἀτρέπτως ἀμφότερα.

()εοτοχίον.

Τό πρό πάντων αἰώνων * μόνω γινωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτόν γενέσθαι * τὸν τῶν δλων κτισμάτων δεσπόζοντα, * καθωράθη τὸ αρκὶ πλακῆναι * δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ, Παρθένε, * καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

'Ωοή ς'. Ο Είρμός.

* Τὴν δέησιν ἐχχεῶ πρὸς Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μ ον τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, * χαὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς ΄ ἡ ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς ΄ ΄

» Έχ φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Ο Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, * καὶ τὴν τούτου προείαν πλουτήσας, * καὶ τὸ θερμὸν * κεκτημένος τοῦ ζήλου, * θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται * αἰρέσεων συγχυτικών * τὸν φ^{uplin} καὶ τὴν κρᾶσιν συγχένντα.

Υίον ένα του Χριστου καὶ Κύριου * προ αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα, * καὶ δι' ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου τεχθέντα, * καὶ πεφηνότα ήμιν όμοούσιον * έχήρυξας ύπερουως, * Λειτουργέ των άρρήτων θεόληπτε. Θεοτοχίον.

Σὲ, Πάναγνε, σωτηρίας πρόξενον * οἱ Πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοώμεν * Χαΐρε, σεμνή * χαΐρε, νύμφη Παρθένε * χαΐρε, τό όρος Θεού το κατάσκιον. * τῷ κόσμφ γὰρ σὸ τὴν χαρὰν * τὴν ακλόνητον όντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ήχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον. *

Έρπι θρόνου, "Ενδοξε, * ίερωσύνης καθίσας, * και λεόντων στόματα * των λογικών ἀποφράξας, * δόγμασιν έν θεοπνεύστοις σεπτής Τριάδος * ηύγασας φως τή σή ποίμνη θεογνωσίας. * διά τούτο έδοξάσθης * ώς θεῖος μύστης * Θεού τῆς χάριτος.

Ο Οἶχος, πρός τό Τὴν Έδέμ.

r∎τόν Πατέρα, Υίὸν * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ "Αγιον, * τὸ τρισήλιον μος, * την τρισαγίαν δύναμιν, * Θεότητα μίαν, * και μίαν ούσίαν * ταύτην χηρύζας, * χείλη τὰ δόλια * εἰς τέλος ἐνέφραξας * αίρετιζόντων, * Λέον Θεόσορε· * άθεν την άγνην * Χριστοῦ λοχεύτριαν * ὡς Θεοτόκον * ἀνακηρύξας, * του Νεστορίου την όφρύν * χαθείλες, μάχαρ, χραταιώς. * Διὰ τοῦτο έγνώσθης * έν τῷ χόσμω και έν 'Ρώμη * ώς θεῖος μύστης * Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τη ΙΗ΄. του αύτου μηνός, Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ήμων Λέοντος Πάπα Ρώμης.

Στίγοι.

Ψυχήν ο θετος έξερεύγεται Λέων, Και δαιμόνων φάλαγξιν εμβάλλει φόβον. 'Ογδοάτη δεκάτη τε Λέων ήρεύξατο θυμόν.

Ταϊς αύτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ήμᾶς. Αμήν. 'Ωδή ζ'. 'Ο Ειρμός.

Η παίδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρ-» II σαλέως, * και είς δρόσον το πυρ * μετέβαλον βοώντες· *

» Εὐλογητός εἶ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Υπνον ούχ εδωχας βλεφάροις * έως πρόβριζον άνέσπασας την πλάνην * Εύτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος, χραυγάζων * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο * ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν θεολογήσας * ἐνεργοῦντα διττῶς * καὶ θέλοντα, νῦν ψάλλεις· * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

()ESTSX(SY.

Νύν σοι προσφεύγω, θεομήτορ, * τών πταισμάτων ταζ σερά καπεσφιγμένος: * διά σπλάγγνα έλέους * ρύσαί με βοώντα: *Εν λογημένος, Πάναγνε, * ο καρπός της σης κοιλίας.

 $\Omega \delta \eta \eta'$. O Eiguss.

» Επταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ο τύραννος * τος ho-

• L σεβέσιν έμμανως έξέχαυσε· * δυνάμει δέ χρείττοκ * πιχ-» σωθέντας τούτους ίδων, * Τόν Δημιουργόν και Λυτρωτήν, ένε

» βόα, οι Πατδες, εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ύπερ

» υψούτε * είς πάντας τοὺς αίωνας.

Όλολαμπής ώς ήλιος * έκ δυσμών άνατέταλκας, * θαύμι, Θεορρήμον, έμφανώς παράδοξον, * την κράσιν και σύγγυσιν το Εύτυχους ξηραίνων σαφώς, * και του Νεστορίου την διαίμπ τέμνων, * διδάσκων ένα σέβειν * τον Χριστόν έν οὐσίαις * ο̂υπι άδιαιρέτως, * άτρέπτως, άσυγχύτως.

Υπό Θεού κινούμενος * εὐσεβείας διδάγματα * ώς θεοχαρικτοις εν πλαξιν ετύπωσας, * Μωσής οία δεύτερος * ἀναρανείς το θείω λαφ * και τη όμηγύρει των σεπτών Διδασκάλων, * κραυγιζων Εύλογείτε, * Ιερείς, άνυμνείτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστίο είς τούς αίωνας.

Σεσαρχωμένον, "Όσιε, * τον πρίν ἄσαρχον ἔγνωχας * Λέγο τοῦ Πατρός, μονογενή, συνάναρχον, * ἐν χρόνομ τὸν ἄχρονον, ' περιγραπτόν μέν σώματι, * ώς δὲ Ποιητὴν περιγραφὴν οὐκ είδο τα * διδάσχεις, άναχράζων * Ίερεις, άνυμνείτε, * λαός, ύπρ υψοῦτε * Χριστόν είς τοὺς αἰῶνας.

Περιβολήν του σώματος * περιέθετο, Πάναγνε, * έχ τῶν σῶν αίμάτων ο φωστήριον κάλλεσιν * ήλίω σελήνη τε * τον ούρανόν φαιδρύνας Θεός, * ξμψυχόν σε άλλον ουρανόν άναδείξας. * ον Πείδες εύλογούσιν, * Ιερείς άνυμνούσι, * λαοί ύπερυψούσιν * είς παντας τούς αίωνας.

'ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τροιξε * πασα άκοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν: δπως ό ύψιστος * έχων κατήλθε μέχρι και σώματος,

» Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διό τὴν ἄχραν

» τον * Θεοτόχον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Λάμπεις νῦν, * Μύστα τοῦ Χριστοῦ, * εὐπρεπείας ἐν στεράψ χοσμούμενος, * καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεὺς * δικαιοσύνην ὄντως ἐνδεδυσαι, * καὶ Παραδείσω τῆς τρυρῆς * χορεύων, θεσπέσιε, * ὑπὶρ της Ποίμνης σου * τον Δεσπότην έχτενώς χαθικέτευε.

"Ενθα νῦν * τῶν Πατριαρχῶν * προεδρεῖαί τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, * Λέον πανόλβιε, * σὺ ἐπαξίως, Πάτερ, ἐσκήνωσας, * ὡς Ιατριάρχης ἀληθὴς * καὶ πίστει καὶ χάριτι * καταλαμπόμενος. * ιὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος * έχ βιωτιχοῦ * ἀποστὰς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέ-⟨ασας, * Λέον πανάριστε, * ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος * ἔγθα ἔειμάρρους τῆς τρυφῆς * χαὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον * χαὶ ἡ ἀνέχφραἐτος * εὐφροσύνη χαὶ χαρὰ διαμένουσα. Θεοτοχίον.

"Ωριμον * δρέπομαι ζωὴν * μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλφ τῆς νωσεως. * σὰ γὰρ, Πανάμωμε, * ζωῆς τὸ ξύλον Χριστὸν ἐβλάτησας * τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς * τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. *
ἰό σε, πάναγνε, * Θεοτόχον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναΐκες ἀκουτίσθητε. *

ς λέων ἀναδέδειξαι * καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, * βασιλικῶς καταπλήττων * βρυχήματι τῶν δογμάτων * τὰ ἀσεβῆ βουιεύματα * ὡς ἀλώπεκος, Πάνσορε, * δεινὰ μηχανουργήματα, *
:αὶ τὴν ὁμήγυριν τέρπων * τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοχίον, δμοιον.
πάλαι μοι την οίκησιν * της ἐν Ἐδὲμ βιώσεως * φθονήσας δόλιος δρις * καὶ ἐξ αὐτης ἐκβαλών με, * διὰ τοῦ σοῦ θείου Γόχου, * Αγία Μητροπάρθενε, * καταπεσών νενέχρωται * ἐγὼ δὲ ἐὐες ἀνηλθον * πρὸς ὴν ἀπώλεσα δόξαν.

Είς του Στίχου τῶν Αἴνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Καὶ ἡ λοιπὴ ᾿Ακολουθία τοῦ Ὅρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ ᾿Απόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Άποστόλου Άρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, Ήχος πλ. δ΄. Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε. *

ωτὶ τῶν λόγων "Αρχιππος * λαοὺς ἐφώτισε, * καὶ ἀγνωσίας * σκότους ἐρρύσατο· * καὶ ἐναθλήσας * καὶ συμπατήσας τὸν εθρὸν, * φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, * καὶ σὺν τοῖς 'Αγγένος νῦν εὐφραίνεται. * Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, * Δέσποτα, δίδου ᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

υρόμενος, Μακάριε, * καὶ ἐκκεντούμενος * καὶ πάσαις ἄλλαις *
περικυκλούμενος * δεινῶν ἰδέαις * οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, *

Men. Tom. III.

οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. * "Οθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας * ἀεὶ καθικετεύων * ἄπασι δωρηθήναι το μέγα έλες.

Λίμάτων θείοις ρεύμασι, * Μάρτυς, ήγίασας * την γήν, θεόφρον, * καὶ ἐτραυμάτισας * τοῖς τραύμασί σου * πληθὺν δειμόνων πονηράν· * βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, * πάθη ἰετρεύεις χαλεπώτατα. * Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * αἶτησαι πέσι, μάκαρ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ο ἱ λογισμοὶ ἀπάθαρτοι, * τὰ χείλη δόλια, * τὰ ἔργα δέ μου '
εἰσὶ παμμίαρα: * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῆ; * Δέσποινα Παρθένε, καθικέτευσον * τὸν Υἰὸν καὶ Πλάστιν σου καὶ Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοία * δέξηταί μου τὸ πνεθμα, ὡς μόνος εὕσπλαγχνος.

Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

δάμαλις ή ἄσπιλος * τον μόσχον βλέπουσα * ἐπὶ τοῦ ξύλου * προσαναρτώμενον * ἐθελουσίως, * ὁδυρομένη γοερώς, * Οἰμοι! ἀνεβόα, ποθεινότατον * Τέχνον· τί σοι δῆμος ἀνταπέδωχεν * ἀχεριστος Έβραίων, * θέλων με ἀτεχνώσαι ἐχ σοῦ, παμρίλτατε; καλυτίχιον· ᾿Απόστολε ဪ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, δ Κανών, οδ ή Ακροστημο *Αρχιππον ύμνω τον σορόν θεηγόρον, 'Ιωσήφ.

12οη α΄. Πχος δ΄. Ο Είρμός.

» () αλάσσης το έρυθρατον πέλαγος * άβροχοις ζχνεσιν * ο παλαιός πεζεύσας Ίσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερο: * » τοῦ 'Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῆ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

'Αστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος * Παῦλος ὁ πάνσορος.' ὅσπερ ἀχτῖνα, μάχαρ, σὲ φαιδρὰν * ἐπαφῆχεν ἐλαύνουσαν * πελυθείας, "Αρχιππε, * σχότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

'Ρημάτων θείαις πλοχαϊς ήλιευσαι * Παύλου τοῦ χήρυχος,' καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς * παραδόξως ἐζώγρησας, * και λογικόν ὀψώνιον * θεία τραπέζη προσενήνοχας.

Χιτώνα ἐνδεδυμένος, "Αρχιππε, * ἐνθέου χάριτος, * τοὺς γυμνωθέντας δόξης Θείκης * ἀφθαρσίας ἰμάτιον * καὶ σωτηρίου. ἔνδοξε, * καταστολήν θείαν ἐνέδυσας.

(HESTOXION.

Ίδόντες προφητικοῖς ἐν ὅμμασι * πόρρωθεν, Πάναγνε, * τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ * τὸ φρικῶδες Μυστήριον, * οἱ θετρόροι, "Αχραντε, * ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» μπύφραίνεται έπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
• Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοητώς * του Παρακλήτου τῷ πυρὶ, ἔφλεξας * ύλην πικράν, "Αρχιππε, * είδωλομανίας, πανεύρημε.

Πιστόν σε δούλον Χριστού * Παύλος ό θείος μαρτυρεί, "Αρ-

χιππε, * καὶ ἱερὸν Κήρυκα * καὶ συστρατιώτην, μακάριε.

Ο βίος σου φωταυγής * ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε, * φωταγωγών, "Αρχιππε, * τούς είλικρινώς σε γεραίροντας.

HESTOXION.

Ναός έδειχθης Θεού * χωρητικός περιφανώς, Πάναγνε, * καὶ καθαρόν σκήνωμα, * καὶ θεοπρεπές ἐνδιαίτημα.

Καθισμα, Ίιχος α'. Τον τάφον σου, Σωτήρ. *

τη 1οῦ Παύλου μαθητής * γεγονώς, Θεοφόρε, * ἐφώτισας λαοὺς * ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, * ναοὺς δὲ κατέστρεψας * ἀπωλείας ἐν γάριτι. * ἐναθλήσας δὲ * καρτερικῶς τοὺς στεφάνους * χαίρων είληφας, * ὑπὲρ ἡμῶν ἰχετεύων * Χριστόν, Μάρτυς "Αρχιππε.

Δόξα, και νύν. Θεοτολίον, διλοίον.

- εδήγησον ήμας * έν όδῷ μετανοίας * έχχλίνοντας ἀεὶ * πρός νακών άνοδίας * και τον υπεράγαθον * παροργίζοντας Κύριον, * ἀπειρόγαμε * εὐλογημένη Μαρία, * χαταφύγιον * ἀπεγνωσμένων άνθρώπων, * Θεοῦ ἐνδιαίτημα.
"Η Σταυρούεοτοκίον, δμοιον.

ἄσπιλος 'Αμνάς * τον 'Αμνόν καὶ Ποιμένα * κρεμάμενον νεκρόν * ἐπὶ ξύλου όρῶσα, * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο * μητρικῶς όλολύζουσα. * Πως ένέγχω σου * την ύπερ λόγον, Τίέ μου, * συγκατάβασιν * καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, * Θεὲ ὑπεράγαθε; 'Ψόη δ΄. Ο Είρμος.

» Τπαρθέντα σε ίδουσα ή Έχχλησία * ἐπὶ Σταυρου τὸν Ἡλιον *
» τῆς διχαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰχότως

» κραυγάζουσα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Ύφηγούμενον τὰ θετα, καὶ τοὺς ἀθέους * περιφανῶς ἐλέγχοντα * ἄνομος διώχτης * πόνοις χαθυπέβαλε * χαὶ μάστιξιν, 'Αρχιππε, * καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσιν.

Μαχαρίως διανύων τον βίον, Μάχαρ, * τέλος εύρεῖν μαχάριον * όντως ήξιώθης. * Μάρτυς γὰρ γεγένησαι * Χριστοῦ γενναιότα-

τος, * πόνους χαρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην άθείας τὴν σηπεδόνα * τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα * έστησας νοστίμφ * άλατι των λόγων σου, * και χαίρων έκραύγαζες. * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

()ESTONION.

'Ως κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι δρος * ὁ 'Αββακούμ, τε νάμωμε, * φέρουσαν τον Λόγον * πάντας συσκιάζοντα * ρλογμί παραπτώσεων * καὶ άμαρτιών, Κόρη, καύσωνος.

Ωρόγη ε΄. Ο Είρμος.

» Σύ Κυριέ μου ρώς * είς τον κόσμον ελήλυθας. * ρώς άγιον it.

στρέρον * ἐχ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνούντάςπ.
 Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς * τοῦ πανσόρου χηρύγματος * ἐρώππι ἀγνωσίας * τοὺς νυχτὶ συσχεθέντας, * Θεόρρον παμμαχάριστι.

Ό θεΐος ποταμός * προελθών έχ χαρδίας σου * χατέχλυσε τος χειμάρρους * της ἀπάτης, χαὶ φρένας * Πιστών, Παμμάχαρ, το δευσεν.

Νευρούμενος χρησταΐς * ταΐς έλπίσιν ὑπέμεενας * συρόμενα ε τεσσάρων * καὶ τὴν γῆν ἀγιάζων * τοῖς αῖμασι, Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐχ πασῶν * γενεῶν ἐξελέξατο * ὁ Κύριος, Θεοτόκι.' χαὶ ἐχ σοῦ ἐσαρχώθη * θεώσας τὸ ἀνθρώπινον. $^{1}\Omega \delta \gamma$ ς '. Ο Είρμός.

• Ο ύσω σοι * μετὰ ρωνής αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία 🔅 σοι * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον 'ἐι

» τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι.

Οὐδόλως * ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος * ἀνηλεῶς σε π_i κόπτει * ταῖς πληγαῖς, Θεόρρον, ἀποσκοποῦντα * πρὸς την \hat{w} ξαν, * ην Χριστός σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας * δυσμενών άρράτων τοῖς τραύμασι * χατετρενμάτισας, μάχαρ, * ττις σαρχός σου, "Αρχιππε, καὶ ἐλέγχων * ττις

χαρδίαν * σπαραγμοίς του τυράννου χατέξανας.

Οἱ λίθοις * ἀναισθήτω καρδία θρησκεύοντες * λιθολευστοῦσί $\frac{1}{2}$ μάκαρ, * τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, * καὶ τῆς πλάνις τὸ ὁχύρωμα, Μάρτυς, συντρίβοντα. Θεοτοχίον.

Νέκρωσιν * τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο * ἐν Παραδείσω, $\frac{1127}{2}$ θένε, * ὁ ᾿Αδάμ · τῷ σῷ δὲ ἡθανατίσθη * ζωηφόρω * τοκετῷ, $\frac{1127}{2}$ αγία Θεόνυμρε.

Κοντάχιον, ΊΙχος δ΄ * Έπεφάνης σήμερον. *

Ος ἀστέρα μέγαν σε * ἡ Ἐχχλησία * κεκτημένη, Αρχιππεί, ταϊς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς * φωτιζομένη κραυγάζει σοι. Σῶσον τοὺς πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Πιστόν σε δούλον του Χριστού * ὁ Κορυφαΐος Παύλος, * Ας χιππε, ἐχθειάζων * συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, * χαὶ μαρτυμέ

περιφανώς * πληρωτήν τοῦ λόγου * καὶ ἱερὸν ὑφηγητήν * καὶ κήρυκα σοφώτατον. * Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον * βλέπομέν σε πάντες * καταλάμποντα τῷ κόσμῳ, * ᾿Απόστολε· δν καὶ
ἡ ᾿Απρία * ἐγνώρισε καλῶς * ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου * τηλαυγέστατον πυρσόν, * φαεσφόρον * δάδουχητικῶς * φωτίζοντα τοὺς
βοῶντας· * Σῶσον τοὺς πίστει * τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΘ΄. του αὐτου μηνός; Μνήμη τῶν Αγίων ᾿Αποστόλων, ᾿Αρχίππου, Φιλήμονος καὶ ᾿Απφίας.

Στίχοι.

Ποθών τον άχρόγωνον "Αρχιππος λίθον, Κατηλοήθη τῷ πόθφ τούτου λίθοις. Χώραν φιλούντα τὸν Φιλήμονα χλόης, Χλωροῖς λύγοις τύπτουσιν ἡχανθωμένοις. Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν 'Απρίαν, Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσαν ὅμμα χαρδίας. "Αρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνε χερμαδίοισιν.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Γ ν τῆ καμίνω * 'Αβραμιαΐοι Παΐδες τῆ Περσικῆ, * πόθω * » εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογὶ * πυρπολούμενοι ἐκραύγα- » ζον· * Εὐλογημένος εἰ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεηγορίαις * θεοσόφοις, Παμμάχαρ, χρησάμενος, * γνώσει * άληθεῖ τὸ σχότος ἐχ τῶν ψυχῶν * τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας * σορίας χάριτι * τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Έν λάχχω, Μάρτυς, * σὲ χατωτάτω χωννύουσι * δῆμοι * δυσσεβῶν, χαὶ λίθοις ἀνηλεῶς * θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· * Εὐ-λογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ή γή το αίμα * το έχχυθέν σου, Μάρτυς, δέδεκται * βρύον * ἰαμάτων νάματα τοῖς Πιστοῖς * οὐρανὸς δὲ το μαχάριον, * *Αρχιππε, πνεϋμά σου * 'Αθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοχίον.

Γήν μεν όμιχλη, * τον οὐρανόν νεφέλαις δε Κύριος, * Κόρη, * περιβάλλων, σάρχα θέλων θνητὴν * εξ αἰμάτων σου ενδύεται, * καταστολὴν δόξης * ἀθανάτου ενδύων τον ἄνθρωπον.

'Ωδή η'. Ο Ειρμός.

» Υεϊρας έχπετάσας Δανιήλ * λεόντων χάσματα * έν λάχχω έφραζε· * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * άρετὴν περιζωσάμε» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Πατδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεί-

» τε, * πάντα τὰ έργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ο Παύλος ἐπαίνοις ἰεροῖς * ἐγχωμιάζων σε, * Αρχιππε ένδοξε, * συστρατιώτην σε έγραψε, * πληρωτήν ένθέων πράξεων, * διακονούμενον αὐτῷ * καὶ πίστει μέλποντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

'Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς * πρός τὸ μαρτύριον * ἡ ἀξιάγ2στος * Απφία στέργουσα, "Ενδοξε, * ώς υίον σε γνησιώτατον, * μεθ' ής τὰ ἄνω κατοικεῖς * ὄντως βασίλεια, * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

Οι νήπιοι όντες ταϊς φρεσι * σε τον εχέφρονα * νηπίοις παίγνιον * παραδιδόασιν, "Αρχιππε, * ἐναθλοῦντα καρτερώτατα * καί ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς * κατακεντούμενον, * καὶ βοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Νεχρός διὰ βρώσεως μιᾶς * Αδάμ γεγένηται, * τρυγήσας θάνατον * φυτοῦ τῆς γνώσεως, "Αχραντε: * διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, * και Παραδείσου την τρυφήν * πάλιν άπέλαβεν, * Εύλογεῖτε, * πάντα τὰ έργα, χραυγάζων, τὸν Κύριον.

'ωρη θ'. Ο Είρμος.

» Αίθος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άκρο-. / Υωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας ού-» σεις· * διό ἐπαγαλλόμενοι, * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Ινα την αιώνιον δόξαν * κληρονομήσης, 'Αθλοφόρε, * δόξης έπιγείου παρείδες * τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, * καὶ πρός Χριστόν έχώρησας * δόξη πρός τούτου κλειζόμενος.

'Ως τῷ Κορυραίω, Παμμάχαρ, * τῶν 'Αποστόλων μαθητεύσας * Παύλφ τῷ σορῷ θεηγόρφ, * σύν τούτφ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν * κληρονομεϊς ἀπόλαυσιν, * Κολασσαέων έγκαλλώπισμα.

Στέφος ανεδήσω, θεόφρον, * νικητικόν τῆ κορυρῆ σου, * καὶ περιεβάλου πορφύραν * έχ σων αίμάτων βαφείσαν, "Αρχιππε, * χαι τῷ Χριστῷ γηθόμενος * συμβασιλεύεις, παμμαχάριστε.

"Ηθροισται λαός εν τη μνήμη * τη φωτοφόρφ σου ύμνησαι * τον άγαθοδότην Σωτήρα * και τούς γενναίους, "Αρχιππε, πόνους σου, * ούς άνδριχως ύπέμεινας * καταβαλών τόν πολυμήχανον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις * νεύματι φέροντα τὰ πάντα, * τούτον ώς Υίόν σου δυσώπει, * έχθρού χειρών με, Πάναγνε, ρύσασθαι, * καὶ δι' έλέους ἄβυσσον * έναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Και η λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία, ώς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

TH_t K'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη του ἐν ᾿Αγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐχέχραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια, 7 Ηχος πλ. δ΄. 7 Ω τοῦ παραδόξου θαύματος. *

↓ έον θεόφρον πανόλβιε, * ἀσχητιχαῖς ἀγωγαῖς * καὶ τελείαις κα-↓ θάρσεσι * τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου * καθαρῶς προσκολλώμενος, * φωτός ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, * καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας * πάθη ἀνίατα * θεραπεύειν πάντοτε, * καὶ προσευχῶν * μάστιγι ἀκάθαρτα * διώκειν πνεύματα.

έον τῷ ὄντι μαχάριε, * 'Αρχιερεύς γεγονώς * καὶ Ποιμὴν ἀλη Ν θέστατος, * ράβδφ θείας πίστεως * ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας * ὁρθοδοξίας καὶ τελειότητος * τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, *
ῆς κατενώπιον * ἐκτελῶν τεράστια * θεοπρεπῶς * κλέος ἀναφαίρετον * ἐκληρονόμησας.

Απίστει ἐορτάζοντας * τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ. * βλυστανούσης

παὶ τῷ τῶν ὅλων Θεῷ βοήσατε· * Ὁ ἐν Ἡγίοις σου θαυμαζόμενος, * τούτου δεήσεσι * σῶσον ἡμᾶς, οἴκτειρον, * ὡς ἀγαθὸς, *

Δόξα, και νον. Θεοτοκίου, όμοιου.

εῦρο ψυχή μου στενάζουσα, * καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς * ἐκ καρδίας πηγάζουσα, * τῆ Παρθένω βόησον * καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Διὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, 'Αγνὴ, * τῆς φοβερᾶς με ρῦσαι κολάσεως, * καὶ κατασκήνωσον * ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * καὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

*Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, λέγεται ο Κανών, ου ή Νροστιγίς

Λέοντα πηγήν όντα θαυμάτων σέβω, Ὁ Ἰωσήφ.

'Ωδή α'. Ήγος πλ. δ'. Ο Εξομός.

• γράν διοδεύσας ώσει ξηράν, * και την Αίγυπτίαν * μοχθη• ρίαν διαφυγών * ὁ Ισραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ Λυτρωτῆ
• και Θεῷ ἡμῶν ἔσωμεν.

Λαμπτήρά σε θεΐον ή του Χριστου * φαιδρὰ 'Εχχλησία * χεχτημένη, Λέον σορὲ, * ταζ των άρετων σου φρυχτωρίαις * χαὶ των θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Έχ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτόν * τῷ πάντων Δεσπότη, * καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν * ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία * θύων σαυτόν ἀναιμάκτως, Μακάριε.

Ο βίος σου φέγγει των άρετων * κατηγλαϊσμένος * καὶ θαυμάτων ταϊς άστραπαϊς * καθωραϊσμένος, Θεοφόρε, * περιφανή σε τοῖς πάσιν εἰργάσατο.

()ESTOXION.

Ναός ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ * ἀμόλυντος, Κόρη, * τοῦ οἰχήσαντος ὑπὲρ νοῦν * ἐν σοὶ, Θεοτόχε, χαὶ τὴν πλάνην * ἐχ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοιχίσαντος.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

• Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας • Ο δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν • ἐρετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε φελάν- • θρωπε.

Τὰ σωτήρια, Πάτερ, * καὶ εὐσεβῆ δόγματα * τῆς ὁρθοδοξίας φυλάττων * ἀδιαλώβητα, * ποίμνην ἐξέθρεψας * ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, * καὶ πρὸς ἐπουράνιον * μάνδραν εἰσήλασας.

'Ανελθών εν τῷ ὑψει * τῶν ἀρετῶν, "Όσιε, * χρίσμα ἰερόν ὑπεδέξω, * καὶ τὸν Πανύψιστον * πανσόφως ἤνεσας, * ὑψηλοτάτη καθέδρα * λειτουργήσας χάριτι * τούτω ὡς "Αγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας * διὰ Χριστόν, "Όσιε, * τῆς ἀθανασίας μετέσχες * καὶ τῆς θεώσεως * μῦρον εὑῶδες δὲ * διηνεκῶς ἀναβλύζων, * ἀγιάζεις πίστει σου * τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοχίον.

Ααβίς ή του θείου * και φωταυγούς ἄνθρακος, * βάτος ή πυρί μή φλεχθείσα * τῷ τῆς Θεότητος, * τὰ φρυγανώδη μου * πάντα κατάφλεξον πάθη, * και πυρός ἐξάρπασον * διαιωνίζοντος.

Κάθισμα, Τίχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Ι έγας ήλιος τη οίχουμένη * άνατέταλχας, των άρετων σου * άναλάμψει χαι θαυμάτων λαμπρότητι * φωταγωγήσας Πιστών τὰ συστήματα, * χαι άφανίσας παθών άμαυρότητα. * Λέον

Dσιε, * Χριστόν τόν Θεόν ixέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα leos.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, δμοιον.

ρείας φύσεως οὐχ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος ἐν τῆ γαστρί σου, *
ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθονιπάσες και έναι άλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηχεν * ὁ μετὰ τόχον Μητέρα Ιαρθένον σε, * ώς πρό τοῦ τόχου φυλάξας πανάμωμον, * μόνος έύριος. * Αὐτὸν ἐχτενῶς ἰχέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

ΕΙ ἀμίαντος 'Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀχήρατος Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνφδούσα έχραύγαζεν * Σίμοι, τέχνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ιτιμίας τον άνθρωπον.

Όδη δ΄. ΄Ο Είρμός.

 χ τ ἰσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κα-• 🚺 τενόησα τὰ έργα σου, * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονήσας την ἄρουραν * σοῦ τῆς διανοίας, ἐκατοστεύοντα * ττάχυν ήνεγκας, Πανόλβιε, * άρετων ένθέων και ιάσεων.

Ή άγία σου, "Αγιε, * θήκη ἀεννάως ελαιον ἄγιον * ἀναβλύζει, άγιάζουσα * τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων χαθάρσιον, * πονηρών δαιμόνων φυγαδευτήριον, * Ιεράργα, έγρημάτισας, * καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

()εοτοχίον.

΄Ο τοτς πᾶσιν ἀχώρητος,* Πάναγνε, χωρεῖται ἐν τῆ νηδύι σου,* διασώζων με χρηστότητι * τον βεβυθισμένον άμαρτήμασιν.

'Ωδή ε΄. 'Ο Ειρμός.

" γ να τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, * τὸ φῶς τὸ ἄδυ-Ι τον, * καὶ ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον ; * » άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου * τὰς » όδούς μου κατεύθυνον, δέομαι.

Νοί χαθαρωτάτω * γουν τον πάντων αίτιον * ἐνοπτριζόμενος, * παρ' αύτου εδέξω * χαρισμάτων τὴν αίγλην, Θεόπνευστε, * χαί των ιαμάτων * τὰς ἰερὰς φωτοχυσίας. * δι' ὧν λύεις παθών τὴν σχοτόμαιγαν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων * πάντας τοὺς πιστεύοντας * Χριστῷ μωραίνοντα, * τῷ πυρὶ δικαία * παραδέδωκας ψήφφ, Μακάριε, * καί ψυχάς ερρύσω * της δλεθρίου τούτου βλάβης * ώς Ποιμήν άληθής και σωτήριος.

Αναφθείσης έν μέσω * έστης άχατάφλεχτος * πυρᾶς, 'Αοίδιμε. * ή γὰρ θεία δρόσος * τοῦ άγίου ἐχύχλου σε Πνεύματος * ώς Men. Tom. III.

ἐερομύστην, * ὡς λειτουργόν τῆς θείας δόξης, * ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτογον. Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι * ἐνθεαστικώτατα, * Θεοχαρίτωτε, * οἰ σεπτοὶ Προφήται * μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον * τῆς σεπτῆς λοχείας * σοῦ τῆς ἀγνῆς, ποικιλοτρόπως * ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

'Ωδής'. Ο Είρμός.

» Τήν δέησιν έχχεω πρός Κύριον * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου

τὰς θλίψεις, * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * καὶ ἡ

> ζωή μου τῷ "Αδη προσήγγισε * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς * Ἐκ

» φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

'Αόμματοι τῆ ἐντεύξει σου, Πάτερ, * ἐχομίσαντο τὸ βλέπειν, θεόφρον· * τὸν γὰρ Χριστὸν * συνεργὸν χεχτημένος, * χαὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ δμματα * χτησάμενος διηνεχῶς, * τὰς αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπήρξας τῷ βασιλεῖ, θαυμάσιε, * φοβερώτατος, ἡνίκα προβαίνων * ἐν ταῖς αὐλαῖς * ταῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου * τῷ ἰματίφ σου ἄπτοντας ἄνθρακας· * ἐδόξαζε γάρ σε Χριστός, * δν τῷ βίφ σου, Λέον, ἐδόξασας.

Μυρίζει σου ή σορός τῶν λειψάνων, * καὶ προχέει ἀεννάως, Παμμάκαρ, * ῶσπερ πηγή * καθαρὰ καὶ εὐώδης * ἔλαιον θεῖον, δι' οῦ φυγαδεύονται * νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, * καὶ ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδοται. ()εοτοκίον.

Αγίασον την ψυχήν μου, Παρθένε, * ή τον Αγιον χυήσασα Λόγον, * τον άληθως * έν Αγίοις ως θέμις * άναπαυόμενον μόνον Θεόν ήμων, * χαὶ δίδου μοι ως άληθως * χατανύξεως δμβρους, πανάμωμε.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Την έν πρεσβείαις. *

Τον άπο βρέφους * Κυρίφ άνατεθέντα, * καὶ ἐκ σπαργάνων * τὴν χάριν ἀνειληφότα * πάντες τοῖς ἔσμασι στεφανώσωμεν * Λέοντα τον φωστῆρα * τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον * Αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ο Οίχος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τράνωσόν μου την γλώτταν, Χριστέ μου, * καὶ παράσχου μοι λόγον, * ὁ των λόγων δοτηρ * καὶ παροχεὺς της ζωης ημών, * ἔνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι * τοῦ σοφοῦ Ἱεράρχου τὸν βίον δλον, * ὁν ἐν τη γη * διαπύρω ἀγάπη ἐτέλεσε, * καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν * τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος * καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, * δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν. * Αὐτης γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Συναξάριον.

Τῆ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν και Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ο μέν νεκρός Λέοντος: εἰ δ' οίου πύθη, Πάντως ἐροῦμεν· Τοῦ προέδρου Κατάνης. Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαΐαν ἔχευσαν.

Ταϊζ αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Ταΐδες Έβραίων έν χαμίνω * χατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, * χαὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ * μετέβαλον, βοώντες· *

» Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰωνας.

Τάξεις τῶν θείων 'Ασωμάτων * μετὰ σώματος μιμούμενος, Θεόρρον, * ἐλειτούργεις Θεῷ, * ἀπαύστως ἀναμέλπων· * Εὐλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωτα κωρεύοντα, Παμμάχαρ, * δι' ἐντεύξεως ἡνέφξάς σου θείας, * χαὶ χωλοῖς προφανῶς * παρέσχες εὐδρομίαν, * Εὐλογητός εἶ, μέλπουσιν, * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείφ τοῦ Δεσπότου * ἀχατάφλεχτος διέμεινας, ἐν μέσφ * εἰσελθὼν τοῦ πυρός· * ὁ μέτοχος δὲ τούτου * χρίσει διχαίς φλέγεται * Ἡλιόδωρος εὐχἢ σου. Θεοτοχίον.

Σοῦ τὴν νηδύν μὴ καταφλέξαν * τῆς Θεότητος τὸ πῦρ, Παρθενομῆτορ, * σωματοῦται ἐχ σοῦ, * τὰ πέρατα φωτίζον * ταῖς θείχαῖς λαμπρότησι· * διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

'Ωδή η΄. Ο Είρμός.

- » Νικηταί τυράννου * και φλογός τῆ χάριτι σου γεγονότες * οι των έντολων σου * σφόδρα άντεχόμενοι * Παίδες, έβόων. *
- » Εύλογείτε, πάντα * τὰ έργα, τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς » πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έξεχύθη χάρις, * Πάτερ, σοῦ τοῖς χείλεσιν, ἱερομύστα· * διὰ τοῦτο, Λέον, * ὁ Θεός σε ἔχρισεν * ᾿Αρχιερέα * τοῦ λαοῦ, βοῶντα· * Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεϊ, παμμάκαρ, * τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, * ἐπιγείφ, Λέον, * Βασιλεῖ παρέστηκας * ἄνθρακας φέρων, * καὶ τὴν τούτου, Πάτερ, * καταπλήττων ἔννοιαν * ταῖς θαυματουργίαις * ταῖς λίαν παραδόξοις.

'Ως ελαία, Πάτερ, * φυτευθείς χατάχαρπος οίχφ Κυρίου, * φέρεις μετὰ τέλος * έχ τοῦ θείου σχήνους σου * έλαιον θείον, *

Πιστών πάσαν νόσον * ἀπελαύνων πάντοτε * τών εἰς σὲ μετὰ ποθου, * σορὲ, προσπερευγότων.

()とうてられらり.

Ο βουλήσει πάντα * ἐχτελῶν, Πανάμωμε εὐλογημένη, * βουληθείς και μήτραν * τὴν σὴν κατεσκήνωσε * και σὰρξ ώραθη. * και ἐθέωσε με * ρθαρέντα το πρότερον * τοῦ ἀπατεῶνος * κακίστου συμβουλία.

'Ωδη θ'. Ο Είρμός.

* Γ ρρίξε * πάσα ἀχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγχατάβασιν· * Γ ὅπως ὁ ῦψιστος * ἐχών χατῆλθε * μέχρι χαὶ σώματος *

» Παρθενικής άπο γαστρός * γενόμενος ανθρωπος. * διο την αγραν-

» τον * Θεοτόχον οί Πιστοί μεγαλύνομεν.

"Ινα σε * θείαις εν φωναϊς * μαπαρίζωμεν όσιως βιώσαντα * κα: τὰ οὐράνια * περιπολοῦντα * καὶ ἀγαλλόμενον, * παθῶν καὶ θλ:-ψεων ἡμᾶς * εὐχαῖς σου διάσωζε * καὶ περιστάσεων, * Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

'Ως κλήμα * τής άληθινής * γεγονώς, Πάτερ, άμπέλου, έβλαστησας * άρετων βότρυας * θαυμάτων γλεϋκος * έναποστάζος τας: * έξ οὖ οἱ πίνοντες πιστώς * ὑγείαν κομίζονται * καὶ ἀγαλλίασιν * εὑρημοῦντές σε ἀεὶ, Λέον "Όσιε.

Σῶμά σου * γέγονε ναὸς * τοῦ 'Αγίου καὶ σεπτοῦ, Πάτερ, Πνεμματος: * καὶ νῦν κατάκειται * τοῦ θείου ἔνδον * ναοῦ, οῦ ἦγειρας * εἰς δόξαν, Λέον, καὶ τιμὴν * Λουκία τῆ Μάρτυρι, * θαυμάτων βρύον ἡμῖν * ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γέραίρουσιν.

"Ηλιος * ώρθης ρωταυγής * άρετων λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα * περιαυγάζων ἀεί. * καὶ νῦν πρός ρέγγος * μετέβης ἄρρητον. * την ρωτοφόρον σου διό * μνήμην ἐορτάζοντας, * Λέον πανόλβιε, * σκοτασμού πάντας δεινού ἀπολύτρωσαι.

()εοτοχίον

Φρίττω σου, * μόνε Βασιλεῦ, * τὴν δευτέραν παρουσίαν και δέδοικα, * ἄμετρα πταίσας σοι * καὶ μεταγνώσει * μὴ βελτιούμενος. * ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθός * ἐπίστρεψον, σῶσόν με * τῆς Κυησάσης σε * εὐπροσδέκτοις, Ἰησοῦ, παρακλήσεσιν.

Έξαποστειλάριον.

Γυναϊκες ἀκουτίσθητε. *

Λαμπτήρα και Διδάσκαλον * και 'Ιεράρχην μέγιστον * ή τοῦ Υριστοῦ Έκκλησία * γνωρίζει σε, 'Ιεράρχα' * τὰ τέκνα ταύτης, "Όσιε * καλως Πάτερ, ἐποίμανας * ἐπὶ νομὴν σωτήριον, * Λέον θεόρρον ἄγιε, * αἰρετικοὺς ἐκδιώξας * καθάπερ θήρας ἀγρίους. Θεοτοχίον, όμοιον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος * ἀστήρ καὶ διαυγέστατος, * τερατουργός Ιεράρχης * Λέων ὁ μύστης Τριάδος * κυρίως Θεοτόκον σε, * 'Αγνή, τρανώς ἐκήρυξε * νῷ καὶ ψυχῆ καὶ σώματι: * ἢν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν * σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Είς του Στιχου των Λίνων, τὰ Στιχιρά της Όκτωήγου.

Καί ή λοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία, κατά την τάξιν, καί 'Απόλυσις.

THE KA'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων Τιμοθέου, του έν Συμβολοις και του Άγιου Εύσταθιου Πατριαρχου Άντιοχείας τής Μεγάλης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, Τηχος πλ. δ΄. Τοῦ παραδόξου θαύματος. *

Ι άτερ θεόφρον Τιμόθεε, * δι' έγχρατείας πολλής * χαὶ συντόνου δεήσεως * τῶν παθῶν σχιρτήματα * παντελῶς έξηφάνισας: * χαὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, * δοχεῖον ὥρθης τοῦ θείου Πνεύματος: * ὅθεν τὰ πνεύματα * ἀπελαύνεις πάντοτε * τὰ πονηρὰ, * ζῶν χαὶ μετὰ θάνατον, * θεομαχάριστε.

Τάτερ θεόρρον Τιμόθες, * τοῦ 'Αβραὰμ μιμητής * ἀψευδής έχρημάτισας * θεραπεύων πάντοτε * τοὺς πρὸς σὲ χαταρεύγοντας * Ἰωβ ἐχτήσω τὸ ἐν τρᾶς πόνοις στερρόν * Δαυτό τὸ πρᾶον
ἀνατεινόμενος, * βίον ἰσάγγελον * ἐπὶ γῆς διήνυσας * τῶν ὁρεχτῶν *
ἔρθασας τὸ ἔσχατον * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

άτερ ίερε Τιμόθεε, * τῆς σωρροσύνης είκων, * ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, * εὐσεβείας ἴνδαλμα * καὶ πηγὴ κατανύξεως, * ὁρθοδοξίας ἔρεισμα ἄσειστον, * τῶν ἰαμάτων ρεῖθρον ἀένναον, * ἣλιος
ἄουτος, * τέκνον θείας χάριτος * καὶ Μοναστῶν * ὥρθης ἐγκαλλώπισμα, * σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

λος ό βίος μου ἄσωτος, * ή δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, * καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, * καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, * καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, * καὶ δλος ὅντως εἰμὶ ὑπεύθυνος * τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως * ποῦ νῦν πορεύσομαι, * καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι * εἰ μὴ πρὸς σὲ; * Δέσποινα, σπλαγχνίσθητι, * καὶ δεῦρο σῶσόν με.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

ο του παραδόξου θαύματος! * ώ μυστηρίου φρεκτου! * ώ εριεκτής έγχειρήσεως! * ή Παρθένος έλεγεν * έν Σταυρῷ ὡς εώρακεν * έν μέσφ δύο ληστών κρεμάμενον, * δν άνωδίνως φρικτώς δεινός * δήμος και άχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

\πολυτικιου. Ο Θεός των Πατέρων ήμων.

EIΣ TON OPΘPON.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τον Κανόνα, ού η Ακροστιχίς:

Σὶ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω, μάκαρ.

'Ανευ των Θεοτοχίων. Θεοράνους. 'Ωδή α'. 'Ηχος πλ. δ'. 'Ο Ειρμός.

Ασωμεν φόην τῷ Θεῷ * τῷ ἐχ πιχρᾶς δουλείας * τοῦ Φαραὼ
 ἡυσαμένω Ἰσραηλ, * χαὶ ἐν πυρίνω στύλω * χαὶ φωτὸς
 νερέλη * χαθοδηγήσαντι, * ὅτι δεδόξασται.

Σὲ τὸν νο ητὸν ἀστέρα * τὸν ἐν τῷ ῦψει, Πάτερ, * τῆς ἐγχρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, * χαὶ τῶν Πιστῶν χαρδίας * χαταυγάζοντα, * μάχαρ Τιμόθει, * ἀνευρημοῦμεν ἀεί.

Έχων πρός Θεόν ἐχτενὲς * τῆς διανοίας ὅμμα, * τῆς ἀμελείας τὸν ὑπνον ἐχ ψυχῆς * ἀπετινάξω, Πάτερ, * χαὶ ναὸς ἐγένου * χαὶ ἀγιάσματος * τόπος, Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανὰς * τῆ ταπεινώσει, Πάτερ, * συμπεφραγμένος, διῆλθες άβλαβῶς * καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, * καὶ αὐτοῦ τῆ δόξη * διαπαντὸς ἐντρυφᾶς, * μάκαρ Τιμόθεε.

(θεοτοχίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεόν * τόν Ποιητὴν τῶν δλων * ἐν τῷ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ * ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν * Θεοτόκον Κόρην * καὶ παρθενεύουσαν * ὑμνοις τιμήσωμεν.

'Ωοή γ'. Ο Ειρμός.

» φόβον σου. * ότι οὐχ ἔστιν ἄγιος ὡς σὰ, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτείρων πάντας τῆ συμπαθεία, * ἄλλος 'Αβραὰμ ἐχρημάτισας * δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν * παραβάλλοντας, ὧ Τιμόθει, *
καὶ δι' αὐτῶν τὸν πάντων θεραπεύων Θεόν.

'Ανατολή σου των έργων, Πάτερ, * ήλιος γεγένησαι ἄδυτος * ταϊς άχτισι των άγωνων * τὰ πέρατα χαταυγάζων άεὶ, * χαὶ των δαιμόνων λύων την σχοτόμαιναν.

Αγνή Παρθένε, του Βασιλέως * των βασιλευόντων Γεννήτρια, * τὰς σειράς μου των πταισμάτων * διάρρηξον, καὶ ὁδήγησον * πρός μετανοίας τρίβους ταϊς πρεσβείαις σου. Κάθισμα, Ήχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Π αρθένος τῷ σώματι * σὸ ἀναδέδειξαι, * πιστὸς τῷ ποιήσαντι * σὸ περανέρωσαι, * Πατὴρ ἡμῶν "Οσιε· * δθεν καὶ συνευφραίνη * τατς φρονίμοις Παρθένοις. * πίστει δὲ συγχορεύεις * τοτς όσίοις Πατράσιν. * ήμεν δε επεφάνης * βρύων τὰ θαύματα. Θεοτοχίον, Αυτόμελον.

Ταχύ προχατάλαβε * πρίν δουλωθήναι ήμᾶς * έχθροῖς βλασφημοῦσί σε * χαι ἀπειλοῦσιν ήμῖν, * Χριστὲ ὁ Θεός ήμῶν· * άνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. * γνώτωσαν πῶς ίσχύει * ὀρθοδόξων ἡ πίστις * πρεσβείαις τῆς Θεοτόχου, * μόνε φιλάνθρωπε. "Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διήλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ξβλεψας έχουσίως * τον Υίον και Θεόν σου: * δνπερ, εὐλογημένη, * δυσωπούσα μη παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ήμεν δωρήσασθαι. Ωδη δ΄. Ο Είρμός.

» Εξ δρους κατασκίου, * Λόγε, ο Προφήτης, * τῆς μόνης Θεο-τόκου, * μέλλοντος σαρκοῦσθαι * θεοπτικῶς κατενόησε καὶ » ἐν φόβφ * ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σύ ταϊς προσευχαϊς * άεὶ ώχυρωμένος, * τὰ τῶν νοητῶν * έχθρων τόξα και βέλη * ώσπερ νηπίων τοξεύματα έλογίσω, * Πάτερ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Τόν τῆς πρός ἡμᾶς * Χριστοῦ οἰχονομίας * σχέσει προσχυνών, * θεόφρον, χαρακτήρα, * πείραν ύπέστης μαστίγων ύπό των τουτον * ἀπαρνουμένων, ὧ Τιμόθεε.

^eΩς τις ἀνδριὰς * ἀσάλευτος ὑπῆρξας * ἐν τῆ πρὸς Θεὸν * ἀεὶ δοξολογία, * μηδ' όπωσουν άναπαύσεως έν ταϊς ταύτης * ώραις μετέχων, ὧ Τιμόθεε. Θεοτοχίον.

Νέον ἐπὶ γῆς * ἐγέννησας Παιδίον, * τὸν ἐχ τοῦ Πατρὸς * πρὸ πάντων των αίωνων * γεγεννημένον άρρεύστως, Μήτερ άγία, * Χριστιανών ή ἐπανόρθωσις.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τόν ζόφον της ψυχης μου * διασκέδασον, φωτοδότα Χριστέ » ό Θεός, * ό το άρχέγονον σχότος * διώξας της άβυσσου, *

» και δωρησαί μοι τό φως * των προσταγμάτων σου, Λόγε, * ίνα » δρθρίζων δοξάζω σε.

Νοι κεκαθαρμένω * παρεστώς τῆ Τριάδι, μακάριε, * και ταῖς ἐκείθεν ἀκτίσι * πυρσευόμενος, Πάτερ, * τοὺς ἐν τῷ σκότει ἡμᾶς * τῶν ψυχικῶν παθημάτων * φωτίζεις ἐκάστοτε.

τῶν ψυχικῶν παθημάτων * ρωτίζεις ἐκάστοτε.
Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, * τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, *
τοῦ Βασιλέως τῶν δλων * θεράπων ἐγνωρίσθης, * καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς * τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, * Τιμόθεε, χάριτας.

Ού γνώμη περιέργω * άλλ' ἀπλάστω καρδία αἰτήσασα * ή προσελθοῦσά σοι στεῖρα * διὰ πιστοῦ οἰκέτου, * εὕτεκνος δείκνυται * ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα * Χριστόν τὸν Θεόν ἡμῶν.

(つきりてりぶりりり)

Οίκήσας εν γαστρί σου * ὁ οίκῶν εν ὑψίστοις σε ἀπειργάσατο * τῶν οὐρανῶν πλατυτέραν, * Μαρία Θεοτόκε· * δν ὑπέρ πάντων ἡμῶν * ὡς ἀγαθἡ μὴ ἐλλίπης * πρεσβεύειν, Θεόνυμφε.

$$\Omega \delta \eta \in \Omega$$
 Elouss.

» λάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γαρ αι άνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόη» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

» σα, * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.
Καλῶς σου διατηρῶν * τὸ παρθενίας ἀξίωμα, * ἐν ὅλη σου
τῆ ζῶῆ * γυναίω οὐδέποτε * κατ' ὅψιν συνέτυχες, * τὴν ἐκ τούτου βλάβην * παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ * ἐγκαθωρμίσθης, τοῖς κύμασι * τῶν ἡδονῶν μἡ βραχεὶς, * παμμάκαρ Τιμόθεε, * ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος * ζωηφόροις αὕραις * εὑπλοἡσας, παναοίδιμε.

Έμαχρυνας ψαλμικώς * ἐν ὅρεσι διαιτώμενος, * καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, * σορὲ, αὐλιζόμενος· * ἔως οῦ εἰσήλασας * εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν * τὴν οὐράνιον, Τιμόθεε.

Ούχ έστιν δστις ταϊς σαϊς * εὐχαῖς, Τρισμάχαρ, προσέφυγεν * ἐχ πίστεως ἀχλινοῦς, * καὶ θᾶττον οὐχ ἔλαβεν * ὁ ἤτησεν, "Όσιε· * τοῦ Θεοῦ σε, Πάτερ, * κατ' ἀξίαν μεγαλύναντος.

(DESTSXIOY.

'Ο νώτοις χερουβικοῖς * ἀπεριγράπτως καθήμενος, * περιγραπτως ἐν τἢ σἢ * κοιλία ἐνψκησε * σαρκὶ οὐ Θεότητι, * καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε * διασώζων με, Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Πχος δ΄. Επεφάνης σήμερον. *

ρς ἀστήρ πολύρωτος * ἐχ τῆς Ἐψας * ἀναλάμψας, ηὕγασας * ἐν ταῖς χαρδίαις τῶν Πιστῶν * τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, * θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

 $T\tilde{\eta}$ KA'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Άγίοις Πατρὸς $\tilde{\eta}$ υών Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίγοι.

Καὶ ζῶντα, Τιμόθεε, καὶ τεθνηκότα, Τιμὰ Θεός ζώντων σε καὶ τεθνηκότων. Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Τη αὐτη ημέρα, Μνήμη του ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Πατριάρχου ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ταϊς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον

ήμας. Άμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» ΄ δι' 'Αγγέλου Πατδας * έχ πυρός διασώσας, * χαὶ τὴν βροντῶσαν χάμινον * μεταβαλών εἰς δρόσον, * εὐλογητός εἰ, ὁ • Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σβέσας παθών τὴν φλόγα * τῶν δακρύων τῆ δρόσφ, * χάριν θαυμάτων ἔβλυσας· * δι' ὧν ἀποκαθαίρεις * τοὺς μολυσμοὺς τῶν παθημάτων, Τιμόθεε.

Μακαρισμού του θείου * άψευδώς τετύχηκας,* τὴν τῶν πραέων, "Οσιε, * κληρονομήσας χώραν, * καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Έν ίλαρῷ προσώπῳ * καὶ εὐθείᾳ καρδίᾳ * τοῖς προσφοιτῶσιν, "Όσιε, * προσομιλῶν, ἐδήλους * τὸν χαρακτῆρα ἀψευδῶς τῆς ἀγιότητος.

Λύσιν άμαρτημάτων * τοῖς τελοῦσιν ἐχ πόθου * τὸ ἱερὸν μνημόσυνον * τῆς μεταστάσεως σου, * ὡς παβρησίαν εὐρηχως, Παμμάχαρ, αἰτησαι.

Θεοτοχίον.

Λελυτρωμένοι πάντες * τῆς ἀρχαίας χατάρας * τῷ παναγίφ τόχφ σου, * εὐλογημένη μόνη, * σὲ εὐλογοῦμεν, Θεοτόχε ἀμίαντε. Ω ος $\hat{\Omega}$ η΄. Ο Εἰρμός.

 * Ο στεγάζων έν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, * ὁ τιθεὶς θαλάσ- * ὅριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ ὑμνεῖ ἡλιος, *

» σε δοξάζει σελήνη, σοι προσφέρει * ύμνον πᾶσα κτίσις * τῷ

» Δημιουργφ * και Κτίστη είς τους αίωνας.

Παθοκτόνος γεγένησαι * δι' ἐγκρατείας πολλῆς * καὶ συντόνου, Πάτερ, * τῆς ἀγρυπνίας, * ἀναβάσεις ἀεὶ * ἀρετῶν, "Όσιε, * μελετῶν ἐν καρδία, καὶ ἐκ δόξης * βαίνων ἐπὶ δόξαν * τῆς ἀτελευτήτου * ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Men. Tom. III.

'Ως θυμίαμα, 'Όσιε, * τὰς προσευχάς σου Θεῷ * τῷ χαθαρωτάτω * σὺ προσενέγχας * χαθαρᾶς ἐχ ψυχῆς, * θείαν ἐνέργειαν * παρ' αὐτοῦ ἐχομίσω τῶν θαυμάτων, * δαίμονας ἐλαύνειν * χα: τὰς τῶν ἀνθρώπων * ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος, ἄκακος * καὶ συμπαθής καὶ πραὺς * καὶ δικαισσύνη * κεκοσμημένος, * ΓΙάτερ, γέγονας, * δσιος, ἄμεμπτος, * ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, * στύλος Μοναζόντων· * δθεν σε τιμωμεν * ΙΙιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μόνην σε έξελέξατο * τὴν καλλονὴν Ἰακώβ * τοῦ Πατρός ὁ Λόγος, * καὶ σοῦ ἐν μήτρα * κατεσκήνωσε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν, * ὑπὲρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, * Πάναγνε, προῆλθε * τὴν ἀμαυρωθεῖσαν * ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» Τηύλογητός Κύριος * ὁ Θεός τοῦ Ἱσραὴλ * ὁ ἐγείρας * χέρας » Το σωτηρίας ἡμιν * ἐν οἰχφ Δαυίδ τοῦ παιδός αὐτοῦ- * ἐν

» οίς ἐπεσχέψατο ἡμᾶς * ἀνατολὴ ἐξ ῦψους, * καὶ κατεύθυνει

» ήμας * είς όδον είρηνης.

'Αγιωσύνης τέμενος, * κατανύζεως πηγή, * συμπαθείας * ρεξθρον ἀνεδείχθης, Σοφέ, * ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, * Κυρισυ θεράπων ἀψευδής * καὶ οὐρανοπολίτης, * καὶ 'Αγγέλων σύσκηνος' καὶ θαυμάτων βρύσις.

Καταχαυχάσθαι έλεον, * Πάτερ, χρίσεως είδως, * οὐ παρεϊδες * ξένον, ἀλλὰ πάσι χρηστώς * τὰ σπλάγχνα διήνοιξας, "Οσιε, " πατήρ χρηματίσας δρρανών, * χαὶ των χηρών προστάτης, * χει γυμνών ἀμφίασις, * χαὶ τροφή πεινώντων.

'Από τής γής έχώρησας * πρός αὐτόν τόν οὐρανόν, * ἔνθε είχες * ἔτι περιών ἐν σαρχὶ * χαλῶς τὸ πολίτευμα, "Όσιε, * ἡμῶν ἰλασμὸν ἀμαρτιῶν * πρεσβεύων δωρηθήναι * τοῖς πιστῶς τιμῶς σου * τὴν ἀγίαν μνήμην.

'Ρετθρα ήμτν έκαστοτε * ή τιμία σου σορός * ίαμάτων, * Πατερ, ἀναβλύζει, παθῶν * ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, * κα: πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν * πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, * ἰερὲ Τιμόθεε, * τοῦ Χριστοῦ θεράπον. Θεοτοκίον.

'Ρήμασι σοῖς ἐπόμεναι * γενεαὶ τῶν γενεῶν, * Μακαρία, * πε μακαριοῦσιν ἀεί· * Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον * ἐκύησας, ἄχραντε 'Αγνὴ, * τὸν πάντας μακαρίους * τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας * ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE KB'. TOY ATTOY MIINOS.

Μνήμη τῆς Εύρέσεως τῶν Λειψάνων τῶν ΄Αγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, ήΗχος δ΄. Ο ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ταζ πολυτρόποις ίδέαις τῶν βασάνων * ἐναπεχδυσάμενοι * τοὺς τῆς νεχρώσεως * χιτῶνας, Μάρτυρες ἔνδοξοι, * τῆς ἀρθαρτίας * θεῖον ἰμάτιον ἐνεδύσασθε· * καὶ νῦν τὰ οὐράνια * περιτολεύετε * τῷ Θεἰχῷ Θρόνῳ πάντοτε * παρεστηχότες * λελαμτρυσμένοι, θεομαχάριστοι· * ὅθεν ἐν πίστει * τὴν ὑπέρλαμπρον κνήμην ὑμῶν ἐορτάζομεν, * καὶ λειψάνων τὴν θήκην * ἰερῶς περιπτυσσόμεθα.

τηγὰς θαυμάτων βρότων δύναμις θεία * ἰάσεων πρόεισι * τοῖς προσταγάς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι· * προσέλθωμεν, ἄνθρωποι, * καὶ ἐρυσώμεθα * ρῶσιν ψυχῆς, ρῶσιν σώματος, * ἀναβοῶντες * χαριτηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· * Σῶτερ τοῦ κόσμου, * δι' δν ἡθληταν οἱ σεπτοὶ 'Αθληταὶ καρτερώτατα, * ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις * πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Ο επί χρόνους μαχρούς έγχεχρυμμένοι * καλλίνικοι Μάρτυρες * νῦν πεφανέρωνται * καθάπερ ὅλβος πολύτιμος, * τὴν Βασιλίδα * καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, * παλάμαις φερόμενοι * Αρχιερέως σοφοῦ * καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι * σεπτῶς τὸν θεῖον, * καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι * εἰς πᾶσαν ρῶσιν, * εἰς ὡφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν * τῶν αὐτοὺς δεχομένων * ὡς Θεοῦ πιστοὺς θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

ξον * σωζομένων ταϊς πρεσβείαις σου. * τὰ δεινά μου πταίσματα. *

ξαγορεύσω, ἀγνή σοι Θεοτόχε, * τὰ δεινά μου πταίσματα. *

τχρουργίαιν * πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. * "Ομματα ἐρρύτωσα * βλέπων τὰ ἄτοπα. * χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα * ταῖς αἰἐτραυμάτισα ἀμαρτίαις. ἐλέησον, οἴχτειρον * χαὶ τὴν ψυχήν μου *
ἐτραυμάτισα ἀμαρτίαις. ἐλέησον, οἴχτειρον * καὶ μερίδος με δεῖ-

Ή Σταυροθεοτοκίου, δμοιου.

Π ἡ ἐποδύρου μου Μῆτερ χαθορῶσα * ἐν ξύλφ χρεμάμενον το σόν Τίδν χαὶ Θεόν, * τόν ἐρ' ὑδάτων χρεμάσαντα * τὴν γοὰ ἀσχέτως, * χαὶ πᾶσαν χτίσιν δημιουργήσαντα. * χαὶ γὰρ ἀποτήσομαι * χαὶ δοξασθήσομαι, * χαὶ τὰ τοῦ "Αδου βασίλεις συντρίψω σθένει, * χαὶ ἀρανίσω τούτου τὴν δύναμιν, * χαὶ τῶς δεσμίους * ἐχλυτρώσομαι τῆς αὐτοῦ χαχουργίας ὡς εὕσπλαγχνος καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίφ * προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Απολυτίκιον Οι μάρτυρές σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών τῶν Άγίων. ρὸἡ α΄. ΤΗχος πλ. δ΄. Ο Εἰρμός.

Αρματηλάτην Φαραώ ἐβύθισε * τερατουργοῦσα ποτὶ * Μω
 δαϊκὴ ράβδος, * σταυροτύπως πλήξασα * καὶ διελοῦσε
 θάλασσαν * Ίσραὴλ δὲ φυγάδα * πεζὸν ὁδίτην διέσωσες,

» ἀσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Μαρτυρικαϊς ήγλαϊσμένοι χάρισι, * καὶ τῷ μεγάλῳ ρωπ '
όλολαμπεῖς πόθῳ * παρεστῶτες, Μάρτυρες, * τὰ νέρη τῶν ψηςῶν
ἡμῶν * καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα * διασκεδάσατε χάριτι * τοῦ πῶν
τοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

'Ανατεθείς ό των Μαρτύρων δμιλος * τῷ παντεπόπτη θεῦκ' καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ * τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, * διέλυσαν το σύνδεσμον * τῆς κακίας, καὶ λύσιν * ἀμαρτημάτων βραβεύουπ' πίστει τοῖς αὐτοὺς μακαρίζουσιν.

Πυρὶ τῷ θείῳ, ἀθλορόροι Μάρτυρες, * προσαναπτόμενοι * xz νοητῷ σθένει * τὰς ψυχὰς νευρούμενοι, * ὡς ἄνθραχες ὡράθιςε * καταρλέγοντες ὑλην * πολύθεον, καὶ πυρσεύοντες * φέγγος εὐτε βείας τοῖς πέρασιν.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες * πόνοις ἀθλήσεως.' καὶ φθονερῶς χρόνοις * πλείοσι κρυπτόμενοι, * σήμερον πεφανέρων ται, * καὶ χερσὶν Ἱερέως * θεόφρονος συγκομίζονται, * κόσμω σω τηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Έξ δρατών καὶ ἀοράτων ρῦσαί με, * Παρθενομῆτορ, ἐχθρών, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ὁρατὸν γεννήσασα * ἀδρατον ὑπάρχοντα΄ καὶ παθών μου τὸν σάλον * τῆ σῆ γαλήνη κατεύνασον, * μόνι τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

• Ο ὑρανίας ἀψίδος * ὁροφουργὲ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησις • δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῆ ἀγάπη τῆ σῆ, * τῶν » έρετων ή άκρότης, * των Πιστων τό στήριγμα, * μόνε φιλάν-» θρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθ ϕ * τῷ θεἴχῷ, Μάρτυρες, * πῦρ τῆς ἀθείας αἰμάτων * ρείθροις ἐσβέσατε· * χαὶ ἀναλάμψαντες * φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες * πᾶσαν τὴν ὑρήλιον * χατεφαιδρύνατε.

'Απαστράπτει Μαρτύρων * τὰ φωταυγῆ λείψανα * φέγγος ἰαμάτων τοῖς πίστει * τούτοις προστρέχουσι· * χάριν γὰρ ἤντλησαν * ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, * τούτου τὸ ἐκούσιον * Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς πίστεως πύργοι, * τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα * χρόνον ἐπιμήχιστον ἤδη * χαταχρυπτόμενοι * νῦν περανέρωνται, * ᾿Αρχιερέως παλάμη * εὐσεβῶς ὀσίως τε * συγχομιζόμενοι.

Θεοτοχίον.

Χαΐρε, μόνη τεχούσα * τόν τοῦ παντός Κύριον. * Χαΐρε, τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις * ἡ προξενήσασα. * Χαΐρε, κατάσκιον * καὶ ἀλατόμητον ὅρος. * Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * χαΐρε; Πανάμωμε.

Κάθισμα, Ἡχος α΄. Τὸν τάρον σου.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * φανερῶς καθελόντες, * ἐν ἔτεσι πολλοῖς * φθονερῶς κεκρυμμένοι * ἡμῖν περανέρωσθε, * παναοίδιμοι Μάρτυρες, * θεραπεύοντες * τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, * καὶ ἰώμενοι * τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας * εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

"Τυβέρνησον, 'Αγνή, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * καὶ οἴκτειρον αὐτὴν * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὁλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε· * καὶ ἐν ώρα με * τῆ φοβερᾳ τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον * κατηγορούντων δαιμόνων * καὶ πάσης κολάσεως.
"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

παὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς * καὶ ἀμώμου Παρθένου * διῆλθεν ἀληθῶς * τὴν καρδίαν ῥομραία * Σταυρῷ ὡς ἑώρακας * τὸν Υίόν
σου ὑψούμενον, * παναμώμητε * εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύγιον * ἀμαρτωλῶν, Θεοτόκε, * πιστῶν τὸ κραταίωμα.

'Ωδη δ'. 'Ο Είρμός.

» Τύ μου ἰσχὺς, * Κύριε, σύ μου καὶ δύναμις, * σὺ Θεός μου, *
» σύ μου ἀγαλλίαμα, * ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν * καὶ
» τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· * διὸ σὺν τῷ Προ» φήτῃ * ᾿Αββακοὺμ σοὶ κραυγάζω· * Τῇ δυνάμει σου δόξα,
» φιλάνθρωπε.

Σοῦ τὴν σραγὴν * καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον, * Ζωοδότα, * δῆμος ἐπεπόθησε * τῶν ᾿Αθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς * πόνους ὑπο-

μείνας * είς ἄπονον μεταβέβηκε * καὶ θείαν εὐφροσύνην, * μελωδών εύχαρίστως * Τη δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ * περιφραξάμενοι θώρακι, * καὶ ἀγάπη * θείς χρατυνόμενοι, * συνασπισμόν ελυσαν έχθρου, * και τάς παραταξεις * τὰς τούτου πίστει ἡφάνισαν * οἱ Μάρτυρες οἱ θετοι, * μελωδούντες προθύμως. * Τη δυνάμει σου δόξα, φιλάνθρωπε.

Τατς καλλονατς * των άρετων φαιδρυνόμενοι, * έξ αἰμάτων * χλαίναν έστολίσθητε * ήρυθρωμένην μαρτυρικών. * σκήπτρον δε χαθάπερ * Σταυρού το τρόπαιον φέροντες, * Χριστῷ συμβασιλεύειν * ήξιώθητε όντως * μαχαρίων έλπίδων λαβόμενοι.

Μήτηρ Θεοῦ * εὐλογημένη Πανάμωμε, * 'Αθλοφόρων * θεῖον έγκαλλώπισμα, * ή ουρανώσασα την ήμων * φύσιν ἀπωσθεῖσαν * τη συμβουλία του όρεως, * διάσωσόν με πάντων * των του βίου σκανδάλων, * και τυχείν σωτηρίας άξιωσον.

'Ωδή ε΄. Ο Ειρμός.

» "Τνα τί με ἀπώσω * ἀπό τοῦ προσώπου σου, * τό φῶς τὸ ἄον-» Ι τον, * και ἐκάλυψέ με * τὸ ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; *

» άλλ' ἐπίστρεψόν με, * καὶ πρός τὸ φῶς * τῶν ἐντολῶν σου * τὰς

» όδούς μου χατεύθυνον, δέομαι.

Των Αγίων σου, Σωτερ, * χρόνον έπιμήχιστον * κατακρυπτόμενα * τὰ ὀστὰ φυλάξας, * ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας * εἰς λαού σου, Λόγε, * άγιασμόν καὶ σωτηρίαν, * καὶ αἰσχύνην έχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τόν χρυμόν της άπάτης * θέρμη διελύσατε * πίστεως, "Ενδοξοι, * και πολλών βασάνων * διαδράντες πολύπλοκα θήρατρα, * πρός τὴν ἄνω πόλιν * ἐπτερωμένοι τῆ ἀγάπη * κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερία μαστίγων * πασαν ἀπερράπισαν * έχθροῦ ἀπόνοιαν * οι στερροί όπλιται, * και στρεβλούμενοι και άναρτώμενοι * κα: πυρὶ ἐνύλφ * προσομιλούντες, πᾶσαν ΰλην * ἀθείας ἐνέπρησαν Θεοτοχίον. γάριτι.

Υπερτέρα των άνω * πέφυχας Δυνάμεων, * Θεοχαρίτωτε, * συλλαβούσα Λόγον * τόν τὰ πάντα τῷ λόγῳ ποιήσαντα, * χαὶ τεχούσα τούτον * τόν έχ Πατρός πρό των αίώνων * γεννηθέντα

» Τλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαί γὰρ αἰ ἀνομίαι μου· * xxì » L έχ βυθού των κακών * άνάγαγε, δέομαι· * πρός σε γάρ

» έβόησα· * καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

'Ως χρίνα ταϊς νοηταϊς * κοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, * ἐνθέου πάντας ὀσμῆς * πληροῦτε, πανεύρημοι, * καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε * ὁυσωδίαν πᾶσαν, * 'Αθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Κοπτόμενοι μεληδόν * και πολυτρόπως στρεβλούμενοι, * ὑπομονῆς ἀληθοῦς * μαχαίρα συνέχοψαν * ἐχθροὺς μὴ εἰδότας σε * οἱ γενναῖοι, Λόγε, * ᾿Αθλοφόροι σου ὑμνοῦντές σε.

Ίχῶρες μαρτυρικοί * ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· * ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν * στερρῶς τραυματίσαντες, * ἰατρεῖον ἄμισθον * τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι * θείφ Πνεύματι γεγόνασιν.

Τῷ Βασιλεί κατ' ἐχθρῶν * αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια: * 'Αρχιερεῖ δὲ θερμῶς * ὑμᾶς συγκομίσαντι, * τὴν ἄνωθεν, Μάρτυρες, * παρὰ τοῦ Σωτῆρος * ἐξαιτήσασθε εὑμένειαν.

Osotoxiov.

Έχ σοῦ Θεός τοῖς θνητοῖς * σαρχός ἐφάνη προσλήμματι· * ὁ πλούσιος τὴν ἐμὴν * πτωχείαν, Πανάμωμε, * ἐχ σοῦ ἀνελάβετο, * τῆς ἀθανασίας * τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, ΊΙχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον. *
Τη κ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες * φωστῆρος δίκην, * ἀσεβείας ἄπασαν * ἀπεμειώσασε ἀχλὺν, * καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, *
Μάρτυρες θεῖοι, * Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ο Οἶχος, πρός τό Τῆ Γαληλαία.

Ος ρόδα μέσον ἀχανθῶν * τὰ λείψανα ἀνθοῦντα * ὁσμὴν ὁρθοδοξίας * πηγάζετε ἐν χόσμφ, * Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί * κόσμου τὰ ὡραῖα * ἀρνησάμενοι, χαλῶς * βασάνους ὑπεμείνατε. * Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἡλέγξατε, * καὶ τὸν Βασιλέα * καὶ Δεσπότην τῶν ἀπάντων * κηρύξαντες μετὰ παρρησίας. * Διὰ τοῦτο οὐρανοῦ * τὰ κάλλη ὁρῶντες, * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν * τὴν ἰκεσίαν * τῷ Βασιλεῖ προσάγετε, * τῶν τελούντων ὑμῶν τὴν μνήμην, * Μάρτυρες θεῖοι, * Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τη ΚΒ΄. του αὐτου μηνός, Μνήμη της εὐρέσεως των λειψάνων των Αγίων Μαρτύρων των ἐν τοῖς Εὐγενίου, ήτις συνέβη ἐν τοῖς χρόνοις Αρχαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι, Αίρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην. Εἰκάδα δευτερίην ἀνὰ σεπτὰ φάνη χθονὸς ὀστᾶ.

Ταϊς αὐτῶν ἀγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Άμήν.

'ωρή ζ'. 'Ο Είρμός.

* (-) εοῦ συγκατάβασιν * τὸ πῦρ ἡδέσθη * ἐν Βαβυλῶνι ποτέ΄ διὰ τοῦτο οἱ Πατδες * ἐν τῆ καμίνω * ἀγαλλομένω ποὶ.'

» ώς ἐν λειμῶνι * χορεύοντες ἔψαλλον· * Εὐλογητός ὁ θεός *;
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοί τῷ ποιήσαντι * τῷ μαρτυρίφ * πάλαι γενόμεν». ἀρανῶς κεκρυμμένοι * ἡμῖν ἀρτίως * νῦν ἐπεγνώσθητε * τοῖς μελφδοῦσι, * πανεύρημοι Μάρτυρες· * Εὐλογητός ὁ Θεός * ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

'Αντλήσατε, ἄνθρωποι, * πηγής βρυούσης * νάμα σωτήρεν' δχετων ἐξ ἀύλων * διὰ λειψάνων * Μαρτύρων σήμερον, * καὶ με '
λωδείτε * τῷ τούτους δοξάσαντι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν ΙΙατέρων ἡμῶν.

Φωτός οίχητήρια * ἀναδειχθέντες * διὰ βασάνων πολλών, 'χαταχρύψει ζορώδει * ἐτῶν διαύλοις * χαταχρυπτόμενοι, * ὡς Ε΄ ἀδύτων * φωστήρες ἐξέλαμψαν * οἱ 'Αθληταί σου, Χριστέ, * τος ταγωγούντες ἡμᾶς.

()EOTOXIOV.

Προρήται προήγγειλαν * το βάθος, Κόρη, * τοῦ μυστηρών σου * ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων * Θεόν, Παρθένε, * ἐχυοφόρησες, * καὶ ἐν οὐσίαις * δυσὶν ἀπεχύησας * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * καὶ ἀπολύτρωσιν.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Η πταπλασίως κάμινον * των Χαλδαίων ὁ τύραννος * τος
» Δω θεοσεβέσιν έμμανως έξέκαυσε * δυνάμει δὲ κρείττονι * πι» ρισωθέντας τούτους ἰδων, * Τὸν Δημιουργόν καὶ Λυτρωτίν.

» ἀνεβόα, * οι Πατδες, ευλογείτε, * ιερείς, ἀνυμνείτε, * λαός,

» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ως τῆς ἀμπέλου κλήματα * τῆς ἀύλου ὑπάρχοντες, * βό τρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἡνθησαν, * καὶ οἶνον ἐκέρασαν * ἀθανασίας πάσι σαρῶς * μέθην ψυχικῆς ἀποκρουόμενον βλάβης * οἱ Μάρτυρες, βοῶντες· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αίματος * ποταμοὺς ἀπεξήραναν * εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέρρωσαν * ἀθέου προστάγματος * οἱ ᾿Αθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ· * πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν καρδιαν * κατήρδευσαν πλουσίως· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ίεραρχων ό πρόκριτος * ίερως συγκινούμενος * τὴν συγκομιότος τὴν ἱερὰν πεποίηται * ὑμων, Παμμακάριστοι, * καὶ ἐτησίως ταύ

την τιμά * μέλπων σύν παντί τῷ 'Ιερῷ καταλόγῳ' * Οἱ Παΐδες εὐλογεῖτε, * 'Ιερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαός, ὑπερυψοῦτε * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

'Αγιασθεΐσα πνεύματι, * Θεοτόχε πανάμωμε, * τὸν ἐν τοῖς 'Αγίοις ἐπαναπαυόμενον * ἐχύησας "Αγιον * χαὶ εὐεργέτην μόνον Θεὸν, * πάντας τοὺς βοῶντας ἀγιάζοντα πίστει· * Οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε, * λαὸς, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

- » Έξέστη ἐπὶ τούτω ὁ οὐρανὸς * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὥρθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς. *
- » και ή γαστήρ σου γέγονεν * εύρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
 Θεοτόκε, * 'Αγγέλων και ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.
- 'Αλλήλους συνωθούντες πρός την ζωήν * και θαρρείν έαυτοίς έγκελεύοντες, * τοὺς αἰκισμοὺς * ἤνεγκαν βοῶντες οἱ 'Αθληταί· * Ἰδε καιρός εὐπρόσδεκτος· * στῶμεν και νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν· * Χριστός γὰρ ἀθλοθέτης * προτείνει τοὺς στεφάνους, * ὁ δι' ἡμᾶς παθείν ἐλόμενος.

Ύψώθης ἐπὶ ξύλου, Λόγε Θεοῦ, * καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας * πρὸς σεαυτὸν * πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγὴν, * ἢν ἐκουσίως, Δέσποτα, * είλου εὐσπλαγχνία τἢ καθ' ἡμᾶς· * διό σε οἱ γενναῖοι * ποθήσαντες ὁπλῖται * ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, * ἀθλοφόροι πανεύρημοι Μάρτυρες, * περιχαρῶς * καταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, * τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια * καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν * αἰτεῖσθε σωτηρίαν, * καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει * ἀνευρημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον.

Θεοτοχίον.

Νεφέλη του 'Ηλίου του νοητου, * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἐπέλασον· * πύλη Θεου, * ἄνοιξόν μοι πύλας, ἐκδυσωπω, * δικαιοτύνης, Δέσποινα, * καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς * εἰσάγαγε, ·
Ιαρθένε, * σκανδάλων πολυτρόπων * τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Men. Tom. III.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Ήγος β΄. "Ότε * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν. *

Τε * τῆς Παρθένου ὁ καρπὸς * καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος * εἰς γῆν ἐνέπεσε, * τότε σε πολύκαρπον * στάχυν ἐβλάστησε * τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα * τοῖς τῆς εὐσεβείας * λόγοις τε καὶ δόγμασι, * καὶ τῆς ἀθλήσεως * τούτους * ἀγιάζοντα θείφ * αἴματι, καὶ ἰερωσύνης * μύρφ καθαγνίζοντα, Πολύκαρπε.

χαρπε.
Τους * έχ του χόσμου πρός Θεόν * ταϊς μαρμαρυγαϊς ἀποστίλτατον * όρεχτων φθάσας, "Οσιε, * χαὶ τῆς ἐφέσεως * ὡς τὸ ἀχρεἐμφορούμενος. * ῆς νῦν ἰχέτευε * πάντας * ἐν μεθέξει γενέσθαι *
Τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, * μάχαρ, ἐορτάζοντας, Πολύ-

Τε * ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ * ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα * ὑψώθη αμπελος, * τότε σε κατάκαρπον * κλῆμα ἐξέτεινε * τῇ δρεπάνη τεμνόμενον * σεπτοῦ μαρτυρίου, * καὶ τοῖς τῶν κολάσεων * ληνοῖς πατούμενον * οὖπερ * εὐφροσύνης κρατῆρα * πίστει συγκρόσος, Πάτερ, * τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ()εοτοκίον, ὅμοιον.

Ι άντων * θλιβομένων ἡ χαρὰ * καὶ ἀδικουμένων προστάτις *
καὶ πενομένων τροφὴ, * ξένων τε παράκλησις, * χειμαζομένων λιμὴν, * ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, * καταπονουμένων * σκέπη καὶ ἀντίληψις * καὶ βακτηρία τυφλῶν, * Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, * σὺ ὑπάρχεις, ἄχραντε· σπεῦσον, * δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Π΄ Σταυροθεοτοκίον, διμοιον.

"ρβρεις * ὑπομείναντα πολλὰς, * καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα *

τόν τοῦ παντός Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε, * ἔστενες
λέγουσα * Ὑπερύμνητε Κύριε, * Υἰἐ καὶ Θεέ μου, * πῶς τιμῆσαι
θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα, * φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; *
δόξα τῆ πολλῆ εὐσπλαγχνία * καὶ συγκαταβάσει σου, φιλάνθρωπε.
᾿ ᾿ শπολυτίκιον · Καὶ τρόπων μέτοχος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανών, οὖ ἡ ᾿Ακροστιχίς· Τὸν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.

Θεοφάνους.

'Ωδή α΄. Ήχος β΄. Ο Είρμός.

Δεῦτε, Λαοὶ, * ἔσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῷ διελόντι
 Θάλασσαν * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν Λαὸν, εν ἀνῆκε * δου λείας Αἰγυπτίων, * ὅτι δεδόξασται.

Τἢ τοῦ Χριστοῦ * φωτοχυσία λαμπόμενος, * καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, * Πάτερ, πληρούμενος, * τὴν ζορώδη ψυχήν μου * καταύγασον, θεόφρον, * ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ο φωτισμός * τοῦ σωτηρίου κηρύγματος * τὴν καθαρὰν καρδίαν σου * καθάπερ ἔσοπτρον * ἀκηλίδωτον, Πάτερ, * ἀστράψας, τὰς ἀκτῖνας * πᾶσιν ἐξέλαμψεν.

Νόμου καινοῦ * στηλογραφία σὰ γέγονας * ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, * Πάτερ, οὰ μέλανι, * ἀλλὰ Πνεύματι θείφ * τῆς χάριτος τῆς θείας * τὸ Εὐαγγέλιον. ()εοτοκίον.

Θεόν ἐκ σοῦ * σωματωθέντα γινώσκοντες * ἄνευ σαρκός θελήματος * τόν πρό τῆς κτίσεως * καὶ πρό πάντων αἰώνων, * κυρίως Θεοτόκον * ὁμολογοῦμέν σε.

'Ωδή γ΄. 'Ο Είρμός.

Στερέωσον ήμᾶς * ἐν σοὶ, Κύριε, * ὁ ξύλφ * νεχρώσας τὴν
 ἀμαρτίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρ δίας ἡμῶν * τῶν ὑμνούντων σε.

Έλαία, ψαλμιχώς * είπεῖν, κατάκαρπος * ἐγένου, * Πολύκαρπε θεοράντορ, * ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, * ἰλαρότητα φέρων * τοῦ κηρύγματος.

'Ιθύνας έμμελῶς, * Θεομακάριστε, * τὸν νοῦν σου * προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, * ἐπαξίως ἐχρημάτισας * τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας * ποιμὴν ἄριστος.

'Ολόκληρον σαυτόν * Χριστῷ προσήγαγες * ὡς ζῶσαν * θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, * συνειδήσεως μαρτύριον * προαθλήσας, Παμμάκαρ, * δι' ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ήμων * τον χοῦν ἐτίναξας * τεκοῦσα * τὴν ὄντως ἀθανασίαν, * καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύρανας * ἀφθαρσίας, Παρθένε, * τῆ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ήχος πλ. δ΄. Την σορίαν και Λόγον.

Τόν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῆ ψυχῆ * ἀληθῶς γεωργήσας, Πάτερ σορὲ, * ὡς οἶνον ἐξέβλησας * τὸν τῆς πίστεως λόγον *

τόν εύφραίνοντα πάντων * Πιστών τὴν διάνοιαν, * καὶ θαυμάτων φρθης * ἀπέραντον πέλαγος: * ὅθεν καὶ Μαρτύρων * καλλονὴ ἀνεδείχθης * πυρὶ τελειούμενος, * καὶ φωτός ἀξιούμενος * ἀιδίου, Πολύκαρπε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθάι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, * θείου φέγγους λυχνία χρυσοσαής, * ἄσπιλε, ἀμόλυντε, * ὑπεράμωμε Δέσποινα, * τὴν σχοτεινὴν ψυχήν μου * τυρλώττουσαν πάθεσι * τῆς ἀπαθείας αἴγλη * χαταύγασον, δέομαι, * χαὶ μεμολυσμένην * τὴν χαρδίαν μου πλῦνον * ἐραῖς χατανύξεως, * μετανοίας τε δάχρυσι, * ἵνα πόθω χραυγάζω σοι * Πρέσβευε τῷ σῷ Τἰῷ χαὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων γάζω δοῦλός σου. * Τοῦ Ταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Τόν 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἢ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

* $\mathbf{E}^{\text{i}\sigma\alpha\kappa\eta\kappa\circ\alpha}$, Κύριε, * την ἀκοην * της σης οἰκονομίας, * καὶ εδόξασά σε, * μόνε ριλάνθρωπε.

11ολυκαρπίαν φέρουσα * των άρετων, * πολύκαρπος φυτεία * τῷ Δεσπότη ώφθης, * 1Ιάτερ 1Ιολύκαρπε.

'Ολοκαύτωμα τέλειον * και καθαρά * θυσία προσηνέχθης * τῷ Σωτῆρι πάντων, * Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαόν εὐσεβῶς, "Όσιε, * καθοδήγῶν * πρὸς φῶς θεογνωσίας, * τὸν τῆς ἀθείας * ζόρον ἀπήλασας.

'Γμνολογοϋμεν, Ενδοξε, * την της ψυχης * στερράν σου καρτερίαν * καὶ των 'σων άγωνων * τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοχίον.

Καταλάμπρυνον, *Αχραντε, * τὴν ζοφερὰν * ψυχήν μου τῷ φωτί σου, * ἡ τὸ φῶς τεχροῦσα * τὸ ἐνυπόστατον.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

Τοῦ φωτὸς χορηγὸς * καὶ τῶν αἰώνων Ποιητὴς Κύριος, *
 ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς. *
 ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Αίγλη τοῦ Πνεύματος σὰ * καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, "Οσιε, * συμβολικῶς * πυρὶ φλεγομένω * σαφῶς ἐμυήθης * τὴν διὰ πυρός σου, * θεόρρον, τελείωσιν.

'Ρετθρον ἐδέξω ζωῆς * ὡς ἐκ χειμάρρου τῆς τρυφῆς, 'Όσιε, * τῷ μαθητῆ * τῷ ἡγαπημένῳ * μεμαθητευμένος, * τῷ ἀρυσαμένῳ * σορίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπρὰν * καὶ μῆκος βίου καὶ ζωὴν ἄφθαρτον * ἡ ἀληθὴς * σοφία Χριστός σοι * δεδώρηται, Πάτερ, * ώς διαφερόντως * αὐτὸν ἀγαπήσαντι. Θεοτοκίον.

Ό παλαιός ήμερων * ώς ἐπὶ πόχον ὑετός, Πάναγνε, * ἐπὶ τὴν σὴν * γαστέρα χατῆλθε * τὴν ἡγιασμένην, * χαὶ νέος ἐφάνη * ᾿Αδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

'Ωδη ς'. Ο Είρμός.

» Την άβύσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον » Τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπιχαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐχ ρθο-» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Νεχρωθείς, Θεηγόρε, τῷ κόσμφ παντί, * μόνφ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, * πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας * ζωτικὴν ἀρθαρσίαν χαρπούμενος.

Εύσχημόνως όδεύων, Μακάριε, * τέκνον τε φωτός και είρηνης δεικνύμενος, * τόν τῆς νυκτός πρωτότοκον * και πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι, Πάτερ, τοῖς λόγοις σου, * πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αϊρεσιν * καὶ πονηρὰ συνέδρια * τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβῶς. Θεοτοκίον.

'Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα * ἄχραντον 'Αμνόν συλλαβοῦσα, Πανάμωμε, * ἀμαρτιῶν συγχώρησιν * ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου.

Κοντάχιον, Ήχος α΄. Χορός Αγγελικός. *

Κυρίω προσφέρων, * Πολύκαρπε σορέ, * ἀρετών δι' ἐνθέων * ἐδείχθης ἀξιόθεος, * Ἱεράρχα μα-κάριε· * ὅθεν σήμερον * οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις * ἀνυμνοῦμέν σου * τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, * δοξάζοντες Κύριον.

Ο Οἶκος, πρός τό Το φοβερόν σου κριτήριον. *
Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα * ἀρυσάμενος * ἐξ αὐτῆς, Πάτερ, ἔπλησας * θεογνωσία τὴν ποίμνην σου, * καὶ τῆς παναγίας * καὶ ἀρρήτου Θεότητος * τὸ τρισήλιον ἤστραψας, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, * Υἰοῦ δὲ τὴν γέννησιν, * καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύμα-

τό ἀγέννητον, * Υίου δὲ τὴν γέννησιν, * καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, * μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν * τρανῶς ἐκδιδάξας, * καὶ εἰδώλων ἀθείαν * ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας· * καρποὺς δὲ ὡρίμους * ψυχὰς πιστευόντων * προσάγων τούτω, ἔνδοξε· * ἐν ῷ βεβαπτίσμεθα, * εἰς δν καὶ πιστεύομεν, * δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ΄, τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Αγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίγοι.

Σοί Πολύχαρπος ώλοχαυτώθη, Λόγε, Καρπόν πολύν δούς έχ πυρός ξενοτρόπως.

Είκάδι εν τριτάτη κατά φλόξ Πολύκαρπον έκαυσεν.

Ταΐς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωδή ζ'. 'Ο Είρμός.

» Γίκονος χρυσής * έν πεδίφ Δεηρά λατρευομένης, * οι τρείς σου Παίδες κατερρόνησαν * άθεωτάτου προστάγματος· * μέσον

δὲ πυρός ἐμβληθέντες * δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς εἰ,
 ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στεβρώ λογισμώ * καιομένης της φλογός ἐπέβης, "Ενδοξε, * ώς οἱ τρεῖς Παΐδες οἱ τὴν κάμινον * πυρὶ ἀὐλω δροσίσαντες. * μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων * ἀκατάρλεκτος ἔμεινας. * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εί * καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι * ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώματα, * ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, * ἔνθα τῶν σορῶν 'Αποστόλων * αὶ χορεῖαι κραυγάζουσιν· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

'Αχάρπους το πρίν * πολυχάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγχας, * τῆ γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος * καθομαλίσας, καὶ εὕσταχυν * ταύταις καταθέμενος σπόρον, * καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

()Estoxlov.

Σύ μόνη Θεοῦ * τοῦ τὰ σύμπαντα σορῶς δημιουργήσαντος * Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, * Παρθενομήτορ πανάχραντε: * δθεν εὐσεβῶς σοι, Παρθένε, * ἀνακράζομεν λέγοντες: * Εὐλογημένη, ἡ Θεὸν * σαρχὶ χυήσασα.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

» Τόν έν καμίνω τοῦ πυρός * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν *

» ύμνεῖτε, * τὰ ἔργα, ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Ίερουργήσας εὐσεβῶς * τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, *

λογικόν ἱερεῖον * αὐτὸς προσήχθης Θεῷ, * θυσία * δεκτὴ καὶ εὐά- ρεστος * ὁλοκαρπουμένη, * Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικήν εν πολιά * βαθυτάτη την άνδρειαν επεδείξω, * τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει * διαναστήσας σαυτοῦ * πρὸς θείους * ἀγῶνας τὸ φρόνημα, * Ἱερομαρτύρων * Χριστοῦ κλέος, Θεόφρον.

Επερειδόμενος Σταυρῷ * καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως * ἐνδυσάμενος, Πάτερ, * εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ * εἰσῆλθες * ἰδίφ σου

αίματι, * τῷ 'Αρχιποιμένι * Χριστῷ ἐμφανισθήναι.

Υπέρ Χριστού σφαγιασθείς * ώς ἐπίσημος χριός, 'Ιεροφάντορ, * μιμητής ἀνεδείχθης * τῶν παθημάτων αὐτοῦ, * καὶ δόξης * ἐγένου συμμέτοχος, * καὶ τῆς βασιλείας * αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Headax(av.

Φωτοειδής στύλος πυρός * καὶ νεφέλη φωτεινή προηγουμένη * πρός οὐράνιον κλήρον, * Θεογεννήτορ 'Αγνή, * γενοῦ μοι, * Παρθένε πανάμωμε, * τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ * τοῦ βίου πλανωμένῳ.

'Ωδη θ'. Ο Είρμός.

» τη τον έχ Θεού Θεόν Λόγον * τον άρρητω σοφία * ήχοντα χαι-» νουργήσαι τον 'Αδάμ, * βρώσει φθορά πεπτωχότα δεινώς, * » έξ 'Αγίας Παρθένου * άφράστως σαρχωθέντα δι' ήμας, * οἱ Πι-

» στοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνωμεν.

Ή φωτοφόρος σου μνήμη * ἀνατείλασα, Πάτερ, * φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς * ταύτην τελούντων, Θεσπέσιε, * καὶ μετόχους τῆς θείας * φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ· * ἡν ἀξίως, θεόφρον, * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας * τῶν 'Αγίων 'Αγγέλων * τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστώς, * τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς * τὸ σωτήριον πάθος * καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, * ἀρετῆς πολυτρόπους * ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ή τῆς Αγίας Τριάδος * κατανόησις, Πάτερ, * τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν * ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι * διασχόντι τὴν ὕλην, * καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς * κατοπτεύεται, μάκαρ, * Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφορούντά σε, Πάτερ, * καὶ βραβείον τῆς νίκης * δεξάμενον ἐκ θείας δεξίᾶς * καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα * καὶ φωτὸς πληρωθέντα * πιστεύοντες, Πολύκαρπε σοφὲ, * πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε * προθύμως προβαλλόμεθα. () εοτοκίον.

Ως Θεοτόχον σε, Κόρη, * καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, * καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν * τῆς ἀιδίου καὶ θείας ζωῆς, * ὡς τῆς δικαιοσύνης * τὸν "Ηλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, * οἱ Πιστοὶ, ὁμοφρόνως * ἐν ὑμνοις μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναϊκες ακουτίσθητε. *

Πολλούς καρπούς προσήνεγκας * Χριστῷ, σορὲ Πολύκαρπε, * τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους * βροτούς ἐκ πλάνης δαιμόνων, * 'Ιερομάρτυς ἔνδοξε, * 'Αγγέλων ἰσοστάσιε * καὶ 'Αποστόλων σύσκηνε. * μεθ' ὧν μνημόνευε, Πάτερ, * τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τρόράγη, Μητροπάρθενε, * τό τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, * καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς 'Αγγέλοις * τῷ σῷ συνήρθημεν τόκῳ· * καὶ νῦν, Θεογεννήτρια, * νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, * καὶ φθάσαι τὴν τριἡμερον * ἀνάστασιν τοῦ Υἰοῦ σου * εἰλικρινῶς προσκυνήσαι.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία τοῦ 'Ορθρου, ὡς σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

Περί της Έρρτης της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλης του Προδρόμου.

Περί τῆς Ευρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ ᾿Ασώτου, ἢ τῆς ᾿Απόκρεω, ἢ τῆς Τυριμῆς.

Υρή είδεναι, ότι εί τύχη ή Ευρεσις της τιμίας Κεραλής του 🛕 Προδρόμου τη Κυριακή του Τελώνου, καὶ Φαρισαίου, ή του 'Ασώτου, ἢ τής 'Απόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς, ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, Στιγηρά 'Αναστάσιμα καὶ της Θεοτόκου, ώς σύνηθες. Έν δὲ τῷ - Μεγάλο Εσπερινό, μετά την συνήθη Στιχολογίαν, είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά 'Αναστασιμα γ'. καὶ 'Ανασολικόν ένι τοῦ Τριωδίου, γ΄. και του Προδρόμου, γ΄. Δόξα του Τριωδίου Και νον, Θεοτοχίον, τὸ α΄. τοῦ "Πγου. Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιγηρὰ τοῦ Αγίου της μονής, και τὰ Ἰοιόμελα τοῦ Τριφοίου, τὰ εἰς τοὺς Aivous. $\Delta \delta \xi \alpha$, Hyos 3'. H two below envolue. Kal now, Geotoκίου, εἰς τὸν αὐτὸν Ἡγον τοῦ κατ' ᾿Αλράβητον. Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά 'Αναστάσιμα του Στίχου, καὶ ἐκ του κατ' 'Αλφάβητον. Δόξα, Θησαυρός ένθέων δωρεών. Καὶ νῦν, τοῦ Τριφδίου. Εἰς τὴν Εύλόγησιν των "Αρτων, Θεοτόχε Παρθένε, έχ γ'. Η 'Ανάγνωσις είς τὰς Ἐπιστολάς. Δί δὲ ἔτεραι 'Αναγνώσεις, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Αγίου. Εἰς τὸν Όρθρον, εἰς τὸ, Θεός Κύριος, Τροπάριον το Αναστάσιμον δίς: Δόξα, του Αγίου: Καὶ νον, Θεοτοκίον, το εἰς τὸν αὐτὸν Ἡχον. Εἰς τὰ Καθίσματα τής Στιγολογίας, Καθίσματα Άναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοχίων αύτων. Ὁ "Λιμωμος" ἡ Υπακοή οι 'Αναβαθμοί του "Ηχου. Προκείμενον. Πάσα πνοή. Εθαγγέλιον 'Αναστάσιμον' το, 'Ανάστασιν Χριστου. 6 Πεντηχοστός: το Αναστάσιμον Στιχηρόν. Οι Κανόνες, ό

Άναστάσιμος, είς δ΄. τῆς Θεοτόκου, είς δύοι τοῦ Τριφδίου είς δ΄. καί του 'Αγίου, εἰς δ'. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον του 'Αγίου, καί τὸν Οἴκον· εἴτα τὰ Καθίσματα τοῦ Αγίου. Δόξα, καί νῦν, τοῦ Τριφδίου. 'Αρ' Έκτης, Κοντάκιον τοῦ Τριφδίου. Εἰς τοὺς Αίνους, Πάσα πνοή: Στιγηρά 'Αναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ 'Αγίου, προσόμοια γ'. και Τδιόμελον, Ήγος, πλ. β΄. Την πανσεβάσμιον κάραν, μετά των Στίχων του Αγίου. Στίχος α΄. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος εν Κυρίφ. Στίγος β΄. Δίκαιος ώς φοινιξ άνθήσει. Καὶ εἰ μέν ἐστι Κυριακή της Απόχρεω, η της Τυρινής, μετά ταύτα λέγε Στίγον Ανάσθητι, Κύριε ο Θεός μου χαι εύθυς, το Τδιόμελον της ημέρας. Δόξα, το αύτο Και νύν, Υπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον το 'Αναστάσιμον, 'Εκτενής, ή Κατήχησις, καὶ 'Απόλυσις. Η συνήθης Λιτή. Δόξα, και νον, το Εωθινόν, και ή Πρώτη Όρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τὸ 'Αναστάσιμον" Δόξα, του Αγίου. Καὶ νον, Θεοτοκίον τῆς "Ωρας. Κοντάκιον του Τριωδίου. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, οι Μακαρισμοί του "Ηχου, είς ς'. καλ τοῦ 'Αγίου είς δ'. Τροπάριον το 'Αναστάσιμον. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Αγίου. Καὶ νον, τοῦ Τριφδίου. Προκείμενον ὁ Απόστολος. 'Αλληλούτα. Κοινωνικόν, πρώτον της ήμέρας, είτα του 'Αγίου.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλης του Προδρόμου, εί τύχη τη Εβδομάδι της Τυρινης.

Υρή είδέναι ότι, εί τύχη ή Εύρεσις της τιμίας Κεραλής τοῦ 🛕 Προδρόμου έν μια των ήμερων της Τυρινής, Έσπέρας μετά την συνήθη Στιχολογίαν, είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρά τοῦ Προδρόμου είς έξ. Δόξα, του Προδρόμου. Και νύν, της ήμέρας Θεοποχίον. Προχείμενον της ήμέρας. Εί έστι Τετράς ή Παρασχευή, Προκείμενον της ημέρας, και η προφητεία υστερον το Προκείμενον, Ήχος, πλ. β΄. Έλπισάτω Ίσραήλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Είς τον Στίχον το Ίδιόμελον της ήμέρας, δίς καὶ Μαρτυρικόν Δόξα, του Προδρόμου, ή των θείων έννοιών Καί νου, της ήμερας. Η Έχτενής. Εί έστι Τετάρτη ή Παρασχευή, αί γ΄. μεγάλαι Μετάνοιαι μόνον, και Απόλυσις. Ή συνήθης Λιτή έν τῷ Νάρθηκι. Είς τὸ Απόδειπνον, καὶ είς τὸ Μεσονυκτικόν, εί έστι Τετάρτη ἡ Παρασκευή, έν τῷ τέλει αί μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι μόνον. Έν τῷ "Ορθρφ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον του 'Αγίου, δίς: Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἡ συνήθης Στιχολογία: οἱ 'Αναβαθμοὶ, τὸ α'. 'Αντίφωνον τοῦ δ'. Ἡχου. Προκείμενον Ἡχος, δ'. Ἐκετ ἐξανατελώ κέρας. Στίγος Μνήσθητι, Κύριε, του Δαβίδ. Πάσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατά Men. Tom. III.

λουκάν. Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ἐξῆλθεν ὁ λόγος: ζήπει τῆ Πέμπτη της πρίτης Έβδουμόδος. Ο Πεντημοσπός, πό Στιχηρόν που Αγιου. Τῷ Κυρίφ ἔσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες τῆς Όκτωήγου, και του Προδρόμου είς έξ. Ένθα δε τύγη ή Ωδή του Τριφδίου, καταλιμπάνεται ο δεύτερος Κανών της Όκτωήγου, και λέγεται ε πρωτος της Όκτωήγου μετά του Είρμου είς δ΄, του Τριφδίου είς δ. καί του Αγίου είς έξ. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Καθίσματα του Αγίου: Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Τριφδίου. 'Αρ' "Εκτης, Κοντάκιον τοῦ Αγιου. Έξαποστειλάριον του Αγίου, καὶ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴκους, Στιγηρά προσόμοια που Άγιου, είς δ΄. Δόξα, Ήγος πλ. β΄. Τήν πανσεβάσμιον χάραν Καί νον, Θεοτοχίου της ήμερας. Είς του Στίγου, το Τοιόμελου της ημέρας, και το Μαρτυρικόυ Δόξα, Πγος πλ. 3'. Η πρώην έπι πίνακος. Και νον, Θεοτοκίον σης ήμερας. Η Έκτενής. Καὶ εἰ ἔστι Τετάρτη ή Παρασκευή, αὶ μεγαλαι γί. Μετάνοιαι μόνον. Είτα ή Πρώτη "Ωρα, έν ή λέγεται το Τροπάριο καὶ τὸ Κοντακιον τοῦ Αγίου. Έν τῷ τελει αὐτῆς, εἰ ἔττι Τετάρτη ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγάλαι γ΄. Μετάνοιαι μόνον, καὶ 'Απόλυτις. Έν ταϊς "Ωραις, Τροπάριον του Αγίου και το Κοντακίτη. Έν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἔστι Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αὶ μεγσλαι γ΄. Μετάνοιαι μόναι: ώσαύτως καὶ εἰς την 🤿 ή Προρητείο τής ήμέρας. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, οί Μακαρισμοί της ήμέρας είς έξι και του Αγίου, ή γ΄. 'Ωδή είς δ΄. Προκείμενου, έ Απόστολος, και Εύαγγέλιον της ήμέρας. Κοινωνικόν του Αγιου.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, εί τύχη τῷ Σαββάτφ τῶν Ψυχῶν.

 \mathbf{X} ρη εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τεὶ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῆ Παρατάευἢ τῆς ᾿Απόκρεω ἡ Ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου.

Περί της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου, εί τύχη τῷ Σαββάτω της Τυροράγου.

Χρή είδεναι δτι, εἰ τύχη ἡ Ευρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Μιροδρόμου τῷ Σαββατφ τῆς Τυροράγου, ἐν τῷ Ἐσπερινομετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. καὶ τῶν Αγίων γ΄. Δόξα, τοῦ Προδρόμου τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία: εἶτα τὸ Προκείμενον, Ἡχος πλ. β΄. Ἑλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Μαρτυρικόν: εἶτα

Στίχος. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίφ. Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου, Ήχος πλ. β΄. Η πρώην ἐπὶ πίνακος Δόξα, τῶν Αγίων, *Πχος πλ. δ'. Των μοναστων τὰ πλήθη. Και νῦν, Θεοτοχίον τῆς ήμερας. Απολυτίκιον του Προδρόμου Δόξα, των Αγίων Καί νον, Θεοτοχίον το πρώτον του αύτου Ήχου. Μετά τον Έσπερινόν ό Νεχρώσιμος Κανών του Ήχου έν τῷ Νάρθηκι, ἡ εἰς τὰ Απόδειπνα. Έν τῷ "Ορθρω είς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου δίς Δόξα, των Αγίων Και νύν, Θεοτοκίον το πρώτον του αύτου "Πγου. Είς τα Καθίσματα της Στιγολογίας, Καθίσματα των Άγίων, καί Θεοτοκία τὰ πρώτα, καὶ Ανάγνωσις τοῦ Προδρόμου και των Αγίων. Οι Αναβαθμοί, το α΄. Αντίρωνον του δ΄. Ήχου. Προκείμενον Πάσα πνοή και Εύαγγέλιον του Ηροδρόμου ο Ν΄, το Στιχηρόν του Προδρόμου. Τῷ Κυρίφ ἄσωμεν, ού στιχολογούμεν. Οι Κανόνες ό Κανών του Προδρόμου μετά τοῦ Είρμοῦ εἰς έξ, καὶ τῶν Αγίων εἰς η΄. στιχολογοῦμεν δὲ καὶ την δευτέραν 'Ωδήν. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον του Προδρόμου, και τὸν Οίκον. Είτα, Κάθισμα του Προδρόμου Δόξα, των Αγίων Και νου, Θεοτοχίον της ημέρας. Αρ' Έχτης, τὸ Κοντάχιον των Αγίων. Έξαποστειλάριον του Προδρόμου, χαὶ των Αγίων, καὶ Θεοτοκίον. Είς τοὺς Αίνους, Πᾶσα πνοή· ιστώμεν Στίγους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιγηρά προσόμοια του Προδρόμου γ΄. καὶ των Αγίων προσόμοια γ΄. Δόξα, των Αγίων Καὶ νου, Θεοτοκίον της ημέρας. Η Έκτενης, η Κατήχησις, και Απόλυσις. Ή συνήθης Λιτή, καὶ ἡ Πρώτη "Ωρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον του Προδρόμου Δόξα, των Αγίων Καὶ νον, Θεοτοχίον των 'Ωρων' Κοντάχιον, του Προδρόμου. Έν πάσαις γάρ ταϊς "Ωραις λέγονται τὰ Τροπάρια οὕτως" τὰ δὲ Κοντάκια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τἤ μιἄ, τοῦ Προδρόμου ἐν δὲ τἤ ἐτέρα, των Αγίων. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου και των Αγίων. Δόξα, το Κοντάκιον των Αγίων Και νου, Θεοτοκίου. Προκείμενου, Απόστολου, Αλληλούτα, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τοῦ Προδρόμου, εἶτα τῶν Αγίων.

Περὶ τῆς Ευρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ πρώτη Ἑβδομάδι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

1.

χρη είδεναι ὅτι, ἐν ἡ ἀν ἡμέρα τῆς πρώτης Ἐβδομάδος τύχη ἡ Εῦρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου, ἄνευ τῆς δευτέρας, καταλιμπάνονται αὶ Μετάνοιαι, ὡς ἐν τῆ λοιπῆ Τεσσαρακοστῆ, ἄνευ τῶν τριῶν μεγάλων. Εἰ γὰρ ἐν τῆ δευτέρα ταύτης τῆς Ἑβδομάδος τύχη, ψάλλεται τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς, ὡς προδεδήλωται.

Περι της Εύρεσεως της τιμιας Κεραλής του Προδρόμου, εἰ τύχη τῷ πρώτφ Σαββάτφ τῶν Νηστειῶν.

Χρή είδεναι ότι, εί τύχη ή Ευρεσις της τιμίας Κεραλής του Προδρόμου τῷ Σαββάτφ της πρώτης Έβδομάδος, τῆ Παρασκευή έσπέρας εν τῷ Εσπερινῷ, μετὰ την συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, Κύριε ἐχέχραξα, ἱστώμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τό Ἰδιόμελον σής ήμέρας, δις καί το Μαρτυρικόν το ένι του Προδρόμου γ΄. και που 'Αγίου Θεοδώρου Ίδιόμελα πούς δ', δευπέρους. Δόξα, που 'Αγίου, Ήχος πλ. β'. 'Οργάνω χρησάμενος: Καὶ νον, Θεοσοκίον το ποώτον του Τιχου. Καὶ ἡ Λειτουργία των Προηγιασμένων. Αι μεγάλα: Μετάνοιαι μετά τό, Κατευθυνθήτω, καί μετά τό, Νον αι δυνάμεις, καὶ είς τὸ, Είη τὸ δνομα Κυρίου εὐλογημένον. Μετά δὲ τὴν Απόλυτικ ό Κανών που Αγίου Θεοδώρου ώς σύνηθες. Είς πό Απόδειπνον, Τροπάριον των άμφοτέρων, Κοντάχιον του Προδρόμου. Έν τῷ "Ορθος, είς τό, Θεός Κύριος, Τροπάριον του Προοβρόμου, δίς Δόξα, του Αγίου: Και νον, Θεοτοκίον του αύτου Ήχου. Είς τὰ Καθισματα της Στιγολογίας, Καθίσματα Μαρτυρικά, καὶ τοῦ Αγίου Θερδώρου, καὶ Ανάγνωσις τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Αγίου Θεοδώρου. Θὶ Αναβαθμοί, το α΄. Αντίρωνον του δ΄. Ήχου. Προκείμενον Πάσα πνοή και Εύαγγέλιον του Προδρόμου. Το Κυρίο Εσωμεν, ού λεγομεν. Οἱ Κανόνες ὁ Κανών τοῦ Αγίου της μονής μετά τοῦ Είρμοῦ, είς δ΄, που Προδρόμου, είς δ΄, καὶ που Αγίου, είς ς΄, Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντάκιον καὶ Καθίσματα τοῦ Προδρόμου: Δ**όξα**, τοῦ 'Αγίου: Καί νου, Θεοτοχίου το είς του αύτου Ήχου. 'Αρ' Έκτης, Κουτακιον του Αγίου. Έξαποστειλάριον του Προδρόμου, του Αγίου, και Θεοτοχίου. Είς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή· ἐστιομεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. καὶ τοῦ 'Αγιου Θεοδώρου προσόμοια γ΄. Στίχος: Εὐφρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίφ, καὶ Ἰδιόμελον του Προδρόμου, Την πανσεβάσμιον κάραν. Δόξα, του 'Αγίου, Ήχος πλ. β'. 'Αγιωσύνης δωρεά Καὶ νῦν, Θεοτοκίον σης ημέρας. Η Έκτενης, η Κατήχητις, καὶ η Πρώτη "Ωρα έν τῷ Λάρθηκι. Έν ταῖς "Ωραις, Τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, του Αγίου. Καὶ νον, Θεοτοκίον των Ωρών. Κοντάκιον του Προδρόμου. Είς την Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου, 'Ωδή γ'. είς δ'. καὶ τοῦ 'Αγίου ή ς'. 'Ωδή είς δ'. Τροπάριον του Προδρόμου, και του Αγίου. Δόξα, Κοντάκιοι του Προδρόμου Και νον, Θεοτοχίον προσόμοιον. Προχείμενον, 'Αλληλούτα, τό Κοινωνικόν του Προδρόμου καί του Αγίου. Απόστολον και Εύσγγέλιον πρώτον της ήμέρας, είτα του Προδρόμου.

Περὶ τῆς Ευρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς του Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ α΄. Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

Χρή εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχη ἡ Εὐρεσις τῆς τιμίας Κεραλῆς τοῦ Προδρόμου τῆ πρώτη Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν, ψάλλεται ἡ Ακολουθία ὡς συνετέθη τῆ Τρίτη Κυριακῆ τῶν Νηστειῶν.

Περὶ τῆς Ευρέσεως τῆς τιμίας Κεραλῆς του Προδρόμου, εἰ τύχη τῆ Κυριακῆ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρη είδεναι ότι, εἰ τύχη η Εύρεσις της τιμίας Κεραλης τοῦ Προδρόμου ἐν τῆ Κυριακη της Σταυροπροσκυνήσεως, ἐν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Έν δὲ τῷ Μεγάλφ Έσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρά 'Αναστάσιμα γ'. του Σταυρού δ'. καὶ του Προδρόμου γ'. Δόξα, του Σταυρού Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α΄. τοῦ Ἡχου. Εἰς την Λιτήν, τὸ Στιχηρόν τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ γ΄. Ἰδιόμελα του Προδρόμου. Δόξα και νον, της Εορτης, Ήχος πλ. α΄. "Ορώσά σε ή κτίσις άπασα. Είς του Στίχου, Στιχηρά 'Αναστάσιμα τοῦ Στίχου, καὶ τοῦ Αλραβήτου. Δόξα, Ήχος πλ. β΄. Θησαυρός ένθέων δωρεών Καὶ νῦν, τῆς Ερρτῆς, Ἡχος δ΄. Ο συμμαγήσας, Κύριε. Είς την Ευλόγησιν των Αρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς καί τό, Σώσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, ἄπαξ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον Αναστάσιμον, δίς Δέξα, του Αγίου Και νον, τής Έρρτης. Είς τὰ Καθίσματα της Στιχολογίας, Καθίσματα 'Αναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ "Αμωμος, ἡ Υπακοή, οί 'Αναβαθμοί του "Ηχου, Προκείμενον, Πάσα πνοή, και Εύαγγέλιον 'Αναστάσιμον. Οι Κανόνες, ο 'Αναστάσιμος είς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου είς δ΄. και του Σταυρού είς έξ. ή Καταβασία, Ὁ θειότατος προετύπωσε, όμου οι δύο Χοροί. 'Από Τρίτης 'Ωδής, Κοντακιον του Προδρόμου, και Καθίσματα. Δόξα, και νυν, του Σταυρού, Ήχος πλ. β΄. Σήμερον το προφητικόν. Άρ' Έκτης, το Κοντάκιον του Σταυρού. Έν τη θ΄. 'Ωδή στιχολογείται ή Τιμιωτέρα. Έξαποστειλάριον, το 'Αναστάσιμον, του Προδρόμου, καὶ του Σταυρού. Είς τούς Αίνους τὸ, Πᾶσα πνοή. Στιχηρά 'Αναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ δ΄. μετὰ τῶν Στίχων αὐ- τ ών. Μνήσθητι τής συναγωγής σου. Στίχος. Ο δέ Θεός, Βασιλεύς ήμων. Στίχος. Ανάστηθι, Κύριε ο Θεός μου· το Ιδιόμελον της ήμέρας. Δόξα, το αύτο Και νον, Υπερευλογημένη. Δοξο-Λογία Μεγάλη. Μετά το Τρισάγιον, Εἴσοδος μετά του Σταυρού.

Τροπαριον, Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ ἡ Προσκυνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς σύνηθες. Ἡ Ἐκπενής, ἡ Κατήχησις ποῦ Στουθίτου, καὶ ᾿Απόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Εωθινόν καὶ ἡ Πρώτη ¨Ωρα ἐν τῷ Λάρθηκι. Ἐν ταῖς ¨Ωραις, Τροπάριον ἐν μὲν τὴ μιᾶ τὸ ᾿Αναστάσιμον Δόξα, ποῦ Σταυροῦ Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τής ¨Ωρας. Ἐν δὲ τῆ ἐπέρα, Τροπάριον το ᾿Αναστάσιμον Δόξα, ποῦ ᾿Αγιου Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῶν Ὠρῶν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον του Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουρίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἡγρου εἰς δ΄, καὶ ἀπό τοῦ Κανόνος τοὶ Σταυροῦ ἡ γ΄. Ὠρὸἡ εἰς δ΄, καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ σ΄. Ὠρὸἡ εἰς δ΄. Χαὶ τοῦ Προδρόμου ἡ σ΄. Ὠρὸἡ εἰς δ΄. Χαὶ τοῦ Προδρόμου ἡ σ΄. Ὠρὸἡ εἰς δ΄. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ ᾿Αγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ ᾿Αγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ Κοντάκιον. Προκείμενον, ὁ ᾿Αποπόλος, ᾿Αλληλούῖα, Εὐαγγέλιον καὶ. Κοινωνικὸν πρώτον το Σταυρου, είτα τοῦ ᾿Αγίου.

ΤΗ: ΚΔ', ΤΟΥ ΛΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη της Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής του Αγίου Προήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστού Ίωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εί μέν ούκ έστι Τεσσαρακοστή, έσπέρας μετά την συνήσ Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στιχους ς΄. καὶ ψάλο λομεν Στιχηρά προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ΄. δευτεροῦντες αὐτα

Εὶ δὲ ἔστι Τεσσαρακοστή, ἱστώμεν Στίχους τ΄, καὶ ψάλλομε τὸ Ἰδιόμελον τής ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Πεσσόμοια τοῦ Τριφδίου ἔπειτα τὰ παρόντα γ΄, προσόμοια τοῦ Πεσδόμου, δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ήχος πλ. α΄. Χαίροις άσκητικών.

Ταίροις ἡ ἰερὰ Κεραλὴ * καὶ ρωτορόρος καὶ 'Αγγέλοις αἰδέπ
πος, * ἡ ξίρει * τμηθεῖσα πάλαι * καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς *
ἀσελγείας αἰσχος διακόψασα * πηγὴ * ἡ τοῖς θαύμασι τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα * ἡ τοῦ Σωτῆρος * τὴν σωτήριον ἔλευσιν *
καταγγείλασα, * καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος * πάλαι κατανοήσασα * πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν * τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας *
ἡ μεσιτεύσασα χάριτος * Χριστὸν * ἐκδυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

ναὶ θαυμάτων ἐετθρα ἀναβλύζουσα· * καὶ γὰρ * ἐν τοῖς ὑδαπ

κεραλην ἐναπέλουσε * τοῦ ὑπερῷα * νῦν στεγάζοντος ὑδασι * καὶ ὁμβρίζοντος * τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. * Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν * τὴν ὄντως ἀοίδιμον, * καὶ ἐν τῆ ταύτης Εὐρέσει * περιχαρῶς ἐορτάσωμεν, * Χριστόν * δυσωπούσης * τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ξ άρα ἡ τὸν 'Αμνὸν τοῦ Θεοῦ. * ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, * καὶ πᾶσι * τῆς μετανοίας * τὰς σωτηρίους ὁδοὺς * θείαις
ὑποθήκαις βεβαιώσασα· * ἡ πρὶν * τοῦ 'Ηρώδου παρανομίαν ἐλέγξασα, * καὶ διὰ τοῦτο * ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, * καὶ τὴν χρόνιον * ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, * ώσπερ φωτορανὴς ἡμῖν * ἀνέτειλεν
ἤλιος, * Μετανοεῖτε, βοῶσα, * καὶ τῷ Κυρίφ προστίθεσθε * ψυχῆς *
κατανύξει, * τῷ παρέχοντι τῷ κόσμφ * τὸ μέγα ἔλεος.

 $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β'.

ησαυρός ἐνθέων δωρεῶν * ἡ θεοφρούρητος κάρα σου, Πρόδρομε, *
ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν· * ἢν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι * καὶ προσκυνοῦντες, ἔνδοξε, * πλουτοῦμεν διὰ σοῦ, Χριστοῦ Βαπτιστὰ, * θαυμάτων τὰ παράδοξα * καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τεταβολή των θλιβομένων, * ἀπαλλαγή των ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόχε Παρθένε, * σωζε πόλιν καὶ λαόν, * των πολεμουμένων ή εἰρήνη, * των χειμαζομένων ή γαλήνη, * ή μόνη προστασία των Πιστών.

Τριήμερος ἀνέστης.

Το ξύλφ την ζωήν ήμων * όρωσα ή πανάμωμος * Θεοτόχος *

** Χρεμαμένην, μητριχώς * ώδύρετο βοώσα· * Τίέ μου καί Θεέ
μου, * σώσον τοὺς πόθφ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Αναγνώσματα τοῦ Τριφδίου.

Εἴσοδος, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Εἰ μὲν οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστὴ, ψάλλομεν εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια, ζήτει τῆ ἐπαύριον εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἢ τῆς Όκτωήχου.

Εὶ δὲ τύχη ἡ Ἑβδομὰς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ εὐθὺς τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, 'Ηχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν * πανσεβάσμιος θήκη, * καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας * τρανῶς ἡ προβλέψασα * τὸ μυστήριον Κάρα σου, * ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν * ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς * σήμερον ἀνατέταλκεν, * Ἰωάννη πανεύφημε, * καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον * ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, * καὶ νοητῶς * κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, * καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Kal vov. () Estanton.

🦜 αΐρε, ή έλπις ήμων Θεοτόχε άχραντε: * χαΐρε, ή δι' Αγγέλου Λ δεξαμένη το χαϊρε· * χαϊρε, ή τεχούσα Πατρός το άπαυγασμα. * εύλογημένη χαϊρε σεμνή, * Παναγία Παρθένε, μόνη πανύμνητε. * σε δοξάζει πάσα κτίσις την Μητέρα του φωτός.

"Η Σταυροθεοτοχίον.

"Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *

 \mathbf{B} έκυοφόρησας, * ξύλφ ώς εώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θ ρηνωδούσα ώλόλυζες * καὶ ἔκραζες. Τέκνον, * γλεύκος ἐναπόσταξον, * δι' οῦ ἡ μέθη ἀρθῆ * πᾶσα * των παθών, εὐεργέτα, * δι' έμοῦ της σε τετοχυίας, * σου την εύσπλαγχνίαν ένδειχνύμενος.

'Απολυτίκιου, "Πγος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

η κ γής άνατείλασα ή του Προδρόμου κεραλή, * άκτινας άρίηυ σι * της άφθαρσίας πιστοίς των ἰάσεων. * άνωθεν συναθροίζα την πληθύν των Αγγέλων, * κάτωθεν συγκαλείται των άνθρωπων το γένος, * ομοφωνον άναπέμψαι δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τό αύτό, καὶ εἰς τό. Θεός Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ή συνήθης Στιχολογία, Μετανοίας δὲ ού ποιούμεν. Οι Άνεβαθασί, το Δ΄. 'Αντίσωνον του δ'. "Ηγου.

Προκείμενον, Ήγος δ΄.

Έχει έξανατελώ χέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χρστῷ μου.

Στίγι Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυίδ και πάσης τῆς πραότητος αύτου.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εύαγγέλιον, κατά Λουκάν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ήκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταϊς του σου Προδρόμου.

Καὶ νῦν Ταῖς τῆς Θεοτόχου.

Στίγι Έλέησον με, ο Θεός.

Kal to Idioushov, Hyos $\pi\lambda$. β' .

Η των θείων έννοιων πανσεβάσμιος θήκη.

Ζήτει τουτο είς τὸν Στίχον.

'Ο Ίερεύς. Σώσον, ό Θεός, τόν λαόν σου.

Είτα ό Κανών του Προδρόμου μετά του Είρμου είς ς΄. 🕬 τὰ Τριώδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἐκάστην.

Ό Κανών τοῦ Προδρόμου.

'Ωδή α'. Ήχος πλ. β'. Ο Είρμός.

Δεῦτε εὐρήμφ τῆ γλώττη * καὶ πανσθενεῖ * κροτουμένη Πνεύματι * ἐκ χειλέων εὐαγῶν * τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν * ἐν ψδαῖς πνευματικαῖς, * πιστοὶ, δοξάσωμεν.

Εἰρηνική καταστάσει * γαληνιά, * καὶ ἀπείροις πλήθεσιν * 'Εκκλησία ἡ Χριστοῦ * εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοὶ * τὴν ἐτήσιον ψόὴν * βοώντων, Πρόδρομε.

Τὴν πρός Θεοῦ δεδομένην * ὡς θησαυρόν * ἡμῖν ἀναφαίρετον * θεορόρον Κορυρὴν * τοῦ Προδρόμου ἄπαντες ψδαῖς * ἐπαξίως, πανδημεί, * πιστοί, τιμήσωμεν.

Θεοτοχίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη * Δημιουργόν, * ὡς αὐτὸς ἡθέλησεν, * έξ ἀσπόρου σου γαστρὸς * ὑπὲρ νοῦν σαρχούμενον, 'Αγνὴ, * τῶν χτισμάτων ἀληθῶς * ἐδείχθης Δέσποινα.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Ο ἀχ ἔστιν "Αγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * χαὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Γαστήρ στειρεύουσα βλαστόν * σὲ προήνεγκε θεΐον * τῆς ἐθνῶν Ἐχχλησίας * εὐχλεῆ Νυμφαγωγόν, * Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ * χαὶ Νυμφίφ * ταύτην μνηστευόμενον.

Την σην θεόφθογγον φωνην, * Πρόδρομε Ίωάννη, * οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν * ἡ ἀθλία μοιχαλίς· * την θείαν γάρ σου ήμεν * ἐμφανίζεις * χάραν την ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρώς * ή ποθουσά σε πόλις * εὐωχεῖται, ώς δλβον * εὐραμένη μυστικόν * καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ * ἰαμάτων, * Πρόδρομε, τὴν Κάραν σου.

Θεοτοχίον.

Τοῦ θείου τόχου σου, 'Αγνή, * πᾶσαν φύσεως τάξιν * ὑπερβαίνει το θαῦμα· * Θεόν γὰρ ὑπερφυῶς * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * καὶ τεχοῦσα, * μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισμα. ή Ηχος πλ. δ΄. Το προσταχθέν μυστικώς. *

Το εν ταμείω θησαυρός * έναπόθετος * ή τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ * έφυλάττετο, * έν ὑδρία κρυβεῖσα ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου *

ώς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, * ἀνῆκε καρποφοροῦσα θείαν
ζωήν. * Ταύτης πάντες τιμήσωμεν * τὴν Εὕρεσιν, τὸν Χριστὸν *
δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῆ * χάριν βρύειν ἰάματα.

Men. Tom. III.

ì

Δόξα, σμοιον.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ Κεραλὴ * κατεκρύπτετο * ὡς μαργαρίτης ὑπὸ γῆν * ἐν τῆ ὑδρία. * καὶ ὡς λύχνος θεόρωτος ἀγλαίζομένη * ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμω παντὶ, * ὡς ὁρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπὴς * τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος * καὶ ἀνεσπέρω φωτὶ * μηνών πάλιν ἡμῖν, * Ἰδε, κραυγάζει, ὁ ᾿Αμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίου.

Το προσταχθέν μυστιχώς * λαβών έν γνώσει, * έν τῆ σχηνῆ τοῦ Ἰωσὴρ * σπουδῆ ἐπέστη * ὁ ᾿Ασώματος λέγων τῆ ᾿Απειρογάμω. * Ὁ κλίνας τῆ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς * χωρεῖται ἀναλλοιώτως δλος έν σοί· * δν καὶ βλέπων έν μήτρα σου * λαβόντα δούλου μορφὴν, * ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· * Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

'ωδη δ'. Ο Είρμός.

» Τ ριστός μου δύναμις, * Θεός καὶ Κύριος, * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία *
» Τ θεοπρεπῶς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας καθαρᾶς *
» ἐν Κυρίφ ἐορτάζουσα.

Τῆς πάλαι γέγονας * σρραγίς, πανόλβιε, * ἐμρανῶς Διαθήκης, * καὶ Προφητῶν * πέρας ἐχρημάτισας, * καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς * τῆς Καινῆς ἐδείχθης, Πρόδρομε.

Τριχίνοις ράχεσι * συνήθως, Πρόδρομε, * τὴν τιμίαν ἠνέσχου * καὶ εὐκλεῆ * Κάραν σου καλύπτεσθαι, * βασιλικῆς ἀλουργίδος * ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τὴν θείαν Κάραν σου * φυγὰς ἀνέστιος * καὶ ἀλλόμενος πένης * διὰ τῶν σῶν * θείων εἰσηγήσεων * οἶάπερ ἄφθονον ὅλβον, * Ἰωάννη, ὑποδέδεκται.

Τῆ αίγλη, Πρόδρομε, * τοῦ θείου Πνεύματος * τὴν τιμῶσάν σε πόλιν * διηνεχώς * πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, * καὶ ἐν τῆ σῆ, σορὲ, μνήμη * σὺν ᾿Αγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι. Θεοτοκίον.

Νέκρον με εδείξε * φυτοῦ ἀπόγευσις * τῆς ζωῆς δὲ το ξύλον * ἐκ σοῦ φανὲν, * Πάναγνε, ἀνέστησε, * καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς * κληρονόμον με κατέστησεν.

'Ωξή ε΄. Ο Είρμός.

» Γιώ θείω φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς *
πόθω καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ, τὸν
δντως Θεὸν, * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Οὐχ ἔρυς κάλαμος, Βαπτιστὰ, * ταῖς πειραστικαῖς τοῦ δυσμενοῦς * αὕραις ἀεὶ ριπιζόμενος, * πύργος δὲ τοῦ θείου * λαοῦ ἀκράδαντος * δυνάμει Ἡλιοὺ γὰρ * ὤφθης καὶ πνεύματι.

Ο την Θεότητα άθετων * και κατασμικρύνων την δόξαν *

τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, * τήν τε θείαν χάριν * σοῦ νοσφιζόμενος, * ἐνδίχως περιβόλων * θείων ἀπείργεται.

'Αφθόνου ήνοιξας σὺ πηγής * πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε ἡμῖν * πόθφ, ἀοίδιμε Πρόδρομε, * χάριτος τῆς θείας * βλυζούσης νάματα * καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων * πάντας εὐφραίνοντα. Θεοτοκίον.

Φορούσα κάλλος τὸ νοητὸν * τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, * νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας * κατεσφραγισμένη * τῆ παρθενία, Σεμνὴ, * καὶ φέγγει τῆς ἀγνείας * κόσμον φαιδρύνουσα.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν » Τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίφ λιμένι σου προσδραμῶν, * βοῶ σοι· » ᾿Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Προφήτην σε ἔφησεν * ἡ 'Αλήθεια Χριστός * καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, * Βαπτιστά τε καὶ Πρόδρομε τῆς ζωῆς * αὐτόν γὰρ ἑώρακας, * δν Προφῆται καὶ νόμος * προκατήγήειλαν.

Οὐχ ἔφερε χρύπτεσθαι * τῶν θαυμάτων ἡ πηγὴ, * ὁ θησαυρός τῆς χάριτος, * ἡ ἀοιδιμος Κάρα σου, Βαπτιστὰ, * Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, * ἀλλ' ὀφθεῖσα προχέει * ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον καύχημα * και άγλάισμα φαιδρόν * και θυρεόν σωτήριον * ή φιλόχριστος αϋτη και εὐκλεής * προβάλλεται πόλις σου * την σεπτήν σου και θείαν * Κάραν, Πρόδρομε. Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν * ἐν Προφήταις Μωϋσῆς * σὲ χιβωτὸν καὶ τράπεζαν * καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον, συμβολικῶς * σημαίνων τὴν σάρχωσιν * τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ύψίστου, * Μητροπάρθενε.

Κοντάχιον, Ήχος β'. Τὰ ἄνω ζητών. *

Προφήτα Θεοῦ * καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, * τὴν Κάραν τὴν σὴν * ὡς ῥόδον ἱερώτατον * ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, * τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· * καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον * ἐν κόσμφ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ο Οίκος, πρός τό Τράνωσόν μου.

Τα τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν * εἰληφώς, Ἰωάννη, * ὑπὲρ πάνἐγκωμίων * προσενέγκαι σοι δέδοικα ἀλλὰ πόθφ * ἐκβιασθεὶς, * τῆ
ψδῆ ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα * διὸ μὴ ἀπαξιώσης * συνεργός μοι
γενέσθαι, πανεύρημε, * ἴνα ἰσχύσω τοῦ στέψαι σου * Κορυφὴν τὴν
άγίαν, * καὶ γὰρ αὐτὴ * ἐν κόσμφ κηρύττει τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κε- καλῆς τοῦ Αγίου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίγοι.

Έχ γής προραίνει Πρόδρομος σεπτήν Κάραν, Καρπούς παραινών άξιους ποιείν πάλιν. Ό Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς όχλους, Γήθεν φανεὶς βάπτιζε πηγαῖς θαυμάτων. Εἰχοστήν Προδρόμου φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ταΐς του σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστὶ ὁ Θεός ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.
'Ωὸ ἡ ζ΄. Ο Είρμός.

» Δ ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο * "Αγγελος τοῖς ὀσίοις » 11αισί· * τοὺς Χαλδαίους δὲ * καταρλέγον πρόσταγμα Θεοῦ *

» τόν τύραννον ἔπεισε βοἄν· * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν » Πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Παρθένου ὁ βλαστός σε ὑπὲρ ἄπαντας * ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναιχῶν: *ώς γὰρ ἄσαρχος * καὶ ἰσάγγελος ἔπὶ τῆς γῆς * αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν: * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έχ τῆς ἐρήμου τῷ Παναγίῳ Πνεύματι * μεμυσταγωγημένος ὀρθεὶς, * οἴάπερ ὄρθρος * έωσρόρος *Αγγελος φωτός * ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας βοᾶν· * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Έν νηδύι της Παρθένου τον σχηνώσαντα * έγνως στειρωτιχης έχ γαστρός, * χαι χρησάμενος * τη μητρώα, Πρόδρομε, φωνή, * σχιρτών ἀνεχραύγαζες αὐτῷ. * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τών Πατέρων ἡμών.

Μεμαχάρισται τῷ ὄντι ἐν ταζ πόλεσιν * αὖτη νῦν, παναοίδιμε, * χτησαμένη σε * πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· * διὸ ἐορτάζουσα βοặ· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοχίον.

Διὰ σοῦ, Μῆτερ Παρθένε, φῶς ἀνέτειλε * πάση τῆ οἰχουμένη φαιδρόν· * τὸν γὰρ Κτίστην σὰ * τῶν ἀπάντων τέτοχας Θεόν· * δν αἶτησαι, Πάναγνε, ἡμῖν * χαταπεμρθῆναι τοῖς πιστοῖς * τὸ μέγα ἔλεος. Κρὸὴ η΄. Ο Εἰρμός.

* \mathbf{E}^* φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ,

» μόνφ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Απεστάλη βοώντος * φωνή ὁ Πρόδρομος * ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, * τὴν τοῦ Υίοῦ τοῦ Θεοῦ * πίστιν εὐσεβῆ * ἐγκεντρίζων τοῦ ὅντως Θεοῦ, * δν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Έτοιμάσατε, φάσκει * καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, * τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον * δι' ἀγιότητος· * οὕτος γὰρ ἐλθών * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * ταῖς ἡμῶν καρδίαις * οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Έχ γαστρός ἡγιάσθης * τῷ Θείφ Πνεύματι, * καὶ Προφήτης ἐδείχθης * χυοφορούμενος · * νῦν δὲ γλυχασμός * τῇ ἐγχολπωσαμένη σε * ἔφυς ὑπὲρ μέλι * τῇ σῇ, Πρόδρομε, πόλει.

Τῆ φωνῆ ἀχοὴν μὲν * τῆ τοῦ Γεννήτορος, * ὁρθαλμοὺς δὲ τῆ θέα * τοῦ θείου Πνεύματος, * ὅλος δὲ ἀφῆ * Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος *

σὲ χειροθετήσας, * Χριστέ, θεοφορείται. Θεοτοκίον

Χρυσαυγής σε λυχνία * προδιετύπωσε * δεξαμένην ἀφράστως * ρῶς τὸ ἀπρόσιτον, * γνώσει τῆ αὐτοῦ * χαταυγάζον τὰ σύμπαντα· * δθεν σε ὑμνοῦμεν, * 'Αγνὴ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

'Ωδη θ'. 'Ο Είρμός.

» οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μαχαρίζομεν.

Σαφῶς * τῆς πλήρους δεκάδος, Πρόδρομε, * τῶν ἐντολῶν * σὺ ρύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, * καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι * χαρισμάτων δεκάδι· * δθεν τοῦ Λόγου σε * μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδότες, * σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ * Προφήτης τε καὶ ᾿Απόστολος, * ϶Αγγελός τε * καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, * Βαπτιστής καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, * κήρυξ τε τοῖς ἐν ϶Αδου * σὺ ἐχρημάτισας, * καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανών, * καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχής * τὸ ἄπιστον δειγματίζεται * ἱερουργοῦ * χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, * βλαστησάσης αὖθις δὲ τῆς πίστεως, * καὶ τῆς σῆς ἐκρανθείσης * Κάρας, Μακάριε, * ἡ καταποθεῖσα παλάμη * ἀνακαινίζεται.

ΙΙαθών * ἰάματα ἀρυσώμεθα * τῷ εὐχλεεῖ * τεμένει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες * ἐν αὐτῷ γὰρ πάρεισιν 'Αγγέλων χοροὶ, * πνεύματά τε Δ ιχαίων, * πάντων ἡ Δ έσποινα * σὺν τῷ \mathbf{B} απτιστῆ 'Ιωάννη * ἰάσεις νέμοντες. Θεοτοχίον.

Θεόν * ἀσπόρως, 'Αγνη, ἐκύησας, * τὸν ἐπὶ γῆς * ὁρθέντα καὶ βροτοῖς ὁμιλήσαντα * ἐν δυσὶ ταῖς φύσεσι καὶ ἐνεργίαις ὁμοῦ * καὶ μιᾳ ὑποστάσει· * δν καθικέτευε * σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. *

Αμπροφανής ἀνέτειλεν * ή τιμία σου Κάρα * έχ τῶν ἀδύτων χόλπων γῆς, * Πρόδρομε Ἰωάννη, * λύχνε φωτός τοῦ ἀὔλου· * ὅς τὴν Εὕρεσιν πόθφ * τελοῦντες δυσωποῦμέν σε * τῶν δεινῶν εὐρεῖν λύσιν, * καὶ τὸν καιρὸν * εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας * πρεσβείαις σου, πανεύφημε * Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοχίον, όμοιον.

υχαγωγείται, Πάναγνε, * των Πιστών ή θεόρρων * όμήγυρς λατρεύουσα * και πιστώς άνυμνούσα * σέ Θεοτόκον κυρίως. * ταϊς πρεσβείαις σου δθεν * των νηστειών τον δίαυλον * δός ήμιν έκτελέσαι * θεοπρεπώς, * καὶ Σταυρόν τὸν τίμιον προσκυνήσαι * καὶ πάθη τὰ σωτήρια * τοῦ Υίοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Είς τούς Αϊνους, ίστωμεν Στίγους δ΄. καὶ ψάλλομεν τοία

Στιχηρά προσόμοια, δευτερούντες το πρώτον.

Ήχος δ'. "Εδωκας σημείωσιν. *

Τνοιξε προπύλαια * τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος * Κεφαλή σου, 11 Πανεύρημε, * και τροφήν προέθηκεν * ήδυτάτην πάσι * θείων χαρισμάτων. * ώνπερ μετέχοντες πιστώς * τὸ τζς νηστείας τραγύ γλυκαίνομεν, * και πίστει ευρημούμεν σε * και έκβοώμεν Χριστώ τῷ ()εῷ. * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

η τύρα ώσπερ νάματα * ή Κεραλή ἀποστάζουσα * τοῦ Προδρό-11 μου άνένναα, * καὶ τραπέζη σήμερον * ἀποτεθειμένη * μυστική καὶ θεία * εὐωδιάζει νοητώς, * καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, * καὶ εύφροσύνης απαντας * πληροί τοὺς πόθω κραυγάζοντας * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτής τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τητεμεν ή Κάρα σου * χαθάπερ ξίφος τομώτατον * χεραλάς άνο-L μούντων έχθρων, * καὶ νάματα ἔβλυσεν * εὐνομοῦσι πᾶσι * των θείων χαρίτων. * και διά τουτό σε πιστώς * άνευρημούμεν φίλον και Πρόδρομον, * Ίωάννη, τοῦ Κτίσαντος, * και ἐκβοώμεν αὐτῷ ἐχτενῶς· * Ἰησοῦ παντοδύναμε, * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Δόξα, Ήχος πλ. β΄.

τιτήν πανσεβάσμιον Κάραν * τοῦ Βαπτιστοῦ σου, Κύριε, * φανε-Δ ρωθείσαν σήμερον έχ γής, * μετά φωνής αίνέσεως * άρυσάμενοι πιστώς, * είς πρεσβείαν, φιλάνθρωπε, * οί ἐπταικότες δούλοί σου * προσάγοντες, αἰτούμεθα * δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν * ἐν ἡμέρᾳ χρίσεως * παρά σου τον ίλασμον * χαὶ το μέγα έλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ. *

Φιλάγαθε Θεέ και Σωτήρ, * τους δούλους σου περίσωζε * ἀπὸ πάσης * περιστάσεως δεινής * πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου * χαὶ πάντων των Αγίων * καὶ Μητρός σου ταῖς ἐντεύζεσιν.

Είς τον Στίχον, το Ιδιόμελον της ημέρας. Είτα του Αγίου, $\Delta \delta \xi \alpha$, Ήχος πλ. β'.

πρώην έπι πίνακος * το του Ηρώδου αθεσμον μύσος ελέγ-Πρώην επι πινακός το του προξασα Πιστοίς * τιμία κασα, * την δε μετάνοιαν πάσι κηρύξασα Πιστοίς * τιμία καν τίς Κεραλή του Βαπτιστού του Χριστού, * έχ των ταμείων των τής γής * άναφανείσα πρόκειται * τοίς πιστώς προσιούσιν πρός αὐτήν, 1

καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβφ * καὶ προσκυνοῦσι πόθφ ψυχῆς * βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, * τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα * καὶ τὸ μέγα ἔλεος. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόχε, σὺ εἶ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. *

Τὸ, Αγαθὸν τὸ έξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίφ.

Ποιούμεν δὲ καὶ Μετανοίας μεγάλας τρεῖς.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν Πρώτην "Ωραν, καὶ στιχολογοῦμεν ἄνευ Μετανοιῶν, ποιοῦντες καὶ ἐνταῦθα τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας μόνον. Οὕτως οὖν γίνεται εἰ ἔστι Τεσσαρακοστή.

Εί δὲ ούχ ἔστι Τεσσαρακοστή, είς τὸν "Ορθρον ή συνήθης Στιγολογία. 'Αναγινώσκομεν δὲ εἰς τὴν Μετάρρασιν, περὶ τῆς Ευρέσεως της τιμίας Κεραλής, είς δόσεις β΄. Οι 'Αναβαθμοί, τὸ ${f A}'$. ${f A}$ ντίρωνον τοῦ ${f \delta}'$. ${f H}$ χου. Τὸ Ηροχείμενον τὸ ${f \Pi}$ ${f a}$ σ ${f \alpha}$ πνοή το Ευαγγέλιον ο Ν΄. Οι Κανόνες της Όκτωήχου, και του Αγίου είς ζ΄. 'Αρ' Έκτης το Κοντάκιον. Είς τους Αίγους, Στιχηρά προσόμοια του Αγίου. Δόξα, Ήχος πλ. β΄. τό προγρασέν Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία μεγάλη, καὶ Απόλυσις. Δίδοται δὲ καὶ "Αγιον "Ελαιον τοῖς 'Αδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Αγίου 'Ωδή γ'. καὶ ς'. Προκείμενου, Ήχος βαρύς. Εύφρανθήσεται δίκαιος έν Κυρίφ, καὶ έλπιει έπ' αὐτόν. Στίχος Εἰσάχουσον, ὁ Θεὸς, τῆς φωνῆς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρός σέ. Ὁ ᾿Απόστολος, πρός Κορινθίους Β΄. ᾿Αδελφοί, ό Θεός ό είπων έχ σχότους φώς λάμψαι. Ζήτει Κυριακή ΙΕ΄. Άλληλούτα, ΊΤγος δ΄. Δίκαιος ώς φοῖνιξ άνθήσει ώσει κέδρος ή έν τῷ Λιβάνφ πληθυνθήσεται. Στίχος: Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκφ Κυρίου ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει. Εὐαγγέλιον, κατά Ματθαΐον Τῷ καιρῷ ἐκείνω, ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς, ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη. Ζήτει Κυριακή μετά τὰ Φῶτα. Κοινωνικόν Είς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ δὲ ἔστι Νηστεία, Προσχομιδή οὐ γίνεται ἀλλὰ μετὰ τὴν Στιχολογίαν, τὸ, Κύριε ἐκέκραξα καὶ ἰστῶμεν Στίχους ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριφδίου, καὶ εὐθὺς τοῦ Αγίου τὰ παρόντα γ΄. Θευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ήχος β΄. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε νεχρόν. *
Δεῦτε * τὴν τιμίαν Κεραλὴν, * τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίρει, * τοῦ Βαπτιστοῦ, οἱ Πιστοὶ, * σήμερον τιμήσωμεν * ἐν τῆ Εὐρέσει αὐτῆς, * ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, * τιμῶντες ἐχ πόθου * χάριτας προχέουσαν * τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· * ἡνπερ * ὁ ληρώδης Ἡρώδης * πάλαι προαπέτεμεν, οἴστρφ * τῆ Ἡρωδιάδι συμπλεχόμενος.

Οσπερ * ἐχ μετάλλων ὁ χρυσός, * οῦτως ἐχ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου * ἡ Κεραλὴ δαδουχεῖ, * στάμνφ διαλάμπουσα * χαὶ ρθεγγριένη τρανῶς, * τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα * μοιχείαν χαὶ ρόνον, * αἴγλη τε ρωτίζουσα * τὰς διανοίας ἡμῶν· ῆνπερ * ἀσπαζόμενοι πίστει * σήμερον τιμήσωμεν ὑμνοις * ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

άλαι * ώσπερ θεῖος θησαυρός * στάμνω χεχρυμμένη ἡ Κάρα *
τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῆ γῆ, * σήμερον τοῖς πέρασιν * ἀποχαλύπτεται * ώσπερ πλοῦτος προχέουσα * πηγὰς ἰαμάτων, * νόσους
θεραπεύουσα, * ψυχὰς ρωτίζουσα· * ὅθεν * θυμηδίας ἀπάσης * χάριν
ἀπολαύοντες, ὑμνοις * ταύτην εὐλαβῶς ἐγχωμιάσωμεν.

Δόξα, Thyos 3'.

των θείων έννοιων * πανσεβάσμιος θήχη, * χαὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας * τρανως ἡ προβλέψασα * το μυστήριον Κάρα σου, * ώς ἐχ λαγόνων μητριχών * ἐχ των ταμείων τῆς γῆς * σήμερον ἀνατέταλχεν, * Ἰωάννη πανεύρημε, * χαὶ εὐωδίασε πάσαν τὴν ὑρήλιον, * ἀγιασμοῦ προγέουσα μύρον, * χαὶ νοητώς * χηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, * χαὶ τῷ Σωτῆρι των δλων * πρεσβεύουσα ὑπὲρ των ψυχών ἡμών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου. "Ότε * ἐχ τοῦ ξύλου σε.

βρος * πολυτρόπων πειρασμών * καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες *

πρόρθασον καὶ λύτρωσαι * κλυδωνιζόμενον, * μόνη τῶν Πιστών

πρόρθασον καὶ λύτρωσαι * κλυδωνιζόμενον, * μόνη τῶν Πιστών

κρόρθασον καὶ πρός τὸν λιμένα τῆς ἄνω * θείας κληρουχίας με
εἰσάγαγε.

"Η Σταυροθερτοκίου, διμοιου.

σταυρώσει, "Αχραντε, * έστενες δακρύουσα * καὶ όλολύζουσα * Οίμοι, Τέκνον γλυκύτατον! * άδίκως πῶς πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλφ κρέμασαι * ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; * ὅθεν, * Παναγία Παρθένε, * σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, * ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ, Φῶς ἰλαρὸν, τὸ Προκειμενον, καὶ τὰ ᾿Αναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τὸ, Κατευθυνθήτω, μετὰ δὲ τὴν τούτου συμπλήρωσιν λέγει ὁ Διάκονος, Σορία· καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ ᾿Αποστόλου, τὸ, ᾿Αλληλούτα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Είσεργόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καί οἴνον, ἄνευ τῆς Πρώτης Έβδομάδος.

TH: KE'. TOY AYTOY MHNOΣ.

Μνήμη του έν Αγίοις Πατρός ημών Ταρασίου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐπέπραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, Τηγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

πέρ το ζήσαι, Παμμάχαρ, * θανείν προθέμενος, * τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰχόνα * προσχυνείσθαι προστάττεις * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· * δθεν λοιπόν * αἰρετιζόντων τὰ στόματα * Δαυἴτικῶς ἐνερράγη κατὰ Θεοῦ * τῶν λαλούντων ἀδιχίαν πολλήν.

ελαργυρίας την νόσον * ἀποσεισάμενος, * τον θησαυρόν τῆς ἄνω * βασιλείας ἐχτήσω, * "Οσιε θεόφρον. * ὅθεν πιστῶς * ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου * τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς * τὰ ἰάματα, ἀοίδιμε.

Ταϊς έντολαϊς τοῦ Κυρίου * πολιτευόμενος, * ὑπογραμμός ἐδείχθης * τῷ ποιμνίῳ σου, Πάτερ * Ταράσιε τρισμάχαρ. * ὅθεν
καὶ νῦν * ταῖς διδαχαῖς σου φρουρούμεθα· * ἀλλὰ μὴ παύση πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.
Τοὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην * καὶ λειτουργόν τοῦ Χριστοῦ, * ὡς

Ταρ' αὐτοῦ λαβόντα * τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, * τιμήσωμεν ἀξίως * Ταράσιον νῦν * τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα· * ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν * ἰκετεύει τοῦ. σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

 $\mathbf{E}^{\pi i}$ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * προστρέχω πάντοτε· * ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω * οἰκτιρμοὺς καθ' ἐκάστην * ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, * καὶ τὴν πολλὴν * ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος * τοῦ σοῦ Τίοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, * ἢν ἐνδείκνυται, Θεόνυμφε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.
' Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν 'Αμνὸν * ἡ ἄμωμος Α Παρθένος * θρηνφδοῦσα ἐβόα· * Γλυχύτατόν μου Τέχνον, * τί τὸ χαινὸν * καὶ παράδοξον θέαμα; * πῶς ὁ χατέχων τὰ πάντα ἐν τῆ χειρὶ, * ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρχί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ό Κανών, οῦ ἡ Ακροστιχίς. Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Έν δὲ τοῖς Θεοτοχίοις. Γεωργίου.

Men. Tom. III.

84

'Ωδή α΄. Ήγος δ΄. Ο Είρμός.

γοίξω τὸ στόμα μου * καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, * και
 λόγον ἐρεύξομαι * τῆ Βασιλίδι Μητρί· * καὶ ὁρθήσομαι*

» φαιδρώς πανηγυρίζων, * καὶ ἔσω γηθόμενος * ταύτης τὰ θαύ-» ματα.

Χαρίτων τοῦ Ηνεύματος * οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι * ἐν τῆ μνήμη σήμερον * τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, * καταρδεύουσι * Πιστῶν τὰς διανοίας, * καὶ πάθη ἐκπλύνουσι * καὶ μολυσμούς τῶν ψυχῶν.

"Ανωθεν δεξάμενος * ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, * ἀρεταῖς ἐραίδρυνας * τοῦτο, Ταράσιε, * καὶ ὑπέρλαμπρος * φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν * ἐδείχθης, ἐν Πνεύματι * ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ιδρυσας, Ταράσιε, * δρθοδοξίας εἰς ἄσειστον * πέτραν τὴν διανοιαν * σαλευομένην βροτών, * καὶ ἐδόνησας θεμέλια τῆς πλανης, * καὶ τὰς τῶν αἰρέσεων * βάσεις κατέβαλες.

()ESTOXIOY.

Γαλήνης ἐπλήρωσε * τῆς νοητῆς, Θεονύμφευτε, * τὴν χτισιν ό ἀρρήτως * ἐχ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρχὶ, * χαὶ χατηύγασε * τὸν χλώδωνα τῆς πλάνης, * χαὶ εἰς δρμον ἴθυνεν * ἡμᾶς οὐράνιον.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» τηνύς σούς ύμνολόγους, Θεοτόκε, * ώς ζώσα καί ἄφθονος πηγή, * θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικόν, στερέωσον *

» καὶ ἐν τῆ θεία δόξη σου * στεράνων δόξης ἀξίωσον.

Γραρής εἰς βυθόν τῆς θεοπνεύστου * εἰσδύσας, Ταράσιε σορέ, * ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον * μαργαρίτην ἀνείλχυσας. * δν μεταδούς τῆ ποίμνη σου, * ταύτην ἐνθέως χατεπλούτισας.

"Εσβεσας τοῖς ὅμβροις τῶν δακρύων * τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, * καὶ διανῆψας, "Οσιε, * τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, * ἐλαίφ καθαρότητος * καὶ εὐποιίας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ράβδω των ένθέων σου δογμάτων * τοὺς θῆρας, σορέ, τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἀπήλασας, μακάριε, * ποίμνης, ταύτην ἀλώβητον * διατηρών, Ταράσιε, * τὸν 'Αρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοχίον.

'Ως κλίμακα γτηθέν σε, Παρθένε, * ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοϊς, * ἐκ κατωτάτων θλίψεων * καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄρθαρτον * ζωὴν ταῖς ἰκεσίαις σου * ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, ΊΙγος πλ. δ΄. Την Σορίαν καὶ Λόγον.

-ατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, * Ἱεράρχης ἐχρίσθης δεοπρεπῶς: * καὶ τὴν Βασιλεύουσαν * ὁρθοδόξως ἐποίμανας * ἀπελάσας θῆρας * αἰρέσεων, θεόπνευστε, * τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων * τρανώσας προσχύνησιν· * δθεν μετὰ τέλος * ἀτελεύτητον χάριν * ἀξίως κεκλήρωσαι, * Ἱεράρχα Ταράσιε. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεόν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζομεν * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· * δθεν τῶν 'Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον Τόκον σου, * καὶ συμφώνως

δωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν άξίως * τὴν δόξαν σου, "Αχραντε. ...
Ή Σταυροθερτοκίον, δίμοιον.

Τον 'Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὐν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

βοωμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἰῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν

'Ωδη δ'. Ο Είρμός.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλὴν * τῆς ἐχ τῆς Παρθένου σαρ χώσεως * σοῦ τοῦ Ύψίστου * ὁ Προφήτης ᾿Αββαχοὺμ * χα τανοῶν ἐχραύγαζε· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

"Αρτον προβαλλόμενος τον ψυχικόν, * ἔθρεψας πεινῶντας, Ταράσιε, * λόγοις ἐνθέοις, * καὶ προτέθεικας σαυτόν * τοῖς δεομένοις τράπεζαν * ἄρθονον τρορήν ἐπιφέρουσαν.

Ίλὺν ἀποθέμενος, Πάτερ σορέ, * τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὅμμασι * τῆς διανοίας, * ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς * τῆς νοητῆς
ἐπέτυχες * Θεοῦ θεωρίας, Ταράσιε.

'Ρώμη των δογμάτων σου, Πάτερ σορέ, * ὅρη ἐσαλεύθη αἰρέσεων, * καὶ ἀσεβείας * κατεβλήθησαν βουνοὶ, * καὶ ἀσαλεύτως ιδρυνται * οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι. (Θεοτοκίον.

Ρώμην περιβέβληται ή τῶν βροτῶν * φύσις, ἀσθενήσασα πρότερον * τῆ παραβάσει, * ἐν τῷ τόκῳ σου, 'Αγνὴ, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος * δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

'Ωδή ε΄. Ο Είρμός.

» Τεξέστη τὰ σύμπαντα * ἐπὶ τῆ θεία δόξη σου· * σὸ γὰρ, απειρόγαμε Παρθένε, * ἔσχες ἐν μήτρα τὸν ἐπὶ πάντων » Θεόν, * και τέτοκας ἄχρονον Υίον * πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν » εἰρήνην βραβεύοντα.

Τοῦ λόγου τῆ σύριγγι * τὴν ποίμνην σου, Ταράσιε, * ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας * καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως * καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ * ἴθυνας, ἀλώβητον * ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

"Αρματι χρησάμενος * τῶν ἀρετῶν, Ταράσιε, * δι' αὐτῶν πρός ῦψος θεωρίας * ἀνεβιβάσθης, καὶ τὰ ἀθέατα * εἶδες διανοίας ὁρθαλμοῖς * κάλλη τοῦ Δεσπότου σου, * ὧν νοὶ κατετρύφησας.

'Ρετθρον τὴν προαίρεσιν * ἐλέου ἀνεξάντλητον * ἔχων, Ίεράρχα, δερμένοις * τῆς εὐποιίας τοὺς ἀεννάους προυνοὺς * ἔβλυσαςδιό σε ὁ Χριστός * πρός ὑδωρ ἀείζωον * καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν. (-)ερτοκίου.

Γένος το ἀνθρώπινον * τὴν πρώην ώραιστητα * καὶ το εύπρεπες καὶ κατ' εἰκόνα * δι' ἀμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, * ταῦτα περιβάλλεται, 'Αγνη, * διὰ τῆς κυήσεως * τῆς σῆς, θεοειδέστερα.
'Ωοη ς'. Ο Εἰρμός.

» Είλθον είς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
καταιγίς πολλῶν ἀμαρτημάτων. * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ βυθοῦ
κάναγε * τὴν ζωήν μου, πολυέλεε.

'Απάρας το κάλυμμα, θεόφρον, * αἰρετικῶν καρδίαις * το ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, * τἡν ἀληθῆ * τῶν δογμάτων, "Όσιε, * πἄσι γνῶσιν ἐρανέρωσας.

Σύ πυρφόροις λόγοις, 'Ιεράρχα, * τὰς ἀχανθώδεις φλέξας * δυσφημίας τῶν αἰρετιζόντων, * τὸν φωτισμόν * τῶν ὁρθῶν δογμά-των σου * ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

'Ισχύν ἐχ Θεοῦ διεζωσμένος * τῆ νοητῆ μαχαίρα * τῶν δογμάτων σου, Ἱερομύστα, * τὰς χεραλὰς * τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, * διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν. Θ εοτοχίον.

Ίδειν δρθαλμοις της διανοίας * την νοητήν σου δόξαν * καταξίωσον, Θεογεννήτορ, * τούς τὰ σεπτὰ * προσκυνούντας σύμβολα * της ἀφθόρου σου κυήσεως.

Κοντακιον, Ήχος δ΄. Επεράνης σήμερον. *

Οσπερ μέγας ήλιος * ταϊς των δογμάτων * καὶ θαυμάτων λάμψεσι * οωταγωγείς διαπαντός * της οίκουμένης το πλήρωμα, ούρανομύστα * παμμάκαρ Ταράσιε.

Ο Οίκος, πρός τό Τη Γαλιλαία.

Τήν σχοτισθεϊσάν μου ψυχήν * τῷ σχότει τῶν πταισμάτων, * φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους * χαταύγασον, Σωτήρ μου, * χαὶ λογισμόν ἐπ' ἀγαθοῖς * δώρησαί μοι, Χριστέ μου, * ἐχχαθάρας τὴν

άχλὺν * τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· * ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν ἰσχύσω τὸν σὸν * Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, * καὶ φράσαι τὸν βίον * καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς * καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν καὶ τὸν ζῆλον, * ὄν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας, * ἤτις κατὰ χρέος * αὐτὸν εὐρημοῦσα κραυγάζει· * Οὐρανομύστα * παμμάκαρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΕ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του ἐν Αγίοις Πατρός ἡμων Ταρασίου, Αρχιεπισκόπου Κονσταντινουπόλεως.

Στίγοι.

"Ακλυστος ὅρμος Ταράσιον λαμβάνει, Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον. Εἰκάδι ἐκ ταράχοιο Ταράσιος ἔπτατο πέμπτη.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῆ κτίσει οἱ θεόφρονες * παρὰ τὸν κτίσαν τα, * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν * ἀνδρείως πατήσαντες * χαί ροντες ἔψαλλον * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ
 Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ χρατήρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι * οἴνου τῆς χάριτος, * πόμα ἡμῖν νοητόν, * Πάτερ, τὸ τῆς γνώσεως * πᾶσιν ἐχέρασαν * τοῖς χραυγάζουσιν· * Ο τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νέρη ήλασας τῆ πνεύσει τῶν δογμάτων σου * τὰ τῶν αἰρέσεων * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ· * καὶ αἴγλη, Ταράσιε, * ὁρθοδιας αὐτὴν * κατεραίδρυνας, * τῷ Φωτοδότη κράζουσαν· * Ὁ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος * χάριν, Ταράσιε, * τρορὴν ψυχῶν δαψιλῶς * καὶ σωμάτων ἔβλυσας * τοῖς ἐνδεέσι, σορέ· * διὰ τοῦτό σε * ὡς σιτοδότην ἄρθονον * οἱ Πιστοὶ ἀνευρημοῦμεν.

Θεοτοχίον.

Ο άχώρητος τῆ φύσει τῆς Θεότητος * καὶ ἀπερίγραπτος * Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς * ἐκ σοῦ σαρκὶ, Πάναγνε * καὶ παναμώμητε, * προσιτός ἐστι, * καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται * ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας. 'Ωὸ ἡ η΄. Ο Εἰρμός.

- * \prod αῖδας εὐαγεῖς ἐν τῆ χαμίν φ * ὁ τόχος τῆς Θεοτόχου διεσώσατο * τότε μὲν τυπούμενος * νῦν δὲ ἐνεργούμενος * τὴν
- » οἰχουμένην ἄπασαν * άγειρει ψάλλουσαν· * Τον Κύριον ὑμνεττε,
- » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

"Ολον της σαρχός σου τό γεωδες * ἀπέθου έγχρατείας πόνοις, Ταράσιε, * καὶ βίον ἰσάγγελον * ἐπὶ γῆς διήνυσας· * διό τῶν 'Ασωμάτων σε * χοροὶ ἐδέξαντο * ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστη· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστού την Έχχλησίαν * δογμάτων, Ίεράρχα, έλην κατήρδευσας, * και τὰ θεῖα σπέρματα * τοῦ Αγίου Πνεύματος * έν ταύτη έγεώργησας * καὶ ἐπλεόνασας. * διὸ καρπορορούσα κραυγάζει * Σε ύπερυψούμεν, * Χριστέ, είς τους αίωνας.

Μύρω νοητῷ τοῦ Παρακλήτου * χρισθεὶς ὡς ἰερεὺς, Πάτερ Ταράσιε, * της ίερουργίας σου * την στολην ἐποίκιλας * τῶν ἀρε-τῶν τοῖς χρώμασι * καὶ ταῖς λαμπρότησι * διὸ καὶ ἰερούργεις κραυγάζων * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τπό τζε αύτου φιλανθρωπίας * καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος * τοῦ Πατρός ὁ σύνθρονος * Λόγος δυσωπούμενος, * έχ σοῦ σαρχί γεγέννηται, * Θεοχαρίτωτε· * ίνα τὴν γεωθεῖσαν άνθρώπων * φύσιν οὐρανώση * ώς μόνος Εὐεργέτης.

΄Ωος 'Ο΄. 'Ο Ειρμός.
* πας γηγενής * σχιρτάτω τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος: * » πανήγυριν τζε Θεοίτιτορος * και βοάτω. * Χαίδοις' μαίτη ακά-» πανήλη τζετω ος * αργων Νοών δραίτω. * Χαίδοις' μαίτη ακά-» ριστε * Θεοτόχε άγνη άειπάρθενε.

"Εμπνους ως είχων * και στήλη, Ταράσιε, * ζωσα προκείμε-νος * άρετων και πίστεως, * βοάς άπαύστως έργοις και λόγοις, τορέ, * και πρός οίκειαν μίμησιν * πάντας προτρέπεις Πιστούς: * διά τούτο * μνήμη άθανάτφ σε * οι πρός σε άρορώντες γεραί-ביטטעני.

Γνώσιν άληθη * πλουτίσας την ποίμνην σου, * Πάτερ Ταράαιε, * ἀπειθεῖς ἐγύμνωσας * τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, "Όσιε, *
Το ἀποροῦντας ἔδειζας * καὶ πενομένους αὐτούς. * διὰ τοῦτο * άληθείας κήρυκα * οί Πιστοί σε άξίως δοξάζομεν.

*Αρας πρός Θεόν * τὰς χετρας καὶ δμιματα, * Πάτερ Ταράσιε, * νοητούς κατέβαλες * καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους έχθρούς, * και έτροπώσω φάλαγγας * τὰς τῶν αἰρέσεων, * και τὴν ποίμνην * του Χριστου άλώβητον * ορθοδοξίας είς γην διεβίβασας.

(-) EOTOXIOV.

Νέρη των παθών, * Αγνή, και των θλίψεων * διασκεδάσασα, * αἴγλη εὐφροσύνης σου * καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον * καὶ τῆς εἰρήνης, αἴτησαι * τὸν φωτοδότην Κριστὸν * ἐναυγάσαι * πάντας τους υμνουντάς σε, * και τη θεία σου σκέπη περίσωζε.

Έξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Θεουργικαϊς ἐλλάμψεσι * τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων * καταφαιδρύνεις, πάνσορε, * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, * Ταράσιε θεοκήρυξ * τῷ γὰρ κρείττονι, Πάτερ, * τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, * θεῖον ἔσοπτρον ώρθης * τῆς τριφεγγοῦς * καὶ σεπτῆς Θεότητος, Ἱεράρχα, * ὑρ' ῆς καταλαμπόμενος * φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

(Θεοτοκίον, ὅμοιον.

γρέος. * ώς Θεομήτωρ πάντα γὰρ * ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ή λοιπή 'Ακολουθία του 'Ορθρου κατά την τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE KG'. TOY APTOY MILNOS.

Μυήμη του Άγιου Πορουρίου, Έπισκόπου Γάζης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Τηγος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων. *

Τοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις, * μάκαρ Πορφύριε, * τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας * ῥύπον, ἔσβεσας φλόγα * παθῶν τῆς ἀμαρτίας. * καὶ τὴν στολὴν * ἐν πορφύρα χρωννύμενος, * ἐν οὐρανίοις πολεύη διὰ παντὸς * εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων * θείοις ὑψώμασιν, * 'Αρχιερέων κλέος, * τῆ λυχνία ἐτέθης, * ἄξιος ἐργάτης * μισθόν ἀληθῶς * τῶν πόνων δρεπόμενος * καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ * ἐκομίσω, Παμμακάριστε.

Ο μυστηπόλος τῆς κάτω * φρικτῆς τραπέζης, ἐκεῖ * ἐν οὐρανοῖς Κυρίω * τὴν θυσίαν προσφέρει * τὴν ἄὐλον καὶ θείαν * ἀύλως ἀεὶ, * ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ * πρὸς τὴν Αγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς * ἰκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίου, διμοιου.

Ταραπτωμάτων πελάγει * κλυδωνιζόμενος, * τῷ γαληνῷ λιμένι * τῆς ἀχράντου πρεσβείας * τῆς σῆς, Θεοκυῆτορ, * προσπερευγώς * ἀνακράζω σοι· Σῶσόν με, * τὴν κραταιάν σου ὁρέξασα δεξιὰν * τῷ οἰκέτη σου, πανάμωμε.

Η Σταυροθερτοκίον, όμοιον.

Ιδού κατείδον ρομφαίαν * την διελθούσαν μου * νύν την καρδίαν, Τέκνον, * ώς προείπον μοι πάλαι, * ότε σὲ ἐώρων, * πάντων υίων * γηγενών ώραιότερον * τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετὰ ληστών * ώς κακούργος ἀπηώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετα την συνήθη Στιγολογίαν, ο Κανών, οδ ή Ακροστιγώ Το πορφυρίζον Ποιμένων άνθος σέβω, Ίωσήρ.

Όδη α΄. Ήχος πλ. δ΄. Ο Είρμός.

• Τουμεν τῷ Κυρίῳ * τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ * ἐν Ἐρω Αὐτοῦ * ἐν ἀνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην την φωτορόρον * μνήμην σου γεραίροντι, Πορρύριι, * φωτορόρον μοι αϊγλην * ούρανόθεν δοθήναι ixéτευε.

"Ολον από σπαργάνων * σεαυτόν Κυρίφ προσανέθηκας, * και

αύτῷ ἐκολλήθης * καὶ ψυχῆ καὶ καρδία, Πορφύριε.

ΙΙάθη προθανατώσας * πάντα δι' άσχήσεως, Πορφύριε, * 'Ιερεύς άνεδείχθης * του ζωής και θανάτου δεσπόζοντος.

(りとうてらればらり、

"Ομβρον εἰσδεξαμένη * σοῦ ἐν τῇ νηδύι τόν οὐράνιον, * θεστόχε Παρθένε, * ἀμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

'Ωδη γ΄. Ο Είρμές.

* \mathbf{T} τὸ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * τὸ * εἶ τὸ ρῶς * τῶν ἐσχοτισμένων, * χαὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδω των δογμάτων σου * ἐπὶ νομὰς ζωῆς, "Όσιε, * τὴν

ίεραν * Ποίμνην σου ποιμάνας, * τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως * τούς έν νυχτί δεινών, "Όσιε, * ρωτα-

γωγών, * έδειξας ήμέρας * χοινωνούς διά πίστεως.

"Τψει διαπρέποντα * των άρετων Θεός τέθειχεν * ἐν ὑψηλῆ, *
Πάνσορε, λυχνία, * τοὺς Πιστοὺς καταυγάζοντα.

(-) EOTOX!OV.

'Ρύσαι με πρεσβείαις σου * των τοῦ ἐχθροῦ βελου, 'Αχραντε, ' καὶ λογισμών * των ἐπεμβαινόντων * ἀρειδώς τῆ καρδία μου.

Καθισμα, Τίγος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε. *

Την πέτρα της πίστεως * έρηρεισμένος, σορέ, * την πέτραν ἐπό θησας, * ην είδε πρίν Δανιήλ, * Χριστόν τόν Θεόν ήμων. * ύψωσας την ρωνήν σου * καὶ τόν νοῦν πρός τόν Κτίστην. * έβαλες τοὺς όχλοῦντας * τῆ σαρκὶ πολεμίους * τῆ σῆ σφενδόνη, Γάζης * ὁ σεπτός πρόβολος, * Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον, όμοιον.

Γκαίνισας, "Αχραντε, * τῷ θείψ τόκψ σου * φθαρεῖσαν τοῖς πά-Το θεσι * τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν * οὐσίαν, καὶ ἤγειρας * πάντας ἐκ τοῦ θανάτου * πρός ζωὴν ἀρθαρσίας· * ὅθεν σε κατὰ χρέος * μακαρίζομεν πίστει, * Παρθένε δεδοξασμένη, * ὡς προεφήτευσας. "Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε * Μήτηρ Χριστού του Θεού, * ρομφαία διῆλθέ σου * τὴν παναγίαν ψυχὴν, * ἡνίκα σταυρούμενον * ἔβλεψας έκουσίως * τὸν Υίὸν καὶ Θεόν σου· * ὅνπερ εὐλογημένη * δυσωπούσα μὴ παύση * συγχώρησιν πταισμάτων * ἡμῖν δωρήσασθαι. 'Ὠοὴ, δ'. 'Ο Είρμός.

» Γίσακήκοα, Κύριε, * τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, * κατενόησα τὰ ἔργα σου * καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ισουργόν τῷ Γεννήτορι * Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, * πρός εὐσέβειαν ἐζώγρησας * καὶ Θεῷ τῶν δλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι * τὴν πρὸς τελευταίαν ὡραν ἐγγίζουσαν, * Ἱερώτατε, ἐζώωσας * εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Όλονύκτοις δεήσεσι * και ταϊς πανημέροις, "Όσιε, στάσεσι * την καρδίαν ἀπετέλεσας * του Θεου των δλων καταγώγιον.

Θεοτοχίον.

Νεχρωθέντα με, Πάναγνε, * πάλιν ἀνεζώωσας ὡς χυήσασα * τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, * τὸν Υἰὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος. 'ஹῆ' ε'. 'Ο Εἰρμός.

» Φύτισον ήμας * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, * καὶ τῷ βρα-» Φ χίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν, » φιλάνθρωπε.

Πρόρριζον τεμών * τὴν φιλήδονον σὰ ἄκανθαν, * ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν * τῆς εὐσεβείας, * Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

"Ομβροις σων εύχων * ούρανούς, Σοφέ, διήνοιξας * καὶ ὑετόν

τῆ γῆ διένειμας, * αίρετιζόντων * ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

"Ιθυνας ροπῆ * Θείου Πνεύματος όλόκληρον * λαόν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, * διεκφυγόντα * ἀθείας τὸ κλυδώνιον.

Θεοτοχίον.

Μόνην γενεῶν * ἐχ πασῶν σε ἐξελέξατο * ὁ Πλαστουργὸς, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς * ἐν σοὶ οἰχήσας, * Θεοτόχε ἀειπάρθενε.

'Ωδή ς΄. 'Ο Είρμός.

» τη ἡν δέησιν ἐχχεῶ πρός Κύριον, * καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
» Ι θλίψεις: * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη * καὶ ἡ ζωή
» μου τῷ "Αδη προσήγγισε: * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς: * Ἐκ φθο» ρᾶς, ὁ Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Men. Tom. III.

Ερέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες * ἐγχρατεία ταπεινώσας τὰ πάθη, * καὶ πρὸς Θεὸν * προσεχώρησας χαίρων, * καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτφ παρίστασαι, * Πορρύριε, Ἱεραρχῶν * καὶ Ποιμένων κανών ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου της ψυχης το ώραιον * χαθωράθη εν σταυρώ ἡπλωμένος * ο ύψωθεις * εν αύτῷ εχουσίως, * χαι τὴν αὐτοῦ φυλαχὴν εγχειρίζει σοι * εμραίνων σοι τὴν προς αὐτον * χαι στοργὴν και τελείαν οἰχείωσιν.

'Ως Πέτρου τοῦ Κορυραίου τὸν ζῆλον * καὶ τὴν πίστιν, Θεηγόρε, πλουτήσας, * τῷ τμητικῷ * εὐσεβείας σου λόγῳ * τὸ κακουργόν ἐθανάτωσας γύναιον * τοῦ Μάνεντος, ρθοροποιὰ * δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα. Θεοτοκίον.

Νεχρώσει τε και ρθορά ύπαχθέντα * τον πρωτόπλαστον, Παρθένε Μαρία, * τον νεκρωτήν * τοῦ θανάτου τεκοῦσα, * εἰς ἀρθαρσίαν μετήγαγες, ἄχραντε, * καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς * οὐρανίους Θεόν σωματώσασα.

Κοντάκιου, Τίχος β΄. Τοῖς τῶν αἰμάτων σου.

Ιερωτάτοις σου τρόποις χοσμούμενος, * ἱερωσύνης στολαῖς χατηγλάϊσαι, * παμμάχαρ θεόρρον Πορφύριε, * καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπέρ πάντων ἡμῶν.

O Olass.

περαστράπτει πλέον ήλίου * Πορφυρίου ή μνήμη τοῦ σοροῦ, * ἀστραπαῖς θαυμάτων * πᾶσαν τὴν χτίσιν φωταγωγοῦσα * χαὶ διώχουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, * χαὶ τοὺς Πιστοὺς σελαγίζουσα * πάντας εὐφραίνει. * Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, * τῶν σημείων ἀπείληρε τὴν χάριν * πάντας ἰἄσθαι, * παρεστὼς τῆ Τριάδι δλόρωτος, * χαὶ πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚϚ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Πορουρίου Έπισκόπου Γάζης.

Στίχοι. *Ω τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη Τόν Πορρύριον, κᾶν παρῆλθεν ἐκ βίου; Πορρυρίοιο νέκυν κρύψε χθών εἰκάδι ἔκτη.

Ταϊς αὐτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Αμήν.

'Ωδή ζ'. Ο Είρμός.

» τατόες Εβραίων έν καμίνω * κατεπάτησαν την φλόγα θαρσαλέως, * και είς δρόσον το πυρ * μετέβαλον βοώντες *

Εύλογητός εἰ, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

"Αρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην * ἀληθείας, ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι * προσηνέχθης Χριστφ, * Πορφύριε, κραυγάζων * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει χαμάτων σου τὰ γέρα * χατοιχίζων σε μοναῖς ἐν ἀχηράτοις * Ίησους ὁ Χριστός, * Πορφύριε, βοώντα· * Εύλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις * κατεκόσμησε τὸν βίον σου, τρισμάκαρ, * ὁ Χριστός, δν ποθών, * Πορφύριε, ἐβόας· * Εὐλογητός εί, Κύριε * ὁ Θεός, είς τοὺς αἰώνας.

Osotoxiov.

Οίχτειρον, σώσον με, Παρθένε, * τον οίχτιρμονα τεχούσα Θεόν Λόγον, * καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ * καταύγασον βοῶντα· * Εὐλογημένος, Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Όδη η. Ο Είρμός.

) εορρήμονες Παΐδες έν τῆ καμίνφ * σύν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα * καταπατοῦντες ἐκραύγαζον· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * » Κυρίου, τον Κύριον.

Σεσοφισμένω σου λόγω κατεβλήθη * ὁ σοφιστής τῆς κακίας, * Ίεροχήρυξ πανόλβιε, * εύσεβων δὲ χαρδίαι * ένθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων όμηγύρει * καὶ συνευφραίνη 'Οσίων, * Πάτερ μαχάριε, πνεύμασιν * Εύλογείτε, τὰ έργα, * χραυγάζων, τόν Κύριον.

Έξεδαρίσας τεμένη των δαιμόνων, * ναόν Θεου έδομήσω, * έν ῷ πληθύς μέλπει, "Όσιε: * Εύλογεΐτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τόν Κύριον.

Βασιλικήν άλουργίδα πορουρώσας * έξ άρετων σου, και ταύτην * ώς Ίερεὺς στολισάμενος, * είς τὰ ἄνω χορεύεις * βασίλεια, "Οσιε.

'Ως άνωτέραν σε πάντων των ποιημάτων * και οὐρανών πλατυτέραν, * Παρθενομήτορ, ήγάπησεν * ὁ Υίός σου, καὶ σάρκα * έχ σοῦ ἀνελάβετο.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρυρς.

» Τρριξε * πασα άχοὴ * τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· *
Σ όπως ὁ ὑψιστος * ἐχών χατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος, * » Παρθενικής ἀπό γαστρός * γενόμενος ἄνθρωπος· * διό την ἄχραν-

» τον * Θεοτόχον οι Πιστοί μεγαλύνομεν.

'Ιστίφ, * Πάτερ, νοητῷ * ἐχπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, * οἰαχιζόμενος * παλάμη θεία * τοῦ Ναντοχράτορος * πρὸς τοὺς λιμένας της ζωης * σορώς κατέπλευσας, * χαράς λαβόμενος * αίωνίου καὶ τερπνής ἀπολαύσεως.

"Ωριμος, * πλήρης ήμερων * των του Πνεύματος γενόμενος, "Όσιε, * και την ἀπάθειαν * ώς διπλοίδα * περιβαλλόμενος, * ίερωσύνης στολισμώ * λάμπων μεταβέβηκας * είς φως ἀνέσπερον * του Κυρίου καθοράν την τερπνότητα.

Στόματι * θεΐον γλυκασμόν * άρυσάμενος, ήρευξω, Μακάριε, * λόγον σωτήριον, * παθών πικρίαν * άποδιώκοντα * καὶ γλυκασμώ πνευματικῷ * πάντας ἐνηδύνοντα * τοὺς τὴν ἐτήσιον * ἐκτελοῦντάς σου, θεόρρον, πανήγυριν.

"Ηλίον * ἔγνως τον Χριστόν * όμιλήσαντα ήμιν μετὰ σώματος, * καὶ ταῖς λαμπρότησι * ταῖς τούτου, Πάτερ, * ψυχῆς τὰ ὅμματα * καταυγασθεὶς, όλολαμπής * ἀστήρ ἐχρημάτισας * θέσει θεούμενος, * ἰερὲ θαυματουργὲ Πάτερ "Οσιε.

けをうてられらり、

Φεΐσαί μου, * Σῶτερ, ὁ τεχθεὶς * καὶ ρυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄρθορον * μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσης * κρῖναι τὰ ἔργα μου, * τὰς ἀνομίας παρορῶν * καὶ τὰς ἀμαρτίας μου * ὡς ἀναμάρτητος, * ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ ριλάνθρωπος.

'Εζαποσπειλάριον. 'Επεσπέψαπο ήμας. *

Πεταναστεύσας την πολλην * ϋπαρξιν διεσκόρπισας * τούς πλάνη δε σκορπισθέντας * θαύμασιν ἀποστολικοῖς * συνήγαγες, Πορρύριε * ἀλλὰ πρέσβευε, Πάτερ, * σωθήναι τούς δούλους σου.

Θεοτοχίον, διμοιον.

 $\mathbf{F}^{\pi i}$ σοί μετά Θεόν * έλπίζομεν, Πανάχραντε, * καὶ τῷ ἐκ σῦ προελθόντι * συσταυρούμενοι Χριστῷ, * ταῖς πρός αὐτόν πρεσβείαις σου * ἀπροσκόπους εἰς τέλος * ἡμᾶς διαφύλαξον.

Καθ ή Σοιπή του "Ορθρου 'Ακολουθία δίς σύνηθες, και 'Απόλυσις.

THE KZ'. TOY ATTOY MHNOS.

Μνήμη του Οπιου Πατρός ήμων Προκοπίου του Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Τίχος δ΄. 'Ως γενναΐον ἐν Μάρτυσι. *

Κατ' είκόνα γενόμενος * τοῦ Θεοῦ καὶ όμοίωτιν * κατ' ἀρχήν τῆς πλάσεως, Παμμακάριστε, * τὸ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα τηρεῖν διεσπούδασας * λογισμῷ πανευτεβεῖ, * καὶ νοὸς καθαρό-

τητι, * καὶ ἀγνότητι, * καὶ παθῶν ἐγκρατεία, * καὶ τηρήσει * τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων * καὶ εὐσεβεία, πανόλβιε.

Τη ἀσκήσει το πρότερον * προσλαβών και την ἄθλησιν * θεορρόνως ϋστερον, εὐηρέστησας * δι' ἀμροτέρων τῷ Κτίσαντι, * τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν * ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν * καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· * οὕ τὴν ἔνσαρκον * παρουσίαν δοξάζων * προσεκύνεις * τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν * τῆς κατ' αὐτόν ἀνθρωπότητος.

Τούς του Λόγου την σάρχωσιν * δυσσεβώς άθετησαντας *
εδιελέγχων, "Οσιε, διετέλεσας * διὰ μαστίγων ἐτάσεως * πάσης τε
καχώσεως * καὶ δεσμών καὶ φυλακής * βεβαιών την ἀλήθειαν *
εδθεν γέγονας * της Χριστοῦ βασιλείας * κληρονόμος * καὶ χαρᾶς
άνεκλαλήτου * καὶ ἀιδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Ποεόν τον άχώρητον * έν γαστρί σου χωρήσασα * φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, * καὶ το ἡμέτερον φύραμα * έκ σοῦ προσλαβόμενον * καὶ θεώσαντα σαφῶς, * μὴ παρίδης με, ΙΙάναγνε, * νῦν θλιβόμενον· * ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος, * καὶ παντοίας * δυσμενείας τε καὶ βλάβης * τοῦ πον ηροῦ ἐλευθέρωσον. "Η Σταυροθεοτοχίον, διμοιον.

Εν Σταυρῷ ὡς ἐώρακε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ 'Αμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, * καὶ, Τί τὸ ὅραμα, ἔκραζεν, * Υἰὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν, * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * 'Αλλὰ δόξα τῇ ἀρὸήτω * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν ο Κανών, έχων 'Ακροστιχίδα τήνδε:

Τούς σούς άγωνας εύπρεπως μέλπω, Μάχαρ. Ποίημα Θεοράνους.

'Ωοή α΄. Ήχος πλ. β΄. Ο Είρμος.

» Ως ἐν ἡπείρω πεζεύσας * ὁ Ἰσραἡλ * ἐν ἀβύσσω ἴχνεσι, * τὸν
» διώκτην Φαραω * καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ * ἐπινίκιον
» ψδήν, * ἐβόα, ἄσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ * κατασχεθεὶς * καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, * τρικυμίας κοσμικὰς * ἀπεκρούσω, "Όσιε, Θεῷ * ἐπινίκιον ῷδὴν * ἀνακρουόμενος.

Ό φωτοφόρος σου βίος * καὶ τό φαιδρόν * τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον * εὐσεβεία συγκραθέν, * ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρόν * ἐν σοὶ, "Όσιε, τρανῶς * ἀπηκριβώσατο.

Υπερρυεί δαδουχία * καὶ φωταυγεί * τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, * τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς * ἐγκρατῶς ἐμάρανας, βοῶν * ἐπινίκιον ψόὴν * τῷ Παντοκράτορι.

Σεσαρχωμένον τον Λόγον * θεοπρεπώς * συλλαβούσα, Πάναγνε, * τον πρίν ἄσαρχον ήμιτν * ύπερ φύσιν τέτοχας, 'Αγνή, * μετά γέννησιν Παρθένος * διαμείνασα.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

» Ο ὑχ ἔστιν "Αγιος ώς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ χέρας * τῶν Πιστῶν σου, ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῆ πέτρα * τῆς ὁμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ * τῷ τῆς πίστεως ζήλω, * μάχαρ, πυρπολουμένη, * τῶν ἀνόμων τὴν πιχρὰν * μανίαν καὶ τὸν θυμόν, *

Θεοφόρε, * χραταιώς διέλυσεν.

Οἰχείοις αϊμασι βαρείς * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους * ἐμιμή-σω, τρισμάχαρ, * αἰχισμοὺς τῶν ἀσεβῶν * ἀνδρειοτάτη ψυχῆ * ὑπομείνας * χαρτερῶς, Προχόπιε.

Υπέστης, "Όσιε, διπλούς * τους άγωνας, έμφρόνως * τὰς αἰρέσεις ἐλέγχων, * καὶ λεόντων τὰς ὁρμὰς * ἀνδρείως ὑπενεγκών * θεοφρόνως, * πάνσοφε Προκόπιε. (-)εοτοκίον.

Σορία Λόγος τοῦ Πατρὸς * ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀποξρήτως σαρχωθείς * ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, * Θεοτόχον * ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ήχος α. Του λίθου σφραγισθέντος. *

Ασώματος εν βίω * εγνωρίσθης, Πατήρ ήμων, * και ενσαρχος 'Αγγέλοις * άνεδείχθης συνδίαιτος, * τῷ κόσμω κατὰ Παϋλον σταυρωθείς * τῷ σοι ἐσταυρωμένω ἀληθῶς, * και εἰς οὐράνιον οἰκῶν * τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γήινος. * Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί· * δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι· δόξα * τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ * πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκιον, όμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας * αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, * Παροθένε Παναγία, * σαρχωθέντα χρηστότητι, * προτείνασα, ουσώπησον αὐτὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν * καὶ παθών καὶ τῶν κινδύνων * τοὺς εὐρημοῦντας πόθω * καὶ βοῶντάς σοι * Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί * δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ · δόξα * τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς * διὰ τοῦ τόκου σου.

"Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος * ὑπό τῶν παρανόμων, * καὶ στρατιωτῶν, Σῶτερ, * λόγχη τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, * ἡ Πάναγνος ὑδύρετο πικρῶς, * τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς, * καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν * τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· * Δ όξα τῆ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῆ· * δόξα τῆ σῆ χρηστότητι· δ όξα * τῷ ἐν τῷ θανάτφ σου βροτοὺς * ἀθανατίζοντι.

'Ωδή δ'. 'Ο Είρμός.

» τ ριστός μου δύναμις, * Θεός και Κύριος, * ή σεπτή Ἐκκλη» Α σία * θεοπρεπώς * μέλπει ἀνακράζουσα, * ἐκ διανοίας κα» θαράς * ἐν Κυρίω ἐορτάζουσα.

'Αρδεύων, "Όσιε, * δακρύων χεύμασι * την καρδίαν σου, μάκαρ, * των άρετων * σπόρον έγεώργησας * έκ διανοίας καθαρας, * όσιώτατε Προκόπιε.

Γεώδες φρόνημα * τῷ θείῳ Πνεύματι * καθυπέταξας, Πάτερ, * ἀσκητικόν * βίον ἀνελόμενος, * καὶ συνταττόμενος χοροῖς * τῶν Μαρτύρων, παμμακάριστε.

'Ως μάρτυς ἔνθεος * και ἀληθέστατος * ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας * αἰρετικὴν * ἤλεγξας ἀπόνοιαν· * τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς * τῶν ἀθέων κατεφρόνησας. Θεοτοκίον.

Νομίμων ἄνευθεν * θεσμών, Πανάμωμε, * συλλαβούσα τόν Κτίστην, * δίχα φθορᾶς * τοῦτον ἀπεγέννησας, * καὶ Θεοτόκος ἀληθώς * καὶ χυρίως ἐχρημάτισας.

Όδη ε΄. Ο Είρμός.

» την θείφ φέγγει σου, 'Αγαθέ, * τὰς τῶν ὁρθριζόντων σοι ψυχὰς
» πόθφ * καταύγασον, δέομαι, * σὲ εἰδέναι, Λόγε * Θεοῦ,
» τὸν ὄντως Θεὸν * ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων * ἀνακαλούμενον.

Αγιασθέντα ἀσκητικώς * καὶ τελειωθέντα σε δι' αϊματος * γεραίρομεν, "Όσιε· * μνήμη γὰρ δικαίων * μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ * πιστώς ἐπιτελεϊται * καὶ μνημονεύεται.

Σορῶς ὁ πάντα μεταποιῶν * καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον, * ὡς βούλεται, Κύριος, * τῆ τῶν δυσσεβούντων * μιαιφονία τῆ σῆ * ἀσκήσει μαρτυρίου * κλέος προσέθετο.

Ἐπὶ τῶν ώμων ἀναλαβών * τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν * σὺ τῷ Χριστῷ ἡκολούθησας, * τῶν ὁπίσω, Πάτερ, * λήθην ποιού-μενος, * καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις * ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοχίον.

Ύμνοῦμεν, Πάναγνε, τὸν ἐκ σοῦ * σάρκα παθητήν τε καὶ θνητὴν * περιβαλλόμενον Κύριον, * καὶ τεθεωμένην * ἀπεργασά-μενον * ἐνώσει ἀσυγχύτω * τῆ καθ' ὑπόστασιν.

'Ωοή ς'. Ο Είρμός.

* Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρασμῶν
 * Τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, * βοῶ σοι·
 * Ανάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Προβαίνων, ἀείμνηστε, * ἀπό δόξης ἀληθώς * ἀσκητικής, ἀνέδραμες * πρός Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμήν, * οἰκείου έξ αίματος * ἐρυθρὰν πορρυρίδα * περικείμενος.

'Ρεόντων το ἄστατον * λογισάμενος ψυχῆ * καὶ λογισμῷ θεόφρονι, * τοῖς ἀεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς * καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν *

εύσεβώς έπτερώθης, * Παμμαχάριστε.

Έγχράτειαν σύντονον * καὶ πραότητα Χριστός * σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, * ριλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ, * καὶ δόξης ἀνέδειξε * κοινωνόν, Θεοφόρε * παναοιδίμε. Θεοτοκιον.

Πανάμωμε Δέσποινα, * τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ * καὶ χαλεπά συντρίμματα * χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, * δραστήρια ράρμακα * τοῦ Υἰοῦ σου βαλοῦσα * τὰ παθήματα.

Κοντάκιον, ΊΙγος δ΄. Επεράνης σήμερον. *

Εωσρόρον σήμερον * ή Εκκλησία * κεκτημένη, απασαν * κακριώστα * ολόξίας την άχλυν * διασκεδάζει τιμώσά σε, * ουρανομύστα * Προκόπιε ενδοξε.

Συναξαριον.

Τζ ΚΧ΄, του αύτου μηνός, Μνήμη του Οσίου Πατρος ήμων, και Ομολογητού Προκοπιού του Δεκαπολίτου.

Στιχοι.

Ούδεν, Δεκαπολίτα, γής πάσαι πόλεις Πρός την νοητην ένθαπερ τάττη πόλιν. Είκαδι έβδομάτη Προκοπίφ τέρμα φαάνθη.

Ταϊς του Αγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον και σώσον ήμας. Αμήν.

Άρη ζ΄. Ο Είρμός.

• ροσοβόλον μέν την κάμενον εἰργάσατο * Αγγελος τοῖς όσιοις

» τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν ΙΙα-

» τέρων ἡμῶν.

Ως ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου, Θεόσορε, * γέγονε δι' ἀσκήσεως, * οῦτως ὤρθη σου * προρανώς ἡ ἄθλησις στεβρά * Χριστόν γὰρ ἐδόξασας βοῶν * Εὐλογητός εἰ, ὁ Θεός * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη καθαρότητα θεσπέσιε, * Πάτερ, περιζωσάμενος, *
ἐν ἀνδρεία δὲ * Μαρτυρίου στέρανον λαμπρόν * δεξάμενος χάριτι
βοᾶς: * Εὐλογητός εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἄχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σου, * Σῶτερ, οἱ ἀσεβέστατοι, * τὸν οἰκέτην σου * μαστιγοῦντες ἔξερν δεινῶς * ὑμνοῦντα καὶ κράζοντα πρὸς σέ· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοχίον.

Εὐρραινόμενοι τῷ τόχῳ σου, Πανάμωμε, * πάντες σὲ μαχαρίζομεν· * δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν * σαρχιχῆς γεννήσεως ἡμεῖς * ρυσθέντες χραυγάζομεν αὐτῷ· * Εὐλογητὸς εἰ, ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. 'Ὠδὴ η΄. 'Ο Εἰρμός.

• Τ × φλογός τοῖς 'Οσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
• Τ θυσίαν * ϋδατι ἔφλεξας· * ἄπαντα γὰρ δρᾶς, * Χριστὲ, μόνω
• τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὑλης * καὶ πρό θανάτου ὀφθείς, * μετετέθης ἐντεῦθεν * πρὸς τὴν ἀκήρατον, * "Οσιε, ζωὴν, * τῷ θανάτῳ χρη-σάμενος * κλίμακι προσφόρῳ, * Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης * φωτός τῆς πίστεως, * καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος, * Πάτερ, ἐφοίτησας, * πᾶσαν ὑλικὴν * ἀποθέμενος ἔφεσιν * ὅθεν σε τιμώμεν, * Προκόπιε θεόρρον.

'Ωπλισμένος δυνάμει * του θείου Ηνεύματος, * πονηρίας πνευμάτων * έτρέψω φάλαγγας * όθεν οὐρανών * πύλαι σοι ἡνεψχθησαν, * Μάχαρ, ἀνυμνοῦντι * Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοχίον.

Μαχαρίζουσι πάσαι * γενεαὶ, Δέσποινα, * ὡς προέφης ἡ μόνη * θεομαχάριστος, * σὲ τὴν ἀληθῆ * Θεοτόχον καὶ πάναγνον· * ἢν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

» βροτοῖς * Λόγος σεσαρχωμένος· * δν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς » οὐρανίαις Στρατιαῖς * σέ μαχαρίζομεν.

'Αθλετν * νομίμως, Σορέ, έλόμενος, * τὰς τῶν παθῶν * ὁρμὰς οι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας * καὶ σαρκὸς σκιρτήματα, θεράπον Χριστοῦ· * ὁθεν τῆς ἀπαθείας * νῦν τὴν ἀνώλεθρον * σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς * εὕρες ἀπόλαυσιν.

Κριτή * δικαίφ ραιδρώς παρίστασαι * ώς νικητής * στεφάνους άμαράντους δεξάμενος, * έκτενώς, Προκόπιε, δεόμενος * ὑπέρ των έκτελούντων * σοῦ τὴν πανίερον * μνήμην καὶ τὴν θείαν ἐορτὴν * τῆς μεταστάσεως.

Αύγαζ * τρισί νῦν καταλαμπόμενος * ταζ ἐκ μιᾶς * ἀφράστως προκούσαις Θεότητος, * πανολβίου λήξεως ἡξίωσαι * καὶ τερπνῆς θυμηδίας, * συναγαλλόμενος * ταζ ὑπερκοσμίοις Στρατιαζ, * Πάτερ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

'Ρευστήν * ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος * μορφήν λαβών, * ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, * εὐδοκία Πατρική σκηνώσας ἐν σοὶ *

Men. Tom. III. 86

τη πεχαριτωμένη: * δθεν, 11ανάχραντε, * σύν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μεγαλύνομεν.

Έξαποστειλάριον. Γυναίκες ακουτίσθητε. *

Σαρχίου τοῦ τιμίου σου * ἀπολυθεὶς, Προχόπιε, * παρέστης νῦν σὺν 'Αγγέλοις * τῷ ἀπροσίτφ Τριάδι: * πρὸς τἱν ἡμῶν μνημόνευε * τῶν ἐχτελούντων, ἔνδοξε, * τὴν παναγίαν μνήμην σου, * καὶ σὲ τιμώντων ἐχ πόθου, * Πάτερ σορὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοχίον, όμοιον.

Τό μέγα καταφύγιον * καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ἡ ούρανῶν πλατυτέρα * καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, * τὸν σὸν Τίὸν δυσώπησον * ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, * Θεοκυῆτορ πάναγνε, * ὅπως ρυσθείημεν πάντες * ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπή, τοῦ 'Ορθρου 'Ακολουθια κατά τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΙΕ ΚΗΊ, ΤΟΥ ΑΥΤΌΥ ΜΗΝΟΣ,

Μνήμη του Όσιου Πατρός ήμων Βασιλείου του Όμολογητου, συνασκητού του Αγίου Προκοπίου του Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς το, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψαλλομεν Στιχηρά προσόμοια, Πχος δ'. **Εδωκας σημείωσιν.***

Τητής μαχαριότητος * τής ὑπὲρ νοῦν ὁρεγόμενος, * ἐλογίσω, θεσπέσιε, * τρυρὴν τὴν ἐγκράτειαν, * τὴν πτωχείαν πλοῦτον, * τὴν ἀχτημοσύνην * περιουσίαν δαψιλή, * καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα. * διὸ καὶ τῆς ἐρέσεως * τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες * ἐν σχηναῖς αὐλιζόμενος * τῶν 'Αγίων, Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως * ἀπεριτρέπτως τετέλεκας * καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας. * ἐντεῦθεν καὶ στέρανον * ἐκομίσω, Πάτερ, * τῆς δικαιοσύνης, * ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός * ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, * καὶ γέρα χαριζόμενος * καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. * ὁν δυσώπει, Θεόπνευστε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Τὰ ἄσαν ἡδυπάθειαν, * ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, * ἀπηρνήσω, Θεόσορε, * πικραίνων τὴν αἴσθησιν * ἐγκρατείας πόνοις * καὶ σκλησαμυγίαις, * ὑπομονῆ τε πειρασμῶν * καὶ καρτερία τῶν περιστάσεων. * ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον * ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν * καὶ τρυρὴν ἀδιάδοχον * καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον, όμοιον.

Τό χαϋνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου φόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· * ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ τὴν ζωὴν τὰν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ή Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ Αόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοώσα· * Τί τοῦτο, Γἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι, παμρίλτατε; * καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιχολογίαν, ο Κανών, οδ ή Ακροστιχίς. Της πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω, Πάτερ.

Θεοφάνους.

'Ωδη α'. Ήχος δ'. Ο Είρμός.

* Θαλάσσης τὸ ἐρυθραϊον πέλαγος * ἀβρόχοις ἴχνεσιν * ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἱσραὴλ, * σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ *
* τοῦ ᾿Αμαλὴχ τὴν δύναμιν * ἐν τῇ ἐρήμφ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, * Πάτερ, τῆς πίστεως, * τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτηξας ὁρμὰς, * ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας * ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, * τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Ή χάρις του παναγίου Πνεύματος * σὲ δυναμώσασα, * τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων χαρτερεῖν * τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, * καὶ νικηφόρον ἔδειξε * κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου και στρατιώτου έμφρονος, * Πάτερ, ἐπέτυχες * ταζς ἀρεταζς προκόπτοντος ἀεί· * μεθ' οῦ χαίρων, πανόλβιε, * τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως * διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν και σωτηρίας πρόξενον * και τείχος ἄρρηκτον * σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, * Θεοτόκε πανύμνητε, * τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν * τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

'Ωδή γ'. Ο Είρμός.

* \mathbf{E} ὑφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· * Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

'Ιθύνας ἐπιμελῶς * τὴν σὴν καρδίαν πρός Θεόν, 'Όσιε, * ἀσκητικῆ χάριτι * καὶ ὁμολογία διέπρεψας.

Στρατείαν άναλαβών * καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ, ἔτρεψας * τὸν νοητὸν δράκοντα * καὶ τὸν αἰσθητὸν, Πάτερ, λέοντα.

Τηρήσαντες εύσεβῶς * τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς, *Οσιοι, * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον * σέβοντες εἰκόνα ἡθλήσατε.
Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ * ἡ πρὶν κατάρας καὶ φθορᾶς μέτοχος * φύσις ἡμῶν, "Αχραντε, * καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληρεν.

Κάθισμα, Ήγος δ΄. Κατεπλάγη Ίωσήφ. *

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ * ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, * πλοῦτον ἐλιπες ρθαρτόν * καὶ δόξαν ρέουσαν, σορέ· * καὶ τόν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, * τὴν τρίβον τὴν στενὴν * χαίρων διήνυσας, * πατῶν τὰς ἡδονὰς * τὰς τοῦ σώματος * δι' ἐγκρατείας, "Όσιε, ἀπάσης τε * κακοπαθείας, καὶ ἔρθασας * πρὸς πλάτος θεῖον τοῦ Παραδείσου, * θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Λύτόμελον.

Κατεπλάγη Ίωσής * το ύπερ φύσιν θεωρών, * καὶ ελάμβανεν εἰς νοῦν * τον ἐπὶ πόκον ὑετον * ἐν τῆ ἀσπόρω συλλήψει σου, Θεοτόκε: * Βάτον ἐν πυρὶ * ἀκατάρλεκτον: * 'Ράβδον 'Λαρων * τὴν βλαστήσασαν: * καὶ μαρτυρών ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ * τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε: * Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον * πάλιν μένει Παρθένος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, διμοιον.

Παρεστώσα τῷ Σταυρῷ * ἡ παναμώμητος 'Αμνὰς * τοῦ 'Αμνοῦ καὶ Λυτρωτοῦ * θρήνοις συνέχοπτεν αὐτήν, * καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· * Τί τοῦτο τὸ καινὸν * καὶ ξένον θέαμα; * γλυκύτατε Γὶἐ, * πῶς φέρεις ταῦτα ἐκὼν, * ὁνειδισμοὺς καὶ μαστιγας καὶ ὑβρεις * καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; * Δοξολογῶ σου τὴν ὑπὲρ λόγον, * Γὶέ μου, συγκατάβασιν.

'Ωοη ο΄. Ο Ειρμος.

Επαρθέντα σε ίδουσα ή Έκκλησία * ἐπὶ Σταυροῦ τὸν "Ηλιον *
 τῆς δικαιοσύνης, * ἔστη ἐν τῆ τάξει αὐτῆς * εἰκότως κραυ γάζουσα * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

'Ως ώραία σου, παμμάχαρ, ή χαρτερία * ἐν πολιὰ νεότητος * ἐπιδειχνυμένη, * "Όσιε, στερρότητα, * μεθ' ἢς ἀνεχραύγαζες· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότη, * καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν * περιβεβλημένος, * πόνων οὐκ ἡσθάνου σαρκός, * κραυγάζων δὲ ἔψαλλες: * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

Βασιλείας ως ἐπώνυμος οὐρανίου, * τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν * ὁδὸν ἐπορεύθης, * σύμπνοον εὐράμενος * Προχόπιον χράζουτα· * Δόξα τῆ δυνάμει σου, Κύριε.

()εοτοχίου.

'Απειρογάμως ἐχύησας, ὧ Παρθένε, * καὶ μετὰ τόκον ὥφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * δθεν ἀσιγήτοις φωναῖς * τὸ Χαῖρέ σοι, Δέσποινα, * πίστει ἀδιστάκτψ κραυγάζομεν.

'Ωοή ε'. Ο Ειρμός.

» Σύ Κύριε μου φῶς, * εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· * φῶς ἄγιον • ἐπιστρέφον * ἐκ ζορώδους ἀγνοίας * τοὺς πίστει ἀνυμνοῦν-• τάς σε.

Σὺ, "Όσιε, λαμπρῶς * ἡγωνίσω, Βασίλειε, * τοῦ Λέοντος ἐχραυλίσας * τὸ ἀμείλικτον θράσος * καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ἰσόρροπον εὐρών, * διανύεις τὴν ἄθλησιν, * Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις * προκοπαϊς πολυτρόποις * ἐνθέως στεφανούμενον.

Νου βλέπεις καθαρώς * του Χριστου δυ ἐπόθησας· * ου πόρρωθευ τὰς ἐμφάσεις * νοητώς ἐθεώρεις, * Παμμάκαρ ἰερώτατε. Θεοτοχίου.

Σὲ ὅπλον ἀφραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε, κεκτήμεθα. 'Ὠδὴ ૬'. Ο Εἰρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾳ σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἰκτον * ἐκ » τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αίματι.

"Ερωτι * Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, * τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως * ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων * καὶ δογμάτων, * Θεοφόρε, γενναίως ἡλόγησας.

Γυμνός μέν * τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἡγώνισαι· * ἐνδεδυμένος δὲ θείαν * δυναστείαν ὤρθης στερανηρόρος * ὡς νιχήσας * τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν.

Θεοτοχίον.

'Ιδού νῦν * τῶν Προρητῶν πληροῦνται χηρύγματα, * σοῦ τῆς Παρθένου τεχούσης * τόν Προρήταις πάλαι χεχηρυγμένον, * καὶ πληροῦντα * τὰ προβρηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάχιον, Ήχος β΄. Τὰ ἄνω ζητών. *

Εξ ύψους λαβών * τὴν θείαν ἀποχάλυψιν, * ἐξῆλθες, σορὲ, * ἐχ μέσου τῶν θορύβων· * καὶ μονάσας ὀσίως, * τῶν θαυμάτων είληρας τὴν ἐνέργειαν * καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῆ χάριτι, * Βασίλειε παμμάχαρ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν καὶ 'Ομολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ 'Αγίου Προκοπίου.

Στίγοι.

Ο Βασίλειος Χριστόν ἐν ψυχῆ φέρων, Ψυχὴν σκιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν. Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὀγδοάτη Βασίλειον.

Ταϊς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. 'Αμήν.

'Ωοή ζ'. Ο Είρμος.

Τν τη καμίνω * 'Αβραμιαΐοι Παΐδες τη Περσική, * πόθω *
 εύσεβείας μάλλον η τη φλογί * πυρπολούμενοι, ἐκραύγα ζον * Εύλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Γεωργηθέντα * και καθαρθέντα δι' άσκήσεως, * Πάτερ, * και άθλήσει λάμψαντα καρτερώς * ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, * Εύλογημένος εί, * ὁ Θεός μου, βοώντα, και Κύριος.

Νενευρωμένος * θεία δυνάμει, Πάτερ, ήλεγξας * πάντας * τούς σεπτόν είκόνισμα τοῦ Χριστοῦ * ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου, κραυγάζων, καὶ Κύριος.

'Ως Θεοτόχον * καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως * πάντες * οἱ Πιστοὶ ὑμνοϋμέν σε τὴν ἀγνὴν, * καὶ τὸ Χαῖρὲ σοι κραυγάζομεν· * Εὐλογημένη σὸ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

'Ωδη η'. Ο Είρμός.

Σεΐρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκω
 Τέφραξε. * πυρός δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετήν περιζωσάμε νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παΐδες κραυγάζοντες. * Εὐλογεῖ-

• τε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σωμα, Θεορόρε, καὶ τὸν νοῦν * εἰς ὁλοκάρπωσιν * Χριστῷ προσήγαγες * ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, * τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως * καὶ τῆ ρλογὶ τῶν αἰκισμῶν * ὁλοκαυτούμενον, * καὶ κραυγάζεις * Ἰάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τους έχθρους, * και διωκόμενος, * Πάτερ, κατέλαβες, * και κατεπάτησας, "Όσιε, * την δρρύν την ύψηλόρρονα, * ἀνηρημένους κατιδών * τους σὲ μαστίξαντας, * και κραυγάζων * Πάντα τὰ ἔργα, υμνείτε τὸν Κύριον.

"Ως τις περιδέξιος ήμεν * τοις φοιτηταίς άριστεὺς * ώφθης, ΙΙανόλβιε· * τῆ πριν ἀσχήσει γὰρ ἄθλησιν * ἀνδριχώτατα προστέθειχας, * συναθλητὴν τὸν μαθητὴν * ἔχων Προχόπιον * καὶ βοῶντα· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοχίον.

Πύλην φωτοφόρον οὐρανῶν * σὲ ὁνομάζομεν, * δι' τζ διτλθε Θεός, * καὶ σεσωμάτωται, Πάναγνε, * ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον * καθό Θεός, καὶ τῷ ΙΙατρὶ * ὡς ὁμοούσιος, * ῷ βοῶμεν· * ΙΙάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

'Ωδή θ'. 'Ο Είρμός.

* Λ (θος άχειρότμητος όρους * έξ άλαξεύτου σου, Παρθένε, * άχρο- * Λ γωνιαΐος έτμήθη * Χριστός, συνάψας * τὰς διεστώσας φύ- σεις * διό έπαγαλλόμενοι * σέ, Θεοτόχε, μεγαλύνομεν.

"Απασαν την αἴσθησιν, Πάτερ, * νῦν ὑπερβὰς, πρός τὸν Δεσπότην * χαίρων μεταβέβηκας πόθω, * τῶν σῶν ἀγώνων * πλοῦτον ορεπόμενος * ᾿Αγγελικήν τερπνότητα * καὶ Παραδείσου τρυρήν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῆ καὶ συνάθλῳ * συναπολαύων, 'Αθλορόρε, * τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, * καὶ δι' αἰῶνος * συνευφραινόμενος, * τοὺς τὴν ὑμῶν πανήγυριν * ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Έχ γής πρός οὐράνιον λήξιν, * Στεφανηρόροι μεταστάντες, * ἔνθα τῶν Αγίων οἱ δήμοι * χαὶ τῶν Αγγέλων * θεῖα στρατεύματα, * τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον * ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε. Θεοτοχίον.

'Ρήξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῶν σὲ ὑμνούντων, Θεομήτορ: * παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν: * τῆς ἀμαρτίας * θραῦσον τὸν τάραχον: * τὴν χαταιγίδα σύντριψον * τὴν τῶν χινδύνων, Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπή τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ 'Απόλυσις.

THE $K\Theta'$. TOY AYTOY MILLOS.

Μνήμη του Όσίου Πατρός ήμων καὶ 'Ομολογητού Κασσιανού.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Χρή γινώσκειν ότι, ότε ό χρόνος έστι Βίσεκτος, ψάλλεται ή τοιαύτη 'Ακολουθία είς τὰς κθ'. Εί δὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται είς τὰς κη'. εἰς τὰ 'Απόδειπνα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Είς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ, Ἡχος β΄. Ἦγγελος μὲν τὸ χαῖρε. *

Αγγελικώς βιώσας * ἐπὶ γῆς, Θεόρρον μακάριε, * χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἡρίθμησαι· * σταυρόν γὰρ ἐπὶ ὤμων * σοῦ ἀράμενος, "Οσιε, * τῷ τῶν δλων Θεῷ ἡκολούθησας· * καὶ πάθη ψυρορθόρα * ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, * τοῦ Ηνεύματος δο-

γεΐον * καὶ σκεύος καθαρόν έγρημάτισας. * Διό βοώμέν σοι· * Υπέρ πάντων έκδυσώπει * των εύρημούντων σε.

ηστείαις, άγρυπνίαις * τῷ Θεῷ ἀεὶ προσχολλώμενος, * ἀπάστς ἡδονῆς ὑψηλότερος, * μακάριε, ἐδείχθης * καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν * ἀπαύστως ρωτιζόμενος, ἔβλυσας * διδασκαλίας ρεῖθρα * τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, * καὶ γνῶσιν ἐκτιθέντα, * Κασσιανὲ θεόρρον, σωτήριον. * Διὸ βοῶμέν σοι * Ἰπὲρ πάντων ἐκουσώπει * τῶν εὐρημούντων σε.

Ανωθεν φωτισθείσα * ή σορή σου, Πατερ, διάνοια, * διδασκαλίας Α ρέγγος ἀπήστραψε, * δι' οῦ ρωταγωγείται * Μοναζόντων τό σύστημα, * τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· * διό καὶ ἐορτάζει * τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, * τὸν Κύριον τῆς δόξης * δοξάζον, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα * ἀγωνισάμενον * καὶ νικήσαντα τὸν ὅριν * τὸν πολυμήγανον.

Δόξα, και νύν. Θεοτοκίου.

Την πάσαν έλπιδα μου * είς σε άνατιθημι, Μήτερ του Θεού, * φύλαξόν με ύπό την σχέπην σου.

Ή Σταυροθεοτοκίου. "Ότε * έχ του ξύλου σε.

ρότρυν * τόν παμπέπειρον, 'Αγνή, * δν άγεωργήτως ἐν μήτρᾳ *

ἐκυορόρησας, * ξύλω ὡς ἐώρακας * τοῦτον κρεμάμενον, * θρηνωροῦσα ὡλόλυζες * καὶ ἔκραζες· Τέκνον, * γλεϋκος ἐναπόσταξον, *

δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθἢ * πᾶσα * τῶν παθῶν, εὐεργέτα, * δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας, * σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετά την συνήθη Στιγολογίαν, ο Κανών, οθ ή Ακροστιγίς. Σοι, Κασσιανέ, τήνδε την φδήν πλέκω, Ίωσηρ.

'Ωόη α'. Πχος β'. Ο Είρμός.

Στερανώσας θείαις άρεταϊς, * "Οσιε, τον βίον σου, * Κασσιανέ, προς Θεόν έξεδήμησας. * παρ' οῦ ήμῖν αἴτησαι * ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων, δεόμεθα, * τοῖς ἐπιτελοῦσι * πίστει τὴν ἀγίαν σου μετάστασιν.

Όλοτρόπω νεύσει πρός Θεόν * πάντων, 'Αξιάγαστε, * τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, * καὶ ρῶς ἐχρημάτισας * ταζ μεθέξεσι ταζς ἀΰλοις θεούμενος * ὅθεν σε τιμῶμεν, * καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Ίατρός γεγένησαι ψυχών * θείοις σου διδάγμασι, * Κασσιανέ, ρυθμίζων τὰ φρονήματα * Μοναστών ἐν χάριτι, * καὶ τὴν φέρουσαν πρός ζωήν την αἰώνιον * άριστα δεικνύων * τρίβον, Θεοφόρε παμμαχάριστε. Θεοτοχίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Αγνήν * πάντες σε γινώσκομεν * τον γάρ Θεόν σάρχα θνητήν ένδυσάμενον * ύπέρ νοῦν ἐγέννησας * τόν ραιδρύναντα των 'Οσίων τον σύλλογον· * οθεν σε υμνουμεν, * πίστει μεγαλύνοντες τόν τόχον σου.

'Ωδή γ'. 'Ο Είρμός.

» Τη ξήνθησεν ή έρημος ώσει χρίνον, * Κύριε, * ή των έθνων 🚨 στειρεύουσα * Έκκλησία, τῆ παρουσία σου, * ἐν ἡ ἐστε-» ρεώθη * ή καρδία μου.

'Αστέρα ἐν τῷ ὑψει σε 'Εκκλησίας * λάμποντα * ὁ φωτισμὸς άνέδειζε * των ἐν σκότει Χριστός, πανεύφημε, * ἀσκητών ώραιό-

της, * Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα καὶ τὸν κόσμον * σώσαντα, * Κασσιανέ, μιμούμενος, * έσταυρώθης χόσμω χαὶ πάθεσι, * πανουργίας δαιμόνων * τροπωσάμενος.

Σορίας πληρωθεϊσά σου ή καρδία, * Πάνσορε, * διδασκαλίας άβυσσον * ἐν 'Αγίφ ἔβλυσε Πνεύματι, * Μοναστῶν τὰς ἀγέλας * χαταρδεύουσα. Θεοτοχίον.

Ίάτρευσον, Πανάμωμε, τὴν ψυχήν μου * δέομαι, * έξασθενούσαν πάθεσι * καί παντοίαις έπαναστάσεσι * των κακίστων δαιμόνων * μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἡχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

σιωθείς συ τῷ Θεῷ ἀγετέθης, * καὶ λαμπρυνθείς συ τῶν καλῶν Ο ταϊς ιδέαις, * Κασσιανέ, ως ήλιος ἀπήστραψας * φέγγει των ένθέων σου * διδαχών τὰς καρδίας * πάντων τῶν τιμώντων σε * ἀεννάως φωτίζων· * άλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευε Χριστὸν * ὑπὲρ τῶν πόθφ * θερμώς εύφημούντων σε.

Θεοτοχίον, διμοιον.
Τη Θεοτόχω έχτενως νῦν προσοράμωμεν, * ἀμαρτωλοί και ταπεινοί, και προσπέσωμεν * ἐν μετανοία κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. * Δέσποινα, βοήθησον, * ἐρ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. * σπεῦσον, ἀπολλύμεθα * ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * μὴ ἀποστρέψης σούς δούλους χενούς. * σὲ γὰρ χαὶ μόνην * ἐλπίδα χεχτήμεθα.

"Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον. Τρόν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἀνωδίνως σε σαρκί Ι τετοχυΐα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον όρῶσα, Χριστὲ, * Οἴμοι! ποθεινότατε * Ίησου, άνεβόα· * πώς ο δοξαζόμενος * ώς Θεός

Men. Tom. III.

ύπ' Άγγέλων, * ύπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τίὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ύμνῶ σε, μὰχρόθυμε.

'Ωδή δ'. Ο Είρμός.

τάς πανουργίας τοῦ πλάνου * καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεχρούμενος * έχουσίως τῷ κόσμῳ, τὴν μέλλουσὰν * ζωήν κλήρον είληφας, * Κασσιανέ παναοίδιμε· * νόμους συνεγράψω δέ * εἰς Μοναστῶν δδηγίαν * καὶ τελείωσιν.

Ενώχησε * τη ψυχή σου ή χάρις τοῦ Μνεύματος, * καὶ πάντων ἀνώτερον * τῶν τῆς σαρκός φρονημάτων σε * ἔδείξε, Ἡανόλβιε, * καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων * ἐμρανέστατα.

Θεοτοχίον.

Τον άχρονον * ὑπο χρόνον γενόμενον τέτοχας * άρρητως, Τανάμωμε, * τον τοὺς 'Οσίους λαμπρύναντα * πίστει άριστεύσαντας, * χαὶ τον άρχέχαχον όριν * ταπεινώσαντας.

'Ωδή ε΄. 'Ο Είρμός.

» Πεσίτης Θεοϋ * καὶ ἀνθρώπων γέγονας, Χριστὲ ὁ Θεός· * δὰ οοῦ γὰρ, Δέσποτα, * τὴν πρός τὸν ἀρχίρωτον Πατέρα σου * » ἐκ νυκτός ἀγνωσίας * προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν.

Πρπάγης ταϊς σαϊς * άρεταϊς, Θεόληπτε, δχούμενος, και χαίρων κατέπαυσας * πρός τὰ έπουράνια σκηνώματα, * των καμάτων τὰ γέρα * άξίως κομιζόμενος.

Νοί καθαρῷ * σύ ἐνοπτριζόμενος τὸ κάλλος Χριστοῦ, * ίστασο άκλόνητος * νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε, 'Αοίδιμε, * τὰς ἐνθέους δηλώσεις * ἐκείθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαϊς, * θεορόρε Πάτερ, άρδευόμενος, * ώς δένδρον ὑψίκομον * ήνεγκας καρπούς τὰ κατορθώματα * ἐπευρραίνοντα πάντων * ἐνθέως τὰ νοήματα.

Θεοτοχίον.

Έχ σοῦ ἡ ζωἡ * ὑπὲρ νοῦν, Παρθένε, ἀνατείλασα, * ἔχθρὸν ἔθανάτωσεν * ἄπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, * χαὶ ἔζώωσε κόσμον * ἀπαυστως ἀνυμνοῦντά σε.

'Ωδή ς'. Ο Είρμός.

» Το άβυσσφ πταισμάτων χυχλούμενος, * την άνεξιχνίαστον » της ευσπλαγχνίας σου * έπιχαλούμαι άβυσσον * Έχ εβο-» ράς, ὁ Θεός, με άνάγαγε. Τὴν ὁδόν τὴν ατενὴν, Πάτερ, ὥδευσας, * πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, * ὴν οἱ καλῶς βαδίζοντες * Παραδείσου πρός πλάτος εἰσάγονται.

Ή ζωή σου όσια γεγένηται, * και ή τελευτή μακαρία και ἔντιμος, * Κασσιανέ Πατήρ ήμων, * των 'Αγίων 'Αγγέλων συ-

γόμιλε.

Νυσταγμόν άμελείας ἀπέρριψας, * καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν * ἀγγελικῶς ἐβίωσας * ἐπὶ γῆς, Θεορόρε πανόλβιε. Θεοτοκίον.

'Ως καλήν, ώς ώραιαν ποθήσας σε * ὁ καλλοποιός Ἰησοῦς, Παναμώμητε, * ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, * καὶ θεοῖ με δι' οἰκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ 'Οσίου Πατρός ἡμῶν καὶ 'Ομολογητοῦ Κασσιανοῦ τοῦ 'Ρωμαίου.

Στίχοι.

Θείας μεταστάς Κασσιανός πρός νόας, Θείας νοητώς χασσίας ἀπαπγέει.

Είχάδα άμρ' ένάτην θάνε Κασσιανός μεγαθύμων.

Ταϊζ αύτοῦ άγιαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῷσον ἡμᾶς. ᾿Αμήν.

'Ωδη ζ'. 'Ο Ειρμός.

» Αντίθεον πρόσταγμα * παρανομούντος * τυράννου μετάρσιον *

» Παισί * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ

» Παισί * δρόσον την τοῦ Πνεύματος, ὁ ῶν * εὐλογημένος καὶ

» ὑπερέγδοξος.

Διόλου ταϊς νεύσεσι * ταϊς φανοτάταις, * Θεόφρον, θεούμενος, * φωστήρ έδειχθης ἄδυτος: * έντεῦθεν ἀπήστραψας * λόγον σωτήριον * πάντων τὰ νοήματα ήμων * φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ή γλώσσα σου πνεύματι * ἐχτεθηγμένη, * σαφῶς διεχάραξε * τὸν νόμον τὸν σωτήριον, * χαὶ τύπους ἐξέθετο * οἶσπερ ρυθμίζονται * πῶσκι, Παμμαχάριστε, ἀεὶ * τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα, "Οσιε, * σωτηριώδη * και ρήματα άγνοιαν * καρδίας άπελαύνοντα * πλουσίως άνέβλησας, * Πάτερ θεόσορε. * δθεν σε γεραίρομεν πιστώς, * τὴν παναγίαν τελούντες μνήμην σου.

Θεοτοχίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας * τοῦ Θεοῦ Λόγου * καὶ θρόνός πυρίμορρος, * ἐν ῷ ἐπανεπαύσατο * ὁ Λόγος σαρχούμενος * δι' ἄχραν ἀγα-

θότητα· * τούτον οὐν ἰχέτευε, 'Αγνή, * χατοιχτειρήσαι χαὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

'Ωδή η'. Ο Είρμός.

Κάμινος ποτέ * πυρός ἐν Βαβυλῶνι * τὰς ἐνεργείας διεμέριζε *
 τῷ θείῳ προστάγματι * τοὺς Χαλδαίους χαταρλέγουσα, *
 τοὺς δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα * ψάλλοντας. Εὐλογεῖτε, * πάντα

• τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Λάμπων ώς ἀστήρ * τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ, * Κασσιανὲ, ςωτίζεις ἄπαντα * τῆς γῆς τὰ πληρώματα * τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλύν, * καὶ μέλπειν προτρεπόμενος * ἄπαντας· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Έδυσας θανών * ώς ήλιος, Παμμάχαρ * ώσπερ άχτινας δε χατέλιπες * άδύτους τους λόγους σου, * φωτιζούσας τὰς ψυχάς ήμων * των πίστει τὴν άγίαν σου * μνήμην ἐπιτελούντων, * χαὶ

δοξαζόντων τον Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ * ἀρρήτως ἀπολαύεις * ἀπολυθεὶς τοῦδε τοῦ σώματος, * καὶ βλέπειν ήξιωσαι * ἄπερ βλέπουσιν, ἀοίδιμε, * 'Αγγέλων τὰ στρατεύματα * μέλποντα · Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα, τον Κύριον.

Θεοτοκίον.

"Ωφθης οὐρανῶν, * Παρθένε, πλατυτέρα, * τὸν μηδαμοῦ Θεὸν χωρούμενον * ἀρράστως χυήσασα * καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, * διπλοῦν ὄντα ταῖς ρύσεσι, * μίαν δὲ κεκτημένον * θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν.

'Ωδή θ'. Ο Είρμός.

* Ανάρχου Γεννήτορος * Υίδς, Θεός καὶ Κύριος * σαρκωθείς έκ 1 Παρθένου * ἡμιτν ἐπέρανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, * συν-

» αγαγείν * τὰ ἐσχορπισμένα· * διό τὴν πανύμνητον * Θεοτόχον

» μεγαλύνομεν.

Ίσχύς σοι δεδώρηται * παρά Θεοῦ καὶ δύναμις * τὰς ἀρχὰς διολέσαι * τοῦ κοσμοκράτορος· * δθεν ἀριστεύσας μεγάλως * ὡς ἀληθῶς, * Πάτερ θεορόρε, * χοροῖς συνηρίθμησαι * τῶν Ὁσίων ἀγαλλόμενος.

'Ως ρόδον ήδύπνοον * ήμᾶς εὐωδιάζουσιν * οἱ θεόπνευστοι λόγοι * τῆς θείας γλώττης σου * σὰ γὰρ εὐωδία ἐγένου * τοῦ δὶ ήμᾶς * Θεοῦ σαρχωθέντος * δι' ἄμετρον ἔλεος, * Θεορόρε πανσεβάσμιε.

Σχιρτήσωμεν, ἄνθρωποι, * πνευματιχώς χορεύοντες, * Κασσιανοῦ νῦν τῆ μνήμη * ἐπαγαλλόμενοι· * ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει* τῷ θαυμαστῷ * ὄντι ἐν 'Αγίοις, * χαὶ χαθαγιάζοντι * τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας. Θεοτοχίον.

Φθαρεΐσαν ἐκαίνισας * τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, * καὶ παρθενεύουσα, * φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην * ὅν ἐν Σταυρῷ * κρεμάμενον πάλαι * ὡλόλυζες βλέπουσα, * Παναγία Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ "Ορθρου 'Ακολουθία, κατὰ τὸ σύνηθες, καὶ 'Απόλυσις.

ΤΕΛΟΣ.

OEOTOKIA

KAI

ΣΤΑΥΡΟΘΕΟΤΟΚΙΑ

Ψαλλόμενα μετά τὰ Προσόμοια τοῦ τυχόντος 'Αγίου, ἐν ταῖς εξ ἡμέραις τῶν Μεθεόρτων τῆς Υπαπαντῆς, ἐὰν αὖται τύχωσιν ἐν τῆ Τεσσαρακοστῆ. 'Ωσαύτως μετὰ τὰ Καθίτματα τῆς γ'. 'Ωδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυρόθεοτοκία ἔτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

•

THE P'. DEBPOYAPIOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ. **Δόξα, καὶ νῦν.** Θεοτοκίον.

ΊΙχος δ΄. Έδωκας σημείωσιν. *

Το χαύνον και εκλυτον, * Παρθενομήτορ πανάμωμε, * τής ψυγής μου μετάβαλε * είς ρώσιν και δύναμεν * νύν του θείου φόβου * ποιείν τε και πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστού, * ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον. * και κλήρον τὸν οὐράνιον * και τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εῦρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

ή Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευρὰν ὁρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστόν τὸν φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἱέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὡν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι, παμρίλτατε; * Καταπλήττομαι, εὄσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'Ωδῆς.

'Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Ηγος γ΄. 'Τὴν ὑραιότητα.

Ακατανό ήτον και άκατάληπτον * ὑπάρχει, Δέσποινα θεοχαρί-Τωτε, * τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ * φρικτὸν ὄντως μυστήριον! *
τὸν γὰρ ἀπερίληπτον * συλλαβοῦσα ἐκύησας * σάρκα περίθέμενον * έξ άχράντων αίμάτων σου: * δν πάντοτε, `Aγνη, ως Γίόν σου <math>* δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ημῶν.

"Η Σταυροθεοτοκίου, δμοιου.

πειρόγαμος 'Αγνή και Μήτηρ σου, * Χριστε, ορώσα σε νεκρόν κρεμάμενον * επί τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἀπερθέγγετο· * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος * οἦ-μος καὶ ἀχάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Υἰέ μου, δωρεων ἀπολαύσας; * 'Υμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

THE A'. DEBPOYAPIOY.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Ἐσπερινοῦ. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Προς δ΄. 'Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσι. *

Χειμάβριαις, πανάχραντε, * τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος * τὴν σμήγοντα, * καὶ κατάκλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * καὶ τὰν κατάκλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * καὶ τὰν κατάκλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * καὶ κατάκλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * καὶ κατάκλυσον * τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, * καὶ κατάκλυσον τρυρῆς με * τῆ ἀειζώφ πρεσβεία σου.

"Η Σταυροθεοτοκιον, διμοιον.

Τητόν 'Αμνόν και Ποιμένα σε * ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν * ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, * καὶ μητρικῶς σοι ἐρθέγγετο: * Υἰὲ ποθεινότατε, * πῶς ἐν ξύλφ τοῦ Σταυροῦ * ἀνηρτήθης, μακρόθυμε; * πῶς τὰς χεῖράς σου * καὶ τοὺς πόδας σου, Λόγε, * προσηλώθης * ὑπὶ ἀνόμων, καὶ τὸ αἶμα * τὸ σὸν ἐξέχεας, Δέσποτα;

Νετά το Κάθισμα της γ΄. 'Ωοτης. Δόξα, και νύν. Θεοτοκίον. Ήγος γ΄. Θείας πίστεως.

εία γέγονας σκηνή τοῦ Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * καθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα. * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

"Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον. Τι ἀμίαντος Αμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ*

1 εν Σταυρφ θεασαμένη χρεμάμενον * τον έξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπώς θρηνφορύσα ἐχραύγαζεν· * Οἴμα, τέχνον μου! * πώς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθών τῆς ἀτιμίας τον ἄνθρωπον.

THE E'. ФЕВРОГАРІОТ.

• Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

*Ηχος δ΄. "Εδωκας σημείωσιν. *

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, * Παρθενομῆτορ πανάμωμε, * τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε * εἰς ρῶσιν καὶ δύναμιν * νῦν τοῦ θείου
ρόβου * ποιεῖν τε καὶ πράττειν * τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, * ὅπως
ἐκρύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον * καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον * καὶ
τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον * διὰ σοῦ εὕρω, Δέσποινα, * εὐφραινόμενος πάντοτε.

"Η Σταυροθεοτοχίον, δμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, * καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστὸν τὸν Φιλάνθρωπον, * ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἰέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι, παμφίλτατε; * καταπλήττομαι, εὕσπλαγχνε, * σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. 'ஹδῆς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἡγος γ΄.Θείας πίστεως.

εία γέγονας σκηνή του Λόγου, * μόνη πάναγνε Παρθενομήτορ, * καθαρότητι 'Αγγέλους ὑπερέχουσα· * τόν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ἡερυπωμένον σαρκός πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος. "Η Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Αμιαντος 'Αμνάς του Λόγου, * ή αχήρατος Παρθενομήτωρ, * Ε΄ Σταυρῷ θεασαμένη χρεμάμενον * τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, * μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐχραύγαζεν· * Οἰμοι, τέχνον μου, * πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τόν ἄνθρωπον.

TH! G'. DEBPOYAPIOY.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον.

ή Ηχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Πεγίστων δωρημάτων ήμεν * ὁ τόχος ὁ ἀλόχευτος * τῆς Παρθένου * πᾶσι γέγονε σαφῶς· * Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν * χαινίζει πάλιν φύσιν, * χαὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Men. Tom. III.

πάρθενε.

Ἡ Σταυροθερτοκίου, διμοιου.

ε πάναγνος ως είδε σε * έπι Σταυρού πρεμάμενον, * άνεβόα * Ε Ιθηνφόουσα μητρικώς: * Τίε μου και Θεέ μου, * γλυκύτατόν μου τέχνον, * πως φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

> Νίετα το Καθισμα της γ΄. 'Ωδής. Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίου.

ΊΙγος δ΄. Ο ύψωθείς έν τῷ Σταυρῷ.

ύ σιωπήσομεν ποτέ, Θεοτόχε, * τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐχ καρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου * χράζοντες καὶ λέγοντες * Παναγία Παρθένε, * πρόρθασον καὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων * καὶ ἀναγχῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς * σὺ γὰρ ὑπάρχεις * ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

ΤΙ Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

Τη δν έξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε παρκὶ τετοχυῖα * ἐπὶ Σταυροῦ χρεμάμενον ὁρῶσα, Χριστὲ, * Οἰμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' ᾿Αγγέλων, * ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Τὶὲ, * θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μαχρόθυμε.

THE Z'. DEBPOYAPIOY.

Μετά τα Προσόμοια του Έσπερινου.

Δόξα, και νόν. Θεοποκίον.
Πχος πλ. β. "Ολην ἀποθέμενοι. *

τὰ τετραυματισμένον με * ταῖς ληστρικαῖς τῶν δαιμόνων * ἐφόδοις, ακαὶ καὶ κείμενον * ὅλον ἀνενέργητον, * παναμώμητε, * ἐν ὁδῷ πάντοτε * τοῦ ἀστάτου βίου, * καὶ ἐλέους προσδεόμενον * τάχος ἐπίσκεψαι, * οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον * τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, * καὶ πρός εὐρωστίαν ἀνάγαγε· * ὅπως σὲ δοξάζω, * καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου, ἄχραντε * Μήτηρ ἀει-

ή Η Σταυρούερτοκίου, διμοιού.

ξρομφαία ώς έφησεν * ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε, * παναγία Δέσποινα, * ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀποβρήτω λόγω * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον, * ὅξος καὶ χολήν τε γευόμενον, * πλευράν τε ὁρυττόμενον, * χεϊράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον * καὶ ὁδυρομένη, * ὡλόλυζες βοώσα μητρικώς * Τί τοῦτο, τέκνον γλυκύτατον, * τὸ καινόν μυστήριον; Μετά το Κάθισμα τζε γ΄. 'Ωοζε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

'Πχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ * σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεόν σαρκὶ * πᾶσαι μακαρίζουσι * γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· * τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· * καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις * πόν Κτίστην καὶ Κύριον· * ὅθεν τῶν ᾿Αγγέλων * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * ἀξίως δοξάζομεν * τὸν πανάγιον τόχον σου, * καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υίῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὁωρήσασθαι * τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως * τὴν δόξαν σου, Δέσποινα. ἸΙ Σταυροθεοτοχίον, ὅμοιον.

Αμνόν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν * ἡ 'Αμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, * ὡλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, * ἢνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους. * Μακρόθυμε Κύριε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος * καὶ πηγἡ ἀνεξάντλητος, * σπλαγχνίσθητι, καὶ δώρησαι οὖν * τῶν πταισμάτων ἄρεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει * τὰ θεῖα παθήματα.

THE H'. DEBPOYAPIOY.

Μετά τὰ Προσόμοια τοῦ Έσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νον. Θεοτοκίον. 5 Ηχος πλ. α'.

Τακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, * καὶ δοξάζομέν σε * οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, * τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, * τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, * τὴν ἀρραγῆ προστασίαν * καὶ καταφύγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τ΄ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ος άμνόν σε, Λόγε, ἡ 'Αμνὰς καὶ Παρθένος * πρὸς σφαγὴν Σωροῦντα * καθορῶσα ἐβόα· * 'Ω ξένου τολμήματος! * πῶς ἄνομοι σφάττουσι * τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; * Μέγα σου, Τίέ μου, τὸ ἔλεος!

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προρήτου.

Δόξα, και νον. Θεοτοκίον.

Ήχος πλ. ο'. Τι ύμας καλέσωμεν, "Αγιοι! *

χατεσχήνωσε * τὸ πλήρωμα * πληρεστάτης οὐσης χάριτος.

*Η Σταυροθεοτοκίου, όμοιου.

ψύλφ προσπηγνύμενον, Κύριε, * ὡς ἐώραχεν ἀσπόρως ἡ τεχοῦσά σε 'Αμνὰς, * κατεξαίνετο τὰς δψεις, * καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ. * Υἰέ μου, * πῶς σραγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; * πῶς θνήσκεις, * ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; * Λόγον μοι δὸς, ρῶς γλυκύτατον, * βλέψον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, * καὶ δόξασον * ταύτην, Λόγε, τῷ ἐγέρσει σου.

Μετά το Κάθισμα της γ΄. 'Ωοής.

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ήχος γ΄. Τὴν ώραιότητα.

Ακατανό ητον καὶ ἀκατάληπτον * ὑπάρχει, Δέσποινα θεοχαρί-Τωτε, * τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ * φρικτὸν ὄντως μυστήριον! * τὸν γὰρ ἀπερίληπτον * συλλαβοῦσα ἐκύησας * σάρκα περιθέμενον * ἐξ ἀχράντων αἰμάτων σου * δν πάντοτε, 'Αγνη, ὡς Τίόν σου * οὐσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

"Η Σταυροθεοτοχίον, όμοιον.

Η άπειρόγαμος 'Αγνή και Μήτηρ σου, * Χριστὶ, ὁρῶσά σε νεπρόν κρεμάμενον * ἐπὶ τοῦ ξύλου, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο: * Τί σοι ἀνταπέδωκε * τῶν 'Εβραίων ὁ ἄνομος * ὁῆμος καὶ ἀγάριστος, * ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, * Υἰέ μου, δωρεῶν ἀπολαύσας; * 'Υμνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Φεβρουάριος ταύτον ού φέρει τέλος.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ

```
Σελ. 27 στίχ. 14 φώβω διορθωτέον φόβω.
           32 άφαιρετέον τὸ, Ἐχ τρίτου.
    35
           23 Τράνωσον μου διορθωτέον Τράνωσύν μου.
   καί στίχ. 36 δέυτέρη διορθωτίον δευτέρη.
    48 »
           15 ορόσκηνος διορθωτέον ομόσκηνος.
    55
           40 ξεραίνοντα διορθωτέον ξηραίνοντα.
    61
           39 Βαπτισμῷ ηκει διορθωτέον. Βαπτισμῷ νῦν ηκει.
   καὶ στίγ. 40 περιβάλλων, ἀναβαλλύμενος διορθωτέον περιβάλ-
                 λων χαὶ ἀναβαλλόμενος.
    61
           34 Νικάνορ διορθωτέον Νικάνωρ.
    78
           19 φοτίσαι διορθωτέον φωτίσαι.
    99
             ό Θεός, καὶ έφοβήθησαν, διορθωτέον ό Θεός, εξδο-
                 σάν σε ΰδατα καὶ ἐφοβήθησαν.
   100
           14 φονάς διορθωτέον φωνάς.
   104
           32 έπεφώνησε διορθωτέον έπεφώνηκε.
   114
           37 ήρα διορθωτέον ήρα.
   121
           31 καθ' έατὸν διορθωτέον καθ' έαυτὸν.
   122
           27 Κελαρίτου διορθωτέον Κελλαρίτου.
   133
           17 ό Θεός, διορθωτέον ό Θεός είς τὸν αἰῶνα.
   111
            7 τὸ Πνεύματι διορθωτέον τῷ Πνεύματι.
  157
           38 άφαιρετέον τὸ, Σῶσον ἡμᾶς, Υίὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη.
  206
            9 άφαιρετέον τὸ, σὺν τοῖ, Εἰρμοῖς εἰς ιβί.
  230
           13 φοτιζόμενοι διορθωτέον φωτιζόμενοι.
  238
           21 διεξύφανεν διορθωτέον ἐπορφύρωσεν.
  247
           23 διδωσιν διορθωτέον δίδωσιν.
  254
           26 τη δε Νέα διορθωτέον τοῖς της Έω.
  273
           2 χεχτημένους διορθωτέον χεχτημένος.
            6 ξοειξας διορθωτέον. Ελαμψας
   xal orty.
  284
           34 καὶ φωτὶ τῷ διορθωτέον καὶ φωτί σου τῷ.
  294
           31 άναγωρίσας διορθωτέον άναγωρήσας.
  359
           36 μύστης διορθωτέον μύστις.
  369
           5 τέθυχας διορθωτέον τέθειχας.
  410
           40 κα διορθωτέον καί.
  426
           34 στηρίζουσ, διορθωτέον στηρίζουσι,
  444
           38 έχήρυξε τὸ διορθωτέον έχήρυξε τὸν.
  482
           14 προσθετέον Υστερον δὲ τὸν Εἰρμὸν οἱ δύο Χοροί.
  510
           23 δώσει πτέρυγας, διορθωτέον πτέρυγας δώσει,.
  544
           8 ποχίλων διορθωτέον ποιχίλων.
  553
           37 δι' άγάπην διορθωτέον δς δι' άγάπην, καὶ στίχ. 40, τ ή
                χλήσει διορθωτέον. ώς τῆ χλήσει.
  648 »
           17 Τυριμής. διορθωτέον Τυρινής.
```

BOUND

NOV 1 1 1947

UNIV. OF MICH. LIBRARY

